

Part 9
no 66

R.4
2/15

Tabula sequentis operis. primus numerus est foliorum secundus columnarum.

Aduetus christi a quibus prophe tis pñunciatus sit	5 4	Christus nascens spali mō nobis est locutus	21 1	cerare nos docet	185 3
Actus uite christi quib⁹ uerbis & figuris sint predicti	6 1	Christ⁹ nascens oīa letificauit	20 2	Christus uerbo carnem affligere nos instruit	186 2
Act⁹ uite beati. F. figuris ueteris & noui testamenti sunt figurati	8 4	Christ⁹ quare ubi & quō & a quo diabolo uoluit tēptari	40 2	Carnē domādā docet scriptura uer bi⁹ & exēplis dictaq; & exēpla sanctorum	186 3
Angelus nō poterat satisfacere p peccato hominis	15 2	Christ⁹ q̄ a diabolo uoluit tēptari	40 1	Christus quō iperat uentis huius mundi & sit tranquitas magna	190 3
Attributa domini Iesu	1 4	Christi exemplo oēs iuitant ad mū di & sui ipsius cōtēptum	32 3	Christus a diaboli manibus quō genus humanum eripuit	192 3
Apostoli per figuras ueteris testm̄ti pfigurati sunt	43 3	Christ⁹ q̄ aplos hñc uoluit & q̄ duodecim & post eos septuagita duos discipulos	43 3	Crucis dñi dignitas nobilitas & aduersus demones efficacia	193 3
Apli qb⁹ noib⁹ apellati sūt a xpō	43 4	Christ⁹ puer quō potuit in scia ma tre triduo remanere i Ierusalē	32 4	Christ⁹ q̄ cōuersionē aque i uinū uoluit eē suū primū miraculū	195 4
Apli quales fuerit i gnali	44 2	Calciamētū quid sit	93 4	Christ⁹ q̄ i cana galilee uoluit fa cere miraculū dcē uersionis	196 1
Apli quales fuerint in spali	44 2	Caplm̄ gnale an possit arctare au toritatē generalis ministri	99 1	Christi rñsio ad matrē. s. quid mi hi & tibi mulier &c. exponit	196 3
Apli qb⁹ donis a xpō sūt dcorati	44 1	Christ⁹ multos magnos ac excellē tes uiros uariis mōis ad religionē beati. F. traxit.	101 2	Christus exēplo primo secundo uerbo nos oraf docuit	197 3
Anime quattuor pugne	61 1	Christ⁹ sua doctrina perfecte istru it hoiez i his q̄ ad salutē ptinēt	108	Christ⁹ misericordiā diligit sr oīa	203 1
Anima quō sit pulchra	61 3	Christ⁹ dilexisse hoīem qbus uiis probat	149 3	Christi cibatiōis de quinq; panib⁹ mysteriū & pulchra ac multi plex expositio	204
Appropriare quid sit	97 1	Christus fuit pastor bonus	150 2	Christus omnes tam fideles q̄ infi deles in uirtutibus superauit	209 1
Angeli d reate q fuit septim⁹ s. b. francisci qualitas	50 2	Christus cur pastoribus priusq̄ ali is apparere uoluit	26 4	Christi diuinitas & humanita a quibus accipit testimonium	211 2
Antonii de padua sc̄tissimi uiri ui ta & miracula	66 3	Christ⁹ suo exēplo patiētia esse ne cessariam ostendit	29 2	Christ⁹ rex n̄tessionio scripture	213 4
Agnelli de pisces q fuit minister an glie gesta	79 3	Corradi d ossida uersio & sc̄tās	60 1	Christ⁹ quare uoluit i hoc mūdo uenerari	214 2
Alexadri de ales & ceteroz q do ctria & sapia i religiōe claruere sit mētio breuiter	80 4	Clare uirginis uita	84 1	Christ⁹ max. ipocritas d̄cestat⁹ ē	216 2
Amici spūales qui sint	96 2	Clas uirgis ordo floruit sc̄tē nobili tate ac multitudie monacharū	85 3	Christus discessurus a discipulis quam doctrinā eis dederit	224 4
Aplis q̄re ptas miraculoz data ē & nō eoz successorib⁹	115 1	Christ⁹ i euāgelio hoib⁹ cuiuscūq; status & gradus dat leges	86 2	Christ⁹ q̄ uoluit mori in cruce	226 1
Aplis q̄re iter dicta ē pera q̄ postea eis cōcessa fuit	116 1	Christus quare iudā elegit sciens ipsum preuaticaturum	115 2	Chr. i cruce stās legit p̄les lectōes	226 2
Aluerne montis miranda	231 2	Christ⁹ qb⁹ spali i euāg. locut⁹ ē	130 2	Crux xpi docet oēs scientias	226 2
Anime moriētūz cū merito ad ali quē ex nouē ordinibus angeloz asumuntur	246 3	Christi doctrina ordinat hominē ad deum ad se & ad proximū	133 3	Crucis mysterium omnis creatura representat	227 1
Bernardi de gnta ualle uita	47 1	Christum miracula facere an fuit decens	145 4	Crucis amplexum & imitationē omnia suadent	227 1
Benedicti de aretio gesta p̄clara q fuit in paradiso terrestri	64 2	Christum miracula facturum pre dixit sibilla	145 4	Christus an decuerit aliquem san ctum stigmatizare	228 2
Bonauenture sc̄ti uita	75 1	Christi miracula	146 1	Christi actus in hac uita fuisse tri plices	228 3
Berardus cū q̄tuor focis i maro chio martiriū passi sūt.	78 2	Christus cur uoluit trāfigurari & cur coram tribus & cur seorsum in monte thabor	158 1	Christi mors quō fuit acerbissima	227 1
De mltis aliis tribus martirizatis inuenies	80 1	Christ⁹ per trāfigurationē suaz que nobis documēta dedit	160 1	Christi mortis congruitas	227 4
Blasfemi demonibus peiores sunt exemplum	154 3	Contemplationis tres gradus	164 1	Christi mors fuit satisfactoria p peccato hominis	228 2
Christi aduēt⁹ uita & act⁹ qb⁹ uer bis & figuris sunt p̄signati	6	Christus fuit pauper	167 1	Christi passio liberatus ē hō a culpa & a pena	228 3
Christus post lapsū hois cur sta tim non est missus	16 1	Christ⁹ humilitatē amplexus ē	172 4	Christi. aia an debuit in triduo ad limbum descendere & quid egit in illo loco	240 4
Christ⁹ cur nō uenit añ peccatū	16 3	Christ⁹ fuit s̄m⁹ prophetarū	77 4	Chr. corp⁹ an d̄cuerit sepeliri & a more iudeorū & multa hmōi	242 1
Christi aduētus cur in finē usq; se culi non est dilatus	16 3	Creatam intelligentiam an sit pol sibile uidere deū & quālibet in eo relucentem creaturam	177 4	Chr. resurrexiōis cōgruētia mod⁹ ps & miracula q̄ i ipa sc̄a sūt	243 4
Christus Iesus a Sibilla erithrea p phetatus	17 1	Christi anima utrum hēat tantaz scientiam quantaz deitas	177 4	Christi ascensionis congruitas re	
Christ⁹ a sibilla tiburtiā pphetat⁹	17 1	Christi aie iest multiplex scia	179 3		
Christ⁹ Iesus ab albumaiar p̄dict⁹	17 1	Christus exēplo suo carnem ma			
Christ⁹ Iesus a Calcidio p̄dictus	17 1				
Christus cur pastorib⁹ priusq̄ aliis exhibitus est	25 4				

ace p̄o dñi

epistola
ad abagar

loquitur

fr. daniel

deu videri

omni de
non 3.1

pus & modus &c 245 i
Celum in sacra scriptura quot mo
dis accipitur 246 z
Christus ad que locū ascenderit
& que gradu in celo teneat 246 z
Christi ascensione quid consecra
ta est humana natura 246 z
Christus quid aplis suis post resu
rectionē suam largitus sit 247 q
+ Christi epla ad Abazarum rege
edesse & abagari ad xpm 248 i
Chr. multis mōis ē uita nostra 248 z
Ch. qd uoluit mortuos suscitā 248 q
Chr. ē salutis nre tā mētalīs q cor
poralis fōs origo pncipiū & cā 250 z
+ De loquit multis mōis pphetis 20 q
Discipuli xpi quare 72. fuerūt 43 q
Diabolus qūo tentat ut leo 39 q
Diabolus qūo tentat ut draco 39 z
+ Daniel cum 6. aliis fratribus a sa
racenis martirizati sunt 63 z
Deus an ab aliquo i presenti uita
possit uideri 157 z
Diuitiarum detestatio 165 z
Diuitie fabricii 166 q
Deus oia continet cognitiue 177 z
+ Demonū nomina quos scriptura
commemorat 194 z
Diabolus qd d cāis litet hoies 194 z
Diabolus habet duos amicos 205 z
Elemosina qūo debet peti 37 z
Egidii de assisio mirabilis uita 53 z
Egidii de assisio scā doctrina que
continet infrascripta 55 z
Priō oīlia aīaz data diuersis psonis.
De uia salutis & pfectiōis. De fide.
De dilectōe De hūilitate De timore
De patientia De ociositate.
De cōtemptu mūdi. De castitate.
De temptatione. De penitentia.
De oratione. De cautela spiritali.
De sciētia utili & inuiti & de predica
tionibus uerbi dei.
De uerbis bonis & non bonis.
De pseuerantia De religione
De obedientia De memoria mortis.
De contemplatione De uirtutibus
Dicta moralia.
Fran. uita & actus figuris testamē
ti noui & ueteris figurati sunt 8. q
Fr. dilexisse xpm qd signis appet 1. q
Fr. deus fecit simile i glia scroz 4. q
Fran. claruit tempore Federici. z.
Regis sicilie 10. z
Federici persecutio cōtra eccliam 10. z
Fr. a sibilla Frigia prenunciatur 10. q
Frāscī a policarpo quodam dīa
cono prenunciatū fuisse testatur
Ioachim patriarcha 11. i
Fr. a cirillo Anacho. prenunciatur 11. i
Fran. a Ioachim abbate pdicitur 13. i
Filius i diuinis qd decuit incarnari

& nō p nec spūs sanctus 15. 3
Forma stigmatum. b. francisci 3. 3
Frāscī natiuitate letati sūt singu
li ordines beatorum spūum uni
uersi sancti & multi alii 24. z
Fran. a matre in baptismo iōanes
ē uocat? & qua de causa 24. q
Frāscī charitas & patientia 30. 3
Franciscus fuit filius oibus sanctis 8. 3
Fr. se perfecte & mūdū despexit 36. q
Franciscus quas tentationes a dīa
bolo perpeffus sit 41. i
Franciscus qūo fuit filius xpo quo
ad apostolos & discipulos 46. z
Francisci uitā quibus modis dīa
bolus impedire conatus est 47. z
Frēs n tenent ex ui regule ad oia
consilia euāgelica nec ad oīa oī
lia regle ut ad pcepta euāgelica 90. q
+ Fratres ad que tenentur tanq ad
habentia uim precepti 91. z
Fratres non tenentur ad obseruan
tiam testamenti. b. francisci 92. i
Frēs an possint recipe aliqd de bo
bis igrediētū religionē. & a pol
sint inducere ingrediētes ad dādū 92. z
Frēs nouitū i qb? casib? nō pnt ifra
annū pbatōis ab ordine exire 92. q
Frēs minores siue ante ingressum
religionis siue post possunt p or
dinis prelatos absouī a sentētiis
excomunicatōis & multis aliis 92. q
Fratres nouitū infra annū pbatō
nis an possint ad pfectionē scipi 92. q
Frēs post annū pbatōis n faciētes
pfectionē si pnt tacite sūt pfecti 93. i
+ Fratres quibus transgressionibus
regule mortaliter peccant 93. z
Frēs i qb? casibus pnt ire calciati 93. q
Francisco multiplicitas & molici
es uelū uehemēter displicebat 94. i
Fratribus laycis quare datum est
breue officium 94. z
Fratres i necessitate pecunie qūo
salua pfectione se gerant 95. i
Fratres ex regula an teneātur ma
nualiter laborare 96. 3
Fratres an possint emere & alios
contractus exercere 97. 3
Fratres in terris excommunicato
rum possunt mendicare 98. z
Fratres non nisi i necessitatis arti
culo extra ordinē pnt ostendi 98. 3
Frēs in locis ppriis & monasteriis
mōialitū pnt ē iuitis epīs pdicār 99. z
Frēs mali a deo māifeste pūti sūt 104. i
Fratres regulam non obseruantes
pena puniuntur eterna 105. z
Fratres regulam obseruantes uita
remunerantur eterna 106. 3
Fran. more xpi pcurforē habuit 110. z
Frēs miores an cōfirmationē religio

nis uiri piales dicebantur 110. z
Franciscus ad predicandum incita
tus fuit primo diuina admonitio
ne secundo papali iussione 110. z
Francisci predicatio quare mun
do grata fuit 111. i
Francisci statura & qualitas 111. i
Franciscus q maxime animarum
salutem zelatus sit 151. z
Franciscum missū esse a deo qui
bus uis potest conuinci 17. z
Franciscus claruit sexto sigillo no
ui testamenti 19. i
Franciscus missus est ad pniaz pre
dicandā uitam euāgelicā & pas
sionis xpi memoriā renouādā 19. z
Franciscus in primo ortu angelo ē
exhibitus in secūdo scris & pec
catoribus & multis aliis 28. z
Fr. p oēs modos pnt fuit pbatus 30. 3
Frāscī uanitas an cōuersionem 41. 3
Frāscī religio floruit uiris sapien
tia ac scia maxime peditis 81. i
+ Frāscī religio hūit uiros nobilita
te ac dignitate suigentes priō sū
mos pōntifices scdo cardiales ter
tio epos qro reges ac regū filios 82. i
Francisci religio floruit uiris san
titate peditis 47. i
Francisci religio floruit numerosis
tate fratrum 83. q
Francisci regula a christo miracu
lose tradita est 87. q
Frāscī reglā i scō ē fūdata euāg. 88. q
Frāscī reglā ē ab ecclā aprobata 89. q
Francisci regula per plures sum
mos pontifices est declarata 89. q
Fratres an possint pro tempore fu
turo sibi prouidere 96. 3
+ Franciscus qbus in locis & quibus
miraculis predicauit 111. q
Frāc. ad terras isideliū ut fidē illis
predicaret aliquoties pfect? ē 113. q
+ Frāc. pncipio religionis frēs suos
ad pdicandū mittens quib? exhor
tationib? eos cōfortabat & que
de ipis erat hoīum opinio 117. i
Franciscus quibus specialiter i ui
ta sua allocutus est 134. z
Francisci doctrina generalis con
tineas infrascripta. f. 137. 10. 3
De reuerētia hūda ad sacm altaris
De sacerdotibus honorandis
De diligēdo deo De xpi imitatione
De ordine
De pater nfr qd dicebat. b. franciscus
De diuino officio De dilectiōe ffrna
De dilectiōe inimicorum
De odio corporis proprii
De discretionē ad corpus habenda
De perfecta obedientia
De castitate & mulierum uitatione

De oculo pudico & ipudico pulchra pa
De paup'tate De parietia (bola
De humilitate De elemosina petenda
De cognitiōe pprie ifirmitatis & qd nō
pōt homo gloriari nisi ifirmitatib' suis
De scientia mundana fugienda
De predicatorē qualis esse debet
De ociositate uitanda
De fratre minore
De perfectione humilitatis
De cōpassione habenda ad deliquētes
De detractiōe fugienda
De eo quod sciendum est a fratre mino
re post religionis ingressu
De fratrum conuersione inter ifideles
catholicos
De fratrum conuersione inter fideles
De religiosa hitatione in heremitoriis
De letitia spiritali semper habenda
De gñali mīstro ordinis & sociis eius
Quod sum? filii dei spōsi frēs & mēs
De fuga nominis magisterii (xpi
Quod nō debem' pp parētes ul' amicos
dimitte' aū mortē si possum' satisfacc'
Quō homo cognoscit qd sit seruus dei
Quod seru' dei d'z p'fide' d'puidētia dei
De cōnexionē uirtutum ad inuicem
De nō dimittendo locum sc'tē marie de
angelis & qūo in eo est conuērandū
Dicta quedam notabilia
Fr. claruit miraculis & quibus 147. z
Fr. sciscus qūo trāfiguratus est 162. i
Fr. sciscus quibus mediis ad apicē
contemplationis peruenit 163. q
Fr. sciscus quantum dilexerit san
ctam paupertatem 167. q
Fr. scisci uolūtas de habitib' suis 168. q
Fr. sciscus paup'tatē desponsauit 171. z
Fr. scisco qd largita ē sca paup'tas 172. i
Fr. sciscus humilitatem dilexit 174. z
Fr. sciscus spū prophetico claruit 180. q
Fr. scisc' a statua que ei apparuit i
tellexit progressu ordinis sui ul'
q3 ad cōsumationē seculi 181. z
Fr. sciscus carnem suam domuit
ac macerauit 187. z
Fr. sciscus qūo ad instar christi mi
rabilis fuit in mari 191. q
Fr. sciscus superauit uniuersos spi
ritus malignos 194. z
Fr. scisc' mutauit aquā in uinū 196. i
Fr. sciscus habuit ea omnia que
faciunt ofonem perfectam 199. q
Fr. sciscus circa orationis studiū
fuit perfectus 200. z
Fr. scisc' fuit pius & misericors 206. z
Fr. sciscus ad instar christi de paucis
paup'ibus multos paup' 207. i
Fr. scisci uita fuit oī uirtute sp'icua 209. i
Fr. sciscus fuit scrutator cordiū 213. z

Fr. sciscus fuit deus rex uictor me
dicus sacerdos pater &c. 215. q
Fr. ab hoibus fuit honoratus 215. q
Fr. maxie abhorrui hypocrisim 217. z
Fr. sciscus qūm zelū habuerit ad
ecclesiā sc'tē marie de portūcula 217. z
Fr. qūti pecuniā detestatus sit 218. z
Fr. sciscus fuit similis christo quo
ad diem cene 224. z
Fr. sciscus moriturus fratres suos
quibus uerbis allocutus sit 225. z
Fr. an decuit a xpo stigmatizari 228. z
Fr. sciscus omnes actus passionis
christi in se sustinuit 229. z
Fr. sciscus fuit filius xpo in tribus
dñis actiū uite eius. s. persona
lib' p'fectiōalib' & passiōalib' 228. z
Fr. fuit crucis xpi p'cipu' amic' 229. z
Fr. sciscus fuit uir missus a deo ad
cōsignat. signo Tau. frontes ui
rorum gementium & dolētis 229. z
Fr. sciscus quo tempore decuit a
xpo stigmatibus consignari 230. q
Fr. sciscus qūo a xpo fuit stigma
tizatus & in quo loco 231. i
Fr. uirtute suoz stigmatū extrahit
quotānis aīas suoz a purgatorio
sicut xps uirtute sue passiōis ex
traxit patres de limbo 233. q
Fr. scisci stigmatizatio a qb' pōtifi
cib' & cardinalib' sit approbata 234. z
Fr. sciscus qua infirmitate defun
ctus est & in quo loco 239. z
Fr. sciscus cor suū a corpore extra
ctū post ei' mortē uoluit ut recō
deret i sca maria d' angelis i signū
singlaris ad ipaz ecclesiā amoris 242. q
Fr. sciscus more christi nudus uo
luit mori & quo anno 240. i
Fr. scisci anima corpus egrediēs
animas suorum a purgatorio li
berans secum duxit in celum 241. z
Fr. i sepultura fuit cōformis xpo 242. z
Fr. sciscus ubi malefactores punie
bantur. s. in colle inferni uoluit
sepeliri 242. q
Fr. a qb' post mortē uisus est 244. q
Fr. qualē celum ingressus sit 245. q
Fr. sciscus super sedem Luciferi
est exaltatus 247. i
Fr. scisci meritis mortui resurgūt
ceci uidēt surdi audiūt claudi am
bulāt & ab oī alio lāgore curāt 249. i
Culielmi de anglia qui fuit? sext'
ff beati Francisci qualitas 50. z
Guido de senis decim' frater bea
ti francisci 52. q
Girardi de ualentia laici uita 62. z
Homines quomodo fiant dii 3. i
Homini quid donauerit deus in

prima sui conditione 14. q
Homini primo quare preceptum
sit datum 14. q
Homo primus quare non poterat
satisfacere pro peccato 15. i
Homo in que mala incurrit prece
ptum contemneus 15. i
Homo quare post peccatum de
cuit reparari & quomodo 15. z
Humilitatem multa suadent 172. q
Humilitatis gradus 173. i
Humilitatis utilitas 173. z
Honor antiquitus quibus exhibe
batur 214. f
Homo quibus sit infirmitatibus
obnoxius 250. z
Hymni officii. b. francisci a quib'
compositi sint 255. z
Idiomatum communicatio inter na
turam diuinā & humanā 20. z
Iohannis simplicis mores & con
uersatio 53. f
Iacobi de tuderto sancta uita que
coninet infra scripta. s.
Quomodo homo potest scire qd
sit in charitate.
Quomodo homo peruenit ad sui
contemptum
De triplici statu anime
De quattuor pugnis anime
Similitudo pulchra
De refrenatione sensuum
De studio anime ad uirtutes
De questione inter rationem & cō
scientiam
De quinq3 scutis patientie 60. z
Iuniperi mirabilis uiri mores &
uersatio 62. z
Iohannis de aluerna sanctissima
uita 64. z
Iohannis de penna uiri singula
rissimi uita 70. z
Indulgentie sancte marie de porti
uncula origo & progressus 191. q
Iesu nominis dignitas & efficacia 193. i
Iesu nominis pulcherrima ex
positio 193. z
Iosephi Iudei testimonium de
christo 211. q
Infernus quodplex est 240. q
Leonis quarti socii. b. frā. uita 49. z
Ludouici epi tolosani uita 75. z
Lumen quo uidetur deus utrum
sit creatum uel increatum 178. i
Loca per que peregrinatus ē sal
uator 185. q
Mirabilia que in christi incarna
tione contigerunt 20. z
Mundana felicitas quam sit in
stabilis 39. z

cor fecit. este
tus post mor

Mundi male cōditiones	34	i	Petri cathani ouerſio & pſcct?	52	q	bus pontificib? ſit approbata	3
Mūdum eſſe contemnendum cla			Predicadores qūo mortuos ſuſci			Stigmatum beati fran. forma	3
mat ſcriptura	33	q	tant	115	3	Stigmata. b. f. nō potuerūt fieri ui	
Ministroꝝ auctoritas q̄ta ſit	98	z	Prouinciārū & locorū religiōis. b.			nature ſeu imaginationis ſed p	
Ministri nō ſacerdotes quā peccā			frā. tā i terris fidelīū q̄ iſidelīū &			opationē dinā	3
tibus nō pnt inuigere pniām	98	3	ſſum notabilium qui in ipſis cla			Scriptura iuitat hoiez adamorē dei i	q
Minister generalis qua de cauſa			ruerunt deſcriptio	119	z	Sigilla ſiue etates ueteris teſtām̄ti	18
ſit abſoluendus	99	i	Predicator qualis eſſe debet	141	z	Sigilla ſiue etates noui teſtām̄ti	18
Maſſei de marignano octauī ſo			Paupertas q̄ utilis ſit	165	i	Stelle quam uiderunt magi digni	
cū. b. fran. uita	50	3	Paupertatis laus	165	z	tas & ſignificatio	26
Ministorum noīe qd intelligat	96	z	Paupertas comendat a ſanctis &			Suspectum confortiū quid ſit	100
Miracſa n̄ arguūt efficaciter ſctēz	145	i	a ſapientibus mundi	165	q	Socii b. f. quales fuerit i gñali	46
Miracſa xpī qūo differūt ab aliis	145	z	Paup̄tas a pagāis fuit dilecta	166	q	Silueſtri tertii ſocii. b. f. uita	49
Miraculum quid eſt	145	z	Prudentia iuſtorum	166	z	Stephāi d̄ ungaria felix martiriū	80
Miracula a xpō facta utrū ipſius			Paupertatis laus a. b. frā. ſciſco	168	3	Scti uiri ſūt dū reges uictores me	
deitatem comprobent	145	3	Prophete a deo diuerſimode illu			dici ſacerdotes patres	215
Mare miſtice ſignificat diuinitatē			minantur	180	i	Sacramenta antike legis quare	
xpī & penitentiāz &c	190	q	Penitentie utilitas & fructus	189	3	deus uoluit aboleri.	219
Meritū paſſionis xpī utrūq̄ ſit fini			Panis beatorum	206	z	Sactamenti eucharistiē cōgruitas	
tum uel infinitum	138	z	Pilati eplā de domino Ieſu	212	i	dignitas & efficacia	220
Natiuitas ē duplex. ſicut & cē	24	i	Platonis teſtimoniū de xpō	212	i	Stigmatizatio. b. f. q̄ fuerit mirāda	33
Obediētia religioſorum habenti			Paſſio is xpī congruitas & utilit			Stigmatizatio beati fran. quibus	
um poſſeſſiones arctat ad locū	91	z	tas & efficacia	237	q	miraculis ſit approbata	236
Ordo minoꝝ quo āno ceperit	46	3	Portiuncule origo & dignitas	217	3	Satisfactio quid ſit	238
Ordinis tertii. b. fran. excellētia	87	i	Regulā ſpūaliſ obſeruare qd ſit	100	i	Trāſformatio. b. f. in ſimilitudinē	
Orationis ualor & utilitas	197	z	Regula. b. fran. quam ſit a pontifi			crucifixi qūo eſt poſſibilis	3
Oſonis dñice dignitas & expō	198	i	cibus cōmendata	100	3	Tempus gratie quare dicatur tē	
Orans cur aliquādo nō exaudīſ	199	z	Religio. b. Franci. quam fuerit a			us plenitudinis	16
Oſonē que reddant perfectā	199	q	chriſto dilecta	101	z	Teſtimoniū ſumorū rontificū de	
Oſones quas cōpoſuit. b. frā.	202	z	Religio. b. fr. ad hoc deueniet ut			ſigmatibus beati fran.	3
Priuilegiū alexandri. q. in cōmen			n̄ ſit q̄ habitū deſerat niſi i ſiluis	101	z	Teſtimoniū grego. g. d. b. fran.	18
dationem. b. Franciſci	19	3	Religionez. b. fran. perſequentes			Tentatio quōtuplex eſt	39
Propagines quas uidit ioseph qd			atrociter a deo puniti ſunt	103	3	Tentatio carnis an aliquando ſit	
ſignificent	23	z	Religioni. b. fran. fauentibus do			line peccato	40
Patientie tres	60	q	minus benedixit	103	q	Tentatio quibus modis uincit	40
Patiētie quinqz ſenta	61	3	Regula. b. fran. eſt cōtra mala &			Tētatio qūo per meditationē di	
Papa pōt declarare & gloſare res			uitia mundi ordinata	104	z	uine ſcripture uincitur	40
gulā. b. fran.	91	q	Regula. b. fran. eſt hois ordiatua			Tētatio ab hoie an dēat appeti	40
Protektor ordis niſi i trlb? caſi			& in bono conſeruatiua	104	q	Tranſfiguratiōis domini pul	
bns pōt de ordine inquirere	100	3	Ruffini uita q non fuit ſoci? b. f.	51	3	chra expoſitio	158
Predicatori neceſſaria	109	q	Rogeri de prouincia ſctitas	77	z	Tranſformatōi in xp̄m obtinen	
Pastor ſpūalis debet aſſimilari tē			Regula. b. fran. quid ſit teſte ipō.			de que ſunt neceſſaria	229
porali & qūo	151	i	b. franciſco	101	i	Vilitas ueſtium q̄ ſit cenſenda	93
Pastorūz conditiones quibus me			Signa dilectionis hois erga deū	i	q	Valentinus de narnia. i. z. ff. b. f.	92
ruerunt uidere xp̄m	25	q	ſilitudo hois ad deū quōtuplex ſit	z	q	Veſtimentū ſimplex qd ſit cū du	
Patientia q̄ nobilis uirtus ſit quā			Stigmatizatio an ſit poſſibilis ui			plex a xpō prohibeatur	116
q3 neceſſaria	29	q	de tranſformatio	3	z	Vēti qb? agitāt mare hui? mūdi	190
Patientia qūo probat homo	30	z	Stigmatizatio beati franciſci a q			Verbū dei qūo ſilis eſt ſemini	191

Venerandis in xpō. p. diffinitorib? p. f. paulo bafamo. Raphaeli de uariſio. Dionifio de leonardis de nouaria & hicro nimo battalie oib? ap̄licis oratorib? & of. mi. ob. fr̄ franciſco d̄ ſcō colūbano eiufdē ordis & puicie m̄i uic. imerit? S.

M. T. C. p̄ſes obſer. p̄mo tuſ. q. libro uetuliſſimū ap̄ grecos ſcribit ſoſ puerbiū quā unusq3 nouerit artē. i ea ſe exerceſ debet & diſputat. qd nō latuit maximū illū ualeriū historiārū ducē. i eo qd cōpēdiōſis. ſecūole platonis ac philonis exē plis admonet unū quēq3 artis ſue auctorē optimū eſſe & diſputatorē: ide ut quōtidiano rerū expimur uſu ſato i mercimo niorū artibus homines peritiores ſunt. quāto i eis maiore ſtudio cura & diligentia die noctūq3 elaborant inuigilant. inſu dant: Si igit hi q terrenis inhiant opibus laborioſius ſillogizando: diſputant: maxime inſudandum eſt in his que dei & religionis cultum reſpiciunt & ad bene beateq3 uiuendū p̄tinent: Cū igitur ego p̄clariffima geſta Reuerēdi & cōis p̄ſis Franciſci zenī gñalis uicariī n̄ſi & uniuerſalis minoricarū ouīū i caſalpina regiōe paſtoris aliqui mēte p̄currerē ſepe admī rās illi? i reb? agēdis atq3 admīſtrādīs facilitatē & peritiā tandē id totū nō ſolū acutiſſimo ſuo igēio ueq3 & lūgo rex uſu

diutineq; in his reb² exercitationi ascribendū fore celsi. Nā cum nobili profapia genitus post prima grāmā
ces rudimenta post phicas lucubrations quibus in ticinensi gymnasio p triēniū incubuit diuino afflat² spiritu
seraphici nri ordinis agrū ingressus iam triginta annis illū excoluerit proq; eius icremēto quasi p quiq; lustra
publico regimini presuerit eo maturius in eius calet obseruantia quo diutius maiore studio & cura elabora
uit pro tante religionis cultu dirrigendo augēdo perficiendo. tanto enim magis hoies emergūt quanto se diu
tius exercēt cū si qdē teste fabio quecūq; ars nisi exercitio firmet parumpdest. & ut d mltis pauca cōplectar
prio se offert q uix sextū annū in religiōe natus sub disciplina illius pcolēde mēorie. p. f. xpo fori uarisi. q cū
b. Capistrano i aglonari regiōe multas erexit puicias. & primā missā & primū sermonē deuote ac sapiēter una
eadēq; glie celebravit & edidit eodēq; anno ad guardianatū loci uarisi assumptus tā miro pacis ac grauitatis
studio tāta maturitate & grā frēs rexit ut psagiū certe optimū futuri regimīs p se afferens quasi cōcipiēdo p
nunciauit qd ope parturiēdo cōpleuit. Inde post paucos dies ob eius i euāgelizādo faciūdiā ad prouiciā scī fra
cisici destināt². q s refferat quātā fidē. quātāq; grām tā apud frēs q seculares i diuersis locis p annos pdicando
dñs cōtulerit. quo expleto ad natiuā puiciā euocat² biēnio locū apud urbē Nouariēsem regēs bina quadra
gesima & utroq; aduētū quotidiāos sermones tā alte pdicauit ut nullus alius ab inde grator sit reddit² & ube
rior. Ceterū ad dalmatinos p obediētā missus cōmissariatu ibidē egregie pie & scē cōsumato. ipso absēte & ne
sciret: sic eius exigētibz bñmeritis i eiusdē prouincie uicariū ē electus ubi uelut alter apoloni² nō ut illā uide
ret sapiam q de terra orit sed ut ea uideret loca i qbus celestis sapia cōuersata ē miro uisitādi loca scē succen
sus desiderio mare adriaticū igressus illiricas regiōes circūiēs. Corcyrā. Peloponessum. Cretā. Rhodū. Ciprū
Iopen. nō sine maximis maritimorum fluctuum piculis. Demum scām illā hierusalē ingressus ē ubi obortis
oculogz lachrimis insignita passiōis saluatoris misteria uisitās nō hyarcā ut poete tradū de tātali fonte potātē
sed apud celi terreq; picipē xpm ielūm q uer² fons ē aque uiue spūm maxie refecit & roborauit. Post hec ad
natiuā puiciā regressus post caplm gñale qd eo tūc gubernāte mli habitū ē sepi² atq; itez i eiusdē loci guar
dianū assumpt²: ibi uelut alter Bernardin² senēsis oēs icarceratos e mala stalla (sic. n. ille carcer miserogz nūcu
pat) redemit. post commissariatū i puincia scī Antonii laudabilr cōsumatū: i uicariū Mediolan. nre prouicie ele
ctus i proxio gñali caplo sub āno dñi. 1509. Mātue celebrato a d gñalatū ē euect². In quo q strenue q uirilr q
sapiēter se gesserit: toti familie & fratribz tā ultramōtanis q cismōtanis innotescit: qbus i urbe Roma iussu
sanctissimi .d. n. Iulii. ii. cōgregatis. inter cetera pclara gesta uiderūt eū tāq; alterū Moysen cōtra egidiū tūc gñā
lem ministrū q turbare procurauerat paupculā familiā & ordinē fortissime dimicātē & ei² astutias supra q di
ci uel excogitari pōt sapiētissime dissoluētē: habet seraphica religio i ānalib² multa mēoratu digna a maiorib²
arīs tā mltis q gñalib² uicariis sapiētissime digesta. Sed si igēue loq fas ē: inter oīa recolēda nihil mēorabil
us nihil mirabilius nihil miraculosius nihil quoq; toti ordini utilius q q in tāto turbinis cōflictu de faucibus
rugiētū familiā nra tutata sit. ipso duce. ipso auctore. ipso pside. ipso i ara celi ubi toti² ordīs pēs cōuocati fue
rant. post reuerēdissimos Cardiales. d. Dominicū grimanū ptectorē ordinis & Senegalie & assistēte & protegē
te. ita ut i tanto cōgressu. pōtifex admirat² sit. de cuius ore hoc mēorādū insonuit uerbū. Cōmouisti inqt fili mī
totū cōtra me mūdū: deposita āe primū gñalat² sarcina cōmissari² apud aprutios. calabros. aulonios. apules:
reliquasq; Regni prouicias destināt² apud illos tā hūane pie. iuste. scēq; se habuit. ut mirabile sit dictū. mira
bili² auditū. pp qd tāta integritatis & pbitatis famā p Italiā profudit ut post qdragesimā scēdo loco mli gratiss
me euāgelizatā: Discretus Ferrariā missus iterū ad gñalatū eo reluctāte (ut sepe uidi) assumpt² sit. Mox p sa
cri Iubilei executiōe apostolic² commissari² creat² adeo fidelissime uigilāter & strenue. 25. puicias sue puidētie
cōmissas tā p aīaz salute q p sūmi pōtificis obīa sollicitauit. ut nemo sit q nō admiret: habet certe regimīs sui
integritas iauditū q si miraculū. i eo q null² sub sua disciplia pficit q sub ea iterū pficer nō appetat. qto. n. crebri²
i pīatū assumit eo grator oib² ifurgit: imo uix unq² qñcūq; puiciā amplex² ē qn ipaz ad optatū finē pduerit:
Nouissime ne id qd superest tps filijs suis trāseat ociosum. Bartholomeū pīanū q tā miro ordine cōformitates
diui Frācisici ad christū studiōssime cōgessit pmo castigādū inde iprimēdū tradidit q eo magis gratū oib² red
dit. quo i eo qcad a primordiis nre religiōis pclare gestū ē recolit. Alii reb² bellicis. Alii cumulāde rei familiar.
Alii agriculture. Alii uoluptatib². uanisq; studēt exercitiis. Tali uero reuerēdo pfi q nī auriga ē. nīm lumē no
strū speculū ac familie decus diuino auspicio traditū ē ut his diebus qbus familiā fluctuat. hoc utile & mēorā
dum quimmo diuinū magis q humanū opus inotescat: ut sic posteritas nra habeat unū ad primordia speculan
da & imitāda cōuertī possit. q eo nobilius cūctis reddit. quo ipso pclarissimo auctore ac toti² uniuersitatis nre
psule in lucē paitū ē. quo fit ut nō frustra cognomēto Zeno nūcupeī qñqdē zenonē illū imitē q stoyce secte
inuētōr & socratis magī inter pcellosas huius seclī erūnas per centū & septē ānos uictitās nunq² studio cessit
ut aliqd posteris suis speculandū reliqueret: cuius antique snie & si apud Laertiū Diogenē collecte uigēat hic
tū nouus zeno sua nō minus deuotissima q approbatissima uita ueluti rosa primas erūpēs penes seraphicā sa
miliā uberi² efflorescit: hec obseruā. pēs in laudē huius celeberrimi pīs more & affectu balbutiētū scriptita
re uolui. haud ignar² quā singulari oēs beniuolētia illū psequimini: & ego (ut uerū fatear) pcepto amō comple
ctor. que eo mihi digniora uident² quo eius pclarissima uita i dies uirtuosior insurgit. hoc quoq; pro tāti pīs
officio superadēdū existimo q nō mō Mlanensis nostra prouincia in qua natus ē sed totius ordinis obseruātia
sue reuerēde. p. maxime obnixa reddit & deditissima. cuius arte & ingenio nō obstantibus publicis priuatis
qz tāti regiminis actionibus tā nobile opus unicuiq; facillima speculandū impensa traditū ē: cuius irrephēsi
bilis uita nō modo insubres & italos uerū totius orbis regiones & prouincias irradiat. illuminat. illustrat. Da
tū in loco scī Angeli. apud Mediolanū quarto idus maii. 1510.

¶ Frater Franciscus Zeno Mediolanensis. Fratrum Minorum de Observantia In Cisalpinis Vicarius Generalis.

¶ Magnas a deo fieri promissiones his qui in proximos benefici ac misericordes fuerint in sacris litteris didicimus: Quid. n. ut alia omittamus maius dici potest quaz quod in consumatione cum uenerit pastor secernere oues ab edis eis dicturus est: Venite. s. Benedicti patris mei percipite regnum: quod uobis paratum est a constitutione mundi: sic. n. eis dicturum dominum tunc cum in fine seculi iudex aduenerit sacra testantur euangelia. Sed non mirum: neq. n. ulla res est que dignior sit & excellentior aut humane nature magis conueniens q̄ beneficentia: ad imaginem. n. dei factus est homo: & proprium dei est benefacere: quod non modo hi qui fidei lumen perciperunt sed etiam Infideles cōstentur. Aiunt. n. gentiles philosophi non ob aliā cām intelligentias quas ipsi deos existimauerunt mouere celos q̄ ut perfectionē suam substantiis cōmunicent inferioribus: nec aliter (quod maius est) posse facere: & hanc necessitatem maxime eorum conuenire perfectioni. Sed dimittantur hi: non .n. eorum egemus testimoniis: in hac re presertim: satis. n. manifesta est: cum diuina dicant eloquia: q̄ solem suū deus oriri facit super bonos & malos: & pluit super iustos & iniustos: tota quoq. congeries eloquiorum dei nihil aliud est q̄ beneficiorū dei protestatio. Quid. n. sibi uult rerum creatio gubernatio redemptio: nihil sane si diligenter consideremus: nisi ut intelligamus q̄ deus sit beneficus: Sed & platonem inquirunt interrogatū cur deus fecerit mōdū: respondisse quia bonus. Hec & huiusmodi faciunt ut ego libentissime uitam meam aliog. utilitatibus dedicem: cogunt at̄ q̄ maxime hoc tempore: quo me tantorum filiorum patrem conspicio: ut eorum utilitati pro uirili parte prospiciam. Cum autem nihil sit utilius nec quod amplius humane uite conducatur q̄ uirtus: cum ea sola sit qua uia ad beatitudinem paratur: ut nulla ex parte deessem quin erga fratres mee cure creditos paternum explerem officium: ad ea quibus ex officii debito pro religiōis ac ipsorum Fratrum pfectu die noctūq. inuigilo: id etiam oneris adieci: nam ut aliquid continue haberent pre manibus quod eos ad studia uirtutum accenderet: presens opus quod titulo conformitatum. B. Francisci ad Christum prenotatur a nemine haecenus impressum & adeo rarum ut a paucissimis haberetur non sine mediocri labore & incōmodo imprimendum curauim. continet. n. uite redemptoris nostri qui fuit idea ac exemplar perfectissimum omnī uirtutum: ac heroum nostre religionis Francisci sicut ac comilitonū eius: q̄ se totis uiribus ipsi capiti conformare studuerunt nobilissima exempla theologicis floribus ac margaritis ornata: quibus exemplis sibi propostis: ut quibusdam calcaribus poterit se unusquisq. ad metā salutis cōcitare. Libri auctor fuit Venerabilis Frater Bartholomeus Pisanus Vir (ut uerbis utar q̄b. aliquando usus est Cicero) haud magna cum re sed plenus fidei: nam apud ipsum non magnus est ornatus seu splendor uerborum: sed plusq. dici potest magnum pondus rerum: fuit. n. ut de uarrone ait Augustinus magis studiosus rerum q̄ uerborum. quod & de plotino a quibusdam dicitur Cuius doct̄a obliquitate sudantes platonici uix intelligūt. Titulus ipse librum comendat: quid. n. dici pōt dignius q̄ q̄ de Conformitate hominis ad filiū Dei loquatur. Sed nec sic quidem potest libri ualor plene perpendi: legat ipsum quicūq. certior fieri cupit quanti res extimanda sit: ac neglecta cortice ad medullas penetrare sataget: & sic demum intelliget quāte sit dignitatis. Ego quidem deo dante libri dignitatem cognoscēs ad utilitatem filiorum meorum Fratrum. s. minorum de obseruantia familie Cisalpinae quorum indigne sum uicarius generalis ut imprimeretur sicut iam diximus effeci: dignam laboris nostri mercedem ab ipsis recepturus: si pro me dominum rogare dignabuntur.

IN nomine dñi nři iesu xpi. & beatissime Virg-
nis Marie: mris sue. ac beati prs nostri Fracisci.
Incipit opus quod intitulat de cōformitate uite
beati Francisci: ad uitā dñi iesu xpi redēptoris nři. edi-
tum a fratre Bartolomeo de Pisis: ordinis minorum sa-
cre theologie magistro: ob reuerentiam sui patris pre-
cipui Beati Francisci. anno domini. M.ccc.lxxxv.

Incipit primus prologus pro opere prefato.

ANCTORVM Vita pro-
bisfulcta opibus & doctri-
na fructuosa: signis cōpro-
bata cū militātis ecclie fili-
os illustrent limpidius: diri-
gant rectius in agēdis. edi-
ficent efficacius: aium placi-
dus demulceāt. & auidius
inducāt ad mundi cōreptū.
ac omni uirtute & efficacia

xpm psequendū pre oībus clament: incitent & impel-
lant. Si gñale hoc in sanctis existat. illorū pēpue san-
ctorū exēpla: cū pfatis q̄ fideles attrahūt ad iā dicta.
quos sibi saluator: in uite actib⁹ cōformes magis red-
dit: donis impēsi⁹ efficit gratiosos: & pdictis atq; por-
tentis illustres & mirabiles oñdit seu claros. pculdu-
bio psequēda sunt & imitāda. cū quidquid in sanctis
imīneat: seu fiat ab ipsis: diuina opet potētia: ad fideli-
ūz directionē: cōsolationē & fidei argumētū. ut ipse in
se mirabilissimus in suis effectib⁹ atq; sanctis pculdu-
bio mirabilis reperiatur & predice. Verū & si oēs san-
ctos cōdere ad sui glīam: diuina clemētia est dignata
& nřaz salutē. nec ullo in tpe: ab exordio ut pore hūa-
ni generis usq; in pns: mundū eorū cōsortio destitutū

omiserit. ipso tādē ueteralēte: uiciorū scabredie for-
descēte: ab apostolicis torpente imo uerius a xpi decli-
nate uestigiis ab eiusq; amore totaliter frigescēte: ac
occiduo oīs prauitatis non pximante modo: sed iā in-
stante: nocteq; peccatorū possessio. dū in suo cursu nō
mediū s; extremū iter perageret: silētio disciplinis im-
posito & moribus. ob id quia nō xpi sed sua quisq; q̄-
reret & ambiret. sapia illa ineffabilis: renouat in meli⁹
que sunt mundi proinde cupiens & intendens: nouū
& singularē hoīem subito cōdidit: uita spectabilē: infi-
gnē morib⁹ aplorū sectatorē pēpui efficacē i uerbo:
zeloq; aiarū preferuidū: pclarū uirtutib⁹ & signis: oīa
secularia cōtēnētē: paupertatis fidū amicū: euangelii
cuncta seruārē: crucis baiulū: notabilē passiōis sue stig-
matibus: & ad patriā toto nixu cū suis tendētē: anidū
& anhelū. Hic homo sic celebs: deuot⁹ & sanctus: an-
gelic⁹ extitit uir Fraciscus. quē pater misericordiarū &
luminū sua pueniens grā subsequens & cōsumās oīūz
mūdanorū abiecto onere per semitā hactenus oblitte-
rata uite iesu & aplorū recto mcedēs tramite: pauper-
tatē diligens & assumens in sponsaz federe ppetuo &
cōstringens euangelii obseruator sollicitus uita. uerbo
opere & exēplo: orbis climata: irradiatiōe mirifica cla-
rius illustrauit. in lucē perfectōis direxit. ad dei perfici-
enda mādāta: crucifixiq; uestigia psequenda auidius
incitauit. Cuius beati prs: quāta fuerit grē plenitudi-
nis affluentia: q̄lis uita: q̄ efficacis uerbū: & q̄ grata ei⁹
fuerit affectio: dilectio seu amor. q̄due optarit & q̄fie-
rit possidere. quātaue gloria fulgeat in supnis. nō solū
fratrū minorū religio ab ipso ordinata cū duob⁹ aliis
ordinib⁹. sed que gerit assidue ac gessit: exprimit &
declarāt. Verū ēt ipse dñs iesus eū sibi i uita reddēdo
paliis sanctis similē & cōformē: signaculis sue passiō-
is cōsignādo. quāte sit apud ipm: acceptionis & grē:
quāte ue glie: statu sublimē euidētē declarat & osten-
dit. Ipse ergo prs beatissimi magna & mirifica a deo
i ipso gratifice patrata & si nōnulli tā nři ordinis q̄ sta-
tus secularis: excellētia sanctitatis dignitatis ac scien-
tiē pclari & isignes diuerso stillo pollitoq; digesserit.
ego inter minores minimus: sacre theologie magister
indignus: frater Bartolomeus de pisis: sancti prs Frā-
cisci filius pfessione: & si nō imitatione cōdigna: incō-
pos pdictis & impar scia lingua ac intellectu: & quod
magis est spū ac uirtute: anhelās ad eiusdē sancti lau-
dē glīa & honorē: aliqua scriptitare pposui. Preponde-
rans itaq; diligenter & attendens nō extitisse possibi-
le ipm xpo cōformē in ultimo nisi prius i sue pfectio-
nis initio pariter & medio pculdubio eidē dño con-
cors fuisset in uite uidelz actib⁹ seu uirtutib⁹ & cōfor-
mis. Hoc fretus & incitat⁹ motiuo: de actitatis a dño
nřo iesu xpo: simul cū prē ac spū sancto: in nřo patre:
beato Fracisco de patratilq; ab eodē actibus precipu-
is signis & uirtutib⁹: que dispersa inueni ad unū uolu-
men redigendo op⁹ prs: xpo pōcinante: meritis prs
nři cōpegi. & hoc breuiter & succincte: poti⁹ ad cōpē-
diū reducendo que narro: q̄ prolixē scribēdo. multa q;
non ex industria sed q̄ ea nosce pō ualui. omittendo.
Quod op⁹ de cōformitate uite prs nři beati. F. ad ui-

tam dñi iesu nři repemptoris cēfui appellandū. ubi per cōformitates uite beati. F. ad xpī uulnera discurrēdo iuxta quod possibile est mortale hoīem xpō iesu cōformari. nixus sum cōformē depromere: & hoc in actibus seu similitudinibus quadraginta. & si plures alie indubie reperiantur. Quas cōformitates quia per figuras depingi feci arborē. fructus arboris de cōformitate uite beati. F. ad christū pñt merito uocitari. ad quarū cōformitatū seu fructuū dilucidationē modum hunc tenet cōplacuit. Proposui de xpō iuxta materie cōformitatē loquendo id ipsum: subsequenter in beato. F. assūisse annectere & approbare. cōfusus de dñi bonitate: quia bona in nobis plantans prosequitur & ad finē perducit optatū. & bene agere optatū manum sue grē nūq̄ subtrahit sed apponit. Multa ergo & uaria cum sint in hoc opusculo posita sanctitatūq; tantū patris imparia. insufficientia pariter & indigna precibus quibus possum. legentes duxi pñtibus humiliter deprecandos. ut si qua reppererint ad glīam sancti digna accipiant indignaq; respuant. sordidantes uero recte corrigant. & pro me peccatore ad xpī intercedere dignetur. q̄ mihi & ipsīs almi fēri cōfessoris Francisci signiferi eiusdē dei & dñi nři iesu xpī in pñt gratia: & in futuro eterne felicitatis regnū tribuat. Amē.

Incipit prologus secundus pro opere prefato.

Imilē illū fecit in gloria sanctorū. ecci. xlyi. Vt ea de quibus tractaturus sum in opere sequenti de cōformitate uite beati Francisci: ad uitā dñi iesu nři redēptoris succincte pateat. uerbū prelibatū assumpsi. Vbi dicitur q̄ dñs Iesus beatus frāciscū fecit similē: uidelicet

sibi. & cōsequēter q̄ ipse pater beatus. F. tali similitudine fuit & est in gloria sanctorū. Pro quorū uerborū introductione tres secundū cōsuetudinē declarandas propono qōnes. Et harū qōnūz hec est. ¶ Prima. qualis fuit beati Frācisci sedulitas. & cui uoluit inherere. ¶ Secunda. quāta est & fuit dñi iesu in beato. F. actiuitas. & quid in eo placuit exercere. ¶ Tertia. quē ē beati. F. sublimitas. & ubi deus posuit eum residere. ¶ Ad prefatas qōnes. ¶ Ad primā rñdetur. q̄ studiūz totū beati. F. fuit xpō cōplacere per eius dilectionēz. ¶ Ad secundā qōnē rñdetur. q̄ xps prodigiū magnū in eo habuit exercere stigmatū impressione. ¶ Ad tertiā qōnē rñdetur. q̄ primū graduū tenet in celo. & hoc in sede alta pērnatione & sessione. Et iste tres rñsiones erunt tria declaranda pro nři thematis introductione. ¶ Dico primo. q̄ si queratur qualis fuerit beati. F. sollicitudo & sedulitas. & cui uoluit inherere. rñdetur. q̄ sedulitas & totū eius studiū fuit xpō per dilectionē cōplacere ipm sup oīa amando: & ipsi soli omni spe re & fiducia coherendo: & nulli alteri. Pro cuius euidētia est sciendū. q̄ & si ad inherendū deo per eius dilectionē & amorē solus ipse debeat inducere q̄ est sumū bonū. & cōsequēter sup oīa diligēdus & pp se. Indu

catq; & natura. i. oīa creata. q̄a teste Augustino in sermone de uno martyre. oīa deū ipz laudant. & ut amēt cuncta clamant. put ait ipse Augustin⁹ in libro suarū cōfessionū. figura quoq; nři corporis & aīe statura & cōditio. Ad imaginē enīz dei & similitudinē: hoīez deus cōdidit. quare tenet ipm diligere q̄ prior nos dilexit. i. io. iiii. Scriptura ē memorans beneficia collata a deo hominī: uiz bñficiū creatiōis: gubernatiōis: mentalis insignitionis: in paradiso collocatiōis: tractate super oīa dñationis in peccādo miseratiōis: dando legē eruditōis: manifestatiōis se cognoscibile nobis pbedo: protectionis cōtra diabolu nobis pbedendo suum angelū. in carnatiōis dñi iesu: cōuersatiōis xpī: & eius sancte in formatiōis: sui corporis & sanguinis in sacro collatiōis: sue passionis nře redēptiōis: patrū a limbo liberatiōis sue resurrectiōis ascensionis & introductionis in celū humane nature: & ipsīs sancti in nos missionis: sueq; fidei q̄ saluamur reuelatiōis. & sic de aliis hec. n. scriptura referēdo ad dei accēdit dilectionē q̄ p grām suā & nō nris meritis & p suā gratuitā liberalitatē sūt nobis cōcessa ut qui dedit diligat. Multiplex amoris diuini & dilectiōis utilitas quē diligētibus obuenit. ac glīe eterne sic diligētib⁹ pmissio & dōatio. ¶ Quāuis ergo ad diligendū dñm pfata incitent. tñ pfatus beatus. F. p̄cipue inductus est ut xpō totaliter & soli omni ui & nīsu per amorē inhereret: cōtuenens dñm iesum eē. Summā uitā ad uiuificandū. Summā pulchrū ad intueandū. Summū bonū ad delectandū. Summā sapiam ad cōtēplandū. Summā sciām ad informandū. Summā uirtutē ad fortificandū. Summā uitam ad liberandū. Summū cibū ad recreandū. Summū potū ad refocillandū. Summū dñm ad uenerandū. Summū hoīem ad imitandū. Summū donum ad exoptandū. Summū bonū ad quietandū. Summū pium ad indulgendū & cōdonandū. Summē mundū ad purgandū peccata & extergendū. Summū principem ad gubernandū. Summū fortē ad hostē nřm pstermedū & superandū. Summū stabile ad perpetuandū. Summā laudē ad iubilandū. Summā gloriā ad beatificandū. Summē iustū ad retribuendū. Summū uerbū ad omne exprimendū & declarandū. Summā salutē ad sanandū. Summā hostiā ad deū placandū. Summū fontē ad refrigerandū. Summū finē ad optandū. Summā uisionē ad anhelandū. Summū florē ad redolēdū. Summū fructū ad degustandū. Summā ianuā ad celū intrandū. Summū candorē ad serenandū. Summū lumē & lucē ad irradiandū. Summā pacē ad recōciliandū. Summū precīuz ad deo satisfaciendū. Summū regē ad imperandū. Summā ueritatē ad attestandū. Summā uīā ad pergēdū. Summā dulcedinē qua beati satiant. Summā requiē laborantiū. Summā spem oīum uitam eternā adire cupientium. ¶ Inspiciens iam dicta: beatus. F. omni sedulitate & studio xpō uoluit p amorē inherere. Sed q̄ xpz super oīa dilexerit. patet ex signis diuini amoris. quē in ipso perfecte apparere. ¶ Amoris enim primū signū est. si de deo frequenter cogitatur. Vis enim amoris agit: ut quē qs amat semp cogitet. ut ait glo. sup illud Io. hoīs xx. Si tu sustulisti eū dicito mihi. Hoc signū ī beato. F. apparuit qui ambulans & sedens laborans & uacans de deo cogitans semp spūm deo cōtēdebat exhibere

Signū
lectio
ga de

pntem. ut dicit. xl. pars legende maioris. ¶ Secundum signū diuini amoris est. si de deo libēter loquū. Criso. Hic mos amantiū est ut amorē suū silentio tegere ne queāt. Francisci pīs uerba nō erāt inania: nec risu digna non de secularibus sed de iesu & eius passiōe fratribus assidue faciebat sermonē: ut hētur in. viii. parte legende maioris. Et cū nomen dñi iesu noiabat labia preamoris dulcedine lingere uidebatur. Nōne loquēte. b. Francisco de deo apud castrū sancti Seuerini in marchia. uidit ipm frater pacificus duobus esibus ualde fulgentibus in modū crucis transuersaliter cōsignatū: Sic & uirgo sanctissima clara: Francisco melisua de xpo eructante ad xpm est conuersa. Et sic de aliis ut hētur in. iiii. parte legēde maioris. ¶ Tertiū signū est si ad loquēdū de deo: hō est promptus. Corde enī lingua & manu teste Gregorio amor dei pbat. Hoc signū amoris pculdubio clariuit in beato. F. qui factus euangelicus preco nō solum fratribus & suis ciuibus ad annūtiādū dei uerbū promptus fuit & paratus. sed ciuitates circuibat & castra predicās uerbum dei. Ad hoc enim destinatus fuit a dño. sicut celitus fuit instructus: ut sua predicatione cōuerteret aīas quas dyabolus conabat auferre. ¶ Quartū signū diuini amoris est: si attente de deo loqui audiat. Io. xlii. Qui audit uerba mea & facit ea ille me diligit. Nū auidius optabat uir dei Fran. q̄ uerbū dei audire. Et frequēter pergebat ad illos qui grām loquēdi de deo hēbāt. ut patuit de eius accessu ad fratrem Bernardū. Primū fratres & eius socii ēt si ageret in remotis. Et quod uerū est semel dū uellet audire loq de dño iesu: & cuilibet sociorū hoc mandasset. & sigillatim quilibet perfecisset ipsis sic de deo loquētibz: in spē pulcherrimi iuuenis in medio eorū apparuit dñs iesus. qui eis benedictis: tāta suauitate sunt repleti: ut oēs fuerit rapti. ¶ Quintū signū diuini amoris est: si locus deo dicatus uisitet xpi exēplo qui ibat diluculo ad dei tēplū. Franciscus post mudi abdicationē. tres ecclias relarciauit: u3 sancti Damiani. sancti Petri. & gloriose Virginis Marie. Ad ecclias derelictas ad orandū ibat denotte. Scopabat ecclias ex deuotione & ad uisitandū limina apolorum Petri & Pauli. Romā dū esset secularis deuotus accessit. Sic & sanctū uisitauit Iacobū de Gallicia. ¶ Sextū signū diuini amoris est elemosinarū indigentibz p dei amore largitio. d. Io. i. Io. iiii. Qui habuerit substantiā huius mudi & uiderit fratrem suū necessitatē hēre & clauserit uiscera sua ab eo: quō charitas dei manet i illo. Pater. b. F. dū esset secularis firma se sponsione cōstrinxit dño. ut nulli elemosinas denegaret maxime si diuinū allegaret amorē. Habitu at assumpto nulli rei parcebat nec libris nec paramētis altaris. quia oīa petētibz pp dei amorē largiret. ¶ Septimū signū diuini amoris est illata paciēter sufferre. Grego. Pena inter rogat si quietus ueraciter amat. b. Fran. dū cuncta pro xpi amorē cōtēneret a ciuibz luto impetitus & saxis ut stultus & surdus in oībz pertrāsibat. A pte ānex uinculis & uerberibus affectus pro amore xpi ad cuncta perferēda se dixit pmpptissimū. Et qñ ibat p mundū: ut ignoto multa cōiūtia inferebant: spālīter qñ ad

foldanū accessit. Exactus infirmitatibus uariis nō qñ moniā sed deo laudes referebat & grās. ¶ Octauū signū diuini amoris est si que deo sunt placita adanient Mat. xii. Qui facit uoluntatē pīs mei &c. ille me diligit beatus. F. agnita uolūtate dñi saluatoris de mō uiuendi euangelice. dū euangeliū legeret se per oīa regule aplice coaptauit. deponēdo calciāmētā baculū perā & pecuniā. Ad quod exercendū dū sciuit. beatus. F. se adeo esse directū: statim ad pōicādū profectus est uoluntatē diuinā suis preculis & operibus ac desiderijs iuxta saluatoris uota anteponēs. ¶ Nonū signū diuini amoris est. si a mudi amore frigescit. amor enim dei & mundi simul esse nō pnt. Mat. yi. Et q̄to ad amorē dei quis assurgit feruentius tanto a mundi amore frigescit uerius. Vt totū se daret diuino amorī beatus. F. nichil penitus cōe uel ppriū cū mudo hēre uoluit. sed ipm facto & corde penitus cōtēpsit. ¶ Decimū signū diuini amoris est si dei ministros & seruos honorat & libenter eis dē deseruit: Eccl. vii. Omni uirtute tua deū dilige & ministros eius non derelinquas. Et Matth. x. Qui me recipit: recipit eū qui me misit. beatus. F. non solū ipse effecit: sed & mandauit ut de eo cantat. psbyterosq; monuit precunc̄tis reuereri. ut p3 expresse in ei? Ista ad oēs xpianos directā & in suo testamento. ¶ Prefatis ergo signis apparet beati. F. deū dilexisse. Et ideo bene dicit dñs frater bona uentura in legēda maiori parte. xi. loquens de beato. F. Charitatē seruētē q̄ spōsi amicus. F. ardebat q̄s enarraū sufficiat? Totū nāq; quasi carbō ignitus diuini amoris flāma uidebatur absortus. Subito enim ad auditū amoris diuini excitabar: inflamabar & quasi plectro uocis extrinsece corda cordis interior mouebat. Et plura alia ad propositū dicit. ¶ Deum dilexisse beati. F. ac ipsi soli deo inhesisse. & si ex p̄dictis appeat: aliis pōt nihilo minus declarari. Ipsum enim xpo dño pfectissime inhesisse fiduciāq; totā in eū posuisse. ostendūt plura. ¶ Primū est paupes & abiectos: u3 leprosos amando & diligendo: eis seruiēdo subueniēdo & benefaciēdo: sicut patuit in milite nudo: quem beatus. F. se nudato uestiuit. In leproso cui cū pectūia & osculū dedit: & sic de aliis. ¶ Secundū est mundū pp xpm deferendo. corā epō patri abrenuntiādo & omni iuri paternarū facultatū. ¶ Tertiū est eidē facta crucifixi apparitio. ei enim apparuit xps ueluti cruci cōfixus: eius aīam passionis uel penetrans ut deinceps cum ipsius recordabatur: uix a lacrimosis gemitibus se continere ualeret. & oculis cordis passionis memoria sp̄ adesset. ¶ Quartū uerecundie oīs pro xpo susceptio letanter. Impetitus. n. fuit a ciuibz luto platearū & lapidibz. a patre uerberibus afflictus derisus a fratre. & tandē mendicando uerecundiam abiiciendo lete cuncta portauit. ¶ Quintū iuxta crucifixi mandatū ecclie sancti Damiani reparatio. quā uoluit primo uenditis multis reparare: sed demū cum duabus aliis ipsaz ut hodie manēt reparauit. ¶ Sextum uire euangelice per oīa susceptio. Ad litterā enim ipse sanctum euangeliū obseruauit: nō transgressus apicem unicū uel iota: & solus ipse cum suis habet regulā in euangelio fundatā spālī

mō & forma. ¶ Septimum est ei a xpo facta subuētio xps. n. eū iuuit in cūctis. patuit in regule cōfirmatione suā p uisionē cōmonefaciēs uicariū ut dī famulo benignū pberet auditum & concederet postulata Item. F. de necessariis subueniens cui ipse Franciscus ab urbe una cū sociis recederet post regule cōfirmationē. Et in mari sciauonie elemosinis sibi datis p dies plures oēs cū ipso existentes in mari nutriēs sic in capitulo gñali apud. S. Mariam de portuncula ubi ultra qnque milia fratres fuere necessaria sufficientissime prouidens. ¶ Octauum ē paupertatis p xpi amore dilectio ample xus & despōlatio. Hāc p cūctis amauit & i ea oēs excedere ē conatus. ut infra cōformitate seu fructu. xvi. patebit. ¶ Nonū est crucifixi meditatio p̄dicatio glia tio & cōtēplatio. Nihil aliud p̄dicabat sciebat medita batur nec aliud fratrib? ingerebat assidue meditandū speculandum nisi passionē dñicam sicut pl'ibus indi cis est oñsum. & pbatum. Quod meditare? crucē as sidue fratri Leoni fuit monstratū. q uidit xpm crucifixum beatum. F. pcedere cum imenso lumine dum iret semel de Perusio uersus sanctam Mariam de Angelis. Quod crucifixū p̄dicaret p3 ex uisione fratris Pacifici ante dicta. Quod in orōne crucem cōtēplaretur pa tuit in eleuatione sui in aere in modū crucis. Quod ue ro in nullo alio gl'aretur nec studeret patuit in rñsioe data uni sociorum. Cum enīz beatus. F. esset infirmus grauitē a frē quodā p recreatione pmonitus ut face ret aliqd corā se legi Respondit q non indigebat. qā. Sciebat inquit scio Iesum pauperem crucifixū. ¶ Deci mus ē a xpo facta multiplex uisitatio. O quotiens do minus Iesus p̄ri beato. F. apparere dignatus est. Et nō solū ab ipso sed a beata uirgine. Ioāne Baptista Ioan ne Euangelista. Sanctis apl's Petro & Paulo. Archan gelo Michaelē & Sanctis Angelis. put infra suis pate bit locis est uisitatus. S3 duo tangaz q xps Iesus puer circa eū gessit appitionis mirabilis. Primo apud greci um replentationē faciēs Natuitatis ut miles Ioānes de gretio. uidit. b. F. xpm in uulnis hūit. Secundo dum oraret uirginē ut sibi consolationē de Iesu puulo face ret uirgo ipa pulcherrima astitit & i brachiis beati. F. a principio noctis usq3 ad diez tenendū & osculandū p̄buit & cōcessit. ¶ Undecimū est diaboli a beato. F. sup̄ssio uirtute. n. boni Iesu diabolu in heremitorio de sartiano uicit in eccl'is de nocte supauit & a ciuita te aretii & a plurib? aliis potēter eiecit ut infra diceſ. ¶ Decimū secundū ē desiderate mortis p xpo totali ter ostensio: ter ad pres sarracenorum accessit ut mar tiriū palmam assequeretur p Christo: sed q optabat deo ipsam fidelibus referuante nō perfecit: prefatis ali isq3 q pluribus adduci ad h' possibilibus apparet. b. F. totam sedulitatem & studium posuisse ut Christo in hereret per dilectionem ut dicit Responsio ad primā questionē: unde. b. F. poterat dicere illud psal. xlii. Ad hesit aīa mea post te. me suscepit dextera tua. Et quia ut dicit apostolus. i. corinthi. vi. Qui adheret deo unus spiritus efficitur cū eo ac tali adhesiua dilectione simi litudo inducatur teste Augustino Hugone & Bernar do ut statim dicetur. Hūc est q. b. Frāscō xpo inhe

rēdo p dilectionē similitudo inducta est. i. similis ei fa ctus ē ut hic sit ille hō quem xps post se similem reli quit. Eccl. xxx. Et sic p3 breuiter primū q erat p the matis introductione declarandū. ¶ Dico secundo q si querat quāta est xpi in. b. F. actiuitas & qd in eo pla cuit exercere. Respondetur q Iesus prodigium ma gnum in eo effecit stigmatum impressione. p cui? eui dentia est sciendum q deus cum mirabilis sit totus ut pote faciens mirabilia & inscrutabilia absq3 numero. Iob. v. In mundi principio mirabilis fuit munatim cre ando & omnia contenta in ipso: hominem tamē faciē do ad imaginem & similitudinem suam mirabilior ap paruit q in conditione aliorum conditorum. Tū quia duo talia simul cōiunxit. s. corpus & animam. tū quia homo omnibus creaturis angelis exceptis nobilior ē & superior naturali perfectione & cui omnia ut domi no generali subiecit: utrū & si hominem sic condere fuerit prodigiosum & mirabile maius tñ est hominez facere sibi similem in sanctitate & uirtute quia simili tudo naturalis ad salutem sine perfectionali parum imo nihil ualet promerendā quia non naturalibus sed gratia habetur uita eterna. Super omnia tñ prodigio sum reperitur & maximum cum deus hominem facit sibi similem & conformem in anima & corpore sicuti egit in beato. F. ratio quia talis similitudo omnes in cludit precedentes. s. naturalem & p̄fectionalem & superaddit imitatiuam per omnia & transformatiuaz: Pro quorum euidencia est sciendum q similitudo pri ma diuisione diuiditur. quia quedaz est naturalis que da3 perfectionalis. Naturalis est duplex. s. expressa & hec est in nulla creatura sed solum in filio dei qui est imago dei inuisibilis & expressa ut dicit apostolus ho bre. i. Quedaz est naturalis impressa sicut impressa di citur forma sigilli in cera & hoc modo est anima ad imaginem & similitudinem dei quia deus inspirauit in faciē eius spiraculum uite & impressit in hominē suam imaginem & figuram de qua dicitur gen. ii. Si militudo perfectionalis est duplex. quedam simplici ter imitatiua de qua dicit thema. Et saluator. Mat. vi. Estote perfecti sicut & pater uester celestis perfectus est. Et. i. Mach. ii. de Iuda qui factus est similis Leoni in operibus suis. Alia est imitatiua & transformatiua Et h' duplex reperitur. Et quo ad animā solum & quo ad corpus & animā simul. De prima. s. transformatio ne anime loquitur Hugo. ii. de arra spōse dicens. Scio anima mea ut dā aliū diligis in eius similitudinē trans formaris. Et de perfecta transformatiōe in patria aīe in deū loquitur apostolus Ioannes in prima canonica sua. capi. iiii. d. Quod similes ei erimus quoniam ui debimus eum sicuti est. De transformatiōe anime & corporis nullibi expresse habetur sed solum habetur testimonio sumorum pontificum in bullis suis ordinā concessis q facta est in beato. Francisco. Ad propo situm similitudo naturalis multum hominez dignificat quia factus ad imaginem non creaturarum sed dei. Tum quia participatiue consors diuine factus natu re. Tum qā magis arti qua conditus est cōformatur Tum quia ex hoc capax dei esse pōt secundū docto

Similitudo hominis ad deum

res: Tum quia hac fit homo prestantior cunctis creatis angelo inferioribus: Tum quia hac cum uiuat: uide perpetue fieri possessor ualet si uult. Tum quia & si hec in homine similitudo queat turpari nulla tamen ui ab anima auferri potest. Quare ipsam habentem commendat potentiam sapientiam: bonitatem atque clementiam. ¶ Prima ostenditur de nullo creato. ¶ Secunda sic pulchra efficiendo. ¶ Tertia sua bonitate aliis participando. ¶ Quarta non nostris meritis: aut dei indigentia: sed nostra commoditate efficiendo. ¶ Similitudo secundum perfectionis: non solum habentem dignificat: quia si sequi & imitari uestigia Aristoteli & philosophorum: ad honorem sic facientium est hominum. multo fortius deum hominem subsequi & ipsi conformari: sed & sanctificat. ¶ Talem similitudinem imitativa sanctos facit & reddit. & ipsa obtinet & non prima regnum celorum. di. xpo. Io. viii. Qui sequitur me non ambulat in tenebris sed habebit lumen uite. Et. Mat. x. Qui non accipit crucem suam & sequitur me non est me dignus. Ista habebat. Iob. xxiii. c. d. uestigia eius sequutus est pes meus. Et paulus prior corin. ii. cum dicit. Ego nihil putavi me scire inter uos nisi christum & hunc crucifixum. Et. Gal. iii. christum confixum cruci. uiuo ego iam non ego uiuit uero in me christus & ca. ult. Stigmata domini Iesu in corpore meo porto. Hec deus dante commendat qui hanc operatur in nobis quia omnis sufficientia nostra ex deo est. ii. cor. iii. & sine ipso nihil agere ualemus. Io. xv. ¶ Tertia similitudo: uel transformatiua & si quo ad animam eam nobiliter quia ipsa propter similitudinem naturalem & imitativam facit eam deiformem. ut dicit uero & boetius & deo modo singuli iungi & uniri. ut unus spiritus efficiatur cum ipso ut ait diuinus apostolus Paulus. ¶ Quantum est ad corpus hec transformatio dignificat: uel ut homo sic transformatur christo filius repiatur & christus typicus nuncupetur. Hec est deus faciente extollit quia nulla creatura eam ualet efficere. ut dicitur proprie loquendo. Nazareth ait apostolus. i. cor. xii. Nemo potest dicere dominus Iesum. nisi se totaliter transformatiue exprimere in christum nisi in spiritu sancto. fiat effectiue quod amor est. ¶ Laudat etiam quod insolitum quod uterque homo transformetur in christum. & si quo ad animam multoties fit factum. & fiat in uiris sanctis. Quod tamen creatura reddat uirtute creatoris ut possibile est per omnia similes creatori ad gloriam est conditoris. eo quod tam distantes ad inuicem iunguntur & copulantur. insuper cum homo tali similitudine deificetur iuxta modum loquendi Boetii iii. de consolatione quod sicut ademptione iustitie. homo fit iustus sic deitatis participatione ademptione & transformatio deos necesse est fieri & quod deus unus est participatione uero plures: hoc autem fiat a deo: ipse altissimus hanc similitudinem participando hominem commendat ut bonus & pius. ¶ Extollitur etiam ipse transformatur. ¶ Primo quia tali transformatio fit homo similis deo ultima similitudine possibile. ¶ Secundo quia ipse omnis creatura extollit cernendo eum summi regis imagine & similitudine per ceteris decorari & consequenter effectu tali eum ab ipso deo plene aliis diligi & amari. ¶ Tercio quia talis appetitus naturalis quiescit dum obtemperat quod naturaliter appetit. scilicet deo similari & copulari. ¶ Quarto quia hostilibus sit terribilis. s. demonibus talis si

multitudinis effigie gerendo. Sanctis amabilis in eo dei bonitatem expressam declarata intuentibus. Imitabilis uiris perfectis. peccatoribus prebet lumen & ostendit uiam quam possint ad se redire & ad cor. & consequenter ad deum quod talia operatur. ¶ Quanto est uexillifer summi dei eius signum gerendo. Cancellari? sigillum summi regis imagine impressum & decoratum secum gerendo thesaurari? donum summi possibile creature non unite suscipiendo & retinendo. Consiliari? dei cum uno spiritus sit factus cum deo. ¶ Sexto quia future glorie hac spoliatio & a nullo subarratur ut ipsam adipiscatur post mortem. ¶ Septimo extollit ecclesia tam triumphans quam militans: quod. n. Iesu capitis quod in humanis conditus habeat imaginem insignitam in directionem lumen & gaudium uiuorum est fidelium & beatorum plura alia possunt adduci de quibus plene conformitate & fructu. xxxi. dicit. Quibus appetit quod deus & si similitudines a dictas imprimendo & largiendo mirabilis sit supmirabilis tamen extitit totum hominem in se transformando. ¶ Sed restat inquirendum. an sit possibile hominem ad hanc similitudinem transformatiuam peruenire. Et quo modo ad hanc spiritualiter peruenit. Ad premissa respondeo prius quod possumus quod possibile est talis transformatio intelligendo per transformatio bilis est transformatio iuxta uerbum & sonum uocabuli quod sit in formam alterius formatio. transitio. Et hec possibilitas transformatiois ostendit possibilis. ¶ Primo in naturalibus. p. p. Auicenna. vi. naturalium pte. iiii. ca. xix. ubi dicit quod ex anima solet accidere in materia corporali permutatio complexionis quam acquirit sine actione & passionem corporali. ita quod calor accidit ex non calido & frigiditas ex non frigido. Cum. n. imaginatur anima aliam imaginem & corroborat in ea statim materia corporalis recipit formam huiusmodi coparationem ad illam aut qualitate. Et. ca. iiii. dicit. Attende o medice dispositionem infirmi cum credit se conualescere aut sanum se credit egrotare. Multoties. n. continet ex hoc. ut cum corroboretur forma in anima eius patiat ex ea materia ipsi & perueniat ex hoc sanitas & infirmitas Et hec est actio efficacior quam illa quam agit medicus instru mentis suis & medicinis. Et ponit exemplum de eunte super trabem quod si imaginatur cadere non audebit ambulare super eam eo quod imaginatur in anima eius formam cadendi uehementem impressam cui obedit natura eius & uirtus membrorum non presumit contraire. scilicet ad erigendum & ambulandum. Idem dicit b. Aug. xi. de trinitate. ca. iiii. Animam habentem dominum transmutandi corpus ad qualitatem. ut possit imutare sicut uestimentum suum Et ponit exemplum de illo quod tanta concupiscentia inflammabatur in amore mulieris ut uideret cum ea commisceri carnaliter. Et de illis quod solis imaginationibus illudunt. ¶ Hoc idem p. p. exemplo scripture de uirgine Iacob. & c. gen. xxx. Sic ergo p. p. est possibilis transformatio in naturalibus reb? ¶ Est secundo possibile in artificialibus p. p. de figura cere uel terre impressa. Est tertio possibile in moralibus p. p. de habitibus uirtuosis & uitiosis. quibus homines diuersimode transformantur. quarto transformatio est possibilis inter spiritum & spiritum: p. p. Ber. d. quod anima est plus ubi amat quam ubi aiat. Per Vgonem in. ii. de arra sponse ut supra dictum est. Et p. b. Aug. x. de trinitate. c. v. Vbi dicit quod tanta est uis amoris ut mens nostra ea que ex amore cogitauit attrahat secum Et ponit ulterius quod cum corpora per sensus coporis adamanant & non possit anima ea trahere: trahit eorum imagines & c. quibus p. p. possibilitas transformatiois spiritus spiritum & hominem in hominem.

cometator

Est possibil' q̄to trāformatō iter niaz & deū. ¶ Prio xpi uerbo. Mat. vi. ubi est thesaurus tuus ibi ē & cor tuuz. ¶ Secundo p aplū. i. cor. vi. Qui adheret deo un' spūs efficit cū deo. ¶ Tercio p. Io. i. can. c. iii. Cū apparuerit similes ei erimus. ¶ Quarto p cometatōrē xii. meth. cōmento. xxxvii. ubi dicit Primū celū mouetur ab isto motore scdūz desiderū ut assimiletur ei secundū suū posse sic amās mouetur ut assimiletur suo amato. ¶ Quito p. Aug. sup primā cāo. Io. c. i. omelia. i. Si des diligis deus es. si terrā terra. si celū celū. & talis est quisq̄ q̄lis ē eius amor. ¶ Sexto per boetiū de cōsol. ut supra dictū ē Et p psal. xlii. Ego dixi dū esis Et per apostolum. gal. ii. uiuit uero ī me xps. Sic ergo apparet pās trāformationis anime in deū. Sed q̄ taz corporaliter. q̄ spūaliter sit hec transformatio possibilis: patet dei potentia pensata. Non q̄ corporal' tran sit homo in deum qui spūs est. & eius similitudinē. Sed bñ in similitudinē dñi nñi Iesu xpi. q̄ ē de? & hō ut statiz dicetur hoc oñdēdo factū ī beato. F. Sed qua ti & quomodo habeat fieri p3 ex dictis pro parte. q̄ ui amoris ut dictūz est per Ber. Hug. & Aug. Et ideo dicit beatus. Aug. viii. de ciui dei. c. ultimo. Quid est Amor nisi quedam uita duo aliqua copulans. uel. Copulare appetens. amantem. s. & amatum. Sed nota q̄ non quilibet amor ut pote remissus habet talem uiz. Sed iuxta modum loquendi. Ber. debet esse preceps. Et uehemens & Petri rauenatis ut uiucat omnia. di. cum apostolo. Ro. v. Quis nos separabit a charitate Christi &c. ¶ Sed ulterius posset queri quomodo hic amor arguitur aut ostenditur. Respondeo q̄ operum exhibitione. ut dicit. Greg. Probatio dilectionis exhibitio est operis. Sed quorum : operum dicit saluator. Io. xv. Ego precepta patris mei seruauī. & maneo in eius dilectione. De ipsius Imitatione dicit. hic me diligis. prefatorum operū exhibitione amor ostenditur & declaratur. An uero Christū sequi & eius precepta seruari sit possibile: patet per beatum. Augustinum. q̄ sic in sermone plurimorum martirū qui Incipit Quocienscūq̄ fratres Carissimi &c. Se etiam sequi Iesus mandauit apostolis. quare ipsum imitari est possibile: Patet ergo iaz dictis transformatiois possibilitas. & quomodo fiat. Ad propositum ergo nostrum hec operatio taz prodigiosa in quo sanctorum est facta? Certe in nullo alio nisi in beato Patre nostro Francisco ut asserit ecclesia Ro. & fidelibus ingerit ad credendū. Hoc asserit Papa Gregori? viii. In bula que Incipit Confessor domini gloriosus. In alia bula que incipit Non minus dolentes accepimus. In tertia. bula que incipit usq̄ ad terminos orbis terre. Papa Alexander. iiii. In prima. bula que Incipit. Grande & singulare miraculum. In secunda bula que Incipit. Benigna diuine operatio uoluntatis. In tertia. bula que incipit. Si noue letitie militantis ecclesie. Papa Nicolaus. Terti? In bula que incipit. Litteras Felicis recordationis. Gregori? Papa. viii. In Decretali sua que incipit Exiit qui seminat. Papa ē Benedictus qui festum de stigmatibus colendum concessit ordini. Auctoritate prefatorū. nec non & signorum seu miraculorum

Testimo
nū sumo
rū Pont. d
stigmati
b? B.F.

factorum: nō solum ostēditur beatū. F. a xpo stigmati zati. pre aliis. Sed q̄ hui? modi pdigiū: u3 impressio sacroz stigmatum diuina solū potentia sit paractūz: non natura nec arte: seu quauis alia forti imaginatio ne. & uehementi. q̄ ē p3 primo. miraculis stigmatib? patris de quib? dicitur cōformitate. & fructu. xxxi. Et cum soli? dei sit operari miracula nec humana arte fiant seu nature uirtute propositū sequitur incunctan ter. ¶ Secundo hoc idē perpenditur si forma stigma tum in manibus & pedibus sancti facta cogitetur. nā in manib? & pedib? ei? sunt facti clauī siue de neruis siue de carne : q̄ quidem clauī desuper erant quo ad capita solidi grossi & obtusi. Erant longi & extra manus & pedes protendebant. & recuruabant: intra quarum recuruationem arcualem ipsorum: digitus manus imitti ualebat sicut dicit dñs frater Bonauentura eps albanensis sancte ecclesie Ro. Cardinalis. In tertia. pte legēde maioris se hūisse ab illis q̄ hoc uiderūt & pal pauerūt. & sic esse. Iuramēto firmauerūt. Mō dato q̄ natura. uel imaginatio hret uiz apiēdi carnē facere tñ clauos de neruis siue de carne sic duos & tali forma dispositos adiuncta arte quacūq̄ facere nullatenus posset. Patet ē hoc idē si consideretur materia de qua tales clauī sunt facti. bñs. n. Aug. loco supra allegato. s. xi. de trini. dicit. q̄ aia habet uiz corpus imutā di ubi materia ē tenera. & formabil'. ubi uero materia est durior imaginationi non obedit. mō cū materia pedū & manūz. & p̄cipue in loco ubi fuerunt stigmata imp̄ssa sit tota neruola & durior q̄ in aliis p̄tib? corporis nō pōt uirtute natū seu imaginatiōis aliqd tale fieri in eisdem locis. Silr de uulnere laterali in tali forma & loco tali p̄fatis de causis fieri non potuit uirtute: nec imaginationis: nec uirtute nature tanto tpe imputribile potuisset conseruari. sicut fuit in ipso p̄re quia per biēnium: Cui uulnere & aliis stigmatib? quia sanguis defluebat non unguentum. Sed petie ad sanguinem restringendum ponebantur. uehemens imaginatio passiōis. d. Iesu si haberet stigmata naturaliter imprimere. hoc p̄ omnibus in beata fuisset Maria matre ipsius. d. redeptoris. & in eius corpore. que pre cūctis. xpm amauit & de eius passione condoluit. q̄ tñ in ea sit factum ecclesia non ponit. Dñs igitur noster Iesus christus sua potentia. uoluntate & uirtute. & p seipsum. & si sub specie Seraph apparuit in beato. F. prodigium impressiōis suorum sacrorum stigmatum est tam mirabil' q̄ efficaciter operari dignatus. Fecit ergo de? magna in beato. F. q̄ potens est. luce. primo. Nam posuit in ipso prodigia. psal. xlv. Et beatus. F. potest dicere illud Danielis. xxx. signa & miracula fecit apud me de? excelsus. Et sic patet. ii. q̄ erat declarandū: uidelicet. Qualis fuit Iesu xpi in beato. F. acti uitas. & opatio & quid in ipso placuit exercere. Naz prodigium nunquā ante nec aliis factum uoluit in ipso peragere. s. passionis sue stigmata imprimere. Dicebām. iii. q̄ si queratur que sit beati. F. sublimitas. & in quo loco a deo pro gloria locatur. Respondetur q̄ p̄mum magnum habet in celo. Nam in sede celsa dicitur residere. ubi sciendum quod si de premio & gloria

3 p̄m

beati. F. infra conformitate seu fructu. xxxvii. dicitur pro nunc tñ ut ad quesitum respōdeatur beati. F. magna est glia. Naz in sede sublimi. s. Luciferi sublimat. Si. n. iuxta magistrūz iniarum. ii. di. i. & viii. hoies sancti ad ordines secundū eoz merita assumuntur celestiu3 spirituum & in eisdem locantur: beatus. F. in ordine seraphico locatur. Quod patere pōt. Prio qā in cendio seraphico & ad xp̄z & ad aias fuit in uita presenti totaliter ignitus. & sic eisdē similis: quare & nūc in gloria eorū: & ordine inuenitur. Et q̄ incendio seraphico beatus. F. fuerit ignitus ostendit curus igneus in quo fratribus apparuit transfiguratus. Eiusdem quoq; p̄is amplexus factus fratri. Masseo eius soto qñ cum accepit infra brachia strinsit & subleuauit a terra. & demūz impulsit. sensit. n. frater ipse tali ap̄plexu tñ de calor. & spūs cōsolatione ac si in medio fuisset fornacis ardentis. Incendium beati. F. fuit expertus homo beatum. F. suo asello deducens tpe niuis & magni aloris. qui ab ipso tactus manu sumi caloris incendio est ignitus. Idipsuz Abbas sancti Iustini de perusio p quo pater orauit est expertus. Ad probandūz ēt beatum. F. esse uirūz seraphicū. & seraphico incendio esse igniendū. & transformandū imp̄ssione sacroz stigmatū. in sp̄e seraph Iesus xp̄s ei apparere ē dignatus. Sic ergo p̄fatis similitudine sociat. eisdē ē nūc in glia imixtus. & copulat. ¶ Secundo pbatur beatus. F. ordini seraphico eē iunctū in glia. quia secundū oēs lucifer de ordine sup̄mo fuit. & cōsequēter de ordine seraphico. & p cōsequens p aliis ordinū inferiorūz sedē hūit. & locū insigniorē. Sed cū in sede p̄fati luciferi locatus sit humilis uir. F. sic fratri Pacifico. & fratri Leonardo de assisio ē diuinit? reuelatū. Ac ipse diabol? p os cuiusdā dñe Zatele de Raueña p̄bitero Iacobō de Bonōia. F. i sede luciferi residerē dixit. p3 ppositū. q̄ i sede alta locat & sublimat. ¶ Tercio pt idipz cui libet paterē. ex h̄ qā. b. F. cū sit iussu xp̄i signifer. & tal' hēat eē iuxta regē. hinc ē q̄ cū nullus ordo sit ipi xp̄o ppingor iuxta regē regū stat. b. F. gl'iosus. q̄ & diabolus p̄fat? ē dicens. Quod post beatā Virgine. Io. bap. & ap̄los. b. F. cum suis oēs alios p̄cedit scōs. Quib? & aliis q̄ hic omitunt. q̄ta ē glia. b. F. euidenter aluitur & monstrat. & cōsequenter appet responsio ad tertiā. qōnē p̄missaz declarata q̄. b. F. in celo p̄mūm h3 magnū & in sede celsa sublimat ut de ipo dicat dño iesu illud. ps. viii. Glia & honore coronasti eū & cōstituiisti eū sup opa manū tuaz. Dedit. n. illi gliaz regni q̄lez null? an eū hūit. i. palipo. xxix. Et sic p3 tertiū. q̄ erat declarandū p nri thematis introductione. Ex qb? de claratis apparet. q̄ dñs iesus. fecit. b. F. habilē ut ars eēt & norma suoz. ut dic̄ pria rō declarata p prime qōnis solutione. Nobile seu spectabilez ut dux eēt & specula rectorū. ut dic̄ Responso sc̄da declarata p se cūde qōnis solutione. Spectabile ut esset lumē in p̄ia Iustoz p ut p3 ex respōsione tertia data ad tertiā qōnis solutionē. Quare cōcludit q̄ similē fecit illum in glia sanctorū. q̄ fuerūt uerba thematis p̄libata. in q̄ b? uerbis iuxta tria p̄dicta uidete quō. b. F. ē amoris regula. iesu. n. hūit in cēdia. mundo prauo totaliter de-

specto. qā similez. s. iesu. Factoris opa. hūit. n. eius insignia crucis signo ueraciter pcepto qā fec̄ illū. Ei dñs uictoris p̄mia tribuit & p̄conia celi dono feliciter accepto. qā in glia est sanctorū. uide ergo quō in uerbis p̄dictis ostēdit beati. F. ad xp̄m cōformitas singularis. ex uita uirtuosa qā similē. p̄claritas & celebritas uirtualis in fama radiosa qā fecit illū. Felicitas: eternalis ex stola dignitosa. qā in glia sanctorū. Dico prio q̄ in dictis uerbis ostēdit cōformitas singularis. b. F. ad xp̄m. Sed in quo: certe in uita uirtuosa. qā dñs q̄ xp̄s eū fec̄. s. sibi similē u3 prio in uita. & demū in ultimo u3 similitudine sue sacratissime passionis p aliis sanctis. p cuius euidentia ē notandū q̄ sicut exp̄ientia claret phiasserūt & ars oīs cū natura testatur & affirmat forma naturalis in subiectū seu materiā nullo mō introducti nisi prius materia preuius alterationibus sit disposita ordinata & forme introducende conformata & assimilata. Quare & in sp̄ualibus & in nro pposito si in aliquem sanctorū forma & similitudo omnimoda xp̄i transformatiua debet induci. decet talē sanctū xp̄o cōformari cōuenire & similari Et quis materia in principio alterationis forme introducēde dissimilis inueniatur in ultimo tñ facta alteratione similis reperit. Sic & hō & si dissimilis xp̄o sit ex se dissimilitudine non naturali. sed p̄fectiōali & imitatiua ut pote qā natura filius ire. ad hoc ut in xp̄m mente transformet & corpore. debet ei iungi & similari imitatie & p̄fectionaliter. Rō & si iam sit dicta sp̄alis est tam qā contraria iungi simul nequeunt. Cū ergo in tali similitudine transformatiua aia uniatur xp̄o. & cum xp̄o deo uiuus fiat spūs. exigitur assimilatio. & q̄ oīs ablit cōtrarietas & oppositio. Christus ergo sua misericordia & gratia uolens in ecclesia tā militanti q̄ triumphanti. cum sit sanctos condens & rex regū. unum significare & uexilliferū thesaurarium & cancellarium habere: ut sua uictoria signa ferret & post quē oēs ire deberēt & poscent. beatum. F. sue passionis stigmatibus & signis consignauit in ultimo prius euz tamen taz ante ortū q̄ post ortum sibi reddendo conformem in uite actibus p ut est possibile mortalem hoīem sequi dñm: eiusq; prosequi uestigia. & imitari. Et quia h̄ ostēdere cōabor in hoc opere gratia diuina faciente. Ideo sufficit nūc succinte perstringere in quibus. & quomodo beatum. F. Christus sibi assimilare est dignatus. Et quia p modo cuiusdā arboris he ordinantur conformitates & ut quidaz fructus. In hac arbore ponam. xx. ramos quorum. x. sunt ad dexteram. & x. ad sinistram. & cuiuslibet ramo. iiii. fructus seu cōformitates. duas de xp̄o & duas de beato. F. inseram. & sic ad fructus. lxxx. siue conformitates ascendent. quarum. xl. sunt de Christo. & xl. de. b. F. ¶ In Primo igitur truncho arboris duo exeunt rami. unus uersus dexteram. alius uersus sinistram. Principium arboris Franciscē sequens dogmata superni creatoris. Tibi impressa sunt stigmata. Christi saluatoris. ¶ In primo ponuntur due cōformitates siue fructus. uidelicet. Iesus prophetis cognitus Franciscus declarat. Iesus emissus celitus. Franciscus destituitur. In ramo uersus sinistram. due similitudines

Arbor conformitatis

seu conformitates. siue fructus ponuntur. u3 Iesus le-
te progenitus Francisco uir letatur. Iesus magis exhi-
bitus. Franci. Amplexatur. ¶ In secundo trūcho sunt
duo rami. Vnus uersus dexteram continens duas con-
formitates similitudines & fructus. u3. Iesus pūus in se
quitur. F. agitur. Iesus abiectus cernitur. Franciscus
sepatur. Ramus ali⁹ uersus sinistra3 duas habet simi-
litudines. & fructus. s. Iesus hosti exponit. Franciscus
molestatur. Iesum cetus psequitur. F. secundatur. In
tertio. trūcho arboris. duo rami insiguntur. Prius uer-
sus dexteram & habet duas conformitates. & fructus
u3. Iesus legē dat pp̄tis. Francisc⁹ regulator. Iesus do-
ctor mirabilis. Franciscus p̄dicator. Secundus ramus
uersus sinistra3. duas alias continet similitudines. & cō-
formitates seu fructus. s. Iesus mandans discipulis. F.
destinator. Iesus loquens humilimis. Franciscus. refe-
rator. In quarto. trūcho ponunt duo rami. un⁹ uersus
dexterā. & h3 duos fructus. siue cōformitates. u3. Iesus
signis mirificus. Franciscus diuulgat. Iesus pastor soli-
citus. Franciscus aiatur. Alius ramus uersus sinistra. cō-
tinet duos fructus. & cōformitates. s. Iesus stola clari-
fic⁹. Franciscus subleuat. Iesus inops & modic⁹. Fran-
ciscus federat. In quinto. trūcho arboris insigunt duo
rami. un⁹ uersus dexterā. hñs duos fructus. & cōformi-
tates. u3. Iesus submissus oībus. Franciscus minorat. Ie-
sus. ppheta Lucidus. Franciscus radiat. Sed uersus sini-
strā ram⁹ habet duas alias cōformitates. & fructus. u3.
Iesus uacās laboribus. Franciscus Imitat. Iesus pace3
dat fructib⁹. Franciscus solidat. In sexto trūcho appo-
nunt duo rami. Prius uers⁹ dexterā. & habet duas cō-
formitates seu fructus. u3. Iesu demō expellit. Francisc⁹
effugator. Iesu aqua conuertit. Franciscus cōmutator.
Secund⁹ ramus uersus sinistra habet duos alios fructus
& cōformitates. u3. Iesus orans inspicit. Franciscus ex-
orator. Iesu turba reficiat. Francisc⁹ ministrator. In sep-
timo. trūcho conferunt duo rami. unus uersus dexterā
hñs duas similitudines fructus. & cōformitates. u3. Iesus
uita spectabilis. Franciscus opator. Iesus cādor signa-
bilis. Franciscus indagator. Ali⁹ ramus uersus sinistra
habet duas alias cōformitates. & fructus. s. Iesus rex
uenerabilis. Franciscus excitator. Iesus dux formidabi-
lis. Francisc⁹ detestator. In octauo trūcho ponunt duo
rami. Prius uersus dexterā. hñs duas cōformitates. &
fructus. u3. Iesus cū suis comedens. Franciscus emulat.
Iesus deuotōs imbuens. Franciscus fabulat. secund⁹
ram⁹ uersus sinistra. habet duas alias cōformitates &
fructus. u3. Iesus crucē suscipiens. Franciscus cōsignat
Iesus uita deficiēs. Franciscus euocat. In nono trūcho
ponunt duo rami. Prius uersus dexterā. & cōtinet du-
as conformitates. & fructus. u3. Iesu genus eripitur.
Franciscus cōstipatur. Iesu corp⁹ intruditur. Francisc⁹
tumulat. secund⁹ ram⁹ uersus sinistra. duos alios hēt
fructus. & cōformitates. s. Iesu decor attendit. Francisc⁹
uenustat. Iesus ductor suscipit. Franciscus laureat. In
decimo. trūcho & ultimo innectuntur duo rami. unus
uersus dexterā. & duas hēt cōformitates. & fructus. u3.
Iesus mittens ap̄los. F. uir iuuat. Iesus trāscēdens An-
gelos. Franciscus sublimat. Alius ramus uersus sinistra

hēt duos fructus siue cōformitates. s. Iesus saluans me-
rissimos. Francisco mors fugat. Iesus ditans dignissi-
mos. Francisco cōta dat. Finis arboris. Francisc⁹ Ie-
su tipice dux formaq3 minor. Per te xp̄i mirifice sunt
gesta & donoz. Mala pater egregie ppelle aiorū. Se-
des nobis ppetuas da regni sup̄norū. Quibus fructi-
bus inferi⁹ declaratis patebit. b. F. ad xp̄3 cōformitas
& uita uirtuosa. ut dicit Prīmū mēbrum secunde diuī-
sionis thematis. ut de. b. F. ob hoc dicatur illud Eccli.
xlii. Non ē inuētus similis illi. q. conseruaret legē ex-
celsi. Dico Secundo. q. in dictis uerbis ostendit. b. F.
celebritas. & p̄claritas. sanctitate. & fama radiosa cu3
addit fecit illū. ut h̄ uideat. s. qualiter. q̄uo. & ad qd de-
us fecit. b. F. oñditur. gen. i. & ii. ubi sic scribit. Ait de⁹
faciam⁹ hoiez ad imaginē. & similitudinē nrā3. & p̄sit
piscib⁹ maris uolatilib⁹ celi. & bestiis terre. uniuerse
q3 creaturē. omniq3 reptili q. mouetur in terra. Et se-
quitur formauit deus hoīem de limo terre. & inspira-
uit in faciē eius spiraculū uite. & factus est hō in aīaz
uiuentē. Segt. posuit eum in paradiso. ut oparetur. & cu-
rodiret illū. Et ibidē. Ex omni ligno paradisi comede.
de ligno aūt sciētie bōi. & mali ne comedas. & subdit
q. deus ait. q. non erat bonum esse hoiez solū. & fecit
ei adiutoriū simile sibi. Et tulit unaz de costis eius. &
ex ea Euam edificauit. In quibus uerbis oñditur. q.
beatus. F. fuit hō. Prio singularissim⁹. & a deo in mun-
dū destinatus. non casu fortuito aut hoīum cōsilio. s.
diuina prouidentia qua regulantur oīa. ideo ad h̄ ostē-
dendum dē faciamus. uerbuz est totius trinitatis. b. F.
ad mundū dirigētis. de quo conformitate secunda.
& fructu dicitur. Secundo. q. fuit homo sincerissim⁹.
& a corporis brutalitate segregatus. q. homo fuit. &
per cōsequēs nō sensualis. aut sensualitati corporis de-
ditus. sed ab ea separatus rationalis. & ratioi subdi-
tus & subiectus. Sic. n. motus sensuales refrenauit pē-
nitētia arctiori. ut hostes domesticū pfecte subiceret.
& sine difficultate rationi pareret. tertio q. fuit hō p-
fectissim⁹. quia ad imaginē dei. quarto hō exēplarif-
simus. quia ad dei similitudinē. quinto in uita rigidif-
simus q. piscib⁹ maris p̄fuit. sexto Angelis dilectissi-
m⁹ q. uolatilib⁹ celi iunctus fuit. septimo cūctis pec-
catoribus amicissim⁹. q. bestiis terre. octauo. deo uni-
tissimus. ideo p̄fuit uniuerse creature. nono diabolo in-
festissim⁹. q. omni reptili terre. decimo. sua reputatōe
abiectissimus. q. de limo terre. undecimo gr̄a plenissi-
mus. q. inspirauit in faciē eius spiraculū uite. decimo
secundo. opatiōe uirtuosissimus. quia fact⁹ est in aīaz
uiuentem. decimo tertio. deo contemplatione intentif-
simus. quia in paradiso semp erat. decimo quarto. uer-
bo efficacissimus. quia operatus est salutem multoz.
decimo quinto in oīb⁹ ordinatissim⁹. q. custodiuit se
& alios. decio sexto. Imitator ap̄loz. & p̄fectoz. q.
ex oī ligno comedit. decio septimo. execrator scelegz
cōtra deū cōmissoz. q. de ligno mali nō comedit. de-
cimo octauo paupertatis despōsator. & abdicator terre
no3. q. adiutoriū simile sibi. u3. cōtuberniū pauperta-
tis est sibi datum. ultimo ordinator omnis sanctitatis
& religionis quia ex eo ecclesia quo ad tres ordines ē

formata. tres. n. ppagines ex ipso sunt uelut ex lateris
costa germinate & producte. Prefata nō extendo p
bando: qā sermo nimis esset plixus. Quibus appet q
ta est. b. f. pclaritas sanctitatis & fame siue uirtutis
ei? celebritas. qā dñ in Secūdo mēbro thematis: q fec
illū. ut. b. f. dicat. xps. illud. ii. r. vii. feci tibi nomē grā
de iuxta nomē magnorū q sunt in terra. Celebre factū
est nomē eius nimis. i. r. xvi. Rō qā glorificauit euz
i cōspectu regū. & ondit illi gloriā suā. i. fide. & lenita
te ipsius scām fecit illū. Et seqtur. excelsū fecit illū. &
similē sibi. ecci. xlv. Et sic: p. 3. secundū. Tercio dico &
ultimo. q in dictis uerbis ondit beati. f. felicitas eter
nalis & stola p̄ciosa: qā in glia est sanctorū. Exponen
do qñō intelligit q beatus. f. est in glia sanctorū. cōse
quēter appebit qā ē eius felicitas. ubi sciendū q bea
tū. f. in glia ē sanctorū intelligi multiplicier potest.
Primo q ea q sunt ad gloriā sanctorū deus fecit in bea
to. f. cū. n. ad gloriā sanctorū sint ipsorū uirtutes ut po
te ad gloriā abel est fuisse purissimū & suū sacrificiū
a deo respectū gen. iii. Ad gloriā Enoch in paradisu
trāslatū gen. v. Et sic de aliis sc̄tis tā ueteris q noui te
stamēti: & oēs uirtutes posite in singulis eorū uniriue
& cōiunctim fuerint in beato. f. de qbus dicit cōfor
mitate prima & infra cōformitate. xxy. ubi onditur
q uirtutes aliorū in beato f. fuerint intelligit q. b. f.
fuit fact? similis xpo in his q in sanctis effecit q sunt
in gloria sanctorū. ¶ Secūdo pōt intelligi q beatū. f.
xps fecerit sibi similē in gloria sanctorū: qā cū boni
tas pulchritudo utilitas & magnitudo effect? in opifi
cis laudē sit & gloriā. beatū. f. sic faciens xps cū cō
ditor sit oīum & p̄cipue sanctorū talē qz faciēs in glo
ria ipse ē sanctorū. ¶ Tercio. pōt intelligi q in gloria
est sanctorū: qā beatus. f. hēt q alii hnt de gloria &
supaddit. qā cū angeli n̄ sint oēs eiūsdē speciei & hoc
salte est uerū quo ad p̄miū: qā nō sunt in eodē gradu
& si p̄miū hnt. eiūsdē sp̄s. qui est in premio maior
nō solū gloriā hēt inferioris sed supaddit sic intelligē
do q hz tm de gloria sic inferior & supaddit sic sp̄s
superior cōtinet iferorē p̄fectionē & supaddit sic i An
gelis siue celestib? spiritibus est ponendū. cū igitur or
do seraficus sit aliis superior & p̄fectior salte respectu
p̄miorū & gratiarū cōtinens p̄fectiones inferiorū ordi
nū & supaddēs: cūqz beatus. f. sit in tali ordine p pre
mio locatus. i. in supmo noni. ordinis gradu aliorū san
ctorū hās p̄fectōes merita & p̄mia uirtualē & supad
dens eis: in gloria censet esse sanctorū. ¶ Quarto pōt
intelligi q sit in gloria beatorū & sanctorū. Cū enim
sūma charitate se diligat beati. & tm de bono gaude
ant alterius ut de pprio ut docet. Anselmus de simili
tudinibus: beati gloriāz beati. f. ceruentes gaudent &
sic in gloria accidentalē est sanctorū. ¶ Quinto potest
intelligi q in glia est sanctorū: qā cū. b. f. p̄ aliis xpo
fuerit uita & trāsformatōe corporali cōformior q̄ & i
glia ē sibi p̄pinquior & cōsequēter i glia ē sc̄torū qā
p̄pinquior aliis sc̄torū sanctorū. i. Iesu q. ē glia sc̄torū.
¶ Sexto. pōt intelligi iuxta exp̄ientia cōm. Quāto. n.
qzqz magis stat iuxta regē & sibi rex suū sigillū cōmit
tit & secreta & eū facit suū uexilliferū apud ipm: tanto

gloriosior talis ab aliis reputat. Cū igitur Iesus iuxta
se ut suū uexilliferū beatū. f. teneat put uidit dñs
Rodulfus Erphordienfis ep̄s. q factus ē hac uisione
frater minor: & duo ciues de Venetiis q locū fecerunt
de cōtrata ad honorē. b. f. apud ip̄z regē xp̄z in gloria
est sanctorū. i. p̄aliis sanctis uirgine beata & aplis ex
ceptis. ¶ Septimo pōt intelligi q. b. f. in gloria ē san
ctorū. i. si sancti sunt ad gloriā dei & aliorū sic & ipse.
Ipse. n. ē in gloria & ad gloriā. Primo dei p̄ris a quo i
mundū ipse Franciscus destinatus est. qā ad q missus
est efficaciter expleuit. Secundo filii dei q ipsūz sanctificauit
sic patuit ex cedula quā uidit frater. Leo de celo su
per caput. B. Francisci descendere & residere ubi erat
scriptū hic ē grā dei. Quarto Beate Marie q ut mitte
retur in mundū patri supplicauit & filio sic cōformitate
& fructu. secundo dicitur. Ac Francisci p̄cibus indul
gentiā p peccatorib? in ecclesia sancte Marie de por
tiuncula impetrauit. Quinto aplorū Petri & Pauli
q ipsum Rome in ecclesia sancti. Petri amplexantes
osculati sunt. Sexto beatorum Ioannis baptiste & Io
annis euangeliste q ipsum cū beata Maria & xpo sunt
cōsolati. Septimo Archangeli Michaelis & aliorū cele
stiuū spiritūū qbus fuit sp̄ali deuotiōe cōiunctus: ipsum
qz multis cōsolationib? mirisqz letificauerūt ut patuit
de citharedo sibi appēte cuius pulsatiōe ab infirmi
tate corporali fuit liberatus. ¶ Octauo seraphin q in
p̄nti pmeruit eorū ardere incendio & nunc in eorū so
lio digniori ut dictū ē residere. ¶ Nono oīum celestiuū
sp̄m cū eius p̄dicatione uita & exēplo ad statū per
fectiōis multi cōuersi eorū ruinā reparauerint: nec cir
ca tales eorum custodia frustra est opata. ¶ Decimo
Aplorū quorū uita euangelicā ad litterā obseruauit.
¶ Undecimo martirū qbus desiderio & ope quantum
in eo fuit crucisqz in suo corpore baiulatiōe assidua p
tollerantiā infirmitatū & passionum iungi peroptauit
¶ Duodecimo patriarcharū qbus filiorū in dei seruī
tio. multiplicatiōe se copulauit. ¶ Tercio decimo Pro
phetarū qbus est ānexu cordiū intuitu & abditorū.
¶ Quarto decimo confessorū qbus deū laudando &
austere uiuēdo se conformauit. ¶ Quinto decimo san
ctorum Doctorum quorum exēplo plebem assidue
uerbo & exēplo informauit. ¶ Sexto decimo uirgi
num quarum puritatem & integritatem in se habuit
& cōseruauit. ¶ Decimo septimo oīū electorū quos
suo consortio & gloria letificat & illustrat. ¶ Decimo
octauo ecclesie triumphātis quia uexillifer est in ip̄a
sūmi Imperatoris Iesu Christi. ¶ Decimo nono eccle
sie militantis que meruit talem uirum inseruisse celis
& aduocatū apud dominum possidere. ¶ Vigesimo
ciuitatis Assisi que sanctificata est nobilitata nomina
ta & glorificata in ipso cū suis fratribus. Sic Italie &
Thuscie prouinciāz quarum accola fuit hic uir An
gelicus Franciscus eiūsqz morū signorū & uirtutū p̄
aliis p̄cipes sunt. Mons ille sacer Aluerne gloria. B.
Francisci gaudet & iocundat in quo xps stigmata im
primendo. B. Francisco ipm diligere. p̄ aliis montibus
orbis mirifice declarauit. ¶ Vigesimo primo. Fratrum

minorū. Si. n. ad gaudium discipulorū est magistri pro
uectio: exercitus prudentia ducis: bellantiū: uexilliferi
fortitudo & strenuitas: ouīū: custodia pastoris: & filio
rū glorificatio p̄ris. Cūz ipse pater n̄r. b. F. sit magister
dux pastor: & pater. de eius magnificentia & exalta
tione tam in p̄nti q̄ in gloria gaudere debemus & le
tari. Quia. b. F. glorificatio n̄ri ordinis est approbatio:
Fidelīū deuotio: cupientīū perfecte uiuere directio: &
pauperū omniū quorū ipse p̄r dilector fuit precipuus
exultatio. O q̄tū saluatori nos fratres minores obliga
mur: qui nobis talē p̄buit p̄rem & directorē. post quē
nobilitas mundi eo abiecto incedit deuotius: utriusq̄
sexus multitudo in tribus ordinibus ab eo institutis
x̄po dño se dedicādo ut conformitate octaua dicet.
ipsum p̄rem referant diuinis preuentū muneribus: per
fectū operibus: uita imitabilē: uerbo efficacē: deuotio
ne p̄clarū: cūctis q̄z x̄pm diligētibus amabilē & gra
tiosum. Hoc deniq̄z p̄re ordo noster uelut capite sin
gularissimo purissimo & p̄fectissimo insignitur. diri
gitur & mirificatur: ac totus x̄po cōformis cōiungitur
& probatur. Non fecit deus taliter omni nationi: nec
sic ut ordini nostro talem p̄rem cōcedendo: ip̄m in p̄
senti uita gratificādo diuulgādo magnificādo stigma
tizando. gloria & honore coronādo. & sup̄ alios exal
tando & sublimando. ac ordinē n̄m personis insigni
simis nobilitate generis: rectitudine operis. & sciētie
claritate. dignificādo. cū igit̄ hec sint ad gloriam n̄ram
actori omniū bonorū x̄po Iesu ad uices rependendas
ḡrarū inducimur. & tenemur. ¶ Vigesimo secundo. in
gloria. b. F. est oīum xp̄ianorū fidelīū. ut pote qui fuit
uir xp̄ianissim⁹ & exēplar oīs p̄fectiōis. in ip̄oq̄z hu
mana est natura dignificata. & xp̄i passionis insigniis
decorata: cuius uestigiis inherendo nullus exorbitat.
Eius directionē tenendo que sunt recta pagit. ac ei⁹
protectione adiuti a diabolo non sinuntur opprimi in
p̄nti. Aie a purgatorio in suo natalitio liberant. & de
mū in gloria collocant. Iaz dictis ergo modis & expo
sitionibus quō. b. F. sit in gloria sanctorū p̄z luculēter.
& per cōsequēs sua felicitas declarat ex stola p̄ p̄mio
p̄cepta gl̄iosa. Naz in gl̄ia est dei p̄ris. Phil. tertio. &
sic appet declaratio uerbi p̄positi: uiz. quō x̄ps. b. p̄re.
Frāsciscū similē fecit. i. illū sibi ip̄i cōformādo uita & pas
sionis sue stigmatib⁹. ut dictū ē breuiter. & infra latius
daclarabit. & nūc in celo deificādo ip̄m in gl̄ia scōrū:
collocādo & statuēdo. ad quā gl̄iaz saluator oīūz dñs
Iesus x̄ps nos pducit. b. F. meritis. q̄ cū p̄re & spū scō
de⁹ uer⁹ regnat & uiuit p̄ infinita secula seculorū amē.
¶ Explicit prologus. Incipit liber qui dicitur cōformi
tatū & primo de ordine seruando in hoc opere.

Xpedit⁹ a p̄logo istī⁹ ope
ris: x̄pi Iesu ḡra opitulāte.
meritis. b. Frāscisci p̄ris n̄ri:
ad opus quod de cōformi
tate uite. b. F. ad uitam dñi
Iesu intulāt. ē amō acces
sū dēdū. Circa cui⁹ p̄cessus p̄
euidētia clariori dicēdorūz
istū ordinē seruabo. Nā ate

omnia ponā fructū: seu cōformitatē ip̄az de qua loq
intēdo. & demū expositionē subnectā. uerū q̄a cū q̄li
bet fruct⁹ seu conformitas: duas p̄tes cōtineat. quaz
una ē de dño Iesu. & secūda de. b. Frāscisco: primo po
sita prima parte ipsam exponā. & cōsequēter ponēdo
secūdā partē exponā: put diuina ḡra subministrabit.

¶ Incipit fructus primus & cōformitas hui⁹ libri: uiz
Iesus prophetis cognitus. Franciscus declarat⁹. Expo
sicio prime partis: uidelicet Iesus prophetis cognit⁹.

Apientia illa sup̄na. uerbūz
& candor lucis eterne. dñs
Iesus x̄ps. q̄ oia in pondere
& mensura cōstituit guber
nat ac disponit: ad nos sua
mirifica misericordia & pie
tate uenire disponēs p̄ car
nis assumptionē: ne suus ad
uētus ignotus foret homi
nibus: aut ex inspatio ueni

ret: ut ueniētē dñm: & ad nos descēdētē hoies suscipe
rent debite agnoscedo suū ad nos descēsum. multipli
ci uia & mō uoluit ip̄z eē testatū. i. tā factis q̄ uerbis.
tā figuris q̄ p̄digiis. tā p̄uiis illuminatiōib⁹ q̄ asseritiuis
sermoib⁹. tā figurarū enigmatib⁹ q̄ p̄phetarū oracul.
p̄res antiquos & p̄phetas de hoc informādo. Quod
n. carnē de⁹ assumēdo ad nos descēdere deberet ip̄se
reuerat p̄rib⁹ se icamādū de eis p̄mittēdo: uiz Abrae
ḡn. xxii. In seic tuo b̄ndicēt oēs gētes. Isaac ḡn. xxvi.
Iacob gēn. xxviii. ubi de hoc Iacob certificat⁹ dicit
ḡn. xlix. Nō auferet sceptrū de Iuda: nec dux de femo
re ei⁹ donec ueniat q̄ mittendus ē & ip̄se erit expecta
tio gentiū. Et subdit salutare tuū expectabo dñe. San
cti et alii & p̄phete & p̄res de hoc a deo illuminati
& certificati ip̄m incarnandū mūdo p̄dixerunt. sic. Io
seph gēn. ultimo domin⁹ uisitabit uos. Moyses Deut.
xviii. p̄phētā de gente tua & de Fratrib⁹ tuis suscita
bit tibi dñs de⁹ tuus ip̄m audies. Qui at̄ uerba ei⁹ q̄
loquet nō audierit. ego dñs ultor eius existā. Idipsum
dauid p̄misit psal. cxxxi. Iurauit dñs dauid ueritatē: d
fructu uētris tui ponā sup̄ sedē tuā. pp q̄. di. psal. lxxi.
descēdet sic pluuia i uellus &c. Segut oriet in diebus
ei⁹ iustitia &c. Salomō de hoc informatus diē sap. xviii.
dñs mediū scilentiū tenerēt oia & nox in suo cursu me
diū iter h̄ret. op̄s sermo tuus dñe exiliens d̄ celo a re
galibus sedibus uenit. Ariolus ille & gentilis Balaā a
deo de hoc illustratus. di. numeri. xxiiii. Oriet stella ex
Iacob. & cōsurget uirga ex Israel. & percutiet duces
moab. uastabit q̄z oēs filios seth: & erit ydumea pos
fesso ei⁹. Isaias quoq̄z a deo de hoc irradiatus dicit.
c. vii. Ecce uirgo cōcipiet & pariet filiū & uocabit̄ no
men eius Emanuel. Sic & Ieremias. unde. xxxi. c. No
uum inquit faciet dñs super terram femina circunda
bit uirum. Baruch hoc predixit. ca. v. Exue te ierusa
lez &c. sequitur super misericordia que ueniet tibi ab
eterno saluatore tuo. Ezechiel idipsum p̄phetauit ca.
xliiii. uidi portā in domo dñi clausam. Et sequitur di

xit dominus ad me porta hec clausa erit: & nō aperietur. & uir non transiet per eam qm̄ dñs deus israel ingressus est p̄ eā: erit q3 clausa principi. Daniel de hoc locutus est. c.ii. d. In diebus ā regnō illorū suscitabit deus celi regnū aliud q̄ non dissipabitur in eternū. & regnum eius alteri populo non tradetur. Et sequitur ipsum stabit in eternū. Micheas diuino affatus spū p̄ nuntiāuit deū nascēdū in Bethleē. dī. c. v. Tu Bethleē terra effrata paruulus es in millibus iuda. Ex te mihi egredietur q̄ sit dñator in israel & egressus eius ab initio a diebus eternitatis. Aggeus hoc quoq3 dixit. c.ii. dī. Adhuc unum modicū & ego mouebo celū & terrā. Et seq̄tur ueniet desideratus cūctis gentibus &c. Per Zachariā hoc fuit p̄dictū. c. vii. Ecce rex tuus ueniet tibi &c. Sic & Malachias. c. iii. Statim ueniet ad templum sanctū suum dñator quē uos queritis &c. Et de aliis p̄phetis: q̄ ut p̄dicti de futuro dñi in carnem aduentu a deo illuminati predixerūt. iuxta illud q̄ dixit Amos. c. iii. Nō faciet dñs uerbū quā prius loquatur ad p̄phetas suos. Et zacharias p̄ Io. bap̄te. dicit luce primo locut⁹ est p̄ os sanctorū: q̄ a seculo sunt p̄phetarum eius. Et non solū p̄fata de dño incarnando iam dei p̄fati sunt: Sed multa alia. ut p3 in libris eorū sunt posita: ut oñdatur q̄ eius aduentus fuit sanctis reuelatus. Nec solū dei ad nos descēsus per carnis assumptionē est reuelatus sed uita quo ad actus singulos ipsius dñi incarnandi est reuelata: taz uerbis q̄ figuris a deo ipsis p̄fibus & p̄phetis. que oīa cōpleta esse in dño Iesu sancta euangelia p̄testantur & clamant. Ut igitur p̄fata uideantur ut sciendū q̄ eisdē uerbis & figuris est reueratus. ¶ Primo actus uite xp̄i: u3 q̄ deberet ex seie Abraē & aliorū p̄m oriri. Et primo uerbis ut p̄dictū est reueratus fuit Abraē. Isaac & Iacob. & Dauid. q̄ corpulentā substantiā ab ipsis traheret. scđo figuris Altare factū ab Abraā. Isaac natus ex Abraā. Iacob ex Isaac. Et sic de filiis eorū: oēs figure fuerunt dei descēsurū & ab eis oriendū secundū corpulentam substantiā. hoc cōpletū esse oñditur in dño Iesu Mat. c. i. ubi oñditur per p̄u3 genealogiaz ad nos p̄ carnis assumptionē dñm Iesum aduenisse. ¶ Secund⁹ actus uite xp̄i & est secundus in ordine: q̄ debebat nascēd⁹ nuntiari tā per hoīez q̄ per Angelū. iuxta illud Amos. tertio supra allatū. Nō faciet dñs uerbū &c. Et q̄ nascēdus fuerit p̄nūtiat⁹ p3 ex promissione facta Abraē Isaac. Iacob. Dauid. & aliis & p̄ ipsum deū loquentē p̄fibus. & p̄ Angelū: Figuris p3 in Isaac q̄ sic fuit nascēdus p̄m ab Angelo nuntiatus. gen. xix. Sanson m̄ri & p̄m. Iudic. xiii. Iosias. iii. & x. h̄ impletū lucas oñdit in euangelio suo. c. i. dī. Angelū Beate Marie xp̄m de ipsa nascendū p̄nūtiāsse. ¶ Tertius act⁹ uite xp̄i est: u3 q̄ deberet nasci de uirgine. hic fuit declaratus Primo uerbis. Isa. c. vii. Ecce uirgo concipiet & pariet filiū &c. Per Iere. c. xxxi. Nouū faciet dñs sup̄ terram &c. Per Ezech. xliiii. porta h̄ &c. ut dictū est supra. secundo Figuris in uirga Aron sine sui corruptione subito floreante & fructū faciente numeri. xvii. In ligno uite posito in medio paradisi in terra incorrupta gen. ii. In rore descendente in uellus Iudic. vii. In lapide exci-

so de monte sine manibus. dan. ii. hoc esse cōpletū in dño Iesu xp̄o oñdit euangelista lucas. c. ii. ubi sup̄ uentione spūs. i. incorrupta manens beata Maria xp̄m peperit. ¶ Quartus act⁹ uite xp̄i est: q̄ nasci i Bethleē deberet. hic fuit declaratus Primo uerbis per Micheā ut allegatū ē. Tu Bethleem effrata &c. Secundo Figuris u3 i Isay Patre Dauid. i. & i. In Dauid. i. & xvi. & Deodato. ii. & xxi. q̄ In Bethleē orti sūt. Hoc cōpletum fuit in Iesu q̄ tpe generalis descriptionis orbi natus in Bethleē: ut dicit euāgelistū luce. ii. ¶ Quintus actus uite xp̄i: u3 q̄ in loco tali nasci deberet. i. p̄ sepio & locari ubi bos esset & Asinus: fuit oñsus. Prio uerbis per Isa. c. i. Cognouit bos possessorem suū & Asinus presepe domini sui. secundo. Figuris: uidelicet per Moysen qui stetit in loco uili. i. f. f. cella. exodi. ii. Et Iob in sterquilinio accubauit. Iob. i. hoc impletum ē lucas. c. ii. ostendit dicens: quod beata Maria reclinauit puerum Iesum in presepio quia non erat ei locus in diuersorio. ¶ Sextus actus uite. Christi est q̄ deberet circumcidi. Hoc uerbis Primo ē ostensum per illud dictum Habraē gen. xvii. Omne masculinum circumcidetur in uobis. secundo Figura per Isaac die octauo circumcisum. gen. xx. Hoc impletum esse in Iesu ostendit lucas. c. ii. dicens q̄ post octo dies puer Iesus circumcisus est. ¶ Septimus actus uite Christi u3 q̄ a cunctis gentibus esset adorandus fuit ostēsus Primo uerbis. i. ps. lxxi. dī. Adorabunt eum omnes reges oēs gentes seruiunt ei Et ps. lxxxv. Omnes gentes quas cūq3 fecisti uenient & Adorabunt coram te domine. per Isay. c. lx. Omnes gentes ad te currēt Secundo Figuris in adoratione Ioseph a fratribus: qui fuerunt pastores ouīū gen. xlii. In ueneratione salomonis ab omnibus regibus. iii. & x. i. adoratione quā fecit populus Primo deo & secundo. Dauid. i. paralipo. xviii. & In Iosaphat. secūdi. paralipo. xvii. Hoc completum ostendit Mat. ii. c. dicens Iesum Adoratum a magis ei dem etiam munera offerentibus. ¶ Octauus actus uite Christi est: uidelicet q̄ ad templum duci deberet: & deo presentari. Hic ostēsus fuit. Primo uerbis Malachie. iii. Ecce ego mitto &c. Sequitur statim ueniet ad templum sanctum suum dominator quē uos queritis. Secundo Figuris per Samuelem ductum a matre ad templum. i. & ii. Per filios primogenitos qui ad templum ducebantur leuitici. xiii. Hoc impletum esse lucas dicit. Capitulo secundo in Iesu quem Mater adduxit ad templum ut sisteret eum domino. ¶ Non⁹ actus uite Christi est ipsius fuga in Egyptum Hoc ostēsum ē. Primo uerbis per Isay. c. xxi. Capitulo. xvi. Ascendet dominus per nubem Ieuem & ingreditur Egyptum. Secundo Figuris per descensum Habraē in Egyptum genesis. Capitulo undecimo. & per descensum Ieremie. Capitulo quadragesimo tertio & per suagationē Iepte. iudicum undecimo. Hoc impletū dicit Matheus. Capitulo. secundo in Iesu quando Ioseph. diuino mandato tulit puerum Iesum & Matrem eius a facie Herodis in Egyptum. ¶ Decimus actus uite Iesu est u3. ab Egipto regressio & reuocatio. Hoc p̄dictū fuit primo uerbis per Osee. c. xi. Ex egipto uoca-

ni filii mei. Et per Balaam. numeri. xxxiii. de^o ex Egipto uocauit eum. Secundo onsum est figura. In Ieroboam reuocato ab Egipto. iiii. r. xii. Hoc impletum est in Iesu quem cum matre ab Egipto Ioseph reduxit diuino monitu. Mat. ii. Decimus primus actus uite Iesu est uiz. q. in medio doctorum deberet sedere. & stare. Hoc onsum est primo uerbis ps. lxxxi. deus stetit in sinagoga deorum in medio at deos diiudicat &c. Secundo figuris p. Dauid sedente in cathedra sapientis. ii. paral. xxiii. Et p. Salomonem. iiii. r. ix. cui dictum est. beati uiri qui audiunt sapientiam tuam. Hoc impletum esse. Lu. ondit in Iesu. qui cum esset annorum. xii. Ascendit in templum. & sedit in medio doctorum. super cuius prudentiam. & responsis mirabatur oes. Decimus secundus actus uite christi est uiz. q. Ioannes Baptista ante ipsum premitti debebat: ut ei uiam prepararet. Hoc primo uerbis ostensum est: per Malachiam. iiii. Ecce ego mitto angelum meum. qui preparabit uiam ante faciem tuam. Secundo figuris. de angelo qui precessit Moysen. Iosue & filios Israel. Exo. xxiii. Et de propheta qui precessit predicans Iosue aduentum. iiii. r. xiii. Hoc impletum est in Iesu. quem Ioannes preiit: ut hatur Mat. iii. & Io. i. Decimus tertius actus uite christi est. q. baptismum instituturum debebat in aqua quo a peccato mundari deberet homo. Hoc ostensum est. primo uerbis per Ezechiel. qui in persona christi dicit. ca. xxxvi. effundam super uos aquam mundam. & mundabimini ab omnibus inquinamentis uestris. & dabo uobis spiritum nouum. Secundo figuris. In Naaman qui descendit in Iordanem. & lauit. & restituta est caro eius. & mundatus est. iiii. r. iiii. In Iudith que baptizabat se in fonte. Iudith. xii. Hoc onditur completum in Iesu Mat. iii. & Lu. iii. qui uim regenerationis aquis dedit se baptizando. Decimus quartus actus uite christi est: uiz. q. a diabolo temptari deberet. Hic onsum est. primo uerbis. s. per Zachariam. ca. iiii. uidi Iesum sacerdotem magnum & sequitur Sathan stabat a dextris eius. ut aduersaretur ei. Secundo figura in Iob. qui a diabolo fuit temptatus. sed non superatus. Iob. i. Hoc impletum esse ondit Mat. c. iiii. q. Iesus temptatus fuit a diabolo in deserto. sed non superatus. Decimus quintus actus uite christi est. uiz. q. deberet ieiunare ps. xxxiii. operui in ieiunio aiam meam. & ps. cviii. gemitus mea infirmata sunt a ieiunio. Secundo hoc onsum est figuris. s. Moysi qui ieiunauit. xl. diebus. & xl. noctibus Exo. xxxiii. Dauid. ii. r. xii. Achab. iiii. r. xxi. & Helie. iiii. r. xvii. Nemie. c. i. Hoc impletum est Mat. iiii. q. Iesus ieiunauit. xl. diebus. & xl. noctibus. Decimus sextus actus uite Iesu est q. angeli ei ministrare deberent. Hic est onsum primo uerbis. psal. xc. di. angelis suis deus mandauit de te. &c. Secundo figura in Helia cui angelus apposuit panem. & uas aque. & ut comederet impauit. iiii. r. xvii. Hoc impletum esse in Iesu. ondit Mat. c. iiii. di. q. a. d. Iesu temptatione superata. ad eum angeli accesserunt & ministrabant ei. Decimus septimus actus uite christi est. uiz. q. deberet populum docere. & predicare. Hic onsum est. Primo uerbis. per Isaiam. c. i. uenite ascendam ad montem domini. seq. & docebit nos uias suas. &c. Et per Ioel. c. ii. annuntia populo meo scelera eorum. Secundo figuris. In Esdra qui docuit populum. ii. Esdre.

viii. In sapiente ecclesiae. qui docuit populum. ecclesia stes. ultimo. Hoc impletum esse in Iesu. di. Mat. v. quando docuit populum: ac ciuitates circuebat. & castra docendo. Mat. ix. Decimus octauus actus uite christi est: uiz. q. deberet esse spiritus sancto & prophetico plenus. Hic onsum est primo uerbis Isai. ix. Requiescet super eum spiritus sapientie &c. Moyses. deut. xviii. propheta suscitabit uobis dominus de fratribus uestris. ut supra. Secundo figuris. s. oium prophetarum Isai. Iere. Ezech. & ceterorum. Hoc impletum est in Iesu Luce. c. vii. uoce populi acclamationis. propheta magnus surrexit in nobis dominus. de ipso domino. Iesu christo. Decimus nonus actus uite christi est: uiz. q. discipulos pauperes & abiectos habere deberet. Hic onsum fuit. Primo uerbis. p. Isai. lxi. c. spiritus domini super me euangelizare pauperibus misit me. Et. ca. xix. In die illa &c. Secundo figuris in Isaiam. q. c. viii. di. Ego & pueri mei quos dedit mihi dominus. &c. In eliseo cui adhererunt pauperes filii prophetarum. iiii. r. iiii. Sic & i. Moyses cuius minister & discipulus Iosue fuit numeri xi. Hoc impletum dicit in Iesu. q. apostolos ad suum discipulatum uocauit Mat. iiii. Decimus decimus actus uite Iesu. est paupertatis dilectio & q. debebat esse pauper: & ipse paupertatem amare. Hoc primo uerbis onsum fuit. ps. lxxxvii. pauper sum ego & in laboribus a iuuentute mea. & ps. lxviii. Ego sum pauper & dolens &c. Secundo figuris. In Heliseo q. pauper fuit. iiii. r. iiii. In Tobia. c. iiii. q. dicit. pauperem uitam gerim. In Helia q. nihil habuit. iiii. r. i. Et. iiii. r. xvii. Hoc impletum est in Iesu q. di. Mat. viii. uulpes foueas habent. & uolucres celi nidos. filii autem hominis non habent ubi caput suum reclinet. Habuitque discipulos q. omnia dimiserunt. Mat. xix. Decimus decimus primus actus uite Iesu est: uiz. q. iustitiam debebat exercere. Hic onsum est primo uerbis Isai. di. c. xi. Erit iustitia cingulum lumborum eius. &c. Iere. xxiii. c. faciet iudicium & iustitiam in terra. Secundo figuris in Dauid. q. faciebat iudicium & iustitiam omni populo. i. psal. in Iob. q. dicit. c. xxix. Iustitia ut lorica induit sum. Hoc impletum est in Iesu primo uerbo Mat. v. & vi. docendo. Secundo ope Mat. xxii. Reddite que sunt Cesaris Cesari. & que sunt dei deo. Et Io. iiii. habet quando ipse exercuit in uenerunt in templo. Decimus decimus secundus actus uite christi est: uiz. q. deberet humiliter conuersari. hic onsum fuit primo uerbis. p. Isai. c. xlii. Ecce seruus meus. &c. Et ps. cxviii. humiliatus sum usquequaque domino. Secundo figuris in Moyses q. fuit mitissimus super oes terram inhabitantes. numeri. xxii. In Dauid. ii. r. vi. q. dicit humilis ero &c. Hoc impletum est in Iesu ondit Mat. xi. ca. dicens. q. Iesus dixit discite a me: quia mitis sum. & humilis corde. Decimus decimus tertius actus uite christi est: uiz. q. sua doctrina a iudeis contemni deberet & repbari. Hic onsum est primo uerbis p. Isai. lxi. c. tota die expandi manus meas ad populum contradicentem michi &c. p. Iere. c. vii. Non audierunt me &c. Secundo figuris. s. Isaiam. Iere. Ezechie. Michee. & aliorum prophetarum quos iudei non audierunt imo interfecerunt. Et istud impletum est in Iesu. Io. c. ix. di. q. iudei de christo dixerunt. Tu de te ipso testimonium perhibes: testimonium tuum non est uerum. Decimus decimus quartus actus uite christi est: uidelicet q. ipse deberet miracula operari. Hic fuit ostensum. Primo uerbis per Isaiam. c. xxv. Tunc aperientur oculi cecorum. & aures surdorum patebunt. &c. Et Iob. y. faciet magna. & inscrutabilia. &

mirabilia sine numero. ¶ Secundo figuris per Moisen Qui fecit signa & prodigia in egipto. Exodi capitulis pluribus. & deuterio. c. ultimo. In Helia : & Heliseo: q plura miranda fecerunt. ut in. iii. r. &. iiii. c. hētur hoc impletū ostendit Mattheus & alii euangeliste. in Iesu dicentes ipsum dedisse lumen cecis: claudis gressum. surdis auditum. mutis uerbū. mortuis uitam. & alias omnes curasse infirmitates. ¶ Vigésimus quintus actus uite Christi est: uidelicet q deberet populū: & turbā cibare. Hic ostensus est. Primo uerbis Ezechielis. xxxii. c. suscitabo super gregez meū qui pascet eos &c. Secundo figuris in Moyse. cuius precibus deus manna populo per. xl. ānos dedit. In Heliseo qui oleum & panes multiplicauit ordeaceos. i. ii. r. &. iiii. & pa uit plures. Hoc impletū ostendit Mat. c. xiiii. & c. xv. in Iesu qui bis de paucis panibus faciauit ultra quatuor milia hominum. ¶ Vigésimus sextus actus uite xpi est: uidelicet q in suo corpore sacrificiū instituere deberet. Et hoc in materia panis. & uini. Hic ostensus est primo uerbis Isaie. cap. xxxv. d. faciet dñs in monte hoc cōuiuiū cunctis gentibus &c. Zach. c. ix. Quid inquit est bonum. & quid pulchrū. Responder nīl frumentū electorū: & uinum germinans uirgines. Prouerbiōrū. ix. Sapientia edificauit sibi domū: posuit mensam. i. panē: & miscuit uinum. & ante dicit q imolauit uictimas &c. Secundo figuris. Et primo in Melchisedech qui obtulit panē & uinum gen. xiiii. In Noe qui fecit deo sacrificiū gen. ix. In pane qui ponebatur in mensa in tabernaculo. Hoc impletū dicit Mat. xxvi. In Iesu. qui panē in corpus suū. & uinū in sanguinē suū cōuertendo: summū sacrificiū ordinauit. ¶ Vigésimus septimus actus uite Iesu est u3 q deberet regnū ecclesiasticū ordinare hic ostensus est. primo uerbis Isa. c. ix. dicit multiplicabit ei⁹ iperitū &c. Et Dan. suscitabit deus regnū celi &c. Secundo figuris in Habraā cui dictū est gen. xvii. Faciā te crescere in gentez magnā. Dauid. & aliis qui regnū suū accreuerūt. ii. r. iiii. Hoc impletū esse ostendit Mat. xvii. in uocatione apostolorū. Et Lucas designatione aliorum discipulorū. ¶ Vigésimus octau⁹ actus uite xpi est u3 q deberet pro cultu dei zelare. Hic ostensus est. Primo uerbis ps. dicen. zelus domus tue comedit me. Secundo figuris in Finees. numeri. xxy. qui zelatus est pro dño. in Helia iiii. r. xix. in Matatia. i. Macha. ii. hoc impletū in Iesu ostendit Ioānes. ii. ca. qñ de tēplo eiecit uendentes. & ementes. & Mat. xxi. c. ¶ Vigésimus nonus actus uite xpi est u3 q eū principes sacerdotū deberēt psequi. Hic ostensus ē Primo uerbis ps. cxviii. sederūt principes & aduersus me loquebant. ps. cxviii. principes persecuti sunt me gratis &c. Secundo figuris in Dauid a Saul persecuto. i. r. pluribus. ca. hoc impletū esse in Iesu ostendit Mat. ca. ii. in persecutione ei facta p Herodē & iudeos. Io. c. vii. & Mat. ix. In persecutioe ei facta a principibus sacerdotū & a scribis. Et similī Luc. iiii. c. ¶ Trigésimus actus uite xpi est. Iudeorū insidiatio. Hic ostensus est. Primo uerbis psal. loquētis de quolibet xpo in fidiante. Insidiat in abscondito quasi leo in spelūca sua. Et de oībus loquitur Micheas. c. vii. oēs in sanguinē in

fidiantur. Et Iob. xxx. Insidiati sunt & pualuere mihi. Et abdie. i. Qui comedūt tecū ponent subter te insidias. Secundo figuris p Dan. cui impositae sunt insidiae. Dan. vi. Dauid. i. r. xxvi. Hoc impletum esse ostendit in Iesu Mat. xxii. c. cui iudei primo insidiati sunt ut eum caperent in sermone. Secundo in iustitia. ut hētur Ioā. vii. de adultera. Tertio ut eū caperent in psona Iō. xi. ¶ Trigésimus primus actus uite xpi est u3 q cōtra ipm cōsiliū iudei deberēt cōgregare. Hic ostensus ē. Primo uerbis. ps. ii. Astiterūt reges terre & principes cōueniunt in unū &c. ps. Cōsiliū fecerūt i unum. di. psequimini & cōprehendite eū &c. Et sapiētē secundo dixerunt impiū apud semetipsos &c. Secundo figuris i Iere. cōtra quē fecerunt cōsiliū Iere. xi. Hoc in Iesu cōpletū ē ostendit Mat. d. c. xxvi. q cōtra Iesū cōgregauerūt cōsiliū ut eū morti traderēt. Et Io. xi. dñ. quod collegerūt pōtīfices & pharisei cōsiliū &c. ¶ Trigésim⁹ secundus actus uite xpi ē eius peditio. Hic ostensus est. Prio uerbis: un⁹ ps. in psona xpi dicit. Quoniā si inimic⁹ meus maledixisset mihi &c. Et sequitur. āplauit sup me supplantationē. Secundo figuris in Amasa. pditione a Ioab interfecto. ii. r. xx. Et in Gaal in li iudice. Et in Amon filio Dauid. ii. r. xiii. Ionata primi Macha. Et Simeone. i. Macha. Hoc euāgelista Io. xiiii. c. ostendit. Et Mat. xxvi. c. in Iesu a iuda discipulo pedito. ¶ Trigésimus tertius actus uite xpi est eius uenditio. Hic demonstratus est. Primo uerbis per Zacha. c. xi. Appēderūt mercedē meā triginta argēteis. Et Iere. ca. xii. Secundo figuris u3 Ioseph iude cōsilio: uēdito a fratribus triginta denariis. Hoc impletū dicit Mat. xxvi. in Iesu p triginta denariis uēdito. ¶ Trigésim⁹ quartus actus uite xpi est u3 q capi deberet. Hic ostensus est. Primo uerbis Dauid in psal. Ceperūt aīam meā iruerunt in me fortes. Iere. iiii. xps dominūs in peccatis nris capt⁹ ē &c. Secundo figuris i Tob. c. i. In archa dñi capta. i. r. iiii. In Sedechia. iiii. r. ulti. Hoc impletū in Iesu ostendit Mat. xxvi. quē ceperūt iudei. ¶ Trigésimus quintus actus uite xpi est ei⁹ ligatio. Hic ostensus est primo uerbis p Zacha. c. iiii. fili hominis data sunt sup te flagella & ligabūt te &c. Secundo figuris in Sansone q fuit ligatus funibus iudic. xvi. Hoc in Iesu impletū ē ostendit Ioā. xviii. Et Mat. xxvi. di. ipm captū ligauerunt. ¶ Trigésimus sextus actus uite xpi ē eius spontanea & uoluntaria oblatio. Hic ostensus est. Primo uerbis p Isa. c. liii. d. oblatus est qā ipse uoluit. Et psal. xxxix. facere uolūtātē tuā deus me⁹ uolui. Secundo figuris in ethay. sponte cū Dauid eūte. ii. r. xy. In iuda Macha. i. Macha. Hoc impletū ē in Iesu ostendit Io. xviii. di. q Iesus sponte obuiā iuit iudeis. Et Pilato dixit. pātēz hēo ponēdi aīaz meā &c. ¶ Trigésimus septim⁹ act⁹ uite xpi ē u3 ipius flagellatio. Hic ostensus est prio uerbis ps. d. Ego fui flagellatus tota die &c. Secundo figuris in Pharaone flagellato gen. xii. In Iere. c. xxx. Sed i Iesu h impletū ē q fuit flagellat⁹ Mat. xxvi. & Io. xix. ¶ Trigésimus octauus actus uite xpi est eius falsa accusatio. Hic ostensus est. Primo uerbis psal. xxxvii. Amici mei & proximi mei aduersus me appropinquauerunt &c. Secundo figuris in Naboth false accusato

& occiso.iii.ꝛ.ꝛ.ꝛ. Hoc impletū ē in Iesu quē falsi testes
accularunt Mat.xxvi.& Io.xix. ¶ Trigēsimus nonus
actus uite xpi est ei⁹ in maxilla p̄cussio. Hic oñsus ē.
Prio uerbis Miche.v.i uirga pcutiēt maxillā iudicis
Israel.iii.ꝛ.ꝛ.ꝛ. Hoc impletū ēē in Iesu ostendit Io.
xix. qui percussus fuit in maxilla. ¶ Quadragēsimus
actus uite xpi est eius illusio & derisio. Hic ostensus
est. Prio uerbis per abdā ca.i. Illuserunt tibi uiri fe
deris tui. Omnes uiri tui illusores. Secundo figuris in
Heliseo illuso a pueris.iiii.ꝛ.ꝛ. In Sansone illuso a
philisteis iudic.xvi. Hoc impletū esse in Iesu ostendit
Io.ca.xix.& Mat.xxvii. dicentes xpm a iudeis & mi
litibus illum. ¶ Quadragēsimus primus actus uite
xpi est q̄ deberet penis affligi. Hic ostensus est. Prio
uerbis psal.xxxvii. Afflictus sum & humiliatus sum
nimis &c. Et Isa.lxi. Afflixerunt sp̄m sanctum eius.
Secundo figuris in Iob afflicto ca.ii. In Tobia afflicto
Thob.ii. Hoc impletū ē in Iesu qui diuersis penis fu
it afflictus Mat.xxvii.c. ¶ Quadragēsimus secundus
actus uite xpi est eius faciei uelatio & percussio. Hic
ostensus fuit. Prio uerbis Isaie ca.i. Faciem meā nō
auerti ab increpantibus & cōspuentibus in me. Secū
do figuris in Aman: cuius faciem operuerunt. Hester
vii. Hoc impletū in Iesu ēē ostendit Io.c.xix.d. Quod
milites uelantes faciem Iesu percutiebant spuētes in
eū. ¶ Quadragēsimus tertius actus uite xpi est ipsi
us spoliatio. Hic ostensus est. Prio uerbis Michee
ca.i. Vadam spoliatus & nudus &c. Secūdo figuris in
Jeremia. Qui spoliatus fuit ca.xxxviii. Hoc impletū
est in Iesu quem milites spoliauerunt Io.xix. ¶ Qua
dragēsimus quartus actus uite xpi ē ipsius blasfema
tio. Hic ostensus est. Prio uerbis Isa.ca.i. blasfema
uerunt sanctum Israel. Et ca.lii. nomen meūz tora die
blasfemat. Secundo figuris in Abimelech. iudic.ix. In
Dauid blasfemato a Semei.ii.ꝛ.ꝛ. Hoc impletū fu
isse in Iesu ostendit Mat.xxvii.c. Qui a latronibus iu
deis & militibus fuit blasphematus. ¶ Quadragēsi
mus quintus actus uite xpi est eius negatio. Hic ostē
sus est. Prio uerbis Dan.c.ix.di. Non erit eius popu
lus qui eum negaturus est. Secundo figuris in Dauid
ii.ꝛ.ꝛ. q̄ negatus est non esse regē dicēte Siba. Non
est nobis pars in Dauid &c. Hoc impletū esse in Iesu
ostendunt Mat.xxvii.& Io.xix. qui a petro fuit ter ne
gatus. & a iudeis q̄ non esset rex iudeorū. ¶ Quadra
gēsimus sextus actus uite xpi est ipsius ad mortē cō
demnatio. Hic ostensus est. Prio uerbis sapientie se
cundo morte turpissima condemnemus eum. Secūdo
figuris in Aman ad crucē cōdemnato: hester.vii. Hoc
impletum est in Iesu qui ut latro ad mortē crucis con
demnatus est Math.xxvii. ¶ Quadragēsimus septi
mus actus uite xpi est crucis baiulatio. Hic declara
tus est. Prio uerbis Iere.xi. Mittamus lignum in pa
nem eius. Secundo figuris in Moyse portante uirgam
in manu exo.iii. In Isaac gen.xxii. portante ligna pro
holocausto. Hoc impletū esse in Iesu dicit Mat.xxvii.
Qui crucē portauit. ¶ Quadragēsimus octauus act⁹
uite xpi est eius crucifixio. Hic demonstratus est. Pri
mo uerbis Iob.vii. suspendiūz elegit anima mea &c.

Secundo figuris in serpente suspenso in ligno numeri
xxi. in Absalone suspēso inter celū & terrā.ii.ꝛ.ꝛ.ꝛ. In
pistore suspēso in cruce. gen.xl. Hoc impletū est in
Iesu qui crucifixus fuit Mat.xxvii. ¶ Quadragēsim⁹
nonus actus uite xpi est ipsius inter sceleratos collo
catio. Hic oñsus ē. Prio uerbis Isa.liii. cū sceleratis
reputatus ē. Secūdo figuris in abner cui Dauid dixit. q̄
mortuus erat: sicut solent cades uiri corā filiis iniquita
tis sic corruisti.ii.ꝛ.ꝛ. In iuda macha. inter m̄los &
sceleratos occiso. i. machabeorū. ix. Hoc in Iesu imple
tum est qui crucifixus est inter duos neq̄ Mar.xvii. Et
latrones Mat.xxvii. ¶ Quinquagēsimus actus uite
xpi est eius aceti & fellis cibatio & potatio. Hic ostē
sus est. Prio uerbis psal.xxi. dederūt in escam meaz
fel & in siti mea potauerūt me aceto. Secundo figuris
in Booz qui acetum bibens Ruth suadebat ut bibe
ret Ruth.ii. In Thobia cui⁹ oculi sunt felle liniti &
aperti Thob.xi. Hoc ostendit in Iesu esse completū
Mat.xxvii.d. Quod fuit felle & aceto potat⁹. ¶ Qui
quagēsimus primus actus uite xpi est ipsius in cruce
mors & occisio. Hic declaratus est. Prio uerbis per
Isa.liii. Tradidit in mortē animā suam &c. Per Dani.
ix. Occidet i xps. Secundo figuris. In Abel a fratre oc
ciso gen.iiii. In Aarō summo sacerdote mortuo nume
ri.xx. In Isoseth.ii.ꝛ.ꝛ. Hoc in Iesu impletū est in
cruce mortuo: & occiso Mat.xxvii.& Io.xix. ¶ Quin
quagēsimus secundus actus uite xpi est eius pro pec
catoribus immolatio: hic ostensus est. Prio uerbis p
Isa.c.liii. pp scelus populi mei p̄cussit eū per Iere. tre
norū ultimo xps dñs in peccatis nr̄is captus est &c.
Secundo figura in Iuda Macha. q̄ pro liberatione po
puli mortuus est. i. Machabeorū. in Hirco q̄ pro pec
cato immolabatur & aliis ut hēs in li. leui. Hoc imple
tū esse in Iesu oñdit Mat.xxvi. qui dicit: Ego uadam
imolari p̄ uobis. ¶ Quinquagēsimus tertius actus uite
xpi est per ipm nra facta redemptio. Hic ostēsus est.
Prio uerbis psal.xxxiii. Redimet dñs aīas seruorū
suorū &c. Isa.liii. In dilectiōe sua. & in indulgētia sua
redimet eos. Et Osee.iii. de morte redimā eos. Et ca.
xi. De manu mortis liberabo eos. Secundo figuris in
Moyse cui⁹ p̄ce remisit dñs peccata p̄ li. Exo.xxxii.
hī impletū ē in Iesu cui⁹ morte recōciliati sum⁹ deo ro.v.
¶ Quinquagēsim⁹ quartus actus uite xpi est ipsius
uulneratio. Hic ostensus est. Prio uerbis psal.xxi. fo
derunt manus meas & pedes meos &c. Secundo figu
ris. In dilecto uulnerato cātorū.iiii. In Achab rege:
quē Syri uulnerauerūt.iii.ꝛ.ꝛ. Hoc impletū est in
Iesu in sua passione qui in pedibus manibus & latere
fuit uulnerat⁹: ut oēs dicūt euāgeliste. ¶ Quinquage
sim⁹ qntus act⁹ uite xpi est ipsius lanceatio. Hic act⁹
oñsus est. Prio uerbis Iob.vi. Circūdedit me lanceis
suis & uulnerauit lūbos meos. Cōcidit me uulnē sup
uulnē. irruit i me q̄si Gigas. Hec passus sū absq̄ iniq
tate mat⁹ mee. Secūdo figuris in Absalone lacerato.ii.
ꝛ.ꝛ. i aptiōe lateris Adā gen.ii. cui dormiēti dñs tu
lit unam de costis. in aptiōe hostiū arce gen.vi. in aper
tiōe lateris amase.ii.ꝛ.ꝛ. In petra percussa a Moyse
numeri.xx. de q̄ exiuit aq̄. Hoc impletum esse in Iesu

ostēdit Ioānes. xix. c. de quo mortuo & lanceā laterē eius apto exiuit sanguis & aq. ¶ **Quinquagesimus** sextus actus uite xpi est sanctorū patrū. a manu diaboli liberatio: Hic oñsus ē. ¶ **Primo** uerbis p. Isa. xix. c. Clamabunt ad dñm a facie tribulantis & mittet eis saluatore qui liberet eos. Et per Zacha. c. xi. Tu aut in sanguine testamēti tui liberaſti uinctos de lacu. &c. ¶ **Secūdo** figuris in Abraam qui debellauit reges & reduxit captiuitatem gen. xiii. In Dauid qui liberauit populum de manu amalechitarum. i. z. ultimo. Et de manu philistiū. ii. z. xx. Et de māu Goliath. i. z. xvii. hoc impletur est in iesu qui descendens ad inferos & portas ereas confringens captiua duxit captiuitatez. ¶ **Quinquagesim⁹** septius act⁹ uite xpi est diaboli subingatio. Hic oñsus ē. Primo uerbis. psal. Percussisti caput de domo impiū. Et Isa. li. c. Nunquid non tu percussisti superbū. ¶ **Secundo** figuris in Iosue qui cepit Iericho & regē eius in Saul qui cepit Agag regē amalech. i. z. xv. Hoc impletū esse in iesu ostendit Ioānes euangelista in. apo. xix. c. qui cepit diabolu: qui est Sathanas &c. ¶ **Quinquagesimus** octauus actus uite xpi est eius sepelitio. Hic ostensus est primo uerbis Moyſi deute. xxi. suspensus in patibulo eodem die sepeliatur. & Iob. xxi. Ipse ad sepulcrū ducetur. Secūdo figuris in Iosia cum ſletu sepulto. ii. hesdre. i. In Iona qui tribus diebus ſtetit in uentre ceti. Ione. i. hoc impletum esse in Iesu ostendit. Mat. xxviii. qui sepultus ſtetit tribus diebus in sepulchro. ¶ **Quinquagesimus** nonus actus uite Christi est ipsius resurrectio. Hic declaratus est. ¶ **Primo** uerbis per. Isa. c. xi. Et erit sepulcrus eius gloriosum per psal. xv. Non derelinques animam meam in Inferno nec dabis sanctum tuum uidere corruptionem. ¶ **Secūdo** figuris. In Iacob qui dormiuit usq; mane & lapidez erexit gen. xxvii. In Sansone qui dormiuit usq; ad noctis mediū Iud. xvi. hoc impletū ē in iesu q tertia die a mortuis resurrexit. Mat. xxviii. & Io. xx. ¶ **Sexagesim⁹** act⁹ uite. xpi ē ei⁹ ad celos ascensio. hic ostensus ē. Primo uerbis. psal. xlv. Ascendit de⁹ in Iubilatiōe & dñs in uoce tube. Et ps. Ascendit super celum celi ad orientem Et Michee. ii. Ascendit iter pandens ante eos. ¶ **Secūdo** figuris In Helia qui ascendit montem. iii. z. ii. Hoc impletum esse In iesu ostendit. Marc. c.ulti. in luca. ulti. Et act. i. ¶ **Sexagesimus** primus actus uite Christi est ei⁹ ad patris dexteram confessio Hic ostensus est. ¶ **Primo** uerbis psal. cviii. Dixit dominus domino meo sede a dextris meis. ¶ **Secūdo** figuris in Salomone qui ſedit in ſolio Dauid pñs sui. i. paralipo. xix. In Ionadab qui ſedit in curru cum Iheu rege israel. iii. z. Hoc diē impletū. Mat. ulti. In iesu qui ſedit a dextris dei. ¶ **Sexagesimus** secundus act⁹ uite xpi est Spūs sancti su per apostolos emissio: hic ostensus est. Primo uerbis: psal. ci. Emitte spiritum tuū & creabunt: per Ezech. xxxvi. dabo uobis spūm nouū &c. per Iohalem ca. ii. Effundā de spiritu meo &c. Secundo figuris in Moyſe de cuius spiritu deus accepit: & septuaginta duob⁹ senioribus dedit numeri. xi. Et in nube que repleuit totā terram. iii. z. xviii. hoc effecisse Iesum Ioan.

euang. d. ca. xx. q. Iesus insuflauit in apostolos. d. accipite spiritum sanctum: ultimus uite xpi actus est ad iudiciū descensio: hic est ostensus primo uerbis psal. vii. deus iudex iustus. Et psal. lxi. Reddes unicuiq; iuxta opera sua. Et per Dan. ca. vii. iudiciū ſedit & libri aperti sunt. Et per Isa. iiii. dñs ad iudiciū ueniet cum senioribus. Et per Iohalem ca. iii. Congregabo omnes in ualle Iosaphat. Secūdo figuris in moyſe Exo. xviii. Qui ſedit iudicare populum. in Daniele qui iudicauit iudices. Dan. xiii. In Salomone qui iudicium fecit. iii. z. iii. hoc impletum esse in Iesu. oñdit. Mat. cap. ultimo: Data est mihi inquit. d. Iesus omnis ptas in celo & in terra. Et Io. dedit ei potestatem iudiciūz facere. Prefatis ergo tā uerbis q figuris apparet quomodo Iesus Christus fuit ostensus patribus & declaratus quod erat probandum pro declaratione primē partis conformitatis que dicit: Iesus prophetis cognitus: multa uerba & figure sunt in predictis omiſſa: qā nimis eſſet prolixum opus. & per iam dicta & posita de alijs potest facilius iudicari. Verum quia prolixē sunt posita: ad breuitatem reducendo iam dicta in figuris ſpecialiter. Iesus est prophetis declaratus. ut iam patuit. in Iosia nuntiatus. iii. z. xiii. In Ismael nominatus gen. xvi. In Obeth natus cum gaudio. Ruth. iii. In Salomone a domino amatus. ii. z. xii. Veneratus in Iosaphat. ii. paral. xvii. Circuncisus in patribus. Iosue. c. v. Oblatus in Samuele. i. z. ii. fugatus in iepte. iudic. xi. temptat⁹ in Iob. c. i. Baptizatus in Naaman iii. z. iii. persecutus in Dauid. i. z. xix. Consecratus domino in amafia. i. paral. xv. Conuerſatus in onia Eccli. i. Sociatus apostolis in hieu. iii. z. viii. Diuulgatus in Iosue. capi. vi. legem docuit in hesdra. ii. hesdre vii. mira fecit in Moyſe exodi. vii. Calumniat in Abimalech. i. z. xxii. Infidiatur in Daniele capi. vi. Conternit in Gedeone iudic. viii. zelat in phinees numeri. xxvi. Confortat in Caleph. numeri. xxi. uoluntatez dei facit in Abraam gen. xi. Orat in Ezechia. iii. z. xxi. Suos diligit in neemīa. Neemie primo & secundo. futura pandit in Isaia capi. i. Sacrificium offert in Melchisedech gen. xiii. Venditur i Ioseph. gen. xxxii. proditur in amasa. ii. z. xx. Capitur in Tobia capi. i. Ligatur in Sansone. iudic. xvi. Accusatur in Naboth iii. z. xxi. Velatur facie in Aman. hester. vii. Irridetur in Heliseo. iii. z. ii. Spoliatur in Ieremia cap. xxxviii. Ceditur in Michea. iii. z. ultimo. Vilipenditur in Abimalech. iudic. viii. Crucis lignū baiulat in Isaac gen. xxii. Suspenditur in serpente numeri. xxi. Deum placat in Aron numeri. xvi. Genus liberat humilium. in Noe gen. vii. Occiditur in Abel. gen. iiii. Lanceatur in Abſalon. ii. z. xvii. Latus aperitur in Adam. gen. ii. hostes deicit in Aiot. iudic. iiii. Sepelitur in Iona. c. i. Descendit ad inferos in Abacuch. Dani. ultimo. Surrexit mane in Iacob. gen. xxviii. Ascendit in Helia. iii. z. ii. Et sic succincte ex iam dictis apparet declarata prima pars primi fructus. & conformitatis de beato Francisco & Christo. Restat nunc succincte declarare secundam partem eiusdem fructus: & conformitatis: uidelicet. Franciscus declaratur.

¶ Secunda pars primi Fructus & conformitatis. Libri primi uidelicet Franciscus declaratur. Expositio.

Declarata prima parte primi fructus. & conformitatis q̄ fuit de xpo. Restat cōsequēter secūda partē ipsius enodare: uidelicet Franciscus declaratur. pro cui⁹ euidentia est notandū: q̄ cū dictū sit per amos. iiii. c. supra allegato: q̄ de⁹ non faciet uerbu⁹:

nisi reuelauerit secretū suū ad seruos suos pphetas. Quo uerbo ppheta innuitur. q̄ si deus nō faciet uerbu⁹: multo minus: nec op⁹ mirabile de quo sanctos nō informat prophetas. undē argumentū euidenter accipitur. q̄ multi sancti. & si nobis nō pateat: per ora pphetarū predicti sunt mundo affuturi. & p̄cipue illi qui capiti perfectionis: uirtuosius coheserunt: nam sicut dictū est de Isaac. gen. xviij. de Sansone. Iudic. xiiii. de Iosia. iiii. & xiii. de Ioanne Baptista. lu. i. certe & de aliis uerisimile est predictū ēē: qui talibus similes perfectione fuerunt. & forte Io. Bap. excepto grā potiores. & sanctitate illustriores. uirgo quidē Maria & si in sacro eloquio expresse non hēatur q̄ nascēda nuntiata fuerit p angelū: q̄ tū priuilegia grarū aliis cōcessa ab ipsa non sunt remouenda: imo potius per quādā supereminētia attribūda. debet firmiter tene ri & credi q̄ sic. Ita & cōsequenter de aliis sanctis ut pote de. b. p̄re nro. F. tā cōformiter xpo similito. & p ipm xpm tā excellentē supra alios sublimato. q̄ propter piū ē credere: q̄ tā uaticiniis pphetarū. q̄ figuris sanctorū: quibus fuit conformis moribus & grā fuit ueridice declaratus: prout hec secūda ps huius primi fructus. & conformitatis declarare intendit. & proponit dī. q̄ Franciscus ad instar xpi fuit declaratus enigmatib⁹. & prophetarū eloqis. Et q̄ hoc suppositū h3 duas ptes. Prima ē: u3. q̄. b. F. ē signis declaratus secūda uaticiniis prophetarū ideo primo ē de prio uidentū. & sic demū dē. ii. Quib⁹ declaratis patebit q̄m inrelligatur hec scda ps primi fructus. & conformitatis. Quod aut. b. F. figurat⁹ fuerit in ueteri testamēto: expresse asserit abbas Ioachim in expositione Iere. & Cirillus heremita montis carmeli. ut in expositione scde partis patebit. Insuper cū. b. F. fuerit similis p̄iarchis multiplicatōe filiorū sanctorū. pph̄is i futurorū cognitione. Apl̄is mundi cōtēptu: ac sancti euangelii obseruantia. Martiribus desiderio. Cōfessoribus uite austeritate. Doctoribus populi eruditione. Virginibus sui corporis integerrima puritate. & aliis iustis iustitie & sanctitatis p̄fectiōe. ut de his oib⁹ clare infra dicē. ¶ Merito per figuras patriarcharū. imo uerius per ipsos p̄iarchas. pphetas. Apl̄os: Martires: Cōfessores: Doctores: & Virgines: ac alios iustos habet figurari. ¶ Et sic generalit loquendo pōt dici: q̄ ipse. b. F. cum fuerit similis ade in creaturā dñio. Abel in puritate. Enos in deuotiōe. Enoch in sursum eluatiōe. Noe in iustitia. Abrahā in obedientia. Isaac in meditatione. Iacob in sollicitudine. Ioseph in sui p̄seruatiōe. Moysi

Franc. filis
oib⁹ sc̄tis

in mansuetudine. Aron in exhortando. Phinees in zelō. Iosue in conflictu uictorū. Sansoni in demonū sup̄tatione. Iepte in credulitate. Gedeoni in propositi cōstātia. Samuēli in dei seruitute. Dauid in humilitate. Salomoni in sensu: & spiritus prudētia. Helie in uerbo. Heliseo in mundi contemptu. Ionadab filio Rechab: peregrine hic manendo. Ilaye: in futurorū cognitiōe. Ieremie in proximorū compassiōe. Iob in patientia. Tobie in misericordia. Ezechiel in cōtēplatione. Danieli in uite austeritate. Michee in dicenda ueritate. Petro in seruire. Ioanni in amore ad xpm. Ioanni Baptiste in sui despectiōe. Iacobo in oratiōe. Bertholomeo in paup̄tatis dilectiōe. Paulo in discursu. Et aliis iustis in operū perfectione. xpi imitatione. & discipulorū. p̄ceptorum. & consiliorum custoditiōe. ideo tipis. & figuris omnium talium habet generaliter figurari. Et si talium figuris hic sanctus hēt figurari. multo fortius per figuras inanimatorū: ut pote per solem. lunā & stellas. & huiusmodi. Ac etiā p uegetabilia sicut per arbores: oliuam: cedrū: cipressum: & filia. necnon per animalia irrationabilia: u3 per ouem colubam. & sic de aliis. Et hoc si cōsiderent in ipso quo ad uirtutes per deū actitata. Quia. n. fuit totus exēplaris. fuit sol. Quia humilis colūba. q̄a pacis nunti⁹ oliua. Et sic de similibus. Quare rōe uirtutū: & gratiarū: per talia pōt generalit figurari insuper cū in ordine seraphico: ut in supremo: omnis p̄fectiō reluceat inferiorū ordinū. Ideo. b. F. qui ipsis seraphin fuit similis. per ipsos. & eorundem figuras. & consequenter omnium inferiorum ordinū. f. Cherubin: tronorū: dñationū: uirtutum: potestati: principatū: archangelorū: angelorū pōt designari & figurari. Et sic patet qualiter per iam dicta beatus. F. habet generalit figurari. & declarari tipice. Aliter potest beati. F. figuratio ostendi: ut actibus uite eius singulis de quib⁹ erit sermo ordinate in sequētib⁹ figure debite applicentur. sit ergo uite beati. F. ¶ Primus actus: uidelicet eius ad mundū: a deo destinatio. Hunc figurauit Ioseph. missus a patre ad fratres suos uisitandos. gen. xxxvii. & Isaías. ca. vi. Ecce ego. mitte me. Ionas in ninuē. missus a deo. Ione. i. & ii. ca. ¶ Secundus actus beati. F. est eius ortus letificatio. Natus enim est letantibus multis: ut patebit cōformitate & fructu. tertio. Hunc figurauit Isaac: natus cum risu & gaudio p̄is: & matris. gen. xxi. Obeth cum gaudio noemi ortus. Ruth. iii. ¶ Tertius actus est beati Francisci angelo in sp̄e peregrini ostēsiō: de quo infra dicetur. Hunc figurauit Samuel oblatus & ostensus Heli. i. & ii. ¶ Quartus actus est. b. F. captio & positus in carcere: quibus beatus Franciscus seruauit & sp̄etialiter uni militi. Hunc figurauit Ioseph captus. & positus in carceribus. gen. xxxix. qui alius captiuis seruiebat. Tobias qui idipsum fecit in captiuitate positus. Tobie. i. ¶ Quintus actus. b. F. est a patre & fratre & aliis ciuib⁹ p̄secutio: ut pater. prima parte eius legēde. Hūc figurauit Ioseph. a fratrib⁹ p̄secut⁹ gen. xxxvii. Iepte capt⁹ a suis iudic. xi. Dauid p̄secut⁹ a Saul. i. & xix. ¶ Sext⁹ act⁹. b. F. ē ad paupes

cōpassio: & seruitū. Nā libēter dei amore dabat pau-
peribus & abiectis seruebat. Hunc figurauit Iob. c.
xxxi. Et Thobias. c. i. Et Abraā lauans pedes & ser-
uiens pegrinis gen. xviii. ¶ Septimus actus beati. F.
est eius deuotio. Ibat. n. per ecclias uisitādo: & orādo
sicut patuit in ecclia sancti Damiani in qua xp̄s ei lo-
cutus est: hunc figurauit Thobias. c. i. qui ibat Iheru-
salē ad tēplū dñi. Iacob qui erat uir simplex. habitās
in tabernaculis. gen. xxv. qui uadens in Mesopotami-
am uidit dñm innixū scale gen. xxviii. ¶ Octauus ac-
tus beati. F. est oīum mundanorū abdicatio. qui ut pe-
grinus noluit habere aliquid propriū. Hunc figurauit
Ionadab. & filii Recab: qui semp ut peregrini in ten-
toriiis habitauerunt Iere. xxxv. ¶ Nonus actus est
triū eccliarum reparatio. Hunc figurauit Beseleel. &
Oliab. qui fecerunt dñi tabernaculū exo. xxvi. Salo-
mon qui edificauit tēplum dñi. iiii. r. vi. ¶ Decimus
actus: est dñi apparitio. nam pluries ei dñs apparere
dignatus est ut infra dicitur. Hunc figurauit Abraā.
Isaac. Iacob. Moyses & sic de aliis quibus dñs est di-
gnatus apparere: ut patet in serie sacre scripture.
¶ Undecim⁹ actus: est uite euangelice a beato. F. su-
ceptio. Hunc figurauerunt oēs apostoli simul & sigi-
latim. & specialiter beatus Paulus. qui gr̄a & imitatioe
perfectus apostolus est factus. gal. i. de apostolis hēs
Mat. xix. ¶ Decimus secundus actus est. beati. F. a dia-
bolo tēptatio in heremitorio de Sartiano. & in aliis lo-
cis. Hunc figurauit Dauid temptatus. ii. r. ultimo &
Iob. i. ¶ Decimus tertius actus est. b. F. sociatio. & se-
cundatio. quo ad fratrū multitudinē. Hunc figurauit
Iacob qui habuit. xii. filios. gen. xix. & xxx. Dauid. ii.
r. xiii. Filii Israel qui multiplicati sunt nimis exodi. ii.
¶ Decimus quartus actus: est. b. F. regulatio: & eius
ieiunatio pro susceptione regule. Hunc figurauit Sa-
lomon. ecclesiastes ultimo: qui scripsit sermones rectis-
simos & ueritate plenos. Moyses qui in monte ieiuna-
uit. xl. diebus & xl. noctibus. ut legē dñi mereret acci-
pere. ¶ Decimus quintus actus: est. b. F. predicatio.
Hunc figurauit Isaias. lvi. cui dictū est clama ne ces-
ses &c. Sequitur anuntia populo meo scelera eorū: &
domui Iacob peccata eorū Io. Baptista q̄ predicabat
dicens. Penitentia agite &c. Mat. iii. Franciscus enim
mandato apostolico penitentia predicauit. ¶ Decim⁹
sextus actus est. b. F. thau dilectio: & passiōis christi:
hoc signum semp amauit: & suis litteris quas mitte-
bat: apponebat pro signo. hoc signo adornatū. beatus
F. in facie uidit frater. Pacificus: & de xp̄i passione. b.
F. fratribus faciebat sermonē. Hunc figuratū declara-
uit Ezechiel. viii. per uirū qui habebat attramentum
scriptoris ad renes: qui signabat Thau super frontes
uiorū plangentū & dolentiū: u3 dñi passiōē. Et ta-
les signati sic: ab ultione mortis extreme liberabantur
& preseruabantur. ¶ Decimus septimus actus est. b.
Francisci crucifixi meditatio. In nullo. n. Franciscus di-
dicerat gloriari. nisi in cruce dñi nostri Iesu xp̄i. & nil
sciebat nisi dñm Iesum xp̄m pauperē: & crucifixū. Hūc
figurauit serpentis inspectio a Moyse & poplō. numeri
xxi. Cuius attentione: a Moribus serpentū populus

liberabatur. Gedeon dum baculo purgat triticū. iudi.
vi. Moyses: dum tenet uirgā dei in manu sua. Daniel
dum arborē excellentissimā cernit positā in medio ter-
re. c. iiii. ¶ Decimus octauus actus est. b. F. fratru3 ad
predicandum destinatio & missio. Hūc figurauit Io-
saphat qui plures de principib⁹ suis misit ut docerēt
populū. ii. paral. xvii. Ezechias: qui misit ad oēm Isra-
el. ut uenirent in domū dñi. ii. paral. xxx. ¶ Decimus
nonus actus est. b. F. transformatio: u3 qñ apparuit in
curru trāfiguratus fratribus. Hunc figurauit Helias:
in curru igneo ascendens in celū. iiii. r. ii. ¶ Vigesi-
mus actus est: aliorum a. b. F. informatio: multociens fra-
tres docebat & alios: & plures scripsit epistolas. Hūc
pfigurauit hēdras: qui parauit cor suū ut inuestiga-
ret legem dñi. ut faceret & doceret in Israel preceptū
& iudiciū. i. hēdre. vii. ¶ Vigessimus primus actus ē:
fratrū a. b. F. ad generale capitulū cōgregatio: ubi fue-
runt ultra quinq3 milia fr̄es. Hunc figurauit Iosue: cō-
gregando oēs filios Israel in sichem. c. xxiii. Hēdras
cōgregādo populū quasi uirū unum. i. hēdre. iiii. ¶ Vi-
gesimus secund⁹ act⁹ ē. b. F. uilis indutio. Hūc figura-
uit Isaias male indutus. & descalsciatus eundo. & nu-
dus. Isa. xx. ¶ Vigessimus tertius actus est: beati. F. sui
longe distantibus presentatio: sicut fratribus in. c. are-
latensi. predicante. b. Antonio de titulo crucis. Hunc
figurauit Heliseus: se presentē exhibēdo ministro suo
giezi. iiii. r. iiii. Ezechiel spū translatus in Ierusalē ca.
viii. Et tñ erat corpore in Babilone. ¶ Vigesi-
mus quart⁹ actus est. b. F. miraculorū opatio. fecit enim multa
mirabilia ut infra patebit. Hunc figurauit Moyses mi-
racula faciendo: deute. ultimo. & Exo. vii. viii. & viiii.
Helias. & Heliseus. iiii. r. xvii. & iiii. r. iii. iiii. & v.
¶ Vigessimus quintus actus est: Zelus & ad aias dile-
ctio. Feruide. n. aias xp̄i sanguine redēptas zelabat.
Hunc figurauit phinees pro deo zelando. & populo
dei. Helias qui dixit. iiii. r. xix. Zelo zelatus sum pro
dño deo. &c. Dauid qui uolebat mori pro filio aduer-
sario. ii. r. xviii. Moyses qui uolebat deleri de libro ui-
uentiū p populo: exo. xxxii. sic & Paul⁹. ¶ Vigesi-
mus sextus act⁹ ē. b. F. subleuatio. s. in mōte. Et hoc mētis
excessu & corporis: ut inferius patebit. Hūc pfigurauit
Moyses ascēdēdo mōtē Synai: exo. xx. Balā quē du-
xit Balach ad excelsa Phasga: numeri. xxiii. & xxiiii.
Iacob qui ascēdit Bethel: gen. xxviii. ¶ Vigesi-
mus actus est. b. F. assidua oīo cui semp erat intē-
t⁹. Hunc figurauit Moyses orando in mōte: exo. xxxii. &
numeri. xi. & xxi. Dauid. ii. r. xii. Manasses. ii. paral.
xxxiii. q̄ a dño fuit exauditus. Neemias. c. i. Daniel q̄
ter i die flectēdo genua orabat: dan. vi. Iudas Macha-
beus. i. Macha. iiii. ¶ Vigesi-
mus octau⁹ actus ē. b. F. la-
chrimatō mltū. n. i lachrimis habūdabat orādo & dñi
cā passiōē plāgēdo: adeo ut nil qñ uideret. Hūc. b. F.
fletū figurauit Ezechias qui flevit amare. iiii. r. xxix.
Esau q̄ per fletū obtinuit bñdictionē: gen. xxvii. ¶ Vi-
gesimus nonus actus est. b. F. cantici angelici auditio:
qñ fuit infirm⁹ & sibi citharedus apparuit. Cui⁹ can-
tu: & sono: cōsolationem corporalem: & mentalem re-
cepit. Hūc figurauit Isaias qui audiuit duos seraphim

di. sanctus scūs scūs &c. isa. yi. Ezechiel. 3. qui audiuit
 uocem cōmotionis magne dī. Benedicta gloria dñi.
 ¶ Trigesimus actus ē a beato. F. paupertatis despon-
 satio & acceptatio. Hunc figurauit tobias q dixit filio
 suo. c. iiii. Pauperē uitā gerim⁹ &c. Booz q Ruth pau-
 perem desponsauit Ruth. 3. Assuerus hester. hester. ii.
 ¶ Trigesim⁹ prius act⁹ ē beati. F. humiliatio. Fuit. n.
 prealiis humilim⁹. Hūc figurauit dauid qui dicit psal.
 xxxvii. Humiliatus sum nimis. Achab q se humiliauit
 dño. iii. r. xxi. ¶ Trigesimus secundus actus ē beati.
 F. sui despectio. Ab oībus enim uolebat despici & cō-
 tēni. Hunc figurauit habraā. gen. xyiii. q dixit ego suz
 uermis & cinis. Dauid q dixit psal. xxi. Ego sum uer-
 mis & non hō &c. ii. r. vii. dixit. Quis sum ego dñe?
 ¶ Trigesimus tertius. actus ē beati. F. spūs pphetie
 pceptio. Habuit enim spm ppheticum. sic infra mul-
 tis docet exēplis. Hūc figurauerūt oēs pphete Sam-
 uel Dauid Isa. Iere. & sic de aliis. ¶ Trigesim⁹ qrt⁹.
 actus ē beati. F. cordiū inspectio. multoz. n. secreta cor-
 diū agnouit. Hūc figurauit Iacob. uidēdo cor Laban.
 gen. xxxi. Heliseus uidendo cor Giezi. iiii. r. iiii. Pe-
 trus uidēdo cor symonis magi. act. viii. ¶ Trigesim⁹
 quintus act⁹ ē. b. F. in mari p̄dicatio: qñ stans in nauī
 cula gaiete pplis p̄dicauit. Hunc figurauit moyses in
 mari rubro stando & mirabilia opando. & ope p̄dicās
 dei magnalia. exo. xiiii. Sic iosue faciēdo stare sacerdo-
 tes cū arca in medio iordanis. iosue. iii. ¶ Trigesimus
 sextus. actus est a beato. F. diaboli expulsio a ciuitate
 aretii & ab aliis hōib⁹. Hūc figurauit angel⁹ raphael
 qui a tobā & eius uxore demonez repulit. tob. viii.
 Dauid q de arce ierusalem expulit iebuseum. ii. r. y.
 Simeō q alieigenas expulit ab arce primi. Mach. xiii
 ¶ Trigesim⁹ septim⁹. actus ē a beato. F. aque i uinū
 cōuersio. Hunc & si moyses nō p̄figurauit quantū ad
 colorē: p̄figurauit tñ quatū ad sapore aquas marath
 dulces reddendo ligni imissione exodi. xv. Sic & he-
 liseus aquas ponendo in eis sal in sapore bonum con-
 uertit & sanitatem. iiii. r. ii. ¶ Trigesimus octauus.
 actus ē beati. F. exemploz ostensio & exemplaritas.
 Hunc declarauit exēplar positū in mōte exo. xxv. Da-
 uid in quē oculi toti⁹ Israel respiciebant. iiii. r. ii. Cāde
 labrū positū i tabernaculo dñi. leuit. viii. Symō onie q
 fuit qñ stella matutina. ecci. i. ¶ Trigesim⁹ non⁹ act⁹
 ē beati. F. carnis maceratio. Hūc figurauit helias qui
 fuit rigidissimus in uita. iiii. r. i. Manasses qui egit pe-
 nitentiam magnam. ii. paral. xxxiii. Ioannes baptista.
 Mar. i. ¶ Quadagesimus actus ē a beato Francisco
 fratrum resectio & cibatio. de tribus enim panibus ci-
 bauit ultra triginta fratres & diuina prouidentia quin-
 qz milia in quodam cap. generali. Hunc figurauit he-
 liseus qui de paucis panibus plures homines cibauit.
 ¶ Quadagesimus prim⁹ act⁹ est a. b. F. aque a petra
 eductio. s. in monte. quando homini cuius asello uehe-
 batur aquam oīone propinauit. Hunc figurauit moy-
 ses. q bis aquā de petra uirga ipaz percutiēdo eduxit
 exo. xyii. & numeri. xx. ¶ Quadagesim⁹ secund⁹ act⁹
 ē beati. F. erga fratres cōdescēssio. Comedit. n. cū frē q
 de nocte p abstinentiā deficiebat. Et cum alio infirmo

uuas in uinea. Hunc figurauit ille hō qui recepit leui-
 tē de monte Ephraim. iudicū. ix. q comedere eum co-
 egit & mēsam pauit. Raguel q recepit tobā. tob. vii.
 & ad māducādū pparauit. ¶ Quadagesim⁹ tertius.
 actus est beato. F. lucis a deo traditio & donatio. Lin
 flumine padī & paludibus. Hūc figurauit lux data fili-
 is Israel in egipto. exo. x. Colūna. ignis i nocte. exo.
 xiii. ¶ Quadagesimus qrt⁹. actus ē a beato. F. mulie-
 rū deuotio. Hūc figurauit ioseph a talib⁹ se absentās
 gen. xxxix. ¶ Quadagesimus quintus actus est gen-
 tiū ad beatuz. F. deuotio. Oēs enim ad ipm afficieban-
 tur & reuerēbant. Hunc figurauit Samuel. de quo dī
 i. r. iii. q cognouit uniuersus Israel. q fidelis Samuel
 propheta eēt dñi. Et idem dicitur. c. xii. q hō fuit san-
 ctissimus. ¶ Quadagesimus sextus actus ē a beato
 F. pecunie detestatio. Hūc figurauit Petrus. act. iii. dī.
 Argētū & aurū nō est mihi &c. ¶ Quadagesim⁹ sep-
 tim⁹ actus ē creaturaz ad. b. F. affectio & subiectio.
 Aialia mitia & imitia uolatilia & natatilia ad. b. F. affi-
 ciebant & ei subdebant. Hūc figurauit Adā: cui oīa sūt
 sub p̄tate tradita & i statu priō subiecta. ¶ XXXX
 VII. actus est a. b. F. maloz execratio & de bōis io-
 cundatio. Hūc figurauit esdras q abhominat⁹ ē filios
 Israel se alienigēaz uxorib⁹ imiscuisse: & cū eis fed⁹
 pepigisse. i. esdre. ix. ¶ Quadagesim⁹ non⁹ act⁹ ē. b.
 F. ob reuerētiā diuersa i tpe iciunatio. Hūc figurauit
 sancta Iudith q ieiunabat oib⁹ dieb⁹ p̄ter sabbata: &
 neomenias: & festa dom⁹ Israel. Mardoche⁹ q ieiuna-
 uit tribus dieb⁹: nec māducauit neqz bibit. hester. iiii.
 ¶ Quinquagesim⁹ act⁹ ē. b. F. mori p xpo exoptatio.
 qñ p palma Martirii cōsequēda: ter ultra mā ad ptes
 ifideliū iuit. Hūc figurauit iudas Machabe⁹. i. Macha-
 beoz. iiii. q dixit moriamur p lege dei nrī. Paul⁹ q di-
 xit. act. xxi. Ego nō solū alligari: sed & mori parat⁹ suz
 p noie dñi Iesu. ¶ Quinquagesim⁹ prim⁹ act⁹ ē a. b.
 F. scripturaz intellectio & dilucidatio. ut patuit qñ rñ-
 dit de dubiis scripture magro i theologia seīs & aliis
 Hunc figurauit Dauid: cui dñs tribuit intellectū psal.
 cxyiii. & sup senes intellexit. Salamon q oīuz habuit
 intelligētiā. sap. vii. Paul⁹ q euāgeliū hūit p reuelatio-
 nē. gal. i. ¶ Quinquagesim⁹ scdus. act⁹ ē. b. F. iocūda-
 tio. Nā l3 hēt ifirmitates tñ in gaudio spūs sp erat. &
 i letitia frēs eē uolebat. Hūc p̄figurauit tobias. c. xiiii.
 q post oculoꝝ illuminationē residuum tps uite sue in
 gaudio fuit. ¶ Quinquagesim⁹ terti⁹ act⁹ ē. b. F. infir-
 mitatū & doloz leta supportatio. Hunc p̄figurauit
 Iob primo qui oīa patiēter portauit. Tobias qui ob
 cecatus non est contristatus contra dominum sed gra-
 tias egit Tob. ii. ¶ Quinquagesimus quart⁹ act⁹ est
 b. Francisci crucifixio & stigmatizatio. Hunc figura-
 uit ille quartus q erat filius filio dei. Dañ. ii. Et Paul⁹
 qui dicit gal. yi. Stigmata domini iesu i corpore meo
 porto. ¶ Quinquagesimus quintus. actus est beati
 F. fratrib⁹ in morte data benedictio manibus cancella-
 tis. Hunc figurauit Iacob qui moriens manibus can-
 cellatis bñdixit Ephraim & Manassen. gen. xlyiii. &
 alios filios suos. Moyses qui benedixit filios Israel.
 deu. xxxiii. Isaac q cecutiens benedixit iacob & Esau

geñ. xxyii. ¶ Quinquagesim^{us} sextus actus ē beati. F. mortis reuelatio. & eius in dño obdormitio. Hūc prefigurauit Aaron. nūeri. xxi. & Moyses deute. xxxiiii. q informati de morte decesserūt. ¶ Quinquagesim^{us} septim^{us} actus est beati. F. animarū purgatorii cōstipatio quas extraxit. Hunc figurauit Habraā. geñ. xii. reducēs captiuitatē. Esdras. Zorobabel & Neemias pplūz deducētes de Egypto. esdre. ii. neemie. ii. ¶ Quinquagesim^{us} octauus actus ē beati. F. sepelitio. Hūc figurauit Iacob quē medici cōdierūt aromatibus. geñ. ultimi. mo. Ala. ii. pal. xvi. quē sepelierunt plenū lectū aromatibus & unguētis facientes. ¶ Quinquagesimus nonus. actus est beati. F. glorificatio. Figurauit hunc Ioseph: cui dixit Pharao. geñ. xli. Vno tm regni solio te pcedam. Et ipse dixit fratribus. Nunciate patri meo oēm gloriā. geñ. xly. Mardocheus q glorificatus fuit a rege assuero. Hester. yiii. ¶ Sexagesim^{us} act^{us} ē beati. F. ad gloriā deductio. Aia beati Francisci ad glām deducta: figurata fuit p iudith introductā: ubi erant thesauri holofernis iudith. xii. Et p hester introductā in cubiculū assueri. hester. ca. ii. Per archā introductā in ciuitatē David. ii. r. yi. cū canticis & iubilo. Hunc figurauit Symon. i. Macha. xiii. qui arcem intrauit cū laude & ramis cytharis & cymbalis &c. ¶ Sexagesim^{us} m^{us} prim^{us} actus est beati. F. sublimatio. Hūc figurauit Ioseph. geñ. xli. exaltat^{us} sup oēs. quē Pharao uno regni solio precessit. Ionatas. i. Machabeorū. x. quē Alexander Rex fecit sedere secū & magnificauit eum. & scripsit eū inter primos amicos. ¶ Sexagesimus secundus. actus est fratru ad soldanū baptizādū a beato. F. missio. Hūc figurauit missio duorū discipulorū a xpo Mat. xix. ad soluendū asinam & pullū eius. In Moyse & Aaron fuit et figuratū quos deus misit ante se. Michee. yi. ad deducēdū Israel d Egypto. ¶ Sexagesim^{us} terti^{us}. actus est mortuorū a beato. F. resuscitatio. Hūc figurauit Helias: q filiū mulieris matrisfamilias resuscitauit. iiii. r. xxyii. Helise^{us} q filiū mulieris sunamitis resuscitauit. iiii. r. iiii. ¶ Ultimus actus ē beati. F. meritis a xpo donorū distributio & concessio. In quacumqz. n. necessitate beatus. F. inuocet. subuenit xps inuocantibus. Hunc figurauit assuerus qui in die qua hester est ei cōiuncta. dedit dona & requiem omnibus. hester. ii. Salomō dando regine Saba omnia que ab eo postulasset. iiii. r. x. Sic ergo patet quomō beatus Franciscus quo ad actus. sue uite potest dici figuratus in ueteri testamēto & nouo. & si pauce figure de utroqz testamēto sunt posite. Verum qa aliquis posset dicere dictas figuras cōmunes & nō pprias esse. quod concedo & aliis a beato. F. cōpetentes. attñ sicut sanctus Franciscus prealiis perfectior fuit & xpo cōformior. cui predictę figure appropriant: sic potest dici: q sibi prealiis attribuant. Sed habet ne aliquas que post Christū solum beatū Franciscum expriment & si gurent. Videtur mihi dicendū q sic. que alteri a Christo competere bene nequeunt nisi beato Francisco. ¶ Et prima est illa geñ. i. & ii. de cōditiōe hominis facta sexta die ad imaginē & similitudinē dei. Ista ad litteram est de Adā & figuratiue de Christo. Sed

si alteri sancto debet attribui. danda ē beato Francisco qui sexta die. i. sexti sigilli apertioe: ut habetur apoc. vii. fuit factus ad imaginē impressā & expressā dñi Iesu & eius similitudinē. ¶ Secunda est de columba emissa a noe ex arca: geñ. viii. que columba ordinem minorū a beato. F. institutū significat: secundum abbatē Ioachim. ut dicit. ¶ Tertia est figura de Iacob. geñ. xxyiii. cui dictū est. Eritqz semen tuū: sicut puluis terre. dilataberis ad orientē & occidentē & septentrionem & meridiem &c. Hoc impletum est in beato Francisco. cuius ordo accepit angulos omnes terre. ut conformitate & fructu. xi. dicitur. ¶ Quarta figura de Ioseph: geñ. xli. cui Pharao anulū suū dedit in manu sua. Nulli sanctorum xps dedit anulū sue expresse figure & stigmatizatiōis: nisi beato Francisco. ¶ Quinta figura est de Iacob: qui cancellatis manibus & cecuciens benedixit filios Ioseph. geñ. xlyiii. que in beato. F. impleta est: qui benedixit fratribus Bernardo & Helie & aliis in morte sua. ¶ Sexta figura de uite: de qua tres propagines exorte sunt &c. geñ. xl. beatū. F. designat. qui fuit uitis ad instar xpi: ipsi uiti xpo perfectissime inherendo. & tres propagines ex ipso sunt orite: quia tres ordines. s. minorū pauperū dñarū & fratru & sororū de pñia. ¶ Septima figura ē de Iosue: q fuit minister Moyfi & eius emulator: numeri. xi. Ne mo aut fuit minister & seruus xpi: ut Francisc^{us}? & ipsi? perfectus imitator. ¶ Octaua figura: est de Helia in curru igneo asportato. iiii. r. ii. F. in curru igneo trāsfiguratus apparuit fratribus: ut dicit. iiii. ps legēde. ¶ Nonā figura: est de quarto uiso cū tribus pueris in fornace: simili filio dei: dan. iiii. Isti quatuor in fornace: sunt quatuor ordines in mundo existētes: ordo: u3 Basilii: Augustini: benedicti: & Francisci. Sed quartus est similis filio dei. s. uita: qa xpo ē similis beatus. F. qa signatus suis gismatibus. ¶ Decima figura ē de uirō signāte Thau. Eze. ix. Qui uir fuit beatus. F. put uidit irriter pacificus. & aliis indicis est pbatus. Alie sunt figure: que post xpm singulari mō beatū. F. figurauerunt: quas breuitatis cā omitto. Sic ergo apparet: quō beatus. F. fuit figuratus. Et per cōsequens est prima ps q erat uidenda declarata. ¶ Restat nunc uidendū de secundā pte. u3 quō beatus. F. est uerbis pphetarū declaratus. Vbi sciē. q. b. F. & eius ordo fuit declaratus. ¶ Pri^{us} p eximiū pphetarū deus & hoīem: dñz Iesuz xpz: q de ordine pdixit. b. F. put ipse sanctus. F. dixit. & hoc Luc. c. xii. Nolite timere pusill^{us} grex: qa cōplacuit pfi uō dare uobis regnū. hoc in frīb^{us} minoribus dicit cōpletū: & de eis dictū a xpo spāliter. qd uni ex minorib^{us} meis fecistis. mihi fecistis Mat. xxy. ¶ Scdō fuit beatus. F. declaratus p maximum pphetā u3 Io. Euāgelistā apoc. yi. & vii. ubi inqt Ioānes. Et uidi cū aperuisset sigillū sextū: & ecce terremotus magnus fact^{us} ē. & sol fact^{us} ē niger: tanqz saccus cilicin^{us}. & luna tota facta ē sic sanguis: & stelle de celo ceciderūt sup terrā. Et seqt ca. viii. Post hec uidi quatuor āgelos stātes supra quatuor angulos terre tenentes quatuor uētos terre. ne flarēt sup terrā: nec sup mare: neqz in ullaz arbore. Et uidi alterū angelū ascendentem ab ortu solis

cōtradictet bestia. glo. i. anti xp̄s. Simulq3 abhominatio
 spume draconis. Et surget stella mira. glo. i. Paulus
 Aplus. quatuor hñs aialiu imaginē. glo. i. totū euāge
 liū a q̄tuor euāgelistis editū. Eritq3 in tuba mirabili.
 Danaos. glo. i. grecos illuminabit in eneade glo. i. Ro
 ma. Lacus piscatoris. glo. i. socius petri nomen agni
 usq3 ad fines seculi uirtute pducet: in eneade uinctos
 a diabolo liberabit. Hic glo. i. S. Paul⁹ gladiabit: mo
 riēs illastrabit. Porro glosus exit⁹ eius. Erit aut bestia
 horribilis ab oriēte ueniēs. glo. i. Machometus. Cui⁹
 rugit⁹ usq3 ad gētes punicas. glo. i. africanas: Audiet.
 Cui⁹ capita. vii. sceptraq3 innumera: pedes. cccclxiii.
 glo. i. sexcēti. lxiii. āni. Hic cōtradicens agno ut blasfe
 mer testamentū ei⁹. Augens dracōis aquas: reges aut
 & optimates seculi erūt in sudore terribili & nō dimi
 nuēt pedes eius. i. annos. Subdit de bto Francisco &
 Dūico. Stelle quoq3 due. glo. i. ordo minor⁹ & p̄dica
 tor⁹: consiles prime: surget contra ipm & non obti
 nebunt usq3 dum ueniat abhominatio: & uoluntas al
 tissimi cōsumetur. Hec sibilla. Qua prophetia patet:
 q̄ cum beatus Frānciscus nomine uocetur stelle: & su⁹
 ordo per stellam habet merito figurari. Contra secta3
 Maumeti spurcissimi porci: audacter dico nulluz or
 dinem sic insurrexisse: btūs Frāncisc⁹ cōtra ipsam ter ac
 cedendo ad partes infidelium: egit: atq3 fratres misit:
 qui ipso beato Francisco uiuente ut in ira dicitur fru
 ctu. viii. sunt martirio coronati & ultra. lx. a saracenis
 de fratribus beati Francisci sunt martirizati. Ipsaq3
 gens Maumeti ut inferius patebit: per ordinem beati
 Francisci ad dominum conuertetur. ¶ Quinto beat⁹
 Francisc⁹ fuit declaratus & eius ordo: ut testatur Ab
 bas Ioachim super octauum capitulum prophetie Ci
 rilli Anachorite & presbiteri mōtis Carmeli: per quē
 dam diaconem nomine Policarpum: qui ut dicit Ioas
 chim legisse multa de ipso & ordine eius dixit: cuius
 dicta ipse Ioachim minime ponit. ¶ Sexto ipse bea
 tus Franciscus fuit etiam declaratus & eius ordo per
 Cirillum presbiterum & Anacoritam montis Carme
 li: cui celebranti missam Angelus domini duas tabu
 las grece scriptas enas detulit: eidē mandans ut scri
 berec in eis contenta: & in latinum uerteret: & occi
 dentali ecclesie mitteret. Qui sic egit. uerum cum p
 phetia multū sit in uerbis obscura: interpretādā & di
 lucidādā Abbati direxit Ioachim: q̄ ipsaz exposuit. Po
 nens ergo pphiaz simū & Ioachiz expōnē apponā: ut
 ipsa debite & lucide itelligat. Vbi sciendū q̄. b. f. uo
 cat⁹ semp in ista pphetia nomine Petre. patet in prin
 cipio & in aliis capitulis sequētib⁹: & patet in fine fra
 tres minores alloquens cum dicit: nempe si ad petraz
 fortem &c. Et l3 Ioachim assignet causam: aliam ta
 men inferius adiungam. Sciendum secundo q̄ in prin
 cipio huius prophetie loquendo de beato Francisco.
 sub nomie petre dicit de eius ordine exciso ab ista pe
 tra. Et consequenter uidetur loqui de ordine predica
 torum: ac de ordine cartusien. & de istis tribus ordini
 bus dicendo ipsoꝝ initia: & unde sunt oriunda: de
 ipsoꝝ primo conditionibus bonis & demū de ma
 lis usq3 ad partē illam. Nempe si ad petrā fortem. ubi

Cirill⁹ ana
 corita p̄di
 cit multa
 de. b. f.

dimittēdo alios ordines: & b. f. cōmēdando ac indu
 cendo fratres ad beati Frāncisci imitationē: ipsaz pphie
 tia3 cōcludit. Dicit ergo deus reuelādo Cirillo. Ve mu
 lieribus: ponit hic p̄cipiū ordinis minor⁹ dicens. Ve
 mulieribus. Ioachiz in glo. Mulieres appellat quosdā
 futuros religiosos molles & delicatos curiosos ut fe
 minas. Excilis de petra durissima uallis uirginis. Ioas
 chim in glo. Hoc refertur ad patrē & fundatorē isto
 rū quos alloquitur: q̄a ingt erit sanus & constans & fir
 mus ut petra in timore dei: cui⁹ ingt cōstantia uirtus
 & sanctitas inferius denotat cū additur. Nempe si ad
 petraz fortē. Dicit ergo q̄ mulieres. i. fratres: sunt ex
 cise de petra durissima. s. bto Francisco. Sed unde fuit
 hec petra & ordo fratrum minor⁹ fundat⁹? dicit q̄ fuit
 excisus de petra durissima uallis uirgis. Ioachi p ual
 lem uirginis pōt itelligi aliqua regio ditioni eccle
 sie subiecta in loco uallos: cuius oriūdus erit illorū
 fundator & pater. ad litterā beatus Franciscus fuit de
 ualle uirginis. In tota enim prophetia Cirilli: nomine
 uirginis appellat ecclesia. Fuit ergo. b. f. de ualle uir
 ginis. i. de ualle Spoletana: quia de Assisio q̄ ciuitas ē
 de ualle Spoletana: que uallis cū Assisio est Romane
 ecclesie & eius ditioni subiecta: & ibi beatus Francisc⁹
 ortus est & ordo minor⁹ fundat⁹. uel pōt dici q̄ ordo
 noster fundatus est & excisus a petra. i. institut⁹ a bea
 to Frāncisco in ualle Spoletana: & in loco uirgis. s. Ma
 rie que p antonomasia uirgo dicit. Naz in loco sancte
 Marie de portiuncula: ordo incepit minor⁹: a. b. f. pe
 tra institutus. Subdit pphetia de alio ordine. Et puel
 lis supple ue de monte umbroso. Ioachiz per puellas:
 aliud genus intelligit religiosorū molle & delicatum
 ut primum de monte umbroso. hoc forte dicit: quia ni
 gri habitus erit futurus. Subdit pphetia de tertio or
 dine: dicens. Bestiis. s. ue de monte libani. Ioachim. Be
 stiis: insinuat tertium gen⁹ bestiale simplex & rude: q̄a
 forte non erit adeo litteratum: moribusq3 puectū ut
 duo pmissa. de mōte libani dicit: uel q̄a in ipso monte
 inhabitabit: uel forte q̄a cū liban⁹ cādidat⁹ interpretat⁹
 habit⁹ albi futur⁹ erit. Subdit pphia de istis trib⁹ or
 dinib⁹. s. A sue tpe iuuetutis usq3 in senū eaz: nouis
 simū ue multiplex eis icūbit. Ioachiz. a tpe sue iuuetu
 tis: nō ab ifantia uel ab origie in q̄ iusti futuri sunt. ut
 hic ppe describit. ubi dī in ifantie sue primordio: l3 a
 iuuetute. i. in pcessu ipsoꝝ ordinū. Sequit in pphia. In
 infantie sue primordio usq3 in tēpora. pubertatis mar
 garitis multiplicib⁹. Ioachim. Hic insinuat q̄ in sui ori
 gine iusti sūt futuri usq3 in tēpora pubertatis: q̄ ē sēda
 etas. Per qd dat itelligi: q̄ modicū in iustitia sūt māsu
 ri. Seqt in pphia. Margaritis multiplicib⁹ pētū sangui
 ne rutilatib⁹: renitebūt. Ioachiz. parētū sanguie hoc iō
 dī: q̄a uirtutes qb⁹ nitebūt: ab ip̄is sctissimis p̄rib⁹ q̄
 in ifantia eoz & de nouo migrabūt: ex sūma & noua
 deuotōe ad ipsos trahēt. Subdit pphia. S3 pedetēm
 i. paulatim: musca3 stercorib⁹ & uiagz puluerib⁹ su
 scabunt. Ioachiz. musca est ingeta & importuna: p qd
 notat: q̄ ingeti erūt quo ad discurrendū: & importuni
 quo ad petendum: quorū inquietudo inferius deno
 tatur ubi dicit: quas incautas leuesq3 reperint. Incau

pphia Ci
 rilli.

Federicus habentē signū dei uiuī. Et clamauit uoce magna qua
secū² rex tuor angelis qbus datū est uocere terre & mari di. No
Sicilie lite nocere terre & mari neq; arboribus. quoadusq; si
Scisma in gnemus seruos dei in frōtib² eorū. Sigillū istud sextū
ter federi si diligenter inspicitur: apertū fuit tpe impatoris fede
cum & pa rici secūdi regis siculorū. Cuius in tpe: factus fuit ma
pam gnus terremotns. qā magna persecutio in ecclesia san
cta dei. Nā pp diuisionē inter ipm & papā & Cardi
nales. de ptibns infidelīū: ad partes fidelīū: multos sa
racenos cōduxit ecclīas destrūētes & clericos psequē
tes & religiosos. Sol factus ē niger. i. dñs papa: q diu
tpe suo niger fuit: uidelicet: qā nō est inuētus. imo po
stea ut simplex sacerdos Venetiis ē inuentus. Luna to
ta facta est sanguis. i. ecclīa tota effecta est sanguis. i.
sanguinolēta interfectiōe clericorū: Cardinalīū: & alio
rū prelatorū per ipm federicū & suos fautores interse
ctorū. Stelle de celo militātis ecclīe ceciderūt: qā mul
ti prelati adherentes eidē depositione & exccōicatiōis
snia inodati ceciderūt. Per qtuor āgelos tenētes uentū
intelligi pnt ipsi demones in qtuor ptibus mūdi stātes
impedientes peccatis: ne deus uentū sue grē sup terrā
sufflaret. imoq; magis deus uindictā de talib² & in ta
lib² exerceret. Vel per quatuor angelos pnt intelligi
quatuor ordines sanctorū: quos ut angelos ad mūdū
reformādū destinauerat: uidelicet: ordines apłorū mar
tyrū cōfessorū anachoritarū & doctorū: quorū exem
pla mūdus & doctrinā cōtēnens stabant super quatu
or partes terre: & spāliter tpe prefati federici psecuto
ris ecclīe. qñ obliterata ois uia erat perfectiōis dice
bantur tenere uentū. s. doctrine & uite perfectē quā
ostēderunt pro tanto. quia nec in mari. i. insulis: nec in
terra plana: nec in arboribus. i. nemoribus uix inuenie
batur aliquis qui tales imitaretur. Hoc tpe: qñ sic fie
bat: a deo directus ē angelus alter a pfatis: uidelicet:
angelicus uir Franciscus. Qui fuit angelus rōne purita
tis: & sue a deo in mūdū: ad annuntiandū pñiam desti
natiōis. Sed unde uenerit: dicō Iōānes q ab ortu solis:
quia a sole iusticie xpo transmissus. Vel ab ortu solis:
qā de ciuitate Assisii ad ortū solis posita. Sed qualiter
eū miserit: dicit q hēbat signū dei uiuī. i. in proximo a
xpo habitū? signū sacrorū stigmatū: iuxta modum lo
quendi scripture: que ponit factū in pximo fiendū. Et
sic Franciscus pōt dici. q habuit signū dei uiuī. quia in
pximo stigmatibus xpi erat insigniendus. Sed ad quē
fructū? Certe inquit. Clamauit &c. i. ut clamaret & p
dicaret. Ad istū finē missus est beatus. F. sicut in seque
ti fructū & conformitate dicitur. Voce inqt magna:
predicatiōis cōis opationis doctrine exēplaritatis &
perfectiōis: & ut fideles ad xpi crucifixi sectanda ue
stigia inflāmaret induceret & effectum dominice pas
sionis in eorū cordib²: & insignia imprimeret. & sic eo
rum corda hoc signo crucifixi designaret & pingeret.
¶ Quod uero hic angel² hñs signum dei uiuī: beatus
fuerit Franciscus. uisione facta fratri siluestro est clari
ce demōstratū. Hic in habitu degens seculari & sacer
dos existens: cū sancti Francisci uia fratrūq; suorū hu
mano spiritu abhorreret uidit in somnis totā assisii re
gionē a dracone immēso circūdari. p cuius terribilē

horridaq; effigie diuersis (ut uidebat) mundi climati
bus propinquū excidiū iminebat. Cōtuebat post hec
crucē aureā atq; fulgentē: procedentē ex ore Frāncisci.
cuius sūmitas celos tangebāt. & brachia ptena in la
tum: usq; ad mundi fines uidebantur. extendi. Cuius
aspectus presulgidus dñconem illū tetrum & horri
dū penitus effugabat. Hoc dū sibi tertio demonstrare
tur. intellexit beatū. F. destinātū a dño ut gloriose cru
cis assumpto uexillo hostis maligni robur elideret. ac
preclaris ueritatis fulgoribus: tā doctrine q uite: men
tes fidelīū ad passionis dñi sectāda uestigia induceret
pariter & illuminaret. ¶ Quod enim totū beati. F. stu
diū pdicatio & cōat² fuerit. ut mētes fidelīū ad deplo
rādū & cōtuedū passiōis xpi mirāda iduceret. infra stu
ctu & cōformitate. i. dicitur. Et si qs hanc figurā nō
esse de beato. F. dicat. ostēdat de quo alio sit intelligē
da habēte signū dei uiuī: ut habuit Franciscus. & cre
dam ei. Addit ipse Iōānes: q beatus. F. ipse clamauit:
& multi eius sequētes uitā pariter & doctrinā signati
signo dei uiuī per Franciscū & totaliter dñi passionē
in corpore suo gestātes & multos alios signauerunt. si
cut infra qñ de tertio ordine a beato. F.stituto dice²:
conformitate & fructu. viii. & de ei² pdicatiōe fructu
io. & fratrū fructu uidecimo. dice² euidēter & oñdē.
¶ Tertio fuit beatus. F. declaratus p apostolū Paulū.
q & si diceret de seipso pp uerba xpi amore pluries
accepta gal. ultio. Ego stigmata domini iesu in corpo
re meo porto. Et gal. ii. xpo cōfix² sum cruci. Et. c. yi.
Mihi absit glīari: nisi in cruce dñi nrī iesu xpi. De nul
lo tamen alio pnt prefata uerius dici: q de. b. Frāncisco
ut fructus & cōnrmitas. 31. ostendet. Et si dicatur. ha
buit ne Paulus spiritū ppheticū? Rñdetur q sic. quia
rapt² fuit usq; ad tertiu celū. Hoc idē patet i suis epi
stolis ad thesal. & aliis: ubi uidē²: & in actib² aposto
lorum ostenditur spiritum propheticum habuisse.
¶ Quarto de ipso prophetauit. & beatū. F. cū beato
dñico mūdo affuturū declarauit sibilla: que fuit tēpo
re regis priami & belli troiani. q de xpo & apostolis
plura dixit. Deinde aduētū beati Frāncisci & beati do
minici mūdo affuturū declarat dicens. In ultima etate
humiliabitur deus: & humiliabitur proles diuina. Iun
geti humanitati diuinitas. iacebit in feno agnus & pu
ellari officio decubabitur deus & homo. Signa prece
dent apud appllas glo. idest iudeos. Mulier uetustissi
ma glo. i. Helisabet puerū cōcipiet. glo. i. Iōāne Bapti
stā stella orbis mirabiliter ducatū prestabit ad ortum
glo. s. xpi. Hic habēs pedes triginta tres. glo. i. annos.
lexq; polices. glo. i. mēses. eliger² sibi ex piscatoribus
dieictis numerū duodenariū. i. duodecim apostolos:
unūq; diabolū. glo. i. Iudā. Nō in gladio belloue: enea
dē urbē. glo. i. Romā: regesq; subūciet. Sed in hamo
piscatoris idest dieictiōe & pauperie superabit diuini
as. i. superbiā cōculcabit. morte ppria mortuos suscita
bit. & cūq; mactabit: uiuet & regnabit: & cōsumabun
tur omnia. & fiet regeneratio. bonos iudicabit & ma
los. Huic quatuor animalia. i. quatuor euangeliste sur
gent in testimoniū. nomē agni in tuba cōcinent: seren
tes iustitiā legēq; irreprehensibilē. glo. i. euangelīū. cui

Hoc tpe
missus est
Frānciscus

Visio. s.
Siluestri

cōtradictet bestia. glo. i. antixps. Simulq; abhomiatio
 spume draconis. Et surget stella mira. glosa. i. Paulus
 Aplūs. quatuor hñs aialiū imaginē. glo. i. totū euāge
 liū a q̄ttuor euāgelistis editū. Eritq; in tuba mirabili.
 Danaos. glo. i. grecos illuminabit in eneade glo. i. Ro
 ma. Lacus piscatoris. glosa. i. focus petri nomen agni
 usq; ad fines seculi uirtute p̄ducet: in eneade uinctos
 a diabolo liberabit. Hic glo. i. S. Paul⁹ gladiabit: mo
 riēs illāstrabit. Porro glosus exit⁹ eius. Erit aut bestia
 horribilis ab oriēte ueniēs. glo. i. Machometus. Cui⁹
 rugit⁹ usq; ad gētes punicas. glo. i. africanas: Audiet.
 Cui⁹ capita. vii. scepraq; innumera: pedes. cccclxiii.
 glo. i. sexcēti. lxiii. āni. Hic cōtradicens agno ut blasfe
 mer testamentū ei⁹. Augens dracōis aquas: regēs aut
 & optimates seculi erūt in sudore terribili & nō dimi
 nuent pedes eius. i. annos. Subdit de b̄to Francisco &
 Dñico. Stelle quoq; due. glo. i. ordo minoz & p̄dica
 toz: confites prime: surget contra ipm & non obti
 nebunt usq; dum ueniat abhominatio: & uoluntas al
 tissimi cōsumetur. Hec sibilla. Qua prophetia patet:
 q; cum beatus Frāsciscus nomine uocetur stelle: & su⁹
 ordo per stellam habet merito figurari. Contra sectaz
 Maumeti spurcissimi porci: audacter dico nulluz or
 dinem sic insurrexisse: b̄tis Frāscif⁹ cōtra ipsam ter ac
 cedendo ad partes infidelium: egit: atq; fratres misit:
 qui ipso beato Francisco uiuente ut in ira dicitur fru
 ctu. viii. sunt martirio coronati & ultra. lx. a saracenis
 de fratribus beati Francisci sunt martirizati. Ipsaz
 gens Maumeti ut inferius patebit: per ordinem beati
 Francisci ad dominum conuertetur. ¶ Quinto beati
 Francisc⁹ fuit declaratus & eius ordo: ut testatur Ab
 bas Ioachim super octauum capitulum prophetie Ci
 rilli Anachorite & presbiteri mōtis Carmeli: per quē
 dam diaconem nomine Policarpum: qui ut dicit Ioas
 chim legisse multa de ipso & ordine eius dixit: cuius
 dicta ipse Ioachim minime ponit. ¶ Sexto ipse bea
 tus Franciscus fuit etiam declaratus & eius ordo per
 Cirillum presbiterum & Anacoritam montis Carme
 li: cui celebranti missam Angelus domini duas tabu
 las grece scriptas eneus detulit: eidē mandans ut scri
 beret in eis contenta: & in latinum uerteret: & occi
 dentali ecclesie mitteret. Qui sic egit. uerum cum p
 phetia multū sit in uerbis obscura: interpretādā & di
 lucidādā Abbari direxit Ioachim: q; ipsaz exposuit. Po
 nens ergo pphiaz simūl & Ioachiz exponē apponā: ut
 ipsa debite & lucide itelligat. Vbi sciendū q; b. f. uo
 cat⁹ semp in ista pphetia nomine Petre. patet in princi
 pio & in aliis capitulis sequētib⁹: & patet in fine fra
 tres minores alloquens cum dicit: nempe si ad petraz
 fortem &c. Et lz Ioachim assignet causā: aliam ta
 men inferius adiungam. Sciendum secundo q; in prin
 cipio huius prophetie loquendo de beato Francisco.
 sub nomie petre dicit de eius ordine exciso ab ista pe
 tra. Et consequenter uidetur loqui de ordine predica
 torum: ac de ordine cartusien. & de istis tribus ordini
 bus dicendo ipforum initia: & unde sunt oriunda: de
 ipforum primo conditionibus bonis & demū de ma
 lis usq; ad partē illam. Nempe si ad petrā fortem. ubi

Cirill⁹ ana
 corita p̄di
 cit multa
 de. b. f.

dimittēdo alios ordines: & b. f. cōmēdando ac indu
 cendo fratres ad beati Frāscisci imitationē: ipsaz pphie
 tia cōcludit. Dicit ergo deus reuelādo Cirillo. Ve mu
 lieribus: ponit hic p̄cipiū ordinis minoz dicens. Ve mu
 lieribus. Ioachiz in glo. Mulieres appellat quosdā
 futuros religiosos molles & delicatos curiosos ut fes
 minas. Excisus de petra durissima uallis uirginis. Ioas
 chim in glo. Hoc refertur ad patrē & fundatorē isto
 rū quos alloquitur: q; inq; erit sanus & cōstans & fir
 mus ut petra in timore dei: cui⁹ inq; cōstantia uirtus
 & sanctitas inferius denotat cū additur. Nempe si ad
 petraz fortē. Dicit ergo q; mulieres. i. fratres: sunt ex
 cisē de petra durissima. s. b̄to Francisco. Sed undē fuit
 hec petra & ordo fratrū minoz fundat⁹: dicit q; fuit
 excisus de petra durissima uallis uirgis. Ioachi p ual
 lem uirginis pōt intelligi aliqua regio ditioni eccle
 sie subiecta in loco ualoso: cuius oriūdus erit illorū
 fundator & pater. ad litterā beatus Franciscus fuit de
 ualle uirginis. In tota enim prophetia Cirilli: nomine
 uirginis appellat ecclesia. Fuit ergo. b. f. de ualle uir
 ginis. i. de ualle Spoletana: quia de Assisio q; ciuitas ē
 de ualle Spoletana: que uallis cū Assisio est Romane
 ecclesie & eius ditioni subiecta: & ibi beatus Francisc⁹
 ortus est & ordo minoz fundat⁹. uel pōt dici q; ordo
 noster fundatus est & excisus a petra. i. institut⁹ a bea
 to Frāscisco in ualle Spoletana: & in loco uirgis. s. Ma
 rie que p antonomasia uirgo dicit. Naz in loco sancte
 Marie de portiuncula: ordo incepit minoz: a b. f. pe
 tra institutus. Subdit pphetia de alio ordine. Et puel
 lis supple ue de monte umbroso. Ioachiz per puellas:
 aliud genus intelligit religiosorū molle & delicatum
 ut primum de monte umbroso. hoc forte dicit: quia nī
 gri habitus erit futurus. Subdit pphetia de tertio or
 dine: dicens. Bestiis. s. ue de monte libani. Ioachim. Be
 stiis: insinuat tertium gen⁹ bestiale simplex & rude: q;
 forte non erit adeo litteratum: moribusq; puectū ut
 duo p̄missa. de mōte libani dicit: uel q; in ipso monte
 inhabitabit: uel forte q; cū liban⁹ cādidat⁹ interpretat⁹
 habit⁹ albi futur⁹ erit. Subdit pphā de istis trib⁹ or
 dinib⁹ s̄l. A sue tpe iuuetutis usq; in senū eaz: noui
 simū ue multiplex eis icūbit. Ioachiz. a tpe sue iuuetu
 tis: nō ab ifantia uel ab origie in q; iusti futuri sunt. ut
 hic ppe describit. ubi dī in ifantie sue primordio: s; a
 iuuetute. i. in p̄cessu ipoz ordinū. Sequit in pphā. In
 ifantie sue primordio usq; in tēpora. pubertatis mar
 garitis multiplicib⁹. Ioachim. Hic insinuat q; in sui ori
 gine iusti sūt futuri usq; in tēpora pubertatis: q; ē sēda
 etas. Per qd dat itelligi: q; modicū in iustitia sūt māsu
 ri. Seq̄ in pphā. Margaritis multiplicib⁹ pētū sangui
 ne rutilatib⁹: renitebūt. Ioachiz. parētū sanguie hoc iō
 dī: q; uirtutes qb⁹ nitebūt: ab ipsis sc̄tissimis p̄tib⁹ q;
 in ifantia eoz & de nouo migrabūt: ex sūma & noua
 deuotōe ad ipsos trahēt. Subdit pphā. S; pedetēm
 .i. paulatim: muscay stercorib⁹ & uiay puluerib⁹ su
 scabunt. Ioachiz. musca est ingeta & importuna: p qd
 notat: q; ingeti erūt quo ad discurrendū: & importuni
 quo ad petendum: quorum inquietudo inferius deno
 tatur ubi dicit: quas incautas leuesq; reperit. Incau

tas iniqua: quia homines illorum tedio affecti deuincuntur: nec poterunt quietari: donec eorum importunitatibus satisfecerint. Leues uero supple ad tribuendum: quia multi uerecundia ducti: propter quandam curialitatem naturalem que inest multis hominibus: eorum importunis petitionibus satisfaciunt. Hec autem inquietudo & importunitas stercorosa censetur. i. deo & hominibus odiosa. Deo inquam propter inquietudinem que displicet deo clamanti: uacate & uidete: quoniam ego sum deus: hominibus propter importunitatem. unum dicit inferius. Quapropter bestie cauebunt sibi in istos incidere. uiaque pulueribus. Ioachim. puluis uiaque. infructuosus est uentoque mouetur & euanesceat: per quod notatur quod uanagloriosi futuri sunt: potentum enim & nobilium amicitias efferetur: & politis quibusdam uerbositatibus iactabuntur. Et hec nihil aliud sunt nisi quodam pulueres momentanei: eo quod euanesceant: nec durant: nec fructus capitur ex eis. Sequitur prophetia. Ve unum & ue iterum: hos prestolatur nugaces. glo. interlinearis. i. derisores uel trusatores. Quos gladius biceps confodiet: horum deus uenter & lingua cum lumbis erit. glo. i. etiam & lumbi. Ioachim. Ve unum hoc refertur ad subsequens. Quos gladius biceps confodiet. Biceps quidem gladius. s. perditio uite presentis: quam non ita habebunt ut cupiet: & future eos confodiet. i. consumet. Sequitur in prophetia: Hi desertores cateruas proprias relinquentes uagari per compita eligent: aliorum foraminum inuatores. Ioachim. uagare. adherentes quidem uagabunde religioni: eligent stulte hinc inde uagari: forsitan mendicantes. foraminum. i. puerum uel elemosinarii: quia quod nudis pauperibus puellis infirmis uerecundis & senibus destitutis debuerit tribui: hi omnia ad se trahent dicentes: se cunctos egenes excellere. Sequitur prophetia. Hi filii Esau bestiarum simplicium uenatores. In specubus alienis: & quas incautas leuesque repererint: gaudenter excoriabant: scelesti gloriabuntur: glorianter narrabunt cum plicibus: cum predas fecerint ampliores. Quapropter bestie cauebunt sibi in istos incidere cum opera eorum didicerint. Ioachim: in specubus. i. in his que clericis secularibus uel aliis personis ecclesiasticis pertinebunt. istud quod sequitur: et si ad omnes tres ordines refertur: precipue tamen ad ordinem minorum pertinet: subdit prophetia: iniqui iactabuntur in ecclesia quam deiciunt ascia. Ioachim. hi mentientur se delectari in paupertate quam deiciunt ascia. est autem ascia ferreum instrumentum quod profunde lignum incidit & deuorat: per quod intelligitur: quod totis uiribus deiciunt paupertatem occultam: & delitiis inhrebunt. Subdit prophetia. Si mulatione & insigni penuria enigrescent ut capiunt. i. decipiant & denudent lepusculos. glo. i. simplices uerementius. Sed dissimulatis palatiisque copiis esulescent: ut latenter degant splendidius. hi sunt telis prebitari ab ultore Angelo puniendi: oblata uorantes in abditis: floreant in altum ut cedri: sanguine & haustu elati. glo. i. sanguine & scientia litterarum. Usque ad pinnam lion sublimissimam. Ioachim. insigni. Hi perfidi pauperes insignes se dicent quasi iuxta formam Apo-

stolorum uiuentes. egentes: quia nec in communi nec in speciali se possidere mentientur. Subdit prophetia. Tamen teredo ligni medulam corrodet & pertundet intrinsecus ut tandem optima queque deiscant. Ioachim. Teredo est uermis pertundens. i. perforans. & corrodens lignum intrinsecus ut tandem arescat. Hic uermis superbia est uel auaritia que omnes uirtutes destrunt & consumunt. Subditur in prophetia. Et frondes eius arescent. Ioachim. Per frondes arborum decorantes intelligit prelatos religiosos qui ad ecclesiasticas dignitates promoti in ordine eorumque honore & gloria redundabunt. Falso inquam: quoniam spirituales paupertatem deicere: & ad splendidas diuitias peruenire non est honorabile quo ad deum: sed potius uituperabile. subdit prophetia. & decident flores in limbum. Ioachim. Per flores odoriferos bonam famam intelligit: qua tandem carebunt. Subdit prophetia. Super hoc lupi rapaces ad inuicem corrodentur: & alter alterum suauiter manducabit donec fetor sanguinis occisorum ascendat ad nares iudicis impregnati. Ioachim. Lupi rapaces: hic ostendit quod non solum extrinsecus quo ad secularia sed & intrinsecus quo ad seinuicem praui existant: alter alterum persequendo diffamando uel alias offendendo inique. Ad nares iudicis impregnati. Ioachim. iudex impregnatus potest intelligi deus eternus: qui modo mulieris pregnantis portat uindictas impiorum in corde: ut ab erroribus conuerrantur: qui tandem parturiens clamat ut mulier cum dolens conueniat impios ipsos supplicii atrocibus gehennalibus. Subdit prophetia. Fallaces ingeniosi mediis linguis fantes cum uidiis exponentes sacrificia mercature. glo. interlinearis. i. tot missas facias decantari: da tantam pecuniam: Et culpa pena aut pestis non erit. Offer sacrificium prebe testimonium: & plaga ultra non erit. Hoc suggerent filii nequam seductores Astuti ut auergeant stercora. glo. i. splendide uiuant: & saluent cacumina. Ioachim. mediis linguis more infantium erubescunt plenarie confiteri quod pomum uelint eorum aspectibus presentatum. unde mediis. cum non plene se uelle proferant. Sic isti cum uidiis opulentas uel simplices uoluerint spoliare mediis linguis loquuntur: quasi ostendentes se nolle tanta recipere: ne hoc deroget summe ac altissime paupertati istorum: quorum centuplum letanter acciperet. Subsequitur in prophetia. Febres sanabunt eos. Ioachim. Hoc uerbum non intelligo: nisi forte quis diceret quod ad egros accedent & eorum ultimis uoluntatibus assistentes procurabunt aliqua ab eisdem sibi relinquere. equitur in prophetia. Mors uita istorum. Ioachim: quia forte de mortuis uel testamentis defunctorum aliqua lucrabuntur. Subditur in prophetia. Ad querulas uoces tibicinum salient letabundi ut Agni in pascuis. Ioachim. Tibicines erant antiquitus quedam lamentatrices que ad defunctorum corpora uocabantur: ut uocibus querulis lamentarentur: plangerentque defunctos. Adhuc in aliquibus partibus obseruatur. Ad has uoces lamentabiles salient letabundi ob lucrum sicut salient Agni in pascuis uberimis. Sequitur in prophetia. Sagacilli-

mi deceptorēs mētiētūr se potissimē mortuos suscita
re: ut spoliēt uirgines. glosa. i. ecclesias & seculares.
ut dilātent tentoria. glosa. i. edificia. Ioachim potissimē
dicturi sunt isti malitiosi ad populum. Eligite apud
nos sepultura; non apud ecclesias seculares: quia plu
ribus sacrificiis habūdāmus quibus anime defuncto
rum purgantur: & in eis gloriosior resurrectio appare
bit: quia nostris societatibus adiungētūr. quod est fal
sum: & enim si ultra mare sepeliatur corpus: citra ma
re sacrificium factum & oratio ei ualet non obstante
ubicūq; sepeliatur. Sacrificium quide; non sepulture:
sed anime impenditur. Subditur in pphetia. O perdi
ti quid ubera materna. glosa. i. paterna. Spreuistis que
deus benedixit a seculo & ubera nouela uirginea ele
gistis: fortassis quia ista iprouide perdidistis: & his li
beriora nescitis que perditorum remedio rapuistis. At
tamen & uos expectate paulisper: quoniam quidem
ignis p̄siliēt de altari & consummet iterum Nadab &
Abiud sacerdotes. Ioachiz. ubera: terrenos fructus ex
terre uisceribus p̄deuntes: medianibus laboribus ho
minum. ubera materna appellat que deus benedixit a
seculo ut homo inde uelceretur: & dixit. Labores ma
nuum tuarum: quia manducabis beatus es &c. hi fe
runt uero reliquisse: cum Christo forsita p̄ uite per
fectionem humiliter adherentes: p̄prium abnegauer
unt. Sed improbi: quia forte molles & p̄ni ad leuiā
& carnalia uitia: & ideo cōmunis uita eis fuisset uti
lior. Quod patet. Quapropter perfectione; huiusmo
di deferentes: uirginea ubera sugere eligent saporose
.i. delicias & ubertates secularium clericorū: quas ad
se rapere quodam placore seu quadam sonoritate sa
cramentorum ac multa hipocrisi nitentur pro posse.
Sequitur in prophetia. Giezi quoq; lepra inficietur
ut a planta ad cranium sola ulcera turgentia uidean
tur. Ioachim. Giezi seruus Elisei lepra fuit percussus
quia sanitatē tēdidit: quam Naamā siro gratis & li
bere Heliseus impenderat. sic isti exponentes sacrifi
cia mercature: ut a planta. i. ab ipa simplici confessio
ne fidei: quam & demones credunt & contremiscunt
usq; ad cranium. i. summam uirtutum nil aliud q̄ lu
crum cernetur in ipsis. uel a planta usq; ad cranium. i.
ab ipsis puberibus qui ipsoꝝ ordinem de nouo assu
ment usq; ad puēctos istorum: nullus nihil aliud quā
uitium appetet. Omnes enim que sua sunt querēt nō
que Iesu christi. Honori & cōmodo & auaritie inhia
tes. Sequitur in pphetia. Hi patroni prediuites con
fidentes in uaccis pinguibus dormitantibus. Ioachiz.
Prediuites: sicut enim patroni prediuites in uaccis pin
gibus & aliis animalibus armentitiis confidentes ef
feruntur mentis superbia: quasi nihil possit eis quan
doq; deficere: cum modis innumeris puēctus assiduos
assequatur. Ita & hi confident in uaccis pinguibus. i.
in grossis summisq; prelatis Romane ecclesie utpote
cardinalibus patriarchisq; & primatibus eisdē; fauo
rabilibus: ut sic non paueant inferiorum clericorū ca
lūniā participare. Sequitur pphetia. In risu uirgi
nis. Ioachim. Hic ostendit q̄ memorati prelati aplau
dent eisdem ob suum honorem calūnias hominū; for

midatēs: nē diceret populus q̄ uacce ille pinguis dor
mitantes: non patiuntur hos humiles pauperes salte;
uillissimis elemosinis laicorum nutrir. Quid eos ab
horrent: quid sacra demunt eorum. Forte quia opera
eorum nō diligunt: nec secuntur eos pauperes memo
rati. Subditur in pphetia. In robore montium in cor
nibus eleuatis. Ioachim. Montes israel sunt idem cu;
uaccis pinguibus dormitantibus. hi dicunt robur israel
idest ecclesie: quia eam in diuitiis uiriliter manute
nent. Montes quoq; feruntur non a uirtutis fortitudi
ne sed mentis altitudine: propter q̄ fauebūt dictis re
ligiosis timentes eorum calūnias apud plebem. Sequi
tur in prophetia. Baculis harundineis feminarū quos
se irrigasse iactabunt. Ioachim. Baculis: q̄a hec con
fidentia in prelatis erit fragilis & instabilis ut harun
do: uel mulier: eo q̄ in momento furoris aut irracun
die prelatorum particularium ecclesiarum conquerē
tium contra illos malignos: quoniam illorum iura in
uasent & uastauerint: exosos eos habebunt: ita ut
gratias eis subtrahant eosq; ignominiosos efficiant.
Irrigasse. dicent forte nos ecclesiā post Apostolos sciē
tia irrigauimus: hanc honestatis parsimonie rigorisq;
moribus informauimus. Quicqd ergo honoris & gra
tie habet ecclesia exceptis puentibus temporalibus
nobis debet attribui. Sequitur in pphetia. Verumta
men spiritus uehemens latens in cornibus repente p
stabit. Ioachim. Hic patenter declarat q̄ prelatorum
dilectio erit simulatio odiiq; latentis dissimulatio: in
eo q̄ dicit spiritus latens in cornib; perstabit. i. ira uel
furor absconditus in prelatis. Subdit. Et quadros ab
scindet de montibus quos precipitans mactabit: pri
mo filios petre uallis. Et multos de mōte umbroso ut
nunq; resurgant: deinde bestias de monte libano. Ioa
chim. Quadros. quadri dicuntur quidam morseli sa
xei qui abscinduntur de saxis & in quibusdam modu
lis in usus hominū conformantur. In quo nihil aliud
utputo uoluit intelligere nisi q̄ cardinales ad inuicem
diuidentur super istorum destructione: ita ut quidam
hoc uelint quidam dissentiant. Sententia uero uolē
tium preualebit. ppter q̄ dicit. Quadros &c. quia in
hoc non omnes montes erunt concordēs ut diximus:
sed quadri. i. solummodo pars illorū. Et multos dicit
non omnes: quia forte sub nigro habitu diuerse mane
ries regularium militabunt sicut & nunc sit: quorū ali
quos ecclesia reprobabit. Sequitur in pphetia. Si fla
gitiosi contulissent uirgini aureas murenulas & in au
res annulos & teristra armillas & specula dextroche
ria & coronas prout eam decebat: cum eius operibus
sint ditati eunuchi uirginis: utiq; detulissent eisdem.
Ioachiz. In his omnibus uirgineis ornāmētis que hic
enumerat: nihil aliud uult intelligere: nisi q̄ sicut uir
ginem uel sponsam hec decent: & si subtrahantur ab
illis utpote seruis uel feudatis ipsius qui sibi deferre
tenentur: dignos se iudicant feudoꝝ priuatione: ita &
hi non deferentes ecclesiarum rectoribus: ob suam su
perbiam gratis priuabuntur ipsoꝝ: & nouissime con
fundentur. Sequitur in prophetia. Stultus prestat ba
culum quo ipse p̄cuiatur: & q̄s non auferet. Stultior

est censendus. Ioachim. Polycarpus diaconis in uoluntate mine quod edidit: dicit quod multe religiones medicantes ex deuotione Apostolice paupertatis euenient: de quibus aliqui ob eorum importunitatem & insolentiam ac grauamen elemosinarum per ecclesiarum destruentur: & alique famosiores ex ipsis remanebunt ad tempus: que interim non modicum sibi locum in ecclesia uendicabunt. Et quia multis gratis ecclesiasticis ditabuntur: clerus timebit eos: & seruiant eis ob timorem donec & ipse cum aliis destruantur. Sequitur in prophetia. Hi pinnis montium. id est altitudinibus dignitatum: In aciebus. id est in mentis superbia. Lumbosque. id est in luxuriis. Densitatisque & ceteris terrenis progenibus quibus totus ordo hic scriptus pollebit. Miserabiliter confundetur. sequitur in prophetia. Sextarios. lx. ex area se collecturos sperabunt: de quibus si. x. in horreis reposuerint: satis poterunt contentari. Ioachim. Hi sextarios quia continententes sunt in gloria collecturi fructus sexagesimum & coniugati trigessimus: sicut ceterosimul uirgines & martires aut summi predicatorum: iuxta expositiones sanctorum. ideo hi arroganter in numero continentium generaliter assignabunt quod esse debebunt si plene quod promiserit obseruauerint. De quibus si. x. hoc refertur ad. x. legis precepta ad que omnes tenentur & uoluit dicere: quod si in numero simplici personarum erunt poterunt contentari. Subditur in prophetia. Caueant miseri ne quod quid seuerint urens spiritus uertat in stipulam. glossa. Quicquid seuerint. id est quicquid fecerint de genere bonorum: uertat & cetera. id est in uanum deducat. id est perdant quod fecerint. ultimo prophetia ad fratres minores increpandos: quasi non imitentur beatum patrem Franciscum se figit. beatum Franciscum multipliciter comedando dicens. Nepe si ad petram forte. glossa interlinearis. id est ad patrem eorum. Et firmam. glossa. scilicet contra illecebras carnis. Quadram. glossa interlinearis: in timore dei. Ioachim. ut sibi de deo amico & inimico iustitiam reddat debitam uel Quadram. id est ornatam uirtutibus quattuor cardinalibus. Et latam. glossa. scilicet charitate. Politam. Ioachim. id est planam non asperam. ut superbus & humilis arrogans & mitis secum fuerit pacifice conuersatus. Et albam. glossa. corporis castitate. Mundam & sanctam. glossa. scilicet uerborum discretionem. Unde originem protraxerunt: deuote & fideliter & perfecte spectassent. glossa. id est aspexissent. Et eius efficaciam & uirtutes prout ab infantia inceperunt. id est in sui exordio secundum glossa interlinearem. Et super petram. id est patrem illorum. Descriptas uiderunt uiriliter insecuti fuissent Ioachim. petram hoc ideo dicit quia morum insignia que istorum pater eisdem edidit obseruanda: ipse pater in se perfectissime adimpleuit. uerum quia hec prophetia beatum Franciscum nominat sub nomine petre: & in principio & nunc in fine:

B.F. potest notari petra. Est sciendum quod beatus Franciscus ultra expositionem Ioachim supra positam & nunc premissam: potest dici petra. Primo quia ad litteram filius fuit Petri Bernardonis: unde a patre Petro potest petra nuncupari: quia Petrus & petra idem sunt. Mat. xix. Secundo. petra quia imitator perfectissimus christi: qui est petra. I. Corinth. ix. Similiter & beati Petri qui petra est

Mat. xvi. quia ipse uitam Christi. Petri & aliorum prosecutus est perfectissime apostolorum. prout dicit Nicolaus papa tertius in regule declaratione. Tertio dicit petra quia Petrus. id est ecclesie firmissime adherens: promissit enim obedientiam & reuerentiam domino papae. ut dicit regula in principio: fidei ecclesie tenuit: ut de eo cantat. & per eius fidei ter mori uoluit. Vel quarto dicit petra quia ipse ut dixit sibi Christus directus ab eo erat: ut reformator terrestris ecclesie: & sic petre. Ideo prefatis de causis potest dici beatus Franciscus petra. Sed hi petra appellatur primo durissima: quia firmissimus fuit in inceptis. Secundo de ualle uirginis: quia beate uirgini deuotissimus. Tertio fortis contra diabolum eius tentationes superando. Quarto firma in fide. Quinto quadra nullo affectu terrenorum declinans. Sexto lata uirtutum & meritorum prerogatiuis. Septimo polita gratie plenitudine. Octauo alba innocentia decorata. Nono munda. ab omni peccato absterfa usque ad quadrantem nouissimum. Decimo sancta ad perfectionis apicem appropinquando deo copulata. Possent & aliter talia exponi: sed breuitati est insistendum. In capitulis precedentibus ad istud huius prophetie Cirilli petra modis a prefatis aliter uocata beatus Franciscus nuncupatur. ut statim patebit. Subdit prophetia. Ne dum. lx. sed etiam centum sextarios in apothecis egregie collocassent. glossa. id est in celestibus stationibus. Ioachim. Centum. quasi aureolam martirum summorumque predicatorum assecuti fuissent. Et enim qui bene regularem modestiam obseruauerint: que in mentis & corporis castitate: obedientia prompta: paupertate uoluntaria: uigilantia assidua: parcitate discretas: silentio irrefragabili: humilitate perfecta: consistit. Audeo dicere quod pluribus martiribus qui breui martirio ex hac uita migrarunt: egregie preferuntur. laudabilis quidem uita religiosa si recta: & ualde uituperabilis si iniqua uel praua: quia neutrum mundum aquirat ad uotum. Est autem recta uita religiosa in omnibus & per omnia: si mentis humilitas a qua bona cuncta procedunt: & quas innumeri mentiuntur habere: interiorius conseruetur: & cordis elatio a qua cuncta mala nascuntur: quam & innumeri uidentur abicere sed falluntur: de foris expellatur. Et concludit prophetia. Felix qui munde. glossa. scilicet coniugatus uel simplex. Collegerit sextarios. xxx. ex area. Ioachim. Felix qui castitatem matrimonialē illibatam seruauerit. Hic non inuidebit superbis comitibus attergo. glossa. id est religiosis qui caputiorum cornua portant post tergum. Hoc Cirillus quibus patet quomodo deus: ipsi Cirillo qualis esset futurus beatus Franciscus & suus ordo declarauit. Idem quoque Cirillus beatum Franciscum in capitulo quinto in primo uersu. Tunc emptigadis ciulabit & cetera. Vocat petram durissimam. Item in capitulo. vi. in parte illa. Tunc palam & cetera. Vocat beatum Franciscum lapidem insecabilem. Hoc dicit quia a sancte paupertatis formula & charitate nunquam scindi potuit aut separari: seu in minimo elongari. Et in omnibus predictis locis semper loquendo de petra seu lapide: de quo dictum est supra in prophetia. capitulo. viii. et sic Ioachim de

Nota

beato Francisco loquitur. Sed in caplo septimo. in par
te illa. Ne obliuiscaris filios &c. ibi beatum Franciscū
uocat petrā oleo litam in diffuſuo. ubi Abbas Ioachim
in glo. inquit. Ne obliuiscaris &c. hic tēgit quorūdam
religioſorum perſecutionem & ſequit. hi ſunt filii pe
tre oleo lite in diffuſuo. Hec eſt pera que in ſuperiori
bus duriffima utputo & inſecabilis appellatur: cuius
filii uiāz & ſanctitatem deſerentes paternam: acerbis
ſime puniuntur cum aliis quibuſdam plectendis: ſed
non totaliter deſtruentur. Exceſſus quidem ſanctita
tis in patre: merebitur ut uſqz ad iudiciū tempora filii
eius q̄q̄ prauī perdurent. Secabuntur tamen. i. diuidē
tur plurimi aſtatu illorum: maxime qui uite reprehen
ſibilis fuerint. O q̄ gauderem ſi tm̄ patrem cum filiis
mererem uidere. Ceteri uero religioſi in coccito mane
būt. ut littera innuit. Coccitus quidem luſtus interpre
tatur quod diſipationem inſinuat. Hec Ioachim. bea
tus Franciſcus petrā oleo lita poteſt uere nuncupari:
quia ſpiritus. ſ. donis & gratiis copioſe fuit inunctus:
ſed in diffuſuo: quia hec ſpiritus. ſ. oleo & dono inſluxit
largiter ad tres nidos. i. tres ordines faciendos: q̄ oleo
ſancti ſpirit⁹ inuncti & ſanctificati fuerunt. Hac ergo
prophetia Cirilli: apparet excelentia beati Franciſci:
apparet quid ſuus ordo in principio fuit quid erit in
medio: & in etus ſine quo ad mores. Demum apparet
iuxta beato Franciſco reuelata: q̄ ordo minorū uſqz
ad diem iudiciū perſeuerabit. ¶ Septimo beat⁹ Franci
ſc⁹ & eius ordo declaratur uenturus: & preclara ſien
da per ipſum ordinem per Abbatē Ioachim: qui fuit
etiam ut prefatus Cirillus per tempora ante beatum
Franciſcum. hic Abbas Ioachim cuius opera ſunt per
eccleſiam approbata: libro excepto quem edidit con
tra magiſtrum Petrum Lombardum: de beato Franci
ſco & eius ordine loquens: in libro quem edidit con
cordie: ſic dicit inter alia. ¶ Erunt duo uiri. unus hinc
alius inde qui duo ordines interpretantur. unus italus
ſ. de Tuſſia & alter Hiſpanus: primus columbinus:
ſecundus coruinus. Et poſt iſtos duos ordines ueniet
alter ordo ſaccis uestitus: ſub cuius tempore: appare
bit filius iniquitatis qui dicitur antichriſtus. Et ſequi
tur breuiſſimū eſt tempus ipſius. ſ. tertii ordinis: ſicut
breuiſſimi ſūt dies antichriſti ſucceſſoris ſui. Ordo. n.
columbinus uſqz ad nouiſſima tempora duraturus: p
mare Aquilonare tranſibit: aſpera paſchua guſtabit:
Regina aultri protegit & ſouet eum in amaritudine
ſua: flumen Euphratē tranſibit: & undam & impetū eius
ſua predicatione mitigabit: aſpera reducentur in pla
num in ſermone eius. Terra ſalſuginis. i. egipti ad do
minū conuertetur per eum. In eadez terra ſecure euā
gelium predicabit: multe gentes per ipſum ordinez ad
dominū conuertētur: gens idolatra cuius lingua igno
rabitur: que de finibus terre uēiet: miſſa a deo in ad
iutorium terre promiſſionis: & ut ipſa agnoſcat deuz
patrem omnipotentem & filium eius unicum dominū
noſtrum Ieſum chriſtum: ad fidem catholicam conuer
tetur. Futurum eſt enīz q̄ ordo columbinus uiriliter ſe
opponat contra mortis Angelum: & contra eum predi
cando: plures & maxima multitudo de filiis ipſius or

dinis martirio ad dominum tranſibit: ſicut dictum eſt
per Dauid prophetam. Poſuerunt mortalia ſeruorum
tuorū eſcas uolatilib⁹ celi: carnes ſctōz tuorū beſtiis
terre. Gaudebūt in canticis ſuis. i. in predicatione oēs
tribus terre: & gens imunda machometica que rema
nebit: & hi qui reſidui erunt ad dominum couertē
tur. Quibus uerbis apparet quomodo tā de ordine q̄
de ipſo capite eſt prophetatum. Patet etiam quando
erit uoluntas domini contra Maumer ſtella. i. ordo mi
norūz preualebit: ut dicebat ſibilla in ultima parte ſue
prophetie ſupius poſite. De permanētia ordinis uſqz
ad diem iudiciū: ut dictum eſt ſupra in expoſitione pro
phetie Cirilli bñ Francisco fuit a deo ut dicit legenda
antiqua reuelatum. Et ſubdit Ioachim. Irundo turpiſ
ſima & uenenoliſſima clericorum iniquitas: opponet
ſe contra ordinem columbinū: & ipſum calcare & cal
citrare tentabunt nec poterunt: dominus enim uiſitat
ipſum ordinem & conſeruat & gubernat in neceſſita
tibus & laboribus ſuis: manſio ipſius ordinis & habi
tatio ſolidata eſt in angulo ſanctitatis: & eterne ſtabi
litate. Item ordo coruinus opponet ſe contra ordinez
columbinum per inuidiam manifeſtā: & clamabit con
tra eundem ordinem in impetu & furore: rauce facte
ſunt fauces eius morē utiqz coruino: hi ſunt de quib⁹
dictum eſt in euangelio. domini cauete uobis a falſis
prophetis. Multa alia & diuerſa dicenda ſunt de ipſo
ordine & aliis ordinibus & eccleſia fornicaria & me
retrice. & ſubdit. Ordo uero Coruinus tempore pſeu
doprophete anichilabitur: quia quādo tempus inſur
get perſecutionis: elongabitur a Petri nauicula duriffi
me fluctuante: quia quādo gallus legitimus erit debi
lis in cantu: tūc ordo coruinus erit contumax & rebel
lis. ſcriptum eſt in euangelio domini qui non eſt mecum
contra me eſt. hec Ioachim. Et idēz libro cōcordie qn
to ſic dicit exponens illud quod die ſexto dixit deus.
ut terra produceret animam uiuentem. Et creauit de⁹
hominem ad imaginem &c. inquit. Creauit in hoc ſex
to die in ordine laicorūz nouas ſpecies religionis: que
omnes in adiutorium clericorum & monachorūz crea
te ſunt a domino & ſubdit. Quod autēz omnibus com
pletis ad ultimum in die ſexto creatus eſt homo qui
preſit piſcibus &c. Futurum eſt enīz ut ordo unus con
ualeat in terra ſimilis Ioseph: & Salomōi: ipſi quoqz
filio hominis: cui etiam ſimilis dictus eſt a propheta:
quia in ipſo & per ipſum & ſecundum ipſum format⁹
eſt. qui omnibus ordinibus qui a tempore quinto cla
rere cepunt prelatus erit gloria & dignitate: & ipſe ſu
biiciet beſtias & omnem terram: ut compleatur in eo
promiſſio illa pſ dicentis & dominabitur a mari uſqz
ad mare & a flumine uſqz ad terminos orbis terrarū.
Ipſe eſt ille populus ſanctorum de quo dixit Angelus
Danieli Regūz. ii. potestas & magnitudo Regni que
eſt ſubtus omne celum: dabitur populo ſanctorum al
tiſſimi. Hic eſt populus ille ſanctus: ordo. ſ. iuſtorū cir
ca ſinez futurus de quo in tipo ſalomonis dictum eſt
a domino per Nathā prophetā. Ego ero illi in patre:
& ipſe erit mihi in filiū. Que nō ſolū de filio dei itelli
gēda ſunt: ſz de illis ſanctis hoib⁹ circa ſinē futuris q

secuturi sunt ad integrū uestigia ei? Et plura dicit ibi dē. Sed q̄ Abbas Ioachiz intelligat de ordine bti Francisci. patet quia ipse solus pre aliis sequit uestigia christi: quia regula & uita fratrum minorum est domini nostri Iesu christi secundum euangelium obseruare. Insuper beatus Franciscus primo uita demum passionis factus est ad imaginem & similitudinem Iesu christi crucifixi. Idem Abbas Ioachiz de ordine beati Francisci & beati Dominici loquitur expresse in expositione Ieremie in prologo. capitulo primo super illud uerba Ieremie filii Helchie &c. Et eodem capitulo super illud. Noli dicere quia puer ego sum. Post multa sic inquit. sicut olim elegit deus preseniores, secundo apostolos iuniores. ita etiam nunc. tertio pueros eligit ad litteram ad predicandum regni euangelium & excutiendum Loth in ipsis pueris fidelibus per Abrahā summū pontificem populum. scilicet christianum in fluētis caduci seculi. scilicet tabescentem conuersantemque cum filiis sceleratis. Sed & pueri Hebreorum in his pueris designati uestes & spolia seculi in cultum diuinum abiciunt. scilicet non ponunt: arbores & ramos arborum: iustorum doctrinas: & uites imo propagines de secularibus auferent: ferentes flores mundicie & palmas uictorie qua mundum calcant: Diabolum superant: carnem frenant: iustitie operibus excolendo gratias & laudes agunt domino Abrahę patri celesti excelso: qui a filo subtegmis usque ad corrigiam caligine de his que ad iustitiam pertinent: ueritatem impugnantibus non dimittunt: Ex horum si quidem ore predicatio laudis perficitur dum non aliud ore nunciatur quā in conuersatione demonstrant. hi sunt columba quā spiritus sanctus alter Noe qui requies dicitur: propter tribulationum impetus quibus mundus fornicator absuntur: emisit & emittet ex archa cessantibus aquis diluuii gentium futurarum: que ad subleuandam archam conueniant ecclesie in sublime: conuenient. Et subdit. Itemque ad conuertendos infideles in sua cecitate relictos: & operiendam terram scientia domini: quotius remittendos: ut sicut per Moysen & Iosue cananeos de iracundia subiecit: per Paulū & euangelistam Ioannem strauit idolatras. sic & nunc per duos ordines signatos futuros in illis: gentes incredulas subigat & conuertat. Idem de predictis ordinibus loquitur super illud ollam succensam ego uideo. de istis ordinibus loquitur super illud. ecce ego congregabo omnes reges Aquilonis. Et super illud quasi tempestas currus eius. capitulo. iiii. ubi inquit. In puero nobili & ignobili duo notantur ordines affuturi: quemadmodum in Caleph & Iosue: in Manasse & Esraiz: in Moise & Aaron: in Ioanne & christo: in Helia & Heliseo: in Paulo & Barnaba: in duobus exploratoribus Ierico: in duobus qui missi sunt ad soluendum Asinam alligatam. Et in duobus euntibus in Emaus. Et in duobus missis Angelis ad subuertendum Sodomam: & subdit isti sunt equi & quadrigę Aminadab: imo Zacharie: imo Christi: imo spiritus ueritatis. Nam quādoque assimilantur curribus pharaonis ubi sunt equi nigri. Aliquando curribus Helie ubi sunt equi ignei & rubei. Aliquando curribus eunuchi Regine Cadacis ubi sunt equi albi. Aliquando curribus dei ubi equi uarij. ps in curribus dei decem milia

liū multiplex. ubi uarietas. Isti sunt omnes fortes quo ad fidem quo ad tribulationem sustinendaz: uarii quo ad predicationem: multiplices quo ad religionem: quemadmodum in coruo & columba: quia & iste totus niger & illa uaria. i. mixta. Et subdit post multa comparans istas religiones adinuicem: sic inquit. Coruus est niger grauis cadauera diligit uoce grande habet: e contra. Columba agilis uaria: cauet a cadaueribus: gemitum habet pro cantu: in cunctis uarietas. Predicatores illi erunt nigri tristitia cordis non mundi graues uita loquaces doctrina proximi compassionem benigni. Columba fecundior prole: uaria est pennis uirtutum: agilis in obediētia: grano electarum pascitur scripturarum: pro cantu predicationis lamentationes de peccatis & desiderium patrie celestis habet. Sicut & Ioannes niger in esca que & locusta: grauis in uita: uiparum genimina fugiebat: & baptismum penitentie predicabat: ecce coruus. e contra christus: filiis spiritualibus inhians: uarius in uirtute signorum: agilis in patris executione operum: grans utes celestibus doctrinis. Pro cantu letitie gemitum tristitie in anima reportauit. Et plura multum pulchra dicit de istis ordinibus: ad propositum plures facere scripture figuras adducendo. de istis et duobus ordinibus loquitur. c. xii. super illud. Nunquid auis discolor hereditas mea mihi aut auis tincta per totum? Capitulo et. xiiii. super illud. Tolle libare &c. Et. c. eodē super illud. Nunquid dolores putrietis apprehendent te? De predictis & eodē modo et loquitur. c. xvi. super illud. Factum est uerbum domini ad Ieremiam non accipias uxorem &c. & quasi per totum capitulum. Et. c. xx. super illud quod de uulua egressus uisus: &c. c. xxii. super illud. Ecce ego ad te habitaculum uallis. In prefatis ergo locis Abbas Ioachim loquitur de predictis ordinibus Francisci & Dominici. quibus uerbis Ioachim apparet quod supra est dictum: beatus Franciscus in ueteri testamento fuisse multipliciter figuratum quod signatē est notandum ne frustra ista conformitas & fructus esse posita uideatur. Sic ergo apparet quod. b. F. fuit per ipsum Ioachim futurus declaratus. Et non solum Abbas Ioachiz beatus Franciscus pronuntiavit uerbum sed et ope: quia eum depingi fecit in ecclesia sancti Marci de Veneris super hostium sacrestie cum stigmatibus: sicut cernentibus hodierna die clare apparet & hoc ope mosaico. Octauo. b. F. fuit per quedam Abbate in partibus ultra maris hūitē spiritum propheticum declarat: qui beatus Franciscus predicat uerbum & de eius sanctitate & fratrum multa predicēs: mādauit suis monachis quod si quando in partibus illis fratres beati Francisci uel ipsum beatum Franciscum uiderent: cum cruce & omni reuerentia precedere deberent. Et sic fuit factum beato Francisco cum duodecim sociis mare transito: ad Soldanum pergentē. ut dicit legenda antiq̄. Nono beatus Franciscus declaratus fuit per Angelum in specie peregrini sue matri & nutrici qualis esset futurus. Nam beato Francisco nato peregrinus quidam ad domum beati Francisci patris accessit: & petita elemosina puerum natum petiit uidere. Et cum nutrix nollet: de mandato domini pice matris beati Francisci ipsum puerum eidem peregrino uidendum obtulit. Qui ipse amplexatus benedixit. & ut dicitur in huius dextro signum crucis ipsius. & tunc dixit altitibus. In uico

isto hodie nati sūt duo pueri iste & un⁹ alius. Iste erit de melioribus hominibus de mundo: sed alius de peioribus. Et dixit q^d beatus Franciscus propter insidias diaboli bene custodiretur. Quo dicto statim ipe peregrinus disparuit. ¶ Decimo beat⁹ Francisc⁹ fuit declaratus qualis esset futurus per quendam uirum simplicem de Assisio prout dixit dñs frater Bonauentura in legenda maiori parte prima q^d bñ Franciscus adhuc seculari eunti p^{er} ciuitatem eidez obuiando deponebat palium tergebat uiam & sternebat ipsius pedib⁹ uestimentum. Et cum interrogaretur quare sic ageret: asserbat beatum Franciscum omni reuerentia dignum, ut pote qui in proximo esset magna factur⁹: & ob hoc ab uniuersitate fidelium magnifice honorandus. ¶ Undecimo. b. F. qualis esset futurus declaratus fuit a sua matre prout narrat frater Thomas de Celano in legenda. b. F. Nam Franciscus adhuc existenti in habitu seculari: magnanimitatē & mor⁹ honestatem admirantibus conuicinis. Ipsa beati Francisci mater diuinitus instructa dixit. Quid putatis iste filius meus erit: metitorum gratia dei tiliū ipsum noueritis affuturum. ¶ Duodecimo. b. F. qualis esset futurus ostens⁹ fuit fratri Siluestro in uisione illa de qua dictum est supra de dracone & de cruce aurea ex ore procedente beati Francisci quā conspexit. Quā uisione ter sibi demonstrata: mundum relinquens habitu professione & imitatione. b. F. cohesit. ¶ Tertio decimo declaratū fuit b. F. quid esset peracturus in fidelium cordibus Regi uersu⁹ & laureato fratri Pacifico in habitu adhuc seculari degenti qui. b. F. reperiens pdicantē apud castrum sancti Seuerini de Marchia sup^{er} ipsum manu domini facta uidit pdicatorē crucis. b. F. duobus ensibus ual de fulgētibus in modum crucis signatum. quor⁹ unus a capite ad pedes. Alius a manu in manu⁹ per pectus transversaliter tēdebatur. Qui beatum Franciscum nō noscēs: attamē tanto uiso miraculo & uerbis ei⁹ com⁹ punctus: mundum abdicans: eidez. b. P. cohesit. Quē ab iniquitate mundi ad xpm cōuersu⁹ sanctus Franciscus fratrem pacificum celsit appellandum. Hic tēporis in processu in omni sanctitate proficiens: thau me ruit uidere in facie beati Francisci quod colorum uarietate depictum: eius faciem miro uenustabat ornatu. ¶ Quarto decimo. Qualis esset beatus Franciscus futurus declaratus fuit a deo domino pape Innocentio tertio. Qui in sōnis lateranensem uidebat basilicam ruine fore iam proximam. Quam ipse beatus Franciscus pauperculus modicus & despectus: p^{ro}prio dorso submisso nē caderet sustentabat. Et tunc cognouit q^d beatus Franciscus esset ille missus a deo qui opere & doctrina christi sustentaret ecclesiaz. ¶ Quinto decimo fuit declaratus suis. xii. sortis regula prima iā habita qualis esset ipse beatus Franciscus: qui absentatus ab ipsis circa mediā noctis horā: in curru igneo transfiguratus apparuit: ad quod secutum est illud mirabile: ut uirtute talis luminis quo beatus Franciscus transfiguratus apparuit: alterius alteri conscientia nuda fuit. Et q^d ut ueri israelite post ipsum incederēt: qui uirorum spiritualium ut alter Helias factus fuerat a

deo currus & auriga. ¶ Sexto decimo fuit fratri Leonis qualis esset futurus beatus Franciscus multipliciter declaratus sursum in eleuationibus in deū & diuinis ad beatum Franciscum locutionibus: contemplatione Iesu beatum Franciscum precedētis in cruce aurea fulgentissima ut infra suis dicitur in locis: sed precipue hoc obtinuit dum semel frater Leo staret cum beato Francisco. uidit enim chartam de celo descendētem super beatum franciscum scriptaz hic est gratia dei. que charra rediit in celū a fratre Leone perfecta. ¶ Decimo septimo beatus Franciscus fuit declaratus cui⁹ dam nobili quē in fratres ipse beatus Franciscus optabat habere: pro quo orans ipse beatus Franciscus: dictus nobilis uidit christum loquentē cum beato Francisco: & ipsum bea. patre⁹ tam mente q^{uam} corpore a terra eleuatum. Quo uiso statim ad beatum Franciscum homo cucurrit: cunctaq^{ue} dimittens factus est frater minor deuotissimus: ut sanct⁹ pater flagrabat. ¶ Decimo octauo fuit beatus Franciscus demōibus declaratus qualis esset futurus. Nam ut habetur in legenda antiqua demoniaco a beato Francisco liberato: ipse diabolus interrogatus de sanctitate beati Francisci ante q^{uam} ipse bñs. P. ubi erat ipse iuasus accederet: faceret⁹ doti & aliis inter alia dixit: q^d in hora natiuitatis beati Francisci tanta facta est in inferno cōmotio: q^{uod} oēs crediderunt iudicium futurum aduenisse. Et tandē uidentes q^d iudicium non parabatur: dixerunt pro certo aliquē esse natum: qui ipsum cōmoueret infernum & destrueret. Et tunc a principe tenebrarum missi in oēs terras: hunc beatum Franciscum natum in illa hora repererūt: pro certo tenētes per ipsum eos fore & suos destruēdos: sicut fructu tertio & conformitate plen⁹ dicitur. ¶ Decimo nono beatus Franciscus fuit declaratus beato Dominico de ordine predicatorū: qui cū beato Francisco se Rome reperiens: in mutuos reuertes amplexus: sanctus Dominicus cordaz petens beati Francisci cum impetrasset: & a beato Francisco recessisset: dixit beatus Dominicus pluribus qui aderāt. In ueritate dico uobis q^d hunc uirum sanctum Franciscum ceteri religiosi sequi deberent: tanta est sue sanctitatis perfectio. Declaratus fuit etiam beat⁹ Francisc⁹ beato Dominico in capitulo generali celebrato per beatum Franciscum apud Assisiū. In quo cū eēnt ultra quinq^{ue} milia fratru⁹. Ipse beatus Dominicus cū pluribus ex suis affuit fratribus: ubi diuinam prouidentiam agnouit circa fratres adesse meritis beati Francisci cū tot fratribus nihil habentib⁹ nec de uictu cogitantibus subito diuina prouidentia omnia eis ministravit copiose: propter quod ipse beatus Dominicus dicere habuit: uere dominus habet curam de istis sanctis paupculis & ego nesciebam. ¶ Vigesimo fuit beatus Franciscus declaratus dño Gregorio nono. tūc hostiensis epō cui beatus Franciscus predixit eū futurum eē summū pontificē. Ad quē ipse habuit summā deuotionē. Cui ipse dixit. Francisc⁹ fili q^{uod} bonū est in oculis tuis fac: quia dominus tecum est. Alteri etia⁹ cardinali fuit bñs Franciscus cognitus & declaratus. Qui cū a bño Francisco de obscuris sermōib⁹ interrogasset solōne: &

Greg. ix.

beatus Frāsciscus profundissime rēdisset: fixit ad eum cardinalis. Ego te nō interrogo tāq̃ litteratum: sed tāq̃ hominem habentē spm̃ dñi. Et a te responsionis intellectum ideo libenter accipio: qm̃ scio ipsum a solo deo pcedere. ¶ Vigesimo prio fuit declātus uni sacre theologie magro de ordine predicatorū apud Senas: qui cum B.F. interrogasset de quodā passu sacre scripture a B.F. responsum de predictis reportauit: cū reseratione sui cordis nulli palā facta secretorū. Qui stupore uehemēti miratus: theologiaz. B.P. & spm̃ spālīter cōmēdauit. ¶ Vigesimo secūdo. b.F. fuit cognit⁹ & declaratus dño Bernardo de quintaualle prudētiō rī nobiliori & ditiōri de Assisio q̃ bñ. F. pfectiōe agnita oīa uendēdo & paupibus dādo nihil sibi reseruando: primus p̃ aliis bñ. F. factus est frater & fili⁹ spūalīs. ¶ Vigesimo tertio fuit. b.F. fratri Egidio declaratus: a quo cū fratres quererēt qd sentiret de btō. F. respondit tot⁹ inflāmatus ex auditu bñ. F. dicēs illē hō btūs. F. nunq̃ deberet noīari qñ hō p̃ gaudio lamberet labia sua: tūmō sibi defuit unū. s. corporis fortitudo. Si. n. haberet tale corpus quale ego habeo. s. ita robu stū: pculdubio tot⁹ mundus eū seq̃ minime potuisset. ¶ Vigesimo q̃rto fuit. b.F. btē Clare declaratus: cuius monitu & p̃dicatione dimissis omnibus que sunt mūdi: eterno spōso iūcta est. Nec id solū effecit: s; uerbo Frāscisci de yhu p̃dicantis adeo fuit in bono firmata ut nulla tribulatio sēu aduersitas: deīde sibi grauis aut difficilis ad ferendum fuerit. ¶ Vigesimo q̃nto fuit. b.F. Fratri morico pri⁹ de ordine cruciferorū: sed post de ordine minorū declarat⁹: q̃ cū morbo grauissimō laboraret: supplex per internuntiū factus. b.F. ut p se ad dñm exoraret: antidoto a beato. F. confecto: eiusq; prece statim ab omni fuit infirmitate curatus. ¶ Vigesimo sexto fuit btūs. F. Ministris pluribus p̃uincialib⁹ dū oderet ultimā regulā declarat⁹: corā qb⁹ uerbis bñ. F. yhs iclīnat⁹ suā intētiōē sic esse de regula obseruanda eiusq; se cōditorem esse corā p̃fatis & non btūm Frāsciscū acclamauit. ¶ Vigesimo septimo fuit beat⁹ Frāscisc⁹ agnit⁹ & declaratus fratrib⁹ cōsotis: quorū cōsciētias & secreta agnouit: ut p̃ de fratre Masleo: fratre Leonardo d̃ Assisio: fr̃e Rizerio: & de aliis plurib⁹. de qb⁹ dicei fructu & conformitate. xviij. & xxvi. ¶ Vigesimo octauo fuit btūs Frāsciscus medico declaratus cuius eēt uirtutis: q̃ ignē crepitātē: ab una parte capitis ad aliā cocturā p̃trahēdo: nullaz uidit molestiā btō p̃i intulisse. Et demum capilli beati Frāscisci positi itra scissurā sue domus de sero: in mane rep̃it eaz totaliter coadunatam. ¶ Vigesimo nono fuit beatus Frāsciscus Abbati sancti Iustini declaratus: qui eius oratione pre solito consolationem spūs persensit. Idēq; ep̃o Assisinati: q̃ p̃cipitātē beati Frāscisci cellā ingredies: linguā cū uiribus amisit: sed penitēs deinde recupauit. Sūr soldano fuit beat⁹ Frāscisc⁹ declarat⁹: qui ad ipm̃ summā concepit deuotiōē. Et tādē ipsius meritis regeneratus in xpo est saluatus. ¶ Vigesimo fuit btūs Frāsciscus agnit⁹ & declaratus omnibus generibus creaturaz qualis esset. u. z. mari igni aeri terre Angelis bonis demōibus p̃latis ecclie Regibus prin-

cipibus hominibus aliis mulieribus animalib⁹ brutis uolatilibus natatilibus ferocibus arboribus & plantis: ut suis infra locis dicitur: & spālīter fructu & conformitate. xliij. Et sic de ip̃o beato Francisco tam ante ortū q̃ in ortu & post ortū declarato & agnito: dicere possumus cū ps. Testimonia tua credibilia facta sūt nimis: celebre factum est nomen eius nimis. i. z. xlvij. Vñ btūs Francisco pōt dicere illud Ezech. xxxviii. Et magnificabor & sanctificabor & notus ero in oculis gentium multarum. Nam nomen eius uulgatum est in omni terra. Iosue. vi.

¶ Secundus fructus & conformitas. Iesus emissus celitus Francisco destinatur. Expositio prime partis: ui delicit. Iesus emissus celitus.

Eitas illa superna cui⁹ oī potētia de nō esse ad esse: cuius clemētia & bonitate sum⁹: cui⁹ misericordia sustentamur: cuius liberalitate dona tā nature q̃ gratie assidue p̃cipimus: cui⁹ gratuita pietate nris cōdescēdit indignis p̃cibus: cui⁹ sapientia oīa moderantur &

ordinant. ¶ Cuius abūdantia in bonis & affluētia humanū genus in sui exordio est multipliciter adornat⁹: ordinat⁹ & mirificat⁹: ut apparet nō solū testimonio psalmiste David ps. viij. Minuisti eū paulo min⁹ ab Angelis gloria & honore coronasti eum: & constituisti eum super opera manuum tuaz. Omnia subieci sibi sub pedibus eius: oues & boues uniuersas insuper & pecora campi. ueg̃ ēt si attēdatur quid deus hominem condendo eidem exhibuit & donauit. ¶ Ipsum. n. primum hominem primo creauit ad suam imaginē & similitudinē. Secundo in paradiso in loco amenissimo collocauit. Tertio scientia omnium illustrauit. Quarto dominium super omnia condonauit. Quinto in etate florida formauit. Sexto iustitia originali adornauit. Septimo delitiis omnibus constipauit. Octauo cōsortio Angelorum letificauit. Nonio sui. s. dei singulari cognitione predotauit. Decimo immortalitatem si uellet concessit. Vndecimo libez arbitriū quo posset stare indidit. Duodecimo firma sponcione si staret & obediret: uitam eternam se daturum eidem repromisit: & sibi in petitis adesse spopōdit. Quibus & aliis primis parentibus exhibitis: liberalitas dei ad hominē & genus humanum ueraciter declaratur. ¶ Verū quia hominem probari decebat a deo: si deo pro impensis gratias existeret: si eterna potius q̃ temporalia quereretur: si creatori a quo fact⁹ erat diligenter inhereret: & ei⁹ imperio subdi uellet: si armis liberi arbitrii fretus sciret se custodire: & ab hoste defendere: si p̃ merita celum adire studeret. Et si spiritualis potius optaret esse q̃ carnalis. Post prefata homini a deo magnifice collata: ad eum pbandum in iam dictis: precepta a deo nō grauiā sed leuiā: non spnēda sed toto posse capiēda & adimplēda: utpote q̃a in custodiēdis illis rētributio multa: hōī sunt data. S; hō parupēdēs creatoris ipiā

Quid de
hōī p̃
ei⁹ cōditō
donauit

q̃re hōī
prima ei⁹
cōditōe
ceptū ē
tum.

non attendēs sue conditionis initiū: aut sue mētis infirmitatē: hostis maligni desiderium: carnis prauū dñiūz uel celestis patrie premiū: prudentie cuiusq; consilium: ac suum libez arbitriūz. Quid egit inq; Fregit contēpfit despexit & a se deiecit diuinū mandatu; potius obsecundans carni q̄ spūi: uxori q̄ deo: diabolo q̄ conditori: appetitui bestiali: q̄ rōnali: paruissimo uilissimo & insipidissimo pomi uetiti esu: cuius gustu hō deum sū me offendit: eū uilipendendo despiciendo cōtēnendo & eius excellētiā appetendo. Celū sibi clausit. Intellectū obscurauit: hebetauit igeniū: hereditate priuauit eterna: a paradiso se exclusit. Elōgauit ab angelis: diabolo seruo se subdidit: donis se gratuitis spoliauit: lūsticiā originalē amisit: Genus hūanū originali culpa se dauit: morti se tradidit & ad inferna q̄tuz in se fuit cū sua posteritate trāsmisit: & deputauit. Quibus hō factus est de dño seruo: de spūali carnalis de domestico dñi hostis & aduersari: de celesti terrenus: de libero & soluto obligatus: de puro infectus: de diuite paup: de celi ciue mūdi accola: de sano infirmus: de uirtuoso uitiolus: de hoīe bestia: de innoxio noxi: deo p se & tota sua posteritate debitor & obnoxio: & ad satisfaciendū deo multipl̄ obligatus & deputatus: ob commissa dimissa admissa & amissa ab eo & per eum: & adeo fact? ipotēs ad deo satisfaciendū p pēto: q̄ nec p se & sua posteritate q̄ culpabil̄ ifecerat quoq̄ ualeret loquendo strictē de satisfactiōe. Quod. n. nec p se aut sua posteritate de stricto rigore satisfaccere neq; p libro cur de hō. c. i. Quia dñs uenerabil̄ Angelus. Quod satisfactio ē redditio equalētis alias ī debiti. Nec equalēs ad humanū genus & seipz redde re poterat. Et cum deo in actionibus ex collatis & in passionibz oibus deo ex pēto teneret: equalens ali quod indebitum reddere nō poterat put. oportebat. ¶ Secūdo maculā qua oēs infecerat & se: ab animabus nullo mō q̄bat remouere cū hoc dei sit solius: qui sicut aiam p se creat: sic & mūdāt. ut magr docet. lib. ii. di. vii. & Augu. de trini. c. v. ¶ Tertio dñiū repende re quo se priuauit dñiū inq; carnis ad spūm p iustitiā originalē: quā p̄ditā recuperare ex se nō potuit. Et do miniū quo soli deo esset cū suis subiectis. dñiū insup ad tēporalia & ut oīa sibi succederēt ad nutū: & sine difficultate parerent. ¶ Quarto debitum exsoluere q̄ exigebat. offenderat. n. & si finite quo ad actū: infinite tū quo ad obm: & suame ipm ihonorauerat sibi creatura preponendo. q̄o ergo aliqd q̄ deo placeret poterat exercere sicut offensa displicuerat & q̄ eēt bonum tū in se sicut dei offensa mala est cōprobata & tū de honore rependere quātum inhonorauerat. ¶ Quinto diabolū subiicere sub quo detinebat cū non sit potestas que equiparet ei: & ei iuste q̄a se uolūtate diabolū tradiderat: subiiciebat: q̄o ergo poterat se euz suis a suis euellere manibus & remouere. ¶ Sexto celum pēto clausum ualebat ne hō sibi apire & suis sequacibus: certe nō. Quia ipsi? est apire de quo dicit ps. xv. Tu es qui restitues hereditatē meā mihi & leonis de tribu Iuda: cuius est apire libz & soluere septē signacula eius Apoca. y. Aliis rōnibus posset deduci pposi-

tum: sed sufficiāt p̄dicte. Sic ergo p3 q̄ primus homo nec p se strictē loquēdo nec p quocūq; loquēdo pro sua posteritate. u3. natura hūana poterat satisfaccere. Sed nec aliq̄ pura creatura hoc ualebat. ¶ Nō Angelus ppter iā dictas rōnes. Quia & si Angelus bonus nō tenet deo in passionibus sed in actiōibus: nulla passio fuisset intēsiue infinita & tā bona sicut culpa fuit mala. Itē quodlibet citra deū ē min? deo quare nō sufficiens. Itē nō Angelus est tā bon? q̄ bona erat tota humanana natura quā primus hō peccādo infecerat & occiderat. Itē si Angelus pateret p culpa hoīs hō rōnabiliter Angelo subiiceret ut suo redēptori & liberatori. Et sic hō ad statum primū nō restitueret: in quo soli deo erat subiect? & nulli creature. Quo concludit q̄ si Angelus q̄ est nobilior inter creaturas nō potuit p hō minie satisfaccere a fortiori nulla alia creatura. S3 nunq̄d hō peccādo decuit adeo reparari: ¶ Rñde q̄ sic. ¶ Primo quia totū corruptum erat in primis parētibus. ¶ Secūdo q̄a alio impellēte ceciderat. ¶ Tertio nec propria malitia se infecerat. ¶ Quarto quia terminus nec tps penitendi transierat. Que oīa fuerūt in Angelis cadentibz: q̄re decentissimū erat deum ipm hoīem reparare. S3 q̄o & per quē debebat reparari? Rñde turq̄ decebat reparari p uīā satisfactionis: & per hō mine deū. Et p primi euidentia est sciendū q̄ si confideret diuina potentia p se & absolute. i. q̄a infinita & nō cōiuncta iustitiē & aliis perfectiōibus diuinis: peccatum sine satisfactiōe deus pōt remittere. Sed quia deus cūcta que agit iuste & sapiēter facit: Sic cū his perfectiōibus dei potentia cōiuncta: que potētia dei ordinata uocat: deus pētm inultū. i. sine satisfactiōe illius qui peccatū agit uel alterius p eo: dimittere non ualet. ¶ Ratio primo: quia pētm est cōtra dei uolūtatem. ¶ Secūdo hoīez deo rebellē facit. ¶ Tertio priuat gratiū. ¶ Quarto displicet deo. ¶ Quinto fugibile summū est. ¶ Sexto nihil inordinatū dei sapiētia finit esse in mūdo. ¶ Septimo ad pētm semp sequitur pena peccati. ¶ Octauo si impunituz dimitteret nulli legi subiaceret & sic esset equale deo. ¶ Nono apud deum iustus & iniustus idem haberet. Quare p̄atis pōderatis: sū satisfactiōe pētm mortale dimitti a deo nō ualet. Sic. n. faciendo. i. pētm puniendo: primo diuina iustitia declarat: que inseparabiliter & inoblighabiliter pēto annexit penam. ¶ Secūdo dei sapiētia. Pena enim in peccati suppliciu ordinata est ad decorē uniuersi: & per consequens: in laudem est diuine sapientie: que in modico turpari non finit uniuersum. ¶ Tertio diuina presciētia quā non aufugit peccatū: sed eīdem penaliter subiicitur & supponitur & sue legi. ¶ Quarto honorificentia maiestatis diuine. Quarendo enī suum honorem quē pētm adimit & hoc pena debita: honor eius declarat & manifestat. Et si dicatur. Si deus pētm inultum nō relinquit: ubi est eius misericordia? ¶ Respondetur q̄ dei misericordia refertur tali punitione: non q̄ deus nō punit: sed quia in infinitum citra condignum punit: claret misericordia dei in sustinendo peccatorem: post lapsum. In erigendo a peccato: a quo per se surgere non potest.

In q̄s hō
incurrerit
calāitates.
preceptū
contēnes.

Quat pri
mus hō n
poterat sa
tisface p
peccato.

Angel? n
poterat sa
tisface p
pēto hoīs

q̄re hō p?
pētm des
cuit repa
ri & q̄o

In reitendo culpā & sibi ab ipso illata. S3 iustitia appet
in pūtiōe mitissima quā igerit pctō i finitū circa adi
gnū. Et sic uniuersē uie dñi misericordia & ueritas.
Sic ergo p3 q pctm iultū ditti nō decet & sine satisfā
ctiōe. S3 p euidētia scde ptis. s. q decuit ut satisfā
ctio fieret p hoiez deū: hoc declarat qbusdā pri? attē
tis. Et primū ē q de? hoiem cōdidit ad bñitudinē di
cete Salōne sapiētie. iiii. Oia pp te opatus es dñe. Et
Aug. i. cōf. fecisti nos dñe ad te & inqetū ē cor nrm
donec reqescat in te. hec ē cōclusio Magr. ii. dist. i. ne
igī frustraret intētū dñi aliqn hō ad bñitudinē pueni
re dēbat. S3 Sed3 ē q ad bñitudinē hō puenire nō po
terat de potētia dei ordinata: nisi p pctō homis deus
satisfaceret ut dcm ē. Tertiū ē q prim? hō nec aliq
creatura p ipi? pctō stricte loqndo satisfaceret deo pote
rat. Quartū ē q de? bonū i finitū & cuiuscq; se i se
riori uniret ad satisfaciēdum deo pfi seu filio uel spūi
scdō: eēt sufficiētissimū ptiū. ut dicit Isra fructu & con
formitate. xxxi. Quidū ē q hō tenebat deo p pctō
satisfacere & nō poterat: & p pñs p aliud maius hoie
hoc fieri oportebat. Sextū ē q talē decebat q for
mā haberet & assumeret hūaz. Rō. ex quo p hoie sa
tisfaceret ut ppria eēt ac sic hō i primo eē libertatis
remanēt q soli deo subiiciebat: et q hō deo in hoc. s.
ad satisfaciēdū tenebat. Quib? p3 q p hoiez deū hō q
ceciderat decebat resurger. Nā cū nulla creatura hoc
posset: & pposiū dñi de hoie nō dēbat frustrari: Et
iustitia satisfactiōe exigebat: ergo p aliqd mai? hoie
& qdūq; creatura hoc fieri dēbat: & iō p solū deū: &
nō nisi hoiem assumēdo: q solus hō tenebatur. Et q
passione sola hoc habebat fieri ut isra fructu & cōfor
mitate. xxxi. dicit: iō tali satisfactiōe pēfata deū hoiez
fieri erat necessariū: ut p deū hoiem utpote bonū suffi
ciētissimū hō repararet. Sic ergo breuiter apparet di
uine incarnationis cōgruitas. ac peccati primoz parē
tū iniquas. ob q remouēdā necariū declarata necitate:
fuit deū incarnari. Et q in ditate tres sūt psonae. u3
pī & spūs scūs. quā harū psonaz decuit ad libe
rādū hoiem incarnari: Certe nō psona patris ne pñal
dignitas offenderet. Offenderet qppe si aliqn fili? eēt.
Insup pī cū a nullo sit: nec ab alio mitti decebat nec
alteri supplicare: ne psona alia prior eo in diuis esse ui
deret. Nec psona spūs sci decebat incarnari: cuius est
pcedere nō quō natus sed quō datus. ut dicit magister
primo sen. di. xvi. Quare eius pprietatē ē extrinsece
obfuscarī nascēdo: de equo nō decebat. Persona filiū
naturā hūanā assumere dēbat: q & fecit. Et q decebat
appet cōgruētis plurib? Pria ut sic p uerbū oia sūt
in eē cōstituta & creata: sic & p ipz oia ad eē gratificū
forēt repata & reformata. Secūda ut q ē dei patris
fili? in diuis: fieret hois filius in hūanis. Tertia ut
imago creata peccato obfuscata: p imaginē iūcreatam
dei filiū. s. q est imago patris reformaret. Quarta ut
cū p hoiez & si toti trinitati sit offēsa illata: pcpue tñ
dei filio q ē sapia dei patris similis & eq̄lis p oia pfi.
per ipm dei filiū q est sapia dei: similis pfi & equalis:
decuit repari. Quinta p filiū quē pī ut se diligit: de

cebat nos in dei filios adoptari. Sexta decebat filiū
pī supplicare p nobis & nō ecōuerso. Septima per
illū. s. dei filiū a manibus diaboli dēbat nos liberari:
q est dei uirtus. Octaua p ipm dei filiū q est heres
uniuersoz: nos decebat in hereditatē induci. Nona
decebat ut ille q ē in celis sine mfe: carnē sumeret de
uirgine mfe: ut utrūq; natiuitatē acciperet: eternā d pfe:
tpalē de mfe: ut idē eēt & filius dei patris: & uirginis
matris. Decima q decebat q sicut genus hūanū i
esse exierat p uerbū increatū: & in culpā ceciderat de
serēdo uerbū inspiratū: nec minus sit ut dicit Aug. cō
dita repare q in esse cōstituere: sicut non minus bñ eē
gfe q ee nature: sic & resurgere p uerbū icarnatū. Alie
cōgruētie pnt adduci: sed pdcē sufficiāt. Licet ergo mī
steriū incarnationis & opus tota trinitas sit opata: i fi
lio tñ solo ē hec opatio terminata. Pater ergo eter
nus nolens in ira circa hoiem misericordias suas cōti
nere: ad liberādū hoiem mittere filiū suū dcreuit & or
dinauit. Et q hoc erat maximū bñficiū possibile hoī
conferri incarnatio. u3. filiū dei: ut uidelz hō de? & de?
hō fieret: deusq; teste Amos ut sepe dictū ē nō faciet
uerbum q prius non loquat ad seruos suos prophas:
Hinc est q hoc donū se daturum patribz pmissit. s.
Abrae gen. xxi. In semine tuo benedicent oēs gentes
terre. Isaac ge. xxvi. Iacob. ge. xxviii. dauid ps. cxxxi.
de fructu uentris tui &c. Suūq; filiū incarnandū reue
lauit patribz & pphis. Quo cognito deū affuturum
in carne hūana pdixerūt: ut patet de Iacob gen. xlix.
Nō auferet sceptrū de Iuda & dux de femore ei? do
nec ueniat q mittendus est: & ipe erit expectatio gen
tiū: de Balaa nūeri xxiiii. Oriet stella &c. de Salomōe
sapie. xviii. Cū getū silentiū teneret oia: & nox in suo
cursu mediū iter hñet: ops sermo tuus dñe a regalib?
sedibus uenit. De Isa. c. vii. Ecce uirgo cōcipiet & pa
riet filiū &c. De Ieremia: ca. xxxi. Nouum iaciet dñs
sup terram: semina circūdabit uirū. De Baruch. ca. v.
Exue te Ierusalē &c. De Dañ. c. ii. In dieb? at regno
rū illorū suscitabit deus regnū celi q in eternū nō dis
sipabit &c. De Ageo. c. ii. Ego mouebo celū & terrā:
& ueniet desiderat? cunctis gētibz. De Zacharia. c.
ix. Ecce rex tu? &c. De Michea. c. v. Tu Bethleē ter
ra Iudea &c. Et seq. Ex te. n. exiet dux &c. De Ma
lachia. c. iii. Statim ueniet ad tēplū sanctum suū dñas
tor &c. & sic de aliis pphis. qbus reuelās deus pī sui
filiū in mūdū destinatiōe: de eius aduētū pphauerūt:
& uetūz in mūdū pdicarūt. Et nō solū eū afuturū pdi
xerunt in generali: sed eius uitam descripserunt typis
& uerbis i particulari. ut fructu pcedēti & cōformi
tate est dictū. Quam pmissione dei patris & pphē
tarum predictionē fideles attendētes: & per longum
tps dilationē desidentes ad deum clamabant. ut p3 de
Moyse Exo. iiii. Mitte dñe q missurus es. De Dauid
q dicit. ps. lxxix. Oñde faciē tuā & ueni. ut saluos fa
cias nos & alibi. Saluūz me fac deus: qm intrauerunt
aque &c. Ostende faciē tuā & saluū erimus. Ostēde
nobis dñe misericordiā & salutare tuum da nobis. Et
sponsa dei. cañ. vii. Veni dilecte mi &c. De Isa. qui di
cit. c. lxxiii. Utinam dirumpēres celos & descenderes.

q psona
rū diuina
debut i
carnari.

derribg su
is apsis et
a h + x g i
q dñs debet
ire ad capū f.

Aqb
phis
& p
aduē

De Dan. c. ix. Propter te metipm deus meus inclina aurem tuam & audi: aperi oculos tuos & uide desolationem nostram. De Abacuc. c. i. di. Usquequo dñe clamabo ad te & nō exaudies. uociferabor uiz patiens & nō saluabis. De Ieremia tren. iiii. di. Recordare dñe qd acciderit nobis intueri & respice opprobriū nostrū &c. & sic de alijs. Quorū clamoribus deus inclinat & eis cōpatiēs. iuxta illud q habet i figura. Exo. ii. filii israel ingēscētes ppter opera uociferati sunt. Ascēditq clamor eorū ad dñm & audiuit gemitū eorum. Et sequitur. c. iii. Quod dñs ait Moyli. Vidī afflictionē ppli mei & clamorē eius audiui. Et sciens dolorē eorū descendī ut liberarē eū. Et Isa. ca. xix. p̄dixerat. Clamabunt ad dñm a facie tribulantis: & mittet eis saluatore & ppugnatorē qui liberet eos. Attamen ipse deus: cuius sapientie nō est numerus: et si tot clamoribus sanctorū pulsaret & p̄cibus: ac multos destitisset p̄bos & sctos uiros ad reformandū pplm ab electū. s. filios israel: & hoc tpe legis late p̄cipue: ante tñ miserat quosdā ad totū genus humanū reformandū. u. 3. ¶ Prio tpe misit p̄res. s. Seth & Enos q incepit inuocare nomen dñi. Enoch q trāslatus est in paradysum: & sic de alijs. Noe q in diebus suis. Eccl. xliiii. iuē? ē iust? & sic de alijs p̄rib. ¶ Secūdo misit p̄fias. s. Abraā Isaac Iacob cum. xii. filiis suis. ¶ Tercio misit rectores. s. Moysen & Aaron. ¶ Quarto misit principes. s. Naalon. Aminadab & Salmō. ¶ Quinto iudices. sicut p̄ per totū librum Iudicum. ¶ Sexto Reges ut dauid & alios. ¶ Septimo Sacerdotes. sicut Eleazar Phinees Heli: & sic de alijs. ¶ Octauo. Prophetas sicut Samuelem Nathā Helī: & sic de alijs. ¶ Nono misit duces. s. Zorobabel & Salatiel. ¶ Decimo uiros iustos & bonos. sicut tpe. Hefdre. Iudith. Hester & Machabeorū: quorū t̄pibus fuerūt multi uiri perfecti. ut patet de Tobia. Mardocheo. Hefdra. Neemia: & sic de alijs. Hos & filies deus p̄f misit nō ad redimendū genus humanū: sed ad reformandū: loquēs p̄ eos p̄ribus & fidelibus. nō tñ t̄pibus p̄fatōz p̄ celestis: & si p̄fatos ad excolēdū suā misisset uinea: filii suūz uoluit destinare nec mittere. Et quīs rō hui? sit notissima deo: nobis tñ poterit apparere si solutio quorundā uideat dubioz. ¶ Primū dubiū est cur non statim post lapsum primi hois filius a p̄e ad liberandum hoiez est missus. uidet enī sic debuisse fieri: rō qā cito bñficiū dat bis dat. Insup cū misericordia mīsero sit semper p̄standa: tali statim missione & primorū parētū reparatiōe: uidet q fuisset p̄seruatio hūani generis a malo: q̄re statim ut uidet uenire debebat & di rigi. ¶ Rūdet q multiplex cōgruētia ad hoc pōt alīgnari: & rō una sola: qā uoluntas dei sic uoluit exerce re: cuius uolūtatis cā nō est querēda. Cū ipsa sit prima oīum cā: & qua oīa sapiēter agit. ¶ Prima tñ cōgruētia assignat a doctoribus q remediū sic est adhibendū morbo ut morbus cognoscat: medicina querat: & remediū cōcessum acceptū & gratū hēat: ut p̄ experientia. Infirmus. n. si statim a sua liberaret infirmitate: nō medico sed nature iputaret: nec suā agnosceret infirmitatē quantā. s. laborasset: nec bñficiū sanitatis uti

est acceptaret. Sed cū diu infirmitatē patit & agnoscat qd patit & uidet se p naturā nō posse liberari: tūc querit medicū: & si liberat: magnum putat a medico sibi collatū bñficiū. Hac de cā de? uoluit hoiez cognoscere suā infirmitatē q magna eēt: ut diceret cū ps. Iniquitates mee multiplicatae sunt sup caput meum: & sicut onus graue grauate sunt sup me. Et infixus sum in limo pfundi & nō est substantia. Totū. n. genus hūanū infectū fuit & infirmatū. Voluit ēt deus q experiret si a sua infirmitate naturalibus poterat liberari: & hoc tpe legis nature. Et cognouit q non. Insup si auxilio alicuius creature. Et hoc tpe legis date. Et hoc nō: qā lex non iustificabat sed fides futuri. Quare uidens homo infirmitatē suā nec se nec alio creato posse iuari: & q multiplicatae sunt infirmitates postea accelerauerunt. s. ad deū ad petēdū liberationem: dicēs libera me de sanguinibus. libera me de aq̄s multis. Quod figuratum fuit in filiis israel tā exñtibz in egypto: q tpe iudicū exñtibz in terraleis tradita a dño: q cum a dño recessissent: ingemiscētes ppter illa que patiebantur clamabant ad dñm. Et quia infirmitates agnoscebāt: descendebat deus & mittebat eis saluatore qui liberaret eos. Sic ergo humanū genus agnoscebat reatū suū & iniquitates ac infirmitates suas: Ipsoq di. cum p̄pheta: miserere mei dñe: qm infirmus sum. Sana me dñe: qm defecit uirtus mea. Tūc ipse saluator uenit. di. Mat. viii. Ego ueniā & curabo eū. Venit enī tūc magnus medicus qm totū humanū genus per mūdū iacebat egrorū: ut dicit Augu? Tunc agnouit medicū & eius remediū sibi fore opportunū. ¶ Secūda cōgruentia assignat a doctoribus ex pte descēdētis. Quia enī magnus dñs & deus ueniebat: ne eius aduent? ab hominibus ignoraret: & ut debite reciperet: longā precorū seriē p̄cedere decebat. Ideo primo per p̄res. Secundo per p̄phas. Tercio per legē. Quarto p̄ regnū & sacerdotiū deū incarnandum est p̄dictū. statim. n. ne eius aduentū homines nō agnoscerēt noluit uenire. Sed postq typis & uerbis ē declaratus hoibus: tūc rex regū uenit in mūdū. ¶ Tertia cōgruentia modus in operibus a sapiēte debet seruari. Et modus est ut de ipsefecto ad perfectū p̄cedat: & nō ecōuerso. Propterea decuit dei filiū incarnari nō i initio tēporū: sed in fine: ut sicut primus hō q fuit totius mūdi sensibilis ornamētū ultimo fuit cōditus. u. 3. sexta die: Sic secūdus hō totius nūdi reparati cōplemētū: in quo primū coniungit cū ultio. s. deus cū limo: decuit ut fieret. in fine tēporū sexta. u. 3. mundi etate: quā & tps grē icepit: & ipse desideratus aduenit. ¶ Quarta cōgruentia distulit p̄ eternus mittere filiū: quia locus dignus p̄ eius incarnatione nō est reptus. s. uirgo maria. quesita. n. est diu in oībus finibus israel aliq̄ p loco dei nec est iūta: qā nulla illa puritate nitebat: q sub dō maior neq̄ itelligi: & sic de alijs uirtutibus & gratiis qb? decebat eā ut dei eēt mater adornari. Sed nūquid deus potuit istū locū p̄parare oī tpe. s. beatā Mariā? Certe sic. Sed cōgruit ut ipsius dei genitricis prius p̄fectio declararet & postmodū adeo in esse p̄duceret: ut qnta eēt beate Marie excelētia & sctitas declararet seu demonstraret.

Cur xpus
statim post
lapsum hois
nō ē missus

quare prius figurari debuit: & uerbis sua excellentia declarari. que duo & si aliquādo sint facta simul: attū figurata est patrum tēpore: & declarata per pphitas. Cum ergo totū uetus testm horū duorū. i. pphz & pphetaz tēporibus decurrat: nō in tpe pdictorū sed in fine: deus pater nasci uoluit btām Mariam: ut sicut ab eterno eam deputarat matrē pro filio: sic & in tpe eā faciendo nasci: locū aptum pro filio disponderet & prepararet. Hac repera ad dei filium suscipiendum apta tam natura q̄ grā: a deo patre missus est. angelus gabriel: ut eidez in ea dei filium incarnandū nūciaret: & fieret: ipsa assensum p̄bente. Congruentie alie multe possunt adduci: sed p̄fate sufficiant: quia de hac materia dictū est p̄ me sufficiēter in ope de uita uirgis beate. fructu. xvi. Sic ergo apparet quare pater eternus: filiū statim post peccatū nō misit. ¶ Et sic patet ad primū dubiū.

¶ *Quare de? n̄ distulit beneficium redemptionis usq; i finē mundi.* ¶ Secundū dubiū quare hoc beneficium in finem mundi nō est protensum: ad ipsum homini conferendum: ex quo dilatū est p̄ quinq; milia annorum.

¶ Respondeo q̄ hoc factū est decentissime: quia si usque in finem incarnari distulisset: nec misericordia dei apparuisset aliquā: sed solū eius iustitia qua puniebat. Nec misericordia suū tēpus habuisset. Insuper eius aduentus nimis tardus fuisset: quia nec morbo remedium penitentie: nec opportunitas ex tpe medio ante iudiciū: hōi currendi ad brauiū affuisset. nec tēpus grē melius fore q̄ peccati esset ostensum. Sacrorū penitentie aut doctrine euāgelice tps: nō fuisset debite ordinatum. Quare his de causis misericordiā suā usq; ad iudiciū deus nō retinuit: sed tēpore plenitudinis gratie adueniente: ad liberandū hōiem pater filiū direxit & misit. Sic ergo apparet: q̄ missio filiū a patre nō debuit esse statim post peccatū: nec usq; in finem debuit differri. Quare de isto beneficio loquēdo: cum fuerit maximū nō debuit dari statim post peccatū: sed prius precognosci: quia sicut nullū beneficium est dādū nisi p̄cognoscenti: sic nec istud. Insuper & si illam misericordiam ultimā deus nō dederit hōi: plures tñ dedit post peccatū: utpote ipm i esse dimittendo: quo debet priuari de rigore iustitie. Ip̄m ad penitentiā referuando & grām infundendo. Et sic de aliis. ¶ Et si distatur: cur deus ante peccatū filiū nō misit.

¶ Respondeo: quia parū tēpus fuit inter conditionē hōis & eius lapsum: & tantum eius beneficium agnoscere debebat: q̄ fieri nō potuisset. ¶ Secūdo quia cū nasci deberet ex femina: & nulla tunc esset nisi Eua: ex ea carnem sumpisset: & tunc uel fuisset cognita postea ab Adam: Et sic inconueniēs fuisset q̄ desloraret per hōiem: Et si nō: opportuisset deum in adiutorium primi hōis aliam mulierem cōdidisse: ut ex ipsis genē p̄pagaret humanū. ¶ Tertio uel Eua potuisset peccare post: uel non: si sic: indecentissimū esset ut mater dei aliquādo peccaret: Si nō: & tunc fuisset cōfirmata in grā: & sic nō potuisset mori: contra scripturam di. Eccl. xvii. Quod deus fecit hōiez rectū &c. Sequitur. Posuit ante eū uitam & mortē &c. Et cōtra doctores dicentes. Primos parentes conditos eē: ut possent nō mori: sed nō q̄ non possent mori. Sic ergo patz: q̄ nec

ante peccatū: nec imediātē post seu in fine circa iudiciū pater misit filium. ¶ Sed quo tēpore? Respōdet Aplūs ad gal. iiii. di. q̄ ubi uenit plenitudo temporis: misit deus filium suū. Precesserat tēpus legis nature & legis scripte. Restabat tēpus gratie. In hoc siquidē tēpore missus est de ualle ebron Ioseph a patre. i. dei filius de celis a patre eterno: ad uisitandum frēs suos. Et sic uenit in sichē. i. in uallem hanc laboriosā & miserie: ut in figura habet gen. xxxvii. Tunc sermo domini a regalibus sedibus uenit sapientie. xvi. Tunc uenit dauid in nobe. i. g. xxi. Et ad gētes apostarices missus est Ezech. ca. ii. Moyses in egyptum Exo. iiii. Helias in bersabee Iuda. iiii. g. xvii. Neēias in Iudeaz Nec. ii. Isaias est missus a dño. Isa. vi. Abacuch uenit in babilonē. Dañ. xiiii. Et Ionas ad niniuitas. Ion. i. Et sic de aliis figuris ueteris testamēti: figurantibus hanc pūssimā filiū a patre missionē: & ad nos aduētū. Tunc arcus positus est in nube. gen. viii. Columba a Noe dimissa. gen. vii. Archa federis dñi posita sub tētoris. Exo. ultimo. Et tabernaculum domini in sylo. Iosue. xviii. Maiestas domini ingressa est tēplum dñi. iiii. g. viii. dñs ingressus est nubem & egyptū. Isa. xix. A femina dñs circumdatus. Iete. xxxi. per portaz claufulam ingressus est dominus. Ezech. xlii. Lapis excisus est de monte sine manibus. Dañ. ii. Et sol nube est reclusus. Ezech. xxxii. Et sic de aliis. ¶ Sed aduerte q̄ Aplūs dicit: q̄ in plenitudine tēporis est filius a patre directus. Vocat enim tēpus xp̄i aduentus: tēpus plenitudinis. ¶ Primo: quia tunc uenit plenitudo. i. xp̄us: in quo est ois plenitudo gratie & ueritatis. Io. primo. ¶ Secūdo: quia mater eius maria: in plenitudine grē & sanctoz est posita & locata. Eccl. xxiiii. Nazarie plenitudo gratie est collata: ut dicit Ieronym⁹ in sermone de assumptione. Hodie &c. ¶ Tertio: quia primo gratia creata inerat hūano generi: sed tunc gratia increata aie xp̄i est iuncta & unita: & sic omnis plenitudo deitatis homini assumpto est cōcata. ¶ Quarto: oia p̄petrata figurata & p̄missa per ueritatē xp̄m adimpleta sunt & terminata. ¶ Quinto plenitudo gratie ecclēsie pro suis membris ad merendū data est & concessa: quia omnes accepimus de plenitudine eius. Io. primo. ¶ Sexto: quia sūma gratia. i. bñficiū sūme gratuite incarnationis dei: est nobis adeo patre donatum: Et demū tēpus plenitudinis: quia sexta mūdi etate: qua non iustitia ut prius: sed misericordia dñi & gratia cūctis apparet fidelibus: quare merito tempus gratie & misericordie dicit & uocatur. Hoc ergo in tēpore dei sapia. i. dei filius uenit: sed quid eius aduētū est a nobis perceptum: fructu dicet & cōformitate sequenti. ¶ In hoc si quidē tēpore uerū messiam. i. deū: hōiem assumpsisse & oculis apparuisse mortaliū: ostēdūt. ¶ Primo a pphetis uaticinata. s. Iacob. gen. xlix. in bñdictione data Iude. Nō auferet sceptrū de iuda &c. que iplea est tēpore herodis regis iudeorum: qui nō fuit iudeus sed idume⁹. ¶ A Dañ. c. ix. post. lxx. hebdomadas annoz &c. Que pphetia iplea ē. xviii. Tiberii iperitoris anno quo tēpore xp̄s passus est. Ab Ageo. c. xx. di. post modicum ego mouebo celum

¶ *Quare ante peccatū xp̄s nō ē incarnatus.*

¶ *Quare tēpore grē distulit plenitudinem*

& terraz. & ueniet desiderat? &c. Sequitur iplebo domum hanc gloria &c. que impleta est beata maria in tempore filium presentante: & sic de aliis prophetis. ¶ Secundo hec ostendunt que dicta sunt de messia & figurata: in christo terminata: de hoc dictum est seriose fructu promissio. Et quia illa debebant impleri in aduentu Messie & impleta sunt in d. Iesu per propositum. ¶ Tertio ostendit hoc unctionis iudeorum cessatio. Dan. ix. Cum uenerit sanctus sanctorum cessabit unctio uestra. Sic allegatur hec auctoritas ab Aug. & sic habet in alia translatione. Sed cum iudei non habeant unctionem regalem nec sacerdotalem: per propositum. ¶ Quarto hoc ostendit ipsorum iudeorum captiuitas & desolatio: que per mortem ueri messie & christi eis euenire debebat: ut habet Dan. ix. que captiuitas & dissipatio ac desolatio usque in hodiernum diem: ab anno quodragesimo post passionem domini uiget. ¶ Quinto ostendit hoc iudeorum attestatio. Ioannes. n. baptista fuit iudeus & sanctus: & ipse perhibuit christum uenisse dicens Io. ii. medius uestrum sit: quem uos nescitis &c. Et infra dicit: quod Ioannes testimonium perhibuit: quod Iesus est filius dei. Simeon iudeus fuit. Pastores qui christum adorauerunt: et ipsi christum uenisse perhibuerunt testimonium. Luc. ii. sicut et Iosephus qui fuit nobilis iudeus. xviii. antiquitatum libro: de christo Iesu loquens: ubi expresse ponit quod Iesus fuit uerus christus. i. messias in lege promissus. ¶ Sexto hoc ostendit gentilium assertio. Sibilla. n. erithrea que fuit tempore Ezechie & nune Pompilii secundi regis romanorum: in exponere somnii uisi simul a centum senatoribus: qui uiderunt noue soles: & per hos soles intellegendum. ix. generationes: sic inquit. ¶ In diebus quartae generationis exurget mulier de stirpe iudeorum nomine Maria: habens sponsum nomine Ioseph: & peregrinabitur ex ea sine coniunctione uiri: de spiritu sancto filius dei nomine Iesus. Et ipsa erit uirgo ante partum: & uirgo post partum. Qui uero ex ea nascetur: erit uerus deus & uerus homo: sicut omnes prophete predicauerunt. Et de tempore subdit. In diebus illis erit Cesar Augustus celebre nomen. Et regnabit in roma. Et subiciet omnem terram sibi. Et plura dicit ibidem. de quibus uide in opere a me edito de uita beate marie fructu. xxviii. ¶ Hec eadem sibilla tiburtina non solum predictum: sed et uirginem mariam cum filio: Octauiano imperatori ostendit in celo. ¶ Albumasar sexto maioris introductorii differentia prima ponit concordans cum astrologis: babilonis grecis & egiptiis: quod tempore Octauiani imperatoris puella uirgo pulchra pareret filium nomine Iesus. ¶ Calcidius super titulum meum platonis: ponit quod stella quedam creata fuit designans ortum & descensum dei: ad humane conuersationis gratiam mortalium. Cuius inspectione stelle: sapientes caldeorum quesierunt recentem ortum dei. Reperitque illa maiestate puerili: eam ueneratos mueri & uota tanto regi conuenientia ministrasse. Magos et de quibus dicit Calcidius quesierunt & adorasse deum natum. scilicet dominum Iesum in diebus herodis regis est certum. ¶ Centurio ille gentilis deum aduenisse cognouit in carnem dominum Iesum christum: quando ipsum adire domum suam non permisit indignum se esse profitendo: ut sub eius tecto tan-

ta celsitudo intraret. Matt. viii. ¶ Alter centurio passionis christi tempore & deum in carne uenisse: & dominum Iesum esse filium dei professus est ut patet Matth. xxvii. ¶ Nec mirum est si per ora gentilium dominus aduentum suum uoluit esse cognitum & testatum: quia ipse ad redimendum tantum gentiles quam iudeos uenerat: & facere de eisdem unum populum & numerum ouile: quorum omnium ipse est pastor. Et ideo David propheta dicit quod dominus de christi aduentu & fiendis per eum. Narrabit in scripturis populum. ¶ Septimo supernorum spiritum proclamatio: eius. n. aduentum & incarnationem. Angelus dixit. Luc. primo: dixit Ioseph. Mat. primo. Euangelizauit eius ortum pastoribus. Luc. primo. Angeli qui in eius sacro ortu cecinerunt gloriam deo. Luc. ii. Qui ipsi seruierunt in deserto. Matt. iiii. Et eius resurrectionem annunciauere: ut patet in euangelio. Mat. Mar. Luc. & Io. circa finem. ¶ Octauo demonum proclamatio hoc ostendit: demones enim Iesum esse filium dei: & uenisse ad eos torquendum clamauerunt. ut patet Matth. Mar. & Luc. ix. Hoc ostendit miraculorum operatio: suscitatio. n. mortuorum & aliarum curatio infirmatum solo iussu & uerbo: ipsum esse deum & uenisse in carnem ostendit. ¶ Decimo ostendit hoc inimicorum christi delectio & persecutio. scilicet iudeorum. Imperatorum & tyrannorum: Iesum & suos persequenti: quorum non est memoria amplius: miserabiliter enim mortui sunt & exterminati. Et hoc sunt multa alia propositum ostendenda: predicta tamen. x. sufficiant ad pensum. Quibus arguo. d. christum deum esse: & a patre destinatum & missum: ut dicit hec prima pars presentis fructus & conformitatis: uel Iesus emissus celitus: & dicta sufficiant per eius breui exponere. ¶ Expositio secunde partis secundi fructus: uel Franciscus destinatur.

Xpedita prima parte istius secundi fructus & conformitatis. uel. Iesus emissus celitus. Consequenter declaranda est secunda pars eiusdem fructus & conformitatis scilicet licet Franciscus destinatur. scilicet a deo ipse est emissus: & destinatus. Circa cuius expositionem sunt tria uidentur. ¶ Et primum quod beatus Franciscus fuit a domino destinatus. ¶ Secundum de tempore: quo fuit & debuit destinari & mitti. ¶ Tertium ad quid faciendum a deo. b. Franciscus est directus & transmissus. Quibus uisus patebit expositio huius secunde partis istius fructus & conformitatis. Quatum ad primum b. Franciscum directum missum & destinatum a domino multa ostendunt. ¶ Et primum est sacre scripture figura: ubi aduertendum est quod ut dictum est fructu & conformitate procedenti: quia b. Franciscus gratia diuina faciente: fuit Patriarcha. Propheta. Aplos. Martinus. Doctor. Confessor. Virgo. & angelus. & christo pre aliis sanctis conformior: ut pensum opus declarat: Si figura capitis christi ad membra possunt aliquando coaptari. ad sanctos: a fortiori. b. Franciscus: & quia similis fuit omnibus sanctis & electis per figuras omnium potest figurari: quare per missos directos & destinatos a domino

Scriptura ostendit. b. Franciscum missum a deo.

Sibilla erithrea.

Sibilla tiburtina. Albumasar.

Calcidius super titulum platonis.

& ab his qui dñi uicem seu figuram retinet pculdu-
bio figurat. ut per Ioseph directus a patre ad fratres.
gen. xxxvii. Per iudam missum a Iacob. gen. xlv. Per
Moysen in egiptum directum. Per dauid missum ad
Saul. i. r. xvii. Per Heliam missum a dño in bethel. iiii.
r. ii. Per angelum missum a dño ad percutiendum ca-
stra regis assiriorum scdi paral. xii. Per Neemia mis-
sum in iudeam. Nec. scdo. Per Abacuch missus in ba-
bilonem. Dan. ca. xiii. Per Isa. missum a dño isa. vi.
Per Iere. Iere. i. Per Ezechiele missum ad gentē apo-
statrice. Per Ionam missus in ninuē. Ione prima. Et
per Ioan. baptistam: ut dicitur missum a dño. Io. i. Et
sic de aliis que ad bñm Franciscus est Ioseph rōne ua-
cinitii prophetalis. Iudas rōne collaudationis diuine.
Moyses rōne imunitatis a scelere. Dauid in diaboli su-
peratione. Helias in obseruantia diuine legis. Ange-
lus rōne puritatis. Neemia in zelo. Abacuch in car-
nis subiugatione. Isaia in sanctificatione. Ieremias i
cōpassione. Ezechiele in informatione. Ionas simplicita-
te. Ioan. baptista pñe exhibitione. Quia igit b. Fran-
ciscus uirtute conformitatis pñe istis est similis: p ipos
habz figurari: & per ipsorū missionē. Et quia multa
uirtuosa b. Franciscus exercuit. Et hoc circa diuersos
ideo ad distincta loca & actus more pfatoz dicitur
destinatus & missus: ut in sequētibz apparebit. Et p-
cipue conformitate decima: quādo de ipius ager p-
dicatione. Succurte tñ pōt dici. b. Franciscus ut
Ioseph ad fratres: cum irēs congregauit: protectū or-
dinis pdixit: & eoz consciētias lrenauit. Et hoc ipso
b. patre in curru transformato: ut iudas ē missus a la-
cob: ad Ioseph: cum oēm intētionē tam suā q̄ fratrūz
agebat & docebat iactare in xpm dicēs fratribz eos
mittēdo. Iacta cogitatum tuum in dño: ac oīa ad xpi
gloriam referēdo & laudē. Vt Moyses ad egiptū quan-
do multos de errore presentis uite & tenebris ad lu-
men ueritatis sua pdicatione perduxit. ut patuit in fra-
tre pacifico & latronibus per ipsum cōuersis. Vt Da-
uid ad Saul est directus: qñ cithara. i. cruce xpi a de-
monio plures liberauit. Vt Helias ad bethel. i. ad san-
ctam Mariam de Angelis: ad quē locū zelum habuit
& amorem plusq̄ ad alia loca ordinis. Vt Angelus est
missus ad petcutiendū: quādo a ciuitate aretū demo-
nes eiecit: & ad pacē ciuitas ē reducta. Vt Neemia
directus in iudeam: ut hedificaret ciuitatem hierusa-
lem. quia b. Franciscus datus est a xpo in lucē gentiūz:
ut diceret: & reparationēz Ierlēm. i. ecclesie terrestris: ut
xpus eidem dixit. Et dñs Innocētius terti⁹ in susten-
tatione ecclesie lateranēsis a bto Frāscisco: cōspexit.
Vt Abacuch: quādo habita prima regula Frāscici pci-
bus annonā sibi & fortis: deus ab hoīe incognito dire-
xit. Sicut & in mari fecit sclauonie subuenies nauitis.
Vt Isaia missus est: quādo eius uerba erant calculo
ignito. i. spū sc̄to plena: & taz seculares masculos q̄ se-
minas ad xpm conuertit. ut patuit in tribus ab eo in-
stitutis ordinibus. Vt Ieremias est missus ad cōpatien-
dum cūctis. quia oībus quibus nō poterat dare cen-
sum: seipm pbebat & affectum. Nulli rei parcebat s3

oīa dabat: & superipendere semetipsum cupiebat. Vt
Ezech. ad infideles est directus cōuertendos. Nā sol-
danum ad xpm conuertit: ut patebit si uctu & cōfor-
mitate. xxxix. Vt Ionas ad Ninuē: quādo bñs Fran-
ciscus eundo per mūdū: tam exēplo eius q̄ uerbo: mul-
ti oīa dimittentēs: ad xpm conuersi sunt: & uitā asper-
rimam actitarunt: adeo ut fratribus per ipz fuerit in
quodam generali caplo mandatū: q̄ loricas circulos
& huiusmodi oīno deberēt deponere. Vt baptista Io-
annes est missus ut diceret. Non solū ad pñiam pdican-
dum. Propter qd & ordinē unum fecit: qui titulo fra-
trum de pñia pnotatur: sed et directus est ut uiam pa-
raret xpo. i. uitam xpi euangelicaz reformaret: & xpz
crucifixum in cordibus fidelium cōplāret. Sic ergo
prefatis & similibus figuris apparet. directio. b. Fran-
cisci & cā figurarum b. Francisco applicataz. ¶ Sed
inter alias ad nostrum ppositū est figura de columba
Noe ex archa emissā: que teste Ioachim i expositio-
ne Ieremie & in aliis locis pluribus. b. Franciscus & or-
dinem eius significauit. Nam ordo minorum ab ipso
ordo colūbinus uocatur: tam conformitate coloris in
habitu: q̄ pprietate & colūbe effectibus. a Noe ergo
columba emittitur quādo. b. Fran. a xpo & deo patre
ad mūdū destinatur. Sed ex archa quia insignitus fū-
de perfectissima sancte romane ecclesie. Sed aduer-
te q̄ bis Noe ex archa emisit columbā: quia bis Frā-
cisco fuit reuelatum ut dicitur q̄ nō ad loca solitaria
iret ad morandū: sed ad ciuitates castra & uillas: quia
ad conuertendū animas sua pdicatioe a deo erat dire-
ctus. Sed secūda uice. b. Franciscus portauit ramū oli-
ue ad Noe: quia secūdo facta sibi reuelatione a xpo:
ut iret ad pdicandū: statim accessit. Nec solum paces
primo sp̄ annunciano: sed a xpo longinquos ad xpz
pacificatos uerbo sue pdicationis reducēdo. Nā pdi-
cationē eius tunc hoies de cānario audiētes: tam ma-
sculi: q̄ semine castrum uolebāt reliquere. Propter qd
tertiū ordinē cōem qui fratrū de pñia intitulat insti-
tuit. Sic ergo & si Franciscus primo emissus. i. cū sibi
primo reuelatum fuit q̄ iret ad pdicandū: magnū fece-
rit fructū. In secūda tñ emissionē. i. post secūda reue-
lationem: maiorem fecit: quia tertiū ordinem de ho-
minibus & mulieribus ad xpm cōuersis instituit. Sic
ergo apparet missio & directio bti Francisci scriptu-
re sacre figura. ¶ Secundū ostēdens. b. Franciscus esse
a deo destinatum: est ecclesie censura. Dñs enīz papa
Gregorius. ix. qui eū catalogo ascripsit sanctorum: in
psa q̄ fecit de ipso que incipit. ¶ Caput draconis ul-
timum. Ultorem ferēs gladium. Aduersus pplm dei.
Excitat bellum septimum. Contra celum erigit: & niti-
tur attrahere. Maximā partē syderum. Ad dānatorum
numerū. dicit bñm Franciscū a xpo destinātū sic sub-
dens. Verum de xpi latere. Nouus legatus mittit. In
cuius sacro corpore. Vexillum crucis cernitur. Frācis-
cus princeps inclitus. Signum regale baiulat. Et cele-
brat concilium. Per cūcta mundi climata. Contra dra-
conis scilmata. Acies trinas ordinat. Expeditoz mili-
tum. Ad fugandum exercitū. Et tres cateruas demo-
nū. Quas draco semp roborat. Sic ergo p3 auctorita-

testimonium
Gregorii
ix. de bti
Francisco

te papali. b. Franciscum a dño missum & destinatum. ¶ Tertiū qd bt̃s fr̃ciscus sit missus a dño. declarat dignitas cardinalis. Nam dñs frater Bonauētura cardinalis. Ep̃us Albaneñ. sanctitate & scia orbi toti p̃clarus: in p̃logo legēde maioris ipsius bt̃i francisci sic ad p̃positum dicit. Apparuit gratia dei saluatoris nostri dieb̃ istis nouissimis in seruo suo francisco: quē tāta deus benignitate respexit excelsus: qd nō solum de mundialī puluere suscitauit egenum: Verū ēt euāgelice perfectionis Professore ducem ac p̃conem effectū in lucem dedit credentiū: ut testimoniū perhibēdo de lumine: per uiam lucis & pacis corda fidelīū dño prepararet. Hic & enī quasi stella matutina in medio nebulę claris uite micans & doct̃ine fulgoribus: sedentes in tenebris & umbra mortis: irradiatione p̃fulgida direxit in lucē: & tanq̃ arcus refulgēs inter nebulas glorie: signum in se dominici federis representās: pacem & salutem euangelizauit hoīb̃: existēs & ipe Angelus uere pacis: scdm̃ imitatoriā quoq; similitudinem precursoris destinatus a deo: ut uiam parās in deserto altissime paupertatis: tam exēplo q̃ uerbo penitentiam p̃dicaret. Hec doctor & dñs iste. ¶ Quartū qd p̃positum ostendit de missione bt̃i Francisci a dño est xpi charitas uisceralis. b. n. franciscus: ut dicit secūda pars legēde maioris instigante se sp̃s: cum deambulans circa ecclesiam sancti Damiani eandem intrasset ad orandū. Et ante crucifixum orans cōsolationem a dño recepisset: Cūq; lachrimosis oculis in dominicā crucem intēderet: uocem crucifixi ad se delapsam audiuit ter sibi dicentē: francisce uade repara domū meam que ut cernis tota destruit̃. Ad reparandū igit̃ sp̃ualiter potiusq; corporaliter: domū dei mandatum accepit. b. franciscus: & sic cōsequēter a xpo est destinatus & missus. ¶ Quintū qd ostēdit bt̃m fr̃ciscum directum a dño est diuinalis reuelatio. ut enī dicit quarta pars legēde maioris: habita prima regule confirmatione a dño Innocētio. iiii. cū in uallē sp̃oletanam esset reuersus cum sociis: tractare cepit utq; inter hoīes conuersari deberet: an ad loca solitaria se transferre. Sed xpi seruus franciscus nō de sua uel suorum confidens industria: per orationis instantiam diuine super hoc uoluntatis beneplacitū requisit. Superne igit̃ reuelatiōis illustratus oraculo: intellexit se ad hoc missum a dño: ut xpo lucraret aīas quas diabolus conabat̃ auferre. Ideoq; magis omnib̃: q̃ sibi uire soli p̃elegit. Illius puocatus exēplo qui unus p̃ omnibus mori dignatus ē. Et uice alia put in xpi. parte habet maioris legēde: dū dubitaret an q̃soni uel p̃dicationi uacaret. Et dubitationē fratribus exposuisset multa pro utraq; parte allegādo. Et quia de se nihil cōfidebat nec p̃sumebat: uolens sup̃ hoc scire dñi beneplacitū certum: fratrem Maleum unū ex sociis cum alio fratre ad fratrem Siluestriū: qui crucē aureā p̃gredientē uiderat ex eius ore: qui tūc in loco qd de carcere nunc uocat̃ manebat: misit: ut super hoc diuinum responsum perquireret. Id ip̃m sacre uirgini beate Clare mandauit: ut per aliquā simpliciorē & puriorē de suis uirginibus: nec nō & per suam. orōnē sci-

rē a dño mereret. Qui frater siluester & uirgo deo dicata Clara: ac eius socia diuina reuelatiōe concordauerunt bt̃m Franciscū directū a dño: ut potius p̃dicaret q̃ oraret. Quapropter uir dei cū sūma reuerētia quid dñs uellet de ip̃so percipiens: statim assumptis duobus sociis. u. fratre Masleo & fratre Angelo sanctis uiris: ad p̃dicandū accessit: ut ad qd missus erat a domino: perficeret sine mora. Sic ergo diuina reuelatiōe p̃: patrē Franciscū a dño esse directū. ¶ Sextū ostendens nostrū p̃positum est uirginis gloriose apud xp̃m filium supplicatio. ut enim in legenda beati dñici habetur. Xps peccatis hoīum. u. superbie auaritie & luxurie irritatus: dum tres lanceas ad mundū destruendū uellet tibrare: meritis matris & supplicatiōe cū p̃missione destinationis beatorū Francisci & dñici ad mundū conuertendū: ab ipsa dei genitrice inclinatus dñs: & mundo pepcit: & p̃fatos ad mundū conuertēdum destinauit. ¶ Septimū qd ostendit p̃positū est diaboli attestatio. Qui per os cuiusdā mulieris de. b. Fr̃. & eius loquēs ordine: dixit qd deus pater p̃pter p̃ctā hoīum cum finem mūdi uellet maturare: xps ei? fili? patri supplicauit: ut daret sibi aliquos qui essent sue crucis baiuli: ut numerus saluandorū augeretur. Et qd tunc a patre eterno datus est sibi bt̃s Fr̃ciscus: cū ordine suo: & ip̃m xps direxit cū ordine ad p̃fata. De multiplicatione ēt ordinis & de multis aliis de quibus dicitur suis in locis infra: dixit diabolus per os illius mulieris cuidam baroni moranti int̃ alpes ugubii & massam trabarie. ¶ Octauū qd ostendit bt̃m Franciscum a dño directū est sui & fratrū destinatio. Statim enim ut octo fr̃es fuere: eos. b. Franciscus ad quatuor orbis partes ad p̃dicandū direxit: ipse cum socio unā partē eligendo. Sic ēt fecit tēporis in p̃cessu per orbem mittendo: & ad partes infidelium. Et qd nil agebat nisi quātum diuinus sp̃s p̃monebat: a deo hoc iudicio. b. Franciscus cū suis esse directū ostēdit & declarat. ¶ Nonū qd ostendit bt̃m Franciscū destinatum est dñi Iesu xpi ad bt̃m Fran. locutio. Nā quādo indulgentiā p̃ sancta Maria de Angelis a xpo petiit. tūc xps eidem dixit: qd peteret quicqd uellet circa salutē gentiū: & cōsolationē animarū & ad honorē deitatis & reuerentiā: quia inquit datus es in lucem gentiū & reparationē ecclesie terrest̃is. Hec xps. q̃re cōcludit merito qd ut alter Isaīas & Ioānes baptista: de quib? similia dicunt bt̃s Fran. destinatus est a dño. ¶ Decimū p̃positū ostēdens est. b. Fran. ad animas feruor & dilectio: ad quas uiscera gestabat materna: pro q̃q; saluatione orabat: p̃dicabat: exēpla sanctitatis p̃bebat. Et sic de aliis. Quod utiq; ipse tanto nō fecisset feruore: nisi sciret se ad harum salutem p̃curandā a dño missum. ¶ Undecimū asserens p̃positū de. b. Fr̃cisco est ipsius a xpo cōsignatio: factorū enī signaturū a xpo in. b. Fran. imp̃ssio: est euident argumētū ipsius destinatum a xpo ad mundū renouādum: ut dicit statim: & fructu & conformitate. xxxi. latius ostēdet. ¶ Duodecimū ostēdens p̃positū est sanctorū scdm̃ diuersitatem tēporū in mundū a deo directio & destinatio. Nam a p̃ctō primi hominis usq; ad tēpora b. Fran.

operarios dñs nō destitit mittere in uineā omni tēpo-
re: & sic tēpore fecit b. Fran. ut statim ostēderet. Quare
p̄iatis. xii. uis: & aliis de quibus in expōne huius cō-
formitatis dicitur. p̄3. b. Fran. a dño missus & directus
q̄ erat primū uidendū. ¶ Vidēdū est nūc de secūdo. s.
de tpe quo est missus a dño. ¶ Et quātum ad hoc p̄3
m̄sio per euāgelistā Ioānē apoc. vi. & vii. q̄ in aptiōe
sexti sigilli. Angelus est directus hñs signū dei uiui. i.
b. Fran. ¶ Pro cuius euidētia & dicendox est sciēdū:
q̄ nouum testm̄ in ueteri testamēto est sicut rota in ro-
tam iuxta uisionem Ezech. ca. primo. Quare quēad-
modum in nouo testamēto sunt. vii. sigilla. i. totū tem-
pus noui testamēti per. vii. curricula uoluit: sic & in ue-
teri testō: & ecōuerso: sic i ueteri sic in nouo. In quoz
quolibet & si plures hoies perfecti missi sunt a deo:
inter eos tñ fuit aliquis p̄cipue missus homo deo ac-
ceptissimus & singularis. Tot enim stelle sunt in fir-
mamento ecclesie militantis a deo posite ad humani
generis directiōe & lucem: & tot in uineam operarii
a dño missi: quot sc̄tōs deus nasci in hoc mūdo fecit.
Tēpora seu sigilla ueteris testamenti incipiēdo a mū-
di exordio & lapsu prīnorum parentū: usq̄ ad xpi
Septē sigillū aduentū sunt hec u3. ¶ Primū fuit prima etas u3 mū-
di siue etas dialis fabricationis & prīnordialis obliuationis: &
et ueteris: incepit ab Adam & durauit usq̄ ad Noe. Hoc tpe &
testamēti. si singularissimū fuerit Adam: quia tñ principium fuit
nostre preuicationis: nō cōputat̄ inter electissimos
dei. Fuerūtq̄ et alii utpote Abel Seth Enos qui ince-
pit inuocare nomen dñi. gen. iiii. Tñ p̄cipuus inter
eos fuit Enoch. De quo Eccl̄. xlii. d̄r q̄ Enoch pla-
cuit deo & translatus est in paradysum: & quia debet
uenire tēpore antixpi: ut p̄3 Apoc. xi. Ad que3 fine3
subditur in loco p̄allegato: ut det gentibus sapiam. i.
predicet xpm̄ dei uirtutem & sapiam: uel ut alibi le-
gitur det gentibus p̄nam. i. ad p̄nam adducat anti-
christi imitatores. ¶ Secundū sigillū & etas est hñs
malis declinationis & infectiōis. Et cepit a Noe usq̄
ad Abraam: quo tēpore omnis hō corruperat uia suā
uitio luxurie: adeo ut peniteret deum hōiem fecisse.
Attamē mittendo diluuium deus oēs necauit. Hoc in
tēpore fuit hō singularissimus destinatus a deo. s. Noe
iustitie preco. i. pe. ii. qui inuentus est perfectus & ius-
tus: & in tempore iracundie factus est reconciliatio.
Eccl̄. xlii. & solus cum sua posteritate est a deo a di-
luuiō referuatus. gen. vii. ¶ Tertiū sigillū & etas ē
singularis plebis electionis. Et cepit ab Abraā. Et du-
rauit usq̄ ad Moysen. Et uocatur singularis electiōis:
quia hoc tēpore deus p̄cipiendo Abrae ut exiret de
terra sua: & iret in terram quā ei ostenderet: gen. xii.
Ipse Abraam cum sua posteritate in peculiare dñi po-
pulum est electus. Sed hoc tēpore & si multi iusti fue-
runt. s. Abraam Isaac & Iacob cum filiis: p̄cipue tamē
fuit ipse pater Abraa3. Et ipse a deo est missus. Quā-
tum enim fuerit singularis & deo acceptus: multa ca-
pitula ostendunt libri gen. Sed de ipso loquēs Eccle-
siasticus. cap. xlii. sic dicit. Abraam magnus pater
gentiū multitudinis: & nō est inuentus similis illi in glo-
ria qui cōseruaret legem excel̄si. Et plura dicit ibide3

ad eius laudem & cōmendationē: Vide ibi. Nā pater
fidei nostre ipse uocatur ab ecclesia: quia credidit deo.
gen. xv. ¶ Quartum sigillum & etas est diuinalis po-
tentie demonstrationis: quo tēpore ipse dñs in uirtu-
te multa pplm̄ de egipto extrahendo: nomē suū pha-
raoni & eius pplō indicauit. s. Adonai. Exo. xii. Qua
etate dñs singularem misit uirum. s. Moysen. Exo. iii. &
iiii. Dilectū a deo & hominib⁹: cuius memoria in be-
nedictiōe est: & qualis hic fuerit libri. Exo. Leui. Nu-
meri & deuteronomi manifestant. De illo loquēs ec-
cle. xlv. ca. dicit. Similem illum fecit in gloria sancto-
rum. Et in uerbis suis mōstra placuit. Et multa de eo
dic̄ magna. de hoc dicit scriptura Deuteronomiū ulti-
mo: q̄ non surrexit p̄pha ultra in israhel sicut Moyses:
qui noscet deum facie ad faciem &c. ¶ Quintū sigil-
lum & etas est peculiaris dñatiōis: & incepit a Dauid
usq̄ ad Heliam. Quo tēpore populus dei per reges ē
gubernatus. Hoc tēpore missus est Dauid a deo: qui
erat uir sc̄d̄m cor dñi. i. g. xlii. qui fuit sicut lux auro-
re absq̄ nubibus. ii. g. xxiii. de quo habet Eccl̄. xlvii.
Qui cum leonibus luit sicut cum Agnis. Et sequitur
In omni opere dedit confessionē sc̄to. De omni corde
suo laudauit deum &c. nam & si multi fuerint singu-
lares: Ipse tñ p̄re aliis cōmēdat: quia xps purgauit pec-
cata illius: & exaltauit in eternum cornu illius ut aici-
tur ibidem. ¶ Sextum sigillum & etas est p̄phetalis
irradiationis. & cepit a tpe Helic usq̄ ad transmigra-
tionē babilonis. Quo tpe fuerūt multi p̄phie: Helias
Helise⁹: Ila. Ieremias. Et sic de aliis. Et iter alios hoc
tpe fuit directus a dño ipse p̄pha Helias. de quo di-
cit Ecclesiasticus. cap. xlviii. q̄ surrexit quasi ignis: &
uerbum ipsius quasi facula ardebat. Et plurima dicit
ad eius laudem. de cuius mirabilibus habes in. iii. Re-
gum & in principio quarti: qui tandē in celum per tur-
binem cōcendit: ut p̄3 quarti Regū. ii. ¶ Septimū si-
gillum & ultimū ac etas est generalis uexatiōis. & ce-
pit in transmigratione populi iudaici in babilonē us-
q̄ ad xpm̄. Quo tpe populus dei fuit multip̄ affli-
ctus: ut p̄3 de rege babilonis. De rege ninie tpe Iu-
dich. De Aman tpe hester. Et de aliis tpe machabeo-
rum. Et si multi fuerint singulares hoc tpe. s. Ezech.
Dan. Esdras. Neemias. Thebias. & sic de aliis. Preci-
pue tñ hoc tpe missus est ille singularis hō a deo. u3.
Simon onie. De quo dicit Eccl̄. i. Qui i uita sua sūful
sit domū. Et subdit q̄ fuit. Quasi stella matutina i me-
dio nebule &c. multa dicit ad eius cōmendationē. Ex
quibus. vii. sigillis siue etatibus omissis que in eis fa-
cta sunt: p̄3 q̄ septē singularissimos hoies ad mundū
renouandū destinauit dñs deus. ¶ Quoz ad istar in
nouo testamēto. vii. sigilla ponunt̄ & etates: de quib⁹
vi. iam ut credit̄ transierūt: & septia expectat̄: siue iā
incepit. ¶ Primū igit̄ noui testamēti sigillū est uiscera-
lis miserationis plenitudinis. s. gratie: quo tpe deus p̄-
ppter nimiam charitatē suam filiū suum misit in simi-
litudinem carnis peccati. Hoc tpe & si Ioannes bap-
tista sit missus a deo: Ioā. i. tñ quia uenit in testimoniū
Iesu xpi. Ipse xps est iste homo missus a deo in mun-
dum renouandū & redimendū: quē pater sanctificauit

Sigilla
ue etas
nouo testamēti

& misit in mūdū: qui fuit uerus deus & homo: potēs in opere & sermone: Luce ultimo. de quo de q̄pluribus aliqua ponunt euangeliā: ubi qualis fuerit moribus uita conuersatione doctrina & sermone ostendit. ¶ **Secundū** sigillū & etas est Apostolaris pdicationis. & incepit ab aduentu spūs sancti in Apostolos in die pente. Quo tpe & si missi sint sancti Apostoli ad pdicandum in orbem uniuersum: Mat. ult. tñ unū singulariter elegit & misit. s. Aplm Paulū. Qui fuit uas electionis a xpo directum: ut eius nomē portaret coraz gentibus & regibus & filiis israel. Act. ix. Qui Aplūs uocat segregatus in euangeliū dei Ro. i. Raptus ad tertiu celum. ii. corin. xii. Qui plus omnibus laborauit. i. corin. xy. ¶ **Tertiu** sigillū & etas ē uictorialis triūphationis. s. tpe martirum. Et incepit a persecutione Neronis Domitiani & aliorum Imperatorum siue tyrannorum xpm ppter idola persequētū: ac sc̄tos xp̄z confitentes interficientiū. Et hoc tps bene per ecc. & ultra durauit annos: usqz ad constantini ad xpm conuersionē. Quo tpe missi fuerūt martires insignissimi: ut p3 in sc̄toz legēdis: sed precipue unus est missus a xpo: de quo pre aliis magis solēnizat ecclesia. u3. b. laurentius. Hic qualis fuerit solēnitas ecclesie declarat euidenter. ¶ **Quartum** sigillū & etas est carnalis subiugationis. & cepit a baptismo constantini & durauit usqz ad tēpora beati Benedicti. Quo tpe fuerunt illi sancti cōfessores in desertis egipti & aliis locis morantes: inedia: austeritate uite: uigiliis: orationibus: disciplinis: & aliis carnem in seruitutē spūs redigentes. Sed hoc in tpe & si Paulus primus heremita: & alii post eum plures sanctitate famosi sint directi: precipue tñ fuit b. Abbas Antonius pater quasi oīum monachoz & anachoritarz: magister Pauli simplicis: Maronis: Macharii: & sic de aliis. Cui post superationem demonū dixit xps. Quia uiriliter fecisti te facias in toto orbe noiari. Quo noie Aug. & alii ad sanctē peragēdū sunt incitati. ¶ **Quintum** sigillū & etas est mirabilis mundi subleuationis a presturis: quē inerāt in orbe: per gētes uandaloz: gothorū: hunoz: longobardorum. Et sic de aliis. Quo tpe missi sunt multi pbi & sancti uiri: put btūs papa Gregori⁹ i libris recitat suorum dialogoz: qui mirabiliter mūdū signis & uirtutibus subleuarūt. Sed inter eos missus ē singularissimus uir re & noie Benedictus: Cuius cōuersatio uita doctrina: ac per orbē noiatio: qualis fuerit. b. Gregori⁹. ii. dialogoz libro luculēter exp̄ssit. ¶ **Sextum** sigillū & etas ē p̄nialis & passionalis crucis renouationis. qd tps incepit a b. Francisco tpe ut supra dictum ē Federici sc̄di impatoris. Mcccyi. dñi anno. Quo tpe aptū ē. Sextū sigillū ut Ioānes ponit Apoc. vi. qua apertioe sigilli fact⁹ ē terremotus &c. ut sc̄da parte primi fructus dictum ē. Illo. n. tpe mundus cruciabat & spāliter romana ecclesia ppter sarracenos p ipm Federicum ad partes fidelīū adductos: ut nullus auderet papam seu ecclesiā noiare: nec xpm seu Apostolos quis sequebat. Vita xpi erat in cōtētu & p despectum paupertatis & appetitum diuitiarz oīno oblitterabat: integritas erat a maiori usqz ad minimū quilibet

auaritie signate per maleolos: supbie signate per stupā. Luxurie signate per picē: Inuidie signate p nāptā: quibus fornax per ministros demones incēdit huius mundi: ut in figura habet Dauid. iiii. Hoc inquā tempore ut Ioānes euangelista inspexit. ca. vii. Sexto apto sigillo ab ortu solis. i. de ciuitate Assisi ad orientē posita ascendit Angelus. i. Angelicus uir Francisc⁹ puritate & sanctitate cōsimilis angelis: directus a dño. Sed qūo: inquit cum signo dei uiui. quia ipse ut dicitur fructu & cōformitate trigesima prima & solus signatus est signo stigmatum dei uiui. Cum isto signo uenit. b. F. Sed ad quid: statim dicit. Sic ergo p3 q. b. Francisc⁹ est direct⁹ a dño. Et quo tpe: quia sub sexti sigilli apertione: ut dñs Albañ. asserit in plogo maioris legende. Et q tpe Federici sc̄di. b. F. ordinē incepit & cōsequēter a dño missus est: p3 chronicā itūeti. Regnauit enim. xxxvi. annis: & si pluribus ab ecclesia depositus. insuper isto Imperatore in apulia existētia. b. F. Baronibus suis pdicauit. Et ab ipso Imperatore tandem inuitatus ad cenam: collocata eius mādato muliere in camera cum. b. Francisco: miraculo magno uiso de igne super quē nudū se. b. F. posuerat: & nō lesus: ad ip3. b. Franciscū deuotiōe esterbuit spālī. Isti⁹ ē tpe. b. Clara post mortē bti Francisci uiuebat: & circa gentes eiūdem exercuit illud miraculū: ut corporis xpi portatiōe oēs qui iam suū intrauerāt monasterium effugaret. De tpe septimi sigilli quādo pprie incipiet: & quis spāliter mittetur: quia nō nobis certū est: ideo nihil ad p̄sens. Sic ergo p3 de tēpore: qd erat sc̄dm pro p̄senti declarandū. Circa tertiu q est uidendum. u3. ad quid a dño. b. Francisc⁹ est missus: & directus: est aduertendū: q cū tpe quo. b. F. missus ē: oblitterata ē p̄fectionis uia que in xpi imitatiōe & apostolorum fundat. & hoies peccatis irretiti: p̄nie formā ignorabant: ac sciētes peragere declinabāt: Et bñficiū passionis xpi a cordibus hoīum aberat totali: utpote quia nec passio meditabat a quoquā: nec xps crucifixus inter cordis uiscera uelut fasciculus mirre stringebat. b. igit Frāsciscus ad hoc directus est a dño: ut p̄niam exercēdo p̄niam pdicaret: & ad ipsam faciendam fideles induceret. Oblitteratam xpi uitā & Apostolorum renouaret: eam tenēdo p̄fitendo & obseruādo. Et demum ad Iesum sectandū meditandū & cordis amplexibus pstringēdū omnes xp̄colas iduceret & uocaret. Ad hec tria a dño. b. Frāscisc⁹ est direct⁹. Quod enim ad p̄niam faciendam & pdicandā. b. F. est directus & missus. p3. primo Innocēti pape tertii mādato: qui regulam approbans dedit. b. Frāscisco. & suis sociis de p̄nia pdicanda mandatū. Sc̄do p3 quia conuersus ad dñm cepit p̄niam pdicare: cuius uerbis animati ad p̄niam exercendam eidem plures omnibus relictis adheferunt: quos & fratres minores uir humilis censuit appellari. Tercio hoc p3 uerbis. d. Albañ. dicētis in plogo legende maioris. Sc̄dm imitatoriā quoqz similitudinē p̄cursoris est destinatus a dño: ut uiam parans in deserto altissime paupertatis tam exēplo q̄ uerbo p̄niam pdicaret. De cuius. b. F. p̄nia intra dicitur fructu & cōformitate. xix. Quarto hoc patz

exemplo ordinis & expiētia a.b.f. instituti. Nam tertium ordinē instituit qui ordo fratrum de pnia intitulatur. Sic & ordinē instituit minorū ac ordinē pauperū dominarū: qui tres ordines ad pniā exercendā peculiariter a xpo sunt ordinati: & si mediāte. b.f. Et quot eius exēplo & uerbo sint & fuerint pniā exercentes illius est scire qui solus stellas numerat: & sua intelligentia cōcta cōprendit. Qui. n. cupit pniā agere deo acceptam p̄fatorū. s. ordinum normā amplexē & mores: q̄ faciēdo: dignos pnie fructus facere mercede tamē percepta agnoscat. Bt̄s insuper Franciscus misus est ad uitam euangelicā: in se & aliis renouandam p̄fitendam & obseruandā. Nam ipse totū euangelium obseruauit ad litteram p̄ut de ipso cantatur Franciscus euangelicū nec apicem &c. Hoc p̄z ē tam ex prima regula quā confirmauit dñs Innocētius tertius q̄ ex secūda q̄ confirmauit papa Honorius tertius. Que regule oēs sunt fundate in sctō euangelio. Et prima uerba sunt. Regula & uita minorum fratrum. hec ē. s. dñi nostri Iesu xpi sctm euangelium obseruare. Et in fine dicitur. Et sanctum euangelium domini nostri Iesu christi quod firmiter promissimus obseruemus. Et q̄ regula fratrum minorum fundatur in euangelio non solum patet experientia: sed etiā patet per determinationem ecclesie: dicente domino Nicolao papa tertio in regule declaratione: & est posita in corpore iuris: extra de uerborum significatione libro sexto. Exiit. ubi dicit q̄ regula fratrum minorum euangelico fundatur eloquio: uite christi roboratur exemplo: fundatorum militantis ecclesie Apostolorum eorū sermonibus actibusque firmatur. De prima regula multa dicuntur fructu & conformitate nona. Nulla alia regula siue a.b. Basilio siue a bto Augustino seu beato Benedito composita: sic uerbo & facto in euangelio fundatur ut regula fr̄scī: nulla q̄ est que sic sit uite xpi expressiua & Apostolorum. Ac consequenter quia b. Franciscus audita forma uiuēdi Apostolorū eam assumpsit: ut dicit dñs Alban. in. iiii. parte legēde maioris i' p̄cipio: hāc ipsa xps dictauit instituit & sic esse uoluit prout ipse xps eloquio suo in monte Rainerio siue monte palūbe multis ministris expressit & fratribus: ex quo cōcludi potest q̄ per. b. Franciscum & suos uita xpi & Apostolorum sit renouata approbata & obseruata. Et per consequēs claret. b. Franciscus ad hoc a xpo directus: ut in se & suis: ac per ipsos conuertendis dñi iesu uita & suorum Apostolorum per imitationem ipsius renouaretur & seruaret. Vnde Papa Alexander quartus: in priuilegio de stigmatibus. b.f. considerans destinatum a xpo tam rōne pnie insinuandē q̄ uite xpi imitandē. Et incipit priuilegium benigna diuine opatio Alexandri uoluntatis. Sic dicit. benigna diuine opatio uoluntatis q̄rti i omē in celo potēter inuans signa & sapiēter imutans miracula sup̄ terram: postq̄ dei fili? uictor mortis ad patrem unde descēderat uehiculo pprie maiestatis ascendit: mirifice fortitudinis uiros in cōfirmationē sanctorum diuersis tēporibus suscitauit. Et subdit. inter alios autē temporibus nostris almus xpi confessor apparuit Franciscus: signis & uirtutibus gloriosus: qui

clarissimis pie uiuēdi meritis & exēplis secūdauit ecclesiam & caligātia presentis etatis tempora fulgoris sui lāpade illustrauit: Viam p̄fecte iustitie parans in deserto altissime paupertatis: quā ipse currēs alacriter & exultans cōtra carnē mundū & demonez uelut gigas: traxit post se de demoniferis faucibus & trāsduxit ad dñm pplm humilē bonorū opum sectatorē. Et sequit: ut autē ad illuminationē gētium celebris ei? memoria tanq̄ rutilum sidus in corusco firmamēti mistici ethere seruaret: multis diuina potētia: & adhuc militantē inter hoies: & demū in sanctorū agmine triumphantē dignata est deificare miraculis. Et subdit postea de stigmatibus de quibus infra fructu & conformitate trigesima prima habetur. Sic ergo appet q̄ ad duo p̄fata. b.f. a dño est directus: Restat ergo ostendendū q̄ directus est ad crucē dñi p̄dicandā baiulandam & cordibus fidelium implantandā. Et q̄ sic sit ostēditur. Primo figura pphetali Ezech. ix. habet. q̄ uir quidā apparuit signans Tau sup̄ frontes gemētium & dolētium: qua signatione a p̄cussione angelica libera bant. Et q̄ hec figura: & si primo sit de xpo: secundo tñ sit de Francisco p̄z uisioe fratris pacifici: qui uidit in facie. b.f. Tau. s. in fronte. Hoc. n. signus. b.f. semp amauit de ipso sepius p̄dicando & suas litteras consignando. Scdo hoc p̄z figura Apo. vii. q̄ Ioānes uidit angelum ascēdētē ab ortu solis: habētē signum dei uiui: & signo crucis ne p̄cuterēt ab Angelis fideles consignantem. Hac figura. b.f. ostendit & Francisci stigmatizatio. secūdo pbat figura dei singulari: in signum enim huius. s. q̄ a. b.f. p̄dicanda erat crux & multi eum quo ad hoc sequi debebant: ipsi. b.f. ostēsum est palatium cum militaribus armis: dictūq̄ ē sibi sua omnia fore militūq̄ suorum. Visio siluestri duz adhuc esset p̄lbiter secularis ter sibi oñsa de cruce aurea: ex ore. b.f. p̄cedēte p̄igēte ad celū & ad terminos mūdi &c. p̄tedit idipz. s. Fr̄scī meditationē passionis: q̄ ex ore: & p̄dicationē eius p̄ attingētiam ad mundi terminos. Idipz ostēdit uisio fratris pacifici de ensibus q̄bus transuersalr. b.f. Franciscus erat cōsignatus: Quo edoctus fuit per. b.f. crucē debere celebrari & p̄dicari ac crucis gloria uelut gladium cordib? fidelium insigi. Apparet hoc et in. b.f. in modū crucis representatione. uiz. fratribus in caplo Arelatēsi &c. Alstruit hoc et. b.f. in ofone subleuatio. Nā a terra uisus est multoties subleuatus brachiis in modū crucis extēsis: & nubecula clarissima circūdatus. Hoc idem alstruit uisio fratris leonis qui eūdo de perusio Assisiū xpm crucifixū uidit p̄euntē. b.f. cum stante stantē: & cū eunte euntē: & secū loquētē. Hec oia indicāt. b.f. habuisse ad crucifixū singularē affectū & amorē. Et quia amantiū mos est ut amorē suū silētio tegere nequeant: ideo & lingua Francisci & conatus fuit alios ad xpi crucifixi amorē puocare. Tercio ostēditur p̄positum. b.f. studio. Nam ut habetur in principio nonē partis: & in fine legēde maioris: totum suū studiū tam publicū q̄ priuatū circa passionē dñi erat: adeo ut omnis eius uita nō nisi crucis uestigia sequeretur. Non nisi crucis dulcedinē saperet. Nō nisi crucis glo

Regla. b.
F. fundat i
euangelio

priuilegiū
Alexandri
q̄rti i omē
dationē b.
Francisci.

riam. Quarto ostenditur hoc. b. f. eloquio. unde in q̄rta parte legēde maioris dicit q̄ carētib⁹ libris fratrib⁹ ad dicēdū dīnūz offm: loco illoꝝ crucis xp̄i librū continuatis aspectibus diebus ac noctibus reuoluēbāt: exēplo. b. f. patris & eloquio eruditi: qui iugiter faciebat eis de cruce xp̄i sermonē. Quo p̄ q̄ nō solū b. f. sed fratres per eum inducti sunt ad contēplādā dñicam crucē & passiōē. Quinto hoc ostēdit crucifixi apparitio. b. f. & cōtemplatori ac crucis p̄dicatori. Voluit. n. dñs Iesus xp̄s apparere uti cruci cōfixus. Et adeo cor Frāncisci transfixit hec apparitio & uisio: ut quasi iugiter dñi plagas cerneret & uix a lachrimis continere ualeret. Et ista uisio: & si in habitu seculari existenti. b. f. est facta. Ad hoc est eidem ostēsa: ut qd contēplare deberet & quid p̄dicare: cerneret. Et quō crucifixio fuit amara sibi a dño monstraret. Et in ecclesia sancti Damiani crucifixus fuit ei locutus & ut ecclesiam repararet demādauit eidē: ut per crucis meditationē ipse. b. f. p̄nosceret ecclesiā terrestrez ab eo fore reparādā. Sexto ostēdit hoc habitus designatio: ut. n. xp̄s ad p̄dicandū crucē. b. f. direxisse ostēderet: in habitu quē portare ip̄m uoluit declarauit. Qui habitus in forma crucis ē: & crucis intuitu a. b. f. sic designatus: ut corde prius secūdo habitu: & demū uerbo oībus crucifixū demōstraret. Septimo ostēdit hoc diaboli attestatio p̄fato baroni: ut dictū est supra. Et dixit diabolus q̄ & si tunc ordo. b. f. esset paruus super oēs alios ordines: tñ qd multiplicaret. p̄ ergo p̄positus. Octauo ostendit hoc. b. f. a xp̄o stigmatizatio: q̄ enī miserit eum ad crucē & passiōē p̄dicandā ip̄mēdo sibi stigmata: cūctis euidenter declarauit. Et quia de hoc plene dicebat fructu & conformitate trigesima prima: ad p̄sens obmitto. Nono hoc ostēdit miraculorū opatio facta cruce & crucifixi inuocatiōe. de quibus miraculis habes infra fructu & cōformitate. xiii. Quibus nouē appet. b. f. directū a xp̄o: ut nō solum crucem meditare: sed & crucis gloriāz predicaret: ac p̄dicando ad crucifixi sectanda uestigia & sue passionis accipiēda insignia fideles iducerent. Qui cupit ergo p̄nam exercere: uitam xp̄i tenere ac Iesu crucifixi magnalia uidere. b. f. inspiciat attendat p̄sequat. qd igitur ad p̄fata a xp̄o emissus sit iam dicta docent: & ipse docuit tam uita q̄ exēplo & uerbo. Sed quia i se cunda parte huius expōnis loquendo de sexto sigillo noui testamēti dictū ē pre aliis. b. f. directū a xp̄o: quia plures tñc sunt et destinati. Sicut sctūs Bernardus Abbas qui ante parū fuit. b. f. Sicut et sctūs Dominicus. Et sic de aliis. Vide ergo aliis sanctis derogari: nec debere missionē. b. f. p̄ ceteris attribui. Rñdetur q̄ non est negandū: quin et p̄dicti sint missi cū in quolibet sigillo & etate tam noui q̄ ueteris testamēti sint multi scti a dño missi. Sed p̄fati sunt expressi ob excellentiam sctitatis ad alios. b. n. f. uenit & ascēdit ab oriente: dñicus & Bernardus ab occidēte. Insuper Franciscus in filiis sctitate nūero & scia & nobilitate ē exaltatus: ut fructu & cōformitate octaua patebit. Fuit et ipse solus magis conformis xp̄o q̄ ipsi ut hoc opus declarat: & suis stigmatibus cōsignatus: quo cel

fior aliis reperit: ut ostēdit fructus & cōformitas trigesima prima: His ex causis dictū est solum Franciscū antonomatice a deo destinātū tali tpe: & spāliter talibus finibus & fine. Ex p̄dictis p̄ q̄uo Franciscus est destinatus a dño quō tpe & ad quē finē. Et sic p̄ sucincta declaratio istius secūde partis: secūdi fruct⁹ & conformitatis. u. z. Franciscus destinatur.

¶ Fructus tertius & conformitas Iesus lete pgenit⁹ Francisco uir letat. Expositio prime partis.

Iuini consilii ip̄scrutabilis altitudo ex quo decreuerat hominem a diabolo & a morte pcti redimere & liberare: tpe ḡre supueniente ab arce patris missus ē dei filius: ac carni nostre in sacro uirginis utero in sua permanēs deitate factus ē hō uer⁹. In qua incarnatio ne mirifica innouata sunt signa diuine potētie: & imutata sunt mirabilia: stupendiora p̄solito deus excelsus faciēs. ¶ Et primū stupendū & mirabile est dei ad miserandū inclinatio: nam per q̄nqz milia annorū cōtinuit in ira sua misericordias suas: nō flexus lachrimis: nō p̄cibus inclinatus: nō miserius cōmotus sanctorum patrum: aut humani generis. Attñ in hac incarnatione quid ait? Illud Exo. iiii. descēdi ut liberarem poplū meū. ¶ Scdm stupendū & mirabile est dei humiliatio: cum. n. nihil uilius sit carne hūana: hanc tñ apprehēdere hūiliando se dignatus est deus. Propter qd Phil. iiii. d. Apl̄s q̄ deus exinaniuit semetip̄m: formam serui accipiēs. Vnde nō solū est stupendum hec unio mortalitatis nostre ad deum: sed ipsa carnis uilis assūptio: stuporē intuētibus ingerit singularē. ¶ Tertiū stupendū est naturarū ip̄mixtio: gutta. n. aque indita mari & iniecta: nomē amittit & naturā: & tñ natura humana mari infinito cōiuncta: nomē retinet & naturā: et sine naturarū. s. diuine & hūane cōmixtiōe & confusione: utraqz permanet in una p̄sona quē est xp̄s deus & homo. ¶ Quartū stupendū est idiomatū cōicatio. Origen. lib. iiii. sup̄ Ep̄lam ad Ro. p̄pter idis cōicatio insolubilem unitatē uerbi & carnis: oīa quē carnis sunt ter naturā attribuunt uerbo: & oīa quē uerbi sunt p̄dicantur de diuinā & carne. Et Augu. primo de trinitate. ca. xiii. dicit. Quod humanā talis est illa assūptio hūanitatis a diuinitate in xp̄o: ut deus hōiem faceret: & hominem deū. Quo p̄ q̄ tali unione facta est naturarū cōicatio: ut quē dicunt de deo dicant de hōie. Et e cōuerso: saltem cōcretiue. Facta est enim cōicatio. Primo quo ad p̄fectiones essentielles: ut hō est spūs infinitus: & de⁹ est corpus. Scdo quo ad p̄prietates accidentales: ut deus est alb⁹: & hō eternus. Tercio quo ad actiones: quia actiōes naturarū cōicant adinuicē: ut hō creat: & deus comedit. Quarto quo ad passiōes: quia ex quo in actiōib⁹ est cōicatio: erit & in passiōib⁹. Et sic dī deus passus: & hō eternal⁹ generatus. ¶ Quintū stupendū est plenitudinis deitatis cōicatio & cōcessio: q̄a entitatiue formal⁹ & scdm oēm p̄fectionē & gradū in imēsū se

homini assumpto cōicauit. ut dicit Apl's ad cor. prio: in xpo habitat omnis plenitudo deitatis. Et. Io. i. uer-
bū caro factū est. Est tamē sciendum: qd nō est commu-
nicata secundum oēm modum pfectionalem. quia &
si hō dī deus: nō tñ deus in abstracto. Ratio qā & si
natura hūmana sit facta una cum diuina unitate pso-
ne: nō tñ unitate nature: quare ibi est distinctio: & sic
ppositū. Insuper tam aīe q̄ corpori: sic est unita dei-
tas. s. scdm oēm pfectionē essentialē: carni tñ non: sed
aīe unita est scdm mediū uitalis imutationis. Rō qā
corpus non. Sed aīa ē ē est sed uitalis. Nec ē aīe uni-
ta est scdm uitalē imutationē imēse quo ad gradū:
sed solum quo ad spēm & obiectū: quia aīa nō est ca-
pacitatis infinita: & si sit infinite capacitatis. ¶ Sextū
stupendū est duarū naturarū & substantiarū una psona-
tio: in xpo enīz & si sint due nature: nō tñ est nisi unū
suppositū: & una psona. natura enī hūana nō prius fuit
cōdita q̄ assumpta in xpo: quare nunq̄ fuit psona: ut do-
cet Magr. iiii. di. v. & sic qd natura hūana diuino subsi-
stat supposito est stupendū. ¶ Septimū stupendū ē in
atomo. i. i. idiuissibili totius hominis assumptio: ut dicit
Dām. quia nō prius corpus q̄ aīa uel ecōuerso: sed si-
mul corpus & aīa: & si corpus mediāte aīa sit assum-
ptum: ut dicit Magr. iiii. di. ii. caplō. ii. & iiii. ut talis me-
diatio nō dicat cāz & prioritatē colligātie: sed cōgruē-
tie. Ad qd secutum est illud stupendū. u. corporis xpi
in instanti organizatio: aīe creatio: & in eodem instati
corporis & aīe cū deitate unio: ut dicit Magr. iiii. di.
iiii. ca. iiii. cōtra ordinem nature: que. xlv. diebus cor-
poris hūani: quo ad uirū intēdit formatiōi. ¶ Octa-
uum stupendū est istius uniōis nature hūane nō ad p-
sonā patris nec spūs sc̄ti: sed ad solā psonā uerbi ter-
minatio: & si sint indiuisa opa trinitatis ad extra: qā
hoc nō est principalit̄ ad naturā & cōsequēter ad pso-
nam: sed ecōuerso. Hinc est qd una psona pōt incarnari
sine alia. Sed q̄re filius & nō p̄r ac spūs sc̄tus: deū est
fructu & cōformitate pcedēti. ¶ Nonū stupendū ē na-
ture unite sic copulatio: ut nūq̄ dimissio. Quod semel
assūpsit: nūq̄ dimisit: ut dicit Dām. Et si passionis tpe
aīa a corpore: neutri tñ a deitate est separatū. Et sic
hec unio stabit sempiternalit̄: ut nūq̄ desinat de' esse
uerus hō. Ex quo sequit̄ stupendū illud qd nulla indis-
solubiliōr & maior repit̄ cōiunctio: q̄ hec unio bñdi-
cta. p. oibus modis cōiunctiōis: & unionis pēlatis cū
cōicatione idiomatū: que est in ista sacra uniōe. ¶ De-
cimū stupendum est aīe xpi sapie infusio: & quo ad
portionē superiorem bñficatio: & in parte inferiori do-
loris pceptio. Que tria sūt mirāda. Nā aīa xpi est ois
sciens. iiii. sniay. di. xiii. nec xps p̄fecit quo ad habitū
sc̄ie: sed quo ad experimētū. Et bt̄is fuit in portione
superiori: & nō inferiori: ut dīc Magr. iiii. di. xiii. ¶ Un-
decimū est talis nature hūane assūptio: hoīs exalta-
tio: ut hō susceptus sit a deo & deus factus: hoc est
stupendum & antea inauditū: & cōsequenter sup oīa
sublimatus: utpote in bonis porioribus sublimatus &
locat' quia a dextris dei. Marci ultio. ¶ Duodecimū
stupendū ē per cultū latrē humane nature in xpo ue-
neratio. Talis. n. cult' sibi cōgruit: ut docet Magr. iiii.

di. ix. Hac enī nature assūptiōe humane facta. Ange-
li qui priō adorari se ab hoīe pmittebāt: deinceps nō
pmiserūt. ut p. Apo. xix. & c. xxi. Quibus appet qd
signa stupēda in filiū dei incarnatiōe sunt a deo opata.
Possunt ēt alia stupēda uideri facta in hac incarna-
tione. Stupēdum quippe est primo: ut una puella pau-
percula & modica: mater dei efficeret. Secūdo ut pu-
ella sine uiri cōplexu: & uirginitate pmanēte grauida
retur. Tertio ut sicuti dictū est in instanti corpus xpi
organizaret: & formatio de purissimis btē Marie san-
guinibus fieret. Quarto sine labe a uirgine cōtra mor-
rem aliorū corporis xpi decisio. Quinto xpi p̄fectio:
in primo enīz instanti. Perfectus hō fuit utens rōne:
iuxta Iere. xxxi. uaticinium. Femina circūdabit uirū.
Sexto corporis tam minimi sicuti fuit xpi in instanti
aīatio. contra morē aliorū. Septimo totius trinitatis
in uirgine descensio. Octauo xpi a uirgine sine pōde-
re & grauiamine: in suo utero baiulatio. Nono mētis
uirginis xpo in eius uentre stante: ad cernēdū sup na-
euectio. Decimo illius anime bñdicte uirginis summa
consolatio & refectio. Vndecimo ultra morē aliorū
xpi in uentre Marie pmanio: quia pfectus hō: nouē
stetit mensibus. Duodecimo xpi: plus ad matrē suam
q̄ sit aliorū germanitatis & sanguinitatis affectio &
dilectio. Nam corpulentā substantiā totā habuit a sola
btē uirgine. Alia stupēda possunt dici: sed p̄fata suffi-
ciant. ¶ Sed hic dei filius carne circundatus postq̄ in
utero uirginis. ix. steterat mensibus: in publicū uolēs
egredi: & sua p̄ntia mūdū uisitare: ut qā añ mltipha-
rie multisq; modis fuerat patribus locutus. u. priō p
sonia ut Iacob qd p̄geret Arā de nocte. gen. xxviii. loq̄
uidit scalam & dñm sibi loquētē audiuit. Secūdo uo-
cali exp̄sione: sicut Moisi qui dum iret ad uidēdū ru-
bi uisionē: a dño fuit uocatus. Exo. iii. Tertio p oculū
tam inspirationē: sicut fuit Dām. quādo iuuuit iusanāz:
ab ipositione falsi criminis. Dām. xiii. Quarto p mani-
festam apparitionē: in qua cōstat deū loqui. ps. Audīā
qd loquat in me dñs deus. Et Osee priō. principiū lo-
quēdi dño in Osee. Quinto p Angelicā iformationē:
ut p. Zach. ii. Ecce Angelus dñi qui loquebat mectū.
Quod sit ab Angelis per modū luminis irradiātis: uel
speculū offerētis: uel linguē efficaciter exprimentis.
Sexto operum significatiōe: ut Isa. ca. xx. d. Solue sac-
cum de lumbis tuis. Ostēdēs qd iudeorū erat soluēda
captiuitas. Septimo figure ostensione: quō deus loq̄-
tur aliis: sed Moisi ore ad os. Numeri. xii. Octauo si-
gnorum & portetorū exhibitōe. Ezo. xx. Cūctus po-
pulus audiebat uocem & uidebat lampades &c.
Nono scripture impressiōe: ut Balthasar. Dām. v. Qui
uidit manum scribentē in pariete: & per articulos ma-
nus est ei loquutus deus. Decimo miraculorū opatio-
ne: ut Helie Moisi & aliis pphetis: que miracula erāt
uerbuz naturale loquutiōis diuine: sicut est effica' uer-
bum naturale causē sue: iuxta dictū xpi: Ioan. v. Ipsa
testimonium perhibent de me. Vndecimo flagellorū
incussione: Sicut loquutus est deus pharaoni in Exo-
do. Et Eliodoro. ii. Mach. iiii. Duodecimo doctoz eru-
ditiōe. Loquitur enim per linguas doctorum: ut p.

de pphetis missis ad populum informādū: quibus dicit xps. Mat. x. Qui uos audit me audit. Tertiodecimo peccatorum improperatione. Sicut loquitur est ade post pētū dñs dicēs Adam ubi es. gen. iii. Quartodecimo creaturarum informatiōe. ps. xviii. Celi enarrāt gloriā dei &c. Quintodecimo beneficiorum collatione. ps. lxxxviii. In colūna nubis loq̄batur ad eos. Tandem quid egit dñs? Inquit illud isa. ix. Ecce ego ipse qui loquebar adsum. Ita q̄ per seipm. i. ostēdendo se incarnatum: uoluit nobis loqui: & hī quādo dei genitrix ipsū peperit filium suum primogenitū: Luc. ii. Et tunc inter alia duo facit. Primo quia nobis loquitur est multiplici: nō lingua carnis: sed effectu & exemplo operis. Secundo tali alloquutione & suo ortu: nos multiplici letificauit. Primo dico q̄ loquutus est nobis multipliciter: nō solū ipse: sed iuxta modum loquendi apostoli ad Heb. i. Pater eternus in filio nobis est loquutus. Sed quō? Certe inquā. P̄r ipm nobis largiēdo filium. Primo in p̄cium nostre redemptionis ad gal. i. Scdo in pabulum nostre refectionis. ps. cxxxv. Tercio in speculum & radiū nostre cognitionis. Luc. ultimo. Quarto in modulū & titulū nostre correctionis. Ioan. xiii. Quinto in focium nostre consolationis. ps. cv. Sexto in brachium p̄seuerationis. Eccl. xxiii. Septimo in mediū federationis. i. ad Corin. v. & Isa. xlii. Octauo in uinculum nostre adamatōis. Ioā. xvii. Nono in dñm gubernationis. iii. r. iii. Decimo in baculum sustentationis. iii. r. xiii. Vndecimo ad studium bone operatiōis. Isa. xlix. Duodecimo in p̄m mium nostre remunerationis & beatificationis prime Pe. i. Ipse deniq; dei filius speciali modo nascendo est nos alloquutus: exempla nobis ingerēdo. u3. Obediētie. Venit enī ad nostras calamitates: ut patri obediret. Humilitatis: dicēte Ap̄lo ad Phil. iiii. Quod humiliauit & exinanīuit semetipsum: formam serui accipiens. Paupertatis: quā ostēdit in parētibus: in loco in quo natus est: in lecto in quo est reclinatus: in pannis uilibus quibus fuit inuolutus: & in incōmodoz susceptione. Mundi cōtēptus: in suo enī ortu ac uite p̄gressu: omnia mūdāna cōtēpsit. Charitatis: Hac dedit se nobis: nō nostris meritis. Austeritatis penitētie: in suo enim ortu incepit cubitando in paleis: in frigore stando: & nuditate. Pie & benigne conuersationis: consideratis cum quibus est conuersatus: cum animalibus. s. mitibus: Maria & suo sponso. Euitationis peccati: pro cuius expiatione natus: & tot incōmoda suscepit. Affectionis totalis ad patriam: dum enim mundū cōtēnt: exēplum prebet patriam appetendi. Perfectionis: oia enim que gessit in suo ortu: perfectionē dicūt & ostēdunt. Dilectionis diuine: a qua nūq̄ recessit: quia semper est deus: & si carnē assumpsit. Imitatiōis assidue: ut quē admodū fecit: sic & nos faciamus: sic alloquutus est nobis. Alloquutus est Iesus oriens: multos & diuersimode. Primo matrem: quā cōtinue illustrabat. Secūdo angelos: quos ad deum & se laudandum incitabat. Tercio pastores & magos: quos ad se adorandum uocabat. Quarto mundi principes: quos suo exēplo ad mundi cōtēptū inuitabat. Quinto sacerdo-

tes: quos ad uerum sacrificium de se offerendum ordinabat. Sexto pauperes & humiles: quibus se confortabat. Septimo diuites: quoz statum fugiendo: declinabat. Octauo crudeles: quos ut herodez superabat. Nono peccatores: ad quos liberādos se humanabat. Decimo ignorantes: quos ad se luce uenustabat. Undecimo patres antiquos: quos ut dicitur suo ortu letificabat. Duodecimo indigentes: quos ad accipiēdum optata dulciter puocabat. Beata Mariā suam matrem alloq̄bat lingua Canahan: de qua Isa. xix. Que glorificata interpretat: quia eam suo ortu gloria mater nitatis & honore glorificauit. Angelos alloquutus est lingua iudaica. De qua habet secūdi paral. xxxi. que confitens dño interpretat: Nam in suo ortu deum confitentes laudauerūt. Pastores & magos alloquutus est lingua clemētie. De qua habet. Prouer. xxxi. quos clementer ad se adorandum uocabat. Mundi principes alloquutus est lingua siriana. De q̄ habet. iiii. r. xviii. Que lingua sublimis interpretat: quia per cōtēptū mūdī ad sublimia appetenda mens eleuatur. Sacerdotes lingua angelica. de qua habet prime ad Corin. xiii. est alloquutus: quia ut angeli debent esse in puritate: ut deo placeat. Pauperes & humiles lingua humana & benigna. de qua habet prime ad Cor. xii. quibus se conformauit. Diuites alloquutus est lingua ignea: Isa. xxx. quia tales ut ignē de suo cōsortio emittebat. Peccatores alloquutus est lingua lactea & mellita. Canticor. viii. quia ad dulcedinem sue misericordie inuitabat. Crudeles alloquutus est lingua ferrea & caldāca: quia ipsos superauit. Ignorantes alloquutus est lingua erudita. Isa. v. Patres antiquos alloquutus est lingua exultationis. ps. cxxxv. Indigentes alloquutus est lingua sapiētie. Prouer. xii. Prefatis linguis iuxta p̄prietatem eorum quos alloquebat: puer & infans Iesus. in suo ortu est loquutus. Ad istam deniq; alloquutionē dulcissimā & suauissimā dei patris in filio: & filii in seipso: & per seipm: quid secutum est? Certe nostra exultatio & letificatio: & illud secūdū erat qd est uidendum. De quo dicit prima pars huius tertii fructus & conformitatis. u3. q̄ Iesus lete quo ad nos & omnia est a beata Maria progenitus. Et circa hāc partem est sciendū q̄ xps hūanā carnē assumēdo: & postmodū ad nos egrediendo: oia letificauit: iuxta id qd Dauid in ps. p̄dixerat di. Tūc exultabūt omnia ligna siluarum &c. & lux orta est iusto: rectis corde letitia. Et ps alio. Cantate dño canticum nouū: quia mirabilia fecit. Sequit. Iubilare deo omnis terra &c. Exultauerunt & letificata sunt oia. Primo sup̄celestia. s. celestes spiritus propter multa. Primo quia assumptione anime que est soror angelorum: eorum natura est nobilitata: quia deo anima est indissolubiliter unita. Secundo ipsorum ruina est reparata: & si non christi ortu: tamen sine incarnationis. Tercio hostium ipsorum. s. demonū seuitia est mitigata. Nam post incarnationem christi eorum audacia est refrenata: & specialiter christi passione. Quarto quia eorum custodia circa homines est roborata: Nam ante nullum ad paradisum poterāt deducere: sed modo sic: diaboli ab eo-

Quib? linguis locutus ē xps i suo ortu.

Xps nascens oia letificauit.

Prio letificauit sup̄celestia

rum manibus omnes homines siue bonos siue malos accipiebant: & ad limbum siue infernum deducebāt. Quinto quia pax cum homine & concordia est celebrata: propter quod cantauerūt. In terra pax hominibus bone uolūtatis. Sexto eorum oratio pro homine a deo est accepta: ut enim parceret deus homini: instanter exercebant. Septimo: quia ipsorum domini ē misericordia mirabiliter declarata. De honore enim diuino gaudēt. quare & uidendo deum incarnatum: hāc misericordiam exhibuisse homini. Octauo: quia gaudium eorū accidentale accreuit. Animarū christi cernētes beatam: & alios per christum in breui beatificandos. Nono: quia a gloria anime christi uita supna & ciuitas: utpote ab anima super omnes beatificata: est splendore nimio perficere perlustrata. Decimo: quia ipsorum puritas & integritas: in Maria pariente & christo oriente est declarata. & similia similibus gaudent. Undecimo est operatio diuina excellenter demonstrata: quia deus fecit effectum insolitū: & de honore & gloria creatoris gaudēt. Duodecimo: quia munificētia summi domini & dei ipsorum: homini est reuerata. quia nō dedit deus se homini quo ad partem sed totum: quia deus factus est homo: & homo deus. quare letificati cātaueūt in natiuitate domini. Gloria i altissimis deo patri mittenti: & filio uenienti: & spiritui sancto natu-
 ram humanam cum diuina unienti. ¶ Secundo letificata sunt celestia: quod patuit in stella oriente: Statim enim celi stellam miserunt: & si non suam: saltem suis similem: & pre aliis stupendissimam: ut fructu & conformitate sequenti dicetur in parte. ¶ Tertio letificata sunt elementa. Aer enim noua christi ortu indutus est claritate: iuxta uaticiniū. Isa. cap. ix. Populus qui ambulabat in tenebris: uidit lucez magnā. Aqua que se conuertit Rome in oleum in taberna emeritoria: & abundantissime fluxit. Terra que in statuis idolorum emarcuit: & a nihilo eas redigēdo se purgauit. Tēplo romuleo rome cadente: terra deum solum natum & adorandum est professā. Ignis. s. sol qui est igneus effectualiter: qui se triplicauit. Et sic elementa & elementata: presolito facta: letificata se esse christi ortu professā sunt. ¶ Quarto letificata sūt animata. Si de animatis anima uegetatiua: p. in uineis engadi: que floruerūt & balsami fructuz dederunt. Si de anima uegetatiua & sensitiua. patz de boue & asino: iuxta uaticinium: Isa. i. qui cognouerūt possessorem suū: & p. sepe domini sui: ipsum dominum adorando. Si de animatis anima uegetatiua sensitiua & intellectiua. s. de hominibus: pater q. christi ortu gauisi sunt & letati. Et primo generaliter ob beneficia percepta christi ortu incarnatione & natiuitate. Nam christi ortu & in carnatione data est patria exulib: panis exurietibus: aqua uite sitientibus: portus naufragantibus: lumen ignorantibus: antidotum languentibus. Requies laborantibus: uita morientibus: salus desperantibus: uenia peccatoribus: uia errantibus: summum bonum in celo cōmorantibus. propter que merito debet homo gaudere. Alia etiā beneficia homini sunt collata. Primum diuine miserationis: quia deitas ad miseranduz

homini est inclinata. Secundum est pacificationis: quia pax inter deum & hominem & angelum est facta & celebrata. Tertium est promissionis facte patribus adimpletionis: quia quod loquutus est & promisit patribus perfecit: & sic quietauit eorum desideria & affectus. Quartum est deificationis: Nam homo factus est deus: & de homo: utraq. natura ipermixta & maiestate. Quintum uenerationis: nam natura humana propter assumptionē a uerbo ab angelo: & aliis ueneratur & honorat: ut p. Apo. xxii. Vbi angelus Ioan nem nō permisit se adorare. Sextum diaboli subiugationis: quia per incarnationem filii dei & passionem: ab eius sumis manibus liberati. Septimum est exauditionis: nam per christum exaudimur dicētem quicquid petieritis in nomine meo: dabitur uobis. Et ante dixerat cum multiplicaueritis orationes uestras: non exaudiam. Octauum gratie collationis. quia tempus p. sens uocatur tēpus gratie: & de plenitudine gratie christi omnes accepimus. Ioan. primo. Nonum est hereditatis restitutionis. ps. Tu es qui restitues hereditatem meam mihi. ipse. n. est qui aperuit librum figuratum Apo. v. Decimū est nostre exaltationis. quia a dextris dei natura humana in christo collocat. Undecimum sup oēs dominatiōis. quia xps factus est ipe rator celi & terre: qui est frater noster. Duodecimum est beatificationis. quia homo totus in xpo beatificat quo ad animam in deitate: quo ad corpus in hūanitate. Sic ergo his beneficiis generalit. natura hūana aduentu & ortu christi Iesu exultat & letat. ¶ Letari d. quilibz homo huiusmodi bñdicti pueri Iesu a Maria p. geniti conditiōib. cōsideratis: quas ponit sc̄tis Luca. ii. in euangelio suo: qd. euangelium in nocte cantatur natiuitatis ipsius. Nam ipse est primo orbis impator. quia est Cesar Augustus: & cōsequēter magnificus. Secūdo mundi ordinator. quia edictum emisit: quare prudētia conspicuus. Tertio plebis examinador. quia munduz describit: & sic est iustificus. Quarto fidei nostre cōdonator: singuli enim suo ortu p. fitur: quare ē pro nostra salute sollicitus. Quinto ueri demonstrator: uadunt enim singuli ad suam ciuitatē: quare in omnibus ueridicus. Sexto gratie largitor & ministrador. quia Ioseph ascendit & c. & sic est totus gratificus. Septimo fratrum exaltador. quia euz parit Maria: quare & amator noster p. cipu. Octauo matris cōseruator. quia peperit filium suum primogenitū: quare & actor ministrificus. Nono pompe abdicador: panis inuolutus: q. re uir celicus. Decimo carnis macerator. quia i presepio reclinatus: quare imitatiōe dignificus. Undecimo cordis excitador. quia pastores & c. quare & opador uiuificus. Duodecimo mētis illustrador. quia claritas dei & c. quare ipse est fontalis radius. Tertiodecimo gētis roborador. quia nolite timere & c. quare totus saluificus. Quatodecimo noster consolador: euāgelizo uobis & c. quare deificus. Quintodecimo cetus adador. quia omni populo & nō uni & c. quare in donis munificus. Sextodecimo a morte p. ti liberador: quia saluator: q. re in cūctis saluificus. Decimoseptimo deus & creator. quia xps. i. messias est. quare factor singularissimus.

Secūdo letificauit celestia.

tertio letificauit inferiora.

Mira i xpi ortu contingerūt.

quarto letificauit animata.

Decimooctauo omnium gubernator: quia dominus. Quare rector assiduus. Decimonono uerax & promissi obseruator. quia si uobis erit signum: quare testis indubius. Vigesimo solus triumphator: statim. n. militia celestis ei congregatur: quare uictor exercitus. Vigesimo primo aptus promotor & celibator: quia gloria in altissimis est: quare noster finis perpetuus. Vigesimo secundo noster mediator: quia pax &c. quare fidus noster & medius. Vigesimo tertio omnis perfecti patrator: quia bone uoluntatis: quare bonus sanctus: factor boni indefinens & continuus. Hec sunt conditiones pueri Iesu ad nos egredientis: quare susceptione eius & tanti doni letificari debemus. Quibus euidenter ostenditur: quod homo quilibet in natiuitate domini gaudere & letari debet: & dicere cum. Isa. cap. lxi. Gaudes gaudebo in domino &c. Et sed in speciali debet ne homo aliquis letari & gaudere: dicitur quod sic. Et primo sancta eius genitrix Maria. Nam natiuitate dei filii in eius utero: & ortu: & si ante multa heret & habuit: habuit tamen ea modo perfectiori: & aliqua que ante non habuit. Et que habuit beata Maria: unde letatur & letificata est eius benedicti filii ortu. Multa inquam habuit: quia fuit. Primo perfectissime sanctificata. ps. Sanctificauit tabernaculum suum altissimus. Secundo fuit gratia plene fecundata. Luc. i. Tertio est in gratia & plenitudine consummata: ut dicit Ieronimus in sermone de assumptione. Hodie &c. & Ricardus de sancto Victore: in exponere. Ecce uirgo concipiet. lib. ii. Tanta. n. plenitudine gratie de anime beate Marie indidit: quam eam pro futuro promereri conspexit. Quarto donis spiritus sancti repleta & impinguata: quia spiritus sanctus uenit super eam excellentiori modo: quam super aliquam puram creaturam. Quinto fuit in bono & in gratia confirmata. hoc asserit Ricardus loco pallegato. Et Bern. in epistola ad Lugdunum. Non enim habuit potentiam peccandi post secundam sanctificationem. ut dicit Bona. iii. di. iii. q. vi. Thomas parte tertia. q. xxvii. arti. v. in responsione ad secundum articulum. Alexander de al. iii. parte. q. lxxviii. Et Ricardus de media uilla. iii. di. iii. q. iii. Sexto de pseuerantia in gratia & stabilitate finali certificata. hoc. n. sciuit magdalena de parte optima electa. Luc. x. Apostoli de permansione spiritus sancti in eis in eternum. Io. xiii. Paulus Apostolus de inseparacione a charitate christi. Ro. viii. Ideo non debet habere uirgine negari: quia priuilegia gratiarum. secundum Bern. aliis concessa: ab ipsa negari non debent sed concedi: & hanc certitudinem habuit & habere potuit diuina inspiratione uel reuelacione: uel alio modo ad hoc conuenienti. Septimo fuit internaliter radiata: quia luce eterna eam radiante edidit canticum: Magnificat: in quo trino lumine prophetico. s. presentis: preteriti: & futuri: se illuminatam depromsit. Octauo sunt ei sacre scripture misteria quoad incarnationem reuelata: ut ipsa expressit in ultimo cantici sui uersu: cum dixit. Sicut locutus est ad patres nostros &c. Nono fuit sibi dei facies ut pie creditur reuelata. Saltem habet pie credi potest uerbo in eius utero commorante esse factum. Decimo secundum quod possibile est in presentia uita recreata: hoc sequitur ad nonum promissum. Petrus. n. uisa gloria transfigurati. dixit domine bonum est nos

hic esse. Quid beata Maria uisa deitate? Undecimo mater dei uocata & facta: quo nihil potest dici maius ad uirginis honorem. hoc. n. solo posito quod ipsa est mater dei: sequitur quod beata Maria est purissima. quia deus in mundissimo habitare dignatur. Gratiis & donis plenissima: ut mater dei esset si exigebat: deo acceptissima: quia ipsa sola hanc apud deum inuenit gratiam. Omni laude dignissima: quia ipsa sola pre aliis hac gloria decoratur. In mente eleuatissima: spiritus. n. eius in deo exultauit salutari suo. Intellectu illuminatissima: habuit. n. lucem inaccessibilem in uentre suo: & consequenter in mente. Vita singularissima: in uerbo cibo potu & consolatione diuina. Sua anima perfectissima: saltem in esse perfectionis & gratie est uerum & credendum: & est de esse naturali. Cunctis creaturis amatissima: quia genuit creatorem omnium. Ad dandum & influendum copiosissima: per eius. n. gratias largo spiritus sancti imbre perfusa est omnis creatura. secundum Ieronimum. Super omnes mulieres excellentissima: conditionibus et aliis. Et super omnia eminentissima: quia impatrix est celi & terre. hec & alia uirgo beata habet: quia mater dei. Duodecimo: quia ipsa est super omnes puras creaturas exaltata: Gratia meritis & gloria. Magnitudo glorie Marie precessit ex xi. promisso: quia mater dei: quia ex hoc fuit & est super omnes exaltata. Quia igitur habet. xii. singularia fecit Christus in beata Maria uirginitate eius seruata in partu: matremque effecit: ipsa suo ortu in utero & ex utero est a filio letificata. Propter quod ipsa habet considerando in se facta: intonuit in laudem dei dicens. Magnificat anima mea dominum. cuius cantici expositionem cum factis a Iesu filio in Maria: uide in ope edito a me de uirgine Maria fructu. xxii. Et secundo suo ortu. d. Iesus in utero Ioannem baptistam letificauit. Nam in montana beata Maria pergens & intrans domum Zacharie: dum salutatur congnatam: uirtute Iesu iam orti in utero Marie: Ioannes in utero matris exultauit. Et merito quia uisitatione Iesu & Marie. Ioannes fuit tunc: Primo ab originali purgatus. Secundo gratificatus. quia gratia in eo fuit. Tertio spiritu sancto repletus. Quarto modo miror: tam negative quam priuatiue: quam modis aliis sanctificatus. Quinto confirmatus in gratia: ut nunquam peccaret mortaliter. Sexto cognitione uirili & sensu illustratus secundum Augustinum & Iero. Septimo de deitate Iesu certificatus. Octauo exhilaratus: quia exultauit in gaudio. Nono regem Christum ueneratus: eius aduentum gaudio declarando. Decimo summe refoctus & consolatus: quia deum Christi uidit. Quapropter Ioannes gaudento: Iesu nato. Iesus est ei natus letifice. de hoc plenissime uide in arbore de uita beate Marie fructu. xx. Et tertio in suo ortu est helisabeth mater Ioannis baptiste letificata. Nonne helisabeth est Christi ortu in utero letificata: que impleta est spiritu sancto presentia eius uisitata cum filio: uocemque salutata Marie: exclamasse uoce magna euangelista testatur. Hec sacra mulier domini presentia uisitata: Christo existeret in utero Marie cognouit Iesum beate Marie filium. Primo promissorum impletore: ut sicut promiserat sic in Maria incarnatus erat: ut ipsa agnoscebat. Secundo ueterum terminatore: incarnando enim se dicta & prophetia

Letatus est
Io. baptista.

Letata est
elisabeth.

ta quo ad multa sūt iplēta. Tercio cordiū letificatorē patuit in filio qui exultauit. Quarto miraculorū opatorem: filio Ioanni usum rōnis contra consuetudinem infundēdo. Quinto mētium illuminatorē: quia se sibi & filio reuelauit. unde filius exultauit & ipsa exultauit. Sexto criminum purgatorē: se enim & filius a peccato purgauit. Septimo hoīum sanctificatorē: ipsam enim cum filio sanctificauit. Octauo recreatorē oīū & consolatorē: patuit exultatione filii. Nono donorū diffusorē: filium. n. & ipsam spūs sancto repleuit. Decimo fidelis p̄torē & adiutorē: p̄ in Maria quā cernebat per tū iter ad se uenisse infatigatā: & q̄ filium suū. Ioānē deinceps a peccato seruauit. Vndecio oīū federatorē: uidendo ipm cōiunxisse sūma imis & deū hominī. Duodecimo oīum gubernatorē & dominatorem: nam Mariā uocat matrē domini. Tertiodecimo b̄ndictionis obtētorē & impetratorē: quia ipm b̄ndictum fructū dicit. Quartodecimo hoīum renouatorem: dicens ex quo facta est uox &c. Quintodecimo ad laudandū deū incitatorē & excitatorē: quia helisabeth exclamat. Sextodecimo humiliū dilectorez: quia mater dñi: & ideo dilecta ab ipso. Decimoseptimo pauperū p̄motorē & exclamatorē: dicens. Vnde h̄ mihi ut mater domini mei ueniat ad me: hec oīa helisabeth uidendo merito de Iesu nato in utero & ex utero debebat gaudere. Letificabat etiam helisabeth p̄ntia Marie talem filium habēdo in utero & se uiuificando. Quomō enī nō letificabat agnoscēdo consanguineam suā &c. Primo obediētissimā & p̄mptissimā. Cū enim Maria impulsu diuino ageret: cum festinatione ad helisabeth eundo: obediētiaz sūmā ostēdit & p̄mptitudinē. Secūdo in cultu honestissimā: ad eam enim & si accessit ut seruiret: iuit nihilominus ut uitaret cōsortia hoīum. Tercio ipam eē patiētissimā. per tū iter ad ipam accedēdo. Quarto sanctissimā: h̄ cōprehendit & domū intrando & ipam salutando. Quinto eā eē uirtuosissimā: quia eā salutando salutes eidem p̄cata est & obtinuit. Sexto ipam eē singularē quo ad opationē & efficaciam: ad uocē. n. Marie cōmouetur infans & exultat in utero. Septimo plenam eē dei gratia & charitate: quia ipsa helisabeth repleuit spūs sancto meritorie & intercessiue. Octauo ipsam eē sūme potestatis: que sic eam cōmouit & exclamare coegit. Nono ipsam eē deo acceptissimā: quia eam b̄ndictam inter mulieres. i. sup oēs mulieres asserit. Decimo ipsam eē dei filio secūdatam: quia b̄ndictus fructus uētris tui: & matrē eam domini dī. Vndecimo p̄cūctis eam p̄dicat humilitate insignē. unde inquit mihi h̄ ut mater dñi mei ueniat ad me: Duodecimo ipsam eē excellētissimā quo ad dignitatē dicens eam matrē domini. Tertiodecimo purissimā eē: dum eam asserit dei matrē. Quartodecimo b̄ignissimā: quia inquit ad me ueniat: cuius nō sum digna corrigiaz calciamēti soluere. Quītodecimo liberalissimā: dona ipsa recipit: inquit. n. ex quo facta est uox tua in auribus meis. Sextodecimo ipsam eē sūme magnificentię & bonitatis: quia b̄ra que credidisti. Decimoseptimo ipsam eē refulgētissimā: eaz illuminando de multis: &

eundo ad ipam & cū ea stando: p̄pter que ipsa dicit: p̄ficiētur in te que tibi sunt dicta a dño. Quia ergo helisabeth talē agnoscebat matrē dñi: & sic in se habere ortum dei uerbum: merito gaudebat ipsa helisabeth & letabatur xpi ortu. Poteratq; dicere cum Abachuch. ca. iiii. Ego autē in dño gaudebo & exultabo in dño Iesu meo: & sic apparet quare & quō āte ē letificata. de hoc uide plenē in ope a me edito de uita mirginis fructu. xxi. ¶ Quarto xpi ortu est letificatus ille senex antiquus & sūm⁹ sacerdos Zacharias: pater Ioā. baptiste. Qui put in suo p̄ cantico: cognito xpi ortu & p̄ quo fine: gaudiose & lete deū b̄ndixit iust. Se enim gaudere declarauit de xpi ortu & cōsequētibz. Primo quia pater eternus xpo directo hūani generis fecit redēptionē: accipit p̄teritū: propter intallibilitatem diuine p̄scientie & ordinationis p̄ futuro. Scdō nostrā de Iesu xpo incarnato & nato fecit sublimationē: carnē sumēdo de Dauid: sublimissimā cornu fecit nostre salutis hoīem deū faciēdo. Tercio ip̄ Iesum fecit terminatorē oīum p̄missorū. Fidelis enim adimpleuit que locutus fuerat per os sctōrum tā uerbis q̄ figuris. Quarto d̄ ipso xpo fecit hostis diaboli deiectionē & prostrationē: eum priuando potestate: & sanctos patres ab eius manibus extrahēdo. Quinto ipso uerbo incarnato: quia recōciliati deo patri: indulgentiam & misericordiā ab ipso obtinuimus. Sexto q̄ patribz ad gaudiū est p̄missum: Zacharias dicit impletum. s. dñi ad patres iusiurandū: q̄ se per incarnationē daret nobis: quare p̄fatis generalr xpi ortu colatis: inducit nos Zacharias ad gaudiose & lete dño seruendum: & modū ostendit quia in sctitate uite: in iustitia quo ad deū & p̄ximū cuiuslibet qd̄ suū est tribuendo. Non solū autē gaudebat Zacharias factis Iesu circa hoīes generalr: sed p̄pter acta circa filium spāl̄. Primo q̄ fecit eū suū fidelē seruitorē: q̄ puerū altissimi. Scdō illuminauit: q̄ p̄pham. Tercio suū p̄cur̄sorē & declaratorē fecit: ut eum aduenisse mūdo referaret: & sic sciam daret de eo & agnitionē. Quarto p̄dicatorē singularē: cuius p̄dicatiōe cum fide redēptoris gentes remissionē p̄ccatorum hērent. Demū Zacharias magis letabat. q̄ ortus xpi nostris nō ē meritis: sed per uiscera sue misericordie. Et q̄tū bonum xpi ortu est secutū: quo merito ipse & nos letari debemus: ostēdit q̄ fidē dedit qua illuminamur in hac uale tenebray: ac uia ostēdit per quā pedes nostrī. i. affectus & opa dirigunt in uia obtinēde p̄petue pacis. Ecce q̄ mira Iesus. p̄t⁹ i utero & ex utero opat: p̄pter q̄ natus letificatione Zacharie declarat. ¶ Quinto xpi ortu letatus est archangelus Gabriel: qui ipm nascentē dū matri Marie nūciauerat: q̄ qd̄ p̄dixerat erat impletum. & q̄ rēgē suū cernebat natū & finē sciebat. propter que & alia cum ipso angelo facta ē multitudo militie celestis exercitus laudantiū deū lete & gaudiose. Luc. ii. ¶ Sexto Ioseph ipse uir Marie est xpi ortu letificatus. q̄ & si Iesus nō erat filius suus: erat tū su⁹: q̄ mutua traditiōe corpore facta in matrimonio iter ipm & Mariā lege thori seruata: q̄q̄d ex Maria exibat: erat ip̄s: q̄re & Iesus. Et q̄ integritatē agnosce-

bat Marie iformatione angelica: factitatē ac filiū deitatem: finemq3: qā salutem hūani generis fiendaz per ipm: gaudebat summe & letus erat. Quid enī Ioseph habuerit matrimonio & cōsortio Marie & Iesu dixi in arbore uirginis Marie fructu. xv. & xviii. Gaudebat enī Ioseph uidens a xpo & sua uxore Maria. In Iōā ne baptista mira fieri in helisabeth sua matre & i patre Zacharia. Et spāl in xpi ortu celestes spūs gratulari: lucē ineffabilē tenebras noctis expellētem terris dari: de Iesu pastores informari: aialia pueꝝ Iesum uenerari: Magos ad xpm adorandū stelle signo duci. Ele mēta deitātē xpi prestari: Simeonē cū Anna de puero Iesu iocōdari: ac Iesum speciosuz p filiis hoīum filium dei pīs sibi in custodiā dari & assignari: q puer sua deitate ipm illuminauit. Sua scētitate sanctificauit: Sua gratiositate letificauit: nō immerito ergo poterat dicere illud Apl. i. Corin. vii. Supabundo gaudio repletus suz cōsolatiōe. Et ipsi puero Iesu illud Prouer. xxiii. Gaudebit cor meū tecū. Nec immerito qā illum cernebat oculis: cuius diē Abraam uidēdo sola pmissiōe gauisus ē: q est gaudiū & letitia oīuz btōrū: & q eū nouis reuelatiōibus & gratis cōtinue tēgēdo stringēdo & cū eo stando replebat. ¶ Sūt letificati alii xpi ortu. u3. pastores: qui sunt septimi in ordine. Magi Simeon & Anna: & qā de his diceꝝ fructu & cōformitate sequēti: ad pīs dimitto & uenio ad alios. ¶ Letificati sunt xpi ortu & sint in hī ordine: scēti pēs in limbo degētes. Si. n. angelus ad gaudiū xpi ortum nūciauit pastorib3: pie credēdū est q ēt scētis patrib3. Insu per tripudiū & gaudiū ab angelis est factū deo pfi in natiuitate xpi: quare & si scēti nō audierūt: tñ ad ipos angeli descēdentes factū gaudiū & cām nūciauerūt: cum angeloz ad ipfos cōtinuus ēet descēsus: alii nullam cōsolatiōē: sed desolatiōē semp habuissent: taz ex loco q demonū uisiōē: cuius oppositū doctores dicūt. Insu multi scēti in pñti uita exñtes: dei reuelatiōe agnouerūt: nō solū deū incarnandū: sed ēt tps sciuerunt: p3 de Iacob. gen. xlix. Nō aufereꝝ sceptrū de Iuda & c. p3 de Isa. c. vii. p3 de Ageo. c. ii. p3 de dan. c. ix. & sic de aliis. Nec talium post mortē sunt obliti: cum recordent pteritorū. ut dicit Augu. sup illud. ps. Fiant filii ei3 orphani & c. Et nono Confes. Et Grego. exponēs illud. Misericordias dñi in eternum cātābo. & oēs Doctores catholici idipm dicūt: hāc materiā tractantes. iiii. sniārū. di. xliiii. & xlv. quare tps aduenisse xpi ortus gaudebāt. Sed quā de cā certe Prima erat quia uidebat eoz desideria quietata. Optabāt. n. totis precordiis deū descēdere p carnis assumptiōē. Dicente Isa. utinā disrumpes celos & descenderes. Et sic de aliis. Et uidēdo deū incarnatū merito gaudebāt. Scda cā quia pmissa a deo erant uerificata & obseruata: sicut locutus est ad ipfos q incarnari deberet. Tertia sub figuris & enigmatibus ab eis uisa: impleta erāt & declarata. ¶ Nam qd uiderat Adam. gen. i. Lucē factam: impletum uidebat: quia deitas incarnata. Terciam germinare herbaz uirentē: qā Maria germinauit xpm hūilē. Sexta diē se factū ad imaginē dei. gen. ii. Sic sexta mundi etate factus ē alius Adam: q est ima

go dei inuisibilis. Fontē ascēdēte3 e terra. gen. ii. xpm egredientē a Maria. Paradisum plantatū. gen. ii. Et lignum uite positū in medio: Mariā paradisi3 cum aia xpi intelligebat: in cuius Marie utero ut in medio uita nostra xps ēet collocatus. Noe qd uiderat de arce fabricatiōē. gen. vi. & eius ingressu: xpm intelligebat Mariā condidisse & ipam se incarnādo introisse. De arcu posito in nube: dei uerbū in carne: ad qd respiciēs Deus recordatur misericordie sue. Abraā cui dictum ē: q stellas celi si posset numeraret. gen. xliii. hoc uidebat in xpo impletum: cuius aia ad instar celi btā: infinitis gratis & uirtutibus est repleta. Rebecca Isaac ē iuncta: Maria Iesu. xpo ē copulata. gen. xxii. Isaac agrum dicit bñdictū. gen. xxvi. ania xpi & Marie omni bñdictiōe sūt replete. Iacob. gen. xxvii. cernit scalam cui stat inixus deus: hī uidebat impletum deitate humanitati indissolubili unita. Ioseph. ge. xli. Quid Ioseph uidit in unico supposito: tria. scilicet. deitas aia & caro infirmul eē. Manipulus Ioseph stat qā deitas carne nō inficit & humanitas latrē honore uenerat. gen. iiii. Moyses rubum ardere inspexerat & nō cōburi. hī cernit impletū. qā deitas in carne nō mutat. Exo. iii. Exēplar in monte ponit. Exo. xxv. xps plenus uirtutibus in Maria. Man celicū in archa. Nūeri. xii. Cuz xps in medio uētris ē locatus Marie. Nubē cernit surgere de tabernaculo. Numeri. xli. qā caro uerbi scindit de Maria. Virga statim floret. Numeri. xvii. qā in instāti corpus xpi conficit ex Maria. Iosue cernit stare solē in medio celi. Iosue. vi. quia Iesus stat in Maria. Gedeon uidet rorē i uellus descēdētē Iudi. vi. idest deitate carnī uniti. Salomon uidit gloria dñi tēplum plenu3. iiii. g. viii. quia humanitatē deitate. Archā collocat i sancta sanctorū. iiii. g. viii. quia aia xpi deitati unitur. Helias cernit nubē eleuari a mari. iiii. g. xviii. qā humanitas xpi de uirgine sumit. Isa. uidet cum Ezechia solē. x. lineis retrogradum. iiii. g. xx. quia nouē angelorū ptermisiss ordinibus: decima dragma natura hūana a uerbo est inuēta & eidem unita. Daniel lapidē de monte sine manibus cernit scindi: quia sine corruptiōē marie: caro uerbi ab ea accipit. Montē Iſaias dixerat pondū in uertice montiū. Iſa. ii. Hoc intuebat impletū humanitate deitati copulata. Portam clausam intrat de3 ut uiderat. Ezech. xliii. qā Mariā incorruptaz deitas se incarnando. Hester iungitur assuero. i. humanitas nostra dei filio. Hester. ii. Et sic de aliis figuris: que multa in sacro eloquio ut attinent ad ppositum repiunt. Que quia impletōe erant declarate: ad gaudiū de xpi ortu patres merito inducebāt. Quarta cā. quia se exaltatos sūme hūanitatē asūptiōē & unione ad dei uerbum quo uidebāt deū factū hominē: & hoīem deum quo nihil maius. Quinta se de ppinquo intelligebāt redimendos: qā nostre carnis a deo susceptio: Ad hoc ordinabat. quare & a tali captiuitate in qua degebāt liberādos. Sexta hostē infernalem suppeditandū: qui eos tanto tēpore sub sue tirānidis habenis habuerat constrictos. Septima quia redēptione ipsoꝝ a xpo facta: per ipm ad hereditatē amittam erat introducēdi

Lux orta
ē iusto in
xpī natiui
tate.

& restituēdi. Quibus ex causis xpī ortu agnoscētes: tam reuelatione dei intrinseca: q̄ insinuatōe angelica: letati sunt leticia magna: que audita est p̄cul: ut in fī gura hētur. ii. Hēdre. c. xii. **O**ctauo ortus xpī Iesu fuit letificus & d̄z eē iuxta dictum. ps. Rectis corde: quia lux orta est iusto & rectis corde leticia. Lux ē uere orta iusto: q̄a puer Iesu ortu qui ē sol iusticie. Mal. iiii. & lux uera. Ioā. i. ac lux mundi. Ioan. viii. Lux & lumē datuz ē iustis multipliciter. Primo respectu credendorum: quia puer Iesus natus ē de? Scd̄a in trinitate p̄sona: a cuius deitate cum hūanitate: ortū h̄z fīdes catholica. Scd̄o respectu colendorū. In natiuitate enī xpī in signum solius dei adoratiōis: angeli nō creature sed deo gloriā concinūt. Luc. ii. Tertio respectu abhorrēdorum. Vicia. n. sūt detestata: que de? homo puer Iesus in suo ortu nō accepit sed ipsis caruit: & si alios defectus hūanos accepit. Quarto respectu conueniendorū. Nascēdo. n. xp̄s iustis ostēdit mūdi contēptum & abdicationē. quia nihil pompe diuitiarū & q̄ sunt mundi hēre uoluit. Quinto respectu acceptandorum. Nam uirtutes ostēdit totis p̄cordiis acceptandas: dum oēs se suscepisse & habuisse oriendo declarauit: ut supra dictū est. Sexto respectu subiugandorū & refrenandorū. s. sensualitatis & carnalis cōtagionis: q̄līter. n. sint domanda p̄fata: In feno iacēs paruo lacte nutrit? frigore affectus & nuditate: & sic de aliis incommodis: Iesus ostēdit. Septimo respectu peragēdorū quia dei man data p̄ficiēda puer Iesus declarat: qui ut iniuncta patris p̄ficeret: nostra suscipiendo ad nostraz miseriā ē egressus. Octauo respectu patiendorū. ut enīz nō turbet iustus illatis aut incommodis: puer Iesus nō querimoniā edidit: sed corde tacito tolerando aduersa: patiētiā conseruauit. Nono respectu expiandorum. ut. n. pro te deo patri satisficeret. s. p̄ p̄cto: carne se induit puer Iesus. & ad nos egressus est redimēdos. Decimo respectu appetēdorum. nam deuz nos semp appetere debere & ei cōiungi: puer Iesus ostēdit: qui natus nobis: deitati semp remansit unitus. Undecimo respectu intelligēdorū. nam p̄fata: tam quo ad uerba q̄ et figuras puer Iesus oriēs impleuit: quare & intelligēda q̄o forēt: iustis lumē ostēdit & infudit. Duodecimo respectu b̄tificandorū. Naz Iesus puer nascēs in quo sit toti? hoīs b̄tutudo d̄prompsit: in hūanitate. n. resurrectione b̄tificanda: & in sua deitate corporis & aīe nostre b̄tutudinē cōsistere declarauit. Sic ergo. xii. p̄fatis p̄z. Lucē iustis ortam eē natiuitate dei filii. **S**ed non solum lucē: s̄z & cordis leticiā rectis dicit ps. eē ortam. S̄z q̄o? Attende q̄ si dei alloquutio: seu sue uisionis cōicatio fuit ad gaudiū patribus quibus sic sunt facte: multo magis ad gaudium extitit uidere deum incarnatū: natum: factum nostrū fratē: nostrum conciuem nostrum socium nostrum seruū & ministrum: nostrum liberatōrē: nostrum medicū: Nostruz patrem: nostrum ducē: regē & deū nostrū bonum nostrum & finē nostrum. Gaudius est pater Adam deum uidēdo in conditis & creatis & donis eidem traditis. Noe alloquutione diuina cum p̄seruatione a diluuiō. Abraam in p̄missionibus a deo sibi factis. Isaac i be

nedictione a deo in cunctis accepta. Iacob in uisione domini. Ioseph in occultorum reuelatione. Moyses in legis perceptiōe. & dei ad ip̄m ut amici ad amicū alloquutione. Iosue in sua a deo p̄tectione. Gedeon in uoluntatis a deo impletionē. Samuel in dei uocatiōe. Dauid in sua exaltatione. Salomon in sua acceptatione. Helias in cōmonitiōe. Isaias in sui destinatiōe. Ieremias in sanctificatione. Ezechiel in mētis subleuatione. Daniel in inscriptione. Et sic de modis aliis: quibus deus sanctos patres & prophetas alloquutus ē: quibus merito leticia eis est immissa. Quia t̄n enigmatice deus eis loquebat: & non carnis assumptiōe. Hinc est q̄ eis leticia: & si magna affuerit: non t̄n ut rectis corde: quibus pater in natiuitate loquutus est in filio suo. Deo. n. humanato & nobis liberalit̄ condonato: iustis & rectis corde lux noua orta est: gaudium honor & tripudium. ut hētur Hēster. viii. **N**ono & ultimo omnibus conditis & creatis: lete d̄ns noster Iesus xp̄s est p̄genitus. Quod utiq̄ & si iam dictū sit supra: ut apparuit ex ipsarum creaturarū omniū attestatione generali. Attamen hoc ostēdit ex dono eis dato singulari magnifico & spālī: dictum est. n. q̄ exulta uerunt: sed de cā est uidēdum. Vbi sciēdum q̄ omnis entitas creaturarum & si uarie distinguatur: xpī ortu habet gaudere. Primo considerato omni ente: q̄a de? est omniū conditor gubernator & conseruator: quare sicut omnia donum ab eo habēt creationis & assidue manutenētie & gubernationis: sic creaturā ad se assumendo: in eis est materia continue iubilationis: quare eo oriente creature copulato: gaudium in eis esse d̄z. Scd̄o considerata re a dei uerbo p̄grediēte assumptio. u. homine. quia enī homo per esse conuenit cū lapidibus: per uiuere cum arboribus: per sentire cum animalibus: & per intelligere cum spiritibus: Hinc est q̄ assumptione hominis a deitate: exaltatio est omniū creaturarū. Et cum talis assumptio hoīs sit oibus reserata a xpō in suo ortu & natiuitate: quare tūc omnia debuerūt p̄ solito gaudere. Tertio fructu pensato p̄ueniēte & cōsequēte. Nam unione hac sacra hominis a deo: que ortu xpī est cunctis manifestata: omnis creatura pōt dici ex participatione ad hominē. Primo deo unita & copulata. Scd̄o deificata. Tertio spālī adamatā. Quarto sūme exaltata. Quinto nō uilipēsa sed honorata. Sexto p̄petuata: quia perpetuo deo unita. Septimo digne ueneratur: quia latría colitur. Octauo mundificata: quia nihil labis seu peccati in hoīe assūptio repit̄. Nono in suo esse conseruata: quia & si sit assumpta: nō t̄n in dei naturam conuersa seu mutata. Decimo beatificata: quia prius anima xpī beatificata fuit scd̄m portione sup̄iore: & non totum assumptuz. Undecimo: quia renouata & reparata. Duodecimo ē indissolubili federe deo pacificata. Quare his diligenter attētis: omnis creatura christi ortu est gaudia & letificata. Ac cōsequēter p̄z prima pars huius tertii fructus & conformitatis: q̄o est intelligēda. u. Iesus lete progenitus que erat declaranda. Restat declaranda secūda pars. u. Francisco uir letatur.

¶ Secunda pars. Tertiū fructus & conformitatis. u3.
Francisco uir letatur. Expofitio.

Ostēdū uisū est in precedē
abus: quomō intelligit pri
ma pars tertiū fructū & cō
formitatis. Restat cōsequē
ter uidendum: quomō secū
da pars habet intelligi. u3.
Francisco uir letat. Pro cuius
euidētia est sciendū: q
sicut dictum est supra p
mos. capi. iiii. Quod deus

nō facit uerbum quin loquit prius ad seruos suos p
phetas. Et per hoc ostēsum est bñm Franciscū iūille
declaratum eloquiis plurimū: & enigmatibus figura
tum. Quare & hi quibus de aduētū beati Francisci ē
reuelatum: ipsum futurum agnoscētes: propter eminē
tiam sue sanctitatis: & fructuositatis que fienda erat
per ipsum & suos copiose quo ad animas: merito leta
bantur. ¶ Vnde cum duplex eē reperiatur. u3. nature
& gratie: sic & duplex est ortus seu natiuitas: primus
cum quis ex utero egreditur in publicum nascēdo tē
poraliter de matre. Scđo quādo quis baptismo primo
& demū per perfectā xpī imitationē renascitur deo.
Sic & duos ortus oportet nos beati Francisci attēde
re. Primū de matre. Scđm in religione: quādo omnib
dimissis: christo totaliter inherendo: spiritualiter man
do & ecclesie est natus. Modo cum multi sancti bñm
Franciscum uiderit affuturū: tam in esse nature q̄ gra
tie: & hī diuina reuelatione: sicut Ioannes euangelista
qui statim totius ecclesie usq; ad finem diuina reue
latione agnouit: sicut & Cirillus. & Policarpus diaco
nus: & Abbas Ioachim: & sic de aliis. De quibus di
ctum est supra fructu primo & conformitate parte se
cunda. Quare q̄ prefati agnoscētes ipsum bñm Frā
ciscum destinandum: & stigmatibus decorandū & diē
ipsius preuidentes: iuxta dictum christi. Ioannis. viii.
Abraam uidit diē meū & gauisus est: letati sunt &
gauisi. In signum cuius dicit Abbas Ioachim: ut dictū
est supra. vii. caplo propheticē Cirilli. O q̄ gauderem:
si tm̄ patrem cū filiis mereretur uidere. Videbat enī eū
spiritu: tamen & corporaliter optabat uidere. Et sicut
est de ipso: sic & de aliis: qui ipsum uenturum agnoue
rūt. Quomodo enī homo existens in gratia: facta si
bi reuelatiōe de aliquo scđo futuro: & miris per ipm
fiendis: posset gaudio priuari & leticia sic agnoscen
do: quare nec prefati de ortu beati Francisci tam in
mundū q̄ in religionē non potuere non letari. ¶ Sed
sciendum pro materia dicendorū: q̄ prout patet in
scriptura diuina. Aliquando quis gaudet de futuro.
Abacuch tertio. Gaudens gaudebo in domino &c. &
de Apostolis dicitur. Ioānis. xvi. q̄ christus dixit eis.
Iterum uidebo uos: & gaudebit cor uestrum. Aliquan
do quis gaudet de p̄terito & exultat. sicut Anna ma
ter Samuelis: que dicit. i. Regū. ii. Exultauit cor meū
in domino. & psalmista. Exultauerunt filie iude p̄pter

iudicia tua domine. Et actuum. v. dicitur q̄ ibant apo
stoli gaudentes a conspectu concilii: Quoniam digni
habiti sunt pro nomine Iesu contumeliam pati. Apo
stoli gaudent & letantur uiso domino. Sic & Marie.
Ioannis. xxi. Iacob de Ioseph. Gene. xlii. Letus mo
riar: quia faciem tuam uidi. Hester. viii. Iudeis noua
lux oriri uisa est gaudium &c. Aliquando letatur quis
& gaudet de presenti. Iuxta illud christi. Ioānis. x. In
suscitatione lazari: quādo dixit gaudeo propter uos.
Et Apostolus philipen. ii. Gaudeo & cōgrulator uo
bis. Et angelus. Luce. ii. christo nato dixit pastoribus.
Annuncio uobis gaudium magnum &c. ¶ Ad propo
situm nostrū de ortu & natiuitate beati Francisci: tā
in esse nature q̄ gratie. Quidam letificati sunt ipsum
futurum agnoscētes: & hī dupliciter distinguuntur:
quia quidam sunt supercelestes & superiores: utpote
celestes spiritus. Alii sunt inferiores. & terrestres. i. ho
mines. Superiores & celestes cum beato Franciscū
in speculo illo diuino cernerēt cum suis perfectionib
bus. ipsum enim non puto eis absconditum fuisse: p
cul dubio de eius ortu & aduentu letati sunt: & gene
raliter. Primo in zelo animarū. Secundo in amore ad
dominum. Tercio in obseruantia diuinorum manda
torum. Quarto in puritate. Quinto in abiectione ter
renorum omnium. De quibus ipsi in se nihil habent.
Et quia in agnitione abditorū fuit eis similis & con
formis. Et specialiter seraphin: q̄ ipsum sciebant eo
rum incendio igniendum: & consortio copulandum:
ac in sede luciferi ipsum pro premio locandum: prout
reueratū est fratri pacifico: & fratri leonardo de as
sissio: & diabolus: ut supra dictum est confessus est.
Si ergo gaudent de aliquo qui ad eorum ordinē as
sumitur & eorum reparatur ruina: Multo fortius de
beato Francisco: qui & si futurus erat in re quādoq;
& aliquando in esse gratie: quia tamen futura sunt
eis presentia: letati sunt merito beati Francisci ortu &
natali. Cherubin quoq; letati sunt eum agnoscendo
diuinorum archanorum misteris imbuendū. Throni
in ipso: deo preparari habitaculum singulare: & deo
totaliter uniendum. Dominationes per ipsum edoce
ri carnis supercilium spiritui subiiciendum. Virtutes
per ipsum miracula fienda. Potestates. per eum intel
ligendo demones & ipsorum uirtutem ac dominium
prosterndum. Principatus. ipsum principem singu
lari christi insignitione: tam in ecclesia militante q̄ tri
umphante instituendum. Archangeli. per eum secreta
celestia hominibus intimanda. Angeli. eius predica
tione & suorum: agnoscendo ad dominum conuer
tēdos. Quare beati spiritus. perpēdentes in arte pri
ma & speculo diuinali: per beatum Franciscū & suos
ob predicationē uitam & exemplum mundum con
uertendum quo ipsorū ruina reparatur: de beati Frā
ncisci ortu & aduentu mirum in modum sunt gauisi.
¶ Sunt & leticia perfusi inferiores & terrestres: bea
ti Francisci ortu: eum talem scientes futurum: utpote
prophete ueteris testamēti: qui tempora futura agno
uerunt. Et consequenter sanctos futuros inspexerūt.

singlī bea
torū spūz
ordies de
ortu. b. f.
letati sūt

Multi etiam in nouo testamento habentes spiritum propheticum. Vtpote Ioannes Apostolus. Paulus. Cirillus. & hi quos paulo ante nominaui. Hi enim diuina inuinatione: beatum Franciscum & sanctitatem eius scientes: de utroque eius ortu & natiuitate sunt letati. Dauid clamat se letatum in his que dicta sunt ei. Quare & isti: dicentes cum psalmista. Letabor super eloquia tua: sicut qui inuenit spolia multa. Quomodo inquam habentes charitatem dei: scientiam dei & diuine uoluntati conformes: possent de Beati Francisci ortu non gaudere? Ex quo uidebant eum a deo patre directum ut mundum renouaret. A deo filio electum ut suam uitam perageret & crucem baiularet. A spiritu sancto cuius templum debebat esse perfectum per sanctificationem & uirtutum ornamentum. Quare si angeli in paradiso letati sunt: ac homines hic degentes: a deo inspirati. Quid homines in patria cum angelis & deo coniuncti? certe & ipsi gauisi sunt de destinatione & natiuitate Beati Francisci utraq;. Et gauisi sunt patriarche: in filiis electis beatum Franciscum eis fore coequandum. Prophete attendentes eum spiritu prophetico radiandum. Apostoli eis uita & mundi contemptu conformandum. Martires uoluntate & opere eis sociandum. Doctores per eum cetum informandum. Confessores in eorum numerum & collegium computandum. Virgines puritate decorandum. Sancti omnes scientes per beatum Franciscum eorum numerum multiplicandum. Et si de ortu iusti: recti gaudent & iusti. ut dicit beatus Ambrosius. quare & de ortu beati Francisci utroq; prefati sunt gauisi & letati: utpote in speculo diuino de beato Francisco magnalia intuentes. Sic ergo futurum alii qui beatum attendentes Franciscum in eius ortu sunt letati. De presenti sunt pleriq; letificati de Francisci ortu tam in esse nature quam gratie. Et primo letati sunt sancti Angeli: Sicut enim in christi ortu tripudium gessere magnum: sic pie credendum est factum: in beati Francisci natiuitate. Quod etiam astruitur per locum ab oppositis. Angeli & demones & si natura sint conformes: diffomes tamen sunt gratia merito & uoluntate: & quod uni placet alteri displicet: & de quo unus scilicet demon deslet & plorat: alius scilicet angelus cantat laudat & iubilat. Sed in beati Francisci natiuitate demones infernales maximo affectu sunt terrore & dolore. ergo patet quod Angeli letati sunt. Sed quod hoc uerum sit de demonibus patet per illud quod dictum est a diabolo: Sicut superius dictum est. per os unius demoniaci: qui beati Francisci presentia: temporis in processu fuit liberatus: quod scilicet horra natiuitatis beati Francisci tantus terror & commotio fuit in inferno quod lucifer cum aliis crediderunt Christum ad iudicium descendisse. tandem inuenientes Beatum Franciscum esse natum: tandem inuenientes ipsum eorum hostem & destructorem futurum: indicibili dolore sunt repleti. Et tunc ut dixit prefatus demoniacus: De extinctione pueri. Beati uidelicet Francisci ordinari: statuentes si ipsum nequirent

superare: contra ordinem ipsius sceuituros. Et que tunc statuerunt contra ordinem peragenda: nunc certe certum esse completa. Quo concluditur cum contraria modis fieri habeant contrariis. Si hostes demones tristati extiteret Beati Francisci ortu: quod sancti in celo singulari gaudio sunt letificati. De presenti & futuro: gaudium habuit & leticiam mater ipsius Beati Francisci uocata domina picha: que morum preclaritate & uirtute: uelut altera helisabeth spiritu irradiata diuino: Cum beatum Franciscum concepisset: sciens que fienda erant per ipsum filium suum: non solum letata est: ut helisabeth in ortu eius: Sed ipsum Ioannem in sacro baptismo uocauit: dans intelligere beatum Franciscum puerum filium suum sancto Ioanni baptiste similandum in pluribus & confortandum. Si enim beatus Franciscus similis factus est filio Marie domino Iesu christo: a fortiori sancto Ioanni baptiste. Beatus enim Franciscus ipsi sancto Ioanni baptiste similis esse reperitur: Nam sanctus Ioannes baptista precursor christi fuit: beatus Franciscus predicator & signifer christi: qua in re Ioannem ipsum excedit: sanctus Ioannes fuit penitentie predicator: beatus Franciscus & predicator & ordinis penitentie institutor & ordinator. Et quo ad hoc beatus Franciscus sanctum Ioannem precedit: quia plures ad dominum conuertit: & in pluribus locis per se & suos penitentiam predicauit. Quia sanctus Ioannes in iudee gremio umbilico & populo: beatus Franciscus cum suis in toto mundo: ac tres ordines penitenciales instituit scilicet fratrum Minorum: Sororum: & fratrum de penitentia. sanctus Ioannes omnia deseruit & ad desertum perrexit: Beatus Franciscus patre ne hereditati coram episcopo abrenunciatis uniuersa dimisit: nihilque eorum que sunt mundi habere uoluit: & loca solitaria & deserta hilari animo totoque affectu semper quesitum. Sanctus Ioannes conuertit multos ad penitentiam per duos annos & parum plus predicando. Conuertit plures beatus Franciscus cum suis per annos decem & octo continue predicando. sanctus Ioannes predicando: Verbum de penitentia accepit a domino: beatus Franciscus de predicanda penitentia accepit a deo mandatum & a domino papa. Sanctus Ioannes qualis esset futurus: per Angelum patri: & per spiritum sanctum: & per prophetas fuit declaratus: Beatus Franciscus a prophetis fuit declaratus & a domino Iesu christo. Ut dictum est supra conformitate: & fructu primo. Per angelum fuit matri etiam declaratus & famule in specie peregrini: ut dictum est supra. Et dicitur fructu & conformitate sequenti. Sanctus Ioannes matrem intercessit ut spiritu prophetico repleat: beati Francisci matrem dominus prophetam fecit: que admirantibus uicinis de filio suo scilicet beato Francisco: eum futurum gratie predixit filium. sanctus Ioannes sic est uocatus a matre. Beatus Franciscus in baptismo Ioannes est a matre sua uocatus. sanctus Ioannes in utero & extra prophetauit. beatus Franciscus in utero. i.

b. f. i.
primus
annes
car?
setolo
silia.

in carcere apud perusum captus: cuius gaudio se magnum futurum in mundo predixit: & in uita sua spiritu prophetico claruit. sanctus Ioannes amicus sponsi: Beatus Fraciscus similis domino Iesu christo: sanctus Ioannes obiurgator peccatorum. beatus Franciscus detestator prauorum. Patet in nobilibus de Perusio quorum predixit expulsiōem. ob ipsorum peccata. Et patet ex aliis in legenda: ut dicitur fructu & conformitate nona. sanctus Ioannes cōgregator fuit discipulorum. beatus Franciscus aggregator & omnium sanctorum: sanctus Ioannes uita fuit singularissimus. beatus Franciscus in uictu fuit paucissimus: utpote qui uix sumebat ea que ad sustentationem nature necessaria sunt. & in una quadragesima de duobus panibus: medietatem sumpsit unius. sanctus Ioannes mundo singularissimus fuit sanctitate. beatus Franciscus excellentissimus fuit ad christum pre aliis stigmatizationis conformitate: sanctus Ioannes in ordine seraphico sublimatus: beatus Franciscus in ipso ordine in sede luciferi collocatus. Sic ergo per ea que dicta sunt manifestum est & clarum quod quia beatus Franciscus futurus erat sancto Ioanni cōformis: mater eius diuino spiritu afflata & illustrata eum uocauit Ioannem: ac uelut helisabeth in eius natiuitate & ortu letata est. ¶ Sed nūquid alii sunt gauisi de ortu beati Francisci? Certe dicendum est quod sic: & pro hoc ista secunda pars principaliter ponitur: sed qui fuerunt hi? dico quod fuerunt Enoch & Helias. Hi enim ortum missionem & natiuitatem beati Francisci in mundum in esse gratie & religionis agnoscētes. Maximo gessere gaudio: maximaque leticia letati sunt. Ut enim in legenda habetur fratris benedicti de Aretio uiri moribus & sanctitate preclari: qui a beato Francisco fuit habitu indutus: & minister antiochie ordinatus. Ipse frater Benedictus de partibus ultramarinis dum rediret ad Italiam: superueniente maris tempestate pro alleviatione nauis que in periculo erat submersionis: Sorte ut alter Ionas missus est in mari. Quem Angelus domini suscipiens: ad paradysum deliciarum duxit: ubi dum esset interrogatus ab Enoch & Helia: cuius esset ordinis. Respondit quod erat de ordine beati Francisci: dixerunt ergo Franciscus uenit? Et eo respondente quod sic: Maximus ceperunt gaudium facere & tripudium dicentes: quod tempus antichristi in breui affuturum erat: & ipsorum per martirium ad celum ascensus: Dictum fratre ducentes per paradysum: omnia ostenderunt eidem. Qui post moras susceptus ab angelo: in portu ante alios de sua nauis locatus Anchore. Sic ergo uir sanctus Enoch & Helias propheta preclarus: unusquisque eorum de beato Francisco est letatus: Nec immerito cum simile simili gaudeat & letetur. Beatus enim pater Franciscus cum fuerit Enoch in oratione: uoluntatis diuine impletionem & dei beniuolentiam. ac Helias uerbo ignito: zelo uite austeritate: contemplatione: ac in curru igneo subleuatione & transfiguratione: de eius ortu ut sancti & iusti gauisi sunt. Sic ergo apparet quomodo ali

qui de presenti gauisi sunt & letati. De beati Francisci ortu & natiuitate tam in esse gratie quam nature. ¶ Fuerunt & sunt multi qui letantur & gaudent de beati Francisci ortu utroque & natiuitate pro preterito: qui gaudent de ipsius in mundum ortu & destinatione. Gaudet enim primo mater ecclesia ad cuius directionem & operationem: ut christus dixit beatus Franciscus: erat a deo destinatus & directus. Secundo Ierusalem superna: id est ciuitas celestis: cuius ciuitatis factus habitator & cuius eam nobilitat sua gloria cum comitiua suorum. Tertio omnes angeli & sancti ceteri quorum consortio insertus: inter ipsos stigmatum impressione precellit privilegio specialiter. Quarto gaudet sancta dei genitrix semper uirgo Maria: cui deuotissimus seruus fuit & filius: & per eius obtentum multas gratias a domino Iesu christo obtinuit. Quinto letatur ipse ordo fratrum minorum: cum ordine sororum & fratrum de penitentia: quorum pater & institutor fuit ipse beatus Franciscus: cuius institutionibus optimis dirigitur & protectionibus quotidie adiuuatur. Sexto exultat assidua ciuitas que hanc peperit orbi: cuius sanctitate & miraculis diuulgatur in mundo & declaratur. Septimo tota Italia eius prouincia tuscie: que ipso celebris habetur ubique: & eius factis & gestis pre aliis patriis honoratur & eruditur. Octauo gaudent anime in purgatorio degentes: que eius natalitio: & presertim si de aliquo trium ordinum ab eo institutorum fuerunt: a penis liberantur & ad gaudia uolant paradisi. Nono gaudent omnes male habentes & uariis detenti infirmitatibus: cuius inuocatione cum precibus a deo perfectissime liberantur & curantur. Decimo gaudent mortui: qui eius meritis resuscitantur a deo: de quibus conformitate & fructu. xxxix. tractatur. Vndecimo peccatores exultant: qui eius precibus de morte ad uitam resuscitantur ut penitentiam peragant: ut patet specialiter de domino Petro rodoni episcopo: qui gratiam inueniunt in presenti: & misericordiam & gloriam in futuro: iuxta promissa a christo beato Francisco. Duodecimo letantur infideles: quorum terra filiorum beati Francisci fratrum insigni martirio coronatur: & sanguine irrigatur: ac per filios beati Francisci ad lumen uere fidei deducuntur. Tertiodecimo gaudent ipsius deuoti: cuius patrocinio in presenti proteguntur ab hostibus: & deum celestium bonorum participes fiunt. Ultimo gratulatur & gloriam recipit ipsa beata trinitas pater filius & spiritus sanctus. ex effectibus mirandis in beato Francisco peractis: & per ipsum beatum Franciscum actitatis: sicut artifex in suo artificio: & ex eo comendatur & laudatur: ac in ipso complacet & delectatur. Sic ergo manifeste apparet per ea que a nobis dicta sunt secunda pars huius tercie conformitatis & fructus. uidelicet. Francisco uir letatur. Accedendum est nunc ad expositionem quartii fructus & conformitatis.

¶ Quartus fructus & conformitas. Iesus magis exhibitus. Fraciscus amplexatur. Expositio prime partis. uidelicet. Iesus magis exhibitus.

Nato saluatore: sicut eius ortus cunctorum creaturaru attestacione est mudo declaratus: ad gaudium esse omniu conditorum: sic ipse a deo patre per suam matrem dulcissimam scilicet Beata tam Virginem Mariam multis traditus est: & exhibitus ad ipsorum leticiam & gaudium & consolacionem. uidelicet sanctis pastoribus: magis: Simeoni: & Anne. prout in parte superius est actum. Quod autem hic fructus & conformitas non de pastoribus Simeone & Anna facit mentionem: sed solum de magis: pro tanto de ipsis specialiter ponitur: quia ipsi ratione regie dignitatis Ceteris nobiliores & excellentiores extimantur. Et quauis ut dictum est fiat de eis specialiter mentio: de aliis nihilominus intelligitur. Decebat enim ut puer Iesus & si humiliter natus esset: a quolibet tamen genere creaturarum agnosceretur: & per consequens sicut ab angelis: rebus insecutis: brutis animalibus est cognitus: sic & ab homine propter quem uenerat agnosceretur: ac cognitus honoraretur & ueneraretur: & ab hominis statu quolibet ac sexu. Cum ergo in statu hominis quidam sint plebei: & tales per pastores. Aliqui nobiles: & hi designantur per magos reges. Aliqui de ordine sacerdotali: & hi per Simeonem. Alii uero sunt sexu mulieres: & hi designantur per Annam uiduam. A pastoribus: Magis: Simeone & Anna agnitus puer Iesus tam a sexu utroque hominis quam statu quolibet agnitus est: quis qualis & quantus esset. Et non solum talibus ad leticiam est natus: Sed etiam exhibitus est a matre proculdubio ad gaudium & exultacionem. Ac consequenter ut eius maiestatem quilibet panderet: cum digne excoleret: & in humanitate pueri Iesu eius deitatem homines agnoscere: deum uerum & hominem predicarent. ¶ Maria enim non inuida sed beniuola: non superba sed humilis ancilla: misericordie mater & regina: letificata sui filii ortu: Et propter fecunditatem cum uirginitate: & uirginitatem cum fecunditate: & sui filii deitate ac maiestate: nec non & alia: de quibus dictum est fructu & conformitate precedenti: Benedictum filium uolens omnibus ostendere: & ad leticiam dare. non in loco clauso secreto: sed in publico posuit. uidelicet in diuersorio: ut omnibus aduentantibus pateret libere qui ad ipsum debite accederent & deuote. Sed licet quantum in ea fuit omnibus eum ad uidendum exposuerit: Quia tamen tanti pueri non quilibet dignus erat aspectu: secreto dei consilio ad uidendum prebuit per alios quatuor generibus personarum. ¶ Et primo pastoribus. idest simplicibus seu humilibus ad

uidendum prebuit & adorandum: & ut pie creditur ad osculandum. Et quia ut dictum est dei consilio Maria hoc egit. Videndum est quales hi fuerunt pastores. Et quid agnouerunt esse puerum Iesum: Et consequenter apparebit quod non fortuito: sed dei providentia: tales pre aliis ad deum uidendum humanatum sunt admissi. Et sic patebit qualiter christi ortu & facta eis demonstratio sunt gauisi. ¶ Pro prima euidencia querendum est: cur beata Maria & pater celestis uoluit prius christum exhibere pastoribus quam aliis hominibus utpote: magis sacerdotibus & potentibus. ¶ Respondetur quod hoc actus est. Ne deus uideretur esse acceptator personarum: ut magis uideretur diligere potentes quam humiles & pauperes. Secundo quia pauperes & humiles exaltat: inter perbos odit & humiliat. Terrio ut effectum ostenderetur quod postmodum per ipsum christum est proclamatum: ut sanctus Matheus euangelista in undecimo capitulo sui euangelii dicit. Confiteor tibi pater domine celi & terre: qui abscondisti hec a sapientibus & prudentibus & reuelasti ea paruulis. Quarto ut quorum consortium diligeret scilicet humilium: in pastoribus demonstraret. Quinto quia ipse de pastoribus corpulentam traxit substantiam: ut patet de Abraham. Isaac. Iacob. Iuda. Dauid: qui pastores fuerunt. Ad pastores enim loquens scilicet prefatos se uenturum promissit. Cum pastoribus fuit prius amabilis eius conuersatio: hoc manifestum est: cum Abraham enim non solum est loquutus multotiens: sed & commedit ut in decimo octauo capitulo libri genesis patet. loquitur est Isaac. Iacob. Moysi. Dauid &c. Sicut patet ex serie sacre scripture. Pastorum prius sacrificia acceptauit. Patet de Abel. genesis quarto. Abraham &c. Pastoribus populi sui imperium & regnum dedit: patet in Moise. Dauid & aliis. Quare & christus est prius exhibitus pastoribus quam aliis. ¶ Sed sex sunt in causa horum pastorum condiciones. Licet enim quispiam possit dicere quod pro tanto prius uiderunt: quia propinquiore erant ad locum ubi puer Iesus erat: ut ostendit euangelium: Attamen condiciones deo placentes in causa fuere. hi enim pastores ut dicit sanctus Lucas in euangelio. capitulo secundo. Erant a somno peccati elongati: quia erant uigilantes: Sensus internos & externos solliciti gubernantes: quia erant custodientes gregem suum: dei dona confidentes: quia seruabant uigilias noctis. In uigilia matutina percussit dominus castra egipthorum. Exo. quatuordecimo per pastorem Moysen. Innocentia decorati: quia pastores idest simplices. Deo accepti quia Angelus domini stetit iuxta illos: non ante uel super: nec post uel subter: quare & gratia repleti. Noticiam dei habentes: quia claritas dei circumfulsit illos. Timorati: ideo dicitur quod timuerunt. Contra diabolum securati: ideo dicitur eis. Nolite timere. Ad fidem euocati: Ideo dixit eis Angelus euangelizo uobis gaudium magnum. Leticia diuina confortati: ideo gaudium magnum possident. In fide plenius instructi: Quia est uobis Saluator natus: Christus

Cur xpi pastoribus prius exhibitus est.

Sex condiciones pastorum qui meruerunt uidere xpm.

dominus in ciuitate Dauid. Ab omni hesitatione & dubitatione separati. ideo dicitur hoc erit uobis signum. Charitate dei feruentes. Non solum unus Angelus sed plures eis apparuerunt. ut dicitur Luce capitulo secundo. Factum est duz discesserunt angeli ab eis: & plures uiderunt. Conventus angelicos audientes scilicet cantantes angelos gloria in excelsis deo. Prumpti ad dei mira: indaganda & ueneranda: quia loquebantur adinuicem dicentes: transeamus usque bethleem: & uideamus hoc uerbum quod factum est quod fecit dominus & ostendit nobis &c. Super terrena per cogitationem erant eleuari: quia uerbum intellexerunt carnem esse factum. Sollicitudine non pigri: ideo uenerunt festinantes. A deo pre cunctis aliis acceptati quia inuenerunt beatam Mariam & infantem positum in presepio. De promissionibus factis patribus certificati: quia uidentes cognouerunt de uerbo quod dictum est illis de puero hoc & reliquum. Dei magnalia predicantes: quia mirati sunt omnes qui audierunt &c. Pro impensis beneficiis deo grati: quia laudantes & glorificantes deum. Quia ergo sic erant isti sancti pastores beata uirgo Maria prius eis quam aliis filium suum exhibuit uidendum & adorandum. ¶ Sed quomodo ad Iesum Christum uidendum uenerunt? Certe diuina reuelatione: quia Angelus apparuit eis: & non naturalibus freti uident deum: sed gratia diuina: quia gratia dei circumfulsit illos. ¶ Sed quid intellexerunt esse Iesum puerum filium Marie? Certe imperatorem angelorum: quia ad ipsos angelum destinauit. Illuminatorem cordium: quia claritas dei circumfulsit illos. Protectorem suorum: quia facit angelos stare iuxta ipsos. Debiliu roboratorem. ideo dixit eis Angelus. Nolite timere. Veri reformatorem: quia euangelizat eis. Mentis recreatorem: quia gaudium magnum dat ipsis & omni populo. Deum uerum & hominem: quia Christus. Omnium gubernatorem: quia Dominus. Nostrium redemptorem: quia saluatorem. Hominum deuotorum reformatorem: quia in ciuitate Dauid. i. Bethleem nascitur. Promissorum exhibitorum: quia hoc erit uobis signum. Mundanoru destructorem: quia pannis inuolutum & reclinatum in presepio &c. Angelorum & aliorum locutorem: quia gloriam cantant angeli ipsi Iesu Christo nato: Quia in re hec attendentes sancti pastores iuxta dictum angelum: iesu uiso & adorato gauisi & letati fuere: ut in preecedentibus est dictum: & iuxta dictum angeli gaudium magnum habuerunt: & sic patet quod beata uirgo Maria prius filium suum pastoribus idest humilibus exhibet & quibus de causis. ¶ Secundo beata uirgo Maria ut dicit hic fructus & conformitas: sanctis magis exhibuit & dedit ad uidendum filium suum puerum: adorandum & osculandum. Sed sciendum primo quod cum Christus puer esset rex regum: & dominus dominantium: licet ex humilitate in presepio pauperimus decubaret: decentissimum tamen fuit ut in suo ortu monstraretur regibus. Agnosceretur a regibus: timeretur a regibus: ueneretur a regibus: inquiretur a regibus: diuulgaretur a regibus: profiteretur

a regibus: cum gaudio uideretur a regibus: & ut generalis imperator & dominus honoraretur a regibus. ¶ Secundo sciendum quod & si magnum fuit Iesu Christi ortum per creaturas attestari sensibiles & Angelos. Veruntamen quo ad homines magnum fuit testimonium accepisse a magis. Et ratione gentis: quia non iudei sed Gentiles fuerunt. Ratione officii & dignitatis: quia reges erant ut dicit ecclesia. Ratione intelligentie & sufficientie: quia in astrologia erant peritissimi. secundum quod Ioannes Chrysostomus testatur. Ratione certificationis quia Christi Iesu stellam uiderunt. Ratione apparatus & ostensionis: quia non latenter sed apparenter uenerunt: quia Ierusalem ciuitatem scilicet famosam & toto orbi tunc celebrem. Ratione testificationis. dicentes uidimus stellam eius in oriente &c. Ratione professionis. dicentes uenimus adorare eum. Ratione deuotionis quia adorauerunt eum. Ratione deductionis quia eo adorato deducti sunt per aliam uiam in regionem suam. ¶ Tercio sciendum quod Iesum Christum puerum & si uiderunt eum: postea per Mariam matrem eis exhibitum: eum tamen uiderunt prius in signo insolito & singulari: quo uiso ad eum uidendum corporaliter & uenerandum accesserunt. uidelicet in stella. ¶ Quod signum stelle & ipsa stella: Quo ad causam efficientem fuit signum excellentissimum: ut dicit glossa Magister thei secundo: fuit a deo quia creatum. Quo ad materiam fuit singularissimum hoc signum: quia non de preiacente materia: sed de noua creata. Quo ad formam fuit stella uerissima. ut dicit beatus papa Gregorius sexto libro suorum Moralium. Sed pulchrior aliis in forma & figura: ut dicunt beatus papa Leo in sermone de epiphania domini & s. Augustinus. Quo ad resurgentiam fuit radiosissima. nam multiplum magos illuminauit: ut dicitur. Quo ad influentiam fuit efficacissima. Nam dedit sanctis magis intellectum de Iesu Christo: & audaciam in profitendo Iesum Christum. Quo ad ea que gessit fuit stupendissima: patet in apparitione eius. Occultatione. Reapparitione. Ductione ad Iesum Christum: & operatione: quia magos letificauit: ad Christum Iesum perduxit & misterio expleto esse desinit. quare hoc signum fuit singulare & alias insolitum & inuisum: & si per Balaam fuerit prophetatum. Numeri uigesimo quarto. Orietur stella ex Iacob &c. huius ergo stelle uisione maximo stupore & admiratione affecti sunt sancti Magi: utpote que ab eis nunquam est alias uisa. Consolatione spiritali repleti: ortum dei per ipsam intelligentes. Locundati: deum humanatum per ipsam agnoscentes: Ac gaudio magno repleti & letificati: ipsius demonstratione atque ducatu ad adorandum Deum hominem pertinentes. Huius ministerio sancti magi & aliud uiderunt: & aliud mente conspexerunt: ut dicit. Beatus papa Leo in sermone. Vnde hanc stellam que duo significabat Mariam scilicet & filium: sancti magi utputo de eis magnalia perpenderunt. prophetia enim Balaam de stella Iacob: potest tam ad Mariam Virginem quam ad eius filium. ut in ope

stella quam uidet magi.

Stella matre de uirginis Marie uita declarauit: referri. ¶ Quorum. B. re ad utrumque stelle misteria coaptando: & primo Mariam si ad matrem: deinde ad filium. ¶ Dico q̄ sancti magnificabat gi per stellam quam in aere primo uiderunt beatam uirginem Mariam intellexerunt. quam & postea oculis corporalibus cum filio aspexerunt. Ipsa enim est stella ex Iacob nata: & ex David splendida & matutina. Huius stelle radii sunt mirabiles: & per magos ministerialiter intellecti. Intellexerunt enim huius stelle. uidelicet. Primum radium scilicet eam esse quo ad genus preclarissimam: quia eius filium Regem iudeorum professi sunt: quare & matrem origine insignissimam: utpote que ex uiginti & uno regibus orta est. Secundum radium prophetis sanctis notissimam: patet quia Balaam hanc uidit: Micheas ortum predixit filii: quare propositum. Tertium radium ipsam esse mundissimam: quia non habitat in carne deus subdita peccatis: in hoc istud ostenderunt: se eius filium deum dicentes: uenisse adorare: quare & matrem dei eā asserētes. Quartū radiū. eā esse pauperriam: & cultu abiectissimam hoc ex loco apprehenderunt: ubi cum filio residebat: & utrorumq; ornatus & apparatus. Quintum radium ipsam esse humilissimam cum filio humiles diligentē manere conspicientes. Sextum radium in aspectu uerecundaz: non in publico uagantem: sed intus cum filio stantem: oculos deflexos ad terram habentem aspexerunt. Septimū radium esse reuerentissimam in obsequendo. Inueniunt enim eaz cū puero eidez officiosissime obsequentem: nec in puncto ut humilis ancilla ab eo recedentem. Octauum radium eam esse prudentissimam & in uerbis & in gestu: & ad hoc ostendendum euangelium nihil ponit beatam uirginem Mariam Magis loquutam esse. Nonum radium ipsaz esse liberalissimā: cuius liberalitatez perpenderunt ex filii ad uidendū osculandum & adorandum traditione & concessione: tantum donum eis largiendo. Decimum radium eam esse plenam gratia & in donis copiosissimam. Intelligentes enim eam dei matrem: consequenter agnouerunt ei esse concessa: que ad dei maternitatem exigebantur. Undecimum radium ipsam esse super omnes sanctos & sanctas sanctissimam: quia ad supremum sanctitatis gradum dei maternitate peruenit. Duodecimum radium eam esse deo dilectissimā: & hoc ex eius electione ad dei maternitatem pre aliis mulieribus intellexerunt. Tertium decimum radium ipsam esse illuminatissimam quod ex radiatione stelle materialis apprehenderunt. Si enī illa sic relucebat: quanto magis Maria per ipsam designata. Quartum decimum radium eam esse super omnes mulieres in benedictione excellentissimā: quia sola ipsa dei filius genuerunt. Quintū decimum radium ipsam esse super omnes creaturas eminentissimā: quia nihil maius potest existi: q̄ ipsaz domini dei matrem dici. quare propositum concluditur. Sextum decimum radium omni laude dignissimam: quia uirtuosissimāz gratiosissimāz & dei matrem quare propositum. Hi sunt radii quos de stella scilicet beata uirgine Maria procedētes: lau-

eti magi uiderunt & intellexerunt. ¶ Sed si radios hos de beata uirgine Maria: iuxta dicta Balaaz que apud eos manebat uolumus intelligere: possumus dicere q̄ sanctam Mariam beati Magi. Primo uiderūt esse patrum imitatricem: quia sicut a Iacob ut dicit prophetia corpoream traxit substantiam: sic habuit uirtutem per imitationem. Secundo parentū & aliorum consolatricem. Ad parentum enim consolatoriam est ut ex eis aliquis magnus oriatur. Maria autē est orta ex Iacob. Tertio sanctorum illuminatricem. Si enim Balaam ut cognosceret Mariam uirginem fuit illuminatus: qui erat prauus & malus: multo fortius prophete alii q̄ ex Iacob ipsa oriri deberet: sunt illuminati ea pro futuro hoc merendo. Quarto diuinorum inspectatricem. unde per scalaz Iacob: ex stella ex eo nata ascēdebat & exurgebat ut dicit prophetia. Quinto uitiorum extirpatricē: quia stella & consequenter purissima. Sexto omnium benedictionum concentricem: quia ex Iacob orta: & consequenter ut ipse omni benedictione Genesis uigesimo sexto est benedicta. Septimo errorum & heresum dissipatricem: quia stella: quare clarissima & sine errorū macula: & ex Iacob orta in quo non est idolum. Nunc uigesimo quarto. Octauo rectorum operū exemplatricem: quia ut stella fulget ut Iacob duodecim filios idest duodecim uirtutes emittens: que opus bonum ostendunt & efficiunt: que sunt. Humilitas. Mansuetudo. Paupertas. Charitas. Austeritas. Religio. Fidelitas. Misericordia. Pietas. Iustitia. Temperantia & in bono perseverantia. Nono petitorum impetratricem: quia stella ex Iacob orta. quare cum non minor Iacob: exaudita in cunctis ut ipse Iacob fuit. Decimo hostium supplantatricem & subiectricem: quia ex Iacob qui supplantator interpretatur: a Marie uirginis sub pedibus hostis diabolus stat p̄stratus. Undecimo archanorum speculatricem: quia orta ex Iacob: qui dominum uidit facie ad faciem Genesis trigesimo secundo. quare & dei conspectrix. Duodecimo futurorum inspectatricem: quia orta est stella ex Iacob: qui propheta fuit Genesis quadragesimo nono. quare & ipsa hoc donum habere dignum fuit. Tertio decimo christianorum dilectricem: quia orta ex Iacob: qui amore tenerrimo suos dilexit filios. quare & uirgo Maria christianos: a Christo Iesu filio suo progenitos: diligit & amat amore singulari. Quarto decimo donorum largitricem: quia ex Iacob orta: qui donis suis fratrem placauit Genesis trigesimo secundo: Maria omnibus dat assuenter. Quinto decimo mundi imperatricem: quia ut Iacob factus est a patre Isaac dominus fratrum suorum: sic ipsa a Iesu Christo facta est imperatrix cunctorum. Sexto decimo seruauitricem mandatorū: quia Iacob dei precepta seruauit: sic & Maria uirgo eius uoluntatem effecit: dicens: Ecce ancilla domini: fiat mihi secundum uerbum tuum. ¶ Sancti magi & si non ponitur expresse in sacra scriptura q̄ predicta uiderūt de Maria uirgine. Attamen in lumine illo superno quo cognouerunt deum carnem assumpsisse

Stella ma
gorū pñci
palī xpm
signabat.

de ipsa : prefata & maiora cognoscere ualuerunt .
Quibus agnitis de ista stella benedicta : uidelicet bea
ta uirgine Maria gaudium magnū & letitiam habue
runt . ¶ Verum & si stella quam uiderunt beatam de
signaret uirginem Mariam : principaliter tamen desi
gnat dominum Iesum Christum : quare ad fulgorem
huius micantis sideris scilicet pueri Iesu Christi oculos
mentales eleuantes : uiderunt multa uelut radios
ab ipsa stella procedentes . Ostendit enim se puer Ie
sus Christus his sanctis magis multos radios a se er
ga ipsos emisisse : quibus de ipso noticiam singularis
simam habuerunt . ¶ Nam ab ipsa stella Iesu Christi
uiderunt magi egredi ad se illuminandos : Primum
radium : ostendendo se esse consolatorem afflictorū :
quia se eis ostendit : cuius ortus ad gaudium magnū
est omni populo . Luce secundo ut dixit Angelus . Se
cundum radium ostendendo se esse ueterum termina
torem & promissorum : dum in diebus Herodis re
gis natus est : & a sanctis Magis adoratus : cuius in
tempore prophetia Iacob . genensis quadragesimo no
no impleta est . Non auferetur sceptrum de iuda &c .
Sic & Daniel . Danielis nono . de septuaginta ebdoma
dibus annorum . Tertium radium . ostendendo se esse
excitatore deutorum . Nam ipse sanctos magos
excitauit ad se querendū . Et ideo hoc ostendit euan
gelista Mat . secūdo dicens . Ecce magi ab oriente &c .
Nam eos excitauit & ad se adorandū perduxit . Quar
tum radium . ostendendo se esse cordium corroborato
rem . corda enim Magorum adeo roborauit : ut non ti
merent Herodem seu Romanos : querendo regem iu
deorum . Quintum radium ostendendo se esse guber
natorem mundanorum : quia eum dicendo regem : pa
tet ipsos illuminatos a christo fuisse : esse rectore mun
danorum ubi est iniquiū rex iudeorum ? Sextum ra
dium ostendendo se esse mirorum patratores & crea
tores : quia inquirunt magi . hoc radio illuminati . Vidi
mus stellam eius &c . quāz scilicet condidit & creauit .
Septimum radium ostendendo se esse obsecatore ma
lignorum . Quod utiqz agnouerunt : uidentes Herodē
& Ierosolimitas turbatos esse Christi ortu & natiui
tate : Qui si oculos uidētes habuissent : De christo nō
perturbationem sed gaudium percepissent . Octauū
radium se esse ostendendo ductorem & directore in
sciorum . Quod ostendit dum eis a Ierosolima discedē
tibus : stellam quam prius uiderant emisit : ut iter pre
beret usqz ad locum in quo debebat . Nonum radium
se ostendendo esse recreatorem anxiorum . Nam qui
amissione stelle prius erant desolati : ea recuperata le
tati & gauisi sunt gaudio magno . Decimum radium .
se ostendendo esse contemptorem mundanorum . Nā
ipsum reperiuerunt non in pallatio sed in presepio . Nō
in loco odorifero sed fetenti quia in stabulo . Nō ami
ctum pannis sericeis : sed contextum uilibus pannicu
lis . Non in culcitra : sed in feno cubitantem . que uidē
tes de eius paupertate & humilitate tanta admirati
sunt . Vndecimum radium . se esse ostendendo deum
uerum : & habere cum humanitate deitatem : & per

consequens omnium entium primum & supremum .
Nam eo uiso statim genu flexi : adorauerunt eū . Duo
decimum radium se esse ostendendo generalem domi
num mundi : & habere imperiositatem : quia in signū
subiectionis tria dedere munera . Aurum . Thus &
Mirram . Tertium decimum radium . se esse ostenden
do cognitorem occultorum . Nam inspecta mala in
tentione Herodis : magos monuit : ne ad ipsum redi
rent Herodem . Quartum decimum radium . se esse
ostendendo preuisorem futurorum : per aliam uiaqz ip
sos ad propria reducendo . Quibus radiis sancti ma
gi de puero Iesu Christo habitis & illuminati : Meri
to de Iesu christo a Maria uirgine eis exhibitō : ad oscu
landum uidendum & adorandū sunt gaudio magno
letari . Sic ergo patet quomodo beatā uirgo Maria pue
rum Iesum Christū secundo exhibuit magis . quo
datur intelligi qd sollicitē querentibus Iesum Chris
tum : & propriam patriam relinquentibus : dominus
Iesus Christus se ostendit : dat & exhibet libenter cū
summa consolatione : ut effectum est in sanctis ma
gis . ¶ Tertio a beata uirgine Maria puer Iesus Chris
tus exhibitus est sancto seni Simeoni : qui non solum
eum uidit : sed in ulnis suis accepit & habuit . Quem
tenendo in brachiis . propter multa que in ipso fecit
puer Iesus Christus : & que de ipso agnouit : gaudio
magno repletus & consolatione : psalmum . Nunc di
mittis seruum tuum domine secundum uerbum tuum
in pace &c . deuotissime perorauit . ¶ Sed qualis erat
hic senex Simeon : qui Iesum Christum sic accepit :
& beata uirgo Maria suum puerum libenter dedit &
exhibuit : Certe Lucas exprimit capitulo secundo sui
euangelii : hunc senem commendans de multis : ui
delicet . Primo de uirtute & perfectione : quia erat
homo scilz uirtuosus & non uitiosus : qui iumentis as
similatur . Secundo de pacifica conuersatione : quia
in Ierusalem in loco pacis : correspondens locus loca
to & e conuerso . Tertio de instantia in oratione : quia
uocatur Simeon : qui exaudibilis interpretatur . Ioan
nis nono : qui dei cultor fuerit : hunc deus exaudivit .
Quarto de operatione : quia erat iustus . Quinto de
deuotione ad deum : quia erat timoratus . Sexto de
uera ad proximum dilectione : quia expectans non
suam : sed consolationem israel . Septimo de recta in
tentione : quia spiritus sanctus erat in eo . Octauo de
eius cum deo intima coniunctione mente : quia res
ponsum acceperat a spiritu sancto se mortem non ui
surum nisi uideret Christum domini &c . Nono de co
gnitione : quia uenit in spiritu in templum : & cogno
uit Iesum Christum natum & portatum . Decimo de
acceptatione a deo : quia uisio Iesu Christi concessa est ei
ante mortem . Vndecimo de innocentia & purgatio
ne : quia cepit puerum Iesum Christum in ulnis suis
is . Duodecimo de gratitudine & gratiarum actio
ne : quia benedixit deum . Ecce qualis est homō iste
senex : cui exhibet beata uirgo Maria filium . ¶ Sed
quid hic puer Iesus in hunc senem ab eo acceptus fe
cit : uere multa & stupenda . Nam ipsum . Primo

Sāctus se
nex simeō

ab omni macula si qua inerat uel inuisset purgauit: & forte in gratia confirmauit. quare ipse deum benedixit. Secundo gratias deo exhibuit & reddidit beneficio enim accepto deum benedixit. Tertio que christus fecit generi humano: per hunc senem reticere noluit: quia benedixit idest benedictionem datam per Christum cunctis hic senex expressit. Quarto ipsum sanctificauit & gubernauit: quare uocat eum dominum. dicens domine. Quinto eius desiderium quietauit. Appetebat enim eum uidere: uidit: ideo dixit. Dimittis &c. Sexto ipsum ut promiserat secundum uerbum suum: uisitauit: & sanctis patribus. Septimo deo federauit: quia in pace scilicet eum posuit. Octauo illuminauit ut eius intelligeret deitatem: ideo dicit quia uiderunt oculi mei salutare tuum domine. Nono a morte peccati liberauit preseruando eum. ideo salutare eum uocat. Decimo se prosequendum & imitandum ab ipso & aliis indicauit & reseruit: ideo dicit eum paratum a deo patre: ante faciem omnium populorum. Undecimo ad discernendum dei magnalia facilitauit. ideo lumen ad reuelationem gentium dicit. Duodecimo spe glorificauit: quia gloriam plebis tue israel scilicet ei daturus repromisit. Quare non immerito. Hic sanctus senex Simeon: christi ortu & donatione pueri Iesu: a Maria matre gauisus est & letatus. Et non solum ob predicta in ipso effecta letatus est: sed & cernendo Iesum quem in ulnis talem tenebat: & qualem declarauit eum dicens. Nunc dimittis &c. Vbi ostendit puerum Iesum Marie filium esse: Primo afflictorum consolatorem & solatium: quia est consolatio israel quam expectabat. Secundo ad deum laudandum incitatore: quia eum ad deum benedicendum incitauit. Tertio generalem mundi imperatorem: monarcham dominum & gubernatorem: quia dominus eus dicit. Quarto ueridicum impletorem: quia secundum uerbum suum dicit sibi & aliis fecisse. Quinto mirificum federatorem: dei scilicet & hominum. quia in pace scilicet nos posuisti. Sexto. cordium gratificum consolatorem & quietatorem: quia dimittis me scilicet consolatum. Septimo illuminatorem deificum: quia oculi mei per te aperti: uiderunt tua deifica. Octauo humani generis redemptorem & liberatorem: quia salutare est. idest saluator noster. Nono reseruatorem alimificum: quia in se uelut in exemplari perfectissimo: omnem declarat perfectionem: ideo dicit eum paratum ante faciem omnium populorum. Decimo doctorem clarificum: quia lumen est & doctor perfectus gentium. Undecimo malorum punitorem: quia dicit eum positum in eorum ruinam. Duodecimo gloriatorem perfectissimum: quia inquit ad gloriam plebis israel scilicet datus & ordinatus. Tertio decimo suorum fidelium sublimatorem: quia in resurrectionem est multorum in israel. Quarto decimo detestatorem omnis prauitatis: quia signum cui contradicetur. Quinto decimo uiuificantem nostre mortalitatis: & quando inquit tuam pertransibit & latus animam. Sexto decimo reseruatorem cordium & oculorum. Et

hoc tempore generalis iudicii & equitatis. Hec sunt testimonia pueri Iesu que agnoscedo Simeon de ipso palam & publice profitetur. Sic ergo prefatis apparet qualis fuit hic senex: & quid in ipso puer Iesus efficeret: & quid de ipso sit attestatus: cui Maria. Tertio loco filium suum exhibuit: quo & merito est letatus & gaudio repletus: per que patet quod seruantibus diuina precepta Iesus datur & comunicatur. Et Quarto loco & ultimo. a Maria puer Iesus est anne uetule exhibitus & monstratus. ut patet ex serie euangelii: capitulo secundo beati Luce. Cuius laudes declarans euangelista beatus Lucas loco preallegato: ostendit eam fuisse. Primo deo acceptam ex nomine: quia anna gratia interpretatur. Secundo gratam pro impensis: quia de templo non discedebat. Tertio promptam ad deo parendum: quia dicit euangelium: deo seruiebat. Quarto elemosinarum largitricem. nam Anna donans idest largiens interpretatur. Quinto a deo pluribus preuentaz gratias: quia Anna donatio interpretatur scilicet a deo facta ei de suis donis. Sexto dei contemplatricem: quia filia phanuelis: que contemplans deum interpretatur. Septimo motus sensuales coercentem: quia phanuel cuius fuit uera filia: facies dei interpretatur: quia imaginem mentis que dei facies est: mundam tenuit. quare & propositum. Octauo de futuris a deo illuminatam: quia prophetissa fuit. Nono a deo uisitationibus & consolationibus uisitatum: quia erat de tribu Aser: qui diuitie uel beatitudinis per uisitationem a deo sunt ei date. Decimo uero coniugio alligatam: quia septem annos cum uiro suo stetit: quare & matrimonio sancte usa fuit. Undecimo uita famosaz propter antiquitatem & uite religiositatem. Processerat in diebus suis &c. Duodecimo deo dicatam. Non discedebat de templo. quare locus locato congruebat: & econuerso. Tertio decimo carnem macerasse: quia ieiuniis. Quarto decimo deprecationibus pro se & aliis continue intentaz: quia inquit occupata erat obsecrationibus. Quinto decimo diuinis preceptis per omnia mancipatam: quia inquit deo seruiebat: non uno tempore sed die ac nocte. Has laudes de ista sancta muliere Anna dicit euangelista. ut cui Maria filium exhibet perpendatur. Sed hec sancta domina uidentem puerum Iesum: quid egit? & quid de ipso omni uolenti audire: & redemptionem israelis expectanti promissit: certe miranda. Hec enim sancta uetula puerum Iesum predicat. Primo deum uerum & hominem: confitetur eius deitatem & humanitatem redemptorem eum eum nominat. Secundo dicit eum omnipotentissimum: quia se faciendo hominem: & deum homini coniungendo: infinita potentia cōcurrit: hoc dicit dum eum redemptorem asserit. Tertio sufficientissimum: quia redemptorem eum nominat. Quarto beniuolentissimum: quia redemptionem nostram non egit nostris meritis sed sola sua beniuolentia & pietate. Quinto ueracissimum: quia redemptionem patribus promissaz facere debebat. Sexto iustissimum: quia non potentia sed

iustitia: nostram redemptionem uoluit exercere. Septimo humilissimū. intantū. n. inclinat? est ut carnē sumeret: & ad redimendum nos mori decreuit. Octauo sanctissimum ex quo fecit redemptionem nostram: sanctissimus & deo acceptissimus fuit. Nono prouidentissimum & sapientissimum: tanta sapientia nostrā redemptionem operando. Decimo uigorosissimum faciendo nřaz redēptōez: cōsequēter nos a diabolo eripuit. Vn decimo efficacissimū: qā nos redemit a morte pēti: & reduxit ad uitāz grē. Duodecimo eū pandit glōsissimū: quia ipse solus de nostra redemptione triumphūz reportauit. Hoc asserit Anna duz dicit euāgelista. qđ ipsa de puero Iesu loquebatur: omnibus qui expectabant redemptionem israel: designans ipsum redemptorem esse: & in ipso fiendam nostram esse redemptionem. O qđ lete h uetula de puero Iesu loquebatur. Nec immerito quia interius letificata: os gaudium & lingua exultationem habebant. ¶ Sic ergo p3 prefatis quatuor cum antedictis in presenti fructu & conformitate: qđ beata Maria ad gaudium & leticiam filium suūz paruulum exhibuit: sicut exhibuit gratiose omnium hominum statui: Sic & sexui & Iesu ortu uisione & confectione omnia sunt gaudia & letificata. Nec mix: uidendo illum qui est gaudium nostrum & solatium: ac ipsum tangendo. ¶ Si enim fimbria uestimenti Iesu & herba tangens eius uestimenta mirabilem efficaciam habebat: quanto magis cum tangendo: cū scriptum sit. Luc. vi. Quod quotquot tangebant eū sanabatur: & corporaliter & spiritualiter. quare cōsolatione recreati interna diuino gaudio & leticia cōsolabatur. ¶ Sed aduerte qđ & si per Mariam sit datus puer Iesus in suo ortu & post omnibus letifice: tamen quibuldam est datus diuersimode. Nam datus est Marie filius Ioanni baptiste in solatiū. Helisabeth in radiū: pastoribus in gaudium: magis in preconium. Simeoni in pacis uinculū. Anne in fastigium. Egiptiis ad quos accessit in lucis speculum. Ioseph ad meritū. Apostolis in magisterium. Pauperibus in socium. Egrotis in remedium. Perfectis in exemplum. Iustis in subsidium. Peccatoribus in refugium. Populis in pabulum. Nobis in precium. Beatis in premium. Matri marie ad oē bonum: sublimationē: & super omnes consolationē: & plenissimum gaudium: & contubernium. Sic ergo p̄fatis apparet declarata prima pars huius quarti fructus & conformitatis. u3. Iesus magis exhibitus. ¶ Secūda pars quarti fructus & cōformitatis. uidelz Franciscus amplexatur. Expositio.

Estat nunc declaranda secunda pars huius quarti fructus & conformitatis scilicet Franciscus amplexatur. Quia enim beatus pater noster Frāsc? & si nō in initio sui ortus & natiuitatis in mundūz fuerit gratia & uirtutib? plen? ac perfect?. Sed in secundo ortu

& natiuitate: uidelicet in eē gratie & religionis: quā

do mundo apparuit paupertatis professor: penitentie forma: ueritatis preco: sanctitatis speculum: euangelice perfectiōis exemplar: pudicie titulus: carnis macerator: & omni uirtute conspicuus. Attamen quia scriptura aliquando dicit esse quod in proximo fiendum est indubie: Ac in dei prospectu beatus Franciscus & predestinatione: gratia & uirtutibus: fuerit semper amictus. Idcirco in primo ortu & natiuitate deus uoluit sibi: uidelicet beato Francisco parum ante iam nato fieri quod fiendū erat temporis in processu: & hoc per angelum suum: qui ortum beati Francisci deo placitum ostenderet: ipsum puerum ut sancti magi tangeret: in suis ulnis acciperet ut Simeon: & quid futurus esset Franciscus: ut Simeon & Anna clarius refereret. Et hac ex causa principaliter ponitur h secunda pars scilicet Franciscus ad instar christi ad uidendū est traditus & amplexandum. Vt enim legenda pandit antiqua: & frater Nicolaus de Assisio guardian? post Spoleti: habuit a domina Margarita sua mīe uicina & nota matri beati Francisci: matre referente & pedisequa seu famula beati Francisci: ipso die quo beatus Franciscus natus est: Ad hosium domus beati Francisci quidam aduenit angelus in specie pegrini: petens instanter a famula ut puer Franciscus eidem ad uidendum & tangendum exhiberetur. Sed cum famula timeret hoc agere ac iste in rogatu persisteret: tandem mandato matris beati Francisci peregrino Franciscus est oblatus. Qui cum in suis ulnis accipiens stringens & osculans: eius humeris in parte dextra crucem impressit. Dixitq; hodie in isto uico sunt nati duo pueri hic Franciscus & alius. Hic erit de melioribus hominibus de mōdo: & alius erit de peioribus. Demū p̄dixit infantulū Franciscum in magna custodia gubernandū: propter insidias demonū: qui de eius ortu turbati: ad necandum eūz multas insidias prepararēt eidem. Atq; his dictis statim disparuit: nullibi in dicta Assisii ciuitate amplius uisus. Quibus apparet christi beato Frāscō in amplexu & uisione & datiōe in manibus alterius: ut factum est de ipso: uoluisse similari. Vt sicut beata Maria Iesum tradidit mago querenti: sic mater beati Francisci dedit eūz peregrino petenti. Et sicut Simeon plura de Iesu & futuris circa ipsūz dixit: sic & de beato Francisco per angelum in tali specie peregrini: est matri referatum. Patet ergo ad quid h secunda pars posita est pro cōformitate beati Francisci ad Christum. Sed sciendū qđ beatus Franciscus. • Et si nō in primo ortu & natiuitate sit datus omnib?: sed modo solum prefato: Attamen in secundo ortu: uidelicet gratie & religionis: ipse pater beatus Franciscus datus & exhibit? est a christo diuersis generib? personarum. A quibus dulciter non corporaliter sed spiritualiter potius est strictus & amplexatus. Nam est exhibitus: Primo sanctis prophetis per spiritus lulentiam ad ipsum futurum considerandum: & cum quanta uirtuositate: ut dictūz ē supra fructu primo & conformitate. Secundo matri ad gaudium & leticiam: que spiritu futurum agnoscendo filium: & uidendo ipsum mira facturum in orbe: letitia est reple-

ta. Tercio mundo ad renouationem. Nam ut dicit secundus fructus & conformitas beatus Franciscus ad mundum totum renouandum est a domino directus: quod & fecit uita doctrina & signis. ut patet omnib⁹ euidenter. Quarto ecclesie militanti ad eius reparatio-
 nez: ut xps Francisco dixit: & dñs Innocētius in uisio-
 ne conspiciēdo Franciscum ecclesiam lateranē. ne ca-
 deret sustentantem: hic clare uidit: ac in tribus a bea-
 to Francisco institutis ordinib⁹ patuit luculēter. Quin-
 to ciuib⁹ ad conuersionem. Assisinatibus enim bñs
 Franciscus pre aliis datus est ad eorum conuersionez
 ad dominum: sicut patuit in fratre Bernardo de quin-
 taualle: fratre Petro. Fratre Egidio. quorū primus no-
 bilitate diuitiū sciētia & sensu fuit famosior de dicta
 ciuitate: qui uitaz agnoscendo Francisci: reiectis omni-
 bus: & pauperibus datis: primus filius & frater beati
 Francisci fuit. Sexto fratrib⁹ ad imitationem. Nam
 multi seculo relicto: post Franciscū uestigia uelut per
 callem tutissimū & sancti hominis semitam inceden-
 tes: ad apicem omnis sanctitatis peruenerunt: ut fru-
 ctu octauo dicitur. Septimo in sublimi positis regib⁹
 & prelatis & aliis presidentibus in deuotionez. Non-
 ne domini mūdi christo inherere optantes beato Frā-
 cisco uita & habitu coheserūt: sicut rex Ioānes. Rex
 Ierusalē & Imperator Constantinopolitanus. Ioannes
 rex Armenie: & multi alii. dñs Viceplacentinus in car-
 dinalatu. & sic de aliis ut dicit fructu octauo & con-
 formitate q facti sunt frēs minores. Octauo demoni-
 bus ad terrorē & deiectionez: quib⁹ predicatōe & ad
 christū conuersione a fidelibus repulit: eos de obsces-
 sis eiecit: & de ciuitate Aretii solo imperio effugauit.
 Nono deuotis ad perfectionem: qui ipsum Iesum cu-
 pīt prosequi deus exhibuit beato Francisco: qui euan-
 gelii nec iōta de obseruantia dimisit. Adeo extitit uir
 perfectus: ut in regularum conditionibus ei similis nō
 habeat. quare ut perfecta prosequaris in regulis triū
 ordinum secundū status tui decentiam a beato Fran-
 cisco instituta. Decimo scientibus ad illuminationem.
 Nam uiris eruditis non ut homo scientificus: sed dei
 spiritu illuminatus abdita pandidit diuinorū eloquio-
 rū: ut patuit in rōsione data sacre theologie magis: &
 romane ecclesie cardinali. Vndecimo angelis in amici-
 ciam & complacentiaz: qui beatum Franciscū & sepi⁹
 uisitare: & cū ipso stare: ac melodiā peragere ut ipsorū
 fido amico sunt dignati. Duodecimo sanctis in specia-
 lem seruum & reuerentiā. Habuit enim beatus Fran-
 ciscus specialem dilectionem ad beatam uirginē. Mi-
 chaelem archangelū. Ioannē baptistā. Petrū & Pau-
 lum: & sic de aliis quorum deuotioni ut seruum fidelē
 se tradidit: ieiunando & alia faciendo. Qui uersa uice
 ipsum beatum Franciscum diligentes: multas consola-
 tiones apparendo: amplexando: & cum ipso manēdo
 peregre. Tercio decimo populo ad informationem.
 Nam ob animarum lucrum ibat circūeundo ciuitates
 & castra: non in doctis uerbis: sed dei in uirtute pdi-
 cando & populum instruēdo: cuius instructio mirabi-
 lem fecit fructū: ut fructu. x. & cōformitate dicitur.
 Quarto decimo peccatoribus ad conuersionem. p3 in

multis latronibus quos uerbo conuertit: & apud chri-
 stum pro eis ueniam misericorditer impetrauit: ut de
 fratre Angelo & aliis in pcessu operis patebit. Quin-
 to decimo perfectis ad uirtutū cōsumationē. Vis ad
 apicem uenire perfectionis: uitam cū moribus atten-
 de beati Francisci. Quā fratres Bernardus Egidius &
 alii: ut dicitur fructu octauo & cōformitate attendē-
 tes: ad omnis sanctitatis ppositum peruenerūt. Sexto
 decimo actiuis in operationē: & quā? certe ut seruāt
 summa cū diligētia suo exemplo leprosis & horribili-
 bus. Et sic fratrib⁹ mandabat statim ordinē ingressis:
 ut in talibus obsequiis deo studerēt placere. Decimo
 septimo pauperibus in amorē & dilectionē: quos spe-
 ciali dilexit affectu: quibus omnia etiā paramēta alta-
 ris ut infra patebit fructu. xvi. & cōformitate largie-
 batur & semetipsum. Ad nullos enim sic afficiebat ut
 ad pauperes tam in habitu seculari q̄ in religiōe con-
 sistens. Decimo octauo altis corde in abnegationē &
 humilationē. Non enim laudes querebat de se audire
 sed uituperia. Nec in altis sed in minimis de se sen-
 tiendo ambulauit: omnia ad humilitatem pertinentia
 faciēdo: ut fructus. xvi. ostēdit. Decimo nono prauis
 ad penitentie exhibitionem. Multi enim uariis irretiti
 peccatis & prauis moribus deordinati: exēplo beati
 Francisci uana deferētes: ad penitentiā conuersi: ad ce-
 li alta ascēdere meruerūt post decessum: sicut in fratre
 Pacifico patuit & pluribus aliis: ob hoc enim ipse so-
 lus de penitētia ordinē specialem instituit. Vigesimo bo-
 nis ad crucis & passionis christi meditationē. cū enim
 beatus Franciscus: studium totū haberet circa passio-
 nem & crucis meditationē: Fratres & alios ad id per-
 agendū inducebat. Vnde sic allecti: ad meditandū do-
 mini passionem die cum nocte insisterant. Vigesimo
 primo piis ad misericordie cōtinuatōez. Nō semel bea-
 tus Franciscus indigētib⁹ impartebat: sed assidue. Sta-
 tim enim uidēdo miseros spoliādo se: habitū porrige-
 bat uel mātellū. Vigesimo secūdo auaris in mūdi con-
 tēptū. Nihil enim uoluit habere cū mundo ppiū: sed
 omnia penitus contempsit & despexit: nullus tam au-
 dus thesauri: q̄ iste cōtempitor. Vigesimo tertio malis
 ad punitionē. nō parcebat peccantibus quin & uerbo
 & quādoq3 facto feriret: quia nō adulator sed iustus
 erat reprehēsor: p3 in hominibus de grecio: & nobili-
 bus de perusio. Gedeone p̄bendario: ac muliere in ca-
 stro cisterne: que monitioni patris nō acquiescēs: a dia-
 bolo fuit asportata: ut fructu. x. & cōformitate hētur.
 Vigesimo quarto omnibus animabus ad indulgentie
 obtentionē. pcurauit enim indulgētiā a xpo & matre
 eius: ac a dño papa Honorio p omniū pccōrū remis-
 sione obtinēda: in introitu sancte Marie de Portiūcu-
 la. scda die Augusti: quolibet anno oibus christiāis pe-
 nitētib⁹ & cōfessis. Vigesimo qnto lubricis & carnali-
 bus ad carnis macerationem. beatus enim Franciscus
 Ieiuniis disciplinis & aliis rigiditatibus carne cogit
 seruire spiritui: ut fructus decimus nonus & cōformi-
 tas ostendit. unde in fine habuit dicere q̄ de nullo ha-
 bebat culpam recognoscere: nisi quia fratrem corpus
 qui se spōte subdiderat spiritui male tractass3. Vige-

fimo sexto prelati ad sui deiectionem & humiliationem & inclinationem. Beatus. n. Franciscus noluit fratres suos in presidencia esse: sed ut minores uocantur in imis persistere. Ac ipse generali cedens officio: sub uni? fociorum suorum usque ad finem uoluit obedientia ui? ctitare. Vigesimo septimo religiosi in consideratione. Nam tanta fuit sanctitas beati Francisci: ut beatus Dominicus diceret de eo quod omnes religiosi ad eum attendere deberent: prosequi & reuereri. Vigesimo octauo fidelibus in mirorum executione. Nam beatus Franciscus non solum operibus sanctitatis: sed signis & miraculis extitit celebris & orbi gloriosus: de quibus habes fructu. xiii. & conformitate: & precipue trium mortuorum suscitatione. Vigesimo nono dei amicis in oratione. id est in normam orationis & orandi. Nam ambulans & sedens: laborans & uacans: intus & foris: uisum meum semper erat orationi intentus: ut quicquid erat in eo operis & temporis: orationi dedicasse uideretur. Trigesimo deum gustantibus in contemplatione. Non solum enim qualiter ad contemplationem homo uenit: beatus Franciscus ostendit: sed qualiter miris excessibus & uisionibus de ipso habitis in contemplatione uir dei se debet habere: clare expressit. De quibus habes fructu. xv. & conformitate. Trigesimo primo ad christi adhesionem. Nam qualiter & quomodo homo christo debeat inherere: beatus Franciscus ostendit dimissione omnium toto affectu ad ipsum: & intra ubera sue deuotionis christum habendo & tenendo: ac pro ipsius amore mortem operando. Trigesimo secundo animalibus in dulcedine & compassionem. Ipsi enim beato Francisco tamquam uero trinitatis cultori sicut omnis creatura (ut dicitur) parebat ad nutum: sic animalia libenter inhererant: quibus & ueram ostendit pietatem: & magnam pro tempore exhibuit compassionem. Patet de lupo ferocissimo apud eugubium sicut agno effecto: & de aliis animalibus. ut fructus. xiii. & conformitas ostendit. Trigesimo tertio cordi in persecutione. Cordium enim in uisum archana: sicut patuit de fratre Masseo: Ricerio fratre Leonardo de Assisi & de aliis. Trigesimo quarto tempori in agnitionem. uidit enim que uetura erant pro tempore futuro: sicut ordinis dilationem persecutionem & deuotionem predixit. Trigesimo quinto afflictis in fiduciam & consolationem. patuit de fratre Leone temptato: fratre Ricerio: fratre Rufino: & sic de aliis: quos a temptatione & afflictione liberando: eis gaudium dedit & consolationem. Trigesimo sexto deficientibus in subleuationem. patet quando fratri de nocte deficienti subuenit: triginta fratres & amplius de tribus panibus cibauit: & in mari Sclauonie de paucis elemosinis multos diebus plurimis multiplicatis subleuauit. Trigesimo septimo egrotantibus in liberationem. omnes enim morbos expulit & infirmitates: & quod maius est leprosos suis manibus contrectando liberauit. Trigesimo octauo infidelibus in saluationem. Nam soldanum Babilonie conuertit & alios infideles: tam per se quam per filios fratres ad uiam salutis deduxit. Trigesimo nono. Conditis in dominiis & presidetis. Omnia enim condita sibi obedientia fuerunt: Aer sibi lucidus: Ignis calorem mitigans. Ter

ra in domo medici se glutinando. Aqua se in uinum mutans: & sic de aliis. Quadagesimo. Pape & cardinalibus in precipuam regulam. Nam papa & cardinales precipua ad ipsum reuerentia & deuotione ferebant eum honorantes in omnibus: & libentissime suscitantes: sicut in opis huius pluribus in locis patebit. Quadagesimo primo sanctis in stuporem & admirationem: duz stigmatibus est a christo signatus sue sacratissime passionis. Quadagesimo secundo celestibus in honorem gloriam & iubilationem: dum est inter eos collocatus: gloria & honore pre aliis sublimatus. Quadagesimo tertio mortuis in uiuificationem: cum eius inuocatione & meritis ipse dominus Iesus suscitauit ultra triginta mortuos. ut per fructu. xxxix. & conformitate & suscitatio continue: & spiritualiter & corporaliter: si debite beatus Franciscus impleret. Quadagesimo quarto & ultimo. christicolis omnibus in exultationem sublimationem & honorem. nam quod tantus sit & talis beatus Franciscus effectus a deo: ad gloriam est cunctorum fidelium existimatus: tam in ecclesia triumphante: quam militante: cum inter sanctos sit singularissimus meritis & dignitate stigmatizationis. sic ergo beatus pater Franciscus a Christo exhibitus iam prefatus: ab eis amplexatur: & strictus est brachiis totius amoris. Quibus iam dictis diligenter inspectis: per expositionem secunde partis huius quarti fructus & conformitatis. uidelicet Franciscus amplexatur: tam ratione primi quam consequenter dictorum quomodo beatus Franciscus est a christo multis uarie exhibitus & monstratus.

¶ Quintus fructus & conformitas. Iesus paruus in sequitur. Expositio.

¶ Virtutum omnium dominus Iesus christus. Cum sit rex & dominus: ut ait. ps. Ac fons & origo ut ait. Ber. uirtutum ac inter uirtutes: uirtus patientie homini necessaria pro statu isto multis expliciter comprobatur: ut pote qui assidue impugnat a diabolo carne & mundo: ut se a peccatis

uis ualeat preseruare defendere & custodire: hanc debet habere pro torace galea & scuto spata & lancea. scilicet patientie uirtute: que teste Cassiodoro super psalmo. Omnia uincit aduersa: non colluctando sed sufferendo: non murmurando sed gratias agendo. Ipsa est que sece totius uoluptatis abstergit: ipsa est que limpidas animas deo reddit. Hinc est quod hanc uirtutem cum in uite sue processu pluries ostenderit facto: uerboque demonstrare. Ipsam uite principio eam opere placuit demonstrare. Ipsam enim ostendit nascendo: si consideretur incommoda que sustinuit. Quo ad locum: quia in presepio fetido. Quo ad lectum: quia in feno & palea: ammotus culcitra cubitauit. Quo ad uestitum. cum frigus esset intellus: & igne caruit: & panis ad se capiendum non habuit. Quo ad alia necessaria: quia natus est paupere. Multaque alia incommoda sustinuit

& non murmur non querimoniam edidit: sed patientis
sime omnia portauit. Ipsamque ueraciter ostendit: quando
dum mensum uix esset duorum: ab Herode ad mortem
quesitus: monitu diuino. Ioseph ipsum cum beata Ma-
ria matre eius in egiptum fugiendo: deduxit. Sed qua-
lis quantaque fuerit eius patientia: hac persecutione He-
rodis: & ad egiptum accessu: & ibi per septennium man-
sione: patere potest. Si consideretur ipsius Iesu alti-
tudo: quia deus: & sic mirum fuit quomodo a creatura
deus persequi se permisit. Si consideretur sanctitudo
eius: quia sanctus sanctorum. quare non persequi sed
uenerari a quolibet decebat. Si consideretur teneritu-
do quia infans: nullus deberet ei obesse sed prodesse.
Si consideretur eius pulchritudo: quia speciosus for-
ma pre filiis hominum: omnes deberent in eo compla-
cere: & nullus displicere. Si consideretur gratie pleni-
tudo: quia plenus gratia & ueritate. quare adherere ei:
& non repellere quis deberet a se. Si consideretur ma-
gnitudo: Super omnes deos est magnus. quare omnes de-
bent eum exorare: & sub eius manibus corpus & ani-
mam committere. Si consideretur eius dignitudo: quia
rex regum & dominus dominantium a subiectis non debet
abiici sed suscipi. Si consideretur gratitudo: quia sua-
uis & dulcis. quare debet a quolibet diligere & non odi-
ri. Si consideretur rectitudo: quia iustus & nullum offen-
dit. Offendere ergo eum prauum & iniquum est. Si con-
sideretur fortitudo: quia potest persequentes annihilare. unum
non est infectandus. Si consideretur simplicitudo. omnia
enim uidet. quare & consilia que per malos fiebant con-
tra eum. Si consideretur eius beatitudo. Cum enim sit
omnium beatitudo: & beatitudo a quolibet naturaliter appe-
tatur: puer Iesus insequi non deberet: sed omni affec-
tione suscipi & acceptari. Sic ergo conditionibus pue-
ri Iesu pensatis: ei nullam persecutionem decebat infer-
ri. Quare cum oppositum sit factum: ut dicit prima pars
huius fructus & conformitatis. I. Iesus paruus inseq-
tur: hanc persecutionem suscipiendo mitissime: patientie
uirtutem opere omnibus declarauit. Quare patientiam
deus declarat ulterius etas ipsius: quia paruus & uix
duorum mensum: pueritas itineris: quia ultra. xx. die-
rum est iter per uiam quam accessit. unde mater & Ioseph
fatigabantur: & ipse puer Iesus: & si in gremio
seu brachiis portaretur & foueretur sue matris. uix inco-
moditas: quia non homines sed bestie: non arbores sed
terra sterilis: nec aqua ad potandum nisi bis in tanto iti-
nere inuenitur. quare ibi aderat indigentia & necessi-
tas rei familiaris. Dolor Marie uidendo filium perse-
qui: a sinibus propriis expelli: & ad terram incognitam
se cum filio deduci. Magnitudo timoris tam Marie quam
Ioseph: in cuius signum de nocte surrexit: & ad egiptum
perrexit. In egipto permanens per tantum tempus cum
summa paupertate: incogniti: linguam nescientes: nec
habentes hospitium: nec ad conducendum pecuniam
possidentes. Hec & alia que debent circa hoc cogitari si pen-
sentur: persecutionem habuisse diuinum Iesum matrem &
sponsum apparere: ac patientiam magnam eius pandere
clamant & ostendunt. ¶ Sed quare hanc patientiam
& uirtutem uoluit opere sic ostendere in sua infanti-

etate: nisi quia iustus uoluit esse conformis & electis.
Quis enim fuit iustorum qui persecutionem non habuit
in hoc mundo? Abel a fratre Cain mactatur. Noe
subsanatur & deluditur dum diluuium predicaret su-
turum. Abrahā in igne ponitur. Isaac ab Abimelech
expellitur. Loth omnia perdit. Iacob ab Esau & Laban
fatigatur. Ioseph a fratribus uenditur. Moyses ad mor-
tem queritur. Iephte. Sanson & Gedeon persecutionibus
agitatur. Dauid insidiis undique circumuenitur. Tobias
excecatur. Iob flagellatur. Ezechias a Sennacherib con-
cluditur. Iosias occiditur. Isaias secatur. Ieremias obrui-
tur. Daniel in lacum mittitur. & sic de aliis prophetis
& iustis: quod uariis sunt lacerati iniuriis: & patientie uir-
tute probati. sicut enim prefatis Iesus fuit conformis
quo ad corpoream substantiam quia homo: Sic & con-
similis eis esse uoluit quo ad patientie uirtutis susce-
ptionem. Voluit etiam hac uirtute probari: ut ipsam prius
nobis facto: & demum in uite progressu: facto decla-
raret suscipiendam a nobis: & uerbo. ¶ Hec enim est
uirtus. Primo quia homo uincit se ipsum. Multi sunt qui
urbes magnas in sua redegerunt potestate: sed pauci qui
se: ut dicit Seneca in questionibus naturalibus. Secundo
reddat hominem inuictum. glo. super illud Iob. iiii.
ubi est fortitudo tua. d. Qui se uincit contra omnia for-
tis est uicere unus homo patiens a toto mundo uinci non
potest. Et Seneca. Facilius est gentem unam quam unum ho-
minem uincere. Tercio de hoste gloriose triumphat: Seneca
diabolus patientia superatur. In uitis patrum. Demo-
niacus cum percussisset senem in maxillam: & ille cum
patientia preberet etiam aliam. Diabolus statim auu-
git. Quarto facit hominem sui possessorem. Luc. xxi.
in patientia uestra possidebitis animas uestras. Quinto
iram dei mitigat. Proverbi. xxv. patientia lenietur
princeps. Dauid patientia deum placat. ii. Reg. xv. Sexto
homo reddit uices deo hac uirtute. i. Pet. ii. Christus pas-
sus est &c. Et sequitur ut sequamini uestigia eius. Chri-
stus pascebat alios comedendo reliquias. dedit apostolis.
Et apostolus Collo. i. adimpleantur que defunctis passio-
num Christi in carne mea. Septimo hominem marti-
rem facit. Grego. Sine ferro uel flammis: martires esse
possumus: si patientiam in animo conseruamus. Octa-
uo mira agit Grego. i. Dial. uirtutes patientie signis
& miraculis maiorem puto. Rubus ardet & non com-
buritur: sicut & uir patiens & si malis pulsatur: non ta-
men deicitur. Nono sapientiam inducit. Prover. xiiii.
Qui patiens est multa gubernatur sapientia. & c. xix.
doctrina uiri per patientiam agnoscitur. Decimo ani-
mam perficit. Iacobus. in canonica. c. primo. Patientia
opus perfectum habet. Habent & alie uirtutes opus
suum quantum ad sufficientiam sed hec quantum ad
sufficientiam & efficaciam: quia omnia consummat. Unde
decimo animi magnitudinem ostendit. Seneca. Magni
animi est iniurias in sua patientia pati. Duodecimo &
ultimo. Celum acquirit. Mat. v. beati qui persecutiones
patiuntur propter iustitiam: quoniam ipsorum est regnum
celorum. Quia ergo tot bona facit patientia: ut nobis sus-
cipienda ostenderet puer Iesus: hanc accepit insecutus
ab Herode & a iudeis. Vltimus per eundem patientem

Notandum

Seneca

tie saluatoris in pueritia inspicie causaz. Iesus paruus insequitur. Sub Herode: cuius regnu? non accepit nec accipere uenerat: quia regnu? eius nō est de hoc mundo: eum non irritauerat uerbo: facto non lacerauerat: ad cuius salutem & aliorum natus erat: & ei se datum gloriam & gratiam si uellet uenerat. Sic non iudeos: qui de eius ortu turbati sunt: qui una cum Herode ad insequendum ipsum erant armati. non offenderat unq̃: imo suis beneficiis semper iuuerat: & se eis beniuolū ostenderat. Quare cu? nulla suppeteret causa persequendi puerum Iesum: & Christus patienter omnia tolerans: suam ostendit patientiam magnā: & persecutionem atrocissimam fuisse & crudele. Sic ergo apparet quomodo intelligi? prima pars hui? q̃ti fructus & conformitatis. Iesus paruus insequitur. Nā eū Herodes & iudei extinguere uoluerūt: & hoc in infantili etate. Quāuis id perficere diuino preuenti consilio non potuerunt. Sed hunc puerū Iesum quem necare non potuerunt: & ut ipsum exstingeret Herodes crudelis pueros innocentes necauit temporis in processu: iam defuncto Herode ab eius persecutione abstinuerunt? Certe non. imo iniuriis innumeris sunt insequuti. Ipsum enim contentibilem reddere & despicabilem populo sunt cōati: diuersas uias & modos inuenientes: ac famam eius denigrare. Primo eius uite detrachendo dicentes de eo. Hic homo uorax est: & potator uini: publicanorum & peccatorum amicus. Secundo eius miracula contēnendo. Luce. xi. in belze bub principe demoniorū eicit demonia. Tertio eius fame & fauori inuidendo. Ioannis. xi. dicētes. Ecce totus mundus uadit post eum: quid facimus? si dimittimus eum sic omnes credent in eum. Quarto eum despicendo. Quomodo hī scit litteras cum nō didicerit? Non ne hī est fabri filius? &c. Quinto sue doctrine insidiando. Mat. xxii. Consiliū inierūt ut eū capent in sermone. Sexto ipsum personaliter persequendo. uoluerunt enim eum lapidare & capere. Septimo ei nō credendo: dicētes. Io. viii. Tu de te ipso testimonium dācis: testimoniu? tuum non est uerū. Octauo eū blasphemando. Ioannis. viii. Non ne bene dicimus nos: quia samaritanus es & demonium habes? Nono in passione illudēdo. dicētes pphetiza nobis: quis est qui te percussit. Decimo ipsum deridēdo. Mat. xxvii. Vah q̃ destruis tēplum dei &c. Vndecimo accusando pilato. Si non eēt hī malefactor &c. Duodecimo mortē turpissimam inferēdo & condēnando. quia ut crucifigeretur petierunt. Hē iniurie. & si aliquē fuerunt reales ut plurimum tamen uerbales fuerunt. Verum ipsi non contenti uerbis: ad opera accedentes. Ipsi christo iesu nostro saluatori: magnas iniurias irrogarunt. Et primo in ordinatione sue captionis: eū capere cum discipulo paru? precio ordinauerūt. Secūdo in captiōe: quia ut ad latronē capiendū accesserunt. Tertio in deductiōe quia eū ligauerūt. Quarto in domo anne uelatione dicentes pphetiza &c. Quinto in maxille percussione: in loco tam solēni: & tali corporis parte & sine causa: & a tam uili persona. Sexto in facie in sputis deturpatione. Septimo in traditiōe ipsius i manibus pilati ut

malefactor. Octauo in missione ad Herodē: & despectiōe ipsius ab Herode & suis. Nono in Barabā petitiōe & dimissione. Decimo in flagellatiōe: quia pilatus uoluit eū corripere. Vndecimo in odēnatiōe ad mortem ut latro. Duodecimo in crucifixione. Tertio decimo in latronū cum ipso crucifixione & associatione. Quarto decimo in aceti cū felle potatiōe. Quinto decimo in tituli appositione. Sexto decimo in spoliatiōe & denudatione. Decimo septimo in exprobratione & derisione latronū & aliorū. Decimo octauo post mortem lanceatiōe. Tot ergo iniurias inferētibz iudeis quid egit christus? inquit Petrus in sua canonica. c. ii. Cum malediceret non maledicebat: cū pateretur non cōminabatur. Sic ergo patet que & quāta dñs Iesus sustinuit ut nobis capiendaz uirtutem patientie indicaret: suo exēplo instrueret & doceret: ac p inferentibz exorare ut Luc. fecit. xxi. di. p̃ ignosce illis: q̃a nesciūt quid faciūt. patet ergo prefatis succinte expositio primae partis huius quinti fructus & cōformitatis. Vide licet Iesus paruus insequitur.

¶ Secunda pars quinti fructus & conformitatis. u3. Franciscus agitur. Expositio.

Xpedita prime partis huius quinti fructus & conformitatis expositione. Videndum est de intelligentia secūde partis. u3. Franciscus agitur. Pro cuius euidentia est sciendū. q̃ ut p3 ex scriptura diuina & scōrū exēplis: uir per patientiā pluribus modis pbat: & patiens esse cognoscit. ¶ Et primo carnis infirmitate & percussione: ut a beato Gregorio in quarto dialogorū cōmēdatur uir dei Santulus: qui omni tempore uite sue iacuit in lectulo membris omnibus destitutus. Secūdo in displicētie omnis illatiōe. De hac christus in cruce cōmēdatur: qui se cōsolantē nō inuenit. Tertio uerbis iniuriōis impetitiōe. de hac cōmēdatur Sarra. gen. xvi. que ab ancilla maximas iniurias audiuit & patienter portauit. Quarto nulla habita cōpassione. sub hac p̃bati sunt filii israel. Exodi. i. quibz p̃fecti Pharaonis nullam habebant cōpassione? in eorum laboribus. Quinto mala sui tractatiōe. de hac cōmēdatur Ioseph: qui uēditus a fratribz infamatus a femina: coniectus est in uincula. Gen. xxxix. Sexto sui a patria expulsiōe. Sub hac fuit Moyses expulsus de egipto a Pharaone. Exodi. ii. Septimo flagellorū percussione & uerberatione. In hac precipue fuit Iob percussus & flagellatus a diabolo. Iob primo. Octauo assidua persequutione. hanc perpeffus est Dauid. i. g. capitulis pluribz a Saul: qui usqz ad mortem non destitit Dauid persequi. ut patet ibidem. Nono bonorū temporalium amissione. De hac laudatur sanctus Eustochius & Iob. a quibus bona fortune & nature. scilz filii. fuerūt ablata. Decimo consolationis subtractione. In hac fuit Abraham in Vr caldeorum. i. igne. Gene. decimo. Tres pueri in camino ignis p̃ tepus. Dani. secūdo. Susanna

Quo p patientia hō pbat.

Danie. xiii. q oēs in principio priuati uidebant hoib?
cōsolatiōe: tādē patiētia: sunt recreati dulcedine ipa di
uina. Vndecio diaboli infestatiōe assidua. ut fuit i Pau
lo aplo: cui erat dat² carnis stimu². Duodecio & ultio
illi² qd² hō appetit subtrastōe. hac fuit pbat² Tho
bias senior lumine oculor² orbat² p tpe: sed patiēter
ferendo: reiterato a deo lumen ipsuz recepit. Prefatis
ergo modis ut p3 ex scripturis uir² patiētie declaraf.
Et si doctores alios assignēt: ad pdictoz uel aliquez
pmisloz pnt reduci. Vex cū sancti iā dictis modis p
bati a deo fuere: nec pdicti cōtra inferētes turbati:
aut maluz p malo corde uoluntate nec ope repti sunt
reddere: imo eis cōpati: p inferētib² deprecari: eisq3
hūiliter & benigne indulgere: ob patiētiā pfectā op²
hntes: patiētie uicissitudine pmanē a xpo. Quorum
exēplo uir gloriosus btis Franciscus patiētie quo ad
pfata oñdit uirtutē: non solū postq xpm perfecte in
duit religiōe incepta: sed in habitu seculari exis: sub
pfatis patiētie modis agitur: qā tolerauit cōtra pa
tienter: xpo Iesu in h repit conformis: put h fructus
qntus & cōformitas quo ad secundā partē nitiū demō
strare. Fuit. n. btis Frāsc² sub pdictis modis. ¶ Sub
primo. s. infirmitate & corporis passione secularis exi
stēs: qā. n. ignorabat celestis alloquutiōis archanū: fa
cta est manus dñi sup eū: & castigatus fuit exteri². p
lixi langoris grauedine: & clarificat² fuit interius san
cti spūs unctōe. Factus frater: qā nature erat debilis:
semp erat infirmus: & p̄cipue infirmitate epatis sple
nis & stomaci. & h ei acciderāt ex corporis dira ptra
ctatione. circa finez uero uariis cepit infirmitatibus la
borare: & doloribus cōtinuis cōprobari: nec tñ aliqñ
est cōquestus: sed penas ipsas sorores esse suas uoca
bat. ¶ Adeo. n. in h diuine uolūtatī concors erat: ut se
mel dicēti sibi fratri q rogaret xpm ut secū mīti² age
ret. Rñdit cū maximo ciulatu. Nisi noscem in te sim
plicem puritatem: tuū ex nunc abhorrerē cōfortiū: q
aulus es circa me diuina iudicia rep̄hēnsibilia iudicare.
Et pstratus in terrā ossib² collisus: ad dñm inqt. Gra
tias tibi ago dñe de² meus de oib² his dolorib² meis:
teq3 mī dñe rogo: ut cētuplū agas si tibi placuerit: qā
h erit mīhi acceptissimum: ut affligēs me dolore non
parcas: cū tue sancte uolūtatī adimpletio: sit mīhi cō
solatio superplena. In suis infirmitatib² nō didicit p̄
cōqueri: sed semp letitiā singularē oñdere. Nō cōque
stus aliqñ: sed deo grās semp agēs. ¶ Sub modo fuit
secūdo. btis Frāscus displicētie omnis illatione: plu
ries. n. & multotiens displicētiā accepit & sustinuit.
Nā secularis dū esset: & guerra esset inter Perusiu² &
Assisiū: captus cū plurib² ex suis ciuib²: iā carcerem
missus: ibidē p annū stetit donec pax inter Assisinas
firmata esset & Perusinos. In quo carcere dū esset cū
displicētiā hēre deberet ex his que in carcerib² habē
tur: & libertate qua carēt: uir dei Frāscus aliis con
captiuis dolētib² & tristatib² ipse iocundus stabat &
alacer: adeo ut ad stultitiā sibi imputaret. Sup quo ab
uno rep̄hēsus ex sociis cur tāto gaudio letaret. Rñdit
uiua uoce. Quid putatis de me: adhuc adorabor p to
tum mūdū. Cōcaptiuis ergo manens Perusi: uelut al

ter tobias suis cōcaptiuis seruiebat ut poterat. Ac uni
militi q iniuriā alteri irrogarat: ppter quod emissus
erat ab aliis: Beatus Frāscus nec societate deseruit:
nec administratiōe cessauit. Postq uero mūdo renūcia
uerat & ftes hfe incepit: oīs cōsolatio aberat: & qñ
ad tēgumētū: qā uillissime indutus: qñ ad locū: qā in
stabulo quo. iā ppe Assisiū: qd² eos cape non poterat.
Quātū ad lectū: qā terra. Quātū ad cibū pre fame: &
qā nō dabant eis elemosine: utpote incognitis adhuc:
rapas comedere eos oportebat: per loca ad q ibant.
Quidā dicebāt eos infānos: & luto & lapidib² impete
bant: & qñq3 p caputia trahebant & retro reportabā
tur. Quidā dicebant eos fures & latrones: nec eos uo
lebant sub tecto aut porticib² recipere ad hospitā
dum: & tñ omnia dei amore libenter & patiēter fere
bant. Quapropter btis Franciscus hñc patientie mo
dum uolens oñdere: & de h declarare sociū suum fra
trem Leonē dū iret cū eo tēpore magni algoris de Pe
rusio Assisiū: dixit fratri Leoni. Quāuis fratres mino
res in omni terra dent exēplū magne sanctitatis ho
nestatis & edificationis: ibi tñ non est pfecta letitia.
Et quīs frater minor illuminet cecos: cōtractos exten
dat: & demones pellat: surdis auditū: claudis gressu²:
& mutis restituat uerbū: & q plus est quatruiduanū re
suscitet mortuū ibi nō est pfecta letitia. Et si frater mi
nor sciret omnes linguas: & omnes sciētiā & scriptū
ras: ita ut sciret pphare & reuelare nō solū futura: sed
etiā cōsciētiā alior²: ibi nō est perfecta letitia. Et si
frater minor loquat lingua angelica: & sciat stellarum
curlus: & uirtutes herbar²: & sint ei reuelati oēs the
sauri terraz: & si cognosceret uirtutes & pprietates
auū pisciū animalū hominū & radicū lapidū arborū
& aquarū: ibi nō est perfecta letitia. Et si sciret tā fo
lēniter predicare: q conuerteret oēs infideles ad fidē:
ibi non est perfecta letitia. Et cū frater Leo peteret
ab ipso in quo esset perfecta letitia. Rñdit dicens.
Quādo ueniemus ad sanctā Mariā de angelis sic bal
neatī: pluuiāq3 & frigore congelati: & luto etiā detur
pati: ac fame afflicti: & ad portā loci pullabimus: &
portinarius ueniet iratus. d. Qui estis uos? Et nos di
cemus: Sumus duo de fratrib² uris: & ille econtrario
diceret: imo estis duo ribaldi: qui itis circūquaq3 per
mūdū: pauperū elemosinas rapiēdo: & nō aperiret
nobis: sed faceret nos stare ad niuem & aquā in frigo
re & fame usq3 ad noctē. Tunc si nos tot impulsus
& iniurias sine turbatione & murmuratiōe tolerabi
mus patienter: & cogitauerimus humiliter & chari
tatiue: q ille portinarius ueraciter nos cognoscit: &
q de² linguā suā exercet cōtra nos: o frater Leo scri
be: q ibi est perfecta letitia. Et si nos perseueraueri
mus in pullando: & ille portinarius tāq cōtra impor
tunos exeat cōtra nos: & diuissime nos afficiat alapis:
dicēs. Recedite hinc pultrones uillissimi: & ite ad ho
spitale. Qui estis uos: penitus hic nō māducabitis. Et
si nos hec patiēter portabimus: & iniuriati: cū amore
pepcerimus toto corde: scribe frater Leo: quia ibi est
perfecta letitia. Et si nos undiq3 afflicti fame urgē
te: frigore affligente nocte insup appropinquātē pul

uācie in infir
mitate /
p.

Nota mi
ra d. b. f.
charitate
& patien
tia

in oratione

fabimus clamabimus fletu instabimus ut aperiatur nobis: & ille deinde stimulatus dixerit. Isti sunt homines procacissimi & proterui: & ego placabo eos. Et exiens cum uno fuste nodoso: capiens nos per caputium & ad terram super lutum & niues proiciet: & taliter nos uerberabit cum fuste predicto: quod undique nos plagis implebit. Si tot mala: si tot iniurias & uerbera: cum gaudio tolleremus: cogitantes quod penas Iesu Christi benedicti nos tollerare & portare debemus: scribe frater Leo quod ibi est perfecta letitia. ¶ Et addidit. Inter omnia charismata spiritus sancti quae cunctis suis amicis concesserit Iesus Christus & concedit: est uincere se ipsum: & libenter propter Iesu Christi & charitatem dei opprobria sustinere. Nam in omnibus mirabilibus supradictis non possumus gloriari: quia non sunt nostra sed dei. Sed in cruce tribulationis & afflictionis possumus gloriari: quia id est nostrum. Ideo dixit Apostolus. Mihi autem absit gloriari nisi in cruce domini &c. Hec beatus Franciscus. ¶ Sub tertio modo fuit beatus Franciscus, uidelicet uerbis impetitus iniuriis: dum enim persecutionem patris uoluisset ad tempus uitare: & in quadam occulta fouea steterit per dies: tandem spiritali quadam letitia completus & uirtute indutus ex alto: relicta fouea ciuitatem intrauit Assisi: Quem cum iuuenes cernerent & ciues facie squalidum: & mente mutatum: ac per hoc alienatum putarent a sensu: luto platearum & lapidibus impeterent: & tanquam in sano & dementi clamorosis uocibus insultaret: Famulus domini nulla fractus aut mutatus iniuria: ut furus in omnibus pertransibat. Factus religiosus & frater ut docet dominus Bonauentura in secunda parte legende maioris: stultum iudicabat mundanis extolli fauoribus: gaudebat de opprobriis: & de laudibus tristabatur: malebat quidem de se uituperium audire quam laudes: sciens quod hec ad se emendandum inducerent: illa autem ad cadendum. Et cum laudaretur a populis: fratri mandabat socio: ut uerba ipsum uilificantia suis auribus inculcarent. Et licet iniuste id socius expleret: rusticum mercenarium imperitum & inutilem dicendo: exhilaratus tam mente quam facie. Respondebat. Benedicat tibi deus fili charissime: quia tu uerissime loqueris: & talia filium Petri Bernardonis decet audire. Imo ad sibi dicendas iniurias & opprobria inferenda populos inducebat: occultos defectus palam referendo. Vnde in legenda antiqua in capitulo de perfectione humilitatis: Ipse beatus Franciscus aliquando dixit socio. Non mihi uidetur quod sim frater minor: nisi essem in statu in quo tibi dicam. Ecce fratres cum magna reuerentia & deuotione inuitant me ad capitulum: & motus ex deuotione ipsorum uado ad capitulum cum eis. Ipsi autem congregati rogant me: ut annunciem uerbum Dei: & predicem inter eos. Et surgens predico illis sicut docuerit me spiritus sanctus: finita predicatione: ponatur quod omnes fratres clament aduersum me: dicentes. Nolumus te regnare super nos. Non enim es eloquens sicut decet: & es nimis simplex & idiotus:

& uerecundamur nimis talem habere prelatum: ita simplicem & despectum super nos. Vnde de cetero non presumas te nostrum uocare prelatum. Et sic eiciunt me cum uituperio & opprobrio. Non ergo uidetur mihi quod sim frater minor: si eodem modo non gaudeo: quando me uilipendunt & cum uerecundia me eiciunt: nolentes ut sim prelatus eorum: sicut quando uenerant & honorant me: eorum profectu & utilitate. Nam si gauisus sum cum exultant & honorant me propter profectum & deuotionem ipsorum: ubi tamen anime mee periculum esse potest: multo magis debeo delectari & iocundari de profectu & salute anime mee: cum uituperant me ubi est certum anime lucrum. Hoc idem habetur in sexta parte legende maioris. Et ideo beatus Franciscus in suis ammonitionibus de hoc tertio patientie modo loquens dicit. Beatus seruus qui cum reprehenditur & accusatur: illam reprehensionem & accusationem ita patienter sustinet ab aliis sicut a semetipso. Beatus seruus qui reprehensus benigne acquiescit: uerecunde obtemperat: humiliter confitetur: & libenter satisfacit. Beatus seruus qui non est uelox ad se excusandum: & humiliter sustinet uerecundiam & reprehensionem de peccato ubi non commisit culpam. Hec beatus Franciscus. ¶ Fuit beatus Franciscus sub quarto patientie modo, uidelicet. Si nulla habebatur ei compassio. Franciscus seculari existente: uidente eum patre a ciuibus impetito luto & lapidibus: habuit ne sibi compassionem: Certe non. Audito siquidem patre rumore: quem ciues contra filium faciebant: accurrens omni miseratione naturali & compassione subtracta: non ad liberandum eum sed perendum: pertractum domi: primo uerbis: deinde uinculis angit. Prius enim pater ipsius insecutus est eum: ob pannos & equum uenditos pro reparatione ecclesie sancti Damiani. De cuius reparatione mandatum a Iesu Christo acceperat: cuius persecutionem beatus Franciscus declinans: in quadam occulta fouea: uni soli de sua domo nota: pluribus stetit diebus. Insuper cum iam abrenunciasset omnibus: & patri etiam uestimenta tradidisset: nudo ipso remanente: pater non fuit pietate commotus: ut aliquid ei de uestimentis daret: & quod iniquius est: ipsum uidendo iam Iesum Christum induisse: & alio re deficientem: ad tradendum ei pannum pro tunica aliqua nullatenus fuit aliqua pietate commotus. Sicque Franciscus a suis derelictus: a patre patrum qui in celis est in quem affectum totum posuerat: benignissime susceptus: habundanter ob patientiam cuncta peroptata accepit. Et ideo ipse pater beatus Franciscus dixit in suis ammonitionibus: loquens de hoc quarto patientie modo: dicens. ¶ Non potest cognosci seruus dei quantam habeat patientiam & humilitatem: dum satisfactum est ei secundum uoluntatem & necessitatem suam. Cum autem uenerit tempus quo illi qui debent satisfacere ei: faciunt sibi contrarium: quantam habet ibi patientiam & humilitatem: tantam habet & non plus. ¶ Fuit etiam beatus pater Franciscus sub quinto modo huius uirtutis. s.

patietie cōprobatu: uidelz sui mala tractatōe. Secula
 ris. n. a p̄re. uidelz ut uia dei desereret & mūdū p̄seq̄
 ret fuit neq̄ter tractat? utpote uerberib? attritus : &
 uiculis alligat? ac uerbis idētib? lacellit? Frater iā
 existens: ab ep̄o Imolēsi fuit expulsus indebite: & q̄
 paciēter pulit: iterato reuersus: ab ipso laudabiliter est
 susceptus. Sic ipsius ad Soldanum accessu captus a sa
 racenis: qui tanq̄ lupi accurrētes in oues feraliter com
 prehensos: crudeliter & contētibiler pertractarunt:
 affligentes cōuitiis: affligentes uerberibus & uinculis
 alligantes : ut dicitur in nona parte legende maioris.
 Sed quia sciebat beatos dictos a Christo qui patiun
 tur propter iustitiam: quoniam ipsorū est regnum celo
 rum Mat. v. Prefata omnia xp̄i amore gaudēter sulce
 pit. Et ideo dīc ipse bt̄s Franciscus in suis amonitiō
 bus: exponens illud Mat. v. Beati pacifici quoniam si
 lii dei uocabuntur. Illi sunt uere pacifici qui de omni
 bus que in hoc seculo patiuntur propter amorem do
 mini nostri Iesu Christi: in animo pacē seruant. ¶ Fuit
 beatus Frāsciscus sub sexto modo patiētie uidelz a pa
 tria expulsionē. Fuit enim persequutione paterna ab
 Assisio effugatus: per dies nonnullos. Quia. n. uidit q̄
 eum reuocare nequiret : de prouincia saltem conatus
 est efigere. ut dīc secūda pars legende maioris. ueruz
 uir dei beatus Franciscus cum bonis paternis abrenū
 tiasset: & a patre & omnibus liber effectus : ciuitate
 relicta Assisii. Eugubiu perrexit : & ibidem per tēpus
 aliquod māsit. Et quia forti uiro omne solū patria est.
 Nec iuxta apli dictū. Habemus hī manentē ciuitatez:
 sed futurā inquirimus. Hinc est q̄ sic ipse beatus Fran
 ciscus plus de una p̄fia q̄ de alia nō curauit: Ita & fra
 tres de hoc sp̄aliter in regula amonuit. cap. vi. dicens.
 Fratres nihil sibi appropriēt nec domū nec locum nec
 aliquā rem: sed tāq̄ peregrini & aduene in hī seculo: in
 paup̄tate & hūilitate dño famulātes. Nō de expulsio
 ne curāt a patria. qui locū p̄p̄riū nullum hñt. Bias ut
 dīc Valerius. amissa patria cū rebus: nihil se amississe
 causabat: quia nō sua iudicabat illa: que fortuna iaz
 doq̄z posset auferre. Sit & beatus Franciscus celi iaz
 ciuis: de p̄ria mundi penitus nihil curauit. ¶ Fuit etiā
 beatus Frāsciscus sub septimo patiētie modo uidelz fla
 gellorum percussione. beatus. n. Franciscus a p̄re pri
 7 diris est flagellis attractus: demū a saracenis: ac in ho
 spitio dñi cardinalis Leonis a demonibus est crudelī
 flagellat? & uerberat? uesq̄ q̄ carnē suā continue di
 sciplinis flagellabat: & abstinentia edomabat : non que
 rebat de flagellis corporis: ubi cā nō adesset in ipso fa
 cinoris: immo ut iam dicta demōstrāt dñm deprecaba
 tur: ut sibi flagella renouaret & penas. unde cū ps di
 cebat. Ego in flagella paratus sum. Et ideo ipse bt̄s
 Franciscus in suis amonitiōib? dicebat: bt̄s seruus q̄
 semp manet sub uirga correctiōis. Nam deus flagel
 lat omnē filium quē recipit. Ait apls. ad Hebreos. xii.
 ¶ Fuit etiam beatus Franciscus sub octauo modo pa
 tientie probatus. uidelz assidua persequutione: duz se
 cularis esset persequutus fuit a p̄re & sociis quos de
 seruerat: a quibus luto & lapidibus est impetitus. Sz
 ipso ad deum conuerso: paterna persecutio non cessa

uit. Nam ubicūq̄ eum reperiebat: sibi maledicebat.
 Quod beatus Franciscus attendens: quendam homi
 nem pauperculum & despectum in patre assumpsit:
 cui & de elemosinis dabat. Cui & dixit. Cum uideris
 patrem meum maledicentem mihi: & ego dixerō tibi
 benedic mihi pater: Signabis me & benedices uice il
 lius. Sic ergo illo paupere sibi benedicente: bt̄s Fran
 ciscus dicit ad patre. Non credis q̄ deus possit mihi
 dare patrem benedicentem mihi contra tuas maledi
 ctiones: Sic & multi deridentes eum: uidentes omnia
 paciēter fuisse mirabant. Frater quoq̄ ipsius car
 nalis: nec a persecutione eius cessauit: immo eum cum
 aliis deridebat. unde tempore intensi alioris: cum ui
 disse beatum Franciscum pauperculis contectum in
 dumentis orantez: dixit uni suo conciu ironice. Dicas
 Francisco q̄ tibi unam nummatam uendat de sudore.
 Cui beatus Franciscus respōdit gaudio perfusus: galli
 ce. Ego chare uendaz domino meo istum sudorem. Et
 quia seruos dei nouerat persecutionibus assiduis com
 probari uelut aurum in fornace: Hinc est q̄ de talibus
 persecutionibus nihil curabat: sed potius appetebat:
 ac tales qui huiusmodi patiebatur uexationes: uerbis
 singularibus demulcebat. Vnde cuidaz fratri tentatio
 ne grauissima laboranti: cum deum exoraret pro amo
 tione eius: nec obtinendo qd petebat se a domino reli
 ctum putaret: talia depromptit beatus Frāsciscus. Cre
 de mihi fili quoniam magis propterea seruum dei te
 credo: & quo magis tentatum: magis a me dilectū te
 noueris. Nullus enim se seruum dei reputare debet:
 quousq̄ per tentationes & tribulationes non transie
 rit. Annulus est quodammodo uicta tētatio: quo deus
 sibi desponsat animam serui sui. Plures sibi de anno
 sis meritis blandiuntur: & nulla sustinuisse tentamen
 ta letantur. Sed quoniam ante congressum solus eos
 terror elideret: sciant spiritus sui debilitatez considera
 tam a domino: uix enim obiciuntur certamina fortia
 nisi ubi fuerit uirtus perfecta. Signum amplioris est
 gratie: nihil in seruo suo impune relinquere. duz uiuit
 in hoc mundo. Hec beatus Franciscus. ut dicit frater
 Thomas in sua legenda. ¶ Sub nono modo patiētie
 probatus fuit beatus Franciscus uidelicet omniū bo
 norum temporalium amotione. Nam & si sponte oīa
 temporalia reliquerit: sub sancte paupertatis indigen
 tie & incōmoditatis camino & patientia fuit. licet enī
 paupertatem pre aliis dilexerit & tenuerit: eam tamē
 seruando multis indiguit: quorum indigentia ei ad pa
 tientie meritū fuit: & precipue in ordinis exordio: ha
 bendo rerum penuriam : quia non agnoscebatur ipse
 nec socii: nec tunc aliquis pauper erat uoluntarius di
 mittendo omnia: & hostiatim mendicando: quare ha
 bentes defectum panis & aliorum : comedere rapas
 cum suis ob famem est compulsus. Insuper ubi non
 agnoscebatur : quia beatus Franciscus erat paruus &
 despectus : panis frustra non dabatur sibi tam bona
 nec pulchra : sicut sociis. ut patuit quando ipse uiuit
 pro pane cum fratre Massico socio suo : quia frater
 Massicus erat pulcher homo : & beatus Franciscus
 non : meliora & pulchriora frustra elemosine : quam

Bias phis

ipse habuit. & tñ in quocūq; collatis bt̃is Fr̃cisc⁹ gra-
 tias imēsas reddebat altissimo: prout dicit legēda an-
 tiq; Indignū se tanto eline dono profitendo, ppter qd̃
 tēporis in p̃cessu semp de elina abiectiora & deterio-
 ra accipiebat frustra p se: meliora & albiora aliis fra-
 tribus dimittendo. Et quia rebus temporalibus inops
 fuit: & patiēter eoz penuriā supportauit: deus sibi ad
 nutum in cunctis paruit. Vt fructu. xvi. & conformita-
 te dicetur. Quapropter ei dominus poterat dicere. Il-
 lud Isa. xlviii. Elegi te in camino paupertatis. Na; re-
 lictis omnibus secutus est eū. Mat. ix. ¶ Sub decimo
 mō patiētie pbatus fuit bt̃is Fr̃ciscus uidelz cōsola-
 tiōis subtractiōe. Vbi sciēdū q; cū bt̃is Fr̃cisc⁹ in ha-
 bitu eēt adhuc seculari: & deū seruēter oraret: dictūz
 est illi a dño. Fr̃cisc⁹ oīa q; carnaliter dilexisti & habe-
 re desiderasti: o; te cōtēnere ac odire: si meā uis agno-
 scere uolūtātē. Quod postq; incepis facere: q; tibi pri⁹
 suauia uidebant: erūt tibi importabilia & amara: atq;
 in his que pri⁹ horrebās: hauries magnā dulcedinē &
 suauitatē imensam. Quo factum est: ut in his in qui-
 bus homines suas ponunt cōsolatiōes & gaudia: bea-
 tus Fr̃ciscus per oppositū ad desolatiōē putauit &
 afflictionē. Nempe mondani in diuitiis: deliciis: uolu-
 ptatibus corporis: pulchro amictu: carnis delectatio-
 nibus: & huiusmodi suas ponunt cōsolatiōes: s; bt̃is
 Fr̃cisc⁹ oppositū. Nā diuitias abhorruit: delicias eui-
 tauit: frenum sensibus posuit: uestimentis pauperrimis
 & uilissimis usus fuit: carnem nouis cōtinue abstinen-
 tie modis cohercuit: & que p̃tinent ad carnis delecta-
 tiōē oīno nesciuit. Et q; talibus carere penale est &
 dux: sic bt̃is Fr̃ciscus talū delectatiōes fugiendo:
 sub cōsolatiōis oīs secularis subtractiōe fuit: sciēs di-
 ctum ab ap̃lo. Gal. ultimo. qui aut sunt xp̃i uti bt̃is
 Fr̃ciscus fuit: carnem suā crucifixerunt cum uitiis &
 cōcupiscētiis. Quomō uero id effecerit multis in locis
 patebit huius operis: & specialiter. xix. fructu & con-
 formitate. Et nō solū prefatis carere oīno curauit: ue-
 rum etiā in cōsolatiōis diuine subtractiōe aliqñ a deo
 pbatus fuit. Nam semel p plures menses imanissima
 nō carnis s; spūs tēratione pbatus: p cuius āmotione
 pre solito se affligebat: ieiuniis disciplinis mactabat:
 & orationi feruentius insistebat. Et adeo hec tentatio
 erat ualida: ut ab ip̃o oēm dulcedinē spūs ppularet:
 in tantū q; se a deo derelictū bt̃is Fr̃ciscus oīno pu-
 taret. Et cū maguo tēpore sub hac tribulationis uexa-
 tione a deo fuisset pbatus: die quadā cū Iesūz oraret
 cū lachrimis: apparuit dñs dicens. Nescis tu illud euā-
 gelii: si fidē ut granum sinapis habueris: & dices huic
 monti mitte te in mare & fiet: Mons est tentatio tua.
 Et cū bt̃is Fr̃ciscus diceret summa fide & deuotione
 xp̃o: fiat uoluntas tua: statim tentatione fugata: con-
 solatione fuit repletus diuina. ¶ Sub undecimo mo-
 do patientie beatus Franciscus fuit positus: uidelicet
 diaboli infestatiōe assidua. Et quia de hoc dicetur fru-
 ctu septimo & conformitate: sufficiat pro nunc istum
 modū tangere & leuiter declarare. Diabolus. n. ut di-
 cetur: diuersis uis & modis conatus est bt̃m Franci-
 scū uexare & a pposito reuocare. Nā adhuc secularis

exns: dum die quadā ad quandā criptā ad orandum
 p̃xisset: diabolus sibi apparens: ei timorem incutere
 uoluit & horrorem. Nam quedam mulier erat Assisi
 gibbosa deformiter: quā demū uiro dei Francisco ap-
 parens: sibi ad memoriam reducebat: cōminans eidē:
 q; gibbositatem illius mulieris iactaret in ipsum: nisi
 a concepto proposito resiliat. Sed Christi miles for-
 tissimus minas diaboli uilipendens: intrans criptam:
 ut deus eius dirrigeret uiam deuote orauit. Persecu-
 tio quā Fr̃ciscus passus est a patre & ciuib⁹ quis su-
 scitauit eidē: nisi hostis antiquus: quē. n. cognoscebat
 sui futurum percussorem & destructorem: ut ipsum a
 dei uia retraheret & ad suam prosequendum uolun-
 tatem omni uia est conatus & modo. Et quia statiz di-
 cetur in septimo fructu de hoc & cōformitate: ad pre-
 sens dimittatur. ¶ Sub duodecimo & ultimo proba-
 tionis patientie modo fuit beatus Franciscus. I. illius
 quod appetit subtractione. Et pro istius euidentia est
 aduertendum: q; homo naturaliter tā inclinatione na-
 turē institute q; peccato prostrate: appetit multa: que
 Franciscus & si aliquando appetierit: nonnulla tamen
 abhorruit. Quidam ut habeāt diuitias ab elemosinis
 manus retrahunt: Fr̃ciscus naturaliter fuit liberalis:
 & uirtute indutus ex alto: petenti pro amore domini:
 si possibilitas afforet dabat libenter. Lasciua mundi
 appetitur a multis: hanc horruit beatus Franciscus. cor-
 pus suum a tali preseruans appetitu. Aliqui appetunt
 magnitudinem status: Franciscus & si militiam appe-
 tierit: facta eidez reuelatione: nullatenus amplius per-
 optauit. Iocis quidāz intēdunt & ludis: Francisc⁹ & si
 quandoq; demum tamen omnia reliquit. Orationem
 fugiunt quidam: Franciscus secularis adhuc: orationi
 insistat. Crucifixum attendere inter christicolos pau-
 ci optant: Franciscus adhuc secularis passionem alte
 deplorat: & oculos ex passionis lachrimatione sangui-
 nolentos tenet. Quidam dei non obsecundant manda-
 tis: Franciscus uoci diuine uotiuē obedit: dum repara-
 re sancti Damiani ecclesiam nititur. Multi naturaliter
 horrent infirmitates leproforū & ulcera: beatus Fran-
 ciscus ipsos uisitat tangit dat elemosinā & osculatur.
 Paternam hereditatez habere conantur omnes: hanc
 coram episcopo patri beatus Franciscus resignat. Qui
 dam totis stringunt mundum affectibus: Francisc⁹ nu-
 dus profilit e mundo. Incōmoda declinant multi & la-
 bores: Franciscus corpus suum laboribus exponit &
 oneribus lapidum. Aliqui inter suos mendicare erube-
 scunt: Franciscus uerecundia deposita elemosinam de
 minimis petere non horret. Cibo & potu & aliis suoz
 cum affectu reficiunt corpus: Franciscus tenui cibo &
 potu: adeo ut uix necessaria sūmeret ad sustentatiōez
 nature: carnem suā sub abstinentia cohibet. Flagella &
 disciplinas sibi apponi plurimi negāt: Fr̃cisc⁹ hoc cor-
 pori suo fratri asino ingeminat. Mollia ferūt ad carnē
 plures: Franciscus ciliciū latenter gerit ad carnem: ue-
 stem delicatāz nunquā admittens. Penas fugiunt oēs:
 Franciscus in penis delectatur & infirmitatibus. Iumē
 oculoz ab hominib⁹ desiderat: Hoc Fr̃cisc⁹ nō curās
 lachrimis est orbatus. uelle famā quisq; inhiat. Fran-

ciscus uituperari a cunctis peroptat & mandat. Mor-
tem omnia condita formidant & horrēt: beatus Fran-
ciscus ter eā pro Christi nomine habere hanelat. Sciē-
tiam mundi quidam charius amplectūtur: brūs Fran-
ciscus hac dimissa docet oratiōi instandum: tota enim
beati Francisci uita appetitui mundanorum: & natu-
rali cōtraria fuit. Quare sub hoc patientie modo de-
claratus fuit. Omnia que alia appetūt refugiēdo: & a
se remouēdo. igitur. xii. prefatis diligēter cogitatis ap-
paret qd beatus Frāciscus ad similitudinē Christi sub
patiētia agitatus: probatus in patientie uirtute perfe-
ctus inuētus est. prout dicit secunda pars istius quinti
fructus & cōformitatis. uidelz. Franciscus agitur. Et
sic p3 declaratio totius quinti fructus & cōformitatis.
¶ Sextus fructus & conformitas Iesus abiectus cer-
nitur. Franciscus separatur. Expositio prime partis.
uidelicet Iesus abiectus cernitur.

Icet saluatoris uita & con-
uersatio taz in sui exordio
q̄ in processu: fuerit omnis
humilitatis abiectiois &
cōtēptus mūdi expressiua:
sui tamen abiectiōe & si
ostendit in incarnatione &
natiuitate semetipsum exi-
naniēdo: formam serui ac-
cipiēs: ac in finem inter la-
trones eligēs crucifigi. Hāc precipue uoluit demōstra-
re: quādo maiorem honorem etate cōsiderata a sapiē-
tibus iudeorum recepit annorū dum esset. xii. Quam
post doctorum informationem suis interrogatiōibus
& respōsionibus: in medio eorum cōfessionem: & ipsorū
de eo stupidam admiratiōem referauit: uidelz sui con-
tēptus & mūdi despectum & abiectiōem. ¶ Pro cu-
ius euidentia est sciēdum: qd saluator & deus noster do-
minus Iesus: cuius sapiētie non est numerus: in etate
duodecim dum esset annorū: quo ad corporeaz substā-
tiam multa pagere complacuit: que sōlenter intuenti-
bus exprimit in primis abiectiōe sui & cōtēptus:
& cōsequēter mundanorū cūctorum. Exercuit enim
plures actus & singulares. ¶ Et primo templū adeun-
do: ostēdit se legi esse subditum & subiectū. Cum. n.
lege nō astringeretur sed supra legem esset: quia dei fi-
lius: uoluit tamē legi se subdere. Sed qua de cā nisi ut
ipsam bonam hactenus ostēderet fuisse? Circūcūsus
fuit hac de causa: ad tēplū ductus a matre: sic & tem-
pli ascensu idem ostendere uoluit. Secūda de causa ut
se legi summittēdo: quia lex iusto nō est posita s3 pec-
catori: se uelut hominem peccatorem tali obseruantia
declarādo: semetipm abnegasse cunctis declararet si-
delibus. Tertia cā adiicitur: ut exemplū preberet nos
diuinis omni affectu mandatis obtemperare debere:
quia in custodia eorūdem retributio multa. Et quātū-
cūq3 magnus etiā ad que nō tenet: pro sui humiliatio-
ne aliquā opari cōdecere: suo exēplo mōstrauit. Ac post
dimissaz istāciā dū hō incipit rōne uigere: seruire deo
icipiat: ut egit ipse. xii. dū eēt ānorū. ¶ Secūdo sui abie-
ctiōe & despectū xp̄s ostēdit in alio actu. uidelz sui

Xpi exē-
plo oēs i-
uitantē ad
mundi &
sui ipsi cō-
temptum.

os parētes deferēdo. Nā ignorātib? m̄re & Iosephīn
Ierusalē solus remāsit. ¶ S3 hī sunt aliq̄ dubia remouē notāda
da. Primū qd cū uirgo sūma diligētia xp̄m custodiret: ill d. remā-
quō potuit xp̄s eam sic dimittere ut de hoc ip̄a nullo sit puer le-
modo ppēderet. Rñdit Beda qd cū p aliā uia icederēt sus i Ieru-
uiri & p aliā mulieres: brā Maria credidit puerū eē cū salem.
ioseph i comitatu: e cōtrario ioseph ip̄3 abiisse cū m̄re.
sic potuisse remāsisse ignorāte matre. Aliter rñdit Ori-
genes qd sicut insidiatibus iudeis elapsus est de medio
eorū & nō apparuit: sic dicit factū cū remāsit in Ieru-
salem ignorantibus parētibz. ¶ Secūdū dubiū cum
Iesus nihil magis diligeret excepta hūanitate assum-
pta: q̄ beatā uirginē: cur eius consortiū sic dimisit? Re-
spōdetur qd hoc fecit: primo ne in disputatione fienda
parentes eius essent ad impedimentum. Secūdo ne si
parētes scirent & aliud uellēt & ip̄e id faceret: de in-
obedientia posset quoq̄ reprehēdi. Tercio ut ostē-
dat qd deo potius est obediendū q̄ parentibz. Quarto
qd que de? inspirat nō debēt parētibz p̄pallari. ¶ Ter-
tium dubiū an debuit xp̄s iscia matre sic latere: & tā-
tum dolorem in eā pmittere. Rñdit qd xp̄us decētissi-
me se habuit sic peragendo. Et primo respectu sui: &
hoc cōsiderato primo tēpore: qd homo statim cū inci-
pit uti rōne: debet incipē ingreire & tenere q̄ dei sunt:
exemplo Tobie qui ab infantia docuit deū timere:
& mādāta ei? seruare. Tob. i. Secūdo. loco pensato.
Aptior locus ad honorandū deū nullus repit: quā ec-
clesia uel tēplū: q̄re ad ip̄m est accedēdū ut deus a no-
bis honoret. Tercio societate cogitata: bñ facit puer:
cōforcū sp̄nēdo puerorū: cōuerſet cū p̄bis. s. doctori-
bus & rectoribz cultus diuini. Quarto. mō habito in-
specto: caute. n. d3 ip̄edimēta uitare q̄ ad bñficiēdum
cōiter dant a parētibz: q̄re xp̄s cū tēpore cōgruo fece-
rit. s. xii. ānorū: Locū aptū adierit: qd dei tēplū. Societa-
tem p̄borū. s. doctōrū elegerit: & modū cautū tenuerit
in uitando parentes: quare quo ad se optime in hoc
facto se habuit. Secūdo. se habuit decenter incipē-
do querere que sunt ad dei honorem: quod utiq3 se-
cit inquirendo. Primo a personis sciētibus quia a do-
ctoribz: quos iterrogabat. Secūdo tales audiēdo libē-
ter: audiebat. n. illos. Tercio iterrogādo. nā eos iterro-
gabat. Quarto in pseuerādo. qd sedebat in medio do-
ctorū. s. cū illis. Tercio se habuit decēter: qd deū p̄tu-
lit oibz amicis & parētibz. Et qd hoc ē consonū rōni:
q̄re decētissime xp̄s se habuit: & hoc respēcū sui sic fa-
ciēdo. Scđo se habuit decētissime respēcū m̄ris: qd hoc
actu fuit. Primo amor maternus ex dolore suscepto a
m̄re declarat. Secūdo declāuit q̄tā cōfidētiā hēret in
m̄re: quā sciebat sibi cōdescendere in oibz: sicut illa q̄
deo erat semp cōformis. Tercio referauit xp̄s eā plus
diligere amore sp̄uali quā carnali dū sic egit. Quarto
ut in tali actu se deū eē demōstrando: q̄ta eēt Maria que
ip̄3 genuit declāret. Tercio habuit se decētissime quo
ad nos. Nā ostēdit p̄nitatē diuinā p̄ponēdā p̄nitati
carnali: nec parētibz q̄monis ab his q̄ dei sunt cessan-
dū: ac in his q̄ sunt cōtra deū nō obediēdū. Et si in sc̄is
parētibz ab eis absentamur: non faciamus ḡa male
agēdi s3 bñ: qd ip̄e templū adiit & dei p̄ris honorem

quesiuit. Quare prefatis patet responsio ad dubium qd Iesus decenter se habuit. ¶ Quarto dubium quare sic agere uoluit. Respondetur. Primo ad uirginis patientiam comprobanda & demonstranda: quia ad tempus deus consolationes suas retrahit: afflictiones immittit: ut probet: ut factum est in Tobia. Secundo ut sollicitudo ipsius ad filium inquirendum quanta esset ostenderetur. Tercio ad comendandam eorum scilicet Marie & Ioseph deuotionem: qui Christum non esse cum eis uidentes semper inquieti fuerunt. Quarto ut declararet quanta custodia est Christus a nobis retinendus dum apud nos est: cuius absentia ingerit tantam mesticiam & dolorem. Quinto ad ostendendum qd deus non ex affectu carnali se reuelat: sed potius spiritali: a matre pro tempore se abscondit. Sexto ut declararet qd deus non omnia uni & simul reuelat: sed unum post aliud pro loco & tempore. Quare prefatis sic agere uoluit. Ex quibus declaratis apparet qd Christus uolens ostendere abiectioem sui & abnegationem: non pariter amplexus est sed deseruit: cuius comitatu nec despectus uideretur nec derelictus. ¶ Tercio ostendit despectus & sui contemptus nullis adminiculis corporalibus se muniendo: sed omnibus spoliando. nam sicut in Ierusalem remansit solus: sic priuatus pecunia domo lecto & uictu: quia nec panem nec uinum secum habuit. quare sic omnia dimittendo & soli diuine prouidentie comitendo: sui contemptum ostendit cum abnegatione. ¶ Quarto idipsum uidelicet abnegationem sui & abiectioem ostendit: alio actu. scilicet de se nihil presumere declarando & ostendendo: Si enim se ad docendum inieciisset: fastus & elationem appetere fuisset uisus: quia uero non docuit cum deus & doctor maximus esset: sic agendo uidelicet interrogando & respondendo: & non principaliter docendo: non laudem sui appetere sed contemptum: uelut inscius uel se adiscere declarando ostendit. ¶ Quinto in actu alio ostendit se abnegasse ueraciter uidelicet reuerenter se habendo: quod patuit quia non rectus stetit: ne imperare seu docere uelle ostenderet: sed sedit: nec supra eos sedit nec in capite sed in eorum medio: quare locus ostendit Christi innatam humilitatem: & eius a se abnegationem: cum supra eos ut deus & impator debuisset sedere. ¶ Sexto in alio actu hoc idem ostendit humiliter respondendo: maximus. nam fastus apparet multotiens ex loquela: sicut patuit in Nabal carmelli David despiciente primi reg. xxv. Et in Siba filio botri. ii. reg. xx. Ac in Roboam filio Salomonis. iii. reg. xii. Sic & sui profunda humilitas & contentus in humili responsione: quod utique egit puer Iesus non docendo: sed humiliter ad interrogata respondendo. quo declarauit & suam abiectioem: & nobis exemplum praebuit quem modum in respondendo haberemus tenere. ¶ Septimo ostendit sui contemptum in alio actu uidelicet morigerate in cunctis se habendo in ipsorum doctorum non despectioem sed uenerationem: in ratione & interrogatione. Et quod prudenter humilis & benigne se in cunctis gerebat: merito super doctrinam tam morum quam ex interrogationibus eius & rationibus quod audiebat mirabantur. Mores enim exterius: compositae mentis & humilis sunt signa euidentia. Cuius oppositum plures faciunt: despiciendo omnes

& quo ad mores statum & doctrinam: sicut iudei egerunt circa cecum a natiuitate a Christo illuminatum: cuius uerba despexerunt cum omnibus. Ioannis nono. ¶ Octauo deo omnia tribuendo: hoc expressit non de se alta sapere sed contentum. Nabuchodonosor ciuitatis Babilonie structuram non deo: sed sibi tribuebat. Danielis quarto. Herodes idipsum fecit de sua eloquentia. Actuum. xii. quare a deo puniti fuerunt. Sed puer Iesus omnia tribuit patri. per ex loco in quo stabat quia in templo. quare non contraria pagebat his que fieri debent in templo: que sunt gratias agere deo & omnia tribuere eidem: sicut egit David primi Paralipomenon ultimo. quando dicit quod dedimus tibi haec tua sunt & de manu tua accepimus. patet etiam ex responsione data matri. Et ideo dicere poterat tunc quod postea dixit iudeis. Ioannis octauo. Ego gloriam meam non quero sed eius qui misit me: quare deo omnia tribuendo seipsum abnegasse hoc actu ostendit. ¶ Nono dei patris que sunt ad honorem exequendo. Non sua debet quis querere: quia nec suam uoluntatem facere: qui semetipsum abnegat cum Christo: sed uoluntatem eius qui misit eum scilicet dei patris: quod Christus ostendit temporis in processu. dicens Ioannis capitulo octauo. Que placita sunt ei facio semper. Et capitulo sexto. Non ueni ut faciam uoluntatem meam sed eius qui misit me patris: quare & puer idipsum matri respondendo deprorsus dicens. Nesciebatis quod in his que patris mei sunt oportet me esse. id est quia me ipsum propter formam serui quam suscepi abieci: oportet me esse & querere que sunt scilicet pro honore patris mei. ¶ Decimo ostendit sui abiectioem in triduo: stipem secundum Bernardum hostiatim querendo. Cum enim remanserit in Ierusalem sine pecunia: & tanta de sua sapientia ostensa uirtute: non fuit inuitatus ab aliquo nec hospitio receptus: sed inter pauperes commorando quos amabat: more eorum mendicando uictum quesitum. O quanta abnegatio sui & contemptus: ut deus homo: puer delicatus & uerecundus: panem hostiatim expetendo acceperit. Confunditur humana superbia tanta & ad talia inclinatione summi dei. Hic est actus per quem presens fructus principaliter ponitur quo ad primam suam partem dicens. Iesus abiectus cernitur. Nonne tibi abiectus Iesus uidetur derelictus ab omnibus: a nullo receptus & inuitatus: stipem queritando per domos: & forte sic querendo expulsus a pluribus: nec uictus datus ut petebat: nec hora qua indigebat: nec forte in tanta quantitate ut ei opus erat. Quare hunc actum pre aliis meditando: Iesum se contempsisse omnibus euidenter apparet: qui omnes pascit & alit: sibi parui cibi & potus denegat subuentionem: nisi acquirit mendicando. Filios Israel pauit in deserto quadraginta annis cibo misso de celo. Heliam pauit per coruum primo: demum per angelum. Nonne poterat sibi per angelos deferri facere cibos sic fecit suo pacto ieiunio? Certe sic. Sed id fecit: ut in nullo esse & statu de nostra abiectioe confunderemur ac dei amore omnia libenter sufferremus: & nosset se homo ad perfectionem posse nullatenus peruenire si non sibi ipse sit per

omnia abnegatus. ¶ Undecimo ostendit sui contemptum Christus consortium magnorum deferendo: & humilium appetendo. Cum enim simile iungatur simili: Iesus natus humilitatem & abiectionem sue piissime matris: & superbiam doctorum: ipsos deseruit: & ad matrem pergens sibi similem: cum ipsa permansit.

¶ Duodecimum quod Christi acclamat abiectionem & ostendit: est se matri & Ioseph per omnia supponendo & subiiciendo. Quod deus se subiiciat & specialiter uni mulieri: hoc est signum evidentissimum sue abnegationis & abiectionis contemptus sui & despectus. Quo peracto Iesus non solum perfecte sue abnegationis dedit exemplum sed multorum ostendit disciplinam. Primo ut homo non attendat cui subiicitur sed propter quem: Iesus mulieri & Ioseph subiectus personis abiectis sed propter deum. Secundo ostendit quorum consortium abnegans se: debet habere: quia non superbiorum: quia non stant duo contraria si mul sed humilium: Iesus Christus deseruit consortium doctorum: & uadit ad standum cum matre & Ioseph.

Tertio ostendit cuncta obedire sue matri marie. Ex quo ipse qui omnium creator obedit reuerenter. Multa alia possunt dici: sed sufficiat prefata. ¶ Prefatis. xii. non solum nostri saluatoris ostenditur abnegatio & abiectionis: sed & consequenter mundi contemptus abdicatio perfecta & despectio. Et quod sic sit apparere poterit discurrendo per modos prefatos. Qui si que sunt mundi dilexisset: nec templum adiisset ut faciunt mundani: nec subiectum se legi ostendisset: immo supra legem cum superbia uigeat in mundanis. prime Ioannis secundo. Secundo non parentes declinasset: immo secum habere uoluisset: quia cum desertione parentum stat mundi contemptus: ut dicit ipse saluator. Tertio non se exuisset adminiculis corporalibus: cum mundani non in deo: sed in mundo spem suam figant. Quarto non reuerenter se ad alios habuisset: sed presumptuose se ad docendum iniectisset: proprium & non aliorum honorem querendo. Naz mundani teste psal mista dicunt. Lingua nostra magnificabimus: labia nostra a nobis sunt: quis noster dominus est. Quinto nec locum in medio sed supra eos uel primum quesisset: si cur querebant mundani Pharisei. Math. xxiii. Primos accubitus in cenis & primam cathedram in sinagogis: & salutationes in foro: & uocari ab hominibus rabi. Sexto non humiliter respondisset: immo oppositum uti Pharaon fecit. Exodi quinto Moysi dicens. Nescio dominum: & Israel non dimittam. sic fecit & sedechias: qui percutiendo Micheam prophetam in maxillam: uoluit quod suum seruaretur uerbum & non Michee tertii regum. xxii. Achithophel qui superbus non uidens factum consilium suum: se suspendit. ii. regum. xvii. Septimo in suis uerbis se morigerare non habuisset nec in gestis: quia mundanis est patens guttur eorum ut psalmus dicit. Ac mores mali consequenter: quia mores bonos corrumpunt colloquia mala. patet hoc in Iasone iudeo: qui moribus sanctis dimissis: mores induit grecorum & mundanorum. secundi Machabeorum quarto. Et quales fuerint: habentur in libro eodem. Octa-

uo deo non omnia attribuisset: immo mundani dicunt semper illud. gloriam meam alteri non dabo. patet hoc generaliter in hypocritis: qui que agunt non deo sed sibi uolunt attribui. Nonque sunt ad dei honorem non quesisset: quia mundani omnes que sua sunt querunt: ut dicit apostolus: Nonque sunt Iesu Christi. Decimo non abiecit diuitias nec medicasset: quia mundanis est inimica paupertas neque uoluntaria: immo ad habendum diuitias assidue inardescunt: quia tales omnes student auaritie ut dicit scriptura. Undecimo non humilium appetisset conuersationem & societatem: sed magnorum. Nam mundanus diues Lazari consortium despiciebat. Luce sexto decimo. Sic & iudei dicentes se nolle societatem Christi. Tu discipulus inquit ad cecum illuminatum: illius scis: nos autem Moysi &c. Ioannis nono. Duodecimo non fuisset sponte subiectus humilibus. Nam mundani potius ad presidentiam habendam student: quam subiectionem: sicut patuit in Nabuchodonosor. Iudith primo. Qui omnem terram suo imperio optabat subiici. Sic Alexander macedo. primi Machabeorum primo. & sic de aliis. Quare diligenter attentis omnibus supradictis: apparet euidenter saluatorem nostrum & se abiecit: & mundum penitus despexisse. abiectione sui mundi contemptus ab eo apparet: & non e contrario: cum multi abnegent mundum qui non se ipsos: sicut hypocrite faciunt & multi alii religiosi: uoluntatem propriam nunquam desponentes. A christo exemplum accipiendum est mundi contemptus: qui cum omnibus licite posset uti: omnia tamen abiecit. cum se & fecisset sic: prima nostri huius fructus pars dicat quod Iesus abiectus cernitur. ¶ Sed cur Iesus Christus uoluit se abnegare & mundum sic despiciere? Certe ut ageret prius quod demum predicaret. Abnegationem docet sui exemplo ut dictum est: & uerbo Mathei sexto decimo. Qui uult post me uenire abneget semetipsum &c. Mundi abnegationem ostendit: quando discipulos omnibus spretis habere uoluit: nec ipsos que sunt mundi habere uel possidere: ut patet Mathei decimo. Exemplo ergo Christi & uerbo inducti: primo abnegemus nos: & demum mundum funditus contemnamus. Ad cuius contemptum non solum Christus inducit sed multa alia. ¶ Primo enim mundum esse contemnendum docet scripture sacre monitio & auctoritas. Clamat enim prime Ioannis secundo. Nolite diligere mundum. & sequitur quia de causa. Quia omne quod est in mundo est concupiscentia carnis oculorum & superbia uite. & cum hec tria radices sint omnium uitiorum: qui uitia uult a se separare mundum debet abdicare. Clamat dicens Ioannis primo. Mundus eum non cognouit. Qui ergo cupit dei notitiam habere: mundi caliginem a se debet abicere. Clamat dicens diabolus mundi principem Ioannis quarto decimo. Qui ergo non uult sub diabolo stare: mundum debet abnegare. Clamat mundum pressuram inferre. Ioannis sexto decimo. Qui ergo optat pacem habere: mundum debet a se remouere. Clamat dicens mundum sanctos odire Ioannis. xvi. Qui ergo cupit consortium sanctorum: contemptor debet esse mundi.

Mundus contemnendus testatur scriptura.

norum. Clamat Paulus mundum stultitia plenum. prime ad Corinthios tertio. Quare qui uult sapientiam possidere: ab hac mundi stulticia debet cauere. Clamat mundum esse fugacem. prime ad Corinthios secundo. quia preterit eius figura: quare qui esse semper desiderat mundum certe non diligit. Clamat mundum plenum guerris & pugnis ad Ephesios sexto. igitur qui securitatem considerat mundum iam abiciat. Clamat Ioannes laqueis hostium plenum. prime Ioannis quinto. Qui igitur libere cupit incedere debet mundum abicere. Clamat mundum plenum falsitate & uacuum ueritate. i. Ioannis. iiii. Qui ergo scire optat ueritatem mundi fugiat falsitatem. Clamat mundum ineptum ad spiritus sancti susceptionem. Ioannis. xiiii. Quare qui spiritum sanctum cupit accipere debet mundum refellere. Clamat mundum danandum. i. Corinth. xi. Quare si cupis saluari: ad mundi contemptum debes animari. Clamat scriptura in obliuione dei & hominum esse mundi amatorem. Ecclesiastici. xiiii. Quare homines non debent esse mundi dilectores. Multa alia scriptura ponit. quibus inducit ut mundus a nobis nullatenus diligitur. Et secundo ipsum mundum despiciendum ostendunt ipsius mundi prelia & mala conditio. Mundus enim est primo uallis lachrimarum & fletuum. Iudicum secundo. ad quam flentes intramus. Secundo mundus est positus in potestate tenebrarum & demonum. i. Ioannis. v. Tertio omni genere periculorum plenus utpote mare. ps. ciii. & Isaia. xxiii. Quarto omni dolo & fallacia refertus. Ier. vi. Quinto se amantes non permittit celestia cogitare sed solum terrena. Genesis quarto decimo. Sexto homines pessimos in se permittit habitare. In ipso habitat ulule pilosi &c. Isaia. xlii. Septimo est tenebrosus & ueritate priuatus. Sapientie sexto. Octauo instabilis lubricitate. Ecclesiastes primo. Nono plenus laboribus & doloribus Sapientie. v. & ecclesiastes secundo. Decimo imundus contagiosus & plenus immundiciarum stercorebus. Sapientie. xiiii. Undecimo est rota uolubilis & impmanes. ps. lxxxii. Duodecimo est fornax homines diuersis uiciis incendens. quibus inspectis a mundo per eius contemptum est egrediendum. Et tertio ad mundi contemptum inducit nos eorum que in mundo reperiuntur consideratio. Osee quarto dicit. Non est ueritas non est misericordia non est scientia in terra: nam maledictum mendacium & homicidium furtum & adulterium inundaucrunt super terram. Ecclesiastes. i. Omnia uanitas & afflictio spiritus. In mundo siquidem reperit nihil boni sed mali. Nihil perfectionis sed imperfectionis. Nihil uite sed mortis. Nihil uirtutis sed uiciorum. In ipso siquidem est superbia. Iactantia. Ambitio. Arogantia. Irreuerentia. Inobedientia. Contentus. Conuicius. Contentio. Dissensio. Presumptio. Inuidia. Dolus. Fraus. Odium. Detractio. Malitia. Nequitia. Ira. Inimicitie. Rancor. Dolor. Tepor. Accidia. Clamor. Blasphemia. Contumelia. Tristitia. Plactus. Luctus. Inquietudo. Immundicia. Auaritia. Fallacia. Inconsideratio. Precipitatio. Derisio dei & suorum mandatorum. Mutabilitas. Imperuerantia. Inconstancia. Tentatio diaboli & afflictio

Male conditiones mundi.

mundi. merito quia hec ut patet intuentibus in mundo reperiuntur. Quare consequenter qui amicus est huius mundi: concluditur quod sit dei inimicus ut dicit Iacobus in canonica sua. capitulo quarto. Et quarto ad mundum continentium inducit hominum diligentium mundum pertractatio quid fuerit. quid sunt & ubi sunt. Si que ras quid fuerunt imperatores & monarche. Reges. Duces. Comites. Satrape. magistratus. Tirani. Consules. Presides. Prefecti. Principes. Barones & nobiles & quales alias dignitates & gradus habuerunt ita quod magni fuerunt non exemplificando de prefatis breuitatis causa. Omnes tamen homines mortales ut nos sumus fuerunt. Sed prefati quid sunt: certe mortui sunt: nihil de mundo secum portarunt preter peccata. Sed libet intueri mente & attendere: ubi sunt huius mundi amatores scilicet Cain crudelitas: qui fratrem suum Abel occidit. Gigantum proceritas: qui fuerunt in diebus Noe. Nembrot oppressio: fuit enim robustus uenator hominum id est oppressor. Nini imperium: qui fuit primus rex Assiriorum. Semiramidis intemperantia: que etiam filium proprium cognouit. Zoroastris Bactrianorum Regis incantatio: qui artes magicas inuenit. Regum Pentapoleos carnis spurcicia: qui sunt celitus conflagrati cum omnibus suis. Pharaonis regis Egypti rebellio: populum mandato dei nolentis dimittere. Cadmi Thebarum conditoris felicia exordia: qui a Tiro uenit Boetiam: & Thebas edificans ibidem regnauit: uxore dotatus & filiabus: sed non sic feliciter decessit. Interfectis filiabus a uiris & nepotibus: ipse factione Agenoris a regno pulsus: usque in exitum infelicem duxit uitam. ubi est Oethe colorum Regis magnificentia quam ostendit: Iasonem Thesalum recipiendo cum suis. ubi est Iasonis proditio: qui proditorie Medeam filiam dicti Oethe capiens: ipsam etiam prodidit & decepit. Pelei sagacitas: qui Iasonem direxit pro aureo uellere ut moreretur. ubi leges Minois regis Cretensis. Adonisedech iniquitas: sub cuius mensa ut canes comedebant sexaginta reges amputatis manuum & pedum summatibus. ubi Eglon regis Moab ad filios Israel hostilitas. ubi Sisare Regis Madian in finibus Israel discipatio. ubi Lai ne filius eum interficeret scilicet Edipus: preuisio. ubi est Edipi ualor: qui nesciens matrem suam probitate in uxorem accepit: patre interfecto: sed tandem dolore cecus: uita infelici decessit. ubi Thiestis & Atrei discordia: ob quam Atreus occisis tribus filiis Thiestis: carnes ad comedendum & sanguinem in uino mixtus: ad bibendum patri dedit. ubi Thesei uigor: qui tot probitates gessit cum Iasone pro aureo uellere. Cum Hercule contra Amazonum reginam. In inferno misera fecit. Liberauit Athenas a cretensibus: & multa perba gessit facinorosa: sed expulsus a suis infelicem duxit uitam. ubi Herculis furor. ubi Laomedontis strenuitas regis Troianorum. ubi Priami maiestas: que digna imperio censebatur. Agamemnonis regis & ducis grecorum prudentia. ubi est dolus Vlixis. ubi Diomedis loquacitas. ubi Hectoris fortitudo. ubi occupacietia paris. ubi Achilles ipse. ubi Pirithi in Polixenam & troia

Exempla mutabilitatis felicitatis mundane.

nos uindicatio. ubi Saulis Hebreorū primi regis proceritas. ubi Goliath exprobratio. ubi Ieroboam contra deum ingratitudo. ubi Zara ethiopum gentis multitudo. ubi Sardanapali incontinentia & muliebritas. ubi Senacherib contemptus contra deum. ubi Astias prouidentia ne a Ciro nepote sibi regnum tollere tur. ubi Curi perse dominandi auuiditas. ubi Darii carnalitas. ubi Xersis exercitus. ubi Nabuchodonosor superbia. ubi Balthasar insania. ubi Candali lidorum regis opulentia. ubi Cresus diuitie. ubi Amulii ambitio. ubi Suffecii uersutia. ubi hostiliū seueritas. ubi Priisci deceptio. ubi Tarquiniū inuasio. ubi Holofernis ferocitas. ubi Ariopastis fraus. ubi Melciadis Atheniensis uictoria. ubi Alcibiadis pulchritudo. ubi Hannonis Chartaginensis appetitus. ubi Dionisii tyrannides. ubi Policratis fortuna. ubi Agathoclis cautela. ubi Philippi macedonis seueritas. ubi Alexandri magni audacia. ubi Demetrii arrogantia. ubi Ptolomeorum Regum egipti uita infamis. ubi Vexoris dominium. ubi Seleuci improbitas. ubi Eudoxi philosophi mendacia. ubi Iugurte exercitatio. ubi Marii aspectus. ubi Mitridentis custodia. ubi Cesaris sagacitas. ubi Pompei expeditio. ubi Octauiani prosperitas. ubi Marci Antonii temeritas. ubi Herodis impietas. ubi Gai ad malum auuiditas. ubi Neronis uoluptas. ubi Vitellii gulositas. ubi Domitiani precipitatio. ubi Dioclitiani aduersus Christum contemptus. ubi Maximiani inconstantia. ubi Iuliani apostasia. ubi improborum Romanorum imperatorum quo ad plures dira dominatio. ubi Theodorici malignitas. ubi Torille flagellum & sic de similibus. Isti fuerunt in seculo & mundo ob dignitates & dominia uiri famosi: mundi glorie intendentes: eam optantes & habentes. Sed quis horum exiit finis & terminus? certe cuiuslibet fuit malus & prauus: nam Cain fuit a suis descendens. uidelicet Lamech sagitta peritus. Genesis quarto. Gigantes submersi sunt in diluuiū. Genesis septimo. Ninus Rex Assiriorum primus: ab aduersariis sagitta illisus obiit. Nembroth lingue diuisione suo desiderio de imperando omnibus frustratus fuit. Semiramis a filio stuprata est occisa. Zoroaster Nini gladio infelicitate est mactatus. Reges Petapoleos igne celesti sunt cremati. Pharaon in mari rubro cum suis necatus. Cadmus ut dictum est post felicia infelix factus apud ilirios post regni amissionem morte perit ignota. Oestes colorum Rex filio egialo interfecto a filia Medea furtiue a Iasone rapta: uitam infelicissime duxit Iason decepta medea: ipsius factione medee: filios prius ipsa tradente comedit. Peleus regnum dare inuite suo nepoti Iasoni est coactus. Minos filius Pasiphaes solis filie: & Cretensium Rex: filii mortem dum cupit uindicare: a Theseo expulsus adulterio uxoris & filiarum cum Theseo: fugacem dum dedalus sequitur: apud scylos a filiabus cretali ipse mortem inuenit. Adonisedech ab israelitis captus summatibus manuum & pedum amputatis que aliis gesserat: ipse excepit. Eglon ab Aioth sicca in adipem immerfa obiit. Sisara a Iael clauo in tempore infixio occiditur. Laius iuxta

accepta a diis a filio Edipo incognitus est occisus. Edipus desponsata matre & occiso patre: dum hec sciuit: regis insignis depositis: dolore oculis sibi erutis: tandem post mutuum cedem filiorum: Creontis imperio catenis onustus in exilium est actus. Tiestes ob stuprum commissum in cognatam: & atreus crudelitate ambo infelicitate obierunt. Theseus post multa facta: Ippolito filio suggestione falsa Phedre uxoris occiso: ab ingratis ciuibus repulsus apud Cirus minorem insulam infelicis uite diem clausit extremum. Laomedon in prelio a Iasone & Hercule prosternitur. Priamus post tam magna facta in Troia & regnorū subiectione: a grecis decennio obfessum fraude capta ciuitate: a Pirrho crudeliter post amissionem filiorum & omnium est mactatus. Agamemnon Clitene uxoris ab egisto cognite factione occiditur. Hercules effemi natus a Iole tandem nesci centaui ueste & sagitta est furore prostratus. Vlixes a filio incognito sauciatur crudeliter. Diomedes expulsus a regno infelicitate consumatus est. Hector proditorie ab Achille perimitur. Paris filius Priami a rege in prelio morti sociatur. Achilles in templo in Troia sagittis paridis mortem gustauit acerbam. Pirrhos eius filius post reuersionem a Troia: fraude macharei sacerdotis in templo Apollinis ab oreste est interfectus. Saul inobediens deo regno priuatus: diabolo ad uexationem traditus: in monte Gelboe cum tribus filijs est prostratus. Goliath a Dauid puero funda & lapide est deiectus. Ieroboam cum suis omnibus ad internitionem est a deo datus. Zara ab asia & suis conturbatus & fugatus est secundo Paralipomenon. xiiii. Sardanapalus iter mulieres ab Arbato medorum prefecto aggressus: cum se nequireret defendere regia incensa cum omnibus uoluptatibus crematus est. Senacherib post damnum suorum interfectus de suis per angelum. clxxxv. milibus: fugiens a filijs duobus dum oraret nesci deum suum est mactatus. iiii. g. xix. Astiages rex medorum: a Ciro nepote ex filia priuatus regno medorum: in irchania sibi tradita ab eodem moritur. Cirrus bellum dum amazonibus intulisset: circumuentus cum ducentis milibus per sarum occisus & decapitatus: in utroque sanguine repletum eius caput est ut biberet proiectum. Darius Rex Persarum cum reginam scitarum ui habere uellet: amissis ultra centum milibus de suis: & deinde apud marathonem debellatus a grecis: ad infelicem mortem deuenit. Xerses mille milibus amissis de suis: in grecia per Leonidam spartanorum ducem cum quatuor milibus: naues eius omnes submersas uel capte per Themistoclem & Azimonem duces Athenienses: in Persiam reuersus odiosus omnibus: ab Arthabano prefecto est obrutatus. Nabuchodonosor Rex Babilonis primo diuino iudicio a regno per septem tempora pulsus: & deinde post in regno repositus: mortuum cadauer eius in trecenta frustra diuisus: datum est trecentis uultibus a filio. Balthasar dum uasa domini male tractat: regno & uita a Dario & Ciro est priuatus. Darius. iiii. Candalus rex lidorum felix aliquando iuge & regno: ab amico Gige tandem uxore regno & uita priuatus. Cresus et lido

rum rex ditissimus fuit omnium regum. Hic captus a Ciro cū Balthasar Babilonie rege rogo superimpositus: & si imbris superuentioe sit liberatus: regno tamē priuatus permāsit. Amulius Numitorē fratrem a regno expulso: solus in alba regnat: sed Rēmi & Romuli auxilio numitor regno potitur: amulio interfecto. Suffecius Metius rex fuit Albanorum: cum contra ueniētes cum Tullo hostilio & Romanis iuisset: se cū suis in partem subtrahit ut uictori in auxilium esset: cū ius fraudem tullus cū attendisset: eo capto & uirgis Ceso: demum per manus ligato ad quadrigas & pedes: impulsus equis: eius corpus spectantibus Albanis & Romanis in partes diuersas est concisum. Tullus hostilius prefatus Romanorum Rex: post mira p Romanis ab eo facta: cum regia a fulgure est cremata. Priscus Tarquinius rex Romanorum deceptis filiis Anci Martii regis Romanorum: ex mercatore factus rex: ab eisdem cum securi percussus regnū amisit cū uita. Tarquini^{us} superbus septimus & ultimus rex Romanorum: expulsus ab urbe ob scelus in lucretiam cōmissum: a filio: nec repetere urbem unquā uoluit: & cumas pergens cum Aristomene tyranno senectutem suāz tabefactus consumpsit. Holofernes Nabucodonosor Regis Assiriorum princeps militie: ferocitatem sui pectoris Iudith hebreā amputando caput extinxit. Melciades Rex Atheniensium apud maratonē Dariū cū suis expugnauit & liberauit athenas. captus deinde ab atheniensibus: & onustus catenis: in carcere est trucidatus. Alcibiades dux Atheniensium forma genere diuitiis bello facundia admirandus: post multa felicia & infelicia: tandem domo incensa in qua manebat ab insequentibus crematus: & priuatus iacuit sepultura. Hanno amilcaris ducis cartaginis filius: ditissimus fuit. Hic cartaginis dominum dum appeteret: primo senatum ueneno occidere operā dedit: secundo manu seruorum fretus dū imperare optat: captus & in conspectu populi nudatus: uirgis celus: oculis extractis: amputatis manibus & pedibus: confractus cruribus: ferro uita eiecta: corpus uulneribus confossus in cruce altissima est suspensus: filiis nepotibus parentibus & amicis cū ipso pariter enecatis. Dionisius siracusānorum rex fuit: hic post multa infanda cōmissa in fratres cognatos ciues deos & externos: expulsus a regno: corinthum missus est in exilium: ubi primo lenonibus iunctus: deinde pueros docens in triuiis: uitam ut creditur miserabiliter terminauit. Policrates Sami insule Tyrannus fuit: omnia sibi fortūa ad uotum pro tempore impendit: sed in fine captus ab Orūte Darii prefecto: culpatus q̄ aduersus Dariū hostibus preberet auxilium: in summo midalēnsis montis uertice in cruce est suspensus. Agathocles siculorū rex: ab afiris in siracusa obsessus: ciuitate munita fratri relicta: cū exercitu transiit in africanam: ibiq; uictoriosus cōtra cartagineses: siracusas reuersus: ad obsidendū brutios contendit: ibi dū ēet: regno capto a filio filii priuatus est: ac timore egiptum petens ibidem morbo & peste consumptus est. Philipp^{us} macedo uersutis suis grecis subiectis & plu-

ribus aliis iuxta uaticinia: a gladio in manubrio quadrigam sculptam habente per paulaniam interfectus est. Alexander magnus macedo post subiectum ui & timore orbem: apud Babiloniam uenenatus a Cassandro: triumphū morti dedit. Demetrius Rex Sirie post impie multa commissa: relictus ab uxore filiis & aliis cum iret in tirum: ac in portum descenderet iussu prefecti loci obruncatur. Reges egipti plures fuerūt dicti Ptolomei: qui prodicionibus mutuis rapinis luxuriis crudelitibus & regimine prauo notati: uitāz neq; ducentes diuersis cladibus interfierunt. Vexores rex fuit Egipti: qui ambiens scitarum dominium: ab ipsis de regno Egipti q̄ habebat expulsus: uitam infelicē duxit: aliēo & proprio priuatus regno. Seleucus Rex post multas uictorias & insignem militiam sub Alexandro peractam: Ptolomei ceraunū insidiis captus & necatus est ultimus ex Alexandri principibus Antiochus rex Sirie post multa infanda in deum & iudeos illata: ultione diuina doloribus & corrosione uermium miserabiliter e uita decessit. Hanibal penus. xviii. annis attritis Romanis in Hispania & in Italia & multis crudeliter gestis: superatus a Scipione Africano ad Prusciam Regem: hostem tunc romanorum fugit: sed pace facta inter Prusciam & Romanos: cum sciret se tradendū Romanis: ueneno hausto q̄ fecū semper ferebat: infelicem animā emisit. Pruscias Bithinie rex: dum filios nouerere filio legitimo uellet preponere: a filio expellitur de regno: qui cum paucis seruis recedēs: ab eis solus senex dimissus: dū timore filii pergens per incognita loca: & se alium esse dicens stipeq; q̄ritando: de die residendo in tenebris: & noctu ambulans: ultimo ad manus filii deueniens occiditur. Perse^{us} Spurius Rex fuit Macedonie: qui sue cōditionis oblitus: post multa nefanda ab eo patrata: uictus a Paulo Emilio: senatus iussu ad perpetuum carcerem cum filiis est dānatus. Verum cum horrore & fetore carceris ac dolore diē clausisset extremum: filius eius ob inopiam Rome artem erariam didicit & exercuit. Pseudophilippus mendatio se fingens Persei fratrem: macedoniā a Romāis accepit: Qui tandē captus a Metello ante eius currum ductus Romam: ibidem ignominiose est necatus. Iugurta Rex Numidie naturalis fuit: hic tribus fratribus occisis legitimis: regnum Numidie obtinuit: sed fratrum mortem non ferentes Romani: per Gneum Mariū multis preliis ad deditionem redactus: captus ante currū eius pro triumpho: & catenat^{us} ductus est: & non multo post mole ad colū appensa: ex lapide Tarpeio in tiberis piectus necatus est. Marius Arpinas primus consul ex plebe septem consulatus habuit. Hic multa peragens iniqua: preneſte ceruicem feriendam seruo prebuit. Mitridates Rex Ponti: hic linguas plures sciuit: Inimicos per uiginti annos non permanendo in loco euitauit: crudeliter se habuit ad Romanos: omnes enim in regno suo & mercatores & alios occidi iussit: bellū per quadraginta annos & ultra habuit cum Romanis: uictus a Pompeio obsessus a filio Pharnace: sumpto prius ueneno sed nihil ei nocente: tandem a Gallo mili-

te est occisus. Cesar Iulius habita uictoria de Pōpeo & suis: roma potitus: nō multo post cōiuratōe quorū dā ciuū plurib? uulnerib? cōfossus occubuit. Pōpei? magnus in sua iuuetute & post p tps in bellis felicissimus fuit. Nā cū .xxii. regibus bella gessit. Sed discors dans a Cesare: apud epīru multis fusiūtus regibus: pugna habita succubuit. Qui dū peteret egiptū: ptolemeo mandante: a suis satellitibus decapitat. corpus eius quiscuilius semiūstus a Codro qstore ipsius pompei cum lachrimis positū est sub harenis. Octauian? post triumphos multos habitos: & si in pace regnauerit magno tempore & decesserit: infelix tamē fuit in filiis: qui oēs ante ipsum mortui sunt. Sed infelicissimus in filiabus: quas oēs ob stupra occidi mandauit: & demū filiū non habendo: tiberio priuigno in filium adoptato: dimisit regnum. Gaius caligula imperator luxuriosissimus: adeo ut non se a sororibus abstineret: insolentissimus pro deo se coli faceret & crudelissimus. nam parentes senatores & alios multos occidit: & post eius mortē diuersa uenena sūt repta: que in mare proiecta pisces innumeros necauere. Nero factioe matris romano adepto imperio: nephādisissimus homo fuit. hic stupratis sororibus: matre occisa: oib? parentib? necatis: incēsa maxima parte urbis: depredatis omnibus hostib?: iudicatus a senatu: p pūo pugioi incubuit. Marcus Antoni? Iulii Cesaris nepos ex foro re: cū multa iproba ageret: & Octauiano insidias moliret: Aduersus quē Octauianus pfectus apud Acciū p montoriū eū debellādo in Alexandriā fugere coegit. Quā obsidendo augustinus & fame oēs periclitarentur ad regalia monumēta accedens Antoni? cultro se ipm transfodit. Herodes ascalonita ob ortu christi pueris in Bethleem necatis: & filiū p priis quā pluribus occisis: doloribus infectatus & uermibus: ultro gladio animam a se eiecit. Vitellius imperator ab exercitu imperator creatus: gulositati & uoracitati deditus fuit pre aliis: & cū multa impia ageret relictus a militibus catenatus & incarceratus: Primo ligatis manibus post tergum: ac collo laqueo iposito: ceno & luto ac stercorebus deturpatus: minutim a carnificibus spectare populo usq; ad necem discerp? est: demū iniecto unco in naribus tractus & in fluuium Tiberim est piectus. Domitianus Cesar post multa mala commissa: a cubiculariis mādato senat? interēptus est. Dioclitianus abiecto imperio: timens a Constantino quem Cesarem fecerat sibi inferri mortē: ueneno se occidit. Maximian? cum genero suo Cōstantino insidias pararet: opa Constantini trucidatus est. Iulianus apostata homagio facto diabolo: abnegata fide ex clerico factus imperator: qd per annū cū tenuisset: a sancto mercurio mandato beate uirginis est occisus. Theodoricus subita morte decedens: propter Ioannem papā & sinacū patricium quos occiderat: in ollā uulcani proiectus est. Totilla flagelat? tandē a deo: uitā cū dominio amisit. Impatores romā. u. Galba. Ottho. Commodus. Pertinax. Helius. Iulianus. Cesar. Pescēnius. & Albinus Aurelius. Caracala. Marcus. Heliogabalus. Aureus. Alexander. Maximus & Gordianus. Decius. Gallus. Ho

stilianus. Emilianus. Valerianus. Galienus. Quintili? Aurelianus. Tacius. Florianus. Probus. Carus. Numerianus. Galerius. Maxentius. Valens & sic de aliis. Omnes uel a se uel ab aliis sunt trucidati. Multos omni si de magnis mundi principibus: de regibus Caldeorum Assiriorū Persarū. Medorū Ethiopum egiptiorū Grecoz. Hispanorum Galloz & alioz regnorum: qui toto conatu strinxere mundū: quē ad uotū habere putātes: & regno & uita caruerūt: ut de quibusdā ostendit Orosi? in suis libris de ornesta mūdi. ¶ Sed ecce dum discurremus per homines mūdi amatores: dignitatibus uariis fulgentes. Nūquid id ipsū p in mulieribus quod euenit eisdem? Certe sic. nōne Semiramis de qua est dictum regina Assiriorū uxor Nini uanitatibus mūdi dedita: a filio ob stuprū exanimata est. Diado Cartaginēsiū Regina amore Eneē ut docet Virgilius: ei? abscēssu cultro se perēmit. Phedra uxor Thesei regis Athenarū iculato Ipolito Theseo: quod eā uiolare temptasset: & occiso Ipolito a Theseo: Audita ipsius ipoliti morte: & dolo referato: gladio Ipoliti se occidit. Iocasta uxor Lai Tebanorum regis: & demū cōiūx Edippi filii sui: quo cognito Edippi gladio quo laiū patrē occiderat se pemit. Atalia iudeorum Regina post cedē omnis stirpis regalis: ut facili? dominaret: dum regnasset p tēpore demū excerebrata est. Tullia Prisci Tarquinii regis Romanorū filia: & uxor Tarquinii superbi Romanorū regis: crudelissima cum uiro ab urbe abiecta: infelicē uitā & finē habuit. Olimpias Alexandri mater: cū post mortem filii in nobiles debacaret: a Casandro qui Alexandrū occiderat: mortem impauida suscepit. Barsame uxor Darii & Rosanes filia Darii regis Persarum & uxor Alexandri Magni: incarcerate ab antipatro: a Casandro demum interfecte sunt. Tesalonice Aridei regis filia & Cassandri uxor: ab antipatro filio nihil ualentib? lachrimis est occisa. Cleopatre quattuor fuerūt: prima filia Ptolomei epiphanes: & nupta Philomatori: philomatore occiso: euergeti se tradidit. Cuius filius ipso die nuptiarum uir in eius gremio confodit: filia? susceptam ex ea stuprauit: & eam in coniugem: repudiata uxore accepit. Cleopatra Alexandri Zebēne regis Sirie primo uxor: Inde demetrii: tertio Antiochi Sirie regum occiso filio: Seleuco causa dominādi: duz Crispo filio parat uenenū: id sumere ipsa est compulsa. Cleopatra altera uxor euergetis: a filio in exiliū acta & necata est. Quarta cleopatra nō tradita uiro q̄ uolebat: sed alteri uiro sororis: decisis manibus propter uulnera multo sanguine fuso expirauit. Cleopatra alia fuit regina egipti p Pompeiū Ptolomeo eius fratri nupta: a quo postea ipse Pompeius fuit occisus. Hec primo Ptolomeo: secundo Cesari supro iuncta: ac filio ex ea suscepto: quem Octauianus postea occidit. tertio Marco Antoio iūcta: cū post mortē ei? Octauiano sua pulchritudine placere conaret & frustra: uidens se p triumpho seruari: sepulchrum ingressa antonii: apertis uenis & appositis serpentibus infelicē uitam terminauit. Messalina uxor fuit claudii imperatoris: & si formosa incredibilis fuit libidinis. Nam ut multos ha

nota.

beret: mutata ueste lupanaria adibat: sed tandem a uiro cōfodi est iussa. Agripina mater Neronis & uxor claudii Imperatoris: cuius factiōe nero adoptatus in filium claudii: & ad imperium sublimatus est. Quam Nero nudam ex palatio eiecit: precepto dato ut nulus eam reciperet. Deinde puteolis ut absorberetur in nauis solubili posita: & uix liberata: apud baiolos misso decurione eam iussit occidi. Rosimunda filia turis mundi regis gepidorum: & uxor albuini regis longobardorum: Que uirum fecit occidi ab emelchi: quem in uirum post mortem datā albuino suscepit. Sed post emelchi displicente eidem: cum eum ueneno occidere uellet: & nubere longino patricio: uenenuz bibere ab emelchi coacta: ambo pariter sunt extincti. Brinchildis francorum regina: filia fuit leuicaldonis regis hispanie: & uxor sigilberti regis francorum: que accusata filio iam regnanti & iniuste ligata ad pedes indomitum equorum equis dimissis membratim est discepta. Romulda uxor fuit gisulfi nepotis albuini Forliui ducis: qui interfectus a Catano rege avarorum: Romulda uxor cum filiis in quodam castro se clausit. Quam catanus dum obsideret: uisus a romulda in pulchritudine armorum: immemor uiri recenter occisi: philocapta de eo pmisit castrum reddere: si eā in suam uellet accipere uxore. Quo ānuēte castro dato: omnibus filiis & filiabus romulde occisis: eam catanus in uxore accepit: & se fruendū ei per totā noctez concessit. Sed mane superueniente acceptis catano. xii. fortioribus de suis: eis successiue abutendam tradidit romulda: quā diu cum illis essent in locis genitalibus: coram omnibus romulde palum iussit infigi. Et sic cū palo per totum duci exercitū ad illudendum: que misera delusione & dolore exanimata est. Irene imperatrix post ambitionē dominii qua multa improba commiserat: a nicephoro fratre deiecta: in lesbos insula misera senectute cōtabuit. Martesia cum sorore lampedia regina amazonū: post multas uictorias circūuente a Barbaris occise sunt: Penthesilea amazonū regina ob amorē Hectoris in bello troiano: multa fecit mira: s; tandem a grecis est occisa. Hecuba troianorū fuit regina: xix. inter filios & filias genuit: uiso excidio Troie interfectione filiorum filiarum & uiri in rabiem uersa apud tracios agros finiuit uitam. Polixena filia Priami incredibilis pulchritudinis: tandem post excidium Troie: a Pirro filio Achillis supra eius sepulchrum in trepida est interfecta. Cassandra filia regis Priami captiua data Agamenoni: interfecto a Clitēestra agamenone: & ipsa necata est. Helena per cuius raptū a paride: Troia est destructa: infelicitate decessit. Clitēestra carnaliter iuncta egisto: sua factiōe ab eodē Agamenon rex micenarū uir suus est occisus. Sed post annos septem cū Egisto amasio: a filio Agamenonis horeste est truncata. Camilla uolscorum fuit regina que limites transcendēs femineos se armis dedit: & turno regi rutulorū dū fert opem contra Eneam: sagitta in mamilla percussa interiit. ophonisba Asdrubalis gisgonis filia: Siphacis numidie regis uxor: & dñū post eius mortem uxor masinisse: ne in manus Scipionis

ueniret ueneno se necauit. Mariānes Hebreā filia aristoboli iudeorū regis: Herodī regi iuncta in matrimonio: cuius imago nō uidebatur mortalis sed celestis. Hec inculcata uirō in eius mortē ordinasse iussa ē mori. Semiamira mater fuit eliogabali imperatoris: cui? industria filius ad imperiū est sublimatus: cum filio & ipsa interfecta est. Niobe tantali frigiorū regis filia: & uxor Amphionis tebanorū regis: septē filios & totidem filias habuit ex marito. Hec letali morbo filios oēs amisit. Vir eius orbus effectus se proprio occidit gladio. Ipsa uero dolore quasi lapis est effecta. Sabina Pompeia inuise formositatis fuit. Hec tamen a nerone Imperatore suscepta coniugio: cuius factiōe: nerō occidit matrem: filiam claudii Octauiam in exiliū destinauit. Demū ipsa secūdo pregnans calce a Nero ne percussa diem clausit extremū: De multis aliis p̄bis mulieribus exempla ad p̄positū possunt adduci: sed sufficiant premissa: quia idem iudiciū est & de aliis. Quia ergo mundus suis amatoribus falacissimū reperitur & deceptorius. Debet a prudente derelinqui: ut patet in predictis quos decepit. Sic ergo apparet quid fuerit. Sed quid sit patet: quia morte uio lenta omnes exterminati sunt. Et quia ueram non habuerunt sapientiam: perierūt p̄pter suarū insipientiarū. Baruch. iiii. Sed ubi queso sunt quos ambiebat ciuiū multitudo: Custodiebant satellitum turme: quos timebat orbis: quibus fiebant applausus & festa preclara: quibus superi inferi & omnia ad nutum uidebantur parere. Non ne in paucis uersibus uite eorum memoria ē? Vide sepulchra: & discerne si potes quis seruus: quis dñs: quis pauper: quis diues: Discerne uinctū a rege: debilem a forti: & pulchrū a deformi. Amatores isti huius mundi comederūt biberunt riserūt duxerunt in bonis dies suos & in puncto ad inferna descenderūt. Hic caro eorum uermibus datur: & illic anime eorū sempiternis deputant incendiis. Nec imerito quia celestia non inquisierūt sed terrena: digne terrenis perpetuo submerguntur. ¶ Quinto ad mundi contēptū inducunt despicientiū ipsum exaltatio & diuulgatio. Considera diligēter q̄ diuulgantur per orbē qui mundum contēpserunt. Patet primo in Apostolis: quorum sonus in orbem terrarū exiuit. In sanctis aliis tā martiribus. u3. Laurentio & sic de aliis: qui oīa pauperibus dederunt: quā confessoribus. u3. Antonio Martirio ne Machario & aliis patribus. Patet in beato Benedicto: b̄to Francisco & sic de aliis: quorū noīa uiuent in secula. Vide quā solēniter talium fidelib⁹ memoria colitur: non in uno loco solum sed per orbem. Fit ne sic pro imperatoribus regibus & aliis principib⁹ mūdū diligētib⁹: Certe nō: quia perit memoria eorū cum sonitu: ac si nunquā fuissent in mundo. Hodie nō nō minūatur: Imo q̄ maius est de multis īperatoribus: ubi iacent eorum cineres minime inuenitur. Sancti uero mundū relinquētes nominant: predicantur eorum facta: & cum sūma deuotione uisitant eorū sepulchra. Et quare: quia corpora eorū in pace sepulta sunt: & in memoria eterna erit iustus. Ad habendū famam & laudem p̄hū oēs sunt conati: sicut & antiqui romani

Hoc sine illi studuerūt: & alii pugnaverūt. Comparet Petrus ad principes quoscūq; mundi. Petrus piscator & uilis mundū contēnens tanta est gratia repletus: ut eius umbra infirmos curaret. Quis principū hui? mūdi hanc habuit uirtutē? Certe nullus: Petrus suscitabat mortuos: sed mundi principes mortificauerūt uiuentes. Ecce Petr^{us} gaudet in innumeris ecclesiis: & magnus Alexander Octauianus: & Iulius in incognitis & uix in imis reconditi manēt locis. Et sicut dictū est de apostolo Petro: sic & de aliis sanctis est dicendū. Quare hoc inspecto: ad mundū abdicandū uir prudens debet animari. ¶ Sexto ad mundi contēptū inducit premiorū quātitas excellētia & remuneratio: ac expectatio. Quid expectant mūdi amatores nisi mortem utriusq; hominis? horū enim finis mors est: & gloria in confusione qui terrena sapiūt. Ro. viii. Sed mundi contēptores quid expectant? Certe uitā eternam possidebūt. Mat. xix. Quātū est pmiū? Certe maximum. Si quelibet stella uisū notabilis est maior tota terra: & q̄tū est pmiū repositū supra stellas & supra celum stellarū? Certe dicit Iesus. Math. xix. Censurplum accipiet. Tantū est pmiū beatorū & contēntiūz mundū dei amore: quantū est ipse deus qui ē infinitus. Sed quale est hoc pmiū? Certe ut dicit Isa. & Ap̄l̄s. Nec oculus uidit: nec auris audiuit: nec in cor hominis ascēdit: que pparauit de^{us} diligētibus se. Nolumus ergo frēs p modica terra: amittere stellā q̄ maior est tota terra: & cōsequēter sūmū bonū q̄ est mai^{or} oibus stellis: & oibus infimul creatis. Cogitem^{us} ergo quāto gaudio & gloria aie in celis pfruant: quorū corpora hic sic miraculis coruscāt: & uenerant: taliū enīz reliquie cū reuerētia tenent: & p magno munere habent. Quod oppositū euenit in mūdi delectatoribus: quorū corpora uermib^{us} & reliquie canib^{us} ad corroendū tradunt. Quid sit per demones eorū aiabus in inferis: quorū reliquie sic tractantur in terris: Propter p̄dicta & alia plura ad ppositūz deduci possibilia: & nostri saluatoris exēplū: mundū & si nō corpore saltē mēte totali abiiciamus & deseramus. Nos ipsos abnegemus que retro sunt dimittētes: ad celestia appenda toto corde simus anhelantes: ut tādē iuxta saluatoris dictū ubi est thesaur^{us} noster: ibi sit & cor n̄z. Sic ergo apparet tā dictis: xp̄i abiectio & p ip̄z mūdi cōtēpt^{us}: & oīr ē declarata prima pars istⁱ fruct^{us}. u3. Iesus abiectus cernitur. Et quomodo habeat intelligi & declarari.

¶ Secunda pars sexti fructus & conformitatis. s. Frāciscus separatur. Expositio.

Secunda pars hui? sexti fructus & cōformitatis ē Frāciscus separatur: que pars dupliciter pōt intelligi. u3. primo ut intelligat Frāciscus separāt. s. a seipso p sui perfectā abnegationē. Alio modo Frāciscus sepāt. u3. a mūdo per abdicationem. Et iuxta duplicē intelligen

tiam p̄fatam. Hec pars dupl^{ix} exponet. Primo de beati Francisci abnegatione & abiectioe. Et secūdo de abdicatione mundi ab eodē. Iuxta primū intellectum exponēdo istam partē Franciscus separāt. est sciēdum q̄ bt̄s Franciscus se abiecerit & abnegauerit p̄fecte xii. declarant. ¶ Primū est mendicatio: ut. n. habet in legēda triū sociorū. Bt̄s Frāciscus in habitu seculari existēs: ad uisitādū limina Ap̄l̄orū romā adiit. Et itras beati Petri ecclesiam: considerans aliorū oblatiōes q̄ modice essent & indecētes tanto principi Apostolorū: in seniore spūs manū ponēs ad bursam plenāz denariis: traxit: eorūq; per fenestrā altaris p̄iciens tantū sonum fecit: q̄ de tam magnifica oblatiōe: oēs astantes sunt plurimū admirati. Exiens portas ecclesie aiatus ad sui cōtēptū: & xp̄i pauperis amorez qui elemosinā petiūt: cum uidisset multitudinē pauperū nō despexit eorum cōsortiū: sed dilexit. Nā acceptis secreto cuiusdam pauperis pāniculis & suis depositis: in gradibus stans ecclesie cū aliis pauperib^{us}: galice & si non bene sciret linguā elemosinā postulauit: & cū sic fecisset & per spaciū stetisset: depositis dictis pāniculis: & p̄priis reasumptis: deuenit assisium. Quo pueniens: cū iam mūdo corāz episcopo abrenūciallet: id qd̄ ceperat Rome postea habitu religiōis assumpto seruauit: semper u3. libētissime p sui abiectioe & xp̄i imitationē p elemosinā eundo. In principio cum frēs habere cepisset: parcens illoz uerecūdie & honorās eos: solus quoti die ibat p elemosinā. Cūq; ex hoc multūz fatigaret. quia debilis erat cōplexione & abstinentia: nec posset tantū laborē sustinere. Et sciēs fratres ad sui abiectiōnē uocatos: & si ipsi mundū plene intelligerēt. dixit. b. Frācisc^{us} ad eos: charissimi fratres & filioli mei nolite uerecūdari ire p elemosinā. quia dñs p nobis se fecit pauperē in hoc mūdo. Hec. n. est hereditas nostra quā acquisiuit: & reliquit nobis dñs Iesus xp̄us: & oibus qui suo exemplo uolūt uiuere in sancta paup̄tate: cuius exēplo elegimus uiā uerissime paup̄tatis. In ueritate dico uobis q̄ multi ex nobiliorib^{us} & sapiētiorib^{us} huius seculi ueniēt ad istā congregationē: & pro magno honore & gratia habebunt ire p elemosinā. Ite ergo confidenter & anio gaudenti p elemosinā cū bñdictione dei. Et magis libere & gaudēter debetis ire pro elemosinā: quā ille qui de una numata afferret centum denarios: qui offeretis illis amorem dei a qui bus petetis elemosinā. dicētes. Amore dei facite nobis elemosinā: cuius cōparatiōe nihil est celū & terra. Quibus uerbis accensī frēs: cū magna alacritate iuerunt per loca adiacentia p elemosinā. Et elemosinas quas inuenerāt eūz magno gaudio ostēdebāt bt̄o Frācisco. Et dicebat unus alteri: Ego plus de elemosinā: acquisiui q̄ tu. Vnde bt̄s Franciscus gauisus ē nimis. Cernēs eos ita ilares & iocundos: Et ex tunc quilibet libēter petebat licētiam eundi p elemosinā. Bt̄s Frāciscus licēz uellet frēs ire p elemosinā: tū pro die uno & non pro alio uolebat ipsam elemosinā a fratrib^{us} haberi: ne fieret contra euangelīū dicens nolite solliciti esse de crastino. Et qd̄ fratres deberēt ire p elemosinā in regula antiqua sic posuit bt̄s Frāciscus dicens.

que de
rāt. b. f.
p̄fecte ab
negasse

Oēs frēs studeant sequi humilitatē & paupertatē dñi nostri Iesu xpi. Et recordentur qd nihil aliud oportet nos habere de toto mūdo: nisi sicut dicit Apl's hñtes alimēta & quibus tegamur his cōtenti simus. Et debent gaudere qñ cōuersantur inter uiles & despectas personas: iter paupes & debiles infirmos & leprosos & iuxta uiam mendicātes. & cum nece fuerit uadant pro elemosinis. & nō uerecūdenī. quia xps iuit p elemosina & Maria. Et magis recordenī qd dñs noster Iesus xps fili' dei uiui oīpotētis posuit faciē suam ut pertrax durissimā: nec uerecūdatus fuit: & fuit pauper & hospes: & uixit de elemosinis ipse & brā uirgo & discipuli eius. Et quādo facerēt eis homines uerecūdiā: & nolēt eis dare elemosinā: referāt inde gratias deo: quia de uerecūdiis recipient magnū honorē ante tribunal dñi Iesu xpi. Et sciant qd uerecūdiā nō patiētibz sed inferētibz imputat. Et elemosina est hereditas & iustitia que debet paupibz: quā nobis acquisiuit dñs noster Iesus xps. Et frēs qui eam acquirēdo laborant: magnā mercedē habebūt: & faciēt lucrari & acquirere tribuētes. Omnia. n. que homies relinquēt in mūdo peribūt: sed de charitate & de elemosinis quas fecerūt hēbunt pmiū. Et in regula noua dicit. Quod frēs uadant pro elemosina cōsidenter: nec oī eos uerecūdari: quia dñs p nobis se fecit pauperem in hoc mūdo. Cuius pceptis frēs antequā essent multiplicati p omnia intēdētes: & iam multiplicati cum irēt p mundū pdicando: & inuitarent ab aliquo quātūcūqz nobili & diuite ut comederent apud ipm & hospitarent: semp hora comestionis anteq irēt ad euz ibant p elemosina prius ppter bonū exēplum & dignitatē dñe paupertatis. Brūs et Frānciscus dicebat his qui inuitabant eū. Ego nolo dimittere dignitatē meā regalē: & hereditatē ac pfeccionē meam & fratrum meorum. u. ire p elemosina hostiatim. Et aliquādo ibat cū eo qui eum inuitauerat: & elemosinas quas brūs Frānciscus acquirēbat accipiebat: & p reliquiis cōseruabat. Inuitatus semel a dño Hostiensī iuit prius p elemosina hostiatim. Et cū esset reuersus: iam dñs Hostiensī intrauerat ad mensam cū multis militibus & nobilibz. Accedens brūs Franciscus: illas elemosinas super mensam posuit coram dño cardinali quas inuenierat: & intrauit ad mensam iuxta ipm. Et uerecūdatus fuit inde aliquantulū dñs cardinalis: eo qd iuerat pro elemosinis & posuerat eas sup mensā: sed nihil ei dixit tunc ppter recubentes. Cūqz brūs Franciscus cōmedisset aliquantulū: accepit de suis elemosinis: & cui libet militi & capellanis dñi cardinalis misit pagē ex parte dñi dei. Qui oēs euz magna reuerētia & deuotionē accipiebant: extrahentes caputia & infulas: & alii comedebant: & alii reponebant ppter eius deuotionē. Ex hoc gauisus ē dñs cardinalis uidens illorum deuotionē: & maxime quia ille nō erat de frumēto. Sumptis prandio dñs cardinalis uocauit brūm Franciscum: & dixit ei. Quare mihi fecisti uerecūdiam: ueniēdo ad mensam meam iuisti p elemosina? Respondit brūs Franciscus: Imo dñe uobis magnum honorem exhibui: dum maiore dñm honorauī. Me opz eē for-

mam & exemplū fratrum meorum: maxime quia scio qd multi in hac fratrum religione: sunt & erunt frēs minores noīe & ope: qui ppter amorē dñi dei & spūs sancti unctione que docebit eos: de oībz humiliabunt ad humilitatē oēm & subiectionē & seruitium fratrum suorum. Sunt et & erūt de illis qui aut uerecūdia detenti aut ppter malū usum dedignant & dedignabuntur se humiliare & inclinare ad eūdū p elemosinis: & facere alia opera seruilia. Propter qd opz me ope docere eos qui sunt & erūt in religione: ut in hoc seculo & in futuro sint inexcusabiles coram deo. Existēs ergo apud uos & alios nolo uerecūdari ire p elemosinis: Imo uolo hoc habere & tenere scdm deum p magna nobilitate & dignitate regali: atqz honore ipsius qui cum esset dñs oīum: p o nobis fieri uoluit seruus omnium: & cum esset diues & gloriosus in maiestate sua: uenit pauper & despectus in humanitate nostra. Vnde uolo qd fratres sciant: qui sunt & qui erūt: qd p maiori consolatiōe anime & corporis habeo: qñ se deo ad mensam pauperū fratrum: uideoqz ante me pauperulas elemosinas que acquirunt hostiatim amore domini dei: quā cum sedeo ad mensam uestā & aliorum dominorum diuersis ferculis pparatā. Panis enī elemosine est panis sanct' quē sanctificat laus & amor dei. Quoniam cum frater uadit p elemosina: prius debet dicere. Laudatus & bñdictus sit dñs de' postea debet dicere facite nobis elemosinam amore domini dei. De quibus uerbis dñs cardinalis fuit ualde edificatus: & dixit illi fili mi qd bonū est in oculis tuis facias: qm dñs tecum est & tu cum ipso. Voluntas fuit brī Francisci: sic ipse multotiens dixit qd frater nō deberet diu stare qd nō iret p elemosina: ppter meritū magnū: & ne uerecūdaret postea ire. Nā semel cūidā fratri uenienti ab elemosina de assisio & alta uoce deum laudanti: obuiā ei iuit & tascā de collo accepit: prius eius collo oscultato. Sic ergo brūs Francisc' & similis eē xpo uoluit in elemosine acquisitione: & sui hoc primo modo abiectionē ostēdit brūs Francisc' cum scutella eundo cibaria querēdo & pcurando. Cum. n. ipse. b. Francisc' relicto mūdo cum sacerdote staret ecclesie sancti Damiani: ac sacerdos sibi faceret coquina: quā fatigabatur multū in ope dicte ecclesie. Brūs Franciscus hoc aduertēs ad seipm cōuersus ait. Inuenies tu quocūqz ieris hūc sacerdotē qui tantā prester humanitātē? Non est hec uita pauperis quā degisti. Sed sic pauper uadēs hostiatim portat in manu parapsidem: & necessitate coact' diuersa in ea cibaria coadunat. Ita uoluntarie oportet uiuere amore illius qui pauper natus pauperrimus in seculo uixit: ac remansit nudus & pauper in patibulo: sepultusqz in alieno sepulchro. Surgens igitur quadā die accepit parapsidem: & ingressus ciuitatem iuit petēdo elemosinam hostiatim. Cūqz diuersa cibaria poneret in scutella: mirabantur multi: quia sciebāt eum tam delicate uixisse: uidētes ipm ad tantū sui contēptū sic mirabiliter transmutatū. Quādo aut uoluit comedere illa cibaria simul posita horruit primo: quia non solum comedere sed nec

modus pe
tendi ele
mosinam.

uidere talia consueuerat. Tandē uincens seipsum cepit comedere: & uisū est illi q̄ in comedēdo aliquod electuariū: nunquā fuerit sic delectatus. Proinde tantum cor eius exultauit in dño: qd̄ caro ipsi? licet debilis & afflicta: corroborata est ad quēcūq; aspera & amara letanter pro domino tollerāda. Gratiā insup̄ egit deo: q̄ amarū sibi in dulce cōuerterat: & eū multipliciter confortarat. Dixit ergo illi sacerdoti q̄ de cetero pro se aliqua cibaria nō faceret: nec fieri p̄curaret. Ecce uilipensio bti Frācis̄ci & sui abiectio. ¶ Ter tio b̄t̄s Franciscus ostēdit sui abnegationē leprosis seruiendo. Nā postquā x̄ps eidem dixit oranti: Frācis̄ce omnia que carnali dilexisti & hēre desiderasti: o te cōtēnere & odire: si meā uis agnoscere uoluntatez. Quod postquā inceperis facere: que tibi prius suauia & dulcia uidebant: erunt importabilia tibi & amara: atq; in his que pri? horrebās: hauries magnā dulcedinem & suauitatē imensam: & cum ipsi b̄t̄o Frācis̄co uidere leprosos esset horribile. die quadam dū equitaret: leprosum quēdā habuit obuiū: & uim sibi ipsi faciens de equo descēdens obtulit ei denariū: osculans sibi manum: & accepto osculo pacis ab ipso: reascendit equū. Et exinde cepit magis ac magis seipm cōtēnere: donec ad sui uictoriam p̄fecte dei grā pueniret. Post paucos dies assumēs magnā pecuniā: ad hospitale leprosorū accessit. Et congregās oēs simul dedit singulis elemosinam: osculans sibi manum. Et sic que erant sibi prius amara. s. de uisione & cohabitatione leprosorū: facta sunt ei dulcissima. Et hoc cum esset in habitu seculari. Mundo uero abrenūciato: ut dicit dñs fr̄ Bonauētura in secūda parte legēde maioris coram ep̄o ad leprosos totius humilitatis amator se transulit: eratq; cum eis diligentissime seruiens eis. Propter qd̄ lauabat ipsorū pedes: ligabat ulcera: educabat plagarū putredinē: & saniez abstergebat. Inauditi quoq; feruoris excessu: ulcerosarū plagarū ruebat in oscula: os suū ponens in puluere: ut saturatus opprobriis: carnis superciliū legi ip̄s potestatiue subiceret: sui q; dñm hoste subacto domestico pacifice possideret. Quā uero fuerit leprosorū amic? & medicus: & fr̄s uoluerit eē: quia infra fructu. xvi. & cōformitate plenius dicet: hec sufficiant p̄ probatione tertia abnegationis sue. ¶ Quarto b̄t̄s Frācis̄c? ostēdit sui abiectiōē p̄ reparatione ecclesie sancti Damiani deuotissime mendicatiōi insistendo. Cū. n. a crucifixo existente in ecclesia p̄fata dum oraret mandatum accepisset: ut tunc b̄t̄s Franciscus intellexit: q̄ ipsam ecclesiam repararet: que nimia minabatur ruinā: & idem b̄t̄s Francisc? prius multis uenditis: p̄ ei? reparatione sacerdoti ecclesie pecuniā obtulisset: quaz sacerdos ob timorē parētū accipe dum nollet: eā beatus Franciscus in quadam ecclesie fenestrā uelut puluerem abiectā uilipendit: quā pater postea inueniēs asportauit: abdicatis omnib? que sūt mūdi: operi dicte ecclesie totum se dedit. Vnde ciuitatē ingrediens: omni uerecūdia postposita tanquā ebrius spū per uicos & plateas cepit dñm collaudare. Qua laudatiōe cōpleta: ad acquirēdos lapides cepit intrēdere: dicens

qui mihi dederit unū lapidē hēbit unam mercedem: qui duos duas: q̄ tres tres. & sic dicebat de aliis. Quīdam eum audiētes ipm insanū putabāt: & deridebāt eum. Alii uero cōmoti mouebant ad lachrymas: uidētes eum de tanta lasciuiā & seculi uanitate: ad tantaz ebrietatē spūs & diuini amoris tā cito uenisse. At ipse abiector sui derisiones cōtēnens in spūs seruire gratias deo referebat. In opere dicte ecclesie multū laborauit: corpus suū confectūz ieiuniis supponēdo oneribus lapidum: & nō solū cum sui derisione & abnegatione sancti Damiani mendicādo repauit ecclesiā: sed beati Petri & uirginis gloriose. Quibus cōsideratis b̄t̄m Franciscus se abnegasse apparet euidēter.

¶ Quinto ostēdit b̄t̄s Franciscus se abnegasse habitū abiectissimo & uilissimo se induēdo. B̄t̄s enī Frācis̄cus mundo abnegato cū nudasset se coram ep̄o patre & aliis: & nihil sibi seruauisset: sed patri oia tradidisset: oblatu est ei quidā mātellus paup̄ & uilis cuiusdam rustici ep̄o seruicis: de quo ipse tunicam sibi formauit: cum cemēto in modū crucis & paup̄is crucifixi. Quā tunicā siue habitam: per duos ānos i modum hoīs heremite portauit. Tandem audito euangelio: cum corrigiā baculum peram & cetera alia ad modum Ap̄lōz abiēcisset. Tūc fecit sibi tunicā ualde contētibilem & incultā. Nam in uilitate tunice & contētibilitate: ut fructus dicit. xvi. & conformitas: nullus eū quātūcūq; paup̄ mendicus & despect? excesit. Homo apparebat in paupertate paruitate habitus & uilitate alterius seculi: & sic uoluit idipm fr̄s peragere. Vnde mandauit in regula q̄ fr̄s oēs uestimentis uilibus iduaret: Ad quid? Certe ad sui cōtēntū & obseruantia sancte paupertatis. ¶ Sexto b̄t̄s Franciscus ostēdit se abiectice diuina consilia suo in oibus p̄ponendo. Quādo frater Bernardus tūc uocat? dñs Bernardus de quintaualle: uoluit b̄t̄m Frācis̄cū sequi & mundū relinquere: & id dixisset beato Franciscō: B̄t̄s Frācis̄cus dixit quod super hoc dei cōsiliū erat querendū. Et tūc ecclesiā sancti Nicolai iuxta plateā ciuitatis assisi intrātes: orōni pri? insistentes: finita oratione b̄t̄s Franciscus missale clausum accipiens aperuit: & in prima apertione occurrit illud dñi consiliū. Si uis perfectus esse uade & uende oia &c. Sed quia cultor ipse trinitatis trino testimonio uoluit confirmari: secūdo & tertio librū aperiens: In secūda apertione occurrit illud. Nihil tuleritis in uia &c. In tertia apertione occurrit illud. Qui uult uenire post me: abneget semetipm &c. Quo cōperto: b̄t̄s Franciscus consilio dñi p̄ oia acquiescēs: ait p̄fato dño: hec est uita & regula nra & oium qui uoluerint nre societati cōiungi. Sic ēt secularis dum esset: solū a deo eius uoluntatem supplicabat ostendi: qd̄ ipm uellet peragere. uoluntatem diuinam sue p̄posuit: quādo uoluit icire an inter homines cōuersari deberet uel ad loca solitaria pergere. Sic ēt quādo ad p̄dicandū accessit: diuinam sue p̄posuit uoluntatē. Et quia diuine uoluntati se in oibus subdidit: Beati Francisci uoluntati deus per oia acquieuit. Nihil ab eo aliquando petiit: q̄ non obtinuerit: ut p̄ eius legendam ap̄picientib?. ¶ Septimo

Bt̃s Franciscus ostendit se abnegasse: oēs laudē de
 clinando. Nam cum beatificaret ab hoibus: dicebat
 filios & filias adhuc hēre possem: nolite me laudare
 ut sanctū. Nemo laudandus cuius incertus est exitus:
 & sibi ipsi dicebat. Latroni si tanta cōtulisset altissi-
 mus: gratior te foret Franciscus. Fratrib⁹ sepe dicebat.
 De omni eo quod peccator pōt: nemo debet sibi ini-
 quo applausu blandiri. Peccator autē ieiunare pōt: ora-
 re: plangere: carnē p̃p̃iam macerare. Hoc solum non
 pōt dño. s. suo esse fidelis. In hoc itaq; gloriandum si
 suam dño gloriam reddimus: si fideliter seruiētes: ipsi
 quicquid. donat ascribimus. In ciuitate Ierāni dum
 predicasset populo in platea: & ep̃s affuisset: post p̃di-
 cationē cū ep̃us dixisset populo q̃ dñm deū lauda-
 re debebant: quia per ora simpliciu eos sic informa-
 bat: exhilarat⁹ bt̃s Franciscus p̃iectus ad pedes ep̃i:
 regratiatur eidem dicens: q̃ ipse solus sciuit separare
 nobilissimū a uilissimo: quia nō sibi sed deo attribuit
 p̃dicationis gloriā & honorē. ¶ Octauo ostēdit beati
 Francisci abiectionē: iniuriarū & quo ad uerba & uer-
 bera susceptio: de quibus dictū est fructu p̃cedēti &
 conformitate. In iniuriis delectabāt dicēs q̃ talia au-
 dire decebat filiu Petri Bernardonis. Imo dicebat de
 se fratribus quādo persuaserāt dño Hostien⁹: ut dice-
 ret bt̃o Francisco q̃ ipse cōsilia sapientū fratru seque-
 retur: quia sic docēt regule Augustini Bñdicti & Ber-
 nardi. Et cardinalis dixisset hec Bt̃o Francisco. Bt̃s
 Franciscus nihil respōdendo duxit euz per manus ad
 fr̃es dicens. Fr̃es mei fr̃es mei deus uocauit me p̃ uia
 simplicitatis & humilitatis: & hanc uia ostēdit mihi
 in ueritate p̃ me & p̃ illis qui uolunt mihi credere &
 me imitari. Et ideo nolo q̃ nominetis mihi aliā regu-
 lam p̃ter illam que mihi a dño misericorditer est ostē-
 sa & donata. Et dixit mihi dñs q̃ uolebat me eē unū
 fatuellū in hoc mundo: & noluit uos ducere per alia
 uiam quā per istam sciam. Sed per uestā sapientiā &
 uestā sciā deus uos cōfundet. Fatuū ergo seipm di-
 xit: ut uere seipm abiectionē declararet. ¶ Nonō osten-
 dit bt̃s Franciscus se abnegasse: nō de se alta sentire:
 sed per oppositū altitudinē declinare oīo. Cum. n. uas
 esset uirtutis & gratie: se maximū p̃fitebāt peccato-
 rem. Sed quid de seipso sentiret frater Pacificus eius
 tunc socius fuit expertus. Cū. n. Bt̃m Franciscū dimi-
 sisset: eius iussu de sero: & ipse bt̃s Franciscus in eccle-
 sia remansisset sancti Petri de Bouario iuxta castrum
 triui: per totam noctē ibi pugnas horribiles demonū
 sensit. Mane autē ad euz frater pacificus reuersus: inue-
 nit Bt̃m Franciscū ante altare orantē. Cūq; & ipse se
 orationi dedisset: & seruētissime oraret: eleuatus ē &
 raptus in celum siue in corpore siue extra corpus so-
 lus deus nouit. Et uidit in celo multas sedes: inter q̃s
 uidit unā eminentiorē aliis atq; pre oibus gloriosius
 fulgentē: & ornatam omni lapide p̃ciolo. Et admirās
 eius pulchritudinē cepit cogitare cuius eēt. Et statim
 uocē audiuit dicentē sibi. Hec sedes fuit luciferi: & lo-
 co eius sedebit humilis Franciscus. Et in se reuersus
 statim bt̃s Franciscus ad eum exiuit. Cūq; per uiam
 de deo loquerent: Frater pacificus uisiois memor: in-

cepit inquirere. A bt̃o Fr̃ncisco quid de seipso sentiret.
 Cui bt̃s Franciscus uideor ait mihi eē maximus pec-
 cator. Et cū socius diceret q̃ salua cōscia illud dicere
 nō poterat nec sentire. Subiūxit bt̃s Fr̃ncisc⁹. Si q̃tū
 cūq; sceleratū hoīem: tanta fuisset xp̃us misericordia
 p̃secut⁹: Arbitror sane quod multo plus quā ego deo
 gratior esset. Sicq; frater p̃dictus de bti Francisci re-
 putatione & abnegatiōe informatus extitit. Et quia
 de se alta noluit scire: in conspectu suo & oīum ipsū
 Bt̃m Franciscū magnificauit deus: quia btm se reputa-
 bat: qui posset eum tangere. Vt patuit quādo per bur-
 gum sancti Sepulchri transiuit. Qui eum posset tene-
 re: ut patuit de dño cardinali leone. Qui eū posset allo-
 qui: sicut patuit de dño orlando: qui dedit ei sacrum
 montē aluerne: de quibus omnibus inferius dicitur ī
 suis locis extense. ¶ Decimo beati Francisci abnega-
 tionē ostēdit aliorum obediētie subiectio. Ipse. n. oīi
 cio cessit generalat⁹: & frater Petrus catanei ē fact⁹.
 Vnū ex sociis petiuit sibi guardianū dari: cui usq; ad
 mortem in omnibus obediuit. Solitus ēt erat socio iti-
 neris quātūcūq; modico obediētiā p̃mittere & ser-
 uare. Et dicebat ut suam uerā abnegationē fratribus
 ostēderet. Hanc grām mihi dñs contulit: q̃ ita diligē-
 ter nouitio unius diei obedirem si mihi guardian⁹ da-
 retur: sicut antiquissimo & discretissimo fratri. Subdi-
 tus inquit prelatū suum nō hoīem considerare debet:
 sed eū pro cuius amore est subdit⁹ & subiect⁹. Quā-
 to autē contētibili⁹ p̃fidet: tāto magis humilitas obe-
 dientis deo placet. Hanc obediētiā bt̃s Fr̃ncisc⁹ uo-
 luit in se experiri: ut nullum tempus sine merito & lu-
 cro trāsiret: & sui abiectionē cūctis ostēderet. ¶ Vn-
 decimo bt̃m Franciscū seipm contēsisse ostēdit defe-
 ctuum suoz publicatio. Ipse. n. bt̃s Franciscus uirtu-
 tes & gratias in sui pectoris abscondēbat archano: nō
 si quātū diuinus instinctus ad reuelandū induceret:
 aut zelus fraterne salutis. Defect⁹ etiā suos publicē
 oibus dicebat: abnegato mūdo dum semel iret per as-
 sissimū querēdo oleum pro lampade ecclesie scti Da-
 miani: quā renouauerat: & ad locum uenisset ubi erat
 hoīum multitudo: uerecūdatus fuit elemosinā petere.
 Ad se tandē reuersus ad dictū locum accessit: dicēs co-
 ram astantibus culpam suā: quomodo p̃pter eos ue-
 recūdatus fuerat elemosinam petere. Petiit ergo: &
 ad ipsum locū pre aliis sepius iuit. dederat semel man-
 tellum uni uetule dum per ciuitatē iret assissū: & uanā
 gloriā habuit. Statim se sequentib⁹ p̃didit: quomō
 uanā gloriā habuerat dando mantellū. In hoc totum
 fuit suum studium: ut nec coram deo nec corā hoibus
 hypocrita inueniretur. Incusauit se semel chorda posita
 ad collum & nudus populo assissinatus: quomō san-
 ctus nō erat: quia in infirmitate sua comederat carnes
 & brodium conditū. Sic ēt in publica predicatione in
 quodam heremitorio se populo incusauit: q̃a in qua-
 dragesima sancti Martini comederat cibaria condita
 euz lardo: hec & alia similia referēdo: latētes defect⁹
 bt̃s Franciscus manifestabat: ut se ueraciter cōtēne-
 rer & abnegaret. ¶ Duodecimo omnis uirtutis & bo-
 ni xp̃o attributio. Hoc bt̃o Francisco displicebat si ali-

quid perfectionis sibi attribueret: & tunc gaudebat quādo deo. Et ideo dicebat ipse bt̃s Fr̃ciscus. Sicut enim in picturis dñi & beate uirginis in ligno depictis: honorat dñs & beata uirgo: & tñ lignū uel pictura sibi nihil attribuunt: sic seruus dei: Quedā ē enī pictura dei: in qua deus honorat ppter bñficiū suū: sed ipse sibi nihil debet attribuere: quia respectu dei minus est quā lignū uel pictura. Imo ē purū nihil. Et ideo soli deo honor & gloria est reddēda. Sibi aut̃ solūmodo uerecūdia & tribulatio: dum uiuit inter miseria hui⁹ mūdi. Quod. n. referret in xpm patuit in cantilena quā ordinauit de laudibus creatoris & per creaturas: quā uocabat canticū fratris sol̃. Vbi ostendit q̃ oīa deo sunt tribuenda. Patuit ēt quodā facto ab ipso cantico. Ipse. n. bt̃s Fr̃ciscus cū ppter suam sanctitatem honoraret multū a populo: & non solū osculabatur eius manus imo & pedes: nec talem reuerentiam renueret: focus de hoc scandalizat⁹ dixit ad eū. Frater nō uides & nō attendis qd̃ tu facis? Nāz hoies te tātū honorāt: & tu talia nō renuis: Imo in eis uidēris cōplacere. Respondit bt̃s Fr̃ciscus dicēs. Isti homines nihil faciūt de reuerentia respectu eius q̃ debent facere. Quod socius audiens fuit magis turbat⁹ Cui bt̃s Fr̃ciscus dixit. Frater uide: totaz istā reuerentiam que mihi sit: nō mihi approprio sed ip̃am totā ad deum remitto: & me ip̃m cōseruo in tece mee humilitatis: & totū honorē reddo deo. Homines aut̃ ex hoc lucrant̃. quia deum recognoscūt & honorāt in sua creatura & in mēbris. Quo audito frater edificatus remansit. Et quia bt̃s Fr̃ciscus oīa a deo eē tenebat & cognoscebat: ideo oīa ad ip̃z referebat: ut dicit dñs frater Bonauētura in decima parte legēde. de omnibus sibi scilaz faciebat: donec ad ip̃m pueniret: qui est totus desiderabilis. Et quia deum in oibus cognoscebat ip̃m in oibus possidebat laudabat & glorificandum censebat: & ip̃i soli sit honor & gloria oīs. prout in prima regula. cap. xxiii. Et ponit infra fructū xii. & conformitate in caplō de diligendo deū. Vide ibi. Ipse bt̃s Fr̃ciscus fiendū fratribus & esse mandabat. Sic ergo. xii. p̃fatis modis p̃z bt̃m Fr̃ciscum se ad instar xpi abieciisse funditus & abnegasse: prout prima pars expositionis exigebat. dicens. Francisc⁹ se paratur. u. a seipso per sui contēptū & despectiōez. De hac materia multa & plura hēs infra fructū. xvii. & conformitate ubi de hūilitate tractatur bt̃i Francisci: & sp̃aliter in responsione ipsius bt̃i Francisci facta fratri massleo eius socio dicenti b. Francisco: unde sibi q̃ totus mundus iret post ip̃m & cetera: uide ibi. Sic ergo bt̃s Fr̃ciscus ip̃leuit consilium q̃ in tertia libri apertione repitur. u. si quis uult uenire post me abneget semetip̃m &c. Declarato ergo quomōdō intelligit uno modo. Fr̃ciscus separat. Declarādū ē quomōdō intelligit secūdo modo de separatiōe ipsius bt̃i Francisci a mūdo: & licz infra fructū & conformitate. xvi. plene dicatur. de hoc ostēdo. b. Franciscū paupertatē pre oibus dilexisse. Attñ succincte ē hoc ostēdendū. Et h̃ pars hec pateat ex dictis in prima expositione p̃milia: sicut dictū ē de xpo: q̃a nō stat aliquē

perfecte se abnegare & mūdū diligere: h̃z nō ē cōtrario: tñ. b. Franciscū mūdū totaliter abdicasse plura ostendunt. ¶ Prīmū est diuitiaz despectio. Factus. n. frater & post mūdi abrenunciationē coram ep̃o: h̃z omnē pecuniā ut diabolū horruerit: tñ secularis existēs & mercator: nō sperauit in pecunia & thesauris: Imo liberalis fuit naturalr̃ & dispensator erat uanissim⁹. unde de focus & aliis curialissim⁹ fuit: cenas & pr̃dia & talia huiusmodi faciēdo: prout dicit legenda triū sociorum. Et adeo fuit liberalis: q̃ faciebat & expēdebat ultra suam facultatē: ac de sua liberalitate per totam uallem spoletanā rumor exiuerat. Vex̃ cum hec fecisset aliqñ p mūdi fama: a dño respect⁹ ad semetip̃m conuersus ait. Ex quo largus & curialis es apud homines a quibus nihil recipis nisi fauorē transitoriū & inanē: iustum est ut ppter deum qui largissim⁹ ē in retribuēdo sis largus & curialis paup̃ibus. Ex tñc p̃posuit omni petenti si possibilitas afforet p amore dñi tribuere: maxime si diuin⁹ allegaret amorē: qd̃ usq; ad mortē seruare non destitit. Et quia oēs mūdanī diligunt munera. Ita. i. Hoc fuit signum in beato Francisco q̃ mūdum contēst: quia ip̃z nō dilexit. Nō ne bt̃s Fr̃ciscus cū pro reparatione ecclesie sancti Damiani sacerdoti pecuniā obtulisset & ille nō accepisset: in quandā fenestram piecit ut puluērē uilipendendo: ¶ Scdm̃ q̃ ostēdit mundi contētum est humilium personarū amor & dilectio: abiectas. n. p̃sonas. s. paupes dilexit eis bñfaciēdo dādo elemosinas. unde p̃ solito panē semp ponebat in mensa: adhuc secularis mensam panibus replendo. Et cū a matre interrogaret quare hoc faceret: respondebat q̃ p elemosinis dandis pauperibus: quia p̃posuerat omni petenti p deo elemosinas largiri. Extra domū uero semp pauperibus de denariis p̃uidebat. Et si quādo pecunia non adesset ad locū secretū pergebat: exuebat camisiā & pauperi dabat uel mittebat. Nō ne militi egeno uestimenta que sibi ip̃i de nouo parauerat exuendo tribuit: unde die quadaz mercantiā abstractus tumultibus: cum pauperē elemosinā petentē repulisset: gratia diuina p̃spectus: seip̃m arguit actum se egisse magne rusticitatis: dicens si p magno comite uel barone pauper ille a te aliquid postulasset: certe postulatum sibi dedisses. quāto ergo magis p rege regum & oīz dño id facere debuisti? Et tunc p̃posuit p tanto dño postulata de cetero nō negare. Nō solum pauperibus bñfecit: Imo eoz consortiū secularis exñs libeter habuit: p̃z ut dictū est supra quādo rome stetit cum pauperibus: & cū leprosis cōuersabat: eis seruiēdo & benefaciēdo. Ip̃s̃q; ēt pauperz statū p̃ aliis sanctis amauit & tenuit: quibus amor ad pauperes ipsius ē exp̃fusus. ¶ Tertiū q̃ ostēdit bt̃m Fr̃ciscum mūdū despectisse: est parentū despectio derelictio & declinatio: iuxta cōsiliū xpi Luc. xiiii. Siquis uenit ad me: & nō odit patrē suū: & matrē: & fr̃es &c. Et bt̃s Franciscus hoc egit: nam patrem deseruit sibi cōtrariū in dei seruitio: uolentē ip̃m inflectere ad ea que sunt mūdi: ip̃i publice coram oibus: cum sua facultate renūciāuit: & coram p̃lato. s. ep̃o dixit ad patrē: usq; modo te

cantilena

uocaui patres in terris: amodo possum secure dicere: pater noster qui es in celis. Et uide quod parentum abrenuntiatio per beatum Franciscum: facta est cum deliberatione: in loco patenti: coram persona publica & autentica. scilicet episcopo: Et quod ad uoluntatem ut ageret que sunt mundi: nec minis nec uinculis nec uerberibus per patrem beatum Franciscum potuit inclinari. & non solum premis: sed et matrem que ipsum tenerrime diligebat: per Christi amore reliquit. Sic & fratres & parentes aliosque: quocumque gradu sibi attinentes. ¶ Quartum quod declarat mundum a beato Francisco contemptum est omnium reiectio. Nam apostoli & si nauem & alia reliquerunt: non tamen uestimentum quod in dorso habebant. Beatus uero Franciscus non solum omnium terrenorum facultati abrenunciavit. Sed et panes & femoralia reiecit: nudum corpore & mente se offerens brachiis crucifixi: quod de nullo alio sancto mundum abrenunciante alicubi legitur. Vnde bene poterat dicere Christo ueraciter: reliqui omnia & secutus sum te. Et sic in hoc beatus Franciscus singularis ab omnibus reperitur. ¶ Quintum ostendens beatum Franciscum mundo abrenunciasse: est uite apostolorum electio: licet. n. ut dicitur fructu. xvi. & conformitate: multi diuitias & mundum contempserint: nullus tamen ut apostoli: quod omnia dimittentes que habebant: & habere poterant Christum sunt secuti: Quorum uita fuit que sunt mundi abdicare: & Christi uestigia persequi. Beatus Franciscus euangelium seruauit ad integrum: ut de eo cantatur: Franciscus euangelicum: nec apicem uel unicumque: transgreditur nec iota: Christum ergo sequendo: nec in communi nec in proprio aliquid uoluit possidere: nec per se nec per suis fratribus. Et tamen papa Ioannes determinauit quod in communi habuit saluator & apostoli. Et beatus Franciscus nec in communi habere uoluerit: nec in proprio: non est dicendum: dicit dominus papa Ioannes: quod uita beati Francisci fuerit perfectior uita Christi & apostolorum: quia nulla perfectior ea inuenitur. Sic ergo eligendo seruare euangelium & uitam Christi & apostolorum pre aliis qui ante eum fuerunt: Beatus Franciscus mundum abdicasse ex hoc declarat. ¶ Sextum ostendens mundi contemptum a beato Francisco: est paupertatis arreptio desponsatio & acceptio. de qua quia fructus est. xvi. & conformitas. nihil dico ad presens. ¶ Septimum est in edificiis nulla ostensio. Mundani operantur domos altas pulchras sumptuosas & latas. Beatus Franciscus nihil talium optauit nec habere uoluit: imo uolebat quod domus & loca fratrum quo ad materiam non essent de lapidibus. uel de saxi aut lateribus: sed de uiminibus luto paleis conferto: quo ad coperturam de paleis: quo ad latitudinem essent parua tuguriuncula: & sic de altitudine & longitudine. Vnde ut dicitur fructu. xvi. & conformitate. Omnia talia edificia que summa non pretenderet paupertatem displicebant sibi: & offendeant: nam domum factam per comitatem assisii in loco sancte Marie uoluit destruere: sed impeditus fuit ab hominibus ciuitatis. Vicarium suum fratrem Petrum cathanii reprehendit: qui domum parua edificari fecerat & uilem ad officium dicendum & recipiendum fratres: quia multiplicationes domorum sibi displicebant. Et post mortem quedam fratrum qui locum mutauerat: & domos latiores edificauerat reprehendit acriter: & quod eum pacaret post mortem predixit. ¶ Octauum quod beatus Franciscus ostendit modum contemptum

se: est uestitum & tunicarum deuotio & quo ad sumptuositatem: quia de pano uilissimo & rudi indutus est semper: & quo ad multitudinem: nam tunica sola habituali corda fuit contentus & femoralibus. Nam uestitos dupliciter oderat: & signum extincti spiritus hoc esse dicebat. Quia tunc caro ad petendum sua inclinatur. De hac materia habes fructum & conformitatem. xvi. Nec tunica sua erat sua imo dabat liberet petenti: sicut patuit quando eam fratri Rufino post impressionem stigmatum ab ipso requisitus dedit. Sic & in loco de greccio cuiusdam fratri eam petenti de Francia. Sic & pauperibus si aliquid non haberet. Vnde nec cellam nec tunicam nec aliquid habere uoluit quod suum censeret. Querendo semel beatus Franciscus ab uno fratre unde uenerat: & ille diceret de cella tua: quia audiuit tua: in cella predicta non luit amplius habitare. Bononie ad locum accedere pro fratribus preparatum noluit: quia locus fratrum dicebat: sed legato apostolico: locum accipiente nomine ecclesie: & fratribus ipsum concedente in eo stetit. ¶ Nonum mundum ostendens a beato Francisco contemptum: est Regule ipsius corporis sitio. Regula. n. fratrum minorum qua utuntur nunc fratres: facta est a Christo & ab ipso dictata. Ut fructu nono & conformitate dicitur. Ipsa pre aliis ut per intuitum totum mundum cum suis abdicat: & suadet ipsius contemptum. Et quia eam ad litteram seruauit: argumentum est eius obseruantia ad mundi contemptum. ¶ Decimum est ostendens mundi contemptum beati Francisci fratrum ad ordinem receptio. Nullum. n. fratres uoluit ad ordinem recipe nisi expropriatum: & terrenis datis omnibus pauperibus. In marchia quedam qui dederat sua parentibus & non pauperibus: noluit ad ordinem recipe: Dicens enim indignum iungi pauperibus Christi: qui pauperes defraudasti. Contemptum omnium terrenorum dicebat sui ordinis esse fundamentum. Vnde ad ordinem uenientibus dicebat uerbum euangelii. si uis perfectus esse: uade & uende omnia & da pauperibus. ne aliter faciendo: ad scandalum anime essent fratribus oculi reueruati. ¶ Undecimum ostendens propositum beati Francisci de mundi contemptu: est fratrum in statu uocationis eorum permansio. nam ut fratres ad nihil mundi afficerent: ipsos noluit ad ecclesiasticas dignitates promoueri. unde domino Hostiensis qui fuit postea papa Gregorius nonus: siscitanti ab eo si sibi placeret quod fratres promouerentur ad dignitates ecclesiasticas respondit: Dominus minores iocati sunt fratres mei: ut maiores fieri non presumant: si uultis autem ut fructum faciant in ecclesia dei: tenete illos & conseruate in statu uocationis eorum: & ad promotiones ecclesiasticas ascendere nullatenus permittatis. unde nec ambiuit gradum ecclesiasticum nec fratres uoluit ad talia anhelare. ¶ Duodecimum & ultimum ostendens beatum Franciscum mundum despexisse: est ad nihil mundi affectio: sed tota mente & desiderio ad patriam suspiratio & intentio. unde non platione: quia hanc deposuit: nec pecuniam: quia hanc despexit: non honores: quos declinauit. non aliquid terrenum appetiuit: sed tota affectio suspirabat ad patriam: ut Christo uniret per gloriam: cui incorporatus manebat per imitationem & dilectionem: & sicut mente erat ad eterna suspensus: sic & corpore & persertim facie ad celestia stabat totus affectus. Ut cum

dicat dñs frater Bonauetura in quarta parte maioris legende: Videbat̃ intuitibus homo alterius seculi: q̃p pe qui mēte ac facie in celum sens̃ intentus: oēs sur̃ suz. attrahere uideretur. Nec inmerito sic uidebatur: q̃a cū eo p̃gente x̃ps crucifixus ibat: cum stante x̃ps: br̃a Maria: sancti Ioānes baptista & euāgelista. Petrus & Paulus & alii sancti morabant̃. Hunc sancti angeli se pe uisitabant: ac gr̃az diuinarū influentia p̃angebāt: quare celibatus sup̃ni magis quā mundani incolatus effigiē p̃tendebat. Iaz dictis ergo pōt clarescere seruū altūsimi bt̃m Frānciscū mundū funditus despexisse: q̃d erat declarandū p̃ expōne secūda huius fruct⁹ & cōformitatis. u3. quo ad eius scđam partē: que dicit Frānciscus separāt. s. ad instar x̃pi: a quo: s. a mūdo p̃ ipsi⁹ totalem abdicationē & despectum: & sic p3 quomōdo bt̃s Frānciscus primo se: deinde mūdū abiect abnegauit & cōtēpsit. Et sic cōsequēter apparet declarata huius sexti fruct⁹ & cōformitatis secūda pars. que erat uidelicet Franciscus separatur.

¶ Incipit fructus septim⁹ & cōformitas. u3. Iesus hosti exponitur Franciscus molestatur. Expositio prime partis. uidelicet Iesus hosti exponitur.

Via in huius fructus septimi & conformitatis prima parte: agitur de tentatiōe dñi Iesu x̃pi facta p̃ hostē diabolum ipso existente in deserto: Hinc est q̃ p̃ eius expositione sunt tria uidēda. Primū quib⁹ modis genus hūanū a diabolo ipetitur & tētatur. Scđm quare

dñs noster uoluit a diabolo tentari & quali modo tē tationis ab hoste ppulsatus est. Tertiū quib⁹ modis ab homine diaboli tentatio supat̃ & abūcitur. Sed añ oia sciendum est: q̃ hic agitur de tentatione diaboli: p̃ut tota tentatio est a diabolo: & supatio a tentato: ip3 abiicit & repellit. Fructu uero & cōformitate. xxi. agitur quomōdiā diabolus ab homine expellit̃ p̃ ipsius supationē: ab eo quē diabolus impetit̃: & tandē diuina gr̃a est & fuit. ¶ Pro primi euidētia est sciendū q̃ hostis antiqu⁹ diabolus Leo & draco est. & uocat̃ draco p̃pter maliciā & nequiciā. de quo dicit psalmista psalmo. ciii. draco iste quē formasti ad illudendū ei &c. Et Apoc. xx. diabolus draco & serpens appellatur: dicit̃ ēt leo rugiens. i. Petri. iii. & hoc ratione uolentie & potētie: quia quē nō pōt uincere malicia: multoties superat potētia. Quia ergo leo & draco ē ip̃e hostis diabolus: Hinc est q̃ duobus modis nos tētatur. Et primo ut draco malicia & uersucia. Secūdo ut leo potentia & uiolentia. Tentandi modos diaboli declarando p̃fata duplici uia. & primo quomōdiā tentat malicia ut draco: Est sciendū q̃d sic multis modis tētatur & tentauit genus humanū. Astucia ergo tentādo & malicia ip̃se tentat. Primo modo. u3. suasionē suadendo: & quasi rōnabiliter q̃d suggerit fieri debere onēdēdo. Et hoc modo gen. iii. Tentauit Euam & decepit. Secundo modo blanda illectiōe: & sic tētatur genus hu-

manum. Gen. vi. u3. filios Seth: qui dicebant̃ filii dei: Hos tentauit esca. s. pulchritudine filiarū Cain: & sic earum adinuicē cōmixtione: iratus deus p̃didit oēm carnē. Noe cu3 uxore filiis & uxoribus eorū p̃seruando. Tercio modo in errorem deductiōe. Hoc mō tentauit filios israel i deserto. Exodi. xxxii. Et nūeri. xxv. ad idolatriam pducendo. Quarto modo p̃missiōe. p̃misit enim primis parentibus deitatē: & x̃po ut dicit̃ infra oia regna mundi si pageret q̃d suadebat: Quito modo difficultatis ad bonū peragendū ostensione. dicens q̃ arda uia est que ducit ad paradīsum & ad uitam. Et sic tentauit filios israel. Numeri. xiiii. Qui ob difficultatē nolebant irē ad terrā p̃missionis. Sexto modo diu post bonū inceptū ne perficiat̃ imissiōe. & sic tentauit & alias filios israel. Exodi. xvi. Et nūeri. xx. Qui libenter exierūt de egipto & desertū intrauerūt: sed labore itineris ulterius irē nolebāt. Et sic quosdā tentauit de sequentibus x̃pm. Ioā. vi. qui audietes x̃pm dicebant durus est hic sermo: & ab eo recesserūt. Septimo modo ad dubietatē mentis pductione. Sic tentauit Balaam. Numeri. xxiii. qui ab angelo retardabat̃ ne iret ad maledicendū filiis israel: & diabolus ad oppositum eum inducebat &c. Sic & filios israel tēpore helie quib⁹ ip̃se Helias dicebat. iii. r. xviii. Vsq̃ quo in duas partes claudicatis &c. Octauo modo ip̃ortunitate & assidua inquietatiōe. Hoc modo uoluit tentare Ioseph. Gen. xxxix. per mulierē egiptiacam que sibi erat ip̃ortuna: & ceperat eū. Nono subite & ip̃oruise aie aggressiōe: & p̃sertim quādo ociosam inuenit & male dispositam. Sic tētatur Iudam scarioth: qui uidens unguentū effundi sup̃ caput Iesu: & murmura uit statim & eius mortē ordinauit. Decimo modo occulta infidiatione. hoc modo tentauit. Act. v. Ananiaz & uxorem eius Saphiram ut occultarent de p̃cio possessionū suarū: & mentirent̃ Apostolis. Vndecimo modo fraude & deceptione. sic tētatur illum diuitez nequā. Luce. xix. Qui deceptiōe diaboli credebat diu uere & subito mortuus est. sic ēt decepit Achab p̃missiōe uictorie. iii. r. xxii. Duodecimo se in angelū lucis iuxta dictum apostoli transformatiōe: Sic multos inuitis patrū decepit: apparēdo in forma angelorū pro parte dei sanctorū patrum & mulierū. Sic ēt uolendo x̃pm decipere in forma humana apparuit. Et quis sint multi alii modi quibus diabolus tentat ut draco cum sint ei mille ad nocendū artes: sufficiant tamē p̃ p̃nti duodecim modi p̃fati. Et quia nō solum draco ē sed & leo ip̃se hostis antiquus: iccirco quos supare nō potest aliquādo ut draco p̃ astuciam & maliciā: aliis modo supat. s. per uiolentiā & potētiā ut leo. Et primo modo afflictiones temporales procurando: sic tentauit filios israel. Exodi. iii. & v. faciendū eos affligi ut deum non audirent. sic petrum afflixit. Actuum. xii. faciendū eum poni in carcerem &c. Et ideo dicebat Iob. xxx. pharetram suam aperuit. i. tribulationes & afflictiones: & afflixit me. Secūdo modo carnem flagellādo: sicut fecit: Iob cap. i. quē percussit ulcere proximo ut malediceret dño deo suo. Tercio modo bona fortune auferendo sic tentauit Iob oia temporalia

quō diabol⁹ tētatur astucia ut draco.

quō tētatur ut leo.

auferendo ab eo: Iob. i. Sic & tobiam. Tobie. i. Quarto modo que amamus subtrahendo. s. filios & filias. Hoc patuit in Iob & sancto Eustachio &c. Quinto modo que naturaliter odimus ingerendo: sicut infirmitates ut Iob qui infirmatus est. Et Tobias excecatus est: ut de domino murmuraret. Sexto modo prauos homines contra bonos puocando & inducendo: qui sui sunt satellites: sic fecit filiis israel: p. 3 de Senacherib: Nabuchodonosor: Holoferne: Antiocho: & sic de aliis quod hodie facit per tyrannos & sociarios &c. X. p. 3 fecit occidi per pilatos & iudeos & romanos qui omnes membra erant ipsius diaboli. Septimo se uisibile ut timeat ostendendo & demonstrando: sic fecit beatus Antonio beatus Benedicto & pluribus sanctis. Octauo modo bona que agimus impediendo. sic beatus Clara ab oratione retrahere eum coactus. Sic & multos in uitis patrum tentauit. Non modo sanctos persequendo. quosdam carnis temptatione sicut beatus Crisostomus Iosaphath benedictum &c. Quosdam accidia: quosdam alius uiciis. Ut uidit beatus Abbas Macharius quoniam in ipso medici diaboli cum diuersis ampulis ad fratres pergentem conspexit. Decimo delectatione resoluendo sicut David: quem non potuit persecutione superare: uicit delectatione cum berisabee secundum. g. xi. Undecimo modo non consentientes opprimendo. sicut de sancto Antonio abbate: & de beato Antonio nostro: ad cuius guttur diabolus posuit manus ut eum suffocaret. Duodecimo ad desperationem conducendo. sicut facit continue. quia multi ita impetuntur ab ipso acriter: quod desperantes temptationibus eius consentiunt. Sic tentauit achithophel: qui seipsum suspendit. ii. g. xvii. Et sic de multis aliis qui seipsum diuersis modis interemerunt. Prefatis modis diabolus tentat ut leo. & si alii modi sunt: quia possent ad prefatos reduci: dicti iam sufficiant. Et sic primus quod erat uidendum. ¶ Secundo uidendum erat quare dominus noster Iesus Christus uoluit temptationi diaboli subiici: & quomodo. Et breuiter hanc partem exponendo. Videndum est primo: quare uoluit tentari a diabolo: Ad quod respondet ut nos pariter uerbo informaret & exemplo. Cum enim. n. tota uita nostra sit plena temptationibus: quia tentamur a mundo carne & diabolo: Christus igitur tentari uoluit. Primo ut exemplum patientie nobis preberet: quia si ipse qui sine peccato erat temptationem patienter portauit: multo fortius nos peccatores. Secundo ut modum ostenderet diaboli temptationem superandi. de quo in tertio modo dicetur. Tercio ut fructum ostenderet si tentatio superetur: quia angeli accedunt ad talem & ministrant ei: ut factum est ipsi Christo. sed hic sunt aliqua dubia. ¶ Primo est quis fuit iste hostis Iesus fuerit & diabolus. Respondetur quod creditur quod fuerit lucifer qui prius tentauit parentes. quia hic hostis Christus promittit bat omnia regna mundi & si fallaciter. Lucifer. n. est rex super omnes filios superbie. Ad ipsum tentandus sagacior uenit & astucior: quare & ipse princeps mundi lucifer: quem superando & fugauit a mundo & ligauit. Apoc. xix. ¶ Secundum dubium an in propria forma tentauerit. Respondetur quod non ne quis esset agnosceret: sed nec homo in proprio esse substantias separatas cernere ualet: quare creditur quod in forma humana eidem se ostenderit. ¶ Tertium dubium in quo loco Christus tentauerit. Respondetur quod

gelium quod in deserto. Math. iiii. ut. u. ostenderet. Primo quod diabolus maxime bene uolentes operari aggreditur. Secundo ut sancti post eum futuri qui ad desertum pergerent scirent se perlaturos hostis tentationes. Tercio ut ostenderet quod solitarios diabolus aggredi conatur. Quarto ut ostendat quod omnia & se relinquentes: quia tales sunt in deserto & si a diabolo inuadant. non tamen superantur. Quinto ut quanta sit difficultas in bene agendo ostenderet. Christus enim. non inuit ad desertum ut tentaret sed ut ieiunaret: sed ad hanc operationem est consequuta diaboli tentatio. Sexto ut quando sit rectum aliquid a nobis & diabolus conatur impedire suis modis: non debet dimitti sed persequi: quia perseueras in campo. certaminis triumphum obtinet. peroptatum. Viso ergo quare Christus uoluit hosti quo ad temptationem subiici. ¶ Videndum est quare diabolus ad tentandum ipsum accessit. Et dicitur de doctoribus quod uolebat experiri an esset deus uel purus homo: quia argumenta erant per utramque partem. quod esset homo: quia ieiunio expleto esuriuit ut homo. quod esset plusquam homo: quia nullo alio cum eo existente ieiunauit. xl. diebus & totidem noctibus. Quando enim moyses ieiunauit ipse erat cum deo: Helias ex cibo prius sumpto sic ieiunauit: sed Christus cibum non sumpsit: & solus a diabolo est inuentus. Et ideo hoc uidendo ut agnosceret an esset deus: ipsum tentare uoluit. Et ideo dixit in prima & secunda temptatione: si filius dei es &c. ¶ Sed quomodo potuit diabolus Christum deum esse ignorare: cum tot signa in natiuitate eius fuerint facta? Respondetur quod diuina uirtute ipsum latuit. ¶ Restat ergo uidere quomodo diabolus Christus tentauit. Vbi sciendum est quod tentatio diaboli fit triplici. Videlicet suggestionem delectationem & consensu. Item tentatio alia interior que fit a carne & aliquando a diabolo: alia exterior que fit a diabolo. Dictum est enim quod diabolus tentat ut draco & ut leo. Ad proprium. diabolus ut leo Christum tentare non potuit: quia uim ei inferre non uoluit: sed ut draco tentauit. s. malicia & astucia: ut sicut primos parentes tentauit de gula de superbia & de auaritia. s. de cupiditate habendi scilicet boni & mali: sic & Christum prefatis modis tentauit: de gula de presumptione que est filia superbie: & de auaricia: omnia regna mundi promittendo. Sed Christum interiori temptatione tentare non potuit: quia nihil impellens ad malum in ipso fuit: sola temptatione exteriori ipsum pulsauit. Nec delectationem aut consensu potuit Christum tentare: quia Christus peccare non potuit. quare solo primo modo. s. suggestionem ipsum tentauit. quibus apparet quomodo hostis antiquus Christus tentauit. ¶ Sed quia dictum est quod Christus uoluit tentari ut nobis preberet exemplum: posset queri an nos tentari appetere debeamus: Respondetur quod a carne non. Ratio quare talis non est sine peccato saltem ueniali. dicit magister ii. dist. xxi. A diabolo non a uiris imperfectis sed perfectis Christus non dedit exemplum temptationem appetendi: sed exemplum prebuit ut si tentatio afforet eam uincendi & superandi. Et sic per secundum quod erat uidendum. uidelicet cur Christus hosti fuit expositus & de modo. ¶ Restat uidere de modo temptationes diaboli superandi. quod est tertium uidendum. Circa quam partem & si doctores diuersimode loquantur: nam quidam dicunt quod suggestionem

quare diabolus
Christum tentauit.

quomodo diabolus
Christum tentauit.

An homo debet
appetere tentari

qb? mōis
uincat ten
tatio.

quō p me
ditatiōem
scripture
diuine uin
ciū tētatio

diaboli si nō attendatur: utpote ad aliud conuertēdo cogitamē: tentatio superat. Alii dicunt cogitando statim quādo diabolus tentat penas infernales. Alii dicūt q cogitandū est premiū qd pmittit tentationi nō consentientibus. Attn saluator noster in sancto euāgelio ostendit modos aliquos. ¶ Et primo per ieiuniū carnis extenuatione. Nam ut ipse apostolis dicit. Marci. xviij. Hoc genus demoniorū eicit ieiunio & orōne. Et hanc uiam ostendit ipse saluator: qui ieiunauit. xl. diebus & xl. noctibus: ostendens ieiuniū appetendū: ppter multa que facit ieiunium ut dicūt doctores de ipso loquentes & tractantes. Et quia cum instrumētum diaboli sit nostra caro: ieiunio atterit & domatur. ¶ Secūdo fide & tota in deo spē & fiducie positione. Nam aīa debet esse in deserto. i. ab omni spē alia defectata: & tunc si habebit fidez & dicet monti idē tērationi ut transferatur. i. abscedat fiet: ut Iesus beatus Franciscū docuit. ¶ Tertiō sacrē scripture memoria & attentione. Ipse saluator in tentatiōe sua ad ipaz su perandam & diabolum conuincēdū sola scriptura est usus diuina. Ad ostēdendū q ipsa docet diaboli tentationem euitare. ¶ Et pro huius euidentia inuestigandum est quomō scriptura docet hoc. Vbi sciendum q diabolus de bono nō tentat nec inducit hoīem ad bonum peragendum sed malum: & si malum sub specie boni saltem delectabilis. Modo de nullo malo spēm pferente boni pōt diabolus tentare: de quo sacra scriptura inspicientem diligenter nō informat & uerbo & exemplo. Si enim diabolus tentat te de aliquo uicio utpote. de supbia debes uidere quid scriptura uerbo promat & exemplo. Nam q non assentias huic tentationi: te docet ostēdēdo q mala sit supbia. dicēs illud Eccli. x. Odibilis deo & hominibus supbia. Et iacobus. deus supbis resistit humilibus aut dat grām. Et beata Maria dicit. Luc. i. dispersit supbos mēte cordis sui. Et nō solum uerbo docet: sed ēt exēplo quomodo supbia nō est appetenda: ostēdēdo mala que de ipsa pueniunt. Supbia. n. Angelus supbus. diabolus efficitur. Isa. xliiij. Adam a paradiso in hanc miserie uallez eleicitur. Arfath regno priuatur. Iudic. i. Senacherib gēre ab angelo spoliatur. iiii. g. xix. Et sic de aliis. Tētatus ergo a diabolo de pertinentibus ad supbiam ut de appetitu dominiū & status & similibus: quia uidet q scriptura uerbo & exemplo oppositū ostēdit: debet nolle ipam in se locum hēre: quare nō assentit diabolo sibi hoc persuadēti: imo accipit oppositū. u. humilitatē quā assumere scriptura iducit uerbo dicēs illud Indic. ix. Humiliū & māuetoꝝ deo semp placuit oratio & supplicatio. ps. Respexit in orationē hūiliū &c. Exemplo. Dauid humilis fuit rex. Et Maria humilitate fit mater dei. Et sic de aliis. Modo tentatus debet dicere q bonum est: & facit bonū habēti: est psequēdū: & q malū est in se: & facit malū habēti: est fugiendū. ergo nolo sequi supbiā sed humilitatem: quare demō tue nō assentio tentationi. Et sic p de modo uincēdi tentationē diaboli per scripturā. Et sicut dictū est de uicio superbie sic etiā est de aliis. ¶ Si de luxuria tētat uide quid scriptura dicit uerbo: Certe illud Eph.

v. Omnis fornicator aut immundus nō habet partem in regno xpi & dei. Quid ostēdit exēplo: Certe q ipa est fugienda: quia per ipaz genus humanū in diluuiō submergitur. Gen. vii. Sodomite celesti igne cōburūtur. Gene. xix. Amon & Abfalon occidunt. ii. g. xviij. Et sic de aliis. Quid de opposito dicit scriptura. i. cōtinētia & castitate: Certe illud Eph. v. unusquisq uestrum sciat suum uas possidere &c. Quid ostendit de hoc exemplo: Certe q castitate homo a deo diligitur & ad gloriā sublimat. P. in Ioseph. Gen. xxxix. Et sic de aliis hoc ppendēs tentatus nō assentit libidini: sed diligit castitatē & mundiciā. ¶ De ira si tentat diabolus uadat tētatus ad scripturam: & uideat si suadet ipam uel eius oppositum: & uidebit q dissuadet iraz uerbo. dicēs. illud Eccli. xxx. zelus & iracūdia minuit dies. Exemplo. Cain a deo despiciū & damnat. gen. v. Saul a diabolo captiuatur. i. g. xvi. & sic de aliis. Sua det ire oppositū. i. pacem & tranquillitatē. di. illud ps. Si uis uidere dies bonos inquire pacē & psequere eā. Exēplo Moisi qui fuit mitissimus & pacificus & a deo dilectus. Numeri. xii. debet ergo tentatus dicere tērationi. Ego uolo uiuere: quare nolo iram sequi: & pacez hēre: quia ero dei amicus. & sic a tēratione ire libera bitur. ¶ De auaricia si tentatur: respiciat quid de ipsa dicit scriptura uerbo. Certe illud Eccli. x. Auaro nihil ē scelestius. Et Apostolus auaricia est idolorū seruitus. Quid ostēdit exēplo: Certe Balaam auaricia necatū. Numeri. xxv. Achor a populo lapidatur Iosue. vi. & sic de aliis. Et de opposito dicit uerbo illud Prouerb. xxviii. Qui odit auariciā longi fient dies eius. Exēplo quid ostēdit: Tobias fuit liberalis ad paupes: & dñs eum bonis repleuit. Tob. xi. Quia ergo auaricia est tam mala & eius oppositum est sic bonū: dicat tentatus tentatori. ego nolo primū sequi sed scdm. ¶ De inuidia si quis tentat ei occurrit scriptura ostēdēs malum inuidie. dicēs uerbo: Sapie primo: Inuidia diaboli mors intrant in orbem terrarū: & sequunt eum qui sunt ex parte illius. Exēplo. Achitofel inuidia se suspēdit. ii. g. xvii. Chore cum aliis a terra uiu? absortus ē. Numeri. xvi. & sic de aliis. Oppositū oñdit. dicēs diligēte pxiū tuū sicut teipm. Math. xix. Et diligite inimicos uestros. Mat. v. Exēplo. Dauid & Ionatas inimici fuerunt &c. ii. g. i. ¶ De accidia si tētat uide scripturam dicentē: Eccli. xxxiii. Multa mala docuit ociositas: & qui sequitur ocium nō uidebit bonū. Exēplo sodomitarum: ad qd pētm ut dicit Ezech. Induxit accidia. Oppositum suadet dicēs Eccli. iastes nono. Quicquid pōt manus tua opare &c. Exēplo. quia opantibus in uinea. Math. xx. Datur uite eterne pmiū. Quare nō est acquiescēdū tērationi: dicat tentatus de accidia sed eius opposito. ¶ De gula si tentatur qd scriptura dicat uerbo uideat Eccli. xxxi. Amaritudo anie uinum multū potatum &c. exemplo. Holofernes a Iudith truncat: & Simon machabeus occidit. i. Machab. ultio. De sobrietate dicit. i. Petri. v. Sobriū estote &c. Exemplo Salomonis qui abstiniuit a uino &c. Et Danieli deus dedit sapiāz. Dan. i. Quia ergo gula insipietem: & sobrietas facit sapientē. dicat tentatus tenta

tori. Ego nolo eē imprudēs q̄re nec gulā sectari: s; uolo eē sapiēs q̄re oppositū uolo p̄seq; & sic ei? tērationē supat & uincit. De multis aliis exēpla & uerba patēt in scriptura: q̄ si diligētē intueant: hō a tērationē nō su pat. uer; q̄a hic modus ē hōiūz intelligētū solū & nō ignorātū: & sic nō oīum gñālī: dat a xpo modus ali? diaboli tērationē supādī in orādo. ¶ Quarto mō. s. oratione. Nā in deserto ipse nihil aliud faciebat nisi orabat. Ofone diabol? expellit ut ait saluator Mar. xvi. Moise orāte ignis. s. tērationis absortus est Nume. xvi. Tobia orāte demoniū ab angelo expulsum ē. Tobie ix. ¶ Quinto humiliatiōe. xps in deserto oñdit humilitatē de se nō p̄sumendo: deū solū adorando: & cū beatis cōuersando: ac p̄mittēdo se a diabolo duci & tangi. Et q̄ humilitas diaboli pellat: p; uisione bti Antonii: q̄ in aere subleuatus uidit totū mundū laqueis diaboli plenū: & cū Antoni? diceret q̄s euadet? dētū est sibi: humilitas: Cōtraria cōtrariū curant. diabolus supbus ab humili supat. Ff Rufin? uisus a demone habitate in hōie q̄ ibat p̄ pane: statim quē possidebat dimisit dicēs. Quod eius tantā humilitatē ferre nō poterat. ¶ Sexto dei timoratiōe. cū dixit dñz deū tuū adorabis & illi soli seruiēs. s. nō seruii timore s; filiali. Sed q̄ timor filialis oēm supet tērationē. p; scriptura dicente Ecclē. i. Timor dñi expellit p̄ctm. Nam si homo de quacūq; re seruire deo tentet a diabolo: si est timor dei in eo statim dicit. ego debeo seruire deo timore filiali: & filius debet sibi cauere ab omni eo qd est p̄ris offensiuū. sed cu; deus sit meus p̄r: & hoc de quo tentor nō est in dei complacentia imo oppositū: quare ego ut bonus filius p̄rem ipsum nolo turbare: & cōsequēter q̄ mīhi sugerit nolo exercere. Et ideo bñ dicit scriptura. beatus cui datū est hēre timorē dñi: quia timore dñi filiali existente in anima: cū p̄seruet eam ab omni qd est offensiuū dei: & per cōsequens a peccato: homo a nulla pōt supari tēratione. ¶ Illos sex modos saluator dum supat hostem: ad ipsum uincendū nobis elementer oñdit. Sed nūquid aliū modi repiunt a p̄satis: Certe sic & multi. ¶ Et primus modus est Iesu benedicti nominis inuocatione: tēratio sic supat. Mat. ult. In nomine meo demonia eicient & Luce. x. dixerūt apostoli Iesu. In nomine tuo demonia subiciuntur nobis. ¶ Secundus modus est uirginis gloriose Marię noiatiōe dicēdo. Aue maria ḡra plena &c. uel illaz ofone; Maria mater ḡre mater misericordie tu me ab hoste p̄tege & in hora mortis suscipe. Qua exptū est diaboli abscedere statim. ¶ Tertius modus est alicuius sancti deuotiōe Iob. vi. Ad aliquē sanctoz cōuertere. Btīs andreas aplūs sibi ep̄m deuotūz: a diabolo in tēratione liberauit. ¶ Quartus modus est hui? uersiculi p̄sonatiōe mēte & attentiōe. u; deus in adiutoriū meū intēde: dñe ad adiuuādū me festina. statz homo tētatus liberai ut dicit Ioānes Cassianus in secunda collatiōe abbatis Isaac. ¶ Quintus modus crucis xpi facta in fronte & mēbris deuota figuratiōe & signatione statim tēratio uel mitigat uel abscedit: q̄a diabolus cum statim fugiat: abscedit & eius tēratio. Hoc modo quēdā btīs Basilius a diabolo & sua tēta-

Oratio ad
pellēdā tē
tatiōez ex
perta.

Alia ora
tio ad idē

tionē eū signando liberauit. ¶ Sextus modus est oculor; ad celum eleuatione. dicendo Iesu fili David miserere mei. Hec dicendo Cananea a xpo meruit obtinere filie sue a demonio liberationem. Huius autē effatione in purgatorio sancti Patricii stantes: ab insidiis diaboli statim liberant. ut dicit legenda sancti p̄dicti. ¶ Septimus modus passionis xpi memoria & recordatione. Dauid citharam percutiēdo diaboli a Saul abigebat. Cithara passionē & cruce; xpi ut dicunt doctores significabat. xps multis apparuit diuersimode tētatus: sed crucifixus de plagis sanguine; eiciens: & prefatis dixit: q̄ quando tētarent diētas plagas inspicere & sanarent: ut fructu nono & cōformitate haberet. ¶ Octauus modus continua carnis maceratione: sensuum gubernatiōe. Contra carnī deditos diabolus p̄ualet ut dixit Raphael ad Tobia. caplo. vi. Et Christus dicit cū fortis armatus custodit atrium suū. i. mentes & sensus suos in pace sunt oia que possidet. Sanctus Benedictus diaboli tērationē carnis macerationē superauit. ¶ Nonus modus exercitio & operatiōe. Ieronim?. Semper aliquid boni facito: ut diabolus te inueniat occupatū. Euam ociosam tēratione uicit. sed Paulum apostolum intentum operi nūquāz superauit. ¶ Decimus modus tērationis: p̄ cōfessionē reuelatiōe. Statim. n. ut homo tērationē p̄ri spūali confitei: & diabolus uidet se detectū fugit & recedit: ut patuit in pluribus in uitis p̄rum. Tali. n. extricatione egredit ut dicit Iob. Coluber tortuosus. ¶ Undecim? modus p̄speritate diabolus multos superat: sed paueros aduersitate. Tempore persecutionis Dauid a diabolo non fuit superatus: sed bene tempore prosperitatis. Quare homo si deus sibi imittit tribulationes libenter sufferre debet: ut diaboli tērationes ualeat supare. ¶ Duodecimus modus totius spei n̄re in deū p̄iectiōe. ut sicut ipse fecit nos & nō ipsi nos & cura est ei de omnibus: sic in ipso tota spes ponat. dicendo dñe sicut uis & sicut scis miserere mei. Christantus hoc modo tērationē superauit. dicēs cum psalmista. domine dic anime mee salus tua ego sum. Multi alii proculdubio sunt modi sed hi sufficiant pro generali modo supandi tērationes diaboli: q̄a de his & doctores & scriptura. ut patet loquitur. Et sic patet tertium q̄ erat declarandum pro huius fructus septimi & cōformitatis prima parte. uidelicet Iesus hosti. s. diabolo exponitur scilz eius tērationi. Et consequenter predicta prima pars est breuiter declarata.

¶ Secunda pars fructus & cōformitatis septime. s. Franciscus molestai. Expositio.

Rime partis uisa expositio ne fructus septimi & cōformitatis: cōuenienter uidentur est de parte secundā. u; Franciscus molestatur. i. Quasi a diabolo beatus Franciscus fuit tentat? ut filius in hoc ipsi xpo inueniat. ¶ Vbi sciendū q̄ sic nullus sanctorū est uirg-

Vātas. b.
Francisci
aū conuer
sionem.

ne excepta: qui a diabolo nō sit agitatus persecutioni
bus: sic nullus est: q nō sit tētatiōib⁹ expetitus. Et p̄ci
pue fuit. b. Frānciscus cuius ortu in iferno facta est cō
motio magna. ut dēt̄m est fructu. iiii. & cōformitate: p
quā ppēderunt p. b. Frānciscū & suos. infernū destrūē
dū: ne tot ad ip̄m pgerēt. ob cui⁹ merita uitā exempla
& uerba & suor⁹: quot aū ad ip̄m infelicitate descēde
bant. qd̄ sic agnoscētes: ad psequendū ip̄m principali
ter: & postmodū suos sunt conati. Et quēadmodum di
ctū est: diabolu tētare dupl̄r. s. ut draconē & ut leonē:
sic. b. Frānciscū tā i seculari habitu exñtē: q post iceptū
ordinē: p̄fatis duobus modis est psecutus. ¶ Insecut⁹
est hostis. b. Frānciscū primo ut draco malitia & astu
tia multipl̄r. ¶ Priō p̄uasiōib⁹: ip̄z ut mūdānis dare
tur inducēdo. Nā. b. Frāncisc⁹ exñs secularis & merca
tor pānoz: cū esset natura hilaris & iocundus ac libe
ralis: diaboli p̄uasiōe deditus fuit plurimū mūdānis:
uacās iocis & cātibus: & in comestionib⁹ p̄fusior aliis
ultra decētiā sui status: sic & curiositate uestimentoz
fuit ualde mundanus: sicq; mūdo deditus diaboli p
suasiōe in cibo & in uestimētis fuit ualde uanus: & si
nō quo ad lasciuiā: dñō eius corpore mundo seruāte:
quod sacris stigmatibus figurare uolebat. ¶ Secundo
blādiis & allectiōibus. Esca parat captiōib⁹ pisciū:
& b. Frāncisco q̄uidā honorib⁹ impēsis: ip̄m diabo
lus ad se inflectere p imitationē mūdānoz studuit: q
n. multū erat curialis: & iccirco de hoc a uanis comē
dabāt: ad expēdēdū ex hoc incitatus: tales & tam ma
gnas faciebat expēsas: q a parētib⁹ multotiēs fuit ar
gutus dicentib⁹ q tam magnas quo ad se & quo ad
alios expēsas faceret: q nō eoz filius sed cuiusdā ma
gni baronis uideret. Quib⁹ largis expensis factū est:
ut de eo quo ad hoc p totāz puinciam diuulgaret: &
ipse a locis princeps fieret: baculusq; sibi daret ut do
mino eoz: & ip̄e secundū uoluntatē suā expensas fa
ceret in comestionibus & aliis: & sic ut eoz princeps
& dñs baculū portādo in manibus: p ciuitatē cātando
incederet: & talibus applausib⁹ diabolo pcurāte alli
ceret ad que sunt mūdi psequēda cū corde. Nōne noc
inductiōe hostis fiebat: ut p fauore trāsitorio Frānci
scus expenderet sua: nō dādo paupibus sed mūdānis
& leuatorib⁹: Et sic ut uacaret comestionib⁹ die ac no
cte & cātibus diabolus ut draco. b. Frānciscū tētauit.
¶ Tercio pmissiōib⁹: cū. n. plebeius mercator esset
& popularis: cordi eius diabolus tētationib⁹ imisit ut
fieret miles: & adeo hoc eius cordi fuit ip̄ressuz: ut ar
ma pānos & necessaria ppararet: p militia consequen
da: uolēs ad quēdā nobilē de regno accedere nomine
gentilē: p quē spabat eidē obsequendo decus obtine
re militie. Sic ergo diaboli tentatione in mundo tene
bat mente: ut nō de deo sed de mundi pompa & glo
ria totalr cogitaret. Et quod maius est post induitiōez
militis paupis quez se expoliato uestierat xp̄i amore:
dñō sibi apparēte de nocte: & palatium speciosum &
magnum cū militari⁹ armis pñdēte eidē: ac ip̄m suum
esse & suorū militum afferente: dum surgeret a sōno:
non ad spūalem sed ad tēporalē sui exaltationē: uisio
nem inflexit. credens ex hoc in mūdo se magnifice su

blimandum gloria temporalī. ¶ Quarto beatū Frān
ciscū diabolus tētauit errorib⁹. Nōne. b. Frānciscus er
rabat itelligēdo tēporalr circa ip̄m fieri: qd̄ de spūa
liter itelligebat. b. eni Frānciscus militie spūalis caput
eē debebat nō carnalis: & spūales milites hēre debe
bat nō carnales: cū arma nre militie nō sint carnalia: s;
spūalia. ueg; qā spūs sc̄ti unctionē: q docet oia: nōdūz
accepit: nō mix; si istinctu maligni: errore sic laberet:
ut. u3. militiā tēporalē pcipere se crederet: & ad obti
nēdū psequeret p posse. ut. n. obtineret militiā in Apu
liā ire deliberauerat: tātaq; letitia repletus est uisione
diuina: ad bonū pspitatis tēporalis ipsam credēs diri
gi: ut multis miratib⁹ & q̄rētib⁹. uñ sibi tāta ineēt le
titia: rñderet dicens. Scio me magnum principem astu
turum. unde iter arripiens necessariis habitis pro mili
tia consequenda: Spoletuz deuenit: ubi post cogitatio
nem taz de itinere cepto perficiendo q de optato fine
adipiscēdo: sopori deditus: a summa luce uisitāt Chri
sto: & de mente errorem abiiciens: Frānciscuz instruit
quo pergat: sed Frānciscus totum referans: quod suo
uertebat in pectore: inquit xp̄us ad eum. Quis pōt tibi
melius facere dñs an seruus: Et cum rñdisset Frān
ciscus q dñs: intulit ipse xp̄us. Cur ergo relinquis p
seruo dñm: & principē p cliente: Et errorem abiiciens
a Frāncisco: cum ipse diceret: dñe quid uis me facere?
Iesus lux uera respondit. Reuertere in terrā tuā: quia
uisio quā uidisti: spūalem pfigurat effectum: non hu
mana sed diuina in te dispositione complendum. quo
audito Frānciscus errore abiecto: Assisium securus re
uersus & gaudēs: p̄stolabat dñi uoluntatem. ¶ Quin
to a diabolo bt̄s Frānciscus psequit uariis ostēsiōib⁹
bus q arduum foret dñi uiam uelle ingredi: & per eaz
ambulare. dum enim Frānciscus deditus esset p̄nitate
nature ad psequendūz mundana & patrē ad hoc im
pellentem haberet & a bono totalr retrahentē: soci
os solacijs & iocis & aliis lasciuijs puocātes ad uana
sequēda: nullūq; hēret: qui eū ad bonum p̄pelleret: ni
si xp̄m. Qui nondum se plene eidez expresserat: hinc
est q summa cū difficultate Frānciscus bonuz pagere
poterat: & potius ad dimittēdū aggressam uiāz domi
ni ubi cepisset: q ad psequendum prefatis uiis sugge
stione diabolica impellebat. quibus per tempus com
motus Frānciscus: uiam non psequutus spūs sed mun
di stetit. quo ad usq; uisitatus ex alto: uetera abiiciens:
& que retro sunt: ad noua & anteriora spiritus se extē
dit. Ip̄so deniq; a Spoletō reuerso: post dies aliquos
sero quodam in dominuz electus a socijs: & cena sua
dispositione affluētissime preparata: ac ip̄so resecto
cum socijs: non dat pro impensis Christo domino glo
riam: sed per ciuitatem socijs eum precedentibus des
cantando cum baculo: ut dominus eos subsequitur ua
nus uir Frānciscus. uerum cum talia perageret igno
rante a domino uisitat⁹: & q mundana gaudia ni
hil sunt: superinfusa dulcedine eius cordi dominus ei
expressit. Qua dulcedine non solum in uirum muta
tur alterum: sed sensu motu priuatur & lingua ut
nihil aliud sentire uel audire nisi dulcedinem istam
ualeret: & sicut postea ipse retulit: si totus fuisset

Incisus: se de loco mouere non potuisset. ¶ Sexto aggressus est. b. Franciscum terroribus. eum iuxta posse postquam christi incepit scendere uiam: & mudana dimittere: reuocare conatus. Nam cum ad quadam cripta ad orandum pgeret ut eum dominus dirigeret in agendis: hostis antiquus: ut eum a bono proposito reuocaret: timore sibi incussit pariter & horrore: apparere ei uisibile: cuiusdam mulieris gibbo se deformiter in ciuitate existentis Assisii memoriam ei impressit: cominas gibbositate illius mulieris in ipsum iactare: nisi a concepto proposito resiliret: sed ipse miles christi iam factus: minas diaboli paruipedens: intra dictam criptam deuote orando: ut eum dominus dirigeret permansit. ¶ Septimo modo diabolus. b. Franciscum aggressus est. u. dubietatibus & distractioibus. Non est possibile pedem tenentibus in mudanis: qui sunt dei tota mente in eis perfici nec ab eis: multa. n. & uaria occurrunt & se in portu positos existimantes in medio maris tumultuum & distractionum se inueniunt periclitos. b. Franciscus & si gustato spiritu plene pageret perfectiois: quia tamen nondum totaliter mundum dimiserat: hinc est quod distractioibus multis distrahebatur. Si bonum agere uolebat: impellente aut consulente ad hoc non habebat: sed ad oppositum: quere non tota mente complexabatur altissimum: & multoties timore terreno cor eius subiciebatur. Nonne hesitare uisus est b. Franciscus dum post allocutionem diuinam sibi factam in Spoletino de uia dei assumenda: cum se cenis & iocis daret: perferebat prauum bono: & qui erant spiritus sumitebat appetitui sensuali: Nonne ipse per ueditionem panorum ut ecclesiam sancti Damiani repararet: dum prius & pariter eum persequenti minas audit: terrore concussus: nec consilium de diuino auxilio latebram fouit: quere minis terroribus & detractioibus ut nesciret quid ageret: ab hoste fuit ipetitus. Verum quia dominus sue consolatiois & illuminatiois radiis iam eius scintillauerat mentem: & si per tunc non perederet: distractioibus lepositis: & melius decernens seruire altissimo: qui mundo: timore & dubitatione abiectis de fouea exiuit: & ciuitatem constantem intrauit: & temporis in processu in tanta tentatione eum posuit diabolus subtrahente domino solitas consolationes: ut se derelictum hesitaret a christo. ¶ Octauo modo diabolus. b. Franciscum aggressus est opportunitatibus. Nonne diabolus erat opportunitas. b. Franciscus cum preme ei & parentes assidue induceret. ut. b. Franciscus reuocaret ad uomitum: nec semel: bis uel ter sed continue: non solum uerbis sed minis: uinculis & uerberibus. Hec pugna quia assidua: ceteris prece debet ualidior fuit: & si a. b. Franciscus gratia freto diuina sit supata abnegatis parentibus & mundo coram episcopo: & christo prius inixit. ¶ Nono aggressus est diabolus. b. Franciscum subitis agitationibus. Multoties. n. creditur diabolus ab homine abscississe quod semper prius: ut dum non adesse creditur: cum mens torpescat: ea subito & improviso ipse hostis agrediat. Quod in pre. b. Franciscus semel euenit iter alia: cum nocte quadam propter infirmitatem capitis & oculorum propter solitum morem: ceruicem de pluma positum haberet ad caput: statim diabolus ipsum intras: usque ad matutinum inquit multum timore: a sancte orationis studio perturbauit: sed socio uocato puluinar cum demum extra cellam fecit asportari: quo de serente statim membrorum omnium uires amisit: quousque ad uocem. b. Franciscus hic cognoscens in spiritu: uigor pristinus cordis & corporis fuit eidem plenarie restitutus. ¶ Deci-

mo aggressus est aliquando. b. Franciscum hostis oculis perturbationibus. diabolus. n. aliquando non per se inquit sanctos sed per alios fieri hunc percurat. b. Franciscus exanti seculari persecutiones parauit per socios: qui uidentes eum suum consortium dimississe: & fatuum eum putantes luto & lapidibus petierunt. Facto iam denique perfecto oculi infidiati est per mulieres. dum. n. ad Soldanum iuisset: ad peccatum a muliere e iuitat saracena. sic imperatoris federici satellitis diaboli iussu: se mina inclusa cum. b. Franciscus in camera ipsius. b. Franciscus inquit infidiati diaboli conturbat est. De quibus suis in locis dicit inferi. ¶ Undecimo. b. Franciscum aggressus est diabolus fraude & deceptioibus. & hic sibi exhibuit dum in heremo de sartiano. b. Franciscus hiteret. Ibi. n. dum uiacaret orationi ter a diabolo Franciscus francisce francisce iclamat: cui cum quid quereret responderet: fraudulenter & fallaciter ille subiunxit. Nullus est in mundo peccator: cui si ueritas fuerit non indulget deus. sed qui penia dura se necauerit: misericordiam non inueniet in eternum. Cui fallacia uir dei per reuelationem cognouit: & quod uellet eum peragere euentus sequens ostendit. Nam uehemens eum carnis tentatio apprehendit. Quam ut pensit ipse sancte castitatis amator: deposita ueste: chorda cepit se uerberare fortissimè: & in niuem demergens corpusculum iam nudatum: per penas carnis incedium extinxit libidinis: quo & tentator statim abcessit & taliter qui nunquam presensit in posterum. ¶ Duoedecimo transfigurationibus. b. Franciscum diabolus conatus est tentare: & quia quid membris sit: capiti inferri dignoscit: presertim capite quod sit membris agnoscentem. licet. n. b. Franciscus diabolus nunquam uiderit in angeli lucis spiritum transfiguratum: quod de eo legatur: nisi uellimus dicere eidem in forma aliqua quod sit sua frequenter apparuisse: tamen quia fratri Rufino: quem. b. Franciscus ut filium & se diligebat: diabolus in forma christi apparere multoties presumptit: ut eum ab inceptis desisteret: de quo dicit fructus. xxi. & conformitate sequenti &. b. Franciscum non latuit: imo omnia uidit: & ipsum a deceptioibus diaboli liberauit: sic ergo modis & uis prefatis: ut draco diabolus. b. Franciscum aggrediens: ab eo est uictus tandem & superatus. ¶ Et non solum ut draco. b. Franciscum diabolus impetit sed ut leo: & tamen ipsum quod eidem fratres adherentes: sicut in fructu & conformitate sequenti patebit de pluribus fratribus a diabolo impetitis: qui ipsius uiriliter superant. uolens igitur hostis antiquus beatum Franciscum aggredi: ut leo uexare eum cepit. ¶ Et primo temporalibus afflictionibus si loquimur de statu eius in seculo: hostis antiqui factum est operatione: ut ipse beatus Franciscus secularis exilis a Perusinis caperetur: & per annum in custodia affligeretur. Suggestione diaboli factum est ut a pre uerberaretur: stringeret loris & uincularetur. Instigatione inimici factum est ut Franciscus a sociis lapidibus & luto impeteretur. Agitatione eiusdem demonis per actum est ut b. Franciscus & sibi fratres in principio adherentes tam a secularibus affligerentur: quam a platis uilificarentur: fame cruciarentur & aliis incommodis uexarentur: & cum mali omnes sint (state eorum malitia) diaboli membra: put dicit b. Gregorius. Et si mali christiani: multo fortius infideles saraceni: b. Franciscus ab ipsis tormentatus: & multiplex est afflictus in accessu ad soldanum

sub isto mō hostis diaboli est tēratione p̄batus. ¶ Se-
cundo mō b̄t̄s Francisc⁹ uexatus a Leone est. i. a dia-
bolo carnis flagellatōib⁹. A dño cardinali sc̄tē crucis
sibi deuotissimo iuitat⁹ b̄t̄s Francisc⁹ ut in urbe secū
aliquātulū moraret⁹ & acq̄uisset : cū post orōnē acq̄-
scere uellet: sup̄uenerūt demones in ip̄m atrociter isur-
gētes: quē diu cū uerberassent ac dure: ad ultimū q̄si
seminecē reliquerūt. Qui talib⁹ sublati flagellis uale
faciēs cardinali abscessit. ¶ Tercio bonorum fortune
subtractōib⁹. licet. n. b̄t̄s Francisc⁹ iuiolabilr paup̄ta-
tis uotū seruauerit: att̄n̄ pie credendū est: socios de di-
uitiis & aliis fuisse a diabolo sub diuersis tentatos co-
lorib⁹. Quādoq; in cōi uolebāt hēre aliqd. Quādoq;
p̄pter sup̄ueniētes fratres hospites: uolebāt de rebus
itratiū q̄ qdā seruarent. Aliqñ paupeꝝ intuitu: ut eis
posset p̄uideri: sic diabol⁹ statū paup̄tatis iſtingere ē
conat⁹. Sed a b̄tō Franciscō semp fuit sup̄at⁹: q̄a nec in
p̄prio nec in cōi uoluit fratres aliqd h̄re: nec de fratri-
bus itratiū aliqd reſeruari: nec pecuniā iuētā quocūq;
q; colore tāgi. Nā p̄ apuliā p̄gens iuxta Baḡ dū iret:
p̄ uia bursam magnā ipse & soci⁹ in itinere positā iue-
nerūt: ueꝝ ipse sciēs hoc esse diabolicū signetū: socio
istate ut bursa ad dandū paup̄ib⁹ tollerēt: p̄monit⁹ ut
caute eā tollerēt: dū eā tangit: statim diabolus in sp̄m
colubri ab ea egressus simul cū bursa disparuit. Alius
frater cōtradicēte socio: dū denariū in uia reptū ad dā
dū paup̄ib⁹ suscipit in ore: p̄ diabolū lingua & mēbris
statū priuat⁹ fuit: s; denariū dū ab ore p̄icit & p̄niam
pagit liberat. Sicq; notādū q̄ taliū bonorū subtractio
ne: cū eēt penalis. Diabolus aliqñ filios. b. Francisci &
frēs tētauit: q̄ q̄a minime ip̄m. b. Franciscū latebāt: in fi-
lius. b. Franciscū hoc mō tētasſe p̄t̄ dici. ¶ Quarto mō
diabolus uexat⁹ ē. b. Franciscū aliorū: quos ip̄s. b. Frā-
cisc⁹ amabat inq̄etatiōib⁹. diabolus. n. uidēs. b. Franci-
scū nō posse tētare neq; sup̄are: ad frēs tētandos & si
lios se cōuertit. nā Fr̄ Bernardus ut b̄t̄s Francisc⁹ co-
gnouit: a subtilissimis demōib⁹ fuit impetit⁹: a q̄b⁹ ut
liberaret. b. Francisc⁹ xpm deuotissime exorauit. Fr̄ rus-
sinus a diabolo tētat⁹ & decept⁹: p̄ ip̄m. b. Franciscū ad
lumē ueritatis est p̄ductus. Fr̄ Egidius: ut patebit fru-
ctu & cōformitate sequēti: a diabolo fuit multipl̄ aff-
lict⁹. Fr̄ Angelus socius. b. Francisci cū a diabolo inq̄-
tare: & ip̄m ualde timeret: nec uellet ob hoc stare so-
lus. b. Francisc⁹ hoc reuelās: eidē sc̄s mādauit ut mon-
tē altū ascēderet: & demōes uocaret dicēdo: sup̄bi de
mōes oēs ad me uēite: & facite i me q̄cqd potestis: s; nullo
ueniēte ip̄uidus deiceps remāsit. Tētauit ergo
alios p̄ris socios ut dice: & tñ ab eis est uictus. Non
ne ip̄s. b. Francisc⁹ uidit totū locū sc̄tē Marię de An-
gelis a demonib⁹ obsessum ut frēs tētare: tñ ad so-
lū unū meditatē cōtra frēm uindictā un⁹ de p̄fatis de-
monib⁹ est ingressus: quē. b. Francisc⁹ ut dice: fructu
xvii. & cōformitate liberauit. Nōne. b. Francisc⁹ caplm
gñale apud sanctā Mariā de Angelis celebrāte: in quo
ad sex milia fratrum fuerūt: decē & octo milia demonū
ogregati sūt in hospitali parietis qđ est iter sanctā Ma-
riam de Angelis & Assisiū: & cōtra. b. Franciscū & frēs
cōsiliū inierūt quō ip̄m & ip̄s agredere: tētatiōib⁹.

Et cum multi plura dixissent: tandē unus de subtiliori-
bus demonib⁹ dixit. Cōsulo q̄ cū Frācisc⁹ & sui sint
abstracti a mundi amore & deū ita feruētē diligētes
& corpus affligentes: & iō nihil possit fieri cōtra eos:
q̄ diuinitatē eos mō: & expectate donec iter eos in-
trent iuuenes & senes infirmi cum feruore modico: &
tūc impugnabimus eos & paulatiue ducemus eos ad
mundi amorē & sui & diuitiarū: & sic hēbimus de eis
uictoriā. Et sic oēs huic consilio adheſerunt. Et utinā
nō esset hoc consiliū in nobis & p̄decessoribus imple-
tū. Demones ergo fratres uarie tentando: cū tāq; filiū
diligere: a. b. Franciscō: inq̄tādo eos: hec mō & b̄m
Franciscū. ¶ Quinto mō p̄secutiōib⁹ & sp̄ali que na-
turaliter q̄s odit ingerendo. duo pre aliis hō amat. u;.
lumē oculorū & q̄etē: utroq; Diabolus. b. Francisc⁹
eū insequēdo priuare est conatus: & hoc sp̄aliter cum
aliqñ esset in sancto Damiano cū b̄tā Clara. adeo. n.
fuit tunc in oculis diuina permittēte sapiētia graui in-
firmitate percussus: q̄ & si ex fletu euenerit: subito tñ &
cū molestia summa factū est diaboli op̄atiōe: q̄ a loco
nō ualēs discedere. b. Francisc⁹ fecit de storiis quan-
dam cellā: ubi cū dicta grauissima infirmitate p̄ dies q̄-
draginta in sumo dolore p̄mansit. Nec destitit diabo-
lus ex h̄ ab eius p̄secutione: sed in sp̄e murū & ratorū
se fingēs: eū nō p̄misit in dicta infirmitate q̄etē aliqñ
obtinere. Quod cū p̄ Francisc⁹ aduertit: & diaboli eē
uexationē agnosce: deo gr̄as q̄tū ualuit reddidit: ro-
gās ut sup̄adderet si sue eēt placitū uolūtati. ¶ Sexto
cōtinuis agitatiōib⁹ cū tētauit: adeo. n. b̄tō Franciscō
fuit molest⁹: ut eū sine sui uexatiōe eē nō sineret. Et h̄
p̄ magnū t̄ps durauit. Et iō ip̄s. b. Francisc⁹ dicebat:
si scirēt frēs: quot tribulatōes faciūt mihi demōes: nul-
lus eēt illorū: q̄ pietatē magnā & cōpassionē d̄ me nō
hēret: & iō hac de cā multotiēs dicebat sociis q̄ non
poterat de se satisfacere fratrib⁹: & cōndere illis aliqñ
familiaritatē sic frēs desiderabāt. ¶ Septimo mō dia-
bolus. b. Franciscū tētauit apparētib⁹ uisionib⁹. nō. n.
aliqñ i simulata sp̄e apparebat diabol⁹. b. Francisc⁹: s;.
clara & apta uisiōe se in p̄prio eē ad eū terrēdū cōde-
bat: & q̄ terribilis sit effigies ei⁹ ip̄s. b. Francisc⁹ exp̄s-
sit scō fratri Egidio: qui cū a diabolo ualde molestare-
tur: interrogauit. b. Franciscū si aliqd ē sic terribile in mū-
do: q̄ hō p̄ unū p̄ n̄ nō posset sustinere. R̄ndit b̄t̄s
Francisc⁹ diabolū eē: quē nullus poss; sustinere p̄ me-
dium p̄ n̄: donec diceret: qñ statim moreret: nisi dñi
subsidiū adiuuaret. uiderat. n. eū multotiēs ut dñm est:
q̄re & q̄ terribilis esset explicabat. ¶ Octauo mō dia-
bolus. b. Franciscū ut Leo aggressus ē multis ip̄etitiōi-
bus: nā ut dicit dñs frater Bonauētura i decima parte
legende maioris. multotiēs orando horribiles pūgnas
demonū frequēter sustinuit: q̄ secū sensibillr cōfigētes:
manu ad manū nitebant ip̄m ab orōnis studio p̄turba-
re. Ip̄s uero annis munit⁹ celestib⁹: q̄to uehemēt⁹ ipe-
tebat ab hostib⁹: tanto fortior in uirtute & feruentior
reddebat: in p̄ce fidēter dicēs ad xpm. sub umbra ala-
rum tuarum protege me: a facie impiorū: qui me affli-
xerunt: ad demones autem facite in me quicquid ua-
letus maligni spūs & fallaces. Non. n. potestis nisi q̄tū

uos manus superna relaxat. Et ego ad perferendū oīa que illa decreuerit intelligenda: cū omni iocūditate paratus afflito. Quā mentis constantiā superbi demones nō ferentes abscēdebāt cōfusi. in ecclesia sancti Petri de Bononia ppe treuū emissio socio: cū dicto cōplectorio: & aliis orōnib⁹ peractis uellet q̄scere: nō potuit. Spūs autē eius cepit timere ac sentire diabolicas suggestiones: Et signās se statiz exiuit ecclesiā dicens: ex parte dei oīpotētis dico uobis demōes ut exerceatis circa corpus meum. quod datū uobis fuerit a dño Iesu xpo: quoniā sum paratus ad oīa sustinēda. Cū. n. maior inimicus q̄ habeā sit corpus meū: uindicabitis me de aduersario meo & peximo inimico: & statim suggestiones ille cessauerūt. Et ipse ad locū reuersus ubi iacebat dormiuit in pace. ¶ Nonō modo diabolus aggreffus est bñm Franciscū malis informatiōibus. Nam ut dictū est tētationē carnis in heremo de sartiano eisdem imisit: quā diuina grā superauit. Alia uice in loco sancte Marie de porciuncula: ut nō aggredere⁹ penitentiā dissuasit. u3. cū bñs Frāsciscus oraret in cella & dñi passionem ploraret: diabolus apparēs eū icrepauit de nimia penitētia: quā faciebat dicēs ei: nescis q̄ dormire corporis est potissimū alimentū: tu inuenis es & ut alias tibi dixi in quadā ecclesia que uocat quatuor capelle de comitatu tuderti: q̄ alias poteris facere penitentia de peccatis tuis. Ad qd ergo te affligis in uigiliis & orōnibus? Statim bñs Franciscus tunica exuta & femoralib⁹ de cella exiēs ad siluā ppe ecclesiā exiēs stentē sic nudus cū frigus esset & niues ac glacies accessit: quā per clausam sepē intrans & spinosam se in dicta sepe & silua spinis plena uolutando in corpore spinaz puncturis cruciatus fuit dicēs: melius est mihi q̄ sic agnosca dñi passionē: q̄ ut obtemperē blandiciis deceptoris. Ad qd est secutū: q̄ silua statim: cū eēt nox diuina claritate est perfusa: & bñs Franciscus ueste ab angelis pparata noua fuit indutus. Et ad xpm & uirginē exiēs in ecclesia sancte Marie pfata accedens: indulgētiā: que nūc est in dicta ecclesia impetravit: & nō solum talib⁹ informatiōib⁹ malis: sed multis aliis beatū Franciscū supare est conatus ut in sequētib⁹ apparebit. ¶ Decimo conatus est diabolus supare beatū Franciscū in delectatiōibus. Et quo ad gustū. u3. qñ ibat p mūdū & recipiebat sumptuosissime. Et quo ad cibaria sic pparabat laqueū. Sed bñs Frāsciscus & si parcissimus in cibo fuerit & potu. Vt dicet infra: tū ppter uerbū euāgelii se conformabat suscipientibus in qualitate ciboz: sed sic māducabat ut nō solū abstineret sed ēt māducando pbebat edificatiōis exemplū: ut dicit quinta pars legēde maioris. Et quo ad honorem & famā: quia ubiq; honorabāt: & p totū orbē ibat fama sue sanctitatis. Attamē nec honore fuit aliqñ elatus nec fama delectatus. Imo de opposito: ut superius in aliis fructib⁹ est dictū. Etiā diabolus delectatione carnali conatus est eū titillare: ut dñm est in duab⁹ mulierib⁹ ipm ad turpia inuitatiōibus: quas castitatis amator ad uitā sanctā cōuertit. Diuitiaz delectationib⁹ ēt propulsare eū diabolus uoluit: qñ ei per soldanū mūnere offerri fecit: que bñs Franciscus ut stercora uili-

pendit. De statu & platiōe in qbus nōnulli delectant eum uoluit hostis inquietare ut ipse delectaret. Quod humilitatis amator ut perpēdit: quia in platiōe casus eē poterat officio prelatiōis renunciare: malēs uiuere subditus: q̄ platus. Et sic de aliis modis & uis: quib⁹ hoies delectant: & taliuz delectatione a diabolo illaqueant. ¶ Undecimo beatū Franciscū conatus est diabolus supare oppressiōib⁹: uidens. n. diabolus q̄ beatū Franciscū superare nō ualebat modis iam dictis: eū opprimere & occidere est conatus. Nā in monte Aluerne dum oraret: in quadā prurupta mōtis rupe sub qua erat magnū p̄cipitiū diabolus arripuit eū: ut per deuexitatē illam eum iactaret: de quo certe fuisset mortuus: nisi diuina grā eēt adiutus: beatus Franciscus manus ad saxum extendit: & lapis ille: ut apparet hodie cementib⁹ ut cera digitis beati Francisci cessit & manib⁹: & sic dñi auxilio iuocato: & ad lapidez se fortiter tenēdo: caluz euasit inimici. ¶ Duodecimo & ultimo bñm Franciscū diabolus aggreffus est de sepe ratiōibus: qñ diuina grā pmitēte: per plures mēses stetit ut dñm est supra tanta hostis uexatiōe tētatus: ut si oraret & alia ageret: qñ nō uisitabat a dño: q̄ se a dño derelictū reputaret. Sed tādē edoctus a dño ut hēret fidē grani sinapis: mōtē. i. tētationē dño faciente a se propulsauit. Diabolus ēt ad summū dolorē eū conatus est deducere: & hoc malis exēplis fratru: quib⁹ beati Frāscisci uiscera trāsfodiebat: & hec omnia hostis agebat: ut quē in se supare neqbat turbatiōe de aliis obtineret. Sic ergo p3 quot modis & quo mō Frāscisc⁹ ad instar dñi nři Iesu xpi molestatus fuit ab hoste: nec uictus ab eo. Sed xpi grā ab eius tētationib⁹ liberatus est & pseruatus. Et quia uiriliter se habuit contra hostem diabolū. Xps ipm beatū Franciscū ut Antonium abbatē nunq̄ deseruit: & per orbem nomen eius celebre effecit. Sed propter que exētia in bño Francisco. Ipse p̄r beatus a diabolo nō est uictus: imo hostis ab ipso supatus est: dicitur fructus. xxi. & cōformitate. & sic p3 breuiter secūda pars istius septimi fructus & cōformitatis declarata. u3. Frāsciscus molestā.

¶ Sequit̄ fructus. viii. & cōformitas. u3. Iesum cetus prosequit̄ Franciscus secundā. Expositio prime part̄is. u3. Iesum cetus prosequit̄.

Omnis nři Iesus xps cui⁹ sit deus & homo: ac cōter oīa cōtinēs & donās: q̄b⁹ hoies aliū seu alios prosequunt̄ & imitant̄ tā temporaliter & corporali q̄ spūali: utpote ipse salus & medicina: q̄re infirma. lux cādor: q̄re ignorātes. i. quo sunt oēs thesauri sapie & scie dei absconditi: q̄re sapiētes. Diues imēsus oib⁹ dās affluēter: q̄re paupes & idigētes. Ipse dñs uirtutū: q̄re iusti & sc̄ti. Via post eū errātes idicās: q̄re ueritas. Vita: q̄re deficientes. Misericordia: q̄re p̄ctōres. & sic de aliis ei⁹ cōditōib⁹: ab oib⁹ rōnabilr d3 p̄seq & imitari: et si fuerit sc̄m iuxta modū loquēdi iudeoz. Io. xii. tot⁹

Mundus uadit post euz: erat tñ decentissimū q sic se
ret. u3. q ut uirtuosissimus & sanctissimus ab oib⁹ se
queret: nō solū a plurib⁹ s3 ab omnib⁹. ueq3 qā facili⁹
doctrina alicui⁹ & actus a pauciorib⁹ imitant⁹ & me
li⁹ capiunt q a plurib⁹. Hinc est q saluator nñ nō oēs
homines mūdi uoluit hēre discipulos: & si uenisset p
oium salute: s3 amicos spālī: qbus pfecte informatis.
de sua doctrina & uita & suis mirabilib⁹: p ipsos ue
lut p imitatores pfectos eiūsdē alii iformarent: ac ad
psequēdū dñi uestigia inducerent. Et q sic fit factum
ōndit Mattheus in. iiii. cap. sui euāgelii & .x. ubi osten
dit dñs aplos ad se uocasse sequendū: & spālīter ea. x.
ubi oñdit q duodecim uocauit ad se sequendum pre
aliis. u3. Petrū & Andream. Iacobū zebedei & Ioānē
fratrē eius. Philippū & Bartolomeū. Thomā & Mat
teum. Iacobū alpei. & Thadeū. Simonez & Iudam
Scariotis: cuius loco. Act. primo electus est Mathias.
Hos duodeciz principalr uoluit hēre discipulos: quos
de doctrina & uita ac suis informauit uirtutib⁹. Sed
post istos ut dicef designauit & alios septuaginta du
os: q eius fuerūt discipuli. ut hētur Luce. xii. de qbus
ad pñs ppter prolixitatem uitandā nihil dicef. Sed de
primis intendo succinēte loqui. De qbus loqui uolen
do est uidendū quales fuerūt generalr. Et secundo de
quolibet spālīter. Sed añ quoddā dubiū ē soluendum
& si pro parte iā pateat ei⁹ solutio. ¶ Dubiū est istud
an dñs noster Iesus xpūs decēter fecit aplos eligēdo
& discipulos hēre spāles uolēdo: quia uideret melius
fore hēre multos: q paucos: & omnes: q aliquos spā
les. Rñdetur q dñs decentissime fecit primo uolēdo
hēre discipulos. Ratio prima quia cū esset uirtuosissi
mus aliquos ipi⁹ ad instar aliorz imitatores hēre de
bebat. Pithagoras Plato Socrates Aristoteles & sic d
aliis: Ioānes Baptista habuef disciplos: qre ipē a for
tiori. Secunda rō ad maiorem authenticationē sue uite
& doctrine ac signoz suoz: quia si in ore duorum uel
trium stat omne testimoniū: multo fortius in ore plu
riū: quare discipulos habere debebat. ¶ Secūdo prin
cipaliter multos hēre debebat & nō oēs in testimoniū
ut est dcm. Sed q nō omnes p3 ex hoc: quia uerba ni
sterii nō omnibus erant ppalanda: quia non intelligē
tibus fuisset potius ad errorē: q ad utilitatē: sicut acci
dit de quibūsdā xpm sequētibus: q in uerbo eius scan
dalizati sunt & abierūt retro. Ioā. vi. Itē uita xpi erat
perfectissima: quare nō erat faciliter ab omnib⁹ psc
quenda: xps ergo elegit aliquos: quos de uita & aliis
informauit p quos de his alii sunt fidelr & ueraciter
informati: qre nō oēs. S3 aliquos elegit in discipulos.
¶ Tercio duodecim primo eligēdo: & postmodū se
ptuaginta duos. duodecim discipulos dñs hēre uoluit
ut figure ueteris testamēti implerent: & nouū testamē
tū cōcordaret cū ueteri: decebat. n. ut qā xps est pñ &
deus. sicut Iacob duodecim filios habuit. Gen. penul
timo. sic & xpus duodecim apostolos. & sicut ipsi.
Duodecim Iacob filii duodeciz fuerūt patriarche po
pulū dei gñantes: sic & ipsi apostoli pplm xpianū p fi
dē xpo pducētes. Qui apostoli sunt duodecim fontes
aquaz in helim. Exo. xy. ratiōe gratie & spūs sancti.

qre xps di
sciplos ha
ber uoluit

qre duos
deciz hēre
uoluit.

Figure pñ
gurantes
duodecim
aplos.

Duodecim principes filii multitudinis filioz israhel. Nu
meri. xvii. qā picipes ipsi sunt populi xpiani. Duode
cim exploratores. Nume. xiii. p terra pmissiōis: qā to
tū mūdū qsierūt ad pplm ducēdū ad terrā nobis pmis
sam a xpo. s. uita eterna. Duodecim uiiri lapides tollētes
de medio Iordanis. Iosue. iiii. ecclesiā catholicā fundā
tes. Duodecim leones rōne fortitudinis: sup quos ste
tit mare. i. christus. iiii. g. vii. duodecim leonculi thro
ni Salomonis. i. Iesu xpi: quia fides catholica tota fuit
in eis. ii. Paral. ix. Duodecim acetabula argentea. Nu
meri. vii. p que icensum placatōis offert dño. Duode
cim hore diei Ioan. xi. qā ipsi duodecim articulos ueri
solis. i. de xpo ordinauerūt. Duodeciz fundamēta muri
ciuitatis Ierusalē. Apoc. xxi. qā ipaz ciuitatē fide & p
dicatiōe cōstruxerūt. Duodecim pōtes ibidē: qā iplis
mediatib⁹ itroitus ad celū obtinet. Duodecim lapides
p̄ciosi quos xps h3 p imitationē ut sūmus sacerdos in
uestimēto suo. Exo. xxix. Duodeciz panes: q deo offe
runt. Leuit. xxiii. quia iplis dei misericordia obtinet.
Multe sunt figure alie sc̄tōs ipos aplos figurātes: que
clare sunt ituetibus aplōz inspectis cōditionibus. Sic
ergo dñs nñ Iesus xpūs pfatis de causis: duodeciz ha
buit aplos & discipulos pre aliis singulares. Veg. ter
tio anno sue p̄dicatōis designauit & alios pter duode
cim aplos septuaginta duos discipulos: & misit illos ad
p̄dicandū: ut sicut. lxxii. uiiri a deo ipleri sunt spū Moisi
ad iformandū sinagogam: sic. lxxii. essent discipuli dei
spū pleni ad fundandū & edocēdū fideles in catholi
ca ecclesia. Sic ergo apparet prefatis: p̄missi dubiū
solutio & succinta. ¶ Restat ergo uidere qles discipu
los xps uoluit hēre. Et primo loquēdo gñalr de oibus
simul. Secūdo spālīter de quolibet uidendo figillatim.
Et ad uidēdū in gñali qles fuerunt ipsi apostoli: h̄ pōt
uideri in gñali. s. Primo quō sūt a xpo & scō euāgelio
nūcupati. Secūdo quō fuerūt in se ordinati. Tercio ad
qd sunt p xpm deputati. ¶ Circa primū uidendū est
quō sunt apostoli a xpo declarati & uocati: qb⁹ appa
rebit q ipsi fuerūt hoies insignissimi: xpus. n. uocauit
eos. Primo lucem mundi. Mat. v. uos inquit apostolis
estis lux mundi: & sic uita exemplarissimos. Secundo
sal terre: ibidē Mat. v. ppter quod dixit eos prudētissi
mos. Tercio ciuitatē: ibidē. Nō pōt ciuitas abscondi
posita supra montē: quo dixit eos tutissimos. Quarto
lucernā: ibidē: qre & illuminatissimos. Quinto oues:
Mat. x. Ego mitto uos sic oues inter lupos: & sic mitis
simos. Sexto deo acceptos: ibidē: q uos recipit me re
cipit: & sic deo singularissimos. Septimo matrem &
fratres: Mattei. xii. Ecce mater mea & fratres mei: &
sic dilectissimos. Octauo filios nuptiarū. Mattei. xx.
& sic electissimos. Nono amicos. Ioānis. xv. uos dixi
amicos & c. & sic de Secretis dei informatissimos. De
cimo filiolos. Ioannis. xiii. filioli mei & c. Et sic pro re
gni hereditate deputatos. Vndecimo discipulos. Ioā
nis. xiii. cepit lauare pedes discipulorum suorum & c.
& sic sanctissimos. Duodecimo mundos: Ioānis quar
todecimo uos mundi estis & c. & sic mūdi purissimos.
Tercio decimo orphanos. Ioannis quarto decimo
non relinquam uos orphanos: & sic de morte Iesu

qre xps
post ap
elegit
scipulos
lxxii.

q b⁹ mō
apli
xpo nō
pati.

contristatissimos. Quarto decimo palmites. Ioan. xv. Ego sum uitis & uos palmites: & sic ope fructuosissimos. Quinto decimo pueros. Io. xxi. pueri habetis aliquid pulmentarii: & sic inocentissimos. Sexto decimo testes suos. Luc. ultio: & sic eos prodidit ueracissimos. Prefatis nominibus? In sacro euangelio apostolos a Christo nominatos inueniuntur fuisse: quales essent ex prefatis nominibus? declaratur & ostenditur: & sic per breuiter primū. ¶ Videndum est nunc de secundo. uiz. quomodo fuerunt ordinati: & hoc potest uideri si consideretur. Primo quales ipsi in se fuerunt: & sic considerati apparebit quod ipsi fuerunt. Primo mundanorum contemtores. Nam relictis omnibus? secuti sunt Christum. Mat. xix. Secundo Christi amatores. ad Rom. viii. quia nos separabit a charitate Christi? Et Act. iiii. Ibat apostoli gaudentes a conspectu concilii &c. Tertio operatores strenui. Act. iiii. per manus autem apostolorum fiebant signa &c. Quarto predicatorum feruidi. Act. iiii. Non possumus quod audiuius & uidimus non loqui &c. Christus in omnem terram exiit sonus eorum &c. Quinto diaboli & heresum expugnatores. Nam sub cultu dei totum mundum posuerunt. Sexto domini collectores. Ioan. iiii. alii seminauerunt & uos in labores eorum introistis. Septimo populi illustratores: quia lux mundi. scilicet uirtutibus? & signis. Octauo Christi imitatores precipui dicentes Christo secuti sumus te. Mat. xix. Nono contemplantos lucidi: quia uiderunt Christi gloriam & ante resurrectionem? & post. Decimo confirmatores placidi. Nam per impositionem manuum apostolorum spiritus sanctus dabatur fidelibus. Act. viii. Undecimo fundatores solidi. scilicet fidei ad Eph. iiii. superedificati supra fundamentum? apostolorum & prophetarum &c. Duodecimo gubernatores seculi & condonatores. Ego dispono uobis regnum &c. Luc. xxii. & Mat. xix. sedebitis super sedes iudicantes. xii. tribus Israel. Tertiodecimo impetratores omnium. Io. xvi. Quicquid petieritis preme in nomine meo dabit uobis. Quarto decimo conregnatores super. Ioan. xii. quia ubi ego sum & uos estis. Ioan. xv. quibus? apparet breuiter: quales fuerunt sancti apostoli in seipsum. Sed apparet et quales fuerunt apostoli si considerentur quo ad ea que ipsi seruauerunt. Fuerunt. n. ut habebatur. Mat. v. pauperes spiritus: omnia relinquentes uoluntarie. Secundo mites conuersatione. Tertio iugentes. scilicet misericordie uite presentis. Quarto esurietes iustitiam: eam seruantes. Quinto misericordes: aliis compatientes. Sexto mundo corde: ab omni peccato se custodientes. Septimo pacifici: pacem habentes & procurantes. Octauo persecutores? summa patientia: omnia consilia dei & mandata custodiētes. Ipsi. n. secuti sunt Christum & corporis gressu & uirtutū Christi obseruatione spirituali. ut per quilibet uita & mores eorum in euangelio expressos intuerentur. Ex quibus? quales sancti apostoli fuerunt euidenter declaratur: & sic per secundū. ¶ Tertium quod ostendit quales sancti apostoli fuerunt: est si consideretur quod Christus eis fecit. Ipse. n. saluator sanctos apostolos suos. Primo uocauit ad statum perfectionis & summe dignitatis. scilicet apostatus. Non in seruos: sed in socios & amicos: quod status est summe perfectionis. Secundo liberauit eos ab omni macula mundane prauitatis: omnia. n. dimiserunt que sunt mundi. Mat. xix. Tertio illustrauit doctrina salutari. Mat. xxi. docebat eos cottidie de regno dei & Io. xv. omnia que audiui a patre meo nota feci uobis. Quarto auctorizauit potestate singulari. Nam dedit eis potestatem cal

cardi super omnia demonia: & ut languores curarent: ad dimittendum peccata potestatem tradidit. Ioan. xxii. Quinto mirificauit signis: uirtute spirituali: cum in nomine Iesu demonia eis subiiciebantur & infirmitates curabant. Sexto adornauit sanctitate diuinali spiritu sancto eos replendo: Ioan. xxii. & Act. ii. Septimo diuulgauit eloquio uirtuali: in omnem terram sonus predicationis eorum exiit. Octauo ordinauit in sacerdotes: & dispensandum eis tribuit sui corporis & sanguinis sacramentum. Mat. xxvi. hoc facite in meam commemorationem. Nono meritis sublimauit: ipsos ponendo ecclesie fundamentum: plantauerunt enim ecclesiam sanguine suo. Decimo gloriam suam eis referauit & in montem & in resurrectionem: ut patet. Ioan. xx. Undecimo in celis collocauit specie & promissione: Mat. xix. uitam eternam possidebitis. Duodecimo iudices omnium delegauit. Mat. xix. cum sederit filius hominis in sede maiestatis sue: sedebitis & uos super sedes duodecim iudicantes duodecim tribus Israel. Multa alia dominus Iesus suis fecit discipulis: sed predicta sufficiant pro presenti. Sic ergo ex predictis apparet quales fuerunt discipuli & apostoli domini Iesu: tribus uicibus prefatis & in generali. ¶ Restat ergo dicendum de eis in spirituali & succinte propter operis plenitudinem uisandum: & tractandum est de eis secundum ordinem quo nominantur. Mat. x. ut dictum est supra. Primus in ordine est beatus Petrus: quod qualis fuerit per ex scriptura diuina. scilicet euangelio & in Act. apostolorum. Fuit enim primo penitus mundanorum abdicator. Mat. iiii. uidit Iesus Petrum & Andream & uocauit eos: & statim relictis retibus secuti sunt eum. Secundo uerus abnegator. Iesu uolente eius pedes lauare. Ioan. xiii. Domine tu mihi lauas pedes &c. Ecce fui abiectio & humilitas. Sed non fui sed domini uoluntatem uelle peragere ostendit dicens. Domine non tantum pedes: sed & manus? & caput. Tertio mandatorum Christi executor: patet primo in sua uocatione: ne uocatus enim a Christo: statim omnibus dimissis post eum iuit. Imitatione ipsius ad mare pro statere existente in ore piscis. Mat. xvi. Quando dixit domino. Mat. xiii. si tu es domine iube me uenire ad te super aquas. insuper ad Christi preceptum. Luc. v. cum laborasset per totam noctem: laxauit rete. Quarto feruidus Christi amator: quod amorem ad Christum ostendit. Primo omnia relinquendo. Secundo pro Christo mori uolendo. Mat. v. Tertio a Christo nullo modo recedendo cum alii recessissent. Ioan. vi. dicens. Domine ad quem ibimus &c. Quarto quando paratus erat ut animam pro Christo poneret. Mat. viii. Quinto quoniam nimio eius amore Christum secutus usque in atrium iudeorum: non recordabatur de eo quod sibi predixerat. scilicet de sui negatione. Sexto quando audita eius resurrectione iuit ad monumentum currendo. Ioannis. xx. & Luc. xxiii. Septimo quando Christo apparente in litore se nudauit ut ad ipsum ueniret. Ioan. xx. Octauo quando ter a Christo interrogatus si eum diligeret: quod sic. respondit. Ioan. xxi. Verum quia se diligentes Christus diligat: & ipsum Petrum amasse Christus ostendit. Primo ad suum discipulatum eum admittendo. Secundo suum nomen ei conicando & cedendo: quia petra est Christus: a petra petrus? id est a Christo est dictus? Tertio ceteris apostolis perficiendo. Quarto

quales fuerunt apostoli Christi in generali.

quales fuerunt apostoli Christi in spirituali
Petrus

Quibus? dominus apostoli a Christo decoreati sunt.

to de interrogatis a petro rñdēdo & apīēdo ueritatez: ut infra patebit. Quinto ad sua secreta admittendo & adducēdo: ut patuit in fuscitatōe puelle: trāsfiguratiōe in mōte & orōne in horto. Sexto suā gloriā ei in mōte oñdēdo. Septio opādi mira prātē ei tribuēdo. Octauo tpe negatōis eū respiciēdo. Nono tēpore resurrectōis ei spāliter apparēdo. Decimo suū populū & oues ad custodiā cōmittēdo. Ioā. ultimo. Et sic p³ Petrū a xpo dilectū. Quinto uerus testificator. Mat. xvi. cu³ Iesus q̄reret quē eū hoies dicerēt & qd ipsi. rñdit Petr⁹: tu es xps fili⁹ dei uiui &c. Sexto diuioz aspectator. qñ Mat. xvi. duxit eū: cū Iacobo & Ioāne Iesus in mōte: & trāsfigurat⁹ est &c. Septimo xpi pfect⁹ imitator. iō dixit xpo Mat. xix. secuti sumus te &c. & Io. xxi. dixit Iesus Petro sequere me & surgēs secutus est eum &c. Octauo archāoz idagator. b. Petrus pre aliis xp³ au dacter iterrogabat. ut fructu. xii. dicet & oformitate. Nono donoz receptator: spū scō fuit replet⁹. Act. ii. Decimo magn⁹ p̄dicator. Nā p̄dicatōe tria milia con uertit & multos alios p orbē & rome. p³. Act. ii. Vnde cimo grat⁹ informator. p³ in suis epistolis: q̄ pfundita te & discretissima iformatōe sunt plene. Duodecio ac cept⁹ exorator. Nā libēter orabat. ascēdit in tēplū ad orādū. Act. iiii. & scā ofone fuit i extra. Act. x. Tercio decimo efficax opator. p³. q̄ ei⁹ umbra sanabat infir mos & mortuos plurimos ipse fuscitauit. Quarto de cimo ecclesie gubernator: q̄ sup hāc petrā xps eccle siā suā edificauit. Mat. xvi. q̄ ipse pastor est ouiu & sū m⁹ pōtifex. Quo declarat⁹ q̄ ipse fuit hō sūme fidelita tis. Mire stabilitatis. apre affabilitatis. Magne scitatis. Recte eqtatis. Scē exemplaritatis. Digne auctorita tis. Clare ueritatis. Vere honestatis. Penitentie & au steritatis. Prudentie & sagacitatis. Clementie & cha ritatis: que omnia uero pastori debent inesse: que per fecte fuere in beato Petro. Quinto decimo patientie demonstrator. qñ capite uerso ad terraz uoluit crucifi gi & mori. q̄b⁹ apparet bti Petri uite excellētia & san ctitas. ¶ Secūdus in ordine ponit bti apls Andreas: q̄ q̄lis fuerit: & euāgelia & eius legēda declarant. Hic apls Andreas fuit. Primo boni idagator. Nā fuit ipse primo. Ioā. baptiste discipulus & post dñi saluatoris. Scdo: q̄ sunt sanctitatis executor. Nā audito a Ioāne de Iesu q̄ eēt agnus dei &c. ad Iesum inuit & p totam diē secū stetit. Tercio dñi receptor. Nā in nauī eius & petri Iesus stetit. Luc. v. & cepunt pisciū multitudi nē. Quarto mīdi execrator. uocatus a xpo oibus reli ctis secut⁹ ē eū. Mat. iiii. Quinto alioz ad bonū euo cator. Nā fratrē suū Petrū ad xpm adduxit. Ioā. i. Sex to miroz contēplator i deserto. qñ dñs de qnq³ pani bus satiauit qnq³ milia hoīuz: Andreas dictos panes puerz dixit hēre &c. Septimo ueroz demfator. Egee rōnib⁹ pulcherrimis oñdit xpm uolūtarie passum: & crucis subire uoluisse patibulū. Octauo gratus pora tor: sua eloquētia totā Achaiā ouertit ad dñm. Nono signoz opator in uita sua (ut dicit ei⁹ legēda) miracu la multa & signa est opat⁹. iō habuit animi constātiā. Naz Egee dicēti sibi q̄ crucis ferre suppliciū eū coge ret. Rñdit si crucis patibulū expauescere: crucis glo

Andreas

riā nō p̄dicare. Vndecimo i eo fuit passiōis tollerātiā: Fuit. n. primo a. xx. hoibus cesus & demū crucifixus. Duodecimo de crucifixiōe habuit complacētiā p³: q̄a crucē salutauit: crucis se amatorē semper fuisse decla rauit: a cruce noluit remoueri. In cruce mori uoluit: & de cruce ad deum ire. q̄b⁹ succincte. p³. qualis fuerit bti Andreas xpi discipul⁹. ¶ Tercio apls & discipu lus dñi in ordine: ponit Iacobus Zebedei q̄ Iacobus maior uocat⁹: q̄ qualis fuerit patere pōt ex his: ipso. n. fuit primo deo obediētissimus: uocat⁹. n. a xpo: statiz p̄ez & oia reliqt: Mat. iiii. Scdo uolūtarie pauprim⁹. Nā bona oia tā nature. s. p̄em & m̄em: q̄ fortune di misit: & pauprim⁹ est effectus: Mat. iiii. & xix. Tercio xpi amatissimus: p cui⁹ amore p̄em reliqt & m̄ez & oia: & ipsi soli adhesit. Quarto dei honoris zelantissi mus: nā q̄a Samaritani Iesum nō recepāt: uolebat q̄ cōburerent igne diuio. Quito xpo fidelissim⁹: cui ut sibi fidelissim⁹ xps ostendit suā gloriā in monte. Mat. xvii. hūc admisit i puelle fuscitatōe & in ofone in hor to. Sexto ad passiōē p xpo suscipiendā paratissim⁹. Mat. xx. dicto ei a xpo potestis calicē bibere &c. Re spōdest possum⁹ &c. Septimo in morte sustinēda con statissim⁹ &c. q̄a decapitat⁹ &c. Octauo i multis iue nī singularissim⁹. Prio q̄a fuit prim⁹ martir de aplis. Scdo regnū celoz de aplis prim⁹ itrauit. Tercio sta tū & premiū aplōz i celo ipse prim⁹ suscepit. Quarto ipse fuit prim⁹ reddēs uicē xpo: p ipso moriēdo. Qui to primus q̄ dictū xpi uerificauit. Mat. xxiii. dixit. n. Mittā ad uos p̄phas &c. Seq̄ & ex illis occidetis &c. Sexto prim⁹ q̄ in ierusalē p fide ē mortuus de aplis. Septio cui⁹ martiriū est celebri⁹ loco cōsiderato. Octa uo primus q̄ triplicē i celo coronā habuit. u³. martiriū castitatis & cōctrie. Nono a xpo in celo prim⁹ susce ptus. Decio prim⁹ beatificat⁹. Vndecio prim⁹ in celo canonizatus. Duodecimo pre aliis apostolis exaltat⁹: iuxta dictum. Mattei. xi. qui minor est in regno celo ru: maior ē ipso. Nono est cūctis gratiosus: q̄a oib⁹ subuēit ad eū recurrētib⁹. Ipse prio ab ifidelitate libe rat & ducit multos ad fidelitatē. ut p³ de regia Lupa & ei⁹ uiro. Scdo discipulos ei⁹ corpore deficiētes: in columes reseruauit. Tercio deditos diaboli seruitio eripuit: p³ de Phileto & Hermogene. Quarto suspen sis opē impēdit: patuit de filio pegrini &c. Quito uin culatos absoluit. p³. de illo: q̄ erat in fundo turris &c. Sexto mortuos fuscitauit: p³. de illo q̄ se occidit diabo lo decipiēte. Septio a snia eterna custodiuit militē q̄ dā. Octauo famelicis subuenit: cuidā deficiēti panem subiciētiū dādo. Nono aliquos ne possent capi custo diuit. Decio traditos icēdio liberauit: ut patuit de illo qui missus fuit in ignē: quia eū in segetē posuerat &c. & sic de aliis: q̄b⁹ assidue bñficia porrigit & prestat. Vndecimo est toti mundo radiosus: p³: q̄a iter ad scēti Iacobi sepulcrū: notū est oibus xpianis. Quib⁹ appa ret iam dictis: q̄lis fuerit hic apls Iacob⁹ oibus eui dēter. ¶ Quart⁹ apls & d. scipulus: est Ioānes euāgeli sta: cui⁹ scētitatis fuerit & excellētie: apparere poterit si eius eē cōsideret: & qñ dilectus fuerit a xpo. Cum .n. ipe bti Ioānes se plurib⁹ in locis asserat a xpo di

Iacobus maior

Ioannes euangelista

lectū: uidēdo quō fuerit apparebit q̄ excellētissimus fuerit sc̄itate: dñs Iesus ad b̄m Ioānē p̄la signa ostēdit dilectōis: & modis plurib⁹. Et p̄rio uocādo eū ad statū sūme p̄fectōis. Mat. iiii. uocauit. n. eū ad statum aplicū q̄ est stat⁹ p̄fectus: & hec uocatio fuit in iuuentute. Et tūc b̄tīs Ioānes bona nature. s. patrē reliq̄t & matrē: & bona fortūe ut p̄3. Mat. iiii. Secūdo p̄seruādo eū ab actu dire ip̄fectōis. s. cōtinētie: q̄a uolētē nubere sc̄dm Ieronimū ad se uocauit. Tercio admitēdo ad secreta sue cognitiōis in suscitatiōe puelle: in trāsfuratiōe: in orōne i horto: & ad ei⁹ nuptias p̄sonaliter assistēdo. Quarto ipsi⁹ p̄titiōnē acceptādo: p̄3 qñ interrogauit de suo p̄ditore in cena: & x̄ps rñdit. Quinto sup̄ ipsi⁹ p̄ectus in cena recūbēdo & reclinādo: unde fluēta euāgelii ut cātar ecclesia traxit & hausit. Sexto suā matrē in cruce ei comēdādo. unde sciendū est secūdm Ieronimū in sermōe de assumptiōe. Cogitis me. factus est Ioānes filius uirginis comēdatiōe tali facta de Ioāne uirgini Marie. Sed quō: dicit cura adoptiōis: fuit ergo nō filius naturalis sed adoptiu⁹ ipsius Marie. Et Sed tūc est dubiū: cū p̄ baptisimū sim⁹ nos oēs filii dei adoptiu⁹: quō adoptiō n̄ra differt ab adoptiōe Ioānis: Marie? Rñdet q̄ est ualde distincta: & primo p̄ respectū ad x̄pm cū extra se nihil charius & diligentius habere uirgine Maria: q̄re hāc sibi re comēdādo: quia fecit eū pre aliis thesaurarium suum: magnum amiorē oñdit. Secūdo per respectū ad beatā Mariā. Ipsa. n. obediēs filio: ip̄m pre aliis apostolis dilexit: & ad ip̄3 ut mater in oībus se habuit. & uide q̄ relinquerē mūdū: nō solū x̄ps est mater & frater: sed Maria in matrē dat a x̄po: sp̄aliter Cruci eius assidua meditatiōe assistēti. Tercio p̄ respectū ad Ioānē. Ip̄e. n. ex h̄i plura habuit. Primo q̄a cū uirgo esset gratia plena: de sua gr̄a cidē dedit salte mercesuē & meritorie. Secūdo q̄a factus est frater x̄pi mō sp̄ali pre aliis. Tercio quia ex hoc est Ioānes declaratus: q̄ erat humillimus purissimus & sic de aliis uirtutibus ex quo b̄tē Mariē sic est iūctus: q̄a sile simili iūgitur. Quarto exhibitus est Ioāni fiducialior accessus, ad x̄pm & ad beatā uirginē pre aliis in suis optatis: q̄a filius ad matrē fiducialiter accedit: & frater ad fratrē. Quo sequit q̄ q̄cqd̄ petit obtinet. Et sic p̄3 q̄lis ē Ioānis adoptiō. Septio p̄ cunctis de abdītis diuinis illustrādo. Paulus ad tertiu celū. Ioānes sup̄ oīa (ut dicit Aug.) eleuat⁹ itonuit. In principio erat uerbum. Octauo oīa futura circa statū ecclesie reuelādo: p̄3 in Apocalip̄i: q̄d nulli fecit ap̄loz q̄d nobis pateat. Nono sp̄i scō replendo & p̄ ei⁹ man⁹ ip̄onē: sp̄m sc̄m fidelib⁹ dādo. Act. ii. & forte habuit pre aliis singulare. Decimo oīum sc̄toz cōditiōib⁹ adornādo. Fuit. n. ap̄l̄s insequēdo x̄pm. Euāgelista in euāgelio. Martir in dolio. Cōfessor x̄pm cōfrater cōfiteōdo: & p̄3 in actib⁹ ap̄loz & sua legēda in p̄cipio. Virgo purissimus: q̄a sic elect⁹ & sic p̄māsit: p̄ph̄a fuit &c. Undecimo de ip̄so sp̄alē curaz hñdo & oñdēdo: p̄3 i tradēdo m̄f̄3 eidē. Duodecimo sua doctrina ecclesia illustrādo & radiādo: p̄3 de ei⁹ euāgelio & ep̄istolis. Tercio decimo charitate mirabilē eū replendo: p̄3 q̄a in suis epl̄is de ea est sp̄ali loquēdo. Quarto

decimo miraculis maximis declādo: p̄3 de plurib⁹ mortuis in sua legēda. Quinto decimo in suo decessu ip̄3 uisitādo & uocādo. Sexto decimo a mortis dolore ut dicit b̄tīs Ieronim⁹ p̄seruādo. p̄fatis ergo apparet b̄m Ioānē dilectū fuisse a x̄po. Et S3 cū dicit euāgelii. Ioā. xiii. q̄ x̄ps oēs ap̄los dilexit: cur b. Ioānes de dilectiōe x̄pi plus aliis comendat⁹? Rñdet: q̄ amore iteriori: x̄ps & si oēs equali forte dilexerit non tñ amore exteriori: q̄ in duob⁹ ē p̄cipali. u3. in familiaritatis oñsiōe: & sic b̄m Ioānē plus aliis dilexit: uel in donoz exhibitōe: & sic b̄m Petrū plus dilexit: q̄a p̄cipē eū eccl̄ie fecit. Et sic sub ei⁹ cura uirginē & alios ap̄los & suas oues dedit. Quib⁹ iā dictis sc̄titas apparet b̄m Ioānis & q̄lis fuerit. Quint⁹ discipulus & ap̄lus ē b̄tīs Philipp⁹: q̄ i sua legēda comēdat⁹ de plurib⁹. u3. p̄rio de p̄dicatiōis istācia: p. xx. ānos per Scithiā gentib⁹ p̄dicauit x̄pm: & p̄fem ad fidē cōuertit. Sc̄do a uirtutis gr̄a. Nā draconē abscedere cōpulsit: mortuis uitā p̄buit: draconis statu morbidos curauit & sanauit. Tercio a sue mortis p̄scia: nā p̄ dies septē añ: Mors sua ē ei a dño reuelata. Quarto a passiōis tolerātia: nā p̄ sp̄s sc̄ti reuelatiōe cū ad p̄dicandū indis prexisset: in ciuitate Ieropoli a pagāis capt⁹: octuagesimo septio sue uite anno crucifix⁹: p̄ x̄pi amore ad deū migravit. Quib⁹ q̄tuor testimoniis ip̄e oñdit fuisse sc̄titate p̄clar⁹ & insignis. Et Sext⁹ ap̄l̄s & discipulus ē b̄tīs Bartholome⁹: q̄ in sua legēda a q̄tuor p̄cipali comēdat⁹. Prio a sc̄titate eminētia: q̄ p̄3 ex multis: & p̄rio ex demonis testificatiōe: qui iterrogat⁹ q̄s eēt. b. Bartholome⁹ rñdit: q̄ amicus dei oipotētis &c. Sc̄do ex orōne: cēties in die & cēties i nocte flexis genib⁹ deū orabat. Tercio ex āgeloz obsecutiōe: angeli dei cū eo ambulabant &c. Quarto ex secretorū cognitiōe: demon inq̄t oīa p̄uidet: oīa nouit &c. Quinto ex terrēoz despectiōe: uñ regi Polemio munera sibi offerenti rñdit. Ego nihil terrenū nihil carnale desidero &c. Sc̄do austeritatis efficacia: q̄ qdē p̄3. Prio ex demonis ostrictiōe & ligatiōe: ligauit. n. demonē ut nō posset loq̄ &c. Sc̄do demonis expulsiōe a filia regis Polemii. Tercio demonis obrepātōe. Nā ei⁹ iussu demon oīa idola cōfregit. Quarto demonis oñsiōe. diabolū oñdit Regi Polemio & aliis q̄lis eēt. Quinto fructuosa p̄dicatiōe: regē Polemii cū suo regno sua p̄dicatiōe cōuertit. Tercio comēdat⁹ a sūma patia. Prio. n. fuit fustib⁹ cesus. Sc̄do uiu⁹ decoriat⁹: q̄d nulli sc̄toz ē sc̄tm. Quarto fuit corpus ei⁹ in multis a diuina p̄uidētia p̄spectū & obseruatū: ut in ei⁹ legēda h̄i. Quib⁹ succinēte b̄m Bartholomei sc̄titas apparet. Septimus ap̄l̄s & discipulus ē b̄tīs Thomas: quē oñdit ei⁹ legēda & euāgelii fuisse: primo fideiōtissimū. Ioan. xii. Eamus ait ad ap̄los & moriamur cū illo. Secundo fidelissimū: post resurrectionē omnia credendo Christum deum suum est p̄fessus Ioan. xx. Tercio signis notissimū: patet de multis miraculis per ipsum factis tam in morbis sanatis q̄ mortuis suscitatis. Quarto eloquio acceptissimū: multos cōuertit sua p̄dicatiōe & grata informatiōe. ut p̄3 in legēda. Quinto passiōe clarissimū: bis in carcerē est missus: sup̄ ardētes laminas incesit. In ardētē fornacē est

Ioā. plusq̄ ceteri ap̄l̄i amore exteriori dilect⁹ est.

Philipp⁹

Bartholomeus.

Thomas

Mattheus

Iacob⁹ mi
nor.

Tadeus

Simon ca
naneus

Mathias

Paulus

iniec⁹ & tādē gladio est trāsuerberat⁹. Sexto a popu
lis post mortē honoratissimū: ut dicit alia legenda. Mi
ra corp⁹ eius faciebat in mari & in aliis. qb⁹ gloriosa
cōuersatio bti Thome & uita p3. ¶ Octau⁹ ap⁹lus &
discipulus est bt⁹s Matte⁹ euāgelista. Hic primo mū
dū abdicauit pfectiōalē. Mat. ix. de hoc hī. uocatus a
dño sequit⁹ est eū. Scdo euāgelii ordinauit: hic enī
fuit primus sc⁹ti euāgelii scriptor & ordinator. Terti
o hereses extirpauit: Magos q se p deo coli faciebant.
Quarto dracones effugauit. Quinto mortuū regis fi
liū suscitauit. Sexto honorē sibi impēsu3 refutauit. Se
ptimo multos ad fidē cōuertit & baptizauit. Octauo
gloriosa cōstātia occisus ad celos migravit. Quib⁹ sc⁹ti
tas bti euāgeliste Mattei clare p3. ¶ Non⁹ ap⁹ls & di
scipulus est bt⁹s Iacob⁹ minor dict⁹ Iacob⁹ Alphei.
Hic p⁹rio comendat de p⁹rogatiua diuine assimilatiōis.
Fuit. n. xpo simillimus. Scdo de excellētia pfectiōis:
qa uocat⁹ ē iust⁹. Terti⁹ de primate missae celebratio
nis. Fuit. n. ipse prim⁹ q missaz celebrauit. Quarto de
festiuitate dñice apparitiōis: qa primo sibi dñs Iesus
apparuit post suā resurrectionē. Quinto de cōuersa
tionis sc⁹titate: nita sua fuit tota sc⁹tissima. ut p3 in sua
legēda. Sexto de tollerātia passiōis: de pulpito fuit p
iect⁹: lapidib⁹ obrut⁹: & perticha Fullōis p xpi fide
excerebrat⁹. Quib⁹ sex p3 ei⁹ uite excellētia & sancti
tas. ¶ Decim⁹ ap⁹loz ē Tade⁹ ap⁹ls: q pclarus fuit pri
mo uerbo & doctrina. Nā multis p⁹dicauit: & ad fidē
cōuertit: ac utilē eplaz edidit & fecit. Scdo signo & po
testate diuina. Nā Abagaz regē curauit: & plura signa
fecit. Et qa legēdā h3 cōem cū sc⁹to Simone: iō legēda
utrūq3 ponit. ¶ Undecimus ap⁹ls est Simon canane⁹:
q cū bto Tadeo in legēda comēdat. Primo q ipsi fue
rūt sc⁹titate excellētes: Eoz. n. pntia demōes in idolis
rñsa dare nō potuerūt. Scdo eloquētia pollētes: p3
in eoz elocutiōe ad principē regis Babilōie. Terti
o futura p⁹sciētes: p⁹dixērūt. n. cūctū belli &c. Quarto cle
mētes & misericordes p3 cōtra magos: quos liberaue
rūt. Quinto mīra exercētes. Nā draconē p puez eodē
die natū: loq eū faciētes liberauerunt. sic & tigrides.
Sexto p martiriū ad deū ascendētes. Quibus & aliis:
qles fuerūt itelligi cūctis dat. ¶ Duodecimus ap⁹ls &
discipulus ē bt⁹s Mathias. hūc comēdat. Primo a xpo
disciplatio & eruditio: fuit. n. de. lxxii. discipulis. Scdo
inter duodecim ap⁹los ānumeratio: ut hī Act. iiii. Ter
tio ipsius cōditio. Fuit. n. in lege doctissimus: corpore
mūdus: aīo prudēs: in soluēdis qōnibus scripture acu
tus: in cōsilio puidus: & in fermocinatione expeditus.
Quarto ei⁹ martirizatio: falso. n. icusai lapidat⁹ securi
pcutit⁹ & māib⁹ ad celū extēsis ad deū prexit. que q
tuor ip3 comēdabilē faciūt: & toti mūdo sanctitate il
lustrē. Hec pauca in spālī posui de quol3 ap⁹loz. qbus
si dicta in gñali cuilibet applicent: ad loquēdū de quo
libet materia erit lata & sufficiens: q p pnti declatiōe
partis prime sufficiat. Quib⁹ claret qbus discipulis &
qlib⁹ fretus est & nallat⁹ dñs n⁹ Iesus xps. Vegz & si
bt⁹s Paulus ap⁹lus nec de. lxxii. nec de. xii. fuerit un⁹:
qa tñ meruit thronū duodecimū possidere: & antono
matice ap⁹lus nūcupatur: & a dño nō ab hoīe institut⁹

est ap⁹lus & elect⁹: qualis fuerit succincte uidēdū est.
Vñ bt⁹s Paulus ut p3 cōsideranti ei⁹ acta comendat.
Primo a nobili p⁹genie & gñatiōe: qa de tribu Benia
min: de Tharso cilicie: & ciuis fuit Roman⁹. Scdo
a legali informatiōe: In lege. n. fuit doctor excellētissi
mus quaz ad pedes didicit Gamalielis. Terti⁹ a sin
gulari uocatiōe. Nā dū iret ad persequendū xpīcolas
iclamat⁹ a xpo de celo: & ferocitatē deposuit: & se di
uine uoluntati per oīa submisit. Quarto a spūs sancti
repletionē. Nā ipū sancto fuit replet⁹. Quinto a spālī
sui in ap⁹lz electiōe. Dicēte xpo de eo. Act. ix. Vas ele
ctionis est mihi iste &c. Sexto a cordiali xpi dilectiō
ne. statim baptizat⁹: ingressus in sinagogas cōuincen
do iudeos p⁹bauit Iesum eē xpm. Septimo a fideli p
fessione. Nullus ap⁹loz sic fidem nec tādū ut Paulus
predicauit. Octauo a diuinali informatione. Nō enīz
euāgeliiū habuit ab hoīe sed p reuelationē Iesu xpi
Gala. i. Nono a prudētia & discretiōe. I3 p reuelationē
habuisset euāgeliiū. tñ Ierosolimā ascēdit: ad conferen
dū cū ap⁹lis de his que p⁹dicauerat: ne in uanū curreret
aut cucurrisset. Decio a carnis edomatiōe. i. Cor. ix. ca
stigo corp⁹ meū & in seruitutez redigo. Vndecimo ab
ip⁹h⁹ a deo ad p⁹dicandū emissiōe. Act. xiii. Spūs sanct⁹
dixit. Separate mihi Barnabā & Paulū &c. Duodeci
mo ab eloquētia & p⁹dicatiōe. Fuit. n. eloquentissimus
& lingua disertissim⁹: un⁹ uocabat⁹ Mercuri⁹. Act. xiiii.
Tertio decimo de sollicitudine & gubernatiōe. nunq
stabat in loco. Hodie hī & cras ibi. & iō dicebat de se
ipso: Instantia mea & sollicitudo omniū ecclesiarum.
Quarto decimo a cordis hūiliatiōe: cū maior eēt aliis
ad Gala. i. minimū ap⁹loz se nominat qui non erat di
gnus uocari ap⁹ls &c. Quinto decimo ab assidua ope
ratione. Non stabat Paulus ociosus: aut. n. orabat: aut
p⁹dicabat: aut manibus opabat⁹. ut p3 Act. xviii. Sexto
decimo ab edificatiōe. nihil. n. erat ausus dicere: nisi q
p ipm xps opabat⁹: ut cū aliis p⁹dicaret: reprobus non
inueniret. Decimo septimo a puritate & mūditiē nito
re: Fuit. n. uirgo purissimū: & si stimulus carnis ei eēt
datus. Decimo octauo a charitatis feruore. quis infir
mat & ego nō infirmor. ii. Cor. xi. & de charitate nul
lus eo meli⁹ dixit. Decimo nono a patiētie lōganimi
tate. decē & nouē tēgit genera tribulationū: quib⁹ fuit
afflictus. ii. Cor. xi. Primū cū dicit in laborib⁹ plurimis
.i. p mūdū discurredo: p. xxx. annos maximam partem
mūdi quesuit. De. ei⁹ laborib⁹ p3 in Act. ap⁹loz. Scdo
dū genus tangit: cū dicit in carcerib⁹. in carcere fuit in
Philippis. Act. xvi. in Ierlm. Act. xxi. in Cesarea. Act.
xxiii. ubi stetit duob⁹ ānis. & Rome ēt fuit. Tertiu3
gen⁹ tangit cū dicit in plagis. plagat⁹ fuit: & missus in
carcere. Act. xvi. & in Ierusalē templo clauso. Act. xi.
Quartū gen⁹ tēgit cū dicit. In mortib⁹ frequēter. ut p3
Act. xxii. & nisi fuisset liberat⁹ p milites: eēt mortu⁹.
un⁹ nota q iudei decies ei infidias parauerūt: ut eum
occiderēt. Primo in Damasco. Act. ix. Scdo in Ierusa
lē ibidē. Terti⁹ Antiochie. Act. xiii. in fine. Quarto in
Iconio. Act. xiiii. in principio. Quinto Licaonie siue Li
stris ibidē ictib⁹ lapidū. Sexto Thesalonice. xvii. Sep
timo in chorito. Act. xviii. Octauo ipso uolēte ire in

Siriam. Act. xxi. in principio. nono in ierusalem qñ tē pluꝝ clauferūt Act. xxi. & xxii. Decio qñ. xl. iurauerūt non comesturi: nisi eū occiderent. Act. xxiii. Vñ bñ fuit in mortibus frequēter. In philippis ut patet Actuum xvi. In Epheso (ut p3 Act. xix.) fuit etiā i morte. Qui tum genus tangit cum dicit a iudeis quinquies quādragenas una minus accepi Act. xxi. & hoc in templo clauso &c. Sextū genus tangit cū dicit ter uirgis &c. prio in philippis. Act. xvi. Sc̄do & tertio in ierusalem: ut habet Act. xxi. uel in Iconio. Act. xiiii. Septimū genus tangit: cum dicit semel lapidatus sum &c. & hoc in listris. Act. xiiii. Octauum genus tangit cū dicit naufragium feci hoc creditur: q̄ fuerit quādo iuit romam. Act. xxvii. Nonū genus tangit: cum dicit nocte ac die in profundū maris fui. Remigius super epistolam ad Romanos dicit: q̄ sic fuit ad litteras: sed quādo nō p3 ex scriptura. Alia uero genera partium tangit ppter itinera: partim ex alio. unde in itinere passus ē. Decimū genus. s. picula flumina. Vndecimū pericula latronū qui ipm depredarūt &c. Duodecimū periculū ex genere. famis & sitis & alioꝝ incōmodoz: que itinerantibus eueniunt. Decimūtertū periculū ex gentibus: Naz peregrini & extranei patiunt a gentibus: de Paulo atheniēses trufabant. Act. xvii. Decimūquartū periculū in ciuitate: quia itinerando homo deuenit ad ciuitates: Paulus passus est periculū in ciuitate. s. Damascus. Ierusalē. Anthiochie. Listris. Iconio. Philippis. Coriathi. Ephesi. Cesaree. & Rome. Decimūquintū periculum in solitudine: p3 in insula mitilinenſi quādo uipera manū eius apprehēdit. Act. xxviii. Silt quādo uoluit ire in siriam: ut p3 Act. xxi. Sextūdecimū periculum in mari: p3 Act. xxvii. Decimūseptimū periculum in falsis fratribus. i. cōitib⁹. Iudei ut dētū est uoluerunt eū decē uicib⁹ occidere. Decimūoctauū tāgit in fame & siti. hēs Act. xxvii. & d frigore. Decimūnonū tāgit in labore. de quo Act. xviii. & xx. de ieiuniis habes Act. xiiii. sub tor ergo generib⁹ afflictionū paulus posuit: semp̄ patiētissim⁹ ē iuent⁹. Vigesimo cōmēdatur Paulus de sapie luciditate. Scripsit. xiiii. Ep̄las plenas diuina sapia. Per quas fides catholica sufficiēter alia scriptura seposita teneret & nutrire. Vigesimo primo de mūdi despectōe: oīa reliquit. Et nihil uoluit h̄re nisi xp̄s: & ut stercora oīa reputauit. Vigesimo sc̄do de crucis meditatōe. Gal. ii. xp̄o c̄fix⁹ suꝝ cruci &c. Et mihi absit gloriari nisi in cruce &c. Et. i. Cor. i. nihil sciebat nisi xp̄s & hūc crucifixū. Vigesimo tertio de signo rū exhibitōe: multa fecit miracula mortuos suscitādo cecos illuminādo. Vide in Act. Ap̄log. Vigesimo quarto de cōfortatione fuit hō sciens mirabilr cōfortare hōmines cōtra omnes causas ingruētes: ut p3 in suis dulcissimis ep̄stolis. Vigesimo quinto de cōreplatiōe: q̄a raptus bis ad tertiū celū. i. uisionē solū intellectualē. Qui ut dicit Augu. uidit deum ut uidet beati: Quia uisione fuit sup oīa leuatus: quia ad tertiū celū. In deū trāsfōrmatus: q̄a similis deo. i. Io. iiii. & sic deificatus. Certificatus. s. de sc̄a trinitate de angelis & de futuris &c. Informatus quia audiuit archana uerba &c. beatificatus beatitudine nō permanēte sed trāseūte. Satiat⁹

iuxta dictum. ps. Satiabor cum apparuerit gloria tua. Quietatus iuxta dictum Augustini. i. cōfessionū i deo quiescendo. Secūrat⁹ ē permanētia in gr̄a. ideo dicebat Romanorū. viii. Quis nos separabit a charitate xp̄i &c. letificatus de gloria sua futura & alioꝝ. Vigeſimosexto de ueri attestatiōe: q̄a ubiq3 xp̄m cōfessus est sp̄aliter rome disputādo: cum iudeis & gentilib⁹ corā nerone: & plures d familia neronis ouertēdo. Vigeſimoseptimo de martirizatiōe pro xp̄i noie decapitatus fuit. Vigesimo octauo de glorificatiōe: q̄a gloriosus apparuit Neroni post mortē & aliis: bonū. n. certamen certauit: & sibi ut triūphatori reposita corona data est sibi in gloria a domino. Ex his paucis quia innumera sunt: que de ipso possent dici & essent dicenda: p3 qd̄ uirtuosus fuit. b. Paulus ap̄ls discipulus dñi Iesu. Et sic succinet⁹ uisus est de cetu dñi Iesu xp̄m psequente: de quo dicit prima pars istius octauī fructus & cōformitatis &c. u3. Iesu cetus. s. ap̄log: prosequit⁹ & hec sufficiāt ad p̄ns p̄ ei⁹ declaratiōe.

¶ Secunda pars octauī fructus & cōformitatis: u3 Franciscus secūdatur. Expositio.

Franciscus secūdat: hec est sc̄da pars hui⁹ fruct⁹ octauī & cōformitatis: in qua ē agendū de secūdatione & multiplicatione ipsius quō ad plēz & filios: quos exēplo uita cōuersatiōe & uerbo xp̄o dño generauit: taz quo ad fr̄s minores: q̄ sorores: q̄ etiā fr̄s & sorores de pnia: quos ordines ipse xp̄o operante instituit. Et ab ecclesia romana manent approbati. Pro cui⁹ materie euidentiā añ notandū est: q̄ in isto fructu cum de fratribus minorib⁹ sororibus: & de pnie fratribus habet pertractare: q̄a iuxta optata de p̄latis quo ad sanctitatem uite & miracula nō iueni: hui⁹ secūde partis expositiō cum intenderē: quare si tēporis in p̄cessu mihi aliqua de p̄dictis occurrerit: in fine huius operis tractatum faciam de eis sp̄ale ut inspectione istius & illius patere queat: quāta sit filioꝝ bti Francisci sanctitas efficacīa & uirtutū preclaritas: hoc premisso. Sciēdum est q̄ dñs noster Iesus xp̄s sicut btm Franciscus similē uoluit h̄re in plurib⁹: sic & in hoc. u3. ut sicut ipse hūit. xii. ap̄los sic Franciscus. xii. h̄eret socios. Et sicut unus de apostolis fuit prauus & laqueo se suspēdit: sic & bt̄s Francisc⁹ unū de. xii. sociis habuit q̄ laqueo se suspēdit. Et sicut ap̄l dñi sanctitate & signis fuerunt mirabiles: sic & socii bti Francisci uita gloriosi fuerunt & signis: & in uita & in morte. Et sicut sancti ap̄l uitam & doctrinā xp̄i toto nissu seruauerūt: sic & bti Francisci socii una cū ipso sc̄m euangeliū obseruauerūt. Et sic ultra. xii. ap̄los dñs Iesus habuit alios discipulos: sic & bt̄s Franciscus ultra. xii. socios p̄dictos & discipulos: plures alios habuit singulāres uita sanctitate & p̄fectione. Et sicut per ipm xp̄m & apostolos totus mūds renouatus ē: Sic per btm Franciscū & fr̄s ad xp̄i uitā psequendā & p̄niam exercendā ē ino-

natus: Quorū esse qualitatem dispositionem & sanctitatem hic pñs fructus & conformitas: quo ad istam secundam partem declarat. Sed uidendum est prius qualiter dñs Iesus xps bñm Franciscū filiū discipulis & fratribus fecundauerit. Pro quo est sciendum qd bñs Frāscisco abrenūciante mūdo nō statim ordinē fratrum minorū incepit: nec statim frēs sibi habuit adherētes. Rō est: qā & si more apostolorū oīa reliquerit patris & renūciauerit: nō tñ uitā euāgelicā arripuit statim seruādā: & quia xps ad hūc finē eum dirigebat: ut obliteratā uitā euāgelicā ipse cum suis renouaret: nō statim fecundatus est filiū & fratribus. Et ideo ut dicit legenda trium sociorū uilē habitum heremiticū per duos ānos portauit: baculū portans in manib⁹: cinctus corrigia: & calciatus incedēs: ac accipiēs elemosinas & spāliter pro reparatiōe trium ecclesiāriū: quas istis duob⁹ ānis repauit. u3. sancti Damiani. Sancti Petri Apli: & sancte Marie de angelis. uerum cum ad renouandū mūdū per uitā euāgelicā esset a deo directus: post p̄dicta: dum una dierū inter missarū solēnia perlegi audiret euāgelium illud in quo discipulis ad p̄dicandū missis: euāgelica norma in uiuendo p̄scribitur: ut. u3. nō possiderent aurū uel argentum: nec in zonis pecuniā: nec peram deffererēt in uia: nec duas tunicas haberēt nec calciāmēta nec uirgā. Statim p̄dictorū uerborū auditu: Spūs dñi sup infusione repletus: illico calciāmēta deposuit: reiecit baculum: peram & pecuniā abdicauit: una rudi & deformi cōtentus tunicula: in crucis modum exp̄ssa: dimissa corrigia pro cingulo funē sumpsit. oēm sollicitudinem cordis apponēs: qualiter audita perficeret: & apostolice rectitudinis regule se per oīa coaptaret: sic igit a bñs Francisco uita & norma assūpta Aplīca: statim cepit discipulis & fratribus fecundari: cum. n. diuino instinctu aliquos ad iusticiam inducere: ceteros uero ad pñiam animare cepisset: tam uita q̄ uerbo: Cuius uerba non erant inania nec risu digna: sed spū sancto plena. Erant medullas cordis penetrācia: ut in stupore audientes cōuerterēt: & obstinatorū mētes efficacīa uirtuosa mollirent: Eius eloquiū & uitam attēdētes non nulli uiri: quidā ceperūt ad pñiam animari: & eidem relictis omnibus habitu uitaeq̄ cōiungi: quos & frēs minores (Iuxta dictū euāgelū: quod unī ex minoribus meis fecistis &c.) Vir hūil⁹ cōfuit appellari: ita: quos duodecim fuerūt primī. u3. fr̄ Bernardus de quā ualēle. Frater Petrus chatanii. Frater Egidius. Frater Sabinus. Frater Moricus. Frater Ioānes de capella. Fr̄ Philippus longus. Frater Ioānes de sc̄to cōstātio. Frater Barbar⁹. Fr̄ Bernardus de cleuiridate. Fr̄ Angelus tancredi. Et frater Siluester. Hi sunt primī: q̄ bñs Frāscisco adheferūt uita & habitu: & post istos multi alii uita & uerbo & signis īsignes ut patebit. Et sic a bñs Francisco & istis ordo fratrum minorum euāgelicus & primus a bñs Francisco institutus ē āno. u3. M. ccvii. Nota bene p̄cipia trium ordinum: die. xvi. aprilis. Alii uero ordines. s. pauperū dominarū a. b. Francisco institutus est sexto anno a sua cōuersione. Et terti⁹ ordo. s. fratrum de pñia nono āno cepit ab eius ad xpm cōuersionē. S3 qā prim⁹ ordo institut⁹ a. b. Frāscisco ē ordo

fr̄m minorū de ipso ē primo dicēdū & demū de aliis. E primo ordine loq̄ uolēdo & de fratribus q̄ dñs sit: sub quadruplici cōclusionē ē declarandum. u3. q̄ hic ordo est singularissim⁹ p̄ aliis institutis ordinibus. Primo uite sanctitate. Sc̄do scie luciditate. Tercio nobilitate. Quarto numerositate fratrum: Que quatuor pandūt qualis sit ordo fratrum minorū: & fuerit intēdēdo q̄ p̄terita respondeāt p̄sentibus & futuris. Dico q̄ primū qd ostēdit quales fuerint filii discipuli & frēs bñi Francisci est si attēdat fratrum quo ad uitam priō: & sc̄do quo ad signa & miracula sc̄titas. Ad qd uidendū iste ordo est seruādus: qā primo in generali quedā dicent. sc̄do in spālī quedam de nō nullis tangētur. ueḡ nescio si negligentia sit factum: seu fratrum inaduertētia: aut diuina ordinatiōe: multorū sanctorū fratrum tam de locis. b. Frāscisci: q̄ de aliis: nec quo ad uitā nec quo ad miracula aliqua reperiunt. Et de quibusdam solū in generali dñs q̄ miraculis claruerūt: quare q̄ p̄sentē fructū & conformitatem perlegerint: nō mirent: si de infra scriptis fratribus p̄missis nō reperint clare eorū facta. Generaliter ergo loquēdo de p̄fatis & succinēte: socii & frēs. b. Frāscici tales fuerūt: quidā uolabat ad diuine sapie lumina ut aqla. u3. Fr̄ Bernard⁹ prim⁹ fr̄ post b. Frāsciscū: q̄ scripturas p̄fundissime declarabat. Quidā raptus ad tertium celū ut Paulus Apostolus. u3. fr̄ Egidius. Quidā tactus ab angelo calculo ignito: sicut Iaias. u3. frater Philippus longus. Quidā loquebat cū deo sicut amicus cū amico uelut alter Moyses ut fr̄ Siluester. Quidā sc̄tificatus & canonizatus in celo fuit dū hic uiueret. u3. fr̄ Ruphinus nobilis de assisio. Quidā fuit uita spectabilis ut sol p̄clarus. s. Fr̄ Petrus chatanii: Qui uicarius fuit. b. Frāscisci: & generalis minister bñs Francisco dimittēte officiū generalatus: Quidā spū prophētico illustratus ut Fr̄ Leo: Quidā puenit ad sūmē hūilitatis apicē. s. Fr̄ Masseus: Quidā crudis herbis & leguminibus more sc̄torū patrum uictitabat. s. Fr̄ Moricus: & sic de aliis. Quorū quibet aliqua singulari fultit uirtute ut patebit statim. Verū sicut a collegio Apostolorū iudas scarioth q̄ se suspēdit ammor⁹ ē: & bñs Mathias eidē est iniectus. Sic a cōsortio. xii. sociorū. b. Frāscisci. Fr̄ Ioānes de capella remotus ē: qui primo biretū siue almuciū inter frēs inuenit & portauit: unde ab ordine egressus: effectus leprosus: ob impatientiam se suspēdit: loco cuius uir p̄fectissimus Fr̄ Guilielmus anglicus dicitur insertus: uita singularis & signis: Quō uero in hoc ordine fuerit de quolibet ordine sanctorū dicet iuxta finem huius fructus & conformitatis. Et hec sufficiant p̄ ostēdēda generaliter sociorū. b. Francisci sc̄titate. Restat ergo nunc. Sc̄do uidere de ipsis in spālī & uolēdo de ipsis tractare uidebimur q̄ hic ordo sit tenēdus: Quia cū frēs ordinis: & si de una essent ciuitate et patria: in alia sunt p̄ria & puincia tumulati: Ibiq̄ signa fecerūt: quare iuxta nūmerū & distinctionē puinciarū erit & locorū demonstratio. ostendendo iuxta inuenta in quibus iaceāt locis miraculis claruerint. Et incipiēdo a p̄ria puincia ordinis. u3. b. Francisci in locis infra scriptis hēnt hi san

Ati fr̃es sepulti & reconditi. De loco Assisil.

N loco de assisio iacent hi fr̃es sc̃tissimi: pri-
mus est p̃r sanctissimus ñr. u3. b̃t̃is Fr̃ancisc̃?

Qui singularissimus fuit iter sanctos uita &
similitudine ad xp̃m. hic regescit: de cui? corpore ad ostē-
dendū populis nihil inueni nec habet: ac in quo eccle-
sie loco iaceat: & si q̃busdā sit agnitū: quib? uero nul-
li est notum. De sc̃to Bernardo socio b. Fr̃ancisci.

Secundus frater Sanctus q̃ iacet ibi: est fr̃ Ber-
nardus de q̃nta ualle. Primus filius. b. Fr̃anci-
sci: & primus frater minor post ip̃m. b. Fr̃ancis-
cum: & q̃a hic fuit sanctitate insignissim? ut ueritas
de hoc uideat: uidenda sunt de ip̃o tria. Primū q̃m
ad deum est cōuersus. Sc̃dm q̃m est cōuersatus. Ter-
tium q̃m in dño obdormiēdo est a xp̃o p̃miatus. Cir-
ca primū de cōuersione b̃i Bernardi ad xp̃m. Sciendū
q̃ facta est hoc mō. Ip̃e. n. Fr̃ Bernard? uocatus p̃rio
dñs Bernard?. Cū eēt de nobiliorib? ditionib? & sapiē-
tioribus de assisio: cuius consiliis omnes acq̃escebant:
Cum sapiēter cōsiderare cepisset in b̃to Fr̃ancisco mun-
di contēptu3: tantā cōstantiā in iniuriis ac longanimi-
tatem in tolerando: q̃ quasi p̃ duos ānos sic abhomi-
natus & despectus ab oib? semp cōstātor uidebat.
Dixit in corde suo nullo mō posset eē: q̃ hic Fr̃ancis-
cus nō hēret magnā gr̃am dei: & inspiratus a deo in-
uitauit eum: ut manducaret cum eo de fero: cui beat?
Franciscus assensit humiliter mādūcauit secū. Dñs
aūt Bernardus posuit in corde suo uelle scire & explo-
rare sanctitatē. b. Fr̃ancisci: unde inuitauit eum etiā ut
illa nocte in domo sua q̃scceret. Et sc̃to Fr̃ancisco an-
nuente: Dñs Bernardus fecit parari lectū p̃ b̃to Fr̃an-
cisco in sua camera: in qua iugiter lāpas ardebat: San-
ctus aūt Franciscus statim ut intrauit camerā: ut absco-
deret diuinā gr̃am quā hēbat: piccit se in lectū: uelle
dormire se ostēdēs. Dñs aūt Bernardus posuit in cor-
de suo: latenter eum obseruare de nocte. Vnde tali est
usus cautela: Cum. n. aliquātulū in suo lecto quēuisset:
fixit se alte dormire: & pfundissime stertebat. San-
ctus aūt Franciscus secretor̃ dei absconditor fidelis:
cū crederet dñm Bernardū pfunde dormire: in pfun-
do noctis silētio surgit de lecto: & leuata facie i celū:
manibus & oculis ad deū tot? intētus & feruēter igni-
tus: deuotissime orās dicebat de? meus & oia. Et hec
uerba cū tantis lachrimis geminabat ad deū & cū tan-
ta morositate deuota eadē frequentabat: q̃ usq; ad ma-
ne aliud nō dicebat nisi: deus meus & oia. Hec aūt di-
cebat b̃t̃is Fr̃anciscus admirās diuine maiestatis excel-
lentiā: que picliti mūdo cōdescēdere uidebat: & p̃
ip̃m Franciscū paupculū disponebat de salutis reme-
dio p̃uidere: ip̃ū. n. p̃pheticō illustratus p̃uidēdo ma-
gnalia que p̃ ip̃m & suū ordinē deus erat facturus:
& eodē docente sp̃u: suā insufficiētiā uidebat & par-
uitatem uirtutis: inuocabat deū ut q̃d ip̃e nō poterat
deus ip̃e pficeret: sine quo nihil pōt humana fragili-
tas: p̃pterea dicebat. deus meus & oia. dñs aūt Ber-
nardus lampade ibidē ardēte: cūcta hec uidēs & uer-
ba intelligēs diligēter & sancti deuotionē p̃pendens:
tactus a sp̃u sc̃o in medullis cordis intrinsecus: mane

facto dixit ad b̃t̃m Franciscum. Si quis a dño suo ha-
beret multa uel pauca que tenuisset p̃ multos annos:
Et nollet amplius retinere: quid de ip̃is agere posset
q̃d melius esset: R̃ndit b̃t̃is Fr̃anciscus q̃ ea dño suo
reddere deberet: a quo eadem recepisset. & dñs Ber-
nardus ait. & ego fr̃ Franciscus oia mea bona tēpora-
lia uolo erogare amore dñi mei: qui ea mihi contulit
p̃t tibi melius uideb̃ expedire: & te sequi: & face-
re quecūq; mandaueris. Sanctus aūt Fr̃ancisc? hoc au-
diens replet? gaudio dixit. Dñe Bernarde istud ē op?
tam arduū: q̃ de hoc est dñi nostri Iesu xp̃i cōsiliū re-
quirēdum: ut ip̃e digne beneplacitū suū ostendere:
qualr̃ istud pficere ualeamus. Tūc ad ecclesiā sancti
Nicolai p̃pe plateā ciuitatis assisi ierunt: una cū alio
nomie petro: qui ēt cupiebat frater fieri: & ibi audita
missa & ofone usq; ad tertiā plongata: tandē beatus
Fr̃anciscus librum clausum flexis genibus accipiens de
altari: ut dicit legēda trium socior̃: & sibi crucis signo
facto: codicē euangelior̃ siue missale aperuit. & i pri-
ma aptione occurrit illud cōsiliū dñi. Si uis p̃fect? eē
uade & uēde omnia que habes: & da paupibus & ha-
bebis thesaur̃ in celo: quo cōperto b̃t̃is Fr̃ancisc? ga-
uiscus est ualde: & gr̃as egit dño. Sed q̃a uerus cultor
trinitatis: trino uoluit testimonio cōfirmari. sc̃do & ter-
tio librū aperuit. Et in secūda aptione occurrit illud.
nihil tuleritis in uia &c. In tertia uero illud occurrit.
Qui uult uenire post me abneget semetip̃m & tollat
crucem suam & lequar me. Tūc b̃t̃is Fr̃ancisc? dixit
p̃dictis uiris dño. u3. Bernardo & Petro. Fr̃es. Hec ē
regula & uita ñra. Et oium qui uoluerint ñre societa-
ti iungi. Ite & sicut audistis implete. abiit itaq; dñs
Bernardus qui erat diues ualde: & uenditis oibus q̃
habebat: multaq; pecuniā cōgregata: paupib? ciuita-
tis uniuersa distribuit: nihil penitus sibi reseruans. Pe-
trus aūt p̃ posse: diuinum consilium adimpleuit. Dis-
tractis aūt omnibus habitū quē pauloante assumpse-
rat Sanct? Fr̃ancisc? postquā reliquerat habitū here-
miticum: ambo pariter assumpserunt. Et ab illa hora
simul cum ip̃so uixerūt sc̃dm formā sancti euangelii:
a dño eis ostensam. Sic ergo dñs Bernardus ad deum
modo p̃fato cōuersus: filius primogenit? eē p̃meruit
b. Fr̃ancisci tam primitate ordinis: q̃ gr̃e p̃fectionis ut
diceb̃. Sic p3 primū q̃d erat uidēdū. Circa sc̃dm ē sciē-
dū q̃ h̃ sc̃s fr̃ Bernard? fuit paup̃tati affect? & ei?
sp̃alis amator. Nam oia relinquēdo uolūtariē paup̃ fa-
ctus nihil unquā in hoc mūdo habere uoluit. sc̃do pa-
triētā multipliciter cōprobat. Et primo florētē. Nam
cum septem eēt fr̃es b̃ti Fr̃ancisci duos florentiā mi-
sit. u3. fr̃em Bernardū & unum aliū: quo pueniētes:
hospitium nō potuerūt inuenire: & ueniētes ad quan-
dam domū habentē porticu3: & si dñam rogassent ut
intra domū reciperet eos: & illa nollet: in porticu illa
tota nocte steterūt: nihil tegumēti hēntes cū esset in-
tensissimū frigus. Vir. n. dicte mulieris: quia credebāt
eos ribaldos esse & fures: nihil uoluit eis accommoda-
re. & sumo mane recedētes a dicta porticu: ad eccle-
siam perrexerūt: quos mulier p̃dicta uidens orantes:
intra se dixit: isti nō sunt ribaldi ut dixit uir me? & cū

quidam cuius nomie Guido uelut paupibus uellet eis dare: sicut aliis pauperibus pecuniā: recipe noluerunt: & cū didicisset eos uolūtarie pauperes effectos datis oibus amore dei: primo a dicta muliere ad domū inuitati suam: deinde a p̄dicto ciue ad domū suam adducti: ibidem aliquib⁹ dieb⁹ steterūt. Ip̄m edificantes uerbo & exēplo. Vnde hic dedit multa pauperib⁹. Licet autē a dicto Guidone bene tractarent: ab aliis tñ uilifimi reputati: iniurias multas taz a paruīs q̄ a magnis recipiebant. Acceptis. n. uestimētis uilibus que hebāt ab eis: cūq; remanerent nudi nō repetebant: sed si dabantur eis recipiebant. Quidā lutuz sup eos iactabāt: alii uero ponētes taxillos in manibus eorū: inuitabant ip̄os si ludere uellēt: alii uero capucia eorū a tergo trahētes post dorsū suū sic suspēsos portabāt. Et sic nō solū famis & sitis & frigoris & unditatis tribulatiōes patiēter portabant: sed multis aliis modis. Ip̄i nō triabant nec turbabant nec inferentibus maledicebāt. Sed omne gaudiū existimātes tribulatiōes & tētationes in hoc mūdo sustinere: pro inferentib⁹ exorabāt. Quod uidētes hoies & cognoscentes eos uiros sctōs & discipulos dñi: multū corde cōpūcti ad eos accedebant: pro illarū ueniā postulātes. Quib⁹ remittētes ex corde: nō nullos in societate suā recipiētes: ad b̄m Franciscū ad sctām Mariā de angelis sunt reuersi: recepti a b̄o Frācisco & sociis cū sūmo gaudio & leticia. Eodem modo fuit. b. Bernardus Bononie cōprobat⁹. Nam approbata regula a dño papa Innocētio tertio: Frater Bernardus solus missus est a. b. Frācisco bononiā: ad quā cum peruenisset uidentes eū pueri in isō lico habitu & ualde despecto: multas illi iniurias irrogare ceperunt: quas cum magna leticia sustinebat: & ut melius illuderet ab omnib⁹ se in platea posuit ciuitatis pluribus diebus: ubi multi pueri & hoies cōgregati: alii trahebant capucium eius retro: alii ante: Quidam uero puluerē: Alii uero lapides iactabāt in eum. Quidam insup hincinde eum grauiter ipingebant. Ad cūcta uero Fr̄ Bernardus patiētissim⁹ pmanebat: nulli renitens: & de nullo murmurās semp imperturbatā faciem ostēdēdo. Quod atēdēs quidam iudex sapiens & tantā cōstantiā examinās: dixit in corde suo. Imposibile est q̄ iste nō sit sanctus hō. Et ad ip̄z accessit dicēs: quis es tu? & ad quid uenisti? Fr̄ Bernardus misit manum suam in sinū & ptulit regulam euangelicā. b. Francisci quā in corde portabat: et ope adimplebat: quā cum legisset iudex & admirans: uertēs se ad socios dixit. hic est altior status: q̄ unquā audiuerim: & propterea iste homo cum sociis suis est de sanctoribus hoibus de mūdo. Vnde magnū peccatū faciunt q̄ sibi iniurias inferūt: quia nō iniuriis: sed maximis honoribus est dignus. Et ducens eum ad domū suam eū magno gaudio eum recepit: locum ei p̄ fratribus dedit ad habitandū: & expensas omnes persoluit: & ad uocatus est factus fratru q̄ diu uiuit. Et eū Bononie Frater Bernardus eēt ppter sanctam cōuersationem suā cepit multū honorari: adeo ut sanctū se putaret & b̄m qui posset eū tēgere & audire uel uidere. Ip̄e uero humilis xp̄i discipulus timens ne tantus honor

eius quietē & salutem impediret: ad b̄m Franciscū rediit: que gesta sunt narrauit: & q̄ alios fr̄es bononiā mitteret & nō se: insātē rogauit. Quod & factū est. Quibus apparet eius patiētia hūilitas & sui cū mundo cōtēptus. ¶ Fuit tertio obediētie singularis: naz semel cum ad sanctū Iacobū b̄m Franciscus iret cum fratre Bernardo & aliqbus de suis sociis. Et dū in quādam terra unum repissent ismū dixit sanctus Franciscus fratri Bernardo. fili mi uolo q̄ remaneas ad seruendum isti infirmo. Qui statim flexis genibus & capite inclinato suscepit reuerētissime mandatū obediētie sancti patris. Et cum redisset sctūs Frācisus a scō Iacobo inuenit ibidē b̄m Fr̄m Bernardū & infirmū pfecte sanātū. Vnde sequēti āno eidē concessit: q̄ ad sctm Iacobū iret ip̄e Fr̄ Bernardus: qd̄ & fecit: Cui reuertēti: dum esset iuxta quēdā fluuiū: quē p̄iūditate transire nequibat: Angelus domini apparuit ei: quē salutans idiomate pprio dixit: deus det tibi pacē o bone frater. Et Fr̄ Bernardus admirās de eius pulchritudine & lingua sibi nota: de salutatiōe pacifica: & de facie leta: interrogauit eum unde ueniret. Et angelus uenio de tali loco ubi morat sctūs Frācisus. Et dixit Angelus fratri Bernardo. Quare charissime differs flumen transire? & Fr̄ Bernardus r̄dit: q̄a timeo periculum ppter pfunditatez aque quā uideo. Et ait Angelus transeamus simul ne dubites. Et apprehensa manu eius in ictu oculi fr̄m Bernardū in alterā partem fluminis incolumē posuit: qd̄ uidēs Fr̄ Bernard⁹ & cogitans q̄ angelus dñi esset: interrogauit de eius noie. Cui ait angelus. Quid queris nomē meum qd̄ ē mirabile? Et h̄ dicto disparuit. Et fr̄m Bernardū reliquit ualde consolatū: sic q̄ totā illam uiam: in gaudio ambulauit. Hic frater Bernard⁹ fuit homo magne cōtemplatiōis. Ad tantā enim intelligētie limpiditē uenerat: q̄ ēt magni clerici ad eū recurrebāt. Enodabat tenebras questionū i quocūq; passu biblie querebāt: Quia. n. mēs eius erat a terrenis penitus absoluta: q̄si irūdo uolabat ad sūma. Et aliquādo p. xxx. dies solus per montium cacumina puolabat: solūm celestia cōtemplādo. Vnde quasi cōtinū in deū rapiebat. Quādo. n. ibat p̄ uiam cū socio dicebat socio. Expecta me aliquātulum frater: & exiēs aliquātulū a uia: adherendo alicui arbori rapiebat. Signū mentalis eleuationis ipsius fratris Bernardi erat: q̄ per. xv. ānos semp tam mente q̄ facie ibat in celum erectus. Hic aliquādo Fr̄ Bernardus nugatorie dixit fratri Egidio ip̄m eē mediū hoiem: quia staret semp in cella reclusus. Vnde dicebat iste stat in cella sicut domicella i camera. Exi ad hoies dicebat fratri Egidio sta cum eis. Vade pro pane. Vade p̄ elemosina: & sctūs Fr̄ Egidius sibi r̄ndebat & dicebat Fr̄ Bernarde non omni hoī est datus cibus irundinis ad comedēdū sicut tibi fratri Bernardo. Hoc autē dicebat quia sicut irundo pascit uolando sic iste Fr̄ Bernardus uadens pascebat cōsolatiōe diuina. i. extasi. Et ppter tam excellentē grāz a dño fratri Bernardo datam: b̄m Franciscus libēter & frequēter loquebat de deo cum eo. Vnde aliquādo inuētum est ambos per totā noctē raptos fuisse in silua: ubi cō

uenerant ad loquēdum de dño Iesu xpo. Semel eue-
nit q̄ bt̄s Franciscus recessit de loco in quo erat: &
iuit ad locum ubi erat Ff Bernardus ut adinuicem lo-
querent de diuinis. Et cum bt̄s Franciscus accessisset
ad siluaz uocauit Fr̄m Bernardū dicēs ueni & loque-
re isti ceco. Et quia Ff Bernardus erat cōtēplatōe to-
tus abstractus: & deo iunctus uocatus a br̄o Fr̄ncisco
semel bis & ter nō intelligēs: bt̄s Bernardus nihil ei
r̄ndit. Propter qd̄ bt̄s Franciscus recedebat desola-
tus: aliquātuluz admirās q̄ Ff Bernardus ter uocatus
ad eum ire noluerit. Sc̄tō aut̄ Fr̄ncisco recedēte & sic
cogitāte dixit socio expecta me aliquātulū: & cum da-
ret se ad orandū: Ecce uox diuina facta est ad eū di-
cēs. Vnde tu paup̄ homīcio cōturbaris? Nūquid hō
d̄z dīmittere deum p̄pter aliquā creaturaz? Frater aut̄
Bernardus qñ tu uocasti eū stabat cōiunctus mecum.
Et ideo nō poterat ad te uenire nec tibi r̄ndere. Et iō
nō mireris si non potuit tibi loqui: quia ita erat extra
se q̄ de tuis uerbis penitus nihil aduertit. Hoc autem
intelligēs. b. Franciscus statim cōcīto gradu ad frat̄
Bernardū reuertit: ut se de cogitatōe habita humili-
ter accusaret: Ff aut̄ Bernardus statim occurrit. b. Fr̄-
ncisco: & ad pedes. b. Francisci se proiecit: & recitata re-
prehensione diuina: p̄cepit. b. Franciscus? fratri bernar-
do q̄ quicquid sibi preciperet per obedientiā ageret.
Frater aut̄ Bernardus timēs ne aliqd̄ excessiuū impo-
neret ut solebat: dixit. b. Fr̄ncisco: pater parat? sū obe-
dientiā uestram facere: dūmō in his que dixerō mihi
obedientiā p̄mittatis. R̄ndit b. Franciscus? assentio: Et
tunc Frater Bernardus dixit. Dicatis pater quicquid
uultis. Et sanctus Franciscus ait per sanctam obediē-
tiam precipio tibi: ut ad puniendā presumptionem
meam & audaciam cordis mei: me iacentem in terra
calces: pede tuo guttur meum calcando: & alio pede
super os meum posito: ita q̄ pedibus tuis sic in gut-
ture & ore positis: transeas me ter ex una parte ad
altam: & sic transeundo dicas mihi impropria. iace
rustice fili petri bernardonis. Et alias plures iniurias
ingeminabis. dicens. Vnde tibi tanta superbia qui es
uulissīma creatura. Quod audiens frater Bernardus:
durum fuit. sibi hoc facere: tamen propter obediē-
tiam id quātum ualuit curialiter adimpleuit: quo fa-
cto dixit bt̄s Franciscus? ad fr̄m Bernardū p̄cipe q̄
quid uis ut faciam: quia p̄misi tibi obedientiā. Ff Ber-
nardus ait: per sanctā obediētiā precipio tibi: q̄ quā-
docūq̄ sumus simul me de defectibus meis corrigas:
& acrius me reprehēdas: Quo audito bt̄s Fr̄nciscus
obstupuit ualde: quia ff Bernardus? erat tāte sc̄ritatis:
q̄ bt̄s Franciscus habebat eum in magna reuerētia.
Vñ. b. Franciscus. ex tūc cito se a fratre Bernardo ex-
pediebat: ne p̄pter moram tantā aiām reprehensione
scandalizaret: quādo cum ip̄o bt̄s Franciscus de deo
loquebat. ¶ Hic ff Bernardus uice quadam dum esset
in choro: & ut dixi de uite actiue laboribus ad con-
templatiue dulcedinem translatus esset: Et dum mis-
sa cantaretur: fuit adeo in deum absortus: q̄ cum ele-
uaretur corpus domini nihil aduertit nec genuflexit:
sed stans irreuerberatis oculis: insensibilis a mane us-

q̄ ad nonam permanfit: Post nonam ad se reuersus:
ueniebat cum uoce admiratiua & dicebat fratribus:
o fratres: o fratres. Nullus est in cōtrata ista tam ma-
gnus & nobilis: cui nō esset leue si ei promitteret unū
palacium plenum auro: portare unum saccum plenuz
de simo uulissīmo: ad thesaurum tam nobilē p̄meren-
dum. Ad hunc thesaurū tam nobilē: hic ff Bernardus
fuit a deo admissus. Cuius signū erat eleuatio faciei:
ut dictum est per annos. xv. Et p̄pter nimiam eleua-
tionem mentis ad diuina: & absortionem intellectus
in deum: in illis. xv. annis nunquā famem sibi abstulit
corporalem. De omnibus tñ que sibi apponebantur:
aliquātulum comedebat: & dicebat q̄ de illis que ho-
mo nihil gustat: nō dicitur abstinere: quia uera absti-
nentia: est pugnare contra illa que sapiunt. Et q̄a de?
uult seruos suos p̄bare: Semel per octo dies stetit nō
sentiens cōsolationes diuinas. Et cuz pro eaz recupe-
ratione totus manens angustiat? & solitarius: deū ter
uenter exoraret: Ecce subito apparuit sibi qdā man?
in aere tenēs instrumētū qd̄ dicit uiola: Que unū tra-
ctum uersus terrā faciēs: tanta ip̄m sp̄s cōsolatiōe re-
pleuit sua melodia: q̄ si aliū tractū fecisset: uersus ce-
lum credebatur sp̄m exalasse. Nō solū deus ip̄z sic p̄-
bavit: sed ad impugnandū eū multis & acutissimis de-
monibus est traditus: ut. b. Fr̄ncisco dñs deuote oraret
est a dño reuelatum. Quod cum plures dies. b. Fran-
ciscus de filio suo cum lachrimis cogitaret: & dño i e-
su xpo eum recomēdaret: ut de tot insidiis uictoriam
ei dignaret largiri: Facta est ad eum diuina respōsio:
dicens ne timeas: quia oēs tentationes quibus frater
Bernardus impetit: date sunt illi ad exercitiū & coro-
nam: & in fine de omnib? ip̄m impugnātib? palmā &
uictoriam cuz gaudio reportabit: & ipse ff Bernardus
est unus de cōmensalib? regni dei. De qua r̄sione. b.
Franciscus est ualde gauisus: & gr̄as referens imēsas
Iesu xpo: eum ampliori affectu semp̄ postea dilexit.
Que oīa bt̄s Franciscus fratribus recitauit: addens:
q̄ deus fr̄m Bernardum ab omni tētatione liberaret
ante suam mortē: & poneret eius sp̄m in tanta pace
& quiete: q̄ omnes fr̄s qui audierint & uiderint: mi-
rabunt. Et in illa pace & quiete utriusq̄ hoīs: transi-
bit de hac uita ad xp̄z. Et mirati fuerūt fr̄s de pp̄he-
tia bti Francisci: quia sic euenit. ¶ Fuit ff Bernardus
tanti zeli: ut quēlibet in q̄tocūq̄ magno culmine po-
situm: audacter reprehēderet: si ip̄m uideret in aliquo
sue regule transgressorem. Naz cernēs aliquādo fr̄m Ff Helias
Heliam tunc ordinis generalē ministrū: palafrenū ma-
gnū equitantē: post eum fortiter sufflabat: dicēs: Ni-
mis est altus & grossus equus: nō sic docet regula. Et
aliquādo percutiēdo groppā equi: in p̄sentia sua talia
uerba replicabat. Duz staret aliqñ ip̄le Ff Helias ge-
neralis solus in camera. Et aliqñ cum aliqub? sociis
comedēs de bonis dñi: Hoc uidēs Ff Bernardus: mul-
tum dolebat: & surgens de mensa refectorii cum cul-
tello parapside & coquina in manibus: ibat & pulsa-
bat ad hostium camerē dicēs. Quis est h? aperite mi-
hi. Et aperto hostio: ponebat se iuxta generalē mini-
strum. dicens. Et ego uolo de istis bonis comedere te-

cum. Et tunc Frater Helias confundebat & turbabat in semetipso: nihil tñ audebat ei dicere: ppter suā sanctitatē. ¶ Hunc frēm Bernardū, b. Franciscus magnis extollebat laudibus: & dicebat ipm ordinē istum fundasse: oīa uēdendo & dando pauperibus: ac se nuduz offerendo brachiis crucifixi: omnia. n. dedit ēt & uestimenta: & habitum quo indutus est mēdicatione obtinuit. ¶ Btūs Franciscus quātū dilexerit frēm Bernardum: in fine de hoc mundo recessurus oñdit. Nā astantibus coram. b. Frāscō pauperū patriarcha filiis: & p subtractionē tam amabilis patris lachrimātibus: dixit ipse. b. Franciscus: ubi est primogenitus meus Ff Bernardus? Veni fili ut bñdicat tibi aīa mea antequā moriar: Tūc Ff Bernardus dixit fratri Helie qui erat uicarius ordinis secreto: pater uade ad dexteraz sancti: ut te bñdicat. Cum autē Ff Helias se posuisset ad dexteram. b. Francisci: & factus btūs Franciscus cecutens pre lachrimis manū supra caput eius posuisset: dixit istud non est caput primogeniti mei fratris Bernardi. Tunc Ff Bernardus accessit ad sinistrā eius. Btūs autē Franciscus cancellatis brachiis mutādo: sinistram posuit sup caput fr̄is Helie: dextraz uero sup caput fr̄is Bernardi: dicēs ipsi fratri Bernardo. bñdicat te p̄ domino nostri Iesu xpi in omni bñdictione spūali in celestibus in xpo: sicut p̄rio electus es in ordine isto ad dā dum bonū exemplum euangelicū: & ad imitandū euāgelicam paupertatē saluatoris: uel ad imitandū xpm in euangelica paupertate: quia nō solum tua liberalit̄ obtulisti & p xpi amore integre dispersisti: uerū ēt tēmetipm in odorem suauitatis obtulisti: uel in odore suauissimi sacrificii contulisti: benedictus sis ergo a dño nostro Iesu xpo: & a me suo pauperculo seruo: benedictionibus sempiternis: ingrediēs & egrediēs: uigilās & dormiens: uiuens & moriens: Qui benedixerit tibi bñdictionibus repleat: & qui maledixerit tibi nō erit immunis: Esto dñs fratrū tuorū: & tuo imperio cūcti fr̄es subiaceāt. Et quoscūq; uolueris recipe ad ordinē istum: recepti sint: & quoscūq; emittēre uolueris: emit tant. Et nullus sup te potestātē hēat: Et libere quocūq; uolueris possis pergere uel morari. Hec ē benedictio data fratri Bernardo per. b. Franciscū. ¶ Fuit ēt Ff Bernardus totus charitatiuus. Nā ad mensam sedens sepe p̄sentabat uni fratri: & cum a quodam alio fratre rep̄hēderet: dicente nimis p̄sentatis tali fratri: Ipse. n. nō pōt tñ comedere: rñdit Ff Bernardus ego facio charissime ex parte mea qd̄ meū est: & qd̄ ē charitatis: ipse uero nō comedat nisi sicut decet. Deo placente frēm Bernardū ad se uocare: quia fr̄es eū affectu paterno uenerabant: ex diuersis partib; cū appropinquaret ad mortē cōcurrerūt ad eū: iter quos affuit ille seraphicus & diuinus sc̄tūs Ff Egidius. Qui cum uidisset sc̄tū frēm Bernardū dixit sursum corda cum gaudio maximo: Ff ēt Bernardus dixit sursum corda: habemus ad dñm: & dixit uni fratri secreto: ut locum aptum pararet cōtēplationi: ut sc̄tūs Ff Egidius posset celestia cōtēplari. In ipsa sua infirmitate uocatis fratribus Ff Bernardus dixit eis: qd̄ de corpore curam nō habet eos hēre. Et ideo quicquid facerēt erat cōtēntus:

Bñdictio
b. Frāscisci
facta Ff
Bernardo

sed de aīa. Et ex quo cepit infirmari: semp iuxta se uoluit hēre frēm sacerdotē usq; ad horaz mortis: & qñ aliquid occurrebat in mēte qd̄ eius cōscientiā oneraret: statim confitebat. Cum autē Ff btūs Bernardus ad illam horā extremā migrandi peruenisset: fecit se erigi: & astantibus fratrib; dixit. Fr̄es charissimi nolo uobis multa uerba dicere: sed cōsiderare debetis qd̄ statū quē ego habui uos habetis: & quē ego nunc habeo uos habituri estis. Inuenio autē in aīa mea qd̄ p mille mundis equalib; isti nollē nō seruissē dño Iesu xpo. Et de omni offēsa: quam ego feci: accuso me saluatori meo dño Iesu xpo & uobis: & rogo uos fr̄es charissimi ut diligatis uos inuicē. Et post hec uerba & alia salubria hortamenta cum fr̄es eum in lecto reclinassent facta est facies eius splēdida nimis & leta nō sine admiratione oīum qui altabant: Et in ipsa leticia aīa illa felix cum uictoria sibi pmissa a xpo: ad gaudia transiit btōrum. Post mortē uero factus est albus: & caro sua mollis: & quasi ridere uidebat: uñ pulchrior erat mortuus: q̄ uiuus: & plus delectabant omnes eū uiderē mortuum q̄ uiuentem. Videbat. n. rōne sc̄tūs ridēs. Sepultus ē assisi in ecclia. b. Frāscisci: ppe eius altare: ut p cernētibus eius sepulchrū. Quā autē gloriā. b. Frater Bernardus hēat in celo ostēsus fuit fratri Leoni socio eius & b. Francisci infirmati in ipso loco sancte Marie de porticula: qui existens in ipso loco sancte Marie infirmus cum fratre Rufino: talem de fratre Bernardo habuit uisionem. Vidit. n. multitudinem fratrum p̄cessionaliter incedentiū: inter quos uidit unū a cuius oculis radii p̄cedebāt lucidiores solaribus: sic qd̄ in ei faciem intēdere nō poterat. Et querens ab uno illorū fratrum quo irēt: respondit ad aīam cuiusdam fratris in porticula infirmantis breuiter morituri: Et rursus qñ uit quis esset ille frater a cuius oculis tāta claritas p̄cedebat. Respondit. Et nō cognoscis eum? Ille est frater Bernardus de quinta ualle. Et quare ait eius oculi tanta claritate nitescūt? Et ille quia semp de his que uidebat in aliis: in melius iudicabat. Vnde quādo uidebat trutanos & male indutos: dicebat isti melius paupertatem seruant q̄ tu frater Bernarde: iudicabat enī de illis ac si paupertatē uoluntarie seruarent. Cum diuites uidebat preciosis indutos uestibus & deauratis: cū cordis cōpūctiōe dicebat. Forsitan isti portant ciuitatē: & sub ista apparentia exteriori sustinent carnis in occulto macerationē & sic uitāt uanam gloriā melius q̄ tu frater Bernarde cū tuis uilibus indumētis. Et per istum modū semp bonuz de aliis. De se autē humiliter sentiēns iudicabat. Habebat ēt mundissimos oculos: & quicquid boni cernebat in creaturis: totum regerebat in laudem creatoris. Et sic uisio illa disparuit. Vnus ex sociis. b. Francisci: qui fuit unus de trib; latronibus conuersis per. b. Franciscum ut infra dicet suo loco: raptus in paradysum uidit btū Franciscū claudatum clamide tora stellis pulcherrimis decorata: & quinq; stigmata eius erant sicut quinq; pulcherrime stelle: que tanta luce fulgebant: qd̄ uidebant: totaz illam ciuitatem illustrare. Frater uero Bernardus habebat coronam in capite pulcherrimā: Ff Egidius ēt

Verba
Bernardi
in morte

Visio
fr̄is
Rufini

totus erat mirando lumine decoratus. Et plures alios fratres uidit gloriosos. Sic ergo apparet de. b. fr̃e Bernardo ei? inīciū mediū & finis ad laudē Iesu xp̃i amē.

¶ De beato fratre Siluestro socio beati Francisci.

¶ Ertius sc̃tus Ff qui iacet assisi in ecclesia sancti Francisci est sc̃tus Ff Siluester: qui primo fuit sacerdos in seculo. Et hec modo uenit ad ordinem. Nā cum Ff Bernardus supradictus sua cuncta distracta daret pauperibus. b. Francisco ipsum ad p̃dicta fideliter adiuantē: hic p̃f biter uel domn? Siluester dum dispergere uideret hec omnia: auaricia ductus dixit. b. Francisco. Tu de quibusdam lapidibus quos a me emisti p̃ ecclesiis reparandis: nō mihi plene soluisti. B. Franciscus admirās eius auariciam & nolens cum ipso contendere: ut uerus euangelii obseruator: misit manum in sinū fratris dñi Bernardi: & plenam pecuniā posuit in sinu domni Siluestri. Et ait q̃ si plus uellet adhuc plus daret. Ille autē contentus recessit. Et cum in sua esset domo: & cogitare cepisset que fecit: redarguēs auariciā suam ac feruore? fratris Bernardi & sanctitātē. b. Francisci cōmēdās: in prima secunda & tertia nocte eandē inspexit uisionē. Videbat nāq̃ in sōnis totam assisi ciuitatē a dracone imensio circūdari: p̃ cui? magnitudie nimia tota regio uidebat exterminio subiacerē. Cōnebat post hec crucē aureā ex ore p̃cedentem. b. Francisci: cuius sūmitas celos tāgebat: Cuiusq̃ brachia p̃ensa in latum usq̃ ad mundi fines uidebant extendi: ad cuius ē aspectū p̃fulgidū draco teter ille & horridus penit? fugabat. Hec dum tertio sibi mōstrarent: uiro dei p̃ ordinē & fratribus enarrauit: ac omnibus distractis: & datis dei amore paupibus. b. Francisci Ff effectus: uita eius in ordine sic fuit sancta: q̃ aurēticā reddidit eā quā in seculo habuerat uisionem. Hic. b. Ff Siluester tam magne p̃fectiōis sc̃tītatis g̃fe ē effectus: q̃ loquebat cū deo sicut amicus cum amico. Sicut pluries. b. Franciscus est exptus. Ad hunc fr̃em Siluestri. b. Franciscus stantem in loco de carcere in monte subasio: cum uellet ip̃e. b. Franciscus certificari: an ad p̃dicandū ire deberet uel osoni uacare: misit fr̃em Masseū: ut quia ip̃e erat tante sanctitatis & deuotionis: q̃ statiz exaudiebat a domino Iesu xp̃o & sp̃s sc̃tus eum dignum fecerat: diuino colloquio. Propter qd. b. Franciscus magnā deuotionē ad eum hēbat. Cui cum uerba dixisset beati Francisci: statim ip̃e. b. Ff Siluester ad osonē prexit: & cum oraret statim habuit diuinum r̃sūm. Vñ exiuit ad fr̃em Masseū. dicēs. Hec dicit dñs ut dicas Ffi Francisco: q̃ ip̃m nō p̃p seip̃m solū uocauit: sed ut fructus faciat animarū: & multi p̃ eū lucent. Quo edoctus. b. Franciscus eloquio: ad p̃dicandū accessit. Hic ē ille Ff Siluester: cum quo. b. Franciscus Aretiū deueniens: inuenit ciuitatē ipsam intestino bello quassatā: & p̃pinquū sui manantē excidiū. Cū. n. in eius suburbio essent hospitati: uidit bt̃s Francisc? exultātes demones: ac p̃turbatos ciues ad cedem mutuā succedētes. Vt autē seditiosas illas effugaret aereas potestates: Vocauit bt̃s Franciscus socium suum fr̃em Siluestre colūbine simplicitatis uix dicēs. Vade an̄ portam ci-

uitatis: & ex parte dei omnipotētis demonib? in uirtute obediētie p̃cipe: ut exeant de ciuitate festināter. Quod Ff Siluester ut filius obediētie cum p̃fecisset: statim demonibus recedentibus: ad pacem ciuitas est reducta. Hic post multa mira prexit ad xp̃m dominū. Et sepultus est assisi in ecclesia beati patris n̄ri Francisci.

¶ De fratre electo.

Virtus Ff assisi sepult? in ecclesia beati Francisci est Ff electus. De quo nihil reperi nisi q̃ hic sp̃s claruit p̃phetico. Nāz dño Petro cardinali Albanēsi: cum eum uisitasset eidē dixit. Tu hodie morieris. Et sic euenit.

¶ De fr̃e Leone.

Virtus fr̃e iacens assisi in ecclesia bt̃i Francisci est Ff Leo cōfessor. b. Francisci. Qui ut de eo dī inter alias uirtutes: Fuit homo purissimus & simplicissimus: de quibus bt̃s Franciscus eū precipue cōmendabat. Vnde p̃pter eius colūbinā simplicitatem. b. Franciscus eūz īspecialr diligebat: & fr̃em pecorellam uocabat: & ad sua secreta tam ex cōfessiōe: q̃ ex aliis admittebat. Quando. n. bt̃s Franciscus ad montem aluerne prexit: fr̃em Leonem secum cum fr̃e Masseo & fr̃e angelo milite duxit: & sibi in ipso monte q̃diu stetit fidelr deseruiuit. Hunc fr̃em Leonē bt̃s Franciscus ut dictūz est supra fructu & conformitate sexta informauit: dum irent de perusio in quo esset perfecta leticia: quia uidelz in actibus patiētie. ¶ Cū isto fratre Leone in quodam locello dum staret bt̃s Franciscus & breuiarium ad dicendū matutinū nō haberent: & dixisset ei ut loco officii Frater Leo diceret quicquid doceret eūz & non aliud: & bt̃s Franciscus dixisset: Ego dicam sic: O frater Francisce tu fecisti tot peccata in seculo: q̃ es dignus inferno. Et tu Ff Leo respondeas: dicens: uerum est q̃ infernum p̃fundissimum meruisti. Et Frater Leo r̃ndit: libenter pater: incipe in nomine domini. Et beato Francisco incipiente dicere. O Frater Francisce tu fecisti tot mala in seculo: q̃ es dignus inferno: R̃ndit Frater Leo domino ei? linguam dirigēte: Deus faciet tot bona pro te: q̃ ibis in paradysum. Et cum sanctus Franciscus diceret: non dicas sic Frater Leo: Sed quando ego dicam o Frater Francisce tu tot mala fecisti in seculo: q̃ es dignus maledici. Et tu dices inter maledictos es dignus cōputari. Et frater Leo diceret libenter pater. Et beatus Franciscus cum multis lachrimis & suspiriis ac t̃nsonib? pectoris & ualido clamore diceret iam dicta. Frater Leo respōdit. Deus faciet q̃ inter benedictos eris singulariter benedictus. Et cum beatus Franciscus per obediētiā mandando ut diceret & responderet iuxta imposita sibi per eūz. Et pluries hoc fieret. Frater Leo ut eum docebat dominus: & non ut uolebat bt̃s Franciscus respondebat. Et dixit beato Francisco ego non possum aliud dicere: quia deus loquitur per os meūz. ¶ Cum quodam tempore Frater Leo iret cum beato Francisco uersus sanctam Mariam de portuicula: uidit crucem auream pulcherrimam bt̃z Franciscū p̃cedentem: & in ea christum crucifixum stantem: & uidebat q̃ cū stante stabat: & cum eunte ibat: Et crux erat tanti splendoris: q̃ & faciem beati Francisci & partes

aeris circūquaq; illuminabat. ¶ De uirginitate beati Francisci frater Leo tripliciter fuit certificatus: ut dicitur infra. s. per confessionem uisionē & superno oraculo. ¶ Hic frater Leo uidit chartam descendentem de celo super beatum Franciscum se ponentē: in qua erat scriptum: hic est gratia dei. ¶ Tempore quo in monte aluerne stabat beatus Franciscus: frater Leo uadens de nocte ut diceret matutinum: Cum beatum Franciscum nō reperisset in cella: uidit eum aliquādo tam alte eleuatū: q; tangere poterat eius pedes: quos osculando & amplexando dicebat: deus p̄picius esto mihi peccatori. Et per merita huius sanctissimi uiri: fac me tuam misericordiā inuenire. Aliquādo uidit eū eleuatū ad cacamina arborum. Aliquādo in tāta altitudine eleuatū eundem cōspexit: q; uix uisu poterat eum attingere: Et tunc prosternēs se in loco unde beatus Franciscus erat assumptus: p̄fata superi⁹ orādo ingeminabat. ¶ Fratris Leonis b̄t̄s Franciscus uidit tentationem: & dando sibi scripturam de sua manu eum liberauit: ut fructu & conformitate. xviii. & xxvi. diceſ. ¶ Huic fratri Leoni existenti in monte aluerne: beatus Franciscus predixit de sua stigmatizatione in breui futura: indicando ei q; deus in monte illo faceret ad paucos dies mirabilia que nunquā fecit alicui creature: de quibus admirabitur totus mundus. Hic frater Leo cum beato Francisco erat in mōte aluerne: quādo dominus stigmata ipsi beato Francisco impressit. ¶ Huic soli fratri Leoni beatus Franciscus sua stigmata cōmittebat tangenda: & nouis peciolis ēt mutāda: quas qualibet die ebdomade inter clauos illos mirabiles & carnem reliquam ad retinendū sanguinem & mitigandum dolorem renouabat: excepto die iouis de sero: & per totum diē ueneris: in quo nullum remediū uolebat apponi: ut amore christi eo die crucifixi cum ipso penderet. Aliquādo manus illas tā uenerandas stigmatibus insignitas: ante cor & oculos fratris Leonis sanctus Franciscus studiosius apponebat. Ex qua appositione tantā deuotionē frater Leo sentiebat in corde: q; quasi expirabat: frequētib; singultibus in stupore salubri immutatus. ¶ Semel dum esset b̄t̄s Franciscus in mōte aluerne & frater Leo: & adinuicem loquerent: ostēdit ei b̄t̄s Franciscus quēdam lapidem: quē cū magno cordis gaudio & leticia extollebat: dicens frater Leo pecorone: laua istum lapidem cum aqua. Quod cum fecisset: dixit laua ipsū cum uino. Quo facto ait sanctus: laua ip̄m cū oleo. quod & fecit. Et sanctus Franciscus ait laua ip̄m cū balsamo: Et frater Leo ait. Et quō possum hic balsamum inuenire? R̄ndit s̄t̄s Fr̄ciscus scias frater pecorella dei: q; ille est lapis in quo semel sedebat dominus quādo apparuit mihi. Et ideo dixi tibi ut quater ip̄m lauares: quia tunc quatuor mihi p̄ ordine reppromissit: Prīmū q; quicūq; diligeret fratres ex corde & ordinē: benedictione p̄uentus diuina bene finiret. Secundū q; notabiliter puniret istius ordinis p̄secutor in iustus. Tertiū q; malus frater & in malicia perseuerans: diu nō poterit durare quin dimittat ordinem uel confundat. Quartū q; ista religio usq; in finē seculi

Lapis res
promissio
nis.

ultra

durabit. ¶ Beato francisco infirmāti cū frater Leo eidem assisteret: semel orans deuote: & factus in extasi: ductus est in spū ad quoddā flumen impetuofus p̄fundum & latū: ubi cū transētes aspiceret: uidit aliquos fratres oneratos ingredi illud flumē: quorū aliqui submergebant in principio: aliqui i medio. Alii ultra plus uel minus scdm maiore uel minore ponderis grauitatem: quod frater Leo nō poterat sine cōpassione uidere. Vidit postmodū alios fratres exoneratos: sine aliquo periculo uel leſione trāſire. B̄t̄s uero Fr̄cisc⁹ cognoscēs ip̄m aliquā uisionē uidisse. Precepit ut illaz ei diceret. Quod cū fecisset: dixit b̄t̄s Francisc⁹ uera sūt que uidisti. Nā flumen est iste mundus: in quo fratres submergunt: qui nō habēt uoluntariā paupertatē. Vēri aut fratres minores: oīa mundana cōtēnētes: sine periculo a tēporalibus trāſeunt ad eterna. ¶ Huic fratri Leoni semel b̄t̄s Franciscus dixit. Quod cum ipse in sancta Maria de angelis post truinam oraret p̄ populo xp̄iano: X̄ps apparuit sibi dicēs: si uis ut miserer populo xp̄iano: fac ut ordo tuus permaneat in statu in quo fundauī eum: Et ego amore tui ordinis ab instantibus tribulationib; mūdū p̄seruabo. Sed scias q; futurum est: q; ipsi recedēt de uia ista quā ostendi eis: & me tñ ad iram puocabunt: q; dabo cōtra eos magnam demonibus potestātē. Et ipsi ponēt tantū scandalū inter ipsos & mūdum: q; nullus erit ausus portare habitum manifeste. & quādo perdet mūdus fidē ordinis: nō remanebit ultra lux i mūdo: quia posui eos in lucem mūdi. Fr̄es aut qui latebunt in siluis fugitiui: p̄ me sicut olim in deserto filii israel pascēt. Et iterū dixit b̄t̄s Franciscus q; p̄pter peccata populi: deus mitteret magnā famē in mūdo: sed p̄pter merita unius pauperis q; uiuit: faceret dilationem: sed q; eo mortuo: famēs illa horribilis inualescet in tantū: q; innumerabiles hoies famis angustia morient. Sed cum famēs illa post sex menses a morte b̄ti Francisci euenisset: b̄t̄s ipse Franciscus apparuit fratri Leoni dicēs: q; pauperculus ille erat ipse b̄t̄s Franciscus: cuius meritis de mittere ipsam distulit. Quā tñ fame multi obierunt. ¶ Cum post mortē b̄ti Francisci frater Leo affligeret eum uidere: & ob hoc in loco de heremita coram deo se ieiuniis & oronibus afflixisset: apparuit ei b̄t̄s Franciscus tor⁹ iocūdus & splēdidus: hēns alas cūz pēnis fulgentibus & cū unguibus ad modū agle deauratis. Cūq; frater Leo de tam mirando aspectu miraret: & eius affectu melliflūo recrearet: interrogauit b̄t̄m Franciscum qualiter in tali effigie apparebat: qui respōdit. Inter alia dona que dñs mihi cōcessit: est ut deuotos ordinis mei adiuuem: quasi uolans in tribulationibus eorum citius inuocatus: & eorū ac bonorū fratrum animas ad celestia regna perducā. Demones uero quasi unguibus feriam: ac fr̄es reprobos & ordinis persecutores dura punitione corrigam & discerpam. ¶ Ille fr̄ mirabilis Leo in somniis uidit q; diuinum iudiciū parabat: & in ſio fr̄ato quodam angelis tubicinantibus cōgregabatur Leonis innumera bilis multitudo. & ecce due scale quaz una erat rubea altera uero alba fuerūt posite una ab una parte illius prati: altera ab alia: quaz proceritas a ter

ra usq; ad celos tendebat. Apparuit autē xps in sūmitate scale rubeae: quasi offensus grauius & iratus. Et btūs Franciscus erat aliquatūlū inferius ppe eū. Qui amplius descendēs: frēs fortissime uocādo clamabat: dicēs. Venite frēs. uenite. accedite ad dñm qui uos uocat: confidite: ne timeatis. Frēs multi currebant ex patris admonitiōe: & incipiebāt ascendere scalam rubeā confidēter: Cum autē ascenderēt: unus cadebat de tertio gradu: alius de quarto: alius de decimo: alius de medio: & alii de sūmo. Btūs autem franciscus ad tantam fratrum ruinā pietate motus & cōpassione: p filiū p̄cabat dñz. Xps uero ostēdebat manus & latus: in quibus plage eius renouari uidebant: & sanguis recentissime distillabat. Et dixit ista fecerunt mihi frēs tui: Et dum btūs Franciscus p̄seueraret misericordiaz pro filiis postulando: post breuē morulā per scalā rubeam aliquatūlū descendebat & clamabat: dicēs. Cōfidite: ne desperetis. Currite ad scalam albā & ascēditē: quia ibi suscipiemini: & per eā celūz intrabitis. Cur rentibus autē fratribus ad scālāz albā ex admonitiōe paterna: Ecce beata uirgo apparuit in sūmitate scale recipiens eos: & ingrediebantur regnum sine labore.

Alia uice apparuit dñs Iesus xps fratri Leoni: dicens: Ego turbor de fratribus ordinis tui. Cuz uero ille tremens cām interrogaret: Rēspōdit inquit: quia mea beneficia nō recognoscūt que quottidie eis ipendo: & tu noli: & nō tñ spūalia: sed et necaria corpori: cum nō seminent neq; metant. Et quia frequenter murmurant & ocio uacant: & quia se ad iram prouocant: & ad amorem cito nō redeunt: nō parentes iniurias ut deberent. Hic frater Leo intentionē bti Frācisci de libris habēdis quo ad regule obseruantia: bene nouit: & spāliter q nullus liber pprius haberet in spālī: sed in cōi. Frater iste Leo fuit cum bto Frācisco apud papā Honorii quādo regulam cōfirmauit: & audiuit papā dicentē: Btūs ille qui dei grāa roboratur hanc regulā fideliter & deuote seruauerit: quia omnia que in ea scripta sunt sancta & catholica sunt & p̄fecta. Btūs iste frater Leo clariuit spū pphético nam cuidam iuueni exisistē in habitu seculari cum dixisset tu ordinē nostrū intrabis: Ille nūquā potuit quiescere donec introiret ordinē: ut sibi frater Leo predixerat.

Mulier p̄gnanti que ad uisitandū locum de portiūcula ob reuerentiā uirginis uenerat que de insula erat assisi: cum dolores partus eam arriperet: dubitans ne posset redire ante emissiōnē partus ad dictū castrū de insula: frater Leo dixit ne timeas: quia hoc sero domum tuam cum sole redibis (pluebat. n.) & pulchroz paries puez. Et sic euenit ut frater Leo pdixit. Clariuit signis cum adhuc uiueret. Quedā. n. mulier de cordale cōitatus spoleti habēs apostema sub māmilla qd multam saniem emittebat: & auxilio medicorū nullatenus posset iuari: ad frēm Leonē accedēs: cum euz rogasset ut supra uulnus apostematis signum faceret crucis: cuz fecisset: statim liberata est ut nullum signū cicatricis remaneret. Quidā puer morbo caduco laborans omni die ad frēm Leonē accedēs clam de tunicā eius accipiens: suspendit ad collum: & liberatus

fuit. sed casu decidente a collo predicto frusto tunice: cum morbo pristino laboraret: ad presatum frēm Leonem rediēs de tūica cum accepisset: & ad collū suspēdisset statim fuit & perpetuo a dicto morbo liberat.

Quidā de castro treuii in carcere a duce spoletano tenebāt: qui se ofoni fratris Leonis exitis in loco de portiūcula cōmendauit: apparente sibi fratre Leone ī medio die cum gausapa in manu: & patefaciēs carcerem: uidētibus aliis ipm de carcere extrahēdo: ad sanctā Mariā de portiūcula adduxit: Cūq; ille quereretur frēm Leonē & inueniret ac grās referret. Rēdit nō mihi sed beate Marie de candelis: cui ē hodie festū grātiās referas que te liberauit. Frater Leo in die dominico cum iret ad scētū Paulū ubi erat molēdina de assisi molentia: Et redarguēs molēdinarios: qui culā suam dicētes: dum ad molēdinū rediissent: molas stantes inuenerūt aqua currete & omnib; stantib; ut prius. Comitissa de anguillaria fratri Leoni deuota dum amisisset loquellā & oia pro eius morte essent parata: a quadam dñā fuit sibi dictum: Tu habes fidem in sancto fratre Leone: recomēda te sibi: Illa cuz loqui nō posset ore: corde se recomēdās fratri Leoni: statim fuit optime liberata. Hic mādato fratris Crescentii generalis ministri: & capituli generalis: cū fratre Rufino & fratre Angelo legendāz cōposuit beati Francisci: quā legendā trium sociorū in hoc opere multotiens noiaui & noiauo. Frater Leo iste ut dictū est Fratrem Bernardū de gnta ualle gloriosū post mortem eius uidit. Hic tandē scititate plenus ad dñm pergens post mortem sepultus est assisi. Cum bto Francisco in eius ecclesia & cum aliis sociis.

De fratre Guilielmo de anglia.

Extus frater qui iacet assisi in ecclesia sancti Francisci est frater Guilielmus de anglia. hic ut dicūt loco fratris Ioannis de capella qui ordinē exiuit & scūs leprosus se suspēdit: & sic a nūero duodenario sociorum beati Francisci exclusus est: rōne uite & sanctitatis tali numero duodenario sociorū insertus: uelut alter Mathias collegio apostolorū: duo decimus frater & socius beati Francisci cōputat. Hic qualis fuerit in uita: post eius mortem miracula declarūt. Adeo magnis & multis clariuit signis: ut. b. Francisci famā sanctitatis obūbrare uideret. Quapropter frater Helias tunc ordinis generalis minister sibi mandauit q miracula amplius nō faceret. Et sic fecit. Desistit enim a miraculis ppter p̄sentia honorificandam & famam sui patris beati Francisci.

De frē angelo uno de sociis beati Francisci.

Eptimus frater scētus qui assisi iacet in ecclesia bti Francisci: est frater Angelus de Reate.

Hic fuit primus miles qui ordinē igressus ē. Cum isto deniq; fratre Angelo: Frater Petro cathāni & fratre Bernardo de gnta ualle: iuit btūs Franciscus romā ad dñm papam Honorii: ut diem determinaret p indulgentia sancte Marie de portiūcula: quā antea sibi perusii cōcesserat. Hunc btūs Franciscus cuz fratre Leone & frē Masleo assumpsit in sociū: quādo primo ad sacrum montē aluerne accessit: & ibi cū eo

stetit. Istum credo esse illum frēm Angelū de quo habetur in legēda antiqua qui ualde timebat demones: & de nocte hac de causā nō audebat stare sol⁹. Quod pandēs btō Francisco: eidem ipse p^r mandauit q^d ascēderet solus unum montē ualde altum: & alta uoce diceret: Superbi demones: omnes uenite ad me modo: & quicquid poteritis facite mihi. Quod cū ille humiliter fecisset: nec aliquis demon ad eū uenisset: postea impaudus effectus est. Ad mortē deueniēs: cū prefatis fratribus sanctis est tumulatus: Et ut sanctus habitus est & depictus.

¶ De beato fratre Masseo uno de sociis. b. Frācis. ci.

Crauus frater sc̄t̄s iacēs assisii in ecclesia. b.

- o Frācis. ci: est frater Masse⁹ marignani: qui fuit gratia uerbi adornatus & discretiōe p̄cipu⁹.

Propter que btūs Franciscus (quia qñ rapiebat satis faciebat ad se uenientibus) libēter euz secū ducebat.

¶ Hunc bt̄m fr̄z Masseū btūs Franciscus uolēs p̄bare: eo uocato dixit: q^d quia socii sui habebāt grām orādi & cōtēplandi deum: ipse uolebat q^d oīa officia eorū faceret. s. faciendo portam coquinaz & omnia officia domus: & hoc per obedientiā. Frater Masseus iniuncta oīa perfecit libēter. Sed sup hoc stimulatī cōsciētia fr̄s eius socii: q^d solus ipse oēm loci portaret laborem: a tali onere btō Francisco diuidēte officia: & singulis dando suum: Frater Masseus est liberat⁹. ¶ Hic est ille frater Masseus qui btī Francisci p̄bauit humilitatem. Nā btō Francisco reuertēti de silua & ad cellam pergenti: in loco de portiūcula: Factus obuiā frater Masseus: eum sic cepit alloqui: dicēs. Vnde tibi. unde tibi. unde tibi: Et querēti. b. Frācis. ci. quid? R̄ndit. frater Masseus dicens q^d totus mūdus uadit post te. Tu nō es hō pulcher nec litterat⁹: & sic de aliis ut dicebat infra fructu & cōformitate. xviij. R̄ndit. b. Frācis. ci. post spaciū oculis eleuatis in celū: uis scire unū mihi inquit: hoc mihi est ab illis oculis dñi sc̄t̄issimis: q^d nō uiderūt inter malos magis peccatorē uiliore & simpliciore me. Quo audito: Frater Masseus de humilitate beati Frācis. ci. fuit certificatus. ¶ Huius beati uiri btūs Franciscus intellexit & cordis uidit archana: nā cum iret cū btō Francisco & antecedēdo bt̄m Frācis. ci. cum ad quoddā triuiū quo hō poterat ire Aretiu⁹ Senas & Florentiā: peruenisset: & bt̄m Franciscū expectasset: ac eidem dixisset per quā uiam ire uellet. R̄ndit btūs Franciscus per illam quā dñs ostendet nobis ibimus. Et cū frater Masse⁹ diceret: Quomō hoc scire poterimus? R̄ndit. b. Franciscus: per signū q^d faciam in te. Vnde mandauit eidē per sc̄t̄az obedientiā q^d uolueret se in girū: sicut aliqñ solent facere pueri: & nūquā cessaret: donec ipse sibi diceret. Quod faciens: ex uertigine capitis pluries cecidit. Tādē dixit sibi btūs Franciscus q^d se nō moueret: & diceret uersus quā partem uel patriā hēret faciēs. Et ille diceret uersus Senas: Btūs Franciscus dixit: Vadamus senas: quia sic ē dei uoluntas: Quo accedens: populus sciēs btī Frācis. ci. aduentū: ei obuiam euntes ipm & sociū perpēsiles: ita q^d terrā minime tangere poterāt usq³ ad epātū portauerūt. In illa hora: aliqui ciues pugnabāt adinuicē:

Nota hūi
litatez btī
Francisci

ita q^d erant iam duo mortui: Btūs aut Franciscus surrexit: & ita gratiose & sancte p̄dicauit illis hoib⁹: q^d omnes reduxit ad pacē & concordiā. Propter q^d op⁹: ep̄s inuitauit bt̄m Franciscū: & eum suscepit cū magno honore. De mane uero btūs Franciscus laudē fugiens humanā: insalutato ep̄o: recessit de senis cū sociis. Propter q^d Frater Masseus ibat murmurādo per uia⁹: dicens: quid fecit hic bonus homo? me ut puer fecit uoluere: & ep̄o qui nos ita bene recepit nec uerbum dixit in suo recessu: nec gr̄as retulit: & uidebant sibi hec oīa indiscrete facta. Tandem nutu dei ad cor rediens & se durissime arguēs: dixit Frater Masseus tu es ualde superbus: quia opa diuina diiudicas: & es dignus inferno: quia deo cum tua indiscretiōe rebellas: Nam in ista uia tam sancta opera sunt facta p̄ frēm Franciscum: q^d si ea fecisset angelus: nō fuisset mirabilius. Nam omnia que in ista uia peracta sunt: ex ordinatione p̄cesserūt diuina: ut p̄ ex fine optimo subsecuto: quia & ad pacē reduxit ciues: & multas anias a baratro inferni liberauit: & propterea tu es stultissimus & superbus: qui murmuras de his que processerunt a uolūtate diuina. Hec aut frater Masseus aliquātulum p̄cedens bt̄m Franciscū: secū dicebat in corde suo. Btūs aut Franciscus oīa p̄fata uidēs lumine diuino: clamauit post tergum fr̄is Massei: dicēs ad ea que nunc cogitas te teneas: quia sunt bona & utilia tibi sicut a deo inspirata. Murmuratio uero quā faciebas: est mala ceca & superba: a diabolo tibi in anima seminata. Que audiens frater Masseus stupuit: uidēdo bt̄m Franciscū scire tam subitō eius cordis archana. Et cōprehēdebat q^d btūs Franciscus in suis actib⁹ semper diuina gr̄a dirigebat. ¶ Cum btūs Franciscus socios suos ad diuerfas orbis partes ad p̄dicandū binos misisset: ut q^d preceperat ipse exerceret: elegit ire uersus Franciā cum fr̄e Masseo. Et cū ad quāsdā habitationes uenissent fidelium: necesse habuerūt ut regula mandat mendicare. Et cum btūs Franciscus iussisset p̄ unam uiam. Et frater Masseus per aliā: elemosinas acquisierūt. Et quia btūs Franciscus erat hō despectus: & frater Masseus pulcher: plures & pulchriores habuit elemosinas & bolos panis. Cum uero ad quēdā fontē uenissent: In cuius margine lapis erat pulcher & magnus: extrahētes frustra q^d acq̄sierant: uidēs btūs Franciscus q^d frustra fratris Massei erant pulchriora q^d sua: exultās in sp̄itu pro desiderio paupertatis ait. O frater Masseus: nos nō sumus digni de tanto thesauro & tā magno: Et hec gradatim uocē eleuando: pluries replicauit. R̄ndit frater Masseus: p̄r charissime: quō pōt dici thesaurus: ubi est tanta paupertas: quia nō ē hic cultellus neq³ tobalea: nec scutella: nec incisorium: nec domus: nec mensa: nec famulus: nec famula. Respondit btūs Franciscus: & hoc est q^d puto magnū thesaurū: ubi nihil est de his que preparātur humana industria: sed quicquid adest totū est a diuina p̄uidētia ministratū: sicut apparet manifeste in pane acq̄sito: in lapide tam pulchro: & in fonte tam limido. Vñ uolo q^d rogemus deum: ut thesaurus sancte paupertatis tam nobilis: qui h̄z deū administratōrē faciat nos

nota

cūq; toto corde diligere. & sic de illis frustulis panis facti: gratias agētes deo: uersus Franciam iter arripuit. Et cum uenissent ad quandā ecclesiam: & in eam intrantes: Beatus Franciscus iuit ad orandum post altare: ubi uisitationis diuine recepit tam ignitum feruorem eius animā ad paupertatis concupiscentiam inflāmantem: q̄ uidebatur ex facie & oris hiatu quasi flamas ardoris emittere: Et egrediens ad socium sic ignitus ore uehementer dicebat a a Frater Masseus: prebe mihi te ipsum. Et hoc fecit ter: Frater Masseus stupens de tam uehementi feruore: cum tertia uice dixisset Beatus Franciscus prebe mihi te ipsum: misit se totum in brachia sancti patris. Tunc Beatus Franciscus cum hiatu magno & spiritus sancti feruore ac clamore ualido reiterando a a: leuauit Fratrem Masseum cum ipso statu in aerem: & impulsit illum ante se quātum esset unius haste longe mensura. quod uidēs frater Masseus: stupuit de tam mirando sancti patris feruore: & retulit postea sociis: q̄ in illo sancti Francisci impulsu tantam dulcedinem & consolationem spiritus persensit: q̄ nunquam in uita sua tam maximam consolationem se meminerat habuisse. postea Romā pergentes: Beatus Franciscus fuit a sanctis apostolis Petro & Paulo dulciter amplexatus. ut dicitur fructu uigesimo tertio & conformitate: & quia Beatus Franciscus a sanctis Apostolis Petro & Paulo petierat ut pro ipso & sociis custoditionem thesauri paupertatis impetraret a Christo: Beati Apostoli sibi dixerūt. Frater Franciscus: q̄a hoc tu petis & desideras: q̄ ipse Christus & sancti Apostoli hic seruauerūt: iō notificamus tibi ex parte domini nostri Iesu Christi: q̄ tuum desiderium est adimpletum. Et ipse dominus noster Iesus Christus nos misit ad te: ut annūciemus tibi q̄ oratio tua ē exaudita: & thesaurus sanctissime paupertatis tibi & te sequētibus perfectissime est concessus. Et tibi ex parte Christi dicimus: q̄ quicūq; hoc desiderium tuum exequetur: de regno beatitudinis sunt securi: & tu & omnes tui sequaces erunt a domino benedicti. Que omnia Beatus Franciscus fratri Masseo socio suo reuelauit. ¶ Hic frater Masseus audiuit Christū concedentem indulgentiam Beato Francisco pro ecclesia sancte Marie de portuancula: dum esset ipse Beatus Franciscus in dicta ecclesia coram Christo uirgine Maria & angelis. Et iuit cum eo Perusium ad dominū papam Honorium: & dominus Honorius papa concessit sibi ut dicitur fructu & conformitate quarta decima. Et beatus Franciscus dixit fratri Masseo: q̄ indulgentia sibi per dominū papam concessa: a Christo erat in celo cōfirmata. ¶ Beatus Franciscus ut dictū est supra: uolēs scire an deberet orare uel ire ad predicandum: hunc fratrem Masseum ad fratrem Siluestrū misit & ad beatam Claram: ut per eos de beneplacito declaratus diuino: sciret quid ageret. Sed frater Masseo Beato Francisco referente de uoluntatis domini rīso: Idē. b. Franciscus ipso fratre Masseo accepto p̄ socio & fratre Angelo (ut credo) de reate: iuit ad predicandū. Et tunc euenit miraculū illud corā prefatis: q̄ multitudo maxima auium congregata ad audiendū pres-

dicationem beati Francisci steterunt & uenerūt. ¶ Hūc fratrem Masseum beatus Franciscus misit ad fratrem Ruffinum tētatum a diabolo & nequiter deceptum: quem nolentem ad beatum Franciscū operatiōe diaboli uenire: Frater Masseus suo eloquio sancto perduxit: ac a diaboli insidiis extitit liberatus ut statim dicitur. ¶ Frater iste Masseus audiēs quēdam fratrem habere profundissimam humilitatem: que ipsum sanctificabat confirmabat & in dei gratia crescere faciebat: & q̄ melius est: nunquam a deo cadere permittebat habentem: ad habendam hanc uirtutem humilitatis Frater Masseus exarsit: intantum q̄ eleuans oculos ad celum uoto se strinxit firmissimo: nunquam se in isto mundo uelle letari: si hanc sue anime uirtutem non sentiret adesse. Quia uidebatur sibi q̄ esset dignus inferno nisi ad ipsam humilitatē peruenisset. Et cum tristis sic per dies plurimos permanisset: in fame & siti & multis lachrimis se macerando: ac dum quadā die per siluā eundo pro desiderio uehemētī dīctē uirtutis: & singultus & luctus clamores & lachrimas emittēdo: & dari a domino sibi humilitatē postulat: uocez de celo bis eum uocantem audiuit. Frater Masseus. Qui p̄ spūm Christū bñdictum recognoscēs. Respondit: dñe mi. dñe mi. Et dominus ad eū. Quid uis dare. Quid uis dare. ad hanc gratiam possidēdā. Et frater Masseus respondit: oculos capitis mei. Et dominus ad eum. Et ego uolo q̄ oculos & gratiam habear. Tunc Frater Masseus remansit in tanta gratia optate humilitatis & lumine dei: q̄ cōtinue erat in iubilo: Et sepe quando orabat faciebat unum iubilum uniformem: & uoce obtusa faciebat sicut columbus u u u: ac facie hilari & iocunda contemplationi uacabat. Et super hoc humillimus factus se uiliorem cunctis hominibus reputabat. ¶ Inter egauit sanctus Frater Iacobus de Falerone Fratrem Masseū quare uersus non mutabat in iubilo: Respondit Frater Masseus cum magna letitia. Quia cum in una re inueniāz omne bonum: non oportet uariare uersus. ¶ Sanctus Frater Masseus requisit? semel: quare erat pre solito tristis. Respondit. Quia & si profundissimam humilitatem possideam dei gratia: hoc tamen mihi non est concessum: q̄ & si nollem aliquod malum illi qui mihi fecisset iniuriā: & si bona cupiāz & procurem ut mihi: tamen eum non sic diligo ut me: nec placet mihi quando audio eum comendari. ¶ Ille Frater Masseus erat solitus dicere q̄ melius est ire ad sanctos uiuos q̄ mortuos idē ad bonos homines qui supersunt in mundo: q̄ uisitare sanctorum limina: Nam tales docebunt te multa per que transierunt scilicet periculosas tentationes temporales & spirituales. ¶ Vni reserenti aliorum mala dixit Frater Masseus. considera semper facta bonorum scilicet Beate uirginis & sanctorum: & nunquam facta malorum. Si enim malus es considerando facta bonorum: hodie & cras habendo ante oculos facta bona: de necessitate fies bonus. Si bonus es: eris melior. Sed considerando facta malorum: si bonus es: fies malus: si malus: fies deterior. ¶ Hic frater Masseus de sero comedebat: & statim cel-

per nos

magnus planctus fuit illa die in Assisio in populo de passione domini: quod nunquam fuit similis de passione domini auditus. Vnde edificato populo beatus Franciscus & Frater Ruffinus se tunicam induerunt & ad sanctam Mariam ambo sunt reuerſi. Et beatus se esse putabat qui posset eos tangere: uel fimbriarum uestimentum. ¶ Cum frater Ruffinus semel iret pro pane querendo per Assisium: ecce quidam demoniacus ligatis manibus & pedibus a multis sociatus ducebatur ad beatum Franciscum ut eum liberaret: Qui cum a longe uidisset sanctum fratrem Ruffinum statim cepit clamare & currere tam fortiter: quod fractis omnibus uinculis de manibus omnium exiuit. Et cum illi de hoc mirarentur: & demoniacum interrogarent quare sic fecisset: respondit. Quia ille Frater pauperculus: ille Frater humilis sanctus Frater Ruffinus: qui incedit cum tasca: suis sanctis uirtutibus & humilibus orationibus: me incedit & cruciat. Vnde non possum hic plus morari: & statim exiit. Quod aduertens Frater Ruffinus: quia illi homines & homo sanatus magnam sibi reuerentiam exhibebant: hortatus est eos ut in his omnibus glorificarent deum & saluatorem nostrum dominum Iesum Christum. ¶ Item Frater Ruffinus stigmata beati Francisci uidere promeruit. Sed ad cognitionem uulneris lateralis triplici modo & uia peruenit. Primo lauando femoralia Beati Francisci: que ex parte dextri lateris multipliciter cruentata de sanguine: qui de plaga lateris exibat: inuenit. Nam Beatus Franciscus post impressionem sacrorum stigmatum femoralia usque ad axillas portabat. Secundo scalpendo beatum Franciscum: digitos in dictam plagam studiose immisit. Propter quod beatus Franciscus angustiat: maximum clamorem emisit dicens: pareat tibi deus Frater Ruffine: quare hoc facere uoluisti? Tercio dicendo Beato Francisco quod sibi hanc gratiam faceret ut eius tunicam ipse acciperet: & sibi suam daret. Quod cum beatus Franciscus faceret expoliando se: quia non habebat nisi unam tunicam: Frater Ruffinus curiose intue do: dictum uulnus laterale oculis aspexit. Infirmatus frater Ruffinus ad mortem: cum frater Leo illam uisionem uidisset de fratre Bernardo. ut dictum est: & credens se esse illum fratrem pro quo illa fratrum multitudo iret processionaliter: & quia grauius infirmabatur quam Frater Ruffinus: existimans se moriturum: surrexit ut potuit: & totus letus Frater Leo iuit ad fratrem Ruffinum & dixit ad eum: Frater charissime credo quod deus uelit me uocare ex hac uita ad se: Frater Ruffinus respondit. Frater Leo tu es deceptus: quia non de te sed de me est uisio quam uidisti. Et dixit frater Ruffinus tu uidisti hoc in somnis. ego uero uigilando. Beatus enim Franciscus uenit ad me cum illa multitudo dicens mihi: quod cum illis pergerem ad dominum breuiter moriturus. & tunc osculum dulcissimum mihi dedit: & os meum odore repleuit mirabili. Et ut uerum me dicere comprobem appropinqua & senties redolentiam in ore meo ab osculo sancto derelictam. Cumque Frater Leo appropinquasset: tanta odoris fragrantia effusus: que ex ore Fratris Ruffini exhalabat: quod

tus alteratus credidit Fratri Ruffino de his que dicebat. Frater uero Ruffinus. tunc ueniens ad mortem: uocatis fratribus ipsos ad seruandam paupertatem & charitatem mutuam ammonuit: & admonitione facta in domino obdormiuit. Et cum illa comitiua sanctorum celum adiit: sepultus Assisi in ecclesia beati Francisci.

¶ Decimus Frater qui iacet Assisi in ecclesia Beati Francisci est Frater Guido de Senis laicus: huic Frater Leo socius beati Francisci iam mortuus apparuit. Et mortem suam fratribus ipse predixit.

¶ Undecimus frater qui iacet Assisi in ecclesia sancti Francisci est Frater Egidius de Capotiis uir Magne sanctitatis.

¶ De fratre Valentino de Narnia.

¶ Vodecim frater iacet Assisi in ecclesia beati Francisci sepultus: & paruus tempus est quod decessit: est Frater Valentinus de Narnia. Qui nobilis genere habuit filias duas & tres filios & unum castrum. Qui diuino compunctus spiritu: omnia reliquit: filias in monasterio sororum ordinis Sancte Clare: se uero cum tribus filiis fratrem minorem fecit. sed primogenitus nouitius recessit: & doctor legum in mundo exiit. Minimus dum uellet ab ordine egredi: orationibus fratris Nicolai laici de Assisio qui nunc corruscat miraculis: Perusii retentus: mortuus est in ordine & deuote. Alter etiam in ordine stetit. ¶ Hic Frater Valentinus uixit in ordine bene triginta annis: semper comedendo panem & aquam: decem annis comedendo sine aliqua alia admixtione: solum panem in aqua absinthii intingendo. Ad carnem ciliatum semper detulit: tunica habituali chorda & femoralibus diues: nil aliud ferendo in capite nec in pedibus: usque ad uite finem sic permansit. ¶ Hic in loco de carcere tempore stetit permaximo: ac ibidem diem clausit extremum. & primo ad sanctam Claram: demum ad ecclesiam Beati Francisci de Assisio deductus: & ibidem tumulatus: multis clauit & claret miraculis. Isti ergo duodecim fratres sunt Assisi in ecclesia Beati Francisci qui sanctitate fulserunt tumulati. In aliis locis prouincie multi sancti fratres iacent miraculis & sanctitate preclari. ¶ In loco sancte Marie de Angelis siue de portuncula iacent infraſcripti fratres.

¶ De Fratre Petro Cathani socio beati Francisci.

¶ Frater Petrus Cathani fuit sanctus frater & filius ac socius Beati Francisci. Istum Beatus Franciscus cum esset canonicus maioris ecclesie de Assisio: distractis omnibus una die cum sancto fratre Bernardo de Quinta ualle ad ordinem recepit & fratrem fecit. ¶ Hic Frater Petrus primo fuit Beati Francisci Vicarius: & demum Beato Francisco renunciente officio Generalatus coram fratribus ipse Frater Petrus factus est generalis minister. ¶ A fratre Petro isto dum Beatus Franciscus abrenunciasset generalatus officio petiit ipse beatus Franciscus ut se obediencie haberet meritum: sibi unum de sociis in suum dari guardianum: cui humiliter obediret: quod & factum est. Cui beatus Franciscus uiuendo & moriendo firmiter obediuit. ¶ Ille Frater Petrus dum Beati Francisci esset Vicarius: ab ipso beato Francisco quesitum si

sibi placeret ut de rebus Fratrum ordinem intrantius propter multitudinem Fratrum ad locum Sancte Marie aduenientium & ordinem ingredientium : & propter rerum penuriaz aliquid reseruaretur. Respondit Beatus Franciscus. Malo te altare uirginis gloriose cū necessitas id requirit nudare: q̄ contra paupertatis uotum & obseruantiaz euangelii aliquid attentare. Gratius enim habebit beata uirgo sancti euangelii perfecte obseruato consilio: suum altare detegi: q̄ altare uelut filio: filii sui promissum consilium pretermitti. Deniq; cum propter multitudinem fratrum ut possent recipi in loco sancte Marie de portiuncula: & ut locum haberent fratres ad dicendum officiū: fecisset fieri quādam domum: super hoc a beato Francisco fuit redargutus: & ab eo audiuit q̄ nolebat ut Fratres in dicto loco facerent domos pro consolatione: sed potius incommoda sustinerent & tribulationem: ut locus ipse esset ceteris forma & paupertatis exemplū. ¶ Huic fratri Petro suo Vicario beatus Franciscus culpaz fratris infamati discutiendam commisit: & si culpabilem reperiret puniret: si uero non: infamanti redderet penam cunctis notabilem. ¶ Iste Frater Petrus una cum fratribus uidelicet Bernardo de Quinta ualle. Russino & Masseo malignanti audiuit Christum concedentem indulgentiam pro ecclesia Sancte Marie de portiuncula: & diem determinantem. ac ad Dominū Papam Honorium pro confirmatione & determinatione dici indulgentie Romā iuit. ¶ Iste Frater Petrus postquam Vicariatus & Generalatus officium per tempus gesserat: uocatus a Domino per mortem: maximis in loco sancte Marie ubi est reconditus cepit conrursare miraculis. propter quod cum multi homines & mulieres ad eius sepulchrū concurrerent: & fratres ex hoc inquietarentur: Beatus Franciscus ad eius accedens sepulchrū: & stans super ipsū dixit. Frater Petre: sicut mihi fuisti obediens in uita: sic uolo q̄ sis & modo. Et ideo quia Fratres propter te inquietantur a personis secularibus: tibi per sanctam obedientiam mando: q̄ deinceps nullum facias miraculum. Mirabile dictū. Frater Petrus ex tunc a miraculis destituit. & nullum deinceps fecit. ¶ In hoc loco sancte Marie iacent quattuor Fratres de sociis beati Francisci cum isto Fratre Petro: quorum nomina non inueni. ¶ Iacent etiam in eodem loco sex fratres alii: qui animam Beati Francisci in specie solari celum uiderunt adire. ¶ Frater Iacobus in hoc etiam loco Sancte Marie iacet qui uidit animam Beati Francisci euolare ad celum sicut stellam super nubem candidā. ¶ Iacent etiā in hoc loco sancte Marie Fratres illi qui audierunt & uiderunt multas aues alaudas congregatas: cantantes super tectum ecclesie Sancte Marie in obitu Beati Francisci. ¶ De fratre Ioanne simplici. ¶ Frater Ioānes simplex in hoc loco Sancte Marie de portiuncula iacet: qui Frater Ioannes simplex uidens beatum Franciscum quandam scopantem ecclesiam eum iunxit: & ad ordinem per Beatum Franciscum receptis cum ipso Beato Francisco sepe ibat: & adeo erat simplex q̄ quidquid faciebat Beatus Franciscus

& ipse faciebat: si spuebat Beatus Franciscus: & ipse spuebat: si genu flectebat. & ipse flectebat genua: & sic de aliis. Et cū a bto Fracisco sup hoc reprehenderet. Respondit: ego promisi facere omnia que tu facis. Hic tantū in uirtutibus creuit & sanctis moribus q̄ omnes fratres mirabantur. Et tandem a morte beati Francisci obiit. Vnde. b. Franciscus narrando fratribus eius conuersationem: non fratrem Ioannem sed sanctum fratrem Ioannem nominabat. ¶ Plures alii sancti fratres in hoc loco sunt sepulti. ¶ In hoc loco in signum dilectionis Beatus Franciscus uoluit: q̄ post mortem suam suum cor a corpore ammotum colloca retur. ut a fratribus antiquis ego ipse accepi. & est (ut dicitur) in altari capelle beati Francisci ibidem locatum. Ipse enim locus ut dicitur Fructu quarto decimo & uigesimo octauo & cōformitate pre omnibus locis mundi Beatus Franciscus dilexit.

¶ De beato fratre Egidio tercio socio beati Francisci.

N perusio iacent isti sancti Fratres. uidelicet

i Frater Egidius sancte memorie de Assisio: qui fuit tertius Frater filius & socius Beati

Francisci: cuius uitam succinate primo hic subdam: & demum eius sacra dicta & admonitiōes. ¶ Hic gloriosus uir de Assisio ciuitate oriundus: cum audiret a suis consanguineis q̄ dominus Bernardus de Quinta ualle maior homo de Assisio: & dominus Petrus Cathanii qui erat canonicus ecclesie cathedralis: Distractus omnibus uita & habitu Beato Francisco adheferant: a deo inspiratus post octo dies ad Beatum Franciscum studuit se transferre: ut se eidem prefatorum habitu & uita coniungeret. Et cum locum nesciret ubi Beatus Franciscus cum prefatis maneret: in quodam triuio positus dominum rogauit: ut sibi uiam panderet ad inueniendum Beatum Franciscum. Ipse quoq; dirigente ad locum seu tugurium in quo Beatus Franciscus cum prefatis morabatur: peruenit. Et cum de his que conceperat cogitaret: Beatus Franciscus ei occurrit. Quem ipse Egidius uidens ad eius pedes prostratus: cepit eum rogare ut eum cum Fratre Bernardo & Fratre Petro ad suum consortium recipere dignaretur. Beatus Franciscus attendens eum esse fidelissimum & deuotum eidem dixit. Charissime magnam gratiam facit tibi Christus: qui te in suum militem eligit & seruitorem: & sic confortauit eum: & monuit eum: ut in uocatione sua qua a domino uocatus erat persisteret. uocauitq; Beatus Franciscus fratres Bernardum & Petrum dicens unum bonum fratrem nobis misit dominus. Qui simul gauisi in domino comederunt. Cumque Beatus Franciscus cum ipso Egidio Assisium pergeret: ut pro habitu eius pannum procuraret: occurrit Beato Francisco in uia mulier paupercula petens elemosinam: cumq; Beatus Franciscus nihil haberet ad dandū: uultu Angelico conuersus ad ipsum Egidium dixit. Demus sibi mantellū tuum charissime amore domini nri Iesu Christi. Qui uultu Hilari expoliās se dedit illi. Et statim uisus est ipsi Egidio q̄ elemosina illa ascēderet celū: & sensit se prius gaudio quodā perfundi. Sed demum ipsū beato Francis

Mira res

Ico in festo sancti Georgii habitu ordinis induente factus est Frater minor. Quo induto Beatus Franciscus cum ipso uersus Marchiam pergēs exhortabatur homines ad penitentiam. Et beatus Frater Egidius dicebat ut eidem crederent: quia bonum consilium eis dabat. In ipso autem itinere beatus Franciscus propheterando de dilatatione ordinis: dixit Fratri Egidio. Nostra religio similis erit homini piscatori qui mittit retia in aquā capiens pisciū multitudinē copiosā: & paruos in aq̄ relinquens: magnos eligit in uasa sua.

De ei² de uotione.

¶ Temporis in processu beatus Frāciscus ad sanctū Iacobum eundi licentia cōcessit: in quo itinere nunquam famem a se repulit: propter penuriam quam domini amore tollerabat. unde die quodam cum uiuisset pro elemosina: & nihil inuenisset: ad quandam arcem perrexit: & inuentis quibusdam granis fabarum se refecit: & cum se somno dedisset: surrexit adeo fortis ac si multa grana pigmētorum comedisset. ¶ In quo itinere obuians cuidam pauperi motus pietate: caputium auferens ab habitu sibi dedit: & diebus uiginti sine caputo ambulauit. Cumq; sic deformis ad castrum quoddam Lombardie nomine fīcarolum peruenisset: a quodam uocatus: ad ipsū quia indigebat libenter accessit: sperās aliquid habere amore dei. Tāxillos ille si uellet ludere in manibus eius ponit. Frater uero Egidius in nullo motus dixit sibi dominus parcat tibi. Et sic per mundum habitu deformi eūdo frequenter deridebatur. ¶ Post hoc socio habito a beato Francisco & licentia de uisitando domini sepulchro Brunduxium deuenit: & cum ibi esset pluribus diebus procurato urceo: ibat aquam portando: & necessaria pro uictu sibi & socio acquirebat. Postea mare transiens: cum deuotione maxima sepulchro uisitato cum aliis locis: ad ciuitatem Achae deuenit: ibiq; moram contrahens ut de labore suo uiueret: faciebat sportas ex iuncis: quibus illi homines utebātur: portabat etiam defunctos ad cimiterium: & aquam per ciuitatem: & sic uite necessaria lucrabatur. Quando hęc facere non poterat: recurrebat ad mensam domini elemosinam hostiatim petendo. Demū ad sanctam Mariam de portiuncula est reuersus. ¶ Visitauit etia; sanctum Angelum & sanctum Nicolāū de Bari. & quando ibat per mūdum: hortabatur homines & mulieres ut deum diligere & timerent: ac penitentiam agerent de peccatis. ¶ Die quadam dum esset fessus ualde ex itinere & famem pateretur: iuxta uiam ad dormiendum se posuit: Et cum surgeret a somno: inuenit iuxta caput suum diuino beneficio medium panem. Et gratias deo agens eū comedisset est confortatus.

De exercitio ei² & uitatione ociositatis

¶ Missus a beato Francisco ad standum Romanū: uolens de labore manuum suarum uiuere: ibat ad siluam distantem per quattuor miliaria: & incidebat ligna & portabat ad urbem: & necessaria pro uictu accipiebat. Semel ligna uendidit uni mulieri: & cum uideret eum esse religiosum uellet sibi plus dare q̄ pacta esset cum eo: Frater Egidius noluit accipere: sed medietatem etiam precii sibi dimisit. Dicens nolo q̄ auaritia me uiucat: unde aliquod opus quantumcūq; ui-

le non dedignabatur peragere dummodo honeste id posset exercere. ¶ Ibat tempore uindemiarum ad colligendum uuas & eas in torculari exprimebat: & necessaria pro uita sic summebat. ¶ Semel iuit ad excutendum nuces: & cum sibi tot nuces darentur q̄ gremio capi non possent: exuto habitu & manicis ac caputio ligatis: nudus remansit: & implens habitū nubicus nudus ad urbem reuersus pauperibus dedit.

¶ In monasterio sanctorum quattuor coronatorum prope sanctum Ioannem de Laterano purgabat farinam: accipiendo pro salma septem panes. Similiter per aqua deferenda ibat per miliare ad fontem sancti Sixti: de qua aqua bibebant monachi: & fiebat panis: & pro his panes recipiebat: & quod sibi superfluebat dabat pauperibus. ¶ Dum semel aquam pro monachis ibidem adduceret: & quidam ad bibendū de ea exegisset. Respondit non possum tibi dare & residuū monachis deferre. Ille multas iniurias dixit sibi. Sed Frater egidius alio urceo accepto iuit pro aqua & ad domum se iniuriantis portauit. Quod ut uidit ille suā culpam dicendo: q̄ parceret sibi rogauit: quod & libenter fecit. ¶ Nunquam Frater Egidius in aliquo labore se per totam diem obligauit alicui: ut suas horas dicere & orationi posset uacare. Summa ergo diligentia Frater Egidius uitauit ocium: unde uel laborabat manibus: uel orabat: uel deuoticiū: uel salutaris uocabat uerbis. ¶ Vnde cum ipse Frater Egidius esset apud dominum episcopum Tusculanum cardinalem: & iret ad colligendum oliuas: & alia seruitia faciens: & panem ad dicti cardinalis hospitium portaret: & cardinalis diceret sibi ut de pane suo tanquam pauper manducaret: respondebat uerbum prophete. Labores manuum tuarum quia manducabis &c.

Huic Fratri Egidio tāquam homini boni exempli de dicta licentia liberam beatus Franciscus ut uidelicet iret quocūq; uellet: & staret ubicūq; sibi placeret. Respondit Frater Egidius q̄ in tam libera licentia ire & stare nolebat. Et tunc beatus Franciscus septimo conuersionis sue anno misit eum ad heremitorium de Fabrone comitatus Perusii. ubi dum esset faciebat casulas per ciathis conseruandis cōphinos & carianhas: & postea deferebat ad ciuitatem & uendebat: & necessaria pro uictu & uestitu recipiebat. Et sic insistebat labori q̄ unum fratrem induebat. ¶ Ad predictum locum accedens ibat discalciatus: & solo habitu contentus tempore magni frigoris: cui quidam obuians dixit: q̄ non sic iret si sciret se statim paradisum debere intrare. Ad quod uerbum hostis antiquus ei tantum frigus immisit q̄ fere algore mōreretur. Sed meditatione Christi quomodo ibat nudus & discalciatus: subito calefactus laudauit altissimum: qui suo igne sic subito eum calefecerat. ¶ In quo loco cū per plures annos stetisset: & semel recordatus peccatorum suorum siluam intrauit: & uocato quodam fratre puero nudauit se: & posita chorda in collo precepit illi fratri ut eum traheret cum chorda ad locum fratrum. Quo ingressi bñs Frater Egidius uociferando clamauit: Miseremini mei Fratres miseremini mei

De ei² militat

peccatoris. Ad quem fratres conuenientes & uidentes eum sic nudum lachrimari ceperunt dicentes. in due te pater tunica. Et ille non sum dignus esse Frater minor: tamen si uos uultis mihi reddere tunicam pro misericordia & elemosina recipio ut indignus: & sic recepit & induit. ¶ Hunc beatus Franciscus cernens esse idoneum & uoluntarium ad martirium: ipsum cum aliis fratribus ad saracenos destinauit. Qui uenientes Tunicum a christianis prohibiti sunt saracenis predicare: timebant enim christiani ne propter eos occiderentur a saracenis. unde ipsos ui in nauim reposerunt: & sic ad partes fidelium ad beatum Franciscum sunt reuersi. ¶ Fuit autem Frater Egidius magne obedientie. Nam cum in loco agelli staret: & aliquantulum semel extra locum iuisset: fuit sibi dictum ex parte generalis ministri qd iret Assisum ad eum: Qui noluit ad locum redire: sed uia recta Assisum accedebat. Et cum Fratres suaderent ut locum primo reintraret & postea iret. Respondit qd uolebat dicere: mihi mandatum est qd uadam Assisum non qd reuertar ad locum. Et sic de loco ubi preceptum audiuit iuit Assisum. Et hoc propter obedientiam seruabat strictissime. ¶ Cuiusdam fratri conquerenti sibi qd guardianus eidem oranti mandasset qd iret pro pane: & melius sibi uidebatur orare qd ire pro pane. Respondit Frater Egidius. Nondum quid sit oratio cognouisti: quia uera oratio est qd subditus prelati sui faciat uoluntatem. Et dixit Frater Egidius signum superbie est nolle ponere caput sub iugo obedientie: & extrahere inde ut uia que sibi perfectior uidetur adimpleat. Quandiu bos tenet sub iugo caput: implet horrea frumento. Si homo esset tanta deuotione & gratia eleuatus: qd loqueretur cum angelis: & a suo prelato uocaretur: statim debet colloquium angelorum dimittere: & prelato protinus obedire. ¶ Hoc exemplo firmauit Frater Egidius semel. Qui raptus coram domino papa Gregorio & cardinalibus qui ipsum iuerant ad uisitandum Perussii ad locum de morte: sibi precepit dominus papa qd statim ad eos deberet redire. Statim qui insensibilis uidebatur cucurrit ad papam: & eius pedibus prouolutus dixit humiliter culpam suam. ¶ Audiens Frater Egidius casum Fratris Helie de inobedientia & apostasia ac excommunicatione: prostravit se in terram: & terre se fortiter toto corpore constringebat. Et interrogatus quare hoc faceret. Respondit uolo descendere quantum possum quia ille descendit tantum propter saltum. ¶ Semel Frater Egidius dixit obedientiam uolo experiri cuiusdam Fratris in sacra theologia magistri qui sancte Clare predicabat & eius sororibus. Cui preceptum dixit Frater Egidius. Tace magister: quia ego uolo predicare. Qui statim tacuit. & postquam Frater Egidius in sermone spiritus eructauit mellis sua: dixit magistro. Perfice nunc sermonem quem incepisti: & sic fecit. De quo beata Clara exultans in spiritu dixit hodie completum est desiderium beati Francisci mihi aliquando dicentis. opto multum fratres meos clericos ad tantam humilitatem uenire: qd magister in theologia a uoce laici predicare uolentis a predicatione

cessaret. Dico uobis Fratres ait sancta Clara: qd plus me edificauit magister sua humilitate: qd si uidisset eum mortuum suscitantem. ¶ Fuit Frater Egidius amator de amore paupertatis. Vnde licet laboraret manibus: nihil tamen pecunie recipiebat: sed quantum pro uictu sufficiebat: & residuum dabat pauperibus. Et quia hanc amauit: dominus sibi in necessariis condescendit: ut paruit supra in pane ad caput eius inuento diuinitus ministrato. ¶ Et similiter cum in principio esset in quodam monte supra castrum Dirute: & nullus sciret hoc de castro uel de contrata: & cum socio ibi ageret quas dragemā: ac niues tribus diebus & noctibus in tanta copia descendissent: qd nullo modo nec ad acquirendum panem nec ad laborandum posset exire. Inuocato domino per ipsum & socium ut eis subueniret: diuina prouidentia statim affuit: & cuidam de castro dirute inspirauit: ut ad ecclesiam sancti Laurēti ubi erant duo fratres accederet: panem & uinum eis deferret. Quod & fecit: cuius hortatu & uerbo alii de castro eis necessaria sufficienter portauerunt. Quod uidens Frater Egidius dixit socio. Frater hucusq; rogauimus dominum & exauditi sumus: sed amodo ei regratiamur & rogemus pro illis qui elemosinas nobis fecerunt: & sic est factum. ac ipsius Fratris Egidii exemplo & socii multi conuersi de illa contrata sunt ad dominum: & facti sunt fratres. Alii uero uxorati in domibus propriis penitentiam exercebant. ¶ Cum Frater Egidius semel iuisset Assisum: Fratres eum per domum duxerunt ostendentes ei edificia sumptuosa que construxerant: quasi in eis gloriantes. Quibus diligenter inspectis Frater Egidius dixit fratribus illis. Dico fratres qd nihil deficit uobis nisi uxores. Et perturbati fratres de hoc fortiter scandalizati fuerunt. Quibus dixit Frater Egidius. fratres mei. Vos bene scitis qd ita est uobis illicitum dispensare in paupertate sicut in castitate. postquam paupertatem a uobis reificationi carnis intendebat assidue in seruitutem eam reducendo. quare candore. presulsi nitide puritatis. Vnde Frater Egidius semel comedebat in die hora sextina: & tunc parum ualde. Et dicebat Frater Egidius. qd caro nostra est sicut porcus qui auidet currit ad lutum: & esse in luto continue delectatur. Et caro etiam est sicut scabro: qui finem equinum uoluere cupit. Caro est pugil inimici. ¶ Interrogatus a fratre quodam quomodo possemus carnem a uiciis ipsius preseruare. Respondit Frater Egidius. Qui uult transire magna saxa uel trabes grandes: studeat eas transire ingenio magis quam uiribus. Et in hoc facto est similiter procedendum. Omne uicium ledit castitatem. est enim sicut speculum clarum qd per solum halitum obscuratur. Impossibile est hominem uenire ad gratiam dei dum ei placet in carnalibus delectari. Caro uult nos tradere die ac nocte: quam qui uincit omnes uicit inimicos & uenit ad omne bonum. ¶ Et aliquando dicebat. Inter omnes uirtutes ego diligere castitatem. Et cum quidam frater diceret. Nonne maior est charitas. Respondit Frater Egidius. Et quid est castius charitate: &

De carnis
maceratio
ne & munditia.
Caro nostra
sic porcus

frequenter canendo dicebat. O sancta castitas qualis es qualis es : tu es talis & tanta qualem & quantam te fatui non cognoscunt. ¶ Et cum frater peteret quid uocaret castitatem. Respondit. castitatez uoco omnes spiritus custodire gratie dei. Et cum sic castitatem commendaret quidam secularis presens dixit. Ego abstinco me ab omnibus preterquam ab uxore mea sufficit mihi sic stare. Respondit frater Egidius. Videtur tibi quod homo non possit inebriari uino uegetis sue. Apud Spoletum dum esset : audiens uocem unius mulieris tantam sensit tentationem : quantam nunquam fuerat passus : Quam oratione uerberibus & operibus diuinis a se expulit. & sic fuit plenarie liberatus. Quidam frater tentatus dixit. O si uiderem Fratrem Egidium : cui possem istam tentationem reuelare. Et cum a longe esset nec posset licentiam eundi ad illum habere : cum uice quadam se sopori dedisset : astitit ei Frater egidius : ad cuius presentiam maximam consolationem suscepit. Et exposita tentatione : Respondit Frater egidius. Quid faceres cani si te morderet. Respondit ille percuterem eum & sic a me fugarem. Sic inquit Frater egidius uade & fac similiter tue tentationi. Et cum a fratre rogaretur ut pro se oraret : dum surgit a somno sensit se a tentatione liberatum. Plures tentatos exire ab ordine retinuit : & a uariis tentationibus liberauit. ¶ Claruit spiritu prophetico. ¶ Fratri predicatori tentato de uirginitate beate Marie & eunti ad eum pro consilio. Frater egidius hoc uidens in spiritu ei occurrit & baculo ter terram percutiendo dicebat. uirgo ante partum. In partu & post partum. & qualibet percussione terre lilium oriendo fratrem a tentatione liberauit. Sanctum Ludouicum Regem Francorum cognouit : qui ad ipsum uidendum in habitu peregrino perusium uenerat : & ei occurrens in amplexus mutuos ruentes : se solo spiritu & non uerbo extrinseco alloquentes : ab inuicem discesserunt summe consolati. Ultima infirmitate decubans : cum Perusini custodirent eum : dixit prophetando. dicite Perusinis : quod nec propter miracula : nec propter canonizationem meam unquam pulsabuntur campane : & signum aliquod non dabitur eis nisi signum Ione prophete. Et sic fuit quod post mortem in sepulchro inueto in quodam agro ubi erat sculpra historia Ione prophete est tumultatus. ¶ Hic sanctus postquam in actiue uite operibus deuotissime se exercitabat : Placuit altissimo ad statum contemplationis : eum deducere pre aliis uiuentibus. Sexto enim a sue conuersionis anno in loco de fabrone qui est in planitie Perusii quadam nocte dum deuote oraret : tanta fuit consolatione & dulcedine repletus : quod sibi uidebatur quod dominus uellet animam eius a corpore educere : & cepit sentire qualiter corpus moriebatur : primo a pedibus & sic consequenter donec anima exiuit. Et stans extra corpus pre nimia pulchritudine delectabatur uidere semetipsam. erat enim subtilissima & lucidissima supra extimationem : sicut ipse retulit prope mortem. Et tunc anima fuit rapta ad contemplanda secreta celestia : que nunquam uoluit reuelare. Ad auditum siquidem domini uel patrie celestis statim coram omnibus rapiebatur. Vnde hoc agnoscences pa-

stores & pueri ut eum uidebant : ab aliis edocti clamabant paradus paradus. Et ipse audiens statim rapiebatur ibidem. Et quia sic frequenter rapiebatur a consortio hominum se subtraxit & stabat in cella reclusus. Fuit raptus semel coram quinq; ministris qui ad eum uisitandum accesserant. Alia uice coram Fratre Bonauentura ministro generali in horto fuit raptus per tres horas. Coram domina Iacoba de septem solis : & Fratre Gerardino petendo si gutta aque cadens in mari nomen mari imponat. Et respondente Fratre Gerardino quod non : sed absorbetur a mari & substantia & nomen : statim coram omnibus fuit raptus. ¶ Dominus papa Gregorius nonus Perusii cum misisset pro eo & cum ipso loqueretur : statim immobilis stetit oculis in celum eleuatis. ¶ Alia uice ipsemet dominus Gregorius uadens ad uisitandum eum ut posset loqui cum eo : inuenit eum raptum : & tam diu sic stetit quod papa ei loqui non potuit. Inuitatus a domino papa predicto ad prandium ut cum eo loqui ualeret : & a papa cum gaudio receptus : quidam de altantibus suggessit domino pape ut faceret eum cantare. Quod cum papa hoc ei mandasset. Frater Egidius respondit. Quod canere uis me cantare. & sic pluries replicas & currens ad aliam partem palatii ponendo unum pedem super alium : raptus stetit usque ad horam uespertinam. Et probauit dominus papa & qui cum eo erant quod nec sensus nec pulsus erat in eo. cenante curia & illo sic permanente papa sibi assistentibus dixit. perdidimus ecce istum hominem : sed in eo probemus uirtutem obedientie : & tunc precipiendo per obedientiam quod statim ad eum deberet ire : mirabile dictum statim Frater Egidius qui insensibilis uidebatur cucurrit ad papam : & pedibus suis prouolutus dixit culpam suam. Et tunc dominum papam alloquendo informauit eum de modo in religione obseruando. ¶ Moram faciente eo in loco de agello comitatus Perusii : a post uesperas ab hora qua cenauerat & uerba dulcissima dixerat fratribus : raptus fuit usque ad galli cantum. Et tunc ipso a raptu cessante : cum pergeret uersus cellam tantum lumen aduenit & splendor : quod lumen lune fuit absortum : quod uidentes fratres merito stabant stupefacti. Quibus ipse dixit quid fecissetis filii si maiora uidissetis. Qui magna inquit non uidet : modica magna credit. ¶ In prefatis uero raptibus mirabiles consolationes recipiebat : quia dum uidebat & sanctos. Vnde in loco existens de Setona iuxta clusum cuiusdam Tuscie : tribus diebus ante natiuitatem domini oranti apparuit dominus Iesus Christus : & ultra eius humanitatem uidit diuinitatem. Et durauit hec apparitio non continue sed interpolatim : usque ad uigiliam epiphanie. Quia uisione tanta dulcedine fuit repletus : ut crederet animam a corpore exire. & sic exiuit aliquando ut ipse dixit. Vnde cogeatur maximis uocibus exclamare : non sine terrore aliquando fratrum audiendum. quod uisio ut patebit ex recitatis ab ipso Fratre Egidio : Fuit multum mirabilis. Primo quia ut dicebat tali uisione ex certitudine dei & omnium diuinorum omnium amissis

de spiritu
prophico.

de eius oratione
platiōe &
raptu mul
tiplici.

de consola
tionibus
sibi datur
& appa
ritionibus

fidem. Secundo quia Paulus nesciebat an in corpore uel extra se raptum fuisse. Frater Egidius sciuit. nam extra corpus fuit: sicut cuidam fratri reuelauit. Tercio quia hac uisione ut dicebat: deus maiora fecit in eo q̄ in aliquo alio. hoc ostendebat: locum de Scetona ultra omnia loca ultramarina sex exceptis quibus ipsuz comparabat: & ultra omnia loca citramarina commendando. Quarto quia hac uisione ut ipse asserbat fuit omnium charismatum & spiritus sancti donis repletus. un̄ dicebat q̄ in monte Pesulo ubi est dictus locus: ecclesia fieri deberet q̄ petecostes appellaret. hanc uisionē habuit eo āno quo bt̄s Fr̄ciscus mortuus est: decimo octauo āno a sua cōuersione. Quinto hac uisione sc̄m est & cōsecutus: ut si q̄n sermone uel uerbum audiret de deo uel gloria paradisi: statim rapetur. Sexto quia Fr̄ Egidius dicebat. se quattuor uicibz natuz. Primo de sua genitrice. Secūdo in baptismo. Tercio in ingressu ordinis. Quarto quādo deus sic sibi apparuit. Et in hac natiuitate ut dicebat perdidit omnem fidem ex aperta uisione eorum que sunt fidei: & sic semper fuit perfectissime consolatus. Et licet sanctus Frater Egidius esset sic uirtutibus plenus & tantis cōtēplationum excessibus sublimis: a diabolo tamē est multiplex tribulatus. Nam habita illa uisione diuina in loco fabronis ut dētm est: non post multos dies dū stare ad orandū in cella: diabolus tam terribilis ei apparuit: q̄ ipse p̄ timore loquelā amisit. Sed corde quia nō poterat ore inuocando diuinū auxiliū: subito fuit liberatus. unde post iterrogauit bt̄s. F. si aliquid est tam terribile in mundo: q̄ homo p̄ unum patrem noster nō posset sustinere: & respondit bt̄s. Franciscus diabolus est. Nullus enim eum respiciēdo posset sustinere dicendo dimidiū pater noster: quin statim moreretur: nisi diuino subsidio adiuuaret. Et Fr̄ Egidius quia fuerat expertus credidit esse uerū. Et in Spoletō in ecclesia sancti Apolinaris: dum de nocte tempestiue intrasset ecclesiam: & icinat⁹ oraret: diabolus super euz ascendit & opprimebat. Qui surgere non ualens: traxit se ut potuit ad uas aque benedictę: qua fide aspersus: fuit a demonis molestia liberatus. Iuxta finem sue uite sc̄licet anno quinquagesimo secundo ab ingressu ordinis: cepit diabolus solito eum fortius molestore. Nam quadam nocte post orationem: dum uellet quiescere accepit eum diabolus: & in tam arto loco posuit ut non posset se aliquo modo mouere: nec etiam adiutus a socio potuit inde remoueri. Sed diuina gratia tandem exiuit. Alia uice eum orantez tantum diabolus turbauit: q̄ uocibus terribilibus cepit clamare succurrite fratres succurrite: Sed fr̄ Gratiāno soto accedente: fuit confortatus. Et sic frequenter diabolus turbabat eum: q̄ sepe de sero eundo ad cellam dicebat. Nunc expecto martirium meum. Et morte propinquantē Fr̄ Egidii sancti: acutissima febre tussi & dolore capitis ac pectoris fuit adeo grauatus: ut non posset quiescere dormire uel comedere: sed oportebat q̄ fratres eum super lectum portarent: ut aliquā requiem inueniret. In uigilia sancti Georgii hora matutinali: cum fratres eum super lectum

etum posuissent: quasi sine tractu uel corporis motu uiolento: clausis oculis & ore: anima illa sanctissima carne exuta celestia petiit: eo uidelicet die completis quinquaginta duobus annis. sc̄. in festo sancti Georgii: quo beatus Franciscus eum habitu induerat ordinis. Cuius animā quedam sancta persona uidit cum multis animabus Fratrum & aliorum qui decesserant de purgatorio ad celum ascendentem: ac dominum nostrum Iesum Christum ei obuiam occurrentem: & euz ipso honore maximo & melodia celorum tabernacula uirtuosissime penetrantem. Quam in solio glorię dominus collocauit. Dū infirmaret Frater Egidius: quidam frater de ordinē predicatorum infirmatus est in conuentu eorum: & duz Frater sanctus Egidius moreretur: & ipse mortuus est. qui apparet unī Fratri amico suo dixit se bene ualere: quia inquit quādo ex hoc mundo transiui: quidam Frater minor nomine Egidius decessit: & propter eius eximiam sanctitatem Christus concessit q̄ omnes anime que erant in purgatorio: secum ad paradysum transirent. Cum quibus ego in tormentis existens eius meritis fui liberatus. Et his dictis disparuit. Frater uero cui predicta fuerant reuelata cum dicere noller prefata: statim fuit infirmatus. Cognoscens autē hoc esse: quia sancti fratris Egidii gloriam & uirtutem non diuulgabat: misso pro fratribus minoribus & predicatoribus iam dicta cum resasserat: statim fuit a febre curatus. Transiit autem sc̄tus Fr̄ Egidius ex hoc mundo āno. M. cclxxxii. in nocte sancti Georgii. a sua conuersione anno quinquagesimo secundo. Post cuius mortem Perusini querentes lapidem pro eius sepultura: sepulcrum reperiunt marmoreum: in quo Ione prophete sculpta erat historia: & iuxta quod pdixerat ibi posuerunt eum. Hic sanctus Frater Egidius septem habuit singularia que ipsum magis ac magis ad perfectionem deduxerunt. Primum quia fidelissimus & catholicus fuit. Secundum quia deuotissimus. Tercium quia reuerens. Quartum quia pius & compatiens. Quintum quia sollicitus. Sextum quia obediens. Septimum quia gratissimus fuit deo & hominibus de beneficiis sibi datis. Huic sancto Fratri Egidio concessum est a domino ut in his que ad bonum anime pertinent efficaciter adiuuet inuocatos. Post mortem diuina potentia eum celebrem miraculis reddidit. Tres enim ab oculorum diuersis infirmitatibus liberauit. Duos a pedum dolore. Tres contractos. Ab infirmitate oris & gutturis tres. A manuum & brachiorum infirmitate duas mulieres. Mulierē liberauit a partus periculo & abortiuo. Ab infirmitate lapidis unum. Duos a febribus. Lac dedit mulieri paupcule ad filios nutriendos. Aliā mulierem morbo & infirmitate horribili laborantem. Sic & aliam que per secessum omnia emittebat statim sicut summebat uoto ad ipsum facto liberauit. Sic & alios multos a diuersis infirmitatibus clementer suis precibus eripuit. Et sic patet primū quod erat uidendum. Restat nunc secundo uidere de Fr̄ Egidii doctrina. Licet enim litteras ignorauit: quia non instructus humanitus & laicus fuit. Verū tamen quia

Miracula
eius post
mortem.

Ad tertium celum raptus fuit: & deum cōspexit: ut di-
cta precedentia declarāt: hinc est q̄ multa dixit & do-
cuit utilia ale & p̄clara: q̄ inferius p̄ capla distinguun-
tur ut melius capiantur & uideantur.

¶ Dicta fratris Egidii distincta p̄ materias hic subscri-
bunt. De cōsiliis aīaz datis diuersis p̄sonis. cap. i.

Rat̄i Iacobo de Massa hñti grām rap̄: pe-
f tenti a fr̄e Egidio q̄liter a dicta grā se hēret.

Rñdit frater Egidius nec addas nec minuas
& fuge multitudinē q̄tū potes. Et cū quereret ille qd
eēt qd diceret. Rñdit sc̄tus frater Egidius. Quando
mēs est apta ītroducti ad illa gloriosa lumia diuine bo-
nitatis: nec d̄ addere p̄ p̄sumptionē: nec diminuire p̄
negligentiā: & d̄ diligere solitudinē q̄tū pōt: si uult q̄
grā custodiāt & crescat. ¶ Cuidā fratri interrogātī eū
quid posset facere deo magis gratū. Frater Egidius ma-
ne facto cantando rñdit, una uni. & nihil plus respon-
dit nec dixit. Sed cū ille nō se eum intelligere diceret:
Frater Egidius dixit, una & sola anima sine intermis-
sione & medio uni soli deo est cōmittenda. ¶ Ffr̄i Gra-
tiano sibi dñti q̄ ipse sciret p̄dicare cōsulere & multa
sciret: sed cui operi magis adherere debeam inquit ne-
scio. Volo tuum cōsiliū. Rñdit frater Egidius. Nihil
est in quo magis placeas deo q̄ q̄ te per gulas suspen-
das. Et cū ille horreret uerbū. Rñdit frater Egidius.
Homo inq̄t suspēsus nō est in celo & tñ est subleuatus
a terra: & semp respicit inferius. Et ita tu facias: cū in
celo nō sis: potes tamē a terrenis leuari: & in uirtuosis
opibus te exercitare: de te humiliter sentire: & dei mi-
sericordiā expectare. ¶ Cuidā dñti sibi q̄ omnino uo-
lebat religionem intrare. Frater Egidius rñdit. Si hoc
uis facere: cito interfice parentes tuos. Et ille cum la-
chrimis p̄fusus diceret: q̄m possem facere tñ scelus?
Rñdit ego non dico q̄ tu materiali gladio interficias
eos: sed mentali: q̄a q̄ non odit p̄sem & m̄sem: nō pōt
eē xp̄i discipulus. ¶ Duobus cardinalibus ad eum ue-
niēbus & supplicatib⁹ ut p̄ eis oraret. Rñdit q̄ non
erat necesse: q̄ ipse p̄ eis oraret: quia maiore fide &
sp̄l habebant q̄ ipse. Et illis dicētib⁹ q̄m: Rñdit fra-
ter Egidius: quia uos cū tot honorib⁹ diuini & p̄spe-
ris sp̄atis saluari: ego aut cū tot calamitatib⁹ & aduer-
sis timeo dānari. Quo audito corde compuncti & in
melius mutati recesserūt ab eo. ¶ Cuidā fratri a tēta-
tione detēto: p̄ qua deū rogauerat: nec exaudiretur:
& hoc dixisset fratri Egidio. rñdit. Nō mireris frater.
Si dñs uult te pugnare oīa hostes: a quo tot grās re-
cepisti. Quāto. n. rex uirilius munit milites suos: tanto
uult eos forti⁹ p̄liari. ¶ Cuidā eū interrogātī q̄m pos-
set libēter ad orōnem ptingere: cum sentiret suum cor
indeuotū. Rñdit frater Egidius. Ecce rex habet duos
seruos fideles quoz unus armatus est & alter iermis:
qui ambos mittit ad prelium contra hostes. Armatus
uero uiriliter ad bellum procedit. Inermis uero sic lo-
quitur dño suo dicens: ut uides arma non habeo: sed
p̄pter amorem tuū pcedam ad bellum contra hostes.
uidēs aut dñs fidelitatē illius serui dicit ministris suis:
ite & preparate arma quibus induatur hic seruus me-
us fidelis: & ponite in eo signum armorum meorum.

Sic quicq̄q̄ insipidus ad orationis bella procedit con-
fidēter: dominus ei de necessariis providebit. ¶ Cui-
dam petenti cōsiliū si deberet religionē intrare. Re-
spondit frater Egidius. si aliquis multū pauper sciret
thesaurum in agro: nūquid ad fodiendum illum cōsi-
liū postularēt? Quanto magis homo debet non pro-
craftinādo currere ad inueniendū regni celestis thesau-
rū infinitū. Qui statim cōsilio acquiesces: relictis oib⁹ in
religionē intrauit. ¶ Cuidā iurispito dixit frater Egi-
dus. Credis q̄ dona dei sint magna. Qui rñdit q̄ sic:
Cui frater Egidius. oñdā tibi q̄ nō credis. Quātū bñ
ualēt res tue? Rñdit ille forsītā mille libras. Nūc p̄bo
ait sc̄us q̄ solo uerbo credis. Si enī dares illas mille li-
bras pro centum millibus maximum lucrum reputa-
res: & tamen eas non dares pro regno celorum. ergo
a te celestia respectu terrenorū pro nihilo reputatur.
Cui iudex credis tu q̄ quilibet tñ opetur: q̄tū credit?
Respondit frater Egidius. Si bene crederes bene opa-
reris sicut sancti faciunt. Et iudex consensit sententiā
fratris Egidii eē uerā. ¶ Cuidā interrogātī & dicēti fra-
tri Egidio quid faciā? Si bñ ago glorior: si male: deue-
nio in tristitiā & quasi desperationē. Rñdit frater Egi-
dus. benefacis si doles de peccato: sed dole modera-
te: cōsiderās maiore esse potentiā dei ad miserandū: q̄
tuā ad peccādū. Si. n. agriculor cōsideraret añq̄ semi-
naret intra se dicens. Si semines nūc ueniēnt uolucres
celi & bestie terre & deuorabunt germē tuum: nūq̄ se-
minaret. Et sic qd comederet non haberet. Cultor autē
discretus seminat & finalr colligit sufficiētia sibi. Nō
dimittas p̄pter uanā gloriā bonū opus: quia si tibi dī-
splicet semp melior & maior pars apud te remanebit.
¶ Cuidā interrogauit sc̄m fr̄em Egidii dicēs pōt ali-
quis in seculo exñs dei grām inuenire? Rñdit frater
Egidius pōt. Sed ego p̄ligerē unā grām in religione
q̄ decē in seculo. Gratia. n. habita in religiōe de facili
crescit & cōseruat: q̄a hō in religione est segregatus a
tumultu & turbatione sollicitudinis secularis q̄ est gr̄e
inimica. Ffr̄es ēt sui uerbo charitatie exhortatiōis &
sanctē cōuersatiōis exēplo ip̄m retrahūt a malo & ad
bonum puocant & accendunt. Gratia aut quā q̄s h̄z
in seculo de facili p̄dit: & difficillime cōseruat: q̄a secu-
lariū sollicitudo negociorū mater turbationis: dulcedi-
nem gr̄e impedit & p̄turbat. Alii etiam seculares per
suasione pestifera & dānabilis cōuersatiōis exemplo a
bono retrahunt ip̄m: & ad malū quasi uolēter impel-
lunt. Nā honeste agentē nō adiuuāt sed deridēt: inimici
cos autē dei nō arguūt: s̄ extollūt. Melius est ergo unā
grām secure possidere: q̄ decē in tāto discrimine & ti-
more. ¶ Cuidā a fratre Egidio reprehēso & turbato
ex hoc: in nocte in uisione qdā astitit dicēs. Ne indi-
gneris: quia beatus erit qui fratri Egidio credit: Qui
statim mane surgens iuit ad fratrem Egidium dicens
culpam suā de indignatione: rogans ut ip̄m frequen-
ter corriperet: quia paratus erat suas reprehensiones
patienter portare. ¶ Cuidam fratri Egidio dicenti ut
pro se oraret deum. Respondit ora tu pro temetip̄lo.
Quare te remanente cum n̄e possis alium pro te mit-
tis? Et cum ille diceret. ego sum peccator: uos autem

amicus dei: & ideo ip̄ cito pro uobis & pro aliis poteritis obtinere: Rndit frater Egidius. Dicens charissime si oēs platee ciuitatis essent plene auro & argento: & mitteret bānū q̄ quilibet posset accipere: mitteres tu nunciū ad accipiendū p̄ te: Qui rndit. Certe nō: imo ego personalit̄ irem. nec cōsiderē in alio q̄tūcūq; fidelis. Et frater Egidius: sic est de deo. Totus mūdus ē eo plenus: oēs possunt eū inuenire. Vade ergo tu & alius nō mittas. ¶ Alteri dicenti q̄ omnino uolebat ire romam: dixit Frater Egidius. Saltem scias eligere meliorem monetam: & abicere malam. Vocabat aut̄ peccata & mala exempla malā monetam: uirtutes uero & merita meliorem monetam. ¶ Cuidā militi conuerso & ordinē intranti: cū dixisset fratri Egidio q̄ de ipso nō curabat: nec uolebat secum conuersari: ut faciebat dū ipse esset in seculo. Respondit Frater Egidius. Frater mi tu es de familia domini: & ego & tu sub eodē domino socii militamus. Et quid ego scio: si dñs nō uult q̄ aliud offm facias q̄ ego darem tibi. Ego de uno te informare & forsitā deus aliud de te disponere uellet.

¶ De uia salutis & perfectionis.

Cap. ii.

Icebat sc̄tus Fr̄ Egidius. Si uis saluari nō peccas rōnem ab humana creatura de his que tibi accidunt. ¶ Si uis saluari diligenter stude & satage te separare ab omni consolatione & honore: quā cōsolationem pōt tibi dare aliqua creatura: quia demones consolationum subtiliores & peiores sunt q̄ demones tribulationum: & maiores sunt casus & frequentiores pro consolationibus q̄ pro tribulationibus. Omnis magnus casus: & oē magnum periculum non ueniunt ppter aliud nisi ppter eleuationē capitis. Et omne bonū inuenit̄ ppter inclinationē capitis. uel illis qui uolunt honorari de sua malicia. Si te credis creatorem omnium offendisse: ab omnibus patiēter sustinere debes omnia aduersa: quia aduersus aliquem rationem nō habes. Si aliquis tecū contendit: si uis uincere perde. quia in fine quādo credideris te uicisse: tunc perdidisti. Si uis bene & acutius uidere: erue tibi oculos. Si uis bene & perfecte audire: aures obtura & sis surdus. Si uis bene & ornate loqui: incide tibi linguā & fias mutus. Si uis bene tua opera perficere: tibi manus abscide. Si uis omnia tua membra habere perfecta: ipsa incide. Si uis bene uiuere: occidere te stude. Si uis bene comedere: ieiuna. Si uis bene & quiete dormire: uigila. Si uis bene lucrari: perdere scias. O q̄ magna sapia est ista facere: non omnibus tñ datum est. Gratia dei & uirtutes sunt uia & scala ascendendi in celum. Vicia uero & peccata sunt toxicum & uie descendendi ad infernum: uicia & peccata sunt toxicum: uirtutes & bona opera sunt triacha. Gratia attrahit grām: & uicium unum trahit ad aliud. Gratia nō uult laudari: uicium nō uult uituperari. Mens in humilitate requiescit: patientia est filia eius. Puritas cordis uidet deum. Deuotio manducat ipsum. Si amas amaberis. Si times timeberis. Si seruit̄ seruietur tibi. Si bene te geris erga alios & alii se bene gerent erga te. Beatus qui amat & non desiderat inde amari: Beatus qui seruit: & non desiderat serui. Beatus qui se bene ge-

rit de aliis & non desiderat q̄ alii se bene gerāt de eo. Et quia hec magna sunt: ideo stulti ad hec nō pertinent. ¶ Tria sunt ualde magna & utilia: que quicūq; haberet: male cadere non posset. Prīmū si omnem tribulationem que accidit libenter sustineas. Secūduz est si de omnibus que facis & recipis magis humiliaris. Tertium est si fideliter diligis illa bona que uideri nō possunt corporeis oculis. Ea que uispendunt & relinquuntur ab omnibus mūdānis: magis honorant̄ & recipiunt a sanctis & a deo. Omnia enim diligenda odit homo miser: & diligit odienda. ¶ Interrogauit semel frater Egidius quēdā fratrem. dicens habes tu bonam animā? Respondit frater ille. Frater mi nescio: dixit Frater Egidius. Sancta cōtritio. Sancta humilitas. Sancta charitas. Sancta deuotio. Sancta leticia faciunt animam sanctā & bonam.

¶ De fide.

Capitulum. iiii.

Mnia q̄ possunt excogitari narrari uideri uel palpari nihil sunt respectu eorū que nō excogitari nec uideri nec palpari possunt. Omnes sapientes & sancti qui fuerunt: sunt & erunt: qui locuti sunt: uel loquentur de deo: non dixerunt nec unquā dicent de deo in cōparatione eius qd̄ est: nisi sicut est punctus acus in cōparatione celi & terre & oīuz creaturarum que in eis sunt: & plus q̄ milies minus. Tota enim sacra scriptura loquitur nobis quasi balbutiēdo: sicut mater balbutit cum filio suo paruo qui aliter non posset uerba intelligere. ¶ Dicebat frater Egidius cuiusdam iudici seculari credis tu q̄ dona dei sint magna &c. Vide supra in primo capitulo. & dicto iudice dicēte fratri Egidio. Credis tu q̄ aliquis homo tm̄ opere tur q̄tū credit? Respondit frater Egidius. Sancti & sancte bona que potuerūt facere studuerunt: & que non potuerūt cōplere opere cōpleuerūt sanctis desideriis. Defectum operis cōpleuit desiderium sanctū. Si quis haberet perfecte fidem uerā ueniret in statum taleme in quo daret ei plena certitudo. homini qui certe expectat magnū & eternū bonum: quid ei mali pōt facere aliquod malum? Et homini qui expectat magnū & eternū malum: quid boni pōt ei facere aliqd̄ bonū? Nunq̄ tamē aliquis peccator dū uiuit debet desperare de dei misericordia: quia uix ē arbor ita sp̄iosa & nodosa quā non possint hoies planam & pulchrā facere & ornare. Multo magis nō ē aliquis ita grauis peccator in mundo: quē nō possit dñs gratia & uirtutibus adornare.

¶ De dilectione.

Caplm. iiii.

Illectio maior est cūctis aliis uirtutibus. Br̄s qui nō satiat illis rebus quas semp debet desiderare. ¶ Dicebat frater Egidius cuidā fratri sp̄ali amico suo. Credis tu q̄ ego diligam te? Rndit ille. credo. dixit ei frater Egidius. Non credas q̄ diligam te: quia solus creator ē ille qui uere diligit creaturam & amor noster nihil est respectu amoris creatoris. ¶ Et quidā alius frater dixit fratri Egidio. Quid est quod ppheta dicit. Omnis amicus fraudulenter incedit in me? Cui respondit frater Egidius. ideo sū tibi fraudulentus: quia bonum tuum non facio meū. Quāto enim amplius bonum tuum facere: meū tanto mi-

nus essem tibi fraudulentus. Quanto amplius quis letus fuerit de bono proximi: tanto erit inde particeps. Et quāto quis de malo alicuius gauisus fuerit: tanto magis erit inde particeps. Si ergo uis esse particeps bonorum omnium: gaudeas de bono omnium. Bonum ergo aliorum facis tuum: si tibi placet. Et malum alienum facis tibi custodiam si tibi displicet. Hec est uia salutis ut sis letus de bono proximi: & dolens de malo suo. Et credas bonum de aliis & de te malum. Et honores alios & te despicias. Qui non uult alios honorare: non honorabit. & qui non uult cognoscere non cognosceret: & qui non uult fatigari non requiesceret. Laboricium super laboricium est studere pietati & benignitati. Quicquid fit sine dilectione & amore: non est placitum deo & sanctis eius. Si quis efficitur pauper suis: diuinis efficitur diues. ergo diuina debet homo eligere: & sua cōtinere. Quid est maius quam scire cōmendare beneficia dei & scire reprehendere se de malitiis propriis? In hac scola uellem studuisse a principio mundi: & studere usque ad finem mundi si tamen uixissem: & uicturus essem. In consideratione & cōmendatione beneficiorum dei: & in cōsideratione & reprehensione maleficiorum meorum. & si defectum habere in cōsideratione beneficiorum dei. Vides quod minimi cōmendant miro modo qui dant eis unum cinctum. Quid ergo nos debemus facere domino deo nostro? Multum deberes esse fidelis in amore illius qui te liberare uult ab omni malo: & qui tibi uult dare omne bonum. **De humilitate. Ca. v.**

Emo potest uenire in cognitionem dei: nisi per humilitatem. uia eundi sursum est ire inferius. Omnia picula & omnes casus magni qui acciderunt in mundo: non nisi propter elevationem capitis acciderunt: sicut patet in illo qui fuit creatus in celo: & in Adam: & in phariseo euangelico & multis aliis. Et omnia bona que acciderunt facta sunt in flectendo caput: ut patet in beata uirgine: in publicano: in sancto latrone & pluribus aliis. Non possemus nos habere unam molam grauem que faceret nos semper caput humiliare? **¶** Dixit ei quidam frater. quomodo possemus nos fugere istam superbiam? & ille laua tibi manus: & pone ibi os: ubi tenes pedes. Si consideres beneficia dei: debes inclinare caput tuum. & si consideres peccata tua debes caput tuum similiter inclinare. Ve autem illi qui uult honorari de malicia sua. unus magnus gradus humilitatis in homine est cognoscere se semper esse contrarium bono suo. Ramus est humilitatis reputo reddere aliena: & non ea sibi appropriare. Hoc est omnia bona deo attribuire cuius sunt: & sibi ipsi attribuire mala. Beatus est ille qui ita se habet uilem coram hominibus: sicut uilem se inuenit coram deo. Beatus est ille qui seipsum nunc iudicat: quia non ueniet ad aliud iudicium. Beatus qui ambulat fideliter ad obedientiam & iudicium alterius. Hoc enim fecerunt apostoli: postquam spiritu sancto fuerunt repleti: qui uult paces & tranquillitatem habere: omnem hominem reputet suum superiorem. Beatus est ille qui non uult uideri in suis uerbis & moribus nisi in illa cōpositione in qua diuina gratia cōponit eum. Beatus qui scit cōseruare & abscon-

dere reuelationem dei: quia nihil occultum quod non reuelaret dominus quando placet sibi. Si quis esset sanctior homo de mundo: & se reputaret uiliorem de mundo in hoc esset humilitas. humilitas nescit loqui: & patientia non audet loqui. Humilitas uidetur mihi esse quasi fulgur. sicut. n. fulgur facit percussiones terribiles & postea nihil potest inueniri ex eo: sic humilitas dissipat omne malum: & est inimica omnis peccati: & facit hominem scipsum nihilum reputare. Per humilitatem inuenit homo gratiam coram deo: & pacem cum hominibus: sicut. n. si rex aliquis magnus uellet mittere filiam suam ad aliquem locum: non poneret eam super equum indomitum superbum & calcitrosum. sed super equum mansuetum & suauiter ambulantem: sic deus non ponit gratiam suam in superbis: sed in humilibus.

De timore. Cap. vi.

Imor domini sanctus omnem malum timorem expellit: & custodit illa bona que non possunt lingua exprimi: nec etiam excogitari: que habere: quia maximum donum dei est: non omnibus datur. Qui non timet: ostendit se non habere quod perdat. Timor dei regit & gubernat hominem: & facit eum inuenire gratiam domini: quam si habet homo timor domini cōseruat eam: & si non habet facit ad eam peruenire. Omnes creature rationales que ceciderunt: nunquam cecidissent: si hoc donum habuissent. Hoc sanctum donum non est nisi sanctorum & sanctarum. Et quāto aliquis est magis gratiofus: non est minus humilis & timoratus. & uirtus que minus est cōparata ab hominibus: non est minor aliis. Homo qui offendit in timore dei quod dignus est morte: cum qua securitate potest ire ante presentiam eius? Beatus qui se cognoscit esse in carcere in hoc mundo: & semper suum dominum offendisse. Multum ualde debet homo timere a superbia: ne precipitet eum. A te ipso & a simili tui timeas semper & caueas. Non est perfecta securitas homini: dum est inter inimicos suos. Inimicus noster est caro nostra: & ipsa cum demonibus semper est aduersaria & contraria anime nostre. Maiorem ergo timorem debet homo habere ne malicia sua propria uincat eum: quam de alia re de mundo. Impossibile est enim quod homo possit ad gratiam dei cōscendere: uel in ea perseuerare: sine sancto timore & sancto pauore: quem qui non habet signum est pereundi. hic timor facit humiliter obedire: & flectere caput usque ad terram sub iugo obie sancte. Item quātū quis maiorem habet timorem tanto plus orat. Cui autem datur gratia sancte orationis non est paruū quid. Opera hominum quātūcūque uideant magna: non sunt secundum extimationem hominis sed secundum extimationem & beneplacitum dei: & ideo nobis est semper timendum.

De patientia.

Capitulum. vii.

Vi patienter sustineret tribulationes propter deum cito ueniret in magnam gratiam: & esset dominus huius mundi: & teneret iaz pedem in alio mundo. quod quid homo facit siue bonum siue malum sibi metipsum facit. Non ergo debes scandalizari si quis facit tibi iniuriam: Sed debes cōpati peccato eius. **¶** Sustine patienter iniurias tibi factas a proximo propter deum: & propter proximum & propter te ipsum. Quātū quis paratus est sustinere tribulationes & iniurias propter deum:

in est magnus apud deū & nō plus. Et quāto quis est debilis a tribulatiōe & dolore sustinēdo ppter deum: tāto minor est apud deū: & nō cognoscit quid sit de? ¶ Si quis dicit tibi malum adiuua illum: & si quis dicit tibi bonum redde illud deo: adiuuare debes eum: ut si dicit tibi malum: tu dicas deterius de te. Si uis facere partem tuam bonā: facias partē tuāz malā: & partem alterius bonam. hoc est: factuz & dictū alterius lauda: & tuum reprehēde. & si uis facere partē tuam malam: factas e contrario. quādo aliqz cōtendit tecum: si uis uincere perde. Naz in fine quādo credideris te uicisse inuenies perdidisse. Via ergo saluatiōis est uia perditionis. Nō sumus boni supportatores tribulationum: quia nō sumus boni sectatores spiritualiū consolationum. Qui enim fidelī laboraret in se & super se & p se: suauiter oia sustineret. Iniuriāz nulli facias: & si quis tibi facit iniuriā sustine eam patiēter amore dei & ppter remissionē peccatorū tuorū. Multo enim melius est unā grauē iniuriā sustinere sine murmure aliquo ppter amorē dei: q̄ pascere quottidie cētū pauperes & per plures dies ieiunare usqz ad celū stellatū. Quid pdest homini despiciere seipm: & tribulationes suo corpori facere in ieiuniis & orōnibus: uigiliis & disciplinis: & nō posse unam iniuriā a proximo sustinere: de quo reciperet maius p̄ciūz uel premiū: q̄ de his que portat sua ppria uolūtate. Sustinere tribulatiōes sine murmure: magna purgat peccata hoīum: quātum effusio lachrimaz. Btūs ille qui semp hz ante oculos p̄ctm suum & beneficia dei: & sustinet patiēter omnē tribulationē & angustia. unde debet hēre magnā cōsolationē sub celo ab aliqua creatura. Nō expectet p̄mium a deo si est humilis & quietus solummō dū bene satisfit ei in omnibus: Qui semp bñ hēret pre oculis peccata sua: i nulla tribulatiōe deficeret. Omne bonum qd̄ habes debes recipe a deo: & oē malū a peccato tuo. Si enim un? homo fecisset & faceret oia bona que fecerūt & faciūt & faciēt omnes homines de mūdo: tñ si bene inspiceret inueniret se semp cōtrariū in bono suo. ¶ Dixit ei quidā fr̄. Quid faciemus si uenerint in tēpore nostro tribulatiōes magne? R̄ndit sanctus frater Egidius. Si plueret dñs lapides & saxa de celo: nō nocerent nobis si essemus quales eē deberemus. Si homo eēt qualis eē deberet: malū cōuerteret ei in bonū. Si enim habēti malā uolūtate: ipm bonum retorquet in malū. Ita habēti bonā uolūtate: malum cōuertit in bonum. Oia. n. magna bona & magna mala sunt intus in hoīe: que uideri nō possūt. ad infirmitatem magnā & ad laborē magnū & ad famē magnā & ad iniurias magnas alicui factas currūt pessimi demones. Si uis saluari: nō petas tibi iusticiā fieri ab aliqua creatura: uiri sancti bona faciūt: & mala patiūtur. Si cognoscis te offendisse creatorē & deū oīz: cognosce quia dignū est q̄ oia persequātur te & uindictas sustinere patiēter molestias tibi factas: quia cōtra aliquā nō habes iusticiā: cum sis dignus puniri ab oībus. magna uirtus est homini uincere semetipsum. Si

uincis teipm: uincas oēs inimicos tuos: & peruenies Aurca uerba in oē bonū. magna uirtus esset si quis permitteret se uici ab oībus hoībus: quia talis hō eēt dñs hui? mūdi. Si uis saluari conare ut desperes ab omni consolatione quā tibi pōt dare aliqua creatura mortalis: quia maiores & frequentiores sunt casus ex cōsolationibz q̄ tribulationibz accidētes: nobilis est natura equi: qui licet sit in cursu uelocissimo: tñ is qui equitat pōt eūz auertere ab una uia & dirigere ad alia. Sic dñs homo in impetu suo permittere se regi ab illo q̄ corrigit eū. Ad solam memoriā dei dñs homo desiderare quātū est pro se dare preciū aliis: ut darent alapas & colaphos & ut traherēt eum per capillos. ¶ Murmurabat qñqz quidam religiosus coram eo de quadā grauī obediētia sibi data. Cui dixit sc̄tus frater Egidius. Amice mi quāto plus murmuras tanto plus te oneras: & q̄to de uotius & humiliter submiseras caput obediētie sc̄te: tanto leuius & suauiter erit tibi. tu nō uis uituperari in hoc mundo: & uis honorari in alio. Non uis maledici: & uis bñdici. Nō uis laborare: & uis quiescere: de cept? es. Quia per uituperiū peruenit ad honorē: per maledictionē habet bñdictio: & per laborez requies. puerbiūz uerū est: Qui nō dat de eo qd̄ dolet nō pōt habere de eo qd̄ uult. Nō mireris si proximus te offēdit aliquñ: quia ēt Martha que sancta erat uolebat p̄uocare dñm cōtra sororē suam carnalē: tñ iniuste murmurabat Martha de Maria. Et q̄to plura mēbra amiserat quo ad usum Maria q̄ Martha: tāto plus laborabat q̄ Martha: amiserat. n. loquelā uisūz auditū & gustū. studeas eē grātiōsus & uirtuosus & pugna cōtra uicia: & sustine patienter tribulationes & uerecūdias. Non enim est aliud nisi ut uincas teipsum: quia parū est homini attrahere animas ad deū: nisi uincat seipm. ¶ De ociositate. Caplm. viii.

Ciosus hunc mundū amittit & alium: nō fructificando sibi nec aliis. impossibile est uirtutes acquiri sine sollicitudine & labore: si potes eē in securo nō ponas te in dubio. Ille est in securo: qui laborat pro deo. Iuuenis qui laborez recusat: regnum celoz recusat: Si sollicitudo nō pdest: negligentia nō obest nec nocet. Sic ociositas mala uia ē ad infernum: ita ociositas & quies sc̄ta: est uia ad celum. Multum deberet homo eē sollicitus ad custodiendūz grām sibi datam a deo: & cum ea fidelī laborare. q̄a sepe amittitur fructus pro frondibus & grana p palis. Quibuldā aut dat deus fructus: & frondes facit eis charas. quibuldā dat utrūqz. & quidā carēt utrōqz. Maius reputo bona data a dño cōseruare: q̄ ea acquirere: Qui nouit acquirere & nescit reponere: nunq̄ diabit. Scire uero reponere & nescire acquirere: nō ē magnum. multi lucrant multa: sed nunq̄ sunt diuites: q̄a non custodiūt qd̄ lucrati sunt: Et aliqui paulatiue lucrant & sūt diuites: q̄a id qd̄ lucrant bene custodiūt. Fluius tiberis quātā cōgregationē aquaz hēret: si nō continue deflueret. homo petit donum a dño sine mēsurā & fine: & uult ei seruire cū mēsurā & fine. q̄ uult sine modo & sine amari & remunerari: dñs sine modo amare & sine fine seruire. Propter negligentia suā hō

amittit perfectionē suam. ¶ Loquebatur semel frater Egidius cuidam uolenti pergere Romā dicēs. Quādo ibis per uiam noli attrahere tibi ea que uidebis: ne ipe dīant te. Et scito eligere bonam monetā: a falsa. Multe sunt astucie inimici & eius laquei occulti & uarij. Btūs qui exfructuat corp⁹ suū amore altissimi: & de bono qd̄ facit a celo inferius aliqd̄ premiū nō requirit. Si quis eēt pauprīm⁹ ualde & diceret ei aliq⁹ frater. accomodo tibi hāc rēz meā ut p̄ tres dies exfructues eam: & per hoc hēbis thesaurū infinitum. Nō ne ille pauper si cōstaret ei hoc esse ueg⁹: studeret sollicitē rē illam exfructuare? Res mutuata nobis a deo est caro nostra: & quasi tres dies sunt totum tēpus uite nre. Si uis ergo frui: stude lucrari. Si. n. nō laboras: quō quiesces? Si oēs agri & uineę huius mūdi eēnt unius hominis: si nō coleret eos nec colī faceret: quē fructū p̄ciperet inde? Alius aut̄ hīs paruā quantitātē agrorum & uinearū: & ipsos bene colens percipit inde fructum pro se & pro alijs plurib⁹. Si quis uult facere malum uix petit cōsiliū. Et quādo uult facere aliqd̄ bonum studet a multis cōsiliū pergrere. Prouerbiū Ironicum est: ad spem tui uicini nō ponas ollā ad ignē. Non est homo btūs si bonaz tñ hēat uolūtātē nisi bonis operibus studeat eam sequi: q̄a ad hoc dat deus hōi gratiam suam ut sequat̄ eā. ¶ Dixit semel sctō fratri Egidio qdam homo uagabūdus ut uidebat. Frater Egidius fac mihi cōsolationē: Rndit frater Egidius. Stude bene agere & cōsolationē hēbis. Nisi. n. in se hō p̄parauerit locum deo: nō iueniet locū in creaturis dei. Quis est qui nō uelit facere id qd̄ esset melius nō solūz aie sue: sed etiā corpori in hoc mūdo? Nos aut̄ nec bonū aie nec bonum corporis uolum⁹ operari. Ego possem dicere ueraciter q̄ qui alleuiat sibi iugum dñi aggrauat sibi illud: & qui illud aggrauat sibi: ipm sibi alleuiat. utinam hoies facerent illud qd̄ esset melius corpori et in hoc mūdo. Qui fecit alium mūdum fecit & istum: & de bonis que tribuit in alio mūdo: pōt in isto retribuere: & corpus sentit de bonis aie. ¶ Tūc dixit ei qdam frater. Forte moriemur anteq̄ experiamur ali quid boni. Rndit frater Egidius pelliparij nouerunt de pellibus: cerdones de calciamentis: fabri de ferro: & sic de alijs artibus. Quomodo pōt homo scire artē in qua nunquam studuit? Credis tu q̄ magni domīdant dona magna stultis hominibus & infans? Non dant: Bona opera sūt uia ad oē bonū. Sicut mala opera sunt uia ad omne malum. Btūs ille quē nulla a celo inferius dehedificāt: & quē omnia que uidebit & audiet uel sciet dehedificabūt & de omnib⁹ studebit eligere utilitatem suam. ¶ De cōtēptu mūdi. Ca. ix.

¶ E homini illi qui ponit cor suum & desiderij suum & uires suas in rebus terrenis: propter quas relinquit & perdit celestia bona: Aquila que uolat altissime si haberet alligatam cuilibet ale unam de tribus ecclesie sancti Petri nō uolaret ita alte: Multos inuenio laborantes pro corpore & paucos pro aia. Multi etiam laborant p̄ corpore multuz: frangentes saxa: cauando montes: & alia opera grauiā faciendo: sed pro anima quis ita uiriliter & seruē

ter laborat? Auarus similis est talpe que nō credit alij thesaurum esse nec aliud bonum: nisi cauare terraz & inhabitare eam. Tñ sunt alij thesauri quos ignorat: aues celi & bestie terre: & pisces maris quādo habēt sibi cibum competentē contenti sunt. Cū ergo hō cōtentus nō sit terrenis rebus sed semp̄ suspiret ad alia: p̄ q̄ ad hoc nō fuit principaliter factus sed ad alia. Corpus enim factum fuit p̄pter aiam: & mundus iste p̄pter alium mūdum. Mūdus iste est talis campus: q̄ habēs ex eo partē maiorem: habet partē deteriolem. Item dicebat q̄ btō Francīscō nō multū placebāt formice p̄pter nimīā sollicitudinem congregadi uictualia sua: sed aues celi magis placebāt: q̄a nō congregāt in horrea. ¶ De castitate. Cap. x.

¶ Aro nostra est sicut porcus qui auide currit in lutuz & delectatur esse in luto. Caro est sicut scrabro qui semp̄ sterus equinū uoluere delectatur. Caro nostra est pugil diaboli. ¶ Dixit ei qdam frater. Quomodo possemus cauere nobis a uicijs carnis? Rndit frater sctūs Egidius dicēs: Qui uult saxa magna & trabes grandes transſerre: studeat eas transſerre ingenio magis q̄ uiribus. Et in hoc facto similiter est p̄cedēdū: omne uiciū ledit castitatē. est. n. sic speculum clarū &c. ut dictū est supra caplō primo. ¶ De temptatione. Caplm. xi.

¶ Ratia magna in pace possideri nō pōt: quia semp̄ oriunt̄ ei multa cōtraria. Quāto homo gratiosior fuerit tanto plus a diabolo ipugnatur: nō tñ d̄z homo p̄pter hoc cessare sequi grāz suā: quia quāto grauior fuerit pugna: tāto si uicerit maior erit corona. Nos ideo nō habemus multa ipedimēta: quia non sumus quales esse deberemus: uerūtñ si q̄s bene iret per uiam dñi: nec fatigationēz haberet nec tediūz: sed in uia seculi fatigationē h̄z homo & tediū usq̄ ad mortē. Rndit ei qdam frater dicēs: tu uideris dicere duo cōtraria sibi ipsis. Rndit sctūs frater Egidius. nōne demones plus currūt ad hoīem hntē bonā uoluntātē q̄ ad alios: ecce impedimētū. Et si q̄s uenderet denariatā suāz plus milies q̄ ualeret: quāta fatigationē ibi sentiret? Ecce soluta est cōtrarietas. Dico ergo q̄ q̄to quis magis erit repletus uirtutib⁹: tanto magis infestatur a uicijs: & tāto magis ea odio debet hēre: de omni uicio qd̄ uincet: uirtutez acqres. Et de quocūq̄ uicio magis tribularis: de eo mai⁹ p̄miuz recipies si deuinces: Quacūq̄ cā omittit homo ire per uiam dñi sui: ipsa de cā amittit p̄miū suū. ¶ Dixit ei qdam frater. tēptor frequenter tēptatione pexima: & pluries dominū rogauit: ut auferret eam a me & nō aufert eam. Respōdit sctūs Frater Egidius. Quāto aliq⁹ rex magis munit milites suos armis: tanto uult ut fortius prēlietur. Si quis ēt uadit ad plium orōnis quasi sine armis: quia sentit se aridum & inde uotum: deus uidens fidelitatez eius ponit in eo signū armorum suorum. Sic est de tēptationibus aliquando sicut est de agricola: q̄ uidet siluam arborūz & uepriū in aliquo territorio suo: in quo uellet facere nouale & granum seminare. Sed multis laboribus sudoribus & angustijs fatigat̄: anteq̄ colligat inde granū: & q̄nq̄z

quasi penitet q̄ laborem illum assumpsit. Propter labores & angustias que sibi in opere emergūt. Primo enim intuetur siluam extirpanda: & nō uidet granum. Secundo cū laboribus multis incidit arbores: & nundū uidet granum. Tertio cū multo labore & graui euellit radices arborū: & nundū uidet granū. Quarto p̄scindit terram & aptat & nundū uidet ibi frumentum pro quo tantū laborauit. Quinto arat iterum terram. Sexto seminat eam. Septimo purgat eā. Octauo metit. Nono triturat & hec omnia cū labore magno facit. Decimo reponit eum quasi nō recordans tanti laboris p̄pter fructū multū quē habz in fine. Multos ē labores plures istis sustinet: quos omnes benedicit p̄pter granum: q̄a fructū bonum percipit. ¶ Alterū dixit ei q̄dam. Quid possum facere? Si enim facio aliqd bonū habeo inde uanā gloriā: & si facio malum. incido in tristitiā & quasi ī desperationē. R̄ndit frater Egidius benefacis si doles de peccato tuo: tñ consulo tibi ut doleas tēperate & moderate. Semper enī debes credere q̄ maior sit potētia dei in parcendo q̄ tua potentia in peccādo. Si de? facit misericordiā alicui magno peccatori: credis tu q̄ minorem peccatorē relinquat? Ceterū p̄pter tentationē inanis glorie nō desistas facere bonum. si enim agriculor uellens iacere semē in terra diceret intra se. Nolo seminare in hoc anno: q̄a si seminauero: Forte uenient uolucres & comedēt ex semine illo. Et p̄pter hoc nō seminaret: Nō hēret fructum terre sue ad comedendū. Si autē seminat l3 aliqd de semine pereat: tamē maior pars seminis remanebit ei. Sic est de illo qui tēptatur a uana gloria: Et pugnat cōtra eam. ¶ Quidā frater dixit ei. Legit de brō Bernardo q̄ semel dixerit septē psalmos penitētiales: nec quicq̄ aliud cogitauit nisi super his que dicebat. Respondit sc̄tus frater Egidius. maius reputo si castrum aliqd expugnat & defendit se uiriliter et ualēter.

¶ De penitentia.

Caplm. xii.

Icebat semel quidā iudex secularis sc̄to fratri Egidio. Quomodo possem? nos seculares ascendere ad statū gr̄e & uirtutis: R̄ndit frater Egidius. Primo d3 homo dolere de peccatis suis. Postea confiteri pure. Deinde p̄niam sibi iniunctā facere. Postmodū custodire se ab omni peccato & ab oī occasione peccati: tandē debet se in bonis opib? exercere. Benedictū sit illud malū qd̄ conuertit in bonum homini: & maledictū sit illud bonū qd̄ cōuertit hominē in malū. Libenter debet hō sustinere mala in hoc mundo: quia de hoc dedit nobis exēplū in se domin? noster Iesus x̄ps. Br̄s qui hēbit dolorem de peccatis suis: & plorabit die ac nocte: nec cōsolabit in hoc mūdo donec pueniat illuc ubi omnia desideria cordis sui complebunt.

¶ De oratione. Caplm. xiii.

Ratio est initium & cōplemetū omnis boni: oratio illustrat aiam & per eā cognoscit bonum & malū. Hanc orōnē d3 facere oīs peccator ad dñm: ut det ei cognoscere misericordiā suam & peccata sua & beneficia sua: Qui nescit orare non cognoscit deum. Omnes q̄ debēt saluari si habēt usū orōnis: de necessitate oportet: ut in fine suo se ad orō-

nem conuertat. Ponamus q̄ aliqua mulier uerecunda multum & simplex hēret unicum filiū: qui p̄pter aliquam offensam eēt captus a rege: & ad suspendiū duceret: nōne hec uidua licet uerecūda & simplex: solutis crinibus & nudato pectore uociferādo clāmaret: & ad regem rogandū curreret pro liberādo filio suo: Amor filii & necessitas mulierē uerecūdam & uix extra limē domus exeuntē prius: quasi effrontēz postea compellit ire per plateas inter hoies eiulantē: & simplicem reddit sapientē. Sic bene sciret orare & uellet: qui mala sua & pericla & damna sua ueraciter cognosceret. ¶ Dixit ei q̄dam Frater. Multū deberet homo dolere: quādo in orōne nō pōt grām deuotionis inuenire. R̄ndit Frater Egidius consulo tibi q̄ plane facias factum tuū. Si. n. haberes aliquātulum boni uini in uegete & fex esset sub uino: uelles tu uegetē cōcutere & uinum cum fece miscere? Nō esset hoc faciendum. & si mola molendini: aliqn nō facit bonā farinā: molēdinarius nō cōfessim confringit eā: cū maleo: l3 plane & paulatiue reparat molā illam: & postea facit bonā farinam. Facias tu fili: & cogita te nullaten? eē dignum consolationem aliquā a deo in orōne accipe. Nā si qs uixisset ab initio mūdi usq3 nūc: & uicturus esset usq3 ad finē mūdi: & in orōne deduxisset omnī diē plenā parapsidē lachrimaz: nō esset dignus: tunc in fine mundi: ut dñs consolationē aliquā uel unicā ei daret. ¶ Dicebat ei aliquādo frater q̄dā. Quare plures tentatiōes patitur homo qñ orat deū: q̄ aliis temporibus. R̄ndit frater Egidius: qñ aliqs h3 cām cōtra aliquē aduersariū suū in curia principis alicuius: si hō ille uadat ad principem illum ut pponat & faciat aliqd contra aduersarium suū: aduersarius ille hoc sciēs opponit isti totis uiribus: ne inia detur p̄ illo. Sic facit diabolus cōtra nos. Ideo si steteris in colloquio cū aliis: uidebis frequēter te nō sentire mltā bella tēptationū. Sed si ad orōnē perrexeris ad recreandā aiam tuā: tñc sentiens cōtra te ignita iacula inimici. Non debes tñ p̄pter hoc orōnē relinquere: sed firm? stare: quia hec est uia ad supernā patriā. Et ille q̄ p̄pter hoc orōnē relinquit: est sicut ille qui de prelio fugit. Dicebat ei q̄dam. Multos uideo q̄ statim uident hēre grām deuotionis & lachrimaz: qñ uadūt ad orōnē: ego autē inde uix possum aliqd sentire. R̄ndit frater Egidius. labora fideliter & deuote: quia grām quā nō dat tibi de? una uice: poterit dare alia. Et qd̄ nō dat tibi uno die uel ī una septimana: poterit tibi dare in alia die uel in alia septimana: uel in alio mense uel āno. Pone tu laborem: & deus ponet grām suam: sicut sibi placebit. Faber qui fabricat cultellū: anteq̄ cultellus perficiat multas dat tunctiones super ferrū de quo facit cultellū: sed postremo in una percussione cultellus perficit. Multū d3 homo esse sollicitus de salute sua. Si. n. totus mundus esset plen? hominib? ēt usq3 ad nubes: si eēt possibile: & de his nō deberet saluari nisi unus: tñ quilibz deberet sequi grāz suam ut esset ille unus: quia nō est amittere corrigiam calciamenti: amittere supernā patriā. Sed ue nobis quia est qui det & nō est qui accipiat. ¶ Alio tempore quesituit qdā a sancto fratre Egi-

dio. Quid facis frater Egidius? Rñdit facio malum. Ille uero dixit iterum fratri Egidio. Quod malum facis tu qui es frater minor? Et frater egidius dixit cuidā fratri minori astanti. Frater quis est paratior uel deus dare nobis grāz suam: uel nos accipe? Rñdit ille. Deus est paratior dare nobis q̄ nos accipe. dixit frater Egidius: & facimus nos bene? Ille frater rñdit. Imo facimus male. & conuersus frater egidius ad illuz q̄ quæsierat ab eo qd faceret ait. ecce pater q̄ dixeram tibi uerum: cū respōdi me facere malū. ¶ Et tē dicebat multa opera cōmēdant in sacra scriptura: ut uestire nudos pascere famelicos & alia multa. Tñ de ofone dominus loquēs dicit. Nā & pater tales querit qui adorēt eum. Bona opera adornāt aīam: sed oīo nimis est magnum quid. Sancti religiosi sunt quasi sancti lupi qui uix exeunt in publicū nisi p̄ magna necessitate: & tūc in publico cōtrahunt paruā morā. Dicebat fratri Egidio qdā frater familiaris eius. Quare nō exis aliquando ad hoīes seculares uolentes tibi loqui? Rñdit frater Egidius dicēs: uolo satisfacere pximo meo cū bono anime mee. Non credis tu q̄ ego darē potius aliq̄ quādo mille libras si hēre eas: q̄ ego darē me pximo? Respōdit Frater credo. Et credis q̄ ego darem potius quatuor milia librarū q̄ darē me aliquādo proximo? Rñdit ille credo. dixit ei sanctus Frater egidius. dñs dicit in euangelio: Qui reliquerit patrē & matrem & fratres & sorores &c. Propter nomē meū cētuplūz accipiet in hoc mūdo. Fuit autē qdam romanus qui ita uit ordinē fratrum minorū: cuius facultates dicebant ualere sexaginta milia librarū. ergo aliqd magnum ē qd dat in hoc mūdo dñs deus: ex quo ualeat centies sexaginta milia librarū: sed nos sumus ceci & uelati: Si uideremus hoīem multum gratiosum & uirtuosum non possemus ferre perfectionē eius. Si quis eēt uere spiritalis uix uidere uellet aliqua uel audire uel moram facere cum aliquo nisi pro magna necessitate: s; semper optaret solitarius eē. ¶ Dicebat itēz de seipso: ego potius uellem eē cecus: q̄ esse pulchrior uel diuor uel sapientior uel nobilior homo de mūdo. Dixit ei qdā. Quare uelles eē potius cecus q̄ hēre ista? Rñdit: ga timeo ne impedirent iter meū. Brūs erit qui nō cogitabit nec dicit nec faciet aliqd rephensibile. ¶ Interrogauit aliqn frater Egidius quēdam frēm. dicēs: qd dicunt isti sapiētes de cōtēplatiōe. At ille dixit: multa dicunt. & ille uis ut dicā tibi quid mihi uidetur? & ille modo dic. dixit sanctus Frater egidius fratri. Gradus cōtēplationis mihi uidet eē. Ignis: unctio: extasis: cōtēplatio: gustus: requies: gloria.

¶ De cautela spūali & eius cōsideratiōe. Ca. xiiii.

I uis bene uidere: erue oculos tuos & esto cecus. Si uis bene audire: esto surdus. Si uis bñ loqui: esto mutus. Si uis bñ ambulare: absce de tibi pedes. Si uis bñ opari: mutila tibi manū. Si uis bñ amare: habes te odio. Si uis bñ uiuere: te mortifica. Si uis bñ lucrari: scito pdere. Si uis eē diues: esto pauper. Si uis eē in deliciis: afflige te. Si uis eē securus: esto semp in timore. Si uis exaltari humilia te. Si uis honorari: despice te: & honora te despicientes. Si uis

habere bonum: sustine malum. Si uis eē in quiete: labora. Si uis bñdici: desidera maledici. O q̄ magna sapiētia est scire hoc facere. & quia magna sunt: nō oībus data sunt. Si mille annis uiueret hō: nec hēret ali quid facere extra os suum: satis hēret facere intus in corde suo: nec posset ad cōplēmētū pfectūz uenire: tñ haberet facere solū intus in corde suo. Nullus deberet uelle uidere uel audire aliqd siue loq̄ de aliquare nisi usq; ad utilitatē suam: nec ultra procedere ullo modo: Qui nō uult cognoscere: nō cognosceat. Sed uenobis: illi qui habēt dona dei nō cognosceat: & q̄ non habēt non querūt. homo fingit deū qualem uult. Sed ipse est talis qualis ipse est.

¶ De scientia utili & inutili. & de predicationib; uerbi dei.

Capitulum. xv.

Vi uult scire satis: inclinet caput satis: & operetur satis: & trahat uentrē per terraz: & dñs docebit eū satis. Sūma sapiētia est bona opera facere: bñ custodire se: & iudicia dei cōsiderare.

¶ Dixit semel cuidam uolēti ire ad scolaz cā discēdi. Cur uis ire ad scolaz? Summa totius scie est timere & amare deū. hec duo sufficiunt tibi: tantā sapiāz h; hō quātum boni opat & nō plus: Nō sis nimis sollicitus eē utilis aliis: sed esto magis sollicitus ut sis utilis tibi ipsi. Volumus aliqn multa scire p̄ aliis: & paucap nobis. uerbū dei nō est audiētis uel dicētis: sed opantis illud: multi nesciētes natate intrauerunt in aquas: ut adiuuarent percurrentes in eis & cum p̄fessib; perierunt. Prius erat unusq; damnū. Postea fuerūt duo. Si bene pcuras salutē aīe tue: bene procurabis Salutes omnū amicorū tuorū. Si bñ facis factū tuum: bñ facis factum oīum bñ uolentium tibi. predicator uerbi dei positus est a deo ut sit candela speculū & uexillū fer populo dei. Brūs est ille qui dirigit aliquos p̄ uiaz rectā: & ipse nō cessat ire per eam. Sicut eni inuitat aliquos ad currendum quo ipse currere nō desistit: sic est adiutor aliis ut fiant diuites ut ipse ex hoc nō fiat pauper. Credo q̄ bonus pdicator magis loquit sibi q̄ aliis. Videt mihi q̄ qui uult animas peccatorū trahere magis debet timere ne ipse ab aliis male trahat. Cui dixit quidā frater? Quomō? Et ille aperte oculos meos ne uideant uanitatē: Illi qui dicūt nō cōprehendunt: & illi qui audiūt non intelligūt. Dixit ei qdam. quid est meli? bñ pdicare an facere? Rñdit quis magis meret. Vadens ad domū scti Iacobi: uel uiam ad sanctū Iacobū eundi aliis ostēdēs? Multa uideo que nō sunt mea. multa audio que nō intelligo & mltā loquor que nō operor. ergo uidet mihi q̄ per solū uisū loquelā & auditū non saluatur homo.

¶ De uerbis bonis & nō bonis. Caplm. xvi.

Vi loquit bona uerba est quasi os dei: & qui loquit mala uerba ē quasi os diaboli. Quādo serui dei cōgregant in aliquo loco ad colloquendū debēt tractare de pulchritudine uirtutum: ut placeant eis uirtutes: quia si placerēt eis exercerētur in eis: & si exercerent in uirtutibus: semp ab eis uirtutes amplius amarent. Quāto magis homo est plenus uiciis: tanto est magis ei necessariū de uirtutib; loqui.

Notandum

Sic enim ex frequenti colloquio sancto de uirtutib⁹: facilius inducitur & disponitur ad uirtutes. Sed quid dicemus? De bono nō possumus dicere bonū: & de malo nō possumus dicere malū. Quid ergo dicemus? De bono. n. nō possumus dicere q̄tū bonū sit: nec ēt de malo q̄tū malū sit: cum utrūq; incōprehensibile sit a nobis. Ego nō reputo minoris uirtutis ēē scire bñ tacere: q̄ scire bñ loqui. Et uidet mihi q̄ homo deberet habere collū ad instar gruis: ut quasi per multos nodos trāfīret uerbum: antequā ex ore egrediret.

¶ De perseverantia.

Capitulum. xvii.

Vid prodest homini ieiunare orare elemosinas facere seip̄s affligere sentire quoq; magna de celo & nō puenire ad portū salutis? Ecce aliquādo apparet aliqua nauis in mari formosa magna noua & multo thesauro plena: tñ sibi aliquo periculo occurrere: ad portum salutis nō uenit: s; miserabit⁹ perrit. Et quid illa oīs bonitas & pulchritudo eius? Et iterū apparet aliqñ in mari nauis aliqua de formis: nō grandis: uetusta: despecta: nō multo thesauro repleta: & cum multo labore euadens maris pericula: Feliciter tādē uenit ad portū. & hec sola cōmendabilis. Simile quoq; euenit in hoibus mundi huius: merito ergo omib⁹ est timēdū. Quāuis arbor sit nata: nō tñ statim est magna: & si magna nō florida. Et si floret nō statim pducit fructus. Et si pducit fruct⁹ nō statim magnos. Et si magni nō tñ sūt maturi. & si maturi nō oēs ad os comedētis perueniūt: sed multi decidunt & putrescūt & uel a porcis uel a bestīs alijs deuorant. Dixit ei qdam. Dñs bñfaciat te finire. Rñdit frater Egidi⁹. Quid mihi pdest si regnū celorū cētū annis manducafēz nec bñfinirem? Duo magna bona hoīs reputo. Deū amare: & semp a pctō cauere. Qui haberet hec duo hēret omnia bona.

¶ De religione.

Capitulum. xviii.

Icebat sctūs frater Egidi⁹ de seipō loquens. uellē potius hēre modicum grē in religiōe: q̄ multum in seculo: quia plura pericula & pericula adiutoria sunt in seculo q̄ in religiōe. S; homo peccator plus formidat bonū suū: q̄ malū suū: quia timet pñiam agere & religiōe intrare: plūq; in pctō iacere: uel in seculo remanere. Itē petit ab eo qdā secularis: si religiōe deberet intrare. Cui frater Egidi⁹ dixit. Si quis pauperrimus sciret thesaurū p̄ciosū absconditum in aliquo agro cōi: nunqd ab aliquo cōsiliū q̄reret: an ad thesaurū ire deberet? Quanto magis ad fodiendū celestē thesaurū deberet timēs hoies ire cum festinatione: hoc ut ille audiuit uenditis oibus bonis suis religiōe intrauit. Dicebat quoq; sctūs frater Egidi⁹ multi religiōe ingrediunt⁹: & que cōueniūt religiōi nō opant. Et sunt huiusmodi sicut agricola qui arma Rolandi indueret: & cum eis pugnare nesciret. Nō. n. oēs hoies equum baiardū scirent equitare: nec insidētes ei scirent a casu sibi cauere. Nō reputo magnum curiam regis intrare: nec reputo magnum bona a rege recipere: s; magnū reputo scire: sicut decet in curia regis stare. Curia magni regis est religiō: quā nō ē magnum intrare: & aliqua dona dei in ipsa recipere: s;

scire sicut decet in ea uiuere: & usq; in finēz p̄seuerare: & deuote ac sollicitē. Potius uellē in seculari statu existerē & uiuere & ad religiōis ingressum suspirare: q̄ in religiōe existerē & satur ēē. Gloriosa uirgo mater dei nata fuit de peccatorib⁹ & peccatricibus: nec fuit in aliqua religiōe: & tñ est id qd est. debet religiosus credere se nescire: nec posse uiuere sine religiōne. Videt mihi q̄ religiō fratrū miorū uere fuit missa a deo in hunc mūdum ad magnā hoīum utilitatē. S; ue nobis nisi simus tales hoies quales ēē debemus. religiō fratrū minorū uidet mihi paupior & ditior hui⁹ mundi. Sed hoc mihi uidet nostrū uiciū: quia nimis uolumus alte ambulare. A principio mundi usq; nūc melior religiō nec expeditior religiōe fratrū minorū apparuit. Ille diues est qui imitatur diuitem: Ille ē sapiens qui imitatur sapientē. Ille est bonus qui imitat bonum. Ille est pulcher q̄ imitat pulchrū. Ille est nobilis q̄ imitat nobilem: dominū deum nostrum.

¶ De obedientia.

Capitulum. xix.

Vanto magis cōstrictus est religiosus in amore dei sub iugo obediētie tāto maiorē fructū reddet. Et quāto magis ē religiosus obediēs & subiectus plato ppter honorē dei: tanto magis est pauper & mūdus a pctō suo p̄ceteris homib⁹ hui⁹ mundi. Religiosus bñ obediēs similis est hoī bñ armato: uel militi sedenti sup bonū equū: qui transit securus inter hostes: Et nemo pōt eū offendere. Religiosus autez obediēs cum murmure similis est militi inermi sedenti super malum equū: qui transiēs inter hostes cadit & ab inimicis rapit. Religiosus q̄ in propria uoluntate uult uiuere: ad ignem inferni uult ire. Quādiū bos tenet caput sub iugo implent horrea frumento. Bos autē nō tenēs caput sub iugo: sed uagando discurrens: magnus dñs sibi esse uidet: sed frumento horrea nō implēt. Magni & sapientes ponūt caput humiliter sub iugo obediētie: Et stulti de sub iugo caput extrahunt: & obedire cōtēnunt. Mater qñq; nutrit filium & exaltat: qui postq̄ magnus effectus est: matrem per suam superbiam nō obedit: sed eam deridet & spernit. Maius reputo obedire homini plato ppter amorem dei: q̄ obedire ipsi creatori per seipm mandatum aliqd imperanti. Qui. n. obedit uicario domini: bene obedit domino sibi aliquid imperati. Videt autē mihi q̄ si quis esset in tanta grā q̄ cū angelis loqueret⁹: si uocaretur ab homine cui p̄misit obediētiam: deberet colloquiū dimittere angelorū: & homini cui ppter deum promisit obediētiam: obedire. Qui uero ponit caput sub iugo obediētie: & ut sequatur uia p̄fectiōnis postea extrahit de sub iugo obediētie caput suū: hī est signum latentis supbie magnę. Bona cōsuetudo est uia ad oē bonū: & mala cōsuetudo ē uia ad oē malū.

¶ De memoria mortis.

Capitulum. xx.

I quis uiuisset ab inicio mundi usq; modo: & semp passus fuisset malū in omni uita sua: & modo iret ad omne bonū: quid noceret ei oē malum qd passus est? Et si quis habuisset semp bonū ab inicio seculi usq; nūc: & nūc iret ad omne malum: qd pdesset ei omne bonū qd habuit? Dixit ei qdam

secularis. Vellem in hoc mundo diu uiuerē: & in oib⁹ abūdare: cui respondit. Si uiueres mille annis & esses dominus totius mūdi: in morte qđ premiū reciperes a corpore cui seruisti? Sed in modico tēpore qui se bene gerit & bene se custodit: premiū inenarrabile recipiet in futuro.

¶ De cōtēplatione. Ca. xxi.

¶ Vm nullus sit qui ad cōtēplatiuā uitāz ascēdere ualeat nisi per actiuam fidē & deuote exercitatus fuerit: opz ut cum omni sollicitudine actiua uita utat. Ille esset bonus actiuus q si possibile esset omnes pauperes huius mūdi pasceret: oēs uestiret: omnia eis necessaria tribueret abūdanter: & oēs ecclesias & hospitalia: & oēs potentes huius mūdi faceret: & si postea hēret malus homo ab omnib⁹ hoībus de mūdo: & ipse bene hoc scīret: & nollet tēneri nisi malus, & ppter hoc a nullo bono ope cessaret: sed magis ardentē frequētē & feruētē in omni bono ope se exerceret: sicut ille q nō uult nec desiderat nec expectat aliqd in meritū in hoc mūdo. Cōsiderans qualī Martha sollicita: circa frequens ministeriū: adiuuari petēs a forore: a dño est increpata: & tñ a bono ope non cessauit. Sic & bonus actiuus nulla increpatione uel despectione d3 a bono opere cessare: qā non terrenū sed eternū expectat hēre inde pmiū. Ad cōtēplandā gloriā diuine maiestatis nullus pōt accedere nisi per feruorē spūs & frequentē orōnez. Et per feruorē spūs accendit homo: & ad cōtēplationē ascēdit. quādo cor cū membris est ad hoc totū dispositum plene: ita q nihil aliqd uult nec pōt cogitare: nisi qđ h3 & sentit. Ille esset bonus cōtēplatiuus qui si hēret incisos pedes & manus: & extractos oculos & incisum nasum aures & linguam: pre magnitudine suauissimi & ineffabilis & inextimabilis odoris gaudiū & dulcedinis: nulla alia membra: nullaq3 alia que citra celum excogitari possūt: curaret uel hēre desideraret: ppter illud qđ h3 & sentit. Sicut Maria sedens secus pedes domini: tantā recipiebat dulcedinē uerbi dei: q nullū hēbat membrū quod posset uel uellet facere aliud q id qđ faciebat. Et hoc est signum q conquerētī forori sue q eaz nō adiuuaret: nihil uerbo uel indicio rñdit. cuius aduocatus factus est xpūs pro illa respōdēs: q rñdere nō poterat: quia affētiebat & cogitabat q illa clamabat. cōtēplari est ab hominib⁹ esse diuīsum: & soli deo esse coniūctū.

¶ De uirtutib⁹. Ca. xxii.

¶ E diuinis rebus fit homo diues: & de humanis fit pauper. ergo multū ea d3 diligere hō: & ista odire: sicut uniuerse uie terre plene sūt uiciis & peccatis: sic omnes uie celi plene sūt gaudiis & uirtutibus: Gratie & uirtutes sunt creaturis pparatē: uocantes omnes & dicentes: uenite & recipite nos & docebimus uos uia uirtutis: & miser homo nō uult ire. Cuius culpa ergo: si homo uiuit in miseria & paupertate: cum uocet ad dñm & nō uult laborare ire ad ipz? & ideo dignus est penis eternis. Sicut uirtutes & gratie sunt uie & scale eundi ad regnū celorū ita uicia & peccata sunt uie & scale eundi ad pfundū inferni. Periculosum est a dño petere grās & uirtutes: quia si scdm grās & uirtutes a dño tibi datas nō oparis: effi-

ceris maior inimicus dei. Et ita plus petere est te maiorem dei inimicum facere ppter ingratitudinē. Quāto maiora dona offert dñs seruo suo: tanto est magis ingratus: si nō custodit & reddit sibi grām. Quāto magis est homo plenus uiciis & peccatis: tāto est magis ei necessarium loqui de uirtutibus & gratiis. Quāto magis impugnatus ē a uiciis & a peccatis: & tāto magis debz ea odio hēre. Vnde de omni uicio quod uicerit acquirit sibi uirtutem.

¶ De dictis moralib⁹ fratris Egidii. Cap. xxiii.

¶ Vite merent & inueniuntur gratie in orōne & uirtutes. Quāz prima est hec q illuminat hō in mente. Scda q roborat in fide. Tertia: qā suas cognoscit miseras. Quarta: qā puenit in timorē: & humiliatur: & uilescit sibi ipsi. Quita: qā puenit in contritionē. Sexta: quia occurrūt lachryme cōtritiōis. Septima: qā uenit in cordis emēdationē. Octaua: qā purificatur cōscientia. Nona: quia stabilit in patiētia. Decima: qā supponit se obie. Vndecima: qā puenit ī uerā obedientia. Duodecima: qā puenit in sciām. Ter tiadecima: qā puenit in intellectū. Quartadecima: qā peruenit in fortitudinē. Quintadecima: qā puenit in sapientiā. Sextadecima: qā puenit in noticiā dei: quia se manifestat his qui adorāt eū in spū & ueritate. Postea accenditur in amore: currit in odorem: puenit in dulcedinē suauitatis: in mētis quietē ducitur: ac in gloriam pducitur. Postq aut posuit os in uerbo altissimi: ubi aia faciatur: quis poterit eā separare ab orōne q pducit ad cōtēplationē? Vt aut ad pdicta quis pueniat: inter multa alia sex sunt necessaria. u3. considera tio suoz maloz pteritox de quib⁹ o3 q doleat. Cau tela de p̄sentibus. Timor de futuris. Consideratio misericordie dei que hoīem expectat de peccatis se non ulciscendo. Cum p illis mortalis homo sit dignus pena eterna scdm iusticiām diuinā. Attentio bñficiorum dei que explicari nō possunt. u3. bñficia incarnationis quā pro nobis assumpsit: passiōis quā pro nobis sustinuit: doctrine quā nobis reliquit. Et glorie quā nobis promisit. Itē dicebat ea que odit secularis: religiosus debet diligere. s. paupertatem. Verecūdiāz. nuditatē. famē. sitim. uilitatem. & his similia. Dicebat sctūs frater Egidius de religione. Nauis fracta est. conflictus factus est. fugiat qui fugere pōt. & euadat si pōt. Itē dicebat in feruore spūs. Paruus parui: destruis ordinem beati Frācis. Item docuit quēdam p̄dicatōrē ut diceret: bo bo multū dico: & poco fo. i. parū facio. Itē audiendo quēdā dicētē operariis uinee: fate & nō parlate. uocauit frēs dicens audite qđ iste dicit: facite & nō loquimini. Cuidam interroganti quare magis i homine pullularent mala q bona rñdit. post maledictio nem p̄nior est terra ad producēdum malas herbas q bonas: tñ assiduus cultor ita frequētē posset opari: q herbe male uix possent ascendere. Itē querenti de p̄destinatione: dixit q sufficiebat sibi ripa maris ad lauandū pedes manus & totū corpus: & stultus erat si q̄rebat de illa aq̄ que erat in pfundo maris: & cui sufficiebat scia ad bene uiuendū: nimis alta nō querat. Item dicebat debes deūz rogare ut nō faciat tibi multa bo-

Necesse
ad grām
cōtēplati
nis.

Risio
de p̄desti
natio

na in hoc seculo: ut te mittat ad dura prelia: & non te adiuuet ppter maius pmiu3. Item dicebat in hoc pōt cognosci si quis deus perfecte diligit: si omni sollicitudine separat se a uiciis: & quottidie magis operat bonas operationes. Itē dicebat istud est de sumis donis dñi dei. u3. custodire grāz sibi a dño datam: & scire lucrari & exfructuare eam in bonis opib3 & a peccatis cauere. Item dicebat maior uirtus est sequi gratiam: q̄ tribulationes patiēter sustinere. Pleriq3 enim patiēter tollerant tribulationes: sed nō sequunt grām. Itē dicebat tm̄ est dicere frater minor: quātum u3. subiacere sub pedibus oīum: quia quāto plus est descēsus: tanto magis ascēsus. Itē dicebat qui plus amat plus desiderat. Item dicebat magis timere debemus de bonis: q̄ de malis. malum sequit homo: sed bonus est cōtrari3. Item dicebat sic debemus cōuersari inter homines ut nō perdam3 qd̄ de3 opatur in nobis: & studeamus & sciamus nos saluare cum paucis. Exēplū. Sepius. n. cōtingit q̄ qui scit natate: si nō sapiēter & caute sciat inuare illum qui in aquis periclitat: ut siml' peant & moriantur. Itē dicebat q̄ de grā quā nō h3 homo: tenebitur inde reddere rōnē: quia cū dñs creaturam suā benivolentia & grā sua creat: ēt ex natura deberet eē beniuolus & gratosus. Vnde ex negligētia & impfectio ne sua perdit hō pfectio nē suam. si. n. bñ & sollicitē laboraret in grā sibi data & collocata: inueniret & daret sibi grām quā nō h3. Item dicebat melius est eē in domo dei hoc ē in religione plena serpētib3: & ibi domus: q̄ esse in domo pulchra plena deliciis & diuitiis sine uera penitētia. Itē dicebat uolo inquit. Primo eē obediēs usq3 in mortem. Scdo uolo subiacere pedibus alior3. Tercio uolo me dure reprehēdere & castigare. Quarto carnes meas uolo dentib3 lacerare. Sexto si uolūtate ab his nollē me retrahere: uolo p uiz cū torque in collo retrahere me. Interrogatus quid sentiret de bñ Francisco. Rndit totus inflamatus ex auditu bñ Francisci dicēs. Ille homo bñs Francisc3 nūq̄ deberet nominari: qn homo pgaudio lāberet labia sua: tantūmō unū sibi defuit. s. corporis fortitudo. Si. n. tale corpus habuisset: quale ego habeo. s. ita robustu3: pculdubio totus mūdus eum minime sequi potuisset pdicta de uita & dictis sacti fratris Egidii ad p̄sens sufficiant.

¶ De bñ frē Corrado de offida.

Acet perussii in conuentu frater Corradus de offida sanctitate insignis. hic dum quatuordecim annor3 eēt uenit ad ordinē: & cum eēt ad studium positus: se deinde de studio leuauit: faciēs deinde officiū per decē annos elemosine: filit ēt coquinē: per dictum tēpus in quodā locello in ipso loco uenit ad eum qdaz pulcherrima auis & quottidie ad eū ueniebat: & se sup eius humerū ponebat: & quq3 antecedebat eum euntē p siluam: uel p hortū dulcissime sanēdo. & sic faciebat p singulos dies: a qua indicibiles consolationes recipiebat. Appropinquāte autē die iouis sacta: rogauit frater Corradus dñz q̄ sibi auferret istam auē illis tribus diebus: quia nō consolationē illis tribus diebus uolebat recipere: sed dolorē & tristitiam ppter diē ueneris sanctam: Quod & factū ē. nā

dicta auis se occultauit usq3 ad diē resurrectionis de mane. Quo mane uenit pulchrior solito: & fecit sibi dulciore cātum & maiore consolationē q̄ facere solebat: & sibi ut dicat locuta ē magnalia: ac ipso uidente recto tramitte ad celū trāsuolauit. ¶ In loco Forani puincie Marchie: cum frater Corradus in cella sequestrata a fratribus in silua eēt: & uenatores bestias insequerētur. lupus sic infsecutus ad cellam uenit pdicti fratris Corradi. Et exiens ad eum cepit eum p collum sicuti agnum: & duxit eum ad locum fratru. Quod uidentes fratres mirati sunt & ceperunt p deuotione lacrimari fortiter: uidēdo sanctitatē pdicti fratris.

¶ In dicto loco dum eēt hic sanctus frater Corradus cum socio Frē Petro de monticulo: & in festo purificationis btām uirginē rogaret: ut sibi aliquā dulcedinē daret de illa consolatione quā exhibuit sancto Simeoni: suum filium in suis ulnis collocando: statim fuit exauditus. Nam domina nra apparuit cum filio cum tanto lumine: q̄ non solum tenebras effugabat: sed ēt cuncta lumina supabat. & appropinquās ad sanctum frēm Corradum: puerū suum speciosum p filiis hoiu3 posuit in eius ulnis. Quem sctus frater Corradus deuote accipiēs: & labia labiis imprimēs: & pectori pectus astringēs: totus liquefiebat in osculis & amplexibus charitatis. Hec omnia frater Petrus pdictus: qui latēter iuerat ad obseruandum eum: luce clara uidebat: ac ex hoc magnā hēbat consolationē. Et cum per spaciū sic stetit: btā Maria tādē cum filio recedēs: ei omnia frater Petrus recitauit. Cui frater Corradus imposuit: ne qdū uiueret alicui reseraret. Hic ff Corradus in loco sirli orando liberauit obsessam a demōe: & statim inde recessit ne mater puelle ad eum accederet: aut ne cōcursus fieret ad euz populor3. ¶ Cū ad locum natiui offide ipse ff Corradus iuisset uice quadā: & ibi eēt quidā ff iuueculus qui de officio & aliis actibus regularibus nō curabat: & insolētissime uiuebat: adeo q̄ oēs frēs cōturbaret. Cum hoc dicto fratri Corrado a frībus esset expositu3: & compatiēs tam frībus q̄ iuueni: ipm ad se uocans uerba tā efficacit illi dixit: q̄ facta manu dñi sup eum statim mutatus est in uirum alium: ita q̄ factus est in moribus de puero senex: sollicitus: deuotus: obediens: pacific3: & obsequiosus: ita q̄ frēs sicut prius de ipso tristabatur: sic & postea sume letabant. Post hanc conuersationē paucis diebus elapsis infirmatus iuuenis: migravit a seculo cum dolore oīum fratru. Qui apparēs sancto fratri Corrado oranti ante altare dicti conuētus: eum salutauit: & se esse aīam dicti fratris insinuauit dicēs: q̄ ppter aliquas culpas erat in purgatorio: & q̄ alioquot pater n̄r diceret p eius anima: cum eius oro eēt multum accepta deo & dño Iesu xpō: qd̄ faciēs frater Corradus: dum dixisset primū p̄ n̄r & scdm: anima dixit illi. tota a penis cōtinue alleuior: quare sequere & dicas. Qui cum cētum p̄ n̄r dixisset: illa aīa regrelando ipsi fratri Corrado p parte dei dixit: q̄ liberata a penis pergebat ad gloriam. ¶ Sctus frater Corradus fuit magnus p̄dicator: & deus ipm uita: & miraculis reddidit celebrem incōparabilē post mortem.

Nam cum innumeris coruscaret miraculis: inter alia quinq; mortuos suscitauit ut asseruit diabolus ut habet infra fructu. xiiii. & conformitate in miraculis de indulgentia portuicule. Propter cuius miracula: quia ipse in loco de insula assisi decesserat: & ibi iacebat: perusini illuc pergentes: manu armata perusium deduxerunt: & statim miracula facere cessauit: sed in primo loco, scilicet de insula: inuocantibus mira adhuc agit ut dicitur.

In dicto loco perusii iacet beatus frater Veturia laicus paupertatis amator: charitate plenus. qui freres forenses recipiebat: & sanctitate preclarus. qui istis temporibus decedens: nunc coruscat miraculis.

In predicto loco de perusio iacet frater Nicolaus laicus de assisio & infirmarius charitate plenus: & uita sanctissimus. qui parum est quod decessit. & ipsum a deo mirificatum in celis: miracula attestantur in terris: que per eius preces & merita dominus quotidianis operatur.

De fratre Sensu laico.

In loco montis iouis de perusio iacet frater Sensus laicus uir alte contemplationis & raptus.

Hic semel comedebat in die & caules marciduos stantes tota die ad solem. Hic adeo in cella esse dilexit: quod si intensi essent calores: de ipsa non exibat: & tamen in cella esse delectabatur quod per toto mundo illarum delectationem non mutasset. Unde dicebat ipse frater Sensus. si mihi concederetur uiuere usque ad finem mundi: & essem semper sanus: & esset dominus auri argenti hominum & mulierum. habendo omnem delectationem: & diceret mihi in fine mundi: habebis uitam eternam: & fieret mihi optio. Accipe omnia supradicta: uel sta in cella tua. Ego uellem potius stare in cella mea sine oculis manibus & pedibus cum illo quod datur mihi deus in cella mea: quam omnia supradicta. Et hoc esset laicus: illuminatus tamen multis pulchra dicebat & ridebat. De. b. fratre Guilhelmo.

In tuderto iacet sanctus frater Guilhelmus. hic quadam puella nomine claritiam in aquis molendini submersam: sua inuocatione a mortuis suscitauit. Puerum propinquum morti non ualentem mamillas recipere: sua inuocatione sanauit. Inter contrarios & curuos sex liberauit. a uariis oculorum infirmitatibus quinq; curauit. Cuidam muto loquelam restituit. Vsum manuum & pedum tribus prebuit: duos a febre eripuit. Mulierem ab infirmitate mamillarum: & quedam a demone liberauit. duos fratres Ioannem de murro cardinale nostrum ab infirmitate curauit. Ac duos mortuos suscitauit. In dicto etiam loco tuderti sepultus est sanctus frater Rogerius. qui tam euidenti emicuit sanctitate: quod dominus papa Gregorius nonus uere sanctum appellauit: & eius memoriam apud tudertum concessit celebrari. In dicto etiam loco tuderti iacet frater Petrus de galieno: qui multa miracula fecit post mortem suam.

De fratre Iacobo de tuderto.

In tuderto non in loco sancti: sed in monasterio sororum sancte Clare de monte sancto. Iacet sanctus frater benedictus qui dicitur frater Iacobus de tuderto. uir mirande sanctitatis: & totus ardens in amore dei. Hic a domino papa bonifacio male informato: multa perpeffus patienter sustinuit: sed post liberatus

fuit. hic multas laudes magnarum sanarum & dulcedine plenas edidit in romatio: & contra mores dicti bonifacii pape uiriter exclamauit. Et quia aliquid notabilia dixit hic ea subinferam.

Quomodo homo potest scire quod sit in charitate.

Iacebat frater Iacobus licet per certo non possit scire me esse in charitate: habeo tamen aliquas probationes. Nam de dei amore habeo istud signum uel probationem. Quod si aliquid peto a deo & non facit: plus diligo eum quam prius. si uero facit contrarium: diligo eum in duplo quam prius. de amore uero proximi habeo istud signum. quod si me offendit: non minus eum diligo. Nam si minus diligerem: hoc esset signum quod prius non ipse: sed me diligebat. debeo diligere proximum propter se non propter me. & amare bonum suum & eius utilitatem: & in his gaudere. Et sic faciendo maius bonum consequor de bonis suis quam ipse. Nam de regno Francie ego melius habeo quam rex Francie: quia iocundor de suo bono & honore & comoditate: & ipse hanc iocunditatem habet cum multa sollicitudine & multis laboribus & angustiis quam non habeo ego.

De humilitate quomodo homo puenit ad sui contemptum.

Iacebat frater Iacobus homo deberet sic perfundere in oculis suis uilescere & sic abiectus se reputare: quod in sua extimatione crederet conuersationem suam omnibus onerosam & despicabilem. Nam per hoc in sua humilitate proficeret: & illorum curis quibus conuersari defectus melius & leuius supportaret. Unde inquit ipse. Quando morabar in curia mihi dicebat: non est tibi tedius conuersari cum talibus? Mirum est quod potes sustinere. Et ego respondebam imo mirum est quod ipsi me sustinent: & non expellunt me: sicut diabolus. Et sic cum quibuscumque homo conuersari deberet se reputare indignum consortio & conuersatione eorum propter uilitatem & miseriam suam. Sed curis amor sui sit radix omnium uiciorum & malorum: & eneruatio omnium uirtutum: sic odium sui est origo & fundamentum omnium uirtutum: & deletio omnium uiciorum. Unde homo deberet non tantum se odire: sed uelle ab omnibus odiri. Ad hoc autem odium se uenire: debet quis semper diligenter scrutari & studere in cognitione sui: & ex hoc uidebit & cognoscet se magnum: & se iudicabit odibilem: & se odiet tamquam malum. Et quia ex hac cognitione sui ducitur in cognitionem ueritatis: incipit amare ueritatem non tamen in se sed in omnibus. Unde uult quod omnes illam ueritatem de seipso teneant: quam tenet ipse: & sic iudicando se in ueritate odibilem: uellet ab omnibus odiri: nec poterit pati se non condempnari: quia in hoc uidet confundi ueritatem: quam ipse amat. Et ex hoc mortificatur appetitus laudis quem habet: & omnis alius appetitus inordinatus & uiciosus. Et per consequens exterminat superbiam. iram. inuidiam. & cetera uicia. Ex hoc. namque acquiritur despectus sui: & omnis uirtus: & omne bonum. Nam per hoc senties in anima radicari. prudentiam. fortitudinem. temperantiam. iusticiam. & ceteras uirtutes. Et maxime triplicem patientiam. Unde per hoc uenit ad quatuor aduersa. Secunda est doni fortitudinis quam quis sustinet libenter. Tertia est beati pacifici quam quis sustinet gaudere. Ordo autem odiendi est ut odiam consuetudo ui-

tionē: & diligat eē nature: ita q̄ utrūq; suos seruet ter-
minos. ut nec ppter seruādā naturā icidat i uitū nec p-
pter exterminādā uitā corrūpat natura.

¶ De triplici anime statu.

Res sūt aīe stat⁹. In pmo h3 aīa cognitiōez
suoz pctorū & lachrimas cōpūctiōis: q̄ ipsaz
ducit ppe despōitiōē. In scdo trāsīt ad cōsiderādā re-
dēptiōē saluatoris. In quo h3 lachrimas cōpassiōis
ad xpm. In tertio trāsīt ad amorē & iste status h3 tres
partes. In pma. s. i. p̄cipio i choat amare: & h3 lachri-
mas deuotiōis. In scda parte. s. i. p̄seuerātia h⁹ stat⁹ au-
get amorē. Ita ut nec modicū ualeat īpediri a uocatiōe
dei. & cū mūdāna īpediāt eā: d3 aīa īp̄sa cōtēnere: & h3
lachrimas simplices: q̄a sūt sine uiolētia: & nescit cāz
q̄re sibi obuēniūt. In tertia parte q̄ dat statū cōsumatū
stat aīa i atria dñi: & gustat de uita eterna & p̄dit la-
chrimas.

¶ De quatuor pugnis anime.

Ota q̄ aīa h3 q̄tuor pugnas. s. extra se. Iuxta
se. Intra se & supra se. P̄ria q̄ ē extra se h3 cū
mūdo: & hec uicū nō amādo res mūdi: q̄a q̄
tūcūq; pulchrā rē & delectabilē: nō d3 aīa nō solū nō
amare: s3 odire & sp̄nere. sic fit de uirga curuata i aliq̄
partē: q̄ d3 flecti in partē cōtrariā: quousq; ad rectitu-
dinē redeat. Scda pugna ē quā iuxta se h3 cū sensibus
corporis. hec pugna uincit pmo mō subtrahēdo īpos-
sentis ab illicita cōsuetudinē audiēdi. uidēdi. & sentien-
di. & sic de aliis. Scdo mō uincit hñdo de ipso uisu di-
sp̄icentiā. ¶ Vñ tñ curarē si uiderē pulchrā faciē mu-
lieris q̄tū si uiderē caput asini. S3 iste scdus modus nō
est tutus nec p oib⁹. Vñ meli⁹ ē subtrahere sensus: s3
qñ q̄s nō pōt subtrahere cōmode: qñ uideat nociua:
uel audiat murmuratiōes & yana h⁹ mūdi q̄ īficiūt ani-
mā: tē hēat disp̄icentiā q̄tū pōt: ita q̄ ex hac nulla dele-
ctatio itret i aīam. De gustu uero p̄bauī tria remedia.
Primū q̄a accepi & siccari feci flores absinthii & po-
nebā corā me ad modū salis sup̄ mensam: ita q̄ alii nō
p̄pēdebāt: & lapidos bolos ponebāz sup̄ isto tali sale.
Et tāta erat ei⁹ amaritudo q̄ nullā gulositatē mihi da-
bāt: s3 id dilaniabat mihi linguam: & oīno dimisi. Se-
cundū remediū fuit q̄ faciebā bolos paruos & rotun-
dos: & diglutiebā ad modū pillularū: ita q̄ nihil de in-
de degustabā. S3 id deuastabat mihi stomacū. iō dimi-
si. Tertiū fuit q̄ qñ comedebā cibos delectabiles po-
nea iponebā magnū laborē & magna onera corpori:
intm ut si qñ postea hēbā corā me delicatos cibos: &
dicerē corpori si uellet comedere: libēter refutabat: &
poti⁹ uolebat abstinere q̄ comedere & portare flagel-
la: q̄ p̄pterea sibi iponebā. ¶ Mō dimisi oīa p̄dicta &
sum in q̄rto remedio. Quartū remediū est in referēdo
i deū oēs sapores: & i ei⁹ grāti actiōes: s3 istud ē nō p
oib⁹: s3 p illis q̄ sic sobrie & tēpate se hñt & sic hñt
mētē absortā & semp deo cōiūctā: q̄ d̄ saporib⁹ gulose
nō curāt: s3 oīa i deū referūt. Et q̄a iter oēs sensus lingua
plurimū īficiūt aīam: nō solū gustu: sed et locutiōe: ideo
adhibēdi ē remediū silētii: q̄d mirabil⁹ aīe cōfert. Vñ
ad ip̄z hñdū. s. iacob⁹ posuit exēplū de Fr̄e Iunipo: q̄
p sex mēses tenuit silētii. ¶ Tertia pugna ē quā itra
se h3 aīa cū affectiōib⁹ siue passiōib⁹ suis q̄ sunt gau-

diū. spēs timor & dolor. Hec uincit hoc mō: q̄a aīa ha-
bendo familiaritatē assiduā cū deo uel orōnē medita-
tionē & deuotionē: p̄cipiat oīpotentiā dei: q̄ oīpoten-
tia opat hoc miraculū in aīa: q̄d expellit inde dictas
passiōes. ¶ Quarta pugna que est sup̄ se est maior
oīum p̄dictarū: quā h3 aīa cū deo hoc. u3. mō. q̄ assu-
mit magnā & arduā sollicitudinē se tenere cū deo. Et
cōsideras se factā ad imaginē dei & ei⁹ similitudinē:
& q̄ de⁹ uult hospitari in ea toto suo conamie: cauē-
ne aliqd i se recipiat q̄d offēdat oculos diuine maiē-
statis: & ne exeat etiam ad aliqd q̄d displiceat deo: &
sūmo studio nitit q̄ talē se ei reddat: q̄ualez ipse uult
hoc ē sine macula. ¶ De refrenatiōe sensuū similitudo.

Icebat. F. Jacob⁹ ad refrenādos corporis sen-
sus talē similitudinē. Quēdā pulcherrima uir
go qñq; frēs hēbat: & oēs erāt ualde paupe-
res: & illa uirgo hēbat unū p̄ciosum lapidē magni ua-
loris. Istoz aut fr̄m suoz unus erat citharedus: alius
pictor: alius cognator: alius speciar⁹: alius leno. Ve-
nit ergo primus ad sororē suam dicens: tu uides soror
mea q̄ ego sum paup⁹: rogo ut des mihi istū tuūz lapi-
dē p̄ciosum. cui illa rñdit. Fr̄ mi nolo dare tibi: q̄a uo-
lo pro me. Et ille uolo eūz emere a te: & illa qd uis mi
hi dare: & ille faciā tibi unū pulcherrimū sonū eūz in-
strumēto meo. Tūc illa ait. Et qd faciā sono trāfacto:
& unū uiuā ego postea? Nō dabo tibi p tali p̄cio: imo
uolo de ipō me nuptui tradere: & honeste & honorifi-
ce uiuere. Postea uenit Fr̄ secundus petēs silr ab ea la-
pidē: & illa negātē: dixit se uelle eū emere p p̄cio of-
ferēs unā pulchrā picturāz. Terti⁹ uero Fr̄ silr ueniēs
offerebat p p̄cio unū cōfectū. Quart⁹ offerēs unū bo-
nū pipatū. Quint⁹ dicebat q̄ eā duceret p lupanaria.
Eodē mō se habuerūt oēs. Vidēz pri⁹ petēdo ex do-
no: postea dicta p̄cia offerēdo. & ipsa fili mō oib⁹ res
spōdit. Et tāq̄ bona & sapiēs oēs abire permittit: & si-
bi lapidē reseruauit. Postea uenit ad eam qdā rex ma-
gnificus: & petiit ab ea istū lapidē: illa uero rñdit dñe
nihil aliud hēo q̄ istū lapidē: qd dabis mhi inde? Re-
spōdit rex p isto lapide accipia te in sponsam meāz: &
faciā te magnā regināz: & dabo tibi uitā eternā: & as-
suētā oīum bonoz: q̄ desiderauerit aīa tua. Et illa. do-
mine tāta est munificētia ur̄a: q̄ lapidez uobis negare
nō possum: eum ergo uobis libēter trado: & dedit ei.
Notandū uero q̄ ista uirgo est aīa. lapis quē h3 ē uo-
lūtas uel cōsensu liberi arbitrii. Quinq; frēs sunt qñ-
q; sensus corporis. Nā p̄mus q̄ est istio dē audit⁹. Se-
cūdus qui est pictor dē esse uisus. Tercius qui est spe-
ciarius dicit eē odoratus. Quartus qui est leno dē esse tactus:
q̄a in eo magis uiget sensualitas: & magis incuruatur
aīa ad opus illicitū. Ergo stultissima fuisset illa uirgo:
si p aliquo illoz p̄ciōz tam uiliū: dedisset lapidez sic
p̄ciosuz: ita sine aliqua cōparatione est stultissima aīa
que in aliquem cōsensum illicitum permittit se duci
ab aliquo sensu corporis. Sed potius debet toto cona-
tu abstinere ab illa modica delectatione: quā summe-
re posset p corporis sensus: & suū cōsensum sūmo regi-
cōseruare: & gratiosissime ei dare: q̄ eā suā sponsam &

sic magnificā fecit. ¶ De studio aie ad uirtutes.

E studio aie ad uirtutes talē Ff Jacob² simili
 d uinē posuit dicēs. Mos est mulieribus se
 ornare: & pulchras uelle appareā. Et ad hoc
 q mulier sit pulchra: opz q hēat faciē pulchraz: & nī
 neā uel rubeaz. Quod ē sit magne stature: q sit sana:
 q sit uigorosa: q sit morigerata in suo gressu: & q sit
 pulcherrimis uestib² ornata. Sic aia debz se ornare: &
 uelle pulchra appareā. Et iō d3 magnū studiū ad uir
 tutes adipiscēdas adhibere. oīa. n. p̄dicta uirtutes sibi
 pstant. Nā fides facit eā pulchrā. Spes facit eā statura
 magnā. Charitas facit eā rubeā. Prudentia facit ipsam
 morigeratā. Fortitudo facit eā uigorosam. Tēperātia
 facit eā sanā iusticia: facit eā uestitā & ornātā. Et istis
 uirtutib² munita cū uadit ad celū: occurrūt ei oēs or
 dines angeloz & sctōrūz oīum: qā cū oīb² participat
 in aliq̄ uirtute. Occurrūt. n. ei p̄iarche ppter fidē. pro
 phete ppter spem. Sācti aplī ppter charitatē. Sancti
 martires ppter fortitudinē. Sācti doctores ppter pru
 dentiā. Sācti cōfessores & plati ppter iusticiā. San
 cte uirgines ppter temperantiā. & similia.

¶ De qōne inter rōnem & cōsciā.

d Icit rō cōsciētiē. Quare sic me affligis & tenes
 me ī tāta anxietate: cōsciā r̄ndit: qā mihi est da
 tū iudiciū ueritatis. Vñ nō possum sustinere falsitatē.
 Dicit ē iterū cōsciē rō. qre ergo mō me pmittis in pa
 ce eē nec me in aliquo molestas: R̄ndit cōsciā: qā pō
 fuisti te in mātib² iustitiē dei: qā qcqd man² iustitiē dei
 de te facit tibi placet: & iō nō est meū iudicare: qā ad
 maiore iudicē iuisti. Iterū dicit rō. Quare cū min² mō
 oper: pmittis me eē in pace: & antea multa opabar &
 sic me uexabas: Cōsciētiā r̄ndit: qā cōsidebas de ip̄s
 opib²: & spabas in eis. Vñ non poterā illā falsitatē su
 stinere. Mō uero nō cōfidis de ip̄s: nec ide expectas
 meritū. & iō nō murmuro nec repugno. Et iō non mi
 reris.

¶ De quinqz scutis patientie.

Icebat Ff Jacob² q patiētiē qnqz sunt scuta.
 d Primū est q qd decidat in infirmitates. Secūdū
 q ei non seruiat in ea: nec aliqs de eo curam
 hēat. Tertiū q ei deseruiat & displicētia fiat. Quartū
 q de² tollat ei oēm leticiā cordis & corporis cōsolatio
 nē. Quintū q ppter ista nō expectet aliq̄ retributiōez
 a dño: nec in p̄nti uita nec in futura. Multa alia h̄ san
 ctus Ff dixit notabilia: s3 sufficiāt hec. quia ut p̄missi
 in uulgari p rithmos multa cōposuit magnarū snarū
 & deuotiōis. ut p3 ea iuētib². ¶ In dicto loco Tuder
 ti iacet ali² Ff sctūs. u3. Ff Egid² de regio hō magne
 abstinentie & pfectiōis ac pnie. Cui² odorē sue aduen
 tū p. xxviii. miliaria Ff Ioānes de Vallib² dixit se sen
 sisse. uñ cū ad ip̄m Ffrem Ioānē accederet: qdā ali² Ff
 dixit. Ff Ioānes. Ff Egid² uenit. r̄ndit scio. Et cū iter
 rogaret qūo sciebat. R̄ndit Ff Ioānes. q p. xxviii. mi
 liaria odorē sue sctitatis p̄cipiebat. Et sic fr̄s p̄cipie
 bant: q ad ip̄s Ff Egidius accedebat. ut dicebat Ff
 Ioānes.

¶ Loculus Amelie.

¶ In loco de Amelia iacet sctūs Ff Simon de torfia
 no comitatus Amelie. Hic multa miracula fecit tam
 in uita q post mortē.

¶ Loculus de sctā Illuminata.

¶ In loco de sctā Illuminata. iacet Frater Ioānes
 Tētibene: q in uita cuidā orbato oculis cu3
 signū crucis fecisset: uisum p̄ditū restituit. Cuidā para
 litico cū signū crucis fecisset: p̄tin² eū liberauit. Dū si
 gnū crucis cuidā fecisset Fortissime patiēti ī mātib²: do
 lor extēplo recessit. Plura alia miracula fecit tā ī uita q
 post mortē. In ip̄o loco sctē illuminatē iacet aliū sctūs
 Ff. uidelz Ff Ioānes de atuelino. q post mortē miracu
 la peregrit.

¶ Loculus de Interānis.

¶ In loco d Interānis iacet Ff Petr² de Podio. q mltā
 miracula fecit. Et frater Simon de Cāpo regali. q etiā
 miraculis claruit.

¶ Loculus de Spoleto.

In loco d Spoleto iacet Ff Simō de Collazo
 no. Hic nobilis gñe puer ordinē itrauit. ī quo
 pficiēs uita & scia: fact² ē p̄rio minister mar
 chie: & postea minister puicie. s. Frāscisci. Qui ī dictis
 officiis nobil² se habuit: cu3 oī prudētia maturitate &
 hūilitate: q ad p̄fatū offm spectabāt exercens. Ad bo
 nū & uitā religiosaz m̄fēz p̄mo traxit: q fuit singularis
 socia & amica ipatricis & ipatoris Otthōis q̄rti: ac cō
 tinētiē singularis: deide sorores nepotes & alias. S3 q
 iste sctūs Ff fuerit deo acceptissim²: miracula p² mortē
 autētiē auctoritate papali accepta: declarāt. Sāctus
 .n. iste Ff Simon puerū submersum ī aqs molēdini: ī
 uocatōe ei² facta a morte resuscitauit. Cōtractos dī
 uersimode curauit. xi. A rupturis qnqz liberauit. a ce
 citate oclōz. xxii. A gāgulis duos. tres mulieres ab ī
 firmitate māmillaz. a tumefactōe corporis & mēbroz.
 xi. Nouē a morbo caduco. Vndecū loqlā restituit. Vigī
 ti duos ab īfirmitate & doloī manuū & brachiōz. ab
 īfirmitate aurīū oclōz & pedū uiginti tres liberauit.
 Quatuor a demonio. Quēdā ī ciuitate firmāna cadē
 tē ī p̄fundo fonte: sui iuocatōe liberauit. Ab īfirmita
 te lapidis duos. Mētecaptos tres. a uariis īfirmitatib²
 qnqz. Morti p̄p̄quū cadētē ī aqs sui iuocatōe libera
 uit. Tres curuos erexit. Decē guttos. Aridos mēbris
 duos. A morbo letargico & nō ualentes dormire sex.
 A splēis īfirmitate unū. Vmbelici & uētris tres. A spal
 mo unū. A gule & barbe īfirmitate tres. Duob² nō ua
 lētib² sūmere: appetitū restituit. Ab īfirmitate testicu
 loz unū. Leprosūz unū curauit. Vni mulieri auditū re
 stituit. Fic² a uermib² eripuit. Equū inualidū sanitati
 restituit. Ac oues cuiusdā q pedib² stare nō poterāt: p
 mo ip̄m: & demū oues curauit. p̄fata oīa autētiē re
 cepta: idicāt dci fr̄s Simōis excellētiā scti tatis.

Itē ī Spoleto iacet. f. Theobald²: q mltā miracula fecit.

¶ Loculus mōtis Lucis. De Ff Antonio de Pisis.

In mōte Lucoppe Spoleti iacet Ff Antoni²
 de Tegrinis de Pisis. Qui cōtēptis Blādiciis
 m̄nis: uxore quā nudū duxerat & legib² ciui
 lib² ī qb² studebat: fact² Ff minor: p uia simplicitatis
 paup̄tatis obediētiē & hūilitatis xp̄z secur²: reuelata
 sibi p̄mo morte: ad dñz moriēdo prexit. qd dñs signis
 oñdere dignatus est. Quidā medicus de Spoleto: ha
 bens īfirmitatē incurabilem in tibia: facto uoto q si
 meritis Fratris Antonii eum dominus liberaret habi
 tum assumeret tertiū ordinis. b. Frāscisci: uoto emis
 so de sero: in mane se perfectissime liberatū iuenit: &

est ad sepulchrū dicti fratris fieret signa ac p hoc loc^o frequētare a secularib^{us}: qdā guardianus simplex sibi mandauit q^{uod} amplius non faceret miracula: quod factum est. **Locus Eugubii.**

In Eugubio iacet Frater sanctus Thomas qui plura in signum sue sanctitatis miracula fecit post mortem.

Locus Ciuitatis Castelli.
In ciuitate castelli sepultus est Frater Iacobus laicus, qui multis miraculis claruit post mortem.

Locus Burgi sancti Sepulchri.

In Burgo sancti Sepulchri iacet Ff Raineri^{us} laic^{us}, q^{ui} p^{er} mortē signis miraculor^{um} patuit multis. duos. n. mortuos suscitauit: & quatuor curauit a diuersis infirmitatib^{us} ut p^{er} instrumēto publico. **Locus Fulginei.**

In Fulgineo iacet sc^{ilicet}us Ff Hermanus supra cui^{us} corp^{us} in ecclesia sancti Feliciani cū eaderet de altissimo qdā mag^{is} lignor^{um} & lapidū: q^{ui} ecclesia aptabat: corporis nullā passus ē lesionē. de hui^{us} sepulchro aq^{ue} guttatiz emanat miraculose: cū tñ in lapide nullā uideat hoies fixurā. Quendā noie Bonauentura p^{er} duos ānos cōtractū: ita q^{uod} nullo mō de lecto posset surgere: a parentib^{us} ad ei^{us} sepulchrū ductū liberauit. Itē quēdā aliū q^{ui} manibus reptādo ibat cōtractū ad suū tumulū accedentē curauit. Sistr^{um} & quādā puellam ductā ad suū tumulū cōtractā erexit. Quādā mulierem cū ignorāter cū olerib^{us} quoddā os comedisset: & id os ei^{us} guttur obturasset: p^{ro}p^{ter} qd^{am} crederet se mori cor^{poris} de sc^{ilicet}o frē Hermanno iuocato liberauit. **Itē in Fulgineo in loco fratru^m: iacet etiam quidam alius frater nomine Matheus: qui etiam temporibus istis moriens signis claruit.**

Locus Pistie.

In Pistia iacet frater Ioānes de uallibus. uir amator paupertatis: uite ac sanctitatis mirabilis hūc de^{us} glorificatū in celis: crebris factis & nunc assidue ostendit miraculis. **Locus Narnie. de frē Matheo de narnia.**

In Narnia iacet sc^{ilicet}us Ff Matheus: qui signis multis claruit. Quēdā frēm nostrū noie cōcerdiū trib^{us} ānis paralisi resolutū: & p^{er} se nil agere ualētē: ductū ad sepulchrū ipsi^{us} fr^{atris} Mathei iploro to auxilio liberauit. Aliū noie uigolini de ciuitate narnie p^{er} decēniū paralisi^{us} passū: iuocato p^{re}dicto sc^{ilicet}o frē Matheo: & sibi de nocte apparere: ac ip^{se} cū rosa quā hēbat in manu totū cōtingēte: & de mae surgētē liberauit. unā mulierē paraliticā ad ei^{us} sepulchrū ductā su p^{er} asinū liberauit. mulierē hūit facie adustā: nec ualētē q^{ui} sc^{ilicet}ere p^{ro}p^{ter} dolorē: eo iuocato curauit. Alias ab apostēate & febre q^{ui}si ad mortē p^{ro}ductā: sui iuocatiōe liberauit. iuuenē hūitem os usq^{ue} ad collū retortē monstruose: liberauit. sistr^{um} quēdā aliū a dicta oris deformitate liberauit. mulierē ambulārē p^{er} solariū domus sue: & cadētē ac crus ex casu fractū hūitē: facto uoto & ipsius sancti fratris Mathei tactis reliquiis liberauit. Nam statim sana surrexit & miraculū omnib^{us} enarrauit.

Locus Nursie.

In loco Nursie iacet sanctus frater Antoni^{us}: q^{ui} multis fulget & fulsit miraculis. **Locus Casie.**

In loco Casie sepult^{us} est sc^{ilicet}us Ff Pax theatinus: q^{ui} miraculis claruit plurimis. **Locus Arquate.**

In loco de Arquate iacet Frater Paulus: qui multa fecit miracula. **Locus Speli.**

In loco Speli iacet sc^{ilicet}us Ff Andrēas: qui fuit facerdos: q^{ui} multitudine miraculor^{um} & uita sanctissima: hominib^{us} extitit mirabilis & gloriosus: & mortuos suscitauit. **Locus Victonii.**

In loco Victonii regescūt Ff Ioānes de laudib^{us}: q^{ui} uiuētē. b. Frāncisco: uuln^{us} laterale stigmatū tangere meruit. Et Ff Jordan^{us} laic^{us} uir sc^{ilicet}issimus & uere p^{er}fect^{us}.

Locus Meuanee.

In loco Meuanee iacet Ff Nicola^{us} de p^{ro}uincia n^{ost}ra. q^{ui} ibat dicēdo cui^{us} dic^{it} p^{ro}uincia n^{ost}ra. hic fulget miraculis & corruscat. Predicti frēs & multi alii iacēt in puincia sc^{ilicet}i Frāncisci: quor^{um} memoria oblitterata ē mūdo: s^{ed} fulgēt apud xp^{istum} scriptor^{um} negligētia & fratru^m ideuotioē. **Repiunt plures frēs q^{ui} fuerūt de puincia. b. Frāncisci. de qb^{us} ubi iaceāt nulla est mentio aut memoria. Videlz Ff Filipp^{us} lōgus p^{ri}mus uisitor pauperū dñarū. Dicūt tñ aliq^{ui} q^{ui} iacet Perusii in monasterio soror^{um}: cui^{us} labia ab angelo calculo ignito ut Isaie sunt tacta & purgata. Ff ēt Moricus: nisi q^{ui} credit q^{ui} sit ille q^{ui} iacet in urbe ueteri. Ff Barbarus. Ff Ioānes de sc^{ilicet}o Cōstatino. Ff Bernardus de uiridate: q^{ui} oēs fuere sanctitate p^{re}clarissimi & p^{ri}mi socii. b. Frāncisci. q^{ui} ubi iacēt nō hētur. nisi dicere uelimus q^{ui} iaceāt in sancta Maria de angelis de Assisio. **De Ffe Simone de Assisio****

Vit ēt ali^{us} Ff de puincia sc^{ilicet}i Frāncisci uocato^{us}

Ff Simon de Assisio: q^{ui} ubi sit sepult^{us} nō repitur. q^{ui} fuit hō maxie sc^{ilicet}itatis. q^{ui} uiuētē. b. Francisco uenit ad ordinē. **Hic altissimus tāta sue bñdictiōis & dulcedinis grā p^{ro}uēit & ad tātā cōtēplationē & mētis deuotionē p^{ro}duxit: q^{ui} tota sua uita erat speculū sc^{ilicet}itatis & uirtutū. **Iste rarissime extra cellā suā uidebat. Si q^{ui} stabat cu^{ius} frīb^{us}: semp^{er} i diuinis colloqs erat itent^{us}. **Hic nūq^{uam} grāmaticā didicit: s^{ed} semp^{er} conuersat^{us} i siluis. & tñ de deo tā alte loq^{ue}bat: & de amorē dñi n^{ost}ri Iesu xp^{ist}i bñdicti: q^{ui} uerba ei^{us} sup^{er}naturalia uidebant. Vñ quodā sero cū in siluā ad loquēdū de deo ip^{se} cū frē Iacobo de Massa prexisset: & ip^{se} de diuio amore dulcissime loq^{ue}ret: cū p^{er} totā noctē stetissent: uisus ē eis q^{ui} modico tēpore cōsedissent. **Hic sc^{ilicet}us uir cū prestetiret dinas uisitatiōes se recipere debere: se ponebat i lecto ac si uellet dormire: q^{ui} sc^{ilicet}i spūs trāglla suauitas: nō soluz mētis q^{ui}etē s^{ed} & corporis req^{ui}erebat. un^{um} sepe in talib^{us} uisitatiōib^{us} rapiebat in deū: & totus ad exteriora insensibilis reddebat. Nā aliq^{ui} ad sup^{er}iora rapt^{us}: adeo insensibilis ē effect^{us}: q^{ui} cū carbo ignit^{us} posit^{us} ēt a frē q^{ui}: odā sup^{er} pedē ei^{us}: nec sensit calorez cū steterit donec fuit extinct^{us}: nec carbo pedi aliquā itulit lesionē. **Quādo in mēsa stabat cum fratrib^{us} p^{ro}p^{ter} cibū sūmeret corporis: alimēta spūs alia sociis i gerebat. **Cū semel loq^{ue}ndo de deo iuuenē quēdā secularē & lasciuū ad deū uertisset: & frēm fecisset: suaz q^{ui} uestimēta ip^{se} Ff Simon seruaret: Ac iuuenis diabolicis tētatiōib^{us} p^{ro}p^{ter} pulsat^{us} pānos suos repetēdo ad seculū uellet pluries redire. Ff Simon p^{ri}o cū uerbis: de mū ipo iuuenē capite suo ad p^{er}fect^{um} frīs Simōis reclinatē: ac frē Simone cū lachrimis orāte eū ab oī tētatiōe************

liberauit. ¶ Qui iuuenis adeo spiritus sancti seruiore fuit replet: qd̃ cuidā cū oculi deberēt extrahi: i pleno cōcilio petiit ut unū sibi extraherēt: ut alteri un⁹ ocul⁹ lus remāeret. Cui⁹ charitatē hoies attēdētes: pepercit utriq; hic cū staret in loco Brusforcii custodie firmanē in puincia Marchie: & qdā die in silua maximā suatū tatē sentiret: ac aues garrule sibi ipedimētū p̃ rumore p̃starent: conuersus ad eas p̃cepit in noie dñi Iesu: nē ampli⁹ ad dictā siluā & locū uenirent. Mirabile dictū statū inde recesserūt: nec unq; apparuerūt. Hic tadē plenus uirtutib⁹ migravit ad dñm. s; ubi sit sepultus non repi. Credo tñ q in dicto loco Brusfortū iaceat: cu; in dicto loco ut dicei alii plures iaceant sancti fratres.

¶ De frē Leonardo de assisio socio. b. Frāscisci & si nō de primis q fuit sc̃tū hō: nō repi ubi iaceat: & tamē istū ut dicē undecima pars legende maioris qñ uoluit p̃ma uice ire ultra mare: & fuit ipeditus uī uentorū. b. Frāscis⁹ hēbat sociū. Et dū asinaret. b. Franciscus lassitudine & fatigatiōe: & h post eū irer lassus & fessus: & itra se diceret humanū aliqd passus. Nō de pari lū debāt parētes isti⁹? & mei: & ecce ipse eq̃tat & ego pedestes asinū ei⁹ duco: statiz. b. Frāsciscus cogitatu agnouit. q pedibus. b. Frāscisci puolutus: cū lachrimis cogitatu patefaciēdo: ueniā postulauit. ¶ De frē et illumi nato q fuit uir luminis & uirtutis & socius. b. Frāscisci qñ ad Soldanū accessit: & qñ xpianis ne p̃liarent cu; saracenis casuz p̃dixit: Ac multa passus est mala cū. b. Frāscisconubi iaceat nō hētur. Et sic multi sancti & uenerabiles frēs negligētia fratru scribentiū: ubi iaceant nō hētur. & sic p; succinte de sanctis fratrib⁹ q in puincia beati Francisci sunt reconditi. Trāscundum est nunc ad alias ordinis puincias.

¶ De puincia romana. Loc⁹ Rome. De frē Iunipo.

N puincia Romana iacēt infra scripti frēs. uidelicet in roma in loco de Ara celi iacet sc̃tū

Frē Iunipus socius. b. Francisci. & si nō de primis: hō singularissimus patientia & uirtutib⁹. ¶ Hic patientie uirtute p̃ aliis fultit: adeo ut laceffitus iniuriis & si nō esset uerū nūq; turbatū alius uidit eū. Quando n. sibi diceret iniuria: totus gaudēs uersus dicēte p̃parabat gremiū dicēs. Amice picias huc: Imple gremiū istis lapidibus preciosis. Imple ne timeas. lapides preciosos appellās impropria & iniurias. ¶ Et nō solum fuit patiēs in uerbis: s; et in factis & penis illatis. Nā cū frater Iunipus portaret focariū: q̃a frequēter habibat in locis desertis: & tūc faciebat ignē ad se calefaciēdū: & subulā ad suēdū soleas frūm: demones cuiā dā nobili s; uiro pessimo nomine Nicolao hñti castrū iuxta Viterbiū: q ppter magna sua mala opa magnas hēbat inimiciās: apparētes ei demones dixerunt: qd̃ qdā fraticellus uēiebat ad interficiēdū eū: & castrum ipsi⁹ icēdēdū: & hoc signū erat: q̃a h frater hēbat subulam qua eum occidere: & focariū quo castrū incēdere debebat. Cum ergo Frē Iunipus solus sine socio ad dictū castrū uēisset: mādato dicti tirāni capt⁹: iuentū est focariū cū subula: & cū iterrogaret si uenisset ad occidēdū dictū nobilē & castrū icēdēdū. Rñdit. Ego facerē hoc & peius si de pmitteret: & cū esset posit⁹ ad

eculeū Frē Iunipus dicebat: laudat⁹ sit dñs: laudat⁹ sit dñs: depositus de eculeo & tōdelato sibi capite fortiter: ppter qd̃ nūq; deiceps fuit capite sanus: interrogatus si eū ad occidēdū & castrū icēdēdū uēisset: Frē Iunip⁹ ut pus semp rñdebat: ppter qd̃ ad suspēdiū iudicat⁹ est. & cū duceret sup asellū ipse pūgebat asellū ut cito iret. Interiz qdā mulier iuit & fratrib⁹ nūciauit: q un⁹ Frē minor duceret ad furcas. tūc Guardian⁹ cucurrit: & uocē ei⁹ audiēdo cognouit eū eē Frēm Iunipuz. Et disc̃loopiēs ei⁹ faciē iā pāno ligatā: uidit q erat Frē Iunipus. sed Frē Iuniperus nihil curās de hoc: ut uidit guardianū dixit. qūo es pinguis guardiane: Guardian⁹ uero p̃fusus lachrimis dixit ad eos q eū ducebāt: q h erat de sanctorib⁹ srib⁹ ordinis. & q sustinerent quousq; iret ad loquēdū dicto Nicolao: q steterūt. ut aut audiuit hoc Nicola⁹ p̃dictus fuit ualde territ⁹ & dolēs: & ad se eo reuocato: cognouit culpā suā. Et cu; eo orraxit dictus Nicola⁹ magnā amicitia: & Frē Iunipus bis in āno acq̃rēdo aliq munuscula ab amicis: deferēbat dicto Nicolao. & dicebat q nūq; iuenerat hō minē secundū cor suū sic p̃dictū dñm. ¶ Idē Frē Iunipus hō fuit de sui cōtēptu gaudēs: & dolēs de honore. Vñ du; semel eēt in ualle Spoletana. s. Fulginei: & magna solēnitās esset Assisii: nudatus totali: de Fulgineo uenit trāsies p Spellū: & per mediā ciuitatē Assisii usq; ad locū frūm: & cū ualde a gñali ministro rephēderet. Rñdit q hanc sibi imponeret penitentia: ut sibi precipiat q sicut uenerat nudus sic rediret. ¶ Alia uice itrauit Viterbiū: & dū eēt in porta femoralib⁹ posit⁹ in capite: habitu in modū fardelli ligato ad collū: sic nudus ad plateas iuit ciuitatis. Vbi multas uerecūdias p̃fessus est: & nudus ad locū frūm iuit: oibus cōtra eū ex hoc clamātib⁹: ipso tñ de eis partū curante. ¶ Romā dū semel accederet mlti de Roma hoc sciētes obuiā uenerūt: quos declinare uolēs cū uno puero ad tabulā ad ludēdū se posuit: q in uno capite eleuabatur & alio deprimebatur. Quod intūētes illi: aliqui credebant q faceret ex contemptu sui: aliqui q faceret ex fatuitate. ipse tamen taz diu stetit in dicto loco q omnes recesserunt: & tunc ipse solus urbem est ingressus. ¶ A quodam fratrum amico uocatus: ad quē obuiam accessit: & receptus ab eo honorifice & colatus in lecto pulcherrimo: Frater ipse Iunipus de turpato lecto & insalutato hospite de mane recessit.

¶ Sanctus frater Iuniperus nō solum in prefatis fuit singularis: s; totus fuit plenus charitate & pietate. un cum in sancta Maria de Angelis esset Frater Iuniperus: & quidam Frater infirmus appeteret de pede porci manducare: Frater Iuniperus gladio arrepto ad gremem porcorū prope pascentem accessit: & unum porcum apprehēdēs amputato sibi pede ad locū reuersus est: & dictū pedem decoxit: & Fratri Infirmo dedit ad comedendum. sed dñs porci factū reprobans: multa uerba beato Francisco & fratribus iniuriosa dixit: ppter q. b. Frāscis⁹ dure frēm Iunipuz rephēdit. Frē uero Iunipus mirat⁹ qūo de illo tāto actu charitatis cōqreret: ad placādū eū accessit. Quē tanta charitate & hūilitate ē allocut⁹: ut dictus hō ipm porcū totū frī

De cha
tate &
tate pp

bus ad comedēdū p pīctātia dirigeret: & b. Frāciscus de ei? recōciliatiōe gauderet. Ff Iunipus totus charitate īflāmatu? q̄cqd hēbat: uel sibi occurrebat: paupibus largiebāt. uñ nulli rei parcebat. dabat habitū mātellum & q̄cqd sibi occurrebat. semel cuidā petētī elemosinā: & frē Iunipo nō hñte qd daret sibi: q̄a Guardianus mandauerat sibi ut habitū non daret: dixit illi paupī. Ego habitū nō possum tibi dare: sed si eū accipias tibi nō cōtradicā. Quod & fecit. Alia uice dū alta re paratū custodiret: quousq; sacrista comederet: cuiusdam uetule petenti ab eo elemosinā: cū nihil hēret p manibus ad dandū: amoris cū gladio cāpānelis in frigio exñtib? de argēto: eidē tradidit: & recedere ne sibi tollerent admonuit. ¶ Hunc sctm frēm Iuniperus supbi demones ualde timebat. uñ trāsiēs p quādā uillam ubi erat qdā demoniac? statī ipse demoniac? p septē miliaria fugit: & īterrogat? de cā: rñdit q̄ illi? stulti fratris Iunipi nō poterat patiētīā expectare. Vñ. b. Frācisc? si statī demones ab obsessis nō recederēt: dicebat diabolo nisi statī recedas faciā frēz Iunipez cōtra te uēire. & sic demon pñtiā tñms frīs Iunipi: & sancti Frācisci uirtutē & hūilitatē nō ferēs: subito recedebat. ¶ Ff Iunipus uidens q̄ oī die fiebat cogna notabiliter p frīb?: cogitauit cognā facere p plures dies: & sic dixit Guardiano: cui Guardian? dedit licētiā. Ff Iunipus acq̄sitis pullis. carnib? recētib?. & salatis. olerib? & leguminib?: in magna calderia igne maxio supposito nihil lauādo nec mundādo oīa p̄dicta simul posuit: & p decoctōe multū laborauit. Et cū gauderet de sua cogna: ac frīb? ad mēsam ministrasset: iuenerūt pullos cū oib? pēnis decoctos. ppter qd rephensu? a Guardiāo humilī suā culpā recognouit. ¶ Fuit Ff Iunipus magne & alte contēplatiōis uñ semel ī mēsa rapus: sic ē a frīb? dimissus: & cū ad se rediisset: clamādo uenit ad frēs dicēdo: q̄s tā nobilis est in terra: q̄ nō ferret libēter cistaz luti sup se si daret sibi domus auro plena: & dicebat. o me heu q̄a nolumus sustinere modicū uerecūdie ut possimus lucrari uitā eternā. ¶ Beatus Frācisc? agnoscēdo sanctitatē frīs Iunipi dicebat sociis: utinā de talib? Iunipis hēremus unā magnā filiam. ¶ Ff Iunipus p sex mēses silētiūz tenuit isto mō. nā prima die pposuit nō loq ob reuerētiā dei p̄ris. secūda die filii. tertia spūs scti. q̄rta b̄re Marie: & sic dies obseruādo singulos ob reuerētiā alicui? sancti p tñm spūs silētiū seruauit. ¶ Dū simul eēnt Ff Egidi? de Asisio & Ff Iunipus Ff Ruffin? & Ff Simon: & Ff Egidius eos īterrogassz qd facerent cū carnis tētatiōe uirgerent. Rñdit Ff Simon ego considero illi? p̄cti turpitudinez: & sic euado. Ff Ruffin? dixit ego ad terrā me p̄icio: & tā diu sto in orōne: dei & beate uirgis implorando auxiliū & clementiā: donec sentio me pfecte liberatum. Frater Iunipus rñdit qñ ego tales tētatiōes q̄si in Burgo Caltri esse sentio p̄strepentes: subito fortiter cordis hostia claudō: & sctis mediationib? ac de fideriis p tuta custodia totū cordis fortalitiū occupo. Vñ qñ iste suggestiōes cordis hostiū q̄si pullando pcutiunt: ego rñdeo q̄si ab itus porta nō reserata. dicens. Extra extra q̄a hospitiiū captū est: & h recipi nō potest.

De ei? cō
tēplatiōe.

nis: & sic nūq; intrare pmitto. Ille uero q̄si uicte de tota cōtrata discedunt. Et frater Egidi? dixit q̄ cū ipso tenebat: q̄a cū illo p̄ctō tutius & discretius hō pugnat fugiēdo: ubi ab itus est p̄ditor carnis appetitus: cuius exercitus p sensus corporis sentiit. ¶ Cū oraret frater Iunip? semel & aliqd de se magni cogitaret: apparuit sibi qdā manus in aere: & uocē audiuit dicēte sibi manus sine manu nihil pōt facere. i. nullus est tā bonus q̄ possit manu sua. i. potentia sua aliqd agere sine manu & grā & potentia dei. Quod uerbū audiens & intelligēs Ff Iunipus: clamādo & saltādo ibat per domū dicens bñ est uerū dñe. ¶ Hic Frater Iuniperus habuit quēdā fratē in discipulū & sociū nomie Atentalbene maxime obediētie patientie & uirtutis: intñ q̄ si fuisset p totā diem uerberatus nihil dixisset. q̄ ad p̄ceptū fratris Iunipi cū diceret plora: statiz plorabat: & si statim dixisset ride ridebat: cū eius mortem audisset Frater Iunipus dixit. Nō habeo amplius bonū in isto mūdo: & oīa utensilia domus frāgens dixit q̄ totus mundus in morte illius erat destructus. & q̄ si fratrib? nō fuisset ad horrorem: de osse capitis sui duas partes faceret: de una scutellaz in qua comederet: & de alia ciophum in quo biberet. ¶ Ff Iunipus semel īterrogauit quēdā quō uellet mori. Rñdit ille q̄ uellet mori in loco ubi eēnt multi fratres: q̄ p ipso deū orarent. Rñdit Ff Iunipus ego uellem iuxta mortem meā: q̄ tātus fetor exiret de corpore meo: q̄ nullus posset appropinquare. Et q̄ finalr me in fossatū p̄icerent: & ibi solus abominabilis morerer ac sepultura priuatus relinquerer canibus deuorandus. Hunc sctm fratē Iuniperus beata Clara ad mortem ueniens secū habere uoluit: ut dum de xpo Iesu mellisua eructaret: de hoc mundo transiret. Ipsum enīz ioculatorem xpi uocabat. Frater iste Iuniperus post multa magna facta in uita: tandem Rome in pace quieuit in loco sancte Marie de Ara celi sepultus. ¶ Itez in Roma in dicto loco de Ara celi iacet sanctus Frater Sabatinus. qui fuit unus de tredecim primis sociis beati Francisci uir sanctitate preclarus. ¶ Itez in Roma in loco prefato: iacet sanctus Frater electus. qui ibi annis decem sepultus multis uidentibus surrexit: & se in sepulchro reposuit.

¶ Locus de Pileo. De Fratre Andrea de Anania.

N loco de Pileo iacet sanct? frater Andreas de Anania nepos domini pape Alexādrī quartī. q̄ factus Cardinalis Sctē Romāe ecclesie: renūciauit & noluit eē: & ppter magna miracula que ipse faciebat in uita. Papa Bonifaci? dixit: q̄ si nō morerē eū ascriberet catalogo sctōrū. huic apparēs Carolus p̄mus Rex Sicilie: rogauit eū ut p se apud xpm uellet intercedere: cum maximas in purgatorio sustineret penas: quas euaderet sup ipso oraret: qd & fecit. ¶ Vice qdā cū appetisset auiculas assatas comedere: & pparatas añ se hñret: nolēs appetitui cōdescēdere: si gno crucis facto mādauit ut abirēt: que statim reuixerunt & auolauerūt. Hic inter alios sanctos potestatez accepit sup demones. Vñ in loco in quo iacet cū ductus tur demoniaci: statū ei? p̄tib? a dño liberant. mltā egit mira ī uita & et agit nūc: de qb? nō ualui notitiā hñre.

Locus de hortēsa de frē Theobaldo de Assisio.

N ciuitate hortēse iacet sctūs Ff Theobaldus de Assisio. hic iter alia duo fecit mira. Nā cū staret in loco scti Laurētii iusta tiberim: & sibi mādaret q̄ festinato ad ciuitatē pgeret Ortēsem: ueniēs ad dictū fluuiū Tiberis: nec nauis adeēt: & p funditas aq̄ esset nimia: & sic ne trāsiret dissuaderet. a circūstātib⁹ signo crucis facto: paḡ eleuata tunica aq̄ uix poplites tagēte cū stupore assistentiū pertransiuit. **V**ice alia cū pisces uellet hfe p sribus: nec pce nec p̄cio posset inuenire: ad fluuiū Tiberis accedens: missa manu bis sub arena: utraq; uice piscem recepit lōgitu dinis palmi: quos & fratribus deportauit.

Locus de Piperno. De frē Leonardo de Fulgineo.

N loco de Piperno iacet sanct⁹ Ff Leonardus de Fulgineo. q̄ cuidā claudō signū crucis cum fecisset: ad parētū petitionē ip̄sis uidētib⁹ sanitati optime est restituit⁹. Alteri ex natura ceco & priuato omni lumine per ānos octo: ad se perducto & signo crucis facto lumen restituit.

Locus urbis ueteris. De frē Ambrosio de Massa.

N urbe ueteri iacet sanctus Ff Ambrosius de Massa. h̄ oriūdu⁹ d̄ ciuitate Massa: & si usq; ad tps uirilis etatis fuerit in mūdo: p̄seruatus tñ a mūdāis uitis dñi cōplexus celibatū: uirilis etatis portas ingressus: laqueos diaboli sibi paratos deuītatis oib⁹ datis paupib⁹: & nihil referuās: habitū frūm minoz i sua suscepit ciuitate. **C**ōuersionis igit ḡraz diuina clemētia cōsecut⁹. Obediētie uirtutē aūponens uictimis: p fr̄z nēcitātib⁹: acq̄redis in frigore & nuditate: in fame & siti iuxta mādātū sctē obediētie discursēs: semetip̄m obtulit dño sacrificiū medullatū. & oīonib⁹ frequēter insilēs: strātū oscie fufis lachrimis irrigabat. Pane tñ sepe orētus & aq̄: occupiscētie carnalis icēdia tēperabat. **C**ōpassiōis isup uiscerib⁹ erga mīseros affluēs & infirmos: mīsteria nēcaria eis libēter impēdebat. Nō solū aut fratrib⁹: sed secularib⁹ sibi cognitis & ignotis: humanitatis obsega impēdebat. i isfirmitatis articulo misericorditer uisitans decubantes: ac medicamīa q̄ uulnerib⁹ uel isfirmitatib⁹ cōuenirēt: officiosa sedulitate pcurās. Humilitatis studio srib⁹ frequēter cognā parauit parapides lauās: & depressiōis officia explēs gaudēter. **S**i qñ uerbo uel facto aliquē turbasset: chorda collo appensa ueniā humili postulabat. Illata libēter sustinēs iserētib⁹ indulgebat. **H**ec oia p q̄ndecim ānos pagēs: diuino oraculo edoctus de morte & loco: ut socio apuit: ad urbē ueterē perrexit. ubi isfirmitate p̄ssus: terminio appropinquāte uite: circa horā matutinalē: uultu p solito exhilarat⁹: aliqd mirā dū se uididisse signauit. Et frēs assilētes cū ingrederent si b̄m Frānciscū uidisset: rōdit nequaq̄. Interrogatus si angelū uidisset: q̄rētī nihil rōdit: mortē tñ cuiusdā nōtī sui denūciauit ex nōie diuinitus sibi reuelatā dicēs. q̄ Gulielmus obiisset: & iter nonā & uesperū eū se secuturū p̄dixit. qd̄ & factū est. **H**ic gloriosus frater q̄tī meriti sit apud deū: miracula p eū facta attestant. Que miracula auctērice recipiēda & pbanda dñs papa Gregori⁹ nonus cōmisit. Imo mādauit ep̄is Vrbes

uetano & Suāne ac Priori scti Iōanis de platea ordīs Sācti augustini: ut dic̄ bulla sua q̄ data fuit i Laterāo pōtificat⁹ sui āno. xliii. q̄ iuenerūt istū sctm frēm Ambrosiū: Contractos in diuersis mēbris. xliii. liberaſſe. a morbo caduco q̄tuor: unū demoniacū ip̄so Frē ambrosio uiuente dum ei precepisset exire: liberauit. & duos post mortē. Quatuor a fractura uiscerum. Sex de apoplemate. unū a fistula. aliū a lupa. q̄tuor a diuersis isfirmitatib⁹. unū de cordica: ca de isfirmitate q̄ dicebat liuidā. Aliū surdū p q̄tuor ānos. A fluxu sanguis unū. Mulierē h̄ntē fetū mortuū p q̄tuor mēses in utero. aliū p sex ānos disenteria passum. Puerū h̄ntē os corrosū. Cecos & surdos quatuor. Septē mortuos suscitasse & mīta alia mira deū per p̄ces serui sui Fratris ambrosii effecisse. Sed mortis pape Gregorii preuentione catalogo sanctorum non est annotatus.

De frē Morico socio beati Frāncisci.

Tem in urbe ueteri iacet Ff Moric⁹ mag⁹ p̄fati Fratris Ambrosii & sanct⁹: ac (ut puto) un⁹ de sociis. b. Frāncisci. Qui Ff Moric⁹ primo fuit de ordine cruciferorū: s; isfirmitate grauiat⁹: cū p iternūciū b̄tō Francisco supplicaret: ut p salute sua dñm exoraret: B̄tūs Frāncisc⁹ aūuit: missō sibi electuario de micis panis & oleo qd̄ corā uirgis ardebat altari ofecto: p̄dicēs eū frēm minorē futurū. Quod antidotū dīna unctiōe ofectū cū gustasset: san⁹ surrexit et a deo uigore obtinuit: qui igressus ordinē. b. Frāncisci unica tñ coop tus tunica: lorica portās ad carnē crudis orēt⁹ cibariis. u. herbis leguminib⁹ & fructib⁹: p multa iustitēpōz semp tñ san⁹ extitit icolumis & fortis. **H**uic fratri Morico dū natiuitas xp̄i esset die ueneris: & de carnib⁹ comedēdis eēt qd̄: & Ff Moric⁹ diceret q̄ nō eēt comedēde ppter diē ueneris: & hoc fuit aū cōfirmationē secūde regule: B̄tūs Frāncisc⁹ dixit peccas Ff Morice: diē ueneris uocās diē quo nat⁹ est puer Iesus nobis: uolo inquit q̄ & parietes tali die comedant carnes: si fieri pōt: uel de foris linianē. **D**e isto. Alia nō legi. miraculis tamē fuisse post mortē. **I**n dicto loco urbis ueteris iacet sctūs Ff Seuerin⁹ q̄ etiā miraculorū gloria coruscauit. **Locus Tuscanelle.**

N Tuscanella iacet sanct⁹ Ff Gulielmus de pedela. hic post p̄dicationē suā factā in platea die qdā: cuidā ceco ad eū accedēti: Facto signo crucis corā pp̄lo uisum restituit. Die eodē. cuidā uiro p sex ānos hūeris cōplicato recte nō ualētī icedere corā pp̄lo signo crucis ip̄resso sanitatē optimā ocell sit. hic & aliis miraculis claruit. **Locus Procenī.** **I**n Procenio iacet sctūs Ff Tobias q̄ spū p̄phético fuit plenarie radiat⁹ & illuminat⁹. **Locus Viterbiū.** **I**n Viterbio iacet sctūs Ff Soldanen⁹ quasi sol dās nitorem. hic moribus fuisse & doctrina.

Locus montis compatri.

N mōte cōpatro iacet sancti frēs. uidelz sanctus Ff Angelus de mōte Leōe pauprim⁹ & despectus. in cuius morte ut qdā Ff uidit clara luce p̄ ip̄sus aīa uēit qdā solēniter paratus cum fratrum magna multitudine. **I**n dicto loco iacet sanctus Frater Rinaldus de partib⁹ Reatinis uir p̄fectiōis & san

etatis. Hic ambulans iuxta ciuitatē Reatinā cū Frē Bernardo socio suo & guardiano: obuiā habuit quēdam cecū eos salutantē & deprecantē humiliter ut super eius oculos signū faceret crucis. Qui frater Rainaldus dicti socii mādato eidē crucis faciēs signū: statim ille cecus lumē recepit: post modicū deīde spaciū ifirmatus hic frater ad mortē: cū multi audita ei⁹ graui infirmitate ad custodiendū eū circa trāsītum fratres cōuenissent: cūq; iam celo uideret affinis: cepit corp⁹ eius sudore pfundi: & apparuerūt in facie eius & habitu q̄si flores ad instar pruinē: desuper concresecētes. De quo frēs q̄ aderāt plurimū admirātes: sudorem humilimodi sepius extergebāt. Sed eodē iterū recrescēte: usq; post obitū in eius corpore pdurauit: & cū eo positus est in sepulchro. Qui cū p̄ triēniū quicuisset: cōtingit quēdā aliū sc̄m frēm decedere in loco eodē: in cuius trāsītū tāto odore resp̄sa est domus fratrum & regio circūquaq;: q̄ de eius aīe beatificatiōe signū eis esset certū. Hūc i sepulchro fratris Rainaldi collocat uolētes: apto tumulo inuenerūt corpus fratris Rainaldi iā triēnio positū ita cancellatis manibus incōsumptū: ac si die ipsa esset humatū. Et cū mouere ipm tētasent: ut darēt locū tumulādō nō potuerūt. Sed corpus dicti fratris Rainaldi iferius descendit tāq; uiuū: dāsq; locū fratri uersus partem occidentalem in fouea se erexit: & q̄ diu semel pōt dici oīo dominica sic permansit. Itaq; uidētibus cūctis tā fratribus q̄ secularib⁹ q̄ astabant: uersus partē oriētalē se ex latere declinauit: ac t̄z diu sic p̄stitit: quoadusq; corpus alterius fratris in eadem secum fouea clauderetur. Quod uidētes fratres & seculares dominum laudauerunt.

In eodem loco iacet quidā sc̄s de Parma q̄ qualis eēt meritū apud deū oñdit saluator. Nā in die oliuarū palmā quā accepit plātās: de māe creuisse inuenit.

De prouincia Tuscie locus de Setona.

N prouincia Tuscie in loco de Setona iacet

Frater Guido. hic a fratribus in ofone uisus est sup̄ terrā altissime eleuatus. Spiritus p̄pheticum habuit & miraculis coruscavit.

Locus de Florentia. de Fratre Humili.

N Florētia in cōuētū iacet Ff Hūilis de Perusio: h cū lōge a Florētia uitā duceret solitariā: & esset in ciuitate Florētie maxime fame: rogauit xpm ut sibi diceret quē ordinē deberet itare p̄ sui saluatiōe: & dñs Iesus xpus rñdit q̄ ingrederet ordinē fratrum minorū: & cum ipse peteret quā uitā tenere deberet. Rñdit xps teneas uitā cōen: frēs fugias: & nō iudices eos de defectib⁹ eorū. hic plurib⁹ miraculis clariuit.

De fratre Acurso laico.

N dicto loco iacet sanctus Ff Acurus laicus uir sc̄s & ifirmarius cōuētus: q̄ multa miracula fecit. Huic orāti in capella ifirmorum brā uirgo apparuit cū magna ipsi⁹ fratris cōsolatiōe: Sed cū frēm ifirmū quē in cura hēbat audiret clamātē: uirgine bñdicta dimissa ad ifirmū p̄xit: q̄ postulabat effecit. Quod multū brē uirgini placuit. In cui⁹ signū brā uirgo eidē apparens: suo colloquio & aspectu iterato idicibil⁹ est cōsolata. In dicto loco iacet sanct⁹

Ff Benedictus laicus de Mucello. qui multa miracula est operat⁹. In dicta ciuitate Florētia in qdā capella iuxta ecclesiā hospitalis sancti Galli extra portā ciuitatis iacent multi sancti frēs & capella illa in deuotiōe hētur ob reuerētiā pfatoy. Ibi iacet Ff Ioseph q̄ fuit uite sanctissime: cui⁹ corpus p̄ multa tēpora est itactū reptū cū habitu & chorda ac si eodē die fuisset sepultus.

Loc⁹ Aretii de frē Bñdicto de Aretio. N aretio iacet sc̄s frater Bñdictus de aretio. qui ad ordinē fuit receptus a. b. Frāscō.

hic fuit minister antiochie: & imperatorē Cōstātinopolitanū & Regē Ierlm. uidelz regem Ioānem ut dicit ad ordinē nostrū recepit. Fuit hic deuotus sancto Danieli p̄phete. & cum affectasset ei⁹ sepulchrū uisitare: nec posset tā ex itineris prolixitate q̄ custodia draconū exñtium ad eius sepulchrum in Babilōia: die quadā sibi imēso dracone apparente & cū ifra caudā recipiēte: in Babiloniā portauit ad sancti Danielis sepulchrū. Cuius tumulum aperiēs eius digitū accepit ex deuotiōe: & secū denulit: ac ab eodē dracone mō presato in pristino loco illesus est positus: & draco statū disparuit. Vnde credit q̄ angelus dñi fuerit. Hic cum a partibus Ierosolimitanis ad Italiā rediret: facta tēpestate in mari sortib⁹ missis: ut alter Ionas missus & p̄iectus in mare: statim a nubecula acceptus: ad paradysum deliciarū est portatus. Quē uidētes Enoch & Helias ab eo quis esset petentes: cū se fratrē beati Francisci diceret. Illi Francisci aduentu in mundum audito magnū gaudiū hñtes & magnū tripudiū fecerūt dicētes: se in breui p̄ martiriū palmā ad dñm perrecturos. Ip̄mq; frēm Bñdictū amplexātes & osculātes: p̄ totū paradysum duxerūt oīa oñdētes eidē: & cū per tps stetit cū eis: dicta nubecula q̄ ipm ibidē posuerat: euz reaccipiendo in portū Italie ad quē applicare uolebat posuit. uñ naute q̄ cū p̄icerāt in dicto loco repiētes: ualde sunt mirati. hic spū p̄phético clariuit. Nāz fratri Thome de Papia exñti ministro puincie Tuscie: se creta cuiusdā cōsiliū q̄ nulli apperuerat: & de qb⁹ dubitabat quā partēz eligeret. Ff Bñdictus sibi oīa reuelauit. & quid tenendum esset predixit.

Loc⁹ Masse de Fratre Bernardo.

N massa iacet Ff Bernardus. q̄ miraculis exstitit gloriosus. Nā qdā iuuenis de Massa infirmitate uesice grauatus & tumefactus: ac mortū iā uisus: ad eius sepulchrū multo sanguine emissio est liberatus. Aliū hñtē in crure fistulā: quā cōtractū natus adhibebat: recomādatiōe facta dicto sc̄to: ifra dies quatuor est liberat⁹. Mulierē toto corpore fistulata: nō ualētē medicamine aliquo curari: dicto fratri se recomēdātē: post modicū sic curauit ut talē nullatenus senserit ampli⁹ passionē.

Loc⁹ castri Florētini.

N castro Florētino iacet sc̄s Ff Donat⁹ de Ferraria. hic habuit spm p̄pheticū. Vndē frēm quēdā a lōge distātē: in alio loco apostatantē uidit portatū in ore a dracone. qd frēs cū detō apostatē stātes nō agnouerāt. Alteri⁹ fr̄s uidit tētationē uīdēdo diabolū sup̄ eū stātē: & cū fratri dixisset suaz tētationē: sic esse frater est confessus.

Locus sacratissimus Aluerne. De sanctis fratribus Gulielmo & Clemente.

In monte Aluerne iacet frater Gulielmus de Radicofano sup cuius caput dum oraret uisus est ignis magnus. **I**n dicto loco iacet frater Clemens uir mire pfectionis & sanctitatis. qui dum staret in quodam heremitorio quod Garderia dicitur in oratione: antiquis hostis in diuersis spibus animalium frequenter cum eo pugna commisit: ut eum ab oratione turbaret: sed cum eum nocte quadam diuturna congressione fatigasset: & quasi lassus iam intrasset quoddam tugurius ad quiescendum: & se iuxta ignem posuisset & dormire cepisset: diabolus tunc igneo eum tetigit manu. Qui expugnatus cum accepisset titillationem ut reперcuteret se ferientem: diabolus ab eius oculis euauit. Ignis tamen uisus in dicti fratris manu die sequenti apparuit. Idem frater uice alia in partibus Hispanie constitutus: & orando de nocte dum super trabem quendam genua frequenter flecteret: diabolus astans genuflexione qualibet eum in maxilla percutiebat: quem cum diu pertulisset: tandem manus extendit ut caperet se percutientem: ille fugiens manus frons tetigit: ac sic percussit quod in ea quicquid uescie turgentes exorte sunt: ita quod diebus multis cum ea nihil potuit operari.

De sanctissimo Fratre Ioanne de Marchia sive Aluerne.

In dicto loco iacet sanctus Frater Ioannes de Firmo. uocatus de Aluerne uir sanctitate mirabilis & pfectione: de huius uiri sanctitate aliquid narranda sunt & succinte. hic de ciuitate Firmana prouincie Marchie habuit ortus. qui cum nutrebat infans in cuna die lune die mercurii & die ueneris semel tantum mamas sugebat: deinde factus annorum septem se a pueris abscondendo: ad agrum patris ibat ad meditandum domini passionem. & in tantis lachrimis se cruciabat: ut cor eius uideretur deficere. Ibi quoque tam duris per totum corpus se disciplinis mactabat: quod de carne eius mundissima & candidissima riuuli sanguinis defluebant: & priusquam ad domum reuertere: consuebat circa collum & corpus suum urticas: & postea cooperiebat superioribus indumentis. Factus uero annorum decem cum esset canonicus ecclesie maioris terre sue: loriceam triginta librarum ad carnem nudam portauit: cuius manicarum longitudo de nocte decurrauit: sed hanc quidam super canonici esse furatus: sed quidam homo spiritualis sibi de uotus aliam corpori suo congruam procurauit: cuius annuli uelut in ceram liquefacti sic in eius carnem teneram intrauerunt. Tunc temporis se abstinencia sic stringebat: ut in die de una quarta parte panis esset contentus. Sed cum sibi diceretur a quibusdam quod ipse esset bonus frater minor: illo uerbo audito a domino inspiratus: ordinem intrauit beati Francisci dum trigesimus esset annorum. Cum uerba diuina aliquando audiret a suo magistro: cor eius ut cera liquefactum tanta suauitate gratie in interiori homine replebatur: quod homo exterior discurrere esse coactus aliquando per hortum: aliquando per ecclesiam: & quicquid per siluam per interior expellebat: sed temporis in processu ad raptus multiplices peruenit ut dicitur. Completo probationis anno & facta professione: tante se dedit humilitati ut omnia officia loci faceret: faciebat cognas:

seruiebat ad mensam: & ipsam parabat: ac in ea legebat: ad portam respondebat: fratrum antiquorum tunicas lauabat: custodiens sacristiam & in coro cantoriam faciens spiritus deuotionis nec exinguebat nec pretermittebat. **P**aupertatem complexus. habitu corda & femoralibus diues fuit: nihil usque ad mortem habere uolens preter paruum breuiarium ad dicendum officium: & quia sic dilexit paupertatem: deus in suis necessitatibus sibi condescendebat: dando sibi corporis fortitudinem. Nas & si iret nudus & discalciatus tempore magni algoris & niuium & hiemis: semper tamen robustior & fortior sociis inueniebatur. **U**it homo maxime rigiditatis in corpore suo. Aliquando. n. portauit loriceam. Aliquando corium porcinum. Aliquando tunica de pilis equinis nodosam: & quicquid habuit ad carnem circuli ferreum quod plexitate temporis carni sic habuit insertum: quod in amotione & depositione eius: caro circum circa esset predicator. quadragesimam sancti Martini. Sancti Francisci & maiorem. sancti spiritus. apostolorum Petri & Pauli. uirginis gloriose. Angelorum. Vigiliis sanctorum. feriam sextam in pane & in aqua faciebat. xxx. annis tantum aqua bibit. Quando quadragesimam fecit nihil comedendo nisi herbas quantum intra duos digitos manus posset stringere. Alias fecit fabas aqua madefactas manducando quantum manu stringebat. Alias fecit reclusus in cella in qua nihil comedit nisi unum panem ordeaceum paruum in die. Alias fecit solum panem biscoctum comedendo & aqua bibendo. unde socio habuit aliquando dicere. Nullum genus asperitatis est quod olim non probauerit corpus meum. **I**ste & si oriundus fuerit de Marchia & de Firmo: tamen ad montem Aluerne accedens: & dicto loco incorporatus: deiceps frater Ioannes de Aluerne est dictus. Hic sanctus homo tribus annis nunquam se dormiendo: nec uigilando nisi quando esset in mensa: uel in capitulo: uel choro: & sic deus sensualitatem in eo subiecerat rationi: quod primus concupiscentie motum nullatenus sentiebat ut ipse dicebat. **Q**uanto denique hic sanctus esset acceptus deo: ex uisitacionibus diuinis potest patere. Deus enim uice quadam per tres menses omni die eum uisitauit: suum angelum ad ipsum mittendo: & in fine ex parte dei dedit gratiam: ut secundum omnem sensum scripturam intelligeret. Et ex tunc factus est predicator magnus. predicauit postea Pisis. Florentie. Senis. Aretii. Perusii & sic de aliis terris: in quibus fructum magnum peregit animarum. **F**lorentie dum in platea conuictus predicaret & serenitas esset: statim pluuia descendit: & cum nullus uellet eius predicationem dimittere: homines pannos uiliores reflectebant super se: & mulieres sudaria & pannos lineos super se ponebant: & quia tumultu aliquale faciebant. Frater Ioannes fuit admiratus pluiam non aduertendo: mirabile factum: pluuia tanta descendit: & super ipsum nec super pulpitu ubi predicabat: ut uidit totus populus: gutta minima descendit: quod ad magnum miraculum fuit toti populo. **H**ic sanctus primo fuit a sanctis uisitatus. Nam beata Maria per totam diem stetit cum eo in illa forma quam ipsa querelata est in hoc mundo. In prouincia Marchie dum oraret per Fratrem Iacobum de Falerone qui infirmabatur in loco

De ipsius paupertate

De rigiditate penitentie ipsius

De spiritus collectis

De apparicionibus ubi faciebatur

De ipsius humilitate.

mogliani firmane custodie: apparuit beatus Frāsciscus sibi cum stigmatib⁹ resurgēs gloria singlari & cū multis fratrib⁹. I. fratre Lucido & fratre Matheo antiquo de monte Rubiano: quos frater Ioannes nūq̄ uiderat & tñ eos cognouit: & tūc reuelatū est sibi de saluatione fratris Iacobi predicti. ¶ In monte Aluerne sepe beatus Frāsciscus apparuit sibi & quedam archana sibi dixit: q̄ quia erāt ad ipsi⁹ fratris Ioānis pconiu: nullo uoluit dicere. Alia uice in dicto mōte bt̄s Frāscisc⁹ sibi apparuit: & cū eo diu stetit: & in fine sibi dixit: frater Ioānes pete a me q̄cūq; grām uis & faciā tibi: cui cū petiissz tagere eius stigmata & osculari: sibi beato Frāscisco id cōcedere remāsit ualde cōsolatus. ¶ Bt̄s Laurentius sibi semel apparuit cui erat deuotissimus dū oraret p quodā scrupulo qd̄ hēbat Frater Iacob⁹ de Falerono de sacerdotio: cui bt̄s Laurentius apparēs de dicto dubio eū certificauit: & postmodū in uigilia sui festi dū cātaret in uestib⁹ apparuit ei: ac si assaretur: & oculo cōpassiuo frēm Ioānez respiciebat: & die pfata dū salue regina cātaretur: apparuit ei bt̄s Laurentius ad altare conuentus. Renes tenens ad altare: & in manu sinistra craticulam quasi pro scuto: dixitq; fratri Ioāni q̄ ppter illā craticulā & tormenta magnā gloriā hēbat in celo: & ecclesia de eo faciebat magnā solēnitatē: & si faceret penitentiā magnam haberet gloriā: & disparuit. ¶ Eiusata semel qdragesima āgelox: dum in solēnitate Archangeli Michaelis ad matutinū uenisset: post matutinū dū ad cellā rediret: in egressu ecclesie angelum in forma iuuenis pulcherrimi reperit tenētē instrumētū organicū in manu: & secum usq; ad cellam semp pulsando euntē. Raptus post introitum celle Angelo disparēte remāsit. ¶ Dñs Iesus xp̄s multoties ei apparuit. Semel dū optasset uidere xp̄m in forma qua de cruce fuit depositus: dum celebraret missam & uenisset ad pf̄ nr̄: & diceret. Per ipsuz & cū ip̄o & c. In dicta forma saluator eidem apparuit: oculis cōpassiuo eū respiciēdo. Volēs igit̄ dñs ip̄sum fratrem Ioānem pbare consolationis & contemplationis dulcedine: de ip̄o ab eo subtraxit. Vnde ip̄o sine lumine creatoris & dulcedine remanēte: dum in quodam loco in quadā silua anxius esset: & lachrimis suis pinfusus: ac uni sago facie erecta ad celū adhesisset: dñs Iesus xp̄us apparuit per semitā incedēs: nihil frat̄i Ioāni dicens. post quē ip̄e frater Ioānes totus afflētus & lachrimis rigatus incedebat: rogās ut faciem eius gratissimā ad eū conuerteret: sed dñs q̄ eū pbare uolebat p semitā incedēs ulterius nihil ei loquebatur: & frater Ioānes surgēs post eum incedebat: suplicans ut eum exaudire dignaret̄. Et iterum saluator recessit nil ei dicens: sed ip̄e frater Ioannes lachrimando post xp̄m incedebat. tandē saluator conuersus ad ip̄m facie ei ostēdit: & manus suas expandit sicut facit sacerdos dum se ad populū uertit: & tunc frater Ioānes exterius sed ipsius corpus & animam interius diuinis splendoribus illustrantes. Quibus fuit edoctus. quem actum humilem & reuerentē deberet tenere cū Christo. Vnde statim accessit ad pedes Christi: quos sibi ad

osculandū porrexit. quos lachrimis ut altera Magdalena irrigauit. demum manus xp̄s ei p̄buit ad osculandum & eas expandit: & Frater Ioannes surgēs ad pectus dñi accessit: & amplexatus est eum: & xp̄s uersa uice eū deosculatus est. Sed frater Ioānes ad pect⁹ domini sensit tunc tm̄ odorē: q̄ omnia odoramenta mūdi respectū illius fetor essent. & tunc fuit raptus & summe consolatus. sup̄ quo pectore residēs: fontē hausit diuine sapiētie: & profunda dei sunt patefacta eidem. unde deinceps de quacūq; profunditate theologie predicabat: & q̄ōnes declarabat. & dictum odorē Frater Ioānes p plures mēses sensit. & similiter in dicta semita p quā inceserat & steterat dñs Iesus: p amplū spacium circūquaq; ip̄e Frater Ioānes per multa tempora ipsum odorē sensit. ¶ Alia uice frater Ioānes cū appropinquāte natiuitate dñi de eius humanitate consolationē expectaret: de ipsius humilitate. deitate & charitate sibi tam pfectissimū amorē exhibuit: q̄ uidebat sibi q̄ ania a corpore rapē: nā centies plusquā si esset in fornace eius anima & cor ardebat: & p nimio ardore fortiter cogebat clamare. amor iste interpollate durauit p sex mēses: sed ardor bñ p annum: & in hoc tēpore & post: uisiones diuinas & consolatiōes inumeras habuit: sed in nocte quadā eleuatus fuit in deū tam mirādo lumine: q̄ uidit omnia creata in creatore: tam celestia q̄ terrestria: & omnia suis gradibus ordinata & distincta: q̄ō sunt chori beatorū spūm infra deum: & paradisi terrestres beataq; xp̄i humanitates: & habitatiōes inferiorū: similiter designauit: & uidebat & sentiebat q̄ omnia rep̄tabant creatorē. Postea eleuauit eū de sup̄ oēs creaturā: ita q̄ fuit absorpta & assumpta eius anima in abisso diuinitatis & claritatis diuine: & sepulta in pelago deitatis & infinitatis diuine: int̄m q̄ nihil creatū nihil formatū nihil imaginariū nihil sensibile nihil comprehensibile & huiusmodi cor uel lingua posset cogitare uel loqui. Ita erat absorpta illa anima in illo pelago & abisso deitatis siue forma claritatis: ita q̄ erat aia ipsa absorpta in abisso deitatis & dilatata sicut gutta uini in latitudine maris: que sicut nihil inuenit in se nisi mare: sic eius ania nihil uidebat nisi deū in omnibus & sup̄ omnia & infra oia & extra omnia. & ibi sensit tres psonas in uno deo & unum deū in tribus personis: & sensit charitatem illam eternam que fecit dei filium incarnari p obedientiam patris qua incarnatus est: & p̄ istaz uia incarnationis & passionis filii dei meditando & euilando & lachrimando ad lumina ineffabilia p̄dicta peruenit. & dicebat nullam aliam uiaē esse qua anima ad deum possit introire nisi per Christum qui est uia ueritas & uita. Fuerunt etiam sibi ostensa in eadem uisione quēcūq; facta fuerunt per Christum a casu primihōis usq; ad ingressum Christi in ultimam eternam: qui caput & princeps est electorum qui ab initio mundi fuerunt sunt & erunt usq; ad finem mundi: sicut annūciatū est p p̄phas & dei sc̄tōs electos. ¶ Dū hic Frater Io. eēt in loco Mogliani custodie firmane p̄uicie Marchie añ matutinū: puenit de diuina dulcedine: adeo q̄ p matutinū i silua ne audiret a fr̄ib⁹ uoces maximas ex

uehementia dulcedinis emittebat: & hoc infra octa-
uam assumptionis domine: quā dulcedinem habebat
cogitatio de uerbo cōsecratiōis. s. hoc est corpus meū:
qua cōsideratiōe illuminatus a spū scō: aptis oculis
mētalib⁹ uidebat xpm cū bēa uirgine Maria & multi-
tudine angeloz & sanctorz: & intelligebat illud Apo-
stoli dētm. quō nos oēs sumus unū corpus in xpo: sin-
guli autē alter alterius membra. & illud. ut possitis cō-
prehendere cū oībus sanctis: que sit lōgītudo altitudo
latitudo sublimitas & pfundū. Scire autem supēmi-
nentem sciētie charitatē xpi. Quod bonum in isto sa-
cramēto reperit cū cōficiť hoc uerbo. s. hoc est corpus
meū. Hac igit dulcedine supinfusus: nō credēs eū in-
tendi: ad celebrandū accessit. Cūq; pfatione dicta ue-
nisset ad pridie & ad uerba cōsecrationis: succrescēte
diuina dulcedine qua sentiebat diuinā pntiā & multi-
tudinē angeloz & sanctorz: multotiens dicebat. hoc
est hoc est. sed uerba cōsecrationis explere neqbat.
Vnde Guardianus fratres & seculares ad eū iuuandū
accessērūt: sed ipso dicēte corp⁹ meū: statim apparuit
ei dominus Iesus xps bñdictus incarnatus & clarifi-
catus: & ostendit ei humilitatē que fecit eū incarnari:
& facit ipz quotidie uenire in manus sacerdotis: & ta-
lis humilitas frēm Ioannē sic tenebat in dulcedine &
admiratione: ut uerba cōsecratiōis perficere nequiret.
uisa igit domini pntia: cor eius uelut cera liquefact⁹
est: & mēbris oib⁹ destitutus cecidit retro: sed a guar-
diano & aliis ne caderet est suscitatus: & ipm fratres
& seculares tāq mortuū i sacristiā detulērūt. Erat n. cor-
pus eius frige factū tāq hoīs mortui: & digiti cōtracti
ut moueri non possent: & sic iacuit exanimis a mane
usq; ad tertiā & ultra tēpore estiuo: nec pficere potuit
missam. Hec cuidam fratri suo secretario reuelauit.
¶ Vice alia celebrādo & hostia cōsecrata: apparuit ei
xpus cū pulcherrima barba & indutus ueste rubea: q
sibi dedit tantā cōsolationē & letitiā utriusq; hoīs: q
nisi qā remāsit sibi intellectus fuisset in extasi tract⁹.
& in ipsa uisione certificatus fuit q ppter illā missam
pacatus fuit deus p toto mūdo: & maxime p suis re-
comēdatis. ¶ Pax ante mortē uidit dñm Iesum xpm
in humana figura ita despect⁹ & uilem: q nō posset
hō tñ uilificari. Quē cum admiratiōe interrogauit di-
cēs. O deus meus omnipotēs qd est hoc q ita uilis &
despect⁹ apparet? & xps rñdens ait. Scias q nō ui-
deor tibi ita despect⁹ & uilis: sicut sup hodie in cor-
dibus xpianoz: & tūc in pntia saluatoris fuit raptus:
& xpus disparuit. Rapiebat hic sanctus frequētē in
deū: sicut manus adustione est pluries comprobātū. &
cū a quodā fratre interrogaret si pdicationes raptum
eius impedissent: Rñdit dicēs. Charissime p septē an-
nos habui continuā grām lachrimaz: & raptus nō ra-
ros: & illo tēpore fuit grā dei sup aiām meā. Profecto
postea deus mutauit gradū in aīa: & adeo preposuit
animā sup grām: q qñcūq; ipa uult hz affluentia la-
chrimarum usq; ad defect⁹ cordis: & si desiderat ra-
ptū hz. Et status iste est sublimior: qā tūc nec raptum
nec lachrimas occultare poterā: nūc aut possum.
¶ Sanctus iste nō soluz dei agnouit magnalia sed spi-

ritum propheticum in dei agnitione habuit. nam cum
ipse heret auctoritatē a generali ministro absoluendū
frēs q eidē cōfiterent: frēs ad montē Aluerne acceden-
tes inducebat ad sibi cōstendū: & eis si omittebāt ali-
quid statiz dicebat tu comifisti tale pctm: & sic esse il-
li asserēbāt. uni fratri dixit quoddā pctm occultum: de
quo frater ipe habuit dicere: q id pctm comiserat an-
teq Ff Ioānes fuisset natus in mundo. ¶ Dum hic Ff
Ioānes in cōmemoratione oīum defunctorz missaz ce-
lebraret: & corpus dñi leuādo ipsum p animabus de-
functorz deo pñ offerret: uidit infinitas anias de pur-
gatorio egredi qsi multitudinem scintillarū de ignita
fornace pdeuntiz: & illas uidit ad celestia euolantes
ob merita xpi qui in cruce p humana salute pepēdit.
qui quotidie in sacratissima hostia offertur p uiuis &
mortuis. ¶ A diabolo hic sanctus fuit pturbatus. naz
in mōte Aluerne orādo & cōtemplādo uidit totū aerē
& terrā multitudine demonū plenā: & tunc frater Ioā-
nes hoc uidens baculo accepto pcussit eos: & de toto
illo mōte effugauit. Alia uice uidit in uisione infinitaz
mūltitudinē dmonū cōtra frēs sagittas mittētes. qz ali-
que insultabāt cōtra demones imittentes: & demones
cū stridoribus fugiebāt. Alique tēgendo frēs cadebāt:
Alique intrabāt eoz toto ferro & remanebāt. Aliq itra-
bāt & totū corpus: & ad aliā partē penetrabāt. Quod
uidens Ff Ioānes in lumine diuino quo fuit radiatus:
intellexit dictorū fratrū statū. Semel dum oraret uidit
fratrē quēdā carpētariū a demonibus extra ordinē du-
ci. Qui surgens ab orationē perrexit ad fratrē: & acci-
piens eū per tunicā dixit ei. O frater mi quid agere tu
uis? & reuelatiōe ei patefacta: cū sanctis uerbis eū re-
tinuit: & in ordine uitā suā finiuit. ¶ Et qā pro sua san-
ctitate ab oib⁹ honorabāt: semel uolens honores hu-
iusmodi euitare: secrete de Senis recessit: & iuit colū-
banum secrete ut nullus hoc sciret. Sed duz staret ibi
dem & oraret: uisa est columna ignea a summo celo
descēdere: & super eius cellā residere a colētib⁹ ter-
ras uicinas: ppter quod miraculū cepit a pplō frequē-
tari. uñ hac de cā ab inde recessit. ¶ Suū obitū presci-
uit: & fratrib⁹ pdixit: modico tēpore uobiscū ero. Sed
ad mortē ueniēs: primo faciē terribilē ostendit: ita q
oēs astātes timuerūt ualde. sed illico serenatus angeli-
ca faciē i frēs respexit. & cū a frē Ioāne de septimo. &
Pifis q aderat iterrogat⁹ eēt qd uidisset: rñdit. si dice-
rem qd uideriz: uos nō intelligerētis me sed unū scito-
te: q q uult eternaz adipisci salutē: soli Xpo crucifixo
ardēter ihereat cū effectū. Et his dictis: prexit ad do-
minū. ¶ Hic p annos quinquaginta fuit in ordine. In fe-
sto sancte Marie ad niues cū missām celebrasset: & cū
fratrib⁹ comedisset: post prādiū arrept⁹ a febrib⁹ in ui-
gilia sancti Laurentii cuius erat deuotus: omnibus sa-
cramentis susceptis: fratres dulciter alloquendo ad do-
minum migrauit: sicut cuidam sibi familiari oñsum est
anno. M. cccxxii. multi alii fratres sepulti sunt in predi-
cto loco.

¶ Loc⁹ de Pupio.

¶ In Pupio iacet frater Iacob⁹ Barletanus: cui xpus
apparēs in silua certificauit eū de remissione pctōrū
suorū quā semp optauerat. In cuius signū xps posuit

manus dicti fratris inter suas: & ex tunc tātū odorem sensit in suis manibus: q̄ oīum odorū fragrantia excederet: & multo tēpore post ob eius reuerentiā sibi manus nō lauit. Sed die quadā duob⁹ fratrib⁹ ad ip̄m uenientib⁹ cū uellet cū eis comedere: uocat⁹ ad mēsa: nō recordat⁹ lauit sibi man⁹: & ex tūc nō sensit odorē de quo in tota uita sua plorauit. ¶ Loc⁹ mōtis illicini.

N mōte illicino iacet sct⁹ fr̄ Philipp⁹ laic⁹.

i q multa fecit miracula: & inter alia cū de loco colūbarii i quo decessit corp⁹ ei⁹ ad montem illicinū deducere: inundate pluuiā nec una gutta feretrū tetigit: nec sui corporis portitores: de isto sctō fratre sit memoria celebris in dicto castro in sctōrum Filippi & Iacobi festo. ¶ Loc⁹ montis policiani.

N monte policiano iacet fr̄ Bartholome⁹ buccii francisci: qui uxorem filios & omnia reliquens factus est frater minor deuotissimus:

i & sanctus post mortem miraculis clauit. ¶ Loc⁹ columbarii. de fratre Guidone de bolsena.

N loco de columbario iacet fr̄ Guido de bolsena uir sct⁹. Hic dū esset nouicius Senis: & cū socio suo nouicio fr̄ mīno Altimāni i hortulo loqueret de deo: Iesus in specie pueri in medio eorum apparuit: & stetit cū eis a post nonā usq; ad horam uesperoz put uidit fr̄ Petrus petinarius de tertio ordine. Huic fratri Guidoni reuelatū fuit a deo de secretis fr̄celloz que in ordine exurgere debebat: sicut p̄dixit fratri Iacobo de mōte illicino seruitori suo: monendo ip̄m q̄ se ab his elongaret tanquā ab inimicis xp̄i. Huic ē fratri qdā gattus omni die capiēdo auicula: portabat: quā dictus frater Iacobus eidē porrigebat ad comedendū: & mortuo dicto fr̄e Guidone gattus ad pedes eius mortuus cecidit. ¶ Loc⁹ cortone.

N cortonio in plebe iacet sct⁹ fr̄ Guido: qui fuit de sociis bti Fr̄ncisci: qui mortuus in loco antiquo de cortona qui dicitur celle bti Fr̄ncisci & miraculis conuulsa: a populo ad ciuitatē deduct⁹ ē. & q̄a ibi tūc nō erat loc⁹ fr̄m in plebe ē sepult⁹ honorifice. ¶ De florētia & prio d̄ fr̄e rolādio d̄ florētia

E puincia tuscie. u. de Florentia fuit quidā sct⁹ fr̄ nomine rolandinus. sed ubi sit sepultus nō repperi. Hic fr̄ dum die quadā ad orādum ecclesiā intrasset: subito dum orōnis p̄lixitas tenderet: apparuit quidā radius solis sup̄ altare descēdēs: & uidit puerū in radio memorato sup̄ altare stantē: & mira pulchritudine decoratum: qui coronā aureā manu gestans: alterā quoq; illi similem gematā in capite gerebat: uocauitq; fr̄m ex noīe dicēs illi. Frater Rolandine pseuerare stude finalit̄ in negocio qd̄ cepisti: quia corona hec quā manu teneo tibi est p̄parata: & statim disparuit. Fr̄ uero rolandinus que uiderat cuiusdam fratri sacerdoti retulit: qui uisiōe intellecta ip̄m ad boni pseuerantiā cōfortauit: & de p̄missiōe facta docuit non altum sapere sed timere. ¶ De fratre Francisco de maleficiis de florētia.

E Florentia etiā fuit fr̄ Franciscus de maleficiis nūcupatus: homo deuotus & paupertatis ac regule sue zelator: qui & si in corsica in sil

ua sit humatus: circa ip̄m tñ in uita deus in monte sacro aluerne miraculum magnū demonstrauit. nā cum staret aluerne & fratrib⁹ forensib⁹ loca in qbus bti⁹ Franciscus steterat ostēderet: & iuxta p̄cipitium maximum supra hortū in planicie positum dū staret talia ostēdendo in charitate: cecidit: & de scopulo in scopulum caput mēbra & renes & pectus percutiendo: dū putaret a fratrib⁹ cōminutus totalit̄: nulla lesione notatum fr̄s qui ad excipiendū eius corpus ut mortuū descenderāt: inuenerūt. de quo fr̄s omnes sunt stupefacti. ¶ De fratre Ioanne de Florentia.

E florentia ē fuit sct⁹ fr̄ Ioannes parēs prim⁹ mus generalis ordinis post mortem bti Francisci. Qui cum esset iudex: & in ciuitate castellana staret ad sue domus fenestrā: cōtigit q̄ grex porcorū adesset. Et cū nullo modo ciuitatem castellanā uellēt intrare: inductus pastor a quodā ut diceret porcis: intrate porci ciuitatē castellanā: sicut intrant iudices in infernū: & cū pastor illud fortiter diceret uel dixisset: statim porci sine rebellione dictā introierunt ciuitatē. Quo uerbo audito & miraculo uiso statim iudex deferens mūdum factus est fr̄ minor uita & sanctitate mirabilis. Propter qd̄ elect⁹ est post mortem bti Fr̄ncisci prim⁹ i generalē ministr⁹. ¶ Hic missus ē a papa Gregorio ut discordantes romanos ad subiectionem & reuerentiā ecclesie romane reduceret. Qui bus rebelli animo resistentib⁹ dixit: q̄ deus eos in breui puniret fluminis inundatione: & sic fuit. Nam tiberis intantū creuit q̄ multos in propriis domibus necauit: & urbem quasi destruxit. Propter qd̄ miraculum romani ad obedientiā pape deuenerūt. Multi alii notabiles fr̄s fuerūt de tuscia quozq; noticia oblitterata est negligentia fr̄m. ¶ De puincia bononie.

N puincia bononie: in loco bononie iacet fr̄ Nicolaus qui adhuc dū uiueret: mortuū dū ad sepulturā ferret d̄ suscitasse. Idēq; nouos oculos cuidā cui erāt oculi eruti cōprobat reddidisse. ¶ Iacet ibidem in eodem sepulchro cū fr̄e Nicolao p̄dicto fr̄ Boniz⁹ homo sanctissim⁹. Hic fr̄ Boniz⁹ in monte polumbarū fuit cum bto Francisco qñ fecit regulam quā habem⁹: & xp̄m audiuit loquentē & dicentem. Ministris pluribus ibidem cōgregatis: q̄ regulam illā ip̄se fecerat: & uolebat eam ad lram sine glossa intelligi & seruari: ut dicitur fructu & cōformitate sequenti. Huic fratri Bonizo post suam mortē apparrens beatus Franciscus cum habitu aureo & glorioso sua stigmata plusquā sol lucentia sibi ostendit & osculanda & contrectanda concessit. ¶ Iacet ibidem frater Matheus de Fauentia q̄ in uita & morte & post: miracula est opatus & adhuc facit. ¶ Iacet ibidem frater Guido de spatib⁹ magnus predicator crucifixi & passionis. Hic mira plura fecit in uita: & nunc etiam miraculis preclaris sua sanctitas bononiensibus & aliis innotescit. ¶ Iacet ibidem quidā sanctus Laicus frater Gulielmus de Cortimilio uite sctissime & miraculis p̄clar⁹.

¶ Loc⁹ mutine de fr̄e Gerardo de mutina.

i N mutina iacet fr̄ Gerardus magn⁹ p̄dicator

Hic dum uenētis in uigilia festi bti Frācis̃ci p̃dicaret:
& altissima de ip̃o loqueret: quidā ciuis ob hoc cōmo-
tus & si deuotus esset bti Francisc̃i & festum ageret:
a predicatione recedens: dū domū rediisset statim som-
no opprimitur: Qui ad lectum pergēs statim fuit sopi-
tus: & uisionē habuit de bto Frācis̃co. singularē: nā ra-
pius in celum: uidebat xp̃m btām Mariā & omnes or-
dines sanctoz angeloz & alioz sc̃torū qui p̃cessio-
naliter ibant omnes: & xp̃o ac matri reuerentiā exhi-
beant: sed cum bt̃m Franciscū nō uideret: angelo ip̃z
ducenti dixit ip̃se ciuis: ubi est bt̃s Frācis̃c? cum suis
i isto loco: de quo frater Gerardus tā alta dicebat? &
Angelus r̃ndit. expecta & uidebis bt̃m Frācis̃cum: &
quē statū h̃z: & uidit q̃ xp̃s eleuauit brachiū dextrū:
& de ip̃i? uulnere laterali exhibat bt̃s Frācis̃cus sin-
gulari gloria d̃corat? cū uexillo crucis explicato i ma-
nibus: & post ip̃m maxima multitudo fr̃m & aliorum
sequebat gloriosissime decorata: & tūc dixit Angelus
sibi. Bt̃s Frācis̃cus: quia semp passionē xp̃i meditat?
est cum suis: ideo in xp̃o stat & residet: put cernis: &
uiso hoc statim ciuis ille a sōno surgēs: & ad locū fra-
trū ueniēs: inuenit adhuc fr̃m Gerardum: cui & aliis
post p̃dicationē narrans cuncta que uiderat: de bonis
suis ob reuerentiā. b. Francisc̃i fecit & dotauit locū. b.
Francisc̃i de cōtrata uenētis. demū renūciās mūdo fa-
ctus ē fr̃ minor & fili? b. Frācis̃ci. ¶ Loc? arimini.

N arimino iacet frater Ioānes barroti: qui si-
gnis claret & claruit. ¶ In dcō lōco iacet istis
tēporib? fr̃ Andreas: dulcis fr̃ & bonus. q̃ ut
dicūt fr̃s signis claret & miraculis. ¶ De puincia Pa-
due siue sc̃ti Antonii. ¶ De sc̃to Antonio de padua.

N puincia paduana siue sc̃ti Antonii iacet in
i fr̃scripti facti fr̃s. In padua iacet sanctissi-
mus fr̃ Antonius: quē papa Gregorius non?

eodem anno quo mortuus est. anno dñi. Mccxxxiii.
die. xiii. Iunii catalogo sc̃torū ascripsit: huius sanctissi-
mi uiri succincte uita ponēda est: p̃pter p̃lixitatē uitā
dam. ¶ Hic natione hispanus de regno portugalie &
ciuitate Vlisbona exiit oriundus: clarus parentib?:
litteris in ecclesia bt̃e Mariē imbuit: & cū ad ānos pu-
beres deueniret: & p̃ter solitū se motibus illicitis sen-
tiret perurgeri: sp̃etis studiis: carnis illecebris: & parē-
tibus: ad quoddā monasteriū sancti Augustini pergēs:
factus est canonicus regularis: & quia ip̃ortune a suis
uisitabat parentib?: hac de cā abinde secedens: ad san-
cte crucis de colimbria: aliā eiusdē ordinis cōuolauit
monasteriū. quo in loco existēs: primo uirtutib?: de-
um sacre scripture suum studiū coarptauit. Dum ue-
to ibidem uir dei maneret: in Marrochio quinqz fr̃s
minores a. b. Francisc̃o missi illuc ob fidem p̃dicandā:
a rege Marrochioz glorioso martirio coronātur: quo-
rū reliquias cū in hispaniā detulisset dñs Petr? infans
fr̃ Regis Portugalie: dum ip̃oz meritis a manib? di-
cti regis Marrochioz: apud quē ob meritū fratris sui
regis manebat: se p̃dicat liberatum: dictoz fr̃uz cū
reliquis portatis celebris passionis fama: ad aures bt̃i
Antonii peruenit: qd? ut percepit zelo fidei & martiri
succensus: op̃rat p̃fatis martirib? sic iungi consortio

sic & habitu: ut ad p̃fecta perueniat. uñ die quadam
fratribus minorib? ad suum diuertendo monasteriū:
data per ip̃os fiducia eidem: q̃ eum ad terrā sarace-
norum dirigerent: habitu ordinis minorz: habita pri?
a suo priore licentia de hoc: eum induerūt: & factus ē
frater minor. Directus ergo iuxta p̃missū: ad partes
infidelium: duz pergeret: diutino langore corrept?: ad
partes fidelū p̃ sanitate recuperanda redire coactus
est. Et dum ad solum natiuum intenderet redire: uersus
Hispaniā nauigando: uētis flantibus non secūdis:
ad Siciliam deuenit. Verū cū generale capitulū apud
assisiū instaret de p̃ximo celebrandū: Bt̃s Antonius
debilis & infirm? ut potuit illuc perrexit: atqz per ge-
neralem ministrū ad Romandiole transmissus puin-
ciaz: in heremo montis sancti Pauli: uitā solitariā per
tempus duxit: humilitatis officiis occupatus. s. in ser-
uiendo fratribus: & lauandis parapsidib? & utensili-
bus coquine. Et licet hic sanct? sic deditus esset hūi-
litis officiis. nec suā sciam ostēderet fratrib?: l3 ali-
quando litterali quedā uerba exprimeret: sed ipsa oī-
no suppressere studeret: deo tñ placuit ad notitiā alio-
rum eum hoc modo uenire. ¶ Cum enim ad ordines
sacros suscipiendos perrexisset forliuium cum fratri-
bus: essetqz consuetum q̃ ordinandis uerbū dei p̃po-
neret: & similr de hoc tam de ordine minorz q̃ p̃dica-
torum plures essent requisiti: qui oēs de imprepara-
tione se excusantes: tandē Antonius est requisitus: qui
satis & ip̃se renuens: ultimo tñ acquieuit ac uerbū dei
p̃ponens: cuz tanta maturitate & scientie p̃funditate
p̃dicauit: q̃ omnes audientes in stuporem cōuertit.
¶ Cōperto igi hoc a fratrib?: impositū est ip̃i beato
Antonio predicationis onus & offm. Ex tūc enī totūz
se dedit ad opus p̃dicationis exercendū. Vnde ex tūc
ciuitates cepit circuire & castra: & audacter uerbum
dei p̃ponere: & si eius uerba essent diuine sapiētie sa-
le & discretiōe cōdita: uicia tñ rep̃hēdebat audacter:
nulli adulando: nec aliqūē formidādo. ¶ Sed quales
fructus p̃dicatio bt̃i Antonii faceret: Aliqua dicā que
audiui de quā plurib?. In ciuitate Arimini dū eēt hic
sanctus Antonius: ubi tūc magna erat turba heretico-
rum: dum p̃dictos sua p̃dicatiōe cum testimoniis scri-
pture op̃aret reducere ad fidem ueram: Sed illi obsti-
natione duriores effecti lapidib?: nec eius uerbis ac-
quiescere: nec p̃dicationē audire uoluerūt. Quod uir
dei Antōius cernēs: ad os fluminis iuxta mare perre-
xit: Post quē heretici ip̃i abierūt: qd? ageret scire uolē-
tes. Vbi dum esset sc̃tus Antonius: & stas sup ripaz q̃
mari appropinquabat: Pisces ex parte dei cepit aduo-
care: ut suam p̃dicationē quā ip̃i heretici audire nōle-
bant: pisces ip̃i attenderēt. & ecce statim iuxta sc̃tū
Antonii tāta magnorū & paruorū piscium multitudo
accessit: quāta nūquā simul in partibus illis uisa fuit:
& omnes tenebāt caput aliquatulū extra aquam. Sta-
bāt pisces maiores cū minorib? in pace magna: distin-
cti tñ diuersaz specierū & colorū uarietate: & quilibz
suis stabat in locis: maiores in loco profundiori: me-
diocres ubi aquaz nō erat tāta p̃funditas: Parui uero
iuxta bt̃m Antonii p̃p̃iniores astabāt. Quibus sic

B. Antonius
p̃dicat
sc̃ib?
ticos
uerit

dispositis bñs Antoni? cepit eis p̄dicare: dicēs q̄ gr̄as creatori reddere debebat: quia locū eis dedit clarū & diaphanū: eis bñdixit in creatiōe: cōseruauit i di luio: escas dedit & libertatē accedēdi quo uolūt. Eis Ionā ad cōseruandū dedit: staterem dñs ad soluēdum tributum ex eis accepit: & post resurrectionē eos in cibum sumpsit. **P**redicāte bñ Antonio & p̄fata dicēs: aliqui p̄sces uoce? emittebat: aliqui aperiebāt ora: & submittebat capita. Oslēdētes se laudare altissimū ut poterāt. & quāto magis beatus Antonius predicabat: tāto maior copia p̄scium ad eum cūfluebat. Que cernēs bñs Antonius uoce magna clamauit dicēs. Benedictus deus eternus: quē magis honorāt p̄sces aq̄ tici: q̄ homines heretici. & quia ad dictū spectaculū cōcurrerat totus populus ciuitatis: & ipsi heretici uidentes tātum miraculum dimissa infidelitate: se ad ei? pedes posuerūt. Quibus tā catholice p̄dicauit: q̄ oēs ad fidem conuertit. P̄sces uero a bñ Antonio licētia: letantes cum mirandis ludis recesserunt.

In dicta ciuitate Arimini qdā heretic? bonelus nomine erat: q̄ dicebat hostiā consecratā nō esse corpus domini: & q̄ faceret a sua asina comedi quā assuescerat ad hostias comedēdū. Quod bñs Antoni? audiens missam celebrauit: hostiā cōsecratā asine detulit & ostēdit: statimq; asina genuflexit: & capite inclināto reuerentiam exhibuit. Quod uidens hereticus p̄dictus infidelitate dimissa uerus est factus catholic?.

Cum semel bñs Antonius in cōsistorio p̄dicaret coram papa & cardinalibus ubi erāt greci & latini. Frācigene: Teutonici: Anglici: & multi alii diuersarū linguarum & aliorg idiomatū: scđ spū inflāmatu & lingua apostolica eructās de deo melliflūa: & lingua cōsistorio existentes: & si lingua loqueret Hispanica & ppria: eum tñ intellexerūt: admiratiōe sūma dicentes oēs. Nōne iste Hispanus est? & quō per eū audiui mus unusquisq; linguā ppriā in qua nati sumus? Sed & sūmus pontifex stupens ad tam profunda de scripturis a beato Antonio prolata dixit. Vere iste est archa testamenti & diuinā armariū literarum.

Edum bñs Antōius mundū circueūdo ob p̄dicationem: factus custos lemoniceñ: ad ciuitate? Bituriceñ. uenisset: ac cum quadam die populo p̄dicaret: in tāta multitudine populus cōuenit: q̄ in nullo loco ciuitatis inuentus est locus: ubi tanta cōsisteret multitudo. Vnde canonici ciuitatis p̄cessionaliter ciuitatē exeuntes cum populo: ad quoddā pratū latissimū peruenerunt: ubi bñs Antonius predicaret: & hoc fuit tempore estiuo. Qui dum p̄dicaret: uolens oslēdere deus ipsi? sancti Antonii sanctitatē: subito tēpus surrexit & tempestas ualida: adeo q̄ omnes inceperūt timere tam de pluuia futura: q̄ de cornicationibus & tonitruis. & sic ceperūt surgere & uelle abire. Quod cernēs bñs Antonius dixit eis. Ego pro parte dñi nostri Iesu xpī uobis dico: q̄ nullus uestroz aliqd mali habebit: nec gutta aque super aliquem uel aliquā descēdet. Stetis firmi ne timeatis, qui uerbis eius fidētes immobiles ad audiendū predicationē steterūt. Et cum pluuia cū grandi ne grossissima descēdisset super terrā: circa audientes

nec grandō nec pluuia nec aliud descēdit super locū in quo erāt audiētes. Cum tñ grandō ex nimietate ad altitudine? magnā ut murus oēm locū ambisset. Quo Pluuia cū uiso miraculo cūcti gr̄as deo reddiderūt: bñm Antō gradie dñm deinceps in sūma deuotiōe hñtes. & hoc miraculum sicut fuit: sculptū est in lapide in frōtispicio ecclēsie maioris Bituriceñ. sicut ego a fratre habui q̄ uis dictū leticidit & istud miraculū mihi narrauit. **I**n ciuitate de Podio regni Francie que ob multa mira in ipsa facta per bñm Antonii ad ipm scđm spāli deuotione afficitur: bñs Antonius duz esset guardianus & p̄dicaret: post se oēs ad predicationē trahebat. Vnde qdā dñā p̄dicatione eius tracta: post ipm ibat: & q̄ sunt dom? nō exercebat. Quod uir eius perpēdēs: eam rephēdebat: & ad p̄dicationē ire p̄hibuit. Vnde die quadaz beato Antonio predicāte: dicta dñā dū uirū rogaret ut eam ad p̄dicationē ire p̄mitteret: & ille nōllet sumitatem domus ipsa ascēdit: & diuina faciēte uirtute p̄dicationē incepit audire & intelligere bñ Antonii ac si presens esset: & cū interrogaret a uirō qd ageret. Respondit. ego bñ Antonii p̄dicationem audio ac si ad essem: & cū ille insanā diceret uxore? rogatu uxoris ascendit: & ita cepit p̄dicationē audire: ac si p̄sentialit̄ adesset. Quo miraculo uiso & bñ Antōio deuotus extitit: & p̄dicationem eius nūquā ipse dimisit.

Cuz bñs Antōi? per sex miliaria p̄pē a ciuitate de Podio ad quēdā locū ad p̄dicandū iuisset: facta predicatione: de uino & aliis fuit sibi trāmissum. Sed quēdā mulier cū gustasset uinū bñ Antōio missū: & sibi nō apparuisset bonū: cōcite ad domū suā p̄gēs & hauriēs de meliori uino: tā fuit sollicita i deferēdo uinū q̄ obturare uegetem fuit oblita: & sipulū ipsa in manu portauit: & ueniēs ad bñm Antōiū sibi suū obtulit uinū: & cū staret cū bñ Antōio respexit ad manū: & uidēs sipulū: recordata est q̄ uegetem nō clausisset: statimq; ad domū reuersa: iuenit celatū totū plenū uio effuso: sed cōfidēs i bñ Antōii meritis: i canā uegetis remisit sipulum: & subito ueges fuit uio repleta: adeo ut desuper uinū deflueret. Quod meritis bñ Antonii cui uinū dederat eē factū nullatenus dubitauit.

In ciuitate Lemonicē. duz esset custos bñs Antonius: & in nocte dominice natiuitatis in principio prime misse deberet p̄dicare in ecclesia cathedrali: & non nam lectionē ipse diceret in cōuentu fīm: recordatus quō tali hora p̄dicare deberet: rogauit dñm q̄ sua uirtute suppleret: q̄ humana fieri nō poterat: tūc ipso stāte cum laterna in manu: ipso tamen nihil dicente in ecclesia cathedrali ascendendo pulpituū predicauit.

Semel in quadā ecclesia bñ Antōio predicāte in quadam solēnitare: & ibi adesset quēdā mulier nobis hor de cōtrata: diabolus uolēs bñ Antonii predicationem impedire: & dictam dñam: in specie cursoris se fingens: ad ipsam cū litteris iuit dicēs: filium suū ab inimicis captum esse & mortuū. Tūc bñs Antonius qui nihil tñ de hoc corporis atre audierat dixit corā omnibus: nō timeas quia filius tuus uiuit & saluus est: & iste cursor est diabolus: & statim diabolus ab oculis oīum ut fumus euauit. **E**lic bñs Antōius in su

De Domina audi
fmi? bñ antoni
mia Demo

Vinū effu
sū uasi mi
raclose re
stituitur.

De diabolo uolēs
impedire p̄dicationē
eius.

Miraculū
de eucha
ristia

lingua
20/12/14

p̄fata

Cot mor-
tui avari
ter pecu-
nias iuen-
tum est

peccatis magna de
lectis & marta

de p[ro]ph[et]ia audietib[us]
p[er] d[omi]n[u]m

de p[ro]ph[et]ia adia-
bulo yntatata

p[er] f[aci]e[m]

nere predicās cuiusdā usurarii: p[ro]posuit p[er] thēmate il-
lud: ubi est thesaurus tuus: ibi est & cor tuuz. & dixit
mortuus est hic diues & sepultus est in inferno: & ad-
didit dicens parētib[us] ipso sepulto: ite ad eius thesau-
ros: & in medio eor[um] cor eius inuenietis: eo q[uod] nō re-
mansit in corpore. & sic faciētes cor adhuc calidū in-
uenerūt in medio denarioz. ¶ In predicatione b[ea]ti An-
tonii quidam adeo cūpiscit[us] fuit: q[uod] dum uellet scō
Antonio p[er]tā sua cōfiteri: pre gemitu nullum poterat
exprimere uerbū: cui cum scēt[us] diceret q[uod] ea scribe-
ret & sibi daret: quod & fecit: & cum scō daret: meri-
tis beati Antonii & cordialis contritiōis totā scriptu-
ram iuenit deletā ac si nihil in ea aliq[uod] scriptū fuisset.
¶ In lombardia b[ea]tus Antonius p[re]dicās iuxta fluuium:
& heretici nollēt eius p[re]dicationē audire: ad fluuium
pergēs mādauit piscibus ut capite posito extra aquā:
imobiles stādo eius p[re]dicationē audirēt. Quod & fece-
runt: ad q[uod] miraculū multi sunt ad fidem cōuersi.
¶ Postq[uam] scēt[us] frater Antonius plures puincias & lo-
ca illustrauerat: factus p[er] generalē ministrū in caplo
generali assisit: q[uod] b[ea]ti Frāncisci reliquie sūt trāsstate: p[re]-
dicator & lector generalis: fuit. n. lector Tholosanus
Bononie & Padue: ad ciuitatem Padue tādēz deuenit
xpo duce: Qui zelo seruētissimo incipiēs predicare:
diuina faciēte g[ra]tia tātus erat cōcursus ciuium & alio-
rum de ciuitatibus p[ro]pinquis castris & uillis: ut ambi-
tus ecclesiāz eos capere nō ualerent. Vñ ad latissima
prator[um] spacia ob hōc scēt[us] Antōi[us] p[re]dicat[us] ibat.
& adeo mulieres & hoies audiebāt libēt[er]: ut noctis
tēpore surgētes mutuis cursib[us] ad capiēdū loca cōfē-
debant se inuicē p[er]uenire: cuius predicationē discordan-
tes ad pacem reducebāt[ur]: captiuati dimittebant[ur]: usu
re restituebant[ur] & spoliata: mēertrices cōuertebantur
ad deum: sic omni genere flagitioz detenti ad penitē-
tiam cōsuebāt. Nec ipse scēt[us] nec frēs minores & sa-
cerdotes alii secularēs qui ipm comitabant[ur]: ad cōfē-
siones audiēdas populoz sufficiebāt. multi asserēbāt
a deo cōmonitos ut dictis b[ea]ti Antonii intēderēt. Vlti-
ma quadragesima quā totā p[re]dicādo & cōfessiōes au-
diēdo usq[ue] ad sero expleuit: & si corpulentia naturali
grauaret[ur] & febre: ob zelum animaz nunq[uam] nec p[re]dica-
tiones dimisit: nec cōfessiōes audire omisit. in cui[us] q[ui]n-
dragesime initio hostis diabolus fructū animarum uo-
lens impedire: cum se sopori dedisset: guttur eius cō-
primens: eum suffocare est conatus. Qui nomē uirgi-
nis Marie deuote inuocās: & crucis signū frōti impri-
mens: & cum uadentem uidere optaret: totā cellā lu-
mine diuino circūfussam cōspexit. Quod lumē diabo-
lus nō sustinens: statim aufugit. Nō solū b[ea]tus Antōi[us]
se in p[re]dicatione occupauit: sed ad describendū predica-
bile opus se cōuertit. Nā dominī: ale fecit pulcherri-
mum & subtilissimū sic & quadragesimale cōdidit &
festiuū: ut ēt post mortēz fructū facerēt eius sermōes:
quē ipso uiuente uerbo attulerat d[omi]no deo. ¶ B[ea]tus An-
tonius futura p[re]nouit: & que in lōginquis partib[us] fie-
bant: diuina ei reuelatione pandebant. q[uod] n. futura p[re]-
uiderit patuit supra q[uod] p[re]dixit pluuiā nō descensuram
super populū in ciuitate Bituricensi. Et mulieri dixit si

lū sanū: quē diabolus mortuū asserēbat: Ac de corde
usurari inter denarios rep[er]iēdo. S[ed] aliud infero q[uod] a
frē fidedigno audiui. in ciuitate de Podio de qua su-
pra memoriā feci b[ea]tus Antoni[us] exis: & offm guardia-
nat[us] ibidē exercēs: erat q[uod]dam notarius totus lubricus
& carnalis ac mūdānus: cui cū b[ea]tus Antōi[us] frequēter
obuiaret: semp[er] ante eū caputio extracto genuflecte-
bat. Quod cernēs hō ille & credēs b[ea]tū Antoniū ad
sui agere derisionem: turbabat: & q[uod]tū poterat b[ea]tū
Antonū declinabat. S[ed] una diēz cū b[ea]tis Antōi[us] ei-
dem obuiātī p[re]dicta ageret: uir iste scādalizatus: dixit
ei. nisi starē ex dei reuerētia ego te pcuterez gladio: q[uod]
tātā facis de me derisionē: quare inq[ui]t genuflectis cor-
ram me: cui b[ea]tus Antōi[us] rēdit spū p[ro]ph[et]ico radia-
tus. Ego deo meo me offerre martirem inq[ui]t: sum cona-
tus. sed ipsi non placuit: tu aut[em] ut mihi d[omi]n[us] reuelauit:
martir eris gloriosus: & te de p[ro]cor q[uod] dū in agone eris
martiriū: memor sis mei. Ille aut[em] hec audiēs derisit: q[uod]
plura: ep[iscop]o Podiensi cū multis ad p[re]dicandū saracenis
pergēte ierosolimā: iste notarius inspiratus a deo: uen-
ditis omnib[us] iuit cū eo: & cum ep[iscop]s repide de fide di-
ceret saracenis: ter susinuit ipse notarius. Vltimo in-
crepans ep[iscop]m q[uod] nō seruēter fidē p[re]dicaret & defensa-
ret: seruire nimio accēssus xpm cepit saracenis dice-
re deum eē uerū: & maumeth filium esse diaboli &
perditionis. & cū sic fidem cōstantissime p[re]dicaret &
defensaret: captus a saracenis trib[us] est diebus penis
afflictus: q[ui]bus expletis cum ad mortē duceret[ur]: reue-
lauit cūctis sibi frēm Antoniū p[re]dixisse eum martirē
futurū: & hoiem esse sanctissimū. & sic ipso martirio
cōsumato: socii reuersi oia populo retulerūt. Propter
q[uod] b[ea]tus Antoni[us] in magna ē habit[us] deuotiōe.
¶ In Padua b[ea]tus Antonius existens: rem uidit quam
narro a dicto frē mihi relatā: In ciuitate ulis bona d[icitu]r
ipse scēt[us] Antonius extitit oriūduz: uiuētib[us] ip[s]i b[ea]ti
Antonii parētib[us]. u[er]o p[re] m[er]ito & fratrib[us]: cū q[uod]dāz duo
ciues eēt inimici capitales & hostes: cōtigat filiū pue-
rum unius dictoz de sero ab alio iueniri: qui iuxta pa-
rentes b[ea]ti Antonii habitabat: quē crudelis homo ca-
piens: perductū ad domum statim occidit: & in p[ro]fun-
da nocte hortū parētū b[ea]ti Antonii intrās: facta fouea
latenter humauit & abscessit: & quia puer filius erat
p[ro]fone notabilis: facta inq[ui]sitiōe repertū est ipm per cō-
trataz ubi hostis habitabat puer trāsisse: & cū dom[us]
hostis & hort[us] eēt q[ui]sita: nihil est repertū. Sed inq[ui]s-
ta domo cū horto parentū b[ea]ti Antonii. puer in horto
sepultus est inuentus: p[ro]pter q[uod] a iusticiario regis p[re]-
cū oib[us] de domo detēti sunt: tanq[uam] ipsi puerum occi-
dissent. q[uod] b[ea]tus Antonius & si esset Padue cū spū co-
gnouisset: licētā a guardiano de sero petens: conuētū
exiuit: & cum pergeret de nocte: ad ciuitatē Vlisbonā
est deductus miraculo: & mane intrās ciuitatē ad ius-
ticiarium pergens: rogare cepit ut innoxios a crimine
absolueret & dimitteret: sed ille cū nulla ratiōe id uel-
let peragere: b[ea]tus Antoni[us] puerū mortuū sibi deferri
mandauit. qui adductus mandauit sibi ut surgeret: &
an sui parētes eum occidisset idicaret: q[uod] a mortuis sur-
gens dixit b[ea]ti Antonii parētes imunes eē a sua morte:

Parētes a ppter qd absoluti & dimissi sunt. qui cū eisdem btīs
 morte mi Antonius per totā diē steteret: de sero ab Vlis bona re
 rabili libe cedēs: mane Padue est iuētus. ¶ Per hunc deus plura
 raut. signa ostēdit & fecit. Cū quēdā btīs Antōi? ad cōfess
 sionem audisset: q pede matrē pculserat: & sup hoc a
 scdō argueret dicēs illud euāgelii. Si pes tuus scādali
 zat te. absconde eū. sed ille nō bñ uerbum intelligens:
 dum esset domi: arrepto gladio pedez sibi amputauit:
 & quia effusioe sāguinis & dolore erat in pūcto mor
 tis: uocatus scūs Antōi? eū redarguit: & dehumato
 pede ad crus suū apponēs: crucis signo pmissq: pedez
 cum crure reuiniuit: & ipm liberatuz reddidit. ¶ Vice
 alia iuitat? ad pradiū ab hereticis assensit: credēs ex
 hoc ipsos ad uiam deducere ueritatis. Et cum heretici
 dicerent ei. Euāgelii dicit q comedas de oi eo qd tū
 bi apponitur: statim añ eum unū magnū & horribilē
 buffonē posuerūt. Quod uidēs btīs Antonius oculis
 prius ad celū erectis: signū apposuit crucis: & ecce su
 bito corp? caponis calidissimū & olens apparuit. qd
 uidētes q aderāt ad fidem cōuersi: oēs de eo comede
 rūt. ¶ Fuit et btīs Antonius a. b. Frāscisco plurimū dis
 lectus. unde. f. Frāscisc? eū epm suū uocabat: ppter re
 uerentiā magnā quā ad eū hēbat. Btīs Antōi? post bñ
 Francisci mortē: cōtra frēm Heliā & sequaces se uinli
 ter opposuit: ppter regulā obseruādā cū lociis bñ Frā
 scisci & scā Clara: quā ille mutare quo ad aliqua nite
 bat. & qā btīs Antōi? a papa Gregorio plurimū ho
 norabat & reputabat: dū ipse btīs Antonius corā frē
 Heliā dño pape Gregorio diceret q ipse fr Heliā fa
 ciebat: & fr Heliā dixisset. b. Antōio mētiris: dñs pa
 pa ipz. f. Heliā absoluit a generalat? offio. Et qā nimis
 plixuz esset q scūs Antōi? peregit in uita sua singu
 la narrare: qualr ad glorie pmiū trāsiuit: est dicēdum.
 Na. b. Antonio mors sua a deo denūciata fuit. & cū p
 xy. dies ante cū socio extra Paduā in quodā colle eēt:
 unde amenaz Padue planiciē cernere poterat: cōuer
 sus ad sociū firum Padue ciuitatis comedādo: dixit eā
 decorādā & pximo imēso honore. quē honorē ex eius
 corporis tumulatiōe accepit: quia i ipsa ultimū deo tra
 didit spm. anno. n. dominice icarnatiōis. Mccxxxi. die
 xiii. Iunii. corrept? febrib? in loco celle extra ciuitatis
 Paduane muros in suburbio: cōfessioe facta & abso
 lutione pcepta ymnū btē Marie o gloriosa dña cepit
 deuotissime decātare. Moxq3 luminib? in celum dire
 ctis respiciebat plixi? in excelsis: & cū a frē quodam
 interrogaret qd cerneret: ait. Dñm Iesum xpm. & ha
 bita unctione extrema cū fratrib? decantatis septem
 psalmis penitēcialibus media fere hora spū ad se tra
 cto: aia eius exuta e corpore & in abisuz deitatis ab
 sorta: corpus ei? spēm dormiētis oio pferebat: ac eius
 mēbra cōfecta: dū adhuc tenerent a quodaz naturali
 pallore: post trāsitu in alborē tērsa: future gloriā resur
 rectiōis intuetibus ingerebant. Post eius obitū uir san
 ctus cepit maximis signis & miraculis clarere. Na eo
 mortuo cū frēs ppter populum eius mortem occulta
 re uellent: usq3 quo sepultus esset: pueri paruuli per ci
 uitatem Paduanā incēdētes: clamare ceperūt. in cella
 mortuus est scūs fr Antonius: mortu? est scūs fr An

toni? ad quoz uoces Paduani ciues: hoies excitati &
 mulieres: ad locū pfatur prexerūt: ut quē ptem & do
 ctorem habuerāt in uita: nūc post mortez eius patroc
 nio iuuarent: uerū quia cōtrouerā a fuit de eius corpo
 re ubi sepelliret: tandē ministro declāte: q in loco tra
 truz erat sepeliendū: cū maxia reuerētia & honore ei?
 corpus ad fratrū ecclesiā que sancta Maria uocat? de
 ducentes: in sepulchro diuinit? inuēto eū sepelierūt: &
 statim cepit magnis miris refulgere. dñs papa Grego
 rius miracula ei? recitāda & examināda mādauit epo
 Paduano: priori pdicatorz: & priori scī Bñdicti: q di
 ligenter oia facientes: signa & miracula ipsi dño pape
 transimiserūt: q dñs papa in ciuitate Spoleti eodē āno
 quo ex hac uita sanctus Frater antonius decesserat: *publ. b. m. comp. in die s. s. s. s. s.*
 scōrum catalogo cū magna solēnitate ascripsit. Qua
 die in ciuitate Vlis bona unde ortus fuit antonius: no
 ua leticia in oīum etate orta est. nam tam hoies q mu
 lieres omnis stat? extra domos in plateis & uicis can
 tabant & psallebant: & campane oēs totius ciuitatis
 sine hoīum manib? solēnissime psallebant: & admiran
 tes hoies & mulieres dicebāt: qd est hoc q gaudiū &
 tripudium nō possumus cohibere? Nūq in terra ista h
 uidimus: nec tantā in nobis experti sumus iocūditatē:
 qd signū hoc est & quā significat nouitatez. Postea de
 Italia frēs uenerūt: Sancti antonii canonizationē por
 tantes: & inuenerunt q illa die & hora in catalogo a
 xpi uicario est ascriptus: qñ tm gaudium Vlis bone a
 ciuib? est peractū. ¶ Btīs hic scūs antonius plures
 mortuos suscitauit. Regia legionis que hodie. dñ ca
 stelle: tenuit filiam defunctā trib? dieb? cōtra uolun
 tatem regis & Baronū: que puella. xi. erat ānoz: & di
 cente ipsa regina Btō antonio. O btē antoni ego fui
 de patria tua: redde mihi filiam meā: ad hanc uocem
 cū fide firma statim puella surrexit: & mēm arguit di
 cens: mater mea de? parcat tibi: cū. n. essem in gloria
 inter uirgines: tam illātē Btīs antonius ad uīas p
 ces dñm rogauit: q me in uita ad uos remisit: s3 unuz
 sciatis: q dñs noster mihi pmissit: q nō starez uobiscū
 nisi per. xy. dies. & h uobis pcurauit. Btīs antoni? &
 sic euenit. ¶ In ciuitate Vlis bona filius sororis San
 cti Antonii quinquēnis in mari ludens cū pueris: euer
 sa nauicula aliis natātibus solus ille submersus remā
 sit. Mater uero post tres horas accurrens filium mor
 tuum a piscatoribus captum recepit. Sed cum p uel
 ler eum sepelire: mater nō pmissit: sed ad bñm Antōiuz
 cōuersa ait: frater mi si extraneis es pius & mirabilis:
 nūquid tue sorori eris crudelis? Esto nūc mihi ppici
 us: & filium meū mihi redde: tibi enīz pmitto: q in di
 uino seruitio ordini tuo euz tradā. Mirabile dictū. Sta
 tim puer surrexit incolumis atq3 sabsus: ac si nūquam
 mali aliquid habuisset. Et matre uotum implēte: puer
 frater minor factus: usq3 in finem in ordine laudabili
 uixit. ¶ In comitatu Padue filia cuiusdā mulieris sub
 merfa in aqua: facto uoto ad bñm Antonii a matre si
 filiam suscitaret: de portādo imaginē de cera ad ei? se
 pulchrum: mox coram oibus aqua emissā: calore uita
 li forā reuixit. ¶ In ciuitate Coloneacēsi quidaz puer
 filius dñice submersus in quodā lacu: pfe trouente &

beñ Antonium inuocāte p uita filii: rediuius filium accepit. ¶ In Apulia ciuitate Monopoli iuxta locum frūm: qdā iuuenis terram fodiēs ripa desup irruente ē letalr oppressus: qd mater audiēs: cum clamore accurrens dixit: Sancte Antoni redde mihi filiū meū. Et cum effossus eēt uiuus apparuit: sed cōquassatus. Et cum a fratribus q illuc aduenerāt quereret qūo uixisset. Rñdit. Btūs Antoni? manus suas posuit super guttur meū. Quod audiētes deo & b. Antōio debitas grās persoluerūt. Plures alios mortuos suscitauit. Nā qdam frater nř parisijs noie uir ueridicus asseruit se xii. mortuos a brō Antōio uidisse suscitatos. Infirmos alios liberauit. Nam cōtractos & aridos. x. liberauit. Paraliticos & cōtractos. viii. Cecos sex. Et spālī unū qui se cecum finxerat: qui cū peciam ab oculis eleuaret: ut scō derideret: ambo oculi in pecia extra caput sunt inuenti. sed penitens uisum recuperauit ut prius. Tres surdos. Duos mutos. Surdū & mutū per. xxy. ānos. unū qui postea ad custodiā arche bti Antonii se per stetit. Epilenticos quatuor. Ciathū proiectū: pro experiētia sue sanctitatis incolumē cōseruauit. Clerici cum ipsi scō detrahentem pcussit: sed facto uoto per matrē liberauit. Naufragos ēt plures liberauit. Mulierem se in aquā picientē cum inuocatiōe bti Antonii: quia uir eius nolebat eam ducere ad scōm Iacobum: a suffocatiōe & balneatiōe omnino pānoz pseruauit. Panicum a pascerb? inuocatus a quadā dñā simplici custodiuit. Quēdam puez habētē inflaturam in collo bis liberauit. matre uouente primo sed nō perficiente & post nouēte & pficiente. Quādam puellā filiā cuiusdam militis atrociter infirmitate lapidis grauātā: uoto emisso a matre puellē lapillum quēdā puella statiz piciet: & deinceps nullā diēte egritudinis ptulit lesionem. Multa alia mira fecit & facit cōtinue. Nam quēdam uidit fratrem Padue dum essem lector ibidē: noui ciorū curam hñtem: quē btūs Antonius totalit cōtractum: ita q manib? ambulet liberauit. Quidā miles de Brixia captus a dño Bernaboue de uicecomitibus in crastino decapitādus: uoto facto ad brō Antonii: eum de nocte a carcere extraxit: & in loco tuto extra dominiū pdicti domini collocauit. Qui Paduaz ueniens palium p altari bti Antonii fecit ualoris quingentoz florenoz. Sed cum uellet frater fieri: sed retētis quibūsdam denariis: frēs eum recipe noluerūt. Vñ post factus est frater pdicatorz. Cardinalis Bononie de Frācia dñs Guido eps portueñ. a morte per btūm Antonii liberatus: apostolicus in Italia legatus ipsius trāslationē peregit: & caput in pulcherrimo tabernaculo de argento suis sumptib? facto locauit. Dñs frater Bonauentura Cardinalis albaneñ. exñs generalis ordinis: facta corporis trāslationē: cum aperuisset eius archā: post. xxy. ānos ab eius morte corpore resolutō linguā eius reperiit acutā integram & rubeam in ore. Quā postea cū qdā generalis uellet a loco Padue deportare: nunq uidit portam aliquā unde exiret. Vnde ipam in quodam reposuit altari: & cuidam fratri hoc patefacto a generali ministro: q ff (sunt forte. xxxiii. āni) ueniens ad mortē fratrib? indicauit. Quā reuerē

ter de altari predicto tollētes: in quodā tabernaculo cristallino posuerūt: & hodie ipam ispiciēt? integra est & sana. Quibus omnib? apparet bti Antonii factitas & excellentia. ¶ Item in cōuentu Padue iacet frater Lucas beati Antōii socius sanctitate signis & scia ac pdicationib? clarus. Hic iacet iuxta capellaz beati Antonii: & sup eius archā missa celebrat: & corp? ei? in deuotiōe habet. Hic utiles solēnes & subtiles composuit sermones dominicales: & incipiūt. Narrauerūt mihi iniqui fabulatiōes: sed nō ut lex tua. ¶ In dicto cōuētū ēt iacet qdā alius frater noie fidenti? uir scōs & miraculis insignis.

¶ Locus corneclani.

¶ In Corneclano iacet ff Marcus laicus: hō sanctitate mira conspicuus.

¶ Locus mantue.

¶ In Mantua iacet ff Beneuenutus laicus: hō deo deuot? & scōtate pclar?.

¶ Loc? d utio. de ffe odorico

N utio iacet scōs ff Odoric? q zelo fidei par

tes adies ifideliū: fructū multū i cōuersione gētū fecit: & partes ipsorz ifideliū p maiori parte psonalr uisitauit. Et l3 de cōditionib? habitatiōib? & moribus pefatorz esset informatissim?: ac ueridice posset effari. Voluit tñ trinū hēre mandatū ad scribendum mirabilia pfatōz: & sic obediētia astrictus breue quoddā opus edidit: de mirabilib? ipsorz ifideliū. Demum ad puinciā natuiam rediens. scōti Antonii in utino obdormiuit in dño. Cuius mors i cōspectu dñi gloriosa: signa multa post mortē fecit & facit sanctus iste: ppter que in patriarchatu Aquilegiē est canonizatus. Hic frater Odoric? quēdā frēs minorē sex dies hñtem in monumēto: pcib? sororis a mortuis suscitauit: quē uidit suscitātū ff Hēricus generalis minister: ut mihi magistro Bartholomeo dixit ipse oretenus.

¶ Locus uenetiarum.

¶ Enetiis iacet ff Carissimus de Clugia: q post mortē posit? i seplchro supin? inuēt? ē: postea genuflexus. hic coruscat multis miraculis. Nā & arborē siccam subito frondere fecit: & fructus facere. ¶ Iacet ēt Venetiis ff Gentil? martir de Marchia. Hic ff cum esset in Babilonia egipti: & ad posse conaret linguam arabicā discere: nec ualere inter se dixit: Ex quo linguā ignoro: nec audire ualeo: qā pdicare nō possum: & cōsequēter nullū fructū facere: ad partes fidelium redire intendo. Et cū iter arripet: a quodā iu uene requisitus: eidez obuianti quo pgeret: & ipse cām expfissit: dixit ille iuuēs. Reuertere: & ex parte dñi q hanc scias linguā concedo. Et ex tūc linguā sarracenica? ualde bene sciuit: & in partibus pfatis remāsit. ¶ Hic ff Gētilis dñ in deserto eēt Arabie: & ad montem pgeret Synai ad scōm Chaterinā cum dño Marcho Cornerio postea duce Venetiāz: dicto dño dixit. mihi est reuelatum q pf meus & mř mea in extremis laborāt: uolo ire ad eos uisitādū & sepeliendū: & cras hora uesperaz ad uos reuertar. Et his dictis ab oculis eius sublatus est. Sed die sequēti hora: qua dixerat reuenit dicēs: se pfem & mřem uisitasse: ac eos sepelisse: & post sepulturā ad ipm rediisse. Qui dñs Marchus postea reuersus ad partes fidelium: psonalr iuit ad marchia: & inuenit frēm Gentilē illa hora fuisse i

marchia ut p̄dixerat: & ex tūc singularissimā deuotio-
nem gessit ad eum. Corpus istū sancti fratris ipse do-
minus Marchus fecit Venetias deferri: & magno tē-
pore in domo pp̄ria tenuit cū magna reuerētia: s̄ po-
stea fratribus dedit. Et cū dictus dñs Marchus filiū ha-
bere nō posset: intercessiōe p̄dicti sancti fratris iā mor-
tui & meritis ipsius: duos filios masculos a dño obti-
nuit. hec ut audiui posui: quia eius legendam nō uidi.
¶ Venetiis ē in ecclesia n̄ri cōuentus maioris. s̄. sc̄te
Marie: ubi sunt p̄dicti fr̄es. Iacet fr̄ Frānciscus dictus po-
uerellus laicus. Hic & si esset octogenarius & ultra:
semp̄ discalcia. Recedebat habituali tūca sola femora
lib̄ & corda cōtēt. Hic in Auiniōe & in uenetis por-
tam cū esset laicus faciebat. Hic tempore dñi Urbani
q̄nti de Auiniōe recedēs: Venetias ad manēdū perre-
xit. Et cū esset ibidē: dum q̄dam nocte in dormitorio
nouitiorū ignis esset accensus: & per ligna apposita. s̄.
antēna: & fenestras fr̄es euasissent: hic fr̄ nō ualens
ascendere fenestrā: quia antiquus erat: & totū corp⁹ ha-
beret catenis circūdatū: genuflexit: & se dño cōmēda-
uit. Vñ factū est q̄ cū totum dormitorio esset cōbu-
stum: & cella huius fratris: ipse tñ & lī iā expirasset:
corpus eius intactum & cappa & capilli ab igne re-
manserunt. Quod uidentes fratres & seculares cū ma-
gna reuerentia euz sepelierūt: & hucusq̄ assiduis ful-
get miraculis. ¶ De puincia marchie loc⁹ camerini.

i N puincia marchie iacet infra scripti sc̄ti fra-
tres. In Camerino iacet sc̄tus fr̄ & magi Ioā-
nes de Parma: q̄ntus post b̄m Frānciscū ordi-
nis minorū minister generalis: uir scia & religiositate p̄-
clarus: maximus paupertatis & humilitatis amicus.
¶ Hic phibuit in choro cantari uel legi q̄cqd in offi-
sancte Romane ecclesie qd̄ hēmus ex regula nō ēēt
contētū: uel per generale capl̄m approbatū: exceptis
q̄busdam antiphonis b̄te uirginis post cōpletoriū de-
cantandis. In missa quoq̄ iuxta ritum ipsius romane
ecclesie a sinistris sacerdotis mandauit hostiā colloca-
ri: & calicem a dextris: & pallā diuisam a corporalib⁹
supponi. ¶ Hic generalis uocato romē: caplō genera-
li in presentia dñi pape Alexādi q̄rti: cum omnimoda
iporunitatis instātia impotētia allegata: a ministerio
se absolui obtinuit. Qui postea in loco de gretio stetit
in magna humilitate & deuotiōe. ¶ Hic offm compo-
suit ad oēs horas de b̄nficiis creatoris. Et offm de cru-
ce: cuius inuitatoriū incipit Regē crucifixū: dī ēēt com-
posuisse. ¶ Hic tēpore dñi Nicolai q̄rti licentiā obti-
nuit ut ireret ad partes infidelū: cupiēs spargere apud
illos semē uere fidei & euāgelice ueritatis. Cūq̄ pue-
nisset Camerinum infirmatus ibidē diem clausit extre-
mum: Qui magnis miraculis a die exitus usq̄ in pre-
sens clauit & claret.

¶ Loc⁹ sc̄ti seuerini.

i N sc̄to Seuerino iacet fr̄ Bentiuola: q̄ maxi-
mis clauit miraculis. ¶ Hic uisus fuit a quo-
dam plebano uoie Masleo per magnū spaciū
in aere leuatus: p̄pter qd̄ ille dimisso plebanatu sc̄us
est fr̄ minor. ¶ Hic frater Bentiuola dū staret in loco
de trabebonari & solus quēdā custodiret leprosus: co-
actus obediētia abinde recedere: & nolēs illum lepro-

sum relinquere: inuoluto eo in pāno & iposito hume-
ris: in paruo tēpore. s̄. ab aurora usq̄ ad ortum solis p̄
xy. miliaria a loco de trabē usq̄ ad montē sancti Vi-
cini portauit. q̄ si aquila fuisset uix potuisset sic uo-
lare.

¶ Loc⁹ de Sirolō.

i N Sirolō iacet sc̄tus frater Petr⁹ de Monti-
culo. Hic fr̄ Petrus fuit uisus in aere leuat⁹ a
fr̄e Seruodei de Urbino tūc guardiano in lo-
co antiquo de Ancona usq̄ ad pedes crucifixi positi
in alto per. v. uel per. vi. cubitos a pauiētō ecclesie.
¶ Hic fr̄ Petrus uidit b̄tā Mariā sumo fulgore radiā-
tem: in festo purificationis filium suum paruulū dñm
Iesum ponētē in ulnas sancti fr̄is Corradi de offida:
& hoc dum starent ambo de familia in loco forani cu-
stodie Ancone. ¶ Hic fr̄ Petrus cū ad b̄tū Michae-
lem Archāgelum deuotione p̄cipua afficeret: & ad An-
gelos: & ob hoc ipsos. q̄ dragemā ieiunasset: & ulti-
ma die ieiunii in ecclesia se inclusisset: a quodā fratre
Puerulo studiose sub altare ad hoc latente: auditus est
loqui cū sc̄to Archāgelo Michaelē: & Archāgelus cū
ipso. Et uerba Archāgeli Michaelis ad fr̄em Petrum
p̄dictū erāt ista. Tu pro me fidelis laborasti: & multi-
pliciter te afflixisti. Ecce ego ueni ad te cōsolādū. Vñ
de petas quācūq̄ uis grām: & ego illā a dño tibi ipe-
trabo. Cui cum fr̄ Petrus diceret. Hanc grām peto ut
remissionē oīum p̄ccatorū mihi a dño impetres. Re-
spondit Archangelus Michael. Petas aliā grām: quia
hanc tibi facili acquiram. Frater uero Petrus nullā aliā
petens: dixit ad eum sc̄tus Michael. Et ego p̄pter fi-
dē & deuotionē quā habes in me: hāc grāz quā postu-
las & multas alias p̄curabo. Et durauit hoc colloqu-
per maximū spaciū noctis: & sic Archāgelus recessit
dimittendo fr̄em Petrū ualde cōsolatū. Frater Petrus
iste stando cum fr̄e Corrado de offida in loco p̄fatis
forani: se adinuicem ligauerūt sub hoc pacto: ut quā-
cūq̄ cōsolationē misericordia dei uni eorū cōcederet:
in charitate dei alter alteri reuelaret. Quo pacto fir-
mato: Fr̄ Petrus in orōne stans: dum meditaretur dñi
passionē & dolorē quē habuit b̄ta Maria sc̄us Ioānes
euāgelista & b̄tus Frānciscus de ipsa dñi passione: oc-
currit animo ut sciret quis p̄dictorū magis doluit.
Et cum in meditationē p̄dicta cū multis maneret la-
chrimis: Ecce apparuit sibi b̄ta uirgo: & sc̄tus Ioānes
euāgelista: & b̄tus Franciscus uestitū p̄claris glorie in-
dumētis. Sed b̄tus Frānciscus idutus uidebat p̄clariori
ueste q̄ ipse b̄tus Ioānes: Et cum altitissent fratri Pe-
tro & timeret uehemēter: b̄tus Ioānes cōfortās eum
dixit. Ne timeas Charissime frater in dño. ecce ad te
cōsolandū aduenim⁹: & de tuo dubio declarandū.
Vñde scias q̄ quāuis m̄ dei & ego super oēs dolui-
mus de xp̄i passiōe. tñ post nos b̄tus Frānciscus p̄ oī-
bus doluit: ideo ipm in tāta gloria cernis. Et cum fra-
ter Petrus peteret ab apostolo: quare uestimētū beati
Francisci erat suo p̄clarius. R̄ndit. quia cū in mōdo
esset: p̄ xp̄i amore uisiora q̄ ego pertulit uestimēta. Et
his dictis quoddā gloriosum uestimētū qd̄ ipse b̄tus
Ioānes tenebat in manib⁹: prulit fratri Petro dicens:
Accipe hoc uestimētū quia tibi illud attuli exhibēdū.

Et cum uellet ipso uestimēto frēm Petrum induere: ff Petrus stupens & admirās: & ex admiratiōe corruens cepit clamare. Ff Corrade Ff Corrade charissime festina succurrere mihi: & ueni & uide mirabilia. Inter hec uerba sc̃ta uisio elapsa est. Et post hec uenit sc̃tus frater Corradus: cui oīa enarrauit: de quo simul cōsolati deo gratias reddiderūt. ¶ Hic miracula ubi iacet multa effecit. ¶ **Locus de Esculo.**

¶ In Esculo iacet ff Corradus qui ob miracula magna de eo: populus ciuitatis magnū festū agebat. qđ dimissum est fratrum negligentia & uario statu dicte ciuitatis. ¶ **Locus fabriani.**

¶ In fabriano iacet sc̃tus frater Frācisc⁹. qui ēt maximis miraculis clare fulsit: & totam patriam ipsis illustrauit. ¶ **Locus de Ausimo.** De frē gratia no.

N ausimo iacet frater Gratianus sacerdos de partibus Romandiole oriūsus. qui multa & preclara miracula fecit in uita. ¶ Cum enim ipse frater in loco de Trabebonantis existens: die quadam populo uerbum dei proponeret ceperunt audiri tonitrua fulgura conuolare & uentus turbinis subito irruit super eos: ita qđ uiri qui cōuenerant alio co fugere festinarent. Sed frater Gratianus aduocās fugientes fiduciale dixit eis. Nolite fugere frēs: quia tps congruū uerbo suo illico dñs p̃uidebit. Orāte autē ipso uidentib⁹ oībus & mirantib⁹: in partes duas oīs se pluuia diuisit. & quātum est iactus lapidis retrocedens omnino nō tetigit assistētes: sed super multitudinē hoīum in loco p̃dicatiōis sedentiū sol splēdebat. Quod uidētes oēs qui aderāt diuine uirtuti attribuerunt. ¶ Quedā mulier de ciuitate Amarni in uno oculo orbata: cum filio lumine carente utriusq; oculi: dū rogaret coram mltis ut sibi & filio super oculos signū faceret crucis: Quod cum fecisset ambo sunt illuminati. ¶ Iuuenis quidā frenesim patiens sic qđ pānos lace-raret: hoīes percuteret: & multa alia ageret mala: ad frēm Gratianū deductus cum eum signasset: a dicta infirmitate liberauit. ¶ Vir quidā de ripa Tranonis p̃pter magnū pondus quod portauit in humeris fractus & cōtractus: benedict⁹ & signat⁹ a fratre Gratiano: & gibbus & fractura totali abscēdit. ¶ Quidā nomine leopardus longo tēpore pedū infirmitate passus sic qđ nullo mō poterat ambulare: ad frē Gratianū se fecit deferri: qui ad locum in quo erat ipse infirmus aduenērat. A quo crucis signo cōsignat⁹: ac de aqua in qua loti fuerāt pedes fratris Gratiani lotus: sic illico dolor eius recessit: qđ nūq̃ amplius dictā sensisset passionem. ¶ Vir qđ de castro castragenti: sic erat cōtractus: qđ de lectulo per. x. ānos surgere nō potuit: ad frēm Gratianū deportatus: data sibi manu a sc̃to fratre Gratiano: eum p̃tinus liberatum erexit: & suis pedibus ad domū ppriam est reuersus. ¶ Puer quidā de castro ficardi: utroq; lumine orbatus: fratri Gratiano cōsignatus a patre: uidētib⁹ qui astabāt facto signo crucis super oculos lumen accepit. ¶ Sic & alii pueg cecum utroq; oculo signādo: lumē uidere fecit. Multa alia in uita sua fecit. Sed post mortem ad tumulū mulierem cōtra uetūz laborātem: & diuino iudicio per-

cussam in brachio: ita ut laborare nō posset: inuocato sancti p̃sidio: ad eius sepulchrū uenientē liberauit. Quādam mulierez ambas manus cōtractas hēntem: adductam ad eius sepulchrū: modicū cum stetit liberauit. ¶ Dum uiueret ipse ff Gratianus puerū cōtractū & clausas manus a natiuitate hēntem: signādo erexit & extēdit. ¶ In dicto loco de Ausimo iacet ff Catalanus. zelator paupertatis altissime: & homo sanctus. ¶ **Locus de rachanato.**

¶ In Rachanato iacet ff Beneuenutus hō sc̃tissimus & signis gloriosus. ¶ **Locus sancti marini.**

N sc̃to Marino iacet ff Dominic⁹ p̃ quē de post mortem miracula est operatus. Quidam enim plebanus de monte Feltro noīe Benin-garius hñs crus fistulatum nec poterat medicorū studio: uel arte curari: facto uoto sc̃to fratri Dñico & ei⁹ sepulchro uisitato: plenissime est curatus. ¶ Ali⁹ noīe Boncōpagnus de sc̃to Marino: per. xx. ānos icuruat⁹: nō ualens sine baculo incedere: fratri dominico humiliter se cōmēdās: illico est erectus. ¶ Puer quidā claudicans in uno pede sic qđ nullo mō ipm poterat ad terram tangendā coequare: inuocato p̃sidio fratris Dominici liberatus est. ¶ De frē petro de mōte ulmi.

N dicto loco iacet ēt ff Petrus de monte Ulmi uel ulmonis. Hic post mortē multos a uariis curauit infirmitatib⁹. Nam uir quidā de monte Rubiano crure uno tibia brachioq; cōtract⁹: ad sepulchrū dicti fratris Petri accedens: inuocato. b. Francisco ut frēm Petrū confortaret: pro impendenda sibi sanitate: stans per modicū ad sepulchrū liberat⁹ ē. ¶ Mulier de firmo incuruata adeo qđ nullo mō poterat ambulare ad sepulchrū fratris Petri: equo uecta: super eius tumulum orans erecta est. ¶ Quedā alia mulier hñs filiam in extremis laborantē: nōdū sepulto corpore fratris Petri: ad eū accedēs & manu sancti posita sup uultum filie: statim cū admiratiōe oīum ad uite robur est reuocata. ¶ De frē Gratiano.

N dicto loco iacet sc̃tus ff Gratianus: quēz puto socium fuisse sancti fr̃is Egidii: & multa ab eo habuit: & de ipso uidit. Coram quodā nobilez cuius pes ab infirmitate scindi debebat: osculata tibia & pede signo crucis signato: ab oī infirmitate post morulam curauit. ¶ Huic ff Egidius narrauit quomodo fuit in paradīsum raptus: & uidit gloriā quā sua aīa habitura erat post mortem. Et non dubitauit ut Paulus an sua anima fuerit extra corpus uel non. ¶ Fratri huic Gratiano: sc̃tus frater Egidius referauit de illa consolatiōe mirabili. s. de apparitione xp̃i facta sibi in loco de setona: ante tres dies natiuitatis xp̃i usq; ad epiphaniā. ¶ Dum semel cum frē Gratiano sc̃tus frater Egidius loqueret de deo: quidā splendor uenit transiēs inter ambos. ¶ Huic cōmēdabat frater Egidius locum de Scetona dicens: qđ cū tra mare nullibi fecerat maiora deus: qđ in loco prefato. Persecutiones atroces quas diabolus sancto fratri Egidio faciebat: hic fuit expertus. ad cuius clamorem ipse accedebat ad eum. ¶ Hunc frēm Gratianūz frater Egidius multum dilexit: & de eo ualde confide-

bat: quia eum nutrierat ab adolescentia in sanctis moribus & actibus spūalibus: & huic multa documenta dedit spiritualia: ut patet in actibus fratris Egidii.

¶ **Locus de murro.**

¶ In loco de murro iacet sanctus frater Massius. hic cum esset plebanus: & uidisset frēm Bentiuolā in aere eleuatum: relictis omnib⁹ factus est frater minor. & adeo fuit sancte uite: q̄ & multa miracula effecit.

¶ **Locus suffiani.**

N loco primo Suffiani sed nūc trāslatus ē ad locum Brusfortii custodie firmare: iacet quidam frater sc̄tissimus cuius nomē nō reperi: tam mirāde sc̄tītatis & gr̄e ut tot⁹ uideret diuinus: & sepe ad deum rapiebat. ¶ Hic cuq; aliquādo staret totus absorptus & eleuatus in deum: eo q̄ grām haberet contemplationis diuine: ueniebāt diuersi generis uolucres: & super caput eius & spatulas & super man⁹ & brachia familiarissime residebāt: & ibidem cantabant & cantus mirabiles faciebāt. ¶ Hic cuq; a sua redibāt contemplatione: ueniebat cū tāta mentis leticia: q̄ hō uel potius Angelus alterius seculi uidebat. Nā tūc facies eius ex diuine allocutionis cōsortio mirabiliter resplendebat: ita q̄ admirationem & stuporem aspicientibus ingerebat. hic semp solitarius manebat: & rarissime loquebat. ¶ Quādo uero de aliquo interrogabatur respondebat ac si esset Angelus. Et erat grātiōsus omnib⁹: & sermo eius semp erat diuino sale cōditus. ¶ Hic nō diebus neq; noctibus ab ofone & diuina cōtemplatiōe cessabat: nec a meditationib⁹ sempiterni luminis xp̄i inuictum animū relaxabat. Vnde fr̄s p̄pter diuinā grām que in eo fulgebat: quasi alter moisen charissimō uenerabatur affectu. & in tam laudabili studio perseverās: ad finem uite deuenit. ¶ Et dum infirmatus esset ad mortem: atq; nihil capere posset: nec ipse medicinā requireret carnalē: per diuinā clemētiā a beatissima uirgine Maria meruit mirabilē cōsolari. Vnde die quadā solus iacens: & ad mortem cum se totis uirib⁹ prepararet: b̄a Maria cum magna multitudine Angelorū & sc̄tarū uirginū apparuit ei cum magno lumine: ac ad lectulum infirmatis accessit: quā ille ut uidit cōsolat⁹ rogare eā cepit: ut apud filiū suū impetraret: q̄ de ergastulo carnis eū educeret. Et dū hoc multis lachrimis postularet. Respondit b̄a uirgo. & uocans eū noie proprio dixit. Noli timere fili: quoniā exaudita est orō tua. Vidī enim lachrimas tuas: sed ueni ad te: ut anteq̄ recedas aliquātulū cōforteris. Cum b̄a uirgine Maria ueniebāt tres sc̄tē uirgines tres pixides in manib⁹ deferentes plenas electuarii tam miri odoris & suauitatis: q̄ uerbis nō posset effari. Et accipiens b̄a Maria unā de illis pixidib⁹: statim q̄ aperuit: omnia impleuit maximo odore. Accipiens etiā cocleare in manib⁹ suis gloriosis: de celesti electuario illō porrexit unum bolū dicto infirmo. Quod cū infirmus gustasset: tantā grām & dulcedinē sentiebat: q̄ nō uidebatur q̄ aia posset stare i corpore. Et uirgini dicebat. Non plus o mater dulcissima o uirgo benedicta: non plus: qm̄ amplius tantā suauitatē sustinere nō ualeo. Illa uero infirmū confortās frequent⁹ de domino le-

su xp̄o loquebat: & de illo electuario sepi⁹ porrigēs: totā primā pixidē euacuauit. Et prima pixide euacuata: b̄a Maria accepit secundā: Quod cum infirm⁹ cerneret dixit. O b̄a dei mater si anima mea tota est liquida facta ad odorem & suauitatē prime pixidis: quomodo potero sustinere secundā? Cui respondit b̄a Maria. Modicū fili de isto sc̄do gusta. Et accipiens aliquātulū de secūdo electuario: dedit ei dicens. Amodo tantū habes q̄ sufficere tibi pōt. Confortare fili: quia cito ueniam & ducā te ad filiū meū: & ad regnum qd̄ semper anhelasti & optasti. Et ualefaciens ab eius oculis elapsa est. Ipse autē remāsit: in tanta dulcedine spūs p̄pter illā cōfectionē de apotheca paradisi adductā: & manibus b̄e Marie ministratā: q̄ totus fuit interi⁹ illuminatus: & oculi eius tāta serenitate diuine lucis aperti sunt: q̄ clare uidit in libro uite eterne oēs q̄ saluari debebāt usq; ad diem iudicii. Et tāta fuit illi⁹ celestis electuarii sacietate refect⁹: q̄ per plures dies sine cibo corporis extitit uigoratus. Et in ultima die uite cum fr̄ibus loquēs & gaudēs: cuq; magna leticia & cordis iubilo perrexit ad dominū Iesum xp̄m. Suffiani conditus fuit & si translatus fuit ad locum Brusfortii.

¶ **De fratre humili.**

N dicto loco de Brusfortio iacet quidā alius sanctus. Nā post mortem b̄i Francisci duo fratres germani fuerunt in ordine. Vnus uocabatur frater Humilis. Alius frater Pacificus: quorum uno in loco Suffiani mortuo: alter a longe in alio loco manens solitarius & deserto: uidit eius uidelicet germani sui animā: sine retardatione celum conscendere. Qui fr̄ factus de familia in dicto loco Suffiani: cum locus ipse ad petitionē dominorū de Brusfortio mutari deberet: ac fratrū ossa ab inde portari. Iste ossa fr̄is sui accepit: cum uino optimo lauit: & in tobaiā alba posuit: & cum lachrimis & deuotione osculari non cessabat. De quo fr̄s fuerūt mirati: quia nō sic faciebat ossibus aliorum sc̄torū fr̄m. Quibus ille respondit: quomodo eius animā uiderat agēs in remotis ad celum ire. & quia ista ossa debent esse in paradiso: ideo ista eis facio. Quod audientes fr̄s fuerūt bene hedificati.

¶ **Locus mogliani.**

N loco mogliani iacet. factus fr̄ Iacobus de fallerono. Hic uisus est a fr̄e Iōāne cū. b. Francisco totus speciosissimus: & uestibus candidis renitens. ¶ De isto fr̄e Iacobo cū dubitaret se nō esse sacerdotē: & super hoc frēm Iōānem de Aluerna rogasset ut de hoc scrupulo a deo sciret ueritatē: apparēte sibi. s. fratri Iōāni xp̄o dixit. q̄ fr̄ Iacob⁹ de fallerono erat sacerdos scdm̄ lege dei. Sic & b̄tis Laurentius apparens fratri Iōāni p̄dicto idē dixit. ¶ Hic frater Iacobus ad mortē ueniēs iocunda facie & leta migravit dicens. o in pace. o in idipm̄. o obdormia & requiescam. Qui post mortē apparuit fratri Iōāni iam dicto comitatibus eum Angelis totus gloriosus & deuotus.

¶ **Locus scotaneti.**

¶ In scotaneto iacet quidā fr̄ laicus noie re & opere frater Sanctus. qui multo tempore a pane abstinuit: herbas uel fructus comedens. Nūc infinitis coruscet

miraculis: & si etiam in uita claruerit.

¶ **Locus penne de sancto fratre Ioāne.**

In loco pene sc̃ti Ioānis requiescit fr̃ Ioānes de pēna sanctitate singularissim⁹. ¶ Qui cuꝝ esset puerulus quidā pulcherrim⁹ puer uoca uit eum de nocte dicēs. O Ioānes uadas ad sc̃tū Ste phanum: ubi p̃dicabit unus de fratrib⁹ meis: cui⁹ do ctine crede & uerbis attende: cum ego miserim euꝝ: tu aut habes facere magnā uiam: & postea uenies ad me. Qui statim surrexit & sensit in anima mirabilem mutationem. Et uadens ad locum nominatū inuenit ibi maximā multitudinē hominū & mulierū: qui ex diuersis terris conuenerāt ad uerbum dei audiendū. Ille aut qui predicare debebat uocabat frater Philip pus: qui erat de primis fratribus qui uenerāt in puin ciam Marchie de Ancona: Qui surgens nō in doctis hūane sapientie uerbis: sed in uirtute spūs sancti an nunciavit uerbū dei. Finita predicatione: dictus. Ioā nes iuit ad predictum fr̃m Philippū dicens. q̃ si pla ceret ei ipsū recipere ad ordinē: eo q̃ libenter uellet penitentia facere: & domino Iesu xp̃o seruire. Ille uero cum esset sc̃tū homo & illuminatus a deo: uidens in dicto puero mirabilem innocentiam & aptitudinē uoluntatis. dixit ad eum. Venies ad me tali die in ciui tatem Rachaneti: & ego faciā te recipi. Debebat. n. tunc temporis ibidem caplm celebrari. Iuuenis uero ut erat purissimus cogitabat in corde suo dicens. Hec erit illa magna uia mihi reuelata quā debeo facere: & postea ad celum transire. Iuit ergo & ibi fuit ad or dinem receptus: & statim credidit ad celum ire. Mini ster autem dixit in capitulo fratrib⁹. Quicumqꝫ uellet ire in prouinciā puincie: in meritum obedientie ego mittam eum. Quo audito fr̃ Ioannes cupiuit illuc ire dicens in corde suo: q̃ forte esset illa magna uia quā facere debebat. Sed ppter uerecundiam erubescerebat alicui dicere. Sed confidens in fr̃e Philippo qui eū fe cerat recipi: ad eum accedens dixit. Pater rogo te: q̃ mihi acquiras istam grām: q̃ possim ire in puinciam puincie ad morandū. Fr̃ aut Philippus uidens ei⁹ pu ritatem & sc̃tām intentionem acquisiuit sibi licentiam eundū illuc ad prouinciā puincie. Fr̃ aut ipse Ioan nes credebat q̃ illa uia cōpleta iret ad celū. Stetit aut in dicta puincia. xxv. ānis. uiuens in exēplari uita & maxima sanctitate: & omni die sperabat adimpleri p̃ missum. ¶ Fuit aut iste frater Ioānes tāte honestatis: q̃ nunq̃ fuit uisus q̃ iret ad locū cōem: ita q̃ fr̃es du bitabant ne esset mulier: de qua re fr̃es fuerūt expe rti. Et fuit de primis fratribus qui iuit in puinciā puin cie ad capiendū loca. Ibi stabat cum suis sociis sicut peregrinus in multa paupertate & austeritate: & sem per in exemplo magne sanctitatis apud hoies. ¶ Et uita eorum erat talis. Cum inuitabatur ad comedē dum ab aliquo seculari: recipiebāt cuꝝ grāz actione. In media nocte qñ ad matutinū pulsabat: siue plue ret siue ningeret surgebāt: & ibāt ad ecclesiā ep̃at⁹ ad dicēdū matutinū: dicto uero matutino stabāt ibi in ec clesia in ofone usqꝫ ad horā tertiā. Si isto tēpore iuita bant ab aliquo p̃ refectione acceptabāt. si uero non:

ibāt per terrā hostiatim: & sic querebāt hostiatim ui ctum suū: post tertiā & nō ante. Gentes aut uidentes eorū uitam tā sc̃tām: & tā honeste cōuersatiōis: quere bant si uellent alios ad uitā & confortiū eorū recipē. Qui ridebāt q̃ sic: & capiebāt p̃ loco quoddā portū cale: & de illo faciebāt oēs officinas. ¶ Iste fr̃ Ioānes cum de uirtute cresceret in uirtutē: ac sc̃titatē: & oib⁹ esset charus in puincia illa tā fratrib⁹ q̃ secularibus: Quadā die orans & lachrimās corā dño: eo q̃ ei⁹ ico latus nimis esset prolongatus: Ecce sibi apparuit xp̃s b̃dictus: ad cuius cōtuitū liquefacta est anima ei⁹. Et dixit ei dominus. Fili frater Ioānes pete a me qd̃ uis. Qui respondit. dñe mi nescio quid dicā. Nolo ali quid nisi te: sed hoc solū uolo & rogo: ut parcas mihi oīa peccata mea: & des mihi grāz iterū te uidere quā mihi fuerit maior necessitas. Et xp̃s ad eum: exaudi ta est oratio tua. & sic ab eius oculis elapsus ē. Et ip̃e remāsit totaliter in domino cōfortatus. ¶ Sed fr̃es de marchia audientes eius famā: fecerunt cum generali ministro ut reduceret eum ad puinciā Marchie. & cū uidisset obedientiā cogitauit in corde suo dicens. hec est uia longa quā debeo facere: qua cōpleta pergā ad deum. Reuersus itaqꝫ ad suam puinciā: a nullo suo rum fuit recognitus. Expectabat tñ dei misericordiā & promissionē sibi factā cōpleri. Sed eius adhuc inco latus fuit prolongatus: Naz stetit in prouincia sua bñ per. xxx. annos: post reuersionē suam a puincia puin cie. Et multo tempore officium guardianariē habuit. Et per eum dñs multa est miracula operat⁹. ¶ Et in ter alia dona habuit spūm pphetie. Cum enim quē dam hēret nouitiū qui diabolica tēptatione ut de or dine exiret erat tēptatus: Noluit tñ ante reuersionem fr̃is Ioannis exire: Reuersus itaqꝫ fr̃ Ioannes dictū uocando nouitiū dixit ei. Volo fili ut cōfitearis: & cuꝫ annueret: fr̃ Ioannes dixit dicto nouito totū ordinē sue tēptationis. & adiecit. & quia expectasti me & no luisti recedere sine benedictione mea: dedit tibi deus hanc grām: q̃ nunq̃ de isto ordine exibis: sed in ipso cum benedictione dei morieris. Tūc dictus nouitiū confirmatus fuit in omni bona uolūtate: & factus est sc̃tū frater. ¶ Iste fr̃ Ioannes fuit homo magne ora tionis & singulariter post matutinū nūq̃ reuertebatur ad cellam. Et quodā semel anxius & plenus tedio: adhesit cuidam arbori: & rogabat deū ut acciperet spi ritū eius. Et uox uenit ad eum dicēs. Surge quia gran dis tibi restat uia: Et ille dixit. Dñe redde me securū de salute anime mee. Et dñs ego facio te securum. sal uaberis. Et ille facias me pati purgatoriū in hoc mun do. Et uox respōdit faciam. ¶ Dum post tēpus quadā nocte in ofone maneret: sibi apparuit Angelus dñi di cens. fr̃ Ioānes: cōpleta est uia tua quā uulisti tā longo tempore p̃stolatus. Vnde tibi ānuncio ex parte dei: ut petas quācūqꝫ grām cupis. insuper q̃ tibi eligas uel unum diem in purgatorio uel septē dies afflictiois in hoc mundo. Qui cum elegisset septē dies afflictio nis: subito infirmatus est multiplici infirmitate: nūc fe bribus: nūc dolorib⁹: nūc podagra: nūc chiragra: nunc tortionibus iliorū: nūc angustis uiscerū: & multis aliis

langerib⁹ torq̄bat. S3 q⁹ peius oib⁹ erat. Nā qdā mali
gr⁹ spūs añ faciē ei⁹ stabat: q⁹ tenebat magnā chartā
scriptā cū oib⁹ suis culpis & dicebat. pp̄ ista q⁹ cogita
sti dixisti & fecisti dānat⁹ es. Et ipe sic infirmus oblie⁹
erat oīz bonoz opoz que fecerat: nec recordabat q⁹
eēt tū fuiss⁹ i ordie: s3 ita extirabat se eē dānatū sic ille
dicebat. Vñ cū interrogaret a quoquā qūo se h̄ret: rñ
dit male: qā lūz dānat⁹. Frēs at hōc uidētes misēnt p
frē Matheo d⁹ mōte rubiāo: q⁹ hō fuit scūs: & hūc frēs
loānē itime diligebat. Vēit at ad eū die septia tribula
tiōis: & salutās eū dixit. Ff loānes q̄l^r est tibi: Rñdit
male: qā sum dānat⁹. dixit Ff Mathe⁹. Nō recordaris
charissime. f. loānes: qā mltotiēs michi ofessus fuisti:
& ego te absolui itegre. Nō r̄cordaris qā i ordie dño
mlto tpe seruisti. Preterea n̄ recordaris q⁹ dina miseri
cordia p̄cedit oīa p̄ctā mūdi & excedit. Et saluator n̄r
dñs iesus xp̄s soluit p⁹ nob⁹ p̄ctū infinitū: lō n̄ dubites
s3 secure ofidas: qā tu saluabis. Et tunc qā p̄plet⁹ erat
purgatiōis termin⁹: f̄cessit t̄tatio: & uēit bñdictio. Et
cū letitia magna dixit ff Mathe⁹ qā f̄tigat⁹ es & ho
ra ē q̄f̄cedi: rogo te q⁹ uadas paulatū. ff at mathe⁹ nō
lebat eū dimittere: s3 ipse ff loānes tū istūit q⁹ idē ff
Mathe⁹ iuit paulatū: & cū. f. loānes remansisset solus
cūz seruitore ecce xp̄s sibi apparuit cū luce magna &
suauitate odoris: sic sibi p̄miserat i tpe opportūo iterū
appere. Et ille m̄ib⁹ iūctis gr̄as agēs xp̄o: capiti suo
quē sep̄ optauerat: tāq⁹ mēbz electū eternali ē iūct⁹
& unit⁹. Et sic letificat⁹ & solat⁹: ac certificat⁹ migra
uit ad dñz. Et regescit i loco p̄ne sci loānis. ¶ Multi
aliū frēs sc̄i fuerūt i puicia Marchie de Anchōa: s3 de
prefatis solū inuēi. ¶ Multi ēt aliū sancti frēs iacēt in
ipa puicia Marchie de anchōa: q⁹ p̄fectissimi fuerūt: &
miraculis gloriosi: de qb⁹ n̄ inuēi ubi iacēt: tñ aliq⁹ de
eis h̄ apponā. Et qā de illa fuerūt puincia credo ipos
in eadē sepultos. ¶ De sc̄to frē Paulo

Rater Paul⁹ h̄ uita sc̄tū p⁹ mortē multis cla
ruit miraculis. Nā puellā septēz ānoz noīe ro
faz q⁹ demōiaca credebāt: p⁹ eo q⁹ a trib⁹ spiri
tib⁹ nigerrimis put dicebat affligēbat: & sic ne eos ui
deret p⁹ loca diuersa fugiebat. Et cū ad ecclias pluries
ducere dicebat q⁹ nō nisi p⁹ sc̄tū frēs Paulū liberaret.
ducta ad mōasteriū sc̄ti Saluatoris: ubi qdā erāt reli
ge ipsi⁹ fr̄s Pauli: dū sup̄ eā poneret: otinuo p̄stinam
obtinuit sanitatē. ¶ Dñā octauia soror p̄dicti mōaste
rii sc̄i Saluatoris: cūz dolores itollerabiles i m̄ib⁹ pa
tere⁹ & pedib⁹: p̄fatis reliquiis positis sup̄ loca p̄cā
plenā c̄scuta est sanitatē. ¶ Dñā Blācāfore cū uitio
lapidis multo tēpore & aliāz egritudinūz grauissime
torq̄ret: ad sepulchrū fr̄s Pauli ducta: itegra habuit il
lico sanitatē. ¶ Flora lumie oculoz m̄to tēpore pua
ta: p⁹ mulieres ad sepulchrū fr̄s Pauli ducta: lumē p̄di
cū recepit. ¶ Berta de Camerino amissa loq̄la ad se
pulchrū sc̄ti fr̄s Pauli ueniēs: subito loq⁹ cepit: & deum
laudare. Quidā hñs manus & pedes paralisi dissolu
tos: sic q⁹ nec man⁹ ad os ponere poterat: nec ambula
re: duct⁹ ad ei⁹ tumulū: p⁹ merita ipsi⁹ sancti fr̄s Pau
li est curat⁹. ¶ loānes qdā destitūt⁹ pedib⁹: ut nō pos
set nec baculo ambulare: ad corp⁹ sancti fratris Pauli

nōdū sepultū sup̄ asinū deportat⁹: gr̄a postulata dicti
sancti fr̄s Pauli meritis ad pp̄ria suis pedib⁹ ē reuer
sus. ¶ Bon⁹ loānis crure sinistro ab infantia tract⁹:
& morbo epileptico grauatus: ad sancti fratris Pauli
ductus sepulchrū: statim extenso crure a morbo est li
beratus. ¶ De Fratre Martino.

Rater Martinus hic dū uiueret: mulierē noīe
f. Marfedā mēte captā ad ip̄m deductā: asper
sam aq⁹ bñdicta: statim sanauit. ¶ Thomasi
nā de Urbino paralitica & a multis demoniaca repū
tata: ad ip̄m ductā datis sibi uuis ab ip̄so signatis in ei
bū: ab utraq⁹ infirmitate curauit. ¶ Tebaldu puer fi
stulā unā habens in crure & aliā in corpore: ad eius se
pulchrū p̄gēs: & sc̄to Martino inuocato: illico fistula
utraq⁹ cepit desicari: & modico tpe interiecto salutes
obtinuit. ¶ Puer Guiduti⁹ disenteria & febrē paties p
septē hebdomadas: ad ei⁹ deduct⁹ sepulchrū: ab utraq⁹
ifirmitate curat⁹ ē. ¶ Mulier noīe Bonaspes cū pluri
bus hebdomadis sanguinis fluxū p⁹ secessum patere⁹:
Fratrī Martino se deuocens otinuo liberata ē. ¶ Mu
lier nōmine talia utriusq⁹ luminis offō lōgo tēpore de
stituta: ad sepulchrū ipsi⁹ sancti uadēs uoto facto il
luminata est. ¶ Alia mulier ex uno latere paralitica &
alteri⁹ oculi lumine priuata: a charis eius ducta ad se
pulchrū ipsi⁹ fratris Martini: utraq⁹ gr̄am habuit.

¶ De Fratre Lucido.

Rater Lucidus ant⁹ quior uere lucens sancti
tate: & ardens gratia diuina & charitate: cū
sua lingua gloriosa spū sc̄to fuit edocta fructus fecit
mirabiles. ¶ De Fratre Matheo.

Rater Mathe⁹ de mōte Rubiāo. hic sanctita
te p̄clarus: uisus ē a frē loānē de Aluerna in
ter choros āgeloz & sc̄toz: cū. b. Frāsc̄o glo
ria & claritate fulgere. Sic & frēm Lucidū p̄fātū enāz
uidit gloria singulari fulgere.

¶ De fratre Peregrino de Falleronio.

Rater Peregrinus sc̄tū & nobilis de domo
illoz de Falleronio. Hic cū audisset bt̄m Frā
ciscū Bononie p̄dicantē: cū esset ibi studēs una cū fra
tre Rizerio de Mucia nobili de Marchia: ambo diuī
no lumine inspirati. Ad bt̄m Frāciscū accedētes: facti
sunt simul frēs Minores: & cū gaudio ab ip̄so recepti.
Et intelligēs bt̄s Franciscus cui & quali officio eorū
quilibet se subderet: dixit eis. Tu Peregrine teneas
uiā humilitatis. Et tu Rizeri sequas fratribus. Et fa
ctū est. Nā frater Peregrinus nūquā uoluit ire ut cleri
cus: sed ut laicus mansit: cū eēt bonus & sufficiens litte
rat⁹: & in decretalib⁹ peroptime instruct⁹: p̄pter quā
hūilitatē peruenit ad maximā perfectionē uirtutum:
& specialiter ad gr̄am compunctionis & amoris dei.
Nā xp̄i amore totus succensus & martiri: perrexit i e
rosolimam ad uisitandū loca illa sanctissima saluator
ris: portās secum uolumē euāgelicum. Et cum legeret
loca sancta per que deus & homo perrexit: & eadem
pedibus tangeret & oculis cerneret: se ibidem adoran
do dñm inclinabat & amplexabat brachiis fidei
emūia loca sanctissima: & labiis osculabatur amoris:
& lacrimis deuotionis cuncta rigabat: itaq⁹ cū

Etos cernētes ad duotōez maximā puocabat. Ordināte uero dispōne dīna reuerfus ē ad Italiā. Et uere tāq̃ pegrin⁹ mūdi & ciuis celestis regni suos nobiles osanguineos rarissime uisitabat. Cōfortabat sēp eos ad mūdi oteptū: & sobrie loq̃ns ad diuū eos icitabat amorē: & expedite ac festinanter ab eis recedebat. dicens qđ dñs Iesus xps. nō iuēt iter cognatos & notos. ¶ De isto scō frē Peregrino dicebat scūs fr̃ Bernard⁹ dñta ualle scīssimi p̃ris n̄ri Frāscīci p̃mogēit⁹ b̄ndict⁹: unū uerbuz ualde mirabile. s. qđ ille frater peregrinus erat un⁹ de p̃fectionib⁹ s̃ribus h⁹ mūdi. Vere. n. s. u. f. u. t. p. e. g. r. i. n. u. s. h⁹ mūdi. Nā amor xpi qđ i corde ei⁹ sēp ardebat: nō p̃mitebat eū i re aliq̃ q̃escere: nec affectū ei⁹ q̃escere in aliquo tēporali: s̃z semp ad p̃riaz tēdere & ad patriā āhelare: & de uirtute i uirtutez ascēdere: donec in amatū transformaret amatē. Tandem plenus uirtutibus: ad xpm quem semp dilexit toto corde: cū multis miraculis ante mortē & post mortē perrexit.

¶ De fratre Rizerio de Mucia.

Rater āt Rizeri⁹ dicti fr̃is pegrini soci⁹ i terris: & nūc ocuius i celis: p̃ actiua uitā dū uiueret ābulās: & deo ac p̃xio fidelī seruiēs: fact⁹ ē familiarissim⁹ & charissim⁹. b. Frāscīco: & m̃tra ab ipso. b. Frāscīco didicit: & de pluribus agnouit ueritatē: & in agēdis cognouit dñi uolūtātē. Et scđz. b. Frāscīci uati ciniū F̃i Rizeri⁹ s̃rib⁹ seruiēs: fact⁹ ē minist̃r puincie Marchie āconitāe. Et pp̃ zelū dei qđ sēp ardebat i corde suo cū pace maxima & discretōe ip̃az puinciā regēbat: seq̃ns xpi exēplū. qđ prius uoluit facere qđ docere. ¶ Post m̃tū uero tēporis p̃misit de⁹ in lucrū aie tētatōes grauissimas sibi euēire: ut p̃barei tāq̃ aurū i fornace: pp̃ qđ tētatōes se affligēbat i abstinentia & disciplinis lachrimis & orōnib⁹. s̃z a tētatōe libari nō poterat: & m̃storiēs ducebat ad despātōez. Nā pp̃ imanitatē tētatōis credebāt se a deo derelictū. In ultima uero desolatōe & despātōe posīt⁹: cogitauit i corde suo dicēs. Surgā & ibo ad p̃rem meū. b. Frāscīcū: & si onderit mihi familiaritatē: credo qđ deus p̃pitiū erit mihi p̃ctōri: sūn aut̃ signū erit qđ sūz a dño derelict⁹. Et arripēs iter ibat ad. b. Frāscīcū cū securitate maxia & affectu. b. āt Frāscīc⁹ iacebat i palacio ep̃i assisimatīs ualde isim⁹. Et cogitātū de. d. Iesu xpo: reuelatus fuit sibi a deo ordo tētatōis & aduēt⁹ & p̃positū dicti fr̃is Rizerii. Et statū uocās socios suos. s. fr̃es Massēū & Leonē dixit. Ite in occursum filii mei fr̃is Rizerii: & ex pte mea ipm amplexātes: osculātes & salutātes: dicite illi ex pte mea: qđ inter oēs fr̃es qđ sūt in mūdo singulariter ip̃z diligo. Illi uero sic obīe filii statim exierūt in occursum fr̃is Rizerii. Et iueniētes eū sic dixerat. b. Frāscīc⁹ āplexātes & recipiētes: amabilia & amabilia uerba p̃ris ita animā illi⁹ osolatiōib⁹ repleuerūt: qđ tot⁹ fuit qđ liq̃fact⁹ ex gaudio. Quāto uero gaudio fuerit tūc plen⁹ & letitia: & grās deo exhibuerit: nō posset effari: qđ dñs p̃sperz iter fecerat suū. pueniēs aut̃ ad locū ubi iacebat p̃r n̄r Frāscīc⁹: & licz eēt grauiter isim⁹: surrexit & uēit in occursum illi⁹: & āplexās cū dulcedine dixit. Charissime fili. F. Rizeri inter oēs fr̃es qđ sūt in mūdo uniuersote diligo. Et i primēs ei signū crucis

in frōte: & ipm amatissime osculās in eodē loco. dixit fili mi charissime. F. Rizeri: hec tētatō data tibi fuit ad maximū tuū lucrū. S̃z si nō uis āpli⁹ istud lucrū: nō hēas. Mirabile dēū. Statiz cessauit oīs illa tētatō diabolica: ac si in uita sua nūq̃ sensisset. Et mansit in dño osolat⁹. ¶ Hic stās cū. b. Frāscīco in dicto palatio ep̃i: & loq̃ns cū. b. Frāscīco de scō religiōis & reglē obseruatiā: interrogauit. b. Frāscīcū dicēs. dic mihi p̃r itētōez tuā quā habuisti a p̃ncipio qñ fr̃es h̄re icēpisti: & quā hēs nūc: & credis h̄re usq̃ in diē mortis tue: ut ualeā certifiari de tua itētōe p̃ma & ultia. Vtrū. s. nos fr̃es clerici qđ tot libros hēm⁹: possum⁹ eos h̄re licz dicam⁹ qđ sint religiōis. ¶ R̃ndit. b. Frāscīc⁹ di. dico tibi F̃i qđ hec fuit & ē p̃ria & ultia mea itētō & uolūtas: si fr̃es mihi credidissent: qđ nullus fr̃ūz deberet h̄re nisi uestimētū: sic reglā n̄ra nobis p̃cedit: cū cigulo & femoralibus. h̄ tādē p̃fectus & sanctus prexit ad xpm.

¶ De fratre Pacifico.

Rater Pacific⁹ qđ fuit p̃m⁹ mist̃r i Frācia. credo qđ de puicia fuit Marchie. Qui cū. b. Frāscīcū repisset p̃dicātē i quodā mōasterio apud castrū scī Seuerini de Marchia: & scā māu dñi sup̃ eū. b. Franciscū duob⁹ ensib⁹ ualde fulgētib⁹ trasuersalib⁹ in modū crucis p̃signatū uidisset: op̃unēt⁹: cū eēt rex uersū & laureatus ab ipatore Federico b. Frāscīco adherēs & mūdū reliquēs scūs ē F̃i mior. Et qđ a mūdū strepitū: ad xpi pacē erat ouersus. b. Frāscīc⁹ fr̃em pacificū euz cēfuit appellādū. ¶ Hic. s. Pacific⁹ aūq̃ fieret mist̃r in Frācia: signū magnū thau i. b. Frāscīci frōte p̃spicere p̃meruit: qđ color uarietate distinctū: ei⁹ faciē miro uēu stabat ornatu. ¶ Hic F̃i Pacific⁹ dū semel iret cū brō Frāscīco ad ecclesiā scī Petri de Beuano: & iuxta Castrū treuū uēisset. Dixit. b. Frāscīc⁹ socio qđ hospitari uolebat i illa nocte in dicta ecclia: & qđ recederet: & de m̃ae ad eū uēiret. Cūq̃ de m̃ae postq̃ F̃i Pacificus fuerat hospitāt⁹ i hospitali leprosorū: ad ecclesiā uēisset: inuēit. b. Frāscīcū aū altare orātē: & ipse expectās eū extra chogz: posuit se ad orādū. Et dū oraret rap⁹ i celū siue cū corpore siue extra: uidit multas sedes uacuas: sed unā ceteris eminētiore: Et dū miraret ei⁹ pulchritudinē: & peteret cui⁹ eēt. R̃nsūz est sibi. qđ dicta sedes fuit luciferi: & loco illi⁹ in ea deberet sedere humilis Frāscīc⁹: & cū ad se redissz: & b. Frāscīcū ab oīone surrexisse uideret: se eidē ut iā i celo regnātū recomdauit. Et cū iter cepissent. F. Pacific⁹ memor uisionis: cepit q̃rere a. b. Frāscīco: qđ sibi uideret. eē. R̃ndit. b. Frāscīc⁹ mihi uē qđ sim maior p̃ctōr qđ aliq̃s qđ sit i mūdo. Et statiz dēū ē aie fr̃is Pacifici. Mō credere potes uisionē eē uerā: qđ hūilis Frāscīc⁹ sua hūilitate d̃z in se de luciferi sedere. h̄ F̃i Pacific⁹ plen⁹ uirtutib⁹: & sc̃itate notabil⁹ prexit ad dñz. ¶ De puicia Ianue.

N. puincia Ianue. In loco de Ianua regēscit i scūs. F. Belēgeri⁹ de mōtecuto. qđ signis i uita & p̃ mortē extitit gloriosus. ¶ Iacet ibidē F̃i Bonifaci⁹ de Ripardo. qđ fuit mist̃r lōgo tēpore in puicia Ianue. h̄ fuit i ordie ultra ānos quinquagita. i quo fultit uirgitas qđ uirgo purissim⁹. hūilitas qđ licet eēt mist̃r: nec famulū habuit: & oīm ministeriat⁹ m̃tō

tiēs renuit: & coact⁹ renuit. Paup⁹tas q̄a tñica sola in-
ducit⁹ ibat: tēpore ēt magni alioris. Prefatis uirtutib⁹
fultit: nec nō & carnis maceratiōe. Nā nūq̄ ieiuniū sol-
uit: ēt i mortis articlō cōstituit⁹. Fuit ēt cūctis morib⁹
adornat⁹. Aspectu placidus: uerboq; dulcis & affabi-
lis: dulcedinis & patiētie sūme. Fr̄. n. eius cū a quodā
fuisse occisus: ipse Fr̄ Bonifaci⁹ hoc sciens: nō aiatus
ad fr̄s carnalis uindictā: s; ad idulgētiā inimico exhi-
bendam: domū interfectoris fr̄s adiit: sibi deuotissime
pep̄cit: cū ipso comedit: & deinceps charissimū semp
tenuit & habuit. Cōfessio diuinū semp cū sūma deuotio-
ne p̄soluit. hic p̄mo fuit minister puincie Sicilie. ubi
& si uite actiue dedit⁹ eēt ex officio: non tñ a tēplā-
tina discessit: s; ipaz semp tenuit & habuit. Oroni in-
stado: missas deuote semp & cū lachrimis celebrādo.
S; cū ministeriatū puicie Sicilie optie administrasset:
a fr̄ib⁹ puincie Ianuē elect⁹ minister. xii. annis cū oī
charitate, prudētia & iustitia ipaz rexit puiciā. Socio
tū cōtent⁹: famulū h̄re noluit: & peditādo semp puin-
ciā uisitauit. Quinquagesimo anno in ordine expleto:
hora sui trāsire: iminēte: qdā Fr̄ sc̄titate p̄clarus: uidit
anglōs ad ipm descēdētes: eiusq; aiaz in sp̄e cuiusdā
lumis: ab ip̄is in celū deferri cōspexit. hic post mortē
signis claruit. ¶ De puicia Pēnēsi. De fr̄e Andrea.

N puincia Pēnēsi. In loco Adriē iacet sanct⁹
i Fr̄ Andreas. q̄ fuit hō deuotōis & cōtēplatio-
nis. ¶ Hic cū nocte qdā orōni & deuorōi in-
tētus esset: uocē audiuit dicēte sibi ut qd te miser An-
dreas uigiliis & ieiuniis & afflictioib⁹ aliis sine cā cō-
fundis. Vere scias te dānādū: nec unq̄ tū poteris labo-
rare ut salueris. Turbat⁹ non modicū ex taliū auditu:
cepit lachrimas ex cordis intimis emittere: & diutius
cogitare qd hoc eēt. dūq; iter spem & metū cōstrict⁹
cogitatiōe sollicita fluctuaret: uox de celo p̄sonuit di-
cēs. Ne timeas andrea: nec uox priā te terreat quā au-
disti: q̄a uox diaboli mendacis fuit. Cōfortare ergo in
dño cui fidelit̄ adhesisti: & in bono qd cepas p̄leuera:
q̄a sal⁹ tua i p̄xio ē uetura si p̄māseris. Quia die prie
hebdoade qdragesime iā future: de hac ualle milerie
uocabis ad coronā. Adueniēte tēpore p̄dicto: fr̄ib⁹ di-
ctā narrās uisionē: diē sue mortis ad hē p̄dixit: facta
igit cōfessioe gñali & cōmēdatioe aie facta cū fr̄ib⁹:
debitū terre corā eis p̄soluens: ad celestia regna felici-
ter trāsmigrauit. ¶ Locus Aprutii.

N Aprutio iacet Fr̄ Frācis⁹. Iste dicēdo mis-
sam repit in sanguine xp̄i in calice araneā: &
nolēs araneā sanguine xp̄i intinētā extra p̄u-
cere: calicē cū aranea bibit. S; post Fr̄ ipse fricās crus
& scalpens ubi pruritū sentiebat: ipsa aranea sine fr̄is
lesioe aliq̄ a cruce exiuit. ¶ Locus Blucani.

N Blucano. Iacet Fr̄ Bndict⁹ idropic⁹. iste p̄-
pter unū p̄c̄m iuidie ad iudiciū tract⁹ dānaba-
tur. s; p̄c̄ib⁹. b. Frācis⁹ & b. Antonii libat⁹ ad
uitaz corporis restituit⁹: relicta ex tūc p̄hia mutat⁹ in
uiz. alterz. & habuit sciaz ifusaz: & sc̄tissime uite fuit.

¶ Locus Aquile.

N Aqla iacet Fr̄ Thomas h̄b̄nic⁹. h̄ policē
sibi amputauit: ne ad sacerdotiū cogere, hic

m̄ltas diaboli isidias p̄pessus: miraculis claruit i uita:
& post mortē. Itē nouiter i dicto loco iacet. S. Bernar-
dinus de Senis magn⁹ p̄dicator & m̄ltis miraculis cor-
ruscans. post mortem. M. cccc. xliiii.

¶ De puincia terre laboris. Loc⁹ de Neapoli. De fra-
tre Augustino de Assisio.

N puincia terre laboris. Neapoli iacet. F. Au-
gustin⁹ de Assisio. p̄m⁹ mister terre laboris. h̄
sc̄titate famosus: ad finē uite p̄ueniēs: hora q̄ bt̄is. f. ē
mortu⁹: dū staret in trāsitu idē Fr̄ August. & diu loqlā
amississ; uidēs bt̄m. F. ascēdere celū clamauit dicens.
Expecta me p̄ expecta. Et cū a fr̄ibus ingreret quez
sic alloqueret. r̄ndit bt̄m. F. mortuū celum ascendētē
Quo dicto & ipse feliciter in dño obdormiuit.

¶ Loc⁹ scē Clare. De. f. Philippo de puincia puincie.

N mōasterio scē Clare. iacet Fr̄. f. Philippus
de Aq̄ris de puicia puicie. q̄ magnis & assisio-
nis claret miracul. h̄ d ciuitate Aq̄ris fuit: et

gñē nobilis: s; puer ordinē itrauit. Qui cū p̄ tps steris-
set in puicia puincie: ab ipa recedēs: ad mōtē Aluerne
accessit. Ibi diu morat⁹: tadē ad morādū assisiū iuit ad
locū de carcerib⁹. S; fama ei⁹ sc̄tatis crescēte: ad pe-
titiōē dñi Regis Rob̄ti: & dñe sanctie regine or-
tis sue: p̄ gñalē mistū fact⁹ cōfessor soroz de sc̄tā Cla-
ra. Neapolim adiit. ubi degens: paup̄tatis. hūilitatis.
moḡ hōestatis. grauitatis. austeritatis. ceterarūq; uir-
tutū exēplar fuit. ¶ Hui⁹ doctrina sc̄m Elziariū nūc
sc̄cōrū catalogo ascriptū: tūc uero comitē ariā: & sc̄taz
Thalpinā ei⁹ iungē ad xp̄z cōuertit: & uirgines p̄māse
rūt. ¶ Sorores de sc̄tā Maria egiptiaca q̄s ex lupanari
ad clausurā regia sanctia p̄duserat: diaboli istictu ad
uomitū redire optātes: missus ad ipas a dicta regina:
ofone & p̄dicatiōe sic in bono firmauit: ut p̄les ex eis
i signū sc̄tatis miraculis corruscaret. ¶ Hūc claz mi-
raculis dñs in uita dedit: & sp̄u phico repleuit. Ipe. n.
militē quēdā in extrēis posituz libauit. ac dicti militis
uxorē grauiter isfirmatē: dū p̄ ea orasset sanauit. Crus
in duo scissuz cuiusdā sui deuoti cuius d̄ neapoli: hora
q̄ dixit sanādū: reditegrauit ofone. Preuidit r̄gis ludo-
uici mortē & p̄dixit: dū ad petitiōē regine Ioāne p̄ di-
cto rege orasset. Dño Iacobo ifanti maioritaz: tertio
uiro dcē dñe Ioāne: q̄ sibi eueneit p̄dixit. Cuidā dñe
de Alemāia de neapoli recedēti cū inētiōe nō reuertē-
di: de suo iterato reditu p̄dixit: & sic contigit. Sacriste
scē Clare q̄ clauēs sacristie amiserat: p̄dixit eas sibi ce-
cidisse i tali parte horti: & eas ibi eē: cū tñ hortū ob-
infirmatē p̄ sex ānos nō intrasset. Dū semel in choro
eēt & oraret: p̄ctm cuiusdā fratris uidit: ac p̄dicti fr̄is
maḡro reuelās: cōfessioe fratris maḡ sic eē iueit. Inter
alia q̄ hic sc̄tūs hēbat: p̄cipuū fuit sc̄tē orōnis studiū:
semp orādo: oī die psalmos p̄niales & oīm mortuoz
dicēdo. ¶ Et qdē q̄a erat intētus orōni: & sp̄ali medi-
tatiōi dñice passiōis: dñs ei de sua passiōe: semel talez
indidit dolorē. Nā cū semel dñi passiōē orās medita-
retur: apparuit ei dñs Iesus xp̄s uti cruci confixus: de
cuius manibus. pedibus. & latere sanguis copiose ma-
nabat. Qui in corpore dicti fratris sc̄z manibus pe-
dibus & latere tantum dolorē impressit: q̄ acerbis

tate passiōis & doloris aculeat⁹ fuit: & tāta memoriā passiōis reliquit: q̄ statim dū recordaret⁹ de xpī passiōe: cū clauo uel ligno suas manus pedes pcutiebat & latus. ¶ Volens ergo eū dñs pbare ut aux⁹ i fornace p patiētie uirtutē: p annos. xxx. maxias cicatrices q̄ uer mes & fetorē emittebat. i ei⁹ corpore imp̄ssit: Et adeo ille cicatrices erāt apte & late: ut mām clausa i eis infigi ualeret: & tñ nūq̄ uerbū q̄rimōie ab ei⁹ ore fuit auditū. Et q̄ mai⁹ ē: plurib⁹ ānis stetit q̄ de lectulo minime surgere ualuit. In dictis dolorib⁹ exñs: a dño & sc̄tis āgelis frequēter ē uisitāt⁹: sic idiciō man⁹ ad deū & ad āgelos: & p ei⁹ uerba est pbatū. ¶ Mortē suā ad eē cognoscens: suas diuitias. s. cordā & femoralia resignauit Guardião. ¶ Noctē q̄ de mane decessit: duos demones ad se ueniētes: s3 nihil i eo de suo iueniētes: orōne fugauit. Sacramētis pceptis ad p̄cipiēdū p laborib⁹ p̄miū āno circiter ceteris uite sue ad xp̄m p̄xit. Anno dñi. M. cclxix. die. xviij. Iunii die Veneris. hora q̄ sacrū corp⁹ dñi in ecclesia sc̄e Clare eleuabat. Quo mortuo tria mirac̄a in ei⁹ corpore apparuerūt. ¶ Primū q̄ plage q̄ in eius corpore dū uiueret fetorē horribilē emittebat: fragrantia mltā resp̄se sūt. ¶ Scd³ q̄a corp⁹ ei⁹ sic molle se p̄bebat palpatib⁹: ut nō mortuus s3 uiuēs uideret. ¶ Tertiū q̄ unguēs de manib⁹ cū p deuorōe abscederēt: sanguis uiu⁹ exibat ac si nō eēt mortu⁹. ¶ Ipso sc̄to cū dño iā b̄t̄ficato: placuit altissimo ei⁹ gl̄ie magnitudinē fidelib⁹ miraculis declarē. Die quo decessit facta sūt hec mirac̄a. & alia plura uidelz. ¶ Cū. b̄a paucis de ei⁹ sciret morte: statz p totā ciuitatē neapolitanā uox isonauit: q̄ Ff qdā sc̄tus de ordie minoz i monasterio decesserat b̄e Clare. ppter qd̄ tūrmātū ppl̄s ad locū p̄fatū cucurrit. Vbi de⁹ oñdīt signa magna. ¶ Filia Cōstānini de Duratio qui morabat neapoli: ab infantia pedib⁹ tracta: tactu corporis gressuz recupauit. ¶ Gētili gerardo puato lumine dextri oculi: cū nō possz appropinq̄re ad corp⁹: cū caputio corpus t̄gēs: & demū suū oculū: lucē recepit. ¶ Buccia de salmona ānis. xvij. passa dolorē capitis: manū ips⁹ ponēdo sup caput suū: extitit illico libata. ¶ Dña Ioāna hñs filiā nomie Chaterinā a natiuitate tracta: ad corp⁹ accedēs: dū filiā sup corp⁹ posuisset: gressuz recupauit. ¶ Quedā mulier ifirmitatē patiēns āo noīandā: dū herbas iactatas sup corp⁹ posuisset in loco ifirmitatis sanata ē. ¶ Dña Lauera puata luce i oculo dextro: dū de tunica sc̄ti sup oculū posuisset: lumine recepit. ¶ Thomas iudex cū surditatē pateret in aurib⁹: posita tunice petia sanguie q̄ ab unguib⁹ inci sis sc̄ti desluebat itincta: auditū recupauit. ¶ Iacoba de Panormio patiēs ifirmitatē icurabilē: de herbis iactatis sup corp⁹ acceptis & positis i loco ifirmitatis: libata ē. ¶ Paulus noīe: lingua puat⁹ manu tract⁹ & pede: tacto corpore: ipsa die sanitatē recepit. ¶ Thomas de tertio ordine. b. Frāscisci: brachiū tractiōe & ariditate p decez annos ifirma: corpore tacto: brachiū bñficiū habuit. ¶ Lizard⁹ ifirmitate gratiat⁹ manū: pedū & renū: ut ad ima icuruat⁹ stare: alieno auxilio ad corp⁹ sc̄ti deduct⁹: dū pag⁹ supra corp⁹ orasset: mirifice est sanatus. ¶ Margarita uxor dñi Philippi ius

dicis: capitis afflicta dolore: de tunica sc̄ti ponēs sup suū caput: illico ē curata. ¶ Soror ludonica puicialis: monasterii sc̄e Clare: hñs brachiū tractū: dū p cratē pedes sc̄ti tetigisset: est libata. ¶ Chaterina ācilla iudicis ioānis: cū a demōio uexaret: uisitādo corp⁹ ei⁹: a demone ē libata. Multa alia mira fec⁹ de⁹ & assidue fac⁹ meritis dicti fr̄s Philippi. ¶ Depuicia Apulie.

N puincia Apulie in Oria iacet Ff Francisc⁹ i de Duratio. q̄ septē annis panēz nō comedit: & signis sc̄lit⁹ fuit. ¶ Locus Adriē.

¶ In Adria iacet Ff Landus de Tarato minister Apulie: qui etiā signis claruit. ¶ Locus Baruli.

N. Barulo iacet Ff Adā rufus. q̄ mltis corub⁹ i scat miraculis. Puella noīe pasqua a demonib⁹ isestata: ducta a parētib⁹ ad fr̄s Ade tu

mulū fuit libata. Maria Capella isestata a diabolo: ad sepulchrū ducta dicti fr̄s curata fuit. Verdiana d̄ Pérusio. xii. ānos dolores passa iliacos: ad sepulchrū sc̄ti accedēs post tres dies fuit libata. Mag⁹ Philipp⁹ dolorē achē p ānū passus: iuocato sc̄to ad tumulū: in mōtō qualuit: & sanitatē obtinuit. Matte⁹ iudex seruie sis: cū uisitasset limina. b. Nicolai: ānq̄ barulū puell⁹ set: crus adeo ē sibi itumefactū: ut p se nō possz equū ascendere nec ire. Et cū nō posset ad sepulchrū sc̄ti ire: missa uxore ad sepulchrū cū pera sua: q̄ t̄gēs tumulū: dū eā sup crus posuisset mariti in breui libat⁹ fuit: Parisi⁹ de sc̄ta Sophia: medietatē corp̄s paralisi resolutus: os hñs distortū: & man⁹ ei⁹ & brachiū inutilia de pederēt: duct⁹ ab alio ad sancti tumulū: pfectā in mēbris & corpore obtinuit sanitatē. Quādā Margaritā nomine a p̄suris part⁹: suspēso ānulo ad collū ei⁹: qui ānulus sepulchrū eius tetigerat: libauit. Aliā nomine gēmā p annos. xxviii. infirmitatē q̄ infeta d̄f passaz: & fluxū sanguinis p q̄tuor mēses: ad ei⁹ sepulchrū libauit. Vnā mulierē nomine Bñuentanā uni⁹ auris & brachiū sinistri officio destitutā: curauit. Quidā noīe Giuse. p qnq3 ānos lumine oculoz uiduat⁹: ad sepulchrū sancti uadens: cōfestim uidere p̄meruit sancti fratris ade meritis. Multa alia miracula fecit & facit.

¶ Locus Silue de Melsia. ¶ De Fr̄e Gisimondo.

N filia de Melsia ubi ātigrus fuit loc⁹ fr̄m. i Iacet sc̄tus Ff Gisimūdu sanctitate & miraculis famosus. Qui dū in dicto loco a fratrib⁹ bus deserto eēt sepultus: cuidā mulierē de puincia in sonis apparuit dicēs. surge & uade ad monasteriū de ripa: & dic monacho nomie reslāgno: ut corp⁹ meū de silua extrahat. Quod audiēs mulier facere omisit. S3 nocte sequēti iterato apparēs Ff Gisimūdu dictē mulieri: eadē mādauit. Addēs q̄ si omitteret: q̄ eā sic aptaret: ut se de loco ad locū mouere non posset. Sed ipsa dissimulatē facere impata: tertia nocte Ff Gisimūdu cū qbuldā ad eā ueniēs: fecit eā fortiter flagellari. Edocta mulier uerberibus: uerba tulit ad monachū q̄ mādauit. Qui ad fr̄s ueniēs petiit ut sibi liceret corp⁹ dei fr̄s i aliū locū trāsferre decentē. S3 fr̄s mīme pmittētes: ne. u3. p̄suptiōi iputaret: si fr̄s deserti simbras magnificare curaret: Vice q̄rta Ff Gisimūdu dictē apparuit mulieri: cū multis fr̄ib⁹ & mādauit

ut monacho restagno diceret: qd ei? corp? oino trāfseret. Et in signū h? dicte mulieri qdā pctm piuri ipi? monachi reuelauit: de quo ipse nūq fuerat confessus: mādās ut cōfiteret: alit ad loca iret penagz. Que ad monachū accedēs: & sibi p̄dicta reuelās. ipse monach? in cōfessione prio: & demū corā oib? pctm suū detexit: ad oñdēdū fr̄is sc̄titare. Et cū cogitaret cū fr̄ib? ip̄z in loco fr̄z sepelire corā altari: uox de celo audita ē dicēs. Nō uult Fr̄ Gismūdus sepeliri ubi foueā p̄parastis: s; in ecclia sancti Stephāi de Ripa quiescere delectat. Quod audiētes fr̄es p monacho mittētes: ut translationē corporis faceret cōfesserūt. S; cū dict? monach? p̄parastz amictū quēdā: ut i eo corp? uolueret: Fr̄ ipe Gismūdus dicte apparuit mulieri dicēs. ut diceret fr̄i Restagno. qd corp? ei? nō i pāno: s; ad siluā pgēs colligeret frōdes lauri & mirti: & in eis corp? uolutū trāfseret. Et cū fecisset dū corp? ei? exhūaret: qdā socius fr̄is Gismūdi ob deuotionē: de ei? corpore latenter accepit unū dēre: & os unū? digiti. S; iteratō Fr̄ Gismūdus mulieri iā dicte apparēs dixit. Vade & dic monacho qd corp? meū itegrū n̄ portauit: deficit. n. dēs un? & os unū? digiti. Quod cū monach? fr̄ibus nūciasset: obia data fr̄ib? a Guardiāo sup hoc: Fr̄ q p̄dicta tulerat: obia astrict? reddidit. Que monachus accipiens: gaudens cū reliquo corpore p̄dicta adiunxit.

¶ Loculus Trani.

i N Trano iacet sc̄s Fr̄ Petr?. Qui miraculis extitit gloriosus. Puerū quēdā p̄dolore liue sc̄tē & morti p̄p̄quū: ad ei? delatū tumultū: ad sanitatem totālē pmouit. Bartholomeū q de greu ceciderat alta fracto ramo: & sup aceruū lapidūz: fractum toto corpore: ad ei? sepulchrū portatū. itatim sanauit. Filiā cuiusdam maḡi: lateris ariditate pcussam: facto uoto ad hūc frēm: illico libauit. Puerū quēdā natātēz: cuius corp? sanguisuga itrauerat: ac p os sanguinē sine menfura emittētē: cū morti eēt p̄p̄quū: uoto ad ipm frēm Petrū facto: sanguisuga per secessum emissā sanauit. Quēdā diāconē ifirmitate grauātū ut p se de lecto neq̄ret exurgere: ad ei? sepulchrū deuētū: ad sanitatem p̄duxit. Qui timēs recidiuā balneū igressus: p̄stinā infirmitatē incurrit. Iteratō ad sepulchrū sc̄ti reportatus: p̄fectā obtinuit sanitatē.

¶ De puincia sc̄ti Angeli.

i N puincia sancti Angeli. ¶ In Fogia req̄scit sc̄tū Fr̄ Iacobus de Assisio q mira fecit post mortē. Nā mulierē hūte fistule morbū: uoto ab ipā ad eū emissō: itatim curauit. Philippū cāpforez magno tēpore passum q̄tranā: nec medicorū arte curari ualētē: sc̄tō uoto fr̄i Iacobo ad icolumitatē p̄duxit. Quēdā de ciuitate Troie hūtez cancrū in Tibia: Fr̄ ipe Iacob? post uotū factū sanauit. Sic & quēdā d̄ Fogia nomie Matteū: cū morbū in crure pateret grauissimū: uoto emissō h̄ sc̄tū libauit. Multa alia de i isto fratre opatus est.

¶ Loculus Corneti.

i N Corneto iacet sc̄tū Fr̄ Bñuēt? de Eugubio uita sanctissimus: & signis stupēdus. Hic fuit laicus lras ignorās. hic nāq; sp̄etis que sunt mūdi. b. Fr̄cisci uestigiū ih̄esit toto nixu. Receptus ad ordinē: hūilitatis sue exp̄imenta declarās: de

mādato. b. Fr̄cisci: ad seruiēdū leprosis accessit. Quibus: ipoz abhoiatōib? postergatis: sine q̄rela uti x̄po seruiuit. Obie culmē sic ascēdere est conat? : ut ad oīa p̄latoz mādata ipiger & sine mora: ac sine q̄rela pareret. In suis ifirmitatib? qb? a dño fuit p̄batus: patientiā supra modū: & h̄re & oñdere est conatus. Amator fuit paup̄tatis sc̄tissime & zelator: uix extrema uict? & habit? req̄rēs. Silentii cultor. Pietatis uiscerib? sup afflictoz affluēs. Ofoni & cōtemplatiōi fuit deditus: a deo ut usq; in horā tertiā in publicū nullaten? exiret: ne occupatōe aliq̄ p̄fectas delicias minui pateret nec mutari. Honestatis adeo fultit uirtute: ut nec uerbo nec facto aut signo ih̄onesti qd est dephēsūz aliq̄n de eo. S; uocat? a deo. sc̄titatē suā astruit. p ipm miracula diuinit? opata. de qb? signis nō est hesitandū. Cū p bullā aplicā directā a. d. Gregorio. ix. M. ccxxxvi. ab ep̄is Melficiēsi & uenestino sine collecta. examiata. & autēticata. nā duos mortuos suscitauit. Duos libauit a faucibus mortis. Epilēnticos q̄tuor. Leprosos duos. Demoniacos duos. A squinatia unū. Cōtractos & aridos septē. Tres cecos illuminauit. Tribus surdis auditū p̄buit. Idropicis & igratis duobus sanitatē idulsit. Ab aliis ifirmitatib? duos. Mutū unū. Mulierē ulcera tā grauiter i māmilla. Guttosos & apostēaticos. v. eripuit. Fr̄i Ioanni de alto passio pecuniā p̄ditā sibi apparēdo: hūte idicauit. Fr̄em Egidiūz de ordine minoz a carnis tētatiōe sibi apparēdo: cingulo suo eingēdo liberauit. A brucis cāpū cimio plenū eripuit sibi a quodā comēdatū: & alia multa uel plura mirac̄la hic sanctus pegit.

¶ De puincia Calabrie.

N puincia Calabrie iacet Fr̄ Petrus dicte puincie minister uir sc̄titate p̄clarus.

¶ De Fr̄e Daniele cū sex fr̄ib? martirizatis.

¶ Fr̄ Daniel minister puicie Calabrie. fuit hō sc̄titate mirabilis. & martirio gloriosus. Qui āno. d. M. ccxxi. sexto Idus Octobris i ciuitate Cepra martiriū passus ē cū sex aliis fr̄ib? u; Samuele. Angelo. Dōno. Lōe. Nicolao & Vgolino. hi obtēta licētia a Fr̄e Helia generalī ministro siue. b. Fr̄cisci uicario: de partib? Tu scie recedētes: Ceptā ciuitatē saracenoz deuenerunt. Et ibi cū mercatorib? Pisanis Ianuētib? & Marsiliēsi bus uerbū dei p̄dicātes manserūt trib? dieb? i uico q erat extra ciuitatē cōfessus xp̄ianis mercatorib? & deputat? : deide die sabbati facta cōfessione & celebrata missa: eucharistiā sumētes: & i sero fecerūt mādātū & laueūt pedes alter alteri? : & uerbis deuotis se mutuo corroborauerūt. Mane autē facto diei dñice cū sp̄is cinere capitib? : ciuitatē itrauerūt: cōfiterēs xp̄m dñm Iesum: & p̄dicātes in eo solo eē salutē. Et sic cūtes p mediā ciuitatē: eoz cecitatē arguebāt: uia ueritatis p̄dicādo & oñdēdo. S; capti a saracenis ad eoz regēz sunt deducti pcussi & flagellati illusi opprobriis & contumeliis sunt afflicti & affecti. Vidēs uero eos rex tōsis capillis & loq̄ feruenter reputās eos fatuos: iussit eos ferreis uiculis mācipari: & octo dies sic affligi. Die aut octaua ad se deductos iterrogat si uellēt que dixerāt retractare: xp̄m negare: & ad saracenos cōuerti. Sed ipsi qd dixerant poti? affirmātes: aptis rōnib? p̄baue

rū: q nō poterāt saluari nisi baptizarent & crederent dño Iesu xpo. Insuper sigillatim examinati: & multis eis pmissis: ac si oppositū facerēt morte eis iterata: fir mi grā spūs sancti in proposito sunt reperi. Quod cer nens quidā iudex noīe Arbaldus: dixit fratri Danieli ministro. Quare tu fatue cupis mori: & pdere istā uitā & futurā. Eleuās sctūs Ff Daniel oculos: dixit ei. Se nex inueterate in malis: tu conuertere potius ad dñm Iesu3 xpm deū uiuū & uerū: quia huc usq3 deceptus fuisti errore diaboli: & maumeti maledicti pphie. tui. Et cū fecisset contra eos gladios ad terrorē uibrari: & oīno firmissimos inuenisset: dedit sniām ut oīno deco larent. Sex igit frēs piecerunt se ad pedes frīs Danie lis ministri osculātes manus & pedes eius: & cum lacrimis dicebant. Gratias agimus deo & tibi pñ: qui nos ad coronā martirii perduxisti. Benedic filios tuos: qui amplexās eos & osculās: & benedicēs & corrobora ns dixit. Gaudeamus oēs in dño diē festū celebra tes: qā angeli nobis assunt: ianua p3 celi: hodierna die oēs simul erimus inter coronas martirū in gloria paradisi. Tunc simul cōgregati: nudati educti sunt de aula regis: ibantq3 gaudentes: & deū laudātes cū leti tia: quali ad epulas iuitati: ducti igit ad locū certami nis inclinati capitibus: & suas aīas dño cōmēdantes: martirio coronati sunt: capitib3 amputatis. Capita eo rum cōquassata: & corpora membratim per ciuitate3 distracta: a pueris & saracenis fuerūt. Sed postea fue runt a xpianis collecta: & honorifice apud fideles re cōdita: in alfondegā marsiliensi: & filius Regis Portu galie pro dono petiit & accepit: & in hispaniā trāstu lit. Per quorū suffragia. deus multa mira opat. ad glo riam suā & honorē. ¶ De puincia Sicilie.

In puincia Sicilie. In ciuitate Siracusa iacet Ff Ioānes. Ille portauit lapidem ignitum & ardē tissimum in manibus sine lesione de coquina usq3 ad infirmariā uni fratri isirmo: & multa alia signa fecit miraculorum. ¶ Locus Calatagironi.

¶ In Calatagirono iacet Ff Ricardus q multos infir mos curauit post mortē. ¶ Locus Policii.

¶ In Policio iacet Frater Gandolfus qui plura fecit miracula. ¶ Locus Messane.

¶ In Messana iacet Ff Simon Aimonis qui miracula fecit tam in uita q post mortē. Iacet etiā ibidē Frater Electus filius dñi Andree. cui xps in specie colūbe ap paruuit in cella sua: inuitās eū ad comedēdū secū. Hic post mortē fecit miracula. ¶ Locus Panormi.

¶ In Panormo iacet Ff Ioānes buta q post mortē fe cit multa miracula. ¶ De frē Gerardo.

In dicto loco Panormi iacet sctūs Ff Gerar dus laic3 de Valētia Lōbardie: quē inumeris miraculis de2 dieb3 nñis clax mūdo reddidit.

¶ Hic sigdē or2 de Valētia Lōbardie. decimo etatis sue āno: pñe orbat3: mfi laborātī infirmitate podagra3 & ptisis: per ānos. xiiii. fidelē deseruiuit. Qua mortua dū parētes eū ad capiēdā uxore rōne parētele fuscitā de cogerēt: nequa3 assensit. S3 sac̄tates pñas & ma ternas oēs tradēs paupib3: sibi3 nihil retinēs: ac pa triā parētesq3 reliquēs: usq3 ad ānos. xl. sue etatis i di

uerfis partib3 orbis stās: u3 pño rome: deide neapo li et demū in Sicilia i mōte Ethneo in quodā heremi torio: & uisitādo sanctuaria: ac pñiaz exercēdo: uitam suā trālegit. S3 postq sic dño ieiūis disciplinis & aliis rigiditatib3 carnē sūdēdo spūi dño militauerat: istigā te se pñe luminū q dragesimo etatis sue āno: ordinē fra trū minorū itrauit. Quo igressō. b. Frāscisci uestigiis ut uerus fili3 p oia cohesit. ¶ Hic sigdē amator fuit pñi puus paup̄tatis euāgelice: nihil hñs pñter tunicā habi tualem cordā cū femoralib3: & his usq3 ad mortē di ues. ¶ Austeritatis fuit maxie: nūq comedēs nisi panē & aquā: & semel in die. Lect3 ei3 fuit nuda hum3. S3 postq fuit panormi: cū iaceret in scti Ludouici capel la & hoc orādo: lectū habuit tabulā unius brachii in q poplites reclinabat dū oraret. Nil in pedib3 portās: s3 pedib3 nudis semp icescit. ¶ Et licet artissime in se eēt uite: in frīb3 tñ tot3 erat liberalis & larg3: gratuz hñs qcqd boni p frīb3 posset acgrere ad uictū perti nēs & uestitū. ¶ Dei grā castissim3 extitit. utpote uir3 go purissimus. ¶ S3 obediētē fuit mire. utpote suis p oia p̄latis obediēs. nō suā s3 p̄latō3 exequēs uolunta tē. Propter q & alias uirtutes qbus refulsit: dñs Iesus eū celebrē dedit mūdo signis & spū pphico & diuinis cōdescētionib3. ¶ Cū. n. ex hūilitate ip̄e sctūs frīb3 fa ceret coquinā: nā talia officia exercebat: utpote isirma rie. coque. refectoriū. uel rñdēdo ad portā frūm: in lo co Rādazio dū eēt & cognā faceret: cū i resurrectione dñi sctūs iste Ff Gerardus in quadā capella saret ad orādū de mane & iā eēt euāgelii decātātū i missa con uētus: pcurator frūm loci p̄dicti pgēs ad cognā ipsaz clausam reperit: nec adhuc ignis erat accēsus. Qui cū Guardiano diceret. Quid fratres comedēt hoc mane cū nihil paratū sit in coquina? Quo audito Guardian3 tristis & q̄rulosus ad frēs Gerardū accessit: cōquerēs q nihil erat paratū adhuc p fribus. Cui sctūs Gerar dus rñdit. Nō timeatis pñ: qā dñs bñ p̄uidebit pau pibus suis. Et corpore dñi eleuato: ad cognā prexit: seq3 in orōne dedit. Cōpletaq3 missa Ff Gerardus. p pradio fecit pulsari: & de duplici pulmēto diuinit3 mī nistrato: copiose frēs refecit & sapide: adeo q similes coquinā frēs nūq se comedisse pfessi sūt. Quod miracu lū statū frīb3 puincie innotuit. Et qā panormi ciuitas: caput est regni: & tñc multorū ciuū mercatorū & nobiliū copiositate & generositate erat cōferta: Sanct3 Ff Gerardus ad morandū ibidē est direct3 a ministro. Qui magno tēpore ibidē portā custodiēdo: frūm por tanari3 fuit & notissimus fuit oibus tā de ciuitate pa nonni natiuis q forēsib3 ibidē degētib3. ¶ In ciuita te ergo residēs panormi: orōne sua hec subsequētia fe cit miracula. Nā cū Ff Ioānes de Cathania esset gra uiter infirmus: sic q iā per tres dies nullo mō urīnam effundere ualeret: & iā uentre & pectine tumescētib3 dubitaret de morte: uisitatus a Frē Gerardo: & inter rogatus de infirmitate: cum ille eaz expressisset ac di ceret. Pater roga deū pro me: & ipse annuisset. Ingres sus ecclesiā statim q genua flexit añ altare: Frater ille migere cepit: & sic a dolorib3 fuit & morte liberat3. ¶ Vice alia dū Ff Gerar. quoddā uriale uitreū laua

ret pñte Guardiāo panormi: de ei⁹ manib⁹ cadēs sup
lateres: dū a Guardiāo fractū crederet: sanū de terra
leuauit. ¶ Dñs Hēricus de Abbatib⁹ iusticiari⁹ regis
in panormo: ifirmatus ad mortē & ab oibus medicis
despat⁹: pro frē Gerardo mittēs: & dū ad eū uenisset
suis se ofonib⁹ cōmēdās: rogauit ut p sua uita ad xp̄z
itercedere uellet. q⁹ & pmissit. Post cōpletoriū dum se
ofoni dedisset: surgēs ab ofone uocauit Guardianū
dicēs. Vadatis ad dñz Henricū: qā sanat⁹ est. Ad quē
ueniēs eū repit liberatū put sctūs pdixerat. Idez fecit
p qdā dñā nomine altadāma in dicta ciuitate ifirma.
Sūp dñz Ioānem de caluello ifirmū. id ipm faciēs sa
nauit. ¶ Soror cuiusdā nri fris noie comitissa: dolori
bus partus trib⁹ occupata diebus: cū Ff Gerardus a
frē suo fuisset ad eā adductus: tēgēs eā cūz ramusculo
cipssū: i nomie dñi. b. Frācisfci & b. Ludouici dixit. cras
hora none sctum mortuūz emittēs: & salua eris: & sic
euēit. ¶ Dū iret Ff Gerardus q̄redo uinū tēpore uinū
demiarū p ciuitatē Panormi. quēdā ciuez iuenit ualde
tristē. Qui de eā q̄situs rñdit q⁹ fili⁹ ei⁹ unicus & puer
in extremis laborabat: p tres enī dies nec comederat:
nec locut⁹ fuerat. Ad quē sctūs Gerardus dixit itrans
ad ipm. In noie dei. b. Frācisfci & b. Ludouici: dic puer
si uis aliqd: statū puer oculos apuit: & cepit loq. Et pe
tiit comedere panē. auellanas. lactucas. & multa alia.
Et sibi de p̄fatis apportatis nō potuit comedē. Tūc
ait. b. Gerardus: uis fili de pane scti Ludouici. Rñdit
puer uolo. Tūc sctūs Gerardus. extraxit de manica
panē albiſsimū & recētissimū: ac si fuisset tūc de cliba
no extract⁹: Immediatē cū puer cepit de illo pane an
gelico comedere ab oī fuit ifirmitate liberat⁹. ¶ Vice
qdā fri Leonardo ampulas fractas p sacrificio dū ser
uaret in capella scti Ludouici Panormi reintegrauit.
¶ Idē Ff Leonard⁹ cū eēt q̄rtanari⁹ nec possz ab ipa
curari: cū lachrimis supplex fact⁹ fri Gerardo ab ipso
frustū accepit de cipssō: quo imaginē scti tetigerat lu
douici: & cū ipso eū signauerat: dū ei⁹ mādato cipssūz
pdictū posuisset in uino & bibisset: statū fuit liberat⁹.
¶ Filiū maḡi Masi medici iudicio medicorū moriētē:
dū ad p̄ris istatū uisitasset: statū ut eū tetigit cepit alle
uiari a febrib⁹: & die seq̄nti hora tertia domū exēitē
sanū reddidit ut pdixerat. Dñā regina Helisabeth &
uxor regis Petri trinacrie cū septē hēret filias & nullū
filiū: rogauit. b. Gerardū ut p ea itercederet ad dñm
q⁹ meritis & p̄cib⁹. b. Frācisfci & b. Ludouici ei filium
masculū cedere dignaret: Quod cū fecisset. b. Gerar
dus: reuersus ad eā: dixit eā filium masculū pariturā:
quē uocaret Ludouicū: & sic euēit & est factū. Multa
alia p ipm dñs signa fecit i uita sua. ¶ Hic sctūs & si
alios sctōs oēs ueneraret: p̄cipue tñ ad. b. Ludouicū:
tūc nouiter canōizatū p̄cipuā habuit deuotionē. Cūz
quo multotiēs ē rept⁹ loq sicut frater cū frē & amicus
cū amico. Et qcqd opabat totū i dei noie faciebat. b.
Frācisfci & b. Ludouici. ¶ Claruit h sctūs ēt spū p̄phi
co. Nā ut dictū ē dñe regine Helisabeth pdixit de fi
lio masculo habituro. Predixit p̄dicto filio maḡi ma
si q⁹ sequēti die hora tertia iret san⁹ extra domū & sic
euenit. ¶ Cōitisse p̄dicte pdixit abortiuū pariturā ho

ra nonē: & liberadā: & sic contigit. Dñō Petro de An
tiochia cācellario regis Sicilie: cū tūmeret mori ob is
firmitatē quā patiebat: supplex eidē fact⁹: p quēdā mi
sit dicēdo. q⁹ nō moreret: s; liberaret: & q⁹ eēt dei ami
cus: & sic euenit. ¶ Vice alia dict⁹ dñs petr⁹ ifirmat⁹
mazirie misit ad sctm Gerardum ut p se oraret. Cui
rñdit q⁹ se disponderet q⁹ moreret. & sic ē factū. ¶ De
exercitu regis Roberti exñte i Sicilia: & termas obſi
dētē: pdixit q⁹ nō p̄sparet: sed cito recederet & subiz
to: & sic euēit. Dñō Gulielmo de mōte Cataro comi
ti Auguste: ogradulati de Castro Auguste q⁹ credebat
statim obtinere: Ff Gerardus dixit q⁹ castrū nō tūc s;
i mēse septio hēret: & sic accidit. Multis aliis iudiciis &
signis cōpertū est. b. Gerardū spū p̄phicūz habuissē.
¶ Habuit ēt h sctūs mirabilē aduersus demōes uirtu
tem: a qb⁹ spāl⁹ añ mortē p tres ānos in forma diuer
sarum bestiarū apparētib⁹: fuit multipl⁹ molestatus.
¶ Ductus qdā de mōte scti Iuliani demoniacus liga
tus ad ipm: cū ramūz cipressi accepisset: & figurā scti
Ludouici tetigisset: ac in oleo lapadis que corā dicta
imagie ardebat intinxisset: ac in ore demoniaci posuisset:
statū eū liberauit. ¶ Postq⁹ h sctūs mirificus in or
dine ānis. xxxv. in maxima austeritate uixerat: etatis
sue āno. lxxv. ifirmat⁹: uenit ad mortē: & die tertia añ
obituz ei⁹. s. in die bti Ioānis euāgeliste: & tūc fuit. vi.
feria: hora q⁹ xp̄us fuit exaltatus in cruce: apparuit ei
btā uirgo Maria cōsolās eū & cū eo loquēs p magnūz
tēporis spaciū: ut post uirginis recessum ipse suis se
cretariis reuelauit. Et tūc cognouit sue animē a corpo
re recessum. die uero dñico in festo scti Thome mar
tiris: cū uenisset ad eū qdā suus deuot⁹ & diceret. Ro
ga p̄ deū p me. Rñdit faciā: non hic sed alibi. Sic di
xit fri Laurētio ei⁹ socio. uado. n. ad paradisum. Post
modicū uero manus sctūs Gerardus iungens & orās
caput sup manus inclinās parūper: dū caput eleuasset
manibus iūctis: animā deo reddidit. ¶ Quo mortuo:
cum more solito campana maior pulsaretur: corda iu
xta manubriū est fracta: sed uidente populo & mirāte
per magnū temporis spaciū per manu angelī pulsata
fuit. ¶ Scita eius morte per ciuitatē oēs confluunt ad
locū: ut eum tēgāt: osculēt: & de eius tunica habitua
li pro reliquiis sūmāt. Membra eius adeo mollia erāt
& tractabilia: ac si uiueret. ¶ Per dies duos corp⁹ se
pulture minime potuit tradi ppter multitudinē pplo
rū. die uero tertia hora cometiōis: hostia ecclie clau
dētēs frēs: corp⁹ ei⁹ seplture dederūt: s; minime hoc ci
ues latuit. Nam tāto odore suauitatis subito tota ciui
tas ē repleta: quo admirātes tādē cognouērūt q⁹ corp⁹
scti: tūc traditū eēt sepulture. ¶ Sz q⁹ deus eū acceptū
haberet & magnū in gloria: mirādis signis & innume
ris placuit mundo demonstrare. Nam a die sui transi
tus qui fuit anno domini. M. ccc. xlv. usq⁹ in p̄sens ma
ximis corruscat miraculis. Corpore enim eius nōdum
humato: Mulier qdā contracta: dū corp⁹ tetigisset sta
tim est liberata. Puer noie Orladus tussim patiēs ma
ximā: cū istinctu paterno sctm Gerardū iuocasset: sta
tim sanat⁹ ē. Mulier noie beatrix febres patiēs & dolo
res iiacos: posita petia de tunica scti Gerardū. sup la

tus a dolore & febre statim est curata. ¶ Ff Bartholomeus de Castro Ioannis dū staret ad matutinū: arreptus subito a dolore iliaco: iuocatoe sc̃ti Gerardi statim extitit curatus. ¶ Mulier Bella nomine dum casu brachiū dislocatū hēret & dolores: fricante de tunica sc̃ti Gerardi sup brachiū: brachiū ad suū locū reuersus est: & ipsa a dolore liberata ē. ¶ Quidā Nicolaus nomine malū stomachi patiens: de tunica b̃ti Gerardi cū posuisset sup stomachū sanatus est. ¶ Contissa h̃ns oculos deprauatos ut nihil q̃si uideret: cū man⁹ sc̃ti Gerardi duxisset s̃r oculos: lumē recepit optatū. ¶ Matte⁹ de Marsilia h̃ns in mēbro occulto cancrū: posita pecia tunice sc̃ti Gerardi sup locū: habuit sanitatē. ¶ Ali⁹ qui infirmitatē cancri magno tēpore fuerat passus: de tunica sancti Gerardi iponēs: statim est curatus. ¶ Et nō solum in ciuitate panormi: sed in aliis mūdi locis p̃ sc̃ti Gerardi iuocationē & merita signa multa fiunt. ¶ Et q̃a amicus singulariter extitit Pisanorū in panormio com morantiū: in ciuitate pisana p̃ aliis mūdi locis de⁹ per ip̃m signa oñdit. ¶ Centum sexdecim demoniacos: a morte sua usq; ad annū. lvi. liberauit: sed a tēpore illo usq; in p̃sens credo q̃ b̃n ducēti & ultra sint liberati: & quotidie liberant iuocatiōe ei⁹ & suarū reliquiarū cōsignatiōe. ¶ Quinq; liberauit a submersione. Audi tum octo reddidit. Oculos cecis trib⁹ restituit: & a diuersis infirmitatibus oculorū decē liberauit. a diuersis infirmitatib⁹ brachiorū. xviii. curauit. A bullis. xviii. liberauit. Cōtractos qnq; extēdit. A diuersis dolorib⁹ & infirmitatib⁹ capitis. xii. sanauit. A carcerib⁹. viii. eripuit. A crurib⁹ fractis & dolore. xi. A dolore dētū. iiii. Mentecaptos. iiii. A febribus continuis. lxxvi. A febre tertiana & quotidiana. v. A percussione gladiorū. v. A lapide in uirga. ii. Mutos. iiii. Manus h̃ntes pditas. v. A maris piculo. xvi. Existētes in mortis articulo. xlv. A morbo caduco. vii. Sterilibus partū cōcessit. xviii. A part⁹ piculo. ix. A paralisi & trēore. iiii. A podagra. xii. ab infirmitate p̃putii. v. ab effusione sanguinis. vi. A dolore stomachi. vi. Ab egritudine uentris. v. liberauit. Pacē q̃ter posuit inter p̃sonas. Ac anialia irrōnabilia plura diuersimode curauit. Quod & q̃ta de⁹ opatus est p̃ hūc seruū suū beatū Gerardū in ciuitate pisana & si p̃dicta scripta sint: tñ alia sunt innumera q̃ nullo modo possent scribi. quāto magis illa que ubi iacet & alibi sunt facta. Ego ipse q̃ hec scripsi & cōposui: miranda uidi & audiui: que omitto ob breuitatē: quē dñs per ip̃m sc̃tū Gerardū opatus est. Et si miracula sc̃tū indicāt magnū apud dñm: credendū est beatum Gerardum magni meriti esse apud xpm b̃ndictū.

De prouincia Mediolani.

In prouincia Mediolani. In Legnano in comitatu Mediolani iacet Ff Leo archiep̃s Mediolani uir strenue sanctitatis. ¶ Ff Petrus de Archagna no qui fuit inquisitor. Et q̃a noluit hereticos de libro inquisitionis abolere: in loco q̃ d̃r Vmbrada guerciū ab eis martiriū recepit. ¶ Ff Antoni⁹ de Rosate de cōitatu Mediolani fuit p̃ fide a saracenis iter duos asseres sectus p̃ mediū.

De prouincia Dalmacie.

In prouincia Dalmacie. In Duratio iacet Frater An-

tonius archiep̃scopus Duratii. qui ultra mare pluribus annis predicauit sarracenis. demū obedientia factus est archiep̃s Duratii. Hic mortē suā p̃dixit. Sed mortu⁹ cū ēēt idutus habitu & paramētis: & in ecclesia fr̃ūz m̃ioz iaceret corp⁹ ei⁹: icepit sudare: & tā ualidus fuit sudor q̃ habitū & paramēta penetrauit: maneq; seq̃nti sup corp⁹ ei⁹ qdā p̃scherrim⁹ iuuēis apparuit nūq̃ pus uisus. Qui corā pp̃lo stās uitā eius a die natiuitatis usq; ad mortē recitauit: & post hoc disparuit: nūq̃ deiceps uisus ab aliquo. ¶ In Cathara iacet Ff Adā loci⁹ dicti fr̃is Antonii: q̃ horā mortis ei⁹ p̃dixit in q̃ & decessit. ¶ In tragurio iacet Ff Ioānes buca de albania: q̃ fuit magne austeritatis: & mortē suā p̃dixit: ac ei⁹ corporis lotura potata multos a diuersis infirmitatibus liberauit. ¶ In Breberio iacet Ff Andreas albanēsis. q̃ post mortē in meridie nullo uidēte duos captiuos a carcere liberauit: manētibus cōpeditus & carcere illesis. ¶ In cherso iacet f̃ Michael albanēsis socius in austeritate & p̃grinatiōe dicti fr̃is. Ioānis albanēsis. ¶ In ualle iacet Ff Iulianus de quo fit ibi festū. ¶ In Iustinopoli iacet Frater Monaldus q̃ fecit sumā monaldinā. ¶ In Pola est recōditus Ff Otto q̃ multis signis clarus extitit. Hic quēdā nomie Petrum h̃ntem apostema in gutture: ip̃m iuocāttem sibi apparēs liberauit. Ioānē priorē ecclesie sc̃te Marie habētē brachiū desiccātū: & manū tractā ad suū sepulchrū ad sanitatē p̃duxit. Puellā nobilē de Pola h̃ntēz crus cōtractū nec ualētē ambulare liberauit. Alio tū h̃ntē pedes retortos ad suū supulchrū liberauit. Martinū ab umbilico seu cigulo & isra paraliticū & cōtractū sanauit. Pueri os retortum usq; ad aurē: ad locum debitum & formāz reduxit. Marie oculorū lumine priuate: uisum restituit. Puerū cecū illuminauit. Mulieri cuidam mute loquelam prestauit. Et plures alios a diuersis infirmitatibus clementer eripuit.

De prouincia Romanie.

i Npucia Romanie in Nigropōte iacet Ff Petrus. hō mire p̃fectiōis: q̃ iter alia cū qdāz de mon ab icātatore uocat⁹ uēire tardasset: & ultimo ueniēs cū iterrogatus fuisset: cur tātūz uenire distulisset. Rōdit q̃a fr̃em Petrū ab orōne uolebā remouere sed nō potui. Quo audito incātator fuit conuersus & uite postmodū perfecte. ¶ Ibidem iacet Frater Matheus qui fuit magne p̃fectiōis & claruit miraculis.

De prouincia terre sancte.

i Npucia terre sancte iacet israhel̃s p̃ti fr̃es. ¶ Ff Iacob⁹ custos Sirie & martir. ¶ Ff Ieremias soci⁹ ei⁹ martir. ¶ Et alii septē fr̃es nostri martires: q̃ p̃pter fidē a Soldano Egipti Melchafa sunt decapitati. ¶ Ff Corradus de allis ob fidez decolat⁹ ē a saracēis. de quo d̃r q̃ sup corp⁹ ei⁹ in mare p̃iectū in p̃cellis stabat duo lumina p̃ tridūz. ¶ Fr̃es ñri duo alii: un⁹ antiqu⁹ & alter iuuēis: decorati sunt in capitib⁹ a saracenis. ¶ Frater Bartholome⁹ martinozi de mōte Politiano de prouincia Tuscie apud Cairū de Fabilonia p̃ fide a capite usq; deorsum sect⁹ fuit a Saracēis. ¶ Ff Ioānes de Etheopuicie Castelle p̃fessor dñi Infantis fernādi fr̃is Regis Aragōie. Hic Ff uite

& scie singl'aris iuit ad Ierlm. Sz postmodū capt' a soldano cū socio noīe Gonfaluio laico de puicia scti Iacob: & posit' in carcerib' socio ob pēas mortuo: ipse p'mittēte deo nō ualēs pēas sustinere: fidē abnegauit & ē fact' sarracen'. Verū uxore more eorū accipe noluit: & sic circa tres ānos stetit. Verū diuino spū tact' scripsit fratrib' de Cipro: ut mitterēt sibi duos fratres exnti in Cairo Babiloie: p quos uolebat ad fidē redire: qd & factū est. Vñ frater q accessit fuit capt' a sarracenis sed postea dimissus. Sed frater Ioānes post solēne p'dicationē & reuocationē eorū que negauerat: captus a sarracenis: primo uerberib' crudelissime celus deinde sale & aceto plagis asplis: demū sex clauis fuit crucifixus. s. duob' in manibus: duob' in brachiis: in medio. s. in cubito: & duob' in pedib'. Et cū in principio facies eius palida esset facta ex dolore: demū adeo rubicūda & leta ut oēs mirarent. Et sic uixit per tps semp fidē xpī affirmādo & Maumeth detestādo. ¶ Ff Ioānes de Neapoli diaconus cum Regi Gaze xpī p'dicaret: ac eū uellet ad fidē cōuertere: ab eodez captus & in frusta concisus est. ¶ Frēs nři alii. xvi. qui erant in terra p'missiois tēpore quo Rex Cipri Petrus Alexandria cepit: capti positi sunt in Damasco in carceribus per quinqz annos stantes i ferris & sine indumentis & ieiuniis probati uirtute fidei: gloriosa morte confessionis & perseuerantie obierunt. ¶ De prouincia Burgundie. De fratre Bonauentura de Balneo Regio.

i N puincia Burgundie. In Lugduno iacet pater & frater dñs Bonauentura de Balneo Regio puincie Romane: sancte Romane ecclesie Cardinalis. Eps albanensis. Qui cū iuueis miraculo sibi facto per beatū Frānciscū utpote de mortis faucibus liberato: ordinē intrasset: tante bone indolis honestate pollebat: ut magr Alexander de Ales diceret aliquē de ipso: q in eo uidebat Adā nō peccasse. ¶ Hic in septimo anno post ingressū ordinis legit sentētias Parisius: & in decimo āno recepit cathedrā magrālē. In tertio decimo āno ad regimē ordinis est assumpt'. decē & octo ānis ordinē rexit. Hic in primo caplo qd tenuit Narbone: cōstitutioibus ordinis formā deuit & ordinē. In caplo Pisis: puinciarū ordinis ut modo sūt facta est distinctio. ¶ Hic postmodū rogata capituli generalis legendā maiore & minore. b. Frāncisci cōposuit: quas modo h3 & tenet totus ordo. ¶ Hic p dñz Gregoriū decimū factus est cardinalis. ¶ Hic uidens se indignū cōione corporis xpī per multos dies abstinent a celebratiōe missarū. Sed humilitatē deus aspiciens cōsolatus est eū mirabilr. ¶ Nā audiente eo missam deuote: una de particulis hostie consecrate iaz diuise intrauit in os eius sacerdote nullatenus aduertente. ¶ Hic in Lugduno tēpore generalis cōcilii ad sanctos p'ēs appositus triūphātes suo letificauit confortio. Papa cū cardinalib' exegas sup corpus eius celebrante. Ipse opa multa fecit ut interius dicet. ¶ Hui' corpus dñ de sacristia esset positū in sepulchro nouo ubi nūc iacet corpore redactio in cinere: lingua inuēta est sana & integra: ac si fuisset nūq sepulta. Quod fra

tres uidētes eam in pixide eburnea ponentes in sepulchro eius recōdiderunt. ¶ Loc'us Viennē.

i N Viēna iacet Ff Michael. Iste aquā in uinū mutauit: & plura miracula fecit. ¶ Iacet ibidem Ff Dredo: cui seruiuit Angelus in missa: & pparauit ei oia necessaria p missa in quadā ecclesia deserta & derelicta: & alius Angelus ei equos preparauit ad ambulandum. ¶ Iacet ibidem Frater Gulielmus. Hic habuit spiritum prophetie. statim enim futura dicebat. ¶ Loc'us de Amoniacō.

¶ In Amoniacō iacet Ff Gulielmus ad cui' pces nauis distās: qā lōge recesserat ad portū statim rediit: sicut ipse frater optauerat. ¶ Loc'us Valentie.

i N Valētia iacet Ff Petrus martir. q ab hereticis ppter offm inq'sitiōis ipse & cū eo Ff Castellanus martirizati sunt. Qui post eorū mortem apparētes cuidā sanctimoniali infirme: primo totaliter sanguinolenti: postea totaliter gloriosi: premonentes eam q in crastino iret obuiam corporibus eorum pro sanitate recuperanda. Quod cum fecisset statim est sanata. ¶ Loc'us Diensis.

¶ In cōuentu Diensi iacet Frater Electus homo sanctissimus ualde. ¶ De prouincia Turonie.

i N puincia Turonie i pictauiā iacet Ff Gualteri' eps Pictauiē. Hic illuminauit cecos & multa miracula fecit. Hic sctūs h3 spālē g'raz liberādi & curādi hoies a qrtana. Hic sctūs ad mortē deueniēs quāda3 scripsit cedulā cū q i manu decessit. Et cū pictauiis eēt Romana curia. s. dñs papa Clemens qntus: q ipm iniuste ab epatu Pictauiē. deposuerat: epi & cardinales & alii plati adeēnt ad eius exegas: nulli p'dictā uoluit dare cedulā. Sz dño papa ueniēte: eidē statim mortuus tradidit. In cedula cōtinebat qūo ipse Ff Gualterius: qā iniuste ab eo fuerat depositus: infra tot dies dñm papā citabat appitū coraz eterno iudice. Et sic factū est. Nā die statuta subita morte papa ipse decessit. ¶ In dicto loco iacet Ff Simon minister Turonie. Ad cui' os spūs sctūs in spē colūbe uisus est. ¶ Loc'us Rodomarum.

¶ In Rodomis iacet Ff Rodulfus sacerdos cui angelus seruiert i missa. ¶ Loc'us de Cenomānis.

¶ In Cenomānis iacet Ff Electus cui in extrema uictiōe & aīe recomēdatōe qñ scti noiabant in letania: idē scti uisibilr apparebāt eidē frī. Quib' ipse cū risu & letitia magna reuerentiam faciebat: & tamen trib' diebus steterat quibus non fuerat locutus.

¶ De prouincia Aquitanie.

i N puincia Aq'tanie. In figiaco iacet Ff Aldemari' de filinio. Iste suscitauit mortuos: cecos: & uexatos a demōib' curauit. ¶ In sctō Africano iacet Ff Gulielm' q m'tis claruit miraculis. ¶ In aureliaco iacet Ff Rigald' q m'ta fecit miracula. ¶ Loc'us Tolose. ¶ In Tolosa iacet Ff Stephan'. Qui cū eēt pri' Abbas magn': dimissa Abbatia fact' est Ff Minor. Hic cū esset inq'sitor in partibus Tolosanib' ab hereticis occisus. corona martiriū meruit sublimari. ¶ Ibide3 iacet Frater Raymūdus eius socius. qui etiam martiriū cum eodem coronatus iuxta est sepultus.

De prouincia Francie.

Auctor of
ficii. b. Frā
cisci.

In prouincia Francie. In Parisi⁹ iacet frater Iu-
lianus Theutonicus. uir mire sanctitatis. qui
fecit historias. b. Frācisci & b. Antonii. & quo ad cātū
& quo ad antiphonas uersus & rñsoria. Quibusdā an-
tiphonis ad Magnificat & rñsorio. Carnis spicā: exce-
ptis. Hic añ ordinis ingressum fuit mag^r cātus in aula
Regis Frācoz. ¶ Iacet ibidē Ff Venātius laicus. cu³
quo multe aie in suo obitu de purgatorio ad celū euo-
larunt. sicut eadem die in Colonia est reuelatum.

De Fratre Ioanne Gualens.

Iacet ibidē Ff Ioānes Gualēsis mag^r in theologia
q³ sumā ualde utilē multoz tractatū cōposuit. Hic ar-
bor uite uocat. Hic in fine cōstitut⁹: cu³ diu sine loq³
pmāssisset: tādē loq³ cepit totus gaudēs & let⁹: ac dice-
re. Iudiciū meū factū est: ad patriā pgo: & sic diē clau-
sit extremū. ¶ De mag^ro Alexandro de ales.

Iacet ibidē mag^r Alexand^r de ales. q³ fons uite ap-
pellat. q³ sumā maximā fecit in theologia: approbatā
p dñm papā Alexandrū q^rttz: & p. lx. mag^ros in theo-
logia Parisi⁹. Et multas pokillas fecit sup scripturā sa-
crā: & glosas ordinarias ut dē. Hic miraculose ordinē
frūz miorz itrauit: & miraculose remāsit & glōse oblit.
¶ De puiciā puicie. De scō Ludouico epo tolosano.

In puiciā Prouitie iacet sc^rus Ff Ludouicus
ep⁹ Tholosan⁹: primogenit⁹ Regis Caroli
secūdi: cui⁹ uitā succite put potui iuenire hinc
inde: ponā. ¶ Hic sc^rus ex pte p^ris fuit de domo Frā-
cie. p^r. n. suus Carolus secūds fili⁹ fuit Caroli p^rmi di-
cti Marcelli: q³ Carolus primus fili⁹ fuit Ludouici re-
gis Frācoz: & Ff sc^ri Ludouici Regis Frācoz. ¶ Ex
parte matris (ut dicit papa Ioānes in bulla canoniza-
tiōis ipsi⁹. s. dñe Marie) fuit de domo Vngarie: de q³
domo sunt tres. u³. duo Reges & un⁹ dux sc^ri canoni-
zati. s. sc^rus Stephan⁹ rex. & sc^rus Ladislaus Rex. ac
sc^rus Hēric⁹ dux. q³ oēs fuerūt frēs dicte dñe Marie.
sc^rus Bella rex nōdū canōizat⁹: nepos fuit dcē dñe Ma-
rie. sc^ra Helisabeth canōizata ei⁹ fuit amita. Sic ergo
ex utroq³ parēte nobilissimis est ort⁹ parētib⁹. ¶ Hic
sigdē Carolus sc^rds: & si p^res habuerit filios: p^rmoge-
nitus ei⁹ fuit h⁹ sc^rus iuūis: & Ff Ludouicus. Cui ut
primogēito regnū Sicilie & Ierl^m debebat. Et qa m^r
ei⁹ unica fuit regis Vngarie: q³ alios filios non habuit
nisi m^rez ipsi⁹ dñam Mariā: rōne m^ris regnū Vngarie
suū erat. q³ oia ut patebit. xpi despexit amore ac dimi-
sit fact⁹ hūilis Ff minor. S³ q³o: ē uidēdū. ¶ Carolus
sigdē primus coronat⁹ rex p ecclesiā cōtra Māfredū
regnū siculoz obtinuit: interfecto māfredo ipoz rege.
Verū de Māfredo filie aliq³ remanserūt: & iter alias re-
mansit Cōstantia q³ nupta fuit Petro Aragonie. Et qa
Frācigene in isula Sicilie pessime se hēbat: ordinatiōe
Ioannis de procida interfectis p totā isulaz Sicilie una
die frācigenis: rex ipse Carolus primus isulā amisit Si-
cilie. Quā illico Petr⁹ rex Aragonū accipiens ob uxo-
rē: filiū suū secūdū. s. Federicū in dicta isula in regē po-
suit: ppter qd bellū ortū est iter Carolū & Petrū. Sed
idem Carolus cū se ppararet ad iuadēdū Siciliā diē
clausit extremū: regno dimisso Carolo filio suo. Qui

De ipsius
nobilitate

dū cōtra siculos exercitū parasset: uictus a Petro de
Aragonia captus est & duct⁹ Barchinonā. Qui Caro-
lus datis trib⁹ filiis suis obsidib⁹. u³. primogenito suo
Ludouico cū duob⁹ aliis: ipse rex Carolus ad suū re-
gnū est reuersus. Et cū pax p septēniū nō fuerit refor-
mata: sc^rus Ludouic⁹ cū duob⁹ frīb⁹ suis p tantū tps
Barchinone obses fuit. Qui in captiuitate posit⁹: non
puerorū mores aut lasciuorū s³ atiquorū & uirtuosorū
hoiū statū & opa psecut⁹: multis uirtutib⁹ cepit flo-
rere. ¶ Studio sciarū cu³ frīb⁹ suis tali in tēpore sic se
dedit: hñdo mag^ros in sciētis frēs minores. s. fratrem
Pontiū Carbonelli hoīem sufficientē & sc^rm: & alios
frēs minores: q³ infra septēniū q³ ibi fuit in grāmatica
logica scientia naturali metaphica & morali & sacra
theologia: adeo fuit sufficiētē istruct⁹: q³ & disputa-
re de p^rdictis sciret: docere & p^rdicare clero & pplo:
& dei uerbū pponere: ut scia putaret magis sibi itusa
diuinitus: q³ humanitus acquisita. ¶ Hic sc^rus & si pul-
cherrimus esset corpore: adeo (ut audiui a frē q³ uidit
eū) qñ p^rmō ep⁹ Tholosā itrauit: ut cōcorder mulie-
res oēs dicerēt & hoies se pulchriorē faciē nūq³ uidis-
se. Nec de uidēdo ei⁹ faciē poterāt satiari: & de uico
in uicū ibāt cuncti ad eū uidendum. Ac in mundi deli-
ciis enutritus: post carnis occupatiōis nullaten⁹ abiit:
Sed a pueritia amor castitatis sic eius affecit mētē: ut
nō solum mulierū aspectus colloquia & consortia ui-
tauerit: sed & uerba carnalia uel ad talia pertinentia
nullus eum loquentem audiuit. Vnde Barchinone dū
eēt obses: & hoies nobiles illius regni q³ eū uisitabat
uerba dissoluta aliquādo loquerent: ut ad malum eū
incitarent: adducendo ad eum uirgines puellas & no-
biles: ipse uir angelicus & purissimus: quasi ribaldos
a se abiciebat. Fratresq³ suos acutissime reprehende-
bat: cum se dabant aspectibus mulierum: nec aude-
bant propter ipsius reuerentiam & timorem aliquid
agere inhonestū. ¶ Sue uirginitatis testes fuerūt fra-
tres qui ipsū nutrierunt: qui in sua iacebant camera:
& sibi a pueritia aliterunt: & ipsū angelice puritatis
fuisse: testimoniū reddiderūt. Vnde ei⁹ conuersatio in-
ter homines quo ad hoc poti⁹ angelica fuit q³ huma-
na. Perhibuerūt etiā testimoniū nobiles uiri cu³ fratri-
bus p^rdictis: q³ nūq³ ex quo natus est usq³ ad uigēsi-
mū quartū añ in quo decessit: ab ei⁹ ore exiuit uerbū
nec iocose nec seriose unūz lasciuū: aut declarans seu
iporās aliq³ inhonestatē: s³ semp uerba eius castissima
fuerūt & hōesta: & q³ mai⁹ ē tā seclāris q³ Ff & ep⁹ oēs
aspectū & oēs cōtū mulierū ppetuo uitauit. ¶ Dñs
papa Ioānes in bulla canōizatiōis ei⁹ ponit: q³ exce-
pta m^re & sororib⁹ cū nulla muliere solus cū solo ali-
qñ ē locut⁹. ¶ Quo ad hoc referā qd h⁹ sc^rus circa so-
rorē suā reginā egit in Aragoia. Cū. n. uēisset ad eū ui-
sitādū: nullo mō potuit obtinere p^rcib⁹ qbuscūq³ ut eaz
in faciē aspiceret. Sed rñdit q³ erat fatua hoc petens.
¶ Dñe Ioāne regine Francie cognate sue: utpote filiū
duorū frūz: rogāt ut i suo aduētū more nobiliū de Frā-
cia eā recipet ad āplexū & osculū: nullaten⁹ acquiri-
& si sumā deuotiōe ferret ad ip⁹. ¶ Nō solū uerba iho-
nesta unq³ fuit locutus: s³ talia dicētes grauiter argue-

De eius
exercitio
in studio
sciarū.

De corp⁹
ei⁹ & an
puritate

bat. Oculos suos ab oī aspectu mulierz adtererat: ut nullā aliqñ aspiceret. Nā dñs erat suorū oculoꝝ. Tholose quedam dñā cum audisset eū de hoc comēdari: respōdit. Ego pbabo. Cūq; ad eū iussit & ipm dum esset in ecclesia diligētissime considerasset: reuerſa ad domū dixit uicinis. Vere iste dominus sc̄tus est. Nunq̄ .n. uidi aliquē qui suis dñaretur oculis nisi istum. ¶ Sa cte ofonis studiū hic sc̄tus nōdū fact⁹ ff minor spā liter habuit in amicū. Nā ut de hoc attestabat rex Robertus & ei⁹ frater ac domicelli sui nobilissimi qui in sua iacebant camera: cū esset paruulus & tenellus oī tēpore postq̄ seruitores sui recesserāt: surgebat de lecto: & in ofone & lachrimis usq; ad mediā noctē p̄ſtebat. Et a fratrib⁹ qui eū in cōfessioē audiebāt: fuit multotiē rephensus de hoc ppter eius delicatiōē. ¶ Vnde in illis dieb⁹ cū semel ad ofonē surrexisset: & staret usq; ad mediā noctēz peruiḡil in ofone: essetq; lumen ardens in camera sicut mos est nobiliū: & dñs rex Robertus & ff eius dñs Raimūds in lecto eius essent: cū oēs simul dormirēt: & actualiter uigilarent: Viderūt sc̄tm Ludouicū ad ofonē surrexisse. Cūq; ispicerent: cōspexerūt unū gattū nigerrimū & magnū: sicut esset unus canis saltantē super eū: & p̄liantē eū eo: quē ipse facer iuueis Ludouic⁹ signo crucis facto a se abigebat. Et cum plurib⁹ uicibus sic fr̄ eū saltasset: exclamauerūt pueri. s. Robertus & frater: statiz dispa ruit gattus ille. Quod aduertens sc̄tus Ludouicus ab ofone surgēs uenit ad eos: & iuramēto eos astrinxit: ut q̄diu uiueret: nulli qd̄ uiderant referrent. Factus aut̄ frater minor dormiētib⁹ focis: surgens ad ofonē deuote orabat: & interdum in terra cubitabat. ¶ Hic sanctus taz ex grā q̄ dono nature hoc hēbat p̄cipuū: ut ad pauperes & spāliter leproſos manus suas libenter extenderet: & ipsos personaliter uisitaret. Barchinone dum esset obſes: nec ipse adhuc erat. xviii. annorū: uisitabat leproſos suis manibus eburneis & pulcherrimis quib⁹ oēs alios excedebat: eorum lauabat mēbra: tangebāt ulcera: educebat saniem: & in oscula deuotiſſime pruebat. Et hoc spāliter in hebdomada sc̄ta: & singulariter in dñi cena faciebat. ¶ Nam ut testis fuit rex Robertus & alii qui p̄ſentes fuerūt. Cū semel in cena dñi uocari fecisset oēs leproſos de ciuitate Barchinone ad suū hospitium ut eorū pedes lauaret & cibaria ministraret: memor dñi cuius aspect⁹ apparuit leproſus percussus & humiliat⁹ illis dieb⁹. Cūq; oēs leproſi cōuenissent ad eius hospitiiū: Affuit unus statura permaximus: & in illa infirmitate horribilissimus: ita qd̄ dñs rex Robert⁹: & dñs Raimūds eius ff hoc uidētes sūme timuerūt. Ad quē accedens uir dei Ludouic⁹ hunc diligenti⁹ lauit & deuotius q̄ alios: ac studiosius sibi seruiuit in mēsa: necessaria ministrando. Sed cū in crastino in die parasceues in memoriam passionis xp̄i qui apparuit leproſus in cruce: p̄ſatum leproſū in suo hñe uoluisset hospitio: in tota ciuitate nō est inuent⁹ diligētissime requir⁹. Et cū fuissent ceteri leproſi interrogati. Rūderūt qd̄ nūq̄ aliquis talis affuit inter eos: nec unq̄ illum uiderūt. Vnde pie credendū est ipm fuisse dñm Iesum xp̄m: uel eius

De studio
sc̄te ofōisDe ei⁹ ad
pauperes
pietate

angelū: q̄ in specie leproſi horribilissimi se uoluit exhibere b̄to uiro: ut eius humilitatē pbaret ac uirtutē. ¶ Factus ēps Tholosanus cū mādasset ingri de ſuo rum q̄titate redditum. De quadraginta milib⁹ librarum: decēz milib⁹ pro ſuis retentis expēſis. xxx. milia distribuēbat pauperib⁹. ¶ Omni die. xxv. pauperes i domo ſua reficiebat: quibus aquā manib⁹ ifundebat: fercula apponebat: ſcindēbat panē poplite genuſſexo & ſeruiebat. Aliis ēt pauperib⁹ largas faciebat elemoſinas tam publicas q̄ priuatas. Hospitalia aut̄ uisitabat pauperū leproſorū. ¶ Semel eundo Parisius pauperi quē reperit p̄priā cappam dedit. Nullū q̄tūcūq; pauperem & deſpectum dedignabat. ¶ Quadā uice accidit qd̄ ipſo tranſeūte cum tota familia ſua: quedā mulier paupercula & antiqua in quodā tugurio hūilī & deſpecto iacēs: clamaret cōfeſſionē humiliter petendo: Et cum aliqui de ſacerdotib⁹ uellent de equis deſcēdere ut eam audirēt: dixit sc̄tus Ludouic⁹. Nequaq̄ ſed ego deſcēdam & audiaꝝ eam: qm̄ ad me ſpectat. Deſcēdit: tugurium intrauit: eaz audiuit ad cōfeſſionē: cōſolatus eſt eam & elemoſinam impendit. Egreſſus aut̄ inde plenus fuit pediculis & immūdia: quod uir ſc̄tus cū magna cōſolatiōe cōſpexit gaudēter: & cū riſu portauit pediclos: & huiusmodi gēmas pauperū uocabat. ¶ Qualis hic ſc̄tus exiſteret & futurus eſſet: nō ſolum p̄ſata oſtēdebant: ſed maturitas q̄ hēbat in geſtu & aſſatu ac conuerſatiōe. Si ſpācium duceretur cum fratrib⁹: illis ſolaciantib⁹ & eqs ſuis currentib⁹: ipſe ſemp maturiſſime & deuotiſſime p̄manebat: nec aliquā laſciuiam oſtēdebat: ſed ſūmaz maturitatem. ¶ De ipſo poſt eius morteꝝ nobiliſſimi uiri qui eum agnouerant ab initio uite ſue usq; ad finem: tactis ſacroſanctis teſtimoniū perhibuerūt: nūq̄ ſe uidiſſe & audiſſe aliquīd de eo: unde poſſet notare quiſq; peccatū mortale de eo. Cū omnis act⁹ uite ei⁹ & ſecreta eis eſſēt nota. Adeo fuit plen⁹ mititate ſua: uitate humilitate ac colūbina ſimplicitate: ut ad eum accedere poſſz quilibz q̄tūcūq; modicus paup̄ & deſpectus. ¶ Cernēs uir deo deuotus mūdū tranſire uelut umbram: ac amicū mundi dei effici inimicū. Dum adhuc Barchinone in obſidione eēt poſtus obſes. uꝝ. patris ſui: mūdū abdicare p̄ponēs: ibidē uoluit effici frater minor. Sed hoc nō ualēs perficere: quia frēs de p̄uicia Aragonie p̄ timore eum nō recepiſſent: tūc uotum ſolēniter emiſit de intrādo ordinem fratrum minorum. ¶ Sed cum deo placuiſſet qd̄ poſt ſeptēniūz quo obſes fuit: inter regē Aragonum & patrē ſuūz pax eēt facta: cūz a regno Aragonie abſceſſiſſet: & ueniſſet ad montē Peſulanū: ibidē uotum ſuum quod de intrādo ordinē fratrum minorū fecerat: uoluit adimplere. Sed timore patris eūz fratres recipe formidantes: iterato in dicto conuentu ſolēniter uotum fecit de intrādo ordinem fratrum minorū. ¶ Veniēs uero Romā in p̄ſentia domini pape Bonifacii octauī: & regis Caroli patris ſui: cum ſibi introitum diſſuaderēt ordinis fratrum minorū: & ſi intēdebat mūdū relinquere: qd̄ p̄uifioni de ſe facte eccleſie Tholoſane itēderet. reſpōdit. nūllatenus talī p̄uiſiōi ſe preſtiturūz aſſenſūz: niſi prius

De mori
ipſi matu
ritate.

uotum quod fecerat de intrād o ordinē fratrum minorū
 perfecisset. Et sic ānuente papa p̄dicto: in sui p̄sentia
 ad ordinē receptus per fr̄m Ioannem de Murro tunc
 eiusdem ordinis generalē ministrū fact⁹ est fr̄ minor:
 & filius b̄i Francisci pauperis crucifixi. ¶ O q̄lis fuit
 iste mūdi cōtēptus sct̄issimi iuuenis. Qui regnū Sici-
 lię & ierusalem qd̄ sibi debebat ex patre ut primoge-
 nito: ac regnū Vngarie: qd̄ sibi debebat ex m̄re: comi-
 tatū puincie & Floquarqueri: p̄ x̄pi amore reliq̄. n̄
 hū oīno sibi de mūdiālib⁹ reseruās: nec ordinē aliquē
 habētū saltem in cōi uoluit intrare: sed ordinē beati
 Francisci pauperissimū: qui nihil dat suis fratrib⁹: nec
 in pprio: nec in cōi. Nec in senectute sed in iuuetute:
 erate. u3. ānoꝝ. xix. uel ad plus uiginti. ¶ Habitu igit̄
 induto ordinis corā papa & cardinalib⁹: statim disp̄-
 satione apposita: in manib⁹ dicti generalis & coram
 p̄fatis fecit p̄fessionē de perpetuo seruāda regula fra-
 trum minorū. ¶ Verū & si intentio sct̄i eēt stare in or-
 dine & uiuere sicut unus simplex fr̄ minor: quia tū ex
 regula quilibz frater minor mandatis Apostolicis de-
 bēt obedire: quare mādante sibi papa q̄ assēsū prebe-
 ret puisioni de se facte ecclesie Tholofane: ut uerus
 obediens mādatis apostolicis: ut dicit papa Ioānes in
 bulla: obediuit. ¶ Factus igit̄ eps Tholofan⁹ de p̄fe-
 cto tendēs ad p̄fectius: & de boho pertingēs ad me-
 lius: que ante uirtutū acquisierat: positus sup̄ candelab-
 rum suū lumen cepit plenissime resplendere: exēplar se
 ostēdens tam subditis q̄ prelatis: taz secularib⁹ q̄ aliis
 uite & perfectionis. Cepit enim carnē suam crucifige-
 re cum uiciis: disciplinis ferreis aliqñ per seipm qm̄q;
 per socios se fortiter disciplinans: deferendo p̄ cami-
 sia rudem stamineam: & chordam grossāz ad carnez:
 multoties lectū declinando dormiebat in terra: & sic
 carnē sp̄ui seruire coegit. Et lz in eius mēsa de duplici
 ferculo daret: de uno solo & pax̄ comedebat. Et quia
 nihil querebat mūdi: hinc est ut dictū ē q̄ de suis red-
 ditibus quarta parte retēta: tres alias partes eroga-
 bat pauperib⁹ & egenis. ¶ Hic uir sct̄us deuotiōe p̄-
 cīpua ferebat ad crucem & dñi passionē. Vnde ob re-
 uerentiaꝝ passionis x̄pi: offm̄ passionis: manib⁹ p̄ten-
 sis in modū crucis omni die p̄soluebat. ¶ Factus ue-
 ro sacerdos omni quasi die celebrabat: cōfessione pre-
 missa. Et omni die cōfitebat. Et qñ ibat per uiaꝝ q̄tū-
 cūq; esset fessus aut calidus: nihilomin⁹ celebrabat.
 Et si nō iueniebat capellā: faciebat in aliquo pulchro
 loco tentorium erigi: & in altari portatili celebrabat.
 ¶ Orationi assidue incūbebat: & in eadē cubando in
 terra pernoctabat. ¶ Humilitatē iste sct̄us nō solum
 ostēdit seruiēdo pauperib⁹ in mēsa & hospitalia uiuē-
 tando leprosoꝝ: ut supradictū est. sed in aliis ip̄az sibi
 placentē ostēdit. Veste enim semp humili ut dicit pa-
 pa Ioānes in bulla fuit usus tam in habitu q̄ in corti-
 nis & lecti coopertorio de colore bruno p̄dicta ha-
 bendo. Nolebat hic sct̄us ex humilitate: cū declina-
 bat ad loca fratrum q̄ fr̄s facerēt apparatus p̄ ipso.
 ¶ Vnde semel ad quedā locum fr̄m declinante: cum
 fr̄s eum excepissent: & camerā p̄anis acquisitis cum
 armis Francie & Sicilie ornassent: indignat⁹ oīa fecit

amoueri dicēs. Charissimi fr̄s: iste lectus nō est fra-
 tris minoris. Et per totam noctē dormiuit nō in lecto
 sed in terra in lignū p̄fundissime humilitatis. fr̄ mior
 esse uoluit & nil aliud optabat: nisi episcopatu renun-
 ciare: ut fr̄ minor & simplex remaneret. Hac de causa
 ibat Romā qñ in itinere mortu⁹ est: ut renūciaret epi-
 scopatu & fr̄ minor remaneret. ¶ Semel dormitoriū
 fratrum Tholose dum intrasset: heu inquit qñ uidebo
 me eē sine ep̄atu: ut siz in uno loco dormitoriū: sic un⁹
 pauper frater & simplex. ¶ In caplo dñi semel eēt: &
 qdam frater sibi diceret: q̄ multū ordinem honoraue-
 rat de sua persona insigni. R̄ndit impatiēs ex humili-
 tate: & quodāmō indigne ferēs. Maledicitis fr̄ maledi-
 citis imo ordo multum me honorauit qñ dedit mihi.
 habitum suum. ¶ Et licet hic sct̄us mitis eēt & humi-
 lis ac gratissime cōuersatiōis: erat tñ uitioꝝ obiurga-
 tor. ¶ In eius mēsa non erāt uerba garrula & iocosa:
 sed otinue diuina lectio añ cū legebat de biblia: quā
 hoies euz diligētia & silētio auscultabāt. Ordinādos de
 uita examinabat & sufficiētia: & s̄s ad b̄nficiapmo-
 uendos. Ordinatiōes clericorū cū maxima celebrabat
 deuotiōe: ac clericos comam nutriētes manu propria
 rōdebat. ¶ Predicabat populo & clero multoties. Nā
 p̄dicauit Rome in cōsistorio: Parisius Tholose i mō-
 te Pefulano & aliis locis: nec uolebat unquā q̄ pulpi-
 tus p̄anis adornaretur: imo si erāt faciebat remoueri.
 Nec cappam tenebat in dorso: sed ip̄az exuēdo: ut fr̄
 mior manēs sic p̄dicabat & sermocinabat. ¶ Et adeo
 eius p̄dicatio fuit utilis & fructuosa: q̄ nōnulli iudei
 ad fidē sunt cōuersi: quos sacro fonte baptismatis i-
 nouauit. ¶ Et quia nō sufficit incipe nisi hō p̄sueret.
 Hic sct̄us sicut feliciter icēpit: sic & gloriose cōsuma-
 uit. Vnde dicētib⁹ sibi fratrib⁹ sociis: q̄ qdā secula-
 res dicebāt se hēre meliorē sct̄iorē & nobiliore ep̄m
 de mūdo: lz timebāt ne sicut ceteri: ab huiusmodi san-
 ctitate euz mutari. R̄ndit cū lachrimis & eiulatu. Añ
 me de⁹ subtrahat de hac uita. ¶ Hic sct̄us cū audi-
 ret loqui de gloria celesti aut de aliqua deuota mate-
 ria: statim puocabat ad lachrimas. ¶ Et quia uirtuti-
 bus eius uita fuit mondo insignis: placuit deo ut mū-
 do ēt esset signis clarus & miraculis. ¶ Mulier quedā
 nobilis de Tholosa. xiiii. annis fluxu sanguinis fatiga-
 ta: cum nullo modo posset curari b̄nficio medicie: ad
 hunc sct̄m deuotionē cōcipiens dicebat intra se. O si
 possem tangere simbrā uestimēti eius salua essez. Et
 dum sct̄us equum ascēderet: impulsit se in pressurā: &
 tangens eius habitū statim sanata est. ¶ In mōte Pe-
 sulano dum p̄dicasset: quedā mulier h̄ns dolores ue-
 hemētissimū capitis: cum manū eius posuisset sup̄ ca-
 put suum statim liberata est. ¶ Quidam fr̄ febrē cōti-
 nuam patiēs: dum rogasset euz q̄ eum signaret: signo
 crucis facto statim liberatus est. Multa alia signa fecit
 que non reperi. ¶ Hic pontifex b̄ndictus & si ea
 que ad episcopū pertinet ageret sine querella: tamen
 in tali eē pontificali statu: animus eius molestabatur.
 Aspirabat. n. totis p̄cordiis cum aliis fratrib⁹ minori-
 bus subditis & nō platus deo seruire. Vnde semel ob
 hoc suspirati: cum locū fr̄s dixissent: q̄ saluti aiarum

de ei⁹ uite
austerita-
te.

De ei⁹ de
uotioe.

De ei⁹ hu-
militate.

De ei⁹ se-
ueritate.

De ei⁹ p̄-
dicatione.

De ei⁹ mi-
racula.

De ei⁹ mo-
te glorio-
te.

subiecti populi utilis erat q̄ eēt pōtifex. Et si ex hoc
 consolaret aliquāter: tñ ut subditus remaneret fra-
 ter minor: ad hoc suus totus inducebat affectus. Vo-
 lensq; qđ pie gerebat in pectore: effectui demādere.
 u3. de renūciatiōe ecclesie Tholosane in manib; dñi
 pape Bonifacii: ut maneret deiceps simplex frater mi-
 nor: de Tholosa recessit: ut Romā adiret. ¶ Et ueni-
 ens ad comitatū puincie castrū de brignola ubi ut dñ
 fuerat ortus: grauiter cepit infirmari: & sentiens se a
 dño euocari: in tali posit; infirmitate deuotissime con-
 fessus est: ac dñi pcepit corpus. Cui iuit in occurſu; &
 si debilis eēt ualde. Cruce ē sibi data per quēdam ex
 sociis in leāto genuflexit ut potuit: ac in orōne deuota
 & silētio postmodū diu mansit. Cūctis tandē in eo mi-
 steris expletis: Anno dñi. Mccxcvii. vi. kal. septēbris:
 morte adueniēte ad deū fontē uiuum quē semp sicie-
 rat prexit. ¶ Et quia se sepeliendū in Marsilia in loco
 fratru minoz dimiserat: dum de brignola corp; eius
 Marsiliam duceret: apparebāt nobilibus qui comita-
 bant sctū corpus quasi lancee radiose super ip̄s cor-
 pus de celo descēdentes. Cum aut puenissent ad quā-
 dam planiciem ppe Marsiliam: cerei qui erāt extincti
 subito celesti lumine sunt accensi. In ecclesia igit frūz
 minoz ipso solēniter tumultato: sicut uidit quidā baro.
 & multi qui aderant: hic sctis super altare apparuit:
 indutus pontificalib; cum mitra & baculo pastorali:
 facto signo crucis sicut cōsueuerat populū bñdicens.
 Quot uero per ipm deus facit & fecerit miracula lon-
 gum foret enarrare. ¶ De sex mortuis. & ix. aliis a di-
 uersis ifirmitatib; liberatis ponit bulla dñi pape Ioā-
 nis. Sed multos alios suscitauit a p̄dictis. ¶ Marsilie
 duo erant frēs carnales: quoz unus alium occidendo
 captus fuit ex hoc & decapitatus. Sed cū amboz cor-
 pora in ecclesia sancti Ludouici eēnt: inuocatiōe eius-
 dem sancti Ludouici facta a mīe: caput uni? se cor-
 pori cōiungēdo: ambo sūt a mortuis suscitati. ¶ In ci-
 uitate Aretii puer natus mortuus: inuocatiōe scti Lu-
 douici suscitatus uocat; est Ludouic; qui fuit postea
 frater minor. ¶ Alium puerū oppressuz ab equo cur-
 rente & mortuum: inuocatiōe scti Ludouici facta a
 mīe a mortuis & omni lesione curauit. Multis ē fecit
 & facit gr̄as sp̄ales. ¶ Nam quēdā de ciboccolo comi-
 tatus perussū qui erat iniuste de homicidio inculpat;
 & eculei pena cōfessus: cū decapitari deberet de ma-
 ne: & suam innocentia sctō Ludouico cōmēdasset: de
 nocte sctus Ludouic; accepit eum dormiētē cū cōpe-
 dibus & catenis de carceribus: saluo hostio carceris:
 & per. xii. miliaria in loco fratru de Ciboccolo ad pe-
 des altaris sic dormiētē posuit. Et cū sic repert; esset
 a frīb; recitata uisiōe sancti Ludouici: ad se sic cōpe-
 ditum & liberatū potestatem Perussū & alios ciues at-
 traxit. Qui hoc uidētes deū in suo sctō Ludouico lau-
 dauerūt. ¶ Quicūq; tria pater noster ad honorē trini-
 tatis & ipsius scti Ludouici dixerit: q̄cūq; gr̄am petie-
 rit a dño: meritis bti Ludouici ipetabit: sicut ipse san-
 ctus cuidam ciui Pisano naufragati eidem apparēdo
 p̄dixit. Que cū dixisset ab omni maris periculo statiz
 fuit liberatus. ¶ Frater Franciscus forinca de Senis in

monte Policiano dum staret: & quoddam lignū super
 quod aliqu fuerat horrologiū de muro ui uellet extra-
 here: subito cū dicto ligno & capite reflexo ad inferi;
 super gradus cecidit q̄ sūt ante capellas: & dictis gra-
 dibus caput allidens cū renibus: cū debuisset statiz ul-
 mori uel cōminui inuocatiōe bti Ludouici p suo au-
 xilio dum caderet: nihil mali est passus. ¶ Multa alia
 per diuersas orbis prouincias precibus. & meritis hu-
 ius confessoris deus signa & mira stupenda facit: que
 breuitatis cā omitto. Ad laudem Iesu xpi Amē.

¶ In eodem loco Marsilie iacet fr̄ Vgo. qui plen; spū
 sapiētie & intellect; uita sublimis & efficacissime do-
 ctine fuit. Hic cōposuit libellū de triplici uia in sapiē-
 tiam pueniēdi: & regulam mirabilr exposuit. Hic sig-
 gnis suam astruit sanctitatem. ¶ Locus narbone.
 ¶ In Narbona iacet frater Electus laicus: q̄ una die
 septē frēs a diuersis lāgorib; curauit. ¶ Loc; d'arelate
 ¶ In Arelate iacet frater Monaldus qui uidit beatum An-
 tonium predicaret ibidez de titulo crucis. frēs cōsignā-
 tem & benedicentem. ¶ In eodem loco iacet fr̄ Bel-
 trandus de Bollega uir magne sctitatis & pfectiōis.
 ¶ De sanctissimo fratre Rogerio de puincia.

Rater Rogerius qui fuit de puincia puincie
 ubi iaceat nō reperi. Hic fuit hō sanctissim;
 & totus in diuino amore ignitus. Hic in to-
 ta uita nunq̄ habuit uanam gloriam de aliquo actu
 uirtuoso. Ad ordinem minorum uenit diuina reuela-
 tione: & habitu accepto totus mutatus est in uirū al-
 terum. ¶ Sepe magna temptatione uexatus: supata
 tēptatione: in tanta copia gr̄a est sibi collata: q̄ q̄ ci-
 to tēptationē sentiebat tam cito extinguebat. ¶ Qua-
 dam uice tantū habuit de suis peccatis dolore: q̄ post
 illum dolorem certissime nouit a deo oia pēta esse si-
 bi dimissa. ¶ Conſitebatur omni die nouem: uel decē
 uicibus. Oculos sūma custodia obseruabat: nec mulie-
 rem facie attendebat: omnem occasione; pēti fugiēs:
 ne deus eius incuria defereret mentē. ¶ Nam semel
 cum socio cuidam mulieri cum obuiasset: & petiisset
 a socio si illa esset talis mulier: Et ille dixisset q̄ sic.
 Adiecit socius. Non uidistis eaz in cuius domo totiēs
 eam uisitastis: & in porta ecclesie locutus fuistis. Re-
 spondit q̄ nūq̄ in facie uidit: nec etiā matrem suaz. Et
 cum a socio interrogaret: Cū ipse in facto mulierum
 esset securus: cur tantum timeret eas aspicere. Rndit
 frater inquis. In potestate hoīs est uitare occasiones
 peccandi. Et ideo q̄ diu homo facit qđ suuz est: & do-
 minus facit qđ in se est tuēdo hoīem a pēto: Impossi-
 bile ē q̄ de? unq̄ deferat mentē quā possidet: nisi ho-
 mo habeat culpam dū nō uitat oēm occasione; pec-
 candi. Ex quo tu exponis te periculo per occasionem
 quā tu poteris uitare: & maxime in tali tēptatiōe ad
 quā homo multū declinat ex corruptiōe nature: consi-
 dens de uirib; tuis: iam tūc nō obligat te defendere:
 sed pōt sine omni iniustitia tuis uiribus in quib; cōfi-
 disti te dimittere. ¶ Et dicebat q̄ mens que deū dili-
 geret: ita tarde sciēter declinaret ad uenialissimum
 pētm de mūdo: sic ad mortalissimū. ¶ Verbū ociosuz

De mira-
 culis post
 mortē ei;
 factis.

sume uitauit. Imo cuidam fratri sibi ualde familiari i^o posuit pro quolibet uerbo ocioso: ut semp & statiz diceret flexis genibus. Miserere totuz. Credo in deū. Pater noster. Salue regina. & Ave maria. Nec ipz uoluit absolvere: nisi q^d nō statim teneret dicere nec flexis genibus. ¶ Et ne falsitas in suis uerbis posset reperiri: uix aliquid dicebat q^d ibi nō apponeret forte. In cibo aut & uigiliis lecto & uestimento satis cōmunis erat secū dum exteriorem hoīem. Fuit aut alta deuotio eius & profunda cognitio & cōtemplatio de deo. Vnde cum sibi fieret mentio de raptu fratris Egidii. Rndit q^d facillimum erat rapti menti eleuate. Scio inquit hominē qui pluries in uno matutino fuit raptus ad altissimos intellectus diuinorū: & ille homo infinities restitit raptui: & aliqui tantā uim opportuit eum facere ut recedat a deo suo & fugiat: quātam aliquis facit ut appropinquet ei. Et cum frater cui dicebat miraret: & peteret quare. Rndit. quia adeo deus aperit illi hoī sinuz grē sue & bonitatis: q^d certissimo lumie cognoscit: q^d si figeret oculum in his que uidet: in perpetuū nō rediret. Ac cum iterum frater ille. s. Raimundus confessor suus cum admiratione q̄reret: q^d periculū esset si nūquā rediret: Rndit. Sic inquit ille stat^o est securior status qui possit esse in mūdo: ita est periculosior q^d possit esse: nisi tantuz crescat discretio q̄tum deuotio. Est ergo discretio q^d seruus uilissimus accedat ad amplexus & oscula tāti regis q̄ncūq^z uocat^o. Ponat me cū filiis inq^z: & tūc securus accedam. Quādiū enī seruus sum & in statu in quo possum ab eo eternali separari: debeo fugere eius amplexus & oscula q̄tū possum. ¶ Dixit confessori suo q^d semel in missa adeo fuit raptus alte & deo unitus: q^d uidebat sibi q^d eēt de^o. ¶ In hebdomada sc̄ta quādā uice pluries in die dicebat illū uersum. Infirmata est in paupertate uirt^{us} mea. Et cum a suo cōfessore super hoc interrogaret: quare sic dicebat. Rndit. Non ne bñ infirma est uirtus anie mee: que nō pōt sustinere deum suuz? Adeo. n. se cōiscat q^d pre nimietate dulcedinis: nō ualēs sustinere: o^z eam clamare & dicere. Dñe recede a me: quia nō possum sustinere abundantia dulcedinis tue. ¶ Illo anno quo mortu^o est in hebdomada sc̄ta ibat per hortū dicendo uoce submissa: quādo moriar dñe: qñ moriar? Et cu^z cōfessor suus hoc audiret & diceret sibi. Pater. Vos uiuēdo quortidie additis ad coronā uestrā: & magis meremini. Ipse tanq̄ iratus dixit. Nullo modo possum sustinere q^d tantus ignis ardeat in tam uili materia: & aīam deo cōiunctam habitare in tam uili loco. Sed q̄re uiuet amplius hō ex quo uenit ad talē statū q^d omni motu cordis ferit in deū: q^d nō uidet nisi deuz: nō cogitat nisi deum: nō desiderat nisi deum: nō sentit nisi deum. Et recedēs a dicto frē ibat clamādo quādo moriar? Signa sui feruoris erāt: rubor maximus in facie: geminata suspiria: cum corporis & capitis inclinatione & supplicatione: & hoc publice sine uerecūdia. Nam dicebat q^d nō erat uerus amor cum uerecūdia. Deuotio eius erat sine lachrimis: sine multis uerbis: & sine absconsiōe sine abstinentia: & si desideraret eaz facere: nō tñ erat ausus: eo q^d per abstinentiā cognos-

cebat remitti deuotionē suam: & debilius in deū mētem surgere. ¶ Ille frater Rogerius nūq̄ hēbat uanā gloriam: imo dicebat q^d si eēt uerū q^d ipse esset melior homo de mūdo: ipse uellet q^d tot^o mūdo sciret & clamaret hoc. Et rōnem dicebat. Certissimū est nullū hominum qcquā boni hēre a se nec suis meritis. Abscondam inq^z ego in me dona dei: & laudem ei^o? Qui sic uilissimū uermē uoluit nobilitare: Vnde cū uice quādam cōmendaret quēdam de humilitate: & ille negaret se esse humilē: Frater Rogerius ualde de hoc arguit eū dicēs. Vide miser quare negas donū dei in te? Non ne omnes sciunt q^d a te nihil potes hēre? Nō facias sic ergo: sed ut omnes sciant: & deū in te collaudent. ¶ Quodā frē Berengario bertrandi sibi apparēte: a deo fratre ipso Berengario docente: accepit normam & notitiam sciēdi quādo hō ē in statu salutis signo quodā sibi tradito. Et dum a cōfessore requireret de tali signo. Rndit. quia erat q^d spūale: non poterat aliū ipm insinuare. ¶ Cum a frē Raimūdo suo cōfessore interrogaret: unde erat q^d eius uerba tantā hēret efficaciam in audientib^{us}. Rndit. homo q^d in oī sua actione p̄mittit mentis eleuationē ad deū: & oīa ordinat ad deū: in omnib^{us} inuenit deū suum. Et cum interrogaret idem frater. Quomō fieri debebat ista mētis eleuatio & ordinatio ad deū. Rndit. Quādo tu uis legere: anteq̄ librum aperias debes cor tuum ad deū dirigere: & dicere. Dñe iste uilissimus seru^{us} tuus indign^{us} omni bono tuo: uult ingredi ad uidendum thesauros tuos. Placeat tibi ut eum introducas: & des ei in his uerbis sanctissimis te cognoscere: ut te diligat: & tantum des ei diligere: quātum dabis ei cognoscere. Nec des sibi amplius cognoscere q̄ diligere: quia non uult te cognoscere nisi ut te diligat: talis inq^z mens in prima libri apertione: statim inueniet deū suum. ¶ Vice quadam dū oraret: uidit in uisione dñm Iesum xp̄z: & indicibili gaudio clamauit dicēs. dñe quis es? Et dñs Iesus. Ego sum qui suz. Et addidit. Bñ ueneris fili. Et signauit eum & dixit. Dimittunt tibi peccā tua. Perseuera in grā mea: & eris mecū in eternum. Tūc frater Rogerius sumpsit audaciam: & cu^z magna uiolentia uix unico ictu oculi respexit xp̄z in facie. In quo aspectu ita facies xp̄i fuit in mēte & in imaginatiōe eius impressa: q^d q̄ncūq^z recordabat^o: semp quasi uidebat sibi eum hēre p̄sentē. ¶ In matutino dum staret: cum diceret. ps. Benedicam dñm: & ueniret ad illum uersuz: Immittit Angelus dñi & c. apparuit quēdā lux an eum clara sic lune splendide ualde: & durauit quātuz potuit dici sequēs uersus. Gustate & uidete & c. Interrogatus a cōfessore suo de luce hac. Rndit. subridēs q^d Angelus dñi fuit. ¶ Illo anno quo mortuus est: apparuit ei frater Bertrādus quōdam lector mōtis Pesulani: qui iam ante mortuus erat. Et dixit fratri Rogerio: q^d illo āno ante festū sc̄ti Siluestri moreret^o. Addēs q^d cōfessorum cōcilio diffinitum erat: ipm esse saluandum: & uita eterna dignū. ¶ Post hanc apparitionem fuit raptus in paradisum: & uidit dñm cōicare omnes sc̄tōs per ordinē: Et quidā sc̄tūs cuius p̄fessionis eēt cū quēssit ab eo: & ille dixisset q^d esset frater minor:

Oīo dñi
aūq̄ legat

Tūc ille accepit unam hostiam cōsecratā de altari ad mirabili: & legit superscriptionē & dixit ei ipsa lecta: Ista est pro te: & cōcauit euz. Et dixit ei q̄ iret ad p̄dicandū quibuscūq̄ monialibus que erāt īfirme in x̄po: qđ & fecit. ¶ Habita reuelatōe de sua morte dixit cōfessori suo. Credis tu q̄ homo ille qui scit se moriturus hōc āno: conetur ex hoc melius uiuere. Certe nō. Ex quo inquit agnoui deum semp feci quicquid mihi uidebatur: qđ magis placeret deo. ¶ Iterato in dñi resurrectione sibi apparuit fr̄ Bertrandus p̄fatus: in habitu glorioso: prius enī in habitu fratris minoris sibi apparuerat. A quo petiit si uerum erat qđ sibi dixerat de morte sua. R̄ndit q̄ uerum erat. Et cum fr̄ Rogerius ualde anxius peteret q̄n. respōdit cito. Postea frater Rogeri⁹ quesuit ab eo de quibuscūq̄ fratrib⁹ si salui erant: Et r̄ndit q̄ sic dicēs. Quid queris de fratrib⁹. Fr̄s oēs saluant illi qui moriunt in ordine & sub regula b̄ti Francisci. ¶ Et post hāc uisionem ad duos menses migravit ad dñm. Valde. n. sibi graue erat uiuere: totis desideriis anhelans celum adire. ¶ Post cuius mortem apparuit cuidam sc̄tē mulieri: ut exiēs de quodā pelago & abisso ineffabilis glorie: & erat indutus ueste qđam in media parte rubea: & in alia parte alba: & per mediū transibat quedā lista in latitudine palmi tota plena linguis aureis: & ipsa ei cōfessa ē omnia p̄tā sua: & ipse absoluit eam. ¶ Hic fr̄ Rogerius sacras post mortē suam de multis pertinētib⁹ ad uiam spūs & perfectionē: informationes dimisit: quas non scribo: quia imperfectas reperi.

¶ De prouincia sancti Iacobi.

In prouincia sancti Iacobi. Iacet fr̄ Bencasa de Tuderto. Hic cum ex obediētia fratrib⁹ necessaria ministraret: oua pro ipsis acq̄siuit. Sed cū montē altum & decliuē ascenderet cū p̄fatis: fatigatus oua incaute collocās cū canistro: subito canistrū cepit cū ouis ad ima montis descendere. Quod frater Bencasa uidēs: dolens q̄ elemosina sic pderet: mādauit canistro ut immobiliter staret: Et sic est factū: nec ouūz aliqđ reperit fractū in tāto & tali casu.

¶ In astorica iacet sc̄tūs fr̄ Ioānes q̄ ē miracula opat⁹.

¶ In Villafranca iacet frater sc̄tūs per quē miracula ad cōsolationē fidelīū dignat⁹ est operari altissimus.

¶ In tauro iacet quidā alius sc̄tūs fr̄ qui dū ēēt sacrista & crucifixum uellet aptare: dū esset in scalis: diabolus ei aduersari cupiens: scalis āmoris fr̄ ipse cadēdo: crus habuit fractū: & cū dolore. Vnde cum missaz celebraret: nec crus fractum pro tunc apparebat: nec ullum sentiebat dolorem.

¶ In Auria iacet fr̄ Gonsaluus sancii qui fuit nobilis genere sed p̄ximus latro & homicida: Sed ad dominum cōuersus: factus frater minor: tante fuit humilitatis qđ seruiebat leprosis: eoz lauādo ulcera aquaz bibebat: qui in uirtutib⁹ crescens: deus per eum signa ostēdit in uita & post mortē. ¶ In montē de ualdearo go iacet fr̄ Rodoricus robicii. Hic fuit homo penitētie mirabilis: Paup̄tatis amator: mūdū fugiens: & spū p̄phético perlustrat⁹. Ad hūc cū regina castelle uxor regis Henrici & mater istius regis Ioānis castelle: fra-

tres mississet: ut sibi infirme diceret qđ actus⁹ ēēt ei⁹ filius rex Ioānes: quo ad herentiam pōtiscuz qui nūc sunt: An adhereret dño pape Urbano: uel alteri. Cūq̄ fr̄s ad ipm uenissent: ante q̄ eidem intīmarent ali⁹ quid p̄pter qđ missi ēēnt: ipse eis dixit. Sciatīs dñam reginam que uos missit mortuā. Dñm regem Ioānem castelle se pro alio a dño Urbano determinaturus: & male eueniet sibi. Ac regem Carolum francorū regem nuper mortuū: sepultū me uidisse in profundo iferni: p̄pter sc̄isma qđ posuit & tenuit in ecclesia sc̄tā dei. Que fr̄s audientes sicut p̄dixit sic & inuenerūt.

¶ De quinq̄ fratrib⁹ i marochio pro nomine. D. n. Iesu Christi interfectis.

In terminis puīcie sancti Iacobi. u. in Marochio passi sunt tēpore. b. Fr̄sc̄i dñi. s. uiueret: quinq̄ fr̄s minores. u. fr̄s Bernardus. Octonus sacerdos. Petrus. Accursus: & adiutus. Frater enim uitalis quē b̄tūs Fr̄sc̄us eis p̄fecerat in regno Aragonie remāsit infirmus. Hi qnq̄ iuerūt Sibi liam. i. ad ciuitatem Hispalensem: que tūc a saracenis tenebat. Ad quā intrantes post biduum: mori pro x̄po op̄tantes: ad mesquitā. i. ecclesiā saracenorū ubi maumeth: colitur accesserūt: Volentes ipam intrare: a saracenis euz maximo impetu repulsi sunt alapis. u. & sultibus. Deinde ad regem accedentes: corā ipso ceperunt fidē p̄dicare cōstanter sc̄tāz & uerā: & niameth nō p̄phetā sed seductorē dicere: ac legem eoz malāz & falsam declarare. Quos rex ira accensus uoluit decapitari: sed mitigatus a filio: in quadā turri iussit eos claudi. Qui stantes in turtis sūmitate cū clamore magno x̄pm deū uerum p̄dicabant: ac lege⁹ eoz falsam declarabāt. Quod sciēs rex iussit educi eos de illo carcere: & in alio carcere poni. In quo positi carceratis fidem dñi p̄dicabant. ¶ Post mltos dies ante regē adducti & uituperati de fide quā tenebāt: per regem ad tenendā fidem maurorū inuitati sunt: Et cū sc̄ti eū de fiderent: rex iratus eos fatuos reputans: de regno suo expulit & emisit. Qui iter uersus marochium arripieret: cum multis tribulationib⁹ tandē illuc deuenērūt: semp ofonibus & ieiuniis insistentes. Quo pueniētes in domo dñi Petri ifantis de Portugalia: qui tūc ibidem erat sunt recepti. Sed post nō multos dies rex audiens eoz aduentū: iussit eos statiz ad se uenire. Qui sibi signū crucis imprimētes: sine mora ad eū peruenerunt. Et tūc rex fecit eos in carcere poni. Sequenti die alapis & uerberib⁹ macerati: in peiori carcere sūt reclusi. Vbi biduo pmanētes carcerati: x̄pm dñm euangelizabāt. ¶ Post duos uero dies nudati: manib⁹ post tergum ligatis: ac durissime uerberati: statuti sūt corā quodam principe regis noie Abozaida. Cui cū frater Octonus fidem p̄dicaret. R̄ndit ipse princeps: q̄ ipsi erant pleni spū diabolico. Et q̄ si ad fidem maurorum uellent cōuerri: multa bona herent. Sed sc̄ti fidē cōstanter affirmātes: coram ipso iussit eos manib⁹ & pedibus ligari: ac flagellari durissime & diuissim ac sigillatim includi. Tūc carnifices & populi furibūdi funē in colla eorum īnectētes: & hinc inde trahētes: uerberauerunt eos usq̄ ad sanguinis effusionē. Accitū cū

sale eorum ureberibus & plagis imittentes: in duris & asperis stramentis ac obscuris carceribus eos locantes nudos ea nocte. ¶ Sed sequenti die iussit eos rex sibi presentari. Qui ligati & crudeli celsi: alapis & flagellis afflicti: cum ducerent ad regem: cuidam magno principi saraceno obuiuerunt. Qui eos ad fidem maurorum inducens: plurima bona promittebat. Sed fratre octono respondere: quod rex eorum mortalis erat: & christus immortalis qui daret eis uitam eternam. & suadente quod ad christi fidem converteretur: aliter in infernum iret. Predictus barro ipsum fratrem Octonem grauiter percussit in maxilla: Cui statim iuxta euangelium prebuit frater Octonus & aliam. ¶ Ducti coram rege & fidem uiriliter predicantes & defendentes: ac regis minas contemnentes: rex turbatus contra illos infiliis dixit. Nunc adiuuet uos deus uir & liberet si potest de manibus meis: & accepit enssem. Quod cernentes sancti uiri: christo ut eos iuaret contra diabolum semetipsos commendantes: ac manibus ad celum expansis: Deo gratias egerunt: qui eos in numero martirum annumerasset. ¶ Quos ab iniunctis separatos rex sua manu propria decollauit tres enses inferendo confringens. Precepitque ut eorum corpora canibus darentur: & capita comburerentur. Saraceni funes ad corpora ponentes: hincinde ab eis pertracta: tandem per murum piecerunt. Capita autem ipsorum igni superposita in nullo tacta sunt: nec capillus aliquis diminutus. Corpora uero & capita eorum christiani accipientes: condierunt arboribus. Rex uero eodem anno manum & brachium cum tota parte corporis dextra & oculo desiccatis amisit. ¶ In terra autem illa ubi passi sunt hi martires usque hodie nunquam pluit. Passi autem sunt anno pontificatus domini Honorii tertio. Dictus uero dominus Petrus infans cum uellet redire ad Portugalia: nec rex Marochiorum eum permetteret: positis predictorum sanctorum reliquiis super mulam: ipsamque sequendo cum familia sua: libere & sine periculo de terra saracenorum exiuit. Quo perueniens ipsas reliquias reuerenter collocauit. & passionem eorum narrans: suamque liberationem omnibus: eorum meritis diuulgauit. Horum martirium audiens beatus Antonius noster ordinem intrauit minorum: ut superius est dictum.

¶ De prouincia castelle locus tolleti.

In prouincia castelle in Tolletto. Iacet frater Herueus qui in uita & post multa fecit miracula & facit. ¶ Hic cum quadam aqua heret transire: socio forti & iuvene transeunte cum magno periculo: utpote aqua usque ad brachia pertingente. Frater Herueus quia erat antiquus non sic ualens transire aut nauigium habere: posito mantello suo super aquam & super eum ascendens: statim in alia parte fluminis est repertus. ¶ Quodam tempore cum ad domum cuiusdam mulieris hntis filium in cuna diuertisset ob algorem ut se calefaceret: cunam que erat prope ignem credens esse banacham se super eam posuit: & ad ignem se calefaciebat. Sed mulier reuerfa dum uidit fratrem Herueum super cunam sedentem: fortiter exclamauit dicens. Vos sedetis super puerum. Et discooperiens puerum & eum reperiens mortuum: immensas cepit emittere uoces. Quam frater Herueus comprimens dixit. Noli flere: dimitte mihi puerum & uade. Que cum abiisset se cum socio in oronem dedit.

Qua completa puer statim reuixit. Quo miraculo patratota terra illa est repleta: ac frater Herueus in summa reuerentia est habitus & ueneratioe. ¶ Hic inter alia a febre tertiana liberat si de puluere eius sepulchri ponatur in pecia & appendatur collo patientis.

¶ De fratre Antonio laico.

Iacet et in tolletto. Frater Antoni laicus de burgis Hispanie. Hic cum esset cellarius firm de burgis: & frater principaliores de sero ad se ingurgitandum uino per maximumarent spaciis: & hoc diu durasset. Ac per hoc ipse frater Antonius impediret ne in suis esset oronibus & deuotionibus: quodam sero de hoc conquestus est crucifixo. Cui christus respondit. Habeas patientiam: quia in breui de eis uindictam exercebo. Et sic est factum. Omnes. n. prefatos ultio apprehendit diuina. Alius. n. est mortuus. Alius ceratus. Alius apostatauit ab ordine. Alius a dicto loco expulsus est. Et sic nullus ibidem remansit. ¶ Hic ut quietius uiueret ad morandum tolletum accessit: faciens portam ibidem. ¶ Hic semel amphoram fractam plenam uino redintegravit. Et hoc notum fuit omnibus. ¶ Quadam puella unicam parietibus morientem: dum signum crucis super eam fecit: ad sanitatem perfectam reduxit. Multa et alia fecit in uita & post mortem.

¶ De prouincia aragonie.

In prouincia Aragonie. In Barchinona. Iacet frater Pontius carbonelli homo magne sufficientie: qui totam bibliam dictis omnium doctorum posuillauit. Qui ob uitam & sufficientiam: magister fuit in moribus & scia sancti Ludouici episcopi Tholosani: & fratris nostri filii regis Caroli Sicilie. Hic post mortem signis claruit miraculorum. ¶ Locus ilerda.

In Ilerda iacet frater Segrianus. super cuius corpus uisa sunt luminaria post mortem descendere de celo. ¶ Hic in uita fecit miracula & post mortem. ¶ Locus ualencie. ¶ In ciuitate Valencie iacent duo frater ibidem martirizati tempore generalis fratris Helie. Qui predicantes in dicta ciuitate que tunc erat saracenorum contra maumeth: a saracenis ob fidem sunt occisi. ¶ De prouincia ungarie.

In prouincia Ungarie. In uilla Fracha: iacet frater Ioannes minister ungarie: qui multis coruscant miraculis. ¶ Huius corpus cum deberet transferri de uno loco ad alium per aquam profundam & cum nauis per ipsum corpus ad dictum locum sine adiutorio nauigii se traxit: & in loco parato se posuit. ¶ Locus strigoni. ¶ In strigonio. iacet frater Gallus lector deuotissimus: quod adeo fuit oronis & uirtutis: ut puluis sue sepulture sanet infirmos. Si modicum quid accipitur de terra illa. ¶ Locus carauille.

In carauilla iacent frater Ioannes custos homo sanctus. Et frater Henricus rheutonicus. ¶ De prouincia colonie.

In prouincia colonie. In missia iacet frater Nicholaus: per quem deus in uita & post mortem multa miracula fecit. ¶ Nam puellam submersam & mortuam suscitauit. Cecos tres illuminauit. Mutis loquelam reddidit. Et multa alia miranda fecit & facit. ¶ In eodem loco iacet frater Electus: qui frater tante fuit uirtutis: ut tactu suorum manuum sanaret infirmos. ¶ In brabancia. Iacet frater Petrus qui celebras & con-

cans uisus est a puero uix loqui sciente: qd xpm comedie in specie pueri paruuli. ¶ In monasterio, iacent fr̃ Henricus de Africa. Et fr̃ Ioānes de Peirna sc̃ti homines qui mira fecerunt.

¶ In turgone, iacet fr̃ Hasso hō sc̃titalis & signis clarus. In Rulone iacet frater Adolffus quōdā comes Alsatie: cui ante mortem suā apparuit b̃ta uirgo cum im mēso lumine & multis sc̃tis dicens. Fili, quare inuite moreris? Quid trepidas? Securus morere: quia filius meus bene te remunerabit.

¶ In eodē loco iacet fr̃ Electus, cui apparuit b̃ta Maria. Cū b̃ta Agnete: & b. Chaterina & ei mortē pdixit.

¶ In eodē loco iacet alius fr̃ Electus: cuius animam uidit alius fr̃ in palafredo nimio decore fulgēte a duobus Angelis in celum deduci.

¶ In ardenaco siue ardenado iacent sc̃ti fr̃es. Theodoricus & hogerus saxo.

¶ De puincia argentine. N puincia argentine: siue Alamanie superioris. In ratispona: iacet fr̃ Bertholdus egregius p̃dicator qd etiā in sua uita miracula faciebat.

¶ In augusta, iacet fr̃ Dauid socius dicti fratris Bertholdi uir in omni disciplina morū decentissimus.

¶ In eodē loco iacet frater Tertericus minister eiusdem puincie uir mire p̃fectioris & sanctitatis.

¶ In spira iacet frater Colinus. olim minister argentine: qui multa miracula iam fecit.

¶ In eodem loco iacet fr̃ Ioānes Guardianus spirensis. ¶ Hic oriundus de ciuitate Stenical sed in ciuitate Magūcia enutritus: & canonicus in ecclesia sc̃ti Petri fuit & p̃sbyter. Semper enī deuote pie honeste mūde & caste cū gr̃a dei uixit. S3 zelo spūs sc̃ti accēsus ad p̃fectionē euāgelicā dimissis oibus deliciis & honoribus: ordinem minorū est ingressus. In quo laudabiliter fuit multis annis cōuersatus: in p̃fectione crescens altissime paupertatis: in magnis etiā uirtutibus donis & gr̃atis: ita ut oibus deo. u3. & hoibus eēt dilectus. ¶ Transiit autē ex hac uita. Mccxlv. pridie Kalendarū Iulii in festo sc̃ti Pauli. ¶ Hic puerū in brusella in aqua necatūz uoto emissio a parentibus de ei? tumulo uisitādo in spirā: a mortuis suscitauit. Decem & octo cōtractos erexit. Duos cecos illuminauit. Paraliticos duos curauit. Mutis loquellā & aliis plurib? beneficia sanitatis cōcessit. Lampas super ei? sepulchrū pendens decem & octo uicibus extincta sine humanis manibus est accensa.

¶ In hussaria iacet frater Hudo uita & signis preclarus.

¶ De prouincia Saxonie.

¶ N puincia Saxonie. In effordia iacet fr̃ Būdi etus: qui fuit pincerna b̃te uirginis Marię.

¶ In kiris iacent frater Corādus de Stonge lem: qui uiuens coruscavit miraculis & post mortē. ¶ fr̃ Electus guardianus. Et fr̃ Electus pcurator in Lunberch: qui cuidā fratri cū imenso lumine apparuerunt post mortē: ac tres fr̃es eodem anno quasi determinato tempore predixerūt morituros. Et sic est factū.

¶ In maderbuch: iacent fr̃ Simon primus lector in theuthonia fr̃ Iacob? primus custos Saxonie. Frater Lucolfus. Hic frater sua lotura pedū mulierē a carnis

supfluitate excrecente in pede curauit. Et filium uni? militis sex ānoꝝ oibus membris destitutum liberauit. Aliā mulierē a totius corporis cruciatu: haustu uini de quo ipse biberat curauit. & multa alia fecit mira in uita & post. ¶ In dicto loco iacent fr̃ Jordan? de Italia. fr̃ Gilbertus. Et fr̃ Erethdus qui Angelū uidit cū thuribulo aureo thurificantem fratres in choro cantantes. Cui etiam beata uirgo multas consolationes tam corporales q̃ spirituales exhibuit.

¶ In prusia iacent fr̃ Corādus martir. Et fr̃ Voislaus martir: qui pro fidei predicatione martiriū pceperūt.

¶ In brema iacet fr̃ Elect? iuuenis qui morte appropinquate cepit submisisse cantare. Alcedo ad p̃ez meū & p̃em uestrum &c. Et secūdo altius. Et tertio uoce perfecta & alta: ita qd omnes fr̃es conuenerunt. Et sic deo spiritum reddidit.

¶ In misna iacz. f. theodoric? saxo clar? uita & signis.

¶ In unributh iacet fr̃ Ioānes sc̃titate famosus.

¶ In ofem iacet fr̃ Ioānes quē de? i uita & post mortem dedit miraculis gloriosum.

¶ In hildisen iacet fr̃ Corradus cognomine p̃ sc̃tē.

pp̃ter uitam & miracula p̃clara. ¶ In Mulusen iacet fr̃ Hermānus de gerslagen. In quo post susceptū ordinis minorum habitum resplenduit humilitas p̃fundissima: paupertas artissima: & pietas circa animarū salutem largissima: in quo pre aliis b̃i Fr̃sc̃i filiis singuliter effigies p̃fulsit tanti patris. ¶ Humilitatez enī sui p̃fundi cordis ostēdit: se semp ad obsequia despectiora & magis cōtemptibilia studiose ingerēdo. Paupertatem sic dilexit ut nullius rei nisi eius quē extrema necessitas sibi usūz uel cōmodū requirebat: appli caret. Tm zelūz habuit ad animas: ut ad loca ad que nullus ad predicandū ibat: & si cum multa nictus in cōmoditate. si aq̃ & pane contentus: accedebat. cōfessiones audiebat assidue: & cōsilia pro animarū salute fideliter impendebat. In his pauperū curā gerēs. p̃maximā eoz pcurādo salutē. Tādē āno dñi. Mccclxxxvii. a dño uocatus: & si in uita prius: tādē post mortem magnis miraculis cum clarū reddere dñs est dignat?.

¶ Puerū submersum. Aliū puerū quem mater peperit mortuū. Et aliū puerū necatū in fluuiō. Puellā duodecim ānoꝝ sub perpetu aque molendini submersā. Filium quoq3 cuiusdā mulieris quem mortuum pepererat. Ac filium cuiusdā militis partum mortuū suscitauit. A mortis periculo puerū. u3. q. xv. dieb? māmā nō suxerat. Mulierem super cuius uentrē trāserat currus qui a sex equis ducebat. Ac mulierem ob part? periculum morti uicinā. Et mulierē post partū ad mortem deductā liberauit. Cecos nouem illuminauit. Et alios plures a maculis oculorū. Tribus mutis loquelam restituit. Duos surdos & mulierem hñtem uermē in aure liberauit. Sexdecim mēbris cōtractos erexit. Quādam a morbo caduco. Ac duos paraliticos curauit. Duos ab amentia & furia. A carcerib? & predonibus plures. A morbo meritis b̃te uirginis quādā femīnam. A sincopi aliam mulierem. Quēdam puerū gibbosum. A fluxu sanguinis iuuenē uulneratū. A partus dolore unā. Aliā a p̃sū. A tentatiōe suspendi quēdā.

Alium uagabūdum & plures alios a diuersis infirmitatibus liberauit. Vacas furatas a latronibus restituit. Sic & equum errantē suo domino reconcessit.

In ciuitate Alberstader iacet fr̃ Osto. Qui cuq; esset canonicus secularis: & hēret magnā strumā in guttore a b̃tā Euphemia liberatus: mādātum est sibi q; fieret frater minor: & sic est peractū. **H**ic post mortē plura miracula fecit: Nam frēm hñtem fistulam in scapula prope collum liberauit. Alius hñs in natib; fistulam per quatuordecim ānos: cum manu sua qua tetigerat manus fratris Ostonis: locum fistule tetigisset statim fuit liberatus. Vnam mulierē grauitē in mamilla uexatam eidem apparēdo & aspergendo aqua bñdicta sanauit. Similiter ēt aliā patientē in genu: ita q; ire nō possz: uero facto ad se liberauit. **D**e puincia austrie.

In puincia austrie in ciuitate Noua iacet fr̃ Corradus uir sc̃t̃s & multoz patrator miraculoz. Sed quia non erat sepultus apud fr̃es nostros: minister p̃cepit ei ut amplius nō faceret miracula. Qui ad ministr̃i p̃ceptū miracula de cetero nō fecit. **D**e prouincia dacie.

In prouincia dacie. In loco iacent frater Ioannes de Gadfordia. qui uiuens mortē suā pdixit. Et fr̃ Ioānes de Barfordia ad cui; sepulchrum curātur infirmi. ad uitā restituant occisi & p̃fecte sanant uulnerati. **D**e prouincia boemie.

In puincia Boemie. In princilauiā iacet frater Gerard;: q; i uita & p̃ mortē miracul; claruit. **I**n urāslauia iacet fr̃ Marq̃rd; q; ibidē multis coruscauit miraculis. **D**e puincia anglie.

In puincia Anglie. In Oxonia iacet fr̃ Agnellus de p̃sis. Primus in Angliā minister: uita & miraculis gloriosus. **H**ic prim; fuit qui Parisensem hēdificauit cōuentū: ex h̃s ipse custos Parisiē. Nec ipse dū esset diacon; ad p̃sbiteratū uoluit ascendere sine licētia capituli generalis: Deniq; a. b. Frāscisco factus primus minister in Angliā: illuc ē missus cū quatuor fratrib;: inter quos fuit fr̃ Albert; de P̃sis: qui post ipm frēm Agnellū fuit minister anglie: & demū generalis minister tert; post b̃m Frāsciscū. **H**ic fr̃ Agnellus cū p̃dictis sociis ad angliā pgēs: tertia die Maii itauit: & cantuarie deuotissime a fratrib; p̃dicatoribus tam ibidem habitantibus: in uisceribus sunt charitatis recepti. Deinde Oxoniā adire nolentes: ad quādam grāciā monachorum monasteriū de Ambidon in nemore uastissimo inter badon & Oxoniā existentē: circa horam uespertinā deuenerūt. Et pergere ultra p̃pter inundatiā aquarū non ualētes: hospiciū illo sero dei amore a monachis in dicta grātia exñtib;: ne fame & a bestiis in silua perirent p̃terierunt. Ianitor uero nūciauit priori qui ibi erat cū quatuor monachis. uiz. sacrista celario & quodā iuene. Qui uidens eos & ioculatores eos reputās: & nō dei seruos uiliter abiicit: & extra portā fecit expelli. Iuuenis uero mōach; eis cōpassus dixit portinario. Amore mei postq; prior & Monachi iuerint dormitū: mitte illos pauperes in domū fenariā: & ego eis de aliis pui debo. Quo introductis & inter fenū morantibus: ille

iuuenis portauit eis de pane & de ceruigia: cōmēdās se deuote eoz orōnibus. Sed nocte ipsa sequēti dum hic Monachus iuuenis dormiret: Habuit uisionē. Vi debet enim Iesum in oratorio in throno mirabili residerē: & oēs ante tribunal iudicis euocari. Tūc iudex uoce terribili dixit. uocentur huius loci patroni: Cūq; oēs adducti essent: ueniebat quidā pauper humilis & despectus in habitu illoz fr̃m pauperū & clamabat. Equissime iudex clamat ad te sanguis fr̃m meorū qui effusus est ista nocte: negātib; eis cibum & hospitium huius loci patronis: cum ipsi oīa reliquerint tui amore: & nūc p̃pter te ueniebāt querere animas: quas tuo sanguine redemisti: cū tñ ioculatoribus nō negassent. Tunc xp̃s uultu terribili. Dixit priori. De quo ordine es o prior. Qui ait de ordine b̃i Benedicti. Et xp̃s ad b̃m Benedictū ait. Benedicte. dicit iste uerz: Rñdit b̃tis Bñdictus. Destructor est ordinis mei: & socii sui qui secum sunt. Nam in regula precepi qd; mēsa abbas semper sit cum hospitib;. Nūc autē isti cōtra regulam meā uictuz & hospitium negauerūt. Tūc iudex p̃cepit ut suspenderent in ulmo qui erat in claustro illo. Quibus ut uidebat suspensis: Vertit se xp̃s ad illuz qui misericordiā fecit pauperibus suis eadez replicās que dixit priori. Considerās autē iste quomō b̃tis Benedictus male suos culpauerat: intra se. aliquātulū cōgitās tacitus: tremebūdus rñdit. Dñe ego sum de ordine pauperis huius. Tunc xp̃s uocauit pauperem Frāsciscū dicens. Franciscē. est ne iste de ordine tuo? Et b̃tis Franciscus. Dñe de ordine meo est & ex nūc eum recipio. Et cum amplexeret eum & foriter ad se stringeret: iste excitatus a somno & stupefactus uisionē: maxime quia nomen Francisci in sono prim; audierat a xp̃o: cucurrit narrare priori que uiderat. Et cū aperuisset cameram eius reperit eū stragulatū & totaliter deformatum. Et exclamans cucurrit ad socios. Quos eodem exterminio reperit extinctos. Et currēs ad fr̃es inuenit eos mane recessisse. Naz ianitor timore prioris: eos eiecerat. Concitus monachus iuit nūciare abbati Ambidon. Et cū hec uox omnibus nūciaret: & omnibus timorē incuteret: p̃dicti fr̃es Oxoniā uenerūt. Cūq; regi Anglie Henrico se presentassent: gloriose sunt ab eo recepti. Quibus liberaliter locum Oxoniē cōcessit. In tñ autē fama sanētitatis eorum & nouitatis miraculi diffusa est per angliā: ut nō soluz monachus ille q; fuit primus. Sed eps magn; Erphodien Dñs Rowulfus & abbas ordinē intrauerunt. Et tam humiliter uixerūt ut aquā in baculo & barilli ambo portarent: & lapides ad p̃dicti loci cōstructionē. **H**ic fr̃ Agnellus angloz pueros ad ordinē recepit & scholas humiles statuens sollicit; fuit de studio. De quo aliquñ postea doluit: qñ uidebat qd; fr̃es studebāt in uanis: necessariis p̃termisissis. Naz cum die quadam uellet uidere quō p̃ficerent: intrauit ad disputationē. Et cū tumultuantes audiret querere inter se. Vtrū sit de;. Exclamauit. Heu mihi. heu mihi. Fr̃es simplices celos penetrant: & litterati disputant. utruq; sit de;. Et ex tūc misit decē libras sterlingoz ad curiaz p̃ emendis decretalibus: ut fr̃es studerent in eis: friuolis p̃-

termis. Quodam etiā sero dū frēs in cōpletorio rīderent nimium dissolute: crux lignea que stat supra ostium chori: fragore stupendo se uertit ad frēs: & timorem maximū eis incussit: & plures eorū mortui sūt in breui. ¶ Hic fr̄ Agnellus gratissimus per angliam discurrens: plura loca fundauit. Tandē in crastino bti Gregorii pape deo spm reddidit: in uita & post mortem multis miraculis coruscando. Sepultus est Oxoniē in capsa lignea. Cuius corpus uolentes frēs trāsse ad sepulchrū pulchro lapide pparatum: inuenerunt eius capsam plenā liquore olei lucidi & odoris balsami: & ossa carne resoluta supernatare suauissimō oleo: ac si aura tenui mouerēt. Cūq; frēs min⁹ caute uellent ossa eius cū capsa leuare: fundū capse terre adhesit. Et cū odore nimio liquor uel oleum funditur: & ossa ad sepulchrum predictum cum gloriā trāsportantur. ¶ **Locus cantuarie.**

¶ In cantuaria. iacet i ecclesia scti Thome magister Ioānes petiā. Archieps Cantuarien. uita & miraculis insignis: ac scia pclarissim⁹. ¶ Hūc nō pmisserūt canonici imo monachi cantuarien ascribi sctōrū cathalogo. quia ipsos sic corripbat sicut frēs faciebat: dū eēt anglie minister. ¶ **De prouincia hibernie.**

N puincia Hibernie. iacet frater Ioānes de Gauthforda. iste in uita sua predixit diē mortis sue fratribus.

¶ Ibidem est frater Ioannes de Vafordia de custodia Cassilien. qui magnis coruscavit miraculis: ita q; ad eius sepulchrū curant infirmi: occisi resuscitant: & morbi fugantur. ¶ **De uicaria Orientis.**

N uicaria Orientis. In ciuitate Argenga tēpore fr̄is Alexandri generalis ministri. Mcccxi. Martirizati sunt p fide a saracenis frustatim.

13. incisi & mille uulneribus cōfossi frēs minores tres. ¶ Fr̄ Antonius de Mediolano. Fr̄ Monaldus. & Frater Francisc⁹ de Marchia. ¶ In salmastra perfidis. glorioso martirio martirizatus ē Fr̄ Antoni⁹: q; de morte sua pphetauit & mltis miracul post mortē claruit.

¶ In prefata uicaria est passus martirium Frater Aldebrandianus de Amānatis de Florētia pro fide christi.

¶ **De uicaria aquilonari.**

N uicaria Aquilonari. In ciuitate que dicitur Thana tēpore generalat⁹ fratris Michaelis de Cesena. Anno dñi. Mcccxi. Feria quinta

ante dñicā palmaz: passi sunt pro fide & occisi: quatuor frēs minores. 13. frater Thomas de Tolentino puincie Marchie. Fr̄ Iacobus de Padua. Fr̄ Petrus de Senis. & fr̄ Demetrius de Tefolio uirgianus. Quorū fr̄ Iacobus positus primo cū habitu in igne & postea sine habitu atq; oleo totus perunet⁹: ut facilius arderet: diuina uirtute ignis bis fuit extinct⁹. Et quia hoc miraculo publice facto fides Maumeth destruebatur: iussi sunt ad mortē duci. Et fr̄ Iacobus uno ictu fuit decapitatus. Fr̄ Thomas gladio in gutture immerso occisus. Fr̄ Demetrius decapitatus mēbratim postea est concisus. Fr̄ Petrus de Senis cum tūc nō esset pns sed in hospitio res sociorū custodiret: captus cū in cōfessione uere fidei immobilis permaneret: primo duo

bus diebus fortissime cesus: duobus aliis dieb⁹ in patibulo cum chorda in gutture suspensus: ubi uiuens semper populo predicabat: tandem decolatus est pro xp̄i nomine.

¶ **De fratre stephano.**

N ciuitate Sarai imperii tartarorū tēpore fratris Gerardi odonis generalis ministri. Anno dñi. Mcccxxxiii. uigesima scda die april⁹. Passus est gloriosus martir. Fr̄ Stephan⁹ de ungaria. Qui cum esset uiginti q;q; ānorū & sacerdos & ppter ab eo in dicta ciuitate cū quadā muliere cōmissa: eēt carceri mancipatus: humiliter penitentiā sibi iniunctā faciebat. Vex sibi diabolo apparente: & q; exiret tū de carcere q; de ordine suggerente: ac ut ad saracenos fugeret & fidem negaret eū pluries impellente: ipso hec omnia reuelante & dicente fratribus q; eū bene custodirent: tandem diabolus eū a carcere eduxit: & pducingens ad saracenos abnegare fidem fecit. ¶ Hic postq; fidem negauerat die tertia diuina misericordiā respectus: ad se reuersus penitudine ductus: misit p fratribus & occulte fratri Michaeli exilenti in dicta ciuitate Sarai cōfessus est generalit⁹ de peccatis suis: & absolutus. Die autē solempni cōgregatis bene decē milib⁹ saracenorum: que dixerat cōtra xp̄m & fidem: coram omnibus retractauit: asserens fidem catholicā uerā & sctām: & saracenicā peximā & iniquā. Et piciendo uestimenta saracenicā quibus erat indutus: in habitu ordinis quē nunquā dimiserat remansit. Quod audientes saraceni & uidentes: cum pugnis baculis lapidibus percutientes: seminecem eū dimiserūt: & ligatu⁹ fortiter: ad Cadi. i. ep̄m ipsorū pduxerūt. Vbi dum in confessione uere fidei immobilis p̄sisteret: flagellis de corio arena plenis usq; ad mortē iussit eū torque ri: Post hec in carcere fecit eū poni. Et mādauit qd; nihil dare ei ad manducandū nec bibendū. & de nocte fecit eū suspendi per manū dextrā & p pedē dextrū: & in manu sinistra lapidem magnū appendi: ut unum lapidem in sinistro pede: & aliū in medio corpore: ut tali pondere totus distraheret⁹ & deficeret: & sic stetit p totam noctem illā & diē sequentē usq; ad noctē: que omnia uirtute xp̄i tolerauit cōfortatus. ¶ S; Cadi cum uideret eū in fide firmū: fecit eum suspendi p ambas manus: & saxum magnū ligari ad pedes suos ut totus diuideret. & adeo fuit pōdus magnū ut brachium eius extra totū humerū esset positū. & corpus totum esset fractū. Ad quem Cadi accedens & uidēs q; eum a sua fide nō posset remouere: fecit eū suspēdi p gulam. Primo tū crudelissime flagellatū: & ut fumo suffocaret cito ad pedes eius ignis magnus factus ē. Et carcere claudens abscessit. Sed carcere diuino lumine radiato: a laqueo est depositus: & uisus ē a duabus mulieribus in carcere respiciētibus: inter duas colūbas albiſſimas flexis genibus orare. Sed tanto miraculo Cadi ad credendum xp̄o minime incitatus: sequenti nocte fecit unam magnā fornacem incendi: & intus eum pici & claudi. Et sic stetit per totā noctē in ea incolumis: in nullo lesus ab igne. Mane autē uiuēs repertus est orans & sudans ac si de balneo exiret. S; a fornace eum extrahētes: ubi hoies decolabant du-

uerunt eum. Deinde ad eum fractis hostiis carceris: Saraceni furibunde accedentes: ipm q3 fortissimū cer-
nentes in fide: cum securi unus eū percussit in collo: &
scidit eum usq3 ad mediū. Alius uero percussit eū in uē-
tre sic q3 uiscera apparerēt. Et cū sic eēt atrociter uul-
neratus: ipm ad caudam equi ligauerūt. Sed deo mar-
tiri suo uires ipendēte: equū semp ipse precessit: Post
hoc ipm piciunt in domū lignis plenā & igne: prius
tñ eius auricula amputata & in igne piecta: que sta-
tim de igne exiliuit: In domo predicta positus dum se
ueller signare: manus ligate solute sunt. Ignem ingre-
diens statim fuit extinctus. Quod nides saraceni eū
magnis lapidib3 lapidarunt. Et facto iterato igne de
calamis: cum adipe equi ligatum in ipm eū piecerūt.
Qui dum signū crucis uellet imprimere: man3 sūt dis-
solute: & de igne illeus exiuit. Quod cernētes sarace-
ni super eum irruentes: eū lapidibus securibus & gla-
diis ita eum percusserūt: qd nulla pars corporis remā
sit intacta. Et sic spūm deo reddidit. Et plura miracu-
la per eum deus fecit post mortem & facit.

¶ De uicaria Catai siue tartarie.

Nuicaria Catai siue Tartarie. In ciuitate
Armalech que ē in medio Tartarie imperio.
Anno dñi. Mcccxl. passi sūt p fide frēs mino-
res. f. ff Ricardus eps Armalech. ff Francisc3 de Ale-
xandria. ff Paschalis de Hispania. et ff Raimundus
de prouincia. Hi oēs sacerdotes. ff Laurētius de Ale-
xandria. et ff Petrus de prouincia laici. et magister Ioā-
nes niger corpore de India de tertio ordine bti Fran-
cisci: conuersus ad fidem per frēs nostros. ¶ Hi omnes
dum essent in dicto imperio & ab imperatore qui tūc
erat: quē ff Frāsciscus de Alexandria a cancro liberaue-
rat: ofone potiusquā medicamine: et ista de cā impera-
tor frēm ipm suum uocabat psem & medicū: optime
tractarent: utpote datis terris & priuilegiis & aucto-
ritate predicandi: ac filio suo ipsi3 fratrib3 dato ut ab
eisdem baptizaret: qui septēnis tūc erat: uocato Ioā-
ne: deo permittente ipse impator dñi iret uenatū inte-
rūt ueneno: & filii eius quatuor occisi sunt. ¶ Cui3 im-
perium sumpsit quidā peximus Falcherius saracenus
de sanguine imperiali nomine Alifolda. Et quia frēs
predicatione sua multos conuerterant ad fidem: mā-
dauit hic iperator ut trino pcepto facto omnes xpia-
ni saraceni efficerent. Et qui nō obedirent occiderent.
Propter qd3 cum frēs pdicti suo mandato parere nol-
lent: ligatis manibus aate: & oēs ad unū funez: a po-
pulis furentibus percussionebus sputis gladioz pun-
cturis incisionibus nasi auriculaz & alioz mebrorū:
demū gladiis trucidati feliciter migrauerūt ad dñm.
¶ Dictus autē imperator post modicū tēpus interfe-
ctus est: & domus eius igne cōbusta. Passi sunt aute3
predicti fratres. anno prefato circa festum beati Ioan-
nis baptiste tēpore generalatus fratris Gerardi Odo-
nis.

¶ De uicaria Russie.

Nuicaria Russie. In Liuania boemie puina-
cie. In terra que uocat Vulna ubi sunt homi-
nes idolatre arbores adorātes. Interfecti sūt
quing3 frēs minores. Guardianus amputatis manib3

& pedibus: & parte capitis positus est in nauicula si-
ne gubernatiōe in fluuiio: qui diuino nutu per ducenta
miliaria alamanica per dictū fluuium uenit ad terram
cruciferorū uiuus: & ibidem tandē expirauit. Alii ue-
ro frēs gladiis sunt pdicatiōe fidei occisi. ¶ In ceretha
Valachie minoris a dictis infidelibus circa añū domi-
ni. Mcccxxviii. duo fratres sunt martirio coronati.

¶ De uicaria bosne.

Nuicaria Bosne. In regno bulgarorū ciuita-
te que dicitur Bidiniuz. Passi sunt ff Andreas
ungarus sacerdos. ff Gregorius de ladra sa-
cerdos. ff Nicola3 de Marchia. Frater Benedictus de
regno Apulie. Et ff Thomas laic3 de fulgineo a ca-
logeris grecis. Cum. n. ad petitionē regis ungarie Lu-
douici: ad reducendum ad fidem ueram bulgaros il-
luc accessissent. & fructū maximū ibidem facerent: &
hoc displiceret callogeris grecis: capto Bidinio p bul-
garos: Fratres prefati per frustra concisi: martirium cō-
pleuerunt.

¶ De fratre Electo martire.

¶ Beati Francisci tēpore ff Electus laicus passus est
martiriū: sed ubi nō reperi: qui anteq3 martiriū acciperet
accepta regula in manu dixit deo culpaz suā de omni
offensione quā cōtra regulā ipsam aliqñ fecisset.

¶ Ex supradictis ergo apparet primū q3 erat declarā-
dum. u3. q3 ordo minorū est singularissimus sanctita-
te. Nam ut p3 ex supioribus ultra trecentos frēs ha-
buit hic ordo: p quos deus signa est opatus & mira-
cula. Et ultra. lxxxv. sunt martirio coronati: si diligen-
ter supiora discutiant. Et sic tam cōfessoribus sanctis
frīb3 q3 martiribus declarā huius ordinis sanctitas
& celsitudo. Et sic p3 primū qd3 erat declarādū.

¶ Secda pars principalis h3 scde partis fruct3 octau-
i. Ecundo hic ordo p aliis ordinibus institu-
tis est singularissimus scientie luciditate.
Habuit enim hic ordo frēs sciētia singu-
lares. In omni enim sciētia tā diuina q3 hu-
mana: fuerunt in hoc doctores excellētissimi. Si lo-
quimur de sciētia diuina quo ad sacrā scripturā & theo-
logiaz. Hic ordo habuit plures qui scripserūt in sacrā
scriptura eam exponēdo & postillando: ac libros sen-
tentiāz quo ad dubia declarando.

Rater. n. Alexāder de ales. Natione anglic3:
qui magno tēpore Parisius legit: fecit sūmāz
maximā in theologia: in qtuor partes diuide-
do. Et quia primus scripsit: mirū est in ipsa sūmā non
solum de pfuaditate & magnitudine sue scientie: sed
de inuentione tot dubiorum & titulorum questionū.
ppter qd3 fons uite Parisius est uocatus. Hic ēt magi-
ster quasi totā sacraz scripturā postillauit & exposuit.
Opus eius in theologia approbatū est bulla dñi Ale-
xandri qrti & sexaginta magistrorū Parisiē.

¶ Frater scūs Bonauētura de balneo regio q postea
fuit. Cardinalis prim3 ordinis & eps Albanē. scripsit
luculenter sup qtuor libros sūmāz. Postillauit excellen-
ter Euangeliū beati Luce. Scripsit apologiā pauperū.
Librū de opibus sex diez. Librū de contemplatione.
Librū de sex alis seraphin. Regulā nouitiorū. Legēdā
bti Frācisci: maiore & minore ipse cōposuit: Et multa

alia. Quibus sua doctrina quae lata fuerit & alta appareret.
 ¶ Frater Ioannes Gualen. de Anglia doctor Parisien. qui Parisius Arbor uite inscribitur: composuit plures postillas & specialiter supra Apocalipsin: ac summam pulcherrimam cum. xviij. tractatibus de diuersis composuit: que omnibus uolentibus predicare & scire que decet fieri utilissima est: exemplis pulcherrimis & auctoritatibus philosophorum & sanctorum comprobata.

¶ Frater Ioannes Guarro Anglicus magister Scoti: scripsit super libros sententiarum & plura alia fecit.

¶ Frater Gulielmus delamara scripsit super sententias ad opus domini fratris Bonauenturae multa superaddendo: & multa quodlibeta faciendo. Ac contra fratrem Thomam de Aquino correctorium componendo. In quibus quod magne fuerit sufficientie declaratur.

¶ Frater Ioannes de Rupella scripsit super sententias: & famosissimus fuit doctor suo tempore.

¶ Frater Rigaldus qui fuit postea Archiepiscopus Remensis: Magister magnus fuit in theologia: & scripsit luculenter. Et tam uita quam scientia fuit orbi clarus.

¶ Frater Ioannes Scotus qui doctor subtilis nuncupatur. Hic primo in Anglia Oxonie sententias legit. Deinde in studio Parisiensi: ubi doctor factus famosissimus est & fuit. Hic in theologia scripsit luculenter. Et precipue super quartum librum quem ipse ordinauit. Quodlibet etiam fecit. Tractatus plures edidit. Questiones super libros metaphysice fecit. Et super scripturam sacram postillas ordinauit.

¶ Frater Robertus de bassia. Hic magnus magister fuit in sacra pagina: & super sententias scripsit. Ac cum magistris Alexandro de ales. Rigaldo. Ioane de Rupella. regulam declarata fratri simoni generali mistro transmissit.

¶ Frater Aimo Anglicus fuit. Hic ob sufficientiam & uitam in generalem ordinis Electus: de mandato domini Alexandri quarti. Breuiarium ecclesie correxerat & rubricauit.

¶ Frater Arlotus de Prato magister fuit: ac ordinis generalis: qui iter alia opera: concordantias domini Edidisse.

¶ Frater Ioannes de Parma: qui fuit ordinis generalis minister: & nunc magnis ubi iacet in Camerino corruscat miraculis: in theologia & super sententias & super bibiam scripsit: & plura deuota composuit. uidelicet officium passionis. I. Regem Christum crucifixum. Et de beneficiis creatoris.

¶ Frater Ieronimus de Esculo fuit in theologia preclarus: generalis ordinis: deinde Cardinalis & demum summus pontifex. uocatus Nicolaus quartus. Hic etiam super sententias: & in scriptura sacra nonnulla scripsit.

¶ Frater Iacobus de Esculo in sacra theologia tempore suo fuit singularis.

¶ Frater Alexander de Alexandria: qui fuit ordinis generalis minister: magister fuit in theologia: scripsit super sententias: fecit plures notabiles postillas: & super metaphysicam & libros de anima nemo scripsit melius eo.

¶ Frater Gualterius episcopus pictauiensis. magister magnus fuit & sanctus homo. Hic opus pulcherrimum super sententias edidit: & quodlibeta plura. Scripsit etiam in sacra scriptura. Et ad petitionem domini Alexandri quarti opus ser-

monum ad statum composuit: quos idem papa approbauit.

¶ Sanctus Frater Antonius & si gradum Magisterii non habuit: fuit tamen lector Bononie Tholose Padue: & a papa & Cardinalibus archa sacre scripture uocatus: fecit sermones subtilissimos: ac miraculis gloriosus canonizatus ab ecclesia.

¶ Frater Ioannes de muro generalis ordinis fuit: & cardinalis portuens episcopus. doctor fuit in theologia: quod opere scie & uita ad predicta fuit assumptus.

¶ Frater Matteus de aquasparta doctor fuit in theologia. multa tam super sententias quam scripturam edidit: & luculentos sermones composuit. Ac demum generalis ordinis: Et demum episcopus Cardinalis.

¶ Frater Gentilis de monte Flore: fuit in theologia excellens magister: qui ob probitatem scie & operis Cardinalis factus est ecclesie Romane.

¶ Frater Beltrandus de turri fuit sacre theologie magister. Sancte ecclesie Cardinalis: qui primo in theologia. Deinde omnia euangelia & epistolae que per anni circulum in ecclesia leguntur: tam in ferialibus quam in dominicalibus & festiuis diebus postillauit. Collationes & sermones de eisdem composuit: & multa alia fecit.

¶ Frater Vitalis de Furno doctor in theologia multa opera fecit: & sua scientia ad Apicem Cardinalatus fuit assumptus.

¶ Frater Helias de Hanibalis fuit magister clarus in theologia postillam: excepto opere super sententias: super Apocalipsin scripsit pulchram.

¶ Frater Petrus Aureoli facundus in theologia magister. in theologica facultate scripsit plura: & bene compendiosius sacre scripture edidit: & postillas: ac tractatus & spualiter de uirgine conceptione duos edidit.

¶ Frater Pastor puicialis magister Parisien. ualens: scripsit et plura & demum Cardinalis est factus.

¶ Frater Franciscus de Marchia notissimus in theologia magister in facultate theologica luculenter deprompsit: & multos tractatus ac questiones in theologia ac philosophia composuit.

¶ Frater Gulielmus Farinerii ordinis generalis magister fuit. scripsit in theologia & philosophia: & Cardinalis fuit.

¶ Frater Landulfus de Neapoli orate multum & subtiliter plura addendo Scotum declarauit. Hic sermonibus & postillis editis clarus habetur.

¶ Frater Petrus de Agla doctor ut prefatus Landulfus. in theologia opus quod Scotellus domini edidit: ac aliam lecturam super sententias pergit multum pulchram.

¶ Frater Ricardus de Media uilla. magister fuit: scripsit super sententias multum utile & postillas cum aliis pluribus fecit.

¶ Frater Gonsaluus de puicia sancti Iacobi preclarus fuit in theologia doctor. Hic tam in theologica facultate quam super scripturam plura gessit. & generalis fuit ordinis.

¶ Frater Gerardus Odonis in omni facultate sufficiens. Magister in theologia fuit eximius. Qui tam super bibiam libros sententiarum: ethicorum quam logice scripsit accepte. Ac stigmatum officium ipse digessit: & generalis fuit ordinis insignis.

¶ Frater Fortonerius uasalli doctor in theologia facundus uerbo & opere in theologia & super scripturam ac libros de ciuitate dei pulchra nonnulla pergit. & generalis

ordinis fuit: & post modum Cardinalis.

¶ Frater Michael de Cesena ordis gñalis: magr fuit in theologia. Scripsit super Ezechielem & sententias ac alia opera digessit.

¶ Frater Franciscus Maironis doctor isignis in theologia apte scripsit in eadem: & postillas cum sermonibus scientia copiosis reliquit.

¶ Frater Petrus Ioannis. Hic bachalarius formatus Parisius. Qui opera preclara super sentētijs ac super totam sacram scripturam faciendo: & alia: mundo sui famam perennem dimisit.

¶ Frater Gulielmus Ochā Bacalari⁹ formatus Oxonie. Primo logicam pulcherrimā. Secūdo super phiaz. Terrio in theologia. Quarto quedā dialogū. Et quedā scripta in logica & philosophia ac quoddā tractatus de corpore xpi edēdo: cū alijs notus ē toti orbi.

¶ Frater Rodulfus Rodimpton. in sacra pagina magister plura scriptitādo in theologia & biblia. Laudabile nomen tenet inter doctores.

¶ Frater Rogerius Bachon in omni facultate doctissimus. in eisdem scribendo. mirabilis apparet scientiarum diuersitate imbutus.

¶ Frater Rodulfus Erphodien. Episcopus cum alio Fratre Rodulfo magistrī in sacra pagina. orbi scientia perlucētes: ordinem igrediendo: scientia & uita Anglicos imbuerunt.

¶ Frater Gulielmus Almoith. Frater Gualterius Cepton. Frater Robertus Eliphath. Frater Adam codam cum pluribus Anglie magistris: De quibus foret longum narrare: opera in sacra pagina condētes: in orbe clara eorum memoria patet.

¶ Frater Pontius Carbonelli Sancti Ludouici ordis minorum magister & doctor scribendo super totā sacram scripturam: orbi nō solum sanctitatis & uite: sed etiam scientie exemplar reliquit.

¶ Frater Nicolaus de Lira p̄mus in theologia uenerandus doctor: scribēdo demum cōtra iudeos & totā postillādo scripturā diuinā: celeber habetur in orbe.

¶ Frater Iacobus de Spinello in theologia iclitus doctor componendo super snias opus & bibliam: Parisius fuit excellens & singularis.

¶ Frater Ascensius doctor in theologia scribendo super Apoca. & snias ac faciendo sermones auditu placabiles: nō paruum iter doctores nomen habet.

¶ Frater Ioannes de Ripa prouicie marchie. doctor in theologia nominatissim⁹ p̄clarissime in theologica facultate differendo: in secula erit eius memoria.

¶ Frater Gētilis de cingulo & si caruerit magisterio: transferendo de greco in latinum: Ioannem climacuz: dialogum Macharii: & quendam librum Ioānis Christiostomi: apud doctos & Christi amicos in memoriale erit peremne.

¶ Frater Altesanus de Ast summam condendo preclaram: tam in theologia q̄ in legibus & decretalibus: fecit se mundo notum.

¶ Frater Ioannes Saxo summam utriusq; iuris uide licet canonici & ciuili faciendo: se expertissimum in talibus docuit euidenter.

¶ Frater Frāsciscus de sancto Simone de Pisis. dictus de empoliz suis determinationibus Oxonie factis: se fuisse magistrum theologicę sciētie preclare ostendit.

¶ Plures fuerunt alij & sunt in theologia magistrī in puincijs Anglie Frācie Aquitanie & alijs ordis puincijs: qui operibus super snias & in alijs facultatibus a se conditis: hunc ordinem rediderunt & faciunt scientie luciditate singularissimū.

¶ Fuerūt etiā & alij fratres q̄ diuersa opuscula ediderunt cum p̄fatis magis. Et ut succintē efferā: dimittēdo facultatē theologicā hoc est librū sniarū. Si loquamur de sacra scriptura & de fratribus qui ipsam totā postillauerūt. hi sunt. uidelicet magister Alexander de Ales. Magister Nicolaus de Lira. Non magistrī. Frater Pontius Carbonelli: & Frater Petrus Ioannis.

¶ Fuerūt etiā & alij frēs qui sup̄ diuersos libros scripture scripserūt: & si nō super totā bibliā. ut de pluribus iam dcm̄ est. Et alios breuitatis causa omitto. Si loquamur de summis & sermonibus pro instructione populi & ualentium. Magister Ioannes Gualleñ. summam optimam edidit. Dominus Beltrandus Cardinalis omnes epistolas & euangelia anni postillauit. Frater Philippus de monte Calerio postillam super euāgelia dñicalia edidit & q̄dragesimalia. Magister gualterius sermones ad omnem statum disposuit. Sanctus Antoni⁹ noster festiuos sermones & dominicales composuit. Frater Lucas eius discipulus dominicales sermones edidit. Et multi alij fratres ad predicandum diuersas postillas & sermones ac tractatus qui numerari non possent compegerunt. Summam de uitijs Frater Ioannes Gualleñ. ut dictum est. De uitijs & uirtutibus luculentam summā edidit. Frater Seruasanti de Tuscie prouincia: ac de penitētia & de eius trib⁹ partibus. Quidā alius nostri ordinis frater edidit summam de uirtutibus que iungitur cū summa de uitijs: qua hodie communiter utuntur. Tractatum meditationis super euangelia fecit Frater Ioannes de Caulibus de sancto Geminiano. Tractatum transfige quidam lector Mediolani. Tractatum deuotum de triplici uia sapientie Frater Hugo de prouincia. Tractatum de sex alis Seraphin. Tractatumq; de contemplatione. s. Frater Bonauentura de balneo regio. Sunt & alij tractatus deuotissimi editi per alios fratres ordinis: de quibus breuitatis causa silentio pertrāseo. Si homo uult uidere summam in legibus & decretalib⁹. Frater Monald⁹ ordie Alphabeti fecit unā. Summā utriusq; iuris Frater Ioannes Saxo. Summā copiosā de preceptis uirtutibus de contractibus de sacramētis & de multis alijs Frater Altesanus de Ast. Summam pulchram & magnam de casibus conscientie Frater Durandus. Directoriū iuris opus magnū Frater Ioannes de Anglia. Summam Ioaninam fecit Frater Ioannes lector. & multa alia sunt facta in decretalibus & legibus anime utilitatem concernentia. Si de alijs scientiis: scilz logica physica metaphysica habes fratrem Gulielmū Ochā qui logicam edidit: & partem phie: & fecit scripta in p̄fatis scientiis. Frater Gerardus Odonis fecit logicam. Sic & quidam

alius Frater Bernardus de Burgundia fecit aliam. Frater Alexander de Alexandria scripsit plura in phia. In phia morali Frater Gerardus prefatus scripsit Luculenter. si in oib? scientiis hēs frēm Robertū Bachon Anglicū: q in oib? scientiis tractat? pulcherrimos fecit. Quibus & aliis possibilibus adduci: comprobāt merito q iste ordo tā rōne doctoz noiatoz: q ex causa omīssoz ac alioz multoz frūm Valētū: q scia fuerūt mirabiliter pediti & isignes: est singularissimus scie luciditate. que erat secūda cōditio qua ordo minoz iter alios extollebat. Quapropter sicut in pma cōditōe hui? ordis q fuit singularis sciatas q ipse isignebat & decorabat: poterat dici uerbuz apostoli Eph. iiii. u3. q deus. Aliquos hui? ordis frēs dedit aplos ut patuit in. b. Frācisco & aliis sociis suis pmissis. Quo dā aut pphas sicut in multis scribis supra est onsum. Alios uero euāgelistas: q nonnulli fuerūt egregii uerbi dei pdicatores. Alios aut pastores & doctores: q plures fuerunt plati maximi & magri pclari. Sic rōne hui? secūde cōditōis. u3. scie & doctrine quo ipse ordo dignificat: pōt dicere ratiōe magroz: & in diuersis facultatib? doctoz. illud sap. vii. dedit mihi. u3. quo ad mēbra oīum sciam que sunt uerā: ut scia dispōne Orbis terrarū &c. usq3 ibi. Oīum. n. artifex docuit me sapia. Hic. n. ordo quo ad sua mēbra repletus est quasi sumē sapientia: & terrā rexit. Ad ifulas lōge diuulgatū est nomē tuū: & dilectus es in pace tua. In cantilenis & in prouerbis & in cōparatōib? & interpretatōib? mirate sunt terre: & in nomie dei cui cognomen est Israel Ecclesiastici. xlvii. Quare non imerito in dño ordo honoratur & honorabit. In medio populi gloriabit. Et i ecclesiis altissimi aperiet os suum. In medio populi exaltabit. Et in multitudi ne electoz hēbit laudē. Et iter bñdictos bñdicet. Et rō quia iquit hic ordo qsi doctrinā añ Lucanū illumino oibus. Et enarrabo illā usq3 in lōgiquū. Penetrabo oēs inferiores partes terre & ispicia oēs dormiētes. Et illumiabo oēs sperātes in dño. Doctrinā qsi pphetiaz cōfundā & reliquā illā querētib? sapiam: & nō desinaz in pgenies illoz usq3 in cūscām. Eccl. xxiiii. Sic ergo pdictis p3 secundum qd erat declarandum.

Tertia pars pncipalis h? scde partis fruct? octauū. Tertio h ordo dicebat excellentissimus pre aliis ex nobilitate: q in ordie isto fuerunt psonē isignissime tā dignitate ecclesiastica q seculari. ubi est aduertēdū q sicut nonnulli de dignitate ecclesiastica ordinē itrātes: eū decorarūt: sic de isto ordine ad ecclesie plāturas assumpti: ipm nobilitāt & decorāt. Sed uidēdū est pmo q fuerūt illi q magni in ecclesia hūc ordinē itrarūt. Secūdo qui fuerūt de hoc ordine assumpti: & subiecti ad ecclesie dignitates. Quantū ad pmo de ordine supremo. s. summi pontificatus & papatus.

Primus q habitū iduit ordis & pluries detulit fuit dñs Gregori? non? Hic fuit pmo nri ordis ptektor. Vocat? dñs Vgo siue uolin? eps Hostien. q singularissime bñm Frācisū dilexit & ordinē. **C**ui. b. Frācisus pphauit ip3 futurū sūmū pōtificē: & semp eidez scribebat añ sublimationē ad pōtificatū sic. Venerabi

li in xpo pfi toti? mūdi &c. Institut? fuit iste ptektor ordis per dñm Honorii tertii petēte ipso. b. Frācisco ipm ab eodē. Factus uero ptektor: semp ordinē ptexit contra platos: & alios in pncipio cōtra ordinē isurgētes: & ordinez quātum ualuit pmouit & exaltauit. **I**ste est ille q iterfuit caplo gnali Assisi celebrato: ubi fuerūt ultra qnq3 milia frūm: ubi & missam celebrauit: & scribis pdicauit. **H**ic est dñs Hostien. cui iterrogāti s. b. Frācisco placebat ut frēs ad dignitates ecclesiasticas promouerent. Rñdit q nō. ut dice? ifra fructu & cōformitate. xvi. **I**n h? mēsa. b. Frācisus iuitat? ab eo ad prādiū: frustra portauit elemosine: quā hostiati mēdicauerat. Et cuilibet exñti i mēsa unū bolū sctis Frācisus transmisiit. Redargut? ab eo qre p elemosina ierat comesturus cū eo: Rñdit q ipm multū honorauerat: utpote xpm dñm maiorē honorādo. Semel cū h intrasset dormitoriū frūm: & uidisset quō dormiebant: plorauit fortissime: se & suos asserens dignos iferni cruciatibus: q nullā penitētiā exercebāt. Ad apostolicū apicē subliniat? b. Frācisum catalogo sctoz ascripsit: Assisi ipso pñtialr cū tota romana curia exñte: Primū lapidem ecclesie de Assisi posuit: ac ipsam ecclesiā a cuiuscūq3 iurisdicōe excepta summi pōtificis exemit: & multa iocalia eidez ecclesie dedit. **H**ic pōtifex gloriosus ob deuotōez pncipū ad bñm Frācisū & ordinē: i diē cene dñi habitū ordis assumebat: & cū ipso faciebat mādātū: lauādo pedes frūm & paupēz: ac habitū p totā diē illā & sequētē. s. ueneris scti gerebat. Insup uisitādo sanetuarā urbis cū scribis habitū ordis ibat idutus semp: put testat frater Philippus de Perusio: q hoc uidit i lra de ptektorib? directa fri Gonfaluio ordis nri generali mistro.

Secūd? q habitū iduit ordis de summi pōtificis fuit papa Martin?. q in morte assumēdo habitū ordinis: cū ipso uoluit sepeliri: & se humādū i ecclesia bñm Frācisū Assisi ob ipm deuotōez dimisit. **E**t tēpore quo ecclesia regebat Perusiu: cū ecclesia scti Laurēti ubi est sepultus aliquālī truncaretur: & consequenter eius sepultura destrueretur: corpus ipsius inuentus est intactum habitū ordinis idutum. prout qui uiderunt attestati sunt. Isti igitur duo summi pontifices nō sunt dedignati eē filii. b. Frācisū ipm habitū assumēdo.

E ordie Cardinalatus & si multi deuotissimi fuerunt ordis & beati Francisci: precipue tamen fuit uicedominus Placentinus. Qui cū esset clericus secularis Cardinalis & episcopus prenestinus: de licentia domini Gregorii noni ipso permānente Cardinali: habitum ordinis assumpsit tenuit: & cum ipso mortuus iacet in ecclesia nostra Viterbi.

E ordine epatus dñs Rodulfus in Theologia magr eps Erfodiē: uisa uisione de xpo iudicatē orbē: Et q sub alis ipsius iudicis stabat Frācisus cum suis: sibi q fuisset dictū q si uellet saluari deberet effici Fr minor: ut posset stare sub alis iudicis: & ē audito miraculo de monachis diuino iudicio iudicatis: q fratrē Agnellū de Pisis Anglie ministrum cū suis noluerāt recipere. Annuēte papa Gregorio nono abrenunciāns episcopatu & omnibus. Fa

Stus est frater minor humilis & deuotus.

E ordine uero Abbatia² abbas de Ambidon
d in Anglia abbatia dimissa: factus est Ff mi-
nor. ¶ Ff Stephanus inq³itor Tholosan² &
martir cū eēt Abbas magn² in partib² Gualcoie: spre-
ta Abbatia factus est Ff minor. ¶ In ciuitate Anthio-
chie abbas qdā cū monachis oibus: traditis p³iar-
chie possessiōibus: sed locuz retinētes factus est Ff minor.
De his & aliis fructu sequēti & cōformitate dicetur.
¶ Multi alii p³bēdati pinguissime: cuncta dimittētes:
sub habitu Francisci dño adheserūt: ut infra dicetur.
¶ Quia ergo tales fuerūt & multi: & si nō oēs posue-
rim: cū fuerit tā scia & generis nobilitate q̄ ecclesiasti-
cis promotiōibus pēipui: & hūc ordinē intrauerūt: eū in
cūctanter insignierūt & notabilem reddiderūt.

Ed nō minus frēs assumpti de hoc ordine ad
f apices ecclesie supremos & medios eum spe-
ctabilem reddūt orbi. ¶ Ad statū apostolicū.
Et si duo p³fati uidelz papa Gregorius nonus & papa
Martin² ut est p³dictū possint dici summi pōtifices fra-
tres minores: tū nō sunt de ordine imēdiate assūmpti:
& p³sules Romani effecti. Sed de ordine assumptus
fuit Ff Ieronimus de Esculo: q̄ primo generalis ordis:
deinde Cardinalis Rōmāe ecclesie: demum concordi-
ter in summū pōtificē electus: aocatus est papa Nico-
laus quartus. q̄ put narrabat qdā de Ferraria q̄ fuerat
Scutifer suus: & decē summos pontifices agnouerat:
pēipa² fuit iter oēs. ¶ Si² dñs Alexāder q³rt² assū-
ptus fuit ad apicē apostolice dignitatis. q̄ fuit de ordi-
ne frūm minoz & plures bullas de stigmatibus sacris
b³ī Frāscisci confecit & publicari mandauit.

D statum Cardinalatus plures de hoc ordine
a sunt assumpti uidelicet.

¶ Prio scūs fī Bōauētura d balneo regio: de
quo est dictū supra: ubi dictū est de fratrib² beatis p³-
uencie Burgūdie. Hic fuit magister in theologia pre-
clarissimus octauus ordinis generalis minister: & de-
mum per dominū Gregorium decimū: factus est Car-
dinalis episcopus Albanēsis. Qui dum esset generalis
minister: fuit apud Cardinales tāte reputatiōis: ut duz
de electione summi pontificis in Perusio discordarēt:
libere omnes in eum uota sua compromiserūt: ut si se
uel alium in papam nominaret: illum ipsi eligerent: &
ip̄e nominauit sanctissimum uirum dominuz Grego-
rium decimū: q̄ multis corruscauit miraculis: & iacet
Areni in ecclesia maiori: canōizat² i diocesi Aretina.

¶ Secundus Cardinalis fuit ipse Frater Ieronimus fa-
ctus per dñm Nicolaum papā tertium. Qui fuit pri-
mo p³biter Cardinalis sancte potētiane: Demuz ep̄s
prenestinus: & ultimo papa Nicolaus quartus.

¶ Tertius Cardinalis fuit uicedñs Placentinus epi-
scopus Cardinalis prenestinus: qui habitum ordinis
sumpsit: & cum ipso decessit: ut dictum est.

¶ Quartus Cardinalis fuit Frater Bēteuenga de Tu-
derto. factus Cardinalis per dominum Nicolaum ter-
tium & fuit episcopus Albanēsis.

¶ Quintus Cardinalis fuit Frater Matteus de aq̄ spar-
ta in theologia magister. qui fuit ordis generalis. Et p

dñm Nicolaiū quartū fact² Cardinalis ep̄s Portuēsis.

¶ Sext² Cardinalis fuit Frater Ioānes de Murro ma-
gister in theologia & ordis generalis: quē papa Boni-
facius octauus fecit Cardinālē & ep̄m Portuēse.

¶ Septim² Cardinalis fuit Ff Andreas de Anania: ne-
pos dñi pape Alexādi q³rti quē in Cardinalem instituit
ut puto dñs papa bōifaci² octau². q̄ pōpā mūdi cū tā
totali abieciisset: cardinalatui renūciauit: Nec iter ta-
les uoluit reputari. Et nunc in loco de Pilio in campa-
nia innumeris corruscat miraculis.

¶ Octauus Cardinalis fuit Frater Iacobus de Ana-
nia. qui fuit Nepos domini Bonifacii octauī. qui fuit
p³biter Cardinalis sancti Clementis.

¶ Nonus Cardinalis fuit Frater Gētilis de mōte Flo-
rum magister in Theologia. quē papa Bonifacius fe-
cit Cardinalem p³biteruz sancti Martini in mōtib².

¶ Decimus Cardinalis fuit Frater uitalis de furno. in
theologia magister. factus Cardinalis per dominum
Clementē quintum: & fuit episcopus Albanē.

¶ Undecimus Cardinalis fuit Frater Beltrandus de
turri i theologia magister. factus Cardinalis p dñuz
Ioannem. xxi. & fuit episcopus Tusculanus.

¶ Duodecim² Cardialis fuit Ff Helias de Hanibal².
in theologia mag³. fact² cardinalis p dñz Ioānē. xxi.

¶ Terti² decimus Cardinalis fuit Ff pastor de puin-
cia mag³ in theologia. fact² per dñm Clemētē sextū
p³biter Cardinalis. sanctorum Sergii & Bachi.

¶ Quart² decimus Cardinalis fuit Ff Gulielmus Fa-
rinerii. mag³ i theologia: & ordis g³nalis. factus Car-
dinalis per dominum Innocentium sextum.

¶ Quintus decimus Cardinalis fuit Frater Fortone-
rius. magister in theologia & generalis minister ordis
factus Cardinalis per dominum Innocentium.

¶ Sextus decimus Cardinalis Ff Marchus de Viter-
bio magister i theologia: & generalis ordis: fact² Car-
dinalis per dominum Vrbanum quintum.

¶ Decimus septimus Cardinalis fuit Frater Beltran-
dus de figiaco: mag³ in theologia factus Cardinalis
per dñm Gregoriū undecimū ep̄s Hostien².

¶ Decim² octau² Cardinalis fuit Ff Leonard² de Gi-
fono mag³ i theologia & ordis g³nalis. fact² cardialis
p dñz Vrbanū sextū. S³ h ob scilicet noluit acceptare.

¶ Decimus non² Cardinalis fuit Ff Thomas de Fri-
gnano in theologia mag³: & g³nalis ordis: deinde fuit
p³iarcha Graden². Et demum per dñm Vrbanū sex-
tum factus Cardinalis ep̄s Tusculanus.

¶ Vigessimus Cardinalis fuit Frater Ludouic² de Ve-
netiis. magister in theologia & ordis generalis. fact²
p³biter Cardinalis per dñm Vrbanum sextum.

¶ Vigessimus p³mus Cardialis fuit Ff Bartolome². de
Cucurno de Ianua. fact² p³biter Cardinalis sci Lau-
rentii in Damasso. per dñm Vrbanum sextum.

¶ Vigessimus secūdus Cardinalis fuit dñs Ff Petrus
de Candia. magister in theologia. Deinde ep̄s Noua-
rien². Demum archiep̄s Mediolanen². Postmoduz fuit
fact² cardinalis per dñm Innocentium. Et ultimo fuit
papa Alexander electus in concilio Pisano.

¶ Hi sunt cardinales de ordine minorum qui tribus
tus papas. fixus f. in colaus. q. alexander

exceptis omnes fuerūt magistri in theologia excellen-
tes q̄ hūc ordinē eorū p̄mōtōe uenustāt & cōmēdāt.

D statū uero p̄iarchat⁹ Archiepatus & ep̄a-
a tus quot fuerint & sint de illo ordine assum-
pti: nimis foret p̄lixū retexere. Naz hic ordo
oēs habuit p̄iarchatus excepto Aglegiē. ¶ Archi-
epatū habuit In Anglia Cantuariē. p̄ maḡm Ioan-
nem peccian Eboracensem. ¶ In Alemania Magunti-
nen. Plagen. ¶ In Frācia Remēsem Attrebatē. Au-
xitanū Tholosanū. ¶ In Italia Mediolanē. Panor-
mitanū. Montis regalis: & sic de aliis. ¶ Sed de ep̄i-
scopatib⁹ nō est numerus. q̄bus ocludit q̄ ip̄os p̄o-
motionibus hic ordo habet merito comendari.

Erum q̄a apud plebeios dignitas ecclesiastica
u que oēs alias dignitates excedit: paruipendi-
tur: & nihil q̄si reputat. referendū est deiceps
de seculi p̄ncipibus: qui filii esse. b. Frāscisci nō sunt de
dignati ipsius habitus assumptione.

¶ Primo igit si hēamus respectū ad dignitatē impia-
lem simul & regalē. ¶ Rex Ierusalē Ioānes. Et Impe-
rator Cōstantinopolitanus fuit Ff minor: cui⁹ filia fuit
uxor Imperatoris Federici secūdi. Hic cū rogasset deus
q̄ sibi oñderet: q̄uo & qualē mori deberet cōsideratis
triumphis & gloria: quos & quā in mundo habuerat:
Apparētē sibi. b. Frāscisco cui erat deuot⁹ trib⁹ uicib⁹
i. tribus noctibus successiue cū corda soleis & habi-
tu: & dñte q̄ uoluntatis dei erat q̄ morerēt in predi-
cto habitu: Et si prima nocte & secūda nō sine lachri-
mis horruerit ad tantā deiectionē ptingere: tertia ra-
men uice statim ut de nocte apparuit: uoluntate dei
agnoscens: Accersito Ffe Bñdicto de Aretio: tunc An-
tiochie & Romāe ministro: cū maxia deuotiōe fact⁹
est Ff minor: & sic finaliter decessit. Et adeo i summa
uixit humilitate: ut ad deū multotiēs q̄si cōquerendo
diceret q̄re nō dederat sibi fortitudinē: ut oīa humili-
tatis officia cum aliis fratribus ipse exercere ualeret.
Hic sepultus est Assisi. Et si super sepulturam in habi-
tu regali sit sculptus.

¶ Secūdo. Si hēat respect⁹ ad culmē & fastigiū regale
mūti sūt Reges siue fuerūt: q̄ habitū ordis assumētes
filii sunt censendi. b. Frāscici horū notitia patere pore-
rit facilius: si ad domos ex q̄bus orti sunt attēdamus
diligētē. ¶ Et prio ad domū p̄ aliis xp̄ianitatis domi-
bus xp̄ianissimā & p̄clarissimā. u3. Frācorū. De qua
octo fuerunt Romanorum Imperatores successiue. u3.
Charolus magn⁹. Ludouicus ei⁹ fili⁹. Lothari⁹ filius
Ludouici. Ludouic⁹ secūdu fili⁹. Lotharii. Charolus
secūdu fili⁹. Ludouici secūdi. Charolus tertius filius
Charoli secūdi. Arnulfus fili⁹. Charoli tertii. Et Ludo-
uicus tertius filius Arnulfi. Reges uero domus p̄fatē
ultra triginta q̄ in Frācia successiue regnauerūt. ¶ De
hac iclitiſſima p̄genie. b. Frāsciscus habuit filiū in or-
dine & frēm ordis sui. s. dñ3 Regē Robertū clare me-
morie: q̄ scia & prudentia oēs p̄ncipes orbis a magno
tēpore citra dī excessisse. ¶ Hic multotiēs dum uiue-
ret: stās in monasterio ipso de sc̄ta Clara cū uxore sua
dñā Regina Sancia: regia ipsa iuente habitū sororū
minorissarū: ipse habitum ordis induēbat. Ad frēs ibi

morātes ueniebat sic idutus: & eis cū summa deuotiō-
ne seruiebat i mēsa: sicut a fratre audiui q̄ hoc pluries
uidit. In castro suo nouo & regali multotiēs ad matu-
tinū surgebat cū3 sribus: & habitū ordis idutus cū eis
diuinū persoluebat offm. Stabat. n. in sua capella duo
decim fratres. Demū cū eēt isirmus p. xviij. dies ante
obitū: habitū ordis de manu ministri fuscipiens: fecit
p̄fessionē in ei⁹ manib⁹: & moriēs ut Ff minor sepul-
tus ē in mōasterio scē Clare. sicut p3 cūctis itūctib⁹.
¶ Tercio. Si attēdam⁹. Ad domū Aragōie iclita iter
xp̄ianos. ¶ Rex Iacob⁹ añ mortē habitū ordis assum-
plit: cū p̄posito si sup̄uieret Ff remanendi in ordine:
& tandem cū3 habitū mortuus iacet in conuentu Bar-
chinone sepultus. ¶ Rex Alfonso Aragonie Rex: in
morte habitū sumpsit: & cum ipso decessit: sepultus
in conuentu Fratrum Ilerde.

¶ Quarto. Si attēdamus ad domū illustrē Regū Ca-
stelle: hēs regē Sāciū q̄ fuit p̄ tps Ff minor: & tandē
ut Ff decessit. ¶ Sic etiā Fernādu Rex Castelle cū3
iniuste quosdā nobiles necari mādasset: Postea isirma-
tus in ciuitate gehennei regni sui: ob deuotionem ad
btm Frāscicū añ mortē habitū sumpsit: & cū eo deces-
sit. Et cū habitu stat sepult⁹ Toleti in ecclesia cathē-
drali. Ob cui⁹ habitus assumptionē. b. Frāscic⁹ animā
dicti Regis de māibus diaboli liberauit: sicut fratris
sui ordinis: sicut cuida3 sancte domine Moranti Tol-
leti fuit a domino reuelatum.

¶ Quinto. Si aspiciamus ad domū isignē Regum de
Portugalia: hēs tres reges. u3. Regē Fernandū: q̄ nup
decessit. P̄rem eius regē Petrū. Et eius Aūi Regē Al-
fonz: q̄ oēs añ mortē: a ministris puincie sci Iacobi:
habitū ordinis assumētes: cum ipso obierūt & sepulti
sunt: tā in quētū nfo Vlixbone q̄ i ecclesia cathedrali.
¶ Sexto. Si hēamus ituitū ad domū regū Trinacie:
& si sint de domo Aragōie hēs regē Federicū: q̄ ante
mortē habitū uoluit p̄ ministrū Siciliē indui: nec p̄ce-
rū3 suoz dictis ab hoc potuit diuelli p̄posito. Et cum
ipso decessit & sepult⁹ est messane i quētū nfo.

¶ Septimo. Si oculos flectamus ad domū regū de Ci-
pro hēs regē Henricū: q̄ fuit purissimus uirgo. hic ha-
bitū summēs cū ipso decessit. Et Nicose in domo fra-
trum sepultus miraculis conuulsauit.

¶ Octauo. Si ispiciamus ad domū Regū Armenie: q̄
hactenus fuit iclita & excellēs: hēs Regez Ioānē qui
tēpore gñalat⁹ fr̄is Gonsalui: regnū tradēs suo nepo-
ti Leonī. Fact⁹ est Ff minor. Post cui⁹ itroitū saracēis
regnū Armēie iuadētib⁹: zelo fidei accēsus: assumpt s
armis cū3 esset bellicosissimus: facta strage hostiū: &
suis data uictoria: ipse in campo occisus fuit.

¶ Nono attendēdo ad domū Vngarie. Rex Ludouic⁹
cū tēporib⁹ nris ob deuotionē ad ordinē: semper in
curia sua tenuit capellanos & confessores fratres no-
stros & nō alios. Et ante mortē ut fert per aliquot mē-
ses dimittens regimē & tumultū exterius: soli deo ua-
cans cum fratribus in dicēdo officiū & alias orōnes:
se sepeliendum cū habitu dimisit: & hoc in monaste-
rio sororū minorissarū de Buda: quod sua illustis ma-
ter construxerat: sed incuria & negligētia baronū &

sue uxoris regine nihil est scim. iuxta ipsius legata.
 ¶ Sed si habeatur respectus quo ad filios regum in-
 elitam progeniem: reperies fratres minores.
 ¶ De domo Fracie & Sicilie habes scim Ludouicz
 primogenitū Regis Caroli. hic cū esset Calabrie Dux:
 & rōne p̄is in Sicilia: & ratiōe matris in Vngaria de-
 beret regnare: cōtēptis utriusq; regnis: factus est frater
 minor & demum episcopus Tholosanus.
 ¶ Habes etiā de domo pfata inclitum ducē Calabrie
 dñm Carolum primogenitū Regis Roberti: qui infir-
 matus habitu sumpsit: cū ipso obiit & sepultus est
 Neapoli: apud fratres in ecclesia corporis Christi.
 ¶ De domo Castelle primogenitus, Regis Castelle
 iacet in conuentu nro Tolleti: habitu ordinis idut.
 ¶ De domo Aragonie dux Gerunde primogenit^{us} re-
 gis Aragonie dominus Petrus iacet habitu ordinis in
 dutus: in conuentu Fratrum Cefarauguste.
 ¶ Frater Petrus de Aragonia filius Regis Iacobi co-
 mes de Pratis: dimisso seculo factus est frater minor:
 in quo ultra uiginti annos uixit laudabiliter.
 ¶ Dominus Iacobus filius Regis Alfonso Aragonie
 Comes Vrgelli: cum habitu uoluit decedere & sepeli-
 ri apud fratres in Conuentu Barchinone.
 ¶ Dominus Berengarius de domo Aragonie & filius
 Regis: Comes Empuriarum. iacet cum habitu frater
 in Conuentu Barchinone.
 ¶ Dñs Fernāndus Comes lune Ff Regis Petri Arago-
 nie: cū habitu in Conuentu frūm iacet sepult^{us} Ilerde.
 ¶ De domo Regum maioricarum: & si de domo sit
 Aragonie: filius primogenitus regis maioricarū ordi-
 nē int^{er} auit: & dictus est Ff Iacob^{us} de maioricis.
 ¶ Dñs Frater Philippus Regis maioricarū fili^{us}: fuit
 Ff minor: parū ante pestem maiorem decedens.
 ¶ Multos alios filios regum fuisse in ordine puto sic
 & duces comites & barones & alios illustres homines
 tam de Anglia q̄ de Francia: tam de Alamania q̄ Vn-
 garia: tā de Aragonia q̄ de Hispania: tam de Grecia q̄
 de Italia: & sic de aliis partib^{us} mūdi: q̄ habitu. b. Fran-
 cisci nō sūt dignati assumere & portare: & cū ipso i
 dño feliciter obdormire. Quorū ingressus ad ordinē
 & p̄missio ipsum efferunt laudibus & extollunt.
 ¶ Inter ordines oēs & precipue medicantes: nemo de
 tot nobilib^{us} regib^{us} & principibus gloriari pōt ut hic
 ordo. Nec gestatio habit^{us} ordis. b. Frāncisci debet uide-
 ri alicui abieciua: imo sublimatiua: nec onerosa imo
 gloriosa: quā tot reges p̄ summo hñtes honore & de
 uotiōe gestare uoluerūt. Nulla. n. ē dom^{us} nobiliū fere
 in xpianitate: de qua nō fuerit aliq^{ui} Ff minor: ut satis
 clare possit deduci & in uita. Saltem quod in morte:
 clare p̄ cōsiderādo sepulturas excellentiū uirorū apud
 frēs minores p̄ orbe^z depositorū. Qui p̄ maiori parte
 ob deuotiōē habitū assumētes: cū ipso uoluerunt hu-
 militer sepeliri. Quibus oibus p̄ q̄ h ordo est singula-
 rissimus ex nobilitate & dignitate tam ecclesiastica q̄
 seculari. que erat tertia cōditio: qua iste ordo decoraba-
 tur. Vñ in isto ordine uideri impletū illud Isa. ly. dñtis
 in p̄sona dñi. Ecce testē populis dedi eū: ducē ac p̄ce-
 ptorē gētib^{us}. Ecce gētes quas nesciebas uocabis: &

gētes que te nō cognouerunt ad te currēt: p̄pter dñz
 deū tuū & scim Israel qui glorificauit & elegit te. Et
 cap. lx. Ambulabūt gētes in lumie tuo: & reges i splē-
 dore uultus uel ortus tui. Erunt. n. reges nutriti tui &
 regine nutrices tue. Isa. xlix.

¶ Quarta pars principalis.

q Vartuz de quo h ordo pre aliis dignificat^{us} est
 de fratru numerositate. Naz in bto Francisco
 impletū est illud dñm Abrahe & Iacob. Dilataberis
 ad orientē occidentē meridiē & septentrionē. Siq^{ue} pōt
 dinumerare puluerē terre: semē tuū dinumerare pote-
 rit. Vt. n. diabolus p̄dixit p̄ oscuiusdā mulieris cuidaz
 baroni de tertio ordine exñti. b. Frāncisci qui morabat^{ur}
 in alpibus iuxta Eugubium: Ordo minorum & si par-
 uulus sit: sup oēs ordines multiplicabit^{ur}. Et sic factuz
 ēē atestant loca fratru p̄ orbē diffusa: que ad numerū
 mille sexcētoz ascēdunt: exceptis illis que quotidie
 edificant denuo: ut. n. dixit ps. Extēdit palmities suos
 usq^{ue} ad mare nō solū mediteraneū & oceanū: s^{ed} usq^{ue}
 idicū: & a flumie usq^{ue} ad terminos orbis terrarum. In
 India. n. h^{ic} h ordo plura loca & habuit. Vt fructu. xi.
 & cōformitate dñi. Impletū uidit. b. p̄ Frāncisc^{us}: qd ipse
 cū sex frēs hēret: p̄dixerat eos cōfortādo dicēs. Nolite
 timere. Et seq^{uitur}. Quoniā nō post multū tps uenient ad
 uos multi sapiētes & nobiles: erūtq^{ue} uobiscū p̄dicā-
 tes regibus & p̄ncipibus & populis multis. Multi ue-
 ro ouertent^{ur} ad dñm: & p̄ uniuersum mundū de? mul-
 tiplicabit familiā suā & augebit. & dicebat. Plenas ui-
 di ad uos uenientiū uias. Veniunt frācigene festinant
 Hispāi Theutōici & Anglici currūt: & aliarū diuersa-
 rum linguarū accelerat maxima multitudo. Et iō Ioā-
 nes euāgelista postq^{ue}. Apoē. vii. descripsit tps missiōis
 bti Frāncisci. s. sub aptōe sexti sigilli. Et qūo est missus:
 quia ut angelus hñs signū dei uiui: subdit de multitu-
 dine: Francisci predicatione uita exemplo & suorum
 sociorū: ad xpm ouersa & ouertenda: cū dicit. Quod
 uidit numerū signatorū: centū quadragita quatuor mi-
 lia ex oī tribu filiorū Israel. hoc pōt exponi q̄ i hoc or-
 dine tot eēnt futuri frēs: siue ouertēdi p̄ frēs: deducto
 populo ad dominū & hoc in ordinis p̄cessu. Vel tem-
 pore antixpi quando hic ordo destructis aliis ordini-
 bus: p̄dicabit oīa antixpm. Et tūc iusta dñm apli &
 scripture & Apoē. ca. viii. reliqe Israel ad dñm ouertē-
 tur. Vel pōt dici q̄ p̄ nūerū certū iusta modū loquendi
 scripture accipit incertū: ut nō solū sint signati. s. habi-
 tu. Frāncisci & crucifixi cētū q̄ dragita q̄ tuor milia: s^{ed} i
 niti alii. Et hoc uidet Ioānes inuere cū subdit: q̄ uidit
 post p̄dicta turbā magnā quā nemo dinumerare pote-
 rat: ex oīb^{us} tribub^{us} populis & linguis &c. Et sic cōsi-
 derato ēt ipso ordine minorū: cū duob^{us} ordinib^{us} aliis
 a. b. Frāncisco institutis: Ac p̄dicatiōe. b. Frāncisci & frūm
 ad xpm ouersis: nullus pōt ambigere seu hesitare sic
 eē: sicut plurib^{us} uisib^{us} ē uisib^{us}. s. b. Frānciscū cū uexill^o
 lo crucis cūte p̄ celū: & iñnitā multitudinē triū ordinū
 et aliorū p̄ b. Frānciscū & frēs suos ouersorū ad xp̄m p̄
 ipm ire. Sic ergo multitudine locorū p̄ āgnos mūdi
 diffusorū apparet mltitudo frūz q̄ sunt isti? ordis & b.
 Frāncisci. Et q̄ tāta multitudo locorū nec in eisdē refi-

dentū in aliis hī ordinib? : cludit merito q? ordo nō solū extollit xpo faciēte & ordināte: frūm scitate: scie luciditate & nobilitate: s; & multitudine ac nūerositate p aliis ordinib?. Et sic succite apparet declarata scda pars istius octauī fructus & cōformitatis. u3. Frāsc? secundus: & hoc est declaratum esse uerū de ipso primo ordine. b. Frāscī. u3. de ordine minor.

¶ De secūdo ordine. u3. de ordine sancte Clare.

Estat nūc oñter oñdēdū de ordie scdo. u3. sororū pauperū: que3 ordinē. b. Frāsc? instituit bñ3 Clarā cū aliis ad xpi uestigia ifeqnda cōuertēdo. Et de isto ordine: qā mihi nō sic p3 late sicut de pmo. Iō succinte aliq? pandā de eo: q̄lis sit & fuerit oñdēdo. uñ si aliq? mihi occurrerint in pcessu tēporis in fine huius operis in tractatu per se edisseram. De isto ordine aliq? dicēdo & scribēdo. Videi mihi qd iste ordo institutus a. b. Frāscō āno sexto a sua ouersioe: a tribus possit cōmendari uidelicet.

¶ Primo de scimōia uite & pfectiōe. habuit. n. p h3 h ordo in scitate & pfectiōe dñas & sorores singularissimas. Si. n. q̄ris scire q3 & q̄lis fuerit lapis p̄mari? ipsi? ordinis: & si possit dici. b. Frāsc? ipsi? ordis institutor: inter mulieres tñ fuit ipsa bñ3 Clara: q̄ iter filias Ierlm scitate uite & meritis dignissima & maxia repit. Cui? si qdē si cupis agnosce re magna scā seu magnifica: subsequētia sunt notanda. ¶ Primū quō fuit q̄lis esset futura a deo declarata. Nā cū in utero eēt mīno ipa: & mī ān crucifixū oraret at tēte: ut eā a part? piclo feliciter libaret. Rñsum habuit a crucifixo ut nō dubitaret: qā salua pturiret lum qddā: qd ipm mūdū totū clarius illustraret. Quo ueritatis testimōio Clara cēset lumē: & q? sua uita & ppa gatiōe sororū mūdū illuminaret. ¶ Scdm qb? & q̄lib? parētib? ē ppagata ēt occurrit quo ad hoc qd nobilibus est orta parentib?. P̄ ei? & frēs fuerūt milites de nobiliorib? Assisi ciuitatis. Mī ēt ipsi? noie hortulanā nobilis fuit gñe: s; nobilior uite sanctitate. Que ān quā Clarā cōpet: personālī sepulchru3 xpi uisitauit: Romā & alia loca deuota. Quib? sil cū xpi crucifixi rñso sibi facto: cōstat eā fuisse mulierē uirtutis & pbitatis. Que post ouersionē filiarū. u3. Clare & ei? sororis Agnetis derelinquens mūdū: sub habitu filie xpo mācipata: adeo extitit pfecta ut & miracla effecerit. Talib? parentib? isignib? quo ad deū & mūdū est. b. Clara origiata. ¶ Tertiu3. Quā r ē in puerili etate in domo p̄na conuersata. Nata. n. a mīe de fide edocta & aliis uirtutib?: trib? p aliis paruula exñs cepit flores uirtutib?. P̄ia pieratis: qā cibaria sibi subtrahebat delicata & paupib? trāsmittebat. Scda oñois. habuit .n. scē oñonis studiū i amicū ubi a deo sepe cōsolatōib? ē relecta dinis. Tertia uite austeritatis: qā sub pānis delicatis & mollib? ad carnē ciliciolū gerebat. Vnde p̄fatis adornata cū aliis uirtutibus cepit eius fama in pplo diuulgari. ¶ Quartū uidēdū quō fuit ad xpi uestigia ifeqnda iclinata. P̄e. n. Frāscō ad quē p cōsilio accessit: suadente ei mūdi cōtemptū: ac de castitate & xpo spōso mirāda effante: Clara non trahit ad p̄fata exeqnda i logū cōsensu3: imo se ad talia pagēda p̄m

ptā exhibet & uolētē. Quā pbare uolēs si sic esset: ei dez. b. Frāsc? mādauit dicēs ei. Si uis ut credā tibi i due te sacco & uade p pane p totā ciuitatem Assisi. Quod & fecit: nō fuit cognita. ¶ Quintū quō fuit xpo dedicata & cōsecrata. Ipā. n. seqnti nocte post diez pal max: cū comitiua hōelissima ciuitatē reliqns Assisi: ad locū frūm de scā Maria de Angelis ubi. b. Frāsc? cū sociis eā expectabat prexit. Vbi a. b. Frāscō & sociis reuerēter suscepta: ān altare uirgis Marie ducta: ibi p̄io tōsorata: demū pānis exuta mūdialib?: habitū ordis ē uestita: & p. b. Frāscū & socios ad mōasteriū de pāzo qd nūc ē ordis ipsi? tūc āt erat scī Bñdci est deducta. ¶ Sextū uidēdū est Quā uexatiōe fuit cōprobata. Et qā hō tēratōe pbat a deo: hinc ē q? dñs ppositū. b. Clare uolēs pbare eā pmisit a diabolo statiz ad xp3 ouersā fatigari. Nā grauiter ipsi? ouersionē ad xp3 ferētes pp̄q: ipaz oī uia & mō appposito conati sūt reuocare: p̄secutōib? mltimōis lacehita. Que oīa xpo eā auxiliāte diuicit & i cēpto pmāsit. ¶ Septimū uidēdū est quō ē filiab? et sororib? secūdata et multiplata. Clara. n. ad dñm ouersa: soror ei? Agnes nomie bñ3 nūc in celis cū ipsa: dñno spū iflāmata: & si puella eēt ad ipaz prexit: seq3 cū ea uelle xpo seruire idicās: fuit hitu religiōis induta. Quod audiētes parētes irā p̄cipites ad locū ubi māebāt prexērūt: & p capillos eā capientes de mōasterio eā extraxērūt. Que cū abiret bñ3 Clarā sororē suā rogauit: ut sibi opē ferret ne sic abiret. Bñ3 Clara p̄tin? se dās oñoni: sic eā grauē redidit & p̄derosā: ut eā nullaten? ducere possent. Quod ut p̄cedēt trahētes ipām: fatigati dimiserūt. Ipsa uero sic dimissa cōcito gressū ad sorores Clarā reuerfa ē. Ambe ergo p. b. frāscū ad ecclīā scī damiāi deducte: in dco loco. b. Clara clausa p q̄draginta duos annos pmāsit. In quo loco dū cūctis clara niteret uirtutib?: ei? exēplo tā uirgines q̄ alie attraxerūt: relicto seculo & nihil penit? q̄ sunt mūdi reseruātes: ad famulādū xpo ad nūerū qnq̄ginta eidē sūt hitu & p̄fessioe adiūcte. Inter q̄s fuit eius mī que sic xpo cohesit: ut nec dissimilis filiab? uideret: nec inueniret: & per ipsam signa xpus operari sit dignatus. ¶ Octauū uidēdū est: Quibus uirtutibus fuit reserata. Vbi sciendum q? bñ3 Clara postq̄ pfecte xpo hesit: plurib? uirtutib? diuina gta fultit. ¶ Et p̄ia fuit uirt? pfundissime hūilitatis quā oñdit. p̄io obiaz. b. frāscō pmittēdo & seruādō. scdo inuite oñm abbaūlat? suscipiēdo & tenēdo. tertio sororib? assidue seruiedo mēlaz parādo & aq̄ manib? ifundēdo. q̄rto ifirmis & eaz seruītuti se mācipādo: eaz lauādo sedilia: & tñicas nihil de eis abhorre do. q̄nto pedes ancillarū & sororū qñ a foris redibant deuotissime lauādo. ¶ Secunda uirtute fultit. f. paupertatis. Ipsa. n. hereditatē p̄nā totā dedit paupib?: sibi nihil reseruando. Ordine pauperū dñaz icepit & fecit: nihil nec i p̄po nec i cōi hīe uolēs: nec aliq? sororē ali quid hēre pmisit. A dño Innocētio. iiii. regulā pauperū dñaz ipsa petiit & obtinuit: cui? p̄icipiū ipe pōtifex plorādo ex deuotiōe cōscripsit māu sua. Dño Alexādro iiii. dispēsare uolētē quo ad ipām paupertatē. Rñdit ei. se uelle a p̄cis absolui nō ab obseruātia cōsiliū iesu xpī.

Et quia nihil pro christi amore terrenum habere uoluit: sibi de operibus portus ipse christus subiecit. Sic patuit de pane unico multiplicato suis meritis: cuius medietate habentes fratres: & medietate alia in quinquaginta diuisas partes iuxta numerum sororum: de hoc multiplicauit: ut copiose pro pradio cuiusque fratris & sorori pars sua sufficeret. Patenter eidem christus se ostendit subuenire: cum uacuum uasculum oleo ipsa orante christus impleuit.

Tertia uirtus que fuisse prius fuit & austeritatis. Ipsa enim quo ad uestitum. Prius ueste simplici & ispidata fuit uestita & rudi matello. uidi tunicam eius & b. Francisci: rudior & grossior erat tunica sancte Clare. Calciamenta nunquam portauit in pedibus: sed nudis pedibus sepe incessit. Lectulus lassato corpore fuit ipsa terra: farina uel sextorium. Sed postquam fuit infirma mandata. b. Francisci habuit sacconem plenum paleis. Cereical fuit lignum uel lapis. Cibum uero tenuis fuit. Nam duas quadragesimas. scilicet maiorem & sancti Martini in pane & aqua ieiunabat: exceptis diebus dominicis in quibus paulisper sumebat de uino: sed de quarta & sexta feria nihil sumebat. Quod b. Franciscus prohibuit fieri: mandans sibi ut saltem unciam panis cum dimidia acciperet omni die. Sic ergo carne uirgineam crucifixit. Multis & aliis uirtutibus perfulsit: de quibus longum foret enarrare. **N**on uide dum est. Quo in orationis studio fuit exercitata. Nam ipsa habebat amicum. sepe enim de sero per alias in oratione persistebat. Suasque orationes ciuitate libauit Assisi: ac suum monasterium libauit de manibus saracenorum: qui iam ipsam introierant. Sorores suas. scilicet Agnetem ouerit & defendit: ut est deum. Diabolus eam in oratione perturbante: oratione ipsa uicit & fugauit. Mulierem pisis a diabolo arreptam libauit. Eiusque sacris orationibus ut deo acceptis: papa Gregorius nonne humiliter recomendauit. Christusque in sua natiuitate: ostendit dino ipsa esse deprecante ut iterum: gratias de hoc concessit. **D**ecimum uide dum est. Quo christi passionem fuit meditata. Cum enim ipsa filia b. Francisci fuerit: sicut ipse per totum suum studium circa christi passionem posuit: sic fecit & ipsa. Iugiter enim passionem christi deplorabat: & adeo ut diabolus eidem diceret: quod lumen oculorum amitteret. Cui cum illa diceret: quod lumen non perdit: quod lumen uite sequitur: statim fugit ipse malignus. Offm crucis cum multa deuotione dicebat: de crucifixo libenter predicationem audiebat. Vnde cum semel audiret. b. Franciscum predicantem & nominantem hoc nomen iesus: tanta uirtute christus in suo corde posuit: quod ex tunc in aeterna nulla tribulatio nulla aduersitas difficilis ei fuit. Meditando domini passionem rapta stetit a die Iouis sancta per uespas usque ad tertiam sabbati sancti nihil premeditando: sed immobilis persistendo. Et quia sic amica crucifixi extitit: per ipsam crucifixi uirtute & signis multa miracula pegit. Soror enim. Benuenta per. xi. annos habens fistulam in mamilla: signata ab ea sanata est. Ff Stephanus furia uersus: missus a b. Francisco ad ipsam: cum eam signasset sanauit. Quendam puerum de Spoletum lapillum habentem in nare: seculo sibi ab ipsa crucis signo liberatus fuit. Sororem amatam idropicam: tussim patientem: & malum lateris per. xii. menses. Mulierem de Perusio uoce destitutam. Et sororem christiana aure surditate habentem dum signasset: ad sanitatem optate perduxit. Multitudinem sororum languentium dum quibus signasset: quibus ex eisdem sanitati per se restituit. Dum dominus papa monasterium ipsam. b. Clare ad ipsam uisitanda intrasset: per parati seculum sororum: ut ipse sumus pontifex

etiam annum suum benediceret recessus. Et cum super hoc ipsum pontificem. b. Clara rogasset: ipse uersa uice eidem mandauit ut mensas ipsarum coram eo benediceret. Quod cum ipsa ut obiecit filia pegisset: uidetur papa cardinalibus & aliis in presentibus. scilicet quolque statim apparuit signum crucis: & quolque presentibus in crucis modum in quatuor partes se diuisit. Quo miraculo stupefacti astantes: cum maxima deuotione de predicationibus presentibus quolque parte sua accepit. **V**ndecimum uide dum est. Ad quem gradum contemplationis fuit subleuata. Certe ad altissimum. paruit ut deum esset: cum per duos dies stetit immobilis oculis eleuatis in celum. Vnde alia cum. b. Franciscum rogasset ut comederet cum ea: & b. Franciscus nullo modo acquiesceret: reprehensus de hoc a sociis: tandem acquieuit. Et ipsa de sancto Damiano cum una sociam duobus sociis comitata. b. Francisci ad sanctam Mariam de Angelis uenit: ibique sancta reuerentia coram uirgis altari ubi christo fuerat in sponsa tradita: ad pradium deuenientes. b. Franciscus mensas seculum parari in terra. per primo autem seculo. b. Franciscus cepit de deo loqui tam suauiter & sancte: tam altissime: & digne: quod ipse sanctus Franciscus sancta Clara cum sociis & aliis fratribus fuerit rapti. Et subito ipsis sic stantibus oculis ac manibus in celum directis: ignis per maximum appropinquat super locum fructus: & uidebat totum locum cum silua ardere: priusque assistentes festinanter ut ignem extingueret accedentes ad locum: ita cuncta cernentes & fratres raptos cum. b. Clara: cognouerunt quod ille fuit ignis diuinus: quod ad sanctificandum peccatos apparere uisibiliter dignatus est. Vnde ipsi de hoc fuerit multum hecificati. In se autem reuersi de alio cibo non curantes. b. Clara cum ipsa ad monasterium reuersi sunt. Talibus dedita uirgo deuota: quod scire a christo optabat: sine mora reuerabatur eide. Nam cum. b. Franciscus hesitaret an ad predicandum uel ad loca solitaria se deberet offerre: Et super hoc cum uellet scire domini beneplacitum: fratrem Massium ad fratrem Siluestrum misisset & ad. b. Clara ut de hoc domini uoluntate sciret: statim frater Siluestro & b. Clara eadem responsio sancta est a deo: quod ad predicandum. b. Franciscus iret: quia ad hoc erat a deo in mundum directus. Et sic egit. b. Franciscus. Et quia contemplatio uerbis nutritur diuinis. b. Clara uerbis dei deuotionissime audiebat: quare & fratres sepe ad predicandum ad se uenire faciebat. Verum cum papa constitutionem fecisset de non accedendo ad monasteria. b. Clara hoc audito: fratres qui stabant in monasterio ad petendum elemosinam pro ipsa & sororibus: emisit dicens. Ex quo sum uerbo uite perueni: nolo quod mihi cibum perueniret corporalis. propter quod dominus papa sibi concessit: quod uocare posset ad predicandum dei uerbum quicunque ipsa uellet. Et quia cum deo loquebatur frequenter: hic est quod ipsa in uerbo exhortando efficacissima fuit. Nam sorores que uidebant de religione male tractari: suo mirabili eloquio confortabant. Insuper ipsa pietate & charitate plena ut matrem in nocte sorores coopiebat ac fouebat ut filias proprias. **D**uodecimum uide dum est. Quo fuit a domino coprobata. Nam tam abstinentia quam disciplinis & ciliciis ad eam non assidua baiulatio in infirmitate incidit grauissimam: adeo ut quasi annis. xxviii. de lectulo surgere nequirit. In qua infirmitate nullus seu nulla ipsam coqueret aliquando audiuit: sed semper deum laudare. Insuper dum sic esset infirma: ne ocio esset dedita: quinquaginta parua corporalia manu propria neuit: ob deuotionem precipuam ad sanctos altaris. Que corporalia per fratres ad diuersas ecclesias ipsa direxit. Dum

sc. iſirma iaceret a multis & magnis uiſitabat. Et iter alios iplaſ uiſitauit dñs papa Gregori⁹ non⁹. Et dñs papa Alexāder q̄rt⁹ q̄ ſibi pedez ad oſculādū tradidit: & eā ab oib⁹ pētis ſuis abſoluit. ¶ Tertiu⁹ decimū uī dēdū ē. Quō fuit ad celeſtia euocata. Termio uite ap propinquate: cū p. xviij. dies ſtetiffet nullo cibo ſum⁹ pto: & oēs ad ſe ueniētes: & de ſuo reſeſſu ſorores cō fortaret: apparēte ſibi p̄us btā uirgie cū exercitu uirginū: & ad celeſtia iuitate. Ffe Iunipo ioculatore xp̄i de ip̄o dño Ieſu meliſua eructāte: feliciffima ei⁹ aīa carne dimiſſa: cū ſponſo ſuo xp̄o ad celi gaudia iſtis eternalr potitura aſcēdit. ¶ Quartūdecimū. Quō ex titit canonizata. Morte. S. Clare audita dñs papa Alexāder q̄rt⁹: una cū cardinalib⁹ ad mōaſteriu⁹ ſcē Clare p̄gens: ex p̄us ab ip̄o uiſis: ac miraculis ibidē ea mor tua diuina uirtute patratis: ſoluūt eaz catalogo ſc̄tōz aſcribē: ſz phibēte dño hoſtiēſe: miſſa de mortuis can tata: ip̄e papa cum cardinalib⁹ & aliis platis: exeqas ip̄i⁹ celebrarunt. Vex poſt duos ānos miraculis maxi mis patratis ab ip̄a: ut ip̄e papa ponit in bullis ſue ca nonizationis: ſc̄tōz catalogo eā aſcripſit. Et ſz innu mera ſint ip̄i⁹. b. Clare miracula: unū referā qd audi ui ab illo cui euēit. ¶ Cum nonulli de ciuitate Piſana irēt ſardinia: ſupueiēte horribili maris tēpeſtate cū te nebrola noctis obſcuritate: ac ui tēpeſtatis naui apta in fundo: oēs in naui exñtes uidētes ſibi mortē adeē: cepunt ſuffragia uirgis & ſc̄tōz cū lachrimis flagita re: ſz cū minime exaudirent: btām Clarā cepunt iuoca re: p̄mittētes q̄p libatiōe ſua diſcalciati & in camiſia cū corrigia ad collū: ac uno cereo uni⁹ libre in māib⁹: ip̄i⁹ de Piſis eccleſiā uiſitarēt. Statim facto uoto tria lumia de celo deſcēderūt: unū ſe poſuit in pra nauis. Aliū in pupi. Tertiū ad ſentinā deſcēdit nauis & fora mē clauſit p qd aqua itrabat maris: & ſcā ē trāglitas in mari: & cū uēto p̄ſpo iſta tria lumia nūq̄ eos dimit tēdo: uſqz areſtanū iſta nocte ierūt. In cuius portu cū eēnt: & oēs hoies in terra & mercātē de naui amote: uidētib⁹ oib⁹: lumia illa tria diſparuerūt: & nauis ab ſorta ē ab ags: Ipſi uero hoies Piſas reuerſi uorū p̄ſe cerūt. ¶ Aliud narro miraculū: qd patēs ē toti ciuitati Florentie. Nā cū ſoror btē Clare Agnes ſupradicta ab batiffa fuiſſet ſoror monaſterii de mōteſellis de p̄pe Florentia: p̄ma ipſa a dicto mōaſterio recedēte: aū mor tē ſcē Clare Aſſiſiū eſt reuerſa: ac ipſi⁹ iterfuit morti: cui & b. Clara p̄dixit: q̄ ipſaz in breui ſeq̄ret p mor tē. Quod & ſc̄m eſt. Nō. n. multo poſt mortē ſcē Cla re & ipſa btā Agnes ei⁹ ſoror feliciter in dño obdor miuit. Hec ſiquidē poſt obitū ſcē Clare uelū nigrū qd ipſa. b. Clara in capite dū uiueret deferebat: dictis ſo rorib⁹ de Mōteſellis ex charitate & dilectiōe quā ad eaſdē ceperat & in memoriā ſui & ipſaz deuotionem deſtinauit. Hoc ſiquidē uelū in mōaſterio p̄dicto habet & ita integrū ſine defectu aliquo p̄ſeuerat: ac ſi noui ter eēt ſc̄m cū uela aliax p̄pter tincturā de nigro ſta tim corrūpan⁹ & tabeſcāt. Iſtud ſiquidē uelū cū mātels lo. b. Frāciſci q̄ ibi ēt habet: i poſitū pueris patiētibus litargicā paſſionē ſup caput: curant. & adeo hoc ē no tū: ut oēs iſantes de Florentino comitatu illuc pducā

tur & curent. Et nō ē ānus in quo ultra ducēti pueri il luc nō deferant: & q̄ſi oēs curent. Nec eſt hoc nouū: cū pluſq̄ p cētū triginta ānos & ultra durauerit & du rat otinue. ¶ Multa alia p orbē p ſcē Clare ſuffragia: ſūt miracula q̄ ad p̄ns omitto. ¶ Fuit alia in ordie ſcē clare dñā ſc̄tatis & uirtutis ac miraculis iuſignis: ei⁹ uidelicet ſcē Clare ſoror Agnes uocata. Que ſic carne fuit ſcē Clare ſoror: ſic & p̄fectiōe. Que nō poſt mul tū tēporis a morte ſcē Clare ſupuiuēs: & ipla ad xp̄m p̄gēs: in argumētū ſc̄tatis & ſi nō ſit canōizata in ter ris: ſignis tñ inotuit mūdo glorioſis. Hec iacet Aſſiſi in eccleſia ſcē Clare. ¶ Fuit in hoc ordine alia ſcā ſo ror. u. ſoror hortolana mī ipſi⁹ ſcē Clare & Agnetis ſupradictaz q̄ in p̄fectiōe & ſignis i uita & poſt mor tē oſilis fuit filiab⁹. ¶ Fuit alia in hoc ordine iſigniffi ma gñe & ſc̄tate. ſ. ſcā Agnes d Boemia filia Orechi regis Boemie: nupta Impatori Federico. ii. & ſi n̄ fue rit ab eo traducta: hec ſiquidē Agnes audita fama ſan cte Clare: que adhuc uiuebat: & hoc ab illis q̄ uenie bāt de Roma & Aſſiſio: celeſti aſſata ſpū: p̄ſem dolci ter alloquēs: deſc̄cata ē ut ip̄az ſpōſo celeſti & n̄ terre no pmitteret famulari. S. p̄ſe dñte p̄ timorē ipato ris: cui erat i ſpōſam p̄miſſa: dare aſſenſuz: dei ſamula p̄ſi p̄miſit q̄ ſecure daret aſſenſuz: q̄a ielus xp̄s i hoc ip̄z iuaret. Tādē hito oſenſu p̄ſis uirgo dei agnes: p̄ ſcrib⁹ miorib⁹ q̄ iā in magūcia erāt: miſit. Qui ad ipſam accedētes eā cū mltis aliis p̄ncipiffis & iſignib⁹ dñā bus: dño oſecrātes: hitū religiōis i poſuerūt: & iuxta re gulā a ſede ap̄lica ſcē Clare & ſuis datā: degere iſtru xerūt. Et cū p̄ ei⁹ rex Orechus uellet ſibi & ſororib⁹ magnos reddidit: deputat⁹ noluit: ſz de elinis q̄s frēs p ipſis acq̄rebāt uoluit q̄ dū uixit uiſitare. Et ſic uſqz hodie in ciuitate plāgeſi ubi dcā agnes fuit monialis: ſorores ille & ſi nobiliſſime ſint: & mltē i nūero: n̄ poſ ſeſſiōes ſeu redditus hñt: ſz ſola elina uiuūt eis p frēs acq̄ſita. Mūdi abdicatōez ſcāz ab iſta ſcā agnete ſpōſ⁹ Federic⁹ Impator dū audiuit pauliſp turbat. S. ip̄am agnoſcēs xp̄o d̄ſpōſatā oſolat⁹ ē dicēs. Quod ex quo n̄ terrēo hoī ſz dño dō erat nupta: ſibi erat placitū & acceptū: q̄a ab ea nō erat otēpt⁹ p̄ hoiez ſz p̄ deſi. h. b. Agnetis famā. b. clara cū audiſſz p nūcios quos ip̄a ſcē Clare dīrexerat: dñm deū laudauit: & dcē ſcē Agneti aliq̄ miſit. u. p̄ n̄. uelū. ſcutellā i q̄ ipſa ſcā cla ra comedebat. & ciphū. & nonnulla alia: q̄ cū ſūma deuotiōe ab ip̄a ſcā Agnete ſūt ſuſcepta: p q̄ de⁹ mltā ſi gna fecit meritis. b. Clare. Que oia auro & gēmis or nata i dcō mōaſterio reſeruant. Hui⁹ fama reboāte p Alamanā multiplicari cepunt monaſteria: & multe ſi lie ducum comitū baronū & aliorz nobiliū de Alama nia mundū deferentes: exemplo btē Clare & Agnetis ſpōſo celeſti ſunt iūcte: ipſi ſine crimine famulādo. Iſta ſiquidē agnes uita clara & ſignis: poſtq̄ multas in ſuo monaſterio ſorores ogregauerat ac uita celibē in p̄nt pegerat: ad ſpōſum ſuū xp̄m p̄gens: p ip̄m xp̄m plu ribus eſt ſignis mirificata. uſqz. n. in hac diē miraculis corruſcat maximis. Impatorez carolū q̄rtū Romāoz & Boemie regē. bis a mortis faucib⁹ liberauit: & dimi ſit filio ſuo regi Romāoz & Boemie dño Vinzeſſao.

ut totis uiribus p eius laboraret canonizatione. Qui aliis irētus & p̄peditus: hoc suū uelle nō adimpleuit. ¶ Fuit et alia soror scā i hoc ordie de domo regali polonie: b̄a Salome. que q̄lis fuerit in uita: miracula facta p ipsam tā in uita q̄ post mortē oñdunt. Hec sigdē mortuos suscitauit: pauonē a cane interfectū ad uitaz reduxit. Vulneratis ad mortē dedit sanitatē. Cecos illuminauit. Contractos erexit. Et a partus piculo mulieres liberauit. ¶ Fuit et alia in isto ordie soror scā Helena de Padua: que fuit monialis in mōasterio exteriori de Arcella: qd mōasteriū. b. Frāciscus hedificauit: & in dicto mōasterio sc̄t̄s Antonius n̄r deo sp̄m reddidit. In dicto mōasterio fuit soror & monialis p̄dicta: que maximis florēs uirtutib⁹: a dño uelut aurū p patientiaz fuit cōprobata. Iacuit. n. puata oī uirtute corporis & lingue b̄n p annos. xvi. Que gestu corporis & signis maximā in talib⁹ p̄tendebat hilaritatem. Huic de multa reuelauit: q̄ ipsa sororib⁹ enarrauit: & ea scripta Padue habent: q̄ dū essem i eodē loco uidī. Vex cū petissem a sororibus quō illa sine lingua potuit reuelare. Rñderūt sorores q̄ haecenus ob silētiū obseruādū: nō lingua sed nutibus loquebant: & talibus nutib⁹ & signis oīa exprimebant que loqui uolebāt. Et sic faciebat p̄dicta soror b̄a. Huius corp⁹ ostēdunt sorores integrū ueniētib⁹ illuc: cū tñ sit longum tps q̄ mortua est. Et qd maius est: ita sibi crescunt capilli & unges ac si uiueret. Vñ tondēt sorores p̄dicta: & p deuotōe largiunt petentib⁹. Ipa multis clauit & claret miraculis. Ipa. n. quēdā nobilē marchionem de lupis de Parma dñm Bonifaciū: in articulo mortis posuit: emissō uoto ab eius uxore p eo: ad sanitatē p̄fectā reduxit. Et plura alia miracula fecit. ¶ Fuit etiam alia soror sc̄tā noīe Clara in monasterio de Viterbio: q̄ multis & magnis claret signis. Cui⁹ corp⁹ ē integrū & capilli capitis & unges ita crescunt sibi ac si uiueret. In plurib⁹ aliis mōasteriis eiusdē ordinis fuerūt sorores sanctitātē & miraculis clare: de qb⁹ longū ēēt narrare: p̄sertim cū ad facta n̄ri ordinis & b̄i Frācis̄ci attendam p̄ncipaliter. Quibus p̄ quot sanctimonia hic ordo decoratur.

¶ Ecundo hic ordo excellētia & nobilitate insignit⁹. In hoc sigdē ordine multe fuerūt insignifime dñe & illustrissime. ¶ Nā de domo Frācie plures fuerūt & sp̄aliter dñā soror Blanca filia Regis Philippi pulchri Regis Frācoz p̄mogēita: ipsius: cui de iure Francoz regnū debebat. ¶ De domo imperiali. s. austrie dñs Rodulfus Rex Romāoz tēpore fratris Ieronimi tūc ordinis gñalis ministri: & deinde summi pōtifcis: filiā suā dedit & posuit in ordine sancte Clare. ¶ Dñā soror Agnes de q̄ dcm est supra nupta Impatori Federico secūdo: mūdo relicto facta est soror sc̄tē Clare. ¶ Dñā Conflātia neptis Impatoris Federici & uxor Regis Aragōie Petri: habitum sumpsit b̄tē Clare. ¶ Dñā Regina Sācia uxor regis Roberti: post eius mortē statim facta est soror sc̄tē Clare. ¶ Rex Petrus trīacrie in mōasterio sc̄tē Clare de Messena: duas habuit filias. ¶ Dñā iōāna uxor regis Nauare fuit soror sc̄tē Clare in mōasterio de Parisi⁹.

¶ Dñā Regia Helionora Portugallie ē soror i Castellā sc̄tē Clare. ¶ Dñā soror Clara filia. D. Ioānis Frācis̄ci Marchiōis Mātue. Quot uero alie fuerint & sint filie ducum comitum principū baronū & nobilium p̄ De monasterio de Buda in Vngaria. ¶ De monasterio campi regis de austria. ¶ De mōasterio in ciuitate Prage de Boemia. ¶ De mōasterio sancte Clare in Neapoli. ¶ De monasterio de Parisi⁹ in Francia. ¶ De mōasterio de petris albis in Aragonia. & sic de aliis monasteriis non pōt effari. Quare de nobilitate & excellentia potest hic ordo cōmendari.

¶ Ertio hic ordo pōt cōmendari de multitudine & affluētia soroz p dei grāz: p oēs ptes xp̄ianitatis: hic ordo diffusus repit & multitudine soroz copiosa iuenit dilatat⁹. ut p̄ cuilibet clare hoc itueti. Pōt ergo dici de. b. Clara illud sapie. O. b. Clara multe filie. i. sc̄tē dñe agregauerūt diuitias. i. cenobias: sed tu supgressa es uniuersas. Sic ordo a xpo fuit mittēdus expetit⁹ a p̄re. s. ordo minor⁹: sic a filio fuit p b̄tā uirginē expetit⁹ ordo sc̄e Clare. Et sic ordo minor⁹ in p̄ncipio paruulus sup oēs alios diuina grā excreuit: Sic & ordo sc̄tē Clare est nunc multitudine copiosa p orbē diffusus. Quib⁹ succinēte apparet gloria b̄i Frācis̄ci hūc ordinē sic dispositū institutis: & quō fecūdat⁹ fuit p̄fatis. ¶ De tertio ordine.

¶ Erti⁹. b. Francis̄ci ordo dī fr̄m de p̄nia. ut sic p̄nia oēs amplectit⁹: sic ordo ipsi⁹. b. Francis̄ci oib⁹ gñib⁹ hoīum. uirginū uiduaz & coniugatoz disponit iste & ordinat. q̄ a. b. Frācis̄co circa tēpora q̄tuordecimi āni a sua ouerfōe ē institut⁹ & ordinat⁹. De quo aliq̄ pauca sunt enarrāda. ¶ In hoc sigdē ordie fyerūt uiri & mulieres sc̄titate aspiciui. P̄ de mulierib⁹ de scā Helisabeth filia Regis Vngarie per ecclesiā canōizata. Hec sigdē q̄ uite fuerit sc̄lissime: saluator miraculis plurib⁹ cū multoz suscitātōe mortuorū: oñdere ē dignat⁹. ¶ De isto tertio ordine. b. Frācis̄ci fuit alia sc̄tā dñā noīe Hūliana: nobilis dñā de domo circuloz de Florētia: sepulta Florētie in n̄ro conuentu. Cui⁹ sc̄titate miracula multa p ipsam facta ostēdūt. ¶ Scā Michelina de Pifauro q̄ magnis clauit & assidue corruscat miraculis de tertio ordine. b. Francis̄ci soror fuit. ¶ Scā ē Margarita de Cortōa q̄ multis clauit & claret signis soror de tertio ordine fuit. Plures alie sc̄e dñe fuerūt de isto ordine miraculis corruscates. Fuerūt et de isto ordine tertio plures sci uiri & si nōdū canonizati. ¶ Sc̄s Fr̄ Petrus Petinari⁹ de Senis. ¶ Sc̄s Fr̄ Lucensis de podio bonizi. Viterbi iacet ali⁹ sc̄s Fr̄ de ipso tertio ordine. Sic Florētie iacet ali⁹ in ecclesia n̄ra. In marchia sunt p̄res de isto ordie tertio miraculis corruscates. Vñ p̄fatis & aliis hic ordo cū p̄fatis pōt cōmendari de sc̄titate. Pōt et cōmendari hic ordo de nobilitate. Nā multi magni homies de diuersis regnis christianitatis comites duces principes barones & nobiles fuere de isto ordine tertio beati Francis̄ci. ¶ Sancta Helisabeth ut p̄dictum est filia Regis Vngarie fuit de isto ordine. ¶ Regina Vngarie que fecit monasteriū campi regis in austria fuit de tertio ordine. ¶ Regina Vngarie mater Regis

Ludouici fuit de tertio ordine. ¶ Impatrix romanorū dñā helisabeth uxor impatoris Caroli quarti fuit de tertio ordine. b. Frāscī. Mlte alie fuerūt & sūt p xpīa nitatē dñe singularissime: deo sub habitu isto tertū ordinis & dño famulātes. Est et hic ordo magnus quo ad numerū hominū & mulierū: & si hactenus maior fuerit. Insuper hic ordo ut rectus bonus & sctūs per romanā ecclesiā est approbatus. Et regulā habuerunt a papa Nicolao quarto: & plurimū sūmōz pontificū gaudent priuilegiis concessis.

Refatis de ordine minorū primo. De ordine sororū scdo. Et nūc de ordine tertio Ffz & sororum de penitētia: apparet declarata secūda pars istius octauī fructus & cōformitatis. u.3. frāscī? secūdat. s. filiis fratrib? discipulis & sociis. Et qā fecunditate in imitatoribus quā habuit in terris singularissimā quo ad ordines omniū brōz: sublimatus est in ecclesiā militātī: sic ipsorū associatiōe a sanctis & beatis laudib? taliū glorificatiōe extollit & cōmendat in ecclesiā triumphantī. Vt. n. p.3 ex dictis. De primo ordine. s. minorū & de duobus aliis. b. Frāscī. habuit quosdam in ordine patriarcharū. ¶ Primi patriarche tres ad instar Abraam Isaac & Iacob sunt ipse beatus Frāscī. sanctus Antonius: & frater Bernardus de quinta ualle: quorum uerbis uita & exemplis generatus est & progenitus ordo minorum. ¶ Duodecim patriarche sunt. xii. primi fratres. uidelz. Petrus cathani. Egidī? Sabbatinus. Morichus. Philipp? Iongus. Siluester. Ruphīn?. Ioānes de sctō Cōstātio: barbarus de uiridate. Bernardus Guilielmus anglicus: & Masseus de marignano. per istos enim uelut bti Francisci pīarche filios ceteri frēs ortum habuerūt ex uitate scitatie regimie & exēplaritate. ¶ In ordine. Prophetarū ples fuerūt. u.3. ff Egidius. Leo Elect?. Guido de senis. Tobias. Guido de Bolsena. Ioānes de Aluerna. Donatus de Ferraria. Nicolaus de mōte Iouis. Gerardus de Valētia. Philippus aquerū. Guilielmus de Burgundia. Rodoricus de Hispania. & sic de multis aliis. ut supra est dictū: qui spm ppheticū habuerunt: sicut pbatū est euidentia spālī. ¶ In ordine Aplōz. duodecim apostoli fuerūt. xii. primi. b. Frāscī socii euāgelicā asfumentes uitā tenentes & seruātes: nec apicē de obseruantia euāgelii dimittēdo. ¶ Septuaginta duo: imo ultra. ccc. sunt sancti frēs superius memorati per omnia uita Iesu xpi psequētes & doctrinā: ut ipsorū p.3 gestis. ¶ In ordine. Martirū multi sunt: & ultra octuaginta: superius memorati: cuiz tñ sint innūeri alii: Martirio nō gladio solo: sed crucis baiulatōe i suis corporib?: digni a deo habiti: & ut martires coronati. ¶ In ordine. Pontificū multi hñtur sancti frēs. ut p.3 de sctō Ludouico epō Tholosano. De sctō frē Ioāne petian archiepō Cantuariē. De sctō frē Leone archiepō Mediolan. De sctō frē Gualterio epō pietauien. De sctō Antonio frē archiepō durati. De sancto frē Ricardo epō Armelech. & sic de aliis. ¶ In ordine. Cōfessorū nō pōtificū sūt ultra. ccc. ut supiora ostēdūt. ¶ In ordine. Anachoritarū sunt frēs Lucidus. Iuniperus. Petri? de monticulo. Sēsus. & sic de aliis. ¶ In ordine docto-

rum sunt & fuerūt frēs sancti. s. magister Alexāder de ales. Magf Ioānes Gualensis. b. Antoni?. Lucas ei? socius: & sic de aliis. ¶ In ordine. Virginū multi fuerunt sancti qui fuerūt uirginēs purissimi: sicut. b. Antonius fr Ruphinus: ff Ioānes de Aluerna. & sic de aliis. Et spāliter in scdo ordine sororū & tertio mlti sūt & fuerūt carnis immūditias omnino nesciētes. ¶ In ordine cōiugatorū & matrimonii cōtinētia singulari sūt illi de tertio ordine: q.3 nōnulli eorū uxorati pmaneat tñ cōtinēter uiuunt. & sic ipsorū pdecessores fuere. ¶ In ordine Electorū meritis. b. Frāscī & suorū fīm & aliorū suorū ordinū pdicatiōe uita & exēplo: infiniti qsi sunt saluati: put pluribus uisionib? est cōspectū. Quibus p.3. b. Frāscī esse & fuisse tā in celo q in terra fecūdatū gradibus cūctis sctōz & sctitatib?: ut in suo ordine: & in aliis duobus ordinib? sit uerificatū: ut supra dictum est uerbum apostoli. Ephe. v. ipse. s. xpus dedit. b. Frāscī: quosdā aplos: quosdā pphetas. alios euāgelistas: alios pastores & doctores. Et sic eē clare lucet ex supradictis. Et qd de toto gremio ecclesie est dictū per Aplm. i. Cor. xii. Alii dāt sermo sapiētie. Alii sermo scientie. alii fides. alii grā sanitatū. alii opatio uirtutum. alii pphetia. alii discretio spūm. alii genera linguarū. alii interpretatio sermonū. In ordinib? b. Francisci pfatis est cōpletū. Ex dictis supra apparet q si gloria patris est filius sapiens: ad gloriā est. b. Francisco tot habuisse & hēre filios & nlias sapiētia & sanctitate cōspicuos & ornatos. Apparet et declaratio istius octauī fructus & cōformitatis quo ad ambas partes. s. Iesum cetus psequit frāscī. secūdat. Ad laudem Iesu xpi & b. Francisci Amen.

¶ Nonus fructus & cōformitas. Iesus lege dat populis. Franciscus regulator.

¶ Expositio prime partis. g. Iesus legē dat populis.

Ector conditor & gubernator omniū creaturarū: super per celestiuū terrestriuū & infernarum Iesus xpus cum sit: & lege eius sic omnia moderant & ordinantur a deo q nihil in toto potest esse inordinatū. s. in ordine uniuersū. Et sic talia diuina gubernant lege ut puta insensibilia & sensibilia rōne carētia: a fortiori ipse angelus & homo preceteris cōditis digniores. S.3 quō ipsi spūs Angelici diuina lege gubernant: quia nō ē presentis speculatiōis nihil ad pns est dicendū. Sed de diuina lege circa homines qualiter & quō se hēat: ē breuiter uidendū: quia hic fructus quo ad primā partem hoc asserit dicēs: q dñs Iesus legem dat populis. Et p eius euidentia est sciendū q Saluatori nro a pte trāsmisso tradita est omnis potestas in celo & in terra: & cōsequenter nihil eius imperiū pterfugit cū lege. Nā attingit a fine usq ad finē fortiter: & disponit omnia suauiter. Circa tñ hominē & ei? salutē: cū ppter hoc icarnari sibi cōplacuit & passionari: eius pncipālī cōfistit ordinatio & regulatio: ut suis pceptis hō se uolū

tarie subdendo & legibus optatā p̄cipiat aliqñ salu-
tē. Quapropter ipse rex regū & dñs dominatū salua-
tor noster: homini uolenti ire per uia que ducit ad ui-
tam: in sacro euangelio leges p̄mulgat. Quasdam ge-
neraliter, & alias diuersis conditionibus & statib⁹ tra-
dendo sp̄aliter. Hinc est q̄ ut p̄dicta uideant de eius
legibus primo uidendum erit in generali. Secundo in
particulari. Quibus uisis declaratio patebit istius no-
ni fruct⁹ & cōformitatis quo ad eius primam parte.
u3. Iesus legē dat populis. ¶ Pro cui⁹ euidētia est ad-
uertendū: q̄ saluator noster & si mltas in euāgelio po-
nat leges put sc̄ti referunt euāgeliste: p̄ncipalī tñ euā-
gelista Mattheus in suo euāgelio a caplo. v. usq3 ad se-
primū inclusiue nōnullas recitat: per quas obseruan-
tiam ad gloriā hō ptingit eternā. Et legū a sūma sapia
xpo p salute nostra p̄mulgatarum. ¶ Prima est de ab-
dicatiōe uolūtaria & mētalī terrenoz dicēs: Mat. qn-
to. Beati pauperes spū nō necessitate sed spōre: & p-
pter xpm: qm̄ ipsoz est regnū celoz. ¶ Scda lex ē de
tranquilla cōuersatiōe ut sit mitis cōuersatiōe ut ipse
xps. Matth. xi. Et Moises de quo hētur nūeri. xii. Et
ideo istā legem p̄mulgando dicit. Bti mites: fructum
sicut in prima ponit & p̄miū dicēs. qm̄ ipsi possidebūt
terrā. s. uiuentiū: ut dicit ps. ¶ Tertia lex est de hnda
tristitia pro elongatiōe a p̄ria celesti dicēs: cū ps. Heu
mihi: quia incolatus meus p̄longatus est. Et ipsi⁹ pa-
trie desiderio & anhelatiōe dicēs. Bti qui lugent. pre-
miū obseruātibus est. Ipsi cōsolabūtur. ¶ Quarta lex
est de in uera iustitia p̄māsiōe & exercitatiōe dicēs.
Bti qui esuriūt & sitiūt iustitiā. i. ut deo sibi & pximo
qd̄ decet fiat. premiū subiūgit q̄ tales saturabunt: de
qua dicit. ps. Saturabor cu3 apparuerit gloriā tua.
¶ Quinta lex est de miseriatiōe dicēs. Beati misericor-
des: subdit p̄miū: qm̄ ipsi misericordiā consequent.
¶ Sexta lex est de pacis p̄curatiōe & in se pacis retē-
tione dicēs. Bti pacifici. i. qui pacē hntes in se: ut alii
hēant totis uiribus faciunt. p̄miū eoz est: qm̄ filii dei
uocabunt. ¶ Septima lex est de iterna mūditiā: & sui
a p̄cto p̄seruatiōe dicēs. Bti mūdo corde: p̄miū eoz
est: qm̄ ipsi deū uidebūt. ¶ Octaua lex est de aduerso-
ruz sup̄positione dicēs. Bti qui p̄secutiōnē patiunt p-
pter iustitiā. p̄miū subdit: qm̄ ipsoz est regnū celoz.
Et aduertē qm̄ in p̄fatis ad obseruantia dictaz legū:
cuilibet premiū annectit in generali dicēs obseruato-
res btōs: Et deinde exprimit in particulari dicēs. pre-
miū cōpetens cuilibz eoz: ut p3 intuenti. ut ostēdat q̄
in custodiendis illis retributio multa. ut dicit ps. ut p̄-
mio cōsiderato ad obseruandū quilibz aniet. ¶ Nona
lex ē d̄ exēpli exhibitōe: ut u3. luceat lux nra. s. p ope-
ris uirtuositatē corā quib⁹. s. corā hoibus: quo fine: ut
glorificent patrem qui. s. fecit nos uirtuosos. ¶ Deci-
ma lex est de proximi informatione: & hoc dupliciter
primo opere. secundo uerbo. Qui fecerit sic inquit &
docuerit magnus uocabitur in regno celorum.
¶ Undecima lex est de pximi dilectione: ut nō soluz
nō occidat: sed nec corde irascat: aut uoce dicēdo: Ra-
cha seu fatue eū turbet. ¶ Duodecima lex est de fra-
terna reconciliatiōe dicēs. Si offeris munus tuū ad alta-

re. Et sequit. uade prius recōciliari fratri tuo &c. Rō
quia tale sacrificium deo nō placet: sed cor hūiliatuz.
ut dicit. ps. ¶ Tertiadecima lex est de peccati uitatio-
ne: ut nō solum opere: sed nec uisū: mulierē ad eaz cō-
cupiscendā hō icline. ¶ Quartadecima lex est de ui-
ta ordināda dicēs: q̄ si ocul⁹ scādalizat te uel man⁹:
& sic de aliis mēbris amoueant debita correctione.
¶ Quintadecima lex ē de uerbos modesta & circū-
cisa locutione dicēs. Nō solū nō iurare: sed nec sermo-
nem ultra est ē: nō nō: p̄telare. ¶ Sextadecima lex est
de debita iuratione: quia cū aliqñ liceat ut saluator dī-
cit: tñ uane & sine cā nō est faciendū. ¶ Decima septi-
ma lex est de animi imperturbatiōe: ut si inferant ad-
uersa nō reddāt malū p malo. Et qui euz percussit in
unam maxillā: imperturbatus aio prebeat ei & aliam.
¶ Decia octaua lex ē de delictoz declinatiōe: ut tui-
ca3 det & paliū dimittat: ut sic a malo declinet. Et an-
garianti eum per passus: libenter eum comitē p iter.
¶ Decimanona lex est de inimicorū adamatiōe: ut
ipsoz diligat corde ore & ope: ut filius existat patris
celestis. ¶ Vigesima lex est de hnda recta intentione
dicēs. ne faciat iustitiam suā coram hoibus ut uideat
ab eis: elemosinā & alia. ¶ Vigesima prima lex est de
orōne qd̄ cauendū: q̄ multiloquiū: qd̄ dicendū: q̄ p̄-
noster q̄ es in celis. Supradicta. Mat. v. hntur. ¶ Vi-
gesima secūda lex est de totali affectiōe in celo ponen-
da: q̄ thesaurizate uobis in celo: & ubi est thesaurus
tuus ibi est & cor tuū. Mat. vi. ¶ Vigesima tertia lex ē
de tota fiducia in deū p̄icienda dicēs. Nemo pōt duo-
bus dominis seruire. Mat. vi. ¶ Vigesima quarta lex ē de
falsi iudicii euitatione dicēs. Mat. vii. Nolite iudicare
& nō iudicabimini: & quali: ibidē ostēdit causam uel
modū. ¶ Vigesima quinta lex est de diuinorū abscōsio-
ne. quē deus nobis reuelat canibus nō sūt tradēda &
p̄ctōrib⁹. & rōnē dicit saluator. ¶ Vigesima sexta lex
ē de diuine grē & misericordie impetratiōe dicēs: pe-
tite & dabit uobis: querite & iuenietis. ¶ Vigesima se-
ptima lex ē de singulari conuersatione: ut oia faciant
aliis: quē sibi ab aliis uolunt repēdi & fieri. ¶ Vigesi-
ma octaua lex ē d̄ p̄nie opatione & executiōe p angu-
stam portā. i. p̄niā intrare debemus: ut per eā ad uitā
itremus eternā. ¶ Vigesima nona lex ē de sollicita sui
custodiōe: attendēdo a falsis p̄phetis. i. cūctis palio
& colore quocūq3 ipm̄ decipe nitentibus. ¶ Trigesi-
ma lex ē de fidei sinceritate & firma p̄māsiōe dicēs:
oēm talem sapientē q̄ domuz suam supra petraz xpm̄
locauit. p̄dicta hntur Mat. vii. cap. ¶ Trigesima pri-
ma lex est de sui abnegatiōe dicēs. Mat. xvi. Qui uult
uenire p me: abneget semetipm̄ &c. ¶ Trigesima se-
cūda lex ē de sui p̄fca imitatiōe. Mat. xi. dicēs. tollite
iugum meū super uos & discite a me: q̄a mitis sum &
humilis corde &c. ¶ Trigesima tertia lex ē de frater-
na correctiōe. Mat. xviii. Si peccauerit i te frater tu⁹:
uade & corripe eum inter te & ipm̄ solū &c. ¶ Trige-
sima quarta lex ē de bonorū cōcessorū a deo proxio gra-
ta diffusione. Mat. x. Gratis accepistis gratis date.
¶ Trigesima quinta lex ē de corporali debita recreatio-
ne. Mat. x. Dign⁹ ē operari mercede sua &c. ¶ Tri-

gesimasepta lex est de prudentia in agendis & ordinatione. Mat. x. Estote ergo prudentes sicut serpentes &c. ¶ Trigesima septima lex est de fuga & absconitione. Mat. x. Si uos persequantur in una ciuitate fugite ad aliam &c. ¶ Trigesima octaua lex est de inuercuā boni operatione. Mat. x. Omnis qui cōfitebit me coram hoibus: Confitebor & ego eum &c. ¶ Trigesimana lex est de aiatiōe ad bonū. Mat. x. Qui uos recipit me recipit: & recipit eum q me misit &c. ¶ Quadragesima lex est de scēifica hominis perfectione. Mat. xxii. Redite que sūt Cesaris cesari: & que sūt dei deo. Multe alie possunt ex dictis dñi Iesu leges accipi: quibus homo ad perfectionē tendēs: ordinat debite & regulat. Et sic p3 de legibus saluatoris in generali.

Idendū est nūc scdo qūo in spali suis legibus hoies regulat diuersoz graduū & statuū. Ordinatur. n. suis legibus ¶ Prio principes eis dās legē. Mat. xxii. dicēs. Redite q sūt Cesaris cesari & que sūt dei deo. ¶ Scdo presides dans legē eis dicit. Mat. v. Nisi abāderitis iusticiā uā plus q scribarū & phariseoz: nō intrabitis in regnū celoz. Et Mat. v. Attendite ne iustitiā uestā faciatis corā hoibus ut uideamini ab eis &c. ¶ Tertio iudices: dans eis legē dicit. Mat. v. Nō ueni legē soluere sed adimplere. Et luce. vi. Nolite scdm faciem iudicare: sed uero iudicio iudicate &c. ¶ Quarto iurisperitos: dās eis legē dicit. Mat. v. Qui fecerit & docuerit magn⁹ uocabit in regno celoz. & Mat. x. Nolite cogitare qūo aut qd loqmini: dabit. n. uobis in illa hora qd loqmini. ¶ Quinto cōsiliarios: dans eis legem: dicens eis. Mat. v. Qui uult te cum in iudicio cōtendere: & tunicā tuā tollere da ei & palium. ¶ Sexto thesaurarios dans eis legē: dicit eis. Mat. v. Qui petit a te da ei: & uolētū mutare a te: ne auertaris. Et Luc. vi. Estote misericordes sicut & p̄r uester celestis misericors ē. ¶ Septimo curiales dans eis legem: dicit illud Mat. v. Estote pfecti sicut & p̄r uester celestis pfect⁹ ē. Et Lu. vi. omni petenti te tribue. ¶ Octauo milites dans eis legē: dicit illud Mat. v. ego dico uobis nō resistere malo. & Mat. x. Nolite timere eos q occidit corpus. Animā aut nō possunt occidere &c. ¶ Nono populares & plebanos eis dans legē. dicit illud Mat. v. Diligite inimicos uos &c. & Mat. xii. Quicqz fecerit uoluntatē p̄ris mei q in celis est ipse meus fr̄ soror & mater ē. & Mat. vi. Si dimiseritis hominib⁹ peccā eoz: dimittet & uobis p̄r ūr celestis peccata ūra &c. ¶ Decimo dños p respectum ad seruos dans eis legē: dicit illud Mat. xviii. Misert⁹ dñs serui: dimisit eū & debuit dimitti illi. & Mat. xx. principes gentiū dñant eoz. & sequitur. Qui uoluerit inter uos primus esse erit ūr seru⁹. ¶ Undecimo seruos p respectum ad dños dans eis legē: dicit illud Mat. x. sufficit seruo ut sit sicut dñs eius. Et illud Luc. xii. Quis putat est fidelis seruus & prudēs: quē constituit dñs sup familiā suā. Bt̄s ille seruus quē cum tenerit dñs ei⁹ inuenerit sic facientē: super oia bona constituet eum. ¶ Duodecimo patres ad filios dans eis legē: dicit illud Mat. x. Qui amat filiū aut filiā plusquā me non est me dignus. ¶ Decimotertio filios ad p̄rem dans eis legē.

dicat illud Mat. xv. honora p̄rē tuū & matrē tuā &c. & Mat. x. Qui amat patrem aut matrē plusquā me nō est me dignus. & Lu. xiii. Si qs uenit ad me & nō odit patrē suū &c. non pōt meus esse discipulus. ¶ Quartodecimo fratres adinuicē dans eis legem. dicit illud Mat. v. uade reconciliari fratri tuo &c. & Mat. xviii. Omnes uos fratres estis & p̄rem nolite uocare uobis super terram. ¶ Quintodecimo coniuges dans eis legem: dicit eis illud Mat. v. Non mechaberis: & q uiderit mulierem ad cōcupiscendū eā: iam mechatur est eam in corde suo. Et mat. xix. Quos deus cōiunxit hō non separet. & Mat. v. Et qui dimiserit uxorem suam excepta cā fornicationis facit eam mechari. ¶ Decimosexto fideles dans eis legē: dicit illud Luc. xii. Luccerna corporis tui est oculus tuus &c. & Luc. vi. put uultis ut faciāt uobis hoies: & uos facite eis. & xvii. cap. Si habueritis fidem ut granū sinapis &c. fiet uobis. ¶ Decimoseptimo cōciues dans eis legē dicit eis illud Mat. v. Esto consentiens aduersario tuo dū es in uia cum illo. Et Luc. xi. Omne regnū in seipm diuisū desolabit. ¶ Decimooctauo amicos dans eis legē: dicit illud Mat. vii. Quicqz uultis ut faciant uobis homines & uos facite eis. ¶ Decimonono socios dās eis legem dicit Mat. xviii. Si duo ex uobis cōfenserint super terram: de omni re quācūqz petierint: fiet eis a patre meo. ¶ Vigesimo uiros p̄fectos dans eis legē dicit Mat. x. In uiam gentium ne abieritis. Et Luc. x. Videte & caute uobis ab auaritia &c. Et Luc. xxi. Caute uobis &c. ¶ Vigesimo primo mulieres deporas: dans eis legem dicit illud Luc. ix. Optimaz partē elegit sibi Maria que nō auferet ab ea. ¶ Vigesimo secundo etates dans eis legem dicit. Mat. xi. q hos p̄r famulas operarios ducit in uineā suā. Sed pre aliis paruulos cōmēdat. Mat. xix. dicens finite paruulos uenire ad me: talium est enī regnū celoz. ¶ Vigesimo tertio nobiles dans eis legem dicit illud Ioan. viii. Nolite dicere patrē habemus Abraam &c. & Mat. xviii. un⁹ ē pater uester q est in celis. ¶ Vigesimo quarto diuites dans eis legem dicit illud Mat. vi. Nō potestis deo seruire & mamone. & Mat. v. Beati misericordes qm̄ ipi misericordiam cōsequētur. & Mat. xix. Si uis perfectus esse: uade & uēde oia que habes & da pauperib⁹ &c. ¶ Vigesimo quinto pauperes dans eis legē dicit eis illud Mat. v. Beati pauperes spū &c. Et Lu. vi. Beati pauperes qm̄ uestuū est regnū dei. Et se habere paupertatē asserit. Mat. viii. dicens. uulpes foueas habent & uolucres celi nidos: filius aut hominis nō habz ubi caput suum reclinet. ¶ Vigesimo sexto penitentes dans eis legem dicit eis Mat. x. penitentiāz agite &c. & Mat. ix. Veni uocare peccatores: dans eis legē dicit illud Luc. ix. Gaudiū est angelis dei super uno peccatore penitentiāz agente. & cap. v. Deus ppicius esto mihi peccatori. ¶ Vigesimo octauo nubēres: dans eis legē dicit illud mat. viii. Qui nubent sint tanq nō nubentes. ¶ Vigesimo nono uiduas eis dans legem dat exemplum uidue. Lu. xxi. ponentis duo minuta in gazofilaciū: quia aiām & corpus deo debz tradere: ut

hēat ab ipso fructum sexagesimū. ¶ Trigesimo uir-
gines: dans eis legē. dicit illud Mat. xix. Sūt eunuchi
q se castrauerūt ppter regnū celoz. & Mat. xxv. Exē
plum & normā dat uirginū prudentū. ¶ Trigesimo
primo pspicitatē hñtes: eis dans legē dicit illud Lu.
vi. Ve uobis q nūc ridetis: qm̄ flebitis: & Luc. xii. mi-
ser hac nocte &c. ¶ Trigesimo secūdo aduersitatē
hñtes: & patiētes legē dans eis dicit illud Mat. v. Bti
q psecutionē patiunt &c. & Luc. vi. Ve uobis q habe-
tis consolationē. ¶ Trigesimo tertio sanos: dās legem
eis dicit illud Ioan. v. Ecce sanus factus es iam am-
plius noli peccare: ne deterius tibi cōtingat. ¶ Trige-
simo quarto infirmos: dans legē eis dicit illud Matt. v.
Beati q lugent qm̄ ipsi cōsolabūt. & Mat. viii. Ego ue-
niā & curabō eū. ¶ Trigesimo quinto epōs: dans eis
legem dicit illud Mat. v. uos estis lux mūdi. & Mat. x.
Nolite possidere aurū neq; argētū &c. & Mat. xviii.
Si peccauerit in te frater tuus: uade & corripe eū &c.
¶ Trigesimo sexto clericos: eis dans legem dicit illud
Mat. xvi. Si q uult post me uenire abneget semetip-
&c. & Lu. xviii. Oportet semper orare. ¶ Trigesimo
septimo religioſos: dans eis legem dicit illud Matt. v.
Solue deo uota tua &c. & cap. vi. Cum ieiunatis noli
te fieri sic hypocrite tristes. ¶ Trigesimo octauo do-
ctores: dans eis legē dicit illud Mat. vii. Nō omnis q
dicit mihi dñe dñe intrabit in regnū celoz: sed q fe-
cerit uoluntatē &c. & Mat. v. Qui fecerit & docuerit
h magn⁹ uocabit in regno celoz. & Lu. xi. Ve uobis
legis doctores q tulistis clauē sapiētie &c. & Mat. xii.
Bonus hō de bono thesauro cordis sui pferit bona.
& Luc. vi. Idem. ¶ Trigesimo nono scolasticos: dans
eis legē dicit illud Mat. v. Omnis q audit uerba mea
& facit ea &c. Et Luc. vi. Qui audit & nō facit: simi-
lis est hōi edificanti domū suā super terrā sine funda-
mento &c. ¶ Quadagesimo maiores: dans eis legem
dicit illud Luc. xiiii. Cū inuitatus fueris ad nuptias re-
cūbe in nouissimo loco &c. & Mat. xx. Qui maior uo-
luerit eē inter uos: erit uester minister. ¶ Quadagesi-
mo primo actiuos: dans eis legē dicit illud Mat. xxvi.
Quod uni ex minimis meis fecistis mihi fecistis.
¶ Quadagesimo secūdo cōtemplatiuos: dans eis legē
dicit illud Mat. vi. Cōsiderate uolatilia celi &c. ¶ Qua-
dragesimo tertio xpm̄ seq uolentes: dans eis legē dicit
illud Luc. xiiii. Nisi qs renūciauerit oībus que possi-
det nō pōt meus esse discipulus. ¶ Quadagesimo q̄r-
to ad celū ire cupientes: dicit illud Mat. xix. Si uis ad
uitam ingredi serua mādāta. multe alie leges dñi sal-
uatoris possūt ex sc̄to euangelio adduci ad ostēdēdū
oēm statum hoīum & gradū suis legib⁹ regulari & or-
dinari: sed pfate sufficiant p pñti. Vnde saluator no-
ſter est ille sapiēs ecclesiastes q docuit pplē: & scripsit
sermōnes rectissimos & ueritate plenos. Ecclesiastes
ultimo: & similis nō ē i legislatorib⁹. Iob. xxxvi. Btūs
hō quē tu erudieris dñe & de lege tua docueris eum
ps. xciiii. Ex pfatis apparet declarata tam in generali
q in particulari. Prima pars istius noni fructus & cō-
formitatis. u3. Iesus legē dat populis. Vidēdū ē amō-
do de parte sc̄da. u3. Franciscus regulator.

¶ Sc̄da pars noni fructus & conformitatis: uidelicet
Franci cus regulator. Expositio.

Iſo quō sūm⁹ dñs & salua-
tor n̄r regulat generalit̄ &
sp̄aliter uirtuose degere: &
ad uitaz eternam optantes
puenire: qd̄ erat pria pars
istius noni fruct⁹ & cōfor-
mitatis. Nūc generaliter ui-
dēdū ē de sc̄da parte. u3.
Frānciscus regulator. ¶ Vbi

sciēdū q cū dictū sit in p̄ce-
dētibus btūm Franciscū secundatū fuisse fratrib⁹ mi-
noribus: sororibus sc̄tē Clare: & hoibus fratrib⁹ & so-
roribus de penitētia: Et qā nō decebat tales eē absq;
lege debita & regula: Hinc ē q diuino sp̄u talib⁹ sub
Francisci regimine adunatis. b. Franciscus diuino lu-
mine illustratus: pfatis regulam tribuit & modū uiuē-
di. Et qā distincti fuerūt tales quib⁹ btūs Frāncisc⁹ fuit
secundatus. Hinc est q ipse discretionē p̄cipua ador-
natus: sicut diuersis: sic diuersas regulas tribuit & mo-
dos uiuēdi. Fratrib⁹ minorib⁹ altiorē & strictiorem:
utpote apostolorū. Sororib⁹ uero ut sexu infirmiori-
bus: dedit regulam mitiorē. At uero his de penitētia
in mūdo consistētib⁹: & circa tēporalia occupatis: pro
ipsorū salute: regulam statuit modis ipsorū uilē & cō-
gruentem. De quibus loquendū erit: sed principaliter
de prima regula. u3. data fratrib⁹ minoribus: & demū
de aliis. Quibus declaratis: apparebit quō btūs Fran-
ciscus fuit prudens p̄dictoz regulator & ordinator.
De prima regula succinte uolens loqui: ut appareat
qualis sit: & quāta ipsi⁹ sit altitudo & p̄fectio: Est no-
tandū q regula fratrū minorū qualis sit & q̄ p̄fecta:
ex pluribus potest perpendi.

Rimo quia a xpo miraculose data & mon-
strata. ¶ Vbi sciēdū q btūs Franciscus non
statim mūdo abrenūciato sumpsit regulā euā-
gelicā in uiuendo. imo per biēniū stetit indutus ha-
bitu heremico: portando corrigiam calciamenta &
baculum quēdam in manib⁹. Atq; isto tempore eccle-
sias tres cepit erigere. ¶ Quo biēnio cōpleto: dum in
quodam ap̄lorum festo: missam de apostolis audiret:
& formā intelligeret datā apostolis a xpo in uiuen-
do: ac apostolice norme apostolis date: se p omnia co-
aptasset: ut dictū est fructu octauo p̄cedēti: & ex tūc
cepisset penitētiā & uerbo & factis publice p̄dica-
re: cum multi eius p̄dicatione animati & precipue t̄r
Bernard⁹ de gnta ualle mūdū relinq̄re uellēt: & xpo
ds̄ruire: nesciētes cuiusmodi regulā deberēt obserua-
re & accipere: btūs Franciscus cū fratre Bernardo ad
ecclesiā cathedralem accedētes: primo missam a quo-
dam bono sacerdote audierunt: deinde usq; ad tertiā
dñm dep̄cantes: ut sup hoc eis suum bñplacitū osten-
dere dignaretur. Oīone cōpleta: sacerdos ad rogāmē
beati Francisci: signo crucis se muniens: missale ape-
ruit & librum euangeliorū. In cuius apertione prima
occurrit illud. Si uis p̄fectus esse: uade & uēde oīa
que habes & da pauperibus. In secūda aptiōe occur-

rit illud. Qui uult uenire post me: abneget semetipsum & tollat crucem suam & sequatur me. In tertia uero ap-
tione occurrit illud. Nihil tuleritis in uia. Quibus au-
ditis ait beatus Franciscus ad fratrem Bernardum. Hec est
uita & regula nostra: oiumque qui nostre uoluerint socie-
rati coniungi. Sic ergo edoctus celitus per beatus regu-
lam euangelicam assumpsit. Et cum frater usque ad duo
denarium numerum excreuissent: tunc beatus Franciscus il-
lustratus celitus de uerbis euangelii: quadam composuit
regulam paucis aliis supradictis: que ad uniformem ui-
uendi modum necessaria uidebantur: pre-supposita tamen per fun-
damento indissolubili obseruantia sancti euangelii. ubi
attentis que ponit & ipsius beati Francisci ignorantia: quia
idiotia & simplex: proculdubio a Christo eideque extitit reue-
lata. Sic ergo miraculose primo facta: non minus mira-
culose extitit confirmata. quod ostendit. Primo uisio
beati Francisci de summo pontifice inclinatio ad eum uo-
tum: a deo sibi demonstrata. Cum enim socii ex simplicitate
summi pontificis penitentiam adire formidarent: ipsi beatus
Franciscus: uisio est monstrata: arboris magne celsitudi-
nis: sub qua cum staret & eius celsitudinem miraretur: subi-
to diuina uirtute tantum leuabat in altum: ut cacumen
ipsius contingeret: eiusque summa facillime incuruaret ad
iunam: per que summam pontificem intelligens: diuina uir-
tute ad se inclinari debere: Confortatis sociis: cum ipsis
ad dominum Innocentium tertium Romanam perrexit. Visio et
ostensa summo pontifici idipsum confirmat. Qui multis ne-
gociis occupatus: cum beatum Franciscum ante se constitu-
tum cum sociis indignanter repulisset: reuelatione sibi
facta in nocte de palma inter pedes suos paulatim
succrescente: & in arbore pulcherrimam eleuari & diui-
na luce edoctus: quod palma significaret illum pauperem
que repulerat: de mane ipsum mandauit inquiri: & ad
suam penitentiam adduci. Alia quoque uisio prelo ponti-
fici postea fuit a domino. uis de ecclesia lateranensi ruine
iam proxima: quam quidam homo pauperculus modicus &
despectus proprio dorso submisso ne caderet sustentaba-
tur: per pauperem illum beatum Franciscum intelligens: qui
postulauit cuncta concessit. Approbavit regulam ipsam
sed non cum bulla: dedit de penitentie predicanda manda-
tum: & ipsum semper ipsi amore dilexit. Sic ergo confi-
deratis omnibus: uis regule conscriptione: pape code-
scere: & diuina premonitione: miraculose a Christo prima
regula est data. Et uix cum dilatato iam ordine: uiuen-
di forma per ipsum Innocentium approbata: quia uidebat
eam prolixam: cuperetque ad breuiorem formam reducere:
& per dominum Honorium tertium qui Innocentio successer-
at in perpetuum facere roborari: ad hoc faciendum mi-
ra uisione a deo fuit premonitus: uidebat enim sibi mi-
cas panum subtilissimas collegisse: multisque famelicis
fratribus ipsum circumstantibus debere tribuere: sed quia pro-
earum tenuitatem ne inter manus exciderent formida-
bat dare: nox desuper est ei facta: dicens Franciscus una
de micis omnibus hostiam facito: & manducare uolen-
tibus tribue. Quo faciente quicumque non deuote recipie-
bant: aut receptum contemnebant donum: mox lepra infe-
cti notabiles apparebant. Sed cum uisione prefata beatus
Franciscus minime intelligeret: & uigilaret in ora-

tionem: uocem de celo dilapsam audiuit: dicentem: Fran-
ciscus mices noctis preterite: uerba sunt euangelica: ho-
stia est regula: lepra iniquitas. Qua uisione beatus Fran-
ciscus premonitus: assumptis duobus sociis: fratre uis-
Leone & fratre Bonizo de Bononia: Ad montem Fon-
tis polumbe: iuxta reate perrexit: ubi pane tantum contem-
tus & aqua: ieiunans regulam fecit scribi: secundum quod ora-
ti sibi diuinus spiritus sugerebat. Quam cum de monte de-
scendens: seruandam fratri Helie suo uicario tradidisset:
Ille ea perlecta: cum sibi non placeret: ipsam destru-
xit dicens se per incuriam eam perdidisse seu amississe.
Sed iterato uir sanctus ad montem rediens prefatum & ie-
iunans: eam ad instar prioris: ac si ex ore dei uerba sus-
ciperet illico reparauit: & per dominum Honorium octauo
sui pontificatus anno: ut optauerat confirmari obtinuit.
Sic ergo uisione micarum & hostie & intelligentia ipsa-
rum: institutione regule primo: cum reparatione eius-
dem facta secundario: apparet insipienti regulam mi-
norum miraculose factam: & a Christo ipsi beato Fran-
cisco monstratam.

Secundo preclaritas regule minorum apparet: quia
a Christo instituta & ordinata. Vbi sciendum quod cum
beatus Franciscus regulam uicario traditam &
amissam: iterato uellet reparare: frater Helias qui re-
gulam uiderat & tenorem sciebat: ministris notificauit beatum
Franciscum talem regulam uelle facere. Qui ad ipsum con-
gregati: inducebant fratrem Heliam ipsius beati Francisci
uicarium: ut ad ipsum iret: & sibi diceret pro parte ipsorum:
quod regulam ipsam faceret pro se: & non pro eis: quia ad
ipsam nolabant esse obligati. Sed frater Helias timens
beati Francisci reprehensionem: respondit eis: quod ire no-
lebat: sed instantibus ipsis quod iret: dixit se nolle ire sine
ne ipsis. Et tunc omnes simul iuerunt. Cumque esset frater
Helias prope locum ubi erat beatus Franciscus: uocauit
ipse frater Helias beatum Franciscum: Quo respondente &
uidente predictos ministros: dixit quis uolunt isti fratres?
Et frater Helias respondit. Isti sunt ministri: qui audientes
quod facis nouam regulam: & timentes quod facias eam ni-
mis asperam: dicunt & prestant quod nolunt esse obligati
ad eam: facias eam pro te & non pro eis: Quo audito uer-
it faciem suam beatus Franciscus ad celum: & loquebatur
Christo sic. Domine non bene dixi tibi: quod ipsi non crederent
mihi. Tunc audierunt omnes uocem Christi respondentem in
aere: Franciscus nihil est in regula de tuo: sed totum est
meum quicquid ibi est. Et uolo quod regula sic seruetur ad li-
teram. ad litteram. ad litteram. sine glossa. sine glossa. sine glo-
sa. Et addidit Christus. Ego scio quantum potest humana fra-
gilitas: & quantum uolo eos iuuare. qui ergo nolunt eam
seruare: exeant de ordine. Tunc beatus Franciscus uertit
se ad illos fratres: & dixit eis. Audistis: audistis. multis
quod iterum faciam uobis dici: Tunc ministri seipsos inculpantes:
confusi & territi recesserunt. Quibus uerbis non solum
propter quod regula nostra est a Christo instituta & ordinata: sed
etiam primum promissum quod ab ipso: est beatus Franciscus data
& monstrata. Sed istud secundum clarius patebit ex dicen-
dis: ubi ostendet quomodo ipse Christus multos ut istum ordinem
introiderent: clementius induxit. Et sic ergo apparet ex
dictis quali modo est confecta regula nostra quam profite-

mur: q̃a. s̃. ieiunio & orōne. Quali in loco: q̃a in mōte. Quali auctore: quia. u3. dñō Iesu xpō eaz bñō Frāncisco reuelāte. uñ ad instar legis Moisi ieiunio in monte: & deo dictante facta est & data. Et sic lex euāgelica de qua est regula ista: ut statim dicet: cōfecta ordinata & pmulgata est a xpō stāte sedente & docēte in monte. Mat. v. Sic regula fr̃m minorum facta ē a bñō Frāncisco stāte & residente in mōte & xpō sibi eā reuelante. ¶ P3 etiā prefatis ipsius regule p̃minētia & excellentia: quia xpō dictāte: Frāncisco orāte & ieiunāte: facta habitaq3: & xpō inclamāte de celo se eā fecisse: & sic uelle stare ueridice dclārāte. ¶ Quare nullus ip̃am debet infamare: ut inobseruabilez: sicut faciunt pleriq3: quia xp̃us qui oīa nouit: & q̃tū pōt hō: ip̃az ordinauit: & sic esse uoluit. Nullus eā suspectam debet hēre uelut falsā: aut hōiem nō ualentē deducere ad perfectionē: quia xp̃s perfectionis caput: ip̃am cōposuit & dictauit: Nullus debet eā abiicere: s3 reuerentia sūma ad ip̃am affici: cōsiderato auctore. s. xpō: referatore. s. Frāncisco: & scriptore socio sc̃tō. s. fratre Bonizo uel Leone. Nullus debet dubitare eā nō esse a xpō: quia coram tot ministris & fratrib3 xp̃s se eam fecisse asseruit: & bñm Frānciscum nihil in ea de suo posuisse. Vnde papa Honorius qui eā confirmauit: cū de uno cap. regule cū bñō Frāncisco loqueret: respondit ipse bñs Frāncisc3: Ego uerba illa in regula nō posui: sed xp̃s: qui oīa uulit & necessaria saluti aīarum: ac fr̃m & bono statui & cōseruationi religionis melius nouit. Cuiq3 oīa que uētura sunt in ecclesia & religio ne nostra patent & p̃sentia sunt. Nō ergo debeo nec possum xp̃i uerba mutare. Quapropter bñs Frāncisc3 ad regule obseruantia inducēdo fratres dicebat. Se in regula nihil posuisse sc̃dm industriā ppriā: sed oīa sic scribi fecisse: sicut sibi fuerāt diuinū reuelata. ¶ De hac siquidē regula testatib3 fratrib3 Bonizo & Leone q̃ fuerūt in monte qm̃ bñs Frānciscus eam habuit a xpō: & qm̃ papa Honorius eam cōfirmauit. papa ipse Honorius dixit: Bñs ille q̃ g̃ra dei roboratus: hāc regulam fideliter & deuote seruauerit. qm̃ oīa que in ea scripta sunt: sancta & catholica sunt & p̃fecta. P3 ergo q̃uo a xpō regula nostra est ordinata.

¶ Tertio qualis sit regula n̄ra p3: quia ipsa est in sc̃tō euāgelio fundata: qd̃ patere pōt taz de prima regula: que tota est ut intuentib3 apparet ad l̄ram de euāgelio assumpta: q̃ de sc̃da: & si in sc̃da nō oīa uerba ad l̄ram sint de euāgelio: sentētia tñ ab euāgelio est extracta: sicut clare p3 inspicēti regula sc̃dam: & sc̃tm euāgelii in q̃tuor euāgelistis contentū & exp̃ssū. Et ut hoc uideat: uidēda sūt capla regule succinte: & q̃uo ab euāgelio sint extracta.

¶ Primū regule caplm̃ ē regula & uita &c. Viuēdo in obediētia. hoc extrahit ab illo loco. Matt. xvi. Si quis uult uenire post me: abneget semetip̃m & tollat &c. Sine pprio. Sumit ab illo uerbo Mat. xix. Si uis perfectus ēē: uade & uende oīa que habes &c. & Mat. xix. Ecce nos reliquimus oīa: & secuti sum3 te &c. An castitate. sumit ex illo Mat. xviii. Sunt eunuchi qui se castrauerūt p̃pter regnū celoz. & ex illo loco. Lu. xiii.

Si quis uenit ad me & non odit p̃rem suū &c. & uxorem &c. Frater Frānciscus p̃mittit obediētia dñō pauper. sumit ex illo loco Mat. xvi. Tu es Petrus & super hanc petrā: edificabo ecclesiā meā: & Ioan. xxii. Petre pasce oues meas. & Mat. xxiii. Quēcūq3 uobis dixerint facite &c. Nolens obedire ip̃erio sacerdotis moriebatur: Deutro. xvii. Successoribus ei3 canonice intrantib3. Intrantibus sumit ex illo loco. Ioā. x. Qui ascēdit aliūde ille fur est & latro &c. Ecclesie romane. sumit ex illo loco. Luc. xxii. Ego rogauī pro te ut non deficiat fides tua.

¶ Secūdū regule capl3. Si qui uoluerint hāc uitā &c. Mittāt eos. exēplo xp̃i mittentis leprosos ad sacerdotes: ut p3 in mltis locis euāgelii. Ministros. hoc nomē ministri sumit ex illo loco. Mat. xxi. Qui maior est uester: erit minister uester. & Lu. xxii. Ego in medio uestrum sum sicut qui ministrat. Diligēter examinēt. sumit ex illo loco Ioan. ix. Credis tu in filium dei. Et Ioan. xi. Credis hoc. Ait dñs marthe: Vsq3 in finē. sumit ex illo loco. Mat. v. Qui perseverauerit ulq3 in finem hic saluus erit. Vxores nō hnt uel si hnt. sumit ab illo Luc. xiii. Siquis uenit ad me & nō odit p̃rēz & uxorem. & Mat. xix. Qui reliquerit domū uxore &c. Vadāt & uendāt. sumit ab illo Mat. ix. uade & uende omnia que habes & da pauperib3 &c. Ne solliciti sint. sumit ex illo Mat. vi. Nolite solliciti ēē anime uestre &c. & nolite solliciti esse de crastino. Mittens manum ad aratrum. hoc hētur Lu. ix. Hēant unā tunicā. sumit ex illo loco. Luc. ix. & Mat. x. dñs Apostolis mādauit: ut nō hērent duas tunicas &c. Anno p̃batiōis. trahit exēplo ficulnee: quā dñs incidi mādauerat &c. Mat. xxi. Vestimētis uilib3. sumit ex illo Mat. xi. Qui mollibus uestiunt i domibus regum sunt. Et possint portare calciamenta. sumit ex illo Mat. vi. q̃ hēbant Apostoli sandalia. Non iudicēt. sumit ex illo Mat. vii. & Lu. vi. Nolite iudicare &c. Sed iudicēt semetip̃os. ex illo exemplo publicani: qui oculos nō audebat &c. dicens deus propitius esto &c. Et Mat. vi. Dimitte nobis debita nostra.

¶ Tertiu3 regule caplm̃. Clerici faciāt diuinū officiū. sumit ex illo Mat. iiii. Dñm deum tuū adorabis: & illi soli seruiēs. & ex illo Mat. xxi. pueri in tēplo clamabant. Osāna &c. & cum Petro laudem dicere. Tu es xp̃us filius dei uiui. Mat. xvi. Dicāt p̃r n̄r. hoc sumit ex mat. vi. Cū oraueritis dicite p̃r n̄r. Ieiunēt. sumit: exēplo xp̃i q̃ ieiunauit. Mat. iiii. & ex illo Mat. xvii. hoc genus demonioz eicit ieiunio & orōne. Tēpore manifeste necessitatis. sumit ex illo Matt. xii. q̃ discipuli necessitate spicas &c. qd̃ alias nō licuisset. Non litigēt. sumit ex illo Mat. v. Ego autē dico nō resistere &c. Nec contēdant uerbis. sumit ex illo Matt. v. Qui uult cōtendere tecum &c. dimitte &c. Nec alios iudicent. hoc habetur ut dictum est. Luce. vi. & Matt. vii. Sed sint mites. Mat. v. Bñ mites: Pacifici. Mat. v. Bñ pacifici. Mansueti. ex illo Matt. xxvii. Non audis quāta ad uersum te dicūt. testimonia &c. Iesus nō rñdit &c. Humiles. Mat. xi. Discite a me: quia mitis su3 & humilis. Honeste loquētes. sumit exēplo xp̃i: qui in medio do-

etorum stabat & mirabantur super doctrina & responsis eius. Non debeant equitare. sumit ex illo Ioā. iiii. Iesus fatigat? ex itinere nō equitauit: sed sedebat super fontem. Nec equum ascendit dum uenit ierusalem: sed asinum. Mat. xxi. Dicat pax huic domui. Ad litterā habetur Luc. x. De omnibus cibis. hētur Lu. x.

¶ Quartū regule caplm. Precipio firmiter &c. Denarios uel pecuniā. sumit ex illo Mat. x. & Lu. ix. Nolite possidere aurū nū argētū &c. Mistri. ut supra Mat. xxi. & Luc. xxii. Custodes. hētur ex illo Lu. x. samaritan? qui custos interpretat habuit curā de uulnerato. Et Io. xvii. Quos dedisti mihi custodiui nec peridi &c. Preter denarios uel pecuniā. ab illo Lu. xxii. Quādo misisti uos per mundū &c. Nunquid aliquid defuit uobis? dixerunt nihil.

¶ Quintū caplm regule. Frēs quib? dedit dñs grām laborandi laborēt. Ab illo Mat. xx. quid hic statis tota die ociosi? ite in uineam meā &c. Sācte oñonis. Lu. xviii. Oportet semp orare: & Mat. xxvi. Orate & uigilate &c. Spūm nō extinguant. ex illo Ioā. iiii. In spiritu oportet eum adorare &c. Cui debent tēporalia. ex illo Mat. vi. Primū querite regnū dei &c. De mercede laboris recipiant. Ex illo Matte. x. Dignus est operarius mercede sua.

¶ Sextum caplm. Fratres nihil sibi approprient. & sumitur ex illo Mat. viii. Xps dicebat uulpes foueas habent &c. Filius aut hōis nōn hz ubi caput suum reclinat. In paupertate. Mat. v. Bt pauperes spū: humilitate. Siquis humiliauerit se sicut paruulus iste &c. Mat. xviii. Pro elemosina confidenter. sumit xpi exemplo: qui triduo quo in templo fuit: stipem hostiatim quesit: ut dicit Bernardus. etiā ipsa beata Maria & Apostoli: pro elemosina iuerūt: ut dicit bñs Frāsc? in prima regula: & de elemosinis uixerunt. Se fecit pauperem. ps. pauper sum ego &c. Mat. viii. ubi caput reclinaret nō habuit. Hec est illa celsitudo que uos heredes. Mat. xix. Centuplū accipietis & uitā &c. Reges. Lu. xxi. Ego dispono uobis regnū &c. Nihil imperpetuum hēre. Mat. x. & Luc. ix. Nolite possidere aurum &c. Diligere. Ioan. xiii. In hoc cognoscent oēs q discipuli mei eritis: si dilectionē habebitis &c. & Lu. xxii. Et tu aliquā conuersus cōfirma frēs tuos: qui sunt fratres spūales. Debent ei seruire. hoc sumit Matt. ca. vii. Omnia ergo quecūq; uultis ut faciant uobis homines & uos facite illis.

¶ Septimū regule caplm. Si qui frūm instigāt. hoc sumit Luce. vii. ubi ponitur q dñs grauiora demonia sue curationi reliquit: ut pz de lunatico: quē discipuli curare nō potuerunt. Cum misericordia inuigant. habetur ex illo Mat. ix. Discite quid est misericordiā uolo &c. & sequit. ueni uocare peccatores &c. & Ioā. v. uade & amplius noli peccare. Si presbiteri nō sūt iniungi faciant. hoc ex illo accipit Ioan. xxi. quod solis Apostolis quos sacerdotes fecerat. Matt. xxvii. Dedit potestatem ligandi atq; soluendi. Ne irascantur. ex illo Lu. v. accipit. Quod irati pharisei & charitatē nō hntes: dñm pēcipitare uoluerunt.

¶ Octauum regule caplm. Vniuersi frēs &c. hoc accipitur ex illo Ioan. x. Fiet unus ouile & unus pastor. & Mat. xix. Magister uester unus est xps. Ne per oppositum dicat illud Luc. xi. Omne regnū in seipm diuisūz desolabitur &c. Seruum totius fraternitatis. sumit ex illo Mat. xx. Qui maior est uester erit uester minister. Teneantur firmiter obedire. Ex illo Ioan. vi. Descendi de celo non ut faciam uoluntatez meā sed eius qui misit me. Insimul conuenire. ex illo Luc. x. hētur. Reuersi sunt septuaginta cum gaudio &c. Ad cōe utilitatē frū. ex illo qd hētur Mat. xxv. Serue male & piger sequit. Tollite ab eo talentum &c.

¶ Nonum regule caplm. Frēs nō predicent &c. hoc hētur Mat. x. & Luc. x. Qui nō susceperint uos exite ide &c. & Mat. v. Nō resistere malo &c. Et nullus fratrum populo. Ab exemplo Ioānis baptiste. Luc. iiii. super quo scūm est uerbum dñi: & tūc uenit ad pēdicandum. & Luc. iiii. & Matt. iiii. Baptizatus Iesus & spū scō plen? & postq̄ ieiunauit incepit pēdicare. Examinata. Mat. xv. Si cecus ceco ducatum prestet &c. Et casta. ex illo Matte. xii. Bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bona &c. Et Mat. xv. De corde exeunt cogitationes male &c. Ad utilitatem & edificationem populi. ex illo Matte. x. Iesus misit predicare & curare infirmos &c. Annunciando. hoc accipit ex serie oīm euangeliorū: sed spāliter. Virtutes. Mat. v. & Lu. v. Vicia. Mat. xxiii. Penam & glā. mat. xxv.

¶ Decimū regule caplm. Frēs qui sunt ministri moneant. hoc hētur Mat. xviii. Corripe inter te & ipz solū &c. Non pēcipientes. hoc habet Mat. xxiii. Imponunt onera importabilia super humeros hoīm &c. & Mat. vi. Ania plus est quā corpus &c. & mat. xxiii. Sigs uobis dixerit ecce hic est xps aut illic: nolite credere. Ecce in deserto est nolite exire: ecce in penetralibus nolite credere. & mat. xv. Quare discipuli tui trasgrediunt traditiones senioz &c. Rñdit Iesus. Quare & uos transgredimini mandata dei &c. Vnde firmiter precipio. ab illo mat. vii. Qui fecerit uoluntatē patris mei &c. In oibus que pmisserunt. hētur matt. cap. v. Redde deo uota tua. Ad suos ministros. sumit exēplo Centurionis: q ad xpm accedens non fuit repulsi s; susceptus mat. viii. Nam mistri sunt serui. ex illo mat. xx. accipit. qui maior est erit uester seruus. Cauēat ab oi superbia. ex mat. xxiii. accipit. amant primos retribitus &c. Vanagloria. ex illo matt. vi. Canunt tuba & cap. xxiii. Oia opera sua faciūt &c. & sequitur. uos autē nolite uocari &c. Inuidia. ex illo mat. xxiii. ue uobis. & sequitur. Qui clauditis celū &c. Auaritia. ex illo mat. uel Luc. vi. Date & dabitur uobis. & mat. xix. Diues difficile intrabit in regnū celorum. & Luc. vi. Ve uobis diuites. Cura & sollicitudine. habet mat. vi. Nolite solliciti esse &c. Detractione. ex illo mat. x. In principe demoniorum eicit demonia. & mat. xii. ex uerbis tuis iustificaberis: & ex uerbis tuis cōdemnaberis &c. Et murmuratione. ex illo mat. xx. murmurabant aduersus patrem familias. & sequitur reprehensio. Amice nō facio tibi iniuriam &c. An oculus tuus nequā est &c. Nescientes lras. exēplo Apłorum qui illiterati fuerūt ex studio humano: & tñ deus dedit illis sensū ut in

p Rimū regule capitūm. Dicit regula & uita fratrum minorū &c. In quo forma ediciti: & fundamentū iacitur totius euangelice perfectionis: In quo capitulo ostendit p ipsius euidentia. ¶ Primo quid a fratre minore de euāgelicis cōsiliis: est pceptue obseruandū: qā regula & uita &c. uiuēdo in obedientia &c. Vbi uide regule nostre ab aliis p rogatiua diuisionem & distinctionē: psertim in inceptione. Nulla regularū incipit ab obseruācia euangelii sic expōse: nisi regula frūm minorū. ut ex principio medio cu3 sine dē intelligi: q p aliis in hac uita euangelica ponitur ipsius xpī. ¶ Secundo uide bti Francisci pfundam humilitatē: Non. n. dicit regula hec est mea: sed frūm minorū. Nec hec est regula quā seruauī: cum tñ prefata dicere potuisset: qā regula fuit sua per diligentissimam ipsius obseruationē. Noluit se uel actorem exprimere uel obseruatorem censerī: ut actor potius xp̄s intelligatur q ipse: & ne ppritas obseruantie regule soli ip̄i dē: sed & aliis fratribus minoribus. u3. p̄mis sociis & aliis q eam ad lram obseruauerunt. ¶ Tertio inspicie nomen datum istius religionis & regule fratrib: qā miores nūcupant: ut nomen sumptū ex euangelio. Matt. xxiii. Intelligat: qd uni ex mini

mis meis &c. Et q̄ uni ex minorib⁹ meis nō fecistis: mihi nō fecistis: ut dicit bt̄s Frāciscus: xp̄s ad lram intellexit de fratrib⁹ hui⁹ ordinis. Nec imerito sic debet intelligi: q̄ si de aliis per anthonomasiam pauperibus euāgelicis debet intelligi: multo magis de frīb⁹ minorib⁹ quoz paupertas ē aliis ex p̄fessione dī magis peculiaris. Accipitur etiā hoc nomē ex illo uerbo euāgelii. Mat. xx. Qui maior esse uoluerit erit minor. Datur etiā intelligi quid appetere debet frater hui⁹ ordinis: q̄ nō promotiones ecclesiasticas: status mūdiales: & dignitates: sic dicente bt̄o Frācisco in respōsione facta dño Hugoni Cardinali hostiensī: q̄ fuit postea Gregorius nonus. Hic. n. Cardinalis cum sūscitaretur a bt̄o Frācisco si uellet q̄ frēs sui ad ecclesiasticas dignitates pmouerent. R̄ndit bt̄s Frāciscus. Dñe minores ideo uocati sunt frēs mei: ut maiores fieri non p̄sumāt. Docet eoz uocatio ipsos in plano subsistere: & humilitatis xp̄i uelligia imitari: ut per hoc tādē in respectione sanctorū plus aliis exaltent. Si enī uultis ut faciāt fructū in ecclesia dei: tenete ipsos & cōseruate in statu uocationis eoz: atq; ipsos si ad alta ascenderint: ad plana reducite uiolenter: nec ad prelationē aliquā ascendere permittatis. hec bt̄s Frāciscus. hoc ostendit ipse bt̄s Frāciscus exemplo: officiū generalis renunciādo. Intelligi ēt dat̄ qd̄ debeat peragere: q̄ ut minor oīa humilitatis officia: bt̄s Frāciscus in hui⁹ signū in p̄cipio religionis oēs frēs & nobiles & ignobiles ad hospitalia ad seruendū leprosis destinabat. Scopabat ip̄e sct̄s ecclesias: & pro elemosina icebat libenter. Dat̄ ēt intelligi qd̄ in eis per lucere d̄z: q̄a certe hūilitatis insignia in habitu: in gestu: in uisu: & in sensib⁹ uiribus & aliis: ut mīor ueraciter censet. Dat̄ ēt intelligi q̄ que spectāt ad sup̄bie uiciū: rescatum debet esse ab hui⁹ ordīs p̄fessore. Inctātia hipocrisis: elatio: p̄sumptio: ambitio: &c. hui⁹smodi: ab eo amota esse debent: ut uere minor existat. Innuīt etiā ex noīe q̄ in fr̄e minore debet esse oīs uirtutū ornat⁹: ut si reputatōe sit minimus: uirtutib⁹ ornat⁹ corā deo inueniat maximus. Exprimit noīe fratris minoris qd̄ sit sibi abnegatus totaliter: mortificatus & mortu⁹ mūdo: sed uiuificatus xp̄o. Gratus debz esse deo p̄ ip̄en sis: ut minori & nō mai⁹ imputei a deo facta. Et ut concludā frater hui⁹ regule tam ex noīe q̄ ex regula esse decernitur: mundi abdicator: celi incolā: Angelus terrestris: xp̄o crucifixus: & tota mente deo herens & cōiūct⁹. Quid ergo primū cap̄z dicit? Inq̄t regula & uita &c. Lapidēs positi ex q̄bus tēplū edificatū est: in q̄dro ad regulā dispositi erāt. tertii Re. vi. Tu fr̄ minor si dei tēplū ut teneris uis esse. Ad regulā hāc tibi a xp̄o per Frāciscū traditam te quadres: ut sit in te Iustitia in exhibendis. Prudentia in cauendis. Temperantia in abiciendis. Fortitudo in perficiendis. De q̄bus tua p̄ cunctis regula hec sanctissima diserit & loquitur. Et aduerte q̄ bt̄s Frāciscus: imo ipse xp̄s ad apicem perfectionis uult nos adire in regula p̄nti: sic u3. sequi uitā euāgelicā per frēs: q̄ excellentius ab aliis nō fiat: aliter ad arētiore uitā esset adire respiciendo retro: cuius oppositū cap̄o secūdo edocet. Insup̄ attē

de q̄ cum in euāgelio duo pre aliis sint apostolis cōmendata a xp̄o. u3. perfectio sanctitatis: & auctoritas Ecclesiastice potestatis: intentio bt̄i Francisci fuit: suis filiis & fratrib⁹ indicare put possibile est in q̄busdam euāgelicā sanctitatē: & nihilomin⁹ ad reuerēdam apostolicā potestatem. Primū facit in p̄cipio cū dicit. Regula & uita &c. Secūdū facit in p̄sona sui & successorū ac frūm omnīū. Dicente regula frater Frāciscus promittit obediētā &c. ¶ Dicit ergo primo regula & uita fratrum minoz &c. s. bt̄i Frācisci & frūm suorum presentīū & futuroz. hec est dñi nostri Iesu xp̄i &c. Et pro hui⁹ primū puncti ac fundamēti toti⁹ regule declaratione: sunt aliquoz dubioz solutiones uidende. Quibus uis multa que circa istā partem dicuntur patebunt. ¶ Primū igit dubiū est: An frēs minores ex sue regule p̄fessione ad obseruatiā omnīū cōfiliorum euāgelicoz teneant. Ratio dubitatiōis est: quia dicit. Regula & uita &c. Sanctū euāgelīū obseruare &c. Ad istud respondēt concorditer quinq; sūmi pontifices. V3. Gregorius nonus. Innocētius quartus. Alexāder quartus. Nicolaus tertius. Et Clemēs qnt⁹ qd̄ nō. ¶ Vnde dñs Gregori⁹ dicit qd̄ ad cōsilia euāgelica que in regula nō ponūtur: nō tenētur: sed solū ad ea ad que ipsi se obligare intenderūt: ad alia uero ut ceteri xp̄iani: & eo magis: q̄a seip̄os obtulerūt dño sacrificium medullatū. ¶ Dñs Innocēt⁹ dicit: q̄ frēs nō tenētur ad omnia cōsilia euāgelii: sed ad ea dūtaxat que in ipsa regula p̄ceptorie uel inhibitorie sūt expressa: Idem dicit dñs papa Nicolaus: & addit ad uerba dñi Innocēti: qd̄ ad ea tātum tenētur que p̄ceptorie uel inhibitorie uel sub uerbis equipollētib⁹ sūt expressa. Ad alia uero cōsilia tenētur p̄pter statū p̄fectionis quez assumpserūt ut ceteri xp̄iani. Et eo magis &c. ut dicit Gregorius. ¶ Dñs Clemēs dicit idē cum prefatis. Et dat rōnem. Quia cū uotū cadat sup̄ determinatū & certum: uouēs regulā nō pōt dici tene ri ex ui uoti hui⁹smodi. Ad ea cōsilia euāgelica que in regula nō ponūtur. Et bt̄s Frāciscus quedā posuit & quedam dimisit. ut p3 cū dicit. Regula & uita &c. uiuendo in obedientia sine p̄prio & in castitate. Si. n. intendisset ad oīa obligare: superflue & nugatorie q̄daz eoz posuisset: aliis suppressis. Et q̄a natura termini restrictiui: sic excludit extranea: qd̄ oīa ad ip̄z pertinentia icludit: dicit ipse dñs Clemens papa: q̄ fratres nō solum ad illa tria uota nude & absolute accepta ex p̄fessione regule obligātur: sed ēt tenētur ad ea oīa iplenda: que sunt pertinētia ad hec tria que regula ipsa ponit. ¶ Scdm̄ dubiū. An ad cōsilia que in regula ponūtur: frēs teneantur sicut ad p̄cepta euāgelica. Respōdēt papa Nicolaus & Clemēs: Quod cum bt̄s Frāciscus aliqua cōsilia: indicat ut cōsilia sub uerbis monitiōis & exhortatiōis ac cōsili: & aliqua sub prohibitionē ac uerbo p̄cepti: q̄ intentio bt̄i Frācisci nō fuit: q̄ frēs ex regule p̄fessione teneantur ad omnia cōsilia sicut ad p̄cepta euāgelica: sed solū ad ea cōsilia que in eadem regula p̄ceptorie uel inhibitorie seu sub uerbis equipollētib⁹ sunt expressa. Solutio etiā hui⁹ dubii p3 ex p̄cedenti solutione: q̄a ex quo non

Regula obligat oīa cōsilia euāgelica

Oīa cōsilia regule nō obligant p̄cepta euāgelica

tenent ad omnia consilia: ergo nec sicut ad precepta. Sed si dubium restringat ad ea consilia que in regula ponunt: patet responsio ex uerbis pape Nicolai & Clementis. ¶ Tertium dubium utrum teneant ad omnia consilia expressa in regula. Respondet papa Nicolaus in declaratione regule dicens. Quod ad ea consilia que sub uerbis obligatoriis ponunt in regula tenentur fratres eo modo quo in regula ponunt: ad alia uero que sub uerbis monitoriis informatoriis exhortatoriis seu quibuscūq; aliis in regula continent: ea persequi magis debet: quia imitatores tati patris effici & xpi semitas artius elegerunt. Papa Clemens respondet dicens. non solum ad illa tria uota nude & absolute accepta ex professione regule obligantur: sed etiam tenent ad ea omnia implenda: que sunt pertinentia ad hec tria que regula ipsa ponit. Et dicit quod si ad tria predicta tamen precise promittes regulam seruare: & non ad omnia. cetera in regula que hec tria modificat artaret: uane proferet hec uerba. promitto me semper hanc regulam obseruare. ex quo ex his uerbis nulla obligatio nascitur: nec tamen inquit papa Clemens putandum est: quod beatus Franciscus professores huius regule quantum ad omnia contenta in regula modificata tria uota: seu ad alia expressa in ipsa: intenderit esse equaliter obligatos: quin potius aperte discernit: quod quo ad quedam ipsorum ex uerbi transgressio est mortalis: & quo ad quedam alia non: cum ad quedam ipsorum uerbum apponat precepti uel equipolentis eadem: & quo ad aliqua uerbis aliis sit contentus. Ex quibus patet solutio questionis que tangit per papam Nicolaum & Clementem: uidelicet utrum fratres teneantur tam ad consilia que ad precepta euangelica. Responsio patet ex predictis quod ad quedam tenent sicut ad precepta: & ad quedam non: ut enim dicit papa Nicolaus. Cum Beatus Franciscus dicat. Regula & uita fratrum nostrorum &c. Et que dicuntur in principio referant ad medium & finem: & que in medio ad principium & finem. Et que in fine ad principium & medium: que beatus Franciscus dicit in principio. f. Regula & uita &c. non absolute sed cum quadam modificatione uel determinatione seu specificatione ponit. Que ergo dicit in fine. f. sanctum euangelium &c. Ad illa tria in principio dicta habent referri modificata uel determinata uel specificata. Et quia beatus Franciscus aliqua consilia indicat ut consilia sub uerbis monitionis exhortationis & consilii: & aliqua sub prohibitione ac uerbo precepti: non fuit ergo intentio beati Francisci: quod fratres ex regule professione teneantur ad omnia consilia sicut ad precepta euangelii: sed solum ad illa consilia que in eadem regula preceptorie uel inhibitorie seu sub uerbis equipolentibus sunt expressa. ¶ Quartum dubium est cum multa in regula ponantur sub uerbo imperatiui modi affirmatiue que negatiue. An ad illa fratres ex regule professione teneantur: sicut ad habentia uim precepti. Respondet papa Clemens in declaratione. Quod licet fratres non ad omnia que sub uerbo imperatiui modi in regula ponuntur: sicut ad preceptorum seu equipolentium obseruantiam teneantur: expedit tamen fratribus ad obseruandam puritatem regule & rigorem:

quod ad ea sicut ad equipolentia preceptis seauerint obligatos: que hic inferius annotantur. Que uidentur equipolentia preceptis ex uerbi uel saltem ratione materie de qua agitur: seu ex utroque. Et sunt hec uidelicet. Illud quod ponitur in regula de non habendo plures tunicas quam unam cum caputio & aliam sine caputio. Item de non portandis calciamentis & non equitando extra casum necessitatis. Item quod fratres ieiunare a festo omnium sanctorum usque ad natiuitatem domini: & in sextis feriis teneantur. Item quod fratres clerici faciant officium secundum ordinem Romane ecclesie. Item quod ministri & custodes pro necessitatibus infirmorum & fratribus induendis: sollicitam curam gerant. Item quod si qui fratres in infirmitatem ceciderint: alii fratres debent sibi seruire. Item quod fratres non predicent in episcopatu alicuius episcopi: cum ab eo illis fuerit contradictum. Item quod nullus penitus audeat populo predicare: nisi a ministro generali fuerit examinatus & approbatus & ad hoc institutus. Item quod fratres qui cognoscerent se regulam non posse spiritualiter obseruare: possint ad suos ministros recurrere. Item omnia que ponuntur in regula ad formam habitus tam nouitiorum quam professorum: nec non ad modum receptionis ad professionem spectantia: sunt ab ipsis fratribus sicut obligatoria obseruanda. Nisi recipientibus quo ad habitum nouitiorum ut dicit regula: secundum deum aliter uideatur. hec inquam omnia sunt a fratribus tanquam obligatoria obseruanda. Item dicit quod ubicumque in regula ponitur hoc uerbum teneant: obtinet uim precepti: & seruari debet a fratribus sicut tale. hec papa Clemens. Sic ergo patet id quod dicit papa Nicolaus in declaratione: quod fratres ex professione sunt alligati ad ea consilia euangelica que in ipsa regula preceptorie uel inhibitorie seu sub uerbis equipolentibus exprimunt. Et ad omnium obseruantiam que ipsis in eadem regula sub uerbis obligatoriis indicantur: & que sint illa patet ex dictis. Ex dictis etiam patet quid intelligitur nomine euangelii. Cum dicit regula & uita &c. Iesu christi secundum euangelium &c. Per euangelium consilia euangelica intelligunt. Et quomodo omnia obseruare & quomodo non patet ex ista dictis. Dicit ergo regula & uita fratrum nostrorum &c. uiuendo in obedia sine proprio & in castitate. ubi uide quod cum omne quod est in mundo sit superbia uite: concupiscentia carnis: & oculorum: & quod peccato dimissi abire scilicet de sideria cordis nostri. b. Franciscus regulam suam instituit ad preueniendum dicta uicia & totaliter ea abicienda. Contra superbiam uirtutem ponit obedienciam. Contra auaritiam ponit paupertatem. Contra luxuriam castitatem indicit & ponit. Vult ergo frater prefatus crucifixos mundo: & diuinctos esse christo. ¶ Dicit ergo quod regula & uita nostra est uiuere in obedia sine proprio & in castitate. Ad hec tria consilia ex professione sicut ad precepta fratres obligantur. Et ponit dicta tria: quia in qualibet regulari obseruantia ponunt: non tamen equaliter. Atque ad tria prefata ut plurimum que in regula ponuntur: consilia euangelica reducunt. In prefatis ergo gradibus & non equalitas inter professionem regule. b. Franciscus ad alias regulas patet. ¶ In obedia: quia possessiones habent obedia artat ad locum: ut dicit Bernardus in epistola vii. Duo nobis in monasteriis ouerfantur: obseruanda tradunt. Subiectio abbati: & stabilitas in loco.

eo: & ita obseruanda q̄ neutra impediāt aliam: & sic fit obdiens abbati: q̄ stabilitatē nō amittat. hec Ber. Altior ē obia q̄ ad nullū locū artat: nullo terre fine cōcludit: sicuti est in obediētia nre p̄fessiōis: quia nihil habet iuris in aliquo locō. obediētiā ergo habet super oēm loci terminum ampliātam. ¶ In paupertate. i. sine omni sp̄ali & generali dominio & p̄petate. Sic exponunt papa Gregorius Innocentius Nicolaus & Clemens. Artior est hec: habētibus in cōmuni & si nō in sp̄ali. ¶ In castitate & si nō est gradus quo ad actū castitatis: est tamē gradus in castitate seruāda ad quā seruandam frater minor districtius obligatur. Debet enim ut dicit regule undecimum capitulū uitare nec habere suspecta cōsortia uel consilia mulierum &c. Et quāuis fratres ut dictum est supra: non teneantur ad omnia cōsilia euāgelica ut ad precepta: sed magis q̄ ceteri xp̄iani: fratres tñ antiq̄ iuxta posse talia cōsilia custodierūt. Paupertatem ubiq̄ seruātes. Saracenus cu3 uellet pecuniā fratribus dare pro elemosina ipsaz abiecerūt. ut docet Bonauetura in parte quarta legēde maioris. Sic soldan⁹ beato Frācisco munera obtulit: que ipse omnia cōtempnit: pecuniam enim ut stercus putabant. unde quidam frater qui denarios reperat & posuerat in fenestra: mandato beati Francisci ipse pecuniam ore ad stercus portauit. Obediētiā. cūctis erat subiecti & precipue ecclesie p̄latis: exēplo beati Francisci qui dimisso generalatus officio: guardianum uoluit habere cui obediret. Charitatem uero erga proximos: ipsos ad uiam inducentes salutis uerbo & exemplo. Inimicos diligētes. Frater Bernardus Bononie in platea se posuit diebus pluribus: ut a populo despiceretur & uituparetur: sic & florentie. uidebāt se mutuo ac si essent angeli dei. ut patet in legenda trium sociorū. Non solum nō offendeant: imo offendentes amabāt: dū pro eis orabant: & in iniuriis exultabant. Non scandalizabant se mutuo: & si aliquando casu id fecissent: statim inculpando se penitētiā exercebant: ut patuit de fratre scandalizante fratrē q̄ stercus posuit in os suum. Volentes inferre iniurias proximo ipsi in se excipiebant: ne proximus offenderet. Patuit de fratre qui excepit iectus lapidū se interposito: cum fatuus fratrem suū uellet percutere. hypocritaz super omnia execrabantur: sanctitatem abscondētes: & mundi honores fugiētes. Neminem iudicātes nemine3 ledētes: mites benigni. Curam crastini sic uitabant: ut legumina nō de sero: sed post matutinū3 ponere nō audebāt. Vitantes uerba ociosa. In capitulo generali celebrato Assisi tempore beati Francisci ubi fuerūt quinq3 milia fratrum nō erat qui loqueretur nisi de deo: uel quo modo possent regulā sp̄itualiter obseruare. Pater noster dicētes pro uerbo minimo silentium infringentes dicēdo. Pacem primum offerentes hominibus cōformes patri euāgelico. Crucem domini per penitentiā3 & meditationem habitu & opere deferētes. Ac ut salterio doctrina salutifera mentes cōdientes. lux exemplaritatis fuere mundanis. Sensibus corporis ne conturbaret interiora pudorati. Intentiōe ad patriam tendentes. Ministrantes leprosis & humilibus. In māsue-

tudine peccantes corrigentes: Domini consilia implere sunt conati. Suppositis & iactis fundamentis euangelice perfectiōis: ac noīe ipso fratribus suis quia minores: consequenter primum euangelii consilium. i. obediētiā recipiendo: Cui frater ut minor & humilis sit subiectus: & obediētiā debeat exhibere: beatus Franciscus suo subdit eloquio & exemplo dicens. Frater Franciscus p̄mittit obediētiā in iniunctis & p̄cipiēdis. Et reuerētiā. In obsequiis & perficiēdis. Cui iquit: Dñō pape uicario Iesu xp̄i in terris. Extra de trāsla. cap. Quāto. Honorio. iiii. tñ residenti in sede Romana. Et nō solum ipsi: Honorio pape p̄fata fecit sed eadem p̄misit eius successoribus canonice intrātib⁹ & ecclesie Romane. i. dominis cardinalib⁹ qui uices gerūt pape sede uacāte. Quibus apparet qd beatus Franciscus ordinem nō pro tempore: sed pro perpetuo pape subiecit: quia fides ecclesie nō debet deficere: quare nec aliquis uerus successor Petri. Quo apparet quod nulla regula sic subiecit suum ordinem sicut ordo minorum est subiectus dñō pape. Quare de nullo ordine cōsiderata subiectiōe ita debet esse cura dñō pape & ecclesie: sicut de isto: nec sic foueri per ecclesiam. ut sapiēs architectus beatus Franciscus ordinem suum ecclesie Romane supposuit & recomēdauit. In cuius signum uoluit ut fratres peterēt unum de cardinalibus: ut essent semper subditi & subiecti pedibus sancte Romane ecclesie. Ex p̄fata obediētia sequitur qd dominus papa & taz ratione summi pontificii quaualeat leges cōdere nouas. xxv. q. i. Sūt. & caplo quarto sequenti: q̄ obediētie & reuerētie promissae: regulam ualeat declarare glosare: constitutiōes in ordine facere: prout nostro statui uiderit opportunū3. Sic ergo apostolicis mādatis a fratre minore est obtemperandum: nisi cōtra fidem essent expresse: & p̄ alios q̄ per ipsū3 iudicāda sic esse. Verū3 quia omnis cōmunitas & corpus unum & nō plura capita debet habere: ne res mōstruosa cōseatur unum caput in hoc ordine sicut in ecclesia militanti p̄ficitur: cui parēdum est sine rebellione: & cum subiectione & reuerētia obsequendum: ideo regula subdit qd obediendum est pape &c. Sic & capitū uidelicet beato Francisco qui in persona omnium ordinem subiecit ecclesie: Fecit sibi omagium fidelitatis sanctam. i. obediētiā & reuerētiā3. Institutusq3 est caput ordinis per papam ut fratres ei obediānt. Et nō solum ipsi sed & successoribus. Et aduerte quia hic ponitur hoc uerbu3 teneantur quod equipolet precepto ut declarat papa Clemēs in declaratione. Quare non obedire generali ministro presertim ex contemptu: si ne culpa non fit mortali. debet ergo fratres obedire. ut dicit capitulum decimum regule in omnibus dum modo nō sit cōtra aiam & regulā. ¶ Sed h̄ orit dubiū: quia regula dicit qd fratri Frācisco est obediendū &c. An ad obseruatiā testamēti sui fratres teneant: cu3 ibi nōnulla mādēt: ne. i. petāt declarationes & priuilegia a sede apostolica in regula &c. Rñdē p̄ dñm Gregoriū nonū. Innocētiū quartū. Alexādrū q̄rtū & Nicolāū tertiu3 qd frēs nō tenent ad dictū testamēti obseruatiā. Ratiō quia ad hoc nō potuit primo obligare frēs sū-

ffes si te ne ipsos consensu: & presertim ministrorum quos tangebant. Secundo obligare non potuit successor: cum non habeat potestatem par in parem. Tercio quod cum simus ecclesie romanæ p oia subditi & subiecti: & ad ipsas ut ad magistratū ē recurrēdū: quia sicut ipsas regulā cōfirmavit sic & eius dubia hēt declarare: Nec p inferiorem pōt subditus ab obedientia secludi superioris prelati: & precipue illius. s. cui? nutui oēs subiecti stant xpiani. Sic ergo p3 quod in hoc primo caplo. b. Franciscus & indicit pfectio nem sanctitatis in obseruantia triū consiliorū euangelii: ac subiectiōe Apostolice potestati: in obedientia & reuerētia exhibenda a fratribus Romāo pontifici: & eius successoribus canonice intrantibus. Et sic p3 quō a brō Frācisco in hoc caplo edicit forma & fundamētum iacitur omnis pfectiōis. Nūc trāseūdū est ad secundū caplū.

¶ Expō scđi capituli regule.

Ecundum regule capitulum est. Si qui uoluerint hanc uitam &c. Quo capitulo mūdus despicitur: & modus tradit mūdi abdicationis. In quo capitulo sunt multe partes. ¶ In quarū pma parte ponit ad quē spectet ordinē intrare uolentium receptio. Et dicit regula in hoc caplo: & pma parte quod ad solos ministros prouinciales ptnet. Vbi sciēdum quod ex illo passu regule generalis minister non excludit: cum ipse sit minister generalis in toto ordine: & prouincialis etiam in qualibet puincia: imo ad ipm pncipaliter ptebatur: ut dicit declaratio pape Gregorii noni. Istud de receptiōe talium quod pertineret ad solos ministros prouinciales: poterat in principio ordinis obseruari ppter paucitatem fratrum. Sed ordine dilatato: cōcessus est p dñm Gregoriū nonū priuilegiū quod icipit. Gloria tibus uobis in sola cruce &c. Et p declarationē Innoctii quarti & Nicolai tertii: quod non solum generalis minister & puinciales ministri possunt ad ordinem recipere: sed & alii fratribus discretis cōmittere. Attamen uicarii ministri: & multo fortius uicarii prouincie: non possunt ex officio uicarie ad ordinem recipere: nisi in spali a generali ministro uel prouinciali cuius est uicarius cōmittat. Nec est hic relaxatio regule: sed ampliatio auctoritatis. Quibus p3 quod generalis minister cum prouincialibus ministris habet ordinariam potestatem. Alii uero fratres ceteri subdelegati. ¶ In secūda parte huius capituli que icipit. Ministri uero diligēter. ponit quod examinandus est & qualiter: qui hunc ordinem optat intrare. Vbi sciendum est quod cum hec regula sit tota apostolica: & ecclesie Romane suppositus ordo iste: hunc est quod beatus Frācisus ponit uolentem ingredi: de pertinētibus ad pfata duo debere per ministros examinari: de fide catholica ppter pñū: & de sacramētis ecclesiasticis ppter secūdū. Ratio quia ubi error eēt in tali persona respectu alicuius prefator: hic ordo sicut & quicūq3 alius minime sibi ualeret ad salutē. Insuper fidem Romāe ecclesie sicut fratres debēt tenere: sic & alios docere. Et licet beatus Frācisus solū de pdictis ponat examinādum uolentem intrare: addēs quod sit ab uxore solutus. Constitutiōes tamē ordinis generales: in capitulo pmo uidelz de religiōis ingressu: etiā alias ponit cōditiones. ¶ Vnde dicit cōstitutio. Quod

recipiēs diligēter & solícite attēdat: quod recipiendus: sit fidelis & catholicus: de nullo errore suspectus: matrimonio nō ligatus: corpore sanus: animo pmpetus: legitime natus: debitis expeditis: conditione liber: etate quatuordecim ānorū ad minus: nisi fuerit a parētibz oblatu: nulla uulgari infamia maculatus: competēter litteratus: uel ad labores ordiis competētes & utiles aptus: aut talis cōditionis existēs: quod eius receptio clero & populo nō modicam edificationē asserat. hec cōstitutio. Hec que dicta sunt in declaratione Innocētii & Nicolai habentur: qui dicunt quod non passim fratres uolētes ingredi recipiāt: sed solum ordinī utiles: & de quorum receptione nō modica edificatio sit in populo. De uxore beatus Frācisus spālē facit mētiōē: quia talia sunt ad castitatis ruinam: quā frater in ordine manēs: debet illibate seruare. ¶ Expedita examinatione: Nūc in sequēti. s. in tertia parte beatus Frācisus addit quod scđm scđm euāgeliū talibz sit dicēdū: inqt. n. quod ipsi ministri dicāt illis uerbum sancti euāgelii: quod uadant & uendāt &c. Vbi sciēdum quod cū saluator noster dicat. **Matt. vi. Non potestis deo seruire & mamone.** Oportet ergo se nudū offerre brachiis crucifixi: Sicut se sequētes omnia dimittere xpūs uoluit: ut p3 in apostolis. Et pfectionē uolēti adipisci dixit. uade & uēde oia tua & da pauperibus &c. Fecit utiq3 ipse Franciscus. Frater Bernardus. Frater Petrus & alii eius socii omnia abiciētes: & cūcta dātes pauperibz ut nudi cū nudo luctaren. s. hoste infernali: & nuduz crucifixum pfectissime sequerent. Repulit beatus Frācisus quēdam in Marchia uolentem ordinem ingredi: quia sua nō pauperibus sed parētibz dederat. Dicit ergo beatus Franciscus quod talibus dicatur uerbum sancti euāgelii: quod uadant &c. Et sequitur. Quod si facere nō potuerint utpote propter distantia loci: uel quia litigiis inuoluta: uel quia in potestate alterius: & sic de similibz: & iste libēter faceret si facultas adesset: dicit beatus Franciscus: quod talibus sufficit bona uoluntas. Hic multa essent dicēda de uolūtate bona: quomodo ipsa facit actum meritorium ubi non adest facultas operis: prout uult Vgo de sacramētis. libro secundo. parte quarta decima. capitulo. lxxii. sed breuitatis causa dimittantur. ¶ Sed quid cauere debent fratres & receptores talium in recipiendo: subdit regula in quarta parte dicens. Et caueant fratres &c. Istum passum declarat Dominus papa Clemens in declaratione. ubi tribus dubiis respondēdo hunc locum serenat. ¶ Primum dubium est si licet fratribz recipere quicquam de bonis ingredientium si donentur. Ad hoc respōdet quod cum ingredientibus sint liberi: nō uidetur aliquid obistere: quin si uelint eis dare per modum elemosine sicut ceteris pauperibus: fratres possint recipere. Cauere tamē debent ne ex notabili quātitate: presumi possint sinister oculus contra eos. ¶ Secundum dubium. si ad dandum fratribz uel conuentibus: fratres possint inducere eos sine culpa. Respōdet & dicit. Ne aliqd si ministrz uideat circa talium receptionem: fratres debēt abstinere a talium inductione. ¶ Tertium dubiū. Circa illam partem. Si tamē cōsiliū requirat &c. An si ipsi

fratres sint idonei ad dandum cōsiliū: ad alios extra nostrum ordinem dirigere teneātur? Respondet papa qd ad deum timētes alterius status debet dirigi: ut uideātur zelatores paterni statuti. ¶ In quita parte isti? capituli cum dicit. Postea concedant eis pannos probationis &c. Beatus Franciscus ponit qualiter debēt indui & quibus: quia duas tunicas sine caputio & cingulum & bracas & caparōnem &c. Circa quam partem sunt aliqua notanda: quia beatus Franciscus. hic ponit distinctionem habitus nouitiorū: ab habitu professorum. Et dicit qualis detur nouitiis: nisi aliud secū dum deum aliquādo uideatur: quod ad habitū refer tur: ut dicit papa Clemēs in declaratiōe professorum: & quia iura canonica faciūt difficultatem magnā quo ad nouitios: inter portātes habitum nouitiorū & professorum: ideo ut istud uideatur uidendum est Primo quis possit ordinem intrare ut sit ibi nouicius. Et dicitur qd non minor quattuordecim annis completis. Si enim minor intret: & exire potest: & extrahi a patre uel tutore. Etiam si ante quartum decimum annū offeratur a parentibus ipso consentiente: possit egredi ipso perueniente ad prefatam etatem scilicet annum quartū decimū. habetur hoc. xx. q. iii. Presens. & extra de regularibus. Cū simus. Quod ē pōt si talis intrat propria auctoritate ante quartum decimū annū. p. xx. q. ii. Puella. Et uigesima questioe prima. in summa questionis. Quod ante completum quartum decimū annū. patet quia nō sufficit qd attingat: sed oportet qd perfecterit: patet extra de regulari. Ad nostram. In textu & in glosa. Et capitulo significatum. pōt enī repeti. Nec malicia potest suplere in hoc casu etatem. uigesima questioe prima. In summa questionis. Et Io. An. ponit de regulari. Eos. in Clementinis. Debet ergo ad utandū predicta qd sit etatis complete quattuordecim annorum. ¶ Secundo quo habitu debet indui. Vbi sciēdum qd ubi habitus nouitiorum est determinatus & distinctus ab habitu professorū: debet sibi dari habitus nouitiorum. Si uero ipse uult habere habitum professorum & nō nouitiorū & scienter recipit: talis per talem susceptionem que inducit tacitam professionē. extra de regulari. Eos. in clementinis. etiā si nō sit: intelligitur professus expresse. Non qd aligetur tali ordini: sed generaliter tm̄ alicui ordini. extra de regulari. Nō solum. libro sexto. Cauendū ergo est quo modo talis habitus non nouitiorum sed professorum detur talibus. unde si peteret debet informari quid gestatio habitus professorū facit in eis. Et hoc semper intellige ubi habitus nouitiorum est distinctus ab habitu professorum in forma & colore. ubi enim nō ē distinctio talis: professio tacita non inducitur. Beatus ergo Franciscus ad precauēdū talia: qualis habitus detur nouitiis oñdit. Nisi ut dicit papa ministris & iudeis aliud secūdu deum aliquādo uideatur. Quia uidelicet si omnino habitum uult induere professorum: facta sibi primo declaratiōe debet ei dari. Et hoc uel pro honestate ordinis: uel utilitate & additiōe recepti. & tūc dicit regula nō secūdu propriam uolūtatem debet dari habitus professorum: sed secūdu deum. ¶ Et

nota qd infra ānū probationis nouitiū potest ab ordine exire nisi in tribus casibus. De primo dictum est si sciēter recipit habitum professorum qui est distinctus ab habitu nouitiorum: & ipse est etatis quattuordecim annorum uel plus. Secundus casus si infra ānū probationis faceret professionem: tūc & si nō obligatur tali ordini loquēdo de ordinibus medicantium: generaliter tamē alicui ordini obligat. Tercius casus si euidēter apparet qd talis absolute uitam uoluerit mutare: quod tamē nō psumit nisi clara probatione: uel competentibus inditiis comprobetur. Et de istis duobus casibus: uidelicet de habitus professorum portatione: & de uite mutatione loquitur priuilegium ordini concessum per dñm Clementem qrtū. Et incipit. Ex parte dilectorum filiorum. ubi mandat omnibus archiepiscopis & episcopis per Italiam constitutis: ut tales ad ordinem redeāt: uel ad alium se debeant transferre: compellendo eos ad hoc per censuram ecclesiasticam: monitione premissa & appellatione postposita. Et sciēdum qd uolentes nostrum intrare ordinē: siue prius qd ordinem intrauerint siue post: ac etiam post professionem emissam: per generalem & prouiciales ministros custodes ac ipsorum uicarios possunt absolui a sententiis excommunicationis: suspensionis & interdicti a iure uel a iudice generaliter promulgatis: & cum eis si per contractis irregularitatibus dispensare: ita tamen qd absoluti statim ordinem intrent. Aliter in pristinas sententias relabūtur propter inducias. Hoc concedūt quattuor Maremagni. s. Bonifacii Alexandri Clementis & Honorii. Item conceditur per Innocentium. Et incipit priuilegium. Celestis amor patrie. Et aliud eiusdem. Et incipit. In iure canonico &c. ¶ In parte sexta huius secundi capituli addit regula dicens. finito anno probationis &c. Vbi circa istam partem uidendum est quando annus incipit probationis & quis est. Et dicitur qd tempus probationis est ānus quintus decimus. nam cum non possint ingredi nisi completo āno quatto decimo. sequitur qd tunc incipiat annus probationis. hoc tradit Ioā. An. extra de regulari. Beneficiū. libro sexto: & capitulo. Is qui. eodez libro. ¶ Et aduertendū qd papa Honorius beato Francisco & fratribus in priuilegio qd incipit. Cū scdū cōsiliū sapiētis. mandat qd infra ānū probationis nullū audeat ad professionē recipere. Et pena tales recipiētū infra ānū est triplex. Prima qd peccat mortalr. facit. n. oīa pceptū dñi pape & efficitur iobediēs. Secūda qd a fratribus debet puniri pena que p grauioribz culpis solet infligi extra de regulari. Nō solū. libro sexto & caplo. cōstitutionē. Et ille qd recepit est licet eē secularis nō possit: nō tm̄ alligatus est illi ordini p illā pfectionē. Tertia pēa qd suspēsi sunt a receptiōe cuiuscūqz ad pfectionē. Sz pone casum qd nouitiū infra ānū probationis postqz steterit duobz uel tribus mētibz exit ab ordine: & stat extra ordinē duobz uel tribus mētibz: & demū reuertit ad ordinē: nūqd duo pmi uel tres mēses qbus steterat debet sibi computari? Rñdet scdm dñm Bonicontrū filium. Io. An. qd nō. d. n. stare per annū integrū nō interruptū. Nā qñ iura locuntur de anni spatio: locunt de anno cōtinuo.

ut dicit Ioan. an. de electione. capitulo primo libro sexto. ¶ Et sicut mādatur fratribus q̄ infra annum probationis nullum ad obediētiā recipiāt: sic etiam mādatur q̄ uolentes exire siue aliam religionem intrare non debeant retinere: per dominum Gregorium nonum & Innocentium quartum. Et incipiunt priuilegia eorum eodem modo. s. Non solum in fauorem cōuerſi. Dicit ergo regula finito anno probationis eodem die & hora completis: potest profiteri. Et aduerte hic si potest facere professionem & non uult: & stat ulterius nullā protestationem faciendo: q̄a ex suo esse in ordine nō uult sibi preiudicari: quin libere possit ad seculum redire: talis tacitus est professus: & non potest ad secularem uitam redire: sed oportet eum aliquā religionem intrare. ¶ Sed a quo ad professionem debet recipi & si regula non ponat expresse: tamen a ministris intelligitur: quia si solis ministris ingressus & receptio reseruatur: multo fortius & ad professionem talium receptio: sed per declarationes concessum est q̄ aliis a prefatis potest cōmitti. Sed quam formam debet profitens in profitendo tenere regula non dicit: nisi q̄ promittat uitam istam & regulam obseruare. hoc si q̄ promittat uitam istam & regulam obseruare ostēdūt magis explicite & ex causa ut dicit. Forma hec est. Ego Frater. N. p̄mitto & uoueo deo: & beate Marie semp uirgini. Beato Frācisco & tibi patri toto tempore uite mee seruare regulam fratrum minorum: per dominum papam Honorium confirmatam. uiuēdo in obediētia sine proprio & in castitate. Et quare sic exprimantur tria uota in speciali & si pateat ex dictis in primo capitulo in solutione dubiorum: patere potest etiam ex solutiōe istius dubii uidelicet. An aliquis p̄fitēs sic dicēdo. ego promitto toto tempore uite mee seruare regulam fratrum minorum nil explicando: si tūc ad omnia regule tenetur ut ad precepta. Ad quod respondet papa Nicolaus in declaratione dicens: q̄ si aliquis diceret absolute. Ego promitto sanctum euangelium obseruare: nisi professor intēderet se ad oīum obseruantiaz consiliorum obligare: quod uix aut nūquā posset ad litteraz obseruari: talis promissio absq̄ intentione promittentis ad alium intellectum non deberet perstringi: nisi ut obseruantia euangelii sit sicut tradita reperitur a Christo: uidelz q̄ precepta ut precepta: & consilia ut consilia a promittēte obseruētur. Et per hoc ad propositum q̄ talis sic promittens nisi habuerit intentionem se obligandi ad omnia cōtēta in regula ut ad precepta: intelligitur regulam promittere: ut ea q̄ preceptorie uel inhibitorie ponūt uel sub uerbis obligatoriis uel prefatis equipolētibus: ex professione obseruare ut precepta teneatur. Alia uero nō nisi sicut posita intelliguntur. Vt ergo sciat quid principaliter sit seruandum de consiliis ut precepta: predicta forma ex declarationibus summorum pontificū est conflata & bene. Eandem responsionem cuz papa Nicolao ponit papa Clemens in declaratione sua: uidet ibi. ¶ Sed quid debeat dicere recipiens profitenti. Certe regula non ponit: sed constitutiones: debet enī ei dicere. Et ego si hec obseruaueris promitto tibi ui-

tam eternam. Et nota q̄ cum h̄ professio sit uotum solenne publice debet fieri. s. coram fratribus tenēdo manus infra manus recipientis: genuflexus sine caputio: & mente & facie ad deum eleuata. Prius tamen debz inquiri si uult plus de tempore ad probandum ordinis rigiditates. Et si sic tempus concessum eidez nō preiudicat: quin completo anno ulterius stando ad seculum ualeat redire: & h̄ intellige infra tempus sibi prefixum: sed si ulterius staret nihil protestando dic ut supra. Sed si per illum qui eum deberet ad professionem recipere tempus minime taxaretur: q̄ certe male faceret: debet haberi recursus ad iura. ¶ Sciendum tamen q̄ talis temporis taxatio de qua loquimur: debet fieri tam de uoluntate recipiētis q̄ recipiendi. Dicit ergo regula q̄ uouēs promittat regulam semper obseruare. ubi uide indeficiētem regule obseruantiaz: quia ad semper: hoc uidelicet habet locum in uotiis consiliis & affirmatiuis: sed pro semper in negatiuis. Cui enim sit hec promissio nisi deo: de quo dicitur in psal. uouete & reddite: & scriptura. Reddes domino uota tua. Quia ergo hec promissio fit deo debet inuiolabiliter obseruari: ut saltem si non redditur qd̄ decet: non fiat qd̄ non decet per positionem actus contrarii: ad id quod est sciendum. ¶ Sed quia dicitur q̄ semper est regula obseruanda: potest esse dubium an quelibet regule transgressio sit mortalis. Respondetur q̄ cum in regula multa sunt que ex professione equipolent preceptis: horum transgressio si fiat ex omissione & scilicet & hoc in preceptis negatiuis: sine culpa mortali talium non est transgressio: sed si in preceptis affirmatiuis: quando talia debent fieri: & sic eodem modo. ubi uero non debet fieri: quia talia non obligant pro semper: sed ad semper: & fiat ex inaduertētia non est culpa mortali. Si uero talia omittantur ex contemptu semper est cum peccato mortali: quia contemptus species est superbie. Transgressio uero illorum que ponuntur alio modo a predictis que preceptis nō equipolent: si fiat ex omissione: & ex quadam negligentia non est sine culpa ueniali. Si fiat ex cōtemptu siue persone scilicet prelati: siue statuti siue mandati: non uidetur sine culpa graui fieri. Si uero fiat transgressio ex cōmissione patet q̄ est peccatum mortale: quia ibi est contemptus interpretatus. Insuper quia si non tenetur ad positionem actus: tamen ad uitandum oppositum tenetur. Quedam uero cum ponantur in regula cōcessiue & exhortatiue: talium transgressio potest esse sine omni culpa: patet de quadragesima epiphanie. patet de cibis qui apponuntur liceat manducare: & de similibus que possunt omitti sine omni culpa. Debet ergo semper Frater minor esse in sollicitudine ad obseruandum que promisit: cum taliū obseruatiā sibi uita promittatur eterna: & in timore stare ne aliquid committat contra regulam. tali enim timore homo multa uitat: que alias non uitaret. Et quia ut dictum est regulam profitens: promittit eam semper obseruare. Quo sequitur q̄ tali nullo modo est licitum sua auctoritate ab ordine recedere: quia est contra promissum: & contra mandatum pape Honorii in priuilegio qd̄

Que transgressio regule sit mortalis.

incipit. Cum secundum consilium sapientis &c. factū beato Francisco & fratribus. Quo passu sequitur qd nulla alia regula est ista atctior: quia talem liceret adire retro nullatenus respiciendo. Et quia ex professione sic fratres ligantur ordini: hinc est qd nullus cardinalis nisi de latere: nullus archiepiscopus uel quicūq; alius prelatus potest aliquem fratrem assumere tenere & dirigere etiam pro ecclesie negociis: quāuis hēat a sede apostolica: nisi fecerit expressam mentionē de huiusmodi indulto & ordini ipso: sine licentia generalis ministri uel prouincialium ministroꝝ seu uicariorū eorundem. Et dicti prelati possunt tales remouere & corrigere sicut & alios fratres: & hoc per priuilegium quod dicitur mare magnum Bonifacii & incipit. Virtute conspicuos. Taliq; ac tanto strictionis uinculo: quia fratres alligantur regule & ordini: hac de causa apostatantes incarcerare ligare capere & excommunicare possunt ministri ex priuilegio domini Innocentii quarti: quod incipit. Prouisionis uestre: & in alio eius deē: Deuotionis uestre. Prelatq; debent uitate apostatas nostras: & eos denūciare excommunicatos quādo a fratribus requiruntur: priuilegio Alexandri quarti quod incipit. Fratrum minorū: & priuilegio Gregorii noni qd incipit. Fratrum minorum. ac priuilegio Innocentii quarti quod incipit. Fratrum minorū. Nec apostatas nostros aliq; pōt retinere: & retinētes debēt excommunicari per prelatos si fuerit a fratribus requisiti: priuilegio Alexandri quarti. Quod incipit. Cum sic ex parte & Clementis quarti eodē modo incipiētis. Nec fratres p̄dicatores possunt recipere nostro ordini obligatos: ex priuilegio Innocēti quarti incipiētis. Quod uos in Christo. Nec cistercienses priuilegio Innocēti quarti incipientis. Cū olim. Nec alii religiosi. Nec heremite. Nec Gulielmite possunt apostatas nostros retinere sine licentia. Et oppositū facientes ipso facto sunt excommunicati: nec possunt absolui nisi per sedem apostolicam: & hoc priuilegio Alexandri quarti incipiētis. Vestram & uestrorum ordinū. Capi etiam possunt apostate nostri ordinis: etiam licentiam habētes a papa si infra duos uel tres menses aliam religionem non intrauerint: uel habitū non susceperint regulare: priuilegio Alexandri quarti quod incipit. In grauem ordinis uestro. Apostate etiam nostri ordinis nullam administrationem nullam animarum curam nullum officium debent habere. Priuilegio Nicolai quarti: quod incipit. In uestri ordinis. Egressis ab ordine nostro prohibetur predicare & docere & confessiones audire. Priuilegio Innocēti quarti quod incipit. Iustus penitentium. Erat antiquitus licitum membra putrida ab ordine separare: id est malos eicere: licet exitus spontaneus eis interdiceretur: non tamen emissio. modo uero est interdictū per papam Benedictum duodecimum & per Clemē. In septima parte istius capituli que dicit. Et illi qui iam promiserūt obediētia: dicit papa Clemēs: qd hoc equolet preceptis: & dicit ipse qd pluribus tunicis uti nō l; nisi in necessitatibus que possunt haberi ex regula. Et dicit papa Nicolaus in declaratione qd fratres de licetia ministroꝝ & custodū diuictim & diuisim in admi-

nistratoibus eis cōmissis: cū eis uidebit̄ p̄fatis necessitatibus: & aliis circūstatiis que secundū deū & regulam attēdēde uidētur uti pluribus possunt: hoc inquit p3 ex regula cū dicit: qd ministri & custodes de infirmorū necessitatibus & fratribus induēdis: sollicitā curā gerant: secūduq; loca & tēpora & frigidas regiōes. Habere ergo duas tunicas ut dñt quatuor magistri & non plures regularis est forme: Habere plures duabus dispensatiōis est regule: auctoritate illorum quibus fratru causa est commissa. Addit de calciamenti dicēs. Qui necessitate &c. Quid intelligitur cū dicitur possint? Respondent quatuor magistri qd posse intelligit licere. Sed quid necessitatis nomine hic intelligitur. respondent qd necessitas cum dicatur multipliciter: potest necessitas in proposito multis de causis intelligi. Necessitas enim est. Aliquando secundum tempus: quia debilis uel infirma. Aliquādo secundum tempus: quia uehemens frigus. Aliquādo secundum locum: quia si ne impedimento non potest nudis pedibus pertransiri. Aliquando secundum iter uel officium iniunctum: quod non potest sine detrimento persone uel cause ppter quam iniunctum est perficere. Sic ergo p̄fatis patet quando est necessitas. Sed attēde in p̄fatis: qd non quilibet predictarum necessitatum debet statim pro causa iudicari necessitatis: sed Frater debet experiri pluries: antequā calciamēta sic sumat. Ratio quia ut dicit papa Clemens in declaratione: uerbum regule: de non portandis calciamentis equipolet precepto. Per calciamentum intelligitur cooperimentum de corio quo operit̄ pes. unde nec calige sane nec truncate nec solee proprie inter calciamēta deputari uidentur. Ita dicit Frater Hugo cū p̄fatis quatuor magistris. Sandalia enim que solee dicūtur fratrum minorū nō intelliguntur nomine calciamenti: quia Christus apostolis calciamenta interdixit: & sandalia cōcessit. Mattei sexto. Et quia de tunicis professorū possit esse hesitatio: quales esse debeant: Beatus Franciscus dicit. Et fratres omnes uestimentis uilibus induantur nō dicit preciosis. Hunc regule passū exposuit primo papa Clemens in declaratione sua dicens. uilitatem uestium illam intelligere: que secundum consuetudinem uel conditionem patrie: debet quantum ad colorem panni & precium uilitas merito reputari. Hoc tamen iudicio relinquit ministrorum custodum & guardianoꝝ: de uilitate uestium & qua necessitate fratres possint portare calciamēta. Dominus papa Ioannes uigessimus secundus istum passum etiam exponit ut papa Clemens: cōmittens p̄fatis ut habeant arbitrari de colore uilitate longitudine & latitudine & caputū breuitate: quia ut dicit ipse: Beatus Franciscus dixit fratribus qd uilibus induantur: sed de predictis nihil dixit: & mandat fratribus qd iuxta determinationē prefatorum debeāt agere: & oppositum facientes per generalem admoniti: si non se correxerint: sunt excommunicati ipso facto. Et quatuor magistri dixerūt. qd uilitas attenditur in precio pariter & colore secundum estimationem hominum regionis: in quibus fratres morantur. Inter alia que beato Francisco displicebant

qd p calciamentum intelligitur

Vilitas uestium

Simio

ut patebit infra fructu. xvi. & conformitate: est q̄ fratres qui paupertatem uouerunt multiplicibus induerentur & molibus: signum extincti spiritus hoc in fratribus asserbat: ac molibus & delicatis uestitos fratres: ad tentandum diabolum uehementius animari. Asserbat Ioannem Baptistā de hoc specialiter a domino cōmendatum. Et qualiter ipse beatus Frāsciscus indutus iret: quia fructu & conformitate. xvi. dicitur: ad p̄sens omitto. Multi sancti: singulares in uestimentis fuerūt: ut patet de abbate Antonio Illarione & de aliis ac beato Ieronimo: qui sacco ibat indutus. Ad uerēdū uero est fratris minoris uestem deferre mollem seu pulchram aut nobilē: quia p̄ cunctis religiosi seruandam paupertatem arētis ipse promisit: & totaliter a uestigiis patris exorbitare: quē sequendū corā deo uouit & sanctis. Et ubi aliorum exemplorū deficeret copia: cuilibet nostrū paup̄tas obicit xpi & sue matris beate. ¶ Subiungit beatus Frāsciscus. si uringat tunicas lacerari quid fiendū: nō debet statim noua procurari s̄ ipsa antiqua repeciari facis & aliis petiis ut ipse faciebat. Ratio q̄a sic faciēdo facit cum benedictione dei. ¶ In ultima parte huius capituli monet & exhortat fratres &c. Vbi sciēdū q̄ sunt nōnulli q̄ asperis induti & cibis nō utētes delicatis: ex hoc ad iudicandū alios & despiciēdū assurgūt. beatus Frāsciscus si a fratribus molles interdicit tunicas: multo fortius & cibis delicatis puti: quia facilius inclinatur ad peccatū homo ciborū delicatiorū sumptiōe nimia: q̄ uestiū: qd dicit: inquit: fratres nō iudicet tales male agere: quia quisquis dum utit uestimētis scdm̄ decētiā sui status: nō male agit: nec despiciat tales. s̄ asserētes eos peccatores: sicut phariseus de publicano censēbat: de ieiūio se cōmēdando. S̄ qd frater minor debet agere: Certe iudicet. s̄ se non agere conformiter xpo: cuius consilia psequēda deuouit: & despiciat semetipsum dicens cum ps. Ego sum uermis & nō homo: opprobriū hominū & abiectio plebis.

¶ Expositio tertiū capituli regule.

¶ Tertium regule capitulū est de diuino officio: & qualiter fratres debēt ieiunare & ire p̄ mundum. Et incipit clerici faciāt diuinum officium &c. & dicit q̄ in hoc capitulo. Hymnus deo persoluit. Corpus oritur p̄ actū dire subiectiōis. ¶ Vbi sciēdū q̄ in hoc capitulo. Beatus Frāsciscus quo ad p̄dicta fratres ordinauit tripl̄. Primo ad deum p̄ opa collaudatiōis & reuerentie dicens clerici &c. Vbi sciēdū q̄ in hoc ordine cū sint fratres in duplici differentia: quidam diuino cultui deputati & litterati. Alii seruitio p̄fatorū deputati illitterati: ac quilibet p̄ modulo suo deus debet collaudare: & pro imp̄is iuxta posse regitari: hinc est q̄ clericis & p̄mis fratribus imponit ut deus laudent per officii exhibitionē dicēs. clerici ut deū laudent: faciant diuinum officium: Sed qualiter? inquit secundum ordinē sancte Romane ecclesie. i. s̄ cōformet ordinario ecclesie: prout. s̄ est in eius breuiariis ordinatū: psalterio excepto: & sequitur ex quo habere poterūt breuiaria. ¶ Quatuor magistri per breuiaria intelligunt officium diuinū. s̄ quo ad diurnum. s̄ missale

& nocturnum: quia in his duobus fratres se ordinario ecclesie debent cōformare. ¶ Nota h̄ secundū dñm papam Cle. in declaratione q̄ istud equipolet p̄cepto. Ex quo sequitur q̄ clerici fratres & si non sint in lacris: ubi possunt officium diuinū dicere: & non dicunt peccāt mortaliter: quia scienter omittunt ad quod tenentur: p̄sertim non habētes impedimentum. Sequitur etiā q̄ fr̄s celebrantes alias festiuitates ab his que sunt in calēdario: aut de quibus nō dicitur i rubrica breuiarii: peccāt grauiter: quia presumptuose faciunt: & contra ordinarium ecclesie. ¶ Sequitur etiam q̄ non pro quacūq̄ infirmitate fratres possunt eximi a solutione diuini officii: patet quia est p̄cepto h̄ equiuales. ¶ Et sciendum q̄ dominus papa Innocentius in declaratione sua & in priuilegio qd̄ incipit. Pro uestro colegio. Cōcedit q̄ si fratres clerici interfint diuino officio aliorum: q̄ ad proprium dicendum minime teneantur. Et quia dicit minime: si fratres proprium dicant: non necessitatis sed supererogationis est. ¶ Sequitur etiā ex p̄dictis q̄ sicut fratres officii ordinata seruare tenentur: sic & quo ad cantum: quia cū cantus fractus nō sit per ordinarium ecclesie ordinatus: fratres tales cantus exercētes peccāt: & q̄ faciūt cōtra ordinatiōes & cōstitutiōes pape Benedicti. ¶ Sed h̄ est dubiū. Si dñs papa faceret de uno festo quod nō est in calēdario uel secundū rubricam breuiarii: fratres tenentur ne facere de illo festo? Respondet q̄ non: nisi ipse mandaret de eo fiendū. Quo passu regule dicit beatus Frāsciscus. ex quo habere poterunt breuiaria: patet ut dicit declaratio pape Nicolai: q̄ beatus Franciscus usum rerum non ueluit fratres habere: imo uoluit q̄ libri quo ad usum in cōmuni haberentur: & nō in sp̄ali: prout dicebat frater Leo fuisse de intentione beati Francisci. Et h̄ beatus Franciscus ponat q̄ fratres persoluant diuinum officium & modum nō pandat: Attamen quia p̄supponit dici diuinum officium: consequenter intelligitur q̄ taliter dicatur q̄ placeat deo: profit dicēti: & edificet audientes: & ad deuotionem inducat: quare debet persolui ut ipse sanctus faciebat: de cuius modo dicit Bonauen. in decima parte legēde maioris. Et dicitur fructu. xix. & conformitate. Imposito clericis & litteratis quomodo dicāt diuinum officium subdit beatus Franciscus in regula qualiter fratres illiterati: uidelz laici deum debeant suo posse collaudare & dicit testis regule: quia pater noster debent deo persoluere. Que oratio & si breuis sit: ipsa celum penetrat: & tanto uirtuosior pre aliis: quanto ab ipso deo apostolis data & referata. ¶ Datur laicis breue officium & non sine causa: utpote: seruitiis clericorum occupatis: & dicit papa Nicolaus in declaratione: q̄ tales & si non uacent studio & diuinis officiis: dummodo seruitiis inhereant aliorum: cum ipsis quibus seruiunt sustentari merentur. Exemplo David qui descendens tium ad bellum & remanentiū ad sarcinas: noluit ut portio equaretur. ¶ Istis tamen laicis indicitur in speciali ut orent pro defunctis: q̄a in offiō diuino p̄ ipsis defunctis semp̄ orat: tā in offiō diurno. i. missali: q̄ nocturno: s̄ nō sic in offiō laicorū. Et attēde h̄ q̄: q̄a fr̄s

hnt pfoluere diuinū oīm ut libere ualeāt h exercere: summi pōtīfices sribus ocesserūt. u3. papa Gregorius nonus & icipit pūilegiū. Deuotioīs uīe pōibus. Inno cētius quartus & icipit pūilegiū. Eis q sanādis. & Nicolaus quartus. Et icipit pūilegium. Meritis uīe reli giōis: q tēpore gñalis iterdicti: iterdictis & excōmu nicatis exclusis: Ianuis clausis: & summissa uoce: in ec clesiis nostris frēs possint celebrare diuina. Addit papa Nicolaus: q nō solū legere diuinū oīm possunt & mis sas celebrare: s3 et tēporibus oīuetis iuxta morē ordi nis: sacre cōiōis & extreme unctionis sacramta recipe. Possunt et frēs ad diuina admittere pcuratores opa rios & pueros frūm tēpore iterdicti: ex pūilegio Ale xātri quarti: quod icipit. Ut in uīs domib3 seruiētes. Prefatis ergo apparet q. b. Frācisc? in regula ordinat frēs ad deum p opa reuerētie. ¶ Secūdo ordinat eos quo ad corpus p opa pnie p ieiuniū: ubi ponit q frēs debēt ieiūare & qñ. Et dicit papa Clemēs in declara tiōe: q istud eqpolet pcepto: & dicta ieiunia tenētur ieiunare: ac ieiunia oīa alia: ad que ex statuto ecclesie tenētur ceteri xpiani. S3 quia nō oībus sribus in ea dem ualitudo seu etas: hic est q. b. Franciscus sicut di secretissim? subdit. Quod frēs tempore māifeste neces sitatis: non teneant ieiunio corporali. necessitas enī aliquādo euenit ratione etatis: uel infirmitatis: aliquā do ratione laboris aliqñ rōne defect? uictus & susten tationis. qñ ergo necessitas est manifesta: tūc nō tenen tur frēs ad corporale ieiuniū exhibēdū. ¶ Sed hic est dubiū. Cum iura nō stringant nisi ad uigēsimū primū annū etatis puenerit: est nē sic seruandum in ordine? Rñdet q nō: qā rōne uoti regule pmisse sic tenet. S3 qñ debent fieri h ieiunia? Rñdent statuta ordiis: q in cibo qdragesimali. Nec frēs ab aliis ieiuniis. s. uigilia rū & quattuor tēpōz eximunt: ut dicit papa Clemēs: quia si alii xpīāi: a fortiori ipsi. Nec a pceptis absoluit ecclesie quis p opa superogatiōis: qā ut dicit xps illa oportet fieri & h nō omitti. ¶ Tertio ordinat. b. Frā ciscus frēs quo ad pximum p opa misericordie. s. uer bi dei dicēs. cōsulo uero moneo & exhortor: ut qñ ua dunt p mundū & c. s. missi ad pdicandū more aplōrūz. Mattei. x. Et Luc. ix. & x. q p xpz missi sunt ad pdicā dū. Quādo ergo frēs uadūt p mundū: quia nō dicit qñ frater: h loco accipit documētū: q frēs nō debēt ire so li s3 sociati. i. bini: sicut ipse btūs pater Frāciscus fecit statim: ut frēs habuit: & iuxta ordinē euangelii. nam xpus discipulos solos nō misit s3 binos: ut hī Luce. x. ¶ S3 attēde q beatus Franciscus in hoc passu regule uult q frēs pmo ope pdicēt: deinde uerbo. S3 qñ ope debēt pdicare ostēdit. Primo a litigiis pcauēdo dicēs. Non litigēt. qā eoz statui h nō uēit. Secūdo. ne uer bis cōtēdant: put xps cōsilit. Mattei. v. Tertio ne sint temerari alios iudicādo. ideo dicit. Nec alios iudicēt. Ita tria debēt uitare. S3 qbus uirtutib3 debēt refus gere dicit. Primo ut sint mites nō resistēdo improbita tibus. Secūdo pacifici alios nullaten? impetēdo. Ter tio modesti. s. in uerbis & factis modū seruādo. iuxta apostolū modestia uīa nota sit oīb3 hominib3. Quar po māsuēti. impetus irascibiles refrenādo. Quinto. hu

miles ppriā excellentiā otēnendo & declinādo & si biipsi uilescendo. Sexto. honeste. i. nō turpia aut stulti loga pferendo: loquentes omnibus sicut decet: uidel3 cuilibet statui que sunt debita pponendo. debēt ergo & fabulas deuitare: & sermo eorūz sale esse conditus diuine sapientie. S3 qualī debent icedere pedibus ul alio modo: subdit beatus Frāciscus. q nō debeāt egre re: nisi māifesta nēitate ul infirmitate cogantur. Xps .n. peditauit & apostoli: & nō equitauit sed asinauit. Mattei. xxi. Christus. n. quādo apostolos misit p mun dum pdicare. Mattei ultimo. Nō equitādo s3 peditan do misit. hōz exemplo fratres minores sic debent in cedere. Addit quid debet dici more euāgelico dicens. in quācūq3 domū itrauerint &c. De pace p fratres di cenda & annūciāda beatus Frāciscus & a sancto ha buit euangelio. Luc. x. & diuina reuelatiōe: ut ipse ait in testamēto suo. Et quia sanctū euangelium testatur xpm cōcessisse apostolis ut comederent de omnib3 ci bis qui eis apponerent: sic & beatus Franciscus con cedit: ut. s. oīum ieiunatiū in ieiunio: & nō ieiunatiū extra ieiunium cibis uti possimus. Nec fratres h pas su a ieiuniis absoluuntur: nec oīum ciboz usus est eis ocessus s3 p tempore. Isto regule passu pz q hoc di cit btūs Frāciscus hic secūdu ocessionez & non pcep ptuz: & sic habes q aliqua indicūt p modū pcepti aliqua p modū instructiōis aliqua p modū monitiōis & aliqua p modū ocessionis. sic ergo pfatis appa ret qñ btūs Frācisc? in hoc caplo ordinauit frēs quo ad deū p reuerentiā: quo ad corpus p abstinentiā: quo ad proximū p exemplaritatis refugitiam. Et sic pa tet q in isto capitulo. Hymaus deo perfoluitur corp? conteritur per actum dire subiectionis.

¶ Expō quarti capitulo regule.

p Recipio firmiter &c. ut nullo modo denarios uel pecuniam &c. Hoc est quartum regule ca pitulū. In quo Censur uel es abdicat: Forma traditur uere ministratiōis. In quo beatus Frāciscus duo facit: uidel3 quia interdicit omnis pecūie usum quo ad per ceptionem. Et exponit modūz pro infirmis & aliis & procurationem: cum dicit: tamē pro necessitatib3 &c. & quia h caplm ualde fuit cordi beato Francisco cuz sexto capitulo huius regule: ideo ad eius euidentiam sunt aliqua uidenda. ¶ Et primū de differentia iter pe cuniam & denariūz: quia beatus Frāciscus utrūq3 in terdicēdo ponit distinctionem. Et iuxta cōstitutiones antiquas & quattuor magistrōz sentētiā: p denarios intelligit pecunia numerata. Pecunia uero dicit omnis res alia qua solent uti homines cum opportunum est ad precium rerum emendarum: ut aurum & argentūz & quicquid tale sit quo pro denario ad precium rerū emendarum: homines utuntur. uidetur ergo prohiberi receptio denariorum: & quarumlibet rerum que ac ciipiuntur ad precium rerum emēdarū. ¶ Secūdu ui dendū. Quid est recipe pecuniā. dicunt qtuor magi. Quod qdā res recipiunt in ppetatē & nō in usū: qdā in usū & nō in ppetatē: & qdā in ppetatē & usum. dicūt ergo q receptio cuius rei in ppetatē phibet frī minori: ut pz in. yi. cap. regule. Receptio uero q ruda

qd sit pecunia. qd denarius.

qd sit pecunia. qd denarius.

ad usum cedit: ut librorū & uestiū & huiusmodi. receptio uero denariorū & pecunie quā ad proprietatē & quā ad usum oīno prohibet & per se & per interpositā personam. ¶ Sed sciendū est quod aliqua res habet duplicem usum: naturālē & accidentālē. Ad ppositū. Si quis uteretur auro & gemis ad usum naturālē: quia ualent ad multa medicinalia: sicut etiā ad aliquē usum accidentālē: ut auro per calicibus & huiusmodi: talium usus non interdicere: nisi in talibus eēt excessiuius abusus. Attamen p̄fatis utēdo ad emēdū: nullo modo licet fratribus habere. ¶ Tertiū uidēdū est quid est recipe per se uel per interpositā personā. R̄ndent p̄fati magistri per se recipe re pecuniā: est pecuniā ad uertēdū in suos usus accipere. Recipe uero per interpositā personā est sua auctoritate aliū substituere ad recipiēdū pecuniam in suos usus p̄prios conuertendam. ¶ Quartū uidēdū est de quodā casu: quo uidebūt quāsi fratres circa pecuniaz & denarios debeāt se habere: & casus est talis. fratres indigēt per suis necessitatibus elemosina pecuniaria: inueniunt aliquē dantē uel mittentē uel cōmittentē: uel in testamēto eis pecuniam legantē. Quid fratres p̄fati necessitate quā habēt: & p̄dictū sic exhibentē eis: agere debent ut sit qui subueniat in re qua indigent: & ipsi p̄seruent ne per se uel per interpositam personam pecuniam seu denarios recipiant. Ad hunc casum sic est respondendum: quod fratres indigeant pecunia h̄ est uel per re iam emptā eis necessaria: uel pro re quā uolunt emere eis necessaria: & tunc uel pro re emēda de p̄fenti uel de futuro: & talis res fratribus necaria quā emere uolunt uel est ubi fr̄s habitant: uel in alia regione. Ista distinctione p̄missa sic r̄spōdet ad casum. ¶ Primo si fr̄s r̄ emerūt: tūc ad uolētē dare p̄nt accedere rogando quod satisfaciāt. Si ipse facit: bñ quidē. Si uero ipse non uult manu propria satisfacere: uel nō p̄t: tunc fratres possunt eum rogare secundum papā Nicolaum in declaratiōe quod aliquē substituāt per ipsum & ab ipso nominādū: per quē debēt recipe satisfaciāt. Si facit bñ quidē. Si uero nō uult facere uel non p̄t: tūc secundum papā Nicolāū fr̄s possunt famulum illius a quo res emūt: uel aliū seu alios p̄sentare: cui uel quibus possit si dātī placuerit: cōmitti executio p̄dictorum. Sic tamē quod semper apud dantē dominiū & possessione pecunie remaneat: cum libera potestate repetēdi eam: usquequo cōuersa sit in re deputatā: ita quod fratres cōtra personam dantē uel nominatā: nullam hēant actionē qualitercūq; in cōmissione p̄dicta se hēret: liceat tñ fratribus ut dicit papa Nicolaus: suas necessitates insinuare: ac specificare uel exponere p̄sone p̄dictę. s. substitute: ac eam rogare quod soluat: ac et cande exhortari ac iducere quod fidelit̄ se habeat in re cōmissa: & anime sue salutē in cōmissa sibi executiōe p̄uideat. Possunt etiā secundū dominū Gregorium nonū in declaratiōe: ubi substitutus nō faceret per negligentiaz uel ignorantiam: ad talem qui dedit & substituit fr̄s habere recursum. Dicit dominus Nicolaus papa: quod si talem personam substitutam & nominatam contingeret per absentiam infirmitatē uoluntatē seu locorum distantiaz ad eos quibus solutio eēt fiēda nolle accedere:

liceat fratribus unam aliam personā: si ad primum dantē nō possint uel nolint habere recursū subrogare & nominare: sicut dictum est de persona ipsa subrogata respectu domini subrogantis. Et sic possunt plures personas p̄sentare fr̄es tam dātī primo quā p̄sone substitute. Et si querat iste nūciū uel nūciū per fr̄es p̄sentati: cuius sūt. R̄ndet papa Gregorius Innocētius & Nicolaus: quod uel illius a quo res emitur: uel illius cuius auctoritate pecunia deponitur. Et si queratur si talis substitutor debet statim soluere. R̄ndet papa Gregorius quod sic. Et si nō statim solueret uel ex ignorantia uel negligentia: fratres iducāt eum uel recurrāt ad dñm subrogatē. ut dictū est. S3 talē nūciū fr̄es p̄sentando: Nūquid fr̄es dicuntur pecuniā recipe per se uel per interpositā personā: respondet papa Innocētius in declaratiōe quod nō: quia nō eorum auctoritate pecunia uel denarii conseruantur. Nec ipsi hñt dominiū uel proprietatē: s3 dñs ipsam dñs, ut dicit papa Nicolaus. ¶ Secūdo si fr̄es nō emerūt sed emere uolūt: & dñs uelit dare si statim uolunt emere fr̄es. Dic ut ad p̄cedētē primā partē est dictū. ¶ Tertiū si fr̄es uolūt emere re quā nō statim hēre possunt: utpote libros scribere & edificia construere & sic de similibus: ita quod requirit tractum tēporis: dicit papa Nicolaus quod fiat ut dictū est: ut dñs dñs dare differat: uel aliquis substituāt per ipsum cui cōmittat uel substitutus alteri cōmittat: dominio pecunie semper libere apud ipsos remanēte: usquequo in re deputatā cōuertat. ¶ Quarto si res nō hēretur in terra illa ubi fr̄es morātur: s3 in alia terra qua indigent: r̄ndet papa Nicolaus: quod fr̄es debēt ad dñm pecunie ire si p̄sso est: uel ad eius nūciū: & dicere quod sibi placeat: ut dominio pecunie apud ipsam remanēte: usquequo in re deputatā cōuertatur: per quascūq; manus pecunia seu elemosina ipsa tractet: siue personas ab eo uel a fratribus nominatas: totū suo cōsensu uolūtate ac auctoritate procedat. Quo assensum suum p̄bēte p̄dictis: secure fr̄es re emptā uel acquisita de illa pecunia per quēcūq; uti possunt. Et dicit papa Nicolaus: quod p̄fatis modis fr̄es ut p̄dicat circa pecuniam in supportandis eorum p̄teritis & ingruentibus necessitatibus obseruatis: nō intelligūt nec dici possunt per se uel per interpositam personam pecuniam recipe extra regulā uel p̄fessionē ac sui ordinis puritatē: cum manifeste pateat ex p̄missis ipsos fr̄es nō solum a receptiōe proprietate dominio suo usu ipsius pecunie: uerum etiā cōtractatiōe qualibz ipsius & ab ea p̄nitus alienos. ¶ S3 hic sunt aliqua dubia. Et primum est quibus uerbis debēt fr̄es uti in p̄sentando aliquē domino uolētī bñfacere fratribus in pecunia. R̄ndet cōstitutio antiqua quod fr̄es debent dicere p̄sone pecuniā offerētī potestis domine si placet istum uestrum cōstitūtere nūcium: uel apud istum uestram elemosinā deponere: qui uice uestra inde fratrum prouideat necessitati. ¶ Secūdū dubium. Si casus accadat quod dominus pecunie moriatur: anteq̄ id quod deposuit pro fratrum necessitatibus sit expensum. Quid fiendū de illa pecunia: respondet papa Nicolaus in declaratiōe. Quod si dominus concedēs dixerit quādo concessit: quod persona deputata pecuniam ipsam in necessarium

In necita
te pecunie
quō fr̄es
salua p̄f
fide se ge
rant.

ipsum frum expederet: quicqd de ipso cōcedēte otige-
rit. uiuēdo uel moriēdo: siue cōcedens heredē reliquit:
siue nō: possunt frēs ad psonā deputatā non obstante
cōcedētis morte: uel heredis cōtradictiōe: p illa pecu-
nia expēdēda recurrere: sicut poterant ad ipsum dñm
necēd. nre. ¶ Tertius dubiū dñs dat & deponit plusq̃
frēs indigēt p solutiōe: & pecūia ipsa supfluit: qd fiet
de ipsa? Rñdet papa Nicola? q si dans p frēs roget
q supflūū possit in alias fratrū necessitates expendi:
si cōsentiat pōt in tales necessitates modo pfato cō-
ueri. Si nō consentiat: residuum ad ipsum dñm liberē
reuertatur. Dicit tñ papa: q frēs debent cauere: ne fa-
ciant plus dari q̃ extimatur res ei necessaria ualitura.
¶ Quartū dubiū dñs credit fratres posse recipe &
dat libere & absolute fribus. Respōdet q nō intēdit
dare fribus nisi put eoz cōgruit pfessione & regule.
Dat ergo fribus eo modo quo eis competit: cōmittē-
do alicui q eam dispenser in his rebus qbus frēs pos-
sunt uti. Silt ipse dans si seruet: eodē modo seruat pro
fratrū necessitatibus. Et semp est dñs usquequo pecu-
nia in rē est ouersa: & dato q dans intēdat dādo trās-
ferre pprietatez & dñiuz in frēs: nūquā hoc facit aut
facere pōt: quia nec fratre nolēte: qā nō pōt dominiū
in alium trāsferre ipso nolēte. Nec fratre uolēte: quia
nō pōt habere talem pprietatem: quia nec p se recipe
possunt nec p interpositam psonam. ¶ Quintum du-
biū. Dator pecunie nullo oīno modo uult habere ta-
lem pprietate: nec pecuniā quā dat uult aliquo modo
ad se ptinere: ad quē ergo ptinebit. Rñdet q secundū
declarationē dñoz Innocētiū Nicolai & Clemē. qn-
tū. Cū talis nō possit eē fatrum: nec substituti siue de
positarii: pprietas erit ecclesie. ¶ Sed qā dñs Ioānes
papa uigēsimus secūdius in quadā extrauagāte q̃ inci-
pit. Ad adiōrem canonū: modificat q̃ spectant ad ecc-
lesiā romanā de reb? frīb? minorib? cōcessis: sic dicēs
iuxta finē. De frum nroz cōsilio h̃ edicto in ppetuum
ualituro sancimus: q in bonis q̃ in posterz cōferētur
uel offerētur: aut alias quomodolibet obuenerint uel
obuenire cōtingēt fratribus: seu ordinī supradictis:
exceptis ecclesiis oratoris: officinis & habitationib?
bus: ac uasis libris & uestimentis diuinis officiis dedi-
catis & dedicandis: que ad ipsos obuenerint in futu-
rum: ad que se non extendunt incōuenientia supradic-
ta: ppter quod cōstitutionē istam extendi uolumus:
nullum ius seu dñiū aliquod occasiōe ordinationis
pdictē: seu cuiuslibet alterius a quocūqz pdecessorū
nroz sup hoc spālī edite: sancte Romāe ecclesie acq-
rat. Sed quo ad hoc hēant ordinationes huiusmodi p
nō factis: p hec aut in his q̃ ex dictis ordinationib? in
bonis pdictis ad dictā ecclesiā pūenerūt: uel perti-
nere quomodolibet poterant uel debebant: nullum ei-
dem parari pīudiciū uolumus: sed illa sibi expresse in-
tacta & inuolata seruamus. Quib? uerbis patet q di-
cta pecunia ad ecclesiā Romanā nō ptinet. Sed cu-
ius sit: quia ipse papa non dicit: & sic de multis aliis
utpote de habitibus & fratrū tunicis hortis & hu-
iusmodi ego non determino: sed sup hoc habeāt do-
mini pape determinatio & declaratio. ¶ Et si dicatur

pecunia p fratribus deputatur. ergo uidetur q sit fra-
trum. Respondet q si p nō dicit pprietate: cum eoz
auctoritate non deponat: sed dicit utilitatez uel aliam
causam secundū q fratres indigent. Nec etiā ista cō-
sequētia est bona: hoc deputatur p isto: ergo hoc est
istius p quo deponit: p exemplo in pfamilias q di-
spensatori suo p nutrienda familia sua tradit pecuniā:
licet illa pecunia sit p utilitate familie: nō tamē est fa-
milie sed domini. Quod aut pecunia sic deputata pro
fratribus nō sit fratrum: ostēdit papa Gregori? & Inno-
centius: quia nec eoz auctoritate deponit: nec eā exi-
gunt noīe depositi. ¶ Sextum dubium. fratres nō ha-
bent necessitatem p pnti: sed p iminenti. Nunquid
modo pfato uolentes elemosinas dare: possunt roga-
re q seruēt uel substituat aliquē & c. ut est dictum. Re-
spondet q sic. nam istud psupponēdo: licitū fratribus
modum talia cōmittendi ostēdit papa Gregori? & pa-
pa Innocētiū in declarationibus: ut ipse cōseruet uel
substituat. Et substitutus etiam pōt alium substituere:
ad quez p loco & tēpore p necessitatibus frēs hēant
recursum. Ex pdictis ergo patet solutiō casus quo ad
partē illā uidelz quādo frēs indigēt uel iueniunt pso-
nā pecuniā eis dare uolentē qd fiendū. ¶ Videndū est
ergo nūc de secūda parte casus. uidelz de pecunia trās-
missa p nūciū frīb? qd fiendū. Rñdet papa Nicola?
i declarationē: q quādo oringit dari ipsam pecuniā fra-
tribus uel mitti: nisi aliud p mittentē exprimat: modis
pdictis oblata & missa intelligat. Non. n. ut dicit ipse
est uerissimile aliquē elemosine siue sine expressiōe mo-
dum illū uelle pfigere: p quē & donās merito: uel illi
quoz necitatib? intendit p donū huiusmodi puidere:
uel effectu doni uel sue cōsciētie puritate defraudē-
tur. Et h̃ intelligenda sunt ubi p dñm mittētem nō sit
mentio qd de pecunia ipsa fiendum sit. Si enim expri-
meret nuncio: id debet fieri quod dñs intendit & nō
aliud: quia fratres nec cōmissarius cōtra uoluntatem
dñi mittentis: cū pecunia sit sua: agere possunt. ¶ De
tertia parte casus: uidelz de cōmittēte pecuniam apud
aliquē p fratribus: dicit ut dcū est. Quod si alicui pec-
unia expendenda p fratrum necessitatibus cōmittit:
fratres secundū papā Gregoriū & Innocētiū possunt
ad illū recurrere cui est cōmissa modo iam dicto supe-
rius & expfso: & necessaria sicut a dño recipere: hoc
forte excepto: q cōmissari? nec sua nec frum auctori-
tate pecuniā a dño ad aliquē usum uel necessitatē de-
terminatam: pōt ad alios usus cōmutare: nisi a domi-
no sup hoc recipiat potestātē: uel eius in hoc pscēse-
rit uoluntatē. hec quatuor magistri. ¶ Circa quartam
partē casus de pecunia in testamento fratribus dimis-
sa qd fiendū. Respōdet papa Nicolaus in declarationē
distinctionem ponēdo. Quod uel talis dimittens mo-
dum exprimit in legando fratribus licitum: uidelz ut
dimitto uel lego eis pecuniam aut agrum uel domūz
uineam & similia: ut per personaz uel psonas idoneas
distrahantur: & de pecunia uel edificia fiant uel in ne-
cessaria fratrū conuertantur. Si sic legat talia lega-
ta possunt fratres habere: modo in pecuniis aliis &
elemosinis ut dictum est seruato. Si uero talis legans

Si mittat
pecunia fra-
tribus.

Si cōmit-
tat alicui
pecunia p
fratribus.

Si legat
pecunia fra-
tribus.

modum exprimit fratribus non licitum in legando: ut pote. Dimittit fratribus vineam ad colendum: ul' domum ad locandum & similia: dicit papa q' a tali legato & eius receptio per oem modum frēs abstineat. Si uero aliquid leget sine modi exp'fioe: ut in legato indeterminante relicto: dicit papa q' seruet qd' dictū est de pecunia & elemosina fratrib' indeterminate oblata uel missa: ut sub modo licito fratrib' intelligat relicto: ita q' nec legas merito nec fratres ipsi effectu relicti fraudulentur. Sic ergo p' ad casum supradictū: quod ad singulas eius partes. ¶ Dñs papa Clemēs qnt' i declaratioe que incipit. Exiui de paradiso. dñs papa Nicolaum circa pecunie receptionem approbas subdit. Quod cauere sumopere debet: ne p' aliis causis q' ponat pdecessoris declaratio. s. dñi Nicolai: ad dantes pecunias siue deputatos nuncios recurrant: ne si secus ab ipsis attentatum fuerit: transgressores precepti & regule merito possint dici: nam ubi alicui generali aliquid phibetur: qd' exp'fioe non concedit: intelligit denegatum. Ex quo papa Clemens cōcludit q' questus omnis pecunie: ac oblationū: pecuniarū receptio in ecclesia uel alibi: cippi seu truci ordinati ad offerentium seu donatium pecunias reponendas: nec nō & quicūq' recursus alius ad pecunias seu hētes ipsas: qui p' declaratioe ipam non concedit: hec in qua oia sunt eis simpli' interdicta. ¶ Dicit et papa Clemēs q' regula cũ dicat in duob' casibus recurrendum ad amicos spirituales. u. p' necessitatibus infirmorum & p' fratribus induēdis. Et papa Nicolaus cessantibus elemosinis extēderit ad frūm alias necessitates occurrentes p' tempore & ingruentes: cauere debet frēs ne p' aliis causis q' p'dictis uel similib' ad amicos siue sint dantes: siue deputati per frēs: recurrat: & sic se gerat in oibus: q' se cūctis offēdat in dictis pecuniis licet nō hñt penitus nihil hēre. Et concludit papa Clemēs. Quapropter p'cipere q' & qualiter pecunia expēdat: cōpūm q' exigere de expēsa: eamq' quoquomō reperere seu deponare seu deponi facere: capsulā pecunie uel eius clauem deferre: hos actus & consimiles sibi illicitos esse frēs sciant: p'dicta enī facere ad solos dños pertinet qui dederūt: & eos quos ipsi deputauerūt ad hoc ipm. ¶ Cōcludit fr' Vgo ex dictis q' frēs nō pnt esse custodes pecunie uel dispensatores: q' custodia realē obligationem iportat: nisi a p'cipio per determinatio nē aliquā excludat: utpote dicēdo. Nos nolum' ad custodiā pecunie teneri: nec eā uolum' recipere. & sic debent de quolib' deposito dicere: put uolūt cōstitutiones ordinis moderne. Despēsatio ē quādā h'z auctoritate saltem ministrālē: & affert ordini scandalū & suspicionis notā: & hec regula phibere uidet. ¶ S'z cl'ca iam dicta quoddā inuēgit dubiū: & est h' frēs indigent nec inueniūt offerentē sed inueniūt solū eis mutare uolēt: nūquid pnt mutuū cōtrahere. Rñdit papa Nicolaus in declaratioe q' nō licet eis eorum statu cōsiderato: ppter obligatōis uinculū qd' exigit: pnt tamen dicere tali q' laborabūt fideliter q' elemosinas & amicos frūm satisfaciēt eis dē. Quatuor magistri dicunt q' mutare p'prie est de meo tuū facere: & h' mō

nō licet fratrib': q' est contractus p'prietatis: & hoc mō q' mutuat ad solutionem se obligat. Alio mō d' p'prie bona fide ad pcurandū: nō ad faciendū solutionē se obligare: & hoc modo pnt frēs mutuari. ¶ Aliud dubium est. Nunq' in aliquo casu fratrib' liceat pecunia uti. Rñdet papa Nicolaus & fr' Vgo q' solū in extrema necessitate qñ nec petēdo: nec laborando: nec per oblationem uite necessaria possent inuenire: quia tūc uotum cedit cōseruatiōi nature que magis obligat. Nec pecunia illius sit qui eaz contractat uel recipit: sed tantū usus: nec usus simpli' sed ad tps & ex causa: & subdit frater Vgo portio soli deo acquiri: cuius intuitu uel noie offeri. Cuius uice & auctoritate euz p'fata durat necitas: in aliud transfundit uel transferi. S'z dicta necitate cessante pecuniā recipere nullo mō permittitur: & ideo bene dicit papa Nicolaus hic. q' si dicta triplex uia p'fata secluderet: uia extreme necitatis qua iure Poli omnib' subuenitur sic & fratribus eum ab omni lege extrema necitas sit excepta. Et sic patet prima pars exposita istius quarti capituli. In qua btūs Frāsciscus interdicebat ois pecunie & denariorū usum & perceptionē. ¶ Scda pars capituli ē. Tñ p' necitatibus infirmorū &c. ubi btūs Frāsciscus offēdit quādā sollicitudinē hñdam & pcuratiōē: Circa quā sunt aliqua uidēda. ¶ Primū est quid intelligit noie ministrorū & custodū. Rñdet quatuor magistri & fr' Hugo. q' noie ministri: intelligunt et guardiani: quia sic guardiani antiquis uocabant. Regula. n. cap. octauo. Generalem ministrū uocat custodem: Atq' dñs Innocentius: dñs Nicolaus: & dñs papa Ioānes uigēsimus secundus uocant ministros & custodes: ut mō in ordine uocatur: & sic accipiēdū est. ¶ Secūdū uidēdū est. An ministri & custodes: aliis fratribus possint p'fata duo cōmittere. Rñdet papa Innocēti' in declaratioe: & papa Nicolaus q' sic. & et papa Ioānes: q' pnt p' alios frēs talia exerceri: & qbus cōmitti debent talia diligenter exerceri. Sic tñ q' qbus cōmitti per ipsos: p'fata faciant nō per se: sed per amicos spūales: q' substitutus & uicarius nō h'z ampliorē auctoritatē q' dñs & substituens. ¶ Tertiū uidēdū qd' intelligit per amicos spirituales. Rñdet fr' Hugo q' antiquis ministri & custodes declinatē ad loca: de duob' p'fatis ualde fratribus necariis: pplm in p'dicatiōe exhortabant. Et tunc fideles aliq' ab aliis positi: ad huiusmodi pcuranda in his uice populi: absq' frūm sollicitudinē puidebāt: & isti uocabātur amici spūales. Sic & i quib' locis aliq' fideles ad p'fata ab ep'is deputabantur: & frūm amici spūales censebātur. Atq' scdm dictos sumos pontifices qui loquūt de pnti p'cto: intelligitur per amicos spūales dātes & substitutos: ad quos p' p'fatis fratres pnt hēre recursum. ¶ Quartū uidēdū est si p' aliis necitatibus frūm a p'dictis: ad tales pnt recurrere ministri & custodes: & p' eos deputati. Rñdet papa Nicolaus & papa Clemēs q' sic. ut supradictū est. u. cessantibus elemosinis. Quasi tñ frēs se debēt hēre dictum est in prima parte hui' capituli per ipm papam Clemētē. uide ibi. ¶ Quintū uidēdū est. q' ministri & custodes sollicitam curam gerat secūdū loca

quo tādēz casu possint frēs pecuniā uti

qd' intelligit noie ministrorū & custodū.

q' sint amici spūales

an possint frēs mutuari.

An liceat & tēpora & frigidas regiones &c. An liceat fratribus
frīb? p tē in posterum puidere: utpote tēpore messium & uino:
pore futu demiarum facere congregationē de frumēto & uino:
ro puidet & de aliis: Rndent sūmi pontifices papa Clemēs: &
papa Ioānes: q sic: Attū papa Clemēs distinctionem
facit dicēs: q considerādo bti Frācisī intentionē: nō ē
uerisimile eum uoluissē frēs hēre granaria & celaria:
& pēcipue ubi quotidianis mendicātiōib? possent trā
sire uitam suā. & subdit q talia fieri debēt ubi mul
tum credibile est ex iam expertis: q non possent uite
necessaria aliter inuenire. Sed hoc papa cōmittit mini
stris & custodibus simul & separatim in suis admini
strationibus cū guardiani & duoz discretorū sacerdo
tum & antiquorū consilio & assensu: ipsorū cōsuetas
onerando. Itē; dicit dñs papa Ioannes in decretali &
declaratione. Quorūdam exigit: cōformando se dño.
clementi: q pñati hēant uidere si sine pūisioe possint
uiuere: si nō: cedit q talis pūisio fiat: ita tñ q mode
rate. Addens q frēs alii pñictorū determinationē se
quentes: nō psumāt eos dicere sue regule tñgrosso
res. Quatuor magistri dicūt q pñatis hincinde regu
le sententiis: nō solum exigente nēitate pñt sibi frēs
in postez puidere: ita tñ q nec diuturnitate nec rez
quantitate uel qualitate in prouisioe quā faciūt in reb?
necessariis: forma paupertatis excedat: hoc regule pas
su. u. q ministri & custodes sollicitā curā &c. Ostēdit
papa Nicola? q frēs de licētia ministroz & custodū
coniunctim & diuisim in suis administratiōib?: uti plu
ribus tunicis pñt: pensatis nēitatib? & aliis circūstā
tiis. Demū q esset cordi. b. Francisco. ne frēs hēret: pe
cuniam: In fine huius capituli ocludit. Eo semp saluo
ut nullo mō denarios uel pecuniā recipiant. Alia circa
hoc caplm dicēda: dicent caplo sexto.

¶ Expositio quinti capituli regule.

Ratres illi qb? dedit dñs grām laborādi &c.

In isto caplo fr supponit. labor indicit digne
occupationis: In quo caplo a. b. Frācisī tra

tribus ostēditur. Primo occupatio fructuosa: in prima
parte. Secūdo abdicat acceptio dānosa: q. s. dicit: De
mercede &c. ¶ Circa primā partē p eius declaratiōe
est primo uidēdū: an hoc sit pceptū: monitio uel infor
matio: Et ex dictis. pape Nicolai in declaratiōe patz
Rñsio: q nō est pceptū. Rō q si esset pceptum oēs
obligaret: Cui? oppositū oñdit papa dicēs: q nō fuit
intentio. b. Francisci regulā instituētis: q uacantes stu
dio uel diuinis officiis & misteriis exequēdis: manua
li labori & operationi subiacerēt: uel ad hoc illos ar
taret. Cum exēplo xpi & multorū scōrū pñm: labor
iste spūalis: tanto illi pponderet: quāto q sunt aie cor
poralibus pferunt. Ad alios uero q se in pñictis spūa
libus operib? nō exercēt: ne ociose uiuant: pñicta uer
ba dicit extendi: nisi tales aliorū frūm licitis officiis oc
cupentur: Nisi ēt tales taz excellentis & notabilis cō
templationis & oñonis existerēt: q merito ppter hoc
nō eēt a tanto bono & pio exercitio subtrahendi. Et
subdit papa Nicolaus: q frēs quātūcūq? studio uel di
uinis misteriis nō uacātes: sed aliorū frūm studio uel
aliis diuinis officiis & misteriis uacantiū seruitiis ihe

rentes: cū ipsis eisdem qbus seruiūt sustentari merent.
q ostēdit ex lege David quā ipse sancit. u. q. descē
dentium ad plium & remanentiū ad sarcinas portio
equaret. Sic ergo pz. q nō est pceptū nec pcepto equi
polens: nec monitio: q uerbo monitorio non utit: sed
solūmodo est informatio. Et si dicat. b. Francisc? in te
stamento dicit: q ipse uult laborare manibus: & uult q
oēs frēs firmiter laborent: quare uidet esse pceptū &
pcepto equipolens. Rñdet fr Hugo. q in principio
ordis pauci erāt litterati & studio uacantes: & max
ma pars erat: laborare ualentiū: oēs tales ad uitandū
ocium btis Franciscus uoluit laborare manib?. In sup
cum btis Franciscus nō dicat q laborēt manibus sed
simpli q laborēt: pōt ad labore spūalc? sic referri: si
cut ad corporalem. Iuxta illud qd in prima regula di
xerat. u. serui dei semper oñi uel alicui bone opā
tioni insistere debēt. ¶ Secūdo uidendū est qd intelli
gitur per grām laborandi. Rñdetur q: per grām labo
randi intelligit industria & ars laborandi: cum corporis
ualitudine insfragante & usu: qñ hec suppetunt: & in
aliis nō ipetunt: talis grām a dño hz laborandi. Hoc
ergo supposito q ociositas est a seruo dei spūaliter eui
tanda: Iuxta qd in Ieronimi serue dei semp aliqd bonū
ni facito: ut diabolus semp te inueniat occupatū: btis
Franciscus ociū cupiēs euitari a fratrib?: & hoc per
labore. Qui labor est in ordine multiplex. u. in studio
ueritatis: in exercitio hūilitatis: pietatis seu charitat
tis & ceterarū uirtutū: in officio pationis pcuratoriis
aliorūq? ministeriorū: put singulis iponunt. Quādo er
go homo assuetus labori in pñatis & similib? nō oc
cupat: debet laborare siue manuali siue alio labore &
causa ut uitet ociū. Hoc pñsupposito. b. Franciscus do
cet modū laborandi dicēs. q laborent deuore & fide
liter &c. Fidelis quo ad pximū: utpote si daret aliquid
fratrib? operandū: deuore quo ad deū: ut deuoto sit
uolūtatē & intētiōis recte in mēte: & discretio in exe
cutione: Ita q exclusio ocio aie inimico sancte oñonis
& deuotiōis spū nō extinguat &c. Vbi btis Frācis?
innuit q ociū & si sit fugiēdū: spūs tñ deuotiōis tali
opatione nō est extinguēdus. Nam religiosus oñonis
necarias ppter occupatiōes dimittere nō dē: sed debz
primū querere regnū dei: & sic marthe curam: ut ma
rie grām non omittat: hēre. ¶ Nonnulli fuerūt & sunt
in hoc ordine. qui hac bti Frācisī sentētia in uitatiōe
cuiuscūq? laboris se muniūt dicēs. si qñ aliq eis im
ponunt: q talia exercere nō debēt: eo q spū deuotio
nis & oñonis extinguat. Nā ut dicit glo. sup illud Lu.
xii. Opz semp orare. Orare semp nō cessat q nō cel
sat bñ opari. Et frater Egidius dicebat q orare ē uo
luntatē plati sui pficere. tales nō excusant: sed potius
incusant: qui exercitia spūalia & similia inter deuota
nō putāt censenda. ¶ Tertio uidendū est quid ē spūm
nō extinguerē. Rñdet btis Aug. sup ps. xxxvii. & ha
betur in glo. primo Thesal. v. super illud spūm nolite
extinguere. i. abscondere. Sed ad uiz cundo uocabuli
spūm extinguerē: est spūm totaliter opprimere occide
re & abiicere. Ille spūz extinguit: qui orōne abiecta: q
sunt mūdi carnis & diaboli sectat & querit. Sed quid

An frēs
oēs ex re
gula labo
rare teneā
tur.

uult dicere bñs Franciscus q̄ fr̄es qui hñt gr̄am laborandi laborent &c. & q̄re: ad excludendū ociū: sed quō: sic u3 q̄ laborātes non dimittūt ea p̄soluere ad q̄ tenēt nec q̄rant hec tēporalia que eis interdīcta sūt. q̄a sic faciēdo cum peccent mortali: sp̄m extinguit ofonis & deuotiōis. Cui. f. sp̄ui: Cetera temporalia debent seruire: utpote: q̄a sp̄u īmortales sumus: uia potius sp̄s eligere q̄ corporis debemus. Et talez sentium hēre & intēdere. b. Fr̄anciscus ostēdit in sc̄da parte huius capituli: cum dicit: de mercede uero laboris. ¶ Circa hanc sc̄dam partē q̄tuor magistri mouēt q̄onez: q̄a bñs Fr̄anciscus concedit q̄ p̄ labore corporis necaria recipiāt: sed nō denarios uel pecuniā: an liceat eis recipere p̄ mercede materiā de qua opent: uerbi gr̄a: un? f̄r scit scribere: & alius scit facere s̄otulares: & sic de similibus. An liceat scribenti accipere p̄ mercede chartas: & p̄ s̄otularibus: liceat recipere corium? Rñdent: q̄ si cōcederet q̄ sic: seq̄ret q̄ fr̄es sciētes laborare in auro & argento: possent p̄ mercede accipere aurū & argentum. De quibus fabricarent monetam: qua necessaria possent emere: q̄re cōcludunt q̄ nullā materiā preciablem p̄ mercede pñt recipere: l3 aliq̄ dicant q̄ materiā impreciable: sicut sunt iunci ex quibus fiunt stioria: & calati: que materiā ex se nullius est p̄cii: sed qcquid p̄cii puenit est ex arte. Nec illud fr̄es pñt recipere. Rō quia calati & talia nōie fr̄um uēderētur: qd̄ est interdīctū eis: ut dicit in seq̄enti cap. vi. Quid ergo dicēdū: uidet dicēdū q̄ p̄ labore mercedē nullam pñt recipere. f. quācūq̄ materiā. nec in ip̄am opari. uti ī datam eis p̄ mercede laboris: sed suum laboritiū & artificium in alterius materiā debet exercere: pro hñdis necariis: & hoc est q̄ dicit bñs Fr̄anciscus q̄ fr̄es recipiant corporis necaria p̄ se & fratrib: l3 nō denarios uel pecuniā: & sic nec materiā que uēdat: ad quā materiam p̄prietat cōcomitat & dñiū. Interdicit et̄ quodcūq̄ pactū faciēdū p̄ laboris mercede hñda. Et hoc ostēdit. b. Franciscus dicēs: & hoc humil̄ sicut decet seruos dei. quia non cū lite merces est petenda: & tāquā eis danda ex debito: sed uult q̄ qcqd̄ dat p̄ necessitate: accipiant sine lite: & cum hūilitate: magis habēdo respectum ad eleinosiā q̄ mercedē: q̄a sic decet facere paupertatis sanctissime sectatores.

¶ Declaratio sexti capituli regule.

Ratres nihil sibi approprient &c. Istud ē sextum caplm̄ regule. in quo Mēs a mūdo suspēditur: Infirmo cōpatit̄ uī gr̄ate dilectionis. In quo caplo bñs Franciscus tria facit. Primo docet fr̄es se total̄ expropriare. Sc̄do uelle medicare. Tertio q̄ sunt hūilitatis & charitatis uelle ppetrare: sc̄da pars est ibi. Vadant pro elemosina cōfidēter. tertia ibi ubi cūq̄ fr̄es. ¶ Circa primā partē sunt aliqua uidēda & declaranda. Primū qd̄ est appropriare: quia dī q̄ fr̄es nihil sibi appropriēt. Rñdet quatuor magistri q̄ appropriare est rē suam facere: siue in suum dñiūz ouertere. Sua aut̄ res est q̄ transit in arbitriū facultatē: ut faciat de ea hñs qd̄ uult: utendo: donando: uēdēdo: pignorando: cōmutando. ¶ Sc̄dū quō d3 intelligi: q̄ fratres nihil sibi approprient. Rñdent q̄tuor sūmi ponti-

fices. u3. papa Gregorius: papa Innocētiū q̄rtus. Nicolaus tertius: & Clemēs q̄ntus: q̄ ordo nec in p̄prio: nec in cōi d3 talium p̄prietatē hēre: sed simplicis facti usum: ut dicit papa Clemēs & papa Nicolaus: l3 quō debeat itelligi: dñs papa Ioānes declarauit: ut postea dicit. ¶ Et si q̄rat: an talis abdicatio sit meritoria. Respondet papa Nicolaus: in declaratiōe q̄ sic: qd̄ ē meritoria & sc̄tā: & multa alia dicit: q̄ dñs papa Ioānes reuocat & oppositiū dicit in decretali q̄ incipit. Quia uir reprobū. ¶ Tertiū dubiū ē: cuius erit p̄prietat & dñiūm regz q̄bus fr̄es utunt̄. Rñdent sūmi pontifices u3. dñs Innocētiū Nicolaus & Clemēs: q̄ ecclesie romane. sed dñs papa Ioānes uigēsimūsecūdus in decretali q̄ incipit. Ad oditorem canonū: limitat p̄fatōz pontificum uerba: & solū in dñiūz ecclesie recipit ecclesias fr̄ūz oratoria officinas habitatiōes uasa libros & uestimēta diuinis officiis dedita: uel dedicata: q̄ ob uenerunt uel obuēnēt. Alia uero fratrib: cōcessa: non uult q̄ in dñiūm transeāt romane ecclesie. Et cū talia sint multa: cuius sint quo ad p̄prietatē & dñiūm ipse nōdum declarauit. Est tñ in p̄dictis sciendū sc̄dm oēs p̄fatos pontifices: q̄ si dantes talia uel cōcedētes referant sibi dñiūm: tñc ad tales p̄tinent & nō ad ecclesiam romanā. Sed de talib: dñs Papa nicolaus: distinguit: quia talia q̄ dant fratrib: uel est ecclesia & cimiterium: uel nō: si sit ecclesia & cimiterium. ad Rō. ecclesiam p̄tinet. si nō. tñc dñiūm est cōcedētis. Dicit etiā dñs papa nicolaus: q̄ utensilia quoz usus eis cōcedit̄: nō debent hēre ad ullam sup̄fluitatē q̄ deroget paupertati: uel ut ea distrahant in futuro. Et sup̄ hoc ministri disponant & custodes cum discretiōe. put̄ qualitas locorum exigit & oditio: & alie circūstācie: sic tñ q̄ semper paupertas in eis reluceat: ut regula dīc̄. Ex isto passū. u3. quō intelligit̄. q̄ fr̄es nihil sibi approprient &c. Sequit̄ rñsio ad illud qd̄ dī sepe. u3. per alios religiosos & nō nullos alios fr̄es. Quomō in cōi fratres non habent: quia cum p̄fessio fr̄um sit uiuere sine p̄prio: & nō dīc̄ in cōi. Quare sicut est in aliis religiosis q̄ dicunt se uiuere sine p̄prio & hñt in cōi: sic & nos hñe deberemus. P3 rñsio. q̄a nos nō solum p̄dicta p̄mittimus: l3 etiā regulam & maxime quo ad illa que p̄fata cōcēnūt: ut est hoc sextū caplm̄: de expropriatiōe: quia sūmi pontifices sic declarāt: eoz standū est declarationi. Ex ista prima parte capituli. u3. fratres nihil sibi approprient &c. Papa Clemēs in sua declaratiōe: q̄ incipit. Exiui de paradiso. pluribus q̄sris infert unā rñsionem. Et primo si q̄ratur si fratres pñt esse heredes: uel pcurare q̄ fiant heredes. Rñdet q̄ non. Rō ut dicit: quia in successionib: nō solū transit usus rei: sed & dñiūm suo tēpore in heredē: & talium successio num que ex natura sua indifferēter ad pecuniāz: & et̄ ad alia mobilia & imobilia se extendūt: cōsiderata puritate uoti: fr̄es nullatenus sunt capaces. Silt phibet ne ualorē hereditatū sub forma legati fr̄es procurent dimitti: nec dimissa recipiāt: p̄sertim si tanta dimittent q̄ uidere fieri in fraudem. ¶ Sc̄do si querat̄ de annuis redditibus. Rñdet papa q̄ cum annui redditus secundum iura inter imobilia censeant̄ sicut ipsi fratres

qd̄ itelli-
gat p̄ mer-
cedē labo-
ris.

qd̄ sit ap-
propriare.

possessiones sic nec redditus eorum conditione pensata
pnt hēre. ¶ Tercio si frēs pnt i curiis aduocatis ubi
agitant cause: p temporalib⁹ eis dimissis assistere &
adesse. Rñdet papa q nullo mō in talibus curiis de-
bent frēs adesse: ut testimoniū hēant ab his qui foris
sunt: & puritati satisfaciāt uoti sui: & scandalū uident
proximorū. ¶ Quarto: an frēs possint esse exequutores
ultimarū uoluntatū: uel se intromittere de restitutioni-
bus usurarū & male ablatorū: uel de restitutionib⁹ faciē-
dis. Rñdet papa q non: quia sic a dñio pecunie: sic a
cōtractatiōe sunt alieni: uerū in exequēdis pnt cōsiliū
dare. ¶ Quinto si l3 fratrib⁹ hortos hēre: ut olera uē-
dant & uineas. Rñdet papa q frēs hēant hortos &
hortalicia ē dēens: multis de causis: sed q olera uēdā-
tur & alia hortalia sic & uineas: statui eorum repu-
gnat. rō quia per papā Nicolāū si ager uel uinea fra-
tribus dimittatur ad colendū: frēs talia nō pnt hēre: sic
nec istud cū ad formā puentuū appropinquet. ¶ Sex-
to de aggregatione frumēti tēpore messiu⁹ & de agre-
gatiōe uini tēpore uindemiarū: dictū est in qrtō cap.
& sufficiat. ¶ Septimo si ecclesias magnas & edifi-
cia sumptuosa pnt cōstruere. Rñdet papa q nō: s3 de-
bent fieri edificia humilia & tēperata: nūerositati fra-
trum cōpetētia: & ordinis pauptrati. & sic mādāt de in-
cepis fieri. ¶ Octauo si paramēta solēnia & multipli-
cia ac calices & palia pnt hēre frēs. Rñdet papa Cle-
mens: q & si dicta fiāt ad dei honorē: cū tñ de pōti⁹
eorū q manus respiciat: & per illa uult sibi seruiū q cō-
ditioni pueniant & statui seruientiū: fratrib⁹ debēt suf-
ficere paramēta & uasa ecclesiastica decētia in nūero &
magnitudine sufficiētia. Et p̄ciositas uel quecūq3 cu-
riositas frūm p̄fessionī nō cōpetit: sapiunt enī aliquā
thesaurizationē cōtrariā pauptrati. ¶ Nono si l3 fratri-
bus in funerib⁹ arma & equos recipe. Rñdet papa q
in talibus obseruandū est: qd i pecuniariis elemosinis
est sancitū. ¶ Decimo si frēs ex reglā tenent ad tenuē
pauperē & arctū usum regū. Rñdet papa Clemēs: q
ex regule p̄fessionē tenent ad arctos usus seu paupes:
q in ipsorū regula cōtinēt. Hec oia ponit dñs papa in
declaratōe: exponēdo hoc sextū caplū in regule. Et qd
dictū est supra q appropriare est rē suam facere siue
in suum dñiū uertere: ut faciat de ea hñs q uult do-
nando uēdendo &c. Cōsequenter clare p3 q uendere
emere & huiusmōi: nō liceat frīb⁹: p ipsa tñ pleniori
discussione uidendū est de p̄fatis cōtractib⁹. An liceat
fratrib⁹ eos exercere. & ad hoc quatuor magistri respon-
dent. ¶ Et primo si querat an frēs pnt emere. Rñdet
dicti quatuor magistri q emere. dñ tripl̄. Prio mō de
p̄cio rei emende puenire. Scdo modo dñ solutionē rei
empte pcurare: & his duobus modis pnt frēs emere.
Tercio modo dñ emere pecuniā uel p̄ciū p re dare: &
hoc fratrib⁹ nō conuenit. Vñ frēs emendo pnt dicere
uenditori. Ego nō obligo me: quia nō possez: sed ego
pcurabo fidelit̄ ut tibi satisfaciā p hac re quā a te ac-
cipio. ¶ Scdo an frēs possint uendere: Rñdet dicti q
tuor magistri: q uendere uno mō dñ rem ppriā in alie-
num dñiū trāsfundere p p̄cio. & hoc mō uendit ille
q h3 rei dñiū: & hoc mō frēs nō pnt uendere. Scdo

mō dñ uendere de re aliqua p̄cium recipe: & hoc mō
& si l3 fratrib⁹: tñ uendere scdm eorū p̄fessionē ē in-
honestum & turpe. de cōtractu mutationis dictū ē su-
pra. cap. iiii. ¶ Tercio de cōtractu cōmodationis: An
liceat frīb⁹: q cōtractus differt a cōtractu mutui: q
in mutuo dñiū trāfferi nō in accōmodato. Rñdent
quatuor magistri q cōmodatio ip̄portat uno mō rei restitu-
tionē: & hoc modo frēs qui nihil pnt hēre: nō possūt
aliquid in accōmodatū hēre: Alio mō pōt dicere pcura-
tionem uel sollicitudine⁹ rei restituende bona fide: &
hoc modo nō importat obligatiōē realē & sic pnt.

¶ Quarto si qrat: An frēs possint locare operas suas
Rñdent quatuor magistri q si locare ip̄portet cum pa-
cto de mercede conuenire: nō possūt. Si uero locare di-
cat sine pacto mercedē suam expectare pnt. ¶ Quinto
si querat: an frēs possint cōmutare res quas hñt in
usu. Rñdent quatuor magistri: q rem aliquā in aliam
sua auctoritate nō pnt: sed auctoritate ecclesie cōmu-
tare: quia dñs papa Nicolaus licentiā cōcedit genera-
li & p̄uincialib⁹ ministris. uel auctoritate dñi qui rez
dedit: uel p̄mpra uel accepta: possunt res concessas
sibi ad usum: in alias magis necessarias cōmutare.

¶ Sexto si qrat: an possint pignolare. Respondēt
quatuor magistri: alicui rem ut suā nō pnt obligare: s3
auctoritate dñi: rem sibi cōcessam p necariis possūt
obligare. ¶ Septimo si qrit: an possint donare. Rñdet
quatuor magistri: q cum nullā rem habeāt ppriam: sua
auctoritate non pnt tribuere. Dñs papa Nicolaus in
declaratione apostolica auctoritate cōcedit: q uilia in-
tra & extra: frīb⁹ liceat largiri: habita sup hoc licē-
tia suorū supiorū: pnt etiā donare de inia dñi dantis &
concedentis rem sibi. Quo apparet q l3 frēs possunt
adinuicem res & libros accomodare: tñ non sine licen-
tia dare uel recipe datas pnt. ¶ Sed nūquid p penna
filio & huiusmōi minutis semp oportet ire ad platū?
Rñdet fr̄ Hugo q credit q sufficiat a plato hñe licē-
tiam generalem. Sed p̄sumedo de uolūtate plati nun-
quid pōt a frē aliquid recipi? Rñdet idē fr̄ Hugo ita:
si statim fieri pōt: plato denunciet uel pntetur. Ali de
appropriatiōe arguit & de furto: quia furtū h3 q sine
licētia retinet: uel de uolūtate plati nō p̄lūmit. Quod
uero religiosi pprium abdicātes nō possunt dare ali-
quid uel recipe sine licētia plati sui: hoc asserit beat⁹
Augu. quāto magis frēs minores nihil hñtes nec i p̄-
prio nec in cōi. P3 ergo quō intelligitur. Frēs nihil sibi
appropriēt &c. Attñ si pprietas frīb⁹ refecāt: nō tñ
oium usus. quia sic hō ageret cōtra legē nature: cuz si
ne usu multorū ēē nature nō cōseruat. S3 an aliquis
usus uel omnis separet: ul̄ separari possit a dñio: quia
dñs papa Ioānes determinat in decretali. Ad cōditō-
rem canonū: sufficiat eius determinatio. Sed aduertē-
dum est q ut dictū est: per dñm papā Clemētem: frēs
ad arctū usum regū tenēt. Quo lequit q illa q sūt ne-
cessitatis cōcedunt & frēs possunt hēre: & nō supfluas:
ut dicit papa Nicolaus: & Clemēs. Supfluitas refecāt
a fratrib⁹ & interdicat: Que attēdit in nūero. duo su-
pfluit si unum sufficit. In quātitate. multū supfluit si
pagē sufficit: In sumptu. sumptuosum: si uile: in decore:

an possint
frēs emerē
& alios cō-
tract⁹ ex-
ercere.

decorum si despicabile. Sequitur et ex prefatis: quod ex quo dicitur quod fratres nihil sibi appropriet &c. quod nec usus talium possunt sibi appropriare. Quo patet quod grauiter peccant fratres appropriantes sibi loca ad usum siue custodias siue puincias: sed debet per omnia uoluntati superioris subiecti in omnibus talibus esse. Taliumque locorum appropriatio siue per natiuos siue per alios est nostri ordinis destructio: principium sectarum: & omnis diuisionis. Ratione subditur: quod re talia non debet per fratres appropriari: quia dicitur. Sed sint tanquam aduene & peregrini in hoc seculo &c. Sic intelligendo quod domus & loca & patria in quibus habitamus nec proprias reputemus: nec ut proprias diligamus. Non mandatur beatus Franciscus: loci instabilitatem: sed uitam omnis usus & proprietatis puerilitatem. Ad instar aduenarum & peregrinorum utendum est necessariis: & non ut propriis: sed ut alienis. Ex hac regule sententia dicere: quod fratres sint tanquam aduene & peregrini secundum quatuor magistrorum: sequitur solutio duorum dubiorum. Primum est: An pauperes quam seruare tenemur phibeant ne possint fratres aliquid fixum ad sustentationem recipere: sicut aliqui uoluerunt: & de facto fecerunt redditum perpetuum ordinare: quo fratres possent in loco aliquo sustentari: ita tamen quod apud fratres nulla proprietas resideret. Secundum dubium: An phibeant fratres ne possint habere territoria de quibus per culturam & industriam omnia sustentationi sue necessaria procuraret: ita tamen quod proprietas apud alium resideret: ut sicut habent hortos & olera & fructus: ita habent uineas & agros. Ad hec dubia patet responsio ex hac regule sententia. Ad primum quod non. patet quia debet esse ut aduene & peregrini: & per consequens nullum fixum redditum habere: sed in paupertate domino famulari. Ad secundum quod non. quia debet in paupertate domino famulari. Nam debent paupertatem quo ad usum: ut tales sint pauperes: quod est medicum: quia dicitur. uadant per elemosinam confidenter. patet ergo responsio ad predicta. Dicit ergo regula quod uadant per elemosinam confidenter. Ratione quia dominus se fecit pauperem &c. Nam ut dicit prima regula christus & discipuli & beata Maria de elemosinis uixerunt: & medicando in triennio quo remansit in templo (ut dicit Bernardus) stipem querendo iuit. Hoc regule dicto reprehendunt multi: qui non solum non uadunt medicare: sed ire uerecundantur: cuius oppositum mandatur regula: & beatus Franciscus inquit & uerbo & exemplo: ut dicitur infra conformitate sextadecima. & constitutio antiqua ordinis & consuetudo augebatur. Attamen sciendum est quod non est medicandum: nisi ad necessitates & non superfluitatem. quia. scilicet sic esset alienum accipere: ac pretendere paupertatem ubi non est hipocrisis. Ad imitandum dominum Iesum christum: qui indiget medicamentis confideret fratres: Et non solum inducant ad hoc exequendum christi exemplo: sed primo quod penuria hac & paupertate obtemperet: sed quod primo ostendit dicens. Hec est illa celsitudo altissime paupertatis &c. Vbi beatus Franciscus statim commendando paupertatis: ab effectibus quod primo dei in futuro & quod in presenti ostendit. In futuro heredes & reges &c. In presenti uirtutibus sublimat: & quia sic est. beatus Franciscus hortatur fratres dicens: Cuius paupertati totaliter inherentes. nihil aliud. fideliter inheret paupertati qui eam corde diligit: & usu seruat. Sed quia parum est incipere nisi quis perseueret: Ideo beatus Franciscus dicit. In pe-

tuum: hac amplectendam uoluntarie nihil sub celo habere uolendo. Sed ex iam dictis oritur dubium: quia. beatus Franciscus uult fratres mendicare: An fratres in terris excōicato in terris ex rum cōmorantes possint a talibus elemosinas petere & cōicatorum accipere. Respondet papa Innocentius quartus. In priuilegio fratres possunt quod incipit. Vobis extremam patientibus per christi nomine pauperes medicare. pertatē. & papa Gregorius nonus in priuilegio prefato modo incipiente: & Alexander quartus in priuilegio eodem modo incipiente dicentes quod sic: quod in terris talium excōicatorum fratres possunt cōmorari: & petere ab eis uite necessaria & recipere: Idem habetur in omnibus in mare magnis Alex. Bonifa & Clemē. Sic ergo patet secunda pars huius sexti capituli. ubi beatus Franciscus inducebat fratres ad paupertatis amplexum & mendicationem. Circa tertiam partem beatus Franciscus inducit fratres ad humilitatis & charitatis acceptionem. Et primo loquendo de charitate: quod esse charitatiui debeant. Inquit. Vbi cumque sunt & se inueniunt fratres &c. Vbi beatus Franciscus charitatem uult fratres primo. exprimi signo: quia ubicumque sunt ostendat se domesticos &c. & secure manifestet unus alteri necessitatem suam &c. Et quantum debeat esse dilectionis affectus ostendit dicens. ut. sicut matris ad filium. quia si mater diligit &c. Secundo effectu charitatem ipsas ostendit dicens. Et si quis eorum in infirmitate ceciderit: alii fratres &c. Vbi primo innuit charitatis & dilectionis affectum in effectu: Ac humilitatis in seruando infirmis prae dicit bonum: An igitur fratres prefata seruauere. Et suscipiendo omnes ut fratres: & seruando sibi mutuo sic fratres & me filio: se non solum impendentes: sed superimpendentes fratribus & per fratribus. He sunt due radices omnis regularis perfectionis. scilicet charitas fraternitatis: & humilitas subiectiue obedientie & seruitutis. Quibus omnibus edificatio constructa crescit in templum sanctum in domino: & sine eis ruinam religio minatur. & hec est succincta sententia capituli sexti: & expositio seu declaratio.

Expositio septimi capituli regule.

I qui fratrem instigare inimico &c. Hoc est regulae septimi capituli: ubi dicit quod Morbus. scilicet peccatum: corripit. Primum ostendit & describit gratulationis. In quo capitulo. beatus Franciscus unum precipit. ut. peccantium recursum: cum dicit. Si qui fratrem &c. Ad iungit pium occursum: cum dicit. Ipsi uero ministri &c. Circa primum est sciendum & uidendum. An generalis minister & puinciales: possint sibi aliquos casus referre. Responsio patet ex regula que presupponendo quod sic: dicit fratribus quid agendum. unde generalis minister in generali capitulo & puinciales ministri in puincialibus capitulis libere possunt ordinare de quibusdam casibus: ut ad solos ipsos recurrat per absolutionem. Et aduerte quod regula: quia nullum ponit expresse reseruatū: cedit osequenter libere ipsis de qualitate & quantitate arbitrari. Possunt ergo determinare que peccata dum sunt publice recurrat ad ministros per ipsos: & de quibus non: & sic de occultis. Secundum uidendum est de quibus peccatis intelligit regula Cum dicit. Si qui fratrem instigare inimico &c. An de publicis intelligit uel occultis. Respondet papa Gregorius nonus: & papa Innocentius in declarationibus regule: quod ad peccata publica referri & non ad occulta. Sed

Auctori-
tas mīstro
rum

nunquid qñ sic recurrat ad eos: pñt talia absoluenda cōmittere aliis: ac etp uitandis discursib? frum. Rñ det papa Innocētius in declaratiōe qñ sic. u3. custodi- bus & aliis fratrib? absolutionē talium. Et uult papa qñ per generalē & ministros deputent q cōfessiōes ta- lium audiāt cum fuerint occulta pfata: nisi frēs ipsi mi- nistris aut custodibus ad eoz loca declinātib? malue- rint cōfiteri. Hoc ē loco apparet qñ ministris cura cō- missa est animaz: quia casus possūt arctare & cedere re: ut p3 ex hoc regule loco. Quid ergo btūs Frāscif? ingt? Teneant. uerbuz obligatoriu & uiz hñs pceptis: sine mora ad suos ministros recurrere: Cum enim hō infirmus utroq3 hoie suam debeat regere salutē: qre & frater infirm? aia: & diabolo ex pctō subiect? Et sic p3 qualiter fieri debeat accessus. Sed quia iniquū est & impiū afflictio ingerere afflictionem: & infirmis nullo modo cōpati: utpote: qñ facile quis talis laberet in desperationē: Btūs Franciscus in scda parte suadet benignū talibus accedentib? per platos occursum di- cens. Ipsi uero ministri si presbiteri sunt cū misericor- dia &c. Ecce affectus & occursum benign?. Et aduer- te qñ btūs Franciscus frēs peccātes nō mittit ad alios sed ad ministros: ut deū itelligi qñ nullis existētib? ex- tra nostrū ordinē: nisi in necitatis articulo: & deficiēti- bus cōfessorib? ordinis frēs debeāt confiteri. Dñs pa- pa Bonifacius octau? scribit in hñs in suo mari ma- gno: ne frēs nisi in necitatis articulo aliis qñ platis suis cōfiteant uel aliis eiusdem ordinis sacerdotib?: ut uo- lunt eiusdem ordinis statuta: tales eniz sic cōfidentes aliis extra ordinē sacerdotib?: nō diluunt pctm s3 au- gent: quia inobediētes sūt & sue regle trasgressores. Dicit ergo btūs Frāscif? qñ penitētia nō est dimitten- da: sed cū misericordia est iniūgenda. Iō dicit sed cum misericordia iniūgant illis pñiaz nō qñ remittāt. Meli? est. n. ut dicit ipse. b. Frāscif? uelle reddere rōnē deo ppter misericordiā: qñ ppter crudelitātē. b. Franciscus uult qñ fiat misericordia nō dimittēdo iustitiam. Nō di- cit fiat illis solum misericordia dimittēdo iustitiā: s3 cū misericordia fiat iustitiā: quia una sine alia nihil ē. Et solum faciēdo misericordiā: & iustitiā totalit? dimitten- do: est ordinū destructio & cuiuslibz ciuitatis. Verum btūs Franciscus distinctionē facit de pñdētib? & mi- nistris dicens. Si pñbiteri sūt cū misericordia &c. Si ue- ro pñbiteri nō sūt &c. ¶ Vbi primo notādū qñ absolu- tionem taliū & si ministri possint cōmittere scrib?: non tñ extra ordinē exñtibz: ut dictū est. ¶ Scdo notan- dum est: qñ b. Franciscus nō uult qñ ministri nō sacer- dotes peccantibus pñiam iponant: & l3 in regula ni- hil tangat de cā nec aliq3 tagat: Puto tñ qñ cā sit mul- tiplex. Prima: quia ad sacerdotē uel clauū uidet aucto- ritas absoluendi principalit? pertinere. Scda quia aliqñ contingit qñ sacerdos erit qñ peccat: & ppter reuerētiā officii qd h3: ab indigniori nō uult ēē puniri. Tertia qñ in talibus sic peccantibus occurrunt aliqua: qñ ipsi pec- cantes nulli panderēt extra cōfessionē: & si publicum sit pctm patratum: quare ut tam in foro cōfessionis qñ in exteriori possint absolui: non uult beatus Francisc? p ministros nō sacerdotes eis pñiam iniungi. ¶ Ter-

tio notandū ex hoc passu regule qñ ministri ut ordina- rii hñt potestātē & auctoritatē delegandi: qñ dñ qñ in iungi faciāt p alios sacerdotes nō seculares & alioruz ordinum: sed ordi. s. pprii minoz. ¶ Quarto notādū est: qñ ministri nō solū hñt auctoritatē absoluēdi in ca- sibus reseruatis frēs ut pñdictū est: sed ēt in casib? plu- ribus reseruatis a iure. u3. in casibus p qbus excōica- tionis & interdicti: aut suspēisionis icurrerēt snias: put- dicit papa Bonifaci? in suo mari magno. Et dñi Inno- centius & Alexāder quartus in priuilegiis quoz pri- muz icipit. In iure canonico: & scdm icipit: L3 ad hoc frim. Et nō solum frēs pñfessos sed & uolentes ordinez itrare a pfatis pñt absolvere: nisi talis esset casus per quē merito sedes apostolica ēēt consulenda. A partici- patione cum excōicatis maiori excōicatiōe custodes & guardiani pñt absolvere: ex priuilegio Alexan. qñ- ti & incipit. Contingit interdū. Generalis & puincia- les ministri absolui pñt a cōfessore suo ab excōicatio- ne: & dispensari cū eis in irregularitatib? p priuilegiū Alex. qñ incipit. Ordinis uestri generosa plantatio: & per mare magnū Bonifacii. Sic ergo p3 de auctoritā- te ministroz. Vegz qñ nōnulli aspiciētes festucā pxi- mi & suam trabēz nō aduertētes: cōtra delinquētes ex- candescūt. Btūs Frāscif? subdit in regula. Et cauere debēt ne irascant? &c. Nō debēt irasci peccātib? i. cor- de cōcitari nec turbari. i. uerbis turbatiōis irritari. Rñ qñ debeāt dulciter benigne & misericorditer recipe & tractare. Talia. n. nō ostēdūt dilectionē sed potius: ut dicit beatus Frāscif? impediūt charitatē. s. fraternā. Sic ergo p3 succinte hui? capituli sentētia.

¶ Expōitio octauī capituli regule.

¶ Niuersi frēs &c. Hoc ē capl3 octauū. In quo

u Ordo dirigit Pater eligi p loco regulatiōis.

Et in hoc capl3. b. Frāscif? duo facit. Nam tangit generalis mīstri institutionē & destitutionem: & hoc in prima parte: in secūda tangit capl3oz puincia- lium celebratiōez: ibi. Post caplm uero pentecostes.

¶ Circa primā partē aduertendū est: cum in quolibet corpore duo esse capita sit deforme in natura: sic & in corpore sacre existit religionis. ut u3. ibi nō duo sint: sed unū caput. Et sic uult. b. Franciscus in sua esse re- ligione. & hoc ostēdit dicens. Mando qñ frēs uniuersi istius religionis teneant semp hñe generalez ministz: nō dicit generales ministros: ut unitatem insinuet ca- pitis: cui ut mēbra capiti sint subiecti: & eidez teneāt firmiter qbedire. Sed qualit? hoc caput est pficiendū. in ordie: Nō certe casu & fortuitu: aut pñuisione: sed ele- ctiōe: & hoc ut dicit in capl3o pētecostes. Quo appa- ret qñ in capl3o pēteco. electio generalis mīstri d3 cele- brari. Ad qd caplm tenetur mīstri puinciales accede- re &c. Et qñ regula dīc qñ electio generalis fiat a mi- nistris puincialib? & custodib?: Et in qualibet puin- cia: & si nō sit nisi unus mīster sūt tñ plures custodes. Hinc est qñ ne oēs custodes puinciaz ordinēz cōtinge- ret p electiōe generalis ad caplm generale accedere: ordinauerūt sumi pontifices. s. Gregorius non? Inno- cētius quartus: Nicolaus tertius: & Clemēs qntus qñ de qualibet puincia ordiis solus un? custos accedat. q

cur mīstri nō sacer- dotes non possint in iūgef pec- catib? pe- nitētiā.

ab aliis custodibus provincie eligat: & cui p̄ custodes
uices eorū committat: quātū ad electionē generalis mini
stri. ¶ Circa electionē generalis mistri sūt duo notan
da. Primū est scđm papam Bonifaciū in suo mari ma
gno: q̄a cum fr̄es de remotis partib⁹ oporteat ueni
re ad huiusmodi electōez: tēpus a iure statutū sup̄ hoc
nō currit: nec ipsi i hac parte iuris huiusmodi regle coar
tāt. ¶ Et scđm q̄ statim q̄ sūt electi. i. electiōis decre
tum p̄nūciatū: uerus generalis absq̄ alia cōfirmatione
habeat. Vt dicit idem papa Bonifaci⁹: in dicto suo ma
ri magno. cap. priō. Et q̄a in generali caplō nō solū sit
electio generalis: sed & ordiis statuta: q̄ri pōt an capl⁹
generale arctare possit p̄tēz mistri generalis. R̄ndet
quatuor magrī q̄ sic. q̄ arctare pōt capl⁹ generale po
testatem generalis mistri: & puicialiū mistroz. Rō ut
dicūt ē. q̄ intētio regule ē q̄ celebret caplū generale
& caplū generale ordinatū ē: ut ea per que pōt perfe
ctiōis puritas custodiri ordinētur: nec a sup̄iori ul' i
feriori possint aliquaten⁹ uiolari. Qua rōne cōcludūt q̄
si caplū generale p̄pter uitādū periculū religiōis cō
arctat generalis p̄tē & puicialiū: & aliqua alia sa
lubria ordinat iter fr̄es generalr̄ obseruāda: auctorita
te regule q̄ prestat auctoritatē caplō generali: p̄ gene
ralem nō poterit ifirmari. Et cōcludūt parī rōne. q̄ q̄c
qd de cōi cōsensu sup̄iorū & iferiorū ordinis fuerit ge
neraliter ordinatum in caplō generali: & sūmo ponti
fice approbāt: nō poterūt per solos sup̄iores uel p̄ so
los iferiores aliq̄ten⁹ irritari: & maxime in illis i q̄b⁹
ē ordinatio & limitatio potestati. Dicto a b̄to Fr̄acis
co de institutione generalis mistri: consequēter agit de
ipsi⁹ desitutōe & depositiōe. ¶ Et p̄ huius euidētia
primō q̄rēdū ē qd̄ intelligit nomie uniuersitatis. R̄ndet
quatuor magrī scđm iura. q̄ maior pars. & p̄ maiorez
partem scđm Clemētē papam in declaratiōe loquētē
de electiōe mistroz: nō intelligit pars sanior sed maior
pars quo ad nūez uocū. Ita credo q̄ sit itellēda ma
ior pars in electiōe generalī: ut ad nūez uocū referat
nulla zeli uel meriti collatiōe aut cōsideratiōe habita.
¶ Et scdo p̄pter qd̄ generalis erit absoluēdus. R̄ndet
regula q̄ p̄pter iusufficiētiā quo ad duo. u. ad seruitiū:
& sic tangit iusufficiētiā p̄sone: uel rōne ifirmmitatis ul'
alterius ipotētie: q̄bus nō posset que sūt uisitanda ui
sitare. ¶ Et scdo quo ad cōem utilitatē s̄rum. cōis uti
litas s̄rum ē: ut nō sit s̄ribus onerosus in expēsis: & ali
as habeat cōditōes quas descripsi generalē mistrū de
bere h̄re: de q̄bus dicit fructu & cōformitate duode
cima. ca. xxxii. Vbi ergo dicta nō sūt: q̄a ē destructio
cōis utilitatis s̄rum: mistri possūt eū absoluere: & hoc
i caplō generali p̄tēcostes. Extra uero ut p̄z nō p̄nt:
q̄a mistri ex regula nō h̄nt cōgregari nisi in caplō ge
nerali q̄re p̄positū. ¶ Et notādū q̄. b. Fr̄aciscus nō so
lum concedit ob iusufficiētiā generalē debere absolui a
ministis: Imo mādāt eis dicens: q̄ ministri teneātur in
noie dñi alium sibi eligere in custodē. ¶ Et tertio qd̄ i
telligit in hoc caplō & spālī in hac parte: teneār elige
re in custodē: noie custodis. R̄ndet q̄ itellr̄ hic noie
custodis mistri generalis: ac ēt noie custodie puicie i
telligunt: cum subdit de mistris puicialib⁹ q̄ p̄nt in

uis custodiis & c. i. puiciis eis ad custodiā deputatis
& c. Sic ēt antiquus nomē mistri ad generalē & puin
ciales sic & ad locales p̄latos. i. ad guardianos exten
debat. Nam guardiani mistri dicebant: ut dicūt quatuor
magrī. sic nomē custodis ut p̄z hoc caplō ad generalē
& puiciales mistros se extendit. Sic ergo p̄fatis patet
huius capituli prime partis aliqualis declaratio. Secū
de. n. partis declaratio p̄z ex se. q̄re non idiget expōne
ulteriori: nisi in hoc q̄ dicit mistri & custodes & c. Cre
do q̄ quādo regula facta ē: puicie erāt latiores q̄ sint
modo: & p̄ cōsequēs custodie diffusiores. q̄a ergo faci
lius erat custodiā cōgregari: & ad caplū cōuocare q̄ p̄
uinciam: ideo custodib⁹ cōcedit caplū tale posse cele
brare. Alr̄ posset dici iuxta dicta q̄ p̄ custodias: itelli
gunt puicie. Modo caplā puicialia sine custodib⁹ ce
lebrari nō possūt. Sic ergo dicit reglā q̄ mistri & custo
des. i. una cū custodib⁹: i suis custodiis. i. puiciis pos
sint fr̄es ad caplū cōuocare. & sic p̄z clare totum.

¶ Expositio noni capituli regule.

Ratres nō p̄dicent i ep̄atu & c. In quo caplō.

f Cetus suspendit: Verbum p̄ponit sancte erū
ditiōis. In quo caplō. b. Francisc⁹ duplicē po
nit phibitiōē & hoc i p̄cipio. Secūdo fac quādam
ad fratres exhortationē. ibi. Moneo & c. ¶ Circa pri
mam partē duplicē p̄mittit phibitiōem & priā ē ne
fr̄es cōtra uolūtātē ep̄oz p̄dicēt in ep̄atu alicui⁹ ep̄i.
& hoc egit b̄tus Franciscus ad uitanda scādala aliorū.
Mandat tñ Gregorius bonus in priuilegio qd̄ incipit.
Cum q̄ recipit p̄phaz & c. & i alio qd̄ incipit. Quoniā
abundauit iniquitas: oibus ecclesiāz p̄latis q̄ p̄dicare
fr̄es libere p̄mittant populo: eis p̄uideant de necessa
riis & iuuent cōsiliis & fauorib⁹ opportunis. B̄tus Fr̄a
ciscus nunq̄ uoluit ipetrare priuilegiū ut fr̄es possent
p̄dicare i ep̄atu cōtra uolūtātē ep̄oz: sed oppositum
temp̄ uoluit dicēs: q̄ talia facili⁹ fierent cū pace ep̄o
rum & clericorū q̄ alio mō. Est tñ sciēdū q̄ hec phibi
tiō pōt intelligi sic. u. intelligēdo ep̄atum p̄ ecclesia ca
thedrali: & ecclesiis parochialib⁹: & sic ad lram ē ue
rum: q̄ fr̄es nō debēt ēt si possint. Sed intelligendo per
ep̄atum diocesim totā hoc nō ē uey. q̄a fr̄es i locis
p̄priis & i monasteriis sororū i diocesi aliq̄ cōstitutis:
cōtra uolūtātē ep̄oz & clericorū p̄nt p̄dicare uerbu
dei. Nisi actualr̄ ipse ep̄s p̄dicaret. Rō ē: q̄a loca n̄ra
& monasteria sororū exēpta sūt a cuiuscunq̄ iferioris
dño pape iurisdiciōe. ¶ Et scda phibitiō b̄ti Fr̄acis
ci ē Cum dicit q̄ nullus populo audeat predicare & c.
Quia multiplicatis s̄rib⁹ ualde difficile erat hoc im
pleri. Summi pontifices: uidelicet dominus Innocen
tius Nicolaus & Alexander in priuilegio qd̄ incipit.
Prohibente regula. cōmiserunt ministis & eorum ui
cariis & hoc in capitulis puicialibus dūtaxat & nō
extra. q̄ cū diffinitōrib⁹ capituli examinatis & appro
batis cōfiri possent p̄dicatiōis cōmittere: Attn̄ si ēēt ali
quis in sacra pagina multum eruditus & examinatio
ne nō indigeret & ad caplū conueniret: puiciales cū
diffinitōrib⁹ auctoritatē p̄dicandi possunt concedere:
ut dicit Innocēti⁹ in declaratiōe. Generalis tñ mini
ster pōt extra capitula officiu⁹ p̄dicatiōis concedere

put dicit regula & declarationes. ita tñ q̄ sint exami-
nati & approbati per prius. Postmodū bt̄s Fr̄ciscus
in secunda parte: quia ipse in prima regula dixerat q̄
omnes fratres operibus predicet: ideo subditur in se-
cunda parte monitionē dicens. Moneo quoq; & ex-
hortor &c. Vbi ponit predicatoris uerbū qualiter de-
bet esse conditionatum. Nam ponit q̄ debet esse ca-
tholicus: quia sint examinata: ne uidelicet sint erronea
uel incauta. secundo debet esse mundum & honestus:
nec fabulis poetarum admixtum: quia casta: ne sapiat
immūdiā & nāritatem. tertio salubre: quia ad uti-
litatem populi. quarto debet esse exēplare. i. ab habē-
te uite exemplaritatē: quia plus mouet facta q̄ uerba:
ideo dicit ad edificationē populi. quinto distinctum &
nō cōsumum: quia annūciādo uicia & uirtutes penaz &
gloriā. in his quatuor stat distinctio predicationis. sex-
to nō debet esse prolixus: quia cū breuitate sermonis
&c. Que oīa modicū per fratres: qui presentib; predi-
cant temporibus seruātur. Sic ergo patet huius noni
capituli declaratio.

¶ Expōitio decimi capituli regule.

Ratres qui sunt ministri &c. Hoc est capitū-
lum decimū regule: in quo culpa corrigitur:
uirtus edicitur & odor siue tenor oīs bone cō-
uersationis. In quo bt̄s Fr̄ciscus duo facit. quia prio
ponit prelatorum ordinis informationē. secūdo subdit
subditōz obediētiē exhibitionē ibi. Fratres uero qui
sunt subditi &c. ¶ Circa primā partē ostēdit qualiter
prelati ordinis se habere debent ad subditos: & hoc
ostēdit quedā premittēdo: quedā subiungēdo: quedā
precauēdo suadēdo. Premittit quō prelati ordinis sint
censendi: quia ministri & serui. in primo humilitas: in
secūdo utilitas ostēditur. Nomine ministri itelligit hic
oēs ordinis prelatos: quia si de solis ministris puincia
libus intelligenetur: fratres custodib; & guardianis mi-
nime obedire tenerentur. Ministros uoluit uocare pre-
latos ordinis bt̄s Fr̄ciscus ut ostēderet se iuxta euā-
gelii talib; nomē iposuisse. Luc. xxii. Qui maior ē ue-
strum erit minister uester. Et q̄ prelati ordinis tā humi-
litis q̄ uite imitationē xp̄o essent cōformes: qui dicit
Matth. xx. Fili; hoīs nō uenit ministrari: s; ministrare:
& animā suā &c. Noīe serui bt̄s Fr̄cisc; exprimit q̄
sup subditos nō habēt dominiū: nec domini sunt cen-
sendi: sed debēt esse serui: fratru utilitati & ministerio
seruiētes. Hec duo ubi menti presidētium in hoc ordi-
ne iugiter p̄ meditationē adessent: nō supbirēt: nec pre-
lationes ambirēt uti sit. Et quare debēt talium recor-
dari dixit bt̄s Fr̄cisc; in prima regula: quia eis est cō-
missa aīarū cura. Et si aliq; perdet ppter eoz culpa;
& malū exemplū: oportebit eos reddere rationē corā
deo & domino nro iesu xp̄o. ¶ Secūdo quedā subiun-
git. uidelicet modū quē tenere debēt erga subditos: &
hoc cū dicit. Visitet &c. Ex quo presuppositū est q̄ p-
lati sunt ministri & serui alioz fratru: qd̄ peragere de-
bent. Certe uisitet. Vbi ponit tres actus. uidelicet pri-
mū uisitationis: uidelicet si aliqd̄ deficit eis: & sic sub-
ueniēdo. Item si aliqd̄ cōtra regulā & ordinationes est
cōmissum: & hoc tā publice q̄ priuare scire conētur: &

hoc ut sciāt qd̄ agēdū erga subditū. Et si cognoscerēt
subditū nō agere decēter & debite: bt̄s Fr̄ciscus po-
nit secūdū actū. s. monitionis: quia plati nō debēt sub-
ditos statim si cognoscāt defectuosos penitētia dere-
gere uel percutere: sed iuxta euāgeliū inter se & ipsūz
humiliter & benigne monere: ut omittat q̄ egit: & ad
uirtuosa exercēda assurgat. Et ubi monitio nō ualeret
ponit bt̄s Fr̄cisc; tertiuū actū. s. correptionis: q̄ fiat uō
uerbis exasperatoriis: sed humilib; & charitatis: quia
ut fratrē lucrēt debet eū corrigere. dimittat in arguen-
do cōtumeliā: & sibi cōpassionē ostēdat & clemētiā nō
omittēdo tamē iustitiā: & si cū misericordia. ¶ Tertio
bt̄s Fr̄cisc; qdā precauēda subnectit dicēs. Nō p̄cipi-
entes eis aliqd̄ quod sit cōtra animā suā & regulā no-
stram. Vbi est uidēdū qd̄ est cōtra animā. Respōdet q̄
peccatū mortale: incētiū & inductiū ad mortale.
Quid dicīt cōtra regulā esse: Respōdet quatuor magi-
stri. cōtra regulā uidet esse: nō solū quod est cōtra re-
gule precepta: imo cōtra statuta ordinis ad seruādū re-
gule puritatē. Dicit ergo bt̄s Fr̄ciscus q̄ prelati de-
bent cauere ut nō p̄cipiāt subditis aliquid qd̄ sit cōtra
animā suā. i. inducēs ad peccatū: uel qd̄ sit peccatū. un-
de audire cōfessiones mulierū peccatū nō est: & tamē in
patiēte fragilitatē carnis posset esse incētiū ad malū.
Si aliq; fateri sic inclinaret: & dubitaret ne in peccatū
caderet: & ob hoc nollet cōfessiones audire: dicūt qua-
tuor magistri q̄ prelatus ut audiret cōfessiones talū. s.
mulierū: nō posset sibi p̄cipere. Sic & de illis agēdis
q̄ sunt cōtra statuta ordinis ad seruādū regule puritatē:
utpote q̄ uadat ad querēdū pecuniā cōtra modos or-
dinis declarationū & statutorū: & sic de similib; p̄.
¶ prima parte p̄missa se ad partem flectit secundam. ¶ Secūda
pars est cū dicit. Fratres uero q̄ sunt subditi &c. Vbi
bt̄s Fr̄ciscus duo facit. quia primo tāgit qdā particu-
laria. secūdo ponit qdā generalia: ibi cum dicit. Moneo
& exhortor &c. In prima parte bt̄s Fr̄ciscus duo po-
nit. quia primo mādat ad platos obediētiā. secūdo re-
mouet idētiā: ibi cū dicit. Et ubicūq; sūt fratres &c.
Bt̄s Fr̄cisc; postq̄ ordinauit platos ad subditos: ecō-
uerso regulat subditos ad platos dicēs. Fratres uero q̄
sunt subditi &c. Vbi ponit oīs obediētiē & humilita-
tis fundamētū: uidelicet abnegationē pprie uolūtatis.
hoc enim posito q̄ homo abneget semetipsum: & cō-
sequēter suā uolūtātē: sequit̄ imēdiatē q̄ homo sit obe-
diēs. Sed hoc bt̄s Fr̄cisc; ponit dicēs: q̄ fratres sub-
diti recordētur q̄ ppter deū abnegauerūt pprias uo-
luntates. Quo posito: infert p̄ceptū dicēs. Vnde p̄cipio
eis firmiter. i. nō modo: sed semp: ut obediāt suis mini-
stris. i. oībus ordinis platis: i. oīb; ad q̄. s. uoto se astrin-
xerunt: uel ad ipsoz obseruatiā spectat: uel trāsgressio-
nis eoz uitiationē. Nec uidet bt̄s Fr̄cisc; ponere seu
artare fratres ad illā p̄fectā obediētiā: q̄ legem nescit:
nec terminis coartat: neq; cōtēta p̄fectiōis angustius:
sed fert in latitudinē charitatis: q̄ pōt dici obediētiā su-
pererogationis: sed artat fratres ad obediētiā p̄fectiōis
nis: uidelicet ut obediāt platis i. oībus q̄ p̄miserūt do-
mino obseruare: & nō sunt cōtraria anie & regule no-
stre: quia in talib; sicut plati nō possunt p̄cipere ut di-

Obediētiā su-
pererogationis

etum est sic nec subditi tenentur obedire. S3 attēde q̄ i regula ponit triplex obediētia: s. necessitatis: ut in presenti caplo: & supra in caplo de p̄fessione. Alia est charitatis ibi in caplo sexto. Vbiq̄q; sunt & se iuenerint fratres: ostēdāt se domesticos &c. tertia est humilitatis: & est p̄latorz ad subditos. quia hic in isto capitulo docet q̄ subditi dicere possint eis & facere: sicut domini seruis suis. Posita subditorz obediētia: bt̄s Frāsc̄s remouet quādā idecētiā dicēs. Et ubiq̄q; sunt fratres qui nō possent &c. Circa quā partē uidēdū est qd est regulā spiritaliter oblaruare. Rēspōdet p̄ aliquos q̄ est obseruatio secūdū rigore: siue secūdū puritatē: siue sine occasione ad malū p̄xima & peccatū. Et p̄ oppositum regulā nō spūaliter obseruare: uel nō posse: ē nō posse obseruare regulā secūdū suū rigore: siue secūdū puritatē: siue sine occasione p̄xima ad peccatum. Sed aliter uidet dicēdū tā ex uerbis h̄ scdē regle q̄ ex uerbis prime regule: ubi habet q̄ fratres in q̄buscūq; locis sunt: q̄ nō possent spūalr uitā nostrā seruare: idipm suo ministro significēt. Et regula dicit. ubiq̄q; sūt fratres. uidet ergo ex uerbis p̄fatis: q̄ ad locū sit talis in obseruātia regule reflectēda: sed quō? Certe cū tali loco anexa est p̄prietas: uel cura aiaz p̄ ueros baptizādi: & alia parochialia faciēdi. Aut quia ibi uero domi no reclamāte morant̄ fratres. Aut quia p̄pter necessarios penuriā oportet eos in cōgregationib; uel q̄stibus inho: estis cōtra regule puritatē & usum ordinis generalē excedere. Aut p̄pter societātē inhonestā: uel importabile fratrib; p̄sertim rudib; & infirmis: & sic de similib; p̄pter huiusmodi causas fratres debēt: & possunt ad suos ministros recurrere per eos remouēdi ab in. de. Subdit bt̄s Frāsc̄s qualiter circa taliū rescursum se debēt habere ministri dicēs: q̄ ministri charitatiue & benigne. charitas sit in facto: & benignitas in actu & uerbo: ac familiariter se habeāt sic circa tales: ut fratres recurrētes sic de ipsis possint exercere: ut domini agūt de seruis. Et causa est: quia exēplo xp̄i q̄ formā serui accepit: ministri debēt esse serui omniūz fratrū. Nec ex tali serui cōdescēsiōe: p̄lati auctoritas minuitur: sed auget: cū dicat saluator. Qui se humiliat exaltabit. Condescēdat talib; benigne & charitatiue uerbo. s. & facto. ¶ Moneo uero &c. Bt̄s Frāsc̄s ponit qdā generalia tam ad p̄latos q̄ ad subditos: & sūt qdā monitiones & exhortationes ad p̄dicta p̄tinētes. prima est ut sint humiles & nō elati: quia caueāt fratres ab oī supbia. i. oī specie supbie: que multe sunt secundum Gregoriū: uidelicet hypochrīsis: iactātia: elatio: ambitio: conuiciū: contemptus: arrogātia: irreuerentia: isolētia: ingratitudo: & sic de aliis. secūda ut bonū intētiōne peragant recta: & cōsequēter obediāt: quia uanā gloriā uitēt. tertia bonum diligant mutuū: quia ab inuidia. quarta ut linguam coherceant a detractiōne & murmuratiōe. quinta nō ihereāt habēdis: quia cura & sollicitudinē huius seculi. sexta non p̄sumant ultra eorū uocationē: quia nesciētes litteras nō curēt discere. septimo hortat uirtutes arripere primaz gratie & bone actionis: quia spiritū domini & sanctam eius operationem. secundam mentalis eleuationis: quia ora-

re ad deum &c. tertiā supportationis: quia habere patientiam & quomodo: subdit in persecutione &c. quartā sue abiectiōis: quia humilitatem. quintam p̄seuerantie: ratione consumatiōis: quia qui p̄seuerauerit usq; in finem: hic saluus erit.

¶ Expōitio undecimi capituli regule.

Recipio firmiter fratribus &c. In isto caplo p̄ xi. Motus restringit: luxur repellit frenophibitionis. bt̄s Frāsc̄s in partibus superioribus & capitulis de pertinentibus ad uotum paupertatis & obediētie plura determinauit & posuit: hic ad seruandā castitatē mentis & corporis frēs inducit: eis tria precipiendo. ¶ Primū est uitationis muliebris consortii dicens. Precipio nō uni sed generaliter oībus fratribus: quia uniueris fratribus. ne habeant suspecta consortia uel consilia mulierum. Sed queritur quid est hic suspectum consortium. Respondet quatuor magistris: q̄ suspectum consortium non dicitur ex una sola causa: sed pluribus: ut uidelicet ex genere actus ex circūstantiis loci: temporis: frequentie persone: & huiusmodi. & si interdicitur sibi a prelato: & reiterat de facto se reddit suspectum. de colloquiis mulierū q̄ esset displicibile bt̄o Frāsc̄o habetur fructu & conformitate duodecima. & q̄ sit periculosa: habetur ibidem capitulo. xii. ¶ Secundum est retractionis fratrum ab accessu cuiuslibet monasterii dicens. Ne ingrediātur monasteria &c. Et si querat an intelligat generaliter de omnibus: Respondet papa Nicolaus in declaratione q̄ sic. & dicit q̄ nomine monasterii intelligit claustrū domus & officine interiores: p̄ eo q̄ ad alia loca: ubi homines seculares conueniunt possunt fratres habita licentia a suis superioribus accedere causa predicationis: uel elemosine petende: exceptis monasteriis sancte clare: ad q̄ nulli dat̄ licentia accedendi sine apostolice sedis licentia speciali. ¶ Tertium est declinatiōis compaternitatis & scandali dicens. Ne fiant compatres. Iura interdicit monachis: & bt̄s Frāsc̄s fratribus: & cōtrahit compaternitas in sacramēto baptismi & cōfirmationis. secūda potest semp uitari: & prima etia; nisi adsit necessitas: ut si puer esset in mortis articulo: & nullus esset qui posset eum baptizare. Et bt̄s Frāsc̄s nō intendit ubi subest necessitas: s; solum ubi nulla habet̄ necessitas. Et quare bt̄s Frāsc̄s p̄cipit uitari a fratribus p̄fata subdit. Ne hac occasione iter fratres &c. quia quilibz uellet esse: ul' de fratribus scandalum oriatur ex talium mulierū familiaritatibus & conuersationibus: quia talia ut plurimum sunt castitatis dispendium & ruina.

¶ Expōitio duodecimi capituli regule.

Vicūq; fratrū diuina inspiratione &c. In hoc q̄ xii. caplo & ultimo regule xp̄s ip̄mittit. Mūdo transmittit frater sancte p̄fessionis. In quo bt̄s Frāsc̄s duo facit. ¶ Primo ostēdit quis est idoneus ad xp̄m infidelibus p̄dicandum dicens (p̄supponendo fratres uelle ire inter saracenos & alios infideles) petant licentiam &c. Et sequit q̄ ministri licentiā nō tribuāt: nisi uiderint idoneos ad mittendum. Que idoneitas attendenda est in litteratura & p̄sone san-

Cardinalis
 Virate: religioſitate: & uita: ac fidei zelo & feruore:
 mūdi abdicatiōe: & ſui perfecta abnegatione: & ſic de
 aliis. ¶ Secūdo mādat a domino papa p̄ miniſtros car
 dinalem petendū ad ordinē noſtrū p̄tendū: cum di
 cit. Ad hec iniūgo miniſtris &c. Qui p̄tector determi
 natione domini Gregorii. xi. de ordine nō habet ſe im
 pedire: niſi in tribus caſibus in regula expreſſis. u.3. pri
 mo ſi cōmunitas ordinis pedibus ſancte eccleſie uera
 obedientia nō eſſet ſubiecta. ſecūdo ſi nō eſſet ſtabilis
 in fide catholica. tertio ſi regulam fundatā in euāgelio
 xp̄i a nobis p̄miſſam non ſeruarent: tunc poteſt ſe de
 ordine intromittere: aliter non: imo quicunq; ueretur
 gr̄a aliqua a p̄tectorē ei conceſſa: dominus papa ipſe
 priuat eum gr̄a p̄dicta: & actibus legitimis: ut patet i
 eius bulla ordini data & conceſſa. Ex dictis patet quō
 regula fratrum minorū p̄ ſūmos p̄tiſices ē declarata.

¶ Explicit declaratio regule.

Exto regula fratrum minorū eſt p̄ multos cōmē
 data: & eius excellētia referata. ¶ Et primo p̄
 apoſtolū Paulū gal. vi. dicentē. Quicūq; hanc
 regulā ſequuti fuerint: pax ſup illos & miſericordia.
 Et q̄ hoc de regula beati Fr̄ciſci intelligat: p̄ ex ſui
 bullatiōe: de cetero nemo mihi moleſt? ſit &c. Stigma
 ta fuerunt bulla huius regule. Inſup quia regula Fran
 ciſci eſt ap̄loꝝ & xp̄i ut dicit papa Nicolaus: ut dicei:
 patet p̄poſitū noſtrū. ¶ Secūdo p̄ papā Honorii: qui
 de hac loquēs regula: teſtibz fratribz Leone & Bo
 nizo: qui aſſuerunt cum beato Fr̄ciſco confirmatio
 ni ipſius regule dicit. b̄tis ille qui gr̄a dei roboratus:
 hanc regulā deuote & fideliter ſeruabit: qm̄ oīa q̄ in
 ea ſcripta ſūt ſancta & catholica ſūt: ac p̄fecta. ¶ Ter
 tio p̄ papā Nicolau tertiū qui in declaratione regule:
 & ponit de uerboꝝ ſignificatiōe. Exiit. lib. vi. de regu
 la ip̄a loquēs ſic ait. Hec eſt minorū fratrum mitis & do
 cilis in paupertate ac humilitate p̄ almū xp̄i confēſſorē
 b̄tū Fr̄ciſcū radicata religio: que ex illo uero ſemē
 germinās: germen illud p̄ regulā ſparſit in filios: quos
 ſibi & deo p̄ ſuū miniſteriū in obſeruantiā euāgelii ge
 nerauit. Iſti ſunt filii qui docente Iacobo uerbū eternū
 dei filium inſtitum humane nature i horto uterū: iurgi
 nalis: potens ſaluare aīas n̄ras in manſuetudine ſulce
 perunt. Hi ſunt illius ſancte regule profeſſores: que
 euangelico fundat eloquio: uite xp̄i roborat exēplo:
 fundatoꝝ militantis eccleſie ap̄loꝝ ſermonibus acti
 uſq; firmat. Hec eſt apud deum & patrem mūda &
 imaculata religio: que deſcendens a patre luminū per
 eius filium exēplariter & uerbaliter apoſtoliſ tradita:
 & demū per ſpiritu ſanctū. b. Fr̄ciſco & eum ſequen
 tibus inſpirata: totius in ſe quaſi orinet teſtimoniū tri
 nitatis. Hec eſt cui atteſtate Paulo nemo de cetero de
 bet eſſe moleſtus: quā xp̄s paſſionis ſue ſigmatibz cō
 firmauit: uolens inſtitutorē ipſius: paſſionis ſue ſignis
 notabiliter inſigniri. Hec papa Nicolaus. ¶ Quarto
 p̄ papam Clemētem q̄ntum: qui in declaratione ſua q̄
 incipit. Exiui de paradīſo. & habet in clemētinis: ibi
 ad p̄poſitum ſic loquitur dicens. Exiui de paradīſo dī
 xi irrigabo hortum plantationū. Hic hortus ſiquidem
 eſt fratrum minorū ſancta religio: que muris regularis

teſtimōia
 ſummorū
 p̄tiſicū d
 regula. b.
 Fr̄ciſci.

obſeruantiē firmiter undique circuncluſa intra ſe ſola
 contenta deo: adornatur abūde nouellis plantationibz
 filioꝝ. Ad hunc ueniens dilectus dei filius mortis
 ficantis penitentiē mirram metit eūz aromatis: que
 ſuauiſſimis miſz uniuerſis odorez attrahentiſ ſcimonie
 circūfundit. Hec eſt illa celeſtis uite forma: quā deſcri
 pſit iſte confēſſor xp̄i eximius ſanctus Fr̄ciſcus & ob
 ſeruandā a filiis uerbo docuit pariter & exemplo. Et
 de p̄feſſoribus huius regule ſancte & ordinis minorū
 loquētes. excellenter ſummi pontifices ipſam regulā
 magnifice extollunt. ¶ Vnde papa Gregorius in de
 claratione regule. in principio ſic inquit. Quo elonga
 ti a ſeculo ut columbe: pēnis aſſumptis in ſeceſſu cō
 templationis ſupra uoſipſos altius euolaſtis: & conſpe
 ctius peccatoꝝ iacula p̄uideris: & plura p̄ que conſpi
 citis ſalutis impediri p̄fectum: cordis uſi oculis p̄ſeru
 tatur: unde que tecta ſunt aliis: quandoq; in conſcien
 tiis uſis ſpūs manifeſtat. & in quodam priuilegio dicit
 Gloriantibus uobis de ſola domini Ieſu xp̄i cruce. &
 in alio priuilegio dicit. In terris iurgianoꝝ: ſaracenoꝝ:
 & alioꝝ infidelium uobis ſit animarum ſolicitudo cō
 miſſa: ut illius opante clemētia: qui de lapidibus po
 teſt abrae filios ſuſcitare: uerbo & exemplo p̄ficiatis
 ibidem: & exiſtentes in inuio reducatis ad uiam. Nos
 conſiderantes q̄ miniſterium ueſtrę diligēter implētes
 uos operarios inconfuſibiles exhibetis: uictorum ſege
 tes extirpare de agro domini ſatagendo: p̄pter quod
 de uobis fiducia indubitabiliter obrinemus: ut qui ſpi
 ritu uiuitis: ſpū & ambuletis: & de doctrina uſa & cō
 uerſatione flores & fructus pueniant gratiores. & in
 alio priuilegio dicit. Vos quos iuxta p̄feſſe religionis
 officium zelus comedit aīarū: ut in quadriga quarta
 quam uariis chariſmatū donis & fidei fortitudine tra
 hitis ubiq; diſcurrere: ac uexillum regis glorie procul
 leuare geſſitis. & in alio priuilegio dicit. Non dect
 uos negotiis implicari ſecularibus: que cū mundo ſu
 gientes facti uoluntarii paupes: nudi ſequimini nudū
 xp̄m. & in alio priuilegio dicit. Ad hec ſemp uſe ouer
 ſationis humilitas inuigilat: ut deo placeat: per deuo
 te laudis obſequium & fructum p̄ferat animarum. &
 in alio priuilegio dicit. Dilecti filii fratres minores ab
 negantes ſalubriter ſemetipſos: elegerunt in altiffima
 paupertate xp̄o pauperi ad placitum ſamulari: tanq̄ ni
 hil habentes & omnia poſidentes: & plura alia dicit.
 ¶ Dominus Innocentius quartus de p̄ſatis loquens
 ſic inquit in quodam priuilegio. Celeſtis amor p̄ſe mē
 tes uſas ſic allexiſſe p̄ſpicit: ut quaſi hoc ſolum deſe
 ctationeꝝ uobis tribuat: q̄ diuine uoluntati ſit placitū
 & ſalutem p̄ferat animaz. & in alio priuilegio oſten
 dit. Qui deū tota mente diligitis: & animaz p̄fectibz
 continua diligentia deſudatis: debetis ad cōdignum
 gratiam experiri. & in alio priuilegio dicit. Veſtra ſem
 per in amore uirtutum delectatur humilitas: & cuncta
 ſolicite refugit: que ſibi aliquid fame uel conſcientie
 illatura diſpendiūz pertimeſcit. & in alio priuilegio di
 cit. Quoniam ſuperabundauit iniquitas & refriguit cha
 ritas plurimoꝝ eccleſie: ordinē fratrum minorū dominus
 ſuſcitauit: qui non que ſua ſunt: ſed que Ieſu xp̄i que

rentes: tam oīra pīgādas hereses: q̄ oīra pestes alias mortiferas extirpandas se dedicauerunt euangelizare uerbū dei: in abiectiōe uolūtaria paup̄tatis. & in alio pūilegio dicit. Inspiratiōis grā faciēte diuine uos quos in lucē gentiū dei sapiētia dedisse nōcīt hoc oīnīs desideratis affectibus: ut spūalē cōsequēdo leticiā: que p̄ q̄etē cōtēplationis acq̄rit: & p̄dicatiōis sacre studiū obtinet sic decuratis presentis uite spaciū: q̄ annuete Iesu xpī clemētia: uobis tandē ac p̄ximopuēiat p̄p̄e tue claritatis. ¶ Dñs papa Alexāder quartus de ordinē loquēs minoz in quodam pūilegio sic dicit. Planta tus olim in agro ecclesie ordo frūm minoz: sic a suis p̄mordiis grā operante diuina laudabilibus icremētis successiue p̄fecit: q̄ assidue flores p̄ferēs copiosi? honestatis: ac p̄ducēs uberes fructus uite: iter alia plantaria dīca puritatis cōuersationis scie dono & uirtutis merito dignoscīt spālī isignitus. ¶ Est etiā ordo n̄ cōmēdatus p̄ dñm papā Ioānē. xxii. in quadā decreta li extrauagatē que incipit. Gloriosam ecclesiā. ubi sic dicit. Minoz frūz sacer ordo: ab ip̄o sue fundatiōis exordio almi cōfessoris bti. F. regulari traditiōe & apostoli ce sedis auctoritate atq̄ cōfirmatiōe indissolubili textuat cōnexus: fide clarus spe ualidus charitate p̄fusus humilitate placidus obia deuotus. uelut singulare in bar scitatis exēplo: & doctrine uerbo p̄ uniuersūz orbem claruit: ecclesiastico decori multū utilitatis & plurimū iclite alacritatis iuexit. ¶ S3 qualis sit regula fratrum minoz. ipse b̄t̄s. F. declarat. dicēdo ipsam eē lībrum uite: ip̄em salutis: aram glorie: medullam euangelii: uiam crucis: statūz p̄fectōis: clauē paradisi: & p̄ctum eterni federis. Obsēuatia ipsius dicebat eē obseruatia sc̄ti euāgelii. Quare uolebat hāc ab oībus sc̄ti: ab oībus haberi: in colloquiōibus uolebat fr̄s cōtra tediū de ipsa cōferre sepe: & in memoriā p̄stid iuramēti cum interiori hoīe de ipsa sepius cōfabulari. Docuit ipsam p̄re oculis semper portari: in cōmōitionez & memoriā uite agende & debite obseruantie regularis: & q̄ plus est: uoluit & docuit fratres cum ea mori debere.

¶ Primo regula frūz minoz est a xp̄o dilecta & amata. Nā q̄ ipsam regulā & n̄m ordinez xp̄s dilexerit & diligat oīdūt plura. ¶ Et pri mu est q̄ xp̄s hūc petiit a p̄re: sibi spālīter cōcedi & dari: ut dem est fructu & cōformitate secūda: & dicit cōformitate. ix. Secūdi libri: hoc enim diabolus p̄fessus est. Scdm q̄ ip̄m instituit & ordinauit. Nā b̄t̄o Franciscus de scādalis fratrum turbato dixit. Quis plantauit hāc frūm religionē. Nōne ego? An ego te sup̄ religionē meā sic pastore īstītu: ut me p̄ncipalē nescias eē p̄atrum? ¶ Tertiū ipsius regulā cōponendo: ut iam dictum est: xp̄s regulam ipsam composuit & ordinauit. ¶ Quartū est a calūniatoribus ipsam defēdit. Nā xp̄s inqt. b. Franciscus. Quātiscūq̄ fuerit impulsibus paup̄cula hec concussa religio: salua semper meo munere permanebit. Hec religio a pluribus infestata extitit: & tamē deo fauente ab oībus libera euasit: ut dicebat. ¶ Quintū est: q̄ de ip̄so spālē curam habet: & habere p̄mīsit. Quod p̄z. Primo ex his que b̄t̄o Franciscus

in ecclesia sancte Marie de Angelis oranti dixit. Cum enim beatus Franciscus oraret ut deus haberet. misericordiam de populo xp̄iano: ex tribulatiōe que euenire debebat: dñs Iesus apparēs ei. R̄ndit. Franciscus: si uis ut hēaz misericordiam de populo xp̄iano: fac mihi illud q̄ ordo tuus p̄māeat in eo statu in quo positus est: quia nō remāet mihi plus de toto mūdo: & ego p̄mitto tibi: q̄ amorē tui: & ordinis tui: nō p̄mittaz mundo euenire aliquā tribulationē. Sed ego dico tibi: q̄ ip̄i debent recedere ab ista uia: in qua posui eos: & prouocabunt me ad tantam iram: q̄ ego insurgaz contra eos: & uocabo demones & dabo eis omnez potestates quā uoluerint: & ip̄i tantum scandalum ponent: inter eos & mundum: q̄ quasi nullus erit qui possit portare habitum tuum nisi per siluas. Et quoniam mundus perdet fidem ordinis tui: nō remanebit ultra lux: quia posui eos in lucē mundi: & sanctus Franciscus dixit. De quo uiuēt fr̄es mei q̄ habitabūt in siluis? Dixit Christus. ego pascam eos: sicut pasci filios israel in deserto de manna: quia isti tales erunt boni: & tunc redibunt ad primum statum in quo fuit fundatus ordo & incēptus. Hoc habet in legēda antiqua. capitulo de perfectione humilitatis. ¶ Secundo patet per illud q̄ habetur etiā in dicto capitulo. Semel beatus Franciscus turbatus scādalis fratrum dixit ad xp̄m. Dñe recomēdo tibi familiā tuam quā dedisti mihi. Statim dixit illi dñs. dic mihi idiota & simplex hominō. Quare tñ cōtristaris cū aliq̄s frater exit de religiōe: & q̄ fr̄s nō ambulāt p̄ uia quā oīdi tibi. Dic mihi q̄s plātauit hāc frūm religionē: Quis conuerit facit hoīem ad p̄nam: Quis dat uirtutē p̄seueradi in ea. Nōne ego? Ego uq̄ elegi te p̄ hoīe l̄rato & eloquēte sup̄ familiā meā: q̄ nec te nec illos qui erūt ueri fr̄es & ueri obseruatores regule quā dedi tibi & eis: uolo ambulare p̄ uiaz scie & eloquentie: s3 elegi te simplice idiota: ut scire ualeas: tu q̄ alii: qm̄ uigilabo sup̄ gregē meū & posui te si gnaculū ip̄sis: ut opa que opor in te ip̄si debeant in te opari. Qui. n. ambulant p̄ uiam quā oīdi tibi: hnt me & abūdantiū habebunt. Qui autē per aliam uiam ambulare uoluerit: etiā illud q̄ uidebit habere auferet ab eo. Quapropter dico tibi ne tñ cōtristeris: sed age quod agis & operare q̄ oparis: qm̄ in charitate perpetua plantauit hanc frūm religionē. unde scias q̄ tñ diligo ipsam: q̄ si quis frūm reuersus ad uōmītū moriet extra religionem: alterum remittam in religionē: qui uice ipsius habeat coronaz eius: & si non esset natus faciam ipsum nasci. Et ut scias quoniam uitam & religionem fratrum spontanee diligo: ponatur q̄ in tota religiōe nō remanerent nisi tres fratres: adhuc ipsa erit mea religio: & ipsam in p̄petuū nō relinq̄. Quibz auditis b̄t̄s. F. remansit ualde cōsolatus: & hec habetur ē in legēda maiori parte octaua. ¶ Sextum est q̄ ad ip̄i regule obseruatiaz ordinē itrandō: Dñs Iesus multos iduxit. Vbi sciēdū q̄ dñs inspiratione & alio quatiōe ad ingressum ordinis induxit plures. ¶ Induxit enī Regez Ierusalē & Imperatores Cōstantinopolitanum Ioannem: q̄ deprecando Christūz ut sibi ostēdere dignaretur: quomodo placeret ei ipsum mori: de

✠
vigilare te
et mi frate
et nūq̄ ex huius
religione q̄

p̄siluas.

Aduerte
toris pre
cordiis.

Sinādo. Beatum Frānciscum Christus ter p̄r uisionēz: q̄ placebat Christo ut Frater minor obiret: factus est Frater minor Imperio & Regno dimisso. ¶ Fratri humiliter deprecanti Christum ut sibi ostenderet (cū esset magne reputationis & fame) quā religionem intraret: Respondit x̄pus q̄ ordinem fratrum minorum: & modum etiam uiuendi sibi reuelauit: ut habitum est supra cōformitate octaua in capto de puincia Tuscie. ¶ Magister Alexander de Ales: diuina reuelatione ordinem intrauit. Cum enim rogasset dñm ut sibi ostenderet quem ordinem ingredi deberet: Responsum est q̄ illorum ordinem intraret: qui de mane ad ipsum pro elemosina petenda p̄mi accederent. Et cū frates minores primo iuissent: factus est statim Frater minor. ¶ Frater Ioannes de pēna prouincie Marchie: ut habitum est conformitate octaua de nocte a domino uocatus: missus est ad locum fratrum minorum: & factus est Frater mīor. ¶ Unus monachus stās in solitudine: & supra arborē cum uideret beatum Frānciscū & multos fratres incedere binos & binos: & ire pro anima unius fratris q̄ moriebatur: cum peteret esse inter eos mandato beati Francisci habitum ordinis sumpsit & bene finiuit. ¶ Dominus Rudolfus magister in theologia natione Anglicus Episcopus Erphordiēsis Raptus in celum: & uiso q̄ beatus Franciscus cū suis sub alis iudicis stabat: mūdo relicto annuēte domino Gregorio nono: factus est Frater minor. ¶ Guncerus monachus de Barrauia: beato Francisco sibi ter apparente cum libro euangelii: & dicēte q̄ fieret Frater minor & saluaretur: & in huius signum tibiam quā habebat infectam sanante: mandatum impleuit: & ordinem intrauit. ¶ Canonicus quidam in partibus Elātrie: beate Euphēmie deuotus: apparēte sibi dicta uirgine: & mandante ut ordinem minorum intraret: Et ipso dicente q̄ fratres eum propter strumā quā habebat in gutture nō reciperent: sanatus ab ea ordinē deuotus intrauit. ¶ Cuidāz monacho in Vasconia nomie primo Gonfaluio: & demū Antonio Apparente sibi muliere pulcherrima & ornata: & ut eam in uxore acciperet inuitante: & cum ipse diceret se esse monachum & professum: & hac de causa eam in uxore accipere nō posset: & illa dñte q̄ oportebat eum ipsā in uxore accipere: q̄a erat ordo & religio minorum: sub tali similitudine eidem ostēsa: quā accipiēdo & intrando saluaretur. Et uice alia cum uidisset beatum Franciscū & fratres Gulielmū sanctū: q̄ in ecclesia beati Frāncisci iacet Alsis: & uidisset quēdam lectum pulcherrimū: de quo Fr̄ Gulielmus cū interrogaret beatū Franciscum: cuius eēt ille lectus: & beatus Franciscus dixisset. ipsūz Antonium in eo cubare uolo: factus est Fr̄ minor: cū eūz abbatē facere uellet monachi. Hic lachrimas habens ad nutū: ociosa uerba deuotans: ut ebrius de deo semper patiens uidebat ad loquēdū. Agnax zelo totus seruēs: confessionibus & dei p̄dicationibus semp̄ insistebat: & ad cōfessionē & p̄dicationē & uitationem ocioz uerbosq̄ iducēs fr̄s dicebat. Quod si hec facerēt supra spēm in uirtute p̄ficerēt. ¶ Quidāz scholaris ualde famosus Parisius: quē p̄dicatores optabant habere

& minores: s̄ ipse habitum religionis nolebat assumere: Dum semel staret ad fenestram palatii sui: & uidisset in Claustro quēdam de quo uoce dilapsa audiuit eum antixp̄m fore: Compūctus hac uoce & cōteritus cū cogitaret quomodo posset deo seruire & ubi: Itēz audiuit uocē dicētem sibi. Vade ad religionē: & cum ille diceret. ad quā? Respēdet. uox ad ordinē minorū. Qui ad ordinē uenit & fuit magne excellētie & uite: & sancto sine quieuit. ¶ Cuidam clerico de Anglia nomine Ioānes uidebat q̄ oraret crucifixū: & q̄ usq̄ ad crucis altitudinē eleuaret: & audiret uocē dicentē sibi. Si uis saluari esto Fr̄ minor: & hanc uocem semp̄ qcqd̄ ageret uel quocūq̄ p̄geret: sibi uidebatur audire. S̄ distulit fieri Fr̄ minor p̄pter studiū. Cūq̄ in p̄lia deberet doctorari: & iaz cepisset: anteq̄ ad p̄sadium irēt factus est Fr̄ minor. ¶ Quidam abbas p̄fectus fr̄s una cum episcopo fratre suo: in uisionēz raptus: uidit bonos & malos ad iudiciū euocari: Se autē & fr̄m suum episcopū cum duobus clientulis in sinistra cum reprobis assignari. Tunc duo fr̄s minores de parte dextra ueniētes ipsū ad partē dextraz quā si uolēter trahebāt. Quā uisōe habita territus mane confugit ad fr̄s. Et miratibus oibus factus est Fr̄ minor. Duo uero cliētes sui contēdētes de rebus abbatibus: mutuis se uulneribus occiderūt. Ep̄us uero nolens fidē dare uisōi: subita & eterna morte periit. ¶ Quidam sacerdos lasciuus: s̄ b̄tō. F. deuotus: cum rogaret b̄tū. F. ut sibi cōtinētiāz tribueret: Apparēte sibi beato. F. dixit q̄ fieret Fr̄ minor: & sui parte diceret hoc fratribus. Sed fr̄ibus p̄pter ipsius malam uitā nō credētibz: nec eum recipe uolētibz: b̄tū Frānciscus dicto sacerdoti itēz apparuit: ut habitū fieri faceret ei: dē impauit: & q̄ eū die dñico idueret p̄dixit. Ac fr̄s ut sue adēnt iduiciōi uocaret. Quod cū fecisset: Apparēte b̄tō. F. cum multis fr̄ibus: & quatuor fratribus de loco p̄ntibus: b̄tū. F. eum iduit. Cūq̄ indurus p̄fessionē fecisset in manibus b̄tī. F. statim exp̄rauit: & fr̄s eū cū aliis fr̄ibus sepelierūt. ¶ Dñm fr̄m Petruū de Aragonia x̄pus ad intrandū ordinē minorū iduxit. Cum. n. hostis eēt ordīs & fr̄m: apparēte sibi b̄tō Ludouico n̄ro & dñte: q̄ si fieret Fr̄ minor saluaretur: dimissis oibus factus est Fr̄ minor: & nō solūz x̄pus induxit p̄ se sanctos hoies ad igressum huius religionis: s̄ p̄mittētes intrare & postea nolentes seu diffidentes grauit̄ puniuit. Vt p̄ ex multis. ¶ Nam Parisius quidam clericus ordinem fr̄m minorū p̄misit intrare: sed postmodū pingui quadā habita p̄bēda intrare omisit. Et cū fere p̄ mediū annū in sua eēt ecclesia: isfirmatus est grauit̄: & cū p̄ fr̄s ad confessionē faciēdam iduceret: R̄ndit q̄ dānatus erat: q̄a x̄p̄s uiderat dñtē sibi uocauit te & renuisti: & iō uade ad penas inferni: & statiz miser hoc dicto exp̄rauit. ¶ Carnoti qdā i theologia maḡ: uoto duz ordinē minorū deberet intrare & disserret: ter ad scaccos ludēs fuit diuinitus obcecat: s̄ i uoti reiterationē a deo illuminatus fuit & b̄tā uirgie: s̄ tandē ordinē intrauit. In quo cū segniter uiueret b̄tō Frāncisco in uisōe sibi apparēte: & q̄ eū portaret mandante: cū per tubas eum traheret & caput p̄ terrāz qd

dicta uisio importaret: a quodam fratre premonitus uitam in melius comutauit. ¶ Scolaſticus quidam Parisius fieri frater minor uolebat: & iam tunicas fieri fecerat: sed hora introitus retrocedebat propter tepiditatem: Qui in uisione a diabolo captus: cum suis operibus coram xpo est plectus: Qui tamen cepit clare dicere Dñe miserere: cui xps uis facere quod promissum & fiet tibi miser cordia: & ille respondit quod libenter. Post multas diaboli uexationes tandem plectus est in caldaria pice & similibus plenam: ubi uidebat quod caro eius ab ossibus separaretur: quod euigilans inuenit se anxiatum & doloribus plenum: & ueniens factus est frater minor ut promiserat. ¶ Dñs Arnaldus de Asseduno baro in puicia: cum filium non haberet: Votum beato. F. emisit: quod si daret ei filium masculum quod faceret eum fratrem minorem: Qui compos uoti: cum alio filio non haberet: & ex hoc eum fratrem minorem facere prolongaret: morte superueniente decessit: sed uoto ipso iterato de faciendo eum fratrem minorem: illico a beato. F. resuscitatus: factus est frater minor. ¶ Idem per omnia accidit de quodam nobili de marchia: quod dum filium non haberet: emisit uotum beato. F. quod si filium ei daret: faceret eum fratrem minorem. Quod dum obtinisset & uotum diserneret implere: puer infirmatur grauissime: & tunc pater uotum iterum si liberaret: quod faceret eum fratrem: statim liberatus: non tamen factus fuit frater. ¶ Idem infirmatus tertio uotum emisit: & puer liberatus: sed cum eius indutius prolongaret a patre: tertio infirmatus mortuus est. Qui corpus accipiens filii ad locum portauit fratrem: Et dum in ecclesia esset: & beatus Franciscus eum nasci fecerat: & iam totiens liberauerat deprecaretur: ut eum resuscitaret: & uotum implendo cum fratribus remaneret: puer reuocatus a mortuis: & statim sine mora frater minor efficitur a patre. ¶ Pater quidam Gerardus de Boncomitibus: ter a patre diuersis ex causis de uotum quod eum faceret fratrem minorem: patre mortuo: cum ipse sciret se uotum beato. F. ut eius esset frater: & ipse hoc participes uxorem accepisset: cum eam deberet ducere die quadam dominica: die iabbati precedente decessit. ¶ Apud ciuitatem massae maritimae in puicia Tuscia: Quidam cinis Thadeus cuius uoluit: tempore secunde pestis que fuit. M. ccc. lxxiii. cum filium haberet ex peste morientem: ne eum mori uideret: & ad locum fratrum deuenisset: inducit eum ut eum deuoueret beato. F. quod si eum liberaret fratrem faceret: quod & fecit: ter ad altare conuentus accedendo: mirum uoto facto statim filius qui laborabat in extremis: omni infirmitate depulsa: sanus surrexit. Qui uolens beato. F. decipere: induit eum habitum ordinis & presentauit fratribus coram altari: & statim amoto habitu filium reduxit ad domum: nec fecit eum fratrem ut uouerat: sed hunc dei iudicium apprehendit. Sequenti anno in uigilia beati. F. ipse Thadeus decessit: filius enim anno sequenti post patrem. In uigilia obiit beati. F. & in anno sequenti a morte filii: una filia que remanserat in uigilia beati. F. mortua est: & sic de eius Thadei domo nullus remansit: & hoc adeo notum fuit in dicta ciuitate: ut plures mulieres que uotum fecerat deponendo filios in ordine: statim ponerent timore preceptorum prostrate. Multis aliis signis nonnullos deus pu-

niuit: quod hunc ordinem iuxta deo promissa non intraret. ¶ Christus super ab ordine recedere uolentes diuersimode terruit & monuit ne hoc ullatenus exercerent. ¶ Quidam nouicius tempore beati Francisci tentatus de ordine exire uoluit hoc facere cum licentia beati Francisci. Sed beatus Franciscus noluit sibi licentiam dare sed oppositum suggererat dicens: quod Christus eum a miseris mundi clementer eripuerat: quare redire ad mundum non debebat. Nouicius iuit ad papam: sed papam licentiam sibi dare noluit. unde desperatus de ordine recessit: Et cum iret per uiam solus inuenit quendam hominem nudum & uulneratum: sicut fuit Christus in manibus & pedibus & latere: & uulnera ipsa sibi ostendebat: & uidens ipsum interrogabat dicens. Quis es tu: & quomodo accidissent tibi uulnera ut Christus? Respondit. Ego pro te & humano genere sic uulneratus sum. Tunc ille. Ergo tu es Christus? & Christus. Tu uis me derelinquere & mundo adherere: uide uulnera mea que pro te passus sum: & quotiens a diabolo tentaris & pateris aliquid quod tibi displiceat: ad ista uulnera respice: & statim confortaberis. Quibus auditis confortatus uenit ad beatum Franciscum: & procladens ad eius pedes ueniam petiit: & omnia que sibi acciderant enarrauit: deinde in ordine bene & laudabiliter usque in finem perseuerauit & uixit. ¶ Vni nouicio Parisius ordinem exire uolenti: sed differenti monitis magistri usque ad pascha. In parasceue psalterio lecto cum obdormisset: Christus denudatus cum cruce in humeris apparuit. Et dixit huic nouicio. Non mihi compateris? Respondit ille: quod sic: & uolebat eum ad lignum crucis ferendum iuuare: & Christus posuit super eum lignum crucis dicens tene & porta: quia si usque in finem portaueris saluus eris. Et tunc dictus nouicius euigilans totus est confortatus: & a tentatione illico liberatus: & in ordine remansit & bene finiuit. ¶ Nouitius alius fuit Parisius qui propter ordinis rigiditates: ad alium ordinem transire disponebat: & cum ante altare maius dominum oraret attente & deuote cum lacrimis: ut sibi ostenderet si eius exitus domino displicebat: dum sic oraret uidit Christum de pixide ubi erat corpus domini exire: & ad ipsum accedere: & uulnera sua omnia demonstrare dicens respice fili que & quanta pro te in corpore meo portauisti & sustinui: & tu leuia & salutifera pro me sustinere formidas: que si pio oculo consideraueris: omnes asperitates & labores ordinis tibi dulces & amabiles uidebuntur. Quibus dictis Christus ad locum suum. s. pixidem redire uidebat. Frater uero ad se reuersus sensit se subito renouatum & liberatum: & non solum asperitates communes ordinis libenter portabat: uerum etiam grauiiores quotidie renouabat: & cum sancto fine in ordine terminauit. ¶ Quidam frater Petrus de Castro sancti Henrici provincie pennensis: tempore beati Francisci cum auidere cuperet uisitare parentes: nec a ministro posset licentiam obtinere dixit. Vadam & uidebo quis me retinebit: & statim a loco recedens fratribus: a fratribus isegitur: & ut reuertatur exorat: sed nullatenus acceperit. Et ad quendam ueniens exitum uiarum:

vehementē a ſōno arripitur: Qui reſiſtere ſōno nō ua-
lens in terraz cecidit & dormiuit: & ecce beatus Fran-
ciſcus adhuc uiuens & in remotis agens: dormiēti ap-
paruit dixitq; ei. Quare tu obedientie iuguz fregiſti?
Reuertere ad fratres tuos: diſſimulāte at illo nec redi-
re uolēte. Btūs. F. uirga quā manu tenebat: reuientem
pculſit. At ille dolore uulnerū fortiter excitatus: que-
z in corpore ſentiebat ad frēs illico ē reuerſus: & frater
na compaſſiōe recepit: qd ei p uifionē origerat fratri-
bus enarrauit. ¶ Eſt Ioānes de Fulgineo ſtans in loco
ſeti Terētāi iuxta mōtez Syraſtim: tētatus ab ordie
diſpoſuit exire: Et de dicto loco recedēs ut Fulgineū
rediret puenit ad locū mogliani iuxta Tiberim: & cū
a dicto loco abiſſet & collē quēdā in itinere poſituz
aſcēdiſſet: totā uallē uidit uelut locū ſanguie repletā.
Quo miraculo territus: ſupueniētibus ſtribus eū ad lo-
cū reducētes: puia accepta in ordine pmanendo bene-
uixit. ¶ Duo locū ordinē minorz itarūt: ſz unus ſpiri-
tu agitatus maligno alteri dixit. Tu pmiſiſti mihi ad
ſeculum redire ſi mihi cē frēm nō placeret. Ego nolo
ampli⁹ eſſe Ff. Cui ſocius rñdens: q aliquātulū diſſer-
ret eū rogauit: & cū ille feciſſet: tādē ſupatus tētatiōe
oīno abire uolebat: cumq; ſocius diceret intremus ec-
cleſiā: & rogemus btām uirginē & recedemus: annuēs
ille cū ſocius añ imaginem uirginis ſe poſuiſſet: & p
ſocio cū lachrimis oraret: uidit ipſe ſocius q exire uo-
lebat btām Frāciſcū lachrimas diāi fratris colligētē: &
offerētē in uafe beate uirgini: ſupplicās ut eius preces
exaudiret: Que oīa dū pfatus uidit: omni tētatione li-
beratus: ſtatim laudabilē i ordine pmāſit. ¶ Quidā iu-
uēis ualde notabilis & delicatus uēit ad ordinē: Qui
habitu frūm indutus: poſt aliquot dies diabolo illigā-
te cepit in tanta abominatiōe hēre habitū: q uidebat
ſibi portare ſaccū uiliſſimū, uñ ſcīn eſt q creſcēte reli-
giōis faſtidio: redire ad ſeculū oīno delibaret. Ei⁹ ma-
giſter docuerat ipm: ut cū trāſiret añ altare conuentus
ubi corp⁹ xpī ſeruabat: genuſclecteret & diſcoopto ca-
pite & cāzellatis māib⁹ ſe inclinarēt: cū nocte illa qua
de māe recedere uolebat pdicta feciſſet: ſtatiz ſuit ra-
ptuz in ſpū: & oīſa ſuit ſibi uifio mirabilis. Naz uidit
qñ ſignā multitudinē corā ſe pceſſionalit cecidentē &
trāſcātē. Oēs aut qui in illa pceſſione erāt ibāt bini &
bini: & erāt ueſtiti ornatiſſimis & pciōſis diaſpib⁹: fa-
cies aut corz & manus & qcqd apparebat de corpore
ſole ſplēdidus radiabat: & ibant cum cārico & iubilo
angelorū ſolēniſſime & dulciſſime decantando: inter
quos duo notabiles p ceteris añcedebant: tāta clarita-
te uallati q mirādū ſuporē aſpiciētib⁹ igerebāt: & q
ſi circa finē pceſſiōis pdictē uidit etiā quēdā tāta glo-
ria decoratuz: q uidebat quaſi miles nouus ab oībus
honorari. Predictus aut iuuenis cū hoc uideret & ne-
ſciret qd eſſet: & cum ſampceſſio dicta quaſi trāſiſ-
ſet: extremos interrogat: ut qui eſſent hi ei indicārēt:
Illi aut ad ipm facies ſplēdidiffimas cōuertētes dixe-
runt. Nos oēs ſumus frēs minores: q uenimus modo
de paradifo: & cuz ille quereretur. Qui eſſent illi duo ce-
teris clariores. Rñderūt q erāt btūs Frāciſcus & bea-
tus Antonius: ille aut ultimus ſic honoratus erat qdā

Ff nouiter mortuus: quē quia ualēter oīa tētationes
pugnauit: & uſq; in finē perſeuerauit in iſto ſancto p-
poſito: ad gloriā cum iſto triumpho pducimus. Iſta ue-
ro ueſtimēta diaſpidū que nos tam decora portamus:
data ſunt nobis ppter alpas tunicas quas in religione
patienter portauimus. Et glorioſa claritas quam tu ui-
des: data eſt nobis a deo ppter humilē pñiam quā fe-
cimus: ppter ſctāz obiam caſtitatē mūdifiſſimā & pau-
ptatē quā uſq; i finē mēte hilari ſeruauim⁹. uñ fili nō
ſit tibi duz ſaccū nre religiōis tam fructuoſum defer-
re: Quia ſi in ſacco beati. F. amore dñi noſtri Ieſu xpī
mundum ſpnēdo: carnē mortificādo: & oīa diaboluz
dimicādo: uirilr te habebis: nobiſcum ſimili ueſte ful-
gebis. Quo dicto iuuenis in ſe reuerſus: confortatus in
dño: oēm tētationē abiciens: aſpites ordinis ut deli-
cias reputans in ſcā uita ſiniuit. ¶ Magi in theologia
Parifiuz ordinem nrm itrauit: q matris elemoſinis nu-
trit⁹: ab ipſa iducebat ad exitum ordis ut ſibi ſubue-
niret: & cum iam de egreſſu deliberaſſet in orōne p-
ſtratus añ crucifixū duz diceret q rōne matris oppor-
tebat ipm xpī dimittere: uidit de uulneribus crucifi-
xi ſanguinē emanare: & uoces audiuit dñtem. Ego te
charius nutriui q mī & iſto ſanguie te redemi: nec me
debes ppter mīem dimittere: ſupefactus tam de ſan-
guine q de uoce remanſit in ordine: recordans Ieſus il-
lud euageliū: qui amat pēm aut mīez pluſquā me nō
eſt me dignus. ¶ Frater qdā tētabat exire ordinez: cui
apparuit btūs. F. quadā nocte cum multitudine maxi-
ma demonum: & dimiſſis demonibus extra locuz ſan-
cte marie de angelis: ipſe beatus. F. locū itrauit: & ira-
tus uocauit frēm & alios antiquos dicēs. Quō ſeruāt
frēs regulā & religionē nram: & reſpōdēs q male. Di-
xit btūs. F. Quomō uos de his nō dicitis ueritatē. Re-
ſpōderūt dñtes. Pater min⁹ bene ſeruāt & nos palpa-
mus eis dicere ueritatē. Sanctus. F. dixit ſurgite & lo-
cum circuite: & quos iueneritis regulam & ordinē nō
ſeruātes capite & ducite demonibus illudendos q fo-
ris ſunt: ſz & uos nō effugietis qn dignas plagas reci-
piatis: & cū in frontibus appareret q nō eſſent regu-
le obſeruatores: capti ſunt demonibus traditi: & mul-
tipliciter cruciati ſunt: & ſic ēt frater ipſe tentatus de-
monib⁹ traditus ē. Qui nec rugitu nec ſupplicatione a
beato Francisco eſt dimiſſus: ſed laniandus eſt demo-
nibus exhibitus. Qua uifione poſtea in ordine permā-
ſit. Quidam nouici⁹ tentatus de ordine exire: dū mo-
nitu magi plagas xpī & paſſionēz cogitaret: & ſic ſa-
ciēdo obdormiſſet: uidit xpī cōndētē ſibi uulnera ſan-
guinē diſtillātia inuētē: q ipſe nouici⁹ renouaſſet ei.
Quo cuiſilātē oīs tētatio abſceſſit: & ipſe i ordine p-
māſit. ¶ Quidāz iudex ualde frigidus q pellib⁹ multi-
plicibus utebatur in capite & in dorſo: diuina iſpirā-
tione ordinem itrauit minorz: ſed cum ſe uideret abie-
ctum & gloriā ſecularem amiſſiſſe: egredi de ordine
fuit tentatus. Qui in uifione cum uidiſſet turrū ebur-
neam ualde pulchrā & ipſam cuperet ingredi: nec
circuendo hoſtium inueniret: uidit fenestrā in altitu-
dine turris: & faciem quādam gratioſam que ſibi di-
xit. Quod nullus poſſet iſtam turrū intrare: uñ hu-

milis & abiectus. Quo audito tentatio cessauit: & ad meliora profecit. Alia uice uidit Christum quosdā frēs uisitantes: & quosdam non: & cum ipse quereret quare non omnes uisitet. Respondit xpus ego uisito me uisitantes: Me uisitant orantes. Ex predictis apparet qd xps crucifixus spālī affectu ordinem hunc dilexit: dum se nō solum btō. F. in forma crucifixi pluries exhibuit: S; & ab ordine egredi appetentibus in forma crucifixi plagatus se ostendit. Et sic pfatis pēfatis p3 qd xpus ordinē hunc semp dilexerit & diligit. ¶ Septimū est qd xps multis singularib; hoībus hūc ordinē decorauit: p3 in sanctis frīb; regib; pōtētib; & Cardinalibus: & aliis tam lfatis q̄ nobilibus: ut dictū est fructu pcedēti & cōformitate. ¶ Octauū ipm ordinē usq; ad iudiciū ppetuādo. Nam teste Ioachim & aliis ut dictū est supra cōformitate pma: usq; ad diē iudicii aliis ordinibus deficiētibus perseverabit. ¶ Id ip3 btūs. F. habuit per angelū. Primo dū staret in quodam loco & sequēstratus a frīb; oraret: supueniente hora comedēdi: Frēs miserūt ad ipm unum frēm: Cui btūs. F. manu anauit ne ad ipm iret: & cū iterato misisset ad eum dictūz frēm: btūs. F. gaudens & exultans uocauit euz dicēs. qd causa quare sic gaudebat erat: qd q̄tuor de qbus fuerat sollicitus: sibi tunc dñs reuelauerat. Primū qd nullus qd moreret in habitu eēt dānatus: Quod debet itelligi pie & sane. f. cū obseruātia regule. Scdm qd ordo multos debebat hēre impugnatores: s; finalit oībus pualebit & pualet: & pax duraret īsultatores. Tertiū qd q̄to plures essent frēs tāto eis dñs habundātiū pvideret. Quartū qd pfessio īrūm duraret usq; ad diē iudicii. ¶ Scdo dū esset in mōte Aluerne idem dixit btūs. F. fratri Leoni se habuisse a xpo: imo ipse. Btūs. F. mādauit fratri Leoni ut lapidē unū pmo aqua scdo uino tertio lacte quarto balsamo lauaret: & cū ff Leo diceret qūo posset hēre balsamū. Beatus Franciscus intulit: qd iō hoc dicebat: qd xps sup illū lapidē federat: & quinq; sibi dixerat s; unū nolebat dicere: dixit sibi alia quatuor. u3. Quod religio & pfessio frūm minoz non deficiet usq; ad diē iudicii: & durabit in seculū seculi. Scdo qd nullus male uiuēs in ordine poterit in eo diu pmaere. Nullus. n. poterit stare in ordine in pctō mortali: aut. n. cōfitebit aut egrediet. Tertiū qd nullus ex industria psequens ordinē diu uiuet. Quartū qd q̄cūq; ex corde ordinē dilexerit q̄tūcūq; sit pctōr: tāde misericordiā cōsequet. Benefactores. n. n. remunerabunt in hoc seculo & in alio: & malefactores punient in hoc seculo & in futuro. Hec dixit. B. Franciscus fratri Leoni. ¶ Tertiū habuit pfatā btūs Franciscus dum oraret in sancta Maria de Angelis: ut reuelauit frī Rufino: & addidit unū aliud btūs Franciscus mai; pfatis. Quod in diē iudicii apparebūt frēs cū stigmatibus & in fine. Ltēpore antixpi hēbunt fratres q̄ plurimi stigmata. De perpetuitate istius ordinis p3 ex iam dictis p alloquutionē xpi factam btō Francisco dū frūm scandalis turbaret. uide supra. ¶ Nonum ipsi? regulā seruantibus & in ipso ordine debite statibus: uitam eternā largiēdo: & quia de hoc dicebat in duodecima regule additiōe sufficiat ad pns miraculūz

supradictū de uisiōe iuuenis nobilis: q uolebat ab ordine egredi: q multitudinē maximā uidit frūm: p ania fratris morientis euntē. Id ipm ostēdit opatio miraculorū sanctorū frūm: de quib; dictū est fructu & cōformitate pcedenti: que opatio gloriā arguit ipsorū. Hoc ipm pbo beati Francisci reuelatione per angelū eidez facta: dūz staret in heremitorio sancti Urbani: in qua plura cōtinent: aliq̄ pmissa: & nōnulla dicenda pbātia. ¶ Btō Francisco apparuit Angelus Dñi in spē fulgidā: & puilegia ac grās singulares regulā amātibus & seruantibus usq; in finē factas & cōcessas a deo in celis reuelauit ei: & animauit eū ad annūciādū fratrib; singularitatē glorie: quā pparauit dñs Iesus xps in celis uitā & regulā fidelī & deuote implentibus. ¶ Primūz priuilegiū. felicem & absq; impedimento & detentione penarū purgatorij euolutionem ad regnū. ¶ Secūdum cum xpi discipulis pclaras & lucidas māsiones. ¶ Tertium in pegrinatiōis huius exilio defensionem & ptectionē singularez ab insidiis demonū: & a lapsu pcti mortalis. Quartū iocundam & xpiformem habitationem xpi & spūs eius in animabus & corporibus pure & fidelī seruantiū eam. ¶ Quintū deuotionē ad ueros regule obseruatores: & ad regulā & religionē hūitibus: & ipsos recipientibus & eis benigne subuenientibus: augmētum bonorū grē & ptectionem ab aduersis & liberatiōz a pctis & in fine misericordiā & refrigeriū eterne quietis: si audierint eos & perseuerauerint in incepta reuerentia & dilectione usq; in finem. ¶ Sextum persequentibus & impugnantibus & odientibus ipsos: & eorū religionē & uitam: in pēsent priuatiō grē cecitas mentis ioclutio in peccatis amaritudo cordis & impietatis: & si nō respiciāt qd nō peniteant ante mortē: xpi maledictio & eterna dēnatio uenient super eos. ¶ Decimū ad ordinē & regulā afficiētib; misericordiā impēdēdo p3 ex premissis imediate & octauo. ¶ Undecimū circa finē unūz frēm su scitādo & stigmatizādo. De stigmatizatione fratrum dcm ē in octauo pcedēti. S; de uno fratre singulariter suscitādo: quasi in ultimo tēpore quidāz demon pandidit: exprimens sanctitatē. Beati Francisci & sui ordinis: de quo dicebat plene fructu & cōformitate. xx. Vnde per os cuiusdam mulieris demon a lucifero iformat; cuidam dño Bartolomeo coraz. xl. ps biteris multa & magna dicēs de beati Francisci sanctitate: demū ad ppositum loquēdo de fratrib; ordinis sic inquit. Cūq; ad hoc deducti fuerint ut a pristino statu quasi uideātur oīno excidisse: tunc surget unus inter eos de cuius industria & uita parua ante opinio habebatur: qui ad tantam perfectionem uirtutum assurgat: qd satis maiora faciet q̄ Franciscus. Huic uirgo frequenter apparens familiari alloquutione: de sua suorumq; fratrum ac ceterorū conuersatione recuperanda: iam quasi pedita perfectiōe instruet. deniq; due partes totius orbis uirorū ac mulierum in propriis habitantes domibus de consilio huius ordinis dignos penitētie agent fruet;. hec ait diabolus. ¶ Duodecimū contra antichristum ipsum ordinem opponendo. hoc ostendit Abbas Ioachim; ut dictū est supra cōformitate prima & fructu

Opponet enim se ordo iste contra Angelum mortis &c. un Frater Leo narrauit qd semel. Beatus Fraciscus surges de orone: uenit ad freres turbatissimos dicens. Ite ad seculum: dimittatis hitus: licetio uos: nolo facere ordine: nec uelle istum habitum iuenisse. Dñs. n. mihi reuelauit qd de ordine meo exibat antixpus & secta ei. Cui Fr Masse ualde prudens & pncipalis cõsiliarius ei. dixit Fr ora deũ ut tibi reuelat si est aliqd boni futurũ in ordine tuo. Nõne uides pomũ aliqñ totũ exterius putrefactũ: qd si tñ discõpiat aliqñ: interĩ? appareat bona medulla: quod cũ audisset. B. Franciscus dixit. Bñ placeat mihi qd dicis & sic facias. Cũ igit orasset sup hoc uenit letus ad freres dicens plus de bono qd de malo: dñs ingit oñdit mihi qd mali de ordine erũt antixpi: cuz secta sua: s3 boni de ordine meo destruẽt eũ & secta suam: & p eos postea ouertet totũ mũdus. ¶ Tertiu de cĩmũ ipsi? ordĩs iustitiorẽ. b. Fraciscũ sibi oformãdo: p iñpñssione stigmatũ & sup alios pĩnouẽdo & exaltando: & hoc ẽ signũ magnĩ amoris ad ordinez. caput ei? sic magnificãdo. ¶ Quartũ decimũ ipm ordine p aliis diligẽdo. Quod. b. Fraciscus cuidã fri referauit. Nã qdam Fr casu uenã pectoris sibi fregit: & cũ dolore pectoris & sanguinis p os emissioẽ p urimũ anxiaret: fecit se ad ecclesiãz deferri dicẽs uel ibi moriar: uel btũs Fraciscus me liberabit. ubi dũ deuote pcaret. b. Fraciscũ p altero pfatorz: Appente s. btõ Fracisco & manu tagẽte eũ: statiz reddidit eũ sanũ. Et cũ post sanitatem pceptã ipse. b. Fraciscũ interrogasset. Quis ordo esset deo magis accept? R.ñdit. b. Fracisc? dicẽs. Quod si multi mali freres nõ eẽt i ordine: nullus alius ordo deo magis placeret q ordo su? Tũc Fr dixit. b. Fracisco. In quo plus freres peccaret. R.ñdit. b. Fraciscus in ocio & murmuratõe. De dilectioẽ xpi ad hũc ordine. p3 supra ex dictis xpi ad ipsum. b. Franciscum & miraculis ostensis. Sic ergo apparet septimuz qd h ordo & regula a xpo est adamata.

¶ Quarto regula frũm minorz ẽ a calũniatib? de sensata. ubi est aduertẽdũ qd ut dcm est. Nulli psequĩti ordine uel q aliqd facere contra regulã psumpsit bñ sibi euenit. Quod multis exẽplis clariuit. ¶ Temporeb? nris dñs papa Urbanus. v. q iurauerat istũ ordine destruere: si ad seqns ocistoriũ uẽiret: statiz arrept? a malo iliaco isfra paucos dies decedẽs: ocistoriũ aliud nõ tenuit. ¶ Dñs papa Bonifaci? .viii. q bulas innumeras fieri fecerat oẽs eiũsdẽ tenoris: ut de friabus minorib? fieret: sic de tẽplariis: ut ordo ipe destrueret totus p orbẽ in una die: añq ipsas mitteret captus fuit: & oẽs dictẽ bulle p illos de colũna: in platea ciuitatis Anagnie obuste: & ipe dñs papa ifeliciter decedẽs sit. De aliis aut ecclesie platis hũc ordinez & spãlr. b. Fraciscũ corde amaricato. blasphemãdo: qũter diuina ultio ad ipsos se oñderit: qbuldã exẽplis est oñdendum. ¶ Oñsuz ẽ supra de abbate & epõ psequĩtib? ordinez & freres: q in iudicio in parte sinistra locati: Abbas p fratres minores a parte dextra est tract? & factus est Fr minor. Epõ uero dũ in pposito pmãeret: subita & eterna morte perit. ¶ Epõ Imole Fr dñi Roberti de Imola: q frũm locũ destruxit: subita morte iterũt. ¶ Prepo

Persequẽtes ordine atrociter puniti sũt

fit? mōtis uici de Pedemōtis: cū sūme p̄s fr̄es diligere: opōne cuiusdā sui famuli dilectionē in odiũ sic cōuertit: qd ei? psequĩtiōe fr̄es erat nece ut de dicto Castro abirẽt oĩo. S3 fr̄es ipsi ad br̄m. F. recurrẽtes: rogabāt ut de atroci uexatõe eos eriperet. Quod & sc̄m est. Nã de nocte ad iudiciũ diuinũ p̄posĩt? ductus cū famulo: cū snia contra eos daret. Btũs. F. prepositũ defendit: qd fuerat ordini deuotus: & si famuli iductioẽ hostis esset effectus. Vex snia stãte contra famulũ: decapitatus est: & cũ de sōnõ p̄positus surrexisset: famulũ suum diuinã snia decapitatũ iueniẽs: ipse statim fugiens ad fr̄es factus est Fr minor. ¶ Duo p̄bẽdati unus deuotus ordĩs: & alter hostis: mali tamẽ ambo: in uisiōe ad iudiciũ rapti: data snia hostis ordinis est decapitatioẽ snia mulctatus: & sic est postmodũ reus. Alter uero ob deuotionẽ ad ordinem & br̄m. F. a snia liberatus: factus est Fr minor deuotus & sanct? ¶ Gulielmus de sc̄to amore una cū multis magĩs Parisiẽsib? istũ insequutus or̄inẽ: reprobatus p dñm Alexandrũ quartũ in sua extrauagãte q̄ icipit. Nõ sine multa cordis amaritudine. Et in alia q̄ icipit Romanus pōtifex de summi aplatus specula. una cuz suis sequacibus: & tãdẽ malo sine uitam terminauit pĩtez. ¶ Multi etiã alii plati & Cardinales ad destructionẽ ordĩs attendẽtes: de quoz nominib? taceo: qd recẽter mortui sunt: parus tẽpore ab icepto i uita hac supstitẽs fuerũt: & uerificatũ est i pfatis qd dcm est btõ. F. & allegatũ supra. Quod nullus ex idustria psequens ordinẽ: diu poterit in hac uita manere. ¶ Plures et̄ seculares psequĩtes fr̄es malo fine decesserũt. ¶ Federicus ipator i cũdus qd fr̄es de regno Sicilie expulsi: ceruicali posito sup per guttur a filio suo naturali Mãl redo: excõicat? suffocati. ¶ Florẽtie qdã miles de Brixia Capitanẽ? quẽdã nri ordinis fr̄ez ihonestauit contra deũ & ueritatẽ: & ofirmatus in officio tot nephanda cõmĩsit: ut p florẽti nos ad carcerẽ iudicatus ppetuũ: ibidẽ ifelicissime & cũ magna miseria mortuus est. In morte ueniã petens a fratribus: & rogãs ut eũ amore dei deberet sepelire. ¶ Ff Agnellus De pisĩs minister p̄mus Anglie iniurio se repullus a monachis cuiusdã loci: diuino iudicio eadem nocte monaci oẽs occisi sunt: uno excepto qui se eis beniuolũ oñderat: ut habet Clari? in pcedẽti oformitate in caplo de puincia Anglie. ¶ Nobilis qdã iuxta Viterbiũ hũs Castrũ noĩe Nicolaus: iferendo scõfri Iunipero multas iniurias: postea captus a Viterbiẽsibus occisus est. De multis aliis possem exẽpla interre: que breuitatis causa dimitto.

T sicut de uultor extitit psequĩtiũ sic adiutor fact? est ordinez diligentũ iuxta supra posita beato. F. reuelata. ¶ Protectores tres successue iter alios & p̄mos habuit ordo nri: q uere fuerunt p̄res ordinis: & qd sic fuerũt deus ad culmen apostoli cum sublimauit. u3. dñm Vgolinũ ep̄m Hostiẽ. q fuit papa Gregorius nonus. Dñm Bñdictũ de Anagnia qui fuit papa Alexãder q̄rtus. Dñm Ioãnẽ Gaieranũ de Vrsinis q fuit papa Nicola? tertius. Nec dñs papa Alexãder: nec papa Nicolaus uoluerunt alios elice p̄fectores quo ad uiuerent: & si iuxta mortẽ papa Ni

Fauẽtib? ordinĩs min? bñdixit.

colaus cū summa deuotiōe & lachrimis fratrem suū
fecerit ordinis protectorem. ¶ Miles quidā deuotus
ordini & b. Frāscō: duz beatum Frāscū apud cēla
nū hospitio recepisset: reuelata eidē a. b. Frāscō mor
te: pñie fructus faciens: de hac uita gratiose decessit.
¶ Dñs Petr⁹ eps Rodonē. i. hispāia deuot⁹ ordini &
brō. F. mortu⁹ dū eēt trib⁹ dieb⁹: p. b. Frāscū prio ab
iferno liberat⁹. scđo p pñia reduct⁹ ad uitā corporis:
post uiginti dies de hac uita migrauit. ¶ Rex castelle
sancti⁹ tā deuotiōe ad ordinē: q̄ ppe mortē habit⁹ ordi
nis assūptiōe: a dñatiōe eterna est libat⁹: ut dñm est
conformitate pcedēti. Multos alios deuotōez sincerā ge
rentes ad ordinē de multis bonis in pñti repleuit &
in futuro. de qb⁹ in sequentib⁹ clare patebit.

T sic ordinē psequentes: sic & i regulā isurgē
tes pūuit: ut fuit secta fraticelloz: quoz. f. la
cob⁹ de Cēua puencie Ianue fuit caput. Hos
papa Ioānes uigēsim⁹ scđs in Decretali extrauagāte q̄
incipit glōfāz ecclesiā excōicauit: ut hereticos & extir
pauit. ¶ Silr frēz Vbertin⁹ de Casalipuencie Ianue: or
do cū suis scq̄cib⁹ puniuit: & ipse ut mēbz putridū dī
uisiōis & scādali: abscessus ab ordine: scūs est mōachus
alb⁹. Sic & nouitates facere i ordine psumates: diuina
ultioe sunt pcussi. ¶ Tēpore. b. Frāscī un⁹ ex sociis
uocat⁹. f. Ioānes de capella: q̄a iuēt abusu capelle &
ab ipa denoiat⁹ ē: ab ordine recedēs scūs leprosus: la
queo ut Iudas se suspēdit. ¶ Prim⁹ mīster Bononie dī
ct⁹. f. Ioānes de Lascaccia q̄ posuit studiū Bononie:
otra uolūtātē. b. Frāscī & corrept⁹ de hoc a brō. F.
iterato reponēdo studiū: ab ipō maledictus: statī cepit
febricitare: Et cū supplex eēt scūs. b. Frāscō p iternū
cū: rñdēs. b. Frāsc⁹ q̄ maledictiōez quā ei dederat:
dñs Iesus xp̄s in celo eā cōfirmauerat: q̄re erat maledi
ct⁹: qdā gutta de celo descēdēs sup corp⁹ ei⁹: ipz cor
rodēdo extinxit. ¶ Fī Helias scđs gñalis nouitatē fa
ciēs otra regulā ut frēs nō deberēt comedere carnes:
isup eqtādo pulcherrimū parafrēdū: & plā alia facien
do excōicāt⁹ a dño Gregorio. ix. & apostata adherēs
Federico ipatori. ii. in Sicilia obiit extra ordinē. ¶ Fī
Rainundus guaffredi de puicia otra puritatē ordis &
reglę isurgēs: absolut⁹ a gñalatu p dñz Bonificiū pa
pā. viii. miserabīlī & horribīlī expirauit & mlti sui se
q̄ces pexime mortui sunt. ¶ Fī qdā spūalis q̄ mutauit
locū a. b. Frāscō cōstructū: & fecit aliū locū i edificiis
sumptuosiorē: ab ipō. b. Frāscō rephensus fuit & pu
nit⁹. ¶ Fī Iuualis de Florētia q̄ fūdauit tā magnā ec
clesiā: sicut reuelatū fuit cuidā fri deuoto: hāc hz penā
usq̄ ad diē iudicii: ut duo malei sēp ei⁹ pcutiāt caput.
¶ Fī frēs ēt qdā q̄ habuerūt pecuniā cōtra regulā & ei⁹
abusū suo exēplo frīb⁹ oñdēst: sine cōfessiōe sacris &
ligua decessit: ut de ipsis dīcēt infra cōformitate. xvi.
¶ Fī frēs ēt nōnulli spm q̄rētes libtatis: ab ordie apostā
tates: dñres alios frēs dñatos & se iustos & scōs: cō
tūdie capiunt & oburiūt: nec de p mortē ipoz oñdit
aliqud miraculi: nec p tales. Sz qd dicēdū est de multis
platis q̄ in ordine isto fuerūt & sūt: q̄ morib⁹ & nulla
scā correptōe pmittūt cadere ordinē ab oi religiofita
te: credo q̄ mortuis de det ifernū: uel saltē eos maxi

mis puniat penis: Quia nōnullos eoz dire impñti pu
niuit. Et psumendū est q̄ de ultionum uindictā in eis
exerceat & faciat: & sic punient a dño & b. Frāscō.

Ono regla frūm minorz ē cōtra mūdi uicia &
mala ordinata. Vbi notādū q̄ ipa regla frūm
minorz ē totalr hois imutatiua & reuatiua.

Facit. n. q̄ hō deponat ueterē hoīem cū actib⁹ suis: &
nouū. f. xp̄m iduat cū actib⁹ suis p ipsi⁹ pfectā imita
tionē. Ad qd uidēdū ē sciendū q̄ in mūdo isto nihil bo
ni: ut dñm ē supra cōformitate. vi. iuenit: sz poti⁹ q̄qd
mali. q̄ppe in ipō repit. Cōtēpt⁹ dei. Inobseruatiā mā
datoz ei⁹. Carnis icēdiū. Auaritiē cupido. Derisio ser
uoz dei. Irreuerētia ad oēs. Infidelitas ad xp̄m. Affe
ctio seculi. Despectio paupis. Impatiētia ad tēptatio
nes. Laudis appetit⁹. Detractio praua. Delectatio i
munda. Vētris igluuies. Assidua iurgia. Vilipēsiō pxi
mi. Lingue pcacitas. Auiditas lucri. Inexercitatio ad
uirtutes. Tēporis amissio. Paupis odiū. Cōfidiētia uī
te. Opōnis recte desidia. Paruipēsiō celi. Terrēoz af
fect⁹. Dissensio i ouerfatōe. Hūilitatis despect⁹. Peti
defensio. Ascendēdi ābitio. De factis psumptio. Falsi
tatis sectatio. Inobia in iniūctis. Mentis elatio. Emu
latio. Fallacia. Inq̄tudo. Discrepatio. Vilū anxietas.
Indiscretio. Incōstantia. Inimicitia. Immūdicia. Alacri
tas in aduersis pxiimi. Cordis supbia: & redēptoris de
risio & despectio. His malis & innumeris aliis h mū
dus infelix & miser laborat. Qui ergo ab his uiciis cu
pit liberari: Hāc. b. Frāscī & frūm minorz regulā am
plexet⁹: & brachiis toti⁹ stringat amoris: q̄a ipa a pfa
tis totū hoīem liberat: & inmutat. ¶ I pla. n. ut p̄z ex
tēntis in ea: hoīem renouat & transire facit primo a
dei cōtēptu: ad xp̄i imitatiōez: i pncipio. n. reglę hētur
regula & uita minorz frūm hec est. f. dñi nři Iesu xp̄i
scm euāgelīū obseruare &c. ¶ Scđo ab inobseruatiā:
ad dei pceptoz impletiōez dicēs. Fī Frāsc⁹ pmittit
obiam & regulāz &c. ¶ Tercio a carnis luxu: ad eius
puritatem. iō dicit regulā: q̄ frēs uiuant in puritate &
obseruent castitatez. ¶ Quarto a cupiditate ad uolun
tariā paup̄tatez. iō sine ppo q̄libz pmittit uiuere hāc
pfitens regulā: & sic regla docet. ¶ Quinto a derisio
ne ad honoris exhibitōez: iō regula oēs fratres subi
cit: & respcū dñi pape & platoruz: q̄a uiuendo in obe
dientia. ¶ Sexto ab irreuerētia ad uenerationē: p
mittit. n. reuerentiā ex regula q̄libz Fī minor. ¶ Septi
mo ab inuēuatiōe xp̄i ad pfectā mundip ipso abdi
cationem: iō dicit regulā. Si q̄s uoluerit hanc uitā ac
cipe &c. ¶ Octauo ab affectu seculi: ad xp̄i uerā in
hesionem. regula dicit: q̄ uenientes ad ordinēz omnia
uendāt. ¶ Nono a pxiimi cōtēptu: ad ipsi⁹ subleuatiō
nē. regula mādāt q̄ debeāt oīa paupib⁹ erogare: ad or
dinem uenientes. ¶ Decimo ab impatiētia tentatio
nū: ad feruidāz macerationem. Regula dicit mollibus
nō indui: nec duas tunicas haberi &c. ¶ Undecimo a
laudis appetitu: ad sui despectionē. regla dicit q̄ frēs
uellimta possint repeciare de faccis & aliis petiis &c.
¶ Duodecimo a detractiōe ad oīum saltē uerbōtē
cōmēdationē. regula dicit q̄ frēs nō despiciāt neq̄z iu
dicēt hoies &c. ¶ Tercio dcio a praua mūdi delecta

Mala hu
ius mūdi.

tiōe ad laudis dei iubilatiōē regula dicit: q̄ clerici fa-
ciāt diuinū offm̄ &c. ¶ Quarto decimo a uetris inglu-
tie ad eius subiectiōē: & refrenatiōē regula dicit q̄
frēs ieiunēt &c. ¶ Quinto decimo a iurgis ad pacifi-
cam ouerlatiōē regula dicit: q̄ frēs qñ uadūt p̄ mun-
dū nō litigēt &c. ¶ Sexto decimo ab aliōz uilipēsiōē:
ad eoz charitatē & dilectionē. Regula dicit q̄ frēs
sint pacifici modesti m̄sueri &c. ¶ Decimo septimo
a ligue p̄acitate ad taciturnitatē. Regula dicit q̄ ho-
neste frēs loq̄ debeāt oib⁹ sicut decet &c. ¶ Decimo
octauo a pecunie acq̄sitiōē: ad paup̄tatis amorē. Re-
gula p̄cipit q̄ nullo modo denarios uel pecuniaz reci-
piāt &c. ¶ Decimo nono ab ocio ad op̄is laborē. Re-
gula dicit: q̄ frēs laborēt fidelit̄ & deuote. ¶ Vigesi-
mo a tēporis p̄ditiōē ad oñis feruorē regula dicit: q̄
frēs scē oñis sp̄m nō extinguāt &c. ¶ Vigesimo pri-
mo ab odio mēdicitatis. Ad paup̄tatis idē esse aman-
dū ualorē. Regula dicit laudādo paup̄tatē hec est illa
celitudo altissime paup̄tatis &c. ¶ Vigesimo scdo. A
p̄sidētia uite p̄ntis: ad dei desiderii & refugii. Regla
clamat fratres nihil sibi appropriēt nec domum nec lo-
cū &c. ¶ Vigesimo tertio a desidia ad bonū op̄ p̄ficiē-
dū & exercitiū. Regla dicit: q̄ frēs ire p̄ elemosina n̄
debēt uerecūdari &c. ¶ Vigesimo q̄rto. A paruipēsiō-
ne celestii: ad sup̄noz cogitatiōēz. Regula dicit. Re-
ges & heredes regni celoz &c. & hec sit portio &c.
¶ Vigesimo q̄nto. A terrenoz affectu: ad ip̄oz dereli-
ctiōē. Regla dicit nihil sub celo h̄re uelitis &c. ¶ Vi-
gesimo sexto. A dissensiōē aīoz ad benignā s̄l̄ coha-
sitationē. Regla dicit: ubicūq; sūt & se inuenerint fra-
tres &c. ¶ Vigesimo septio. Ab hūilitatis asp̄ctu: ad
ei⁹ amplexū ueraciter & acceptōēz. Regla dicit. Si qs
eoz in isirmitatē ceciderit &c. ¶ Vigesimo octauo. A
p̄cti defensiōē ad ei⁹ p̄priā cōfessionē. Regla dicit. Si
q̄ fr̄m istigātē inimico mortali peccauerint &c. ¶ Vi-
gesimo nono. Ab ambitōē ad sui p̄prii defect⁹ cōside-
rationē. Regla dicit: q̄ ministri sint serui oīz fr̄m &c.
¶ Trigesimo. A falsitatis uitio ad ueritatis professio-
nē. Regla dicit: null⁹ fr̄m p̄p̄o penit⁹ audeat p̄dicare
&c. ¶ Trigesimo p̄mo. A p̄sumptōē ad ip̄i⁹ decli-
nationē. Regla dicit: Frēs nō p̄dicēt in ep̄atu alicui⁹
ep̄i &c. ¶ Trigesimo scdo. Ab inobē cōsumacia: ad i-
unctoz exequutionēz. Regula dicit. Firmiter p̄cipio
fratrib⁹ ut obediāt suis ministris &c. ¶ Trigesimo ter-
tio. A mentis elatiōē ad sui uerā despectiōē. Regula
dicit. Caueant frēs ab omni sup̄bia &c. ¶ Trigesimo
q̄rto. A praua emulatiōē ad gaudiū de bono p̄ximi &
exultatiōēz. Regula dicit: q̄ caueāt frēs ab omni inui-
dia &c. ¶ Trigesimo q̄nto. A fallacia & dolo ad eius
detestatiōēz. Regula dicit: q̄ caueāt ab auaritia &c.
¶ Trigesimo sexto. Ab iēgitudine cordis: ad ei⁹ totalē
in deū p̄iectionē. Regla dicit: q̄ caueāt a cura & sollici-
tudine &c. ¶ Trigesimo septimo. Ab aīoz dissensiō-
ne: ad p̄ximi cōmēdatōēz. Regla dicit: q̄ frēs caueāt
a detractiōē & murmuratiōē &c. ¶ Trigesimo octa-
uo. A rex uiliū āxietate ad sui detestatiūz deiectionē.
Regla dicit. Frēs nesciētes l̄as &c. ¶ Trigesimo no-
no. Ab indiscretiōē ip̄atentia & incōstātia: ad patien-

tiam & tolerantia. Regula dicit: q̄ habeāt patientiā
in tribulatiōibus &c. ¶ Quadragesimo. Ab iracundiā
ad amicitia & inimicōz diligentia. Regla dicit. Quod
debemus diligere q̄ nos odiūt &c. ¶ Quadragesimo
p̄mo. Ab imūdiā ad aīe mūdiā & puritatē. Regla
dicit. Quod debēt orār ad deū puro corde &c. ¶ Qua-
dragesimo scdo. A delectatione in aduersis p̄ximi &
gaudio: ad ip̄oz in bono cōfirmatiōēz. Regula. Fra-
tres dirigit ad s̄racenos & alios infideles &c. ¶ Qua-
dragesimo tertio. A cordis elatiōē: ad uerā hūilitatem
seu hūiliatiōēz. Regula dicit: q̄ frēs sint semp subditi
& subiecti &c. ¶ Quadragesimo q̄rto & ultio a xp̄i
uite derisiōē: ad laudabilē xp̄i sequelam & exequutio-
nē. Regla dicit in fine. Quod scm̄ euāgeliū dñi n̄rī Ie-
su xp̄i qd̄ firmiter p̄missimus obseruemus. Ex qb⁹ p̄z
q̄ regula fr̄z minoz est cōtra mūdi uitia & mala ordi-
nata. Nā hoīez abducit a malo & ad bonū pducit: ut
p̄z ex p̄dictis. hoc p̄z in multis q̄ in seculo fuerūt p̄xi-
mi: & postea in ordine fuerūt sc̄ssimi. Sicut de trib⁹ p̄z
latrōibus oueris p̄. b. Frācisū: & de fr̄ Agnello sic a
b̄to Frācisū uocato: q̄ fuit latro crudelissim⁹. De fr̄
Gōsaluo q̄ fuit salui p̄uicie Castelle: p̄us pessimo ho-
mine & latrone & demū scō & sic de aliis: de qb⁹ di-
cet: sequenti fructu & cōformitate et aliquālī dcm̄ est
precedenti conformitate &c.

¶ Ecimo Regla fr̄m minoz ē p̄ hoīs ordina-
tiōē et in bono cōseruatōē dem̄ata et refera-
ta. hoc h̄z duas partes. priā q̄ regula ip̄a ē ho-
minis ordinatiua. scdo q̄ ē in bono cōseruatiua. prima
pars q̄ ip̄a sit ordinatiua hoīs p̄z. Ipsa. n. ordinat ho-
minē. Primo ad deū p̄ imitationē cū dicit. Regla & ui-
ta fr̄z minoz &c. Scdo quo ad data & cōt̄silia p̄ gra-
titudinē: et hoc p̄ officii exhibitōēz cū dicit. Clerici fa-
ciāt diuinū offm̄. Tercio quo ad extra p̄ p̄dicationem
cū dicit frēs p̄dicēt. Quarto quo ad itra p̄ cōpassiōēz
cū dicit. Si qs frater i isirmitatē ceciderit &c. Quinto
quo ad mētē p̄ paup̄tatē uolūtariā. Regula dicit. Hec
ē illa celitudo altissime paup̄tatis &c. Sexto quo ad
fr̄z p̄ charitatē cū dicit. Ubicūq; sunt & se inuenerint
frēs &c. Septio quo ad uerbū p̄ ueri exp̄sionez cū di-
cit. Quod sint casta & examinata eoz eloq̄. Octauo.
quo ad gest⁹ p̄ cōpōnē cū dicit. Quod qñ frēs uadūt p̄
mūdū nō litigēt. Nono. quo ad fidē p̄ stabilitatē cū di-
cit. Stabiles in fide. Decio. quo ad uitā p̄ exēplariatē
eoz dicit. Sit mites pacifici & modesti. Vndecio. quo ad
corp⁹ p̄ rigiditatē cū dicit. Quod ieiunent a festo &c.
Duodecio. quo ad illata p̄ tranquillitatē cū dicit. Quod
frēs debēt h̄re patiētiā i tribulatiōib⁹ &c. Sic ergo p̄z
quō regula fr̄m minoz ordinat frēs: quo ad alta p̄ re-
uerētiā: quo ad data p̄ gratitudinē: quo ad extra p̄ mi-
sericordiā: quo ad itra p̄ pietatē: quo ad mētē p̄ inocē-
tiā: quo ad fr̄z p̄ eq̄tatē: quo ad uocē p̄ puritatē: quo
ad actū p̄ religiositatē: quo ad corp⁹ p̄ feruoritē: quo
ad cultū p̄ fidelitatē: quo ad mores p̄ disciplinā: quo
ad ouerlatiōēz p̄ cōcordiā: ut merito. b. Francisc⁹ possit
dicere cuilibet fr̄i. illud p̄uerb. iiii. Viā sapiētiē docebo
te: & ducam te p̄ semitas eq̄tatis: & sic p̄z quō regula
ip̄a est hoīs ordinatiua. Scdo est in bono cōseruatiua.

In bono. n. seruat plura. u. sobrietate. hanc docet regula mandans fratribus ut ieiunent. Oratione cum dicit. Fratres illi quibus dedit dominus gratiam laborandi laborent. Aspiciunt cultus cum dicit. Fratres habeant unam tunicam nec mollioribus induantur &c. Inhibitione celsus cum dicit. Fratres nihil sibi appropinent &c. Raritate sermone cum dicit. Quod sint casta eorum eloquia. Vitiatione opportunitatis persone loci & temporis cum dicit. Quod fratres non habeant suspecta confortia. Oratione que est necessaria cum dicit. Quod faciant diuini officii & non debent extinguere spiritum orationis. Humilitate cum dicit. Quod ministri sint serui omnium fratrum. Paupertate cum dicit. Fratres nullo modo denarios &c. Prefata ergo cum hominem in bono seruetur & hoc prebeat ista sacra regula: merito ipsa est in bono conseruatiua. Est et ad perfectionem deductiua p. Nam ipsa regula. teste Honorio tertio & Nicolao quarto est regula Domini nostri Iesu Christi. Quare cum Christi perfecti sint opera: p. quod hec regula ad perfectionem ducit. hoc paruit in eis? obseruatoribus: quod uirtutibus? plenius miraculis clarissimis corroborantur. In signum autem quod hec regula sit Iesu Christi est quod Christus apparere dignatus est: & se ostendere in habitu fratrum minorum. Nam cum quidam desideraret deo seruire: & rogaret deum ut sibi uia ostendere dignaretur: & quomodo sibi preesse seruiret: Dominus autem Iesus Christus qui audit libenter preces bonorum: ostendit se illi in habitu fratrum minorum dicens. Qui estis? me sequi cupitis ueniat & talis mihi seruiat: & hoc dicto euauit ab oculis eius. Ipse uero cogitans & admirans de dicta uisione: cum nunquam aliquem fratrem minorem uideret: nec aliquid de eis audierat: fecit se de ordine cisterciensis: sed elapsis. xv. annis. Dominus Ioannes Gaetanus qui postmodum fuit papa Nicolaus quartus. Factus Cardinalis misit ad abbatem ubi prefatus erat: ut sibi aliquem mitterent suorum monachorum ad suam cameram custodiendam. Quod audies prefatus monachus rogauit abbatem ut eum mitteret: quod & factum est. Hoc. n. agebat quia uiderat quedam fratrem minorem & recordatus uisionis Christi operabat ordinem intrare quod euenit. nam dicto domino Cardinali eum iunxit: factus est frater minor. bonus & sanctus. h. recitauit papa Nicolaus ipse apud Surianum omnibus ministris ordinis in sui presentia constitutis. Verum & si regula h. sit ad perfectionem deductiua. In bono conseruatiua & hominis ordinatiua: factio tamen diabolica & opone: a multis fratribus male obseruatur. Attendentes. n. demones regule additionem & perfectionem: & promorum fratrum ad obseruandum eam seruientem amore. Tempore quo. b. Franciscus capitulum generale celebravit Assisi in quo fuerunt ultra quinquaginta milia fratrum: demones contra ipsos & ordinem congregationem fecerunt in hospitali cruciferorum de pariete in uia exstiti intra Assisium & sanctam Mariam de Angelis: ubi fuerunt. xviii. milia de monum. sicut ipsi postea retulerunt: & b. Franciscus fuit a deo reuelatum. Qui consilium pagentes contra fratres & ordinem: cum multi multa dicerent: Unus demon aliis astutior ait. Isti fratres qui nunc sunt adeo sunt seruientes in regule obseruatiua: quod nihil contra eos agere poterimus: sed modus dei cedi & destruendi ordinem ipsum est: ut inueniat aliquid contra quod nulla habeat uel prestat spiritum mali: hoc est autem ut inducamus eos ad induendum ad ordinem suum alios nobilium & magnorum: quos compellent nutrire deli-

cate: & sic ducemus eos ad carnalitates & laxationes. inducemus & alios plures qui non erunt tanti seruatoris & inducemus eos ad uiuendum laute & delicate induendum: propter quod contra ipsos habere poterimus uictoriam & triumphum. & ad deum istius demones omnes steterunt. Quod cognoscens. b. Franciscus in spiritu oblituit de tanta astutia demonum. Et multum contristatus uix uerbum dedit alicui pluribus diebus. b. Franciscus dicebat quod deus sibi reuelauerat quod ordinem suum ad priuam mundo dederat centum annis sicut archam Noe. Et tria genera hominum suum ordinem destruere & inficere debebant quantum in se foret. s. fratres generosi Studiosi & Pueri. Pueri. n. relaxarent regulam disciplinam. Generosi humilitatem Studiosi paupertatem. Et Frater Angelus dicebat: quod beatus Franciscus dixerat: quod male sentiebat de fratribus suis: quia oratio defecit in ordine: quia quando congregant fratres non loquuntur de deo sed de mundo & de mundanis. Et quia faciunt edificia excessiua: que uehementer displicent deo. Et quia charitas perit inter fratres. & diabolus loquens cuidam baroni de tertio ordine. b. Francisci exstiti. Inter alia de ordine nostro minorum loquendo ait. Ordo. b. Francisci: sed adhuc sit paruulus: tu tamen uidebis eum uehementer multiplicatum: & omnibus preualentem: quod sermo spiritalis nobis inestus: plures de nostris manibus eruent: & peximos peccatores ad salutem producent: nec a tempore apostolorum sustinimus ab aliquibus tale damnum. Nos autem ipsis potuerimus resistimus: & eis aduersari percurabimus: multa contra ipsos constituemus. Hoc autem nobis reuelatum est quod eos impedire non poterimus usque ad annos antichristi. Tunc redibit nobis preces: & omnia subuertemus. h. demon. Tamen mihi uidetur quod iam sit impletum hoc: & si ille iniquus antichristus nondum apparuerit. Et causa est quia prelati non faciunt seruari a subditis: nec ipsi obseruatur quod mandatur regula & nostri ordinis instituta. Insuper sunt illa in ordine de quibus Christus quesitus est fratri leoni socio. b. Francisci. u. quia dei beneficia non cognoscitis quod eis impedit: non tamen spiritualia: sed et temporalia. s. ne necessaria corpori: quia neque seminat neque metit: & tamen ipsos affluenter pascit & nutrit: frequenter murmuratio ocio uacat: & se ad iram prouocat: & ad amorem cito non redeunt: preces iniurias ut deberent. Hec Christus. & quia sic est: ordo noster in prefatis additionibus in talibus fratribus minime reperit: sed in aliis bonis fratribus quod regule obseruatiua predicta faciat: per omnia uerissime comprobatur.

Undecimo regula nostra non obseruatur? pena a deo est preparata. Cum. n. scriptura suadeat deo uouere dicens: uouete. addit & uotum pro sol uere dicens. Reddite. Ergo qui regulam minorum quod apostolica est & Christi ut superiora demerant: cum ipsam obseruare promiserit: profitendo deo & beate Marie & beato Francisco & omnibus sanctis: & toto tempore uite sue: & coram plebe & omnibus fratribus. uoto non simplici sed solenni: mixtum est quod frater paruipendat sic: quod deo tam uoluntarie ipse promisit sibi reddere per regule obseruatiua: & si quicquam eidem promiserit aliquid uult plenarie sibi pro solui: quanto magis ipse est Domino deo. Quare non obseruando promissa si dominus deus irascitur punit & subtrahit sua dona a nobis: non est mirum: imo mixtum esse debet quomodo ipse sustinet nos ipsum dependentes sperantes: & que eidem promissimus non solu-

uētes: s; quia deus ut dicit scriptura: est patiens redditor: est patiens in expectādo: sed redditor in puniendo & pmiando: quia reddet unicuiq; iuxta opa sua. Vñ nō immerito regulā nō obseruātes si puniat: & in pñti subtrahēdo grām dona sua & bona temporalia & penās corporales infligēdo: & in futuro quosdam puniēdo tēporalr ut in purgatorio: ac alios eternalr ut in īferno: nō est mīg: pñtīm cū homo spōte pagat talia: cuius oppositum faciēdo pculdubio uitam possideret eternam: put cuilibet pmittit pñtenti ut dicit statim. Quod. n. de? quosdā regulā nō obseruātes puniat eternāl in inferno: quibusdā subsequētib? demat exemplis. ¶ Cū frater qdam domesticus scō fratri Egidio diceret sibi Ff Egidii noua bona dico tibi: & Ff Egidius rñderet dicas: & ipse iqt. hac nocte ego fui duct? ad īfernū: & exñs ibi nullum frēm nři ordīs iueni. Respondit Ff Egidius clamās & dicēs. Bñ tibi credo & hoc dixit ter: & statim fuit raptus in se. Et ad se reuersus interrogauit Ff dicēs: qñ intelligit q nullus Ff sit in īferno? Rñdit. f. Egidius? nō descēdisti tm īfernū ubi sūt illi miseri q portāt tunicā frūz minorz & apparēt frēs: & ope sunt otarij. ¶ Ff qdam malus & prauus mortuus est de sero: & cū a frē alio corpus ei? custodiret: raptus in uisōe uidit dcñ frēm suis malefactis cōdezmari: & duci ad īfernū. Cūq; per demōes ad īfernū duceret. B. Frānciscus uocauit demōes dicēs: ducite eū ad me: Ego nolo q cū habitu meo ad īfernū ducat: & remoto caputō ab habitu: demōes ipsum ad īfernū deduxerunt. Sed cum Ff ad se redisset: & de uisione miraret: respiciēs corpus defuncti uidit caputiū a suo habitu remotū: quo pspēcto certificatus est de fratris dānatione: & uisionem quā uiderat fratribus enarrauit. ¶ Alium frēm in puincia Aragōie in uētū: cum que dam cōmisisset oīa deum & regulā: nec unq uoluisset commissum pētm oīterī: diabolo apparēte ī spē humana: & ducto ad caplīm p plātū: & dum dixisset plātus si quē haberet sui iuris ipsum asportaret: diabolus dētm frēm corā oībus accepit: & ipsum cū corpore & aīa ad īfernū portauit. ¶ Marīlie āno quodā custos & lector dicti uētus fuit mortui: de qbus qdam Ff de uotus q ad uisitādū corpus. b. Ludouici illuc accesserat: dum sero & tardissima hora oraret in ecclesia: talem uidit punitionē. uidit. n. portā ecclesie apīri: & sanctos martīres cōfessores uirgīes & aplos ordinate ecclesiā intrare: & q ad altare mai? accedētes oēs genuflectebāt: & corpori dñico in altari exñti reuerentiā debitā exhibebāt. Post h uidit multitudinē innumerabilē āgeloz duas pulcherrimas cathedras deferētes quas in bridella dicti altaris maioris statuerūt: deinde uidit xpm & mīez īdicibili gloria resurgentes: & post ipos ueniebat. Beatus Frānciscus cū innumerabili frūm multitudine totus gloriosus: & post ipos ducebant duo fratres. caputiū ān faciē & manus post tergū ligatas habētes: quos sequebant duo muli magni libris onerati. Christus & brā uirgo cum ad altare puēissent: se ad sedēdū in illis cathedris pparatis posuerūt. Btūs Frānciscus facta reuerētia. Christo & mři ad dexteram se posuit. Ff uero hec oīa uidebat: quia erat in choro ec

clesie. Cum autē frēs illi duo ducti fuissent ān xpm: dominus dixit brō Frāncisco. Frāncisce isti fuerūt de ordine tuo: iudicium exerce de eis. Et btūs Frānciscus coram oīb? Primo interrogauit custodē dicēs: cuius ordīs fuerit: & cum ipse diceret q sui. Btūs Frānciscus itez interrogauit. Quid uolunt sibi isti libri? Rñdit q fuerant ipsius. Et btūs Frānciscus fecisti inqt qd isti libri suadebāt? Rñdit q nō: & btūs Frānciscus tu ppetari? fuisti hñs hos libros: quia oīa regulā habuisti & tenuisti: nec id qd de? mādabat in eis pfecisti. Et ego inqt beatus Frānciscus ex parte dei pñs & dñi nři Iesu xpi filij eius ac spūs sancti Beate Marie & totius celestis curie & mea: te maledico: & ad īfernū te deputo: & statim terra se apuit: ipsumq; frēm cū libris & mulo de glutiēdo: ad īfernū transmisiit: quo iudicato: sic fecit p oīa circa aliū frēm lectorē. Quo facto oēs scī & āngeli cū summa deuotione & melodia cepunt cantare. Te deū laudamus. Quo finito uisio ipsa disparuit: & Ff qd uiderat aliis frīb? enarrauit. ¶ Quidāz frater minor fuit in puincia Anglie hñs grām raptus: & dum quadā die redditis gratis p prādio staret in choro corāz ministrō & frīb?: incepit plorare fortissime: & fuit corā pfatis rapt? minister hec uidēs frīb? mādauit ut oēs expectarent: quousq; Ff ipse a raptu ad se rediret. Quo reuerso & p ministrū interrogato p obedientiam ut quid uidisset ad fratrum hēdificationem diceret. Altrictus obedientia inquit. Ego fui raptus in celum: & uidi quatuor frēs ordinis nři p btūm Frānciscum mandato xpi indicari: qui hodie de hoc mundo decesserunt. unus habebat post se unam salmam magnam libroz: Alius habebat in dorso habitū pulcherrimū. Tertius habebat post se homines & mulieres & pueros. Quartus erat paup modicus & despectus. hos iudicaturus xpi mandato. Beatus Frānciscus primum interrogat cuius ordinis fuerit: & quid sibi uellet isti libri: et cū frater pñus diceret se sui ordinis esse: & libros pfatos habuisse ad studendū: & beatus Frānciscus. Fecisti ne qd dñus in pñctis libris mandat? & cum ille diceret q non: beatus Frānciscus ut pprieta rium maledixit: & ipse cum libris ad īfernū descendit. Secundus interrogatus a beato Frāncisco: cuius ordinis eēt: & iste assereret se esse frēm minorē. b. Frānciscus mētiris ait: quia frēs minores nō molli bus s; uilibus idui debēt: nec pñciosi ut tu. Et eidē maledicēdo ipsum ad īfernū direxit. Tertiū cū interrogasset modō iam dicto & quare hoīes & mulieres eum sequerent. Rñdit q in curiis eos iuuerat p eis aduocādo: & b. Frānciscus Ff minor nō d; eē aduocatus quia non ligent dictē regulā: s; d; eē in cella & plorare annos suos in amaritudine: & hūc maledicēdo in īferno reposuit. Quartū uero frēm cū interrogaret si eēt Ff minor: & ille audacter dixisset q sic. b. Frānciscus amplexando eū dixit: quia regulā seruasti & uerus Ff minor fuisti: intra in gaudiū dñi tui. Et h cū brō Frāncisco in gloria remansit. Hec sunt que uidi inquit Ff ille ministro. ¶ In puincia Sicilie extitit quidā Ff q cum multis esset honoratus officiis: ad cōgregādū pecuniā libros uestes & alia suum totū inflexit conatum: sed hic mortuus: cū

corpus eius a fratribus de nocte in ecclesia custodiret uidētibz p̄fatis custodibz. b. Frāciscus aduenit comitatus sancto Ludouico & sancto Antonio: & quilibet cereum unum accensum gestabat in manibus. Et cum ad feret̄z accessisset. b. Franciscus cum p̄dictis: defunctum ipse. b. Frāciscus interrogauit si fuisset frater minor. Respōdit. p̄ sic. b. Frāciscus dixit. Non dicas me p̄fem: quia filius meus nunq̄ fuisti: quoniam p̄misisti. s. sanctam paupertatem: obediētiā: & castitatem: custodisti: & illo dicēte q̄ nō. b. Frāciscus primo ad sanctū Ludouicum: qui eūz mita in forma stabat ep̄i: & dein de ad sanctum Antonium se uoluēdo. Quid inquit fiedum de isto qui regulam nō seruauit: Et cum ipsi diceret. Quid tu p̄ facies: quia tibi de ipso iudiciū est cōmissū. b. Frāciscus cū p̄fatis primo remouit capuciū ab habitu dicti fratris: deinde ad cellam dicti fratris p̄gētes: pānos: libros: & oīa alia que cōgregauerat accipietes: intactis celle clausuris ad ecclesiam p̄duxerūt: ubi corpus iacebat dicti fratris: & oīa iaciētes sup̄ eū corpus: ignem. b. Frāciscus apposuit: & sic res cum corpore ignis totum cōsumpsit. Fratres qui custodiebāt a longe stabāt stupefacti hec oīa cernētes. Cōsumptis oībus. b. Frāciscus cum sociis recessit: & frēs totum corpus p̄ter cineres cōsumptum iuenerūt: Qui deite guardianum excitātes a sōno: ad cellā eūtes dicti fr̄is clausuram intactā: sed oīa ipsius ānota iuenerūt & cōburnata: put̄ ilp̄exerūt frēs ipsi. ¶ Alius frater fuit qui isfirmat⁹ ad caput lecti triginta florenos posuit: nullo sciēte: nec ipso alicui reuelāte. Qui cum ad extrema uenisset q̄tuor demones in forma q̄tuor militum loricati adueniūt: Quos cum frater qui custodiebat eum uidisset: timore magno fuit concussus: & respectus ab uno eorū: semimortuus cecidit in terram: statimq; ut ualuit surrexit: & ad guardianum & frēs deite p̄perādo rem manifestauit & que euenerāt. Qui eūtes sic iuenerūt & uiderūt: & crucem ferētes cum aqua b̄ndicta & psalmos decātātes: cum ad cameram fr̄is uenissent: isperauerūt illis ut recederēt. Qui responderūt q̄ nolēbāt: quia aīaz dicti fratris egrediēre expectabāt. Et cū guardianus diceret q̄ se expropriauerat & fecerat q̄ frater agere debebat: dixerūt q̄ nō erat ueḡ. In cuius signum p̄cusserūt mūz ad caput lecti: & ostēderūt fratribz triginta florēos: quos ipse frater miser posuerat nec reuelauerat. Et statim frater spirās: eius aīam assuētēs: abierūt. ¶ In camerino puincie marchie quidā fuit frater q̄ excepto oīō minit̄eratus oīa alia officia habuit: sed hic cum esset cupidus & auarus: & pecuniā magnā cōgregasset: ut postea patuit: die quadā socio uocato in p̄pria cella mūz frangi fecit: cementū portare & lateres: ac socio emissio: in dicta aptura muri. cccc. florēos in auro posuit: & mūz ut primo erat refecit: hic grauiter isfirmatus: cum gratia recuperandi uires ad locum de trabe p̄xisset: ibidem aggrauatus pre solito: dum disp̄suisset camerinū redire: & sic faceret: duz esset in itinere: magis ac magis grauari cepit. Et cum ad finem appropinquaret: fratres qui erāt cum eo deponētes eum de iumēto: eūz nō essent ibidē alie domus nisi quarūdam meretricum: ipsum ponētes

in domo una p̄fatag: nō reuelata dicta pecunia: cū haberet secum fratrem quem int̄ime diligebat. absq; cōfessione & aliis sacramētis ibidē emisit ipm̄. In cella dicti fratris post eius obitum uox cōtinue erat: & si loquēs nō uidere dices. hic est hic est. Et quia frēs nō intelligebāt qd uellet dicere: tam timore q̄ uocis ipsius clamatōe in dicta cella nullus stare uolebat nec audebat. Sed cum frēs elemosinā dicti fratris q̄rerēt nec iuenerēt: socium eius una dierum uocauerūt dicētes si aliquid sciret. Et cum diceret q̄ nō: addidit. Ego semel uocatus p̄ dictum frēm fregi mūz: portauī cementū & lateres: quid pegerit nescio. Frēs hoc audiētes ad cellam ipsam eūtes: patefacto loco p̄ sociū: mūz rumpētes quadringētos florenos iuenerūt. Quibus repts statim uox que in cella audiebat cessauit. ¶ Quidam minister tūc existēs puincie marchie supradicti fratris pecuniā p̄ se accipiens: & cum multā aliaz haberet ac nōnulla cōtra regulā cōmisisset: isfirmatus in ripa trāsionis: cum de dicto castro ad mare p̄geret: ut ad locū de pisauro accederet sup̄ asino existēs impigēte asino in lapidē ipse frater cecidit: & priuatus ecclesiasticis sacramētis: statim obiit. De pluribus aliis diuersaḡ puiciarum exempla sunt plurima ad p̄positum. ¶ P̄fatis ergo & pluribus aliis de quibus esset nimis p̄lixū scribere: patet q̄ regulā p̄missam nō seruātes a domino puniunt in p̄senti & in futuro: & p̄ indispositionē hominis eūz mala uita precedēte: argui potest ipsos eternaliter puniri a diuina iustitia.

¶ Omulli uero purgatorij pena puniunt: q̄ & si deliquit in regulā: penitēt: & magis peccāt fragilitate q̄ malitia: nec eternaliter damnant. ¶ Ut enim fratri Corrado de offida sancto p̄ relaxatione tanta regule deprecanti xp̄us dixit. In ordine inquit tuo sunt aliqui q̄ seruāt regulā uolūtate & effectū: & illi statim uolāt ad uitā eternā. Alii q̄ seruāt uolūtate sed nō effectū: & illi purgabunt. Aliqui uero q̄ nec sic: nec sic: de quibus nō sit tibi cure: quia nec mihi est. dicit dominus. De talibus enim: quia in inferno deputant: cura domino nō est: quia in obliuione datū sunt deo. iuxta euāgelicā doctrinā dicētem. Amen amen dico uobis: nescio uos. & q̄ frēs sic purgent: & si pateat uerbo xp̄i: patet etiam exemplis. ¶ Quidā iuuenis frater minor socius fratris bonafinis cōfessoris sororū sancte Petronille de senis ad mortēz pueniens: rogatus a dicto fratre bonafine: ut post mortēz ad ip̄z rediret: & ille p̄misisset si domino placeret: q̄ isfra tres dies rediret. dum aut̄ frater p̄dictus eum expectaret isfra tres dies sub p̄gula frater mortuus adueniēs: eum uocauit. frater Bonafinis respōdit. Bñ uenias fili. Habuisti pauorem in tuo fine. Respōdit. magnū pauorez habui & magnā penam: sed. b. pater n̄r Frāciscus me defendit: & ecce ducit me ad paradysum. Venio enim de purgatorio. Et cum uellet frater Bonafinis plus sibi loqui: & eum interrogaret: dixit. Noli me hic tenere plus: quia cum. b. Frācisco uado in paradysum. ¶ Alius frater fuit Parisius: cui guardianus q̄ ipsum nutrierat existēti in puncto mortis mādauit tria: primū ut statim iret ad paradysum: secundū ut post mortē q̄citius ad se

reuertere. tertiū ut sciret quot aie in ipsi⁹ frīs egressu de mūdo exiissent: & quot i paradisu⁹ ul' purgatoriū ucl ad ifernū descēdissent: frater iose mortu⁹ post tres dies gloriosus tor⁹ rediit ad guardianū: & iterrogatus de mora: Rndit q⁹ sua obediētia: nō p alia uita: s; p⁹ senti ualebat: qre ipe n̄ statū euolauit ad celū: s; q⁹ ipe idigebat purgari fuit in purgatorio illis trib⁹ dieb⁹. is terrogat⁹ de causa. Rndit. Quia ego sciēs bñ cantare qñ alii frēs nō bñ cantabāt aliquat⁹ eos deridebā. qd de⁹ noluit ipune trāsire: s; q⁹ opleui penitētiā meā: mō ad paradisu⁹ pgo. De tertio de quo mihi iposui scias q⁹ bñ qñq; mīa aīaz i pūcto i quo decessi ego & ipse decesserūt: de qbus una iuit ad paradisu⁹: tres ad purgatoriū: de qb⁹ ego fui una. Reliq⁹ uero ad infernum descenderunt. & his dictis: disparuit. ¶ Alius frater q nō inclinabat se ad Gloria pñ. tali in purgatorio fuit punitus supplicio. Stabat enim sup unā altissimam colūnam & arcissimā in medio mari: & cētes in die & cētes in nocte inclinabat se: & sic stabat usque quo inclinationes omīssas ad Gloria pñ. psolueret: & dixit q⁹ talis inclinatio erat sibi penosa: quia semp putabat se casurū in pfundum maris. ¶ Quidā alius fuit frater: qui negligēs fuit in psoluēdo q̄ statuta sunt i ordine p defunctis fratrib⁹ dicēda: q post dies plures apparēs uni fratri socio: iterrogat⁹ de salute: Rndit q⁹ salu⁹ erat: s; i maximis penis. Et cū soci⁹ diceret. Nos dixim⁹ offm̄ & tot missas p aia tua: nōne pfuerūt tibi? Rndit q⁹ nō: q cū ipse nō psoluisset dū uiueret q̄ debebat p fratrib⁹ defunctis: de⁹ facta p ipso applicauit illis defunctis. Sed si deiceps frēs rogarēt p eo: tūc sibi ualeret. & his dictis: disparuit: & frēs p eo intercesserūt. ¶ Ff Corradus de offida scūs hō: dū quēdā frēm iuuenē isolētē suis monitis ouertisset ad seruandū regulā pmissaz: & iste icepsit: supraueniēte morte ad purgatoriū duct⁹ est. Qui diuina uolūtate ad ipz frēm Corradū reuersus indicauit se magnis penis esse subiectū ob negligētiā mādatorū regule nō impletorū. Et q⁹ p ipso deū oraret dicēdo aliqua pñ. Quod frater Corradus faciēs libēter: statim dictis pñ n̄. a purgatorio liberat⁹: ad gloriā pduct⁹ est. Apparitione multorū frūm defunctorū innotuit plurib⁹: Frēs negligētes in regule obseruatiā post hāc uitā penis magnis in purgatorio puniri. Ex quib⁹ apparet q⁹ nō seruanti⁹ regulam est pena & in pñti pparata & in futuro.

Vodecimo & ultimo. regula ipsa frūm minorum eā seruātes ad gaudia ducit beata. Istud p⁹ uerbo xpi Io. viii. Si qs sermonē meū seruauerit: mortē nō gustabit i eternū. & Io. xiiii. Si qs diligit me: sermonē meū seruabit. & seq⁹ caplo eodē. Si qs diligit me: diliget a pñe meo: & ego manifestabo ei meipsum. Et Io. xii. Vbi ego sum: illic & minister me⁹ erit. Cū ergo regula frūz minorū sit dñi n̄i. ut diē Honorii papa & Nicolai: ipsa in ipso sacro euāgelio: & uita xpi & exēplo aploz fundat⁹: qre ad ipsius obseruantia sequit⁹ regni post hui⁹ uite cursuz pceptio. Pauertatis est regnū celoz. Matth. v. Obediētie est regnū celorum. Matth. xvi. Si uis ad uitā ingredi: serua mādata. & ibidē. Ois q derelinquit domū &c. ppter

nomē meū: cētuplū accipiet & uitā eternā possidebit. Castis regnū dat celoz. Matth. xvi. Quia tales se castrauerūt ppter regnū celoz. Et cū pfata hac sacra regula minorū seruent: & habeant: & alia multa: merito seruati⁹ uita dat⁹ btā. In huius signū platus recipiēs ad pfessione: uoto emissio de regule obseruatiōe dicit pñtēti. Et ego si hec obseruaueris pmitto tibi uitam eternā. Et ideo bñ dicebat frater Egidius socio suo. A principio nec melior religio: nec expeditior religione frūm minorū apparuit. Et q⁹ sic sit: p⁹ ex dictis supra: q⁹ btō. F. dcm ē ab angelo q⁹ regule obseruatores hñt cū discipul⁹ xpi in celo pclaras & lucidas māfiones. In miraculis idulgētie. S. Marie de portūcula: siue de angel⁹ hñ: q⁹ demon p os cuiusdā mulieris noie Zātese dixit apud rauēnā p pf bñz Iacobū de bononia adiurat⁹ de btō. F. & regulā frūm seruatiū gloria. Quod btūs. F. cū fratrib⁹ suis uexillo explicato in celo: post aplos p⁹ cedit oēs scōs. q⁹ uero sic sit: patuit fructu pcedenti & oformitate: ubi de sanctitate: miraculis: & gloria trecentorū frūm ibidē narrat. Ff scūs Egidius ad celū p⁹ gendo nō solū gloriā obtinuit: sed oēs aīas de purgatorio secū ad gloriā traxit: ut ibidē supradictū est. Beatus. F. hāc grām a xpo habet ut eidē stigmata ipmē do reuelauit: q⁹ oēs aīas frūz soroz & alioz de tertio ordine suo: quolibet āno die sue mortis a purgatorio abstrahat: & ad gloriā pducatur. Sed quall⁹ pfati sancti regule ad lraz seruatores ad gloriā puenerūt: lōgū esset referre: s; sufficiat dicere de quibsdā aliis a pfatis: quia de aliis dictū est oformitate pcedēti. ¶ In partibus ultramarinis ciuitate antiochie erat quoddā monasteriū monachoz. b. Bñdicti in loco q dicit⁹ montana nigra: a ciuitate ipsa distans p octo miliaria: cuius abbas & monachi uitā. b. F. & frūm suoz qñ ad illas partes pñcādū gfa trāsiterat attendētes: diuino spū illā partē possessiones monasteriū pfarche tradētes: & locum p habitatiōe retinētes ordinē frūm minorū itrauerūt. Et cum in dicto loco tam ipsi q frēs de diuersis partib⁹ ueniētes dño deseruierūt: guardian⁹ dicti loci de sero tarda hora. s. dū tenebre essent: cū extra hostiūm esset: causa meditationis & orōnis: egressus: quia locus erat extra habitationē hominū positus: lucem celitus fulam pspexit: & cū ipsa luce multitudinē honorabiliū psonaz rubeis uestimētis idutarū: ac cereos magnos gestatiū manib⁹: corā se capitib⁹ iclinatis sibi reuerētiā exhibētū. Et cū d hoc miraret⁹: ecce alia turba prime similis ualde honorabilis cū uestimentis albi coloris: eidē capitib⁹ iclinatis reuerētiā exhibens cū candelis in manib⁹ pñsibat. Post quos & alii similes priorib⁹ albis uestimētis decorati cū faculis & reuerētiā icedebat. Hec dū nimis attonit⁹ miraret⁹ secū: ecce decē nimio fulgore lucētes uestiti rubeis: cū reuerētiā iam dicta: & candelis priorū uestigia sequebant⁹. Quib⁹ pñsitis: qā guardian⁹ nullū illorū iterrogauerat: cepit seipsum arguere. Et dū hec itra se tacit⁹ cogitaret: apparuit mulier quedā decora nimis claritate circūfuleta duob⁹ uiris comitata: quoz unus senior: alter iuuenis uidebat⁹: cereos gestātes i manib⁹: q sibi more priorū reuerētiā exhibuerūt. Que cernēs guardia

mus post dominā clamare cepit dicens. O dñā: adiuro te p eū q p nobis in cruce mortē sustinuit: ut mihi dicere digneris q sis: & hi q tecū sunt: & qd turbe pcedentes significet: & quo uadāt. Que gratioſo uultu & mature subridēs dixit. Ego sum m̄r Saluatoris xp̄i: & hic senior q mecū est: Petrus apl̄s & iunior est Ioannes euāgelista. Prima turba quā uidisti rubeis idutam martyres sunt. secūda cōfessores. tertia uirgines. Et de cem uiri quos uidisti quarto loco decē apostoli sunt. & iūis antiochiā p aia cuiusdā fratris tui ordinis: quaz cras ppe horam diei tertiā de corpore egrediētē alsumemus: & cum hac decora societate ad celi gloriāz pducemus. Et statim aliis octo diebus transactis huc ad tuum locum cum iam tibi mōstrata societate reuertemur: & aiam fratris hic morituri simili honore cōducēdo suo rēpresentabimus creatori eternālī iocūdan tem. & his dictis: statiz uisio disparuit. Ipse uero guar dianus in ecclesiam rediēs cum desiderio tēpus matutinalis officiū expectabat. Quo explero duos frēs aduocās eis p salutarē obediētiam inuixit: ut statiz irent antiochiā: & uiderēt si aliq̄s frater esset infirmus: ul in breui moriturus: nullo eis dato indicio uisionis. Et si quem inuenirēt: statim redirēt: & dicerēt ei sine mora. Qui statim parētes: de mane: antiochiā puenērūt: fratremq; iam in morte repierūt laborātem. Cuius cū finem expectarēt: ecce in ipsorū oculis quāsi circa horam tertiā debitūz humanitatis exoluit. Quo facto qui missi fuerāt: ad suum locum reuertētes: guardiano suo singula que uiderāt retulerūt. Qui mox fratribus suis oībus cōuocatis: seriem totam retulit uisionis prefate. Et adiecit qñ ipla m̄r Saluatoris sibi dixerat: q in octaua die aiam unius fratris in hoc loco morientis simili honore & reuerētia ad amena gaudia pduceret paradisi: unde fratres mei cum pura cōfessione & sūma deuotione & reuerētia: nos in his diebus specialit̄ pparemus: qā ex nobis: quis moriturus sit: nō accepi. Quibus intellectis & reuerēter auditis: oēs frēs una cum guardiano pura cōfessione: sūma deuotione: multarum lachrimarū effusione: iugiliis: oronibus: singul tribus: & ieiuniis se pparabāt ad mortem. Et ecce cum cētis fratribus sanis & incolumibus existētibus ita q aliquid uisionem p̄dictā iāz quāsi illusione putabāt: octaua dies aduenit: in qua guardianus p̄dictus cum deuotione: mane missa celebratā: dixit se capitis gratiam sentire dolorem: ac infirmitate crescēte: circa horam diei sextam: inter manus fr̄m reddidit sp̄m deo: cum societate p̄mōstrata celi ianuam ingressus. Ecce quāto honore & excellētia digni sunt qui in hac religione regulam seruātes mūdo corde & corpore deo nō deseruiūt. Nōne dictum est Paulo sup̄ius de nouitio nobili: qui abhorrebat ordinem & habitū: & q ui sione angelorū & b. Frāsc̄i cum multitudine fr̄m p quodam sancto fratre nouiter defuncto eūtiū: que ad gloriāz deducebant: cōfortatus: in ordine pmanit. ¶ Frater Petrus de assisio cum apud sanctū Leonardum: in loco fr̄ūz: qui sub pontoma diciū staret: nocte quadam in cōtemplatione existens: stellam radiētem mire uidit claritatis: & audiuit uocem se uocantem: ut

sequerēt: quod & fecit: & ductus est ad puteūz quēdā: de quo intolerabilis fetor exibat: & multos uidit ibidem iactari: & esse: quod horrens p angelūz ad loca amenissima est deductus: in quo multi erant cantes inter quos uidit in medio multos fratres minores iāz uiuos q mortuos: quorū carnes relucebant candidiores ceteris: & cum ibi uellet esse: ab angelo ide est ab ductus. post multa angelus ei dixit: q peccatū quoddam quod cōmiserat: in seculo cōfiterēt. Quod & fecit: & quod uiderat: fratribus enarrauit. Et quia hanc ultimam regule cōditionem sup̄iora clare ostendūt non est ad ipsius declarationē ulterius imorandum. Ex p̄fatis ergo duodecim cōditionibus patet quanta sit sacre regule minorū & ordinis sanctitas: altitudo: & excellentia. ¶ Et hinc est q dominus Vgolinus: qui primo fuit tituli sancte Marie cardinalis: postmodum ep̄s hostiensis: & demū papa Gregorius nonus ipsaz regulam & uitam. b. Francisci attendens ad locūz qui carcer. b. Francisci diciū: in quo tunc ipse. b. Franciscus morabat: existens adhuc cardinalis ex deuotione ipm uisitaturus psonaliter accessit. Quem cum. b. Franciscus uidisset: cepit fugere p abrupta montium: & cum cardinalis ipsum sequēdo a tergo finaliter repisset: pie & dulciter sibi dixit quare fugeret: cum cum sincerissimē diligeret & ordinem suum. Respondit. b. Franciscus. p̄r & dñe mi ego sic fugi: quia cū sum homo pauper & uilis & nihil: cōfundor q plurimum: q tantus dominus dignei tam humiliter me pauperculum uisitare. Cui cardinalis post magnū colloquium de diuinis dixit. Rogo te frater. F. p dñm Iesum xp̄m: ut indices mihi quid plus mihi expedit. s. uel sic esse in cardinalatu: uel esse in ordine tuo: dimissa seculi uanitate. Et uiuit dñs q illud quod tu cōsules mihi statim implebo. Cui sanctus Franciscus. Dñe mi. Vos estis homo magni cōsiliū: & potestis multa bona facere toti mūdo stādo in offiō cardinalatus. Vex. si ordinē intraretis: esset magna edificatio toti mūdo: & magna cordiū cōcitatō ad currēdū post xp̄m: cum etiam uos sitis magnus p̄dicator: p uīaz exhortationē multi ouerterēt ad xp̄m. uerūramen quia dñs quo ad p̄sens nō indicauit mihi: quod istorū esset melius: uobis nullatenus definirē: & sic eūz ne intraret ordinē in suspenso dimisit. Sed post in p̄cessu temporis. b. Franciscus sibi p̄dixit eum futurum summum pontificem: & sic euenit. Attamē hic p̄t̄ifex factus cum habitu: corda: & soleis sanctuaria p urbem uisitabat cū fratribus: & in cena domini habitu indutus faciebat mandatum: pedes lauando pauperum: imo q maius est: dum sic pedes lauaret: pauperes eum non agnoscentes repellebant dicentes. Tu nescis bñ lauare pedes: dimitte alios fratres mihi lauare: quod & p̄mittebat eūz summa humilitate. Iste papa fuit mirabilis regule cōseruator & defensor. Nā fratrem Helyam contra regulam agentem absoluit a generalatu: & in sui p̄sentia electus fuit frater Albertus de pis̄is: tunc anglie minister. Regulam ipsam pri mus ipse declarauit. b. Franciscum & b. Antonium regule obseruatores catalogo sanctorū ascripsit. De stig matibus priuilegium dedit. Fratrem p̄dicatoz ordinis

Eugenius noie oppositum de ipsis stigmatibus dicentem cōpescuit: Fratres ordinis defendit: & multis privilegiis ipsum ordinem decoravit. Perfectionem ordinis & regule etiam attendens papa Martinus cum habitu voluit sepeliri. Sic & plures cardinales: reges: duces: filii regum: barones: principes: comites: nobiles: & plebani: ut dictum est conformitate precedenti: regulam attendentes pfectissimam: eius observantia & reverentia ad deū in habitu frūz minorū trāsire elegerūt. Merito ergo ex p̄dictis Paulus clamat ad gal. vi. Qui cūq; hanc regulam sequuti fuerint: pax super illos & misericordia. Ipsam uero servantibus b̄ndictio dat. b. Francisci. non servantibus uero maledictio. Eius observantia dum uiueret sibi erat acceptabilis: & seruantes eam amoris intimi pio amplexabat affectu. ¶ Sicut ad quodam sacre theologie magro de almania ostēdit. Qui ad. b. Franciscum accedens ad sanctam Mariam de portuincula: post longam collationem quam habuit cum. b. Francisco: finaliter dixit cum multa reuerentia. P̄: p̄posui firmiter euangelium & regulam quam p̄misi: iuxta puram intentionem quā xp̄s p̄ te loquutus est usq; in finem cum adiutorio ḡe ipsius simpliciter & fideliter obseruare: sed unam ḡam a te postulo. Si diebus meis fratres a pura observantia ipsius regule declinarent: tantum sicut tu p̄ sp̄m sanctum declinatos p̄nuncias: q; de tua licentia & obedientia: solus uel cum aliquibus fratribus eam pure seruare uolentibus: possim a non servantibus eaz recedere: & eā p̄fecte servantibus adherere. Quibus auditis: ualde gauisus est. b. Franciscus: & b̄ndicens ei ait. a xp̄o & a me scias quod postulas tibi esse concessum: & posuit dexteram manum sup̄ caput eius: & dixit ei. Tu es sacerdos in eternum secundū ordinem melchisedech. Ostendens q; omnes p̄missiones sibi a xp̄o facte in illis finaliter compleant: qui regulam ad litteram simpliciter seruare studuerit. Nec fratres deberent scandalizari si uident aliqua fieri in ordine: sed debent facere sicut quidam nouicius fecit. ¶ Nam cū uideret & audiret quedā sibi grauiā: & male comederet: ac per hoc tentaret ab ordine exire. Inspiratus & illuminatus a xp̄o cepit intra se cogitare & dicere. Quare ad ordinē uenisti? Certe nō ut deliciose comederes: imo ut abstineres p̄pter xp̄z: & putabas tu nō audire & uidere que corpori multotiens non essent solacium? & ideo qn̄ male comedebat dicebat sibi ipsi. Ad hoc uenisti. Quando uero audiebat que grauiā sibi erant: dicebat. Quid ad te? Et hec scripta portabat i dorso. & sic fortis sp̄u factus est: & in ordine bonus frater p̄seuerauit. Et sic dicit regula: q; fratres nō scandalizent p̄pter peccatum alicuius: unusquisq; onus suum portabit. Et quia observantia regule tante est fructuositas: & cōsequenter stare in ordine in eius observantia: nullus debet uelle ab ordine recedere: sed deum rogarē: ut in isto ordine sua ḡra sinat dies suos terminare. ¶ Exemplo cuiusdam sancti nouicii rome in sancta Maria de ara celi existētis: cuius uita exterior erat abominabilis fratribus: quia interiorē eius uitam nō dum agnoscebant. Vita enī eius erat q; qn̄ fratres ui-

gilabant: ipse fingebat se dormire. & qn̄ faciebant aliquid seruitiū cōmune uel in cōmuni: ipse ibat ad cellam & uacabat. & qn̄ fr̄es dormiebant: ipse solus in ecclesia orabat. sed cum uenisset tempus p̄fessionis ipsius: & minister qui tunc erat frater Rainerius de piculominibus de senis intrasset capl̄m: & interrogasset fratres de uita & moribus ipsius nouicii: omnes dixerunt q; nunq̄ uiderunt peiorem nouiciū. Interrogauit autem magr̄m suū: qui dixit. Nescio p̄ de ipso bonum aliquod: nisi q; qn̄ cōfiteretur tantaz est lachrymarū: q; nō potest quasi cōfiteri. Tunc minister audiens hoc: dixit. Differat eius receptio aliquantulum. & uenit minister uno sero: & stetit iuxta cellā nouicii: & obseruabat eum. Qui statim dicto completorio: iuit ad cellam: & cepit stertere: & tñ nō dormiebat. Et fratres transeuntes ad cellam suam: & audientes eum: dicebant. q; bñ est correptus nouici? n̄: & quō bñ stat in orōne. Et minister omnia audiebat. Et uenit ipse nouicius in p̄funda nocte: dormientibus fratribus: & iuit ad orōnem in ecclesia ad imaginē quam pinxit sanctus Lucas de dñā nr̄a: & statim fuit leuatus in aera: & stabat cū brachiis aptis: & plorabat fortiter: & dicebat. Dñā mea: cui me totū dedi: nō p̄mittas me repelli de isto sancto ordine. Et duo angeli stabāt ad pedes eius: & colligebāt lachrymas eius: & ponebāt ad dñam: & dicebāt. Dñā: ne pereat petitio lachrymarū istaz. Et Dñā respōdit dicens. Fili: ne dubites: quia tu eris receptus: & p̄seuerabis in isto ordine bonus frater minor: & in fine p̄ducam te ad filium meum. Minister autē qui post eum latenter iuit: omnia que dicta sunt obseruabat. Et facto sero fecit pulsari ad capl̄m ut recipent ipsum: & dixit fratribus totam uitam ipsi: & recepit eum ad obedientiam: & rogauit fratres ne molestarent eum: sed p̄mitterent eum esse in sua uocatione. Et tunc fratres habuerūt eum in magna reuerentia. Quod uidens dictus nouicius iam factus p̄fessor mirabatur secūz dicens. q̄re isti fratres modo nō dicūt mihi iniurias sicut cōsueuerāt. Nolo stare in hoc loco: quia ut credo: notus sum eis: & dixit ministro. P̄: rogo q; eleuetis me de loco isto: & ponatis me in longinquo: quia hic nō bñ facio facta mea. Et mutauit eum minister: ac frater ipse p̄seuerauit in ordine: existens bonus frater minor. Multa alia possent dici & reduci ad regulam nr̄am: & ordinis cōmendationem: s; p̄missa sufficiant. Ex dictis apparet declarata scda pars fructus noni: & cōformitatis. u. Francisci regulator.

E duobus aliis regulis. s. sororū ordinis sancte Clare: & frūz de penitentia: tertii ordinis a. b. Francisci institutis & ordinatis: patet intuenti. q; sint p̄fecte & sancte: & in istis sororibus & fratribus tertii ordinis sunt effectus demonstrati: q; sint ad p̄fectionem deducti: ut fructus & cōformitas octaua p̄cedens de pluribus ostēdit. Nec de ipsis est in aliquo hesitandum: utpote quia sunt p̄ apostolicam sedem confirmate. Sic ergo. b. Franciscus est regulator. primo. s. fratrum minorū. scdo sororū pauperū. & tertio frūz de penitentia: quas regulas ipse instituit & ordinauit: iuxta quod de ipso cātat. Tres ordines hic ordinat. primū

q3 frūm nōat: minōz paupūq3: sit dñaz mediūz: s3 penitentiam tertius: sexum capit utrūq3. Vñ ad instar triuz ecclesiarum a. b. Frāscō reparatarum: & ppter uocem ter sibi factā a xpo e cruce de reparatione materialis ecclesie: tres ordines & regulas instituit: sicut patet ad oculū oībus xpīcolis. Ad laudē xpi. Amen.

¶ Decimus fructus & cōformitas est Iesus doctor mirabilis. Franciscus predicator. Expositio prime partis u3. Iesus doctor mirabilis.

Omnis Iesus nř Saluator: cū sit uerus magī: lux: splēdor: cādor: lumen: sol: ueritas: doctor: lex: & uerbum. Hinc est q nos placuit sua charitate illustrare p doctrine saluberrime informationem. Cum enī homo ex pccō multiplicē incurrerit ignorantiam. u3.

primo respectu credēdoz: quia noticia uere fidei hominibz generaliter nō patebat: & si aliquibus pateret in singulari. scđo respectu colēdoz: quia creatura & nō creator colebat. tertio respectu abhorrendoz: quia uicia pluq3 uirtutes homo acceperat. quarto respectu spernēdoz & contemnēdoz: quia mundalia toto affectu psequēbant: & se beatiores censebant de mūdanis plura obtinentes. quinto respectu acceptādoz: quia uirtutibus nullus inleruebat. sexto respectu sub iugandoz: quia uiam carnis & non spiritus quisq3 psequēbat. septimo respectu agēdoz: quia de mandato dei quo ad obseruantiā pagz: uel nihil curabat. octauo respectu dimittēdoz: quia illata nequaq3 dimittebant. nono respectu expiandoz: quia de penitentia pagenda non cogitabat. decimo respectu appetēdoz: quia diuina & celica nō anhelabant. undecimo respectu intelligēdoz. s. pphiaz: qz erant clausē: & nō intelligebant. duodecimo respectu bñficandoz: de quibus opiniones uariē p intellectus hominū inueniebantur: & nullā ponebat debita ueritatē. Ignorātia etiā erat respectu multoz alioz. Et ideo decebat hominē de pfatis plenarie iformari & erudiri. & certe nō p alium melius disertius: clarius & pfectius q p sapientiā dei pñs dñm Iesum xpm: qui factus est nobis sapientia: a deo iustitia: sanctificatio: & redēptio. & quia dñs pñs in pcessu huius operis in locis distinctis patebit declaratio: pro nunc & istius prime particule declaratione. s. Iesus doctor mirabilis. Sufficiat ostendere q ipse nos sua doctrina direxit & instruxit. primo respectu uitandoz. s. uitiorum. scđo respectu acceptādoz. s. uirtutum. tertio respectu expauēdoz: sc3 suppliciorum. & quarto respectu appetēdoz. s. beatitudinis & pñiorū. Quibus ostēdis: patebit q ipse Iesus est doctor mirabilis. Sed añ sunt aliqua pñota & uidēda. primū est q cū pñdictum p pphas fuisset p ipsum pplm instruendū. Ita. primo. Docebit nos uias suas: & ambulabimus in semitis eius. Et capitulo. lxi. Spūs dñm sup me: euangelizare paupibus misit me. Et Michee. iiii. Docebit nos de uis suis

Et ps. xxiiii. Docebit mites uias suas. hinc est q pñdicta uolens effectui demādere: docere placuit sibi pplz ut patet in oībus euāgeliis. Vez quia doctor q docet debet prius ope implere ut doctrinā suā: nō tam uerbo q facto depromat: Saluator cepit prius facere: & postea docere. ¶ Secūdu uidēdum est qñ cepit. & dicit Lucas & Matth. q post baptisimū & tētatōnē supatā in deserto: & tūc erat triginta ānoz. ubi dat documētum q pñdicator debet esse a peccato imūis: & lotus aquis penitētiālibz: debet esse liber a tētatōnibz supbie: gula: & auaritie: q tria totū ificiūt hoīem: & pñcipue a doctore debēt esse longinqua. Naz uitio inanis glorie nō debet tēgi: pter lucrū nō debet pñdicare. Sed q dignus est mercenarius mercede sua debet moderare q sunt uictus accipe seclusa oī gulositare: s3 debz eē triginta ānoz: q trinitatis fide imbutus cū obseruātia decē pceptoz. Que oīa in dño Iesu pfecte fuerē. ¶ Tertiu uidēdū est quō docebat. Rñdet Matth. vii. Erat docēs sicut potestātē habēs: & nō sicut scribe & pharisei. i. illud quod uerbo pñmebat: actū demonstrabat: & potestātē. i. signis & miraculis. Et Io. vii. habet q ministri iudeoz interrogati qñ nō cepissent Iesū. Rñderūt. Nūq sic loquutus ē homo. ¶ Quartū uidēdū est ubi docebat eos: & p3 Matth. vii. q in sinagoga: scđo in mōte Matth. vi. tertio in tēplo Io. ii. qñto in ciuitatibz: castellis: & uillis: qa ciuitates circūhabat & castra Matth. vi. & Luc. xii. quinto in plateis Luc. xiii. sic ergo nō in abscondito tñ: s3 palā loquutus est mūdo. Io. xviii. ¶ Quintū uidēdū est quo tempore docebat: & s3 assidue de regno dei doceret: ut habet Matth. xxi. & Luc. xvi. tñ pñcipue sabbatis docebat ut habet Luc. xiii. ¶ Sextū uidēdū est qualē docebat. Rñdet euāgeliū. q aliqñ palā & apte. Io. xviii. Ego palam loquutus sum mūdo. Aliqñ in parabolis. ut p3 Mathei. xiii. & Luce: & Marci. ¶ Septimū uidēdū est nūqd uita a uerbo & doctrina discrepabat. Certe nō. dicentibus aduersariis. Matth. xxii. Magī: scimus qa uerax es: & uiam dei in ueritate docēs: & non est tibi cura de aliquo. Et Actū. primo. Cepit Iesus facere & docere. ¶ Octauū uidēdū est qua hora icipiebat. Re spōdet q mane diluculo ad templū accedens docebat & p totā diē: & de sero in bethania reuertebat. ut p3 Mathei. xxi. & Io. vii. ¶ Nonū uidēdū est qd docebat. Rñdet euāgeliū q penitentiā. Mathei. iiii. Viam dei. Mathei. xxi. De regno dei. Mathei. xxii. Se deuz uez. Io. pluribz caplis. & sic de aliis. Atramen ad quatuor possunt: q docuit: reduci. u3. q qdā docuit euitanda ut uicia. Quedam arripienda ut uirtutes. Quedam ptimenda ut supplicia. Quedam appetenda ut est gloria. Ad hec quatuor oīs doctrina xpi & pñdicatio est reducibilis. Dico primo q Saluator qdāz pñdicauit & docuit euitāda ut uicia. Ipse enim docuit uitare uicia. Primū iniuriāz in pñmū Mathei. v. dicēs. Oīs qui irascit fratri suo: re erit iudicio. Qui dixerit. Racha re uis erit oculo: & q dixerit fatue: re erit gehēne ignis. Secūdu incōtinētie. Mathei. v. Nō mechaberis. Ego autē dico uobis q oīs qui uiderit mulierem ad concupiscendū eam iam mechatus est in corde suo. rer

tum loquutionis indebite. Matthei. v. Ego aut dico. Non iurare oino. & sequi. Sit et sermo ur: est est: non no: quod his abundantius est: a malo est. quartu contentionis. Matthei. v. Qui uult in iudicio contendere & tunicam tuam tollere: dimitte ei & pallium. quintu odii & rancoris. Matthei. v. Diligite inimicos uos & bnfacite his qui oderut uos. sextu inanis glorie. Matthei. v. Cum facis elemosina: noli tuba canere: sed ne sciat sinistra tua qd faciat dextera tua. Et Matth. viii. Cecis iterdixit ne diceret q illuminasset eos. septimu hypochriss. Matthei. vi. Nolite fieri sicut hypochristes: & contra eos clamauit multotiens. Matthei xxiii. octauu multiloqui. Matthei. vi. Orantes nolite multu loqui: sicut ethnici faciunt. nonu auaritie & cupiditatis. Matthei. vi. Nolite thesaurizare uobis thesauros in terra. decimu uindictae. Matthei. vi. Si dimiseritis hominibus peccata eoz: dimittet & uobis peccata celestis peccata ufa. undecimu affectus mundanorum. Matthei. vi. Nemo potest duobus dominis seruire: & no potestis deo seruire & mamone. duodecimuz temeritatis in iudicando. Matthei. vii. Nolite iudicare & no iudicabimini. tertiudecimū publicationis secretorum & diuinor. Matthei. vii. Nolite sanctum dare canib: nec mittatis margaritas ufas an porcos. quartumdecimū simulationis. Matthei. vii. Attendite a falsis pphetis qui ueniunt ad uos in uestimentis ouium. quintumdecimū infidelitatis. Matthei. vii. Multi dicent mihi in illa die. dñe dñe: none in noie tuo pphetauimus &c. & sequi. & tunc confitebor illis qa nunq no ui uos. sextumdecimū male cogitationis. Matthei. viii. Quid cogitatis mala in cordibus uris. decimuseptimū murmurationis. Matthei. viii. Quare cum publicanis & peccatoribus manducat &c. decimuoctauū indebite affectionis ad parentes. Matthei. x. Qui amat pze aut mrem plusq me: no est me dignus. decimunonū in discretione. Matthei. xii. In principio pharisei dixerut Iesu. Ecce discipuli tui faciunt quod non lz eis facere die sabbati. uigesimū detractionis. Matthei. xii. Hic n eiicit demonia nisi in belzebub principe demonior. uigesimūprimū in spm scm. Matthei. xii. Qui aut dixit uerbu cōtra spm scm: no remittet ei neq i hoc seculo neq in futuro. uigesimūsecundū uaniloqui. Matth. xii. Dico enim uobis qm de oi uerbo ocioso quod loquuti fuerint homines: reddent rationem de eo in die iudicii. uigesimūtertū crudelitatis. Matthei. xviii. Nō ne oportuit misereri cōserui tui: sicut & ego tui miserus sum? Sequi. sic faciet uobis p u celestis: si nō dī miseritis unusquisq fratri suo de cordibus uris. uigesimūquartū indiscretionis & iniuste punitionis. Math. xxiii. Imponunt onera humeris hominū: digito autez suo nolūt ea mouere. uigesimūquintū reputationis nimie. Matthei. xxiii. Amat primos recubitus in cenis: & primas cathedras in sinagogis: & salutatiōes in foro. uigesimūsextū false notationis. Matthei. xxiii. Nec uocemini magi: qa magi ur un? ē xps. uigesimūseptimū imiferationis. Matthei. xxv. Esuriui: & nō dedistis mihi manducare. & sic de aliis actibus misericordie: quos ibidem Saluator explicat. uigesimūoctauū icre-

dulitatis. Io. x. Vos nō estis de ouibus meis: oues me uocem meam audiunt. De multis aliis uiciis loquitur xps. De uicio gule Luc. xxi. Cauete ne grauent corda ura crapula uel uino. De uicio ire. Matthei. v. Qui ira scitur fratri suo. sequi. qui te percusserit in unā maxillam: pbe ei alterā. De uicio supbie. Matth. xiii. Qui se exaltat: humiliabit. De uicio accidie. Matth. xx. Quid statis tota die ociosi? De uicio iuidie. Matthei. x. Gratis accepistis: & gratis date. & sic de aliis: quib? apparet q dñs Iesus uicia fugere docuit: & detestari. scdo docuit nos uirtutes arripe. u. primo paupertatis. Mat. v. Beati paupes spū: qm ipsorum est regnū celoz. Et Matth. xviii. dicēs. Vade & uede oia q habes: & da pauperib: & habebis thesauros in celo. Et Luc. xiii. Nisi qs renūciauerit oibus q possidet: nō pōt me? eē discipulus. secūdo mititatis. Matthei. v. Beati mites: qm ipsi possidebūt terrā. & Matthei. xi. Discite a me qa mitis suz & humilis corde. tertio austeritatis. Mat. iiii. Penitentia agite: appropinquabit enim regnum celorum. & Matth. primo. quarto pietatis. Matthei. v. Bti misericordes: qm ipsi misericordiā psequent. qnto eqtatis. Matth. v. Bti q esuriūt & sitiūt iusticiā: qm ipsi saturabunt &c. sexto cognitionis pprie defectibilitatis. Matth. v. Bti q lugēt. s. ppa peccata: qm ipsi cōsolabunt. septio puritatis. Matth. v. Bti mundo corde: qm ipsi deū uidebūt. octauo trāglitatis. Matth. v. Bti pacifici: qm filii dei uocabunt. nono paciēcie & supportabilitatis. Matth. v. Bti q psecutionē patiunt ppter iusticiā: qm ipoz est regnū celoz. & sequi. Bti eritis cū maledixerint uobis hoies: & psequuti uos fuerit &c. decimo exēplaritatis. Matth. v. Luceat lux ura coram hoibus: ut uideāt ura bona opa: & glorificēt pze urz q in celis est. undecimo opositatis. Matth. v. Qui fecerit & docuerit: hic magnus uocabitur in regno celoz. duodecimo honestatis. Matth. v. Si oculus tuus scan dalizat te: erue eū: & pice abs te. tertiodecimo fidelitatis. Matth. vii. Ois q audit uerba hec: & facit ea: similibi uiro sapiēti. & caplo. viii. dixit Iesus Centurioni. Vade: & sicut credidisti: fiat tibi. quartodecimo pure intētionis. Matth. vi. Si oculus tuus lucidus est: totū corpus tuū lucidū erit. Si aut neq fuerit: totū corpus tuū tenebrosū erit. qntodecimo sacre orationis. Matth. vi. Sic enim orabit. Pī nī q es in celis. & Luc. xviii. Oportet semp orare. sextodecimo longanimitatis. Matth. vi. Primū querite regnū dei & iusticiam eius: & hec oia adiciēti uobis. decimoseptimo fiducie & cōsidētie: & in deū firmitatis. Math. vii. Petite: & dabit uobis. querite: & inuenietis. pulsate: & apiet uobis. decimooctauo iusticie & sancte opationis. Math. vii. Oia ergo qcuq uultis ut faciāt uobis hoies: ita & uos facite illis. decimonono puidētie & circūspectiōnis. Math. vii. Attēdite a falsis pphetis qui ueniūt ad uos in uestimētis ouū. & sequi. A fructib? eoz cognoscetis eos. uigesimo diuine cōformitatis. Mat. vii. Qui facit uolūtate pīs mei q in celis est: ipse intrabit in regnū celoz. & Matth. xii. in fine. uigesimoprio xpi imitationis. Matth. viii. Sequere me: & dimitte mortuos sepelire mortuos suos. uigesimosecundo sancte &

fuisse conuersationis. de qua regula & modus traditur
Matth. x. p. tori. Quando Iesus eos ad predicandū misit. s.
aplos. uigefimotertio prudētie. Matth. x. Estote pru-
dentes sicut serpētes: & simplices sicut colūbe. uigesi-
moquarto cōstātie. matth. x. Tradet enim uos &c. seq-
tur. Ne timueritis eos: s; potius eū timete: q pot aiam
& corpus p̄dere in gehēnā ignis. uigefimoqnto pseue-
rantie. matth. x. Qui aut pseuerauerit usq; in finē: hic
saluus erit. uigefimosexto discretionis. matth. x. Cum
aut pseuent uos in ciuitate ista: fugite in aliā. uigesi-
moseptimo fidelis p̄fessionis. matth. x. Ois q cōfitebit̄
me corā hominib;: cōfitebor & ego eū corā p̄e meo.
uigefimooctauo assidue mortificationis. matth. x. Qui
nō accipit crucē suā & sequit̄ me: nō est me dignus. ui-
gesimonono liberalitatis & diffusionis. matth. x. Qui
uos recipit: me recipit. & q me recipit: recipit eū q me
misit. trigesimo euāgelice p̄fectionis. matth. xi. Tolle
te iugū meū sup uos. iugū enim meū suaue est: & on-
us meū leue. trigesimoprīmo p̄ceptoz obseruātie & imple-
tionis. matth. xv. Vos trāsgredimini mādata dei &c. &
caplō. xviii. Si uis ad uitā ingredi: serua mādata. Naz
& ego p̄cepta p̄ris mei seruauī. Io. xv. &c. trigesimo-
secūdo ieiuniū & afflictionis. matth. xvii. Hoc gen^{us} de-
monioz nō eiicit: nisi p orōnē & ieiuniū. trigesimo-
tertio p̄prie abnegationis. Matth. xvi. Si qs uult p-
me uenire: abneget semetipsum: & tollat crucē suā &c.
trigesimoquarto humiliationis. matth. xviii. Nisi qs
se humiliauerit sicut paruulus iste: nō irabit in regnū
celoz. trigesimoqnto cōpassionis. matth. xviii. Si pec-
uerit in te frater tuus: uade & corripe eū &c. trigesi-
mosexto fraternitatis & uniōis. matth. xviii. Si duo ex
uobis cōsenserint sup terrā: de oī re quācūq; petierint
fiet eis a p̄e meo. trigesimoseptimo cōtinētie & p̄e-
seruationis. matth. xviii. Sunt eunuchi q se castrauē-
runt. ppter regnū celoz. trigefimooctauo mūdialis ab-
dicationis. matth. xviii. Si uis p̄fectus eē: uade & uē-
de oīa q habes: & da paupib;: & habebis thesauros
in celo: & ueni: & sequere me. trigesimonono sue de-
sp̄ctionis & seruitutis fraterne. matth. xx. Quicūq;
uoluerit maior inter uos fieri: erit minister uſ. quadra-
gesimo uitationis cōsortiū malignoz. matth. xxi. Iesus
reli. tis illis. s. phariseis: abiit in bethaniā. quadragesi-
moprio redditiōis unicuiq; quod suū est. matth. xxii.
Reddite q sunt Cesaris Cesari: & q sunt dei deo. qua-
dragesimosecūdo uere dilectionis. matth. xxii. Diliges
dñm deū tuū ex tota mēte tua. quadragesimotertio re-
uerētie exhibitōis. matth. xxiii. Sup catēdēdrā moysi.
sequit̄. oīa q dixerint uobis: seruare & facite. quadra-
gesimoquarto cautele & p̄sp̄ctionis. matth. xxiii. Vi-
dete ne qs uos seducat. quadragesimoqnto debite p̄-
parationis. matth. xxiii. Estote parati: qa qua hora n̄
putatis fili; hois ueniet. quadragesimosexto uigilātie
& corporis abiectionis. matth. xxv. Vigilate & orate
qa nescitis horā &c. quadragesimoseptimo inspectio-
nis finalis iudicii. matth. xxv. Separabit eos abinuicē
sic pastor segregat oues ab edis. quadragesimoocta-
uo fatigationis. Io. iiii. Iesus fatigat^{ur} ex itinere: sede-
bat sup fontē. quadragesimonono inquisitionis p̄ficiēdi

dei uolūtātē. Io. v. me^{us} cibis est ut faciā uolūtātē p̄ris
mei. quinquagesimo mētalis ad deū eleuationis. Io. iiii.
In spū oīz eū adorare. quāqgesimoprīmo desiderii ad sa-
lutē peccatoris. Io. xiiii. Ego aliū cibū habeo māduca-
re: quē uos nescitis. quāqgesimosecūdo fauoris tēpora-
lis declinationis. Io. vi. Iesus fugit cū turba uellet eū
facere regē. quāqgesimotertio p̄ximi iformationis. Io.
xiii. Exēplū dedi uobis: ut quēadmodū ego feci uobis
sic & uos aliis faciatis. quāqgesimoquarto mutui amo-
ris & affectionis. Io. xiiii. In hoc cognoscēt hoies q si-
tis mei discipuli: si dilectionē adiuicē habueritis. quāq-
gesimoqnto pacis p̄sequutionis. Io. xiiii. Pacē relinquo
uobis: pacē meā do uobis. quāqgesimosexto diuine sp̄-
supplicationis. Io. xvii. Subleuatis Iesus oculis in celū
dixit. P̄r: clarifica me &c. Prefatis ergo & aliis pluri-
bus p; quō Saluator sua doctrina p̄dicauit & docuit
nos uirtutes accipere: & sic patet q docuit secundum
s. acceptandas uirtutes & toto animo amplectendas.
¶ Tertio docuit Saluator qdā expauēda. s. penā ifer-
ni eternā. & hoc oñdēdo q̄lis est Mat. xxv. Ignis eter-
nus q parat^{us} est diabolo & angelis ei^{us}. Et Math. viii.
Mittent^{ur} i tenebras exteriores: ibi fletus erit & stridor
dentiū. Et matth. xv. Mittet^{ur} eos in caminū ignis. & sic
in plurib; locis penā eē accerbissimā oñdit: & p oīs
uitādā & formidādā. Insup hāc oñdit declarādo qbus
dat^{ur}: & causam. Nam pena iferni dat^{ur} primo rōne con-
uiciū. matth. v. Qui dixerit fratri suo fatue: re^{us} erit ge-
hēne ignis. secūdo rōne prauī op̄is. matth. v. Expedit
enim tibi ut pereat unū mēbroz q totū corpus eat in
gehēnā. tertio rōne prauē intēctionis. matth. vii. Ois ar-
bor q nō facit fructū bonū excidet^{ur}: & in ignē mittet^{ur}.
quarto rōne ifidelitatis. matth. viii. Filii aut regni mit-
tentur in tenebras exteriores. qnto dat^{ur} p̄nā iferni nō
recipiētib; xpm & discipulos. matth. x. Quicūq; non
recepit uos. & sequit̄. tollerabilis erit in die iudicii
terre sodomoz q illi ciuitati. datur sexto nō imitātib;
xpm. Io. x. Qui me negauerit corā hoibus: negabo eū
corā p̄e meo q in celis est. septimo ingratiss. matth. xi.
Veh tibi Corozaim: ueh tibi Bethsaida. & sequit̄. oīi
i cinere & cilicio penitētiā egissent. & sequit̄. i die iu-
dicii tollerabili^{us}. octauo blasphemātibus. matth. xii.
Spūs blasphemie nō remitte^{tur}. nono uerbis malis utē-
tibus. matth. xii. Ex uerbis tuis cōdēnaberis. decimo
impenitētib;. matth. xii. Viri niniuite surgēt cōtra ge-
nerationē istā: & cōdēnabūt eam. undecimo hereticis.
matth. xiii. Colligite primū zizania: & alligate ea in
fasciculos ad cōburēdū. duodecimo scādālū faciētib;. matth. xiii. Mittet^{ur} fili; hois angelos suos: & colligēt d
regno ei^{us} oīa scādala: nā separabūt malos de medio iu-
storum. tertiodécimo malis & prauis. matth. xiii. ut dē-
ctum est. Separabūt angeli malos: & mittēt eos i ca-
minū ignis. quartodécimo tēplū dei despiciētib;. mat-
th. xxi. Fec^{it} flagellū: & cecit. Et Io. ii. idipsū habet. qn-
todécimo diuersis uiciis occupatis. matth. xxiii. Veh
uobis scribe & pharisei &c. sextodécimo nō paratis.
matth. xxiii. Partē ei^{us} ponet cū hypochritis: illic erit
fletus & stridor dentiū. decimoseptimo gloriā mūdī ap-
petētib;. matth. xxv. Nā cū fatuis uirginib; deputan-

tur: qbus clausa est ianua. decimo octauo talēto abutē
tibus. Matth. xxv. Inutile seruū eicite in tenebras ex
teriores: ibi erit &c. decimonono immiseri cordibus.
Matth. xxv. Esuriui & nō dedistis mihi māducare. &
seq̃. Ibūt hī in suppliciu eternū. uigesimo i xpo n̄ ma
nentib⁹. Io. xv. Si q̃s in me nō māserit: mittet foras si
cut palmes: & arefcet: & in ignē mittet: & ardet. Qui
bus apparet q̃uo doctrina xpi & p̃dicatio docet qual
est pena pctō parata: q̃a. s. inferni: & qbus dat. & sic p̃z
q̃uo xps p̃dicat q̃dā expaucta. ¶ Quarto p̃dicat &
docet xpo q̃dā appetēda. Scilz gloriā q̃ cōsistit (ut ipse
dicit Io. decimo septimo. hec est uita eterna: ut cognos
cat te solū deū uerū: & quē misisti Iesu xpm.) In pa
tris & filii & sp̃s sancti uisione: fruitione: & tentiōe:
In hoc. n. uita stat eterna: & b̃tudo eēntialis humana
rum mentiū. Sed qbus dat hec gloria: Xps oñdit. q̃a
primo penitētiā agentib⁹. Matth. iiii. Penitētiā agite:
appropinquabit enim regnū celoz. secūdo dei uolūta
tem facientib⁹. Matth. vii. Qui facit uolūtatē p̃ris mei
q̃ in celis est: ipse intrabit in regnū celoz. tertio fide li
bus. Matth. viii. Recūbēt cū abraā: isaac: & iacob in
regno celoz. Quarto cōuersis ad dñm. matth. xi. Re
gnū celoz uim patit: & uolētī rapiūt illud. q̃uo xps
diligentib⁹. matth. xii. p̃s: uerus frater: soror: & m̃r ē.
sexto cōtinentib⁹. matth. xvi. Sunt euanchi q̃ se ca
strauerūt p̃pter regnū celoz. septimo paruulis & hu
milibus. matth. xviii. Nisi efficiamini sicut paruuli: nō
intrabitis in regnū celoz. Et matth. xviii. octauo ser
uantibus diuina mandata. matth. xviii. Si uis ad uitā
ingredi: serua mandata. nono largientibus oīa p̃ deo.
matth. xviii. Si uis perfectus esse: uade & uende oīa
q̃ habes: & da pauperib⁹: & habebis thesauros in ce
lo. decimo xpm sequentib⁹. matth. xviii. Amen dico
uobis q̃ q̃ sequuti estis me &c. sequit. centuplū acci
pitis: & uitā eternā possidebitis. undecimo laboranti
bus in uinea. matth. xx. Acceperūt singulos denarios.
duodecimo calicē. s. passionē domini bibentib⁹. mat.
xx. Potestis bibere calicē quē ego bibitur sum? ter
tiodecimo uestem nuptialem possidentib⁹. mat. xxii.
Qui nō habet: repellit. quartodecimo lampades ple
nas gerentibus. matth. xxv. Intrāt. n. tales ad nuptias.
quodecimo sac̃te lucrātib⁹. Mat. xxv. Euge serue fide
lis. seq̃. Intra i gaudiū dñi tui. sextodecimo misericordi
b⁹. mat. xxv. Venite b̃dicti p̃ris mei: possidete regnū
decimo septimo baptisimū xpi uere recipiētibus. mat.
xxviii. & matth. xxviii. Qui baptizatus fuerit: salua
bitur. decimo octauo xpm recipientibus. Io. i. Dedit
eis potestatem filios dei fieri. decimonono in xpm cre
dentibus. Io. iiii. Qui credit in illum: non iudicatur. &
Io. vi. Qui credit in me: non sitiet in eternum. uigesi
mo xpm digne manducantibus. Io. vi. Qui manducat
meam carnem: & bibit meum sanguinem: habet uitā
eternam. uigesimo primo sp̃m sanctū cōtinentib⁹ in se.
Io. iiii. Aqua quā ego dederō: fiet in eo fons aque sal
entis in uitā eternā. uigesimo secūdo uerbū dei audiēti
bus. Io. v. Amen amen dico uobis q̃ uerbū meū audit
& credit ei q̃ misit me habet uitā eternā. uigesimo ter
tio xpo firmiter adherētib⁹. Io. xi. Vbi ego sum: ibi sit

& minister me⁹. & Io. xvii. Volo p̃r ut ubi ego suz: ibi
sit & minister me⁹. uigesimo quarto in bono pseuerā
tibus. Matth. x. Qui aut pseuerauerit usq̃ in finē: hic
salu⁹ erit. Ex p̃dictis apparet q̃uo Saluator docuit &
p̃dicauit q̃ sunt appetēda. s. gloriā: & qbus cōfert a deo
gratifice demōstratur. Quib⁹ p̃z cōsequēter nonū q̃ ui
dendū erat. u. qd docuit & p̃dicauit: q̃a. s. uicia fugiē
da: uirtutes pseuēdas: penā abhorrēdā: & gloriā in
grendā. ¶ Decimū & ultimū uidēdū est nūqd doctor
& p̃dicator n̄r dñs Iesus fuit acceptus. R̃ndet q̃ scri
bis & phariseis non: & cōmuniter iudeis. Rōne xps
dixit. Luc. x. Nemo p̃p̃ia acceptus est in p̃ria sua. ta
les enim q̃a nō erāt ex deo: ipsius uocē nō audiebant.
Io. viii. Nec ex ouibus xpi. discipuli uero & alii qbus
datū erat nosse misteriu regni dei dicebāt. Io. vi. Dñe
uerba uite eterne habes. & caplo. vii. Dicebāt mini
stri iudeoz. Nūq̃ sic loquutus est homo: sicut hic loq̃t
Cui⁹ uerboz dulcedine Magdalena attracta sedebat
ad pedes ei⁹: & audiebat uerbū illi⁹. Luc. x. S̃z qd mi
rum: oīa q̃ ad p̃dicatōrē & doctorē cōcurrūt habebat.
¶ Doctor nūq̃z teste Innocētiō in sermone debet ha
bere sapiētiā: eloquentiā: & honestatē. xps est sapiē
tia dei. Luc. ii. Creſcebat sapia & etate. Habuit eloq̃n
tiaz. Luc. ii. Mirabant doctores sup doctrina & respō
sis eius. Honestatē tenuit. Io. viii. Quis ex uobis argu
et me de peccato? & ideo Io. baptista de eo dicebat Io
annis p̃rio. Ecce agnus dei: ecce q̃ tollit peccata mūdi
Doctor debet seruare t̃ps cōgruū ad loquēdū. ut dicit
Greg. Xps p̃ triginta ānos a p̃dicatiōe cessauit. Naz
triginta ānoz erat qñ cepit p̃dicare & docere. ut patz
Luc. iii. Doctor debet malle placere reb⁹ q̃ uerbis. ut
dicit Aug⁹. iiii. de doctrina xpiana: xps dicebat. Disci
te a me: non. s. uerba: s̃z facta: q̃ mitis sum & humilis
corde. Matth. xi. Doctor qd dicit facere debz. ut dicit
Aug. de uerbis dñi. Xps cepit agere & docere. Actū
primo. Doctor debet eē clarus in sua doctrina. ut dicit
August. iiii. de doctrina xpiana. Apostoli dicebāt xpo
Io. xvi. Ecce palā loqueris: & puerbiū nullū dicis. &
Io. xviii. Ego palā loquutus sum mūdo. Doctor: ut di
cit Aug. iiii. de doctrina xpiana: nō debet curare qua
li eloquentia docet: s̃z quāta euidētia. xps dicebat Io.
x. Si uerbis nō creditis: operib⁹ credite. Doctor debet
pensare: ut dicit Greg. sup Ezechielē: qd loquit: ut ip
eius sermo in sale g̃fa cōditus sit. xps dicebat Io. viii.
Ego q̃ audiui a p̃re meo: loquor. & Io. vii. Mea doctri
na nō est mea: s̃z eius q̃ misit me p̃ris. Cui loquit xps:
Aliquos increpabat sicut hypochritas phariseos. Ali
quos ad penitētiā inuitabat sicut peccatores. Aliquos
cōmēdabat sicut Centurionē. Matth. viii. Aliquos ex
cusabat sic magdalēnā. Luc. x. Aliquos iterrogabat. sic
Matt. xxii. Quid uobis uidet de xpo. Aliis r̃ndebat. &
sic secūdu diuersitatē p̃sonaz sermonē faciebat. ut p̃z
cōformitate p̃cedētī. Quādo loquit: exēplo Abigail: q̃
Nabal uiro suo: dum esset ebrius: nihil dixit. sed post
ebrietatē digestam. p̃. Regū. xxv. Xps aliqñ occulte:
aliqñ publice loq̃bat. Aliqñ isomabat uno modo: ali
qñ alio mo. Io. Quāq̃ loquit: nā sepe uerba q̃ nē ad sa
lutez reuocāt: nūc aliū uulnerāt. Sed quāq̃ loquit: est

Necesse
p̃dicatō

xps: habitus est fructu & conformitate pcedenti. & sequēti ēt dicet. Quantū loquitur ga auditori fastidioso uerbum inferri nō debet: xps dicebat aplis Io. xvi. Multa alia habeo uobis dicere: s; nō potestis portare modo. Sed post dicebat. Oia q̄ audiui a p̄re meo: nota feci uobis. Io. xvi. Et q̄ dicte doctoz additiōes in dño Iesu fuerāt: nō immerito ipse solus est unus magister xps. Matth. xviii. Et ideo cū phariseo Simone sibi dicamus. Maḡ dic. Luc. vii. Audiā enīz qd loquat in me dñs deus. ait p̄ph̄a Dauid: & Magdalene exēplo. Lu. x. Sedeamus ad pedes eius: & audiamus uerba eius. uerba enim ipsius: ut ipse Iesus dicebat Io. vi. Spūs & uita sunt. Simus ergo de oibus xpi: q̄ eius uocē audiunt. Io. x. Et ipse dat eis uitā eternā. Sic ergo apparet q̄ Saluator n̄r fuit maḡ uerax & doctor: ac p̄dicator excellētissimus: nec solū iudeis p̄dicauit: s; & gētib;: quia mulieri samaritane & samaritanis. Io. iiii. Et aliis plurib;: ut docet euāgelii. Et si principalr ad oues q̄ perierāt domus israel fuerit a p̄re destinatus. Sic ergo p̄ pfatis expositio prime partis hui; cōformitatis: q̄ erat exponēda. I. Iesus doctor mirabilis.

¶ Secunda pars decimi Fructus & Conformitatis Franciscus predicator. Expositio.

Vius secūde partis ut expositio clari; uideat sunt aliq̄ uidēda. Primū est quo uel qbus. b. Francisc; fuit ad p̄dicandū icitat;: & sciēdū est q̄. b. Francisc; uidet; fuit ad p̄dicandū Primo diuina monitione. & l; de hoc sit dictū fructu: secūdo & conformitate: tñ hic ē

aliqua lter hoc ostendendum. diuina enim monitione & ispiratiōe. b. Francisc; ad p̄dicandū fuit icitat;. Et prio; diuina ispiratiōe & p̄fessione interna. ut. n. dicit legēda triū socioz: Et dñs frater Bonauētura i legēda maiori. parte tertia. b. Franciscus postq̄ habitū heremiticū & uitā pegerat iam duob; annis a sua cōuersione: & trib; ecclesiis reparatis: morā traheret i ecclesia uirgis gloriose: dum semel missam audiret de aplis: & euāgelium esset plectū: in quo discipulis suis xps ad p̄dicandum missis: normā singularē tribuit in uiuēdo: ne. s. aurum & argētū: nec sacculū uel perā: nec panē nec uirgam portaret in uia: nec calciāmēta: nec duas tunicas habeat. His auditis: inquit ipse. b. Francisc;. Hoc. inq̄. est quod cupio: inde his memorie cōmissis letāter incipit adimplēdis: duplicibusq; dimissis: Ex tūc itāz uirga: calciāmētis: sacculo uel pera nō utit;: faciēs sibi tunicā habitualē ualde cōtemptibilē & scilicet: in forma. s. qua priorē fecerat: qñ mātellū accepit ab ep̄o post renūciatiōē oīuz factā p̄f. ut. n. dicit frater Bonauētura in secūda parte legēde: cēnto accepto qd sibi occurrat: ad modū crucis manu p̄pria dictū mantellū cōsignās: opimētū formauit crucifixi paupis seminudū: et p̄ corrigia funē sumpsit. Quib; peractis: cepit insinuatū diuino euāgelice p̄fectionis annūciator existere: penitētiāq; simplr in publicū p̄dicare: pacē p̄mittēdo

dicēs. Dñs det tibi pacē: & sic in oī p̄dicatiōe pacē prius annūciāns: pplm in p̄dicationis exordio salutabat: quā salutationē: dño ei reuelante: didicerat. Mirum tñ B. Francisc; putandum & censendum q̄ ad hanc salutationē annūscus habuiciādā ante suā ouersionē p̄curforē habuit. b. Francisc;: it p̄curforē qui frequēter p̄ assilium pergens dicebat salutādo p̄ rem. pulū in hūc modū. Pax & bonū pax & bonū. De quo creditū est firmiter: q̄ sicut Io. baptista xpm p̄uiciāns xpo icipiēte p̄dicare: defecit: ita & iste uelut alter Ioānes. b. Franciscū p̄cesserit cū annūciatione pacis: q̄ etiam post. b. Francisc; aduētū nō cōparuit sicut prius. Subito igit. b. Franciscus spū p̄ph̄az p̄fulsus: iuxta sermonē p̄pheticū statim post dictū suū p̄conē annūciāuit pacē: p̄dicauit salutē: eiūsq; salutarib; monitis plurimū ouer; si uere paci sunt federati: q̄ prius discordes a xpo extiterāt & a salute lōgic. Et sic p̄dicatiōe hac. b. Francisc; uiri qdā post duos ānos a ouersione ipsius ac exēplo: ad penitētiā aiari ceperūt: & eidē reiectis oibus habitū uitāq; cōiungi: quos frēs minores postmodū uoluit noiari: quib; an cōfirmatiōē religionis p̄. D. Innocētiū tertii uiri penitētiales nūcuparent. Sic ergo p̄z q̄. b. Franciscus ispiratiōe internā a deo instructus cepit p̄dicare. secūdo. b. Franciscus fuit incitatus monitione diuina externa. & hoc dupl. Primo post religionis approbationē factā a. D. Innocētiū. put dicit. D. frater Bonauētura in q̄rta parte legēde maioris: cepit tractare cū sanctis utq; inter hoies cōuersari deberet: an ad loca solitaria se cōferre. Et cū p̄ oīonis istāriā diuine sup hoc uolūtatis bñplacitū requireret: supne reuelatiōis illustrat; oraculo intellexit se ad hoc missum a dño: ut xpo lucraret aīas: q̄s diabolus conabat auferre. Ideo q̄z magis oibus q̄ sibi soli uiuere p̄elegit: illi; puocatus exēplo q̄ unus p̄ oibus mori dignatus est. Unde se in quodā tūgurio recollegit p̄pe assilium: ut posset p̄ loco & tempore pplis p̄dicare. Factus igit euāgelicus preco ciuitates circuibat & castra: nō i doctis humane sapiētie uerbis: sed in uirtute spūs: put dicit regula annūciās uiciā & uirtutes: penā & gloriā cū breuitate sermonis. Cepit ex hoc xpi uinea germinare: nā p̄dicationis ipsius feruore succēsi q̄ plurimū utriūsq; sexus: in ciuiali pudiciā dño famulātes secūdū formā a uiro dei acceptā: nouis se penitētie legib; uinciebāt: quorum ordinē temporis in p̄cessu frūm de penitētia uir dei appellādū decreuit. Cōuertebant ēt uirgines ad p̄petuū celibatū: inter quas fuit uirgo bñ Clara plātula prima paupēz dñaz. Multi ēt nō solū deuotiōe cōpuncti: s; p̄fectionis xpi desiderio ishāmati: oī mūdānorū uanitate cōtēpta Francisc; uestigia seq̄bant. Qui quotidianis succrescētes p̄fectib; ulq; ad fines orbis terre celeriter puenerūt. Quē uero xps p. b. Francisc; p̄dicationē gessit: in tertia parte istius expōnis pandet. & sic p̄z q̄ a dño p̄monitus pplis p̄dicauit. Et hoc primo monitione & declaratione externa. secūdo. b. Francisc; fuit icitat; monitiōe diuina ad p̄dicandū tēporis i p̄cessu. s. post annū q̄si quartūdecimū a sua ouersione: l; n. p̄dicaret: nō tñ assidue: ut postea fecit: q̄ magis oīoni q̄ p̄dicationi uacabat. Cyo. u. tempore: ut dicit Bonauētura in. xii. parte legēde maioris. & ēt legēda

dicta antiqua : q. b. Frāsciscus fuit in magna cuiusdam dubitationis agonia. An. u. 3. ofoni uacaret assidue: an predicando p mūdū discurreret: quā terminādā suis sociis pposuit multis dieb? ab ofonib? rediēs: hāc dubitationē. b. Frāsciscus incurrebat bona ofonis & pdicationis cogitādo. Quod enim deberet eligere esse assidue in ofone iducebat. primo qā inquit simplex & i peritus sum sermone: maiore orādī accepi grāz q loquēdi. secūdo qā in ofone uidet lucrum & cumulatio grāz. in pdicatione distributio donoz celitus acceptorum. tertio in ofone est purificatio interiorz affectuū: & unio ad unū ueg? & sumū bonū: cū uigoratione uirtutis. i pdicatione spūaliū puluerizatio pedū. distractio circa mltā & relaxatio discipline. quarto in ofone deū alloqmur & audimus: & qsi angelicā uicā agētes: iter angelos cōuersamur. in pdicatione multis o? uti cōdescentiōib? humanis ad hoies inter eos uiuēdo: humana uidere: cogitare: dicere: & audire. Sed p parte alia u. 3. ut pdicationi uacaret argumētū erat: qd pre oibus aū deū ponderat. u. 3. q unigenit? dei filius: q est sapia pīs ppter aīaz salutē de sinu pīs descēdit: ut suo mūdūz iformās exēplo uerbū salutis hoibus loqrēt quos sacri sanguinis & pōio redimeret: & mūdaret lauacro: & poculo fūstetaret: nihil oīno seruās: qd nō in salutē nīfāz liberaliter erogaret. Et qā nos oīa debemus agere secūdū exēplar eoz q uidemus in ipso tanq in mōte sublimi: uidet magis placitū deo q itermīssa ofonis gēte: foras egrediar ad pdicationis laborē. His argumētis p partib? existentib? cū p plures dies hoc fratribus enarrasset: nec certitudinalr posset pēcipere qd horū sibi foret ut xpo uere acceptius eligēdū. Et cum multa nosset tam ipū ppheticō q irradiatione diuina & declaratione: hāc p seipsum qonē dissoluere nō ualebat ad liqdū deo pmittere: ut pdicationis sibi iniunctū ofm potius diuina auctoritate q humana uoluntate declararet: assumptū ab ipso: & a deo eidē pceptū & iniunctū. Vēz qā humilimus fuit pī ipse. b. Frāsciscus nō erubescēbat a minorib? parua querere: q magna didicerat a magisq supremo. Assumēs itaqz duos frēs. s. frēm Masseum cū uno socio misit ad frēm Siluestrū: q in mōte subasio in loco de carcerib? morabatur: q frater Siluester tante erat sanctitatis & grē: q quicqd in ofone a deo petebat: statim exaudiebat. & cū deo loqbat sicut amicus cū amico: ppterea beatus Frāsciscus magnā deuotionē & fidē habebat i eo. Prefato igit fratri Siluestro misit dicēdo: ut suppliciter deū rogaret: quaten? ei indicaret qd sibi plus placere: an q aliis pdicaret: an ofoni uacaret otinē. Id ipsuz btē Clare misit: q ipsa cū aliquib? de magis puris & spūalib? sororib? p ofonē diuinū bñplacitū flagitare. Frater Masseus socio assumpto. b. Frāsciscus amplexatā fecit primo btē Clare: demū fratri Siluestro. Quo audito: frater Siluester statim ad orādū pexit. & cū oraret: diuinū ilico habuit rñsuz. & ad frēm Masseum exiēs: dixit. Hec dicit dñs: ut dicas fratri Frāscisco q ipsum nō ppter se solū uocauit dñs: s; ut fructū faciat aīaz: & multos p eū lucret. Id ipsuz beata Clara pcorditer dixit fratri Masseo se habuisse a dño: q fra

ter Siluester dicebat q bñplaciti esset diuini: q. b. Frāsciscus ad pdicādū exiret. Rediit ergo frater Masseus ad. b. Frāsciscū: quē sanctus i charitate recipiēs: pedes ablūdō: refectiōnē parādō: cibo sumpto: uocauit ad siluā. Et nudato capite: manib? cācellatis: genuflectēs interrogauit dicēs. Quid iubet dñs me? Iesus xps ut faciā? Rñdit frater Masseus. q tam fratri Siluestro q sancte Clare: & eius sociis una fuit facta rñsio Iesu xpi. s. q uult q uadas ad pdicandū: qā nō uocauit te deus ppter te solū: s; ppter salutē et alioz. Quo audito. b. Frāsciscus surgēs otinuo: succinxit se. & nīlā pī sus mora cōtracta: dixit fratri Masseo. Eamus: ipm qz assumēs in sociū & frēm angelū: ibat cū tāto feruore: ut diuinū exēqrēt iperū: tāqz celeriter precurrebat: ac si facta manu dñi sup eū: nouā iduisset et celo uirtutē qsi. n. fulgur in ipetu solis pgebat: nō artēdēdo ad uia seu semitā: & sic eūdo: ad quoddā castrū noie canariū deuenit: ubi in tanto pdicauit feruore: q p pdicationē ei? oēs de castro illo mares & femine uolebāt: relicto castrō: ire post eū. Scūs uero Frāsciscus ait ad eos. Nō faciatis. qā ego ordinabo p salute uīa qd agere debetis. & extūc cogitauit facere tertū ordinē: q dicit cōtinentiū: seu frūm & sororum de penitētia. & sic fecit. Quib? apparet qūo. b. Frāsciscus monitiōe diuina iductus extitit ut pplo pdicaret. & ideo bñ de ipso dicit scūs Frāsciscus pūis ofonū studiis: qd faciat illuctus: nō sibi soli uiuere: s; aliis pficere: uult dei zelo duct?.

¶ Secūdo. b. Frāsciscus fuit inductus papali iussione: ut dicit frater Bonauētura in legēda maiori in fine tertie partis: papa Innocētius tertius approbauit regulā: dedit de penitētia pdicādā mādātū: & laicis fratribus oibus q seruū dei fuerant comitati fecit coronas paruas fieri: ut uerbū dei libere pdicaret: qua papali auctoritate fretus. b. Frāsciscus cum fiducia multa uersus uallē spōletanā iter arripuit: ut xpi euāgeliū faceret & docerēt. Nulli est datū mādātū de pdicādo a papa: nisi b. Frāscisco & suis fratrib? iuxta quod cantat. Iussu dat Innocēti? papa de pdicādo. & qā obediētā & reuerētā. b. Frāsciscus pmissit dicto sumo pōtifici: eiusqz successorib? canonice intrātibus: Hinc est q opus pdicationis sibi iniunctū fidelr pēgit. ¶ Tertio. b. Frāsciscus inductus est ad pdicādū regule pfectione: nam nulla alia regula de pdicatione faciēda loquit: nisi regula frūm minoz: q psupponēs mandatū apostolicū de pdicādo: modū declarat. u. 3. primo quo ad locum: qā in oī loco: nisi in epātū alicui? epī: cū eis fuerit cōtradictū. secūdo quo ad sufficiētā & auctoritatē pdicantis: qā nullus: nisi exāminatus: audeat pplo pdicare. tertio quo ad uerbū. qā isloz casta debēt esse uerba. De his tractat in. ix. regule. ca. de quo dictū est cōformitate pcedēti & fructū. uide ibi. Sic ergo qualiter pdicādū est fidelib?: in illo caplo declarat: & in. xii. & ultimo qualr ifidelib?. Et q regulā ipse ad līaz seruauit hoc tertio motiū ad pdicādū ipse. b. F. pcessit. Sic ergo apparet pfatis tribus motiuis: quib? beatus

Frāsciscus ad predicanđū fuit inductus.

¶ Secundo uidēdū est quib? b. Frāsciscus fretus in sua predicatione libēter fuit auditus & ac-

Sententia et
quas. b. f.

ceptatus: & circa hoc insistendo breuiter. bti. F. predicatione reddebat autenticam primo eius aspectus & conditio. Vñ Ff Bonauentura in quarta parte maioris legende dicit: quod beatus. F. uidebat iuentibus homo alterius seculi: quippe qui mente ac facie in celum semper intentus: oes sursum trahere conaretur. Vex qualis esset beatus. F. quo ad personam & personam additiones. sic habet in legenda antiqua. Quod beatus. F. prius natus erat homo facundissimus: facie hilaris: uultu benignus. Ignauie & insolentie expers: statura mediocris: paruitati uicinior: caput mediocre ac rotundum. Facie utique oblata & prenta: frons plana & parua. mediocres oculi: nigri & simplices: fusci capilli & supercilia recta: nasus equalis subtilis & rectus. aures erecte sed parue: lingua placabilis ignea & acuta: uox uehemens: dulcis & clara ac sonora: dentes omnium equales & albi: barba nigra pilis non plene respersa: Collum subtile: humeri recti: parua brachia: tenues manus: digiti longi: crura subtilia: paruuli pedes: tenuis cutis: caro paucissima: aspera uellus. Sonus breuissimus: manus largissima. Et quod erat humilissimus omnem mansuetudinem ostendebat ad oes homines: omnium moribus utiliter se conformans: sanctior inter sanctos: iter peccatores quasi unius ex illis. In legenda antiqua. Quibus uerbis per de additionibus persone beati. F. ex quibus merito predicatione ratione persone acceptabilis reddebat. Secundo ipsam beati. F. predicatione reddebat gratiam hominibus eius sancta uita & perfectio. Nam ut dicit Gregorius: cuius uita despiciat: res stat ut eius predicatione ostendat. Qualis uero uita fuerit beati. F. quod dicitur fructu & conformitate. xxv. sufficiat hoc ad presens: quod cum eius uita fuerit sancti euangelii ad litteram adimpletio: put de ipso cantat. Franciscus euangelicum: nec apicem uel unicum: transgreditur nec iota. quare ipsius uita fuit sanctissima. Suffragabantur ad hec alia. uiz. mundi contemptus: abnegatio sui. humilitas profunda. charitas uiscerosa. Austeritas uite. obediencia prompta. pietas uiscerosa. Amor pauperum. martirii feruor. signorum efficacia. & alia plura que in ipso fuisse perfecte: uita eius autentica & perfecta reddens. Tercio predicatione beati. F. hominibus acceptam reddidit eius seruanda oratio. nam ambulans & sedens: intus & foris: laborans & uacans: orationi semper erat intentus. Oratio ei erat presidium: dum in omnibus que agebat: de sua diffidens industria: & de superna confidens pietate per orationem eius instantia: eius quod optabatur a deo notitia obtinebat. In oratione sicut certis est prebatur inditilis: incerta sibi & occulta diuine sapientie patebant: & si exterius non uulgaret nisi quantum christi urgebat charitas: & proximorum utilitas exigebat. Et quauis sacrarum litterarum notitia non habuerit per studium eruditionis humane: oratione tamen ab eterna luce illustratus: scripturarum profunda miro intellectu scrutabatur acumen. Dum semel ad petitionem domini Vgonis Cardinalis Hostiensis. Qui post fuit papa Gregorius nonus predicaturus coram Papa & Cardinalibus sermonem studiosè compositum comendasset memorie: steteratque in medio ut hediticationis uerba proponeret: sic obliuio tradidit omnia: ut fati aliquid omnino nesciret. Et cum hoc ueridica humilitate narrasset: conferens se per orationem ad sancti spiritus gratiam inuocandam: tam efficacibus cepit

subito uerbis affluere: tamque potenti uirtute illorum mentes uirorum sublimium ad compunctionem inflere: ut aperte claretur: quod non ipse sed spiritus domini loquebatur: & quia orationis studio a deo de loquendis populo in predicatione informabatur: Quid mirum si eius predicatione erat accepta? Quarto beati. F. predicationem reddebat mirabilem & gratiosam ipsius sancti loquutio: ut enim legenda trium sociorum dicit & legenda maior parte tertia: beati. F. Eloquia erant non inania: nec risu digna: sed uirtute spiritus sancti plena: erant medullas cordis penetrantia: ut in uehementem suorum audientes conuerteret: & in duodecima parte legende maioris dicit. Ff Bonauentura. Erat enim uerbum eius uelut ignis ardens: penetrans intima cordis: omniumque mentes admiratione replebat: cum non humane inuentiois ornatum prederet: sed diuine reuelationis afflatu redoleret: Et quoniam sibi primo suaserat opere: quod alius suadebat sermone: reprehensione non times: ueritatem fidentissime predicabat. Nesciebat aliorum culpas palpare sed pungeret: nec uitam fouere peccatorum: sed aspera increpatione ferire. Eadem mentis constantia paruis loquebatur & magnis: eademque spiritus incanditate paucis loquebatur ut multis. Omnis etas omnisque sexus optabat nouum uirum mundo celitus datum cernere & audire. Ipse uero ut dicitur per diuersas regiones pergrederens: euangelizabat ardentem domino cooperante & sermonem confirmante sequentibus signis: mirabantur omnes sermonum eius uirtutem ac ueritatem: quem homo non docuerat: etiam litterati & docti plurimi ipsum uidere & audire uelut hominem alterius seculi festinabant. Sic ergo tam dono nature cum esset facundissimus: quam superuentione spiritus sancti in ipsum: plenissima loquutio eius: erat omnibus gratissima. Quinto predicatione eius reddebat acceptam operationem: quod que dicebat uerbo: prius opere exercebat Christi exemplo qui incepit facere & postea docere. Vñ beatus. F. loquens de illis qui solo uerbo edificat & non exemplo: ostendens quod sit deo acceptum predicationis officium: sic dicebat prout recitat Bonauentura in octaua parte legende maioris. Hoc officium patri misericordiarum omni sacrificio est acceptius: maxime si studio fuerit perfecte charitatis impensum: ut ad id laboret magis exemplo quam uerbo: magis lachrimosa prece: quam loquaci sermone: plangendum proinde dicebat predicatorem tanquam uera pietate priuatum: qui in predicatione non animarum querit salutem: sed propriam laudem: siue qui prauitate uite destruit: quod ueritate edificat doctrine. preferendum huic dicebat fratrem simplicem & elinguem: qui bono exemplo alios prouocat ad bonum. Illudque donec sterilis peperit plurimos. sic exponebat. Sterilis inquit est frater pauperculus: qui generandi in ecclesia filios non habet officii. hic pariet scilicet in iudicio plurimos: quia quos nunc priuatis orationibus conuertit ad Christum: siue glorie tunc iudex ascribet. Que multos habet filios infirmabitur: quia predicator uanum & loquax: qui multis nunc quasi sua uirtute genitis gaudet: cognoscet tunc nihil proprium in eis habere. Hec beatus Francis

Qualis uo
lebat esse
predicator

ciscus. Et quia non aliter q̄ uixit docuit: sequitur q̄ que uerbo docuit: opere p̄fecit. Et quia sic est q̄ beatus. F. gerebat: q̄ fr̄es p̄dicatores uerbi dei decebat p̄ficere: de p̄dicantibus loquēs sic dicebat in antiq̄ legenda eos mouēdo: uolo ministros uerbi dei tales ēē ut studiis itendētes sp̄alibus: nullis aliis officiis impediant. Hos. n. a quodam magno rege dicebat esse electos: ad edicta q̄ ex ei⁹ ore p̄cederēt: populis demandāda. & dicebat p̄dicator p̄us haurire d̄z secretis oīonibus: q̄d p̄dītea lacris oīdat sermonib⁹: p̄us itus calefcere: q̄ extra uerba p̄ferre. Reuerēduz hoc dicebat oīm: & qui administraret eē ab oībus reuerēdi. Isti ait uita sunt corporis: impugnatores isti sunt demonū: isti mūdi lucerna: plāgēdos tñ dicebat p̄dicatores: q̄ ueniant sepe q̄d faciūt oleo pane laudis: taliū uero tumoribus tali medicabat antidoto dicēs eis. Cur de uertis hoīb⁹ gloriamini: quos fr̄es mei simplices ouertūt? Illos autē q̄ magis ut rethores q̄ p̄dicatores laudari cupiunt ornatu nō affectu loquētes: nō amabat. Eos uero male seire diuidere dicebat: q̄ predicatori totū deuotiōi uero nihil impendūt. Laudabat p̄dicatore q̄ p̄ tēpore sibi saperet: sibi q̄ gustaret. Hec br̄s. F. Qualez esse p̄dicatore uerbi dei dicebat. br̄s. F. h̄es fructu & conformitate. xii. caplō de predicatorē. ¶ Sexto reddebat br̄s. F. p̄dicationē acceptā ipsius sc̄tā ouersatio reuerentia & subiectio. br̄s. F. uoluit fr̄es suos p̄dicatores ep̄is p̄latis & clericis p̄ oīa subici. unde in regula. caplō. ix. iterdixit fr̄ibus q̄ in ep̄atu alicui⁹ ep̄i nō p̄dicaret: cū ab eis illis fuerit contradictū. unde in suo testamento posuit. Et si haberē tantā sapiam q̄tā Salomō habuit: & inuenirē paup̄culos sacerdotes hui⁹ seculi: in parochiis suis in q̄bus morant: nolo p̄dicare ultra uolūtātē ip̄sōz. Et ip̄sōs & oēs alios uolo timere amare & honorare sic meos dños. Naz cū dixissent semel fr̄es br̄s. F. Pater nōne uidēs q̄ ep̄i non p̄mittunt nos p̄dicare: & plurib⁹ diebus faciūt nos stare ociosos in uana terra: anteq̄ possimus uerbum dei nūciare? melius esset q̄ impetrāres a dño papa p̄uilegiū super hoc: & eēt salus aīarū. Quib⁹ ip̄se cū reprehensione R̄ndir dicens. uos fr̄es minores nō cognoscitis dei uolūtātē: & nō p̄mittitis me ouertere totū mūdum. Nam ego uolo per sanctā hūilitatē & reuerentiā p̄mo ouertere plātos. Qui cum uiderint uicā uīam sanctā & humilē reuerentiā ad eos: rogabūt uos q̄ p̄dicetis & ouertatis pplm: atq̄ ip̄m uocabunt ad p̄dicationē: melius q̄ p̄uilegia uīa que uos ducent ad sup̄biā. Et si fueritis separati ab omni auaritia: & induxeritis pplm ut redāt ecclesiis iura sua: ip̄si rogabūt uos q̄ audiatis confessiones populi sui: & de hoc nō debeatis curare. Naz si ouersi fuerint bñ iuenient oīessores. Ego p̄ me uolo hoc p̄uilegiū a dño: ut nūq̄ ab hoīe habeaz aliq̄d p̄uilegiū: nisi omnib⁹ reuerentiā facere: & p̄ obedientiā sc̄tē regule plus exemplo q̄ uerbo ouertere uniuersos. Et q̄ sic fecit. br̄s. F. recitat Fr̄ Bonauētura octaua parte legēde maioris. Nā tēpore quodā Imolā deueniēs: ciuitatis ep̄m adiit: humiliterq̄ poposcit ut cū ipsius beneplacito posset populum ad predicationem conuocare. Cui ep̄us dure respondens. Sufficit inquit

Frater q̄ ego predicem populo meo. Inclinauit caput uerus humilis: & foras egressus post modicam moraz regreditur intro. A quo cuz ep̄us quasi turbatus requireret: quid iterato petere uellet: humili tū uoce q̄ corde Respondit. Domine si pater filiū uno pepuleit hoīo: alio sibi reintrandū est. Humilitate uictus ep̄us: alacri uultu amplexatus est eum dicēs. Tu & omnes fratres tui de cetero in ep̄atu meo generali mea licentia predicetis: quia istud humilitas sancta promeruit. Sic ergo sex p̄fatis fretus beatus. F. & p̄dicare populo uoluit: & eius predicationē nō oīēpta sed grata & accepta omnibus fuit. Et sic patet secundū q̄ erat uidendum quibus fretus beatus Fr̄ciscus a populo fuit acceptatus in predicatione.

¶ Tertio sequitur uidere quibus in locis & qualibus signis ut predicator domini fuit per orbē diuulgatus. ut enim dicit dñs Frater Bonauentura in secūda parte legēde maioris. Aderat quidē seruo suo. F. ad quecūq̄z pergeret: is qui eū uenerat: & miserat sp̄s dñi: & ipsa dei uirtus & sapientia xp̄us: ut sane doct̄ine uerbis afflueret: & magne potentie miraculis corruscāret. In uirtute nāq̄z nominis ei⁹ ueritatis preco Fr̄ciscus eiciebat demonia sanabat infirmos: & q̄ maius est sui sermonis efficaciam: obstinatoz mentes ad p̄niam emolliēbat. simulq̄z sanitatem corporis reddebat & mentis. sic subscripta manifestabunt exempla declarantia in quibus precipue locis beatus. F. predicauit. ¶ Et p̄ ip̄sorum euidentia. Sciendūz q̄ beatus. F. predicauit in multis locis. uidelz in ciuitate Assisii & ante regule institutionē. ut dictū est: quādo forma p̄dicatoz in euāgelio audita: se eidē coaptasset per omnia: tūc incepit penitentiam predicare: ad q̄d sequutū est miraculū: q̄ multi eius exemplo inducti & uerbo: relictis omnibus & datis pauperibus: ip̄si per omnia adheferūt. Sicut fuit Frater Bernardus de quīta ualle. maior homo de Assisio. Frater Petrus Cathani canonici ecclesie Cathedralis Frater Egidius: & sic de aliis. ¶ In eadem ciuitate Assisi predicauit post regule a dño papa confirmationē: & si bi potestātē datā & mandatū ab eodem: & hoc in ecclesia sancti Georgii: ubi nūc iacet corpus beate Clare. In hac siquidē ecclesia primo puerulus litteras didicit: primo predicauit: & ibi postmodū primo humilitus fuit. In qua ecclesia duz predicare de mane uellet: & in quodā tugurio sito in horto canonicōz in oratione solito pernoctaret: sequutum est mirandū & suspensū miraculū: q̄ trāfiguratus apparuit. Media enī noctis hora absentatus a fratribus: & quibusdam eorum quiescentibus & quibusdam orantibus: curus igneus miri splendoris per hostiū domus fratrum intrāns: huc atq̄z illuc per domicilium tertio se cōuertit. Supra quē globus igneus residebat: qui solis habens aspectum: noctē clarere fecit. Obstupefacti sunt uigilantes: excitati simul & exterriti dormientes: & nō minus senserunt cordis claritatem q̄ corporis: duz ex uirtute mirandi luminis: alteri⁹ alteri⁹ oīscientia nuda fuit. Intellexerūt oīcorditer omnes uidentib⁹ inuicē uniuersis sanctum. P. F. absentem corpore: presentēz spiritū

Contra conuersionem
uolens qui magis
in pendio cōuersionis
non fuit.

tali transfiguratum effigie supernis irradiatum fulgoribus: & ardoribus inflammatum: supernaturali uirtute in curru splendente simul & igneo sibi demonstrari a domino: ut tam ueri Israelite post illum icederent: quod uiroque spirituali ut aliter Helias factus fuerat a deo curru & auriga. Ad quod sequutum est aliud stupendum: quod beatus Franciscus regressus sancta predicatione ad fratres cepit discipulis ipsarum secreta rimari: confortare ipsos de ipsa uisione mirabili: & de profectu ordinis multa futura predicere. Cumque patefaceret plurima que sensum transcendebant humanum: uere cognouerunt fratres super seruum suum. Franciscus spiritu domini in tanta plenitudine quiescente: quod post ipsam doctrinam & uitam eis erat perficere tutissimum. Vice alia predicauit Assisii in platea cum quartanarius adhuc esset & debilis: & predicatione finita precepit populo ut nullus recederet donec rediret. Et tunc intrando maiorem ecclesiam spoliavit se tunica habituali: & nudum solis femoralibus retentis cum fune ligato ad collum mandauit fratri Petro Cathanii quod eum traheret sic usque ad locum in quo malefactores puniendi consueuerant collocari: super quem ascendens esset quartanarius & debilis: & frigus esset intensissimus: quod tempus hyemale: cum multo animi uigore predicauit dicens: quod non erat honorandus ut sanctus: sed orandus ut carnalis & gluto: pro eo quod in sua firmitate carnes comederat: & brodia carnibus conditum. Ad quod sequutum est quod Assisinate predicta cernentes: cepunt omnes quasi plangere pro nimia pietate & compassione: quod tunc erat tempus hyemale & frigus ualde intensum: & nondum erat a febre liberatus quartana. Et patientes pectora sua: accusabant se ipsos dantes. Si iste sanctus pro ista & manifesta necessitate cum tanta uerecundia sui corporis se accusat: cuius uitam nouimus esse sanctam: quod faciemus nos miseri quod toto tempore uite nostre uiuimus: & orinque uiuimus secundum desideria carnis? Predicauit beatus Franciscus in ciuitate Assisii. ut dictum est supra conformitate octaua: quando misit nudum ad predicandum fratrem Rustinum: & beatus Franciscus nudus ipsum est sequutus: & predicauit sic nudus de domini passione. Ad quod sequutum est quod tantus plactus fuit illa die in ciuitate Assisii de passione domini: quantus nunquam fuit auditus. In planicie ciuitatis Assisii tempore generalis capituli: quod beatus Franciscus tenuit: ubi fuerunt ultra quinquaginta milia fratrum de quo dicitur conformitate. xxiiii. & fuit sibi papa Gregorius nonus. tunc exiit Cardinalis Hostiensis: & sanctus Dominicus Caput ordinis predicatorum cum septem suis fratribus. beatus Franciscus predicauit & proposuit hoc thema. Magna promissimus: maiora promissa sunt nobis. obseruemus hec aspiremus ad illa: breuis uoluptas: perpetua pena: modica passio gloria infinita: & super hoc deuotissime predicauit. Ad quod sequutum est stupendum miraculum. Quod cum beatus Franciscus in meritum obediencie salutaris: mandasset omnibus fratribus quod nullus curam uel sollicitudinem haberet de aliquo re comestibili aut potabili: aut de aliquibus aliis corpori necessariis: sed solum orationi intenderent: & dei laudi & omnem curam in christum picerent: quod de eis habebatur curam spiritalem: Et sic omnes fecissent currentes hilariter ad orationem: Statim christus uolens ostendere se habere curam spiritalem de ipsis: inspirando facta est manus domini super Perusinos Spoletanos Fulgineses Spellenses Assisinate & cunctas alias terras adiacentes: et uenerunt cum asinis

mulis & equis oneratis pane & uino fabis caseo & omnibus bonis quibus putabant illos beatos pauperes indigere: & sic fuerunt diuino miraculo copiose refectioni. In dicta planitie Assisii. beatus Franciscus extra ecclesiam sancte Marie de Portiuncula coram septem episcopis. uidelicet Perusino Assisinate Tudertino Eugubino Fulginate Spoletano & Nucertino predicauit indulgentiarum per christum data: & a papa confirmata remissionis omnium peccatorum in dicta ecclesia esse prima die Augusti incipiendo a uesperis usque in sequentem uesperam secunde diei. Ad quod sequutum est illud miraculum inauditum. scilicet quod cum episcopi oppositum uellent dicere & crederet dixisse: omnes ut beatus Franciscus dixerat sunt loquuti: plura alia fecit predicando Assisii: sed dicta ad presens sufficiant. In ciuitate Perusii predicauit & hoc in platea pluries. Sed dum semel predicaret & populus esset in magna multitudine congregatus: milites & nobiles de Perusia inceperunt cum armis ludere: & per plateam discurrere ac predicationem impedire. Et cum ab his qui aderant reprehenderentur nec acquiescerent: uir sanctus coram omnibus esse alloquutus eos dicens. Quia creatores uisum non agnoscitis: nec humilitate sed superbia erigimini: nisi ad dominum conuertamini: ad punitionem uisam dominus faciet insurgere unum contra alium & tantam tribulationem patiemini: quam uicini uisui uobis non poterunt inferre. Ad hoc sequutum est miraculum impletionis uerborum beati Francisci. Nam ad paucos dies populus insurrexit contra nobiles: & expulit eos. At illi se cum ecclesia iungentes omnia extrinseca de comitatibus conuerterunt. In Castro Meuanii predicauit. ubi per ipsum factum est illud miraculum quod puella oculorum priuate luminibus: cum in trinitatis nomine spuito suo ter ipsius linituisset oculos: lumen cupitum restituit. In Castro Aluiani predicauit. ubi illud mirabile euenit: quod populo congregato & edicto silentio: propter irundines nidificantes in eodem loco: magnis garratibus perstrepetes ut audiri uix posset: uir dei audientibus cum etis eas alloquutus est dicens. Sorores mee irundines iam tempus est ut loquar & ego: quia uos usque modo satis dixistis. Audite uerbum tenentes silentius: donec sermo domini compleatur: statimque tacuerunt: nec fuerunt more de loco: donec fuit predicatione consummata: & omnes qui uiderunt stupore repleti: deum glorificauerunt. huius fama miraculi circumquaque diffusa: multos ad sancti reuerentiam & fidei deuotionem accendit. In ciuitate Eugubii. beatus Franciscus predicauit: & post predicationem fecit unum mirabile: quod mulier quedam duabus ambas manus contrahas & aridas haberet: adeo ut nihil cum illis operari ualeret. Signo crucis ab ipso in nomine domini sibi facto: tam perfectam obtinuit sospitatem: quod statim domum rediens: cibos in ministerium eius & pauperum quasi altera socrus Simonis propriis manibus prepararet. Vice alia. dum ad predictam ciuitatem Eugubii predicationis gratia accessisset: reperit quod dicta ciuitas a lupo ferocissimo quod non solum animalia sed homines & feminas deuorabat: erat obfessa: ita quod ciues quando terram egrediebantur: eius timore & peste armati erant: ac si ad bella deberent procedere: Nec sic armati mordacis lupi rabiem poterant declinare. Beatus Franciscus & si ciues contradicerent timentes ne a lupo le-

deretur: dicto lupo cum socio obuam exiit: & ecce multis cernentibus in locis in quibus ad speculandum ascenderant: lupo ille terribilis ostra scdm. F. & socius aperto ore cucurrit: contra quem beatus. F. opposuit signu crucis & ta a se q a socio ipm uirtute diuina cōpescuit: & cursum ei retinuit: ac os truculentu aptum clausit: & denū illū aduocās dixit. Veni huc ad me Ff Lupe: & ex parte xpi tibi pcipio q nec mihi nec alteri noceas: mirabile dictu statiz scā cruce clausit os illū terribile: & scō mādato statiz ad pedes scdm. scūs qsi agn? ex lupo capite inclinato sepsstrauit. Cui dixit brūs F. Ff lupe tu facis mīta dāna & horrēda maleficia p petraſti: creaturas dei sine misericordia destruendo: & q mai? est hoies ad imaginē dei scōs & alias bestias occidis: ppter qd dignus es morte: & tota ciuitas ista iuste ostra te clamat. Sz ego Frater lupe uolo iter te & istos ciues facere pacē: ita q a te i nullo ledant: & ipi tibi oēm dimittētes offensam: nec hoies nec canes te ampli? psequenē. Et lup? gestib? caude atqz aurū ac totū corpōis inclinatioē illa q scūs dicebat se accepta re oñdebat: & ait itex brūs. F. ex quo Ff lupe placet tibi facere pacē: ego pmitto tibi q faciā tibi dari expēſas qdiu uiueris p homines isti? ciuitatis: ita q nūq apli? famē patieris: q ego scio q qd mali facis: ppter famis rabiē facis. Sz ex quo acqrā tibi talē grām uolo q tu pmittas mihi: q nūq aliqd anial ledes nec hoiez. Promittis tu ista mihi: Et lup? signū euīdēs inclinato capite fecit: q pmittebat illa facere q sibi ponebant a scō. Et brūs. F. ait Ff lupe. da mihi fidem: ut possiz credere qd pmittis: Et cū brūs. F. manū extēdit: p fide recipiēda. Lup? leuauit pedē anteriore dextrū: & blāde posuit sup manū bti. F. signo quo poterat fidez dādo. Tūc scūs. F. ait. Ff lupe pcipio tibi in noie dñi nri Iesu xpi: ut uenias mō mecū: nihil dubitās ad faciēdū pacē istā in noie dñi: & Lup? obediēs statim icepit ire cū bto. F. tāq māuetissimus agn?. Quod uidētes illi de ciuitate cepūt uehemēter admirari: & h nouitas statiz p totā innotuit ciuitatē: ita q oēs tā māgni q parui uiri & mulieres ad plateā ciuitatis conuerſi: & congregata igit populi multitudinē: surgens brūs. F. fecit eis mirabile pdicationē dicēs iter alia. Quō ppter pētā tales pestilētie euēire pmittunt: & qto picloſior est uorax flāma gehēne: q h3 in eternū deuorare dānatos: q rabies lupi q nō pōt occidere nisi corp? & q sit pauēdū in pfundū baratri demergi: qn unū aial paruū tāta multitudinē in tanto tiore detinebat. subdens Reuertimini igi charissimi ad dñz: & facite dignā pñiaz: & a lupo libabit uos in pñti: & in futuro a deuoratioē ignis baratri: & his dictis ait audite. Ff lup? q corā uobis stat pmissit mihi & de pmissioē fidē exhibuit: facere pacē uobiscū & nūq uos ledere in aliquo: si tū uos pmittatis eidē oi die dare expēſas: & p frē Lupo ego fideiubeo: q pactū pacis firmiter obseruabit. tūc oēs ibidē congregati pmissit lupū oīnue nutrire. At scūs. F. corā eis dixit lupo: & tu Ff lupe pmittis pactū seruā istis ita q nec aial: nec psonā aliq ledas: Et lup? se ige niculās: cū inclinatioē capitis & gestib? corpis & caude & aurū blādumētis: se seruaturū: pacta pmissa oibus

demstrauit euīdēter: & scūs. F. ait Ff lupe. Ego uolo q sic tu dedisti mihi fidē cū eēm? extra portā: ita & h coram toto isto pplo des mihi fidē q ista obseruabis: & me in ista pmissioē minime derelinq. Tūc lup? leuato pede dextro dedit fidē in māu bti. F. fideiussoris sui corā cūctis astātib?: & facta ē tāta admiratio & gaudio oīum tā p deuotione scdm. q p nouitate miraculi: q ēt sup pace lupi: ut oēs clamrēt ad sidera laudātes & bñdicētes dñm Iesū xpm q ad eos misit btm. F. cui? meritis de ore fere pessime eos libauit: & de tā horrēda peste in pace reposuit & qere. Ex illa die pplus lupos: & lup? pplo pacta seruauit p btm. F. ordiata: & lupus p ānos duos uiuēs & p ciuitatē hostiatiz uictum querēs neminez ledēs: nec ab aliquo lesus: fuit curialiter nutrit?: & mix ualde q nūq aliq canis latrabat contra eū. Tādē Ff lup? senio mortu? ē: de cui? morte ciues q plurimū doluerūt: q ipso uiuēte bti. F. scitātē & uirtutē ad ipoz memoriā oīnue reuocabat. ¶ In ciuitate Castellī. brūs. F. pdicauit & post pdicationē illud fecit miraculū: q mulierē a furibundo spū & neq obſefam mādādo spū ut abscederet liberā discedēdo reliquit. ¶ In castro Citerne diocesis Castellano & populo congregato cū uellet pdicare: & quercui cuidā adherere que tota formicis erat plena: eis ut recederent imperauit: que statim recesserunt. unde ut libere abirent iussit pplo ut locū darent fororib? formicis: & mirabile nūq ad dictā quercū ampli? accesserūt. Sed dū pdi caret aliud accidit stupēdū & formidandū. Quēdā mulier supueniens cū cimbalo pulsabat: & eius pdicatio nem ipēdiebat: & a scō Francisco pmonita ut recederet uel qesceret: & ipsa ifelix cū nullatenus assensum pberet: scūs. F. tādē dixit. Tolle tolle diable q tu es: statim capta est mulier misera & in aerem leuata: ac deinceps amplius nūq est uisa. ¶ In ciuitate Aretī. dū uellet pdicare: et hac de cā ipsaz adisset: illud euenit mirabile de quo dicei fructu et deformitate. xxi. q ipsam totā plenam reperit demōib?: q ciues inducentes ad malū iestino quassabāt belli et discordiē excidit. Sz ofone bti. F. et mādato: demōēs abscedētes ciuitas in pace remāsit: et brūs. F. postea pdicauit. ¶ In castro scdm. Gemini pdicationē facta: a quodā uiro de uoto susceptus hospitio: cuius uxor a demonio uexabatur: post ofonē i uirtute obediētie demoni iperādo ut exiret: cū dīna prāte tā subito effugauit ut uere claresceret: q obediētie sancte uirtuti puicatia demōis nō obſistit. ¶ In ciuitate Narniensi cum pdicaret: oblati paralitici quēdā mēbroz oīum officio deslituti: cum eum signo crucis a capite usqz ad pedes cōsignassent perfecte restituit sanitati: et ibidez mulierē in ecclesia illuminauit. ¶ In ciuitate Hortensi post pdicationem puer unus ita conglomeratus est pñtatus: ut caput pedibus portaret applicitū: et ossa nōnulla haberet ofraeta: qui ad pces lachrimabiles parentū ab ipso susceptus: subito extēsus illico extitit liberatus. ¶ In urbe Roma pluries predicauit: et spāliter ut dñm est corā Papa et Cardinalibus: ubi euenit illud mirandum q oblitus sermonis quē puiderat: Duz ad scholas scdm. ipi ritus se conuertisset: tam efficaciter est loquutus: ut

nata de lupo

omnes aduerteret spūz sc̄m eū plenissime repleuisse: dono ligue & sc̄ie salutaris. ¶ In ciuitate interānis cū bt̄s. F. in platea ciuitatis populo p̄dicasset: ep̄o astante: finita p̄dicatione ep̄us surrexit & populo ait. Dñs ab initio ex quo plātuit & edificauit ecclesiā suam: semp illustrauit eā sc̄is uiris q̄ eā uerbo excolerent & exēplo. Nunc autē hora nouissima illustrauit isto paup̄culo & despecto & illiterato hoīe Frāsc̄o: p̄pter qd̄ tenemini ex hoc deus diligere & honorare: & a p̄ctis uobis cauere. Nō. n. fecit taliter omni natiōi. Quibus uerbis finitis: dū ep̄us de loco in quo steterat descendisset: & ecclesiā ep̄atus intrasset: bt̄s. F. ad ip̄m accessit: & inclinatus ad eius pedes ait. In ueritate dico uobis dñe ep̄e: q̄ nullus fecit mihi unq̄ tantū honorē in hoc seculo q̄tūz uos fecistis mihi hodie. Nā alii hoies dñt: iste est sc̄t̄s homo: attribuentes mihi gloriā & sanctitātē & nō deo: s̄z uos tāq̄ discretus separastis p̄ciosus a uili: deo & nō mihi gloriā tribuendo: cui est soli gloria reddēda & honor. ¶ In ciuitate Tuscanella: cum gr̄a p̄dicationis eēt. bt̄s. F. a quodā milite deuote susceptus: cui? filius unicus erat a natiuitate tractus: quē ad instātiā p̄ris manu eleuās: sanū reddidit & fortē: ut statiz exurgeret ambulās & exiliēs & desolauit. ¶ In ciuitate Senesi dū p̄dicasset. bt̄s. F. & esset eius soci? Ff Massius ut dictū est supra fructu & cōformitate. viii. illud euenit suspendiū: q̄ cū ciuitas eēt ad arma & iā aliq̄ interfecti: tā sc̄e & tam diuine p̄dicauit eis bt̄s. F. ut ad pacē omni discordia semota: ciuitas ipsa statiz est uersa. ¶ In ciuitate Gaiete duz semel in maris litore p̄dicaret: & turbis p̄ deuotiōe in eū intruētib? cū ipsorū uellet declinare applausum: in unā herentē litori nauiculā exiit solus: illa uero tāq̄ si rōnis particeps: motore moueretur intrinseco: sine aliquo remige cernētib? & mirātib? cunctis se lōgius a terra praxit. Cū autē aliquāto spacio in maris altitudine secessisset: stetit inter fluctus immobilis: q̄ diu uir sc̄t̄s turbis expectatib? in litore p̄dicauit: Cūq̄ audito sermone & uiso miraculo: ac b̄ndictiōe accepta multitudo cederet: ne ip̄m amplius molestarēt: nauicula p̄p̄ducta ad terrā est reuersa. ¶ In ciuitate Bareñ. cū p̄dicasset bt̄s. F. & ibi impator Federicus cū sua esset curia: & tra uiciuz luxurie. bt̄s. F. multa detestando dixisset: & curialib? utpote lubricis & carnalib? displicisset: iuitatus cū socio ad cenā p̄ ip̄m Impatorē cōmedit: & demū data eidez soli camera: ad q̄scendum, abscondita est in camera una pulcherrima iuuenis. clausa igitur a foris camera mulier ex abditis exiēs: cepit bt̄m. F. de actu nephādo sollicitare. Omnia tñ audientib? & uidētib? p̄ rufas hostiū ipso Impatore cū suis. Bt̄s igit. F. uidēs sic se delusum: cū ibi esset maxima pars prūaz ex igne diurno relictaz: q̄a hyems erat: subito tunica habituali exuta: & sparsis prunis nuduz super prunas se posuit: dicēs mulieri q̄ in tali lecto si uellet cū ipso ocuberet. Quod cernēs mulier statiz au fugit. Imperator uero & alii intrātes camerā: & bt̄m Frāsc̄i cernētes stetisse sup carbōes: & nullā lesione ignis nec adustione h̄re in sua carne: ualde sunt mirati: & ex tñc habuerūt ad bt̄m. F. reuerētiā & deuotiō-

nez. ¶ In castro & loco de grecio. p̄dicauit multoties. Bt̄s. F. ubi de? fecit meritis ip̄i? magnū & iaudituz miraculū. Cū. n. loci illius idigene malis multiplicibus grauerent. s. lupoz rapaciū. Bruta & hoies comedentium: ac tēpestatū grādinis q̄ blada & uineas deuastabāt. Bt̄s. F. eis cōpatiēs in publica p̄dicatione dixit dñi Castri hoibus: q̄ si uellēt ofiteri & dignos fructus p̄nie facere: q̄ mala p̄fata cessā rēt: & in bonis tēporalib? & sp̄salib? ipse fideiuebat q̄ multiplicarēt. At tñ p̄dicebat eis q̄ si ingrati de b̄nficio ad uomitū reuerterent: inouaret plaga multiplicaret pena: & ira dei maior in ipsos defeniret: hoies hoc audientes p̄niam agere ceperūt: & statim cessauerunt clades p̄iere picula nec molestie quicq̄ itulere lupi uel grādines: imo q̄ mai? est si qñ uicinorū arua grādo puaderet: ip̄orum terminis appropinquās terminabat ibidē: aut in partem aliā diuertebat: & illud seruātū est p̄ maximū tēpus: mō tñ a plurib? ānis citra: lupi reitruerūt & dāna iferūt multa: iuxta p̄phata eis a bt̄o. F. ubi uomitū repetissent. ¶ In ciuitate Bononie p̄dicauit. ad quā ciuitatē cū accēderet: & ppl̄us eius aduētū cognouiss̄: factus est cursus oīum ad ip̄m: ita q̄ uix per terram ire poterat. Omnes. n. tāq̄ nouum flore? mundi: & tāq̄ Angelū dei uidere & audire eū cupiebāt: ita q̄ ad plateā ciuitatis puenit cū magna pena: ppl̄o uero ibidem maximo cōgregato tā muliez q̄ uiroz & multoz etiā scolarū: exurgens bt̄s. F. in mediū tā mirāda & stupēda spū sc̄t̄o dictante predicabat: q̄ nō homo s̄z Angelus uidebat. Nā uerba eius sicut sagite acute potētis: de archa diuine sapientie p̄cedere uidebant: que corda audientū tā ualide penetrabāt: q̄ maximā multitudinē uiroz & muliez a statu p̄cti ad p̄nie tñc lamētā uertit: & precipue duos scolares nobiles de marchia. s. Rizeriū de Muria & Peregrinū de domo nobilium de Falerono: de qb? habitū est supra cōformitate. viii. in tractatu de puincia Marchie. uide ibi. Fecit ēt ibi dē bt̄s. F. tñc unū singulare miraculū. Cū. n. puer qdā sup unū oculorū maculā h̄eret: que sic ip̄z opiebat ut nihil p̄sus uidere posset: nec medicīe ad hoc posset iuari remedio: post signū crucis a capite usq̄ ad pedes factū a uiro dei: uisum recuperauit tā limpidū ut post ordinē minorū ingressus: & uocat? Ff Petr? de Lauechia q̄ diu uixit & sc̄t̄e: se lōge clarius uidere assereret oculo p̄sus ifirmo: q̄ cū oculo semp sano. ¶ In ciuitate Alexandria Lombardie ēt p̄dicauit: ubi de? oñdit illud miraculū: q̄ cū a quodā eēt ad prandiū iuitatus: & pie ānuisset: & ad comedēdū capōes idē p̄parass̄: paup̄i elemosinā petēti unū frustū: bt̄s. F. misit capōnis: q̄ maliciose ip̄m reseruās: duz sequēti die: bt̄s. F. populo p̄picaret: ille miser uolens sc̄t̄o detrahēre dixit: q̄ nō erat ei credendū: q̄ capones comedebat: In cuius signū ecce frustū capōnis qdā mihi heri dedit: & dum neq̄ homo crederet carnes extrahere & ostendere. piscem ostendit in quem capōnis frustū erat diuina uirtute cōuersum. & sic fuit cōfusus. ¶ In mōre Felro. bt̄s. F. p̄dicauit. Ad ip̄m. n. locū cum noue militie festum ageretur: beatus Franciscus accedens dixit ad socium. eamus quia cū dei adiutorio inter eos aliquem

fructum faciemus. In dicto enim festo multi nobiles de diuersis partibus confluxerant. Inter quos fuit dñs Orlandus de Clusio: q. bñ. F. facta predicatione donauit sacri mōre Aluerne. Bñs. n. Frāsciscus uolēs predicare in dicto festo pposuit illud thema. Tā bonū & tñ ē: qđ a me expectat: q. facilius oīs pena in pñti tollatur: & tā diuina spūs scūs p os Frāscisci eructauit: pba do dictū uerbū per penas martiriz: apłōz martiriz: penas duras penitēcie ofessorū: mltasq; tribulatōes sanctorz & sanctaz: q. oēs stabāt suspēsa mēte quasi dei Angelū attendētes: s; in fine predicationis dictus dñs Orlandus hñs colloquū de salute aīe sue cū bñ. F. tādēz sibi dedit mōre Aluerne: ut oformitate. xxxi. dicitur. ¶ In scō Seuerino marchie Anconitane predicauit. b. Frāsciscus: & dū predicaret Frāsciscus q. erat secularis & poeta laureatus uidit duos enses ualde fulgētes in modū crucis bñm. F. complecti. Quō miraculo uiso mūdo abrenūciās: factus est Frā minor: ut dictū est supra fructu & oformitate octaua in tractatu de puincia Marchie. ¶ In multis aliis locis Tuscie. Marchie Anconitane & Triuifane: Lōbardie: Pñmonii: Campanie: & regni Apulie predicauit: in qb? pdigia & signa multa faciēdo: attēdebant q. dicebant ab ipso ac si Angelus dñi loqueret. ¶ Ad pdicādū in Frācia beatus. F. elegerat dū paucos hēret socios: s; per dñm Hostien. apud Florentiā legatū exñtem: fuit phibitus. Atñ ad Frāciā ut dicit oformitate sequēti: misit frēm Paciscum: q. fuit pñmus minister in Frācia: & cū eo misit multos frēs. s. frēm Angelū de Pisis: q. quētū fundauit Parisiensem: & postmodū ad puinciā Anglie missus ē minister illuc a bñ. F. Raro in aliquo loco. Bñs. F. firmus stabat: s; p puicias Italie assidue discurrebat: sua pdicatione multos ouertēdo ad xp̄z: & q. zelo p̄cipuo dicebat amīnag: ipm mirificabat de? signis & portētis: ac ei? uoci p oīa ofescēdebat: sicut patuit qñ ad pdicandū ibat iter Lombardiā & Marchiā Triuifanā. ¶ Cū. n. iret iuxta padū: & noctis obscuritas supuēisset: ac uia multis eēt exposita piculis ppter tenebras fluitū & palludes: ac loci? eidē diceret. Ora deū ut de instantib? piculis liberemur. Ipse aut uir scūs soluz hoc ptulit uerbū potens est dñs si sue cōplacet dulcedini: tenebrarū effugata caligine: bñficiū impendere sue lucis: uix sermone compleuerat: & ecce tāta illico lux cepit circa eos supna radiare uirtute: ut nocte alias existeret obscura: ipsi lucē clara uiderēt: nō solum uiam: s; & plurima circūquaq; Cui? lucis ducatu: p non mo. i. euz uie spaciū corporali directi: & spiritali ofortati: usq; ad locum hospitii cum diuinis hymnis & laudibus incolumes peruenerūt. Quo & aliis apparet beatum Frāsciscū ut perfectō zelatori animarū: ad instar magistrī summi xp̄i: & deum p̄cipue ipsuz prosequi: & in opportunis sibi semper affuisse: & utebatur ipse pater ad conuocandum populum ad predicationē cor nu eburneo albo: cuius sonitu gentes cōgregabat: ac quando eas silentiuz tenere uolebat: duob? paruis baculis pro quolibet mensura unius palmi adinuicēz collis: quorum infimul percussione silentium obseruari a populo imperabat: & quocūq; pgebat predicta se-

cum ferebat: & hec ornata argento in sacristia seruatur sacri loci Assisi.

¶ On solū p bñs. F. pdicauit fidelibus: imo et infidelibus. sexto enīz conuersionis ipsius anno: ad predicandū saracenis & aliis ad partes Sirie ire disposuit. Verūz uentis nō secundis flantibus: compulsum est partes arripere Sclauonie: & cū ad partes Anconitane: redire uellet: & nauim quādā latēter intrasset cum socio: eidē multipl? puidētia diuina affuit. Nā qđā missus a deo est q. ferens secū necaria uictus: quodā deuz timente ad se uocato dixit. Hec oīa p paupibus fratribus in nauī latitātibz: ofserua fideliter: ac necitatis tēpore amicabile subministra. ¶ Mira: deus operatus est. Bñ. F. meritis. Cū. n. per dies plures ui uentoz nauis ad portū applicare aliquē nō posset: ofumptis cibariis nauis: sola elemosina supfuit uiro dei collata: Que cū esset permodica: tantū diuina uirtute suscepit augmentū: ut dieb? pluribus in mari ppter tempestatē orinūā morā orrahentibus: usq; ad portum Anchone oīum necitatibus plenarie subueniret. Naute aut tam a maris periculo q. famis per beatum Frāsciscū se liberatos uidentes: gratias egerunt omnipotenti deo: qui semp in suis amicis & seruis mirabilem & amabilem se ostēdit. ¶ Verū quia amor animarum & fidei animā ipsius gladio feruoris pertransibat: dum uideret se ad partes Sirie nō hēre in uoluntate dei accessum: uersus Marrochium iter arripuit: ut Miramolino & eius genti xp̄i euāgeliz pdicaret: & ad palmā oprati martiri si quomodo ueniret. Ibat tanto desiderio ut quāuis corpore imbecillis eēset: peregrinationis sue precurreret socium. & ad exequendū qđ decreuerat: festinus ut ebrius spiritu aduolaret: & euz usq; hyspaniaz accessisset: infirmitate superueniente grauissima: quod cupiebat adimplere nequit. Tertiō eadē ad partes infidelium accessit: ut & fidem predicādo eosdem ouereret: & si nō ad palmā gloriosi martirii perueniret. ¶ Verum cum terdecimo anno a sua conuersione ad partes Sirie ut soldano predicaret ire disponderet. multi frēs eum usq; ad partes Ancone sunt sequuti. uolētes cū ipso illuc accedere. S; ipse hec ofiderās. & q. grāue esset tot frēs simul nauis deducere: nec ipse uellet aliquē desolatū dimittere: eos dū eēset in portu Ancone sic est alloquit. Charissimi fratres. Omnes uos uellez p uia ofolatione ducere mecum: s; naute nō permittunt. & q. unum ego eligendo & aliū dimittendo. uobis materiam preberez scādali & diuisionis: Ideo super hoc placeat uobis uelle ofulere diuī uoluntatē. quā sic scieraus. Nā uocauit unum paruum puerum qui neminē illoz agnoscebat. & dixit fratribus. Interrogemus hunc puerū si uobis placet. & cum omnibus placuisset: dixit beatus Frāsciscus puero. Est ne puer uoluntas dei ut oēs isti fratres trāseant mecū? Rñdit nō. & quos uult de? trāsfretare mecū? Rñdit rāgendo frēs. Ille & ille & ille & sic tetigit. xi. frēs de illis. & dixit bñ. F. isti tecū ibunt. quia sic est uolūtas dei. & tunc omnes fuerunt otenti qui tacti nō fuerant p puerū: i. uolūtatē agnoscentes. Bñs aut Frāsciscus dictis frīb? ofumptis nauiz itauit. & partes Sirie euz

Comuocabat. b. f. pplz ad pdicationē.

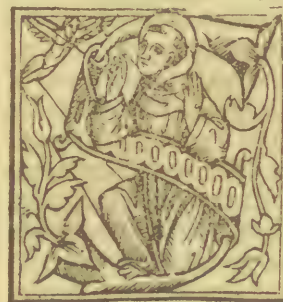
eisdē puenit. S3 cū guerra inter saracenos & xpianos
tunc esset implacabilis: campi utrorumq3 ex aduerso
locati sic erāt: ut uia mutui trāsitus sine mortis disci-
mine nō pateret. Exierat. n. a Soldano edictū crudele:
ut qcuq3 caput alicui xpiani afferret: bisantiū aureū
p mercede accipet. S3 intrepidus xpi miles Frāscus:
sperans in pximo suū adipisci posse ppositum: diffusi-
uit iter arripe mortis pauore nō territus: s3 desiderio p
uocatus: ofone pmissa cōfortatus a dño iter arripuit:
& cū pcessisset ulterius: occurrerūt ei satellites sarace-
ni: qui tāq3 lupi celeriter currentes ad oues: dei seruos
feraliter cōprehēfos: crudeliter & cōtemptibiliter ptra-
starūt: afficiētes quicūq3 affligentes uerberibus: & uin-
culis alligātes. Tādē afflictos multiplī & attritos:
diuina disponēte clemētia: ad soldanum iuxta uiri desi-
deriū pduxerūt. Cū igit pnceps ipse pquireret a qb3
ad quid & qualī missi eēt: & quō aduenissent: in tre-
pido corde. Rndit uir Dei Frāscus: nō ab homie s3
a deo altissimo se fuisse transmissum: ut ei & pplō suo
uia salutis oñderet: & annunciarēt euangeliū ueritatis.
Tāta uero mētis cōstātia tāta uirtute animi tātoq3 fer-
uore spūs pdicto. Soldano pdicauit Deū trīnū & unū
& saluatore oīum Iesū xpī: ut illud euangelicū in eo
claresceret fore completū: ego dabo uobis os & sapiē-
tiā cui nō poterūt resistere & rradicere oēs aduersa-
rii uesri. Nam & soldanus admirandū in uiro Dei fer-
uorē spūs aspiciēs & uirtutē: libenter ipsū audiebat:
& ad morā rtrahendā cū eo instantius iuitauit. Chri-
sti uero seruus supno illustratus oraculo: Si uis inquit
ouerī cū populo tuo ad xpī ob ipsius amorē uobiscū
libētissime cōmorabor. Quod si hesitas ppter fidem
xpi legē Maumetti dimittere. Iube ignē accendi pma-
ximū: & cū sacerdotibus tuis ignem ingrediar: ut uel
sic cognoscas q fides certior & sanctior nō in merito sit
tenēda. Ad quē soldanus. Non credo q aliq3 de sacer-
dotibus uis se uellet igni ppter fidē suā defendēdam
exponere: uel genus aliqd subire tormētū. uiderat enī
quēdā de psbiteris suis uig3 antiquum & lōgeuū: hoc
uerbo audito statim de suis cōspectibus aufugisse: Ad
quē uir scūs. Si mihi uelis pmittere p te & pplō tuo
q ad xpī cultū: si ignē illelus exiero uenias: ignē so-
lus intrabo: & si cōbustus fuero: imputei pctis meis:
Si aut diuina me prexerit uirtus: xpī dei uirtutē &
sapiām ueg3 deū & dñm saluatore cognoscatis. Solda-
nus aut hāc opionē accipe se nō audere Rndit: qā se
ditionem populi formidabat. Obtulit tñ ei multa mu-
nera pciosa: que uir Dei nō mundanor3: s3 salutis ani-
marū audis: spreuit oīa q si luti. Soldan3 uero uidēs
uirū sanctū tam pfectū rerū mundaliū cōptore: ad-
miratiōe pnotus: maiore erga ipm deuotionem acce-
pit. Et quāuis ad fidē xpianā p tunc trāsire nollet: uel
forsitan nō auderet: rogauit tñ deuote famulū xpī: ut
pdicta suscipet p salute ipsius: xpianis paupibus uel
ecclesiis eroganda. Ipse uero qā pondus fugiebat pe-
cunie: & in animo soldani uere pietatis nō uidebat ra-
dicē: nullatenus acceuit: & ex tñc eū libentissime au-
diebat: rogans ipm bñm. F. q ad eū frequēter accede-
ret. Insup sibi & sociis suis ccessit: q quocūq3 uellent

libere frēt: & ubiq3 p totū impīū suū libere pdicaret.
Et dedit eis qddā signaculū quo uiso a nemine lederē-
tur. Habita igit hac liberali licētia: scūs. F. socios su-
os binos hincide trāsmisit in diuersas partes pagāor3:
Ipse uero cū uno socio. Frē. s. illuminato: ad quādā par-
tem iens: cū puenisset ad qddā hospitīū: ubi sibi erat
p qere necariū cōmorari: Inuenit ibi quādā mulierem
corpore speciosā & facie: s3 turpissimā mēte: q ipm
sanctū de actu nephario requisit. Cui scūs Rndit. Si
tu uis q ego tibi assentiam: uolo ēt tu mihi cōsentias:
ait illa. Accepto q dicis. Eamus ergo & lectum pare-
mus. Scūs uero. F. ait. uenias meō & ducā te ad lectū
pulcherrimū: & duxit illā ad magnū ignē: q tñc in illa
domo siebat: & in seruore spūs expoliās se in lare illo
ignito nudū tāq3 in lecto se collocauit: & uocās illā di-
xit. Expolia te & festina frui lecto splēdidissimo flori-
do & mirādo: qā hī te op3 esse si tu uis mihi obedire:
Ille aut ignis in nullo bñm. F. lesit: s3 sup larē illū ardē-
tem ignitū quasi sup flores hilariter accumbebat: illa
aut mulier tam mira certēs & stupēs nō solū a sterco-
re pcti: s3 ēt a tenebris infidelitatis est ouersa ad dñm
Iesū xpī: & effecta est tāte scitatis: q iuuantib3 me-
ritis bñm. F. multas aīas ad dñm Iesum xpī in illis par-
tib3 acqsiuit. Vidēs aut btūs. F. q fructū quē desidera-
bat ibidē facere nō poterat: dñs sibi reuelante dispo-
suit re congregatis sociis ad partes fidelīū remeare. Et
rediēs ad soldanū suū ppositū de reditu idicauit: Cui
soldan3 dixit. F. Franciscus ego libētē ad fidē xpī con-
uerterer: s3 timeo mō hoc facere: qā isti saraceni me &
te cū sociis tuis si sentirēt statim interficerēt: S3 cum tu
multū adhuc possis pficere: & ego qdāz magna nego-
cia p salute aīe hēam expedire: nollē libenter morte3
tuā & meā ita iopināte iducere: S3 indica mihi modū
quo saluer: & ego sum parat3 tibi in oīb3 obedire: &
scūs. F. dixit ei. Dñe ego qdē mō recedāz: s3 postq ad
partes meas rediero: & ad celū dño uocante trāsiero:
post mortē meā scdm dispōnē diuinā: mittā tibi duos
de frīb3 meis: a qb3 baptismū recipies: & saluus eris:
sicut dñs meus Iesus xpī mihi reuelauit. te aut inte-
rim ab omni negocio dissolue: ut cū grā xpī uenerit:
Inueniat te fide & deuotione paratum. Cui soldanus
gaudēt assentiēs: fidelī obediuit. Sanctus aut. F. ad
partes fidelīū rediit. S3 qualiter dictus soldanus sit p
bñm. F. saluatus: dicet fructū & cōformitate. xxxviii.
¶ Edū btūs. F. ēēt i partib3 ultramarinis. u3. in ciuitate
Antiochie que tunc a xpianis tenebat: euenit illud de
quo dētm est supra cōformitate precedenti: q monaci
de mōtana nigra que ab Antiochia per octo miliaria
distat: una eūz Abbate uita cōsiderantes & mores bea-
ti Francisci & socior3: possessiones oēs monasteriū pa-
triarche resignantes: & locū monasteriū solum retinē-
tes: facti sunt oēs fratres minores: & in dicto loco plu-
ra miracula deus oñdit: ut dictum est. Sic ergo pñtis
apparet: q beatus Franciscus non solū ut ouerteret fi-
deles ad xpī pdicauit: s3 ēt infideles: & ad pdicandū
eisdē p maximā distantā accessit. Verba. n. bñm. Franci-
sci mira i audientes opabant. B. Clara. bñm. F. pdicatio-
ne ad dñm ouersa fuit. Hec dñ semel audiret bñm. Fo-

predicare & noiare dñm Iesuz: tāta uirtutē in suo de-
posuit corde: q̄ ex tunc inantea nulla tribulatio nulla
aduersitas sibi difficilis fuit. O quot & q̄ magni uita
sunt oues p̄dicatiōe b̄ti. F. ad xpm: nullus posset uer-
bo expm̄ere aut calamo exarare. Tres. n. ordines sūt
ab ip̄lo instituti: ortū ab ei⁹ h̄ntes uita & prediciōe:
quoz magnitudo & sctitudo fructū exprimūt. doctri-
ne & p̄dicatiōis. b. Frāsc̄i. Et q̄a. b. Frāsc̄i sua pre-
dicatiōe exhibuit miraculū q̄dā singularissimū: quia
nō rep̄ locū in supiorib⁹ ip̄m nō posui. Quod tñ h̄ in
sero: & sicut de isto sic & de multis aliis factis & si nō
scriptis: d̄z presumi. ¶ In ueteri enī legēda. b. Frāsc̄i
narrat q̄ semel ex̄ns: ip̄e. b. Frāsc̄i uisit⁹ a quodā
nobili ad comedēdū cū ip̄lo: dum esset in quodā loco
gr̄a p̄dicādī: acceptauit secū pr̄dere finita prediciōe
ne: supueniēte hora ad ei⁹ p̄dicatiōe dictus nobilis
accessit cū uxore & tota familia dimisso puero paruo
filio in domo cū una puella: ut curā h̄eret. de puero &
de cogna: que puella sic dimissa ait intra se. Oēs uadūt
ad audiēdū istū hoīem: uadā & ego & statim reuertar:
& sic fecit. puerū. n. dimitte dō: & domū: ad p̄dicatiōe
accessit: & dum esset in p̄dicatiōe: recordata de pue-
rō quē dimiserat: statiz surgēs ad domū rediit. Quo re-
uersa: inuenit dñm puerum in caldaria plenā aqua cali-
dissima cecidisse: mortuū & totū decoctū: Cuius ossa
cū maxio plāctu & timore accipiēs: posuit i quadā ar-
cha. Interiz uir ip̄se nobilis q. b. Frāsc̄i ad pr̄diū in-
uitauerat: ad domum reuersus & p̄fata reperiēs: dixit
uxorī rogās ipsam ut p̄pter reuerentiā. b. Frāsc̄i qui
comedere cū eis debebat: abstineret a lachrimis. p̄di-
catiōe & aliis finitis. b. Frāsc̄i cū socio ad domū di-
cti nobilis puenit: & a dicto nobili & eius uxore rece-
pit gratificē: fēderūt ad mēsam: & postq̄ comederāt:
dixit. b. Frāsc̄i dicto nobili: q̄ faceret portare poma:
& ille cū se excusaret q̄ nō h̄eret: q̄a tps nō erat: b̄tis
Frāsc̄i sū dixit ei: trade ad illā archā: q̄a ibi sunt. Quo
p̄ pueri p̄gens: cū aperuisset archā: stabat filius eius
puer pulcherrimus a mortuis resuscitat⁹ h̄ns duo po-
ma unū in una manu & aliud in alia manu: & puer ex-
tendit manū p̄ri dicens. Babo. q̄ uidēs ip̄se nobilis p̄
pueri stabat stupefactus: Cui. b. Frāsc̄i porta huc.
q̄a ipsa sunt poma q̄ uolebā: dñs. n. mihi q̄ acciderant
reuelauit: & deū p̄ uobis rogando q̄ nideret ocessit.
De quo miraculo & dono tā ip̄se nobilis q̄ eius uxor
deo & b. Frāsc̄i gr̄as imēnsas retulerūt. ¶ De mira-
culo facto p̄ b̄m. F. dū post prediciōe factā in Ca-
stro Celani uisitatus ēet a milite cui mortē adesse p̄di-
xit b̄tis. F. quia fructu. xviii. & oformitate dicei h̄ di-
mittit. ¶ B̄tis igit p̄ Frāsc̄i p̄dicatiōe suā nō so-
luz extrēdit ad fideles & ifideles: s̄z ēt ad carētia rōne
utpote uolatilia & aues. Cū. n. p̄ frēm Masseum sociū
suū quez miserat ad frēm Siluestrū & b̄m Claram
diuinū b̄nplacitū agnouisset: q̄ sue uolūtatis erat ip̄m
ad p̄dicandū p̄gere: dictūq̄z frēm Masseum & fratres
Angelū in socios accipiēs ad p̄dicandū exiisset: aē res-
cedētes de Castro Canarii in quo primo predicauerat
irēt uersus Menaniz: ad quēdā locū deuenit: in quo di-
uersi generis auiū maxima multitudo conuerat: quas

cum sctūs dei uidisset alacriter cucurrit ad locū: & eas
uelut rōnis participes salutauit. Oib⁹ uero expectati-
bus & ouertētib⁹ se ad eū: ita ut que in arbutis erāt:
inclinatīs capitibus cū appropinquaret ad eas insolito
mō in ipsum intenderēt: usq̄ ad eas accessit & omnes
ut uerbum Dei audirēt sollicitē admonuit dicēs. F̄es
mei uolucres multū debetis laudare deū creatorē ue-
strū: q̄ plumis uos induit & pēnas tribuit ad uolādūz:
puritatē ocessit aeris & sine uīa sollicitudine uos gu-
bernat. Cū aut̄ hec & his similia loqueret: Auicule mō
mirabili gestientes: ceperūt extendere colla: prendere
alas: apire rostra: & in ipsum attente respicere. Ip̄se ue-
ro cum sp̄s feruore mirando p̄ mediū ipsaz transiēs:
tunica otingebat ipsas: nec tñ de loco aliqua mota ē.
Donec signo crucis facto & licēta data: cū b̄ndictio-
ne uiri Dei omnes se in altum leuantes: simul magnū
& mirabilē cantū fecerūt. Quo expleto iuxta signum
crucis a b̄to. F. eis sctm̄: cruciformiter se diuiserunt: in
quatuor. s. partes mūdi: & una uolauit uersus orientē.
Alia uersus occidentē. Tertia ad meridiē. Reliqua ad
Aquilonē: inuēntes p̄ signiferū xpi Frāsc̄i q̄ crucis
uexillū eius prediciōe & fr̄m suoz erat fidelib⁹ de-
clarandū: & mentibus fidelū implantādū: hec omnia
dicti socii uiderūt: ipsum in uia expectātes. Quo inui-
tur q̄ prediciō b̄ti. F. hoibus & mulierib⁹ erat acce-
ptanda: ex quo auicule rōne p̄uate tā auide & mirabi-
liter eaz audierant. Sicq̄ p̄z q̄ b̄tis. F. put de eo can-
tat. Inuitat aues bestias & creaturas alias ad laudez
octoris. Prefatis igit luculenter apparet b̄ti. F. doctri-
nam & prediciōe auctētica fuisse: uita & p̄fectiōi-
bus placibilē: & gratā hoibus taz ex dulcedine uerbo-
rū q̄ signis & p̄digiis oñsis prediciōe ei⁹ & summa
deuotiōe audiētib⁹: & quibsdā ipsam audire negli-
gētib⁹: sicut supra patuit: de nobilib⁹ de Perusio &
oformitate. xviii. de quibsdā aliis dicei. Quibus oibus
p̄z sctā pars istius decimi fructus & cōformitatis de-
clarata: uidelz Frāsc̄i predicator.

¶ Fructus undecimus & conformitas Iesus mādans
discipulis Franciscus destinator. Expositio prime par-
tis. Iesus mandans discipulis.

Ator ille celestis & agrico-
la dñs Iesus xps exiens de
finu p̄ris factus hō: ut se-
men uere doctrine quo sa-
lus habet: in cordib⁹ fidei-
liuz uelut in agro plātare:
id sic egit p̄ seipm̄. Primo
ap̄lōz mētes irradiādo: ut
denū iaz plātatū & ad fru-
ctū deductū p̄ ipsos i aliis
fidelib⁹ uereret & mādaret: sic tñ ut ipsi plātādo: augu-
mētū nō ipsi: s̄z ip̄se p̄beret & daret: q̄a incremētū hō
nō dat s̄z deus: uerū hoc sctē doctrine semē sicut in ue-
teri testamento hoīum electoz cordibus implantauit
per seipsū illuminationis us internis & inspirationis
bus loquendo: & per alios. s. angelos patres patriarchas
& prophetas exterius plebi sue promulgando:
sic & in nouo fecit testamēto: q̄a primo per se ip̄m ut

oformitas & fructus pcedēs oñdit p̄dicādo & alloq̄n
 do fideles & sp̄aliter ap̄los oñtue de regno dei: secun
 dario uero p̄ ip̄os fecit ap̄los: put h̄etur. Mat. x. Mar.
 vi. Luc. ix. put hic noster p̄sens fructus & oformitas
 declarare itendit dicēs. Iesus mādans apostolis. Quia
 n̄s p̄cepit ut irēt ad p̄dicandū: q̄a messis q̄dez multar
 oparii aut pauci. Io ap̄los. xii. quos elegerat ad p̄di
 candū misit: ut habet. Mat. x. S3 quare ap̄los elegit et
 demum. lxxii. alios discipulos: dētm̄ est fructu & con
 formitate octaua supra. uide ibi. Hic aut̄ est uidendū
 qualr̄ & quō apostolis mandādo ut irēt ad p̄dicandū
 qualr̄ eos misit & direxit. Vbi aduertendū q̄ dñs le
 sus aliqua pegit sic eos dirigēdo. ¶ Et primo p̄tātē fa
 ciēdi miracula ocessit & dedit. Vñ Mat. x. dē in prin
 cipio. Cōnocatis duodeciz discipulis suis: dedit eis po
 testatē sp̄um̄ immūdog: & ut eicerent eos: & ut cura
 rent oēm langorē & oēm infirmitatē. Circa quā partem
 uidēdum est. Primo qd̄ ipsa p̄tās in apostolis poneret.
 Rñdēt q̄ ponebat allistētiā p̄ solito diuine p̄tātis ad
 faciēdū q̄cqd̄ ipsi in noīe xp̄i fieri imparēt. Scdo uidē
 dū est q̄re dñs: p̄tātē eis ad predicandū missis dedit.
 Rñdēt q̄ hoc egit. Primo ut doctrina fidei p̄ miracu
 la roboraret & firmaret: q̄a opibus miris. Scdo q̄a nō
 fidelibus: s3 infidelibus hēbant p̄dicare q̄ scdm̄ aplm̄
 signa querūt. i. Cor. i. & signa potius mouent q̄ uerba.
 Tercio uidēdū est q̄re potius ipsis apostolis hec p̄tās
 data ē: q̄ eoz successorib? Rñdēt q̄ hoc euēit: q̄a ip̄i
 fundatores p̄mi ecclie & maḡi fuerūt fidei: que utiq3
 fuit plus fundatō in uirtute Dei miraculis: q̄ in huma
 na rōne. Scda rō dat: quia ip̄i hēbant infidelib?: ut di
 ctum est p̄dicare: q̄re & signa hēbant facere: nō sic p̄
 stea nisi qñ p̄pter abiectiōē fidei p̄ hereses: sanctis
 diuersis hec p̄tās est collata: ut bt̄s Gregori? de plu
 rib? ponit: in libro dialogoz. Tertia rō. ex parte xp̄i
 est. Fuerūt. n. sp̄ales eius socii & legati: & iō singulari
 bus priuilegiis isigniedī: quia hoc ad honorē xp̄i eos
 destinātis redūdabat. Cū. n. noīe xp̄i: ut p3. Luc. x. p̄di
 cta agerent: ad eius oſſectebat honorē: qd̄ p̄ ip̄os
 magnifice fiebat: & quis ad p̄ns in successoribus ap̄lo
 rum nō sit hec sp̄ilis p̄tās: est tñ sp̄aliter loquendo p̄
 ut deducit bt̄s Gregori? in Omel. ascēſionis. Quar
 to uidēdū est. An Iude Scarioth. hec p̄tās sit tradita.
 Rñdēt q̄ sic: ut dicit Matth. x. ca. nec hec p̄tās eius la
 p̄ſui cōtradixit: q̄a ut dicit xp̄us. Luc. x. In hoc nolite
 gaudere: q̄a sp̄s uobis subiciunī: s3 poti? gaudete: q̄a
 noīa uſa scripta sunt in celis. Mat. vii. habet. Multi di
 cent mihi in illa die dñe nōne in nomine tuo p̄phauis
 mus: demonia eiecimus & signa fecimus: & ego rñde
 bo eis. Amen dico uobis nescio uos. Sic ergo opera si
 gnorū nō repugnat cōicari & dari malis & peccatori
 bus. Insup si aliis hanc p̄tātē dedisset & non sibi occa
 sionē ei p̄buisse male agendi q̄ nō decebat. Hoc pri
 mū a xp̄i exhibitōe dat documentū. u3. q̄ ab operib?
 diaboli d3 esse imunis q̄ p̄dicationi alterius d3 insiste
 re: ne alterius p̄curando salutē: ip̄e suam omittat: con
 tra nōnullos qui aliis uia3 demāntes p̄fectionis: ip̄i
 in operibus diaboli semp manent implexi. ¶ Quarto
 ad predicandū destinauit Matth. x. ca. hos. xii. misit. s3

ad predicandū Iesus. Vbi aduertēdū q̄ sancti aposto
 li missi a xp̄o Prio noianē: dē. n. duodeci discipuloz no
 mina sunt Hec Petrus & Andreas &c. ut per quos sit
 fundata ecclesia aduertat: & q̄bus mūdus credidit: q̄a
 nō doctoribus & sapientibus scdm̄ carnē: s3 simplici
 bus: & nō diuitibus s3 pauperibus: put declarat apo
 stolus. i. Cor. ii. Ponunt et̄ noīa ap̄loz ut eoz dignita
 tis & uirtutis eminētia in nominibus declaratis atten
 dat scdm̄ Ieronimū. Scdo destinant: quia dicit q̄ misit
 eos. Quo p̄statur documentū: q̄ officiū p̄dicationis nul
 lus d3 a se assumere: nisi mittat ab alio. i. approbet &
 destinet: ut patuit in Ioāne baptista. Luc. ii. factum est
 uerbū dñi sup Ioānē filiū Zacharie in deserto. Et seq
 tur uenit in oēm regionē Iordanis p̄dicās &c. In xp̄o
 Isaie. lxi. Sp̄s Dñi sup me euangelizare pauperibus
 misit me. In Paulo & Barnaba. Act. xiii. Separate mi
 hi Barnabā &c. & seq̄. Illi missi a sp̄u scō &c. ¶ S3 h
 sunt aliqua dubia. ¶ Primū est q̄re xp̄s ut incepit p̄di
 care: discipulos ad p̄dicandū nō misit: s3 post. s. tempo
 ris i p̄cessu. Rñdēt q̄ p̄mo ip̄e saluator debebat p̄ se
 pplm̄ iformare: q̄a ad hoc erat a p̄re missus. Scdo q̄a
 apl̄i isci nō debebāt mitti s3 iformati: q̄ utiq3 fuiss3:
 si statim ad p̄dicandū directi a xp̄o fuissent. Quare ifor
 mādi erāt primo a xp̄o & postea dirigēdi: iformati at̄
 fuerūt & uerbis & opib? xp̄i. ¶ Scdm̄ dubiū cur xp̄s
 elegit Iudā scarioth in aplm̄: cū sciret eū dānādū & ab
 ip̄lo p̄dendū. Et cur cū sciret eū malū ad predicandū
 cū aliis apostolis destinauit. Rñdēt ad primū istorū.
 Prio q̄ hūc xp̄s elegit ut scriptura uerificaret p̄s dicē
 te. hō pacis mee i quo sp̄abā &c. Scdo ut nlls de sua
 electiōe & primatū p̄sumat & supbiat: s3 poti? timeat
 suū casū. Tercio ut timeam? auaritiā p̄ quā ip̄e Iudas
 in tm̄ facinus p̄lapsus est: & presertim uiri apostolici.
 Quarto ut eidē p̄beret materiā poti? iuste & scē agen
 di: q̄ oppositū eum ad tā magnificū statū uocādo & su
 blimādo. Ad scdm̄ dubiū partē dē q̄ Iudas tūc malus
 nō erat. Itē diuina puidētia scit uti malis ad bonoz cō
 fortationē & oſolationē: q̄re & Iude si p̄ tūc fuiss3 ma
 lus uelut p̄ plumbeā fistulā aq̄ salutaris doctrine ad fi
 deles diffunderet: & ut dcm̄ est materiā dñs semper
 subtrahit male agendi. Quare ipsum una cu3 aliis ad
 predicandum elegit. ¶ Terciu3 dubiū. Si misit omnes
 simul ad unā terram: uel unū solū uel duos. Rñdēt ut
 h̄etur. Matth. x. Quod simul oēs miserit est cerum ex
 textu: s3 q̄ oēs ad unam terrā: nō habet certū: & q̄ bi
 nos miserit pōt haberi ex hoc: q̄a bini noianē in textu
 .s. copulatiue: & pōt et̄ haberi ex caplo. Luc. x. ubi dē
 q̄. lxxii. discipulos misit illos binos: a fortiori. xii. apo
 stolos & Matth. dicit ad lřam. capitulo. vi. q̄ misit illos
 binos: & hoc ōgrue factū est in signū socialis concor
 die: & gemine charitatis. Tercio ne ad gētes. i. gentiā
 les transirēt ad p̄dicandū demandauit dicēs. Matt. x.
 in uiam gentiū. i. gentiliū ne abieritis: & ne in ciuita
 tes Samaritanorum intraueritis. s. causa p̄dicadi uel
 curadi: quia Samaritanis Iudei nō coutebantur. Io. x.
 q̄a & si circūcisionem & libros haberēt Moisi: in aliis
 tñ gentiū uiuebant. ¶ S3 hic est dubium: quare hoc
 eis p̄cepit. Rñdēt q̄ xp̄s hoc egit. Primo ut p̄ficeret

an nōt
 ob p̄dicat
 officium.

q̄re xp̄us
 iudam ele
 git.

Hic aplos pmissa pñb? Secundo ut scādalū uitarēt iudeorū fecū
 dū Ieronimū. ne dicerēt se xpm reieciisse: qā ad gētes
 & samaritāos & nō ad eos aplos misisset. Tercio ad
 onēdū magis grām suā in iudeos: ut sic daret eis ma
 iore occasione ueniēdi ad deū: & maiore iexcusabili
 tatē si uenire nollēt. Quarto ad onēdū modū pdica
 tiōis: ut pmo fiat in loca ppinq: & diuino cultui dedi
 cata. Quinto ad exercēdū pus aplos in faciliōrib? se
 cundū Crisostō. q in difficiliorib? Sexto ad declarādū
 q pus est pdicandū his de qbus psumendū est q sint
 apiores ad fructificandū: usquequo p euidētiā facti
 oppositū pateat. ¶ Secundū dubiū est: qā q hic preci
 pit contradicē ei qd dī in ultimo caplo ubi dī. Eūtes do
 cete oēs gentes. Rñdit Ieronimus: q nō repugnat: q
 qd dī hī dcm est añ resurrectionē. Illud uero q dī ibi
 dcm est post resurrectionē: & mandatū hoc de nō eun
 do ad gētes intelligebat. s. usqz ad tēpus in quo ipse p
 spm scdm diceret: eundū esse ad gētes. Documentum
 tñ hī dat: in eo q interdicit pdicatore accedere ad gē
 tes: qā pdicator & si cōis debeat esse: se affabilem &
 benignū oibus suo uerbo exhibēdo: ab oibus tñ de
 bet eē uita separatus: Sciens q cuius uita despiciūt: re
 stat ut ei? predicatio cōtēat: ut dicit brūs Gregorius.
 ¶ Quarto qb? sit pdicandū demñauit dicēs: q ire ad
 pdicādū debēt ad oues que perierāt tam p originale
 miserā: q p actualē culpā: & inuit q malitia faciente
 iudeorū sinagoga tñc tēporis erat qñ perdita. Ad oues
 domus Israel: qā ipse de se dixit. Mat. vi. Nō sum mis
 sus. s. principalr nisi ad oues que pierāt domus Israel.
 Ad oues domus Israel: pdicatio dirigit: quia & si fiat
 gnālīr oibus: tñ ipsa ad oues dñicas solū trāsīt: que de
 bēt eē domus Israel. i. Deū uidere: quia ad hoc fit pdi
 catio: ut in pñti sint oues pascue Dñi: & demū in futu
 rum domus Israel. i. illorū qui deū cernūt. ¶ Quinto q
 sunt pdicāda ordinauit dicēs. Eūtes autem predicare
 dicentes. appropinquauit regnū celoz: ubi uide q sal
 uator eo mō quo incepit: & que pdicauit uult ut & ipi
 pdicēt. Sic ipse incepit pñiam agite appropinquabit re
 gnū celoz. Mat. iii. & Mar. i. S3 uide q pñia est pdicā
 da oibus: qā ut ipse dicit. Mat. ix. Non ueni uocare iu
 stos s3 pctōres ad pñiam: uel pōt dici q saluator ostē
 dit q sunt pdicāda: qā inqt appropinquabit regnū ce
 loz. hoc est nō terrena s3 celestia & de regno dei: iux
 ta exemplū ipsi? q docebat discipulos cōtinue de regno
 dei. Mat. xxi. Quo dat documentū q homo fabulas &
 similia in pdicatioib? d3 omittere: & q sunt dei pdica
 re. Et addit saluator. Quid pdicator facere d3 spūālīr:
 & si nō ualet corporālīr. nā d3 suo uerbo infirmos cu
 rare. i. pusillāmes roborare: ut bonū agere presumāt.
 Mortuos suscitare: qā ut homo pctōr a pcti morte re
 cedat laborare: leprosos mundare. i. ut homies auariti
 am radicē oium maloz detestent. Demones expelle
 re. i. supbia abicere tā a se ne itumescat inani gloria: q
 ab aliis. ecce ad qd pdicator d3 atredere. s. oia uicia q
 in pfatis cōsistūt ab oibus eradicare: & ad uirtutes ar
 ripiendas iducere. ¶ Sexto q pdicatio fiat intētiōe re
 cta: Saluator nī hic reserauit. Quia gratis accepistis
 inqt gratis date. hoc pōt referri tam ad predicationē

q ad sanitatū premioz collationem: qā hoc d3 gratis
 fieri: quia homo hoc nō h3 a se s3 a deo dicente aplo.
 pme. Cor. iiii. Quid habes q non accepisti: & qd glo
 riaris qñ nō accepis: & alibi. Non sumus sufficientes
 cogitare &c. s3 sufficiētia nra ex deo ē. Quia ergo hec
 data sunt nobis a deo nō ex meritis: qre gratis: & sic
 cōnter gratis date. Quo phibet omnem simoniacam
 prauitatem & sinistra itentionē: in administrando po
 pulis diuina. Quod. n. fit ppter cupiditatem aut inanē
 gloriā nō fit gratis quis pactū nō iterueniat. Quo seq
 tur q predicator si predicat ut placeat: non gratis dat
 & mercedem intentā amittit. ¶ Septimo a quib? ab
 stinere debeāt informauit dicens. Nolite possidere au
 rum neqz argentū &c. Vbi primophibet possessionē
 thesaurorū dicens: nolite possidere aurū ul' argentū: &
 sic diuitias habere: secundū Ieronimū & Rabanum. S3
 aduerte q interdicens possessionem mobilium a
 fortiori & immobilū: & quia talia iam dimiserant in uo
 catione: de talibus nō facit mentionem quia subintels
 ligūt. ¶ S3 dubiū est: qā eis possessionem interdicit au
 ri & argēti. Respōdēt doctores Chrysostomus. Ome.
 xxxii. sup Mat. Quia radix oium maloz est posside
 re aurū & argentū: & interdicit nō solū possessionē: s3
 undeqz perceptionem ut permittozam. Ieronimus di
 cit: nā suspectos redderet discipulos quibus predica
 rent: uideretur enim nō causa salutis hominū: s3 cau
 sa lucri predicare. Ambrosius rationē assignat ut. s. ab
 omni eos sollicitudine eruat: & uacationē omnem ser
 moni tribuant. Sic ergo interdicit possessionem talium
 rerum mobilium: presupponens immobilium abiectio
 nem. Sed de auro & argento facit mentionem: quia il
 lecebratoria sunt & cupiditatē forti? incendunt: & qā
 occultius hec pñt seruari q illa: & ne crederēt illis di
 missis hec p suis posse seruari necitatib? s. aliqñ the
 saurū. Sic ergo p3 cā qre expresse phibet mobilia: po
 tius q mobilia. Secundo interdicit xps portationē num
 morū. Cū dicit neqz pecuniā i zonis uñs. Idē hī Mat.
 vi. & Luc. ix. Vbi sciēdū q saluator nō solum interdicit
 agregationē auri domi seruādo: & p tēpore lōgiori: s3
 et portationē q fit p cōtinuis expēsis. Rō qā ipse uult
 totā fiduciā pdicatoris i deū ferri: cui cura est de oib?
 Mat. vi. dicit. Primū qrite regnū dei & iusticiā eius: &
 hec oia adiciēti uobis: & nolite solliciti eē aie uñe qd
 māducetis &c. Scit. n. pñt ut q his oib? idigētis. ¶ S3
 hī est dubiū qre Iesus uoluit in pdicationē ire discipu
 los suos sicut paupes. Rñdet q iusse fecit & sapiēter.
 Primo ppter ipsi? paupertatis multiplicē pfectionē. de
 qua dicit cōformitate. xvi. Scdō ad uitādū oēm spēm
 cupiditatis scdm Ambrosiū. Tercio ad tollēdū oēz su
 spitionē hypocrisis uel simulate itētiōis scdm Crisost.
 Quarto ad eleuādū & cōfirmandū eos totālīr in fide &
 spe diuine puidētie scdm Ambrosiū. Quinto ut ouer
 so mūdi fieda p eos: nulli tēporali potētie aut fauori
 uel glorie posset ascribi. Sexto ut facili? & pmpri? p
 currerent mūdū: nullius rei tēporalis onere uel sollici
 tudine pgrauati. Septimo ut cū maiori fiduciā oēs ad
 eos possent p gratis a dire: uidentes eos de tempora
 lib? nō curare. Octauo ut oñderet q discipulos diu

Quo pdi
 cator mor
 tuos susci
 tat &c.

qre aplos
 interdicit
 aurū &c.

gebat ut traheretur hoies potius ad deū diligēdū & cū
piens iū eternū q̄ ad diligēdū temporalia: uel optandū
possidere. nono ut oīderet q̄ in cōtemptu mūdanoz
stat uita aplica: & dñi bñplacitū poti⁹ q̄ in opposito.
¶ Et si queraī cur potius in missione apłoz ad pđicā
dum forma dat̄ & tradit̄ paupertatis q̄ in aliis. Rñdet̄
q̄ xps paupertatē assumere docuit in apłoz uocatiōe:
s; iplaz tenere ut qd pfectū & meritorū docuit Mat.
xviii. qñ dixit. Vade & uende oia: si uis pfect⁹ esse:
& da paupib⁹: & habebis thesauros in celo &c. Sed
in pcepto eius obseruatiā posuit i missione apłoz ad
pđicandū ppter iam dictas rōnes. ¶ Insup cum sancti
apostoli uicē gererēt płatoz: oñdit q̄ obseruatiā pau
ptatis utilis est tā płatis q̄ subditis: nec labores escu
sant eos. Insup oñdit q̄ si magñi & doctores essent i
stituti a xpo p munera nō deberēt corrūpi: s; oī deside
rio paupertatē amplecti. tertio interdicit eis deportatio
nem uictualū & ciboz dicēs. Non perā in uia. Hiero
nymus & Rabanus: q̄ diuitias detrucauerat: q̄ p aux
& argenti & es significant: pmodū & uite necessa
ria amputat: ut ampli⁹ doctores uere religiōis seipos
oñderēt: nihil de crastino cogitādo. p perā ergo nō so
lum deportatio ciboz intelligit̄: s; ne uacua etiā por
tetur sub spe acq̄rēdi cibos: q̄ postmodū p uia porten
tur. Et si dicat q̄ hoc est cōtrariū illi quod habet Lu.
xxiii. ubi xps dicit apostolis: q̄ tollāt perā &c. Rñdet̄
q̄ duplex fuit missio apłoz. u; prima añ passiōē &
resurrectiōē. alia fuit post. In prima missione aposto
li libēter audiebant: q̄ nō pđicabāt laudatā: s; regnū:
unde fuit eis pax & sufficiētia uictualū. In secūda au
tem ppter incredibilia: q̄ de xpo pđicabāt: odio habe
bant. secūdū illud Matth. x. Eritis odio oibus hoibus
ppter nomen meū: q̄re & tūc necessaria nō habebāt:
seu nō inueniebāt. pme Corinth. iiii. Vsq; in hāc horā
esurimus & sitimus. Ideo dicit Beda. Non ea uiuendi
regula psequutionis q̄ pacis tempore discipulos ifor
mauit. in prima nihil discipulis defuit. Luc. xxiii. s; in
secūda: ut dicit apls. & esurierūt & sitierūt. ¶ Quar
to phibet deportatiōē calciamentoz: duplicitatē idu
mentoz: & gestatiōē baculoz dicēs. Neq; duas tūni
cas. i. sup̄fluas. Beda in glo. sup̄ hoc uerbo. Luc. ix. di
xit. Simplex uestimētū est quicqd est necessariū alicui
secūdū qualitātē loci uel temporis. Duplex aut̄ est qd
ultra necessitatē est. Hieronymus & Rabanus idē di
cunt. unde p tunicā uestimētū intelligimus: ne alio ue
stiti: aliud nobis futuroz timore reseruemus. Basilus
in regula. cap. xi. hoc exponit dicēs. Ne alia qdē sint
nobis uestimēta ad pcedēdū parata: & alia ad usum
domesticū: & rursus alia in die: & alia in nocte. s; opz
unū esse uestimētū: quod nobis sufficere possit ad oia.
Neq; calciamēta. Prohibet portatiōē calciamentorū.
Dicit Bonauētura sup̄ Luc. ca. x. q̄ calciamēta phibet
sicut & tunicas: nō put sunt ad necessitatē: s; put sūt
ad sup̄fluitatē. unde nō phibet calciamēta habita: q̄
utebant sandaliis. Mat. vi. S; q̄ exceptis calciamentis q̄
habent: alia nō debeāt deferre. Prohibet uirgā defen
sionis & offensionis: & uindictē: sed correptionis de q̄
habet prime Corinth. iiii. Et sustentationis. pprie imbe

ellitatis nō phibuit. ¶ Octauo qd a pđicatore sit ac
cipiendū insinauit dicēs. Dignus est opari⁹ cibo suo.
ubi uide q̄ Saluator nñ nō dicit q̄ pđicator sit dignus
magna opulētia & magnis diuitis: s; cibo suo. i. uictu
necessario. Per cibū more scripture intelligit oia neces
saria sibi & suo offō. Nam alis nō posset idonee suū of
ficiū exequi: q̄ ad illud exigit assiduitas orōnis & sa
pientialis speculationis & p̄uide corporis gubernatio
nis. Ad hoc in suis epistolis Paulus apls plures dat ra
tiones: s; apls manib⁹ laboraret: unde acciperet necessa
ria sue uite. Actū. xx. ¶ Nono exposuit ubi pđicator
debet hospitari dicēs. In quacūq; ciuitatē &c. Vbi ad
uerte q̄ dñs uult sollicitē & diligētē a pđicatore iter
rogari de hospite: apud quē est hospitatur⁹ & qd: nō
ut grāt an sit diues: s; q̄s in eo dignus sit. dignitas hec
refert ad famā & uersationē & bonā uolūtātē in re
cipiēdo. Non enim decet cū sceleratis aut notatis de
aliqua infamia pđicatorē hospitari: ut nō det occasio
nem aliis ei nō credendi: & eū nō sequēdi. Insup cū sit
magna dignitas recipiēdi xpm & cōsequētē discipu
los eius debet recipiēs esse dignus. ¶ Et si dicat xpus
iple oppositū fecit cū publicanis & in domo ipsorū co
medendo: ut p; de Mattheo. Matth. ix. Rñdet Chry.
q̄ iam erāt cōuersi. & p cōis digni effecti. ¶ Decimo
declarat q̄tū pđicator debet i hospitio residere & mo
rari dicēs. Et ibi manete: donec exeatis. i. de toto ca
stro uel urbe. S; cur hoc xps uult fieri: Rñdet pri⁹ ut
enitet notā leuitatis & instabilitatis. scđo notā gulosita
tis: q̄ sic credūt multotiēs. tertio cōtra cōtēptū hospi
tantis ne ifamiā icurrat crudelitatis. q̄to ut impleat scri
pturā ueritatis. q̄ dicit Eccl. xxix. Vita neq; hospitari
de domo in domū. pđicator. n. debet esse sobri⁹ & qe
tus stabilis: & matur⁹: & hospitibus suis reuerens &
grat⁹. S; si hospes ppter auaritiā uel inopiā grauare
de talū mora & p̄māsiōe. Rñdet q̄ tūc est euident
ratio ad aliū etiā. Et si alius eos uellet recipe: nō iter
dicūt: dū tñ hospitis primi honor seruet̄: & sine ei⁹ fiat
offensa. ¶ Undecimo ponit Saluator qd a pđicatore
etiā recipiētib⁹ debet iprecari dicēs. Intrantes domū
salutate eā dicentes. Pax huic domui. ubi aduertendū
q̄ si ad formā uocis exterioris attendit̄: hec uidet̄ po
tius instructiō q̄ pceptū. Si uero aspiciat̄ actus interni
desideriū: & quo ad eius signū efficax: q̄a tenebant il
loz optare salutē & pacē ad quos intrabāt est pceptū
S; cur xps hāc formā salutādi docuit eos? Rñdet pri
mo ad oñdēdū q̄ tps diuine ad nos & recōciliationis
& pacis aduenerat. scđo ut p hoc amicales & sua
ues oibus se ingererēt. tertio q̄ ad pacē dei & hoium
in eis reformādā aduenerat. quarto secūdū Hierony.
q̄a salutādi. i. dicēdo. Ave. erat cōsuetudo iudeoz & sy
rorum. q̄to ut oñderet q̄ nisi qes & pax adsit: ab ira
& discordia & turbationū tumultu ad uerā illumina
tiōē mētis: q̄ fit p pđicatōē: q̄s uenire nō pōt. & sub
dit. q̄s effectus talē salutatiōē cōsequit̄ dicēs. q̄ si do
mus illa fuerit digna: ueniat pax ur̄a sup̄ illā &c. uel se
cūdū pdestinatiōē diuinā digna pōt uel cōsensu pacis
oblata dici pax ur̄a. i. ei predicata & ānūciata: seu ufo
merito ipetrata: uel ministerio mediātē ibi diffundē

Quare p
no iter di
eta & apo
stolis pera
pū q̄ po
lea fuit
cessa.

Quid sit
uestimētū
simplex: cū
duplex a
xpo phi
beat.

do stabit. Si autem non fuerit digna: ad uos reuertetur: quia meritum non amitteris de ustra bona intentione in precatione uel salutatioe. **¶** Duodecimo ponit Saluator quid debet fieri a predicatoribus & operari: si non contingat eum recipi: aut eius predicationem non auscultari dicentes. Et quicumque non receperint uos: neque audierint sermones uos &c. ubi Saluator mandat puluerem de pedibus excutiendum: secundum Hieronymum. hoc egit in testimonium laboris: quod per eis saluandis assumpserunt: & quod ad eos peruenit predicatione apostolica. unde puluis dimissus & locus calcatus testimonium feret deo contra illos in iudicio: propter quod addit Saluator. Amen dico uobis: quod tollerabilius est &c. **¶** Sed quoniam est hic uergetur: cum sodomites essent peximi coram domino. Gen. xix. Respondet quod peccatum spirituale est maius corporali. Sodomites in genere peccati corporalis fuerunt peximi: sed repellentes predicationem apostolorum. Iudei principaliter fuerunt deteriores: quod spiritualiter peccato deliquerunt: quod contra Christum ferebant: fuit. ne eis predicationis oblata gratia: penitentie ueritas declarata: & salus promissa: & nihil horum sodomitis: quare coram deo excusabiliores sunt sodomites iudeis. **¶** Vergetur quod doctrina Christi quae erat predicatione apostolorum mundo tradenda contra carnem erat & sanguinem: contra idolatriam: quibus oberrabant omnes alii a iudeis: & contra omnia mundana: & tota erat sancta perfecta & diuina. Et quod noua testam. capit: sapit dum ueterascit. Hinc est quod causa praefate predicationis doctrinae contra iam dictas tribulationes & persecutiones uarias: & a diuersis recipe debebant. Saluator autem futurorum praescius praedicat eis talia passuros docens quod agendum in talibus: & demum fructum consequendum ex talibus. **¶** Sed sciendum est quod Christus tribulationes quas erant passuri eis praedicat. primo quod scita tribulatio & praecognita minus fragit: dicente Greg. Minus iacula feriunt quod praecident. Secundo ut de tanta potestate tradita a Christo non superbiat cogitantes quod eis euenturum esset. tertio ut suam praescientiam eis pandat: quod sicut omnia nouit: sic & omnia rite disponit: tribulationibus propter ipsorum susceptis: premium apponendo. quarto ut quod deus liberat a tribulatione: totam ipsorum fiduciam dirigenda ad deum haberent. Praedicat ergo Saluator eos passuros persecutiones in generali: & ab extraneis cum dicit. Ecce ego mitto uos sicut oues in medio luporum. Appellat lupos eos persecutores. Ad idem facit quod sequitur. Tradet. n. uos in ocellis & in sinagogis suis: flagellabunt uos &c. & ibi cum dicit. Eritis odio omnibus hominibus propter nomen meum. His generalibus persecutionibus Saluator dat plura remedia. Primum prudentie dicens. Estote contra lupos prudentes sicut serpentes: & simplices sicut columbae. Hieronymus. ut per prudentiam deuitent insidias: & per simplicitatem non faciant malum. & hoc est quod subdit. Cauete autem ab hominibus: quia dixerat quod ducerentur in concilia &c. dat eis adiutorium de diuina subuentione in eloquentie subministratione dicens. Cum autem tradet uos: nolite cogitare quomodo aut quid loquamini: dabitur. n. uobis in illa hora quod loquamini. Non enim uos estis qui loquimini: sed spiritus praefatus uos qui loquitur in uobis: & ipse ostendet uobis quomodo. i. modum loquendi & ordinandi uerba ustra. Et quod. i. de qua materia loqui debeatis: non ueraciter dominus uerba premeditanda predicatorum & aliorum: cum scriptura diuina dicat oppositum. Sed quia homo ignorat quoniam

ducit ad concilia: quod sibi proponet: Saluator docet: quod tunc a deo dirigent in loquendo. Secundo ponit persecutiones inferendas in speciali ab intraneis. i. non solum ab extraneis: sed a propriis: quod frater tradet fratrem: pater filium: & filii parentes: & morte eos afficient. Addit remedium: quod est cogitare persecutiones ipsorum: magistro Christo illatas: & non solum praefatus dicens. Non est discipulus super magistrum: nec seruus super dominum suum. Sed sufficit discipulo ut sit sicut magister eius. I. Christus: quod est magister noster. Matth. xix. Et seruus quod sit sicut dominus eius. Secundum remedium addit cogitatio finale iudicii: in quo apparebunt ipsorum bona: & aliorum mala. id est dicit. Nihil occultum quod non reueletur tunc. Tertium ponit adiutorium ad toleranda passionem. i. aie immortalitate cogitando dicens. Nolite timere eos qui occidunt corpus: animam autem non possunt occidere. Quartum auxiliium indicat cum dicit. Sed potius est timere quod possit animam & corpus perdere in gehennam. i. persecutionum uos: tales ibunt in tenebras exteriores. Matth. xiii. Quintum est diuine uoluntatis attentio. Nam Christus uenit separare filium a patre: & filium a matre. & sic a parentibus. Ratione assignat: quod qui amat patrem aut matrem plus quam me: non est me dignus. Sextum tangit remedium de fuga faciendum. i. referuare se ad meliora: ut fecit apostolus Paulus dum fugit de damasco. & hoc cum dicit. Cum autem persequerent uos in ciuitate ista: fugite in aliam. i. ad meliora pagem uos referuate. Adiungit Saluator promissum praefatarum persecutionum ut facilius tolerent. & hoc cum dicit. Qui autem perseuerauerit usque in finem: hic saluus erit. & qui confitebitur me coram hominibus: confitebor & ego eum coram patre meo: quod est in celis &c. & cum dicit. Vestri capilli capitis omnes numerati sunt &c. & cum dicit. Qui perdidit animam suam propter me: inueniet eam. & quia Saluator noster dixit. Quis fiet illis qui ipsorum non recipient predicationes: possent apostoli domino dicere. Ecce mittis nos ad praedicandum: quod mercedis fiet non recipiemus? Respondit dicens. Qui recipit uos: me recipit. & qui me recipit: recipit etiam qui me misit &c. & concludit. Amen dico uobis: quod talis uos recipiens non perdet mercedem suam. Sic ergo per quod Christus apostolos & discipulos ad praedicandum misit quomodo & ad quod Quod erat primum & principaliter uidendum per expositionem primae partis huius conformitatis. i. Iesus mandans discipulis. i. ut irerent ad praedicandum. Videndum est nunc quomodo uerum obediētes domino mandato euntes ad praedicandum quod egerunt: & quod ad praedicandum iuerint per Luc. ix. ubi dicit. Egressi autem circuibant per castella euangelizantes uerbum & curantes. Sed quod fructum fecerint: ostendit Luc. x. In hoc quod dicitur ibi. quod reuersi sunt septuaginta duo cum gaudio. i. quia praefatae operata: & fructum fecerant: & quia miracula exercuerant dicentes. Domine: in nomine tuo demonia subiiciunt nobis &c. Sic ergo per de prima apostolorum ad praedicandum missione. & hoc fuit ante Christi passionem: & eius sacra resurrectione. Consequenter uidendum est de ipsorum ad praedicandum a Christo missione secunda: & quod fructuositatis tali missione euenerit. Secundo enim misit Saluator noster discipulos. i. post suam resurrectionem ad praedicandum: non solum ad oues qui per resurrectionem domini israel: sed ad omnes gentes. Et hoc ostendit Mat. xxviii. cum dixit eis. Euntes ergo docete omnes gentes baptizantes eos in nomine patris & filii & spiritus sancti &c. Et Marci. xvi. Euntes in mundum uniuersum praedicate euangelium.

lium oī creature &c. Et quia de ista scda missione: & de fructu p̄dicationis ap̄lōz in ḡali & in speciali di-
cei ifra p̄mittit & fructu. xxxviii. u. Iesus mittēs
ap̄lōs. hic ad plēns dimittat. p̄ ergo expositio prime
partis cōformitatis. xi. u. Iesus mandans discipulis:
& ipsa prima pars declarata.

¶ Secunda pars undecimi fructus & cōformitatis est.
Franciscus destinator. Expositio.

Vnde dei Franciscus: ut cōfor-
mitas oīdit p̄cedens:
factus euangelic⁹ p̄co:
& p̄dicator: ad diuer-
sas partes p̄dicaturus
accessit: & diuersis gē-
tib⁹ p̄dicādo: fructū p̄-
egit deo acceptū: & nō
solū ip̄e p̄sonali p̄dica-
tōis eidē inuētū esse
cit offm: s; & p̄ fr̄es su-
os eidē diuina bōitate

diūctos idip̄sūz exercere sollicitē p̄curauit. S; q̄m &
qualit̄ id p̄fecerit: p̄ns pars undecim cōformitatis q̄ di-
cit. Francisc⁹ destinator: declarare intēdit. Et pro euidē-
tia hui⁹ est sciēdū q̄. b. Francisc⁹ suos fr̄es ad p̄dicādū
multoties destinauit. Et primo in principio religiōis.
cū enim habitus uita: & uolūtate dñs Bernardus: qui
frater Bernardus de q̄nta ualle est dictus: dñs Petrus
canonic⁹ ecclesie maioris assisi: q̄ dictus est frater Pe-
trus cathani. & alius uir noīe Egidius: q̄ frater Egidī-
us est uocatus: isti tres: cū ipsi beato patri adhesissent
ad p̄fectū maiore aīay imēsa p̄fusi leticia & gaudio
sp̄s sancti. b. Francisc⁹ fr̄es Bernardū & Petrū ad unā
partem misit. Ipse uero cū fratre Egidio in marchiam
anconitanā pexit. Euntē autē in marchia: exultabāt
uehēmter in dño: & br̄s. f. alta & clara uoce laudes
dñi gallice decantās: bñdicebat & glorificabat altissi-
mi bonitatez. I; autē uir dei nōdū pleno p̄p̄lo p̄dicaret:
q̄n tñ p̄ ciuitates & castella trāsibat: hortabāt oēs ut
amaret & timerēt deū: atq; penitentiā agerēt de pecca-
tis. Frater autē Egidius eius socius admonebat audien-
tes ut eis crederet: q̄a eis optime cōsulebat. Qui uero
eos audiebat: dicebat. Qui sunt isti: & q̄ sunt uerba q̄
dicūt: Erat enī amor dei & timor q̄si ubiq; extinctus:
& uia penitentiē penitus nesciebat: imo stulticia repu-
rabat. p̄ualuerat. n. carnis illecebra: mūdī cupiditas: &
supbia uite: adeo q̄ totus mūdus in his trib⁹ maligni-
tatib⁹ posit⁹ uidebat. De eis erat diuersa opinio. Alii
dicebāt eos stultos uel ebrios. Alii autē asserēbāt q̄ ta-
lia uerba nō ex stulticia p̄cedebāt. Vnus uero de au-
dientib⁹ dixit. Aut p̄pter sumā p̄fectionē dño adhe-
serunt: aut certe isani sunt: q̄a despata uidēt eoz uita:
cū pauco cibo utant: & nudis pedib⁹ ambulēt: atq; ui-
lissimis uestib⁹ sint iduti. Inter hec tñ I; qdā timorē i-
currerēt: uisa forma sancte cōuersationis eoz: nō eos
tñ adhuc aliq̄ seq̄bant: s; & mulieres iuēcule uiden-
tes eos a longe fugiendo pauebāt: ne forte isania uel
stulticia ducerent. Sic ergo postq̄ circuierūt illā puin-
ciam redierūt ad locū sancte Marie de angelis de assi-

sis. & ista fuit prima missio fr̄m ad p̄dicādū plus exē-
plo q̄ uerbo. ¶ Secūdo. b. Francisc⁹ destinauit fr̄es ad
p̄dicādū secūda uice. nam ip̄so stante cū trib⁹ sociis p̄-
tatis: quatuor alii uiri de assisio eidē adheferūt. f. Sab-
batus: Moricus: & Ioānes de capella: & unus alius:
cui⁹ nomē nō posuit frater Bonauētura in legēda ma-
iori. parte. iii. supplicātes. b. Francisc⁹ ut eos in trēs reci-
peret: & b. Francisc⁹ eos recepit humili & benigne. I; a-
sterilis & paup̄cula simplicitas sancti p̄ns peperat se-
ptem: & desiderabat uniuersitatē fidelīū ad penitentiē
lamēta uocatā x̄po dño parturire. unde uolens eos ad
p̄dicādū destinare. b. Francisc⁹ primo eis p̄dixit ordinis
dilatationē diuina clemētia fiendā in p̄ximū: quā br̄s
Francisc⁹ cognouit dū in quodā solitario loco annos fu-
os in amaritudine recogitās deploraret. sp̄s. n. sancti
in eū supueniēte leticia: certificat⁹ est de remissiōe ple-
naria oīz delictoz. Raptus deinde supra sc̄ac in qdā
dam mirādū lumen totus absorpt⁹: dilatato mētis sinu:
q̄ circa se & filios suos futura erant luculēter aspexit.
unde fratrib⁹ postea dixit. Confortamini carissimi &
gaudere in dño: nec q̄a pauci estis efficiamini tristes:
nec uos terreat mea uel ūra simplicitas: q̄m sicut mihi
est a dño i ueritate oīz in magnā multitudinē faciet
uos crescere de: sueq; bñdictiōis gr̄a multiplici dilata-
bit. Deinde postq̄ para de regno dei: de cōtēptu mūdī:
de abn. gaudē p̄prie uolūtatis: corporisq; castigatio-
ne p̄nūciasset: p̄positū suū de mūtendo illos in quatuor
partes orbis apuit. illi corā seruo dei humili se p̄stere-
nētes in uia cū gaudio sp̄s suscipiebāt obediētiē san-
cte mādātū. Ipse uero dicebat cuilib⁹ singillatim. I; a-
cta cogitatū tuū in dño: & ipse te enutrit. Quod uer-
bum. b. Francisc⁹ solit⁹ erat dicere quotiescūq; fratres
aliquē ad obediētiā dirigebat. Mittēs ergo eos sic est
alloquutus dicēs. Consideremus fr̄es carissimi uoca-
tione nr̄az: quā uocauit nos misericorditer de: nō tñ
p̄ nr̄a: s; p̄ multoz salute: ut eamus p̄ mūdū exhortā-
do oēs plus exēplo q̄ uerbo ad agēdā p̄niam de pec-
catis suis: & habendā memoriā mādatorz dei. Et nolī-
te timere: q̄a pusilli & īsp̄ietes uidemur: s; secure an-
nūciate simpli p̄niam: cōfidentes in dño q̄ uicit mun-
dum: q̄ sp̄s suo loquet p̄ uos & in uobis ad exhortan-
dum oēs ut cōuertant ad ipsūz: & eius mādātā obser-
uent. Ite ergo annūciātes hominib⁹ pacem p̄dicātes
p̄niam in remissionem peccatorz: iuenietis quosdā ho-
mies fideles: mālueos: & benignos: q̄ cū gaudio uos
& uerba ūra recipient. & p̄ oppositū alios īfideles su-
perbos blasphemos: q̄ exprobrātes resistēt uobis &
his q̄ diceris. ponite ergo in cordib⁹ ur̄is patienter &
humili oīa tolerare. Cūq; fratres hoc audissent time-
re ceperūt. Ad quos sanctus ait. Nolite timere: q̄m nō
post multū tps uenient ad uos multi sapientes & no-
biles: erūtq; uobiscū p̄dicātes regib⁹ & principib⁹ &
populis multis. Multi uero cōuertent ad dñm: & per
uniuersūz mūdū multiplicabit de: familiā suā: & au-
gebit. Estote ergo in tribulationib⁹ patientes: in oīa
nibus uigiles: in laborib⁹ strenui: in sermonib⁹ mode-
sti: in morib⁹ graues: & in bñficiis grati. q̄a p̄ his oī-
bus uobis regnū dei p̄parat eternū. Sic ergo cum hec

dixisset & benedixisset eis: ad tres partes orbis perfecti sunt. Ipse uero sciens se aliis datum in exemplum ut prius faceret quod doceret: cum uno socioque uersus unam partem orbis pexit: reliquis a se ad modum crucis: aliis tribus mundi partibus deputatis. Abierunt ergo uiri dei deuote monita eius obseruantes. Cum autem inueniebant aliquam ecclesiam siue crucem: inclinabant se ad orationem: & deuote dicebant. Adoramus te xpe & benedicimus tibi per omnes ecclesias que sunt in uniuerso mundo: quia per sanctam crucem tuam redemisti mundum. Credebant. n. semper inuenire locum dei ubicumque crucem uel ecclesiam inuenissent. Quicumque autem uidebant eos plurimum mirabantur: eo quod habitu & uita dissimiles erant omnibus: & quasi siluestres homines uidebantur. Quocumque uero intrabant: ciuitatem. s. uel castellum: aut uillam: uel domum: annuntiabant primo pacem: confortantes omnes ut timerent deum: & amaret creatoris celi & terre: eiusque seruaret mandata. Quidam eos libenter audiebant: quidam e contrario deridebant: plerique eos quoniam fatigabant. Quibusdam dicentibus. Vnde estis uos? Aliis querentibus quod esset ordo ipsorum. Quibus esset laboriosum tot quoniam respondere: simpliciter tamen ostendebant quod erant uiri penitentiales de ciuitate assisii oriundi. Nondum. n. ordo eorum dicebatur religio. Multi uero eos deceptores & fatuos indicabant: & uolebant eos recipere in domum suam: ne tam fures eorum res furtim auferret: propterea in multis locis: illatis multis iniuriis: hospitabantur in ecclesiarum porticibus: uel domorum. Frater uero Bernardus de grata ualle cum socio florenti aduenientes: post multas susceptas iniurias: cognitus tandem est: & aliquos exemplo & uerbo conuertens ad. b. Franciscum adduxit. uiz. assisium. & quia de hoc dictum est supra. fructu & conformitate. viii. in tractatu de uita fratris Bernardi in puincia. b. Francisci: ideo prefata hic ulteriori modo non pono. uero Franciscus cum iret cum socio: & frater ille diceret iuxta mandatum. b. Francisci hominibus. Dominus det uobis pacem: quam salutationem. b. Franciscus: christo reuelante: ut dictum est fructu & conformitate precedenti didicerat: put ipse in suo scriptis testis. quia homines non audierat adhuc fieri ab aliquibus religionis talis salutationem: idcirco plurimum mirabantur. & quia per uiam sic incedens: frater ipse homines & mulieres & exiles in agris salutabat. Alii cum indignatione dicebant eis. Quid tibi uult ista talis saluatio uestra? ita quod frater ipse incepit ex hoc uerecundari. unde dixit. b. Franciscus. Dimitte me dicere aliam salutationem. & ait illi b. Franciscus. Dimitte illos dicere: quia non percipiunt quod dei sunt. Sed neque uerecunderis: quoniam adhuc & nobiles & principes huius mundi: de hac salutatione tibi & fratribus reuerentiam exhibebunt. Modico autem elapso post tempore benignus pater Franciscus sue plis exoptas presentiam: cum in unum omnes per se conuocare non posset: per eum orabat hoc fieri quod dispositiones congregat israelis. Sicque factum est ut absque humana uocatione omnes ex imperato post modicum temporis iuxta eius desiderium diuina operante clementia: non sine ipsorum admiratione pariter conuenerunt: quoniam autem se inuicem reuilerunt: tanta iocunditate & gaudio repleti sunt: ac si nihil recordarentur eorum quod passi fuerant ab iniuris. Soliti tamen erant quotidie orare & laborare manibus suis: ut omnem ociositatem anime inimicam a se penitus effugerent. Surgebant in media nocte solliciti: & orabant deuotissime

cum inmensis lachrimis & suspiriis. Amore intimo se diligebant: & seruebat unus alteri: ac nutrebat eum sic matrem filium unicum & dilectum. tantum charitas ardebat in eis: quod facile eis uidebatur tradere corpus suum morti pro salute anime uel corporis suorum consuetum. unum quidam die cum duo ex ipsis fratribus simul irent: inueniunt quendam fatuum: qui cepit iactare lapides in eos. Videns ergo unus eorum lapides iactari in alterum: opposuit se statim ictibus lapidum: uolens potius se percuti quam fratrem suum propter charitatem mutua qua flagrabat. Sicque parati erant unus pro altero ponere uitam suam. Erant et in humilitate & charitate radicati & fundati in tantum: ut unus alterum reuereretur tantum premissum & dominum. Atque illi qui officio predicationis: uel aliqua gratia precelebant: humiliores & uiliores ceteris uidebantur. Omnes quoque se totos ad obediendum prebebant: ad precipiens uoluntatem se continuo preparantes. Non discernebant inter iustum & iniustum preceptum: quia quicquid precipiebat putabant esse secundum domini uoluntatem: & ideo implere precepta erat eis facile & suauis. A carnalibus autem desideriis abstinebant semetipsos iudicantes: atque cauentes ne unus alterum offenderet ullo modo. Et si quando contingebat ut alter alteri diceret uerbum quod posset illum turbare: tantum conscientia mordebat: quod non poterat quiescere donec diceret culpam suam: prosternens se in terram: ut pedem fratris turbati super os suum poni faceret. Quod si frater turbatus pedem super os alteri ponere uolebat: si erat prelatus ille qui turbauerat alterum: precipiebat illi ut pedem poneret super os suum. Si uero erat subditus: faciebat hoc illi precipi a prelato. Sicque studebant ut omnis rancor & malicia fugaretur ab eis: & perfecta semper iter ipsos dilectio seruaret: satagentes per posse singulis uiciis singulas uirtutes opponere: proueniente & adiuuante eos gratia domini nostri Iesu christi. Nihil insuper sibi proprium uendicabant: sed libros & alia collatis eisdem utebantur communiter secundum formam ab apostolis traditam & seruatam. Cum autem inter eos & in eis esset uera paupertas: erant tamen liberales & largi de omnibus sibi pro deo collatis: libenter dantes ipsius amore petentibus: & maxime pauperibus elemosinas eis datas. Quando uero ibant per uiam: & inueniebant pauperes petentes aliquid ab eis amore dei: cum non habebant aliquid quod preberet: dabant aliquam partem de uestibus suis: sed uilius. Quandoque enim dabant capucium: diuidentes ipsum a tunica: quoniam manicam: quoniam partem aliquam disfluens eam a tunica: ut illud euangelium impleat. Oportet te tribue. Quando uero declinabant diuites huius seculi ad eos: recipiebant eos alacriter & benigne studentes eos reuocare a malo: & ad penam prouocare. In paupertate plurimum letabantur: quod non concupiscebant diuitias: sed omnia transitoria spernebant: quod possunt a mundi huius amatoribus concupisci. precipue uero pecuniam quasi puluerem pedibus concubabant. Et sicut a prelo sancto fuerant edocti: ipsam cum stercore asini equali pretio & potius potius habebant. Gaudebant in domino continue: non habentes iter se nec intra se: unum possent aliquatenus contristari. Quanto enim in mundo erant magis diuini: tanto deo erant magis coniuncti. per uiam crucis: & semitas iusticie: & obseruationis euangelice offendiculum remouebant: ut posteris iter per sanum fieret & secum

rum. Sic ergo p[er] scda frum a. b. Fr[anciscus] ad p[re]dicandū
missio & destinatio. ¶ Tercio. siue. b. Fr[anciscus] destina
tio tertia frum ad p[re]dicandū fuit post approbationē re
gule & cōfirmationē factā p[er] dñm papā Innocētiū ter
tiū. Nam cū post reuersionē p[re]latorū octo frūz ad san
ctam Mariā de angelis: quos ad p[re]dicandūz direxerat
quatuor aliis sibi adherētib[us] ad numez duodenariū
exceuerunt. b. F. cū duodecim p[re]fatis sociis romā p[er]
gens: obreta regule cōfirmatiōe a. D. Innocētiū: ac ab
ipso habito de p[re]dicanda p[ri]ma mādato: & laicis fratrib[us]
q[ui] eū fuerāt comitati: suo iussu coronis parulis factis
ut uerbū dei libere p[re]dicarent: cū p[re]fatis uersus uallez
spoletanā reuersus: ut euāgeliū xp̄i faceret & doceret
ipse. b. p[er] nō solū p[re]dicare cepit: s[ed] & dictos socios ad
p[re]dicandū destinare. S[ed] in quib[us] libris uoluit frēs suos
b[ea]t[us]. F. studere? Nō certe i libris Aristotelis & pho[ilosopho]r[um]:
nō Galieni & medicor[um]: nō Tulli & rhetoricor[um]: non
Tholomei & astrologor[um]: nō in libris legū & decreta
lium. S[ed] in quo? Certe dicit frater Bonauētura in q[ui]ta
parte legēde maioris. uocabāt diuinis p[re]ceptis icellān
ter: metal[iter] potius q[uam] uocali studio itēdētes orōnis de
uote. & q[uod] libris carebāt: loco illoz: lib[er]z crucis conti
nuatis aspectib[us] dieb[us] & noctib[us] reuoluebāt exēplo
p[re]fatis & eloquio eruditi: q[uod] iugiter faciebat eis de xp̄i cru
ce sermonē. Sicq[ue] frēs cōformes ap[osto]lo Paulo nihil scie
bant nisi xp̄m & hūc crucifixū: q[uod] eis factus est sapiē
tia: sanctitudo: iusticia: & redēptio. Quia in re: dñō p[re]
cunte: frēs & corda audientiū cōmouebāt: & linguas
ipsoz dirigēte in terris ad quas p[ro]gebāt: maximū fru
ctum faciebāt. Ipse enī duodecim socios binos & bi
nos dirigendo: more dñico ad diuersas mundi partes
ipsoz direxit. Frēm uero Bernardū de q[ui]ta ualle mi
sit bononiā: ut habet supra. cōformitate. viii. tractatu
de uita fratris Bernardi: q[uod] post multa suscepta patien
ter cōiū. a agnitus a p[ro]p[ri]o: & locū accepit bononie: &
pre nimio honore q[uod] sibi ipēdebat: recedēs ab inde ad
b. Fr[anciscus] reuersus est: & tūc. b. Fr[anciscus] p[re]dicatiōe so
cioz multiplicatis fratrib[us]: misit frēs bononiā & in lō
bardia ad p[re]dicandū & morant[ur]. & tandē ipse. b. Fr[anciscus]
ciscus: ut dictū est cōformitate p[re]cedēti: & bononiā &
lombardiā accessit. Hac tertia uice. b. Fr[anciscus] postq[uam]
socios destinaret: ipse adire fraciā grā p[re]dicationis ele
git cū fratre Masseo. uez cū diuina inspiratione pri[us]
romā aduissent: ad uisitandū ap[osto]loz limia: ut dictū est
cōformitate. viii. in tractatu de fratre Masseo: beatis
apostolis. b. Fr[anciscus] apparentib[us]: nō ad franciā p[re]
fatus: s[ed] ad uallē spoletanā est reuersus. Vice alia frat
ciam uoluit adire: & usq[ue] florētia p[ro]gens: a dñō Vgo
ne ep[iscop]o hostien[si]. ordinis p[re]fatore phibit[us] fuit: & hac
uice frēs p[re]dicationib[us] & exēplis tantū fructū fecerūt
q[uod] frēs adeo sunt multiplicati: ut. b. Fr[anciscus] bis i an
no ad capl[m] apud sanctā Mariā de angelis uocaret.
& hec fuit tertia missio frum a. b. Fr[anciscus]. ¶ Quar
to: seu uice quarta. b. F. misit frēs ad p[re]dicandū: dū iaz
fratrib[us] multiplicatis: ordinass[et] q[uod] bis in anno fratres
ad capl[m] cōuenirēt. u[er]o. in festo pentecostes: & sancti
Michaelis de mēse septēbris: & hoc i loco sancte Ma
rie de angelis. Cui[us] ordinationi frēs obreperantes cō

ueniebant oēs. In quo caplo tractabant q[uo] regulaz
melius possent obseruare: & tūc cōstituēbant frēs per
diuersas puincias: q[uod] p[ro]p[ri]o p[re]dicarēt: & frēs alios in su
is puincis collocarēt. Expleto aut caplo: b[ea]ndicebat
fratrib[us] oib[us]: & ad singulas puincias singulos desti
nabat. Quicūq[ue] ex ipsis habebat spm̄ dei & eloquen
tiam idoneā ad p[re]dicandū: siue clericus siue laicus eēt:
dabat ei licentiā p[re]dicandi. Ipsi uero b[ea]ndictionez eius
recipiētes: cū magno gaudio spūs tāq[ue] pegrini & ad
uene ibant per mūdū: nihil in uia portantes: nisi tm̄ li
bros in quib[us] possent dicere horas suas. Faciebat nā
q[ue] sancta paup[er]tas quā solā deferebant p[er] sumptibus
ipsoz ad oēm obediētiā p[ro]ptos: robustos ad labores:
& ad itinera expeditos: & q[uod] nihil terrenū habebant:
nihil amabant: nihilq[ue] timebant amittere: securi erāt
ubiq[ue] nullo pauore suspēsi: nulla cūra distracti: tamq[ue]
q[uod] absq[ue] mētis p[er]turbatione uiuebant: & sine sollicitu
dine diem crastinū & serotinū hospitiū expectabant.
multa q[uod] eis in diuersis partib[us] orbis iferebant cōui
cia tanq[ue] p[ro]sonis despiciabilib[us] & ignotis. uerum amor
euāgeliū xp̄i adeo ipsoz patietes efecerat: ut quere
rēt potius ibi esse: ubi p[er]sequutionē paterent in corpo
re q[uam] ubi cognita sanctitate ipsorum mūdano possent
gloriarī fauore. Ipsa quoq[ue] rez penuria supabūdans
eis uidebat ubertas: dum iuxta consiliū sapientis pro
magno ip[s]is minimū cōplacebat. Quib[us]. b. Fr[anciscus]
dicebat. In noīe dñi: ite bini & bini p[er] uiam humili &
hōeste: & maxime cū stricto silētiō a mane usq[ue] post
tertiā orantes dñm in cordib[us] usis. & uerba ociosa
& inutilia nō noient in uobis. s[ed] n. ambuletis: tñ ouer
satio u[er]a sit ita humilis & honesta sic si in heremito
rio aut i cella eētis. Nā ubiq[ue] sum[us] & ambulam[us] ha
bemus semp cellam nobiscū. Frater. n. corpus est cella
n[ost]ra: & aia est heremita q[uod] morat[ur] in cella ad orandum
dñm & meditandū de ipso. unde si aia nō manserit in
q[ui]etē i cella sua parū p[ro]dest religiosio cella manufacta.
Talis sit u[er]a cōuersatio inter gētes ut q[ui]cūq[ue] uos au
diat uel uidebit gloriosum p[re]m celestē & deū laudet
deuore. Nullus p[ro] uos puocet ad iram. uel scandalū: s[ed]
oēs p[er] mansuetudinē u[er]az ad pacē benignitatē & con
cordiam puocent. Nam ad hoc uocati sumus: ut uul
neratos curemus: alligem[us] cōfractos: & erroneos re
uocemus. Multi. n. nobis uident[ur] esse mēbra diaboli: q[uod]
adhuc discipuli xp̄i erūt: sicq[ue] informati illi abierunt.
Dedit aut illi dñs uerbū & spm̄ scdm̄ tēporis oppor
tunitatē ad p[re]fendū uerba acutissima penetrantia cor
da iuuenū atq[ue] senū. Qui p[re]fz relinquētes & mēfz &
oia q[uod] habebant seq[ue]bant frēs eoz religionis habituz
assumēdo. Vere. n. tūc separationis gladius missus est
in terra dū iuuenes ueniebant ad religionē dimittē
tes parētes suos in fecib[us] peccatoz. Illos tñ quos ad
ordinē recipiebant ducebant suscepturos ad. b. Fran
ciscū ab eo religionis habitū humili & deuote. Non
solū aut uiri sic cōuertebant ad ordinē. s[ed] & multe uir
gines & uidue ad eoz p[re]dicationē cōpuncte secundū
ipsoz cōsiliū p[er] ciuitates & castra monasteriis ordina
tis recludebant se ad penitētiā faciendam. Quibus
unus ex fratrib[us] cōstitutus fuit uisitor & corrector

Corpus ē
cella. aia
heremita.

mag. itz. sanctus frater Philippus longus primus uisitor pauperum dñaz. Qui in labiis ab angelo tactus fuit calculo ignito ut Isaias. Silr & uiri uxorati & mulieres maritate a lege mñimonii discedere nō ualētes: de frūm salubri cōsilio se in domib⁹ ppriis artiori penitētie cōmittebāt. Vñ postmodū p. b. Frāscū trinitatis cultorē triplex ordo ex p̄dictis sicut tres ecclesias errexerat: est institut⁹: quoz ordinū q̄z tēpore suo a summo pontifice exitit cōfirmatus. Hac uice quarta destinationis frūm. b. Frāscus ad ifideles uoluit ipse p̄sonali accedere ad p̄dicandū: s̄z phibitus fuit a deo. sic & ad partes infidelīū frēs ad p̄dicandū direxit. Fratrem Egidīū cū pluribus sociis misit thunicis: q̄ cū de nauī ad terrā descēdissent: & fidē cepissent seruētissimē p̄dicare: xp̄iani q̄ ibi erāt timētes ne sibi tali p̄dicatione p̄sonaz imineret periculuz: ipsos frēs ceperūt & posuerūt in nauī: & cōtra uelle eoz ad partes fidelīum remiserūt. Misit ēt. b. Frāsc⁹ frēs ad p̄dicandū saracenis: q̄ tūc morabant in ciuitate hyspalesi & in hyspania & in marochio. Sex frēs illuc direxit. s. frēz Vitalez: s̄z iste remāsīt in regno aragonie. Alii accesserūt ad saracenos. s. frēs Beraldus: Adintus: Accursius: Petrus: & Otto: q̄ glorioso martyrio sunt coronati. Quorum exēplo puocatus sanctus Antoni⁹ nñ ordinē intrauit minorz. Tempore ēt. b. Frāscī qdā frater laic⁹ passus est martyriū: ut dictū est de istis fructu & cōformitate. viii. In hac missione quarta: ut credo: euenit illud quod ponit frater Bonauētura in quarta parte maioris legēde dicēs. q̄ frēs aliq̄: cū p̄dicationis causa partes adissent infidelīū: cōtigit ut qdā saracen⁹ pietate ductus pecuniā eis offerret p̄ necessario uictu. illis autē recusantib⁹ accipe: admiratus est ille cernēs q̄ inopes erāt. Intellecto tandē q̄ amore dei paupes essecti pecuniā possidere nolēbāt: tanta est eis affectio ne cōiunctus ut offerret se ad ministrandū necessaria oīa q̄ diu facultatē sibi aliqd supesset. & hec fuit q̄tra frūz missio ad p̄dicandū p̄ bñm. F. ¶ Quinto misit fratres. b. Frāsc⁹ ad p̄dicandū: qñ nono anno ab inceptione religionis multiplicatis nūero & meritis fratrib⁹ electi fuerūt ministri & missi cū aliquot fratrib⁹ ad p̄dicandū q̄si p̄ oēs mūdi puincias: in quib⁹ fides catholica colit & obseruat. Qui recipiebant in aliqb⁹ puinciis: s̄z nō p̄mittebant p̄dicare & habitacula construere. De quib⁹dā uero puinciis expellebant eos ne forte essent hoies ifideles. q̄a l̄z dñs Innocētius papa ordinē & regulā approbasset eoz: nō tñ hoc suis l̄is cōfirmauit. & p̄pterea frēs a clericis & laicis tribulationes plurimas sunt p̄pessi. nñ ex hoc cōpulsī sunt fratres fugere de diuersis puinciis: atq̄ sic angustiati & afflicti: necnon & a latronib⁹ spoliati & uerberati: ad bñm. F. cū magna amaritudine sunt reuersi. hec. n. passi erāt q̄si in oībus partib⁹ ultramōtanis: ut in alemania: ungaria: & aliis plurib⁹. & sic tūc euenit quod dictum est cōformitate p̄cedēti. q̄ frēs rogabāt. b. Frāscū ut peteret priuilegiū q̄ possent pp̄lo irrequisitis ep̄is & clericis aliis p̄dicare: & ip̄e hūit rñdere q̄ nolēbat: ut dictū ē. Verūtū oīa illata p̄dictis fratrib⁹ notificauit. b. Frāsc⁹. D. Vgoni p̄rectori ordinis cardi-

nali hostiē. ¶ Sexto misit. b. Frāsc⁹ frēs. qñ. s. secūdam regulā qua utimur nūc p̄fecerat: & p. D. papam Honorīū pontificatus sui anno. viii. cū bulla cōfirmata fuit in cap̄lo sequēti: quod credo fuisse illud in quo ultra qñq̄ milia frūm multitudo fuit. de quo habet cōformitate. iiii. in dicto cap̄lo gñali data licētia a. b. F. ministris recipiēdi frēs ad ordinē: misit eos ad puincias supradictas ad p̄dicandū & morandū: portātes litteras cardinaliū cū regula bulla apostolica cōfirmata. Sic itaq̄ morantib⁹ & p̄dicantib⁹ fratrib⁹ in illis puinciis multi uidētes eoz humilē & sanctaz cōuersionē: atq̄ audiētes eoz uerba altissima mouētia & i flāmātia mētes ad amorē dei & puām faciēdā uer. est ad ipsos: & sancte religionis habitū seruēter & humiliter suscepunt. Tūc. b. F. misit cū plurib⁹ fratrib⁹ frēz Pacificū regē uersū: q̄ uiderat. b. Frāscū duob⁹ enībus ualde fulgentib⁹ in modū crucis trāuersalē exnibus cōsignatū ministrū in frāciā. Et dictus frater Pacificus custodē parisiēsem fecit frēm Angelū de p̄is: q̄ primus fuit q̄ parisiēsem cōuētū edificauit. Deinde p̄ bñm. F. frater Angelus de p̄is p̄dictus factus est minister anglie: & missus illuc cū aliqb⁹ fratrib⁹: & specialiter cū fratre Alberto de p̄is: q̄ eidez successit in offiō misteriat⁹: & demū cū esset minister anglie: electus est terti⁹ post bñm. F. gñalis minister ordinis. de quib⁹ dictū est cōformitate. viii. S̄z quē fructū fecerūt in partib⁹ anglie: p̄ ex dictis. fructu. viii. & cōformitate & fructu. ix. Abbas. n. de abidon fact⁹ est frater minor. ep̄s erphordien. dñs Rodolphus: ep̄atu dimissus factus est frater minor: & alii plures maḡi in theologia facti sunt frēs minores. Sic & in parisiis & in frāciā & in alemania multi solemniter p̄bēdāt: multi maḡi in sacra pagina: & multi nobiles facti sunt fratres mieres. de quib⁹ dictū est cōformitate. viii. & ix. Quasi autē. b. F. p̄monuerūt frēs p̄dicātes: & si in parte dictū sit cōformitate p̄cedēti: aliq̄ tñ sunt hic addēda: s̄z copiosius habent cōformitate sequēti. ca. xii. de p̄dicatore. Nolēbat. n. bñs p̄ sanctissimus Frāsc⁹ frēs suos esse cupidos scia & libris: s̄z uolebat & predicabat eis ut studerēt fundari sup sanctā humilitatem & imitari purā simplicitatē: scām orōnē: & dñaz paupertatem. & hāc solā dicebat uia securā ad salutē ppriā & aliq̄z edificationē faciēdā: qñ xps ad cui⁹ imitationem sumus uocati hāc solā nobis oñdit & docuit uerbo pariter & exēplo. At ip̄e p̄ futura p̄spiciens cognoscebat p̄ spm sc̄m: & multoties fratrib⁹ dicebat. q̄ multi frēs occasione edificadi alios dimitterēt uocationē suam. u3. sanctaz humilitatē: puram simplicitatem: orōnem: & deuotionem: atq̄ dñaz nñaz paupertatem. & cōtinget illis q̄ uñ putabant magis imbui. i. ipleri deuotiōe: & accendi amore: & illuminari dei cognitionē p̄pter intellectū scripture: ide occasione rē manebūt intus frigidi & uacui. & sic ad pristinā uocationē redire nō poterūt: q̄ tps uiuēdi se dñm uocationē suā in uano & falso studio amiserūt. & timeo q̄ illud quod uidebunt h̄e auferet ab eis: q̄ id quod datum erat illis. i. uocationē suā tenere & imitari penitus neglexerūt: & dicebat. Sūt multi frēs q̄ totū suū studiū

Sanctus magister
marochioz

Qui fuit
aures
dicendi
dia.

& totā sollicitudinē suā ponit in acq̄redo sciam: dimit-
tēs uocationē suā extra uia sancte ofonis & sancte
humilitatis mēte & corpore euagādo. Qui cū pplō p̄
dicauerint & nouerint aliquos ide edificari: uel ad pe-
nitentiā cōuerti inflant & extollūt se de ope & lucro
alieno: cū tñ magis in cōdēnationē & p̄iudiciū suū p̄
dicauerint: & nihil ibi scdm ueritatē opati fuerint: ni-
si tanq̄ istra illoz: p quos uere dñs fructū huiusmodi
acq̄siuit. Nam quos credūt p sciam & p̄dicationē suā
edificari & ad p̄nāz cōuerti: dñs ofonib⁹ & lachrimis
scōz paupz humiliū & simpliciū frūm edificat & cō-
uertit: l3 ipsi sancti frēs illud nesciāt ut plurimū. sic. n. ē
uolūtas dei ut illud ignorēt ne ide ualeāt sup̄bire. Isti
sūt frēs mei milites tabule rotunde: q̄ latitāt in desertis
& i remotis locis ut diligētī uacēt ofoni & meditatio-
ni s̄ta & alioz peccata plorātes: uiuētēs simp̄lī & hu-
militer cōuersantes: quoz sanctitas a deo cognoscit:
& aliqñ fratrib⁹ & hominib⁹ est ignota. Hoz aie ab
angelis dño p̄sentabunt: tūc dñs oñdet illis fructū &
mercedē laboz suoz. u3. multas aias q̄ suis exemplis
ofonib⁹ & lachrimis sūt saluate. & dicet illis filii mei
dilecti: ecce tot & tales aie saluate sunt uis ofonib⁹
lachrimis & exēplis. & q̄a sup pauca fuistis fideles: su-
pra multa uos cōstitū. Alii. n. p̄dicauerūt & laboraue-
runt sermonib⁹ sapiētie & scientie sue: & ego meritis
uīs fructū salutis opatus sum: ideo suscipite merces
dem laboz eoz & fructū meritorz uroz: q̄ est regnū
eternū: quod p humilitatis & simplicitatis uīe atqz
ofonū & lachrimaz uīaz uolentiā rapuistis. Sic illi
portātes manipulos suos. i. fruct⁹ & merita sancte hu-
militatis & simplicitatis sue intrabūt in gaudiū dñi le-
tantes & exultātes. Illi uerō q̄ nō curauerūt nisi scire
& aliis uīā salutis oñdere nil opantes p se: añ tribu-
nal xp̄i stabūt nudī & uacui: solius cōfusionis uerecūz
die & doloris manipulos deferētes: tunc ueritas san-
cte hūilitatis & simplicitatis sancteqz ofonis & pau-
peris q̄ est uocatio n̄ra: exaltabit gloriābit & ma-
gnificabit. Cui ueritati ipsi iflati uēto sciētie detraxe-
runt uita & uanis sermonib⁹ sapiētie sue dicētes ipaz
ueritatē eē falsitatez: & esse cecos eos q̄ ambulauerūt
in ueritate crudelī psequētes: tūc error & falsitas opi-
nionū suaz p quas ambulauerūt quas ueritatē eē p̄-
dicauerūt: p quas in cecitatis foueā multos p̄cipitauē-
rūt in dolore cōfusione & uerecūdia terminabit: & ipi
cū suis tenebrosis opinionib⁹ in tenebras exteriores
cū tenebray sp̄iritib⁹ demergent. Dicebat ē. b. Frā-
ciscus. Frēs mei q̄ sciētie curiositate ducunt in die tri-
bulationis inueniet manus suas uacuas: ideo uellē eos
magis roborari uirtutib⁹: ut cū tēs uenerit tribulatio
nis secū h̄rent in angustia dñm. Nā & uentura est tri-
bulatio qua libri ad nihilū utiles in fenestris & late-
bris p̄iciēnt. Non hoc dicebat q̄ lectio sancte scri-
pture sibi displiceret: s̄ ut a sup̄flua cura discendi de-
traheret uniuersos. malebat. n. ipsos charitate bonos
q̄ sciētie curiositate sciolos. pōderabat ē tēpora n̄ lō-
ge uentura: in quib⁹ sciebat iam scia iflatiua debere
esse occasionē ruine. Vñ. b. F. post mortē suā quēdā so-
ciorū suoz p̄dicationū studio nimis intentū apparēs

ei rēphēdit eū atqz phibuit iussitqz illi ut studeret ui-
am humilitatis & simplicitatis incedere. In sup. b. Frā-
ciscus ministros & p̄dicatores admōebat & iducebat
ad humilitatis opa exercēda. dicebat. n. q̄ ppter pla-
tionis offm & sollicitudinē p̄dicadi nō debēt dimitte-
re scām ofonē & deuotā: ire p elemosina: aliqñ opari
manib⁹ suis: & alia humilitatis opa facere: sic aliū fra-
tres ppter bonū exēplū & lucrū aiarū suarū & aliorū
& dicebat. Multū. n. edificant frēs subditi cū eorū mi-
nistri uacāt libēter ofoni & inclinat se ad opa humilita-
tis & obsega uilitatis. Alii. n. nō possunt absqz sui cō-
fusione p̄iudicio & cōdēnationē de hoc frēs alios ad-
monere. o3. n. exēplo xp̄i pri⁹ facere q̄ docere ac siml
facere & docere. Hec. b. Frācisc⁹. Multa alia. b. F. ha-
buit dicere p̄dicatorib⁹ fratrib⁹. ut p3 fructū sequētī.
ca. de p̄dicatore. Dictis ergo bti pris pmi frēs p oia i
herētes maximū suis p̄dicationib⁹ effecerūt fructū: &
q̄ frēs tā tēpore. b. F. q̄ post eius monitis & iductiōe
magnū fecerūt fructū: patere pōt si attēdat Prio mul-
titudō locorū ordis: in qb⁹ locis qdā frēs uita p̄dica-
rūt & exēplis miraculis corrūscātes. Quidā taz uerbo
& uita q̄ miraculis: ut frēs clerici. Quidā saltēz uerbo
incessanter docēt & pplm ad bonū erudiūt & iducūt.
& p euidētia dicendorū est sciendū q̄ btō. F. dū ora-
ret in ecclesia sancti Iacobi: ad quā uisitādā ipse cū so-
ciis accesserat: reuelatū est a dño: q̄ ubiqz loca capet
q̄ suus ordo p totū orbe erat dilatādus. & sic ipse. b.
F. dixerat dño cardinali hostienfī eū phibenti ne ad
partes ultramontanas accederet. Dñe: putatis uos q̄
dñs solūmodo ppter istas puincias miserit fratres: l3
dico uobis in ueritate q̄ dñs elegit et misit fratres p
pter pfectū et salutem aiarū oīuz hoīum hui⁹ mūdi.
et nō solū in terris fidelī: s3 i terris ifidelī recipient:
et multas aias lucrabunt. et sic factū est: q̄ qñ nō est
terre angulus ubi nō sit frūm miorū aliqz loc⁹. ut ius-
ta dictū pphie Dauid: dictū de apostolis et de apo-
stolicis fratrib⁹ btī. F. ordis possit dici. In omnez terrā
exiuit sonus eorū: et in fines orbis terre uerba eorū.
Ad qd uidendū. Primo uidendū est de locis fidelī. i. i
terris fidelī edificatis. et prio in italia. scdo extra ita-
liā et demū scdo de locis i terris ifidelī situatis. Quā-
tum ad italiā incipiendo a prima puincia ordinis. u3.
beati Francisci.

Hec puincia sancti F.
Rouincia sancti. F. h3 loca. lxxx. diuisa p. ix.
p custodias. Custodia assisii h3. ix. loca. f. Locū
de assisio. In quo sunt hi solēnes p̄dicatores:
uerbo: uita: & miraculis p̄dicātes: in uita & post mor-
tem. Prim⁹ est. b. p̄ n̄. F. Scdus frater Bernardus de
qnta ualle. Terti⁹ frater Siluester. Quart⁹ frater ele-
ctus. Quint⁹ frater Leo. Sext⁹ frater Gulielmus de
anglia. Septim⁹ frater Angelus de reate. Octau⁹ fra-
ter Masseus marignani. Nonus frater Rufinus. Deci-
mus frater Guido de senis laicus. Vndecimus frater
Egidi⁹ de capociis. Duodecim⁹ frater Valētī⁹ de nar-
nia. Quales hi fuerint: dictū est supra. fructū. viii. &
cōformitate in tractatu de puincia. S. F. Habet locū
sancte Marie de portūcula: siue de angelis: ubi ordo
minoz icepit. In quo iacēt p̄dicatores singulares mi-

raculis corrufcates. Fr Petrus cathani quatuor de lo
ciis bti. F. Fr Iacobus & Ioanes. Locu scet Clare ubi
brius. F. fuit primo tumulat? & ibi iacet nuc bti Cla
ra cu multis scetis fratrib? & sororib?. Locu scet Da
miani: cui? ecclesia crucifixi madata. b. F. reparauit: &
multa mira ibi fecit de? p ipsum btm. F. & b. Clara. F.
sic acta utriusq? attestant. In dicto loco brius. F. ex pa
tientia ifirmitatis oculor? a deo subarrat? fuit de re
gno obtinendo eternor?: & bra Clara multa miracula
fecit: ut eius legeda docet. xlii. anis ibi stetit. Locu de
carcerib? siue montis subasii: in quo fuerut haetenus
frs sanctissimi: & nuc exeplo suo du ibi stat pniaz p
ageda pdicantes. Locu de spello: in quo inter alios fuit
frater Andreas sacerdos & predicator maximus ful
gens i uita & post mortē miraculis. Locu de betonio:
in quo sunt duo pdicatores pclari in uita & post mor
tem signis pdicantes. s. frater Ioanes de laudib? & fra
ter Iordanus laicus sanctissimus. Locu de insula: ubi
fuit sepult? ille pdicator excellēs frater. Corradus de
offida: q gng mortuos suscitauit. Locu de rochiciola:
in quo multi sancti frs fuerut: q suo tempore uita &
uerbo hoies informarunt. Custodia perusii h3 loca
xliii. Locu de perusio: i quo iacet ille uir scititate pcla
rus frater Egidi? raptus ad tertiu celu: sciētia: uerbo:
& uita singularissimus. Iacent ibi tres alii sanctissimi
frs. s. frater Corradus de offida trāslat? de loco isule
perusii. frater Ventura: & frater Nicolaus de assisso
signis in uita & post mortē hoies quotidie iformates.
Multi ē frs egregii pdicatores fuerut de perusio: &
in sacra pagina magri: eor? lingua erudita pplm edo
centes. Locu de monte: q est in perusio: in quo sanct?
frater Egidi? lōgo tēpore stetit: & famosu fecit & fa
cit sua singulari ouerlatiōe. Locu de agello: in quo lo
co sanctus frater Egidi? fuit raptus a post uespas usq?
q? ad galli cantu: & demū apparuit tantū lumen q lu
men lune absorbuīt & accepit. Locu de ciborollo: in
quo sanctus Ludouicus nī claret signis & miraculis
gloriosis. Locu de diruta: ubi ē frater Egidi? mōra fe
cit. Locu de marciāna. Locu de corciano. Locu de pre
gio. Locu de fernero. Locu d ciuitella. Locu mōtis lo
uis: in quo iacet frater Sēsus homo magne orēplatio
nis & raptus & illuminationis. Locu de isula laci pe
rusini: ubi brius. F. fecit unā quadragesimā: in qua solū
medietatē uni? panis parui comedit: in quo loco ipse
brius. F. mltis corrufcat signis. Locu mōtis lucidi: que
fecit papa Martinus. Locu sancte Marie de angelis:
ubi iacet frater Phylippus socius bti Frāscisci. & pm?
uifitator soror. Custodia castelli h3 locu de castel
lo: in quo iacet frater Iacob? laic?: q mltis claruit mi
raculis. Locu de burgo sancti Sepulcri: in quo iacet fra
ter Raineri? laicus: q duos mortuos suscitauit: & ali
os ultra. lix. ut p3 istro publico a diuersis ifirmitatib?
liberauit. Ad quatuor miliaria ad burgū sancti Sepul
cri in montib? est locus mōtis casalis: in quo brius. F.
stetit: & fecit plura: & pcpue tres famosissimos ouer
tit latrones: q hoc modo sunt ouerfi. Cū. n. brius. F.
ad dictū locū accessisset: qdā iuuenis nobilis de bur
go accedēs ad btm. F. rogauit eū ut ipsum ad ordinez

reciperet: cui brius. F. rñdit. Filiu es iuuenis delicat? &
nobilis: forte paupertatē nřaz & aspītatē nō poteris su
stinere. Et ille rñdit. Pī Nōne estis hoies uos sicut &
ego? Sicut ergo uos q estis mei filēs sustinetis: sic &
ego cū dei adiutorio potero sustinere. Que rñsio mul
tum placuit bto. F. & statim recepit eū: & bñdixit ei.
& frēm Angelū eū appellauit. Qui ita gloriose se ha
buit: q paulopost brius. F. in dicto loco mōtis casalis
eū guardianū instituit. Huic fratri Angelo semel: cū. S.
F. diceret q iret ad burgū sancti Sepulcri: & nūciaret
pplō qūo esset pdicatur? eis die tali: & ipse ppter pa
rentes ire distulisset: brius. F. mādauit eidē ut nudus il
luc accederet: & pdicta nūciaret. Cui cū frater Ange
lus diceret. Pī: qd ex hoc habebō? Rñdit. S. F. Secu
ro te q habebis uitaz eternā. Statim frater Angelus:
hoc audito: cū sūma alacritate nudus p btm. F. in iun
cta pscē. Duz ergo dictus frater Angelus esset in di
cto loco de casali guardian?: in illis dieb? erat tres fa
mosi latrones in partib? illis: q undiq? multa malefi
cia ppetrabāt. Hi die qdā ad iam dictū locū acceden
tes rogauerūt frēm Angelū guardianū: ut eis de come
stibilib? puideret. Ipse uero guardian? eos rigida re
prehensione exarguēs dixit eis. Vos fures & seuissimū
homicide: nō solū erubescitis labores alior? pdari: s3
isup psumitis ut efrōtes elemosinas seruis dei exhibi
tas deuorare: cū sitis digni q terra uos nō sustineat: q
nullū hoiez reueremini: & deū q uos creauit orētis:
ite ergo p factis uis: & huc ampli? nō accedatis. At
illi idignati plurimū recesserūt. B. uero. F. iuerat p q
sta: & portauerat unā taschā de pane: & unā zucham
de uino. Cui cū frater Angelus q facta erant & dicta
retulisset. b. F. eū ualde dure redarguit dicēs q impie
gessit: q pētōres meli? reducunt cū dulcedine pietat
is q cū icrepatiōe crudeli. Nam & xps magr nř: cui?
euageliū obseruare pposuimus: ait. Non est opus ua
lentib? medicus: s3 male habentib?: & nō ueni uoca
re iustos: s3 pētōres. & ideo frequēter cū pētōrib? mā
ducauit. Quare ergo cōtra charitatē & cōtra exēplū
Iesu xpi fecisti: p scām obediētā tibi pcpio: q stat
accipias hāc taschā panis & uasculū uini q acquisiui
mus: & sollicitē p mōtes & ualles dictos gras latro
nes donec inuenias: & postea coram eis genusflectēs:
de icurialitate & crudelitate tua dicas eis humilr cul
paz tuā: & roga eos ex parte mea q ampli? mala ista
nō faciāt: s3 deū timeāt: & pximū nō offendant. & si h
fecerint: ego pmitto eis de necessariis puidere cōtra
que p ipsoz sustētatiōe. & cū hec humilr dixeris: re
uertaris. Interim autē. S. F. p eis rogabat dñm: ut ipso
rum corda ad pniām emolliret. Fr autē angelus pgens
oīa sibi iperata pscit. un factū est q elemosinas illas
cū latrones illi a sancto. F. trāsmittas comederēt: adin
uicē offerre ceperūt & dicere. Heu nos miseros infeli
ces q dur? ifernalis cruciat? expectat: q pgimus non
solū hoies pdādo & uulnerādo: s3 ē mutilādo & occi
dēdo: & tñ de tā horrēdis scelerib? & homicidiis: nul
lo modo dei timore & sciētie opscitiōe stimulamur
& ecce iste. S. Frater qui uenit ad nos modo ppter ali
q uerba ualde iusta ppter nřaz maliciā i nos urogat:

de lazar...

+

se corā nobis tā humiliter accusauit. Et insup sancti p̄is
Frāscī tam liberale p̄missum retulit: & panis & uini
b̄nficiū attulit charitatis. Vere isti sūt sancti dei: q̄ ce-
lestem p̄riāz p̄merent. Nos uero filii p̄ditionis eterne:
q̄ flāmas ultrices quotidie n̄ris nephādis opib⁹ nobis
cumulam⁹. Nescio utrū de patris facinorib⁹ & cō-
missis flagitiis possimus a deo misericordiā inuenire.
¶ Vno uero ipsorū p̄dicta uerba dicēte: & reliq̄ duo di-
xerūt. Quid ergo faciendū est nobis? Et ille. Eamus. i-
quit. ad fr̄m Frāscū. & si ipse nobis cōfidētā tribuat
q̄ possimus de p̄ctis n̄ris misericordiā a deo inuenire:
quicqd ipse mādauerit faciem⁹: ut possimus aīas no-
stras de inferni baratro liberare. In quo cōsilio oēs tres
pariter cōsenserūt. & uenerūt festināter ad b̄m. F. dicē-
tes. P̄: nos p̄pter multa & pessima scelera n̄ra nō cō-
fidimus posse dei misericordiā inuenire: s̄ si tu con-
fidis q̄ de⁹ nos ad suā misericordiā recipiat: ecce para-
ti sumus tecū p̄niā agere: & in oībus q̄ p̄cepis obe-
dire. Quos b̄s. F. b̄nigne & charitative recipiens
exēplis eos multiplicib⁹ exhortādo: certos eos de iue-
niēdo dei misericordiā reddidit. Insup se illis acq̄si-
tūz a dño ipsaz misericordiā & grāz repromisit: iustu-
ens illos & oīdēs q̄o diuine misericordie imēsurabi-
lis magnitudo: cūcta p̄ctā n̄ra & si infinita eēnt: p̄cel-
lit. & q̄o testāte euāgelio & ap̄lo Paulo x̄ps b̄ndict⁹
in hūc mūdū p̄ p̄ctōrib⁹ uenit redimēdis: p̄pter q̄ tā
salubria hortamēta tres p̄dicti latrones abrenūciaue-
rūt mūdo: & recepti a s̄ctō p̄se sibi tā habitu q̄ aīo ad-
heserūt. Duo aut ipsorū paruo tēpore uiuētes: post la-
udabile mutatiōē de p̄senti seculo: dño ipsos uocan-
te: migrauerūt. Terti⁹ uero sup̄stes cōsiderās multa &
magna p̄ctā q̄ fecerat: tali se p̄nie subegit: q̄ p̄. xv. an-
nos: exceptis cōib⁹ q̄dragēsimis: q̄s sic alii faciebat:
continuo ter ī septimana panē tm̄ & aquā comedebat:
& cōtent⁹ tm̄ una tunica incedebat discalciatus cō-
tinuo: & post matutinū nūq̄ dormiebat. Infra uero
lud. xv. ānorū t̄ps. S. Frāsc⁹ trāsiuit de hoc mūdo ad
p̄rēz & p̄riāz celestē. Cū aut p̄dictus frater districtio-
nē hāc penitētie ānis plurimis tenuiss⁹: q̄dā nocte p̄
matutinū tanta sōnolētia sibi tenuenit q̄ nullis argu-
mētis poterat sōno resistere: nec p̄t solit⁹ erat pote-
rat uigilare. q̄ cūz reluctare neq̄ret: nec ualeret orare:
tēptationi succūbēs: iuit ad lectū ut dormiret: statiz at-
ut posuit caput in lecto: fuit ductus in spū in montēz
excelsūz ualde: in quo erat ripa p̄fundissima: & hinc
inde saxa p̄rupta: & diuersi scopuli inequali p̄minen-
tes. Ille uero a quo ducebatur ip̄ellit eū de cacumine di-
cte ripe: q̄ in p̄cepis ruēdo p̄ saxa: collisionē de rupib⁹
in rupib⁹ sustinēdo: q̄n ad p̄fundū ripe puenit: oīa sua
mēbra uidebant disrūpta: & ossa cōfracta. Qui dū ia-
ceret sic collisus a suo ductore uocat ut surgeret: quia
magñū adhuc iter ipsūz facere oportebat. Cui frater
r̄ndit. Dur⁹ homo uideris & indiscretus: q̄ cū uideas
me usq̄ ad mortē contritū: tñ dicis q̄ surgā. Qui du-
ctor ad eū accedēs & eū tāgēs: statim ab oī collisione
mēbroz p̄fecte sanauit. & tūc oīdit ei magnā planici-
em repletā acutis lapidibus & spinis tribulis & luto-
sis atq̄z aquosis sabululis. uñ oportebat eū incedere:

& ad finē illi⁹ planicie accede: ubi erat fornax ignea
q̄ a lōge uidebat: in quā ēt ille debebat intrare. Cū au-
tem planiciē illā cū magna angustia pertrāsisset: & ad
fornacē illā puenisset: dixit angelus ad eū. Ingredere
fornacē istā: q̄ sic ē necessariū fieri. Et ille r̄ndit. Heu
qualis ductor es: q̄ cū me uideas p̄ istā planiciē angu-
stam: tam penalit̄ tribulatū: cū maxima gete indigeas:
tu dicis intra in fornacē. Cūz aut aspiceret circa forna-
cē: uidit undiq̄z demōes cū furcis ignitis astātes: quē
diferētē intrare cū ipsīs furcis subito ipulerūt. Qui cū ī
ipsūz ignē intrasset: & p̄ spaciū aliquot p̄cessisset: in-
uenit ibi quēdā suū cōpatrē q̄ tot⁹ ardebat: & exclā-
mās: dixit. O īfelix cōpater: q̄uo huc uenisti? Qui ait.
Procede aliquātulū in isto igne: & inuenies uxore me-
am comatrē tuā: q̄ tibi cām dānationis narrabit. Cum
aut aliquātulū p̄cessisset p̄ ignē: ecce apparuit ip̄a cō-
m̄ tota ignita sedēs in q̄dā mēsurā frumētī cōstricta.
Et ille ait. O comater īfelix & misera: q̄re in tale sup-
pliciū corruisti? Que r̄ndit. Quia tēpore magne famis
quā. b. F. p̄dixerat: cū ego & uir me⁹ uēderem⁹ frumē-
tum: mēsurā discauim⁹: & p̄pterea in ista mēsurā an-
gusta comburo: & his dictis: angelus expulit eū ex-
tra ignem: & dixit. Prepara te ad iter: q̄ adhuc habes
horribile periculū p̄trāsire. Cui ip̄e dixit. O durissime
ductor: q̄ nulla cōpassione moueris: uides q̄ sum q̄si
totus cōbustus: & dicis. ueni adhuc ad horribile peri-
culū. Angelus uero terigit eū: & p̄fecte sanauit: & du-
xit eū ad quēdā pontē: q̄ trāsuadiri nō poterat sine in-
genti pericō: q̄ erat nimis extrem⁹: & excessiue pol-
litus. sub pōte uero fluui⁹ terribilis defluebat serpen-
tibus: draconib⁹: & scorpionib⁹: & buffonib⁹ plen⁹: ac
horredis fetorib⁹. dixit aut angelus. trāsi pōtē istū: q̄a
penitus te trāsire oīz. Ille aut r̄ndit. Et quō possūz trāsi-
re q̄n cadā in tā periculosūz flumē? Et r̄ndit angelus
dicens. Veni post me: & ponas pedē tuū ubi tu uides
positū meū & b̄n transibis. Qui incedēs post angelūz
pedē suū ponēdo ubi p̄cedēs ponebat: puenit ad pon-
tis mediū cū salute. Cū uero eēnt in medio pontis: an-
gelus uolādū recessit: & ascēdit in altū ad quoddā ha-
bitaculū ualde mirabile in altissimis collocatū. & iste
b̄n annouit quo angelus aduolauit: s̄ cū ip̄e remā-
sisset absq̄z duce in pōte: & illa terribilia aīalia flumis
iam capita eleuaret ad deuorādū ipsūz si caderet: sta-
bat in tāto terrore q̄ nullo modo sciebat qd faceret:
q̄ nō poterat retro nec aū p̄cedere. uñ in tāta tribu-
latione positus & periculo: inclinauit se & amplexat⁹
est pontē. & uidēs q̄ nō erat ei refugium nisi dei: ex inti-
mis cordis cepit inuocare dñz Iesū x̄pm: ut p̄ suā san-
ctissimā misericordiā sibi succurrere dignaret. & s̄ctā
orōne: uisus est sibi mittere alas: de quo ualde gauis⁹
expectauit donec cresceret ale: sperās ultra fluuiūz ad
locū ad quē uolauerat angelus: trāsuolare. Sed cū ni-
mis festinasset: q̄a ale nō b̄n creuerant a uolatu defi-
ciens cecidit sup̄ pontē: & oēs p̄ne pariter ceciderunt.
Qui territus ualde iterū pontē amplexatus est: & x̄pi
misericordiā lachrimabilit̄ iplorabat. & iterū uisum est
sibi q̄ mitteret alas: sed sic pus aū p̄fectionē alayz ad
uolandū festinans cecidit iterato sup̄ pontē: & penue-

de forma

ad hōllo as
padre.me dicit aliq
falsos mōs la
sida.

ad p̄rēz.

angelus uolādū
recessituenerosle v
allat d.

150. *mos*
 sibi ceciderūt ut prius. Qui attendens q̄ ppter festina-
 tionē uolare pfecte non poterat: dixit in corde suo. Si
 tertio alas emisero: tādū expectabo q̄ nō deficiā am-
 plius a uolatu. & uisum est ei q̄ inter primā secūdā &
 tertiā missionē alax p annos. cl. & amplius expectas-
 set. Cū autē sibi uideret q̄ alas optime cōpleuisset: hac
 tertiā uice leuauit se ualēter in altū: & usq; ad p̄cū
 habitaculū quo uolauerat angelus aduolauit. Cū ue-
 ro ad illius admirabilis habitaculi ianuā puenisset: di-
 xit ei portinari⁹. Quis es tū q̄ huc uenisti? Qui r̄ndit.
 Ego sum frater minor. Et ille. Expecta inq̄. ut dicam
 S. Frāsc̄o & ducā eū hūc si te cognoscit. Cū autē ille
 iret p̄ btō. F. iste inceptit inspicere muros illius ciuita-
 tis mirabilis: & ecce muri illius ciuitatis erāt tanta cla-
 ritate p̄spicui q̄ oīa q̄ intus fiebāt: & choros sctōz q̄
 intus erat clare cernēbat. & cū respiceret: ecce. b. F. &
 sanctus frater Bernardus & sanctus frater Egidi⁹: &
 post b̄m. F. tanta multitudo sanctorū & sanctorū dei:
 q̄ ipsius b̄i p̄is. F. ueligia fuerāt sequuti: q̄ q̄l inu-
 merabilis uidebāt. & cū. S. F. uenisset ad eū: dixit por-
 tinario. Permittas eū ingredi: q̄a de fratrib⁹ meis est.
 & tūc. b. F. duxit eū interi⁹ multa mirabilia sibi oñdē-
 do. Statim uero ut illuc est ingressus: tantā solationē
 & dulcedinē sensit: q̄ oblitus est tribulationū q̄s ante.
 p̄fererat: ac si nūq̄ in mūdo fuisset. post hec dixit ei. f.
 F. Opz te sibi redire in mūdū: & septē dieb⁹ manere in
 quib⁹ te p̄para oī p̄paratiōe qua uales: q̄a post septē
 dies ego p̄ te ueniā: & tūc mecū uenies ad locū istū:
 mirabilē btōz. S. uero F. erat clamidat⁹ clamide tota
 stellis pulcherrimis decorata: & quinq; eius stigmata
 erāt sic q̄nq; stelle pulcherrime: q̄ tanta luce fulgebāt
 q̄ uidebant totā illā ciuitatē illustrare. F̄ uero Bernar-
 dus habebat coronā stellaz in capite pulcherrimā.
 F̄ ē Egidi⁹ erat totus mirādo lumine circūdat⁹ seu
 decoratus: & multos alios frēs minores uidit ibidē cū
 btō F. gloriosos: quos nūq̄ uiderat: & etiā socios suos
 uidit gloriosos. Licentia⁹ uero a b. F. quīs cū multo
 tedio: ad mūdū rediit. & cū redisset: frēs ad p̄nā pul-
 sauerūt. & nō plus tēporis fluxerat q̄ a post matutinū
 usq; ad aurorā: quīs sibi uideret sterisse p̄ multos an-
 nos. Ipse autē frater uisionē & terminū septē diez p̄ or-
 dinē guardiano recitauit. & statim febricitare cepit. in
 septima autē die ueniens btūs F. iuxta p̄missū cū glo-
 riosa comitiua sctōz: aīaz illi⁹ fratris angelo deducen-
 te b̄n purgatā duxit ad gaudia btōz. In hoc figdē lo-
 co mōtis calalis ueniebāt & alii latrones p̄ pane ali-
 q̄n: sed qdā frēs dicebāt q̄ nō erat bonū dare illis eli-
 mosinā. Alii uero ex op̄atione dabāt admonēdo eos
 & inducēdo ad p̄nā. & cū frēs sup hoc regrerēt a. b.
 F. q̄ ad locū tūc uenerat cōsiliū: an esset bonū dare eis
 elemosinā. R̄ndit. Si feceritis sic ego dicā uobis: cōsi-
 do in dño q̄ lucrabimini aīas eoz. Itē ergo & acq̄ri-
 te de bono pane & de bono uino: & deferte ipsi i fil-
 ias ubi morant⁹: & clamate dicētes: Frēs latrones: ue-
 nite ad nos: q̄a frēs sumus: & portam⁹ uobis de bono
 pane & de bono uino. Illi statim ueniēt. uos autē ex-
 tendite tobaleā in terrā: & desup ponite panē & uinū
 & seruite eis humili & letātē donec manducauerint.

Post comestione uero dicetis eis de uerbis dñi: & si
 naliter petatis ab eis amore dei hāc petitionē: ut. f. p
 mittant uobis q̄ nō pcutiēt aliquē: nec alicui malū fa-
 ciant in psonā. Si. n. oīa simul petetis nō uos exaudiet:
 & ipsi ppter humilitatē & charitatē usam statim p̄
 mittent uobis. Altera autē die ppter bonā p̄missione
 apportate eis cū pane & uino oīa & caseū: & seruia-
 tis eis. donec comederint. & post comestionez dicatis
 eis. Quid hic statis tota die ad moriēdū fame: & tole-
 randū tot aduersa: & cū hoc facitis tot mala uolunta-
 te & opatione: p̄ quib⁹ p̄ditis aīas usas nisi ad dñm
 cōuertamini? Melius est ut dño seruiais: & ipse i hoc
 seculo tribuet uobis necessaria corporis: & finalē sal-
 uabit aīas usas. Tūc eis dñs inspirabit ut ppter hu-
 militatē & charitatē usaz quā illis oñderitis cōuertā-
 tur. Fecerunt itaq; frēs oīa sic eis dixit. b. F. & ipsi la-
 trones p̄ grāz & misericordiā dei exaudierūt ad lram
 de p̄cto i p̄nctū oīa q̄ frēs ab eis humili petierūt.
 imo ppter humilē familiaritatē fr̄m circa eos cepūt
 & ipsi fratrib⁹ sibi seruire portātes in humeris suis li-
 gna usq; ad heremitorii. & tandē aliq ex ipsis intra-
 uerūt religionē. Alii uero cōfiteātes peccata sua egerūt
 p̄niam de cōmissis: p̄mittētes in manib⁹ fr̄m de cere-
 to se uelle uigere de labore manū suaz: & nūq̄ simi-
 lia ppetrare. Multa mira fecit btūs. F. in hoc loco mō-
 tis calalis: s; hic locus a fratrib⁹ relictus: Incolit mō-
 do p̄ frēs de tertio ordine ibidē p̄niam agētes. CHa-
 bet ē custodia castelli locū de fracta. Locū mōtōne.
 Locū cerbaroli: ubi ē. b. F. stetit. Locū de citerna: ubi
 b. F. fecit miraculū de formicis: & de muliere portata
 p̄ demones: q̄ ei⁹ ip̄diebat p̄dicationē. Custodia
 tudertina h; Locū de tuderto: in quo miraculis p̄di-
 cant cōtinūe frater Gulielmus q̄ tres mortuos suscita-
 uit. F̄ Rogeri⁹ de quo sit mādato apostolico ibidē fe-
 sum. F̄ Petr⁹ de galliculo: & frater Iacob⁹ b̄ndictio-
 li. Alii frēs fuerūt ibi notabiles. f. maḡ Mattheus de
 aqua sparta Cardinalis: q̄ opus fecit pulcherrimū ad
 p̄dicandū. Et frater Bētūega Cardinalis. Locū de ame-
 lia: q̄ p̄dicantē aī mortē & post habuit frēm Simōnē
 de consciano miraculis coruscando. Locū de aq̄ spar-
 ta: de quo fuit maḡ Mattheus Cardinalis. Locū de
 heremita deuotissimū: quē fecit btūs p̄ F. & cōtinūe
 tenuit frēs regulā ad lraz obseruātes. Locū de sctā Il-
 luminata: in quo iacēt duo scti. f. T̄iēalbene & frā-
 ter Ioānes de aluiano: q̄ miraculis aduocāt ad uitam
 p̄fectā xp̄icolas indefinēter. Locū de mōtatione. Locū
 de p̄tanellis. Locū de lognano. Locū de canali. Custodia
 eugubina h; Locū eugubini: quo miraculis p̄di-
 cauit frater Thomas ē post mortē. Locū de gual-
 do. Locū de nuceria: in quo btūs. F. fecit illud insignē
 miraculū. q̄ cuiusdā medici filiū primogenitū pri⁹ oc-
 cidit: & cōtritu suscitando restituit. Locū de capricor-
 nio. Locū de colle stacalio. Custodia narnicis h; Locū
 de narnia: i quo iacet frater Mattheus p̄dicatio-
 nē suā firmās multis signis: habuit multos p̄dicatores
 p̄claros ēt nūis dieb⁹. Locū de Interanis: ubi b. F. p̄di-
 cauit: & miracula fecit. ut dictū est cōformitatē p̄ce-
 dēt. ibi gloriose p̄dicauit signis Frēs Petr⁹ de podio:

allind

etiā delato
m̄bg / -

& Simon de Campo regali. Locum sancti Gemini: in quo beatus Franciscus uxorem cuiusdam sui hospitis a demonio a quo uexabat liberauit. Locum pedis lucii. Locum Stranconii: in quo fuerunt fratres deuoti uerbo & exemplo populum assidue informantes. Locum de Carbio & locum de Arrone. Custodia uallis Spoletane habet locum Fulginei ubi predicant & docent continue de regno dei: Frater Hermanus et Frater Martinus suis signis et assiduis miraculis. Locum Spoleti: ubi Frater Simon in uita predicator insignis: innume-
 ris miraculis corruscando: etiam post mortem clamat conuerti ad dominum. Id ipsum peragit sanctus Frater Theodaldus in dicto loco tumulatus. Locum de Treuio. Locum Iani. Locum de Pistia ubi clamat suis assiduis miraculis & predicat sanctus Frater Ioannes de Vallibus. Locum montis Falconis & locum Mesuani: in quo Frater Nicolaus de pater noster suis signis predicationem agit ad populum. Locum de monte Luco prope Spoletum: in quo fratres sunt uita au-
 stera cetum mundi ad bonum prouocantes. Custodia montanorum habet locum de Nursia: in quo Frater Antonius predicat suis signis. Locum Cassie: in quo Frater Pax clamat ad populum suis uirtutibus & miraculis. Locum de Iusso. Locum montis sancti Martini. Locum Cerreti. Locum Vallis. Locum Hospitalis. Locum occosii. Locum sancte Marie magdalene. Custodia regni habet locum montis Regalis. Locum Leonisse. Locum Laposte. Locum montis Leonis. Locum Ar-
 quati: in quo Frater Paulus suis signis predicationem facit continue. Locum Matricis & locum de monticellis. Locum Accumuli. Locum ciuitatis Regalis: & ista sunt loca que sunt in prouincia sancti Francisci: in quibus fratres: uita & uerbo notabiles fuerunt & sunt. qui predicationibus & exemplis ad dominum multos uerterunt.

Provincia Marchie.

Rouincia Marchie habet septem custodias.

Et prima custodia dicitur Esculana que habet loca uidelicet. Locum de Esculo: in quo fuerunt egregii predicatorum: uidelicet sanctus Frater Corradus de quo festum agitur ibidem. Frater Hieronymus in theologia magister: & papa Romanus: uocatus Nicolaus quartus. Frater Iacobus de Esculo in Theologia magister: & plures alii sufficientia & uita famosi. Locum de Pignano: de quo extitit oriundus magister Franciscus Rubeus de Marchia suo tempore predicatione & aliis ualde clarus. Locum de Vena Rupta. Locum sancte Victorie. Locum Pulegii. Locum montis Alti. Locum Castilionis. Locum Ripe tranfonis: de quo fuit magister Ioannes: qui tempore suo nullum habuit uerbo & ingenio potiores: ut eius scripta testantur. Locum montis Falconis. Locum de Offida: de quo extitit oriundus sanctus Frater Corradus de Offida: insignis predicator & sanctus. Locum de monte Florum: qui illum uirum habuit excellentem scilicet fratrem Gentilem: magistrum in theologia & ecclesie Romane Cardinalem. Locum de apia uia. Locum de Furce & locum de Corignano. Custodia Camerini habet locum de Camerino: cuius est

predicator assiduus Frater Ioannes de Parma: theologie magister & ordinis minorum generalis minister: suis claris & innumeris miraculis. Locum de Tolentino. Locum de sancto Seuerino: in quo iacet Frater Bentiuola predicans continue suis claris operibus & signis. Locum de monte sancto. Locum ciuitatis No-
 ue: de hoc siquidem loco fuit quidam sanctus Frater Iacobus ualde spiritualis & deuotus: qui in oratione multoties rapiebatur: & multas consolationes in oratione percipiendo: rogauit guardianum ut eum ab officio coquine quod faciebat: & aliis officiis absolueret: ut liberior orationi uacare posset. Cui Guardianus annuendo dixit. Ego omnia faciam ut orationi uacare possitis si placet. unde ipse Frater Iacobus absolutus a coquina & aliis officiis: statim omnem perdidit gratiam quam prius in oratione habebat: quod cer-
 nens cum maximis lachrimis rogauit: ut eum reponeret ut prius in coquina: & statim ut fuit in officio repositus humilitatis: gratiam quam amiserat recuperauit. Hic Frater ut in natiuitate Domini posset communicare de mane: & misse interesse: decoxit carnes de nocte: & ipsas iuxta ignem dimisit. Sed cum Guardianus uideret ipsum stare ad totum officium: miratus iuit ad coquinam: & inuenit ollas fractas & omnia diffusa: & carnes comestas per canes & muscipulas: & reuersus ad ecclesiam dixit fratri Iacobo: uade ad coquinam: & iste statim iuit: & inueniens predicta contristatus est uehementer. unde genuflectens cum lachrimis: cepit dominum rogare: ut sibi tribulationem prefatam auferret. Mirabile dictum statim ad eius preces omnia sunt reintegrata: & restituta ad primum statum: ac si nullam habuissent lesiones. Hic post multa patrata miracula requieuit in domino: sepultus in ecclesia seculari: ubi assiduis predicat miraculis. Locum de Macerata. Locum montis Luponis. Locum de Trabe bonantis: in hoc loco ut daret potum heredificanti-
 bus ipsum locum beatus Franciscus oratione fontem aque conuertit in optimum urnum: in hoc loco dum staret Frater Bentiuola: de quo dictum est supra: & solus custodiret quendam leprosum: a loco obedientia coactus recedere: & nolens ipsum leprosum relinquere: inuoluto eo in pannis: & in humeris posito: in paruo tempore scilicet ab aurora usque ad ortum solis: per quindecim miliaria de loco trabe usque ad montem sancti Vicini portauit: quod si aquila fuisset sic in breui non potuisset uolare. Multi sancti fratres in hoc loco degerunt informantes populum predicatione tam morum quam doctrine. Locum de Serra. Locum de murro: de quo fuit frater Ioannes de Murro in theologia magister ordinis minorum generalis minister: cardinalis sancte Romane ecclesie Episcopus portuens. protector ordinis minorum: & ordinis sancte Clare: qui beatum Ludouicum filium regis Charoli primo genitum: ad ordinem & professionem recepit: in hoc loco de Murro clamat tuba miraculorum & populum informat Frater Masseus: qui cum esset plebanus: & fratrem Bentiuolam in aere subleuatum uidisset: dimisso mundo factus est frater minor perfectissimus. Locum

Pulchrum
miraculum.

mirabile quod

Plorati. Locum montis Milonis. Custodia Anchonitana habet locum de Anchona nouum : sed in antiquo loco sanctus Frater seruus dei de Barbino: uidit fratrem Petrum de Monticulo per sex cubitos in aere leuatum: usque ad pedes crucifixi. Locum Forani. Locum de Ofimo: in quo suis miraculis predicat Frater Chatalanus zelator altissime paupertatis. Locum de Rachaneto quem sua uita & miraculis illustrauit Benuentus. homo sanctissimus & laicus: qui cum deuotione precipua serueret: ad audiendum missarum: quod multotiens sibi uidebatur quod in suis brachiis Christum teneret: propter excessiuam & singularem quam habebat ad corpus Christi deuotionem: Euenit semel quod coquina ad ignem dimittens uenit ad ecclesiam ut corpus domini uideret: & ut eo uiso ad cognam statim rediret. Sed dum in ecclesia esset: tunc fuit a deuotione & consolatione illo magne attractus: quod stetit usque hora tertię continue non rediens aliquando ad coquinam. Sed hora tertię audita: de coquina recordatus: in corde suo ualde tristis effectus ne uidelicet cognam esset tota destructa: & pergens ad coquinam ut posset aliquid de oleribus recuperare: dum ipsam intrat inuenit ibidem iuuenem pulcherrimum capicem tenentem in manu: qui dixit illi ne timeas accipere capices: & de ista coquina da secure fratribus: quia Dominus de ipsa habuit curam: & illico disparuit. Frater autem ipse Benuentus dedit de ista coquina fratribus & dicebat. Fratres mei comedite ualenter: quia est de cognam domini: hac coquina nulla fuit aliquando melior comesta: & Frater Ioannes de Aluerna fuit unus de manducantibus: & alii omnes qui comederunt erant in sanctitate precipui. Locum de cingulo de quo fuit ille predicator insignis Frater Angelus sanctitate & paupertate preclarus qui diuinitus lingua greca accepit: & grammatice grecam & Ioanem Climacum de greco transtulit in latinum: dialogum beati Macharii pulcherrimum: & quedam librorum deuotissimorum beati Ioannis Crisostomi: qui quilibet fuerit eorum de librorum stilus profundus euidenter declarat: hic in predicatione & aliis magister fuit fratri Simonis de cassia ordinis heremitarum predicatoris famosi: put in quadam epistola lugubri de morte dicti fratris Angeli asserit ipse Frater Simon. Locum secundum in forano. Locum de Monticulo: de quo fuit Frater Petrus fama sanctitatis: & predicatione excellens: de quo conformitate. viii. plura sunt dicta. Locum de Tornosano. Locum Castri milii. Locum de Camorano. Locum Castrificardi. Locum Sirolis: in quo quiescit dictus Frater Petrus de monticulo. Custodia Esiensis habet locum de Esi: de quo fuit Frater Crescentius in utroque iure peritus: qui summam in iure fecit: & generalis minister ordinis minorum fuit. Cuius mandato fratres Leo Rufinus & Angelus. beati. F. socii. legem beati. F. composuerunt pulchram & sermone luculentam. Qui frater Crescentius filium quem habebat in ordine cum quedam indebite egisset: grauiter puniuit. Locum de pira. Locum de Matellica. Locum de Serra sancti Quirici. Locum de Rocha. Locum de Sera comiti. Locum de Saxoferato. Locum de Stabulo. Locum montis Noui. Locum de Senegallia. Locum de Fabriano: in quo iacet predicator deuotus Frater Franciscus Miraculis gloriosus. Locum de monte Albedinis. Custodia Fir-

mana habet locum de Firmo. Locum de Lauro. Locum sancti Genesii. Locum Molliani: in quo iacet Frater Iacobus de Falleroni: pater spiritualis fratris Ioannis de Aluerna predicator: uita & doctrina singularis. Locum de Cella colimbo. Locum de monte Cubano. Locum de Falleroni: de quo fuit frater Peregrinus Bononie a beato. F. dum esset studens ad ordinem receptus: perfectionis magne & sanctitatis. Locum Brusfortii. Ad hunc locum fuerunt reliquie translate multorum sanctorum frum: qui in loco steterant suffiani: ut dictum est supra conformitate. viii. Locum de monte ulmi: de quo fuit sanctus frater Petrus uita & miraculis preclarus predicator. ut dictum est conformitate. viii. Locum montis grananaxii. Locum montis actonis. Locum sancti Elpidii. Locum montis sancte Marie. Locum montis sancti Petri. Locum de Massa: de quo fuit frater Iacobus qui hystoriam acceptionis loci montis Aluerne habuit a fratre Leone: & de miris factis in dicto monte: & de stigmatibus sacris: ut dicitur infra conformitate. xxxi. Locum de Amandula. Locum sancti Angeli. Locum de Pena sancti Ioannis: in quo iacet Frater Ioannes de Penna: mirabilis predicator sua uita perfecta: ut dictum est conformitate. viii. Custodia Fanensis habet locum de Fano. Locum montis auui. Locum Forisinfonii. Locum Pisauri. Locum sancte uictorie. Locum de Pergula. Locum de Cornalto. Locum de saltria. Locum de Scotoneto: in quo predicat assiduus nunc miraculis quidam frater laicus ibi tumulatus nomine Frater sanctus. Locum montis Formisini. Custodia Feltrana habet locum de Urbino. Locum Saxicorbarii. Locum de Frigiola. Locum montis Florentini. Locum Pene sancti Marini ubi frater Dominicus & Petrus de monte Ulmi & Gratianus suis signis predicatorum egregii ad populum habent. Locum Leonani. Locum Duranti. Locum Mercatelli. Locum sancti Angeli in uado. Locum sancti Leodis. Locum Caluii: prefata loca sunt in puincia Marchie: in quibus fuerunt fratres spirituales plurimi: necnon & de dicta puincia frater alii. s. Martinus Rizerius Matheus de monte Rubiano Pacificus Paulus Lucidus antiquior Ioannes dictus de Aluerna qui omnes lingua & sanctitate mirabiles fuerunt in uita & post mortem: ad bonum peragendum fideles inducentes: hec enim puincia Marchie sanctis fratribus multum fuit adornata: de qua egregii predicatorum fuerunt: ut dictum est.

Custodia Prouincia Romana.

Prouincia Romana habet septem custodias. Custodia Romana habet locum sancte Marie de Ara celi: & fuit palatium & camera Octauiani Imperatoris: prout habetur in legenda natiuitatis domini: in quo loco predicat Frater Iuniperus ioculator Christi suis innumeris uirtutibus quibus fuit adornatus: & precipue paupertatis & patientie: cuius predicationem dum spiritus emitteret sancta Clara uoluit audire: Frater Sabatinus unus de duodecim primis. beati Francisci sociis: cum fratre sancto Electo populum aduocant suis claris uirtutum insigniis. Multi in dicto loco fratres fuerunt notabiles de domo Coloniensium: Ursinorum sancti Eustachii & aliorum principum Romanorum pro tempore suo uerbo & opere.

re ad Christi imitationem populum inuitantes. **Locū** sancti Frāscisci trāstiberim. Locum de Sutrio. Locum Capagnani. Locū ciuitatis Castellane. Locum montis Copatū: in quo scēti frēs plures fuerūt: & p̄cipue Frater Angelus de mōte Leone: & Ff Raynaldus de partibus Reatinis cū multis aliis in dicto loco quiescūt: miris pluribus in uita & post: plebem xp̄i edocentes. **Custodia** Viterbiēsis h3 locum de Viterbio: in quo est sepult⁹ ob deuotionē ordinis papa Adrian⁹ de frisco: de isto loco fuit Ff Marcus mag⁹ in theologia generalis minister ordinis & scēti Romāe ecclesie p̄sbyter Cardinalis: iacet ibidē nobilis p̄dicator Ff Soldanierius: q̄ solē dedit mundo uita & doctrina. Locuz de Tuscanella: in quo bt̄s. F. filiū cuiusdā nobilis a natiuitate attractū sanauit: in hoc loco p̄dicauit Ff Gulielmus de Cordella miraculis factis in uita & post mortē eam. Locum de Corneto: ubi bt̄s. F. post suam mortē puey a ualuis oppressum & cōquassatū ecclesie resuscitauit. Locuz mōtis alti. Locū de mōte Flascione. Locum ciuitatis Ortēsis: ubi bt̄s. F. puey cōglomeratū signo crucis extendit & reformauit. **Custodia** Vrbeuetana h3 locum de Vrbeueteri: in quo iter alios p̄dicatores excellētes ibidey p̄dicat Ff Ambrosius: q̄ plures mortuos suscitauit: & Ff Moric⁹ unus de duodecim beati. F. sociis scētis exemplis & miris. Locum de balneo regio de quo fuit ille magistro precipuus & p̄dicator: Ff Bonauētura decē & octo annis generalis minister ordinis minor & scēti Romane ecclesie primus de ordine nro Cardinalis epus Albanēsis. Locuz de Bolsena. Locū de Aqua pendēte. Locuz de p̄ceno: in quo Ff Thobias spū p̄phetico radiatus multoties p̄dicauit. Locū Pitiliani. **Custodia** Reatina h3 locū de Reate: de quo fuit Ff Angelus primus miles q̄ ordinē intrauit: & multa de beato. F. nouit: iacens Alisii in ecclesia bt̄i. F. cumulus. Locuz fontis polumbe: in quo bt̄s. F. ieiunādo quadraginta dieb⁹ regulā nram qua nūc ordo utitur fecit: put a xp̄o audiuit: & sic esse xp̄us ter de celo corā ministris in clamādo asseruit: in hoc loco antiquit⁹ fuerūt multi sancti frēs singulares deo deuoti & mundo p̄dicatores exēplo sc̄itatis. Locum ciuitatis ducalis. Locuz Longoni. Locum Vallis. Locuz Arcis finibaldi. Locū de grecio: in quo bt̄s. F. fecit miraculū de grandine destruyente annuarie blada & uineas & a lupis incolas liberauit: in hoc loco beatus. F. faciēs rep̄tationē dñice natiuitatis: a dño loāne milite de grecio uisus est Iesum tenere puey in ulnis: & plura alia miranda h̄ egit: in hoc loco stetit magno tēpore scētus Ff Ioānes de Parma: q̄ fuit ordis generalis: & camerini miraculis corruscat. Ac multi sancti frēs fuerūt p̄dicando uerbo & p̄nia mundo. Locū podii Busconi. Locū Taranii. Locum Maliani. Locū montis Leonis. Locum scēti Alexandri. Locum sancti Iacobi. **Custodia** Tiburtina h3 locū de tibre. Locum Ruuiāni. Locū de Cellis. Locū Sufflagii. Locuz Vicouarii. Locuz Ciuitelle. **Custodia** Maritima h3 locū de Teracina. Locū Pipni: ubi egit de⁹ miraculū q̄ dū more solito frēs irent p̄ pane: & quedam mulier auaritia ducta eis dare noluisse: filio ferēs panē exiit

in agro: dum scindit totus sanguinolētus ab intus iuenit: quo miraculo p̄culsa mulier cū filio: p̄ponēs sempanē fratribus dare: panis cruoris uestigiū statim amissit. Locum seccie. Locū nimphe. Locū Albani. Locum Netrupni ac locū Velletri. **Custodia** Campanie habet locū Anagnie: in quo iacet Ff Haimo i theologia mag⁹ & ordinis minor ḡnalis minister: q̄ breuiarium correxit & p̄les rubricas posuit ac at̄phoas ad laudandū bt̄am uirginē post cōpletoriū instituit & ordinauit. Multiq; alii frēs sunt ibidē sepulti notabiles & singulares. De hoc loco fuit scētus Ff Andreas q̄ pilli iacet nepos pape Alexādi quart⁹ q̄ fuit scēti ecclesie Cardinalis. Locū Vallis mōtonis. Locū Alatri. Locū de Feretino. Locū de Pilio: ubi iacet p̄fatus frater Andreas q̄ Cardinalatui renūciauit: & nūc tuba miraculorū ad cōtemptū mundi oēs duocat & inducit. Locū Segaroli & locū sōnini. Romana puincia notabiles habuit fratres: q̄ in puinciis ordinis gubernacula exercēt: uerbo pariter & exemplo cunctis se p̄dicatores egregios cōsiderunt. hanc puinciā bt̄s. F. frequētando sp̄aliter reatinas partes & Romanas: mira faciendo & docendo uenerabilem reddidit & insignem.

Custodia Thufcie.

p **Rouincia Thufcie** h3 custodias septē. **Custodia** Pisana h3 locum de Pisis. Qui habuit frēs p̄dicationē & uita p̄claros. u3. frēm Albertū ordinis minor generalē ministrū: q̄ minister Anglie erat: du3 ad generalatus offiū fuit assumptus. Frēm Agnelum primū custodē Parisiensem: & p̄mū in anglia ministrum: p̄ cui⁹ p̄dicationē & uita ac miracula post mortē Anglie puincia fundata est & dilatata: & uenit⁹ originatus Parisiēsis. Multos habuit alios frēs excellētes in theologia maḡos & in aliis uirtutibus decoratos. Locū de Vico Pisano: in quo bt̄s. F. fuit & p̄dicauit. Locū scēti Martini. Locū Sarazane. Locū Pontremuli. **Custodia** Lucana habet locum de Luca: q̄ habuit unum fratrem inter alios magnum predicatorē: uidelz fratrem Antonium qui multa quadragesimalia fecit: quib⁹ claret sua subtilitas ingenii & scientia: & minister fuit p̄mo puincie Marchie & demū puincie Thufcie. Locum de Piscia. Locum de ficeclo. Locum sancti Miniat⁹: qui multos habuit fratres bonos & sp̄alr maḡz Antonii: q̄ parissus & in Thufcia fuit notabilis hō & p̄dicator. Locū Pistorii: in quo iacet mag⁹ Petrus de Causano ḡnalis minister ordinis. **Custodia** Florētina h3 locum de Florentia. Locum de Carmignano: in quo multi fuerunt frēs singulares. hūit enī frēm loāne parētis: q̄ fuit p̄mus minister ḡnalis post mortē. bt̄i. F. isti⁹ ordinis: & si dicat⁹ de puincia Romana: fuit tñ de Florētia natiōe. Hūc locum p̄mo fundauit bt̄s Bernardus de ḡnta ualle q̄ fuit p̄mus a bt̄o. F. Florētiā missus: in hoc loco frēs hūilis de Perusio magne p̄fectiōis in Florētia reputatus: & sua uita p̄dicator notabilis. Acurus & b̄ndict⁹ iacēt: uirtutibus illustres. h̄ locus semp aliquē hūit frēm notabilez p̄ aliis uita & exēplo. In hoc loco p̄dicādo. s. in platea Ff Ioānes de Aluerna: pluuia descēdēte sup alios ip̄s & pulpitu intactū dimisit. Ad informādū huius ciui

tatis populū: annuatim p̄dicator eligit potior iter fratres: qui nō modicum fructum facit animarū. Locum de Prato de quo oriundus fuit Frater Arlottus magister in theologia & ordinis generalis minister: qui cor dantiagz libru p magna parte fecit. habuit & alios fratres in ministeriatus officiis in paucis ordinis exemplo & regimie uenustatos. Locū Castri Florētini: qui habet apud se sepultū frēm Donatum de Feraria sp̄pphetico radiatū. Habet & aliū fratrem Iacobū de Trisanto: qui xxxii. quadragesimalia & multos alios sermones tam dñicales q̄ festiuos ad predicandū peregit. Locum Burgi sancti Laurētii: in quo fuit beatus. F. & ubi fedit in deuotione bancha tenet. Locum de Nemore: in quo fuerunt plures fratres regule obseruantia decorati: in hoc loco ē fuit bt̄s. F. & Ff Bonauentura Cardinalis noster primus ibidem capellū recepit. Locū de Fichino & Locum de Barberino. Custodia Senensis habet locum de Senis: qui ab antiquo loco per iacetum distat baliste: in quo loco antiquo: beatus. F. redeundo de Roma de sero: figēdo baculum in terram in arborem excreuisse pulcherrimam inuenit de mane: in eodē loco beatus. F. fecit aliud miraculū de ferro ignito per tempora sibi a medico imisso ppter infirmitatē oculorū: & tamē ab ipso igne nō est lesus: in dicto loco uisitatus a magistro in theologia & interrogatus de quodam dubio & scientie scrupulo: beatus. F. utruq; declarādo dictū magistrū informauit: in loco ubi nūc fratres stant fuerunt multi uenerabiles fr̄s: scientia regimie exemplo uite & doctrina in ordine singulares & p̄dicatores nominati: & inter alios fuit Frater Bindus: qui multos sermones predicabiles composuit & ordinauit: in hoc siquidem loco dum duo iuuenes eēnt in horto: uidelz Ff Minus Altimani: qui fuit postea minister Thulcie: & Ff Guido de Soluēgo: & loquerēt de deo. d. Iesus ī sp̄e pueri apparuit iter eos: p ut clare uidit sanctus Frater Pectinarius de tertio ordine: qui tūc per hortū deum contemplādo pergebat: in hoc loco receptus ad ordinem quidam fuit nouicius: qui ut mulierē quādā haberet diabolo se dedit: & chi rographum suo sanguine & manu ppria scriptum de hoc eīdem dedit. Qui cū magistro suo rem narrasset: confortatus ab ipso: cum p ipso pluries celebrasset: meritis saluatoris in sacramēto cōtenti & sui magistrī: chi rographū quod diabolo dederat de celo colapsū in signum indulgētie recepit: dum missaz ipse magister celebraret. in hoc loco beatus Ludouicus noster cū eēt ep̄s Tholosanus: parap̄sides lauit ī signū hūilitatis. Locū de sancto Geminiano: de quo extitit oriundus Ff Ioānes de Caulibus magnus p̄dicator & deuotus: qui meditationes super euangelia fecit pulchras. Locum de Colle. Locū de Vulterris. Locū de Podio bonici & locum de Asciano. Custodia Aretina hēt locum de Aretio: in quo bt̄s. F. fecit miraculū de expellēdo demōes a ciuitate: & ipsam pacificādo: in hoc loco iacet sanctus Ff Bñdictus primus minister Antiochie: qui Impatorē Cōstantinopolitanū & Regem Ierusalem Ioānē ad ordinē recepit: h̄ suis claris miraculis & uita p̄dicādo: multos illustrauit. Locū sacri mon

tis Aluernē quē dñs Iesus suis sepissimis apparitiōibus factis fratribus & stigmatizatiōe beati. F. sancti simū reddidit: & honore dignissimū: quē sancti Angeli sibi in singlarē mōtē uēdicarūt: uolētes q̄ iste mons angelorū uocetur: sicut cuidam Guardiano Florentie qui ad ipsū montē ob deuotionē prexerat est per angelos indicatū. Cum enī in capella beati. F. uellet celebrare: & fuisset indutus: & iciperet. Introibo & c. subito factus in extasi: uidit quēdā angelū dñtez sibi Ff de quo uis celebrare: Cui Ff rñdit de cruce. Cui angelus non celebrabis de cruce. Cui frater igit celebrabo de beato. F. Cui angelus nullo mō. Cui frater igit celebrabo de dña nra. Cui angelus nō facias. Cui cū frater diceret de quo ergo celebrabo: Respondit de angelis. Totus enim iste mons est angelorū: & frater ad se reuersus: sicut erat admonitus missaz de angelis celebrauit: in hoc siquidē mōte iacent sancti fratres. Ioānes de Aluernā. Gulielmus de Radicofano. Clemens & multi alii & si nō nominent uirtute preclari: qui huius mōtis assiduitatē predicant omnibus amplexādā. Locum de Puppio: in quo iacet Frater Iacobus Balesctarius: certificatus a xp̄o de remissione plenaria peccatorū: in cuius signū ipsius fratris manus itra suas ponēdo: odor suauissimus in fratris manibus tam diu remansit: q̄ diu post magnū tēporis sp̄acium manus lauit. Locum de Gangareto ubi beatus. F. fuit & fontē in silua fecit. Locum de monte uarchi. Locum de Lucignano. Locū de Castillione: de quo fuit Frater Mansuetus: qui a sancto Ludouico Francorum Rege partem habuit de Corona spinarū Christi: ut ipsius regis patet littera. Locum de Cortonio: in quo est crux quā fecit sancta Helena filio suo Cōstantino Impatori dū iret ad bellum: ponebat enim super caput equi: & ipsa mediante uictoriam obtinebat. Crux ipsa multa miracula fecit & facit: ignem multoties in ciuitate apprehensum sui ostensione statim extingūdo. In loco antiquo de Cortona: ubi stetit bt̄s. F. stetit Ff Guido: qui mirādis fulgens signis: per populū inde leuatus in ciuitatem deductus sepultus est in ecclesia Cathedrali. Custodia Clusina hz locū de Clusio. Locū de Castro plebis. Locum de Scetona: ubi Frater Egidius habuit a deo mirabiles consolationes: ut dñm est conformitate. viii. in quo iacet sanctus Ff Guido: qui sp̄pphetico & sanctitate fuit plenus. Alius quoq; Ff noster qui canonicus fuerat sancte mustiole de Clusio: uite sanctissime in die purificatiōis a uirgine uisitatus: Iesum habuit in suis ulnis ad istar sc̄ti Senis Simeōis: plures alii sc̄ti fr̄s in hoc loco deuotissimo fuerūt. Locū de Sarttiāo: cui ad duo miliaria est heremitoriū p̄pinquū: in quo bt̄s. F. stetit: atq; carnis tētatiōe inq̄etatus: faciedō uxore filios & filias de niue: atq; se p̄iciēs in foueā glatie & niue plenā: ipsam cū diabolo sup̄auit. Locum de Radicofano. Locū de plano: de quo fuit Frater Andreas de plano hō uite p̄fecte & maḡ multorum fr̄m. Ad quē xp̄s in dicto loco dū staret: & iuxta siluā in sp̄e seraph de celo descēdēdo uenit. Locum de sancto p̄cesso. Locū de Columbaria: in quo iacet Ff Guido de Soluena: qui cū esset sepius nouicius: & loq̄ret

de deo cum alio fratre nomine Mino xps in spē pueri pulcherrimi apparuit in medio eorū & usq; ad p̄mū si gnū p uespis cū ipsis stetit. huic iā ātiquato gatt⁹ qdā eūdo uenatū aūē unā singulis dieb⁹ portabat ad come dēdū: & fī Franciscus de mōte Ilcino qui sibi seruie bat: accipiendo aūem eam preparabat eidez. Die qua dam dum Frater Franciscus ad eius cellam more soli to perrexisset: inuenit euz acerrime plorantez: & cum causam quereretur: inquit Frater Guido. Appropinqua ad me & dicaz tibi. Cūq; ille fecisset Frater Guido ce pit eum baculo quem gerebat in manibus percutere. Cūq; ille de hoc miraretur & diceret. Cur sic faceret. Respondit. Ego te percutio ut que tibi dicam impres sius habeas i memoria. Causa nostri ploratus est ista: dominus mihi reuelauit: q; hinc ad paucos annos in surget quedam secta in ordine: & sub pretextu obser uantie regule diuidetur ab aliis fratribus: qui multa impie agent: & erunt deo per omnia odiosi: quare fili cum h uideris nō iungas te eis: sed fuge eos sicut dei hos̄es & sue regule transgressores. Hunc migrasse di ctus Frater Franciscus inuenit dum redisset ad locum de uia quam perfecerat obedientie sancte mandato: atq; gattum qui sibi aūem deferabat ad hostium cel le pariter inuenit extinctum. Multi alii sancti fratres in hoc loco fuere: circūquaq; habitātes sue uite pre dicatione ad deum conuercentes. Locum montis Ilci ni ubi sc̄tūs Frater Philippinus miraculis corruscan do: conuersionem gentium ad Christum predicat con tinue. Locum de monte Policiano: qui habuit multos fratres scientie & uirtutis. Custodia maritime habz locuz de Massa: in quo est sepultus Frater Berardinus signis gloriosus. hic locus habuit plures predicatores solēnes. Locum de Plumbino. Locuz de Grosseto. Lo cum de Castellione. Locum de Suueto. Locum de Monteno. dicta loca habuerūt probos fratres littera tos & predicatores p̄cipuos. Iam dicta sunt loca pro uincie Thuscie: in quibus fuerunt notabiles fratres uerbo & uita apud seculares famosos: quorum nomi na & si non sunt multuz nominata per fratres: sufficit q; a christo sunt inter electos ascripta. Qui & opera plura fecerūt deo accepta & mundo & specialiter ad p̄dicandum.

¶ Prouincia Bononie.

Rouincia Bononie habet quinq; custodias. p Custodia Bononie habet Locū Bononie: in quo iacent fratres sanctitate p̄clari. s. Ni colaus q; in uita sua mortuuz suscitauit. Ac nouos ocu los habenti erutos tribuit Bonicius qui cuz beato. F. fuit quando regulā nostram qua utimur perfecit. Gui do de Spatis predicator deuotus Mattheus de Fauē tia & Gulielmus de Cortimilio. Quorum miris & p̄e dicatione tota renouata fuit Bononia: in dicto loco bo nonie fuit illud de crucifixo: uidelz. Nam cum quidaz frater tēpore capituli generalis ibidem celebrati fuis set generali ministro incusatus: Frater incusat⁹ ad cru cifixuz qui erat in ecclesia accessit: cōquerēs qūo ipe cum esset iustus permetteret ipsum sic iniuste infama ri & accusari. Et crucifixus tunc eidē respondit peruer sus dicens. Et ego quid demerui: pendēs iter latrones.

Oravi nec obtinui: carnis petitiōes. Calicē mortis sor bui: patri placere studui: per carnis passiōes. Ergo non murmur exeat: si nō sit qd̄ orasti. Nec orasse p̄teat: quis nō impetrasti. Dom fraudat desiderum: ad mai⁹ beneficium: datorem obligasti. Ad me si leuas ocu lum: uides argento uendi. Tradi quoq; per osculum: & dure cōprehendi. Ac alligari funibus of̄ci uerberi bus ueluti iam desperatus. Presentor p̄t̄ificibus: quā si latro ligatus. Si quos amaui fortius: ab his inquam citius: sum sp̄ctus & negatus. Ibi clamor derisio: seue ritas minarum. Et capitis uelatio: & ictus maxillaruz. Omnes impune feriunt: & quicquid mihi faciunt: uis detur esse parum. Saturatus opprobriis: ducor ad pila tum: Renouatus iniuriis rufit in accusatum. Hinc ho micidam liberant: & me cruentē uerberāt. Ad morteꝝ iudicatum: Ibi nū ualeat ueritas: siue ius allegādo. Sed emula clamoritas: preualet insultando. Nec preses dat presidia: nec curaz gerit curia: de iusto liberando. Quasi uile mancipium: dant in Herodis manus. Mox producor in mediū: deludor ut infanus. Tandem re missus pontio: diro mortis supplicio: condēnor ut pro phanus. Extra muros eicior: & ipse crucem fero. Ma tre uidente spoliō: uestimentis que gero. Tandēz clauis of̄dior: & in cruce morior: de uita non despero. Tu ergo uermis non turberis: si statim non conseque ris: quidquid a p̄e queris. Frater uero his auditis stu pesactus ex loquutiōe: & roboratus ex uerbis Chri sti: quicquid sibi fuisset imposituz libenter excepsisset sed domino faciente eius innocētia est reperta. Frater iste dicitur fuisse Magister Ioānes Peccian Anglicus: qui fuit Anglie minister: & demū archiepiscopus Can tuariensis. Fratres uero prefati. s. Mattheus de Fauē tia: & Guido de Spatis egregii predicatores fuerunt: & Frater Guido semper de passione Domini predicā do: clauum quendam ob memoriaꝝ passionis semper in manu ferebat dum predicaret: & magnū fructuz faciebant animarum. Locum sancti Francisci cū mo nasterio. Locum domini pacis. Locum sancti Pauli in monte. Locum Vraghane. Locum Planorii. Locū san cti Ioānis de quo oriundus fuit Frater Bonagratia: q; fuit ordinis minorum generalis minister. Locum Con fortini. Locum Crespolani. Locum Argelate. Locum Ricardine. Locum Calderarie. Locum sancte Marie in monte. Custodia Ferarie habet locum de Fera ria: in quo euenit q; cū quidā iuuenis esset in dicto lo co: & locum optaret solitudinis ut liberius deo uaca ret: diabolus hoc agnoscēs: & se in formā angeli trās figurans: eidem apparuit dicens: q; bonū erat q; opta bat. Attamē quia licentiā sibi fratres non darent: sua sit sibi q; post completortz in horto remaneret: & fo uea horti transita ipsum duceret quo optabat: & sic si ne licentia prelatorum Frater disponens a loco rece dere: cum clauderetur hortus de sero: ibidem abscon se remansit: & dū sic expectaret diabolus luce obscu ra ultra foueam apparens: extra loci terminum fra trem uocauit: & ei dixit. ut foueam transiret saltando: sed frater timēs facere p̄pter latitudinē & p̄funditatē fouee: dixit ei. Trāsser me ad aliā partē: cui diabolus

Ego ultra fontem transire non ualeo: quia est terminus loci: & cum Frater de causa peteret. Respondit diabolus: quia a dicta oratione cōpletorii: uisita q̄s dñe habitationē istam &c. Quam fratres cum magna dñt & audiunt deuotione: nullus demon usq; ad horam diei primam infra terminum loci intrare ualet. cui Frater. Ergo diabolus es tu? Respondit suz. qui si terminum loci preteris: quia sine obediētia recedebas: & apostatate intēdebas: te illico in hac fouea submersis: sed nō ualeo causā predictā. & statim disparuit. ac frater ipse uocatis fratribus cuncta que contigerāt enarrauit eis: & in ordine deinceps permāsit prouidus & deuotus: in hoc loco antiquitus dum diuinum persoluebatur officium: sancti Angeli uisi sunt & auditi cū fratribus laudes matutinales domino decantare. In Ferrara extra muros est alius locus deuotorum fratrum. Locum de Mutina: in quo iacet Frater Gerardus coruscans miraculis & magnus predicator: de cuius predicatione habes conformitate octaua: & dicitur conformitate. xxxviii. De hoc loco fuit Frater Thomas de Ferrignano: in theologia magister predicator maximus qui fuit generalis minister ordinis minorū deinde patriarcha gradē postmodū sancte Romane ecclesie Cardinalis epus Thusculanus. Locum de Fenano. Locū de Carpo. Locum Admirandole. Locū de Regio: de quo fuit Frater qui fecit librum qui dicitur Mamotretus: & locum montis Falconis. Custodia Parme habet locum de Parma: de quo fuit sanctus Frater Ioannes de Parma: magister in theologia: & ordinis minorum generalis minister: & iacet Camerini coruscans assidue miraculis: de hoc loco fuit alius Frater qui stetit in mōte compatrum prouincie Romane: cuius sanctitate ostenditramus Oliue benedictus quē habuerat in die palmarum: quem de sero terre insigendo de manereperit in arborem pulcherrimā excreuisse. Habet & iste locus & alios magistros & fratres predicatorum egregios: & probitate uitē p̄claros. Habuit istis temporibus quandam fratrem: h̄ parum uixerit in ordine: filius cuiusdam marchionis malaspine. Cuius castri cum inimici cepissent: patrem & fratres suos interfecerunt: ipsum uero quia puer erat forte quicquid annorum per fenestram arcis proiecerunt coram sua matre: sine dubio propter altitudinem maximam loci uita cariturum. Sed dum sic proficeretur mater clamauit Sancte. F. adiuua filium meum: Mirum certe puer descendit per spacium unius magni miliarii & in nullo fuit lesus: sed cum inimici a castro fuissent expulsi: puer ante portas castri fuit portatus & ibi dimissus: & cum euilaret mater uocem filii audiens: fecit aperiri: castri portam: & filium sine lesione aliqua reperiri: puer autem dicebat q̄ quidam frater eū tenuerat: qd̄ mater intelligens ipsum fuisse beatū. F. que pro filio adiuuando inuocauerat: statim dixit. Ex quo bt̄s. F. te liberauit: beatū. F. a modo filius eris: & ueniens Parmam fecit eum indui: sed tempore pestis secunde decessit. Locū de Cremona in quo fuerunt duo fratres ambo sufficientes & in theologia magistri. Locū Burgi sancti Donini: in quo bt̄s. F. fecit miraculū de pa-

nibus. Nam cum de nocte illuc peruenisset cum pluribus fratribus & famescerent: nec castrum: quia clausum erat intrare pro pane acquirere poterat: nec in loco esset panis: oratione facta misit ad locū ubi panis reponi consueuerat dicens: porta canistrū plenum panibus quod ibi inuenies. Quo cum perexisset Frater cui dixerat: inuenit sicut beatus. F. predixerat: & ipse bt̄s. F. cum focis ex ipso fuit plenarie refocillatus & recreatus. Locum de Placentia in quo multi fratres fuerunt insigniti titulo magisterii: & multos fratres probos habuit & bonos predicatorum: in quo sepultus fuit Frater Franciscus de Mayronis p̄clarissimus theologie magister. Locum de Bobio. Locū Casalī maioris. Custodia Rauēne h̄ locū Rauenne: in qua ciuitate & loco de mon per os unius mulieris nomine Zantese coactus: multis ueritatem pandidit indulgētie sancte Marie de portiuncula de Assisio: & multa dixit de gloria bt̄i. F. sicut conformitate. xliii. & xxxviii. dicō. Locū de Imola ubi bt̄s. F. primo ab ep̄o repulsus ne p̄dicaret: deinde idem ep̄us uictus ipsius beati. F. humilitate sibi & aliis fratribus suis liberrime p̄dicandi licētiā impartiuit. Locum de Fattēria: de quo fuit Frater Mattheus: qui Bononie iacens in uita & post signis emicuit. Locum Ceruie. Locum mōtis Regis. Locū Tossignani. Locū de Lugo. Locum de Bagnacuallo: in quo beatus. F. ab incendio domū cuiusdam sororis de tertio ordine nomine Berte eripuit prout conformitate. xl. dicitur. Custodia Forlūiensis habet locū de Forlūio. Locum Arimini: in quo beatus. F. plura fecit miracula: ut dicitur conformitate. xl. beatus Antonius ibidē fecit miraculum: de pisciculis ad suam predicationē audiendam: ueritatē corporis xp̄i asine adoratione hereticis monstrauit: & plura alia mira ibidem peregit: inter ceteros ibidem fratres Ioannes Baronicii & Andreas uite primo exemplaritate: & nunc signis hominibus predicatorum. Locum Cesene de quo fuit Frater Michael in theologia magister: & ordinis minorū generalis minister. Locum sancti Archangeli. Locū Meldule. Locū Logiani. Locū sancte Agathe. Loca duo in ueruchio. Locum fracte. Locum Bertenorii. Locum Castrocari: in hac siquidē prouincia Bononie rigiditas magna uiguit obseruantie regularis: ac studia scientiarum: & de ipsa prouincia fuerunt fratres plures uita fama uerbo & scientia singulares: a quibus fratres aliarum prouinciarum. De prefatis trahentes exemplum: suis personis in moribus & sciētia natiuas prouincias decorarūt.

Custodia sancti Antonii.

Prouincia sancti Antonii habet custodias quatuor. Custodia Paduana habet locū de Padua: in quo iacent duo fratres sanctissimi & preclarissimi predicatorum: uidelz sanctus Antonius Catalogo sanctorum ascriptus: de quo dictum est diffuse supra conformitate octaua quo nullus suo tempore in mundo fuit melior predicator & acceptior deo & hominibus: cuius lingua in huius signum manet integra & incorrupta: reliquo corporis in cinerem resoluta: predicationis ipsius extant opera quadragesimalia dominicalia & festiua: que ipse cōposuit. Multosq; hereticos

suo uerbo ad fidem conuertit: & in tantum omnium ipsum audientium corda comouit ad compunctionem: qd ad confessiones audiendas sacerdotes cuiuscunq; essent status non sufficebant. Ac deus ipse ut confortate octaua est dictum: plura mira per ipsum ostendit. Frater Lucas eius socius tam in sanctitate qd doctrina & predicatione iacet ibidem: qui preter miracula: dñicale pulcherrimū ad predicandū edidit & subtile. In hoc etiā loco sanctus Ludouic⁹ noster magnis fulget miraculis: iacet et in hoc loco sanctus Ff Fidei⁹: & multos alios fratres pbs h locus habuit. Locū de Vincentia. Locū montis Silicis. Locum extrēmum. Locū cum Ledenarie. Locū Rodigii. Locum plebis Sacci. Locū Basciani. Locum Quartaroli. Locum Begulēte. Locum Montignane. Locū sancti Petri de Viminaro. Locū sancte Vrsule. Locum Galzignani. Custodia Venetiay habet locū de Venetiis: in quo loco recodit sunt frēs. u3. Carissimus de Clugia assidue clarēs signis & Gētilis de Marchia qui sua predicatione multos ifideles ad dñm cōuertit: fuit enī in partibus illis multo tēpore: & ibi terminauit dies suos. Corpus nāq; suū ductum fuit Venetias per dñm Marcū Corneriū qui fuit postea Dux Venetiay: in hac ciuitate de ordine nro fuerūt positi precipui pdicatores p consolatione ciuium dicte ciuitatis: & de ipsa ciuitate fuerūt multi frēs notabiles. Sed iter alios fuit Frater Nicola⁹ mutio: q opera beati Gregorii per materias distinguendo: fecit opus maximū: multū pulcrū & notabile: ipm qz dño Gregorio. ix. pñtauit. Habuit etiā locus ipse Venetiay frēm Ludouicū magm in theologia: qui fuit generalis ordinis: & postmodū scē Romane ecclesie Cardinalis. Locū sancti Nicolai. Locū sancti. F. de Vineā. Locū sancti. F. de Cōtrata: quē locum fecit quidā ciuis uidēdo in raptu excellētiā beati. F. & statū eius in uita beata: in dicto loco mltā miracula fecit & facit bñs. F. Locū de Treuissio. Locū de coneglāo: in quo cōditus est frater Marc⁹ signis clarus. Locū de clugia. Locū Ciuitatis Belluni. Locum de Felro. Locum Serauallis. Locū Asiliū. Custodia Foroiulii habet locum de Vtino: in quo iacet Frater Ludouicus Odoricus suis uirtutibus in pñarchatu Aquilegiē. canonizatus: q quasi totū orbē perambulauit predicando & iformādo. Locū Port⁹ gruarii. Locū ciuitatis Austrie. Locū de Glemona. Locū Castellī. Locum Ville Alte. Locū Fulcineti & locū Goritie. Custodia Veronē sis h3 locū Verone. Locū Mantue: in quo iacet Ff Beueuentus q signis exstitit gloriosus. Locū Tridēti. Locum de Ripa & locum colonie: ista puincia beati Antonii plures h3 & habuit magfros de Padua de Venetiis de Mātua & aliis locis: & alios frēs q sciētiā pdicti predicatorum fuerunt preclari & opera predicationū fecerunt.

Custodia Mediolani.

Rouincia Mediolani habet custodias quiqz. Custodia Mediolani habet locum de Mediolano: qui olim fuit hortus Philippi: in quo sancti martires Geruasius & Protasius Nabor & Narcarius & multi alii martires sunt sepulti. habuit locus Mediolani frēm Leonē archiep̄m Mediolani sanctū

homine & frēm Petrū de Archagnano inquisitores: q nolens delere hereticos de libro inq̄sitoy: ab ipsis est occisus. Ac frēm Antoniu de Rosate q a saracenis est interfectus. locū de laude: in quo fuit ep̄us Ff leo de laude sanctitate p̄clar⁹: q corripēdo suos clericos ab eis est fortissimo ueneno potionat⁹: s3 in nullo lesus. locum de Pozolo. locum Galarate & locum Sorani. Custodia Modoetie habet locum de Modoetia. locum Oppreni. locum Vicomercati. locū de Canturio. locum Desii. locum Margliani. Custodia Brixienfis habet locum Brixie. locum de Pergamo. locum de Iseo. locum de Gregnano. locū Vallis camonice & locum de Crema. Custodia Cumana habet locū de Cumis. locum Vanisii. locum Lugani & locum Lucorani. Custodia Vercellenf. habet locū de Vercellis. locum Nouarie. locum Iporegie. locum Meelle. locū Auste. Hec Mediolanē. puincia plures habuit & habet notabiles fratres magistros & non magistros qui apud suos ciues precipue in fama fuerunt notabili.

Custodia Ianue.

Rouincia Ianue habet custodias sex. Custodia Ianue habet locū de Ianua: in quo iacet Frater Bolengerius de montecuto miraculis insignis: & Frater Bonifacius de Riparolo dicte prouincie minister: uite sancte & scientie profunde. De hoc loco fuit magister Henricus de monte Iardino homo sufficientie magne: & predicator egregius: qui super Ioannem scripsit luculenter: & quadragesimalia plura utilima confecit. Habuit locus Ianue magistrum Bartholomeum de Cuturno: bonum predicatorē: qui fuit Cardinalis sancte ecclesie Romane. habuit Fratrem Antoniu de Mari qui summam fecit in theologia: & plures alios habuit fratres uite & scientia decoratos. Locum de Saona: de quo etiam fuerunt fratres notabiles. locum de Clauaro. locum de Albario. locum de Capella. locum Sexti & locum de Cairo. Custodia Astē. habet locum Astē. de quo fuit Frater Astesanus: qui singularem summam edidit ex theologia legibus & Decretalibus multū utilem. Habuit alium fratrem qui postillam pulcrā super omnia euangelia dominicalia & quadragesimalia edidit: & appellatur postilla. locū Albe: de quo fuit Frater Iacobus Brancus: qui per conclusiones omnes phylosophie libros compilauit: & Regi Roberto direxit. locum de Aquis. locum montis Calui. locum Cortimili. Custodia Albingauni habet locum Albingauni. locum de Nobo. locum de Vigintimilio. locum de Ceva. locum montis Vici. locum Fossani. locum de Cuneo. Custodia Pedemontis habet locum Pinaroli. locū cherū. locum Mōtis calerii: de quo fuit Ff Philippus: q postillā notabilem super omnia euangelia dominicalia & quadragesimalia fecit. locū Taurini. locum secusie. locū de Riparolo: de quo fuit Frater Martinus de scō Georgio magf in theologia & gñalis ordinis minor. locū clauasii. Custodia mōtis Ferrati habet locū de Alexandria: de quo fuit magister Alexander qui scripsit super omnes libros sententiay: super libros metaphysice & de anima: multū excellenter & fuit ordinis mi

nostrum Generalis minister: de hoc loco fuit Frater Franciscus de Alexandria martirizatus in Armalech in Tartaria: in hoc loco beatus. F. dum fuit fecit miraculum de membro caponis in piscem uerso: ut dictum est conformitate precedenti. locum de Casali. hic locus habuit fratrem Iohannem magistrum in theologia uirum sufficientem: qui plures questiones edidit in theologia & philosophia. locum de ualeria de quo fuit magister Antonius sufficiens homo & post epus Gaetanus. Locum cassine. Custodia Papiensis hunc locum papie. Locum Terdone. Locum Vigerie & locum castri noui. Hec si quidem puincia cointate fratrum sufficientium multum antiquitus uiguit & uiget: habuit multos magistros & alios scientia premitos & uirtute quod in partibus propriis predicatorum famosi fuere.

Custodia Prouincia Dalmatie.

Prouincia Dalmatie habet custodias quatuor. Custodia Ragusina hunc locum Ragusii. Locum Duratii: de quo fuit Frater Antonius miraculis fulgens: qui archiepiscopus fuit Duratii: hic multis annis in partibus infidelium saracenorum predicauit fidem christi. Locum dulcinii. Locum catars: ubi requiescit Frater Adalbertus sancti Antonii primo socius in predicatione infidelium: & nunc in gloria insignis. Locum Scutari. Locum Antuari. Locum daxe & locum corcule. Custodia Iadrensis hunc locum Iadre. Locum extra isadram super insula qui. s. Hieronymus uocat. Locum paggi. Locum de pagman. Locum podnou. Locum sebenici. Locum berberii: in quo iacet sanctus Frater Andreas qui plura miracula exercuit. Locum scardone. Locum tragurii: in quo tumulatus manet Frater Iohannes: cuius corporis locura sanauit infirmos. Locum spaleti. Custodia arbesina hunc locum arbi. Locum senie. Locum modrusie. Locum ueple & locum cherfii: in quo iacet Frater Michael homo scibitate & prodigii fulgidus. Custodia Istrie hunc locum Pole: ubi sanctus Frater Otto multis fuit miraculis. Locum Paratii. Locum Pirani. Locum Iustinopol. ubi iacet Frater Monaldus qui summam fecit monaldinam in Decretalibus. Locum mugle. Locum Trigesti. Locum Vallis: in quo iacet sanctus Frater Iulianus: de quo ibi fit festum.

Custodia Prouincia terre laboris.

Prouincia terre laboris hunc quinque custodias. Custodia Neapolitana hunc locum sancti Laurentii: ubi requiescit Frater Augustinus de Assisio: primus minister dicte puicie: qui beatus. F. post mortem uidit celum adire. Locum sancte Clare: siue corporis christi. Locum sancte Marie noue. Locum sancte Crucis. Locum sancte Marie regine. Locum sancte Marie Magdalene: & sancte Marie Egyptiache. omnia hec loca sunt in ciuitate neapolitana: de neapoli fuit magister Ladhulfus: magnus predicator ad populum & clericum: qui post illam pulcherrimam cepit super omnia euangelia & super epistolam ad hebreos & super Zachariam & multos sermones scolasticos & collationes fecit. Scripsit multum luculenter super quattuor libros sententiarum uestigia sequendo Scoti ipsum in omnibus declarando: & fuit archiepiscopus malphitanus. Locum capue: in quo beatus. F. fecit plura miracula ut conformitate. xl. dicet. Locum auerse. Locum tyani. Locum fuisse. Locum nugiani. Locum mataloni. Locum nolle & locum Caleni. Custodia Salernitana hunc locum Salerni. Locum Gurreti. Locum

Castri maris. Locum Malsi. Locum Rauelli. Locum Giffonis: de quo fuit Frater Leonardus magister in theologia & generalis minister ordinis minorum. Locum samici & locum nucerie. Custodia principatus hunc locum matifici. Locum de Oleta. Locum de muro. Locum diani. Locum de saponaria. Locum de ebolo. Locum cuculi. Locum Motelaris. Locum Agloboli. Locum sancte Marie. Custodia Beneuentana hunc locum de Benevento. Locum Auellini. Locum sancte Agathe. Locum Cerreti. Locum Ariani. Locum Aque putride: de quo fuit frater Franciscus qui conclusiones fecit librorum philosophie. locum motis Sarculi. locum motis Fostuli & locum Oliue. Custodia sancti Bindiacti hunc locum Gaiete ubi beatus. F. predicando populo nauis in mari stetit immobilis. locum Traiecti. locum de Fundis. locum Itri. locum Vici albi. locum sancti Germani. locum Sorre. locum Arpini. locum temperani. locum Oliueti. locum Aquini. locum Marenule. prefata loca hunc puincia terre laboris: de qua presumendum est notabiles fuisse fratres: ubi tantus Rex fuit & dominus iclitus rex Robertus: cui com placuit & filio suo. s. Charolo Calabrie duci: per dies plures habitum assumere minorum ut apud christum: sic prius semper corde: sic & ultimo ueste fratres haberent minores.

Custodia Prouincia Pennensis.

Prouincia Pennensis sex habet custodias. Custodia Aquile hunc locum de Agla: de quo fuit Frater Petrus magister in theologia: & fecit opus super sententias: abbreviauit opus Scoti quod dicitur Scotellus: satis pulchre & sententiose. In dicto loco iacet frater Thomas Hibernicus qui sibi pollicem amputauit: ne ad sacerdotium cogere. locum Foticulag. locum Offeni. locum Castri ueteris. Locum de Sulmona: de quo fuit Frater Petrus de Canfano magister in theologia & ordinis minorum generalis minister: & locum poperi. Custodia Pennensis habet locum de Pena. locum Catauria. locum Aladi. locum pontarie. locum laureti. locum Celani: de quo fuit Frater Thomas qui mandato apostolico scripsit sermone polito legendam primam beati. F. & prefata de mortuis que cantantur in missa. s. dies ire dies illa &c. dicitur fecisse in hoc Castro beatus. F. dum deberet cum milite comedere eius mortem preuidit & predixit. locum de Manupello & locum tocti. Custodia Theatina habet locum Theatinum. locum Lassani. locum de Ortona. locum Piscarie. locum Palene. locum Guardie. locum Fracauille. locum ludani. Custodia Adriensis habet locum de Adria: de quo fuit Frater Andreas sanctus homo: ut dictum est conformitate octaua. locum Poleni. locum Vallisi. locum ciuitatis sancti Angeli. locum Siluici & locum montis Siluani. Custodia Aprusina habet locum sancte Iuste. locum sancti Omeri. locum Terani. locum de Camplo. locum Ciuitelle. locum Murri. locum Contraguerre. Custodia Marsicana habet locum Marsicanum. locum Selani. locum sancti Petri. locum Auezani. locum Corbarii. locum Taglia cozzizi & locum Balforani dicta loca sunt prouincie Pennensis.

Custodia sancti Angeli.

Prouincia sancti Angeli habet quattuor custodias. Custodia comitatus habet locum Isernie. locum Venafri. locum Boiani. locum

campibassi. locum Angloni. locum limofani & locum planicii. Custodia ciuitatis habet locum guillionisii. Locum Allarenii. Locum ciuitatis. Locum precine. Locum Termularii. Locum uasti. & locum montis odorici. Custodia montis sancti Angeli habet locum sancti Angeli. Locum Manfredonie. Locum sancti Ioannis rotundi. Locum Vestarii. Locum Pasquiti. Locum rodi. Locum Camani. & locum Ischitellaz. Custodia Captiuatē h3 locum luscurni. Locum sancti Seueri. Locum Fogie: in quo iacet Frater Iacobus de Assisio liberās multos ab infirmitatibus. Locum Cafalis Noui. Locum troie. Locum estuli. & locum Cornetti: in quo iacet sc̃tus Ff Benuenutus in dicto ep̃atu canoizatus. Prouincia Apulie.

Rouincia Apulie h3 quinq3 custodias. Custodia Barolitana h3 locum Baroli: in quo p̃dicat suis exemplis & miraculis Ff Adaz rufus. Locum andrie: in quo iacet Frater Lādus de tarēto minister Apulie: sanctitate p̃dicationē suā & signis decorās. Locum de melfia: in cuius terminis & si nō in locis fr̃m in monasterio sc̃ti Stephāi: iacet sc̃tus uir frater Gismūdas. Locum canusii. Locum uenusii. Custodia Bareñ. h3 locum de Baro. Locum Boronti. Locum melfianuz. Locum Vigiliēsem. Locum Trani: in quo iacet Ff Petrus: qui signa multa fecit. Locum caurati. & locum iuuenacii. Custodia Tarēti h3 locum Tarēti. Locum de orea. Locum Hostini. Locum Ioe. & locum monopolis. Custodia Brūdusii h3 locum Brūdusii. Locum nerito. Locum Iitii. Locum Idrōti. & locum Alexini. Custodia materana h3 locum de materia. Locum de grauina. Locum montis pilosi. Locum tricarici. Prouincia Calabrie.

Rouincia Calabrie h3 quatuor custodias. Custodia Regii h3 locum de Regio. Locum Gerasii. Locum de torpia. Locum montis leonis. & locum seminarie. Custodia cutrone h3 locum de cutrono. Locum cantazarii. Locum squilazii. Locum noui castri. Custodia uallis h3 locum de amachea. Locum bisniani. Locum consentie. & locum mocronii. Custodia castri uilerii. Locum castri uilarū. Locum mara. Locum curiliani. & locum scalee. De ista puincia fuit magister Daniel: qui sex sociis in ciuitate Septe passus est martyriū p̃ fili de xp̃i. In p̃dicta puincia iacet Ff Petrus minister uir sanctitate preclarus. Prouincia sicilie.

Rouincia sicilie h3 quinq3 custodias. Custodia Melfane h3 locum de melfana: in quo iacet Ff Simō Almonis: qui in uita & post mortē fuit sit miraculis. & Ff Electus filius. D. Andree: cui in uita xp̃s apparuit in cella sua in sp̃e colūbe iuitans euz ad fectū comedēdū. hic post mortē claruit p̃digiis. Locum de chatania. Locum randacii. Locum tauromenii & locum de pactis. Custodia Agrigentina h3 locum de Agrigēto. Locum de placca. Locum sc̃ti Ioannis. Locum Narii. Locum terre noue. Locum castri noui. Custodia panormitana h3 locum panormi: in quo iacet bt̃s Ff Gerardus assidue p̃dicās nouis signis. frater Ioānes bucha iacet ibidē: qui signis claruit post decessum. Locum policii: in quo re quiescit frater Gandulfus: qui plura egit mira. In hoc loco bt̃s Ff Gerardus adiutus fuit ab Angelo in die resurrectionis in offō cogne. nā filius eius orōne p̃ an

gelum coquina est a deo p̃parata. Locum de termis. Locum de cesaludi. Locum castri boni. Custodia Trapani h3 locum de trapano. Locum mazarie. Locum marsalie. Locum montis sc̃ti Iuliani. Locum alcanii & locum salē. Custodia Siracusana h3 locum de siracusa: in quo iacet Frater Ioānes qui portauit ignitū lapidē manib⁹ in nullo lesus de coquina usq3 in ifirmariā. Locum leontini. Locum nothi. Locum ragusie & locum calatagireni: in quo quietē h3 Ff Ricardus: qui post mortem plures sanauit infirmos. Hec Sicilie puincia multos habuit & otinue h3 probos predicatorēs quibus scientia cum lingua conformis & cōcors fuit. Prouincia Romanie.

Rouincia Romanie h3 tres custodias. Custodia Nigropōtis h3 locum de Nigropōte: in quo iacet duo sancti fr̃es. u3. Ff Petrus & Ff Matheus: de qb⁹ det̃m est supra oformitate octaua. Locum de candia & locum chane. Custodia thebana h3 locum de tebis. Locum athenaze & locum corinthi. Custodia clarentie h3 locum de clarentia. Locum de coronio. Locum de patras. Locum Andreuille. Locum iacinti. Locum de saxaro & locum cesalōie. Prouincia terre sc̃e.

Rouincia terre sc̃e h3 duas custodias. Custodia Nicosie in cipro h3 locum nicosie in quo est sepultus rex cipri henricus cum habitu & fecit signa. Locum samagoste. Locum de papho. Locum namoti & locum de simiso. Custodia sirie h3 locum montis Sion. Locum sepulcri Dñi. Locum de Bethleem & locum de Baruto: in Nazareth fuit etia3 locus & si mō ob prauitatē saracenoz sit dimissus. in terra sancta & puincia ob p̃dicationē fidei catholice iter alios passi sunt. xxxi. martires de ordine nro ut oformitate octaua est det̃m. Multi in hac puincia fuerunt fratres sanctitate preclari: & si nō sint nomina eorū hic scripta. Qui primus Frater minor predicauit in ista terra sancta: fuit beatus pater noster Franciscus: quando cū undeciz sociis soldanū adiit. Prouincia sc̃ti Iacobi.

Rouincia sancti Iacobi h̃et octo custodias. Custodia sancti Iacobi habet locum sancti Iacobi. s. compostelle. Locum coruenses. Locum bisacensem & locum pontis ueteris. Custodia Auriensis habet locum Aurienses: in quo iacet Frater Gonfaluus sancti qui fuit nobilis genere: & latro magnus & homicida: sed ad dñm ouersus factus est frater minor: fuitq3 tante p̃fectionis: ut tā in uita q̃ post miracula effecerit. Locum lucensem. Locum uiuarienses. Locum ripauiensis. Locum uille franche: in quo iacet quidam sanctus Frater qui signis perluxit & locum regii. Custodia legionensis habet locum legionum. Locum Astorice: in quo est sepultus Frater quidam Ioannes: qui mirabilis & illustris fuit & habetur. & alius Ioannes laicus qui etiam signa facit. Locum Ouetensem. Locum abilisenssem & locum cinegienses. Custodia samotensis habet locum samotensem. Locum de thauro: in quo quidam sanctus Frater sacrista dum crucifixū in ecclesia uellet aptare: & iam scalas posuisset: demone scalas eleuante cecidit Frater: & crus habuit fractū usq3 ad diez mortis sue: hoc tñ deus operabat in eo: q̃ cū nō posset pedib⁹ stare: & tñ celebrādo nullā

lesione uel fracturâ erus p illo tempore hñe uidebat. Locum Benauetensem. Locum Villarigodensem. Locum Maioricensem. Custodia Salamantina habet locum Salamantine in quo btus F. singulare p dñm his ostendit rēporib⁹. Cū. n. rex Castelle olim Ioānes p antipa pa se determinare uellet: in dicto loco frum id fieri decreuit. Supueniēte hora q̄ a suo palatio p gredi debet ad frum locū pecturus: p dicta determinatiōe peragēda: subito tot tonitrua tot fulgura & tanta pluuia descendit: q̄ ipse rex limē hostiū egredi n̄ ualuit. Quod factū totus pplus btō. F. tribuit: ne in ipsi⁹ ecclesia & loco tā enorme cōmitteret piaculū. Locū ciuitatis in quo btus. F. ep̄m suscitauit a mortuis. ut cōformitate. xxxix. diceſ. Locū Placētīnū. Locū Beiarēsem. Locū Paracēse & locū heremitoriū sc̄tē Marie de Angelis. Custodia Colimbriēsis h3 locū de Colimbria. Locū de portu. Locū Vimarī. Locū bregatiū. Locū Gardiēsem. Locū Coualiniēsem. Locū lamacēsem. Custodia Vlixbōe h3 locū de Vlixbōa. Locū Santarenīsem. Locū Couilamēsem. Locū lācariēse. Custodia Elborēsis h3 locū Elborēsem. Locū Boiensem. Locū extrimocēsem. Locū tamēse. Locū Portolatrēse. De ista puicia fuit Ff Gōsaluus sc̄tū hō magr in theologia & ordis minoz gñalis minister q̄ i suo offiō singularē habuit curā ne edificia fierēt sumptuosa in ordie: & tā facta plura destruxit. Ipsi⁹ tpe Ff Iacob⁹ primogenit⁹ regis maioricaz: fact⁹ est Ff minor. Et rex Ioānes Armēie dimisso regno nepoti suo leoni ordinē intrauit minoz. In hac puicia sc̄ti Iacobi. In loco Vlixbone. iacet tres Reges Portugallie Rex Alfonso cū habitu. quē sumpsit añ mortē cū uxore sua minorissa in ecclesia cathedrali Vlixbone. Rex Petrus & Rex Fernādu in quētū Vlixbone cū habitu iacet: quē añ mortē cū mira sumplere deuotiōe. In hac puicia i mōte de Valdearo iacet Ff Rodoricus cabicci: q̄ locum ibidem cepit: & fuit hō pñe mirabilis: paupertatis amator: despector mūdī: & spū pphico clarus. ut dictū est supra cōformitate. viii. iacet et in hac puicia sc̄ti Iacobi Ff Benencasa de Tuderto qui in uita & post fecit mira.

Custodia Castelle.

Rouincia Castelle h3. viii. Custodias. Custodia Hypalēsis h3 locū de Hypali. Locū Cordube. Locū Gircēsem. Locū isule uiridis sine de Algizara. Locū Gihenēsem. Locū Beatiēsem. Locū Vbetēsem. Custodia Tolletana h3 Locū tolleti: in quo iacet Ff Herueus & Ff Antoni⁹ laicus de Burgis Hypspāe q̄ claris miraculis in uita & post ingnes fuerūt & habent. in hoc loco iacet cū habitu nostro qdā primogenitus regis Castelle. In tolletto in ecclesia Cathedrali iacet cū habitu quē sumpsit añ mortē Rex Sancius. Ali⁹ rex. Fernādu Castelle iſmatus in ciuitate Ghiēsi habitum assumpsit & cum ipso decessit sepultus Tolleti: qui habitus assumptione: per btū. F. tāq̄ Ff ipsius a dānatione eterna fuit liberatus. Locū Gadalfaiarie. Locū talucre. Locum uille Regalis. Locū Macriēsem. Custodia Murtiensis habet locū Murtie. Locū Conchie. Locum liueti. Locū Opte. Custodia Segauīēsis habet Locū Segauie.

Locum Abule. Locum Aiellaris. Locum Arenoli. Locum Oliueti. Locum Metine de cāpis. Custodia Palentina habet locum Palentie. Locum uallis Oleti. Locum Carrionis. Locum sancti Facundi: & Locum pēne fidelis. Custodia Burgiēsis habet locum Burgi. Locum latroni. Locū Castri Cesaris. Locū Beneforati & Locum palentiole. Custodia Bictoriēsis habet locum Bictorie. Locū sancte Anderie. Locū Metine de Pomatio. Locum Frigie. Locum Bermel. Locum mirande. Custodia Soriensis habet locū Sorie. Locum Almasani. Locum sancti Dominici de Siluis. Locū Atrence. Prouincia Aragonie.

Rouincia Aragonie habet septē Custodias. p Custodia Barchinone habet locū de Barchinona. In quo est sepultus Ff Pontius Carbonelli sanct⁹ homo magister sancti Ludouici nostri: qui totā bibliā postillauit dicta omniū doctorum ponendo. in loco frum cum habitu iacent duo Reges. s. Alfonso & Iacobus qui in morte habitum assumpsērunt. Locum Gerūde: in quo diabolus asportauit fratrem q̄ pētī comissū noluit unq̄ cōfessione purgare. Locum Vici. Locum Castillionis. Locū Ville franche. & Locū Berge. Custodia Hilerde habet locum de Hilerda: ubi iacet Rex Alfonso cū habitu nfo: quē sumpsit ante mortē. in hoc loco sc̄tū. F. facit miracula multa & spāliter: quia subito quēdā Ioāne atrociter uulneratū sanauit. Locū tarraconēsem. Locū Derthusie. Locū Zeruasie. Locū Morelle. Locū montis albi. Locū montis soni. & Locū terragē. Custodia Cesarauguste habet locum Cesarauguste. In quo cum habitu sepultus est dñs Petrus infans primogenitus Regis Aragonie. Locū offe. Locū Ciraschie. Locum Iacce. Locum oxoe. Locum Barbastri. Locum Burgi. & Locum Cerregene. Custodia Maioricarū habet locum maioricarum. Locum Ciuitadelle. Locum iusiſe. Custodia Valentina habet locum Valentie: ubi duo fratres nostri tempore infidelit⁹ a Saracenis profide martyrizati sunt. Locum Zacine. Locū muri ueteris. Custodia Nauarre habet locū de Pampilone. Locum Tutelle. Locū Sanguose. Locū Oleti. & Locum stelle. Custodia Saranie habet locum Calatauiillii. Locum Turolī. Locū Derosse. & Locum Meliēne. Hec puincia Aragonie plures habuit fratres sciētia & uerbo gratos: qui fructū magnū suis predicationibus fecerūt: & plures libros p p̄dicationib⁹ ediderunt: & in theologia habuit magistros sufficiētes.

Custodia Aquitanie.

Rouincia Aquitanie habet decē custodias. Custodia Tholofana habet locū de Tholosa. in quo requiescunt sc̄tū Ff Stephanus iſquisitor & martyr cum socio ab hereticis interfec⁹. Locū de Sarnano: q̄ habuit magrū uenerabilē Arnaldū de Sarnano: q̄ magno tēpore fuit Aquitanie minister: homo uite laudabilis & sufficiētie: q̄ oia q̄ potuit de btō Ff uenire trāscripsit. Locū riuoz. Locū castri noui: d quo fuit magr Gulielm⁹ de podio p aliis tēpore suo singularissimus p̄dicator ad pplm & ad clez. Locū murelli. Locū appamiay. Locū de insula. Locū de mira

spice. & locum uatri. Hec custodia tholosana habuit
famosum uirum magr̃m F. de fabrica ministr̃u puincie
sc̃ti F. q in partib⁹ auxitanis famosus fuit plurimū uī
ta sciētia & p̃dicatione. & plures alios habuit fr̃es ma
gistros & nō magr̃os p̃dicatione p̃claros & p̃p̃o ac
ceptos. Custodia albiēsis h3 locū albiū. Locū de ri
spastagno. Locū laustricii. & locū de castris. Custodia
auxitana locū de auxo. Locū de tarbia. Locū de le
ctora. Locū uallis caprarie. Locū de nugario. & lo
cū mitade. Custodia ageneū. h3 locū de ageno. Lo
cū de maso. Locū candoniū. Locū marmade. Locū ne
riaci. Locū castrigelosii. & locū de penna. Custodia
ruthenensis h3 locū ruthene: de quo fuit magr̃ Geral
dus oddonis sciētia & uerbo famosissimus g̃nalis mi
nister ordinis minoz p̃riarcha authiochenus & admi
nistrator ecclesie cathanēsis in sicilia. Qui opa in logi
ca in p̃hia morali & in theologia & alia opuscula edi
dit: & offm de stigmatib⁹ b̃ti F. fecit. Locū de figiaco:
in quo iacet frater Aldemarius: q mortuos suscitauit:
& alia miracula fecit. De isto loco fuit dñs Cardinal
frater Beltrandus de turri in theologia magr̃: q post
lauit oīa euāgelia & epl̃as tot⁹ anni: & plura alia fe
cit. Factus Cardinalis p̃er. D. Grego. xi. Locū aureli
aci: in quo iacet frater Rigaldus sanctus homo: qui
m̃lta miracula egit. Locū sancti Africani: in quo ob
iit frater Gulielmus: q multa fecit mirāda. Locū uille
frāche. & locū amoliaci. Custodia cathurchi h3 lo
cū de cathurcho. Locuz de gordomo: q locus habuit
magr̃os tres g̃nales ministr̃os successiue ordinis mio
rum. & magr̃m Fortoneriū archiep̃m rauēnatē: p̃riar
cham gradensem: & demū Cardinalē ecclesie sancte
dei sc̃tus p. D. Innocētiū. vi. Magr̃m Gulielmū Card
inalē sc̃m p. D. Innocētiū. vi. & magr̃m Ioānē de bu
cho: q uno anno fuit g̃nalis minister. Locuz marcelli.
Locū mōtis albani. Locū sc̃ti Antonii. Locum montis
casi. Custodia petragoricēsis h3 locū petragorariū.
Locū de sc̃ta Fide. Locū mōriniaci. Locuz brageniaci.
Locū d̃ alba terra. Locū salati. & locū oxidoli. Custodia
lemonicēsis h3 locū lemonicaz. Locū sc̃ti Iuni
ani. Locū nūtronii. Locum donzimaci. Locum briuile.
Custodia baione h3 locū de baiona. Locuz montis
martiani. Locū de aquis. Locū de morlauiis. Locū ole
ri. Custodia burdegalen. h3 locū burdegale. Locum
regule. Locū sancti Macharii. Locū assarii. Locuz sc̃ti
Emiliani. & locū linorii. Ista puincia agrarie sufficiēti
bus & bonis p̃dicatorib⁹ temp claret & clauit. & ha
buit illū magr̃m facūdā fr̃em Petrū aureoli: q luculē
ter scripsit sup snias. Fecit op̃editū biblie & plura alia:
tandē fuit archiep̃s aq̃nsis. In hac puincia aquitanie
apud magnates & principes ibi ex̃ntes de⁹ p b̃ti F.
multa & Rupenda egit miracula: ppter q b. F. & fr̃es
in magna habent reuerētia & deuotiōe ab eis dē. ha
buit ēt p̃ter iam dictos duos alios Cardinales. u3. ma
gistrum Vitale de fumo & magr̃m Helyam de hani
balis: qui & in scriptura opa ediderūt: & p̃sertim sup
Apoē. Ioānis. De ista siqdē puincia agtanie fuit fra
ter Ioānes de blefa: q de triplici ordine b̃ti F. tres tra
status edidit. & si solū de primo ordine. s. minoz par

uum uiderim tractatū. De ista puincia plures fr̃es as
sumpti sunt ad p̃latōis officia. u3. archiep̃atus & epi
scopatus.

Custodia puincie.

Rouincia puincie h3. vii. custodias. Custodia
p dia marsilie h3 locū de marsilia: in quo quie
scit sanctus frater Ludouic⁹ ñr p ecclesiā ca
nonziatus inumeris se p̃dicās miraculis & assidue &
inauditis. In hoc loco: ut dictū est c̃formitate. ix. de
oñdit singulare iudiciū p b̃ti F. exequutū de custode
& lectore mortuo ipsos ad isernū transmittēdo: eo q
multos habuerāt libros. In hoc loco est alius sanctus
frater sepultus. s. frater Vgo: q mirabilis fuit doctrina
uita & signis. Locū brignole: in quo. b. Ludouicus ñr
ortus est: & ibidē cū ad renūciādū ep̃atui romā iret: di
em clausit extremū. Locū righignati. Locū de aquis.
Locū de grassia. Locū areaz. & locū de nizia. Custodia
arelatenis h3 locū de arelate: ubi b̃to Anronio
de titulo crucis fratrib⁹ in cap̃lo p̃dicāte. b. F. in remo
tis agēs: in aere ad oñiū cap̃ituli in modū crucis b̃ti
dicens fratrib⁹ apparuit: ut frater Monaldus aspexit.
Qui frater Monaldus fulgēs signis una cū fratre Bel
trando est tumulat⁹ in hoc loco. In hac ciuitate. b. F.
duos mortuos suscitauit. ut dicẽ c̃formitate. xxxix.
Locū terrasconis. Locū sollōis. Locū maiuasse. & lo
cuz relauie. Custodia auinionis h3 locū de auinio
ne. Locū aurice. Locū ualriaci. Locū mōtilicg. Lo
cū insule. & locū apte. Custodia alesti h3 locum de
alesto. Locū marologii. Locū minatis. Locū sc̃ti Egi
dii. Locū argentarii. Locū albenarii. Locū uscie. Lo
cū balneolis. & locū andusie. Custodia montis pe
sulani h3 locuz de monte pesulano: in quo fuit lector
sanctus Antonius ñr: & qdā frater Bernardus: q sc̃to
fratri Rogerio diē sui obitus p dei parte apparendo
eidē nūciauit. In hoc loco sanctus frater Ludouic⁹ ñr
p̃dicauit p̃p̃lo: & post p̃dicationē tactu sui mulier a
fluxu sanguinis est liberata. Alia mulier ipositione ma
nuum post p̃dicationē sc̃ti Ludouici sup eius caput a
capitis dolore quē habuerat p lōgū tps sanata est. &
fr̃em quēdā isernū dum uisitasset: b̃ndicēdo sibi: a fe
bre cōtinua liberauit in dicto loco. In hoc loco semp
fuerūt fr̃es lectores: q fuerūt sciētia & p̃dicatione fa
mosi. Locū de aqs mortuis. Locū neumasi. Locum lu
nelli. Locū agare. Locū ginaci. Locū florēziaci. Locū
londone. Locū agantici. Custodia cistarici h3 locuz
cistarici: de quo loco fuit magr̃ Francisc⁹ de maironis
q fuit excellēs homo uerbo sciētia & uita: q opa plu
ra sermonū sup libros Aug. & sup snias op̃oluit. Locū
carpetras. Locuz digne: de quo fuit frater Vgo de dia
gna: q regulā ñraz multū com̃pte & laudabilē decla
rauit. Locū solqualquerii. Locū uaping. Locū ebrūdū
niū. & locum regii. Custodia narbonensis h3 locū de
narbona: in quo facta sunt plura cap̃la g̃nalia: & tem
pore uni⁹ cū diu nō pluisset: & ciues fr̃es rogassent ut
dñm exoraret: p̃cibus eoz dñs pluuiā largifluā dedie
terris. Idipsuz euenit in cap̃lo quodā barchinone cele
brato. In hoc loco iacet frater Electus laicus: q mul
ta signa fecit. Locuz de biterris: de hoc loco fuit frater
Petrus Ioānis: q famosissim⁹ fuit uita & sciētia: & q̃si

totā bibliā postillauit mltū p̄funde. Cōposuit in theologia opus: & plura alia opuscula edidit. Verx q̄dā dixit q̄ i caplo gñali p̄ fr̄z Hierony. tūc gñalē & postmodū summū pontificē fuit coactus retractare: & id ipsum fecit in caplo puinciali sue puincie. Locū uille frāche. Locū de pirpignano. Locū auxiliāni. Locū carcasone. Locū limosi. Locū podii. Locū fordani. In hac narbone custodia in locis plurib⁹ btūs F. multa miracula fecit: & plures mortuos suscitauit. ut fructu & cōformitate. xxxix. dicet. Hec puincia puincie multos habuit maḡos solemnēs & famosos. Ff Raimūdu guaufredi nobilis genere fuit gñalis ordinis minorū: & i theologia maḡ. hic absolut⁹ a gñalatu p. D. Bonifaciū. viii. & factus archiep̄s Mediolani: ep̄atū noluit: & frater simplex remāsit. Postea q̄ scādala plura in ordine suscitauit: malo fine terminauit. Hec puincia habuit quēdā frēm singularissimū sanctitate. s. fratrem Rogeriū: de quo dcim est supra. cōformitate. viii. De ista puincia multi fr̄s doctrinā fratris Petri Ioānis sequētes una cū fratre Vbertino de casali puincie ianue: & aliis plurib⁹ fratrib⁹ diuersarū puinciarū scīma in ordine magnū posuerūt. Sed tandē oēs sunt auctoritate apostolica per ordinem exterminati.

¶ Prouincia burgundie.

Rouincia burgūdie h3. vi. custodias. ¶ Custodia lugdunensis h3 locum de lugduno: in quo iacet uenerabilis p̄r frater Bonauētura de balneo regio sancte romane ecclesie Cardinalis: d quo cōformitate. viii. est dictū. Locū macisconis. Locū cariloci. Locū mōtis brisonis. Locū uille frāche. & locū burgi. ¶ Custodia diuionis h3 locū diuionis. Locū belne. Locū castillionis. Locū bari. & locū castri uillarii. ¶ Custodia bisuntina h3 locū bisuntinū. Locū salinēse. Locū ledonēsem. Locū graiaci. & locū dolēse. ¶ Custodia lausanne h3 locū lausanne. Locū gebenēte. Locū granicopolis. Locū gāberiaci. Locū niuidunū. Locū grādisoni. Locū moierēci. & locum camere. ¶ Custodia uienne h3 locū uienne: in quo iacet fr̄s Michael: q̄ aquā mutauit in uinum. Dodo: cui Angeli in missa seruierūt. Gulielm⁹ q̄ spū p̄phico clauit. Locū de podio: ubi. b. Antoni⁹ n̄ in magna habet reuerentia: q̄ ibidē p̄dicauit: & plura tā in uita q̄ post miracula edidit. Locū annomaci: in quo iacet frater Gulielmus: cui⁹ iussu natiua a lōge posita statū ad eū uenit. Locū ualētie: in quo iacet martyrio coronati ab hereticis ob offm̄ inq̄sitōis frater Petr⁹ & frater Cathalanus. Locū de romanis. Locū diēsem: in quo frater Electus sc̄tissim⁹ cū honore reuēcit. Locū criste. & locū mōtiliū. ¶ Custodia aluernie h3 locū de claramonte. Locū uriuatēsem. Locū sancti Portiani. Locū xiomī. Locū mōris ferradi. & locū siluimaci. Hec puincia burgundie multos habuit fr̄s notabiles uerbo scia & uita: q̄ accepti fuerūt tam deo q̄ hoīb⁹: & spālī maḡm Ioānē de mirabello: q̄ sermone ad clez & pp̄s fulsit.

¶ Prouincia Turonie.

Rouincia Turonie h3. v. custodias. ¶ Custodia santoneſis h3 locū de santonia. Locū de rupella olegz. Locū de isula. Locū sc̄ti Ioānis.

Locū berbetili. Locū de pōtib⁹. & locū opriaci. ¶ Custodia bituricēsis h3 locū de biturica: ubi dū sanctus Antoni⁹ n̄ p̄dicaret: tēpestas: grādo: & pluuia q̄ sup̄ uenerūt: ei⁹ iteruētū nullū de audiētib⁹ tetigit. ut est dictū cōformitate. viii. Locū turonis. Locū niueris. Locū esolduni. Locū andegauis. Locū lothas. Locū castri cauiſi. & locū salmuri. ¶ Custodia britāie h3 locū burgi noui. Locū nauetis. Locū rodonis. Locū giūcampi. Locū corrizopici. Locū uenetū. In rodonis iacet frater Rodulfus: cui Angeli in missa seruierūt. ¶ Custodia pictauēsis h3 locū de pictauis: in quo iacet maḡ Gualteri⁹ hō sanct⁹: q̄ ad p̄dicādū fecit opus qd̄ d̄rū dimētū. ualet. n. ad oēm statū iformādū. fecit ē multa i theologia & signis & uita mūdo p̄dicauit. Ibidē frater Simō mīster puincie turonie gescit: ad cui⁹ os uisus est spūs sanctus in specie colūbe. Locū de morto. Locū sc̄ti Maxetiū. Locū de mirabello. Locū losduni. Locū colūbe. & locū castri. ¶ Custodia aurelianensis h3 locū aureliani. Locū castri duni. Locū de cenomānis: in quo iacet sanct⁹ frater Elect⁹. Locū uēdecini. Locū de allosis. Hec puincia habuit fr̄s ualoris plures: & p̄cipue maḡm Ioānē de rupella: q̄ opus fecit in theologia: & tempore suo in ordine: sicut & parisiū magister fuit uerbo scientia & uita famosus.

¶ Prouincia francie.

Rouincia frācie h3. ix. custodias. ¶ Custodia parisiēsis h3 locū de parisiis: quez edificauit frater Agnelus de p̄lis: q̄ fuit p̄m⁹ custos parisiēsis. & deide fact⁹ est anglie minister. In hoc loco iacet maḡ Alexāder de ales: q̄ & si anglie fuerit natiōe: in ciuitate tñ parisiēsi magno tēpore legit. h̄ magister p̄ aliis maḡis i uniuerſitate parisiēsi in magna habet reuerētia. Opusq̄ suū a. lxxii. maḡis scriptura p̄pria ac figillis est approbatū: & demū p bullā. D. pape Alexādi. iiii. q̄ oia habent parisiū in sacristia uetus. Maḡ hic miraculose uenit ad ordinē n̄r̄. Nā & si fr̄s n̄ros diligeret: decreuerat tñ ordinē intrare p̄dicatoz: q̄ nō erat sic rigidus ut ordo n̄r̄. Cū. n. disposuisset mūdū relinq̄re: deuz rogauit ut quē ordinē intrare deberet: sibi indicaret. & r̄suz est sibi: q̄ in illū cuius fr̄s p̄ elemosina petēda hospiciū ei⁹ seq̄nti mane pri⁹ aliis aduenissent. & cum fr̄s minores pri⁹ aliis accessissent: fact⁹ est frater minor. Verx cū esset antiqu⁹ & delicate uixisset: rigiditatē ordinis cepit ferre moleste adeo q̄ decreuerat de ordine exire & recedere. S3 cū id minime uellet facere incōsulta diuina uolūrate: ad osonē pexit: rogās ut sup̄ hoc de⁹ sibi suū bñplacitū demonstraret. Statimq̄ arripit a sono: & fuit uisio mirabili a dño declarat⁹. Vidit. n. scalā a terris p̄tensam usq̄ ad celū: & multos uidit fr̄s p̄ ipsaz ascēdētes: & celū intrātes. Et cū ipse ēt ascēderet: & ad mediū deuenisset: ulter⁹ p̄gredi nulla ui potuit: l3 toto conamine nitere. Ad se tandē reuersus cognouit p̄ scalaz sibi ordinē: si usq̄ in finē p̄seueraret. Et q̄ ipse idipsum facere nolebat: q̄ qd̄ incepit p̄ uolūtate exeundi nō finalit̄ p̄ficere intēdebat: ad celū p̄tingere nō ualebat. Vñ intelligēdo q̄ si p̄seueraret in ordine celum finalit̄

adiret: ex tñc pñsūt in ordine uitaq; uerbo & doctrina: & suis scripturis tā in theologia q̄ postillis sup scripturā sacra cōfectis: nō solū frācia: s; totā ecclesiā sanctā illuminauit. un̄ ex hoc ititulari meruit fons uite. Iacet ēt parisijs magr̄ Ioānes Gualen. uatiōe anglicus: q̄ parisijs m̄gatus: sc̄itate uite & doctrina ibidē tā fratrib; q̄ secularib; posuit exitit in speculū singulare. Sūmaz. n. multū uilē cū diuērsis tractatib; opēgit. Scripsit luculēter sup sacra scripturā & theologiā. Qui pmeruit ut arbor uite sit post mortē uocitar: & in hui; signū arbor sculpta manet in lapide sui sepulchri. Hic secur; de sua glorificatiōe cū gaudio magno pexit ad dñm. In hoc ēt loco iacet magr̄ Nicolaus de lira natiōe gallic;: q̄ totā scripturā diuinā postillauit: & alia opa sc̄e celebrat in toto orbe sua doctrina. Iacet ēt in dicto loco magr̄ Vgo de castro nouo: q̄ luculēter scripsit i theologia: & tractatū pulcherrimū edidit de antixpo & de finali iudicio. Multi alij magr̄ stī fuerūt in hoc loco famosi. s. magr̄ Bonauētura de balneo regio. magr̄ Ioānes de rupella. magr̄ Gualterius. magr̄ Rigaldus. magr̄ Alexāder d alexādria. magister Ioānes scotus. magr̄ Petrus aureoli. magr̄ Frācisus de marchia. magr̄ Frācis; de maurōis. magr̄ Ioānes de marra. magr̄ Ioānes de marchia. magr̄ Astenus de aqtania. magr̄ Iacob; de spinello: & sic de alijs. Qui oēs fuerūt magr̄i in dicta uniuersitate & bachalarii dñi eēt: facti sunt magr̄i famosissimi. In dicto loco de parisijs dñi qdā esset studēs: & a diabolo uellet edoceri: & sic eēt factū: in una dieq; a diabolo stragularus ē: cui; cella fuit in dormitorio antiquo & destruetor: nec unq; ppter psequutiōē diaboli a quoq; frūm ualuit inhabitari. In hoc loco qdā frater deuot; & studens dñi post pletoriū p magnū spaciū in ecclesiā ad orādū steterat: & postea ad cellā ad q̄scēdū uellet ire cū de ecclesiā exiret: inuenit totū claustrū pñm demonibus plenū: p qd oportebat eū trāsire saltē p spaciū si dormitorio deberet adire. Qui pauore p̄ratus nullū sciēs aliud remediū: ad tabernaculū ubi erat corp; domini cū reuerētia accedēs: p̄xidē in qua erat dñi corpus capiēs ad claustrū exiuit. Statimq; ois illa multitudo deraonū abcessit: portauitq; ipsū frater ad cellam: & de mane ad tabernaculū p̄sum corp; dñi deferēdo: q̄ sibi origerāt fratrib; enarrauit. Multa facta sunt deuota in hoc loco. ut habitū est supra fructu & conformitate. ix. In hoc ēt loco iacet frater Iulian; theologus: qui legēdā bti F. op̄posuit: & r̄soria nocturnalī: cantūq; bti F. quo ad hymnos & oia ipse op̄posuit. Fuit. n. in cantu magr̄ sūm; in aula regis frācor;: & fuit in ordine sanct; frater & deuotissim;. In hoc loco iacet duo gñales ministri. u. frater Arlottus de prato. & frater Gonsalu; de puincia sc̄i Iacobi. ambo magistri parisiēses p̄lati. Locū medāri. locū carnoti. locū pontifere. locum de meldis. locū siluaneti. & locum de stanipis. Custodia campanie h3 locū de senonis. locū de trechis. locū anisodori. locū priuini. locū uersiliaci. locū senzanie. Custodia atrebatensis h3 locū d atrebatō. locū tornaci. locū de ualēcenis. locū de ifulis. locū de montib;. locū cameraci. locū bettunij. locū

duraci. Custodia uiromandie h3 locū de roio. locū irduni. locū abbatis uallis. locū sc̄i Quirini. locū beluaci. locū de ambianis. locum noueani. locum peroni. Custodia lothoringie h3 locū noui castri. locū ulduni. locū tulli. & locū de methis. Custodia flādr̄ie h3 locū de brugis. locū sc̄i Domati. locū de gandaui. locū de ipra. & locū aldēdi. Custodia normādie h3 locū de falegio. locū uernonacē: & sc̄ez. locū uernoli. locū rothomagi. locū de boiocis. locū de eboracōs. locū cadonie. locū falsi. locū de bernaio. Custodia leodienfis h3 locū leodii. locū miulli. locum hoii. locū dinacii. & locū namarci. Custodia remēsis h3 locum de remis. locū lauduni. locū cathalani. locū op̄edi. locū suffionis. Hec frācie puincia semp decorata fuit mltis p̄bis & ualentib; fratrib; taz in theologia magis q̄ nō magis: q̄ mltā opa ediderūt tā sup bibliā q̄ i theologia: q̄ ēt in decretalib;. frater Durādus: q̄ edidit sūmā magnā & pulchrā de casib; cōscie fuit de puincia frācie. Qui lib; edidit de pprietatib; rex de puincia frācie fuit. Sic & q̄ summā op̄posuit de uirtutib; frater puincie francie fuit. Prouincia anglie.

Rouincia anglie h3. vii. custodias. Custodia lōdoniēsis h3 locū lōdoniay. Locū cātuarie: in qua ecclesiā magr̄ Ioānes peccian sc̄is fuit archieps: hō magnē sc̄itatis & sc̄ie: q̄ multos in diuerfis sc̄ientiis tractat; edidit. Locū uberrinchelseie. Locū sub cantone. Locū quarre: de quo fuit magr̄ Ioānes: q̄ scripsit sup snias: & fuit: ut dr̄: magr̄ doctoris subtilis Scoti. Locū leuise. Locū michesten. Locū falsiscere. & locū uintonie. Custodia eboracēsis h3 locū de eboraco: ubi fact; fuit archieps. D. frater Bonauētura de balneo regio: s; renūciauit: & gñalis minister remāsit: q̄ ecclesiā erat tñc pinguissima ultra cētū milia florenoz. Locū duncastric. Locū linconie. Locū sc̄i Botulsi. Locū beuerlaci. Locū scardebrigie. Locū germistēie. Custodia cantabrigie h3 locū cantabrigie. Locū noruici. Locū colcestie. Locū sc̄i Egmondii. Locū dumuici. Locū balsingin. Locū gernermitce. Locū gepnici. Locū lennie. Custodia bristolēsis h3 locū bristoli. Locū gloncestrie. Locū burgeualteri. Locū erphordie. Locū exonie. Locū cānerdinie. Locū de ocelle. Locū uerdinie. Locū bodminie. Custodia oxoniēsis h3 locū oxonie: quē locū p̄mū edificauit Ff Agnellus de pisfis fact; prim; minister anglie a b. F. ubi sepult; fuit miraculis plurib; decorat;. In hoc loco quodā sero dñi post pletoriū frēs riderēt nimis dissolute: crux lignea q̄ stat sup ostiū chori fragore stupēdo se uertit ad frēs: & timorem maximū eis icussit: & plures eoz in breui decesserūt de hac uita. Locū radigie. Locū bethfordie. Locū scanfordie. Locū lorigamie. Locū natatone. Locū leicestrie. Locum graanne. Custodia noui castri h3 locū noui castri. Locū dunde. Locū dunsfres. Locū adintonie. Locū carlioli. Locū herripellie. Locū beruici. Locū lothū burgie. Locū richemūdie. Custodia uigornie h3 locū de uigornia. Locū p̄scene. Locū bigurte. Locū salopie. Locū ointonie. Locū cestrie. Locū hehfoldie. Locum lamasie. Locū strafordie. In hac siqdē anglie puincia frēs semp

fuerit & sunt ad diuinū offm: missas: & alias ordina-
tiones nri ordinis spālī ordinati: ppter q̄ deus auxit
eos numero bonis temporalib⁹ & sciētia. habuit enīz
magnā copiā semp magfōz & pboz. De hac siq̄dez
puincia fuit magf Ioānes Scotus doctor subtilis: cu-
ius memoria quo ad sufficiētiā erit ppetua: qui multa
opa fecit. Magf Alexander de ales: & si parisiis steterit
magno tempore: Gulielm⁹ ochā: q̄ multa opa fecit in
logica & phiā: & alios libros plures. Ff Robertus ba-
chon hō singularissim⁹ in oib⁹ sciētiis exp̄tissimus.
Qui ēt plures libros fecit & tractat⁹ innumeros. Alios
habuit ēt magfos: q̄ opa fecerūt. s. magm Rodiptū:
magm Gulielmū tepton: magm Adam codā: magf
Reliphat: magm Pogerū conte: quoz opib⁹ ē ple-
nus tot⁹ ordo: ac multi plati & magri in theologia &
aliis sciētiis decorati: uita attēdētes sanctā frūm: ordi-
nē in hac anglie puincia itrauerūt. ut dictū est fructu
ix. & oformitate. Vita. n. sancta & p̄dicatiōe hodie in
partib⁹ anglie ad seqndū xpm multi trahūtur mūdo
abiecto.

¶ Prouincia hybernie.

Rouincia hybernie h3. v. custodias. ¶ Custo-
dia dalbinēsis h3 locū dubine. Locū kaldarie
Locū clane. Locū de mortoro. Locū deserti.
Locū bachilo. Locū ueieserfordie. ¶ Custodia case-
lēsis h3 locū de casello. Locū bullienie. Locū iochil.
Locū kosse. Locū uacripordie. Locū clannel. ¶ Cu-
stodia cortigē. h3 locū cortigie. Locū de ardach. Lo-
cū bachōie. Locū luasie. Locū tagmolagi. ¶ Custodia
uenatesi. h3 locū de uenath. Locū clararoi. Locū chil-
leich. Locū galui. Locū elonramada. Locū bleffinie.
Locū aramatie. ¶ Custodia pontēsis h3 locū de pōte.
Locū trun. Locū dundaue. Locū malifarnan. Locū
durni. Locū occagfregis. In hac hybernie puincia ia-
cent fres Nicola⁹ de guatfordia: q̄ mortē suā fratrib⁹
p̄dixit. & frater Ioānes de uaffordia: ad cui⁹ sepulchz
occisi suscitant⁹: & ifirmi curant⁹.

¶ Prouincia datie.

Rouincia datie h3. viii. custodias. ¶ Custodia
nouergie h3 locū mestracis. Locū orugelle.
Locū tusslerim. Locū asloie. & locū de bergis.
¶ Custodia octoniēsis habet locū octonie. Locū mi-
stach. Locū simerbuch. ¶ Custodia lindēsis h3 locū
delindis. Locū tralburch. Locū ustach. ¶ Custodia
lācopēsis h3 locū imicopie. Locū de scaris. Locū uue-
rislu. Locū lincopie. & locū sentropie. ¶ Custodia ri-
pēsis h3 locū de ripis. Locū sclerisch. Locū flēsburch.
Locū caldis. Locū tandue. ¶ Custodia uerbēgēsis h3
locū urbing. Locū randet. Locū orfuis. & locū alar-
buch. ¶ Custodia scotolēsis h3 locū de scotocne. Lo-
cū crebi. Locū psallā. & locū nincopie. ¶ Custodia ri-
schildēsis h3 locū de rischildis. Locū caludburch. Lo-
cū nestueth. & locū ānis. Hec puincia multū est in ter-
ritorio lata. h3. n. tria regna. s. Datie. Nouergie. & Su-
etie. Nec dubitādū habuisse & h̄re eā frēs: q̄ suis p̄di-
cationib⁹ & uita ad xp̄z plures uerterūt & ducūt.

¶ Prouincia colonie.

Rouincia colonie h3. vii. custodias. ¶ Custo-
dia coloniēsis h3 locū colonie: i quo iacet do-
ctor subtilis frater Ioānes Scot⁹: q̄ ibidē le-

ctor decessit. locū de missia: in quo iacet frater Nico-
laus: q̄ in uita & post signis multis clauit: & mortuos
suscitauit. I bidē est recoditus frater Electus: q̄ suo ta-
ctu sanabat ifirmos. locū dulbrich. locū roremūde. lo-
cū bumie. locū uallis felicis. locū diui. locū de aqs gra-
ni. ¶ Custodia treuerēsis h3 locū de treueris. locū lu-
cilburch. locū merlie. locū osfluētie. locū uisalie. locū le-
porth. locū ardenati: in quo iacēt sc̄ti uiri frater The-
odorice⁹: & frater Hoger⁹ de saxonia. locū de ueste-
parma. ¶ Custodia bossalie h3 locū tremōie. locū ful-
sari. locū paderburie. locū heruordie. locū uxarie. locū
hosne. locū brugge. & locū de mōasterio: in quo iacet
frater Henric⁹ de africa: & frater Ioānes de peina: q̄
mira fecerūt. ¶ Custodia ollādē h3 locū traiecti ife-
rioris. locū dolsadi. locū zirxe. locū buscridis. & locū
midilburch. ¶ Custodia barbātē h3 locū thenis. locū
machiline. locū bruselle. locū derste. locū sc̄ti Trido-
nis. locū traiecti sup mosaz. & locū louāure. In hac cu-
stodia iacet sanct⁹ frater Petr⁹: q̄ a pueris dū cōicaret
uifus est q̄ puerz māducaret. ¶ Custodia dauētie h3
locū d̄ folda. locū firclarie. locū grismarie. ¶ Custodia
asie h3 locū de q̄rohing. locū de grouēberg. locū de er-
felia. locū marpurg. locū fislarie. locū subde. & locū
gerfmarie. In puincia hac colonie in turgōe iacet fra-
ter Hasso. In kilōe iacet frater adolfus quōdā comes
alfethie. Ff Elect⁹. & ali⁹ frater Elect⁹: de q̄b⁹ dictū
est supra oformitate. viii. Hec puincia colonie est no-
tabilis puincia in fratrib⁹ ualoris & bōitatis. & multi
fuerūt in dicta puincia notabiles p̄dicatores: & sunt
quoz fruct⁹ i aula celi repit.

¶ Prouincia argētie.

Rouincia argētie: siue alamāie superioris h3
vi. custodias. ¶ Custodia alphantie h3 locū at-
gētie. locū rubiaci. locū p̄faci. locū farburch.
locū colūbarie. locū esinburch. locū angnome. & locū
mifinburch. ¶ Custodia basilieſis h3 locū basilie. lo-
cū tānis. locū friburgi inferioris. locū mishufin. locū so-
lodri. locū berni. locū friburgi superioris. locū burthori.
¶ Custodia lacī h3 locū oſtatie. locū strifufanie. locū
lindaue. locū taretī. locū borlingene. locū filinguene.
locū lucerie. locū cāpiregis. ¶ Custodia bauarie h3 lo-
cū pābēberech. locū nigoldath. locū rati pone: in quo
q̄scit Ff Bertoldus egregi⁹ p̄dicator: q̄ ēt i uita mul-
ta mirac̄a fecit. locū lani soce. locū merdlingā. locū mo-
naci. locū uerinberch. & locū auguste. ¶ Custodia sue-
uie h3 locū oblingā. locū horbipolis. locū forſine. locū
rothimbeburch. locū tuingēsis. locū de hallis. locū pa-
mūde. locū eilithpii. locū ulmere. locū rutrilinguene.
¶ Custodia renēsis h3 locū tepurg. locū de spira: in
quo iacēt frater Ioānes: q̄ post mortē mortuū reuoca-
uit ad uitā. & frater Colin⁹ minister argētie: q̄ multa
mirac̄a fecit. locū frācinuorde. locū lutri. locū fride-
burch. locū keilliahirfin. locū opinheue. locū heidel-
berch. & locū magūcie: in q̄ ḡdā frater n̄ fuit archie-
p̄s. In hac argētie puincia. s. in augusta iacēt frater
Dauid & frater Terteric⁹ argētie minister uiri sc̄ti
tatis magne & p̄fectionis. In huxaria iacet frater Va-
do sanct⁹ hō. Multos habuit hec puincia frēs p̄cla-
ros & l̄ature: p̄ quos multi ad dñm sunt uerſi. Ac in

Hic iacēt
Scotus.

p

locis hui? puincie btūs F, multa signa fec. ut oformi
tate, xl. patebit.

¶ Prouincia saxonie.

Rouincia saxonie h3 custodias. xii. ¶ Custodia brementis h3 locū de brema: in quo iacet frater Elect? q cantādo. Ascēdo ad p̄ez &c. tradidit spm. Locū hamburch. Locū uermeburch: in quo iacet sanct? frater Ioānes. Locū de stadio. & locū kiliuē. ¶ Custodia halberstatēsis h3 locū de allōstath. Locū heldesēz: in quo iacet frater Corradus cognomine p̄i sctē. Locū honeuer. Locū de brūfruch. Locū q̄delinburch. ¶ Custodia maindiburgēsis h3 locū mainduburch. Locū de oster uerlinburch. Locū senist. Locū de barebi. Locū halus. Locum de ascaria. ¶ Custodia lubicēsis h3 locū de lūbech. Locū de riga. Locū gerspualde. Locū uerene. Locū de fundis. Locū rostach. Locū parchem. & locū uilme. ¶ Custodia stentinēsis h3 locū de stentia. Locū de piris. Locū arutualdere. Locū nouabrendeburch. Locū p̄niscleue. Locū grifonberch. Locū anguernude. & locū traueuburch. ¶ Custodia lipsensis h3 locū de lipsce. Locū de egra. Locū cieec. Locū sulcanie. Locū curie. locū uueroida. Locū aldebrih. & locū uisenulke. ¶ Custodia misnēsis h3 locū de misna: in quo iacet sanctus frater Odoric? saxo. Locū codeber. locū utif buch. locū drescanden. locū ostem: in quo iacet frater Ioānes gloriosus signis in uita & post mortē. locū terrecō. locū d̄ fuselis. ¶ Custodia aureimōtis h3 locū d̄ geldebrih. locū leueberith. locū legenis. locū de gorlis. locū lubani. locū agani. locū budesin. locū trasne. locū itauie. Locū fatouie. ¶ Custodia pruscie h3 locū de bru misberich. Locū noue. Locū de culmē. & locū etorii. ¶ Custodia uratilaueis h3 locū de uratilauia. Locū siuenes. Locū de straliz. Locū nouifori. Locū nilze. Locū nāslauie. Locū de mūtū ben. Locū d̄ brega. ¶ Custodia brādeburgēsis h3 locū sctē Helisabeth. Locū lobauie. Locū salmodil. Locū antiq̄ brādeburch. Locū de berliz. Locū de scenidal. Locū uerrauleēuorde & locū de karis. ¶ Custodia thuringie h3 locū de mēnege. Locū erfordie: in quo iacet frater b̄ndict? q̄ fuit pincerna btē Mariae. Locū de arustede. Locū couburch. Locū isenach. Locū molhusin. & locum aluel. Hec puincia maior est fratrib? & locis aliq̄ puincia: q̄ sit in ordine minox: & habuit frēs sctitate isignes. Sigdē in meādeburch iacet frater Simō p̄m? lector i theutonia. Ff Iacob? p̄m? custos saxonie. Ff Lucul fus: cui? lotura pedū ihermos curauit: & multa miracula edidit. Ff Iordan? de italia. Ff Gilbertus. & frater Erefridus: de qb? dictū est fructu & oformitate. viii. iacet in iblhusen frater Hermān?. In ciuitate haluerstaden frater Osto: q̄ miraculose itrauit ordinē: & post mortē signis claruit. Alii frēs scti uiri in hac fuere puincia: & si eoz memoria filētio sit suppressa.

¶ Prouincia haustrie.

Rouincia haustrie h3. vi. custodias. ¶ Custodia uuerienēsis h3 locū uueriēne. Locū noue ciuitatis: in quo iacet sctūs frater Corradus uir multoz patratō miraculoz. Locū aūbrurge. Locū uelperch. Locū cistēstherch. ¶ Custodia stirie h3 lo

cū de greze. Locū indeburge. Locū uolspēriū. & locū de pruca. ¶ Custodia anastēsis h3 locū de pania. Locū de lurizan. Locū anasi. & locū belse. ¶ Custodia felicēsis h3 locū brisnee. Locū fillaci. & locum bozarii. ¶ Custodia danubii h3 locū stāin. Locū de tulla. Locū de la. Locū nerenstan. & locū d̄ gerico. ¶ Custodia marchie h3 locū peronie. Locū maril burge. Locū de cilia. & locū laibaci.

¶ Prouincia boemie.

Rouincia boemie h3. vii. custodias. ¶ Custodia opoliēsis h3 locū de opol. Locū bladis la uici. Locū glohouie. & locū de boten. ¶ Custodia pragēsis h3 locū de praga. Locū scti Iacobi. locū scti Francisci. Locū noue dom? Locū bechinā. Locū boselauie. & locum beneflau. ¶ Custodia morauie h3 locū oloniue. Locū de brūna. Locū iglauie. Locum opauie. Locū noue ciuitatis. Locū de ceinoma. & locū cernoie. ¶ Custodia gestinēsis h3 locū gnesnā. Locum calis. Locū ologouie. Locū bernake. Locum croauie. Locum rediuon. locum sereni. Locum pisere. ¶ Custodia gremenis habet locum de muta. locum de grez. locū bidzōie. locū ciaslauie. & locū glazi. ¶ Custodia cracouie. h3 locū lenonie. locū craconie. locū zani cost. locū radomis. & locū sandech. ¶ Custodia lutomericeis h3 locū lutomenis. locū pilisua. locū d̄ pōte. locū cadani. locū zare. locū tinex. & locum de misa. Hec puincia boemie h3 in principlauia sepultū fratres Gerardū: q̄ in uita & post miraculis claruit. In urāz lauia frēm Marquardū: q̄ ibi multis signis claruit.

¶ Prouincia ungarie.

Rouincia ungarie h3. viii. custodias. ¶ Custodia iaueriēsis h3 locū suproni. locū posomi. & locū de leuca. ¶ Custodia zagrabieis h3 locū zagrabie. locū uirouitice. locū nefice. locū de posega. locū ostanice. & locū gurbanich. ¶ Custodia gramiēsis h3 locū bachini. locū uelach. locū ad sctm. De metriū. locū de tadua. locū frāche uille. locū ad sctūz Ireneū. locū zemlini. locū monasteriū. locū bani in metis grecie. locū eudi. ¶ Custodia strigoniensis h3 locū strigoniū. locū mīrie. locū ternaue. locū sezne. locū lipse. & locū tinchini. ¶ Custodia gnq3 ecclesiay h3 locū uarisdini. locū gnq3 ecclesiay. locū capuce. locū lubrigi. locū falcas. locū semenie. locū segeldini. ¶ Custodia agriēsis h3 locū de agria. locū ceps supi? locū ceps iferi? locū zathmar. locū potoci. & locū uaradin. ¶ Custodia trāsiluana h3 locū de bistriza. locū temti. locū uorafini. locū clicūfori in metis tartarie. ¶ Custodia albiēsis h3 in ciuitate bude q̄tuor loca frūm. locū albe regalis. locū sigeth. Hec puincia ungarie h3 i uilla frācha frēm Ioāne olim ministrū ungarie sepultū q̄ multis signis corruscat. In strigonio h3 frēm Gallū lectore deuotissimū: & puluis sue sepulture sanat ihermos. In cara uilla h3 frēm Ioāne custodē & frēz Henricū sctōs hoies. De hac puincia Vngarie fuit frater Stephan? in sarai p̄ fide. ut dictū est fructu. viii. martyrizat? Prefata sunt loca. xxxiiii. puinciay ordinis: nō oputatis monasteriis: in qb? stāt assidue frēs: & in q̄busdā in bono numero tam in italia q̄ extra. tā in regnis q̄ in aliis partib? xpianitatis. Eceptis et locis: in

quib⁹ frēs eī regib⁹ & reginis morant^r. & cū aliis mī
di pncipib⁹: q̄ minime oputant^r.

¶ Sunt etiam in ordine uicarie plures. uicaria bosne
equipollet multis puinciis. ¶ Vicaria bosne.

Icaria bosne habz. vii. custodias. ¶ Custodia
u dulmne hz locū stagni. locū noui castrī. locuz
iemote. locū cetine. locū de glamozh. ¶ Cu
stodia de greben hz locū corbauie. locū crupe. locum
de greben. locū de glas. locū de otoc. & locū sancte
Katerine podnouī. ¶ Custodia bosne hz locum curie
bani. locū scti Nicolai. locū laticione. & locuz plumbi.
¶ Custodia uisore hz locū de diaco. locū scti Helye.
locū uerbice. locū schachoue. locū lindue. locū bucho
uice. ¶ Custodia mazue hz locū de alfan. locū de bi
blina. locū de lab. locū mazue. locū sctē Marie de cā
po. locū coseich. locū uerhocrup. locuz de streberniza.
¶ Custodia bulgarie hz locū de feuerino. locū orscia
ne circa portā ferreā. locū sebes. locū frim. locū cheue
fdi. ¶ Custodia couini hz locū armenes. locuz couini.
& locū de chranī. In hac uicaria unus frater nī intra
uit ignē. p fide: & illesus pmāsit. & hac de cā aliquos
ouertit isideles. In hac uicaria frēs uluūt scdm regulā
& mirabilē fructū suis p̄dicationib⁹ in cōuertēdo isī
deles assidue faciūt. In bidinio bulgarie qnqz fratres
martyrizati sunt. ut habet supra oformitate. viii.

¶ Vicaria russie.

u Icaria russie hz hec loca. Locū lēburge. locū
de grodech. locū de colomia. locū de galciff.
locū de nostin. locū nestin. locū cusminē. locuz cerech.
locū modaluie. locū caminix. locū senotorix. locū cor
chā. locū licostoni. & locū albi castrī. In hac uicaria. s.
in cereth duo frēs nī martyrizati sunt ab isidelib⁹: q
arborē adorāt. Et ab eisde i liuonia sunt alii qnqz fra
tres interfecti ob fidē. ¶ Vicaria orientis.

Icaria oriētis hz custodias. iiii. ¶ Custodia cō
stātinopolitana hz locū de cōstātinopoli. Lo
cū de pera. Locū thessalonice. Locū de fogia
noua. Locū in metalino. ¶ Custodia trapesunday hz
locum de trapesunda. Locū de simiso. Locū de sinopi.
¶ Custodia chausfrēsis hz locū de chauritio. Locū al
zaromi. Locū trifusii. Locū achalceke. In trapesunda
frater Gentilis de marchia: q iacet uenetis multa si
gna fecit. & in partib⁹ isidelīū fructū aiayz fecit sua p̄di
catione. In salmastro uicarie hui⁹ qdā sanctus frater
nī: q in uita miracula fecerat: tandē ad gloriā martyrii
fuit gloriose sublimat⁹: & frēs alii in hac uicaria ob p̄
dicationes fructū magnū fecerūt aiayz.

¶ Vicaria aquilonis.

u Icaria aglonis hz. ii. custodias. ¶ Custodia ga
zarie hz locū scti Frācisī de capha. Locum
sctē Marie de capha. Locū de soldaia. Locū de cym
balo. Locū de ilice. Locū de solcath. Locū de carassu.
¶ Custodia saraie hz locū de thana. Locū agitarcan.
Locū de sarai: ubi martyrizat⁹ est frater Stephan⁹ de
ūgaria: i quo loco iacet cathogātī Fī īperatoris tarta
roz ouersus ad fidē p frēs nīfos: qui dicto loco dedit
multa iocalia: & corruscat miraculis. Nā quādā sara
genā uidit frater Pisan⁹ ad sepulchrū ei⁹ a diabolo li

berari Locū de comuch. Locū de tharchis. Locū ma
mucci. Locū de mager. Locū de ugueth. Locū de acla
rai. & locū de organe. ¶ Vicaria tartarie.

Icaria tartarie hz in cepton duo loca. In chā
u balech in palatio magni canī hnt frēs locuz.
In magna tartaria iuxta strataz millescorice
frēs hēbāt plura loca: in quib⁹ expellēdo demōes ab
isidelib⁹ q ad ipos ducebant^r: multos ad fidē catholicā
sua p̄dicationē deducebāt. In armalech in medio. s. ipe
rio tartaroz: ubi martyrizati sunt ob fidem catholicā
frater Ricardus ep̄s armalech. Fī Frācis⁹ de alexan
dria. Fī Pasqualis de hispania. Fī Raimūdu de puī
cia. Fī Laurētī⁹ laicus de alexādia. & frater Petr⁹ lai
cus de puincia. Magī Ioānes de india tertiū ordinis b.
Frācisī ouersus p frēs. Frēs ibi habebāt locū q i mar
tyrio eoz a saracenis. ut dictū est oformitate. viii. est
destruet⁹. In partib⁹ tartarie frēs fecerūt & faciebant
fructū magnū: s. q modo ppter itinera p solito picu
losa: q illuc nequeūt accedere: tartari p saracenos ad
legē deducunt manumeth. Multa loca erāt i dictis par
tib⁹ tā imobilīa q mobilia. In regno. n. luerie erāt duo
loca frūm imobilīa: & qnqz mobilia. In thauricio erāt
duo loca frūm. In maxeria erāt alia duo loca. & plura
alia loca fuerūt in uicariis p̄fatis tā oriētis q aglonis:
q hodie nō habitant p frēs. ¶ Vicaria sardinie.

Icaria sardinie habet locum de algerio. Lo
cum arestani. Locum sassarii. Locum uille es
clesiarum. Locum castrī challaris.

¶ Vicaria corfice.

u Icaria corfice hz locū bonifacii. Locuz caluit.
Locū nūcie. Locū bigulie. Locū auēzolasche
Locū alifani. Locū ernani. & locū in sardinea mōtis ra
si. Qualē aut fructū frēs fecerint i corfica & faciūt: ap
paret. q indomitos hoies ad rōnis tramitem: sacro
tes ocubenarios & uxoratos ad pudicitia & honestatē
deduxerūt. Ac multiplices errores i diuersis partib⁹ p
hereticos disseminatos: uinīt p̄dicationē & uita extra
parūt. Sic ergo apparet q nō solū in italia multa sunt
loca frūm minorz: s. & extra italiā. & nō solūmodo in
partib⁹ fidelīū: s. & isidelīū. Et cū sint loca ultra mille
qngēta: & forte sexcēta: & plura alia de nouo edifi
cent & sepe: q hic nō sunt scripta: Ac in p̄fatis locis tā
missis offō uita q p̄dicationib⁹ assidue frēs populis p̄
dicēt & eos iformēt: nulli dubiū debet eē maximū fru
ctū aiayz fecisse & facere. Cū. n. iuxta dictū ps. Cum
sctō sanct⁹ eris: & cū uiro inocēte inocēs eris. & scdū
būm Greg. Viua lectio ē uita iustoz & i p̄fatis locis
multi fuerūt frēs in uita & post miraculis corruscates.
& h ultra. cc. ut p3 intueti: Sequit^r q ipsoz uita & p̄di
catione ad xp̄i multi & uariū sint ouersi. & q sic ordo
est sup orbē dilatat⁹: ipse est fons q exurgit de parā
diso militātis ecclesie ad irrigādū totā supficiē terre: q
in quatuor partes diuidit^r. ut habet in figura. Gen. ii.
Hec est illa arbor sublimis & excelsa: cui⁹ cacumē ce
lū p cōtēplationē tāgit: & rami ei⁹ in oēm terrā dilatan
tur. Dan. iiii. In bō F. opletū est illud Gen. xxii. dictū
habrae. Multiplicabo te sic stellas celi: & uelut arenā
q est i litore maris. & illud dictū iacob Gen. xxyii.

Erit semē tuū sic pulvis terre, dilataberis ad oriētes & occi-
dētē & septētrionē & meridiē. Impletū est qd de-
ut dictū est: bñ F. orātī in ecclesia scti Iacobi pmissē
rat de dilatatiōe ordinis sui p orbē uniuersum. Quod
dño Vgolino tūc Cardinali epō hostien. & postea pa-
pe Gregorio. ix. btūs F. dixit. q de frēs elegit & mī-
sit ppter fructū & salutē aīaz oīuz hominū hui⁹ mū-
di. & nō solū in terris fidelī: s; ēt in terris ifidelīū reci-
piēt: & mltas aīas lucrabunt. Quod btūs F. sociis di-
xerat de ordinis dilatatiōe & pfectu: q multi ad dñz
conuertēt: & p uniuersū orbē multiplicaret de familia
suā. Sic ergo ex multitudine locoz p pmo utilitas
p̄dicationū frūm minoz: & qūo b. F. ad p̄dicādū uer-
bo & exēplo suos frēs destinauit. Scdō patere pōt de
p̄fectu p̄dicationū frūz ex fructu: si attēdat sanctoz
frūm multiplicitas & sctitatis ei⁹ magnitudo. Cū enī
frēs multi: ut docet cōformitas. viii. tā cōfessores q̄ mar-
tyres in hoc ordine fuerint uita doctrina & signis p̄-
clari: & talib⁹ hoīes ad deū attrahant: teste expiētia:
p̄cudubio suis cōfessionib⁹: exēplis: doctrina: & uita mlt⁹
hos attraxerūt & attrahūt ad icēdēdū post xp̄z. Quis
n. uerec exēpla imitari btī F. cui⁹ imitatores tot corru-
pti i p̄nti seclō miraculis: sub cui⁹ umbra uoluerūt
esse Cardinales. Sūmi p̄fices. Reges. Regū filii. mi-
lites: doctores: & nobiles: & plebei. Insuper ut expiētia
claret: hodie xp̄o deseruire optātes: ad Frācisī modū
uitā & formā in trib⁹ ordinib⁹ exp̄ssaz cōfugiūt. Non
sic de aliis ordinib⁹: ut p̄z: q nullus penitēntialis habi-
tū p̄dicatoz aut alioz assumit. q de nigro idutus nul-
lus penitēntialis repit extra ordies approbatos. Quod
nō sic est de habitu minoz: q oēs tales de ipsius colo-
re & q̄litate incedūt induti & corda cōfigurati. Scti. n.
& si nō p̄dicēt uerbo utpote a seclō exuti: p̄dicāt sem-
p uita: quoz: teste Gregorio: uita est uiua uox: ac etiā
p̄dicāt signis. & q sic sit: p̄z hoc in fratrib⁹ sctis mio-
rib⁹. Tertiō si cōsiderē intratiū & iā intratoz celsitu-
do: cui⁹ exēplis inductus est ad abnegādū iperū cōsā
tinopolitanū: & regnū ierusalē rex ioānes q sctus est
frater minor & si p̄ncipalē dñi nři Iesu xp̄i: tñ post ip̄z
exēplo btī F. & suoz ad hoc est induct⁹. & sic de aliis
regib⁹. ut dictū est cōformitate. viii. Sctus Ludouicus
p̄magēit regis Karoli scti regis siculoz: quomō idu-
ct⁹ ē ut hūc ordinē introiret: certe sctitate btī F. & fra-
trū suoz: q cū ipso uelut sidera luxerūt & lucēt in fir-
mamēto ecclesie militātis & triūphātis. nā post sctōs
ap̄los btūs F. cū suis oēs alios sctōs in celo p̄cedit. ut
dictū est supra & dicē ifra cōformitate. xxxviii. quā p̄-
cellētia & gloriā nō hēnt: nisi uita & fructu posito in
dñi horreo & archā ex talēto credito: & cū usura do-
mino reddito & pcurato. Quarto factū in mūdo p̄fe-
ctū p frēs astruit libroz nūerositas. Quot libri a fra-
trib⁹ minorib⁹ editi sunt p mox mutatiōe: p mentis
illustratiōe: p fidei defensiōe: p uicioz extirpatiōe: p
uirtutū acceptiōe: p uie spūs arreptiōe: p grata homi-
nū iformatiōe: p mēali ad apicē cōtēplatiōis subleua-
tione: p eterne p̄rie hanelatiōe: adeptiōe: & p̄māsiōe:
p crucifixi deuotiōe & imitatiōe: pro mūdi cōtēptu &
abiectione: & p hoīs abnegatiōe totali & despectiōe

ne? Nullus posset multitudine libroz retexere circa
p̄fata p frēs ordinis isti⁹ editos & cōfectos. Quoz o-
perib⁹ uelut amne opulētissimo & dulcissimo opta ē
tota sup̄ficies terre fidelīū: ut in cordib⁹ fidelīū taliuz
doctrine diffusiōe fieret in fidelib⁹ & in ifidelib⁹: uer-
sis fons aque salietis in uitā eternā. Nec immerito tot
opa p̄dicationū sermonū & ad p̄dicta spectatiū: sunt
sic p frēs cōfecta: q̄ finis scie nre est scire pplō p̄dica-
re: & rite iformare tā p̄dicationib⁹ q̄ cōsiliis. Nā finis
studii fratris minoris est studere in sacra pagina: ut de
ipsa fidē defensare & pplm sciat iformare. Nō. n. cō-
datur usus & scia dialectice & philosophice scie. & sic
de aliis: nisi ut sacra pagina clari⁹ & certū adiscat &
doceat. Qui. n. alio fine p̄fatis utit sciētis: iuxta regu-
las iuris canonici dignoscit ueraciter oberrare. Quin-
to p̄fectū p̄dicationū frūm arguit de multis exēplari-
tas. Nōne p̄dicationē btī Antonii nři ciuitas arimini &
partes romadiole ab errore multiplici sunt liberate?
Nōne oblitterata erat xp̄i uia in xp̄ianis & uita: & p
baiulos crucis xp̄i renouata. s. frēs minores? Quis ad
līaz obseruabat euāgeliū: nullus inq̄ iueniebat. S; frā-
cisus cū suis fratrib⁹ ueniēs uitā huiusmodi assumēs
& docēs: post se traxit q̄ si totū mūdū. Per btīm Frācis-
cū & suā p̄dicationē Soldan⁹ uenit ad fidē. Octogorū
F̄ripatoris tartaroz p frēs miores uenit ad fidē: & mī-
raculis claret. Georgiani ad fidē p frēs minores uene-
runt: & stant adhuc. & sic de aliis nationib⁹. Quis co-
gitare posset fructū quē adhuc hodierna die faciunt
frēs suis p̄dicationib⁹ & exēplis in partib⁹ russie: bos-
nie: bulgarie: & corsice. & sic de aliis tā p̄ncipiis q̄ or-
dinis uicariis? Certe nullis. Et sic fecerūt fructū & fa-
ciūt suis p̄dicationib⁹ & exēplis in orbe toto: sic & in
q̄busdā hominib⁹ faciūt hodie & fecerūt. sic de pluri-
bus dictū est supra in hoc fructu & cōformitate: & ēt
cōformitate. viii. & ix. Attū p hui⁹ cōfirmatiōe adduco
exēplū unū in spālī: qd accidit p̄dicationē frūm tēpore
btī F. Cū. n. duo ex nouellis discipulis b. F. ad igno-
tas partes p̄dicationis cā adiret: ad quoddā castrū ple-
nū pessimis hominib⁹ puenērūt: in quo erat qdā ipius
crudelis & magn⁹ tyrān⁹ caput dictoz p̄donū & ma-
loz hominū. Qui & si gñe esset nobilis: inobilis tamē
erat pessimis morib⁹. Ad dictū castrū frēs rōne frigo-
ris & famis diuertētes cū labore p iternūcios rogaue-
rūt dominū castrī ut illa nocte eos recipet dei amore.
Quos ille a deo ispirat⁹ recepit gratatē: & multā cō-
passionē & curialitatē ipsis exhibuit. Nā fec eis fieri
ignē maximū: & parari mēfaz more nobilit. Discubē-
tibus fratrib⁹ & aliis cōctis: unus illoz frūz q erat sa-
cerdos: hñs grāz loq de deo singularē: uidēs q nullus
discumbētū de deo aliqd: aut de salute aīe tractaret:
aut loqrēt: s; solū de p̄dationib⁹ & occisionib⁹ & aliis
malis multis: q hincinde ppetrauerāt: & gaudebāt in
reb⁹ & de impietatib⁹ q̄s usq; quaq; cōmiserāt. Quare
refectione finita corporali: cupiēs frater ille hospitez
suū & alios q aderāt celesti cibo reficere: dixit dño il-
li. Dñe: magnā charitatē & curialitatē nobis exhibu-
istis: & ideo multū essem⁹ ingrati: si nō uobis aliq̄ bōa
scdm deuz repēdere studerem⁹. Propterea rogam⁹ ut

totā familiā faciatis congregari: ut p bñficiis corpali-
a nobis receptis: spūalia repēdam⁹. Quorū rogamini
bus dñs assentiēs: fecit oēs congregari corā dictis fratri-
bus. Quibus congregatis: cepit ille frater loq de gloria
paradis: quō ibi est leticia sempiterna: ibi societas an-
gelorū: securitas btōrū: ibi gloria infinita: ibi copia cele-
stiu thesaurorū: ibi uita ppetua: lux iobfuscabilis: pax
ipturbabilis: sanitas incorruptibilis: ibi dei p̄sentia &
oē bonū & nullū malū. Et q hō ppter p̄tā & miserā
suā p̄dit tot & tāta bona: & acqrit ifernū: ubi dolor ē
& tristitia sempiterna: societas demonū & serpētū &
draconū: ubi miseria infinita & uita sine uita: tenebre
palpabiles: & luciferi p̄sentia: ubi turbatio & ira: sem-
piternus ignis: & glacies: & rabies: fames: & sitis: ubi
mors sine morte: gemit⁹: lachryme: stridor dentiu: &
eternitas tormētōrū: ubi oē malū: & carētia oīs boni.
Postea subiūxit. Et ut oprehēdi oēs uos ad tāta mala
currētis festināter. Nā nihil boni opis uel sermonis in
uobis appareat. uñ cōsulo & admoneo uos charissimi:
q p uilib⁹ reb⁹ mūdi: & carnis uoluptatib⁹: q oia trā-
seūt ut umbra: nolitis p̄dere illa summa & eterne du-
ratura celestia bona. Et his dictis a fratre p̄dicto: do-
minus ille castri tactus intrinsec⁹ & corde op̄ctus: p-
cidit ad pedes fratris cū oibus aliis: & cepit amarissimē
flere rogās & petēs a fratre ut ipsum in uia salu-
tis dirigeret. Et cōfessione cū multis lachrymis sc̄tā: &
cordis op̄ctiōe eidē fratri: dixit ei frater q oportet
eū in redēptione p̄tōrū suorū pegrinari p sanctuaria:
atteri p ieiunia: in orōnib⁹ uigilare: & elemosinis lar-
gis insistere & aliis opib⁹ pietatis. Dñs aut ille r̄ndit.
P̄r charissime: ego nūq̄ istam puincia exiui: p̄r n̄f nec
alias orōnes scio dicere: uñ aliā penitētiā mihi int̄ga-
tis. Ille sc̄tū frater ait. Charissime: ego uolo fideiū-
bere p te: & ex charitate p tuis p̄ctis intercedere ad
dñm n̄m Iesū xp̄: ut. sc̄a tua nō pereat. Et nūc ad
p̄ns nolo ut aliā p̄niam facias: nisi q hoc sero p̄priis
tuis manib⁹ portes de paleis ut ego & soci⁹ q̄scam⁹.
Qui cū gaudio de paleis portauit: & lectū parauit &
fecit in una camera: ubi lumē ardebat. Et uidēs p̄fatus
dñs q frater ille tā sc̄tā & uirtuosa uerba p̄tulerat: cō-
cepit q esset sc̄tū hō. Et posuit in corde suo explora-
re & obseruare eū diligenter qd faceret illa nocte. Et
uidit q dictus frater posuit de sero se ad dormiēdū in
lecto: s̄ cū putaret oēs p̄funde dormire: surrexit int̄s
pelle noctis silētio: & p fideiussione facta expādēs ma-
nus ad desū: & orās p illo: indulgētiā p illi⁹ p̄ctis postu-
labat. Et ecce in ipsa orōne eleuat⁹ est in aere usq̄ ad
culmē palaciū: & in aere fecit tā magnū lamētū & fletū
p p̄ctis dicti dñi indulgētiā postulādo: q uix unq̄ est
uīsus hō q charos suos cōsanguineos seu amicos desū
ctos tā cordialit̄ fleret: sic ipse frater p p̄ctis illius. Et
fuit illa nocte ter eleuat⁹ in aere semp cū pio lamēto
& lachrymis cōpassionis. Et ille dñs obseruās latēter
oia p̄dicta uidebat: & audiebat charitatiuū lamētum
& cōpassiuos singultus lachrymarū. uñ statim de ma-
ne ad pedes p̄cidit dicti fratris: & cū lachrymis op̄-
ctiōnis rogabat eū ut ipsū in uia salutis dirigeret: pa-
ratū firmiter ad oia q iuberet. Igīt fratre sc̄to cōsulete

sibi: uēdidit cūcta q habuit: & restituit restituenda: &
cetera paupib⁹ erogauit: & sc̄m sc̄m euāgeliū cū-
cta distribuit: & semetipsū dño offerēs: ordinē fr̄m
minorū intrauit: & cū uita sc̄tā & p̄seuerātia laudabi-
li finiuit. Ceteri ēt antiquarū iniquitatū satellites & so-
dales op̄cti corde: uita in meli⁹ mutauere. Sic antiq̄
fructificauerūt in mūdo ad p̄nāz hoies inducētes: q
nō de Aristotelis uel Auerois: s̄ de gloria paradis &
infernī suppliciis p̄dicabāt. Plures in mūdo fuerūt fu-
res & latrones maximi: q p̄dicationib⁹ fr̄m op̄cti:
ordinē intrauerūt: & sc̄to sine decesserūt. Ff Gosalu⁹
sancū de puincia sc̄ti Iacobi nobilis gñe: s̄ latro fuit
pessim⁹: tādē uersus ad dñz: factus frater minor: mī-
racula fecit in uita & post mortē. Ff Agnellus de laluer-
na latro pessim⁹: uersus ad dñz p b̄m F. fuit postea
hō magne sc̄tatis. & sic de aliis. Et q nimis lōgū ēēt
enarrare qd xps fecerit circa hoies utriusq̄ sex⁹ p b.
F. & fr̄m suorū linguā & uitam: sufficiāt iam p̄missa.
Sexto arguit p̄fectū aiag fr̄m p̄dicationib⁹ factū:
reuelatorū a deo sinceritas. Diuinis. n. oraculis est de-
claratū q̄tū fructū aiag fecerit & fac hic ordo. Cū. n.
btūs F. lauādo quēdā leprosu ipsū curasset: post di-
es paucos dictus leprosus apparuit btō F. orati i qua-
dā filia dicēs ei. Cognoscis tu me? Cui btūs F. Quis
inqt tu es? Et ille. Ego sum leprosus quē xps b̄ndict⁹
te p̄merēte sanauit. & hodie uado ad regnū b̄m: de
quo deo & tibi grās ago. B̄ndicta sit aia tua & corp⁹
tuū: & b̄ndicta sint uerba tua & opa tua: q p te mul-
te aie saluabunt in mūdo. Et scias q nō est dies in mū-
do: in quo sc̄ti angeli & sc̄ti & sc̄tē dei nō referāt ma-
gnas grās deo de sc̄tis fructib⁹ q p te & tuū ordinē
undiq̄ patrant p orbez. Et p̄pterea cōfortare & grās
redde deo: & sta cū b̄ndictione dei. Et his dictis: re-
cessit: & b. F. remāsit ualde cōsolat⁹. Idipz btūs F. dixit
cuidā fratri: cui⁹ uenā pectoris restrinxit. Cū. n. dict⁹
frater peteret a btō F. Quis ordo deo magis esset ac-
ceptus. R̄ndit btūs F. q si multi nō essent mali: nullus
alius ordo deo magis placeret q̄ ordo suus. & cū fra-
ter dixisset in quo plus fr̄s peccaret. R̄ndit btūs F.
In ocio & murmuratione. Quēdā sancta dñā rogauit
deū ut sibi reuelaret q̄tū ordo b. F. sibi esset acceptus.
Cui dñs r̄ndit. q in hoc ordine erāt hoies q iter oēs
hoies hui⁹ mūdi plus deo placebāt: & aliq̄ q iter oēs
magis deo displicebāt. Et sibi de uno fuit cōquestus: q
suū nomē parū a fratrib⁹ & intra fr̄s noiabāt. De alio
fectu aut xpi ad ordinē patuit supra cōformitate. ix.
Septimo p̄fectū aiag ordinis asruit hominū ad hūc
ordinē deuotio. Quē affectū hēant fideles & habue-
rint ad hūc ordinē: p aliis oñdūt cōstructio taz solūnis
locorū. Induitio habit⁹ fr̄m minorū. corpora defun-
ctorū apud fr̄s humatorū. Multiplicitas paramētōrū
& sic de aliis. S̄ sup oia est cohabitatio fr̄m apud in-
signes p̄sonas & notabiles. uide fr̄ciā. respice alama-
niā. uerte te ad anglīā: gualconīā: aragonīā: hyspaniā:
boemiā: ungariā: austriā: lombardiā: siciliā: & totā ita-
liā: & repies q reges: filii regū: & filie: uxoresq̄: comi-
tesq̄: duces: p̄cipes: barones: & dignitate seculi ful-
gentes fr̄s minores in suis hospiciis h̄nt p cōfessionē

bus & informatorib² uoluerūt. Quot cōmitterent in
 sanda p tales: q̄ tñ nō sunt p̄dicationib² & frūm mo
 nitionib². un² & si fratrib² sit ad distractionē mētis cū
 talib² ouerfatio: cedit tñ hominib² ad utilitatē aiarū
 & p̄fectū frūm: q̄ ipsoz fratrū est ad mercedē apud
 altissimū. Nō credo q̄ sit aliq̄s ordo ad quē tñ fide
 les afficiant sic ad istū. Nec hoc esset nisi fructu ma
 gno & p̄fectu: quē dñs p frēs opat in eis. Quot sunt
 hoies hñtes secū frēs missas p̄dicationē & alia audiē
 tes ab eis: esset nimis plixū referare. Qui ibi nō ad lu
 dēdū & secularia exercēda morant: s; cū grauitate ui
 te & mox dños & alios ap̄ quos residēt iformātes.
 Qua deuotiōe p̄fati nobiles ad bñm F. in retētiōe fra
 trū freri: a deo iuxta pmissa btō F. de hñtib² deuotio
 nē ad ordinē: in fine grām & gloriā recipiūt: & in pñti
 a multis malis p̄seruant. ut dicet conformitate. xiii. &
 xl. Octauo & ultimo astruit p̄fectū aīaz frūm & or
 dinis deputatio: teste abbate Ioachim: ordo minoz p
 seuerabit usq; ad tēpora nouissima: & sic xps btō F.
 reuelauit qd faciēt sua p̄dicationē: & si dictū sit fructu
 pmo & cōformitate: tñ sic inqt. Ordo colūbinus. s. frūz
 minoz usq; ad nouissima tēpora duratur: p mare a
 glonare transibit: asp̄a pascua gustabit. Regina austri
 p̄egit & fouet eū in amaritudine sua: flumē eufratez
 trānsibit: undā & ipetū eius sua p̄dicationē mitigabit: al
 pa reducent in planū in sermone ei². Terra saluginis
 i. egypti ad dñm conuerterē p eū. In eadē terra secure
 euāgelii p̄dicabit. Multe gētes p ipsū ordinē ad deū
 ouertent. Gens idolatra: cui² lingua ignorabit: q̄ de si
 nib² terre missa a deo in adiutoriū terre pmissiōis: &
 ut ipsa agnoscat deū p̄ez oīpotētē & filiū eius unicū
 dñm nēm Iesū xp̄z: ad fidē catholicā p ipsum ouerte
 tur. Futurū est. n. q̄ ordo colūbin² uirili se opponat cō
 tra mortis angelū: & p̄dicādo oīra eū plures & maxi
 ma multitudo de filiis ipsius ordinis martyrio ad dñz
 trānsibūt. sic dictū est p Dauid pph̄az. Poluerūt morta
 lia seruoz tuoz escas uolatilib² celi: carnes sanctorū
 tuoz bestiis terre. Gaudebūt in canticis. i. in p̄dicatione
 oēs trib² ist². Et gens imūda machometica q̄ rema
 nebit: & hi q̄ residui erūt ad dñm cōuertent. Hec ab
 bas Ioachim in libro cōcordie. Ad qd ergo destinatus
 sit ordo minoz in p̄ncipio p. q̄ ad crucē xp̄i & uitaz
 tenēdā & p̄dicādā. Et qd final²: q̄ ad p̄dicādū ifideli
 bus: & oīra antixp̄z: & q̄ p p̄dicationē ei² mūdus de
 bet ad xp̄z cōverti. De utilitate aīaz & p̄fectu faciē
 do p ordinē: demō qdā tēpore btī F. loquēdo mltā de
 ipō btō F. & tandē de ordine sic inqt: loquēs de frīb².
 Cū deducti fuerint ad hoc ut a p̄stino statu q̄si uideā
 tur oīno excidisse: tūc surget unus inter eos: de cui² in
 dustria & uita parua opio añ habebat. Qui ad tāā p
 sectionē attiger q̄ satis maiora faciet quā Frāsciscus.
 Huic uirgo apparet frequēter familiari alloquutione
 de sua suorūq; frūm & ceteroz cōuersione: & recupe
 rāda iam q̄si p̄dita p̄fectione ilstruet. Et due partes to
 tius orbis uiroz & mulierū in p̄priis habitātes domi
 bus: de cōsilio hui² ordinis dignos pñie agēt fruct².
 Hec dixit diabolus p os cuiusdā puellē: de quo habe
 tur ista fructu & cōformitate. xxi. & xxxi. Sic ergo ap

paret p̄fatis de p̄fectu & utilitate q̄tū ad aīas facta:
 & q̄ sit p frēs ordinis: & q̄ fiet in futuro. Et p̄z decla
 ta scda pars hui² undecime cōformitatis. q̄ nō solū b.
 F. ad exēplū xp̄i ad p̄dicādū accessit. ut dictū est cōfor
 mitate p̄cedēt. s; et destinauit frēs ad p̄dicādū p totū
 mūdū. ut dicit scda pars declaraata huius cōformita
 tis. s. Frāsciscus destinator. s. frūz suoz ad p̄dicādū.

¶ Fructus. xii. & cōformitas. Iesus loquēs humilimis
 Franciscus referator. Expositio p̄me partis.

N supiorib² cōformitatib²
 & fructib² uisū est de lea
 gib² Saluatoris nři. & hec
 cōformitate. ix. Ac de eius
 doctrina quo ad p̄dicationē
 eius. conformitate. x. &
 hoc gñalr. Nūc in ista con
 formitate. xii. uidēdū est in
 particulari de ipsi² doctri
 na quo ad p̄sonas q̄s ipse

redēptor oīuz xp̄s docere placuit spālī & singlariter.
 Et circa hec insistēdo pmo erit uidēdū quos iformauit
 sua sapiētia particulariter. Scdo qd eis exp̄ssit gñalr.
 Quib² uisib² patebit expō ist² p̄me partis. u. Iesus lo
 quēs humilimis. Quia & si maximos & supbos sit al
 loquit²: hūilimos tñ p̄ncipalr placuit iformare: q̄a ta
 les sunt quos ipse diligit iuxta illud p̄uerb. iii. Cū sim
 plicib². i. humilib² sermocinatio ei². q̄. n. humiles &
 nō supbos dñs alloquat²: p̄z in tota serie ueteris testa
 menti. ¶ Dñs enim loquutus est cū Noe. Gen. vi. cū
 Abraam. Gen. xi. cū Isaac. Gen. xxvi. cū Iacob. Gen.
 xxviii. cū Moysē. Exo. iii. cū Iosue. ca. p̄mo. cū Dauid
 p̄mi Re. xxiii. cū Salomone. iii. Re. iii. cū Isa. ca. pri
 mo. cū Ieremia p̄mo. cū Ezech. & aliis p̄phis. s. He
 lia. Heliseo. Michea. Amos. & sic de aliis. Qui hoies
 fuerūt humilimi: ut p̄z ex eoz actib²: ac deo accepti.
 Sic & in nouo testō p̄ ipsum xp̄z dei sapiētia & uirtus
 tem extitit opatū. ut ex sequētib² clare patebit. Ipse
 .n. xp̄s magī & ueritas sua sancta doctrina informare
 cōplacuit & alloq. u. ¶ Primo uirginē Mariā ei² ma
 trem: quā alloquit² est p̄mo uerbo intraneo: ipsaz lu
 mine phico replēdo: ac suā deitatē ut pie credit oñdē
 do. & hoc dū i ei² utero moraret. ut i ope a me edito
 d uita. b. Marie fructu. xvi. plixē declaui. scdo loquū
 tione externa suā m̄em alloquit² est. Priō in sua post
 tridū reuētōe: cū ipsa ei dixisset Luc. ii. Fili: qd se
 cisti nobis sic? Ego & p̄ tuus dolētes querebam² te.
 Tūc inqt ipse xp̄s. Quid est q̄ me q̄rebat²? Nescie
 batis q̄ in his q̄ p̄ris mei sunt oī me esse? Que uerba
 & si ex parte btē Marie fuerint amoris exp̄ssiua dile
 ctū hñe anhelātis & liq̄scētis post iuētōne: ac stupen
 tis & admirātis: fuerūt tñ ex parte xp̄i singlaris ex
 cellētie Iesu & diuinitatis declaratiua. Cū. n. se asserit
 debere esse in his q̄ p̄ris sunt: oñdit se uerū deū esse.
 Ratio. q̄ cū totū esse habeat. s. diuinale a p̄re: hinc ē
 q̄ q̄ sunt p̄ris quo ad eēntialia sunt & eius. q̄re q̄ p̄ris
 sunt: sua sunt. Io. xvii. Math. xi. Oīa mihi tradita sunt
 a p̄re meo. Et ad instar p̄ris sic p̄ celestis pascit uola
 tilia. Math. vi. sic & ipse xp̄s. Sic p̄ abscondit a sapiē

tibus & prudentibus sua secreta: sic & ipse Iesus filius Matth. xi. Et sic p̄ celestis est un⁹ maḡ. Math. xxiii. sic & ipse xps est maḡ. Sic p̄ nobis debita dimittit. Matth. x. sic & ei⁹ fili⁹ Iesus. Et sic p̄ celestis de celo dat sp̄m. Matth. xi. sic & fili⁹ Iesus. Sic p̄ diligit filiū. Io. iii. sic & fili⁹ p̄fēz. Sic p̄ opat. Io. v. sic & Iesus filius opat. Sic p̄ est uiuēs & ipsa uita. Io. v. sic & Iesus est uiuēs & uita. Sic p̄ hz oīa in manib⁹: sic et fili⁹. Io. xiii. Sic p̄ est in filio: sic et filius. Io. xiii. Sicut p̄ hz sapiāz: eādē hz et fili⁹ Iesus: q̄ doctrina filiū est p̄ris. Io. vii. Sic p̄ est agricola: sic et fili⁹. Io. xv. Sicut p̄ amat discipulos: sic et fili⁹. Io. xvi. Sic p̄ clarificat filiū: sic et fili⁹ p̄fēz. Io. xvi. Et sic p̄ seruat i noie suo: sic & ipse. Io. xvii. Sic p̄ ē de⁹ misericordiā et totius cōsolationis: sic et fili⁹. ii. Corin. xi. Sic oē datū opti mū est a p̄re luminū: sic et a Iesu. Iac. i. Sic p̄ testimo niū dat in celo: sic & fili⁹ & sp̄s sanct⁹. i. Io. v. Et sic p̄fatis ispectis apparēt dicta uerba a Iesu p̄lata m̄ri sue deitatis euidenter eē declaratiua. Et sic succiete p̄ de p̄mo uerbo. secūdo loquit⁹ est Iesus m̄ri in nuptiis exnti. Io. ii. Cū uirgini dicēti p̄ cōpassiōe uinū nō hnt Rēspōdit. Quid mihi & tibi mulier: nōdū uenit hora mea. Quod uerbū: ut apparet p̄ma facie: nō fuit uirgini in inhonoratiū: s̄ multip̄l cōmēdatiū. P̄rio in noie quo eā appellat dicēs mulier ip̄az totā eē liq̄factā pietate ad egenos & idigētes oñdit. Secūdo q̄ hoc uerbo exp̄ssit se aliud eē h̄fē q̄ qd̄ accepit ab ea. s̄ diuinū. Et q̄ nō p̄ p̄mū eē qd̄ ab ipsa accepit: op̄tebat sibi miracula fieri: s̄ p̄ scdm̄ eē hoc exp̄mēdo m̄fēz ip̄az eē referauit. Tercio q̄ dicēdo nōdū uenit hora mea oñdit q̄ illud qd̄ scdm̄ cōem cursuz fieri nō debet sp̄ali i teruētū Marie de⁹ fac: q̄ ei⁹ p̄cib⁹ de⁹ inclināt in cūctis: q̄re p̄ hoc inuit oīuz recuruz & accessuz ad mariam debere eē: ut qd̄ de⁹ n̄ra indignitate nō debet porrigere: ei⁹ nobis interuētiōe donet. Quare hoc uerbo m̄fēz nō despexit: s̄ acceptauit & cōmendauit. Quod p̄z cū subdit. q̄ b̄ta uirgo hac habita r̄n̄siōe dixit ministris. Quēcūq̄ dixerit uobis facite. Tercio xps loquit⁹ est m̄ri tēpore sue passiōis. Io. xviii. Cū. n. staret iuxta crucē dixit ei. Mulier: ecce fili⁹ tuus. Quod qd̄ uerbū sic b. Marie dcm̄ fuit ipsi⁹. b. Marie in m̄fēz Ioānis adoptatiō. put̄ dīc b. Hierony. in sermōe de assūptiōe. Cogitis me o Paula &c. Et cū fuerit filio sūme obediēs: Ioānē ut filiū adoptiū singulari est cōplexa amore. Et q̄ uerbū hoc & dubia circa ip̄z declarauit i ope de uita uirginis Marie fructu. li. Ideo ad p̄ns circa ipsi⁹ expōnē nō īfisto. ¶ Secūdo alloquit⁹ est Iesus Ioānē Baptistā. & p̄mo internāl q̄ uoce Marie xp̄z hntis in utero: ip̄e Ioānes exultauit: & sp̄s sc̄to repletus fuit. Luc. i. sc̄do uero uocāl: & hoc p̄mo in deserto. Luc. ii. Quādo factū est uerbū dñi sup̄ Ioānē in deserto: ubi notat q̄ sup̄ Ioānē multiplex est factū uerbū: & Iesus est multip̄l uerbo singulari eū alloquit⁹. Nā q̄n Ioānes fuit a p̄tō purgat⁹ uerbo sue miserationis est alloquit⁹ p̄ueniēdo eū aūq̄ exiret de uētre sc̄tificādo. Quādo fuit ab ip̄o xp̄o & m̄re uisitāt⁹: uerbo eū est alloquit⁹ singularis dei incarnationis: q̄ sibi cognitio scdm̄ Ambrosiū & Augu. est collata. In cui⁹

cognitionis signū ip̄e exultat: & m̄r eius p̄dit Mariā m̄fēz dei eam uocādo. Quādo ip̄ulsus est ad desertū. Luc. ii. uerbo alloquit⁹ est de ei⁹ a deo p̄tectiōe: q̄ eū ab hoste p̄regeret: & aleret in fame. Quādo tāto tēpore in deserto est uersat⁹: est alloquit⁹ eū uerbo de mūdo cōtēnēdo q̄ sit utile & de ip̄preciabili thesauro talibus p̄parato: ac q̄ bon⁹ sit dñs ei totali coherētib⁹. Quādo missus est ad predicādū: tūc habuit uerbū de dei bonitate & dei amore ad hoīes: q̄ uult oēs hoīes saluos fieri & ad agnitiōē ei⁹ noīs p̄uenire: q̄ uerbuz suū ad saluādū oēs q̄tū in se est direxit. Alloquit⁹ est eū uerbo singulari eidē ispirādo qd̄ ip̄e eēt factur⁹: q̄ baptismū īstituire debebat. Quidue p̄dicatur⁹ euz p̄nīaz Ioānē p̄dicare uoluit. Secūdo b̄m̄ Ioānē alloquit⁹ est in sua ab eo baptizatiōe. ut. n. habet Math. iii. Iesus uenit a galilea ad iordanē ad Ioānē ut baptizaret ab eo. Ioānes aut̄ phibeat eū dicens. Ego a te debeo baptizari: & tu uenis ad me. R̄ndēs aut̄ Iesus dixit ei. Sīe modo. Sic. n. decet nos oēs īplere iusticiā ubi xps oñdit. Primo suā pfundissimā humilitatē: q̄n a Ioāne uoluit baptizari. Secūdo īformauit xps Ioānē de sua oīmōda sc̄titate: q̄ inquit decet nos īplere oēm iusticiā: & sic sc̄tōs eē cōsumate. Tercio a sua doctrina q̄ incepit ab ope: q̄ q̄ uolebat docere. s̄ baptismū & humilitatē: aū uoluit ope exercere: & sic īplere oēm iusticiā: quia iusticia exigit: ut qd̄ uerbo p̄mit ope exerceat doctor. Quarto de p̄fecta aīe mūdicia: q̄ est p̄ susceptionē baptismi: q̄ baptism⁹ est sacramētū p̄fecte iusticie: quo iustificat̄ hō: & si morerēt statim cū iustis uitā intraret eternā. Quinto de uite exēplarietate. Decet inq̄t nos īplere oēm iusticiā. Glo. i. omnes gradū humilitatis. Quorū p̄m⁹ est in subiiciēdo se superior. secūdus in subdēdo se pari. terti⁹ uero & sūmus in subiiciēdo se inferiori. Quē gradū xps oñdit Ioānē dū ab ip̄o inferiori baptizari uoluit: & sibi cōplacuit. Et sic apparet quō b̄n̄ dīc xps. decet: nō oīz. q̄ ex decētia fuit: non ex necitate. q̄ xps a Ioāne uoluit baptizari. Sexto loquit⁹ est Ioāni xps de suo baptismo quo ad effectū: & si aū Ioānes dixerat. Ego qd̄ baptizo i aq̄: post me aut̄ uenit q̄ uos baptizabit in sp̄u sc̄o & igne: tñ dū uidet sp̄m̄ sc̄m̄ in colūba descēdere: tūc exp̄t̄ia cognouit baptismū xp̄i grām ultra suū offerre. Septimo īformauit Ioānē: & loquit⁹ est sibi de misērio sc̄tē trinitatis: dū p̄fēz audit in uocē: sp̄m̄ sc̄m̄ cernit in colūba: & filiū in sua p̄ntia uidet in humanitate. asumpta. Et sic hec Ioānes cernēdo: ut habet Io. i. testimonium phibuit. q̄ hic Iesus est fili⁹ dei. Octauo declarauit Ioāni Iesus: & loquit⁹ est in se cōtinere oēm plenitudinē grē & deitatis: q̄ est fili⁹ dei: in quo p̄ri cōplacuit. s̄. recōciliare oīa &c. Col. i. Qua cōplacētia hō qlibet iustus a p̄re p̄ filiū acceptat. Nono loquit⁹ est se mūdi redēptorē oñdēdo. p̄pter q̄ Ioānes clamat dīcēs. Io. i. Ecce agnus dei: ecce q̄ tollit p̄tā mūdi. Et a p̄tō liberatōrē: q̄ dīc eū baptizare in sp̄u sc̄to. Decimo loquit⁹ ē Ioāni se liberalissimū eē. nō solū sua largiēdo Ioāni: utpote eū sp̄u. s̄. replēdo: s̄ et q̄ seip̄z cōtrectādū suis manib⁹ exhibuit liberali. O cū q̄ta reuerentia & deuotione amore & timore b̄tūs Ioānes xp̄z

Directabat: Et quā noua grā Iesus Ioānem sanctifica-
bat: cū tactu xpi uirtus ab illo exibat: q̄re & in Ioāne
hec uirtus fuit p xpm refusa suo tactu & cōcessa. Sic
ergo pz quō Iesus Ioāne est allocut⁹. Tercio allocut⁹
est Iesus Ioāne. Mat. xi. di. discipulis Ioānis ad se mis-
sis. Ite dicite Ioanni q̄ audistis et uidistis: ubi saluator
nō p uerba s; p opera Ioāni Rndit. Et q̄a per docto-
res p̄sertim Chrsostomuz clare in q̄one a Ioāne mota
xpo: declāt q̄ Ioānes nō rōne sui hāc mouerit: s; rōne
discipuloz: ut per solutionē in fide ip̄s xpi solidaren-
tur: hinc est q̄ xps multa dicēdo & faciēdo rndit Ioā-
ni p discipulis. Nā ex doctria quā audierūt & potētia
in signis quā uiderūt: xpm cognouerūt esse quē pphie
uētūrū pdixerūt. S; discipul⁹ Ioānis recedētib⁹: ne uide-
rēt uelle eis adulari: De magro ip̄sorū Ioāne Iesus ce-
pit loq ad turbas di. Quid existis i desertū uidere &c.
Vbi Ioāne comēdat suo fame a multis et de multis.
Et pmo in affectu fuisse ordinatū a mundo remouen-
do: q̄ Ioānes stabat in deserto nō in ciuitate: ut mundi
despector uere pbaret. Secundo stabilitū quo ad pfe-
ctū. Nā a dei seruitio per instabilitatē nō abcessit: q̄re
arūdo uento agitata nō fuit. Tercio quo ad habitū et
corporis tegumentū: q̄a nō mollib⁹ indutus erat: s; ci-
licio ex pilis crecto camelorū. Mat. iii. et Mar. i. Quar-
to de intellcū et interna radiatōe: q̄ p̄ham et plusquā
p̄ham eū dicit. Nā quē uenturū pdixit digito oñdit.
Quinto de merito & acceptiōe: q̄a angeluz eū uocat:
nō natura s; grā. Sexto de uerbo & pdicatione: q̄a re-
gnū celoz uim patit⁹: q̄a pdicatiōe Ioānis p̄tōres des-
serendo p̄tā: & recte operādo digni efficiēbantur res-
gno celoz. Septimo de offō & operatiōe q̄a uocat eū
baptistā a baptizatiōe: qua hoies ad baptismū xpi ue-
rum disponebant. Octauo de excellentia in sanctita-
te. Ingt. Inter natos muliez nō surrexit maior. Magna
asseruit de Ioāne: & si Lucas modificat. ca. vii. uerbuz
ut referrat ad solos p̄phas. Nono de p̄rogatiua in ter-
minādo: q̄a in ip̄o est finis ueteris testamēti quo ad le-
ges et p̄phas. Decimo de uirtuositate in opando di. eū
Helīa non p̄sona s; ope et uirtuositate: et diuine legis
zelo: p quo Ioānes maluit occidi. Vndecimo de auste-
ritate in uiuēdo: q̄ nō māducauit neq; bibit sic ceteri
faciūt: s; cib⁹ & potus ab aliis erat distinctus. put ha-
ber. Mat. iii. et Mar. i. De p̄fatis: saluator comēdauit
Ioāne. Mat. xi. Et q̄ de⁹ est q̄ omnia nouit: Laus ē ma-
gna Ioāni q̄ sic a saluatore comēdat p̄ aliis. Duodeci-
mo comēdauit Ioāne de ueracitate in cōfētō: et h̄ Io-
y. di. Ioānes ipse testimoniū phibuit de me. Ioānes. n.
testimoniū phibuit de xpo. Pri⁹ de ei⁹ potētia. Mat. 3.
Vēit fortior me p⁹ me &c. Scdō de ei⁹ eminētia. ibidē
di. Cui⁹ ingt nō suz dign⁹ soluere corrigiā &c. Tercio
de ei⁹ auctoritatiua clemētia. ibidē. Ip̄e baptizabit uos
i spū scō &c. Quarto de ei⁹ iustitia. Cui⁹ uētilabz &c.
Quito de ei⁹ auctoritate & dignitate. ibidē di. Ego a-
te deo baptizari. Sexto oñdit eū uerū messiaz: et h̄
dū discipulos suos duos ad xpm misit. Mat. xi. Septio
de ei⁹ mundicia. Io. i. Ecce agn⁹ dei &c. Octauo dicit
eū federatōre et nrm mediatorē di. Io. i. Medi⁹ aut ue-
rū &c. Nono oib⁹ celliorez. Io. i. An̄ me factus

est &c. i. mihi p̄posit⁹ et platus intm̄ est an̄ me: scdm
Chrsostomū: ut nec ego Ioānes in ultimis ministrorū
uocari sim dign⁹. Decio dicit eū iustū dñatorē & pra-
nogz punitorem. Mat. iii. Iā securis &c. Et sequit pale-
as &c. Vndecimo. Mundi redēptorē. Io. i. Ecce q tollit
p̄tā mūdi. Duodecio oium deū eē & cōseruatorē. Io. i.
Hic ē fili⁹ dei. Tertiodecio comēdat. Ioānes a xpo de
dilectiōe. Io. y. Ille ingt de Ioāne erat lucerna ardens.
Quartodecimo comēdat de uite exēplaritate. Io. y. a
xpo uocat lucerna: nō solū ardēs: s; & lucens. i. p uite
exēplaritatē. Sic ergo pz de q̄b saluator Ioāne sua lo-
cutiōe comēdauit. De q̄b diffuse ē dc̄m in ope de ui-
ta uirgis. fructu. xx. ¶ Tercio. Iesus allocut⁹ ē matrē
Ioānis Helisabeth: & hoc p Mariā matre⁹ suā eā salu-
tando. Luc. i. Que allocutio fuit: ualde mirabilis. Pri-
mo q̄a fuit Helisabeth cōmotiua & inouatiua: q̄a sta-
tiz exclamauit. Scdō spū scō repletiua: & hoc fuit p-
mū: q̄a repleta est spū scō Helisabeth. Tercio ad deuz
laudādū impulsua & incitatiua: q̄a spūs scōs ipulit eā
ad exclamādū. Quarto suiip̄s agnitiua: & tunc se hu-
miliādo clamat. Et uñ hoc mihi ut m̄r dñi &c. Quito
abdi⁹orū referatiua. Misteriū agnoscēs icarnatiōis in-
gt. Mater dñi ad me ueniat. Sexto salutis eterne p̄mis-
sua: q̄ audiuit salutationē Marie Helisabeth. Septio
exaltatiōis Marie panditiua: q̄ bñdicta tu i mulieri-
bus. i. super oēs mulieres. Quo seqt q̄ Helisabeth co-
gnouit multa de btā Maria. u3. ip̄s eē obediētissimā:
patiētissimā uirtuosissimā: sanctissimā: efficacissimā:
grā plenissimā: potētissimā. Deo acceptissimā: dei filiū
m̄rez dignissimā: hūilimā: excellētissimā: purissimā: be-
nignissimā: liberalissimā: fidelissimā & preclarissimā.
De quib⁹ hēs supra fructu. iii. et cōformitate. Octauo
cōditionis ip̄s Iesu Helisabeth manifestatiua: q̄a be-
nedictus fructus &c. Cognouit enim ip̄sum Iesum fi-
lium Marie: quia eam mediante Mariā alloquebat: eē
Primo impletoz p̄missorū. Secundo ueterum ter-
minatorem: & sic de aliis quib⁹ dictū est cōfermita-
te tertia. uide ibi. Sic ergo hec alloquutio Helisabeth
fuit mirabilis. Nono q̄a spūs p̄phetici concessiua. He-
lisabeth. n. p̄phetissa facta est triplici spiritu p̄pheti-
co. i. de presenti. unde hoc mihi: ut mater &c. De pre-
terito: beata es que credidisti &c. De futuro: persi-
cientur in te q̄ dicta sunt tibi a domino. Decimo fuit
exhilaratiua: quia Ioānes infans exultauit in gaudio.
Vndecimo mirorū operatiua. Prefata enim mira fue-
runt oīa. Ac etiā tali allocutiōe facta fuit in Ioāne: ui-
delicet spirit⁹ sancti repletio. A peccato expurgatio:
sanctificatio: confirmatio: cognitio: usus rationis con-
cessio. Incarnationis Christi reuelatio. Ioānis iocunda-
tio. De quibus est dictū. cōformitate tertia. Sic ergo
pater: qualis fuit hec allocutio Helisabeth. ¶ Quar-
to. Iesus allocutus est Zachariam patrem beati Ioan-
nis Baptiste. sicut ip̄e in suo cantico. uersu tertio: pro-
fite⁹ dicēs. Locut⁹ est per os sanctorū &c. Sed que za-
charas pandat Iesum eidem dixisse. Dictū est cōfor-
mitate. iiii. Ideo ad p̄ns dimitto. ¶ Quinto allocutus
ē Iesus Ioseph p̄rem putatiuū: & si per se & imediate
in euangelio non habeatur: credi tñ p̄t: cum. n. fuerit

eū ipso plurimo tēpore ouerfat? q̄ sua gratissima al-
locutiōe eū sit recreat? Hūc tñ sc̄m euāgelīū pādīt le-
suz allocutū. p̄mo angelorū ministerio: ut p̄3. Mat. i. Cū
eidē itegritatē suē piissime m̄ris indicauit dī. Ioseph fi-
li Dauid: noli timere accipe mariā coniugē tuā &c. sc̄do
pastorū Simeonis & Anne testimōio: ut p̄3. Lu. ii. Qui
oēs cū magnalia de Iesu narrarēt Mariā & Ioseph mi-
rabāt. tertio i sōnis ut se duceret ad egyptū. Mat. ii. &
post tps se reduceret: āgelico fecit eloq̄. Demū tñ ip̄3
allocut⁹ est cū m̄se: sedēs inter doctores. Lu. ii. Rñdē
do dcō uirginis. Fili: qd fecisti nobis sic? Rñdit. nescie-
batis q̄ in hīs q̄ p̄fis mei sunt op̄3 me eē? Quo declā-
uit & p̄ris & filiū unā eē cōem naturā: unā uirtutem &
opōnē ut supra dc̄m est. ¶ Sexto. Iesus allocut⁹ est pa-
stores. ¶ Septimo. allocut⁹ ē magos. ¶ Octauo. allo-
cut⁹ est sc̄m Simeonē. ¶ Nono. allocut⁹ ē Annā p̄ph̄is-
saz. Quorū p̄mos duos. allocut⁹ est āgelorū eloq̄. Et
alios duos sp̄s sci inditio: & q̄a de talib⁹ supra ofor-
mitate. iiii. dc̄m est ad p̄ns declarāda mō alio omitto.
¶ Decimo. Iesus allocut⁹ est diabolu in deserto. Mat.
iiii. trib⁹ uicib⁹ suis prauis cōsultatiōib⁹ rñdēdo. In p̄-
ma rñsiōe & allocutiōe diaboli Iesus oñdit cibū hoīs
eē tā uerbū inspiratū: q̄ increatū & incarnatū dī. Quod
nō in solo p̄ae uiuit hō: s̄ in omni uerbo qd p̄cedit ex
ore dei. In sc̄da rñsiōe oñdit dñs Iesus deū in nēcitati-
bus pie inuocādū nō tēptādū dī. Nō tēptabis dñz deū
tuū: & q̄ nō p̄ueniēdus: s̄ tīmdus & p̄seq̄ndus ē de⁹
īpe. In tertia rñsiōe soli deo & nō creature: latrē cul-
tū impendēdū dī. Dñz deū tuū adorabis: & illi soli ser-
uies. Quib⁹ uerbis diabolu superādo scriptura a se eie-
cit: & diabolu uincēdi p̄ scripturā nobis exēplū reliquit.
De quo mō diabolu supandī: & si sit dc̄m oformitate
& fructu. vii. dicē tñ infra oformitate. xxi. ¶ Undeci-
mo. allocutus est Iesus piscatores. Mat. iiii. f. Petruz &
Andrē Iacobū & Ioānē dī. p̄mis: uenite post me faciā
uos fieri piscatores hominū. Secūdis uero nō dixit p̄-
fata: s̄ solū uocauit eos. Et seq̄. q̄ relictis retib⁹ &c.
secuti sunt eū. Hec dñi Iesu locutio ad istos fuit ualde
mirabilis: Primo si attendat modus uocatiōis: q̄a nihil
p̄mittendo: salte3 Iacobo & Ioāni: uocādo solū statim
relictis omnib⁹ eū sunt secuti. S3. b. Ieronim⁹ hūc pas-
suz exponens dicit. Quod qdā radi⁹ diuinitatis & ful-
gor a facie xp̄i exibat attrahens ipsos ad se sicut ma-
gnes ferrū. Et q̄a de⁹ est: ad se trahere pōt quos uult
& q̄uo uult. Sc̄do fuit mirabilis in mō p̄mittendi: q̄a
nō dicit faciā uos piscatores hominū: s̄ fieri. f. a p̄re: re-
gerens & referens oīa bona in p̄sem. Remuneratiōis
oñdit mercedē p̄ sua imitatione: q̄a piscādo homines
p̄miū eorū est p̄ tali ope uita eterna: ut Iacob⁹ oñdit.
ca. iiii. in sua canōica. nō dubiū est mentib⁹ eorū p̄miū
inspiratiōe interna insinuas̄e: & si uerbo exteriori non
p̄diderit. ¶ Duodecimo. Allocut⁹ ē Iesus sc̄os ap̄los:
& hoc multipl̄r. Primo informādo eos de cōsiliis euā-
gelicis. Mat. c. v. vi. & vii. Sc̄do de sua omnipotentia.
Mat. viii. d. Quid tūmidi estis modice fidei &c. Tertio
de fide q̄uo omnia impetrat. ibidē de fide centurionis
dī. Amē dico uobis nō inueni tāā fidez in israel. Quar-
to q̄uo ip̄se est saluator animarū. Mat. ix. dī. Mellis q̄

Diuinitas
i facie xp̄i
relecebat.

dem multa: & seq̄. c. x. Quod data eis p̄tate misit eos
p̄dicare &c. Quinto. mat. xiii. et Luc. viii. dī. uobis da-
tū est nosce misterīū regni dei &c. oñdit eos ad uitam
eternā p̄ordinatos. Sexto. mat. xiii. dicēs. Date illis ad
māducandū &c. Et ca. xv. Factorē mirorū et cum ip̄o
exeūtes nō posse a fame periclitari. Septimo ibidē dī
cēte. Hēte fiduciā et nolite timere: oñdit in dño fiden-
tes ab aduersitatib⁹ liberari. Octauo. uerum iudicem.
mat. xv. dī. Omnis plāratio quā nō plantauit &c. No-
no. Summū maḡm et doctore dicentes. Edissere nos-
bis parabolā istam. Sequit̄. nō intelligitis qd̄ omne qd̄
intrat &c. Decimo. P̄i exauditorē et liberatorez de
Chananea dī. Nō suz missus &c. Sequit̄. fiat tibi sicut
petisti. Vndecimo uerū deū. cap. xvi. dicens discipulis:
quē dicūt hoies esse filiū hoīs &c. Duodecimo. Passu-
rum p̄ eis dī. ibidē. Cepit oñdere discipulis suis: quia
oporteret eū &c. Tertiodecimo. Quāsi sui abnegatio-
ne cū penitētie susceptiōe ē imitādus dī. ibidē. Si quis
uult post me uenire: abneget semetip̄3 &c. Quartode-
cimo. se n̄fam beatitudinē esse dū se. Mat. xii. & Mat.
ix. trāsfigurauit in mōte. Quirodecimo. q̄ diuine reue-
latiōes nō sunt palā faciēde. ibidē dī. uisionē quā uidi-
stis &c. Sextodecimo. Quō diabolu eicit. ibidē dī. q̄ in
oīone & ieiūio. Decimosēptio. Ioānē sp̄u fuisse helyā
dī. Helyas iā uenit &c. it̄ idē. Decio octauo. p̄ hūitū-
tē ad regnū celoz patere ingres̄suz dī. Mat. xviii. Nisi
efficiamini sic paruuli &c. Decimonono. q̄ abstinere a
carnalib⁹ decet: ingredi op̄ratē uitā eternā. Mat. xix. de
eunuchis. Vigesimo. Salutem decuit a deo dari. Mat.
xix. dī. Apud deū oīa p̄ssa sunt. Vigesimo p̄mo. mūdū
abdicātes a deo mirabilī remunerādos. Mat. xix. fede-
bitis &c. et cētuplū accipiet et uitā eternā possidebit.
Vigesimo sc̄do. Nō esse supbiēdū eb statū. Mat. xx. dī.
Scitis q̄ p̄ncipes gētū &c. Vos at̄ n̄ sic &c. Vigesimo
tertio. Sine intermissiōe dei uerbū audiēdū & loq̄ndū.
Mat. xxi. docebat eos de regno dei. Vigesimo quarto.
Ois tēptatiōis impulsū fide supari dī. Amē dico uobis
si habueritis fidē et nō hesitaueritis &c. Vigesimo quin-
to. fugiēdū eē honorē seculi. Mat. xxiii. Sup cathedrā
meyfi &c. Vos at̄ n̄ sic &c. Vigesimo sexto. Nō eē cre-
dendū oculib⁹ loq̄nti dī. Videte ne qs uos seducat &c.
Vigesimo septio. libētē supportādas mūdī tribulatiōes
ob p̄miū dī. Qui at̄ pseuerauerit usq̄ i finē &c. Vige-
simo octauo. Antixp̄m futurū dī. Cū uideritis ab hoīa
tionē &c. Vigesimo nono. Futurū iudiciū nemini hoīz
uel āgeloz patere dī. De die at̄ illa et hora &c. Trige-
simo paratos semp eē ad mortē. d. ibidē. Vigilate ergo
qa nescitis &c. Trigesimo p̄mo. Vanā gloriā in cp̄ib⁹
uirtuosiss fugiēdā. ca. xxv. ne iter satuas uirgēs iueni-
tur. Trigesimo sc̄do. talētū sensū mūdū licādū. ibidē
dī. qdā hō p̄gr̄ &c. Trigesimo tertio. Opib⁹ miserecor
die isrlēdū. ibidē. In die iudiciū de his a c̄s c̄is exiget
rōnē. Trigesimo quarto. sui corporis et sanguis celebrati-
onē frēq̄ntādā dī. Lu. xxii. f. facite i meā cōmēdatiōē.
Trigesimo quinto. suū p̄ditore detexit. Mat. xxvi. d. vñ
uim me traditur⁹ ē. Trigesimo sexto discip̄les. Sc̄da
lizādos eb suā captōez. Mat. xxvi. dī. Cēs sc̄da. lū &c.
Trigesimo septio. Passiōē suā fore acerbissimā. Mat.

xxvi. di. Tristis est aia mea usqz ad mortē &c. trigesi-
mo octauo. se sup oia pncipatū tenere di. Mat. xxviii.
Data ē mihi ois ptās &c. t. igesimonono. disciplos ad
pdicanduz direxit. Mat. xxviii. d. Euntēs ergo docete.
Et Mar. ultimo. quadragesimo. spiritum sanctus se mis-
surum eis predixit. Luc. xxiiii. di. sedete i ciuitate &c.
qdragesimopmo. Se ueraciter a mortuis resurrexisse
di. Luc. xxiiii. palpare & uidete &c. qdragesimofcdo.
p^o suā resurrexiōez eos multipli alloqndo: ut p3. lo.
xxi. & xxix. De plurib⁹ aliis dñs Iesus alloqndo ifor-
mauit. De qb⁹ conformitate. xxx. dicet. ¶ Tertio decio.
Iesus allocut⁹ ē leprosus. Mat. viii. Mar. i. & Lu. v. Cū
a. leprosus ptatē ei⁹ cōfiterē. d. Dñe si uis potes me
mundare. Iesus rñdit: uolo. mundare: ubi uotue lepro-
so cōdescēdēdo: se potētissimū deprōpsit. d. Mōdā. sta-
timqz mūdāt⁹. In quo mire cōdescēdit & mira effec-
& q solo uerbo cūcta cōdidit: solo uerbo eū mū sue oī
potentis uirtutis curauit. ¶ Quarto decio centurionē.
Mat. viii. di. qd ad ei⁹ domū ueniēs puey ei⁹ ifirmū. cu-
raret. Vbi se expōsit abiectos & humiles nō fastidire
s3 diligere. Nā tales libēter uisitat & grāz aie sanatiuā
erogat. Hūc qz cēturiōē q fidelē hūilē & misericor-
dē iuēt: qd ad ip3 loq⁹. Seq⁹. Vade & fiat tibi sic peti-
ti. Hoc uerbū documtū xpīcol⁹ ifert: talib⁹ ifignitū uir-
tutib⁹ a dño exaudiri: si biqz qd opat ab ipso idilate
cedit. ut p3 ibidē. ¶ Quinto decio. locut⁹ ē uni scribe eū
sequi uolenti di. Mat. viii. Vulpes foucas hñt & uolu-
cres celi nidos: fili⁹ aut hoīs nō h3 ubi caput suū reclī-
net. Quo uerbo paupertatē diligere se & ip3 statū ele-
gisse clare oñdit. ¶ Sexto decio. Quendā uolē ē eū se
q: s3 pus pñm sepelire di. Mat. viii. Dimitte mortuos
sepelire mortuos suos. Nō uenit aut phibuit sepultu-
rā fieri parentib⁹: cū id a deo mādēt: s3 cōtia ad sepul-
turā. u3. captiōez hereditatis & humilimōi: q tales seq
xpī nō pñt: & cōter tales sic qñtes mortui sūt xpō.
qñt et sepeliāt mortuos. i. mortuoz capiāt hereditates
& successiōes. ¶ Decimo septio. Cū priotis. Lu. i. ii. &
Mar. vi. Locut⁹ ē Iesus di. Nemo ppha accept⁹ ē in pa-
tria sua. Vbi oñdit ciues adiuicē inuidere & poti⁹ de
se malū audire uelle & iudicare quā bonum. Nec ali-
quē sibi pferri s3 subterni. ¶ Decio octauo. Adolescē
tē mortuū di. Lu. iiii. Adolescens tibi dico surge. Et sur-
rexit: ubi oñdit q sue oīpotentie nihil resistit: sed uiui
obtepat & mortui. Ac a pctōz morte sēp cē surgēdū.
¶ Decimo nono. Demōiacis locut⁹ ē. Mar. viii. Mar. i. &
Lu. iiii. Vt exirēt & tacerēt. ut dñs ipāt subditis: & ne
falsa ueris misceat filere demādāt. ¶ Vigesimo. Para-
liticū. Mat. ix. & Lu. v. di. Cōfide fili remittē ti
bi pctā tua. Vbi expōsit alioz interuentu a deo alteri
pctā remitti. ¶ Vigesimo pmo. Matheū. Mat. ix. Mar.
i. & Lu. v. di. Surge & seqre me. Docēs a nob oia des-
cēdo. Phariseis locut⁹ ē Iesus. Prio. Mat. ix. d. se pctōz
eē uocatore. nō ē op⁹ ualētib⁹ medic⁹. Et seq⁹. n. n. ue-
ni uocare iustos sed pctōres. scdo tpe nēcitaris cōcedi
plā fieri: q alias nō decet di. Dauid panem ppōnis co-
medisse: qd solus erat licitū sacerdotib⁹. tertio quincit
eos trāsgressores dinōz mādatorz di. Mat. xv. Quare

trāsgredimini mādātū dei &c. qñto nō cōdescēdēdū peti-
tiōib⁹ iprudētū. Mat. xvi. signa petebāt & eis nō pbu-
it. qñto in regno celoz uoluptatib⁹ carnis nullā operā
dari: & mīmoniu morte diōlūi. Mat. xxii. d. Erunt sic
āgeli dei. sexto. Vxorē nō dimitteā nisi cā fornicatio-
nis. Mat. xix. Et meli⁹ obtineat regnū celoz nō ducen-
do: q sic oñdit in eunuchis quos se castrasse dixit pp
regnū celoz. septio q sūt dei oñdit dō exhibēda: q ce-
sarī cesari reddēda. Mat. xxii. octauo. opa eorū cauē-
da docet: s3 uerba pseqnda. Mat. xxiii. Opa. n. illorum
oñdit mala: q a idiscreta di. Imponūt onera grauiā ibi
dē: q a uanaglie applicita: Oia opa faciūt ut uideāt ab
hoib⁹: q a in cortice lfe dicentes legē stare: nec fructū
spūalē i scriptura exigī debere dicens. Ve eis: q a clau-
dūt regnū celoz. i. i. illūtiā spūalē: q a ad diripiēda bo-
na aliorū inhiabant di. Ve q comeditis domos uidua-
rū &c. q a praua itentioē effecta di. Ve. Seq⁹. Circuitis
mare & aridā &c. q a ignorantia plena: q a inq. ut uo-
bis ceci: q a pplm nō bñ de lege & aliis iformabāt: q a
ad lucrū tēporale semp exhibita & nō dei qñtā ho-
norē. Ve q decimatīs mētā & anetū: & dei glā &c. nō
qñtis: nec fidē &c. q a appētia & nō exñtia. Nā mūda-
bāt q de foris erāt calicis & parapsidis: nō q de intus:
q facta solū ut apperēt bona: cū essent mala: qñt erāt
fīles sepulchris dealbatis: q speciosa apparēt deforis
hoib⁹: & intus ossib⁹ & putredine plēa sunt: q a nō ad
pietate s3 ad crudelitātē & dñ3 Iesuz. & discipulos oc-
cidēdos ordiata: qñt pseqnda n sūt opa eorū: s3 uerba
solū. Plā alia hñtur cōtra eos dicta a saluatore. Mar. c.
viii. x. & xii. & Luc. xi. & xv. ¶ Vigesimo tertio. Iairo
locut⁹ ē Iesus. Mar. v. & Mat. ix. p filia moriēte rogan-
ti di. Noli timere tñmō credere: ubi innuit: ubi fide: soli
de pmāet: timorē expellere & ipetrare qd3. ¶ Vigesi-
mo qñto. Mulieri fluxū sanguis patiēti. Mar. v. & Mar.
ix. qñt sanitatē ipetravit obtrā fide. d. Fides tua te saluā
fecit. ¶ Vigesimo qñto. Mare ē allocut⁹ Iesus itumefa-
ctū. Mar. iiii. Tace obmutescē & cessauit uenē: & fa-
cta ē trāgliras. Vbi suū uerbū oēm hñt uirtutē oñdit.
¶ Vigesimo sexto. Cecis est allocutus. Mat. ix. & xx.
Mar. xi. & Lu. xvi. di. eis. Creditis q a h possiz facere
uobis: & subdit secūdū fidē usam fiat uobis. Seq⁹. Et
apti sūt oculi eorū: ubi oñdit sine fide nihil a deo obtri-
neri posse: & magna fieri fidei magnitudine. ¶ Vigesi-
mo septio. Discipulos Ioānis. Mat. xi. di. Ite dicite Ioā-
ni q uidistis & audistis: ubi se oñdit singlarissimū i do-
cendo & potētissimū in faciendo mirāda. ¶ Vigesimo
octauo. Turb locut⁹ ē de scitate Ioānis eas iformādo.
Mat. xi. Quid existis in desertuz uidere &c. De celesti
doctrīa semini cōparata. Mar. iiii. in pncipio. ¶ Vigesi-
mo nono. Pñez celestē allocut⁹ ē. Mar. xi. ipm cōmēdā-
do q secreta sue sapiētie nō supbis: s3 humilibus rese-
rat. grās ei referendo. Io. xi. In Lazari resuscitatiōe. In
passiōe ut calicē passiōis remoueat ab ipso supplican-
do. Mattei. xxvi. Pater si fieri potest trāseat calix &c.
¶ Trigesimo tertio. Ciuitatem capharnaū allocutus
est & alias ciuitates dicens: q ut eis &c. Vbi arguit
earum ingratitudinem & incredulitatem: ostendens ui-
cium ingratitudinis magnū esse. Quo merito priuatur

hō hītis & hūdīs: ac oīa se diuinā puocat ad uidiētā
idignationē. ¶ Trigesimopmo uni accedēti p oīlio:
Quid agendo uitam cōsequerēt eternā: Rndit. Si uis
ad uitam ingredi serua mandata: & ipso dicente se sic
fecisse: qd sibi deēt Rndit dī. Si uis perfect? eē uā
de & uende oīa q hēs & da paupib?: & hēbis thesau
ros ī celo: ubi inuit ī custodia pceptoz & oīloz diuī
noz obtētū eē uite brē. ¶ Trigesimosecūdo. Ciuitati
Ierlīm locut? ē. Mat. xxiii. & Lu. xiii. d. Ierlīm ierlīm q oc
cidis pphās &c. Vbi saluator oñdit ciuitates puniri:
ubi multa ad pagēdū ifanda repiūt. Suūq; excidiū ei
dē pñci: ut formidie casus opescat a malis. ¶ Trigesī
motertio ē allocut? Iesus Petrū eū icrepādo. Mat. xiiii.
de fidei pusillāmitate dī. Modice fidei qre dubitasti?
Eū comēdādo. Mat. xvi. btūs es Simō bariōa &c. Eūz
ecclie firmamētū collocādo. Ibidē dī. Tu es Petrus &
sup hāc petrā hēdificādo ecclīā meā. Eū de pmo futu
ro certificādo. Mat. xix. Ecce nos reliqm? oīa &c. Se
debitis &c. Eū d correctōe fīna iformādo. Mat. xviii.
si peccauerit Fr tu? ī te uade & corripe eū &c. Eū ne
gaturz pñcēdo. Mat. xvi. Ter me negāb. Eū singlari
noīe nūcupādo. Io. i. Tu uocabis cephas. ei suas oues
recomēdādo. Io. xxi. pasce oues meas &c. ¶ Trigesī
moq̄rto. Surdū libatū ē allocut? Iesus. Mat. vii. Demā
dās ne cui diceret: exēplū p̄bēs uitādī laudez humanā.
¶ Trigesimoq̄nto. tributū petenti pcepit petro ad ui
tādū scādālū didragma p̄solui. d. ut āt n scādalizemus
eos &c. Oñdēs q illa q n sūt petā rōne scādālū uitādē
sūt aliqn pmittēda fieri: quīs n sep. ¶ Trigesimosex
to. Mfi filioz zebedei: imo filiis ei? Mat. xx. & Mar.
x. dī. nescitis qd petatis: ubi inuit īeptas & idignas pe
titiōes: a deo n acceptari: nec tēporalia p fine & pmo
eē petēda: s; eterna. ¶ Trigesimoseptio. Duob? disci
pulis quos p asina misit. Mat. xxi. dī. Ite ī castellū &c.
uocat ciuitatē castellū: utpote ī breui ruiturā: q erat ca
stellū futura respēu ad ciuitatē. ¶ Trigesimo octauo.
Archisynagogo Iesuz arguēti: qā miracula ī sabbato
exercebat locut? ē de temeritate arguēdo: & de fatui
tate ne sibi sapiēs eē uideret. ¶ Trigesimonono. Prin
cipes sacerdotū eis oñdēs domū dei eos fecisse domū
negociatōis. Mat. zi. pp iūmicitias ipoz ad ipz: & ofū
dēdos eos ī pueris ipz? deū perfecisse laudē. Ibidē. Et
demū oterēdos: lapidī ab eis reprobati casu sup eos.
Mat. xxii. ¶ Quadagesimo. Iacobo & Ioāni uidiētaz
appetētib? ī eos q Iesuz & ipsos n recepāt dī. Luc. ix.
Nescitis c? spūs scitis uel estis. Arguēs eos: qā uidiētā
n ē expetēda s; deo ommittēda. ¶ Quadagesimopmo
Herodiāos eū ofulentes cū phariseis de tributo cesari
dādo rñdēs eis. Reddite q sūt cesaris cesari: & q sunt
dei deo. ubi oñdit ī tēporalib? dñis terrēis subdī debe
re: ī spūalib? āt dño deo. ¶ Quadagesimosecūdo legis
doctore ē tēntātem. Mat. xxii. & Mar. xii. dī. q mādā
tū maximū ī lege est diligere dñm deū &c. Et secūdū
mādātū sīse huic ē diligere pximū sic seipm. occludens
q ī his duob? mādatis tota lex pēdet & pphie. quib?
oñdit obseruātia hoz adīpleri: qd ī scriptura mādāt.
¶ Quadagesimo tertio. Quidā pncipē: ut hī. Luc.
xviii. Interrogātē xp̄z & dicētē. Magī bōc qd faciēdo

uitā eternā possidebo? Rndit Iesus. mādāta nosti &c.
& cū ille diceret: hī oīa custodiui a iuuetute mea. Rndit
Iesus. adhuc unū tibi deest. Oīa q̄cūq; hēs uēde et
da pauperib?: & hēbis thesauros ī celo: & ueni sequere
me. oñdēs n sufficē mūdī otreptū ad pfectū: nisi alit
xpī imitatio. ¶ Quadagesimoq̄rto. Magdalene allo
cut? ē. pmo ob oitōez pētā dimittēdo. Lu. vii. scdop
frē suo Lazaro plorādo & lachrimando dī. ubi posui
stis es: & resuscitādo. Io. xi. tertio eidē p? resurrectōez
appēdo: & eā uocādo dī. Maria. Nec se tāgi ab ea tūc
pmittēdo. Io. xx. qā Magdalēa poti? ad hūanitatē xpī
referebat suū cogitatū: quā ad deitatem. Io dixit ei le
sus nōdū ascēdi ad p̄ez meū. i. O maria. adhuc ī tuo
corde p ofideratōez & credulitatē ad eq̄litatē p̄fis nō
ascēdi: qā me p̄fi eq̄lē eē n credis. q̄rto eā suā nūciā de
resurrectiōe ad ap̄los faciēdo. ibidez dī. Vade ad frēs
meos &c. q̄nto eā cū ceteris marīs salutādo: et se quo
ad tāgēdos pedes pmittēdo. Mat. xxviii. d. Auete. Ille
acceserūt. Seq̄t. Ille āt tenuerūt pedes ei? & adorau
rūt eū. ¶ Quadagesimoq̄nto. Marthā allocut? est Ie
sus. Lu. x. excusādo magdalēā. d. Martha martha solī
cita es &c. seq̄t. Maria optimā ptē elegit q nō auferet
ab ea. Quo oñdit oīā platiuā uitā actiue p̄ferēda. Ipaz
allocut? ē. Io. x. se resuscitatorē mortuoz declādo. d.
Ego sum resurrectio & uita &c. ¶ Quadagesimosex
to. Zacheū. Luc. xix. Allocut? ē. d. Zachee īstinās de
scende: qā hodie ī domo tua o; me mācre. Vbi oñdit
effectū q ueniēs ad cor renouat & ad p̄niam inducit.
¶ Quadagesimoseptio mulierē comēdātē uētē ma
tris. Luc. xi. allocut? ē. d. Quinimo bti q audiūt uerbū
dei & custodiūt illd. Vbi. b. Mariā declāuit uerbo dei
cepisse: & m̄fz dei eē scāz. Ac btitudinē obtinisse nō
xpī gñone: s; diuīoz mādatoz obseruātia & īpletōe.
¶ Quadagesimo octauo. Natanael. Io. i. dī. Hic ē ue
re Israelita ī quo dol? n ē: ubi p̄fatū declāuit silem la
cob morib? et uirtutib?. ¶ Quadagesimonono. Nico
demū: allocut? ē Iesus. Io. iii. d. Nisi qs renat? fuerit ex
aq̄ & spū scō n p̄t uidere regnū dei: ubi sine baptismo
saluari hoiez n posse declāt. Ac quosdā percipiēdo ba
ptismū nō hīe effcīm baptisimi: qā nō hūt spm scm: sic
sūt mali & fiete baptismū recipiētes. S; uere credētes
aq̄ baptizati & spū scō baptizāt. Et tales si cōtingeret
mori statī p? baptisā: uirtute baptismi mūdāris uide
rēt regnū dei: qā saluāt. ¶ Quinagesimo. Regulū. Io.
iiii. Allocut? ē de icredulitate icrepādo. d. Nisi signa &
p̄digia uideritis nō creditis. Cui se deū oñdit qn abs
sens ei? filiū curauit: & regulus credidit cū tota demo
sua. ¶ Quinagesimopmo. Lāgudū. Io. v. allocut? ē. d.
Vis san? fieri. Et seq̄t q sanauit eū & dixit ei. Ecce sa
nus fact? es iā noli peccare: ne deteri? aliqd tibi oīn
gat. Vbi oñdit bñficia debere offerri acceptāti: ac reci
diuātī deteriora porib? dari. ¶ Quinagesimosecūdo. Pri
samaritanē mulieri. Io. iiii. locut? est Iesus oñdēs. Pri
mo se datorez aque q spm scm designat: q uita habet
eterna. Secūdo. Inspectorē oīuz: qā de uitis habitis eā
iformauit. Tertio uegz dei adoratorē ī spū & uirtute
debere eū colere. Quarto uegz messīā ī lege p̄missum
dī. Ego suz q loquor tēcū. Quinto incitatorē coratūz

mulierē hāc fecit aplūz: q̄ p̄dicauit ei? gl̄ia samaritāis. Sexto solatorē n̄r̄: q̄ cū samaritāis stetit: & eos sum me solatos dimisit. ¶ Quinquagesimo tertio: cecū a natuitate cui oculos restituerat: allocut? est dī. Io. ix. Cre dis in filiū dei: & seq̄. R̄ndit. Credo dñe: & p̄cidents adorauit eū. ubi oñdit eū & corporāl̄ illuminasse & ernalt. ¶ Quinquagesimo quarto. Fr̄es suos. Io. vii. suadē res ex uanaglia tēplū ascendere: allocut? ē dī. uos ascē dite ad diē festū hūc: ego at̄ n̄ ascēdā. ubi oñdit q̄ gl̄ia hūana i se et i aliis ē fugiēda. Et q̄cqd fit: ad dei laudē fiat: & nō hoīuz. ¶ Quinquagesimo quinto. Iudeos allocu tus ē. Io. ii. Signū dans eis sue deitatis: q̄ corp? suū ab eis morte occussuz: post triduū erat resurrectuz: & Io. vii. declāuit eos de sua doct̄ia dī. q̄ n̄ erat sua: s̄ p̄ris & de m̄tris aliis ut i dcō. c. h̄r̄ & seq̄nti. ¶ Quinquagesi mo sexto. Iudā p̄diorē suū. Io. xiii. d. q̄ factur? es fac cū? ubi inuit se oīa scire q̄ ipse p̄dior ordiāuit. Eū al locut? ē. Mat. xxvi. Amice ad qd uēisti. exēplū dans i ferrētib? mala: amicitie uinclo adlūgi. Eū i crepādo dī. Luc. xxii. Iudā ofcō filiū hoīs tradis. Eū ad bonū idu cēs si attēderet q̄ agebat. ¶ Quinquagesimo septimo. Phis lippū allocut? ē. Io. xiiii. cū dixiss̄ Iesu. Dñe oñde nobis p̄rem &c. R̄ndit Iesus: q̄ uidet me uidet & patrē meū. ubi oñdit se p̄ oīa filēz p̄ri & eq̄lē. ¶ Quinquagesi mo octauo. Thome locut? ē dicēti Iesu. Io. xiiii. Dñe nescim? quo uadis: Et q̄o possumus uia scire? R̄ndit Iesus. d. Ego sū uia ueritas & uita: & p̄ resurrectionē se uere resurrexisse declāuit. Io. xxi. dī. Thome. Infer digiti tuū huc: & addidit: q̄a uidisti me Thoma credi disti. Bt̄ q̄ n̄ uiderūt & crediderūt. Innuēs fidē mereri plus ascēsu exhibito creditis q̄ uis. ¶ Quinquagesimo nono. Iudā quē & Thadeuz dī. Iesu. Io. xii. d. Dñe qd factū ē: q̄a manifestatur? es nobis teipm̄ & nō mūdo? R̄ndit Iesus. Si q̄s diligit me sermonē meuz seruabit. ubi oñdit q̄a obseruatib? sua mādāta se m̄ifestat: uti erat ip̄e & apli. Nō seruātib? uero secuti n̄ erat d̄ mū do. ¶ Sexagesimo. Turb̄ iudeoz locut? ē. Mat. xxvi. dī. Tāq̄ ad latronē &c. Cotidie apud uos erā & nō te nuistis me. Vbi oñdit se sua uolūtate captū & n̄ iuite: & Io. xviii. Si me q̄ritis sinite hos abire. ubi affectum p̄cipuū ad discipulos oñdit. ¶ Sexagesimo p̄mo. Anne p̄uifici. De discipulis & doct̄ia sua locut? ē Iesus dī. Ego palā locut? suz mūdo & i occl̄to locut? suz nihil. ubi inuit q̄ doct̄inā suā publice & apte tradiderat: & sp̄ corā m̄tris: q̄a oib? aplis: q̄re n̄ suspecta s̄z p̄ uirib? accipiēda. ¶ Sexagesimo scdo. Seruū se i maxilla p̄cu tiētē. Io. xiii. Si male locut? sū testimoniū phibe de ma lo: si at̄ &c. Nō excādesceat ad irā ut oñderat. Mat. v. de p̄cutiētē i maxillā: s̄z seruū iusticiā n̄ debere exercere: nisi prius cā examiata a dño & plato. ¶ Sexagesimo tertio. Cayphe p̄ncipi sacerdotū locut? est. Mat. xxvi. Mar. xv. & Luc. xxii. Interrogāti si eēt fili? dei r̄ndit q̄ sic: et se uēituz ad iudicādū p̄dixit: declarās ueritatē sp̄ dicēdā i ultis saltē cōstitutū. ¶ Sexagesimo quarto. Pilatū locut? ē. p̄mo se regē eē asserēdo. Mat. xxvii. scdo re gnū suuz de h̄ mūdo nō eē oñdēdo. Io. xviii. tertio de clādo se p̄na uolūtate traditū in pilati ip̄i? man?: et se dei filiū eē. Io. xix. ¶ Sexagesimo quinto. Filias Ierl̄z

plāgētēs & laimātēs eū allocut? ē eas dī. Luc. xxiii. Fi lie Ierlm̄. Nolite flere sup̄ me: s̄z sup̄ uosip̄as flere &c. ubi eis p̄dic qd postea eis euenit. s. destructionē ciuita tis Ierl̄z: cū tāta ppli occisiōe. ¶ Sexagesimo sexto. La tronē crucifixū. Lu. xxiii. d. Amē dico tibi hodie mecū eris i paradiso. ubi se datorē uite br̄e oñdit: & n̄m br̄i ficatorē. ¶ Sexagesimo septimo. Ioānē euāgelistā allocu tus ē dī. uirgini marie mulier ecce fili? tu? et discipulo ait: ecce m̄r tua: & q̄a de uerbo dicto. b. Marie dc̄m ē succite: declāndū ē uerbū dc̄m a xpo disciplo b̄to Ioā ni. s. Ecce m̄r tua. ubi aduertēdū q̄ ex h̄ uerbo Ioānes n̄ ē fili? uirgis sic xps: ut dicunt aliq̄ s̄z solū fili? adopti uus: put declāt. b. Ieronim? i sermōe de assūptiōe. Co gitis me o paula. Nec sic q̄l̄ i quo ē gr̄a dī adoptiu? si li? dei. iuxta dc̄m apli. Gal. 3. S̄z h̄ adoptatio ip̄i? Ioā nis i filiū Marie: designat Ioānē fuisse p̄mo purissimū: q̄a uirgo uirgini est lociat? scdo a deo dilectissimū: q̄ tale donū ab ip̄o accepit. tertio deo acceptissimū: q̄a p̄ aliis h̄ ē sibi sc̄m. q̄rto uirtuosissimū: q̄a plene oī uir tute tali amore materiali ē cōiūct? q̄nto. b. Marie fili? mū: q̄a sile iūgit fil̄. Eccle. xiiii. sexto morib? regulatissi mū. septio uita ordinatissimū. octauo obsequiosissimū i parēdo xpi mādatis. nono uerbo prudentissimū. decio deo fidelissimū. undecimo ouerlatiōe approbatissimū. duodecimo. b. Marie gratiosissimū: tā rōne xpi mādatis: q̄ Ioānis ei deuotissime parētis. p̄fata oīa appēt clare cōsiderata xpi cōmissionē sc̄a Ioāni ac Marie cōditōib? p̄fatis. S̄z hac Ioānis i filiū. b. Marie adoptiōe: fact? ē Ioānes ip̄e p̄mo xpi F̄i p̄ aliis aplis singularimus: q̄a mō singulari Maria ē ei data i m̄re a xpo. scdo xpi suc cessor: Petr? i eccl̄ia Ioānes i Maria. tertio xpi thesau rari? q̄a thesaurū quē xps sup̄ oīa acceptū h̄z sibi tra didit. s. b. Mariā. q̄rto secretari? xpi: q̄a nō solū xps se creta ei reuelauit: s̄z p̄ ip̄az uirginē Mariā Ioānes d̄ m̄ tis diuis secretis ē iforat? q̄nto datū ē Ioāni et collatū qd dā singl̄are donū: qd ip̄e erogare ualet ut placet: & h̄ ē. b. Mariā posse cōferre i subsidii & p̄tectionē cuilz ad ip̄z deuore recurrēti: q̄a cū sit tradita sibi i m̄rem a xpo: cuicūqz uoluerit libet eam dare ac flectere p̄ uo to. H̄z ē Ioānes singl̄arē n̄ solū ad bt̄am uirginē acces suz: s̄z et ad xp̄z tā rōne m̄ris cōesse q̄ ip̄i? Ioānis no uo mō xpi fr̄ez effecti. Quare supplicatio Ioāni porre cta: & p̄ ip̄z xpo uotue exaudit: & cōr sp̄ali dilectōe a p̄re. d. Iesu xpi aplectit. ex quo filio suo tā sp̄ali fra ternitate ē cōiūct? Presumere ergo pōt ipse Ioānes de xpo & m̄re pl? aliis sc̄is tali m̄nitate p̄fata. Dict? ē Ioānes dilect? a xpo pp̄ illa q̄ xps i eo effec̄. ut dc̄m ē fructu & cōformitate. viii. s̄z magis dilect? & si ex mul tis ualeat dici: p̄cipue tñ ex dono sibi dato. u3. q̄ bt̄a uirgo mō singl̄arissimo ē sua m̄r effecta. P̄f. a. b. Ioānes h̄z & hūit. dcō uerbo xpi: s̄z p̄fata sufficiūt. Allocutus fuerat dñs Ioānē qñ eū uocauit. Mat. iiii. simplr̄ r̄ndē do sibi cū petiss̄z de p̄ditore. Io. xiii. dī. Dñe q̄s ē q̄ tra det te? Et dñs r̄ndit ille est cui intinctū panē porrexe ro. Super omnia tñ dignificant Ioānē uerba predicta in cruce a xpo eidem relata. Ecce mater tua: ut p̄z ex dictis. ¶ Sexagesimo octauo. xpus allocutus est gen? humanum. Ioannis. xviii. dī. Sitio. i. salutem omnium

opto & facio. Quod uerbū cuius xpiano debēret esse uerbū ad ipi? Iesu amorē inflammatiū: ut nō mō oīa ei? pcepta efficere: s; gratatē p ipō uellet mori. Et cōter dicēdo. Cōsumatū est. Nō solū deprōpsit oib? oīa impleuisse: s; salutes oīum psecisse. ¶ Quinquagesimono no & ultio Allocut? ē totā trinitatē: s; pcpue pfez ipz uoluissē tot penas subire ut gen? hūanū redimeret dī. De? me? de? me?: ut qd dereliquisti me? oīdēs sup oēs penas luisse sua morte & passiōe. Ac ad opatiendū ei dez p nob moriēti: oēs xpīcolas cōmouere. Pfi ē in uite termio est locut? sibi spm cōmendādo di. Pfi in manus tuas cōmendo spm meū. Oīdens hāc oīonē fieri debere semp a quol; ei? sanguie redēpto: & spālī duz ex h mūdo pgit ad p̄m. Prefatis ergo apparet quō Iesus allocut? est diuersos diuersimode. Que maiorez pculdubio regrebāt quo ad singlā expōnē: s; nō effe ci: tū pp plicitatez h? opīs uitādā: tū qā xpō cedente op? pficiā de gēlis & uerbis ipsi? dñi saluatoris: & tūc pfata cū aliis plici? explicabo. S; sic fecisse sufficiat p mō. Et qā dēnotatio fit a nobiliōri & potiori: & qb? xps locut? est hūilimi fuerūt: ut pz ex iā dictis: pz quō intelligēdū est specialr. Iesus loqdes humilimis: prout dicit prima pars huius. xii. conformitatis. Videndū est a mō in gnālī quō locut? est hūilimis. i. san ctis apls q fuere hūilimi di. ipsi & cuil; fideli. Mat. xi. Discite a me: qā mitis sum & humilis corde: & qā ipsos in psona oīum fideliū iformabat: pōt dici q oēs sua doctria xps est gnālī allocut? p utilitate cuiusq;. Prio tñ & pncipālī seu pcpue i ordinatōe ad deū: ad quez sua doctria pncipālī ordinat & dirigīt. ii. quo ad se & sui. s. cuiusq; ordinatiōez in se. iii. quo ad pxi mū & alios extra se cōsistētes. ¶ Ordināt ipe magr pfectiōis Iesus fideles eos alloqndo & sua locutiōe & doctria Quo ad deū di fideles debēt deo Prio obiam & subiectōez: ei? mandata custodiēdo. Mat. xix. Si uis ad uitā ingredi serua mādata. Orādo dicere debemus. pfi fiat uolūtas tua: sicut in celo & in terra. Mat. vi. suo exēplo. Io. xv. Ego pcepta p̄ris mei seruauī & māo i eius dilectiōe. ii. Reuerentiā & adoratiōez. Mat. iiii. Diabolo xps dixit. Dñm deū tuū adorabis & illi soli seruiēs. iiii. Dilectōez. Mat. xix. Vn? est & solus bon? dñs de? &c. Et Mat. xxii. Diliges dñz deū tuū ex toto corde tuo &c. iiii. Gfraz actōez. Mat. xiiii. Aspiciēs i celū &c. &c. xv. Gfraz agēs: & Io. x. In fuscitātōe Lazari. Gfraz tibi ago &c. v. Recognitiōez ut ab eo oīa cognoscentes hñe oīa in ei? gloriā referamus. Mat. v. Luceat lux uīa corā hoib? ut uideāt uīa bona opa et glorificēt p̄fz uīz q in celis ē. vi. Imitatiōez. Mat. v. Estote pfecti: sicut & p̄r uī celestis pfect? est. vii. Assi duā iuocatōez di. Pfi nī q es i cel? Sc̄tificet nomē tuū. Mat. vi. viii. Iuramti p deū uitatōez. Mat. v. nō piura bis. Ego āt dico uob nō iurare oīo &c. ix. ipsi? suffragiū petē & p̄tectōez. Mat. vi. Pfi nī q es in cel? &c. Et seqt. Et ne nos inducas in tēptatiōez: s; libā nos a malo. x. In ipz totā fiducie iactatōez. Scit. n. pfi uī q his oib? indigetis. Mat. vi. &c. xiiii. Habete fiduciaz. Ego suz &c. xi. Queref ipsi? laudē glīā & honorē. Io. viii. Ego glīam meā nō qro: s; ei? q misit me &c. xii. eius

hñe timorē: & ad ipz totā dirigere intentiōez. Io. viii. Que placita sūt ei iacio semp: & Mat. vi. Thesauriza te uob thesauros in celo. Et seqt. ubi ē thesaur? tuus ibi ē & cor tuū: p̄fatis igit dñs Iesus dirigīt & ordiat fideles sua locutiōe & doctria hoies i his q sūt ad deū. ac ad p̄dca alia q ad h spectāt p̄nt rducī. ¶ Scdo. Ipe magr xps ordiat hoiez quo ad seipz: & prio quo ad li xpī ordiat hoiez quo ad seipz. Nō piura b. seqt. Sit sermo uī: ē ē: & nō. & Mat. xii. bon? hō de bono thesauro &c. seqt. De oi ad seipz uerbo ocioso reddent hoies rōnē in die iudicii. ii. Sui ipsi? a malo p̄seruatiōez di. Mat. v. si oculus tu? scādali zat te: erue eū: & pice abs te: &c. viii. Dimitte mortuos sepelire mortuos suos: &c. xv. De corde exēit cogitatiōes male &c. &c. xviii. Si man? tua scandalizat te: abscede eā &c. iiii. ordinat ut hō fugiat uanā glīā: & glīe ābitiōez. Mat. v. Attēdite ne iusticiā uīam faciatis corā hoib? ut uideamī ab eis &c. &c. ix. cōmiat? ē ec cis di. Videte ne qs sciat: &c. xvi. p̄cepit discipul? suis: ne cui dicerēt q ipe eēt xps: &c. xvii. Nemin? dixerit uisionem donec a mortuis fil? hois resurgat: &c. xxiii. Scdm opa eoz nolite facere. Oīa. n. opa sua faciūt ut uideāt ab hoib? iiii. totā docet itētiōez ad deū dirigēdā. Mat. vi. Cū oraueritis n̄ eritis sicut hypocrite: q amāt i āgul? plateaz & in sinagogis stātes orare: ut uideāt ab hoib? Amē dico uob recepūt mercedē suā. Tu āt cū oraueris itra in cubiculū tuū: & clauso ostio ora p̄fz tuū in abscondito. Et p̄r tu? q uidet in abscondito reddet tibi: &c. x. Qui amat p̄m &c. nō est me dī gn? v. ordinat ut hō hēat eternoz amere & dilectiō nē di. Nolite thesaurizare uob in terra. S; thesauriza te uob i celo &c. &c. xii. Qui n̄ ē mecū cōtra me ē &c. vi. Sollicitudinis de cōgregādis mūdāis abiectōez & af fectiōis remotiōez di. Mat. vi. Nolite solliciti esse aie uīe qd manducetis &c. &c. x. di. Nolite p̄ssidere aurū: neq; argētū neq; pectūā &c. &c. xix. Difficile ē di uitē intrare in regnū ce. vii. Abstinēdo a praua ouersa tiōe. Mat. vii. Nolite sc̄m dare canib? &c. &c. xv. Sini te illos: ceci sunt & duces cecoz &c. &c. xvi. Cauete uob a ferūto phariseoz &c. viii. ut hō stet in ofene. Mat. vii. di. Perite & dabit uob &c. & ca. xiiii. Orate ne fiat fuga uīa: &c. xxvi. Orate ne intretis in tētatiō nē &c. & Lu. xviii. Opz sēp orare &c. ix. ut in agēdis hō hēat circūspectōez. Ma. vii. Attēdite a falsis pphē tis q uēiūt ad uos i uestimtis ouīū &c. &c. xxiii. Estote parati: q nescitis qua hora fur &c. & ca. xxv. p totū. x. ut hēat i fide firmā adhesiōē. Mat. ix. Oīa q̄cūq; orātes petitis credite: q accipietis & fiet uob. Et n̄ hesitauerit in corde suo: sed crediderit q̄cūq; dixerit fiet ei. & Mat. xv. Si hūeritis fidē ut granū sinapis &c. xi. Futuri iudicis & iudicii meditationez. Mat. xiii. Se parabit malos &c. & caplō. xvi. Redder unicuiq; se cundū opa sua. &c. x. xiiii. Vigilate q nescitis q hora dñs uester uētur? sit. & ca. xxv. q̄si p totū. xii. & ultio mo. Attendēdo uite future statū & pmanētiā. Mat. vi. Intrate per angustam portam que perducit ad uitā. Et q o ad hoc ut ad uitā pueniamus eternā: plures oīdit saluator ipe sua doctria uias: & docet: ut pz in scō euāgelio. Ac ēr portas. P̄ia ponit Mat. y. Bū pau

Xps ordi
nat hoiez
quo ad de
um.

Doctria
xpī ordiat
hoiez quo
ad seipz

pes spū &c. Ad istā reducit illud. Mat. xix. Ecce nos re-
lingimus oīa &c. Scda ponit. Mat. v. Bti mites &c. Ad
hāc reducit illud. Mat. v. Ego aut dico: nō resistere
malo &c. Et illd. Mat. xi. Discite a me: q mittis suz &
humilis corde &c. Tertia ponit. Math. v. Beati qui lu-
gēt &c. Ad hāc reducit illud. Luc. vi. Ve uobis: q nunc
ridetis q fletibitis. Quarta pōit. Mat. v. Bti q esuriūt &
sitiūt iusticiā &c. Ad hāc reducit illud. Mat. xvi. Iusti
ibūt in uitā eternā. Quia ponit. Mat. v. Bti misericor-
des &c. Ad hanc reducit illud. Mat. x. Qui uos recipit
me recipit &c. Et ca. xii. Misericordiā uolo & nō sacri-
ficium: & illud. Luc. vi. Estote misericordes &c. Sexta
ponit. Mat. v. Beati mudo corde &c. Ad hāc re iucit il-
lud. Mat. xv. De corde exeūt cogitationes &c. Et illud.
Mat. xvi. Sūt eunuchi q se castrauerūt ppter regnū
celoz &c. Septima ponit. Mat. v. Bti pacifici &c. Ad
hāc reducit illud. Mat. xvi. Si peccauerit in te fr tu?
uade &c. Octaua ponit. Mat. v. Bti q psequutionē pa-
tiūt &c. Ad hāc reducit illd. Mat. x. Tradet. n. uos &c.
Nolite timere qa aīam nō pnt occidere. Nona ponit.
Mat. iii. et Mar. pñiaz agite: appropinquit. n. regnū ce-
loz. Ad hāc reducit illd. Mat. xii. Viri niniuite &c. Et
illud. Mat. xxi. Publicani & pētōres &c. Decima po-
nit. Mar. xviii. De hūilitate. Nisi qs se hūiliauerit sic
paruulus iste nō itabit i regnū celoz. Ad hāc reducit
illud. Mat. xi. Reuelasti ea paruulis &c. Et illud. Mar.
xvi. Abneget semetipz &c. Et illud. Mat. xix. Talis ē
n. regnū celoz: & ca. xx. Qui maior est urz: erit minia-
ster uester &c. & ca. xxi. Qui se hūiliat exaltabit &c.
Vndecima hf. Mat. xix. Si uis ad uitā ingredi serua mā-
data. Ad hāc reducit illud. Mat. v. Nisi habūdauerit iu-
sticia uīa plus &c. & ca. ii. Nō oīs q dic mīhi dñe dñe
itabit in regnū celoz. S3 q fecerit uolūtātē prīs &c.
Duodecima hf. Mat. vi. Oīo ad deū di. Pī nī. Sequit.
Adueniat regnū tuū. Ad hanc reducit illud Luc. xvi. Opz
semp orare. Multa alia in aliis euāgeliis iueniun-
tur: q ad pñicta pnt reduci. ¶ Tercio ordinat doctri-
na xpī: & locutio hoīem quo ad pximū. Prio uite exē-
plaritate. Mat. v. luceat lux uīa. corā hoīb? ut uideant
uīa bona opa &c. Secūdo pace & trāqllitate. Mat. v.
Nō occidat nō irascat. Nō dicat racha. Nō satue &c.
& Mat. xxii. Oēs frēs estis &c. Tercio uite honestate
Nō mechaberis &c. Mat. x. Nihil optū q non reuele-
tur &c. Quarto dilectione & charitate. Mat. xix. Dili-
ges pximū tuū sic teipz. Quito cōpassiōe. Mat. ix. Nō
est op? ualētib? medic? &c. & Mat. xviii. Vade et cor-
ripe eū &c. Sexto subuētiōe. Luc. vi. Estote misericor-
des &c. Date elīnā &c. & ca. xi. & ca. xiiii. Cū facis cui
uīū. Voca paupes &c. Septimo. De pxio hñdo bonā
opionē. Mat. vii. Nolite iudicare &c. Idez hf. Luc. vi.
Octauo iniuriarū dimissione. Marci. vi. Si dimiseritis
hoīb? pētā eoz: & pī celestis dimittet uobis &c. Et
ca. xviii. Nō dico dimittere septies: s3 usq3 septuagies
septies: & ibidē sic faciet uobis pī uester celestis. si nō
dimiseritis &c. Nono instructiōe. Mat. xxviii. Docētes
eos seruare oīa q cūq3 mādauī uobis. Exēplo xpī q do-
cebat aplos de regno dei. Mat. xxi. Decio de pcatiōe.
Mat. v. Orate p psequētib? et calūniatib? uos. Exēplo

aploz q rogauerūt p socru Simōis. Luc. iiii. et saluato-
ris. Io. xvii. Qui p aplis prēm rogauit et p credituris
ad uerbū eoz. Sic ergo apparet qūo saluator nī et ue-
ritatis magr allocut? est quosdā spālī: et totū mūdum
gnālī: ordinādo sua locutione et diuinissima doctrina
hoies. Quo ad deū & quo ad pximū: & quo ad semet
ipz: sic h īā dcā onduēt: et in aliis oformitatib? ancedē-
tib?: hāc oformitatē clare dīmānt. P3 ergo declarā p
ma pars duodecime oformitatis. u3. Iesus loqns humi-
limis. uidendū est a modo de secunda parte.

¶ Scda pars. xii. oformitatis est. F. referator. Expō.

Ro hui? expōnis euidentia
ē aduertēdū: q ut supiora
onduēt. b. F. Multos sua li-
gua uita et morib? ac pñi-
catiōe informādo: ad dñm
Iesuz xpī ouertit. P3 et ex
dictis in pcedentib? de do-
ctria bti. F. a quo fuerit: q
a do: et qst a btō. F. fuerit
obtenita: q ofone et affi-

dua crucis meditatiōe. Nūc h uidēdū ē qūo ipse. b. F.
ad istar saluatoris ut pmissuz est iformauerit quosdā
particulariter: & demū oēs gnālī sue doctrine allocutiōe
benigna. A multis. n. interrogat? & de diuersis put spūs
scūs dabat elioq illi rñdebat. Nec interrogabat ut hō
scientiis mōdāis ibur?: s3 ut spūal? & deuot?. Semel. A
dño hostiensī de plurib? interrogat? dixit ei idē dñs q
fuit postea papa Gregori? ix. F. Frācilce ego te inter-
rogo nō ut hoiez sciētificū: s3 ut hoiez a deo illumina-
tū: & spū scō plenū. De ei? n. doctria qdā magr postq
btm. F. de qbusdā interrogādo fuerat ab ipō declar? di-
xit: & hf in. xi. parte legende maioris. uere theologia
sci prīs isti? puritate ac otēplatōe tāq alis in altū sub-
uecta ē ut aqila uolās: nīa uero scia uentre gradiūt sup
terrā. Nec imerito: qa cū ad hāc mētis serenitatē idē
fessuz ofonis studiū pduxerat: cū continua exercitatiōe
uirtutū: ut quis sacrag līaz pitia nō hūerit p doctria
nā: ipaz tū obtinuit lucis eterne irradiat? fulgorib?: si
bi eā de? diriges pūis ofonib? & meditatiōib? crucifi-
xi. Qua obtenta nō solū publice pñicādo eā in corda
hoiuz direxit & trāmisit: uerz etiā puatis locutiōib? ut
nūc ondeat mltos iformauit. Ut igit hoc facili? uideat
erit uidēdū. Primo qūo quosdā particulariter & puate
doctriauit. Scdo. Quō gnālī frēs & alios de diuersis
uirtutib? & aliis iformauit. ¶ Quātū ad pñm a sue ui-
te pmordio postq icepit psolito degustare diuina: inci-
piēdo & ueniēdo usq3 ad sue uite finē. b. F. docuit allo-
qndo. Prio ocaptiuos ciues: de q allocutiōe. Loq legē-
da triū socioz di. Quot. b. F. dū esset cū plurib? ciuib?
capt? a pusinis: & eēt carceri mācipat? nec de hoc te-
staret: s3 poti? gauderet: repñesus de h. ab uno de so-
ciis eū dicendo isanū. btūs ipse. F. Rñdit. Quid putas
de me? adhuc adorabor p totū mūdū. ubi ondit qd
de eo de? disposuerat sibi esse a deo idicātū. ¶ Scdo.
Allocut? est mīem: cū. n. mensam parādo semp pāibus
ipaz ipleret: interrogatus a mīe: cur tot pās appone-
ret. Rñdit. se hoc facere p elimosinis dādis paupib?:

eo q̄ p̄posuerat oī petenti p̄ deo elemosinās elargiri. ubi sui pectoris pietatē ad paupes declarauit. ¶ Tercio. Allocutus est socios seculares. Qui cū post cenā laute paratā p̄ ciuitatē iccedēdo uisitāt a dño : se firmasset in quodā loco tot⁹ alienat⁹ a sensib⁹ : ut se abinde nullo mō posset p̄ tūc mouere : interrogat⁹ ab ipsis qd cogitauerat : q̄ post ipsos nō abierat : forsitan inquit. uxore accipere cogitasti. rñdit : uer⁹ dixistis : q̄ nobiliore & ditiorē ac plēhā magis q̄ unū uideritis accipe cogitasti : ubi oñdit q̄ de religione q̄ fecit p̄ aliis celsiore. Deus eidē prius notitiā indidit. ¶ Quarto. Allocutus est uirum quendam sp̄ialem in legenda trium sociorū. Dum irer circa ecclesiā sancte Marie. btūs. F. plāgēdo & eiulādo alta uoce : Interrogatus a quodā uiro sp̄iali eū audiēte cur fletet. Respōdit. Plango passiōez dñi mei. Pro quo nō debere uerecundari alta uoce ire plorādo p̄ totū mūdū : ubi oñdit affectū quē ad crucifixū hēret adhuc in habitu exñs seculari. ¶ Quinto ep̄m Assisinatē allocutus est. Primo duz secularis adhuc ēēt. Cum enim ep̄o p̄ cōgitesus ēēt de btō. F. ob pecuniā quā ipse btūs. F. p̄iecerat in quādā fenestrā : sacerdote eaz nō audētē recipere : p̄ reparatiōe ecclesie scti Damiani. Ep̄us dixit btō. F. p̄ tuus turbatus est cōtra te : & scādalizatus : redde illi pecuniā quā hēs : q̄ qm forte est de iniuste acquisitis : nō uult de⁹ ut eroges eaz in op⁹ ecclesie. Hēs ergo fili fiducia in dño : & uiriliter age : nō liqz timere : q̄ ip̄e erit adiutor tuus : & pro ecclesie sue ope abundāter tibi necariā ministrabit. Rñdit btūs. F. Dñe nō tm pecuniā q̄ est de rebus suis uolo ei redde re gaudēti aio : sed et uestimēta : in quo uerbo btūs. F. uisibēdere cōtra terrena oñdit dei amore. ¶ Sexto patre suū carnalē allocutus est. Quādo coram ep̄o nō solum Iurī p̄ne hereditatis abrenūciauit : s3 uestimenta usqz ad semoralia reddēdo sibi dicēs : usqz nunc uocaui te p̄rem in terris. Amō secrete dicere possum. P̄ nē q̄ es in celis : ubi btūs. F. oñdit toto affectu mundanis abrenūciasse. ¶ Septimo latrones allocutus est. Interrogat⁹ in medio nemoris ab eis quis ēēt. Rñdit. p̄co sum magni regis : ubi se sp̄i cognouit a dño dirigi : ad uia dño p̄parandā in cordib⁹ fidelīū. ¶ Octauo tuus suos Assisinales allocutus est p̄ hedificatione ecclesie scti Damiani. petendo ab eis subsidium dī. Qui mihi dederit unū lapidē. unā mercedē. q̄ duos dederit : duas hēbit mercedes : qui tres : tres hēbit. Vbi oñdit nichil imeritū si fiat ad dei honorē apd eū eē. ¶ Nono. Frēs carnalē allocutus est. Qui tēpore magni algoris uidēs btū. F. male indutū : dixit uni socio suo ut ab ipso btō F. peteret sibi uēdi unā numatā de sudore suo. Cui respōdit btūs. F. Ego care uēdā Dño meo sudorē istum : ubi oñdit inextimabili mercede a Dño cōpensanduz : q̄q̄ ob sui reuerentiā supportat penurie & tribulationis. ¶ Decimo. Frēs Bernardū. Primo qñ de sero ho⁹ sp̄itatus cū eo : btū. F. uidit deuote orantē dicere. De⁹ meus & oīa. Ip̄e tunc dñs Bernardus. dixit btō. F. Si q̄s hēret a Dño suo multa uel pauca que tenuisset p̄ multos ānos : & nollet ea amplius retinere : qd de ipsis agere posset qd meli⁹ ēēt. Rñdit btūs. F. q̄ Dño suo deberet reddere a quo ea recepisset. Et cum dñs Ber-

nardus diceret oīa bona mea tēporalia uellez erogare amore dñi mei q̄ ea mihi cōtulit : & hoc cōsilio tuo. Btūs. F. rñdit q̄ hoc erat arduū : & iō a dño reqrēdū. Et cū ambo pexisset ad ecclesiā p̄ ofonē diuinū placitū postulātes. btō. F. lib. euāgeliorū ter apiēte : In p̄ma aptione occurrit illud. Si uis p̄fectus esse uade & uende &c. In scda. Nihil tuleritis i uia. In tertia. Qui uult post me uenire abneget &c. Inq̄ btūs. F. uade & p̄fice sicut audisti : ubi p3 btū. F. se in oib⁹ & suos uoluit se diuine uoluntati cōformare. Scdo allocutus est frēm Bernardū : qñ eidē mādauit ad cōterendā suā audaciā ut tē trāsiret de latere ad latus : ponēdo pedē sup guttur ipsi⁹ : de quo h̄r supra cōformitate. viii. in scda parte. Tercio frēm Bernardū allocutus ē btūs. F. ueniendo ad mortē bñdicēdo eū : ut habitū ē cōformitate. viii. Et sic in scda allocutiōe frīs Bernardi a btō. F. ip̄e btūs. F. sūmā patefecit sui cordis hūilitatē : sic & in tertia allocutiōe suā ad ip̄z patefecit beniuolā p̄nitatē & charitatē. ¶ Undecio. Frēs qñ pauci erāt allocutus est : eos cōfortādo & p̄dicēdo eos in breui mltiplicādos p̄ itroītum multorū ad ordinē. Ac ipsos informādo de regno dei abnegatiōe sui & corporis castigatiōe : p̄la docuit & dep̄mpsit. S3 scrib⁹ ad nūerū duodenariū iā p̄uētis : allocutus ē btūs. F. roborādo eos & denūciādo dñz p̄a p̄ se eis iclinaturū regulā approbādo. Post uero regule approbatiōe btūs. F. allocutus ē & alios. Primo docēdo eos orare dī. p̄ nē & adorante x̄pe ad oēs ecclesias tuas q̄ sunt in toto mūdo : q̄ p̄ scām crucē tuā redemisti mūdū. Scdo. Crucifixū semper meditari. Et hoc ponit q̄rta parte legēdo. Tercio. Quātr stātes & p̄ mūdū iccedētes deberēt iccedere & uersari : ut dcm ē supra cōformitate. ii. Quarto. Allocutus ē oñdēdo necitati corporis eē satisfaciēdū dī. Difficile ē p̄nitati sensu nō parere. parte q̄nta legēdo. ¶ Quinto dicēs frēm ueste multiplici nō uti : si flāma celestis desiderii otege reū iterius. parte q̄nta. Sexto. Mulierū cōfortia & colloq̄a dī. uirāda oīo : excepta cōfessiōis cā. parte q̄nta. Sed primo. Ocū sentinā oīum malorū efugiēdū a frē cēlebat : & laborib⁹ assiduis carnē eē domādā. Octauo. Si lentū obseruandū cauēdo ab ei uerbo ocioso : tāq̄ de ipo in die iudicii reddituri rōnē. ibidē. ix. Abstinētiā si fiat sine discretiōe nihil ualere. ibidē. x. Quātuz est hō in oculis dei : tm ē & non plus. parte sexta. Undecimo. Fugiēdā oīno laudē hūanā & neminē dī. eē laudādū : cui⁹ icert⁹ ē exit⁹. ibidē. xii. obie colla submittēda : ut pote sic faciēdo nullū tps trāsiret sine fructu & Luc. ibi dem. xiii. Subditum prelatum considerare nō debere : s3 illū rōnē cui⁹ est subiect⁹. ibidē. xiiii. Frēs minores uocari debere : ne maiores fieri p̄sumāt. ibidē. xv. Nō in curiis p̄latoz : s3 in locis frūm paup̄imis eē deo est magis acceptū. ibidē. xvi. Pauptatē sp̄alē uia esse salutis : q̄ uirt⁹ hoīem amīcū magis reddit x̄po. parte septima. Decio septimo. Sacre religiōis igressuz ab illo uerbo ichoādū euāgelii. Si uis p̄fect⁹ esse uade & uende oīa q̄ habes : & da pauperib⁹ &c. ibidē. Decimo octauo pecuniā seruis dei nō esse aliud q̄ diabolus & cōluber tortuosus. ibidē. Decimonono fratri minori ad uerecūdiā esse uidere paup̄iorē se. Vigesimo intētiōe

suā esse & fuisse q̄ nullus frater deberet h̄re nisi ue-
 simētū sicut regula cedit cū cingulo & femoralib⁹.
 in libro q̄ intitulat̄ speculū p̄fectionis. cap. ii. & iii. de
 paup̄tate. Vigesimo primo nihil deo acceptius aīarū
 salute : & q̄ magis trahit exēplo q̄ uerbo. parte. viii.
 Vigesimo secūdo in paupe quolibet xpm docebat fra-
 tres uidere & attendere neminē orēdo. ibidē. Vige-
 simo tertio orōnis grāz peroptādā a uiro religioso: q̄
 sine ipsa in dei seruitio p̄sperari nō credebatur. parte. x.
 Vigesimo quarto q̄ q̄ deus reuelat nō sunt palā faciē-
 da: nisi prout diuinus instinctus suggerit & salus ex-
 petit aliōz. ibidē. De multis aliis frēs gñāl̄ informa-
 uit: & q̄ p̄ caplā ponā ipsi⁹ uerba. Dimitto hāc partē
 ulterius p̄seq̄ & p̄missa posui succincte hac de causa.
 ¶ Duodecimo. Allocut⁹ ē bt̄s. F. Frēm Egidii⁹: ut di-
 cit legēda triū sociōz di. N̄ra religio similis ē piscato-
 ri q̄ mittit retia sua in aq̄ capiēs pisciū multitudinē co-
 piofam: & paruos in aq̄ reliquēs magnos eligit in uas-
 sa sua. Cui ordis dilatationē p̄dixit cū q̄ttuor frēs tūc
 & nō plures eēnt. Vice alia scūs Ff Egidii⁹ interrogauit
 bt̄m. F. si aliqd ē terribile in mūdo: qd̄ hō p̄ p̄ n̄ non
 posset sustinere. R̄ndit bt̄s. F. Diabolus est. Nullus
 eū respiciēdo posset sustinere p̄ mediū p̄ n̄: qn̄ statiz
 morerēt nisi dei subsidio iuuaret. Quod uerbum debe-
 ret quēlibet christicolā ad dimittendum opa diaboli
 aiare. ¶ Tertio decimo. Papā dñm Innocētiū terciū.
 Dum. n. ad ip̄m prexisset: ut sibi uitam euangelicam
 quā accepat cōfirmaret: & sūmo Pontifici ac Cardina-
 lib⁹ nimis appareret austerū. R̄ndit b. F. Nō ē formi-
 dādū q̄ fame pereāt eterni regis filii & heredes: q̄ ad
 imaginē regis xpi p̄ spūs sc̄ti uirtutē sunt de paup̄e
 m̄re nati: & ipsi p̄ spm̄ paup̄tatis sunt in religiōe pau-
 perula grādi. Nā si suis imitatorib⁹ xps regnū p̄mittit
 eternū: q̄to magis illa subministrabit q̄ cōiter largitur
 bonis & malis. Vbi b. F. oēm diffidētiā a cordib⁹ ab-
 iecit suorū filioz respectu tēporaliū p̄ uictu cōsequēdo
 rū: dñmō i dñz suū totū iactēt cogitatū. ¶ Quartode-
 cimo. Dñz papā Honorii dū regulā q̄ utimur sub bul-
 la ab eo obtinuit. p̄tectorēq̄ dñm Vgolinū hostienē.
 ep̄m a btō F. in p̄tectorē ordinis petitiū cōcessit. Ac in
 indulgētiā portūcule a btō F. ex parte dei petitiū dedit.
 Et demū uisō miraclo rosaz albarū & rubeaz de mē-
 se ianuarii: diē p̄ dicta indulgētiā determinauit. Et cū
 papa diceret q̄ sibi bullā uellet dare. R̄ndit bt̄s F. q̄
 nolebat aliāz chartā: nisi uerbū suū. Nam charta erat
 bt̄a Maria: notari⁹ xps: & testes sancti angeli. Quo i-
 uuit q̄ uerbo apostolico in factis aīe est standū firmi-
 ter & credēdū. ¶ Quintodecimo. Corp⁹ p̄priū alloqn̄
 do. Cū frēm Asinū appellabat dicēs. chorda ipsuz uer-
 berando fortissime. Frater Asine: sic te decet manere
 sic subire flagellū. si quo uis pergere: perge. Vbi oñdit
 corpus nostrū flagellis domandū: ne ad rationē sequē-
 dam exorbitet qñq̄. parte. v. ¶ Sextodecimo. Medi-
 cū alloquut⁹ est suadētē ut abstineret a lachrymis: si
 corporei uisus cecitatē uellet effugere dicēs respōdēs
 do. Non est frater medice ob amorē luminis quod cō-
 mune habem⁹ cū muscis: uisitatio lucis eterne repel-
 lenda uel modica: q̄ nō spūs p̄pter carnē: s̄z caro pro-

pter spm̄ bñficiū lucis accepit. parte. v. Vbi inuit ho-
 minē deo deditū malle debere lumen corporeū amitte-
 re q̄ intuitū mētalē offendere in aliquo quo de⁹ ipsa
 spūs deuotiōe uidet. ¶ Decimoseptimo. Fertū dum a
 medico in eius carne ignitū p̄fundari deberet di. Mi-
 frater ignis esto mihi in hoc p̄pitius esto curialis pre-
 cor dñm meū q̄ te creauit: ut tuū mihi calorē tēperet:
 quo suauiter urentē ualeā sustinere. Quod & fecit. Vbi
 bt̄s F. oñdit creaturā creatori diuino famulari: ip̄erio
 etiā sui p̄fecti cultoris. ¶ Decimooctauo. Sociū allo-
 quutus est. & hoc multipl̄. Primo oñdēdo iniuriis de-
 lectari socio ut sibi diceret iniungēdo. Secūdo statuz
 ueri humilis pandēdo. u. corporis mortui. Tertio se-
 eidē maximū peccatorū asserēdo. Quarto ut demōes
 discederēt a ciuitate arrectū ip̄erādo. Quinto q̄ nō cō-
 uersarent libētē cū magnatib⁹ informādo. hec habē-
 tur parte. vi. legēde. Sexto hostis deceptionē in bur-
 sa pecuniā p̄tendētē demonstrādo. parte. vii. legēde. Se-
 ptimo paup̄tatis speculū plus debet esse frater mior
 q̄ aliq̄s paup̄ de mūdo. ibidē. Octauo dāda lunt q̄ h̄z
 frater: si qñ inuenit se paup̄iorez: q̄ sibi sunt. nō data:
 s̄z mutuata. ibidē. Nono p̄missa cuiusq̄z sunt obseruā-
 da si adsit facultas exēplo qñ orauit p̄ abbate sancti
 Iustini. x. parte legēde. Decimo eidē pandendo casuz
 xpianoz: si auderēt cū saracenis dimicare: ut dicit. xi.
 pars legēde. Vndecimo se pre aliis penitentiā exerce-
 re debere: utpote datū in exemplū fratrib⁹ a xpo &
 aliis declarādo. ut dicit in speculo p̄fectionis. ca. ii. de
 p̄fectiōe paup̄tatis. ca. xvi. Duodecimo docuit sociū
 ut paup̄erē uestiret: nudos remanere nō esse uerecun-
 dum. ibidē de p̄fectione charitatis ad p̄ximū. cap. iii.
 Tertiodecimo furtū dicēs esse si frater minor paup̄io
 rem se inueniēdo nō statim de mantello uel tunica si
 posset eidē nō subueniret. Quartodecimo in paup̄e
 quolibet xpm representari dicebat: q̄ nostrā paup̄tatē
 assumpsit & infirmitatē. ut habet ibidē ca. xi. & in le-
 genda maiori. parte. vii. Socios ēt alloquutus est. par-
 te. vi. legēde dicēs suo exēplo cuiuslibet esse obediē-
 dum: q̄ ipse erat ita parat⁹ nouicio obedire: sicut di-
 scretissimo & antiquissimo fratri. ¶ Decimonono. Allo-
 quutus est dñm Vgonē: quē alii dicūt Vgolinū Cardi-
 nalē hostienē. & postmodū papā Gregoriū. ix. & hunc
 alloquutus est bt̄s F. Primo r̄ndēdo ipsi dño dicentū
 sibi q̄ nolebat q̄ ipse bt̄s F. ad franciā iret. Cui b. F.
 Dñe: magna uerecūdiā est mihi cū miseriz frēs meos
 ad remotas puincias: si ego remāsero in istis puinciis
 & nō ero particeps tribulationū quas ipsi p̄pter deuz
 sunt passuri: ubi b. F. oñdit q̄ platus in laborib⁹ sub-
 ditoz p̄ participationē debet esse cōformis. Et cū dñs
 Cardinalis diceret. Cur misisti frēs tuos tam longe ad
 moriēdū fame: & ad tribulatiōes aliās sustinēdas. Re-
 spōdit b. F. cū magno seruore. Dñe: putatis uos q̄ do-
 minus solūmō p̄pter istas puincias miserit frēs: dico
 uobis in ueritate q̄ dñs elegit & frēs misit p̄pter p̄fe-
 ctū & salutē aīarū oīuz hominū hui⁹ mūdi: & nō solū
 in terris fidelīū: s̄z in terris ifidelīū recipientē: & multas
 aīas lucrabunt. ubi b. F. ad qd̄ de⁹ ipsum miserit cū su-
 is exp̄ssit: & se habuisse noticiā de sēpdis p̄ frēs cla-

re deprompsit. Secundo cum ipse dominus hostien. submissio-
ne frum diceret beatus F. quod sequeretur filia frum sapietia: &
se ab eis aliquando duci promitteret: beatus F. nihil sibi respon-
dens: sed accipiens eum per manum duxit ad fratres in caplo con-
gregatos: & sic loquutus est ipse beatus F. fratribus: in ser-
uore & uirtute spiritus sancti. Fratres mei fratres mei: de uo-
cauit me per uiam simplicitatis & humilitatis: & hac uia
condidit mihi in ueritate per me & per illis qui uoluit mihi
credere & me imitari. Et ideo nolo quod noietis mihi ali-
quam regulam neque sancti Bernardi neque sancti Bernardi
nec aliquam aliam formam uiuendi: propter illam quam mihi est onsa a
domino misericorditer & donata. Et dixit mihi quod uolebat
me esse unum magni fatu in hoc mundo: & noluit nos
ducere per aliam uiam quam per istam sciam. Sed per istam sciam & sapi-
entiam de uos confundet. Et ego confido in castaldis domini
i. demonibus quod per ipsos puniet uos dominus: & adhuc re-
dibitis ad uiam statum cum uitupio uero uelitis nolitis. Tunc
Cardinalis obstupuit ualde. & nihil respondit. & omnes fratres
timere ualde: ubi beatus F. expressit modum uiuendi frum: &
quod de ultimo faciet fratribus male in hoc ordine uiue-
ntibus. tertio respondit dicto. D. Cardinali dicens ipsi beato
F. ut dicit. vi. pars legende si sibi placeret quod fratres sui ad
ecclesiasticas promouerent dignitates. Cui beatus F. respondit. d.
Domine: maiores ideo uocati sunt fratres mei: ut maiores fie-
ri non presumant. Si uultis: inquit: ut faciant fructum in eccle-
sia dei: tenere ipsos & seruare in statu uocationis eo-
rum: & ad promotiones ecclesiasticas nullatenus ascendere per-
mittatis: ubi beatus F. docuit quod in humilitate est statum ueri
fratris minoris. Quarto locus est dicto domino hostien.
ut habet in. vii. parte legende. Cum. n. comestur? beatus F.
in eius hospitio per elemosinam prius edo frustra panis ac-
quisiti ad mensam domini Cardinalis detulisset: & Cardinalis
dixisset beato F. quod sic faciendo suo derogasset honori. Res-
pondit beatus F. Magnam mihi domine uobis honorem exhibui: dum
maioris domini honorauit. & de hoc dices ista conformita-
te. xvi. ubi ostendit fratrem minorem per elemosinam libenter de-
bere uelire: dominus Iesum christum pauperem in hoc mundo
imitando. Fuit et alioque hunc dominum hostien. cum uoluit
esse frater minor. ut dictum est supra conformitate. ix. par-
te. ii. Vigesimo. Fratrem Pacificum est alloquutus. Cum. n.
idem frater orasset in ecclesia beati Petri de bouario iux-
ta castrum treuii: & posset in extram eadem esset reuelatum se-
des luciferi humiliter seruari Francisco. uolens post uisio-
nem humilitatem beati F. expiri: dixit querendo ab eo quod de
seipso sentiret. Cui beatus F. uideor mihi ait maximus
peritor. Et cum frater Pacificus diceret quod salua conscientia
hoc dicere nec sentire posset. Respondit. Si quicunque scele-
ratum hominem tanta fuisset christus misericordia persequutus:
arbitror sane quod multo plus quam ego deo grator eum. par-
te. vi. legende. ubi ostendit dicto fratri se in uera humili-
tate esse fundatum. Vigesimo primo. Alloquitur est beatus F.
fratres Leonem. Massum. Ruffinum. Ricerium. & Peregrinum: &
qua alloquutione habes supra conformitate. viii. a tribus
primis in tractatu de puincia sancti F. De duobus aliis
in tractatu de puincia marchie. Vigesimo secundo.
alloquitur est beata Clara: qua alloquutione omnibus munda-
nis ipsa abrenunciavit. putat ei dicit legenda. Xpo spon-
so per omnia se iungendo. Eandem beatus F. alloquitur est iuxta fi-

ne. & hoc per internuntium: mittendo eidem quod ipsius una cum
sororibus uiderent ad eorum gaudium & consolationem. Sicque
factum est quod post mortem beati F. corpus eius deductum est ad
sanctum Damianum. & sic ipsa cum sororibus cum magna de-
uotione & gaudium eum uiderunt. Vigesimo tertio. Allo-
quitur est episcopus in mole. parte. vi. legende. Petendo ut eum ipsi
licentia populo ipsi predicare liceret. quod accedere noluit. Ad
quem secundo beatus F. ingressus quod uellet iterato requirere hu-
militer respondendo: inquit. Domine: si per filium uno pepulerit ostio:
alio sibi reintroduit. Cui episcopus ipsius amplexando. Tu
& omnes fratres tui de cetero in epistatu meo generali mea licen-
tia predicetis: quod hoc humilitas sancta promeruit. Quo cla-
rescit de humilitate Francisci exemplum spiritale. Vigesimo
quarto. Fratrem Siluestrum cum quo dum aretium puenisset: & to-
tam ciuitatem plenam demonibus beatus ipse Franciscus uideret
& populum ad mutua nece incedentes: eidem fratri Silue-
stro dixit. Vade ante portam ciuitatis: & ex parte oportet
tis dei demonibus in uirtute sancte obediencie percipere ut
exeat festinater. Quod ille faciens ad pacem demonibus
effugatis ciuitas ipsa statim rediit. Vbi clariuit quantum uale-
ret beatus F. iperius ad arcendum demonum infirmitatem. hec
hincur parte. vi. legende. Vigesimo quinto. Viginti quon-
dam de marchia est alloquitur: quod frater minor esse uole-
bat: cui cum diceret uerbum euangelicum: quod uideret omnia: &
pauperibus daret: & sic eum ad ordinem reciperet. Ille uero
parentibus sua distribuisset: & nihil pauperibus a beato F. sub
hac alloquutione repulsus est. Vade uiam tuam frater mihi
ca: quoniam nondum existi de domo tua & de cognatione. Cor-
sanguineis tuis tua dedisti & defraudasti pauperes: di-
gnus non es iungi pauperibus sanctis. Incepisti a carne tua
nosus fundamentum: spirituali fabrica collocasti. Vbi appa-
ret quod seuerus fuit in recipiendo ad ordinem fratres
expropriatos. ut secundum euangelium docet. habent hec par-
te. vii. legende. Vigesimo sexto. Alloquitur est fratrem
Petrum cathani suum uicarium. Qui cum fieri fecisset in loco
sancte Marie de portuicula parua domum ad officium di-
cendum: & quiescendum ob frum multitudinem illuc accen-
dentium: eidem beatus F. dixit. Frater: locus iste est forma & ex-
emplum totius religionis. Et ideo potius uolo quod fratres huius
ei tollerent tribulationes & incommoda dei amore: & alii
fratres qui huc ueniunt reportent bonum exemplum pauperum
tatis ad loca sua: quod si isti habent consolationes suas plenarie:
& alii sumerent exemplum edificandi in locis suis di-
centes. In loco sancte Marie de portuicula: quod est primum
ordinis locus: sunt talia & tanta edificia: bene etiam possumus
mus & nos edificare in locis nostris. hoc habet in speculo per-
fectionis de paupertate. ii. ca. ubi per beatus F. habitacula
humilia dilexerit & locum sancte Marie prefatum. Vice alia
dictum suum uicarium dum peteret ab ipso beatus F. licentiam quod bo-
na intratum ordinem aliquid posset seruare: ut fratribus de
eisdem posset prouideri ad locum sancte marie accedens
tum alloquitur est dictum. Absit: inquit: a nobis frater charissime
me ut per quouis hominem ipse agam? in regulam: malo te al-
tra paupertatis uotum & obseruationem euangelii aliquid uel
modicum attentare. Grati. n. habebit uirgo beata sancti
euangelii perfectione seruato consilio suo altare de regni gloria
ri uelito filium sui promissum consilium premiti. Que dicto

Exemplum
notabile

oñdit affectū ad paupertatis obseruatiā: & parere diu-
nis oñsiliis q̄tū placeat sc̄tis. hoc h̄f parte. vii. legēde.
Hūc eūdē alloquit̄ est: ut fr̄z ab alio ifamatū si iue-
niet culpabilē puniret: sin̄ at: inq̄t: surge surge: discute
diligētē. Et si accusatū fr̄z inocētē reperis: accusantē
dura correctiōe cūctis redde notabilē: ubi sibi displic-
ere sūmope oñdit uiciū detractiōis. vñiū h̄ in parte
viii. legēde. ¶ Vigesimo septio. Nūcios afflinates. q̄
cū eū de nueria afflitiū reducerēt: & i uilla q̄ Satria
nū d̄r: uellēt p pecūia corpis necaria emere: nec iueni-
rēt. b. F. alloquit̄ ē di. lō nihil iuenistis: q̄ plus i mu-
scis ur̄is q̄ i deo oñditis. Muscas denarios uocauit. s̄z
reuertimini inq̄t: p domos q̄s circuistis: & dei amorez
offerentes p p̄cio: humilr̄ elemosinā postulare. Quod
& faciētes iueniēt plā p dei amore q̄ p denariis: ubi
oñdit de? q̄tū fac̄ d̄ se oñdētib? & q̄ p̄mpt? erat iple
re Frāncisci p̄m̄suz. h̄ h̄f pte. vii. legēde. ¶ Vigesimo
octauo. Sitiētē q̄nā: cui? uehebat asello: cū sitis estu-
aret ardore: ac diceret. Heu morior siti: nisi poculi ali-
cui? bñficiū refociler. b. F. alloquit̄ ē di. oñone p̄m̄s
sa. Festina ad petrā: & illic aquā uiuā iuenies: quā tibi
hac hora m̄ericorditer xp̄s bibēdā d̄ lapide pduxit.
Sic & fec̄. Vbi uidē clemētiā b̄i F. & oñscēsiōnez ad
Frānciscū miseratiōis diuine. h̄f parte. vii. legēde. ¶ Vi-
gesimonono. Dātes bonū exēplū: & oppositū ēt pagē-
tes alloquit̄ ē. Prios bñdictiōis m̄ultiplicis accumulā-
do eloquiis. Sc̄dos uero maledictiōez eis imp̄cādo d.
A te sc̄tissime dñe & a tota celesti curia: & a me par-
uulo tuo sint illi fr̄es maledicti: q̄ suo malo exēplo cō-
fundūt & destruūt q̄ p sc̄tōs fr̄es hui? ordis edificasti
& edificare nō cessas. Quā maledictiōe oñdit b. F. se-
zelū maximū habuisse ad suū ordinē: & q̄ formidādū
sit ei? maledictionē incurrere: q̄ data est tata delibera-
tiōe: & nō sine diuina uolūtate: q̄re credēdū ē a deo eē
sic sancitū i celo qd̄ a b. F. sic est platū i mūdo. ¶ Tri-
gesimo. Alloquit̄ est b. F. aues. i. viii. parte legēde. dū
cantu auiclar̄z icitat? esset i paludib? uenetiāz: dice-
retq̄ ad sociū. Sorores aues laudāt creatorē suū: nos
i mediū eaz eūtes laudes & horas canōicas dñō dēa-
tem? s̄z q̄ p̄pter eaz garritū i dicendo horas mutuo
se intelligere n̄ poterāt. Dixit b. F. ad aues. Sorores a-
ues a cātu cessate: dōec deo laudes debitas p̄soluam?
& ipe statū tacuerit. S̄z oñō expleto data cātādū iterato
licentia: cātū suū more solito resūpserit. Itē i. xii. parte
legēde. Inuēiēdo iuxta beuanū auiū m̄ltitudinē p̄mo
salutauit: dein alloquit̄ eas dixit. Fr̄es mei uolucres
m̄ltū debetis laudare deū creatorē ur̄z: q̄ plumis uos
iduit & penas uob tribuit ad uolādū: puritatē cessit
aeris: & sine ur̄a sollicitudine uos pascit & gubernat:
ubi oñdit se totū affectū ad oñditorē oīuz sp̄ habuisse
ad quez laudādū sic creaturas iducebat: n̄ solū p̄ditas
tōne: s̄z ēt carētes. ¶ Trigesimo p̄mo. Demōes allo-
quit̄ est. parte. x. legēde. Dū i oñone a diabolo ptur-
bare aliquñ: dixit ad dñmōes. Facite i me qcqd̄ ualetis
maligni spūs & falaces. Ex pte dei oipotētis dico uo-
bis: ut exerceatis circa corp? meū qcqd̄ uob datū fue-
rit a dño n̄ro Iesu xp̄o: qm̄ parat? sū ad oia sustinēda.
Cū. n. maior inimic? sit corp? meū q̄ habeā: uindicabi-

tis me d̄ inimico meo & aduersario pessimo. Quā cō-
statiā n̄ ferētes dñmōes: uicti abscedebāt. Et q̄ sic eos
uic singlari certamie: dñm̄ solo uerbo effugauit. ut dic̄
vi. ps legēde & xii. ¶ Trigesimo sc̄do. allocut? ē b. F.
soldanū babilōie. Et q̄ d̄ illa allocutiōe d̄ cet̄ plene in-
fra oñformitate. xxxviii. Iō ad pñs dimitto. d̄ allocutio
ne soldani a b. F. h̄f i. ix. pte legēde. ¶ Trigesimoter-
tio. allocut? ē b. F. sibi familiares. x. pte legēde infor-
mās eos qm̄ se debēt h̄fe dū i oñone uisitāt q̄s a dño
di. Quādo seru? dei orās uisitāt diuinit? dicere debz.
Istā oñsolationēz mihi p̄ctōri & idigno de celo misisti
dñe: & ego ipsaz tue comitto custodie: q̄ thesauri tui
me sentio eē latronē. Cū at ab oñone reuertit: sic d̄z se
p̄ctōrē & paupculū oñdere: ac si nllāz sit gr̄az oñsecu-
tus: quo oñdit q̄ p hūilitatē qd̄ dat nob a dño ab ip-
so oñseruat. ¶ Trigesimo q̄rto. abbatē sci Iustini d̄ pu-
sio. pte. x. legēde. Cū. n. se b̄rō F. ut p se oraret: recōmē-
dastz. b. F. allocut? ē di. Orabo libētē. qd̄ & fec̄ statū.
Et tūc abbas i excessu mētis effect? isolitū calorē sen-
sit atq̄z dulcedinē: ubi b. F. exp̄ssit suis p̄cib? aures ad
eē diuinas. ¶ Trigesimo q̄nto. ad distinctōes fr̄es b. F.
uerba spūalia sue direxit locutiōis. ad fr̄z qndā n̄ orā-
tē nec laborātē nec uolētē ire p elemosina: s̄z bñ cōe-
dētē. b. F. dixit. Vade uiā tuā Fr̄ musca: qm̄ uis come-
dere laborez frūz tuoz: & eē ociosus in ope dei. & sic
emisit eū. Aliū quē docuerat icedēdo p uiā ut diceret.
Dñs det tibi pacē. Et cū nōnulli de hac salutatiōe tur-
bare. b. F. i formauit di. Dimitte illos dicere: q̄ n̄ p̄ci-
piūt q̄ dei sūt. Et nolī ide uerecūdari: qm̄ adhuc modi-
cū & m̄ltū nobiles & p̄ncipes h̄ mūdi de hac saluta-
tiōe tibi & aliis fratrib? reuerentiā exhibebūt. Quēdā
aliū iterrogātē b̄m F. cur sic fr̄es a sua cura reiceret:
alloq̄ndo sic r̄ndit. Fili mi: ego fr̄es sic diligo sic possū:
s̄z si mea seq̄rent uestigia: ipos utiq̄z plus amare: nec
me illis redderē alienū. S̄z sūt qdā de nūero p̄latoz: q̄
ad alia trahūt cos pponētes illis antiquoz exēpla &
paḡ mea mōita reputātes. s̄z qd̄ & q̄l̄r̄ ipi agāt nūc: in
fine clari? appebit. Alteri fratri dicētī sibi. Cur n̄ corri-
gebat defect? q̄ fiebāt i ordine. R̄ndit b. F. di. Dñs ia-
dulgeat tibi Fr̄: qm̄ uis eē mihi oñtrari? & aduersari?
atq̄z me iplicare i his q̄ n̄ p̄tinēt ad oñm̄ meū. quous
q̄z. n. habui p̄latiōis oñm̄ fr̄es: & ipi p̄māse i uoca-
tiōe & p̄fessiōe sua: s̄z a p̄ncipio mee ouerfisiōis sp̄ isr̄
m? fueriz: cū pua mea sollicitudine satisfaciebā eis exē-
plis & p̄dicatiōib?. S̄z postq̄ oñsideraui q̄ dñs m̄ltipli-
cauit nūez frūz: & ipi p̄ tepiditatē & iopia spūs ic̄i-
piebāt d̄clinare a uia recta & secura: p quā oñsueuē-
ambulare: & p āp̄liorē uiā q̄ duc̄ ad mortē icedētes n̄
attēdebāt uocationē & p̄fessionē suā & bonū exēplū:
nec uolebāt dimittere iter p̄c̄losū & mortifex qd̄ ce-
perāt p̄ p̄dicatiōez & adinōitiōez meā & exēplū meū
qd̄ ill̄ oñtinue oñdebāt: iō recōmēdaui ordis p̄latiōez &
regimē dñō & ministris. un̄ l̄z tpe quo renūciaui oñō
frūz excusare me corā fratrib? i caplō gñali: q̄ p̄ in-
firmitates meas curā de ipis h̄fe n̄ poterā: tñ si sc̄dm
uolūtātē meā fr̄es uellēt ambulare nūc p̄ ipoz oñsolō-
nē & utilitatē nollē q̄ aliū ministz h̄fent: nisi me usq̄z
ad diē mortis mee. si. n. fidel̄ & bon? subdit? uolūtātē

Nota uer-
ba. b. p̄ris.

Plati sui cognoscit & obseruat: puā sollicitudinē oꝝ plati hñe d' ipo: imo tm̄ gauderē d' bōitate frūz pp̄ lucrū ip̄oꝝ & meū: q' si iacerē i lecto iſm? n̄ me pigeret satisfacere eis: q' offm̄ meū. i. platiōis est spūale tm̄. uꝝ. dñari uiciis: & ip̄a spūalē corrigere & emēdare. postq̄ at ip̄a emēdare & corrigere p̄dicatiōe admōitiōe & exēplo n̄ possū nolo carnifex fieri ad puniēdū & flagellādū: sic sūt p̄ates h? seclī. Verūtñ usq; ad diē mortis mee n̄ cessabo saltē exēplo & bōa opōne docere frēs ambulare p̄ uia quā mihi dñs oñdit: quā & ego iā do cui & oñdi eis uerbo & exēplo ut sint iexcusabiles corā dño: & ego n̄ teneor d' ip̄is ulterius corā dño redderē rōne: ubi oñdit b. F. qd agēdū sit: & p̄fertim i h tpe ut bono exēplo doceat frēs: & de correctiōe si n̄ ē plat? se nullus iñtromittat. Aliū frēm iuuenē cū iñterrogasset b. F. ut dic. ii. ps legēde: q̄lī soci? atiqu? se circa ipsū hūiſſi i uia: q' eidē scādala plā fecerat: & iuuenis rñde ret Satis bñ. b. F. dixit. Cane fr̄ ne sub hūilitatis spē mētiaris. Scio. n. scio: s; expecta modicū & uideb. ubi oñdit pp̄ alie? excusationē mēdatiō n̄ utēdū eē a quo q̄. Quēdā aliū frēz: ut dic. xiii. ps legēde: q' uidebat b. F. uariis iſm̄itatis? āgustari: dixit sibi. Roga deū p̄ ut mīti? tecū agat. alloq̄ndo sibi. Rñdit. nisi nōscē i te simplicē puritatē: tuū ex nūc abhorrerē ofortū: q' ausus fueris circa me diuina iudicia rēphēſibilia iudicare. ubi oñdit uiz deo deditū i cūctis uolūtatī diuine se cōformādū. P̄es alios frēs allocut? est p̄ticulr & docuit sua locutiōe. ¶ Trigesimosexto. Ep̄m iteranēſez allocut? est b. F. Qui eps p? p̄dicatiōne factā a b. F. pp̄lo suo dixit. q' tenebat deū diligere laudare & honorare & cauere a p̄etis: q' p̄ paupē uilē & d̄spectū eos illuſtrauerat. s. p. b. F. Cui b. F. se ad pedes ei? p̄iciēdo dī. In ueritate dico uob dñe ep̄e: nlls hō unq̄ fecit mihi tā tū honorē i h sclo: q̄tū fecistis mihi uos hodie. Nā alii hoies dñt mihi. Iste ē sc̄t̄s hō: attribuētes mihi gl̄iaz & sc̄itate: & n̄ deo, s; uos tāq̄ discret? sepallis p̄ciosū a uili. ubi oñdit b. F. nihil sibi uelle attribui d' sc̄itate: s; totū deo: q' eā dat hoib?. ¶ Trigesimoseptimo. Magist̄ i theologia senis allocut? est: Dū iñterrogasset eū quō itellr̄ illud Eze. Si n̄ ānūciaueris ip̄io ipietate suā: sanguinē ei? d' māu tua req̄rā. Rñdēdo b. F. ait. Si uer bñ d; gñalr̄ itellr̄: ego talr̄ accipio ip̄m. q' seru? dei sic d; uita & exēplo i seip̄o ardere & fulgere: ut luce exēpli & ligua scē ouerlatōis oēs ip̄ios rēphēdat. Sic inq̄ iplēdor uite ei? & odor fame ip̄i? ānūciabit oib? iniquitates suas. Vñ p; q̄tuz uir religiosus d; exēplo & uita nitere: c? oppositū faciēs ad scādālū cū sit p̄xiōz diuinitate: c? euadit iudiciū ultiois. ¶ Trigesimooctauo. Allocut? ē b. F. militē apud zelanū: ut dic. ii. ps legēde: qui ip̄z ad prādiū iuitauerat. Cui b. F. mortē statī futurā p̄dixit: ut ofiteret admōuit: & se ad mortē q̄tū possz dīpōeret suscipiēdā. Que oia fēta sūt ut b. F. locut? fuerat. ¶ Trigesimonono. Quēdā otractū noie gedeonē allocut? ē: ut dic sc̄da ps legēde: apud reate: quē signo crucis s; ip̄z sc̄tō libauit dicēs eū duriora seu d̄teriora passurum si ad uomitū rediret. Et sic euenit eidem: cū ad uomitū luxurie recuruat? fuissz: subita ē morte op̄ssus. ¶ Quadragesimo. Vigz cuiusdā m̄leris: q' uxore

n̄ p̄mittebat deo ut uolebat seruire b. F. p̄ ip̄az uxorez allocut? ē di. nūc tps eē mie: postmodū uero eq̄tatis. Quo uerbo audito n̄ solū uxore deo p̄misit libe uacare: s; & ipse oflīr deo seruiuit. ¶ Quadragesimop̄mo. Frēz Leonardū d' assisio allocut? ē cū cordis ei? audisset archana: ut dic. xi. ps legēde: di. Nō ff̄ ouēit ut ego eq̄tē: tu uenias pedes. q' nobilior & potētior me i sclo fuisti. qd ff̄ ut audiuit sic eē asseruit: & uēiā ab ipo hūmīlī req̄siuit. ¶ Quadragesimosc̄do. Dñm Bōauētūrā d' senis allocut? ē oñdēs ei q̄lī loca frūz deberēt edifiari. d' q̄ allocutiōe: q' dī oformitate. xvi. ad p̄ns h̄ o mittit. ¶ Quadragesimotertio. Allocut? ē qndā mīst̄z q' m̄ltos libros hñs d' ofcia b. F. tenere uolebat. Cui b. F. dixit. Fr̄: nec uolo nec debeo nec possū uenire cōtra ofciāz meā & p̄fessionē sci euāgelii qd p̄fessi sumus. Vos uultis uideri ab hoib? obseruatores sci euāgelii: opib? at uultis hñe locos: ubi b. F. oñdit m̄ltōz librōrū detētiōne i frē miore n̄ eē tutū: s; p̄petarē arguere cōtra regulā spālē. ¶ Quadragesimoq̄rto. Allocut? ē b. F. b. dñicū: q' cū b. dñic? diceret b. F. Vellē fr̄ Frācisce unā religionē fieri tuā & meā: & nos i eccl'a uiuere p̄ari forma. Rñdit b. F. diuine eē uolūtatīs distinctos ordines p̄ ip̄os ordiari: ut si alicui dux uideret ordinē unū iñtroire ad aliū possz accedere & tali mō de? n̄ p̄deret aīas fideliū: s; lucraret. ¶ Quadragesimoḡnto. Allocut? ē b. F. nobiles d' pusio: q' ei? p̄dicatiōne astiludēdo pturbabāt: q' b? b. F. dixit. Dñs exaltauit uos sup uiciā nos uos: pp̄ qd ide magis deberetis recognosceſ crea torē uꝝ: hūiliādo uos n̄ tm̄ ip̄i dō: s; et uicinis uꝝ. s; eleuatū ē cor uꝝ i supbia. pñ dico uob q' nisi cito ad deū ouerſi fueritis satisfaciētes illis quos offēdistis: do min? q' nihil reliq̄t iultū ad maiore uictiā & p̄uitiōez uꝝaz & iproperiū faciet uos ofurgere unū cōtra aliū: & mota seditione & intestino bello tātā tribulationē p̄atiemini q̄tā uꝝi uicini uob iſerre n̄ possēt. & sic euenit i breui. Nā pplares expellerēt nobiles: & mutuo se uindicaſt d' seip̄is. ¶ Quadragesimosexto. Allocut? ē b. F. gñalē mīst̄z. P̄rio describēdo ip̄z q̄lis debeat eē: de quo i subditis caplīs fiet d' h capl; spālē. Sc̄do eidē lītē rā dirigēdo: q' icipit. Fr̄i. N. mīstro. Dñs te bñdicat. i q̄ eplā b. F. iduc eū. p̄mo ad p̄ferēdū triblātiōes & p̄ciētā hñdā: ubi dī. q' si frēs eū uerberēt d; hñep grā: & ita iqt uelis & n̄ aliud. sc̄do ad dilectiōez ip̄z p̄ſeq̄ntiū dī. Dilige eos q' ista faciūt tibi: & n̄ uelis aliud d' eis nisi q̄tū. D. dederit tibi. & i h dilige eos ut uelis q' sint meliores xp̄iani. Tertio ut peccatib? srib? mīaz dōet & offerat dī. Et i h uolo cognosceſ si diligis deū: & me seruū suū & tuū si feceris istud. s. q' n̄ sit aliq; ff̄ i mīscōdo q' peccauerit q̄tūcūq; potuerit peccare q' p̄ q̄ uide rit oculos tuos q' recedat sine mīa tua: si q̄rit tuā mīaz: & si n̄ q̄reret mīaz: tu q̄ras ab eo si uult eā. Et si mīles postea apperet corā ocul' tuis: dilige eū plusq̄ me: ad h̄ ut trahas eū ad dñz: & sp̄ miserearis talib?. quarto q' frēs peccatib? n̄ i gerāt uerecūdiā: s; opatiant eis dē: & bñ tractēt. Et oēs frēs q' scirēt eū peccasse nō faciant ei uerecūdiā neq; d̄tractiōez: s; magnā mīaz hēant cir ca ip̄z: & teneāt mītū p̄uatū p̄ctm̄ fr̄is sui: q' n̄ ē opus sanis medic?. quinto q' p̄nia peccatib? h̄ sit sola. Vade

De mīscōdo cōdia p̄ carib? gēda.

& noli apli? peccare. ¶ Quadagesimoseptio. Caplm
gñale allocut? ē: cui talē lřaz sic ĩcipiētē trāsmisit. Re
uerēdis & mltū diligēdis frīb? uniuersis &c. ubi b. F.
monet pmo ut dei noi cū audiēt reuerētia exhibeat di.
Nomē dñi audiētes adorete eū cū tiore & reuerētia p
ni i terra. scđo oñdit frēs miores iō directos a deo ut
p eos mūdus cognoscat ipz solū esse altissimū deū dī.
qm iō misit uos in uniuerso mūdo ut uerbo & ope de
tis testimoniū uoci ei? & faciatis oēs scire qm n ē altis
sim? pter ipz. tertio qpmisest hortat eos pseuerāter p
ficere di. In disciplina & scā obia pseuerate: & qpmisi
stis ei bono & firmo pposito adiplete. qrtō cū efficacia
iduc frēs ad reuerētia corpis & sāguis dñi dī. Depcor
itaqz oēs frēs &c. d h diceit statū lřa i ca. i. qnto sacer
dotes mōet ut purissimi ptraētēt h sacm: & cū reuerē
tia. & uita & exēplo sint p aliis hoib? singules: sic dī
gnitate existūt di. Rogo ēt i dño oēs frēs meos sacer
dotes &c. diceit ibidē. sexto dignitatē oñdit dei & hu
militatē i h sacro otēti di. Tot? hō pauēat &c. diceit i
pfato. c. i. septio oñdit q misit i ouētib? n mltiplicēt:
s; una sola dicat di. Mōeo pterea & exhortor i dño ut
i locis i qb? morāt frēs una tm missa celebret i die. Si
i loco fuerit ples sacerdotēs: sit p amorē charita
tis alter otē? audita celebratōe alteri? sacerdotis. oc
tauo q uerba diuina i terra repta loco congruo ponāt &
decēti di. Propterea mōeo frēs meos: & i xpo oforto
qten? ubicūqz iuenērūt uerba diuina scripta sic pnt ue
nerēt: & qtu ad eos spectat si n bñ iposita ul ihōeste
lacerēt i loco aliquo dispā colligāt et rponāt ea: hono
rātes i sermōib?. D. q locut? ē. nono se accusat corā mī
stro & ca. gñali i mltis offēdisse: et ueniā petit d. In mī
tis offēdi mea graui cīpa: & spāl? q regulā quā dñō p
misi n obseruauī: nec offm dixi sic reglā pcpit siue ne
gligētia siue ifirmitatis mee occasiōe: siue q ignorans
sū & idiota. dcimo iduc frēs ad obseruatiā regle: & ad
dicēdū diuinū offm cū dñotiōe di. Per oia oro sic pos
sū gñalē mistg ut faciat regulā ab oib? uiolabilr ob
seruari: & cū dicat diuinū offm cū dñotiōe corā deo:
n attēdetes melodiā uocis: s; cōsonātiā mētis. iudécimo
se regulā & statuta ordīs seruare pmittit di. Ego h p
mitto firmiter custodire. & q n seruāt pdcā: iqt ipe: nō
teneo ipos catholicos nec frēs miores: nec uolo eos ui
deri nec eis loq dōec pniāz egerit. xii. & ultio rogat b.
F. q gñal? mīster: custodes: & guardiani? faciāt otēta i
hac lřa ab oib? obseruari. & custodiāt lřaz & seruēt ut
nūq pda? & rponāt eā studiose. ¶ Quadagesimooct
tauo. allocut? ē b. F. sua lřa oēs fideles xpianos. & ĩci
pit. Vniuersis xpianis: religiosis: clīcis: laicis: masculis
& feis oib? q hitāt i uniuerso mūdo &c. i q eplā b. F.
pmo pādīt suā pfūdisimā hūilitatē se eoz seruū dicēs
& subditū: patū oib? exhibet obsequiū cū reuerētia. ii.
oñdit uerā ad oēs charitatē di. q cū ipe sit seru? oīuz:
tenei oib? seruire: & oib? uerba dñi administrare. iiii. mī
tā suā oñdit prudētiā & pbitatē ac exēplaritatē di. q
cōsiderādo mēte q n oēs pp ifirmitatē poterat psonalr
uistare: q lřis his pntib? cūctos pposuit uistare: &
uerba q scribit sua n sūt: s; dñi Iesu xpi. iiii. oñdit diui
nox bñficiōz mltiplicitatē reducendo bñficia p xpm
collata ad mēoriā tā d icarnatōe q d paupertatē: tā d iū

tutiōe sacri eucharistie q d passiōe. Ab illo loco h tā
git cū diē. Istā uerbū pñs. ubi tāgit d icarnatiōe. Et cū
diē. Qui cū diues eēt sī oia &c. tāgit de paupertate xpi.
De sacro cū dicit. Et ppe passiōe suā celebrauit &c.
Passiōe tāgit cū ait. Deinde orauit ad pñz &c. v. ad
xpi imitationē iduc oēs: q ei? iugū ē suauē: & sic susci
piētes sūt bñdicti. & p oppositū n suscipiētes sūt ma
ledicti. iuxta dcīm ps. Maledicti q dclīnāt a mādatis tu
is. vi. ad dei iduc dilectionē. & q cū corde puro & mē
te pura adorem? & diligam? eū toto corde: sic & pxi
mū ēt diligam? .vii. ad dei uenerationē ut eū adorem?
i spū & ueritate: & laudes ei dicam? die ac nocte dicē
do. Pñ nř: q sp oz orare & nūq deficeit. viii. iduc ad pu
rā cōfessionē pñtōz faciēdā: & pñtū cū cōicat dñem?
ut digne suam? .ix. hortat ad faciēdū dignos pñie fru
ct? & pñios ut nos pños diligēdos: ul saltē ab illatiōe
maloz pñimo abstīn: dū. x. ad uerz iudiciū faciēdū: &
iustitiae rēctitudinē sic q cū mīa fiat. xi. iduc ad uirtutes
s. charitatis & hūilitatis hūdas: & pcpue elemosine:
q elemosina aīaz lauat: & d iūto mūdo hō i aliū mūdū
nīl secū nisi elemosinas portat. xii. ad cūctoz honoratō
nē spāl? q mīstrāt corp? & sāguinē dñi & scā uerba: q
pdcāt & docēt pplz. xiii. ad carnis odiū iduc & otēptū
& ĩpī? refrenationē. xiiii. ad cōsiliōz dñi Iesu obseruā
tiā iduc & opōnē sic dño pmissim? .xv. ad obiaz exhi
bēdā cuilz: eo excepto ubi omittēt pñtū ul delictū.
xvi. ad patiētiā & supportatōz iūriar: nec irasci i frēz
xvii. ad sui totalē dīpēdū & abiectōez dicēs se uermē
& n hoiez: nec uelle pñe aliis: s; subeē. Sic faciētes hē
būt spm dñi sī eos faciētē māsionē. xviii. iduc hoies
ad sue dignitatis cōsideratōz: q spō? pñr & mī xpi ē hō:
qre ut spōi cōiugamur ei ut frēs uolūtātē pñs faciam?
ut mī eū portem? i corde & corpe nřo. xix. oēs creatu
ras & pcpue hoiez iduc ad dei collaudatōz. xx. ut ab
stīneāt a uiciis: q p uīa uiciōz eūtes pueniūt ad dānā
tōez. xxi. ad mūdū dīsertōz & abdīcatōz: q mūd? n stat
s; dñic: & uanitates scī n pnt diu possideri. xxii. ad sa
tisfactōz faciēdā: q nisi hō pficiat hāc uadit i pñtōz.
nec d; respiceit ad filios & parētes: s; ad aīaz suā: q sū
satisfactiōe cū pñt: hō n pñt saluari. ultio iduc cū sūma
hūilitate fideles ut hāc lřaz scīētes legāt: nescīētes ue
ro faciāt sibi legi: q uerba i ipa otēta spūs sūt & uita.
& q n fecerit q hortat reddēt i die iudicii rōnē. Sic er
go snialr posui q i ipsa lřa otinēt & pp plixitatē opīs
uītādā eā n scripsi: & q ēt nōnulla d ipa eplā i caplis i
feri? ordinādis ponēt. ¶ Quadagesimonono. b. F. al
locut? ē medicū noīe bonū Iōanē di. qd sibi uidēret d
sua ifirmitatē. & cū ille diceret bñ p grāz dei. b. F. iqt.
Dic mihi ueritatē: noli timere: qm p grāz dei n sū cor
cul? ut mortē timeā. Nā coopāte grā spūs scī ita sū uni
tus cū dño meo q d morte & d uita eqr sū otēt? ubi
se oñdit sic deo ēē cōiūctū q pat? sp erat diuīe uolūta
ti p oia obedire. ¶ Quinquagesimo & ultio quo ad h al
locut? ē frēs circa mortē suā. S; qūc & qd eis dixerit.
diceit cōformitatē. 30. Mltos alios b. F. ē allocut?: & iu
xta dcīm aplī. arguēdo: icrepādo: obsecrādo tā publice
q puatē: tā uerbo q lřis: s; pñdicti sufficiāt ad oñdendū
quō quosdā b. F. informauit puatē & pñculr: ut dcīm ē
& uisū. Cōsequēter restat uidēdū quō b. F. oēs iforma

iste gñali sua doctrina: & si pateat ex ista pmissa directi
 uniuersis xpi fidelibz: hñ tñ uidēdū ē. u3. dca b. F. Spar
 sim posita ad dñtas mās reducēdo: & p capla i subse
 qñtibz distinguēdo p q̄ & qb? q̄l fuerit b. F. doctrina &
 qñō cūctos iformauit clare oibz poterit patere.
 ¶ Caplū pñm de fide & reuerētia hñda ad facim al
 taris: & qñō hñ se debet disponere ad ei? susceptionē:
 ut digne sumat. Frāsciscus in admonitionibz suis.

Ixit dñs discipul? suis. Ego sū uia ueritas & ui
 da. Nemo uēit ad pñz nisi p me. Si cognouit
 feris me & pñz meū utiqz cognouissetis: & a
 mō cognoscetis eū & uidistis eū. Dixit ei Philippus.
 Dñe: oñde nob pñz: & suffic nob. Dixit ei Iesus. Tā
 to tpe uobiscū sūz & n̄ cognouistis me. Philippe: q̄ ui
 det me uidet & pñz meū. Pñ lucē hitat iaccessibile: &
 spūs ē de? & deū nemo uidit unqz: q̄ spūs ē de?. Iō n̄
 nisi spū uideri p̄t q̄ spūs ē: q̄ spūs ē q̄ uiuificat: caro at
 r̄ pdest q̄cūqz. I3 nec fili? i eo qd eq̄l? ē pñi ut ab aliquo
 alr̄ q̄ pñi alr̄ q̄ spūs fact? uñ oēs q̄ uiderit dñz iesū xp̄z
 scd3 hñanitatē: & n̄ scd3 deitatē dñati sūt: q̄re oēs q̄
 uidet facz qd sacrificat p uerba dñi sūt altare p man?
 sacerdotis i fofa pñs & uini: & n̄ uidet eū: & n̄ credūt
 scd3 spm̄ & deitatē q̄ sit ueraciter scissimū corp? & sa
 guis dñi nñi iesu xp̄i dñati sūt: ipō sumo altissimo at
 testate: q̄ ait. Hoc ē corp? meū & sāguis noui testamti
 &c. Et q̄ māducat carnē meā: & bibit meū sāguinē h3
 uitā eternā. q̄ h3 sp3 dñi q̄ hitat i fidelibz suis: iste ē q̄
 recipit scissimū corp? dñi & sāguinē: oēs alii q̄ n̄ hñt
 d eodē spū & psumūt ip3 recipe: iudiciū sibi māducāt
 & bibūt. uñ filii hoīuz usqz quo graui corde? ut qd nō
 cognoscitis ueritatē & creditis in filiū dei. q̄ quotidie
 se hñiliat sic qñ a regalibz sedibz uenit i uterz uirgis.
 quotidie uenit ad nos ipē hñilis appēs. quotidie descē
 dīt d sinu pñs sūt altari i māu sacerdotis. Et sic scis apo
 stol? appuit i uera carne: ita se mō nob oñdit i sacro pa
 ne. Et sic ipi ituitu carnis sue tm̄ carnē uidebāt: s3 ip3
 deū credebāt ocul? spūalibz atēplātes: sic & nos uiden
 tes panē & uinū ocul? corpis: uideam? & credam? fir
 miter ei? corp? scissimū & sāguinē eē uerz & uiuū. Et
 tali mō sp̄ est de? cū fidelibz: sicut ipse dixit. Ego uo
 biscū sum usqz ad consumationē seculi.

¶ De eodē Frāscisc? i eplā directā. caplo gñali.

¶ Depcor oēs frēs cū osclo pedū & ea charitate qua
 possūt: ut oēs reuerētia & honorē q̄tūcūqz poteritis ex
 hibeatis scissimo corp? & sāguini. d. nñi iesu xp̄i: i quo
 q̄ i cel? & q̄ i terris sūt pacificata & rēciliata oipotēti
 deo. Rogo ēt i dño oēs frēs meos sacerdotes. q̄ sūt &
 erūt & eē cupiūt sacerdotes altissimi: q̄ qñcūqz cele
 braf uoluerit: purissimū faciāt purissime uerz sacrificiū
 scissimi corpis & sāguis. d. nñi iesu xp̄i cū oī reuerētia
 scā itētiōe & mūda: n̄ p ulla re terrena neqz timore ul
 amore alic? hois: q̄ si placētes hoibz. s3 oīs uolūtas q̄
 tū adiuuat ipā grā redēptoris ad deū dirigat soli ipi sū
 mo deo placere cupiētes: q̄ ipē sol? opat ibi sic placet
 sibi. qñ ipē diē. Hoc facite i meā cōmēorationē. Si qs
 alr̄ fecerit: ipē iudas traditor ē: & rē fiet corpis & san
 guis dñi. Recordemini frēs mei sacerdotes: q̄ scriptū
 ē i lege Moyfi q̄ trāsgrediēs ipaz ēt i corp'alib? sine ul
 la mīseratiōe p dñi suaz moriebat. q̄to igī maiora &

deiora merēt pati supplicia q̄ filiū dei oclauerit: &
 sāguinē testamti pollutū duxerit: in quo sciscat? ē: &
 spūi grē otūeliā fecerit? Despic. n. hñ & polluit & ocl
 cat agnū dei. qñ: sic diē Apl's: n̄ diiudicās & discernēs
 scm̄ panē xp̄i ab aliis cibariis ul opib? idign? ip3 mā
 ducat: cū dñs p pphāz dicat. Maledict? hñ q op? dei
 fac fraudulēter. Et sacerdotes q̄ nolūt h̄ pōere sūt cor i
 ueritare oclēnat di. Maledicā bñdictiōibz uñs. Audite
 frēs. Si brā uirgo Maria sic honorat ut dignū ē: q̄ ip3
 portauit i utero. si b. Ioānes contempnit & n̄ audet taget
 scm̄ dei uerticē. si seplēchz ei? i quo p aliqd tps iacuit
 sic uenerat: q̄tū d3 eē hñ scūs: iul? & dign? q̄ n̄ iā mo
 rituz: s3 i eternū uiuēt & glificatū: i quē dñsiderāt āge
 li pspicere: oclētat māibz: corde & ore sumit: & aliis
 ad sumēdū pñz: Videte dignitatē nñaz frēs sacerdotes
 & estote sci: qñ ipē scūs ē. & sic sūt oēs honorauit uos
 pp h̄ misteriiū: ita & uos sūt oēs alios ip3 diligite & re
 uereamini & honorate. Magna mīseria & mīserāda in
 firmitas ē: qñ ip3 sic pñtē hētis aliqd aliū i toto mūdo
 hñe curatis. Tot? hñ pauēat: tot? mūd? oclēmīscat: &
 celū exlēt: qñ sūt altare i māibz sacerdotis ē xps filius
 dei uiui. O admirāda altitudo & stupēda dignatio. O
 hñilitas sublimis. O sublimitas hñilis: q̄ dñs uniuersi
 tatis deus & dei fili? sic se hñiliat: ut p nñā salutē sub
 modica pñs formā se abscondat. Videte frēs hñilitatē
 dei: & effūdite corā illo corda uñ ut totos uos recipi
 at: qui se uobis exhibet totū. hec ibi.

¶ Frāscisc? in lra ad oēs fideles.

¶ Debem? sigdē oclēteri pñtā nñā sacerdoti oīa: & reci
 pe ab eo corp? & sāguinē dñi nñi iesu xp̄i: q̄ dñs diē.
 q̄ n̄ māducat meā carnē & n̄ bibit meū sāguinē: n̄ pōt
 itroire in regnū dei. Digne tñ māducat & bibat. Quia
 qui indigne recipit iudiciū: sibi māducat & bibit: nō di
 iudicans corp? dñi. i. nō discernēs ab aliis cibis.

¶ Ca. ii. de sacerdotibz honorādis. F. i. rēla. ātiq. c. xix.

Mnes clericos & oēs religiosos hēam? p do
 minis i his q̄ spectāt ad salutē aie: & a nñā nō
 deuīat religiōe: ordinē & oīm eoz & admini
 strationē ueneremur. ¶ Frāscisc? i testō suo.

¶ De? dedit mihi tāta fidē i sacerdotibz q̄ uiuūt scd3
 formā scē romane ecclie pp ordinē ipoz: q̄ si facerēt
 mihi psecutionē: uolo ad ipos recurrēt. Et si hñez tāta
 sapiāz q̄tā Salomō hñit: & iuenirē paupcōs sacerdot
 tes h? scd3 i pochiis i qb? morāt nolo pēdicat ultra uo
 lūtāt eoz: & ipos & oēs alios uolo amaf & timēt &
 honoraf sic meos dños: & nolo i ipis oclēdere pñm:
 q̄ filiū dei discerno i eis: & dñi mei sūt. Et pp h̄ facio
 q̄ nil uideo corp'alē i h̄ sclo d ipo altissimo dei filio: ni
 si scissimū corp? & sāguinē suū: qd ipi rēcipiūt: & ipi so
 li aliis admīstrāt. & h̄ scissima misteria uolo honorare
 & uenerari sup oīa: & in locis pñs collocare.

¶ Frāsciscus in admonitionibus.

¶ Brūs seru? q̄ portat fidē i clēcis q̄ uiuūt scd3 formā
 scē romane ecclie. Et ueh illis q̄ ipos dñs pñt: i3. n. sint
 pñtōres: tñ nlls d3 eos iudicat. I pē. n. sol? de? reseruat
 sibi eos ad iudicādū. Nā q̄to maior ē oib? admīstratio
 eoz quā hñt d scissimo corp? & sāguinē dñi nñi iesu
 xp̄i: qd ipi recipiūt: & ipi soli aliis mīstrāt: tāto mai?
 pñm hñt q̄ peccāt i ipis q̄ i oib? aliis hoibz iū? mūdū

¶Franciscus in eplā ad oēs fideles.

¶Debem^{us} ecclesias uisitare frequenter & reuereri clericos: nō tñ pp eos si sūt pētores: s; pp offiū & admistratōez cōpis & sāguis dñi nři iesu xpi qđ sacrificāt i altari: & recipiūt: & aliis admistrāt. Et firmiter sciam^{us} q nemo pōt saluari nisi p sanguinē dñi nři iesu xpi. & p sancta uerba q clerici dicūt & ānūciāt: & ministrāt: & ipsi ministrare debēt: & alii nō. **¶**Ca. iiii. de diligēdo deū.

¶Franciscus in eplā ad oēs fideles.

Quā bñdicti sūt & bñ q deū diligūt & faciūt sic dñs dīc i euāgelio. Diliges dñz deū tuū ex toto corde tuo: ex tota aīa tua: & pximū tuū sic teipz. Diligam^{us} ergo deū & adorem^{us} eū puro corde & pura mēte: q sup oīa qres hoc dixit. Veri adoratores adorabūt deū pēm in spū & ueritate. Oēs. n. q adorāt eū: in spū ueritatis o; eū adorare.

¶CF. i pte. ix. legēde maioris. ca. d seruoī charitatis.

¶Amorē dei p elimosinis cēsū offerre nobilē pdigalitātē dicebat: & eos q min^{us} ipz q dñarios reputarēt eē multissimos: p eo q soli^{us} diuini amoris ipciabile pēiū ad rēgnū celoz sufficiat pparādū: & is q nos mltū amauit mltō sit amore amād^{us}. **¶**CF. i pma reglā. ca. 23.

¶Oēs diligam^{us} ex toto corde & ex tota anīa & ex tota mēte & ex tota uirtute & fortitudie ex toto itellectu & oib^{us} uirib^{us} toto nīssu toto affectu totis uiscerib^{us} totis dñderis & uolūtatib^{us} dñz deū: q totū corp^{us} totā aīaz & totā uirtū dedit & dat nob^{is} oib^{us}: q nos creauit: redemit: & sola sua mīa saluabit: q nob miserabilib^{us} & miseris putridis & fetidis igratis & māl oīa bōa fecit & fac. Nihil aliđ dñderem^{us}: nil aliđ placeat ul^{terius} delectet nos nisi creator idēptor & saluator nři sol^{us} uer^{us} de^{us}: q ē plenū bonū: & oē bonū rotū bonū uerū & sūmū bonū. q sol^{us} ē bon^{us} pī^{us} mitis suauis & dulcis. q sol^{us} ē scūs iust^{us} uer^{us} & rect^{us}. q sol^{us} ē bēign^{us} inocēs & mīsd^{us}: a quo: p quez: & in quo ē oīs uenia: oīs grā: oīs glā oīuz penitētū: oīuz iustoz: oīuz bōz i cel^{is} & gau dētū. Nil ergo ipediāt: nil sepet: nil iterpellat q nos oēs oī loco: oī hora: oī tpe: quotidie: & cōtinue credam^{us} ueraciter & hūilr: & i corde teneam^{us}: amem^{us}: honorem^{us}: adorem^{us}: seruīam^{us}: laudem^{us}: bñdicam^{us}: glīficem^{us}: magnificem^{us}: supexaltem^{us}: et grās agam^{us}: altissimō et sūmo deo eterno trinitati et unitati pī et filio et spū scō creatori oīum saluatori se credētū spātū et diligētū eū. **¶**Ca. iiii. de xpi imitatione.

¶Franciscus in suis admonitionibus.

¶Tēdam^{us} frēs bonū pastore: q p oib^{us} suis saluadis crucis sustinuit passionē. oues dñi se cute sūt eū i triblātōe & psecutiōe & uerecūdia & fame & ifirmitate & ceteris aliis: & dñs hīc rēcepit a dño uirtū eternā. uñ magna uerecūdia ē nob seruīs q scī se cēt opa: nos recitādo & pdicādo ea uolum^{us} ide rēcipe honorē & glīaz. **¶**CF. in regula antiq. ca. i.

¶Reglā & uita mīoz frūz hī ē. s. uiuere i obīa & i caritate: sine ppo: & dñi nři iesu xpi doctrinā & uestīgia seq. q dīc. Si uīs pfect^{us} eē: uade & uēde oīa q hēs & da paupib^{us}: & ueni: seqre me. Et si qs uult post me nēnīre: abneget semetipsum: & tollat crucē suā: & seqtur me. **¶**Et caplō. xxii.

¶Teneam^{us} ergo uirtū uerba & doctrinā & scām euā

gelīū dñi nři iesu xpi: q dignat^{us} ē p nob rogare pēm luū & nom ei^{us} nob māifestare dī. Pī: māifestaui nomē tuū hoīb^{us} quos ddisti mihi: q uerba q ddisti mihi de dī eis: & ipi acceperūt & crediderūt q tu me misisti. Ego p eis rogo. Pī scē: serua eos i noīe tuo. Pī: quos ddisti mihi uolo ut ubi ego sū & illi sint mecū ut uideāt claritatē tuā in regno tuo. **¶**Cap. v. de ofone.

¶CF. in regula antiqua. ca. xxii.

¶Igilate itaq; oī tpe orātes ut digni hēamī sū gere oīa mala q uetura sūt: & stat an^{te} filiū hominis. Et cū stabitis ad orādū: dicite. Pī nři. & adorem^{us} eū puro corde: qm o; sp orat & nūq dñficere. Nā p tales qrit adorātes. Spūs ē de^{us}: & eos q adorāt eū: i spū & ueritate o; adorāt. **¶**CF. i legēda maiori. pte. x. **¶**Oōnis grāz uiro iligioso dñsiderādā firmiter asseribat: nullū dicēs sine ipa i dei seruitio ppari. uñ modis oib^{us} frēs ad oōnis studiū inducebat.

¶Franciscus in legenda maiori. parte. iiii.

¶Rogat^{us} b. F. a frīb^{us} ut doceret eos orare: rñdīt. Cū oraueritis: dicite. Pī nři. & adoram^{us} te xpe ad oēs ecclias tuas q sūt i toto mūdo: & bñdicim^{us} tibi: q p sanctam crucē tuā redemisti mūdū.

¶De oratione faciēda ad patrem eternū Franciscus in regula antiqua. caplō ultimo.

¶Oipotēs altissime scissime & sūme de^{us} pī scē & iusste dñe rex celi & terre pp temetipm grās agim^{us} tibi: q p scāz uolūtātē tuā & p unigēitū filiū tuū cū spū scō creasti oīa spūalia & corpalia: & nos ad imaginē & similitudinē tuā scōs i paradiso posuisti: a quo nos p culpā nřaz cecidim^{us}. Et grās agim^{us} tibi: q sic nos p filiū tuū creasti: sic p uerā & factā dilectiōez q dilexisti nos ipz uerū deū & hoīez iesu xpi filiū tuū ex gloriosa spūbissima uirgīe Maria nasci fecisti: & p crucē & sanguinē & mortē ipsius nos captiuos redimī uoluisti. Et q nos miserī & pētores nī sum^{us} digni te noiare: te supplīciter exorā: ut dñs nři iesus xps fili^{us} tu^{us} dilect^{us}: in quo bñ tibi placuit una cū spū scō agat sic tibi & ip sis placet p oib^{us} q tibi spū scō sufficī ad oīa: p quē nob tanta fecisti. amē. **¶**CF. in ofone ad uirgīnē Mariā.

¶Aue dñā scā regia scissima dei genitrix Maria: q es ppetua uirgo electa a scissimo pīe dī celo: quā ofecrauit cū scissimo filio & dilecto ac spū scō pacito: i q ē & fuit oīs plenitudo grē & oē bonū. Aue ei^{us} palatiū. Aue tabnact^{us} ei^{us}. Aue dom^{us} ei^{us}. Aue uestimētū ei^{us}. Aue ācilla ei^{us}. Aue mī ei^{us}. Et uos oēs scē uirtutes q per grāz & illūinationē spūs scī ifūdīmī i corda fidelīū: ut dīfidelib^{us} fideles faciatis. Mī scissimi dñi nři iesu xpi spōsa spūs scī orap nob cū scō Michaelē archāgelo & oib^{us} uirtutib^{us} celoz & oib^{us} scīs tuā dilectissimū filiū dñz nři & magīz. amē. **¶**CB. F. ofo ad oēs horas.

¶Ops eterne iuste & misericors de^{us}: da nob miseris pp temetipz spū facer qđ scim^{us} te uelle & spū uelle qđ tibi placet: ut iteri^{us} mūdātī & illūinatī & igne scī spūs accēsi possim^{us} seq uestigia dilectissimi filiū tui dñi nři iesu xpi: et ad te altissime sola tua grā feliciter puēire. q i trinitate pfecta & unitate simplici uiuis & regnas & glīaris de^{us} ops i secula scōz. amē.

¶Ca. vi. de Pī nři. qđ dicebat b. F.

¶Patissime & scissime pī nři creator redēptor

Saluator & consolator nŕ. q es i cel' i ágelis i scis illuinas
eos ad cognitionē: q tu dñe lux es: illuinas ad amorē:
q amor es: tu dñe inhiat & iplēs eos ad britudinē: q
tu dñe sumū bonū es eternū: a quo oē bonū sine quo
nil ē bonū. Scificet nom tuū. clarificet i nob noticia tu
a ut cognoscam? q sit latitudo tuorū bñficiorū: lōgita
do tuorū pmissorū: sublimitas maiestatis: & pŕŕitas
iudiciorū. Aduēiat regnū tuū. ut tu regnes i nob p grāz
& facias nos uenire ad regnū tuū: ubi ē tui uisio maise
sta: tui dilectio pfecta: tui societas bñ: tui fructio sēpi
terna. Fiat uolūtas tua sic i celo & i terra. ut amem? te
toto corde te sp cogitādo: ex tota aīa te sp dñsderādo:
ex tota mēte oēs itētiōes nŕas ad te dirigēdo: honorē
tuū i oib? qredo: & ex oib? uirib? nŕis oēs uires & se
sus aīe & corpis i obsequiū tui amoris: & n̄ i aliū expen
dēdo. Et pŕios nŕos amem? sic nosmetipsos: oēs p uiri
b? ad tuū amorē trahēdo. de bōis aliorū sic d nŕis gau
dēdo: & i malis opatiēdo: & nemi ullā offēsiōē dādo.
Panē nŕz quodidianū. dilectū filiū tuū dñ. nŕz iesū xp̄z.
Da nob hodie. i mēoria & itellētia & fuerētia amoris
quē ad nos hūit: et eorū q p nob dixit et fecit et sustulit.
Et dimitte nob dñbta nŕa. p tuā mīaz iestabilē & passi
onis dilecti filiū tui uirtutē. Et p bñssime uirgis Marie
& oīaz electorū tuorū merita & itecessiōez. Sic & nol
dimittim? dñbtorib? nŕis. & qd n̄ plene dimittim?: tu
dñe fac nos plene dimittef: ut inimicos nŕos pp te ue
raciter diligam? & p eis apud te deuote itecedam?.
Nulli malū p malo reddētes: & i oib? i te pdeē studea
m?. Et ne nos iucas i tēptationē. occltā ul' māifestā:
subtā ul' iportunā. S3 liba nos a malo pterito: pñti: &
futuro. amē. **Ca. vii. d offō diuio dñbte pŕoluēdo.**

Ca. Franciscus in regula noua. ca. iii.

c Clerici faciāt diuinū offm scd3 ordinē scē rōn
ne ecclle: excepto psalterio: ex quo hŕe pote
rūt breuiaria. **Ca. i epla. caplo gñali directa.**
C Clerici dicāt cū duotiōe corā dō diuinū offm: n̄ attē
dētes melodiā uocis: s3 ofonatiā mētis: ut uox cōrdet
mēti: mēs uero cōrdet deo: ut possit p puritatē mētis
placef dō: & n̄ cū lasciuīate uocis aures ppli demul
cere. **Ca. in legenda maiori. parte. x.**

C Si qete corp? cibū suū futūz cū ipō uermiū esca ac
cipit: cū qta pace ac trāglitate aīa accipe d3 cibū uite
sue: q ē de? q p diuinū officiū solōnē accipit?

Ca. viii. d dilectōe fraterna. Ca. i reglā ātiq. c. ix.

Vilz diligit ac nutriet frēz suū: sic mī nutrit et

q diligit filiū suū: i qb? dñs largiref. Et q mādu
cat n̄ māducātē n̄ spnat. Et q nō māducāt mā

ducantē nō iudicet. **Ca. Et caplo. xi.**

C Et frēs oēs caueāt sibi ut n̄ calūniē aliquē: n3 liti
gēt iter se: n3 cū aliis: s3 pcurēt hūilr rñder dicētes. In
util' seru? sū. Et n̄ irascāt. q oīs q irascit fri suo: re? erit
iudicio. q dixerit fri suo racha: re? erit ocilio. q āt dixe
rit fatue: re? erit gehēne ignis. Et diligant se adiuicē:
sic diē dñs. Hoc ē pceptū mēi: ut diligatis uiuicē sic di
lexi uos. Et oñdāt op: b? dilectionē quā hñt adiuicē.
S3 diē apłs. Nō diligam? uerbo n3 ligua: s3 ope & uerī
tate. Et neminē blasphemēt. n̄ murmurēt: n̄ detrahāt
aliis. & sint modesti oēs oñdētes māiuetudinē ad oēs
hoies. **Ca. in regula noua. ca. vi. & vii.**

C Vbiq3 sūt & se iuenerit frēs oñdāt se domesticos
iter se: & secure manifestet un? alteri neccitatē suā. q si
mī diligit & nutrit filiū suū carnalē: qto diligit? d3 q
diligit & nutrit frēz suū spūalē? Et si qs eorū i ifirmi
tate ceciderit: alii frēs debēt ei seruire sic ut uellēt sibi
seruiri. Et cauef debēt ne irascāt & turbēt pp pētm
alic? q ira & turbatio in se & in aliis ipediūt chari
tatem. **Ca. in admonitionibus.**

C Btūs seru? q tātū diligit frēz qñ ē ifirm? qñ qñ est
san? Et btūs ille q tātū diligeret & timeret frēz suū cū
eēt lōge ab ipō sic qñ eēt cū eo: & nō diceret aliqd p?
ipz: qd cū charitate nō posset dicere corā ipso.

Ca. in epla ad oēs fideles.

C Diligamus pŕios nŕos sic nosmetipsos. Et si qs nō
uult ut n̄ p̄t eos diligere sic seipz: saltē n̄ iferat eis ma
la: s3 faciat eis bōa. **Ca. ix. de dilectiōe inimicorū.**

Ca. in regula noua. caplo. x.

d Diligere debem? eos q nos psequūt. rep̄hēdit
& arguūt. q diē dñs. Diligite inimicos uŕos:
& orate p psequētib? & calūniātib? uos. bti q psecutio
nē patiunt pp iustitiā: qm ipsoz est regnū celoz.

Ca. in regula antiqua. caplo. xxi.

C Attēdam? oēs frēs quod diē dñs. Diligite inimicos
uŕos: & bñfacite his q odeŕt uos. Nā & dñs nŕ i esus
xp̄s: c?uestigia seq debem?: traditorē suū uocauit ami
cū: & crucifixorib? suis spōte se obtulit. Amici nŕi sūt
oēs illi q iuste nob iferūt triblātiōes & āgustias & ue
recūdias & iurias dolores & torēta martyriū & mor
tez: quos mltū diligere debem?: q ex h qd nob iferūt
hēm? uitā eternā. **Ca. i lŕa directā gñali mistro.**

C Quicūq3 ipediātū tibi fecerit siue frēs siue alii: ē
si te uerberēt: oia dñbes hŕe p grā: & ita uelis & n̄ aliā
Et dilige eos q ista faciūt tibi: & nō uelis aliud de eis:
nisi qm dñs dederit tibi. & in h dilige eos ut uelis q
sint meliores xpiani. **Ca. in admonitionibus.**

C Diē dñs i euāgelio. Diligite inimicos uŕos: & orate
p psequētib? & calūniātibus uos. Ille ueraciter diligit
inimicū suū q n̄ dolet d iniuriā quā recipit ab eo: s3 de
petō aīe sue: nec turbat pp amorez dei: & oñdit ei ex
opib? dilectionē. **Ca. ibidē exponēs illd Mat. v.**

C Bti paupes spū: qm ipoz ē regnū celoz. Multi sunt
q orōnib? & officiis mltas abstīnētās & afflictiōes i
suis corpib? faciūt: s3 d solo uerbo qd uidet eē in in
iuriā suoz corporū: uel de aliq re q eis auferet scādali
zant statim & turbāt: hi paupes spū n̄ sūt. q q uere
paupes sūt: seipos odiūt: & eos diligūt q ipos pcuriūt
in maxilla. **Ca. Franciscus ibidem.**

C Btūs hō q sustinet pŕimū suū scd3 suā fragilitatē i
eo in quo uellet sustineri ab ipso.

Ca. x. d odiēdo corp? pŕiū. Ca. i admonitiōib?

Vlti sūt q dū peccāt: ul' iuriā recipiūt: sepe iel
m pāt inimicū & pŕimū. S3 n̄ est ita: q unusq3
h3 i sua pŕate iimicū suū. i. corp? p qd peccat
uā btūs ille seru? q talē inimicū tradit i pŕate sua sp
captū tenuerit: & sapiēter se ab ipō custodierit. q dñs
fecerit nlls ali? inimic? uisibilis ul' inuisibilis ei nocere
poterit. **Ca. in regula antiqua. ca. xxi.**

C Odiō hēam? corp? nŕz cū suis uiciis & pŕtis: q eat
nālŕ uiuēdo uult a nob auferre amorē. dñi iesu xp̄i

& uitā eternā: & seipm cū oib⁹ perdere in infernū.

¶ In littera directā omnib⁹ fidelibus.

¶ Debemus hñe odio corpora nra: cū uiciis & pctis: q̄ dicit dñs: omnia uitia & pctā de corde exeunt.

¶ In legenda maiori parte quinta.

¶ Difficile ē neccitati corporis sati facere: & pñitati sen suū nō parere. Mortificari docebat nō solū uicia corpo ris & ei⁹ icētiua frenari: ueq; ēt extēiores sensus per quos mors intrat ad aiām: sūma uigilātia custodiri.

¶ Franciscus in legenda antiqua.

¶ Maxim⁹ hois inimic⁹ caro ē: nihil recogitare nouit ut doleat: nihil ut timeat puidere: studiū ei⁹ est abuti pñtib⁹: qd̄ at pei⁹ ē ipa sibi usurpat ipa i suā glia trāsfert qd̄ nō sibi s; aie datū ē. Ipā de uirtutib⁹ laudē: de uigiliis & ofonib⁹ fauorem carpit extrinsecū: nihil ani me relinquens: querit & de lachrimis obolū.

¶ Ca. xi. d discretōe ad corp⁹ hñda. F. i. legēda antiq̄.

Ratri corpori cū discretōe puidendū ē: ne ab eo tēp: stas accidiē cōmoueat. Seru⁹. n. dei in comedēdo & bibendo & dormiendo & alias

corpis neccitates suūdo: d; cū discretōe suo corpi satisfaciē: uñ nō tedeat ipz uigilare & reuerēter in ofone pñstere: Ita q; Ff corp⁹ nō ualeat murmurare di. fame deficiō tui exercitiū facinā ferre nō ualeo: nō possū sta re rect⁹ & iustitē ofonē: nec in tribulatiōib⁹ meis leta ri: nec alia bona opari: qā nō satisfacis indigētie mee. Si n. seru⁹ dei cū discretōe & satis bono mō & hone stō suo corpori satisfaceret: & Ff corp⁹ si post sufficiē tē q̄ uorass; anōnā talia musitaret: ec̄q; negligens & pigriū uel sōnolētū in ofonib⁹ & uigiliis & aliis bonis operib⁹: cito pigriū iumentū calcarib⁹ indigere & i he rentē asellū famulū expetere: tūc d; ipm castigare tāq; malū & pigriū iumentū: q uult comedere & nō lucrari & on⁹ portare. Si uero ppter iopiā & paupertatē frater corp⁹ neccitates suas i sanitate & firmitate hñe nō pti: dū honeste petierit & hūill a plato suo amore dei & sibi nō dat: sustineat amore dñi patiēter: q ēt sustinuit q̄rēs q eū cōsolaret & nō iuēt. Et h neccitas sibi a dño imputat p martirio: & qā fecit qd̄ suū ē. i. q petiit hu militer suā neccitates: excusat a pctō ēt si corp⁹ inde grauius infirmet. ¶ Ibidē Franciscus dicens.

¶ Frēs mei unusq; q; cōsideret naturā suā: qā l; aliq; ex uob ualeat sustēteri pauciori cibo q̄ ali⁹: nolo tñ q habūdatori cibo idigēs: illū in h imitari nitat: s; natu rā suā cōsiderās exhibeat corpori suo neccitatē suā. Sic n. nob a supfluitate comestitiōis q̄ obest corpori & aie tenemur nobis cauere: ita a nimia abstinentia: imo ma gis: qm de⁹ misericordiā uult & nō sacrificiū.

¶ Ca. xii. de pfecta obia. ¶ In reglā noua. ca. x.

Ratres obediāt firmiter suis mīstris in oib⁹ q̄ pmissērūt dño & nō sunt otraria aie sue & re gule nre.

¶ In reglā antiq̄. ca. iiii. & v.

¶ Oēs alii frēs mei bñdicti: diligenter obediāt eis in his q̄ spectāt ad salutē aie & nō sunt otraria uite nre: & faciāt i se sic dic dñs. Quēcūq; uultis ut faciāt uob hoies: & uos facite illis: et q̄ tibi n uis fieri: ne facias alteri. Si q; at ministroz: alicui frūz aliqd̄ otra uitā nō nra p̄cipet: uel otra aiaz suā nō teneat ei obedire: qā il

la obia nō est: in q̄ delictū uel pctm cōmittit. Et sciāt qñ perseuerāt in mādatis dñi: q̄ pmissērūt per scm̄ eua gelū & uitam ipsorū: se in uera obia stare: & bñdicti sunt a dño. ¶ Franciscus in admonitionib⁹.

¶ Dixit dñs ad adā de oi ligno paradisi comede. de li gno at scie boni & mali nō comedas. De oi ergo ligno padisi poterat Adā comedere: q dū nō uēit otra obiaz n̄ peccauit. Ille. n. comedit de ligno scie bōi & mali: q sibi suā appropat uolūtātē: et se exaltat de bōis q̄ dñs dicit & operat in eo: & sic per suggestionem diaboli & trāsgressionē mandati: factū est pomū scie mali. uñ oz q sustineat penā. ¶ Franciscus ibidem.

¶ Dic dñs i euāgelio. Qui nō renūciauerit oib⁹ q̄ pos sident nō p̄t me⁹ ēē discipulus: & q uoluerit aiaz suā sal uā facere perdet eam. Ille hō relinqt oia q̄ possidet: & pdit corp⁹ suū & aiaz suā: q seipm totū p̄bet ad obiaz sui p̄lati: qā cū facit uolūtātē eius dūmō bñfacit uera obia est: & qñ subdit⁹ uideret meliora & utiliora anie sue: q̄ illa q̄ p̄cipit ei su⁹ p̄lat⁹: suā uolūtātē sacrificet: q̄ at sūt p̄lati studeat ope adimplere. Nā h est uera obia & charitativa q̄ deo & pxio satisfacit. Si uero p̄latus subdito aliqd̄ otra aiaz p̄cipiat: l; ei n̄ obediat: tñ ipz nō dimittat: & si ab aliqb⁹ inde persecutionē sustine rit magis eos diligit pp dñm. Nā q psecutionē sustine re malit q̄ a frīb⁹ suis separi: uere m̄at in pfecta obia: qā ponit animā suā p frīb⁹ suis. Sūt. n. qdā religiosi q sub spē uidendi meliora: q̄ ea q̄ sui p̄lati p̄cipiūt retro aspiciūt & ad uomitū redeūt ppe uolūtatis. hi homict de sūt & pp mala sua exēpla multas aias pdeī faciūt.

¶ In maiori legēda. parte. vi. & in legēda antiq̄.

¶ Inter alia q̄ dignāter diuina pietas mihi cecellit hac grāz otulit: q̄ ita diligēter nouitio uni⁹ hore obedire: si mihi in p̄latū daret: sicut atiq̄ssimo & discretissimo fri. Subdit⁹ p̄latū suū nō hominē cōsiderare d;: s; illuz p e⁹ amore ē subiect⁹. Quāto aut̄ oteptibilior p̄sident: tāto magis humilitas obediētis placet. Et cū q̄reret a btō. F. Quis eēt uer⁹ obediēs iudicādus: hois mortui similitudinē p exēplo pposuit. Tolle inqt corp⁹ exanimē & ubi placuerit pone. Videbis non repugnare mo tū: nō murmurare sitū: nō reclamare dimissum. Quod si statuāt in cathedra non alta: s; ima respiciet: si collo cet in purpura in duplo palefcit. Hic aut̄ uer⁹ obediēs est: q cur moueat nō diiudicat: ubi locet non curat: ut trāsmittet nō instat: euectus ad officia solita tenet hu militatē: plus honorat⁹ plus se reputat indignū.

¶ Franciscus in legenda antiqua.

¶ Pure & simplr iniūctas & n̄ possitatas sacras obias noiabat. Sūmā uero obiam & in q̄ nihil h; caro & san guis illā ēē credebat: q̄ diuina ispiratōe itur iter infide les siue ob pxiorū lucrū siue ob martirii desiderii. hāc uero petere dicebat deo esse multū acceptum.

¶ Franciscus ibidem.

¶ Frēs charissimi dicebat frīb⁹ suis. pmo uerbū p̄cep tū iplete: nec expectetis iterari qd̄ dī uob. Nihil ēt ipolitatis causemini siue iudicetis eē in p̄cepto: qā & si supra uires ego uobis mādare: scā obia uirib⁹ n̄ care bit. ¶ Franciscus ibidem.

¶ Dicebat btūs. F. raro p obiaz eē p̄cipiēdū: nec pmo

Raro per
obiaz esse
p̄cipiēdū

Contra impetum
me tempus

fulminandū ē iaculū qd d3 ē extremū. Ad ensez inqt nō cito man? mittēda ē. Eū aut q pcepto obie nō festi nāter obedit: dicebat nec deū timere nec hoiez reuere ri. Dñ. s. nō h3 cām necariā retardādi. Nihil ueri? istis. Nā auctoritas ipādi in temerario pcepto: qd ē aliud q gladi? in manu furiosi. Quid uero desperatius est q religiosus neglector obediētie & contemptor.

¶ Francisus in legenda maiori. parte. vi.

Sctē obie fructus. ¶ Tā. n. ubere dicebat scē obie fructuz: ut eis q iugo ipsi? colla submitterēt: nil tps sine lucro trāsiret.

¶ Ca. xiii. de otinētia & castitate ac muliez uitatiōe.

¶ Cf. in regula antiqua. caplo. xii.

o Mnes frēs ubicūq3 sunt uel uadāt caneāt sibi a malo uisu & frēntia mulierū: & nullus euz eis osliet solus. Sacerdotes cū eis honeste loquāt: dā do pniaz uel aliqd spūale osliūt: & nulla penit? mulier ab aliquo frē recipiat ad obediētiā. S3 dato sibi osilio spūali ut uoluerit agat pniaz. Et multū oēs nos cultor dīam? & oīa mēbra nra mūda teneam? qā dicit dñs. Oīs q uiderit mulierē ad occupandū eā faz mechat? ē eā in corde suo.

¶ Cf. in regula noua. ca. xi.

¶ Cf. sibi? uniuersis pcepto ne hēant suspecta osortia ul osilia muliez & ne igrediat monasteria monachaz.

¶ Francisus in legēda maiori. parte. v.

¶ Muliez familiaritates colloqa & aspect? q multis occasio sūt ruine solliciti? euitari iubebat: asserēs p huiusmodi debile frangi: & sepe spm forte infirmari. Harū otationē euadere ouersantē cū eis nisi pbatissimuz uirū tā facile dixit: q iuxta scripturā in igne ābulare & nō cōburere plātas. Nō. n. secuz putabat earū formatū introrsus haurire imagies: q pnt at edomite carnis suscipe igniculū: aut pudice mēris maculare nitorē. Asserēbat et friuolū eē mulieris osortiu uel colloquū excepta sola ofessiōe uel institutiōe breuissima: iuxta qd saluti expedit uel ogruit honestati. Que inqt sūt religio so cū muliere tractāda negocia: nisi cū scām pniām uel melioris uite cōsiliū religiosa petitiōe deposcit. Ex nra mia securitate min? cauēt hostis. & diabolus si de suo capillum habere pōt cito crescere facit in trabē.

¶ Caplm. xiiii. de oculo pudico & impudico.

¶ Cf. i legēda antiq. c. d. zelo ad frūz pfectōez.

u Olēs. b. f. docere frēs hfe oculos pudicos sole bat tali enigmate ofingere oculos ipudicos. d.

Rex pi? potēs misit ad rginā duos nūcios successiue. Reuertit p m? & p uerbis tm uerba reportat: & de regina nihil loqt: qā oculos tēuerat sapiēter: nec aliql? p filierat in reginā. Redit ali? & post pauca uerba q refert: lōgā de regie plchritudie textit historiā. Vere inqt dñe uidi pulcherrimā mulierē: felix q fruit ea. Et rex ad illū. Tu serue neq in spōfaz meā iecisti oculos impudicos: p3 qā rē pspēctā subtilit? emere uoluisti. Iub3 ergo reuocari p mū & ait illi. Quid tibi de regina uidetur? Optie inqt mihi ut q libenter & patiēter audiuit. Iste rñdit sagaciter: & ait illi rex. nūqd formositas aliā q inest ei? Rñdit ille. Dñe mi. tuuz sit h respicere & discernere: meū at fuit uerba pferre. Fert a rege snia. Tu inqt q hēs oculos castos esto i camera mea: corpore castior & fructū delictis meis. Hic uero ipudic? exeat do

mū meā: ne poluat thalamū. Dicebat ergo q nō d3 timere respicere spōfaz xpī.

¶ Ca. xv. de pauprate.

¶ Francisus in regula antiq. ca. viii.

d Omin? diēi euāgelio: uidete cauere ab oīa malitia & auaritia. Vñ nullus frūz ubicūq3 sit & quocūq3 uadit aliquo modo tollat nec recipiat nec recipi faciat pecuniam aut denarios nec occasione uelli mentoz nec libroruz nec pro precio alicuius laboris: imo nulla occasione: quia nec debemus habere malo rem utilitatē nec reputare in pecunia & denariis q in lapidibus. Et illos uult diabolus obcecāre qui eaz appetunt uel reputant lapidibus meliorē. Caueamus ergo q omnia reliqm? nep tā modico regnū celoz perdamus: & si in aliquo loco inuērem? de his nō curem? tāq de pliere quē pedib? calcam? qā uāitas uāitatur & oīa uāitas. Et si forte qd absit cōtingerit aliqd frēz pecūiaz uel denarios colligere uel hfe: oēs frēs teneāt eū p falso frē & fure & latrōe: & oculos hntē nisi uere penituerit. Et nullo mō frēs recipiat nec qrat nec qri faciat pecūia p elina neq3 denarios p aliqb? domib? uel locis: nec cū psona p talib? locis pecuniam uel denarios qrete uadāt.

¶ Cf. in regula noua. ca. iiii.

¶ Precipio firmiter fratribus uniuersis: ut nullo modo denarios uel pecuniam recipiat per se uel per interpositam personam.

¶ Et capitulo. vi.

¶ Frēs nihil sibi approprient: nec domū nec locū nec aliqd rē: s3 tāq pegrini & aduene in h seculo ipauprate & hūilitate dño famulātes: & seq: h est illa celsitudo altissime paupratis: q uos charissimos frēs meos Heredes & reges regni celoz istituuit: paupes reb? fecit uirtutib? sublimauit. Hec sit portio ura q pducit in terrā uiuētū. Cui dilectissimi frēs totali iherētes: nihil aliqd p noie. d. nri Iesu xpī in ppetuū sub celo hfe uelitis.

¶ Cf. in legēda antiq de perfectiōe paupratis.

¶ Quicūq3 uult eē ffr minor: nō d3 hfe nisi duas tunicas sicut regula sibi concedit: & cordā & femoralia: & qui necessitate cogunt calciamenta.

¶ Francisus in legenda maiori. parte. v.

¶ Xpi Iesu paupratē & mīs reuocādo ad mēte: hāc eē uirtutū rginā asserēbat: qā i rege regū et regia mfe ipsi? tā plāter effulsi. Nā srib? qrentib? q ui? magis amicū redderet xpo dixit. Paupratē noueritis frēs spālē uia salutis: tāq hūilitatis fomētū: & pfectōis radicē. Cui? ē fruct? mltiplex s3 occult? h ē. n. euāgelici agri thesaur? & abscondit? p quo emēdo: uēdēda sunt oīa: & q uendi nō pnt illi? opōne spnēda. Ad h? culmē q cupit attingere nō solū mūdāe prudētie: uerū et lrag pi tie renūciat quodāmo d3. ut tali expropt? possētiōe: itroeat in potētiās dñi: & nudū se offerat brachiis crucifixi. Neq3 seculo pfecte renūciat: q ppru sensus loculos intra cordis archana reseruat. Docebat frēs ut paupes: s3 sic pegrini & aduene aliēas. Leges. n. peregrior eē dicebat sub aliēo colligi tecto: sitire ad priāz pacifice ptrāsire. Paupratē dicebat sui ordis fūdamētū. Cui substrato pmarie sic oīs structura religiōis inicit: ut ipsi? firmitate firmēt: & euerhōne fundit? euerat. Pecūia oīs seruis dei nihil aliud ē q diabolus & colu

Periculū
negocium
cū mulieri
bus cōuer
sari,

Paupratis
scē cultus

ber uenēosus.

¶ In legenda Fr̃is Thom̃e.

¶ Quātū fr̃es declinabūt a paup̃tate: tū mūd⁹ declina-
bit ab eis: & q̃rēt inq̃t & n̄ iueniēt. Si dñaz meā paup̃-
tatē oplexi fuerint: mūd⁹ eos nutriet: q̃ mūdo dati sūt
ad salutē. Comertū ē iter mūdū & fr̃es. Debēt. n̄. ipsi
mūdo bonū exēplū. d̃z eis mūdus puisionē nēcitatuz:
q̃n aut̃ ipsi retraxerint bonū exēplū fide mētira: retra-
het mundus manū iusta censura.

¶ In locutiōe ad fr̃em Massē sociū suū.

¶ Charissime & dilectissime mi Fr̃. thesaur⁹ beatificē
paup̃tatis ē tā dignissim⁹ & tā diuin⁹: q̃ nos digni nō
sumus in uasis nris tā uilissimis possidere. Cū h̄ sit illa
uir⁹ celestis: p̃ quā terrēa & trāstoria cūcta calcātur:
p̃ quā oēs obices tollūt e medio: ut libe dñō eterno
mēs hūana iugā. Hec ē q̃ adhuc aīaz in terris positā
facit in celis cū āgelis cōuersari: hec ē q̃ xpm̃ in cruce
associat: cū xpo in tumulto abscondit: & cū xpo resur-
git & ascēdit in celū. Quia dotē agilitatis super celos
uolādi animab⁹ ip̃az amāib⁹ ē in hac uita cōcedit: cū
uere humilitatis & charitatis arma custodiat.

¶ Fr̃anciscus in rñsione ad uicarium suū fr̃em Petruz
Cathani & habet septim⁹ parte legende maioris.

¶ Fr̃ Petr⁹ uicari⁹ b̃i. F. petiit ab eo si uellet aliqd re-
seruari de reb⁹ introētiū. R̃ndit. b. F. Malo te altare. b.
uirgis denudare cū nēcitas id requisierit: q̃ tra paup̃ta-
tis uotū & obseruatiā euāgelii uel modicu⁹ attenuare.
gratius. n. hēbit uirgo bt̃a sci euāgelii perfecte ser-
uato cōsilio suū altare detegi q̃ altari uestito filii sui p̃-
missū cōsiliū p̃remitti. ¶ Cap. xvi. de patientia.

¶ Fr̃anciscus in suis admonitionibus.

¶ Eruo dei nulla res d̃z displicere p̃ter p̃ctm̃: &
quocūqz p̃ctō aliq̃ persona peccaret: & p̃ h̄
seru⁹ dei turbaret: thesaurizat sibi culpā. Ille seru⁹ dei
qui nō irascit: neqz cōturbat se p̃ aliq̃ re recte uiuit si-
ne p̃prio. Et bt̃us est cui nō remāet sibi aliqd: reddens
q̃ sūt cesaris cesari & q̃ sūt dei deo. ¶ Fr̃ancisc⁹ ibidē.
¶ Nō p̃t cognosci seru⁹ dei q̃ tā hēat patiētia & hūili-
tatē dū satisfactū ē ei scdm̃ uolūtātē uel nēcitatē suā.
Cū at̃ uenerit t̃ps quo illi q̃ debēt satisfacere ei faciūt
sibi cōtrariū: q̃ tā h̄z ibi patiētia & hūilitatē tāta ē & n̄
plus. ¶ Fr̃. ibidem exponens illud. Mat. v.

Beati pacifici qm̃ filii dei uocabunt.

¶ Illi sunt uere pacifici qui de omnib⁹ q̃ in hoc secu-
lo patiunt: propter amorem dñi nr̃i Iesu xpi in animo
pacem seruant. ¶ Fr̃anciscus. ibidē.

¶ Bt̃us seru⁹ q̃ cū rep̃hēdit & acusat. Illā rep̃hēsiōnē
& acusatōez ita sustinet ab aliis: sic a semetipso. Bt̃us
seru⁹ q̃ rep̃hēnsus acq̃scit: uerecūda obreperat: hūilr
cōstet & libet̃r satisfaci. Bt̃us seru⁹ q̃ nō ē uelox ad
se excusandū & hūilr sustinet uerecūdiā & rep̃hēnsio-
nē de p̃ctō: ubi nō cōmisit culpā. Bt̃us ille q̃ ita inuēt⁹
est hūilis inter subditos suos: sic q̃n ēēt inter p̃latos &
dños suos: bt̃us seru⁹ qui semper manet sub uirga cor-
rectionis. Fidelis & prudens est seruus qui in omnib⁹
suis offensis nō tardat puniri interi⁹ per cōtritiōnē: &
exterius per cōfessionē: & operis satisfactionem.

¶ In locutiōe ad fr̃ez Leonē: q̃ i patia ē p̃fecta letitia.

¶ Fr̃ leo quis fr̃es minores in oi terra dent bonum

exēplū magnē scitatis & edificatiōis: tñ diligenter scri-
be & nota q̃ ibi nō ē p̃fecta letitia. O Fr̃ leo quis Fr̃
mior illuminet cecos tractos extēdat. demōes pellat:
surdīs auditi⁹: claudis gressuz & mutis restituat uerbū
& q̃d mai⁹ ē q̃ triduanū resuscitet mortuū: scribe q̃ ibi
nō ē p̃fecta letitia. O Fr̃ leo: si Fr̃ minor sciret oīuz gē-
tiū linguas: & oēs scias & scripturas ut sciret p̃phare &
reuelare nō solū futura: s̃z ēt scias aliqz: scr̃. be q̃ ibi
nō ē p̃fca letitia. Et si Fr̃ mior loquat̃ lingua āgelica &
sciat stellaz cursus & uirtutes herbag⁹ & sint ei reue-
lati oēs thesauri terraruz: & si cognosceret uirtutes &
p̃p̃tates auiū pisciū & aialū: & hominū & radicū &
lapidū & arbor⁹ & aq̃rū: scribe q̃ ibi nō ē p̃fca letitia.
Et si Fr̃ minor sciret tā solēniter p̃dicare q̃ cōuerteret
oēs infideles ad fidē: scribe q̃ ibi nō ē p̃fecta letitia: &
cū q̃reret Fr̃ leo ubi ēēt p̃fca letitia inq̃t. B. F. q̃n uēie-
mus ad locū scē Marie de āgelis sic balneati: pluuiagz
& frigore āgelati: luto ēt deturpati & fame afflicti: et
ad portā sonabim⁹ & portari⁹ ueniret iratus dī. Qui
estis uos? Et nos dicerem⁹. Sum⁹ duo de fratrib⁹ ur̃is.
Et ille ecōtrario diceret: imo estis duo ribaldi: q̃ uadi-
tis p̃ mūdū elinas pauperū rapiēdo: & nō apirer nob⁹:
s̃z faceret nos stare ad niuē & aq̃ i frigore et fame us-
qz ad noctem. Tūc si nos tot repulsas et iniurias sine
turbatōe et murmuratōe tollerauerim⁹: patiēter: et co-
gitauerim⁹ hūilr et charitatiue: q̃ ille portari⁹ ueraci-
ter nos cognoscit: et q̃ deus excitat linguā suā contra
nos. O Fr̃ leo scribe: q̃ ibi ē p̃fca letitia. Et si nos pul-
sando pseuerauerim⁹: et ille portari⁹: tāq̃ cōtra ip̃ortus
nos exeat cōtra nos: et durissime nos afficiat dī. Rece-
dite hic pultrōes uilissimi et ite ad hospitale. q̃. n. estis
uos. Hic penit⁹ nō māducabitis. Et si nos gaudētes h̄
portabim⁹: et iniuriati cū amore p̃p̃cerimus toto cor-
de: scribe q̃ ibi est p̃fecta letitia. Et si nos undiqz affli-
ctos fame urgēty frigore affligēte: nocte insup appro-
piquāte: pulsabim⁹: clamabim⁹: fletu instabim⁹: ut ape-
riat nob⁹: et ille ide stimulat⁹ dixerit. Isti sūt hoies p̃ca-
cissimi et p̃erui: et ego pacabo eos: & exiens cū uno
fuisse nodoso: & capiēs nos per caputiū ad terrā super
lutū et niues piciet: & talr nos uerbabit cū fuisse p̃di-
cto: q̃ undiqz nos plagis iplebit. Si tot mala si tot ini-
urias & uerba cū gaudio tollerem⁹: cōsiderātes q̃ p̃as
xpi b̃ndicti tollerare & portare debem⁹: scribe & nō
tā diligēter q̃ ibi ē p̃fecta letitia: et audi cōfōnē. Inter
oia charissimata sci sp̃s: q̃ xps seruis suis cōcessit et cōce-
det: ē uincere seipm̃: & libet̃r p̃p̃ ip̃m & charitatē op-
probria sustinere. Nā in oib⁹ mirabilibus supradictis:
nos gl̃iari nō possumus: q̃ nō sunt nr̃a s̃z dei. Quid. n.
hēs q̃d nō accepisti? Si at̃ accepisti q̃d gl̃iaris q̃ n̄ ac-
cepis: S̃z i cruce tribulatōis & afflictōis possum⁹ gl̃ia-
ri: q̃a ill d̃ ē nr̃z. Et iō dixit ap̃ls. Mihi absit gl̃iari &c.
¶ Fr̃anciscus in legenda Fratris Thom̃e. fratres as-
suetum & tentatum confortando.

¶ Crede mihi fili qm̃ magis p̃terea te seruū dei cre-
do: & quo magis tēratum magis dilectū a me te nouē-
ris. Nullus. n. se dei seruū reputare d̃z: quousqz p̃ tēra-
tiōnē & tribulationē n̄ trāserit. Annul⁹ ē quodamō ui-
cta tēratio: quo dñs despōsat sibi aīam serui sui. P̃les

Nullibi ē
uera leti-
tia p̃terq̃ i
p̃fecta pa-
tientia.

Sup̃mus
donuz dei
est uicera
seipsum.

sibi de ānōis mēitis blādiūt: & nllā sustinuisse totmē
ta uel tētatiōes letant. S3 qm ān cōgressum solus eos
terror ellideret: sciāt spūs sui debilitatem cōsideratā a
dño. Vix. n. obiciuntur certamina fortia: nisi ubi fuerit
uirtus perfecta. Signū ampliōis est grē nihil in seruo
suo impune relinquere dū uiuit in hoc mundo.

¶ Francisus infirmitatibus grauatus in oratione ad
dominum in legenda maiori. parte. xliii.

¶ Grās tibi ago dñe de? de oib? dolorib? meis: teq3
mi dñe rogo: ut cētuplū si tibi placuerit addas: qā hoc
erit mihi acceptissimū: ut affligens me dolore nō par-
cas: cū tue scē uolūtatis adimpletio: sit mihi cōsolatio su-
perplēa. ¶ Cap. xviij. de humilitate.

¶ In admonitiōib? suis: de hūilitate fīda in p̄latīs.

On uel ministrari s3 mīstrare: dicit dñs. Illi q
sūt sup alios cōstituti: tm̄ de illa p̄latiōe glīent
q̄tū si eēnt deputati offō abluēdi pedes frūm:
& q̄to magis turbarēt de ablata eis p̄latiōe: q̄ de abla-
to eis offō abluēdi pedes: tāto magis loculos ad picu-
lū aīe sibi cōponūt. ¶ In regula noua. ca. x.

¶ Ita d3 eē q̄ ministri sint serui omniū fratrum.

¶ In p̄latiōe nō d3 apperi: in legēda maiori. parte. vi.

¶ In p̄latiōe casus: in laude p̄cipitiū: subditi anime lu-
crum est in humilitate. Cur ergo periculis plusquā lu-
cris attēdimus cū tps ad lucrāndum ceperimus.

¶ Francisus de humilitate seruanda in laude huma-
na: & in p̄latione in suis admonitionibus.

¶ Btūs ille seru? q nō se t3 meliores qm magnificat &
exaltat ab hoib?: sic qm tenet uilis simplex & desce-
dit? qā q̄t? ē hō corā deo tāt? ē & nō plus. Ve illi reli-
giōso q ab aliis posit? est in alto: & p suā uolūtātē nō
uult descēdere. Et btūs ille q nō per suā uolūtātē posi-
tus ē in alto: & semper desiderat eē sub pedibus.

¶ In rñsiōe Cardinali hostiē. ne Fr̄ minor p̄latione
p̄sumat esse maior in legenda maiori. parte. vi.

¶ Dñe inqt Cardinali hostiē. Fr̄s minores. iō uoca-
ti sunt fr̄s mei: ut maiores fieri nō p̄sumant. Si uultis
ut fructū faciāt in ecclesia dei: tenete ip̄os & conserua-
te in statu uocatiōis eorū: & ad p̄latiōes ecclesiasticas
nullatenus ascēdere permittatis.

¶ In admonitiōib? de hūilitate seruāda in donis dñi.

¶ Btūs ille seruus q nō magis se exaltat de bono: qd
dñs dicit & facit per ip̄sum: q de eo qd dicit & facit
per alium. Peccat homo qui magis uult recipere a p-
ximo suo: q uelit dare de se dño deo.

¶ Francisus in legenda antiqua. caplō de perfectiōe
humilitatis. De humilitate seruāda ad Clericos.

¶ In adiutoriū clericorū missi sum? ad aiarū salutē: ut
qd in illis iuēt min? suppleat a nob: q3 recipiet mer-
cedē: nō secūdu auctoritatē: s3 secūdu laborē. Scitote
fr̄s q deo ē gratissimū aiāz lucrū. Hoc ofeq melius
possum cū pace clericorū q cū discordia. Si aut ip̄i sa-
lutē ip̄ediūt dei ē ultio: & ip̄se retribuet eis in tpe. Idē
q3 estote subiecti p̄lati: ne q̄tū ex uob ē malus zelus
cōsurgat. Si filiū pacis fueritis clerū & ppl3 lucrabimi-
ni: & hoc acceptabilius deo: q pplm solū clero scādali-
zato lucrari. Tegite eorū lapsus: multiplices eorū sup-
plete defect? & cū hec feceritis meliores estote.

¶ Francisus in epistola ad omnes fideles. De nō ap-
petendo presidere sed subesse.

¶ Nūq desiderare debem? eē sup alios: s3 magis debe-
mus eē subditi & serui oī humane creature pp deū: &
oēs q talia fecerit & pseuerauerit usq3 i finē: req̄scent
sup eos spūs dñi: & faciet in eis hitaculū & mātionē.

¶ Ca. xviii. de elina petēda. ¶ In reglā ariq. c. ix.

Mnes fr̄s studeāt seq hūilitatē & paupertatē
dñi nri Iesu xp̄i: & recordent q nihil aliud o3
nos hīe de toto mūdo nisi sic diē apl's. Habē-
tes alimēta & qb? tegamur his cōtenti sum? & debēt
gaudere qm ouersant inter uiles & despectas p̄sonas:
iter paupes & debiles infirmos & leprosos: & iuxta uīā
mēdicātes: & cū nece fuerit uadāt p elinis & nō uere-
cūdent. Et magis recordent: qā dñs nri Iesus xp̄s fili?
dei oīporētis p̄suiit faciem suā ut petrā durissimā: nec
uerēcūdat? fuit: & fuit paup & hospes: & uixit de eli-
nis ip̄e & btā uirgo et discipuli eius. Et qm facerēt eis
hoīes uerecūdiā & nolent eis dare elinā: refferāt inde
grās deo: qā de uerecūdiis accipient magnū honorez
ān tribūal dñi nri Iesu xp̄i: et sciāt q uerecūdiā nō pa-
tiētib? s3 inferētib? imputat. Et elina est hereditas et
iusticia q debet pauperib? quā nob acq̄siuit dñs nri Ie-
sus xp̄s. Et fr̄s q eā acq̄rēdo laborāt magnā mercedē
hēbūt et faciūt lucrari et acq̄rere tribuētēs: qā omnia
q hoīes relinquūt in hoc mūdo peribūt: s3 de charita-
te et elinis q̄s fecerint habebūt p̄miū a dño.

¶ Francisus in regula noua. caplō. vi.

¶ Fr̄s uadāt p elemosina cōfidēter: nec op3 eos uere-
cūdari: qā dñs se fecit pauperez p nob in h mūdo.

¶ In legēda antiq. c. de p̄fectiōe hūilitatis.

¶ Charissimi fr̄s et filioli mei nolite uerecūdari ire p
elinā: qā dñs se p nobis fecit paup̄rē in hoc mundo.
Cui? exēplo elegim? uīaz uerissimē paupertatis. Suo. n.
amore uīā paupertatis elegimus: nō debem? cōfundi
p elinis ire. Arrā celestis hereditatis erubescere neq̄
cōuenit regni heredib?. Hec. n. est hereditas nra quā
acq̄siuit: et reliq̄t nobis dñs Iesus xp̄s: et omnib? qui
suo exēplo uiuere uolūt in scissima paupertate. In uer-
ritate dico uobis q multi ex nobiliorib? et sapiētiorib?
bus h? seculi ueniūt ad istā cōgregationē: et p magno
honore et grā hēbūt ire p elinā. Vos ergo q estis illo-
rum p̄mitte letamini et gaudete: nec renuatīs facere q
scis illis faciēda trāsmittitis. Itē ergo cōfidēter et anio
gaudēt p elinā cū bñdictiōe dei. Et magis libe et gau-
dēter ire debetis p elinā q ille q de una nūmata afier-
ret cētū denarios: qm afertis eis amorē dei a qb? peti-
tis elinā dicētes. Amore dñi dei faciatis nobis elināz:
cuius cōparatiōe nihil est celum & terra.

¶ Francisus in legenda maiori. parte. vii.

¶ Itē qm hac nouissima hora fr̄s minores cōmoda
ti sūt mūdo: ut electi in eis iplēat: uñ a iudice cōmēda-
tur. Quādiū fecistis uni ex his fr̄ib? meis minimis mi-
hi fecistis. Locūdū p̄inde dicebat sub fr̄m minorū titu-
lo mēdicare quē in retributiōe iustorū: euāgelice uer-
tatis magi: suo ore rā signātē exp̄ssit. Vñ exponendo
illud ps. Panē angelorū māducauit hō di. Illū sane pa-
nem angelicū esse: quēz p dei petitūz amore: & beatis

questo spe-
cta ali p-
lati.

good
uadāt
terp dñi

Salutaris
doctrina
sci p̄lis.

ad gaudē-
fr̄z mū-
rum.

suggerentibus angelis pro ipsius charitate largitum: sancta paupertas colligit hostiatim.

¶ In legēda maiori. parte. vii. in rñsiōe ad dñz Car dinalē hostiē. cur iuisset pro pane comestur? cū eo.

¶ Magnū mi dñe honorē exhibui dū maiore dñz ho norauit. Si qdē bñplacitū ē dño in paup̄tate: & ea ma xime q uolūtaria p xpo mēdicitas est. Hāc dignitatē regalē quā p nob dñs Iesus egen? fact? assumpsit: ut sua ditaret inopia: ac uere paupes spū regni celorū re ges institueret & heredes: nolo relinq̄re p pseudo diui tiarū fallarū nobis ad horā cōcesso. Ego nolo dimitte re dignitatem meā regalem & hereditatē ac p̄fessionē meā & frūm minorū. u. ire p elina hostiatim. Pauper tas ē q reges regni celoz istituuit: nō false nre diuitie.

¶ In legēda antiq. Fr̄i reuertēti gaudēter de elina.

¶ Sic uolo q frater meus uadat & reuertatur cū ele mosina letus & iocūdus & gaudens laudās deū.

¶ Ca. xix. de cognitiōe pp̄te infirmitatis & glorie fu ga. Et q nō pōt hō de aliquo gloriari nisi de infirmita tibus suis. ¶ Fr̄iscus in admonitiōib? suis.

Tende hō in q̄ta excellētia posuit te deus q creauit te & formauit ad imaginē dilecti fili sui secūdu corp? & ad similitudinē suā scdm ani maz: & oēs creature q sub celo sunt seruīūt & obediūt creatori suo meli? q tu: & ēt demōes nō crucifixer̄ eū: s; tu cū ip̄sis crucifixisti euz & adhuc crucifigis: dele ctādo in uiciis & p̄tis. Vñ ergo potes gloriari? Nā si ita esses subtilis & sapiēs q oēm sciam hēres & scires itēptari oīa gñā linguaz: & de celestib? reb? p̄scruta ri in oib? his nō potes gloriari. Demō sciuit de celesti bus & mō scit de terrenis: plusq̄ oēs hoies: s; aliq̄s hō fuerit: q summe sapie cognitiōez a dño recepit sp̄alēz. Sifr si es pulchrior & ditior oib?: & ēt si facies mira bilia ita ut demones fugares: oīa ista sunt tibi cōtraria & nihil eoz ad te pertinet: & in his nō potes gloriari. S; in hoc possumus gloriari in infirmitatib? nr̄is & i ba tulādo quotidie scām crucē dñi nr̄i Iesu xp̄i.

¶ Fr̄iscus in regula noua. caplo. ii.

¶ Fr̄es inq̄ uestimētis nilib? induant: & possint ea re petiāre de saccis & aliis petiis cū bñdictōe dei: & seq tur. Quos moneo & exhortor: ne despiciāt neq; iudi cēt homines quos uiderint mollib? uestimentis & co loratis indutos uti cibus & potibus delicatis: sed ma gis unusquisq; iudicet & despiciat semetipsum.

¶ Fr̄iscus in legenda maiori. parte. vi.

¶ Quātū hō ē i oculis dei tm̄ ē & nō plus. Stultū iudi cās hūanis extolli fauorib? Nemo laudāus c̄icert? est exit? De oī eo qd pōt p̄tōr: nemo sibi d; iniquo applausu blādiri. P̄tōr pōt ieiunare pōt orare plāges re carnē pp̄riā macerare. hoc nō pōt solū. s. dño suo eē fidelis. In hoc itaq; gloriādū: si suā gl̄iā dño reddim?: si fidelē seruīētes ip̄i q̄qd donat alcribimus.

¶ Fr̄iscus in admonitiōibus.

¶ Bt̄is seruus q thesaurizat in celo bona q dñs sibi ondit: & sub spe mercedis n̄ cupit ea māifestare hoib? Nā ip̄e altissim? māifestabit opa sua qbuscūq; uo luerit. bt̄is seru? q secreta dñi obseruat i corde suo.

¶ Fr̄iscus in regula antiqua. caplo. xyii.

¶ Oīa bona dño deo altissimo reddamūs & sūmo: & oīa bona ip̄i? eē cognoscam? & de oib? ei gr̄as refera m?: a quo bōa cūcta pcedūt: & ipse altissim? & sūm? solus uer? de? hēat & ei reddant. Et ipse recipiat oēs honores & reuerētias: oēs laudes & bñdictiōes: oēm gloriā cuius est omne bonū: q̄a solus est bonus.

¶ Cap. xx. de scientia mundana fugienda.

¶ Fr̄iscus in regula noua. caplo. x.

n On curēt nesciētes lras: lras adiscere: s; atten dāt qd sup oīa desiderare debēt hñe spm̄ dñi & scām ei? opōnē: orare sēp ad deū puro corde & hñe hūilitatē & patiētiā i p̄secutiōib? & diligere eos q nos rephendūt & arguūt.

¶ In regula antiq. c. xvi. Fr̄es caueam? nob ab oī supbia & uanaglia. Custodiam? nos a sapia h? mūdī: & a prudētia carnis. Spūs .n. uult & studet multū ad uerba hñda et parz ad opō nē: & qrit i religione & scitate iteriore spūs: s; uult & desiderat religionē et scitatez foris appentē hoib?. Et isti sūt de qb? dic dñs. Amē dico uob recepūt mercedē suā.

¶ In legēda antiq. c. de p̄fectiōe hūilitatis. Fr̄es q scie curiositate ducunt: in die tribulatiōis iue nient man? suas uacuas. Iō uellez eos magis roberari uirtutib?: ut cū tps tribulationis uenerit: secum hñent dñz i āgustia. Vētura ē ei triblatio quo libri ad nihilū utiles in fenestris & latebris picient. Nolo fr̄es meos cupidos eē scie et libroz: s; uolo sūdari sup scāz hūili tatē et imitari purā simplicitatē: scāz ofonēz et dñaz paup̄tatē. h̄ uia sola ē secura ad salutē pp̄riā: et aliogz edificatiōem: qm̄ xps ad c̄imitatiōez uocati sūt fr̄es. Hāc solā nob ondit et docuit uerbo pariter et exēplo. Multi fr̄es occasiōe edificādi alios: dimittent uocatio nē suā. scāz hūilitatē purā simplicitatē ofonē et de uotionē: atq; dñaz nr̄az paup̄tatē. Et origet illis q unū putabūt magis ibui. i. ipleri deuotiōe et accēdi amore: & illuminari dei cognitiōe: pp̄ itellectū scripture: ide oc casiōalr remāebūt itus frigidi & uacui & sic ad p̄stinā uocationē redire nō poterūt: q tps uiuēdi secūda uoca tionē suā: in uano et falso studio amiserūt. Et sūt multi fr̄es q totū suū studiū & sollicitudinē suā ponūt i acq̄re do sciaz: dimittētes uocatiōez suā scām: extra uia hūili tatis & scē ofonis mente & corpore euāgādo. Hi asta būt añ tribunal xp̄i nudi & uacui: & solius cōfusionis uerecūdie & doloris manipulos reportantes.

¶ Fr̄iscus in legenda maiori. parte. xi.

¶ Interrogat? b. f. An placeret sibi q l̄rati iaz recepti ad ordinē: stultio sacre scripture itēderēt. R̄ndit. Mihi qdē placet: dū tm̄ exēplo xp̄i q magis orasse legīt q le gisse ofonis studiū nō omittāt. Nec tm̄ studeāt ut sciāt q̄l̄r debent loq: s; ut audita faciāt: et cū fecerit: aliis fa ciēda pponāt. Volo aut uos fr̄es meos discipulos euā gelicos eē: sicq; i noticia ueritatis p̄ficere: q in simpli citatis puritate ocrefcāt: ut simplicitatē colūbinā a pru dētia serpētina n̄ separēt: q̄s maḡ eximi? ore suo bñ dicto oīuxit.

¶ Ca. xxi. de p̄dicatore q̄lis d; eē.

¶ Fr̄iscus in regula noua. cap. ix.

f Rēs nō p̄dicēt i ep̄atu alic? ep̄i cū ab eo illis fuerit contradictū. Et nullus frater populo au deat predicare: nisi a ministro generali fuerit approba

tas & ab eo sibi offm pdicatiois ocessus. Et in pdicatione quam faciūt sint exalata & casta eoz elloga: ad utilitatē & edificationē ppli: annūciādo eis uicia & uirtutes penā & glia cū breuitate sermonis: q̄ uerbū ad breuiatū fecit dñs sup terrā. ¶ **CF.** i reglā antiq. c. xviij. ¶ **ENull** fr̄z pdicet oīa formā & institutionē scē Rōmāe ecclie: & nisi sibi ocessus fuerit a mīstro suo. Oēs tñ fr̄s opibz pdicet. Et null⁹ pdicator appropet sibi offm: s; q̄cūq; hora ei iniectū fuerit sine omni otraditione dimittat. Vñ depcor in charitate: q̄ de⁹ est: oēs fr̄s meos pdicadores q̄ studeāt se hūiliare in oibz: nō glīari: nec in se gaudere: nec iterius se exaltare de bonis uerbis & operibz: imo de nullo bono qd̄ de⁹ facit uel dicit: & operat in eis aliqñ & per ipsos: secūdū q̄ dicit dñs. In h̄ nolite gaudere: q̄a sp̄s uobz subiciunt. & firmiter sciam⁹ q̄ n̄ p̄tinet ad nos nisi uitia & pctā.

¶ **CFrancis** ibidē. c. xxi. Quid debet fr̄s pdicare. ¶ **CHac** talē exhortatōez & laudē oēs fr̄s mei qñcūq; placuerit eis annūciare pñt inter quoscūq; hoīes cū bñdictōe dei. Timete & honorate: laudate & bñdicite gr̄as agite & adorete deū oipotētē: in trinitate & unitate p̄fem & filiū & sp̄m sc̄m oīum creatorē. Agite pñiaz facite dignos pñie fruct⁹. Et scitote q̄ cito moriemini. Date & dabit uobz. Dimittite & dimittet uobz: & si nō dimiseritis: dñs nō dimittet uobz pctā uā. Cōfitemini oīa pctā uā. Bt̄ q̄ moriunt in pūla: q̄a erūt in regno celoz: uē illis q̄ nō moriunt in pūla: q̄a erūt filii diaboli: cōpa faciūt & ibūt in ignē eternū. Cauete & abstinetē ab oī malō: & p̄seuerate usq; i finē in bono.

¶ **CFrancis** in legenda maiori. parte. viiij.

¶ **CO**ffm pdicatiois p̄i misericordiarū affirmabat oīa sacrificio accepti⁹: maxie si studio fuerit p̄fecte charitatis ip̄suz: ut ad id laboret magis exēplo q̄ uerbo: magis lachrimosa p̄ce q̄ loq̄ci sermōe. Plāgēdū p̄inde dicebat pdicatorez tāq̄ uera pietate p̄uatū: siue q̄ in pdicatione nō aīatū q̄rit salutē: s; p̄p̄ia laudē siue q̄ prauitate uire destruit qd̄ edificat ueritate doctric: p̄ferendū huic dicebat fr̄em simplicē & elingūē: q̄ bono exēplo alios puocaret ad bonū. Illud quoq; uerbū donec sterilis pepit plurius talē expōebat. Sterilis ē Ff paup̄culus: q̄ ḡhādi filios in ecclia nō h̄z offm: h̄ pariet in iudicio plurimos: q̄a quos nūc p̄uatīs ofonibz ouertit ad xpm: siue gl̄ie tūc index ascribet. Que multos h̄z filios infirmabit: q̄a pdicator uan⁹ & loquax q̄ multis nūc quasi uirtute sua genitis gaudet: cognoscet tūc se nihil propriū habere in eis.

¶ **CF.** in legēda antiq. ca. de perfectiōe humilitatis.

¶ **CMulti** sunt fr̄s q̄ totū suū studiū & totā suā sollicitudinē ponūt in acq̄rēdo sciam dimittentes uocationē suā sc̄m: extra uīā hūilitatis & scē ofonis mēte & corpore euagādo. Qui cū p̄p̄lo pdicauerit: & nouerit alios quos inde edificari: uel ad pñiaz ouerti: inflant & extollūt se: de ope & lucro aliēo: cū tñ magis in cōdēnationē & in preiudiciū suū pdicauerit: & nihil ibi secūdū ueritatē operati fuerint nisi tāq̄ insfra illoz p̄ quos uere dñs fructū uiuismodi acq̄sui. Nā quos credunt p̄pter sciam & pdicationē suā edificari: & ad pñiam ouerti: dñs ofonibz & lachrimis scōrū paupe:z humi-

liuz & simpliciū fr̄m edificat & ouertit: s; ipsi sc̄i fr̄s utplm hoc ignorent. Sic. n. est uolūtas dei ut illud nesciāt: ne ide ualeāt sup̄bire. Isti sunt fr̄s mei milites t̄a bule rotūde q̄ latitāt in desertis: & in locis remotis ut diligenti⁹ uacēt ofoni & meditationi sua & aliogz pctā plorates: uiuentes simplr & humilr ouerfantes: quogz sc̄itas a deo cognoscit & aliqñ scrib⁹ & hoibz ē ignota. Horū anie ab angelis deo p̄ntabūt: tūc dñs oñdet illis fructū & mercedē laboz suoz. uiz. multas aias q̄ suis exemplis ofonibz & lachrimis sunt saluate. Et dicet illis filii mei dilecti: ecce tot & tales aīe saluate sūt uīs ofonibz lachrimis & exēplis. Et q̄ sup pauca suis fideles supra nīsta uos oīstituā. Alii. n. pdicauerūt laborauerūt sermōibz sapie & scie sue: & ego meritis uīs fructū salutis opat⁹ sum. Iō suscipite laboz eorū mercedē & fructū meritorū uīorū: q̄ est regnū eternū: qd̄ hūilitatis & simplicitatis uīe: atq; ofonū & lachrimarū nīsarū uiolētia rapuistis. Sicq; isti portātes manipulos suos. i. fruct⁹ & merita scē hūilitatis & simplicitatis sue: intrabūt in gaudiū dñi letātes & exultātes. Illi uero q̄ nō curauerūt nisi scire & aliis uīā salutis ofidere: nihil opantes p̄ se aī xpi tribunal altabunt nudi & uacui: & soli⁹ ofusiois & uerecūdie & doloris manipulos deferētes. Tūc ueritas scē hūilitatis et simplicitatis: scēq; ofonis et paup̄tatis q̄ est uocatio nīa exaltabit gl̄ificabit & magnificabit: cui ueritati ipsi inflati uēto scie detraxerūt uita & uīs sermōibz scie sue dicētes ipsam ueritatē eē falsitatē: & tāq̄ ceci eos q̄ ābulauerūt in ueritate p̄seq̄ntes. Tūc error & falsitas opionū suarū p̄ q̄s ābulauerūt: q̄s eē ueritatē pdicauerūt: p̄ q̄s i cecitatis foueā multos p̄cipitauerūt in dolere cōfusione et uerecūdia terminabit: et ipi cū suis tenebrosis opionibus in tenebras exteriores cū tenebrarū spiritibus de merent.

¶ **CFrancis** ibidem.

¶ **CDicebat.** b. f. q̄ pp̄ platōis offm et sollicitudinē pdicādi fr̄s nō debet dimittere scāz et deuotā ofonē: ire p̄ elina: opari aliqñ māibz suis: et alia humilitatis opa facere: sc̄ et alii fr̄s: pp̄ bonū exēplū et lucr̄ aīarū suarū et aliogz. Multū. n. edificāt subditi cū multū & pdicadores uacat libenter ofoni et inclināt se ad hūilitatis opa: et obsega uilitatis. Alii. n. nō pñt absq; sui ofusioe p̄iudicio et cōdēnatōe de h̄ fr̄s alios admōere. o. n. exemplo xpi p̄us facere quā docere ac siml facere et docere.

¶ **CF.** in legenda maiori. parte. iij.

¶ **CFratribus** quos ad predicandū mittebat beatus. f. dicebat. Ite annunciate hoibz pacez: pdicate pñiam in remissionem pctōrū: estote in tribulatiōibz patientes: in ofonibus uigiles: in laboribus strenui: in sermōibz modesti: in moribus graues: et in bñficiis grati: q̄ pro his omnibus uobis regnū p̄parat eternum.

¶ **CCap.** xxij. de exercitio et ociositate uitanda.

¶ **CFrancis** in regula noua. ca. v.

f Fr̄s illi q̄b⁹ dedit dñs gr̄az laborādi laborēt fidelr & deuote: ita q̄ excluso ocio aīe inimico scē ofonis et deuotiōis sp̄m nō extinguat: cui debet cetera tēporalia deserni. De mercede uero laboris p̄ se et suis scrib⁹ corporis necaria recipiat: p̄ter denarios uel pecuniā. Et h̄ hūilr sic decet seruos dei et paup̄es

tis sciffime sectatores. **¶** **¶** **¶** in regula antiq. c. vii.

¶ Frēs q sciūt laborare laborēt: & eādē artē exercent quā nouerūt si nō fuerit cōtra salutē aie sue & honeste poterit opari. Nā ait ppha. Labores manū tuarū: q māducabis: btūs es & bñ tibi erit. & apls. Qui n̄ uult laborare nō māducet. & unusq;sq; in ea arte & labore qua uocat? est pmaneat: & possint p labore recipere oīa necāria: ppter pecuniā. oēs frēs studeāt bonis operibus insudare: q scriptū est. Semp facito aliqd boni: ut diabolus te inueniat occupatū. & iterū. Ociositas ini mica est aie. Ideo serui dei oīoni semp uel alicui bone opationi insistere debēt. **¶** **¶** **¶** in testamēto.

¶ Ego manib? laborabā: & uolo laborare: & oēs alii frēs sili uolo q laborent de laboritio quod ptinet ad honestatē. q nesciūt discāt: nō ppter cupiditatē recipiendi pciū laboris: s; pp bonū exēplū & ad repellendā ociositatē. **¶** **¶** **¶** i legēda antiq. c. d. pfectiōe hūilitatis.

¶ Tepidos nec se familiariter & humilī negotio ap plicantes dicebat euomendos cito de ore dei. & dicebat. Volo oēs frēs meos laborare & exercitari humiliter in operib? bonis: ut minus simus hominib? onerosi: & ne cor aut lingua in ocio eunget. Qui uero nihil sciunt opari uel laborare: adiscant. lucru? uero uel mercedē de labore nō laborantis arbitrio: sed Guar diani uel familie arbitrio cōmitendū esse dicebat.

¶ Franciscus in legenda maiori. parte. v.

¶ Ocium aut omniū malaz cogitationū sentinā docebat sūmopere fugiendū: exēplo demonstrans rebellem carnē & pigrā disciplinis otinnis & fructuosos laboribus edomandā. uñ corp? suū frēm Alinū appellabat: tūq; laboriosis supponendū onerib? et crebris cedendū flagellis: & uili pabulo sustentandū. Si quē uero cernebat ociosum & pigrū frēm Muscā noīandū cenfebāt: eo q talis nihil boni faciēs: s; bñfacta ificiens: uilē & abominabilē se oībus reddat. Et dicebat. Volo frēs meos laborare & exercitari: ne ocio dediti per illicita corde aut lingua uagentur.

¶ Cap. xxiii. de fratre minore: quis est uere cēsendus.

¶ **¶** **¶** in legēda antiq. ca. de zelo ad pfectionē frūz.

¶ Eatus Frāsciscus dicebat q ille esset bon? frater minor q hñet fidē frīs Bernardi: quā pfectissime habuit cū amore pauprtatis. Simpli

citatz & puritatē frīs Leonis: q uere sanctissime fuit puritatis. Curialitatē frīs Angeli: q fuit p̄mus miles: q uenit ad ordinē: & fuit oī curialitate & benignitate ornatus. frīs Massei gratiosuz aspectū & sensuz naturalem cū pulchro & deuoto suo eloquo. Mentē eleuatā i cōtēplatiōe quā habuit frater Egidi? usq; ad sūmā pfectionē. Virtuofaz & otinnā orōnez frīs Rufini: q sine intermissiōe sp orabat: & dormiēdo uel aliqd opādo sp mēs ip̄i? erat cū deo. Paciētā frīs Iunipi: q usq; ad pfectū statū paciētie puenit pp sanctā expropationē ppe uolūtatis: quā sp pre oculis hēbat: & sūmū desideriū imitādū xp̄i p uia crucis. Fortitudinē corpālē & spiritualē frīs Ioānis de laudib?: q tpe illo fuit fortis corpore sup oēs hoīes. Charitatē frīs Rogerii: cui? tota uita & ouersatio erat in feruore charitatis. Et sollicitudinē frīs Lucidi: q fuit maxie sollicitudinis: & nolebat

stare nisi p mēsem in loco: s; qñ sibi placebat stare in aliquo loco: statim recedebat inde: & dicebat. Nō habemus hic mansionem: sed in celo.

¶ Franciscus in legēda maiori. parte. vi. Et in legēda antiqua. caplo de perfectione humilitatis.

¶ Dicebat b. f. socio. Nō mihi uideor eē frater minor nisi fuero in statu quē tibi descripsero. Ecce p̄lat? exiens frēm: uado ad caplin: p̄dico & moneo frēs sicut docuerit me spūs sanct? . Et in fine dicit cōtra me. Non uenis nob: q illitterat? es: & elinguis: idiota: & simplex. uñ de cetero nō psumas te uocare n̄m p̄latū. Et tādē eicior cū opprobrio uilipēsus ab oībus. Dico tibi nisi eodē uultu: eadē mētis leticia: & eodē sanctitatis pposito hec uerba audiero: frater minor nequaquā suz. Nō mihi uidet q sim frater minor si nō gaudeo qñ me uilipēdūt & cū ueracūdia me eiciūt: nolētes ut sim p̄lat? & eoz: sic ēt qñ me uenerāt & honorāt eoz pfectu & utilitate utrobiz equali se hñte. Nā si gauisus suz cū exaltāt me & honorāt pp pfectū & deuotionē iporū: ubi tñ piculū eē pōt aie mee: mltomagis debeo letari & iocundari de pfectu & salute anime mee cum uituperaat ubi lucrum est certum.

¶ **¶** **¶** in legenda antiqua. ca. de pfectione paupertatis in responsione domino Bonauenture.

¶ Dñs nos frēs miōres uocauit i adiutoriū fidei sue & p̄latoz & clicoz scē ecclie. & iō tenemur qñ possum? ipos sp diligere honorare & reuereri. Nā uocat frēs miōres: q sic noīe: ita exēplo & ope p ceteris hoībus huius seculi humiles esse debeant.

¶ **¶** **¶** xxiii. d. bono exēplo pxio exhibēdo ut edificet.

¶ Franciscus in legenda antiqua. capitulo de perfectione humilitatis.

¶ Tās F. rñdēdo cuidā sacre theologie magistro

¶ i uerbū Ezē. Si n̄ audiciaueritis ipio i pietatē

suā: sanguinē ei? d m̄nū tua regrā. Sic expōebat dī. Si uerbū d; gñalr itellr: ego talr ipz accipio. q seru? dei sic d; uita & scitate i seipo ardet ul? fulget: ut luce exēpli & ligua scē ouersatiōis oēs ipios rephēdat. sic inq splēdor ei? uite & odor fame ei? annuntiabit omnibus iniquitates eorum.

¶ **¶** **¶** in legenda antiqua. caplo de perfectione humilitatis. Et in legenda maiori. parte. viii.

¶ Assimabat b. f. hoc tpe nouissimo frēs minores a dño missos ut pctōz obuolutis caligine lucis exēpla mōstrarent. suauissimis se dicēs repleti odorib?: & qñ unguēto p̄cioso liniri: cū scōz frūz p orbē distātis odorifera fama mltos audiret ad uia ueritatis induci. Ex taliū auditu exultabat in spū bñdictiōe oī acceptione dignissimos frēs illos accumulans: q uerbo ul? ope ad xpi amorē iducerēt pctōres. Sic ēt q religionē sacram iniqs uiolarēt opib?: maledictionis eius grauissimā incurrebāt sententiā. A te: ingr: sanctissime dñe & a tota celesti curia & a me paruulo tuo sint maledicti q suo malo exēplo confundūt & destruit quod p scōs frēs ordinis hui? edificasti & edificare nō cessas.

¶ **¶** **¶** Ca. xxv. de compassiōe habenda ad delinquentes.

¶ **¶** **¶** in littera directa gñali ministro.

¶ N hoc uolo cognoscer si tu diligis dñz & me

seruū suū & tuū si feceris istud. u3. q̄ nō sit aliq̄s fr̄s
ter in mundo qui peccauerit quantumcūq̄ potuerit
peccare: q̄ postq̄ uiderit oculos tuos nunq̄ recedat si
ne misericordia tua. Et si nō q̄reret: tu queras ab eo si
uult mīaz. Et si ille milies postea apperet coraz oculis
tuis: dilige eū plusq̄ me: ad h̄ ut trahas eū ad bonū: &
semp̄ miserearis talib⁹. Et istud denuncies guardianis
q̄n poteris: q̄ p te sic firm⁹ es facere. Et oēs fr̄s q̄ sci
rēt eū peccasse nō faciāt uerecūdiā ei nec detractiōē:
s3 magis mīaz hēant circa ipm: & teneāt puatū p̄tīm
fr̄is sui: q̄ nō est opus sanis medic⁹: s3 male h̄ntib⁹. Si
q̄s fr̄m istigāte inimico mortālī peccauerit: p obediē
tia teneant recurrere ad guardianū suū. & guardianus
sūt p obediētia teneat eū mittre custodi. ipse uero cu
stos misericorditer pūdeat ei: sic ipse uellet pūderi si
bi si in cōsimili casu eēt. Et isti p̄nitē nō hēant p̄tātē in
iūgēdi aliā p̄nīaz nisi illā. uade & noli ampli⁹ peccare.
¶ Nota q̄ h̄ ut in reglā custodē b. F. accipit p mīstro.

¶ F. in regula noua. ca. x.

¶ Fr̄s q̄ sūt ministri & serui aliorū fr̄m uisitēt & mo
neāt fr̄s suos: & humilr & charitatiue corrigāt eos:
n̄ p̄cipiētes eis aliqd qd sit oīa aīaz suā & regulā no
strā. Et ubicūq̄ sūt fr̄s q̄ scirēt & cognoscerēt se non
posse regulā spūālī obseruare: ad suos ministros debe
ant & possint recurrēt. Ministri uero charitatiue & be
nigne eos recipiāt: & tāta familiaritatē hēant circa ip
sos: ut dicere possint eis & facere sicut dñi seruis suis.
Nā ita debet eē: q̄ ministri sint serui oīū fr̄m.

¶ Ca. xxvi. de detractiōe fugiēda. ¶ F. in legēda
fr̄is Thome. ca. de charitate.

¶ Extratores sup oē aliud gen⁹ uiciōz execrās
horribilr uenenū in lingua eos ferre dicebat:
aliosq̄ uenen⁹ ificere. Semel quēdā audiēs Tamā fr̄is
denigrātē ingt ad uicariū suū uerbū ualde terribile. in
stāt religioni discrimina nisi detractorib⁹ obuicē: cito
multoz suauissim⁹ odor fetebit: nisi fetidoz ora clau
dant. Sūma uolo pūidētia cures tu & oēs ministri: ne
pestifer morb⁹ iste lati⁹ se difondat. Fr̄m q̄ aliū fr̄z
fame gloria spoliaret dicebat tunica spoliādū: nec ocu
los posse ad deū leuare: nisi pus qd abstulerat redde
ret. Et dicebat ipse b. F. Vox detractoris ista ē: uite mi
hi p̄fectio deest: sciētie uel pecularis gr̄e facultas nō
suppetit: ac p hoc nec apud deū locū iuenio: nec apud
hoies. Scio qd faciā. Ponā maculā in electis: & apud
maiores gr̄az p̄merebor. Scio platū meū hoiez eē: eo
dēq̄z mecū q̄nq̄z uti offō: quo succis cedris solus ui
deat ram⁹ in uia. Eia miser humanis corporib⁹ uesce
re: & q̄ uiuere alr nō potēs fr̄m niscera rode. Tales
boni studēt uideri nō fieri: accusantes uicia nec uicia d̄
ponētes: solos eos laudāt quoz cupiūt auctoritate so
ueri: silētes a laudib⁹: q̄s ad laudatū nō extimāt repor
tari. Ieiū faciei pallorez perniciosis laudib⁹ uēdūt: ut
spūales uideant q̄ diiudicēt oīa: & ipsi a nemine iudi
cent. Gaudēt scitatis opione nō ope: angelico noīe nō
uirtute.

¶ F. in regula noua. ca. x.

¶ Moneo quoq̄ & exhortor fr̄s meos i d. iesu xp̄o:
ut caueāt ab oī supbia: uanaglia: inuidia: auaricia: cura:
& sollicitudine hui⁹ seculi: detractiōe: & murmuratiōe.

¶ Ca. xxvii. de eo qd agēdū est a fr̄ib⁹ p mūdū abdi
cationē. ¶ F. in reglā antiqua. ca. xxii.

n Vnc āt fr̄s postq̄ mūdū dimissim⁹: nihil aliud
hēm⁹ facere: nisi solliciti sim⁹ seq̄ dñi uolūta

tē: & placere ei. Multū caueam⁹ ne sim⁹ terra sec⁹ uiaz
uel petrosa uel spinosa: s3 semē de quo dīc dñs in euā
gelio. Semē est uerbū dei. Quod āt sec⁹ uiaz cecidit &
oculcatū est: hi sunt q̄ audiūt uerbū dei & nō itelligūt:
& oēs itz uenit diabol⁹ & rapit qd semiatū est in cor
dib⁹ eoz: & tollit uerbū de cordib⁹ eoz: ne credentes
salui fiāt. Quod āt supra petrosam cecidit: hi sunt q̄ cū
audierint uerbū: statim cū gaudio suscipiūt illud. facta
āt triblatiōe & p̄secutiōe pp uerbū otinuo scādalizan
tur. Et hi radices n̄ h̄nt: s3 tpales sūt. q̄ ad tps credūt
& i tempore temptatiōis recedūt. Quod aut in spinis
cecidit: hi sūt q̄ uerbū dei audiūt: & sollicitudo & erū
ne h⁹ seculi suba & fallacia diuiciāz & circa reliq̄ cō
cupiscētie itroētes suffocāt uerbū: & sine fructu effi
ciūt. Quod āt in terra bōa seiātū est: hi sūt q̄ corde bo
no & optimo audientes uerbū itelligūt & retinent: &
fructū afferūt i patiētia. Et p̄p̄a nos fr̄s: sic dīc dñs
Dimittam⁹ mortuos sepelire mortuos suos: & multū
caueam⁹ a malicia & subtilitate sathane: q̄ uult ne hō
mētē suā & cor hēat ad dñz deū: & circūiēs desiderat
cor hoīs sub specie alic⁹ mercedis uel adiutorii suffo
care & tollere uerbū & p̄cepta dñi a memoria. Et ult
cor hoīs p scāria desideria negocia & curā excecāre
& inhabitare. Sic dīc dñs cū imundus spūs exierit ab
hoīe ambulat p loca arida & inaquosa: q̄rēs regez &
nō iueniēs dīc reuertat in domū meā uñ exiui: & ueni
ens inuēit eā scopis mūdātā & ornatā. Tūc uadit & as
sumit septem alios spūs neq̄ores se: & igressi habitāt
ibi: & sūt nouissima hoīs illi⁹ peiora p̄oribus. uñ oēs
fr̄s custodiam⁹ nos mltū ne sub sp̄e alicui⁹ mercedis
ul op̄is uel adiutorii pdam⁹ aut tollam⁹ mētē nr̄az &
cor nr̄m a deo. S3 in scā charitate q̄ deus est rogo oēs
fr̄s: ut oī ipeditio remoto: & oī cura & solitudine
postposita quocūq̄z mō meli⁹ p̄nt debeāt seruire: ama
re: & honorare: & adorare dñz deū mūdo corde et pu
ra mētē: qd ip̄e sup oīa q̄rit: ac sp̄ faciām⁹ hitacīm et
māsiōē ipsi q̄ ē dñs de⁹ op̄s p̄r et fili⁹ et spūs scūs.

¶ C. xxviii. de fr̄z ouerlatiōe iter fideles catholicos.

¶ F. in legēda triū sociōz i diuersis caplis.

c Onsideiem⁹ fr̄s charissimi uocationez nr̄az:
q̄ misericorditer uocauit nos de⁹: n̄ t̄mp nr̄a:
s3 p mltōz salutē: ut eam⁹ p mūdū exhortādo oēs pl⁹
exēplo q̄ uerbo ad agēdū p̄nīaz p̄p̄tis suis: et h̄ndāz
mēoriā mādatorū dei. Nolite timere: s3 securi ānūciate
simplr p̄nīaz: cōfidētes i dño: q̄ uicit mūdū: q̄ spū suo lo
quet p uos et in uob⁹ ad exhortādū oēs ut ouerrāt ad
ip̄z: et ei⁹ mādātā obseruent. Caueam⁹ q̄ reliqm⁹ oīa
ne p modico regnū celoz pdam⁹. Et si pecuniā in ali
quo loco inuēiam⁹: n̄ curem⁹ plusq̄ de puluere quē cal
cam⁹. Monebat ēt ut nullū hoīz iudicārēt neq̄ despi
cerēt illos q̄ delicate uiuūt et curiose ac sup̄bie induū
tur. De⁹ est nr̄ & ip̄s dñs potens illos ad se uocare
& uocatos iustificare. Volebatq̄z ut fratres tales reue
rerent sic fr̄s & dños suos: q̄ fr̄s sunt inq̄tū ab uno

creator creati. Dñi sūt in q̄tū bonos adiutāt ad penitē
tiam faciēdā: eis necessaria corporis ministrātes. Et di
cebat bñs Frācisus. Talis deberet esse fratru: cōuer
satio inter gentes: ut quicūq; audirēt uel uiderēt eos:
glorificārēt patrem celestem: & deuote laudarēt. Et di
cebat illis. Sicut pacem annunciat is ore: sic in cordi
bus ur̄is pacē & ampli⁹ hēatis. Nullus per uos puo
cet ad irā ul' scādālū: s; oēs p̄ māsuetudinē ur̄am ad pa
cē: benignitatē: & cōcordiā puocēt. Nā ad h̄ uocati sū
m⁹ ut uulneratos curem⁹: alligem⁹ cōfractos: & erro
neos reuocem⁹. Multi n̄ uidēt nob̄ eē mēbra diaboli:
qui adhuc discipuli erunt xp̄i.

¶ Ca. xxix. de gratifica fr̄z inter fideles cōuersatiōe.

¶ CF. in regula antiqua. ca. xvi.

d Icit dñs. Ecce ego mitto uos sic oues i medio
lupoz. Estote ergo prudētes sicut serpētes: &
simplices sic colūbe. un⁹ q̄cūq; fr̄z diuina ispiratiōe ire
iter saracenos & al' os fideles uoluerit uadat d' licētia
sui mīstri & serui. Ministri uero dēt eis līaz: & n̄ cōtra
dicāt si uiderint eos idoneos ad mittendū. Nā tenebit
dñs reddere rōnē si i h̄ ul' aliis idiscrete p̄cesserit. Fr̄s
uero q̄ uadūt p̄nt duob⁹ modis iter eos cōuersari. uno
mō q̄ n̄ faciāt lites: n; cōtritiōes: s; sint subditi oī hūane
creature pp̄ deū: & cōfiteāt se eē xp̄ianos. Ali⁹ mod⁹ ē
q̄ cū uiderit placere dō ānūciēt uerbū dei: ut credāt in
deū p̄fēz oīpotētē p̄fēz & filiū & sp̄m sc̄m creatorē oī
u; redēptorē & saluatorē filiū: & ut baptizēt & efficiā
tur xp̄iani: q̄ nisi q̄s renatus fuerit ex aq̄ & sp̄u sc̄o n̄
p̄t intrare i regnū dei. Hec & alia q̄ placuerit dō ip̄is &
aliis dicere p̄nt. q̄ dic dñs in euāgelio. Oīs q̄ cōfitebūt
me corā hoīb⁹: cōfitebor & ego eū corā p̄e meo: q̄ ē i
cel'. Et q̄ erubuerit me & meos sermōes: h̄c fili⁹ hoīs
cū uenerit i maiestate sua & p̄ris & sc̄oz erubescet an
geloz. Et oēs fr̄s ubiq; sūt recordē q̄ dederūt se:
& reliqrūt corpa sua dñs n̄ro iesu xp̄o. Et p̄ ei⁹ amo
rē debēt se expōere inimicis tā uisibilib⁹ q̄ inuisibilib⁹.
q̄ dic dñs. Qui p̄derit aiāz suā pp̄ me: in uitā eternā
saluā faciet eā. Bt q̄ p̄secutiōē patitū pp̄ iustitiā: qm̄
ip̄oz ē regnū celoz. Si me p̄secuti sūt: & uos p̄seqn̄t.
si at̄ p̄seqn̄t uos i una ciuitate: fugite i aliā. Bt estis cū
uos oderit hoīs: & cū sepauerit uos & eiecerit nomē
ur̄z tāq̄ malū: & cū dixerit oē malū aduersū uos mētē
res pp̄ me: gaude i illa die & exlate: qm̄ merces ur̄a
m̄ta ē i cel'. dico at̄ uob̄ amicis meis: ne terreamini ab
his q̄ occidūt corp⁹: & p̄ h̄ n̄ h̄nt qd̄ āplī faciāt. Vi
dete ne turbemini. In patientia. n. ur̄a possidebitis aias
n̄ras. Qui aut̄ p̄seuerauerit usq; in finē: h̄c salu⁹ erit.

¶ Ca. xxx. de religiosa habitatione in heremitoriis.

¶ CF. frācisus in admonitionibus suis.

i Llq̄ uolūt religiōse stare in heremitoriis sint
tres aut̄ quatuor ad pl⁹. Duo ex ip̄is sint m̄res:
& hēant duos filios: ul' unū ad min⁹. Illi duo teneāt ui
tā Marthe: & aliū duo uitā Marie magdalene. Illi at̄ q̄
tēnēt uitā Marie hēant unū claustrū: & q̄z hēat locuz
suū: ita q̄ neq; habitēt s̄ neq; cubēt: & sp̄ dicāt ope
torū d' die: qm̄ sol reuertit ad occasū: & studeāt tenere
siletiū & dicāt horas suas. & surgāt ad matutinū: & p̄
mū grāt regnū dei & iustitiā ei⁹: & hora cōgrua dicāt p̄

mā & tertiā. & p̄ horā tertiā soluāt silentiū: & possint
loq̄ & ire ad m̄res suas. & qm̄ placuerit possint petere
ab eis elemosinā pp̄ amorē dñi dei sic paupes paupcu
li: & postea dicāt sextā: nonā: & uespas tpe debito: & i
claustro ubi morāt nō pmittāt aliquā p̄sonā introire: s;
neq; ibi comedāt. Et illi fr̄s q̄ sūt m̄res studeāt mane
re remote ab oī p̄sona: & per obediētiā sui custodis cu
stodiāt filios suos ab omni persona ut nemo possit eis
loq̄. Et isti filii nō loq̄nt cū aliq̄ p̄sona: nisi cū m̄rib⁹ su
is & custode suo qm̄ placebit ei uisitare ip̄os cū bñdi
ctiōe dī. Filii uero qm̄q; oīū m̄fuz assumāt: sic uiciōsi
tudinali p̄ tēpore uisuz fuerit eis disponēdū: q̄ omnia
supradicta studiose & solite studeāt obseruare.

¶ Ca. xxxi. de leticia sp̄ali semper habenda.

¶ CF. i legēda antiq̄. c. viii. d' zelo ip̄si.

b Eat⁹ F. uolebat fr̄s suos interi⁹ & exteri⁹ le
ticiā sp̄alē h̄re. Dicebat. n. q̄ si seru⁹ dei stu
duerit h̄re & cōseruare leticiā sp̄alē q̄ puenit ex m̄u
dicia cordis: & acqrit p̄ deuotionē oīonis: demōes n̄
hil possunt ei nocere dicētes. Ex quo in tribulatiōe &
p̄spirate leticiā h̄z seru⁹ dei: nō possum⁹ inuenire ad
tū intrādi ad ip̄m: nec sibi nocere. S; tūc exultāt demo
nes: qm̄ deuotionē & leticiā q̄ puenit ex m̄da ofone
& ex aliis opib⁹ uirtuosis possunt extinguere: uel ali
quali impedire. Nā si diabol⁹ in seruo dei p̄t aliqd̄ h̄re
de suo: nisi fuerit sapiēs et solit⁹ delere et destruere
illud q̄ citi⁹ poterit p̄ uirtutē sc̄e ofonis: cōtritiōis: con
fessiois: et satisfactiois: in breui tpe de uno capillo fa
cit unā trabē semp̄ aliqd̄ illi adiciēdo. Quia ergo fr̄s
mei ex m̄dicia cordis et puritate ofonis cōtinue. hec
leticia sp̄alis oritur circa illa duo arquirenda principi
palit̄ est studēdū: ut ipsam leticiā quā in me et in uobis
cupio sūmo affectu: et diligo cernere et sentire: possi
tis h̄re interi⁹ et exteri⁹ ad edificatiōē p̄ximī: et ui
tupii inimici. Ad ip̄m. n. et ad mēbra ei⁹: o; cōtristari:
ad nos at̄ letari sp̄ in dñs et gaudere. ¶ I tē dicebat b.
F. qm̄ scio q̄ demōes inuidēt mihi de beneficiis: q̄ mi
hi dñs dedit. Scio ēt et uideo q̄ cū nocere nō p̄nt per
me studēt mihi nocere p̄ socios meos. si uero p̄ me ul'
p̄ socios meos mihi nocere nō p̄nt: cū magna cōfusiōe
recedūt. imo qm̄q; si eēm temptat⁹ uel accidiosus: cō
dero leticiā sociū mei: & statī occasiōe leticie illi⁹ reuer
tor de tēptatiōe & accidia ad interiorē leticiā & exte
riorē. ¶ Semel rep̄hēdēs unū ex sociis tristē i facie di
cebat. Cur oīdis exteri⁹ de tuis offensis dolore? Inter
te & deū hēas hāc tristitiā: & ora ip̄z ut p̄ suā m̄iaz ti
bi parcat: & reddat aie tue leticiā salutaris sui: qua per
peccati demeritū est puata. Corā aut̄ me & aliis oīstē
das sp̄ h̄re leticiā. nā seruo dei nō ouēt corā fratre suo
uel alio oīdere tristitiā & faciem turbulentam.

¶ CF. frācisus in admonitionibus.

¶ Btū ille religiosus q̄ nō h̄z iocūditatē & leticiā ni
si in sanctissimis eloquiis & opib⁹ dñi: & cū his puo
cat hoies ad amorē dei in gaudio & leticia. Et ueh illi
religioso qui delectatur in uerbis ociosis & inanibus:
& cū his puocat homines ad risum.

¶ Ca. xxxii. de gñali mīstro ordis mīoz & sociis ei⁹.

¶ CF. in legēda antiqua. ca. de zelo ad religionē.

Vm fr qdā dixisset b. f. ppe finē uite sue. Pf: tu trāsibis ad dñz: & familia te secuta remābit i ualie lachrimar. Innue nob aliquē si cognoscis i quo aius tu? qdēcat: cui on? gñal misterii di gne possit ipoi. Rñdit b. f. iduēs cūcta uerba suspiriū. Tā magni & mltimodi exercit? ducē: tā magni & dilatati gregis pastore fili mi nllz sufficere itueor: s; unū uob dīgā: i quo reluceat q̄l dbeat eē isti? familie dux & pastor. Hō: iqt: iste d; eē uite gratissime: discretiois magne: fame laudabil: puatis affectioib? carēs: ne dū i pre pl? diligit: i toto scādali gñet. D; illi ofonis suū diū esse amicu: ita tñ q̄ certas horas aie sue: & certas gregi suo distribuat. Nā pmo mās d; scissimū sacrificiūz misse pmitter: & ibidē lōga dūorōe seipz: & gregē diuie pfectioi affectuosi? cōmēdat. p? ofonē uero seipz statuat ab oib? dīlādū: oib? rñsurg: oib? cū charitate paciētia: & māsuetudie pūisurg. n d; eē acceptator psonar: ita q̄ n min? curet d simplici? & idiotis q̄ de sciētib? & sapiētib?: cui si donū scie ē ccessuz: tñ pl? i morib? pietatis et simplicitatis: paciētie: & hūilitatis imaginē ferat. foueatq; uirtutes i se & i aliis: atq; i practicādo eas cōtinue se exerceat. ad hī alios pl? exēplo q̄ sermōib? icitādo. sit execrator peccūe: q̄ nfe pfectiois & pfectiois ē p̄cipua corruptela: & tāq; caput & exēplar imitādū ab oib? nllis i q̄ locul' abucat. sufficiāt at sibi p se hū? & libell?: p aliis uero pēnarel? cū calamo & pugillari & sigillū. n sit aggregatō libroz: nec lectioi mltū itēt? ne forte dītrahat offō qd p̄rogat suū dio. osoleat pie afflictos: cū sit ultimū remediū triblatis ne si apud eū dīuerit remedia sanitatis: dīspatiōis morib? pualeat i iſimis: ut pteruos flectat ad māsuetudinē: seipz p̄sternat: & aliqd sui iuris relaxet ut aiam lucri faciat. Ad reſugos ordis uelut ad oues q̄ p̄ieſt uiſcera pietatis expādāt: & nūq; mīaz neget ill. scies tēptati oues illas pualidas: q̄ ad tñ pāt ipeller aiaz: q̄s si ipz pmitteret dñs expiri: forte i mai? p̄cipitiū labet. uellē ipz tāq; xpī uicariū ab oib? cū dūorōe & reuerētia honorari: atq; sibi ab oib? & i oib? cū ol bēuolētia iuxta ei? necitatē & stat? nfi cōdecētiā puideri. uerū tñ o; cū n arrider honorib? n; fauorib? plusq; i iuris dīlecta rita q̄ pp honores n mutēt ei? mores: nisi i meli? Si qñ uero pp̄siori & meliori cibo idigeret: n i abicōso: s; i publico loco assumat ut aliis tollat uerecūdia puidēdi sibi i iſis: miratib? & dībilitatib? suis. ad eū maxie p̄tinet latētes ofcias dīſigues: & ex oculis uēis eruere ueritatē. Oēs accusatiōes i p̄ncipio hēat suspectas: do nec ueritas ex diligēti examinatōe icipiat appē. aures etā pbeat mltiloqs: & mltiloquos i accusatōib? spāl: hēat suspectos: nec facilt credat eis. Tā dñiq; d; eē q̄ pp cupiditatē r̄tinēdi honorē: uirilē formā iustitie & egratis: nllatē? ificiat ul' relaxet. ita tñ q̄ ex nimio rigōr nll? aia occidat: & ex supflua māsuetudie n nascatur corpori: atq; ex laxa idulgētia n pūēiat dissolb dīſcipline. siq; ab ei timeat & ab ipis timētib? dilgat. Oſinat p̄latōis sp̄ putet & seriat sibi for poti? oneri q̄ honor. uellē itaq; eū hīe socios p̄ditos hōestate: rigidos aduersus uoluptates: fortes i agūlis: & passiuos delinquantib? hūtes eglē affectionē ad oēs nll' dīla

hōi suo r̄cipiētes: nisi purā corpis necitatē: & nll' appetēs nisi laudē dei: ordipis p̄fectū aie p̄pe meritū & frūz oīuz p̄fectā salutē. & b? dūciēter affabiles: & oēs dūciētes ad eos cū scā iocūditate r̄cipiētes: atq; forāz & exēplū obseruatie euāgelii iuxta p̄fessionē regle in semetipis pure & simplr oib? oñdētes. Ecce. inq; tal d; eē gñal minister & tales socios deberet hīe.

¶ CF. in regula noua. caplo. viii.

¶ Vniuersi frēs unū de fratrib? iſius religionis teneatur hīe gñalē ministri & seruū toti? fraternitatis: cui teneat firmiter obedire.

¶ Ca. 33. de eo q̄ sum? filii dei sponſi frēs & m̄fēs xpī. ¶ CF. i eplā ad oēs fideles.

M̄fēs q̄ opa dei fecerit & p̄seuerauerit usq; i finē req̄ſcet spūs dñi & faciet i eis hitaciz & māsioez & erūt filii p̄ris celestis: cui? opa faciūt: & sūt spōſi & frēs & m̄fēs dñi n̄ri iesu xpī: spōſi sum? qñ p spm̄ scm̄ pūgit fidel' aia. D. n̄ro iesu xpo. frēs sum? qñ facim? uolūtate p̄ris ei? M̄fēs ei? sum? qñ portam? eū i cor de & corpe n̄ro p amorē & purā & sincerā p̄ſciaz. par turim? at eū p scāz opōnē: q̄ lucef d; aliis i exēplū. O q̄ gl̄iosū magnū & scm̄ hīe i cel' p̄fēz. O q̄ pulchrū & admirabile hīe i cel' spōſuz. O q̄ scm̄ & dīlectū b̄npla citū & hūile pacificū & dulce amabile & s; oia deside rabile hīe talē frēz q̄ posuit aiam suā p ouib? suis: & orauit p nob ad p̄fēz di. Pf: serua eos i noīe tuo quos dediſti mihi i mūdo: tui sūt. rogo p eis: b̄ndic. & ſcifica eos. Et uolo ut ubi ego sum: & illi sint meci: ut uideāt clitatē meā i regno tuo. ¶ C. xxxiiii. d fuga nois magisterii. ¶ CF. in legēda antiqua.

d Icebat humilis imitator xpī Franciscus scies nomen magisterii soli ipſi xpo conuenire: per quem omnia facta sunt opera: q̄ libenter nellet scire facere omnia: sed nollet esse magister nec magistri nomine isigniri: ne ex tali noīe oīra uerbū xpī i euāgelio phibētis facere uideret. q̄ meli? eē hūile cū paupcu la sua scia q̄ si eēt pōſe scire facere oia mirabilia & mag gñalia: & plūmere oīra gl̄iosū magſi hūilia documta: nā nom magisterii nemi dūēit: nisi d. iesu xpo: c? p̄fētā sūt opa. & mādauit ut nlls s; terrā magſi uocaret & uo cari p̄sumeret: q̄ un? sol? & uer? absq; defectu i cel' ē magſi b̄ndict? xps: q̄ ē deus & hō lux & uita condī tor mūdi laudabilis & gloriosus in secula. amen.

¶ C. xxxv. de n̄ dimittēdo satisfacere si hō p̄t aū mior tē pp p̄tes & amicos. ¶ CF. i eplā ad oēs fideles.

M̄fēs illi q̄ n sūt i p̄nia & n recipiūt corp? & s̄guinē dñi n̄ri iesu xpī: s; opāt uicia & p̄tā: & abulāt p? malā occupatōē & mala dīdēt a: & n obseruāt q̄ p̄miserūt: & seruūt corpāl' mūdo & carnalib? dīdētis & curis & sollicitudib? h? selimēte at seruūt diabolo d̄cepti ab eo c? hūi sūt: ceci sūt: q̄ lu mē uey. d. iesu xpī: n uidēt. Hi sapiāz sp̄alē n hnt: q̄ n hnt filiū dei i se: q̄ ē sapia p̄ris. uidēt: agnoscut: sciūt & faciūt mala: & sciēter p̄dūt aias suas. uidete ceci d̄cepti ab inimicis uſis: a carne: a mūdo: a diabolo. Cor porī dulce est facere peccatū: & amarū deo seruire. q̄ oia mala uicia & p̄tā de corde hominis exūt & p̄c dāt. sic dī i euāgelio. Et nihil boni hēbitis i hī sclo: n;

¶ Gles debēt esse mīnī s'orum so cū.

i futuro putatis diu possidere uanitates h² seculi: s³ d² cepti estis: q² ueniet dies & hora quā nescitis & n² cogitatis. Infirma² corp²: mors appropinquet: ueniet p² p²in q² & amici dicētes. Dispōe tua. Ecce uxor & filii ei² p² ping² & amici fingūt se flere. Et respiciēs uidet eos flētes: & mouet malo motu: & cogitādo intra se dic² eis. Ecce aiaz & corp² meū & oia mea pono i māib² u²ris. Vere ille ē hō maledict²: q² cōfidit & ponit aiaz suā & corp² & oia sua i talib² māib². uñ dic² dñs p² p²phiam. Maledict² hō q² cōfidit i hoīe. Et statī faciūt uenire s²acerdotē. Et dic² ei sacerdos. Vis recipe p²niaz de oibus p²ctis tuis? Rñder. Volo. Vis satisfacere de male ablatiis. i. de his: i q² b² fraudasti p²ximū. Rñder. Nō. q² oia disposui i māib² p²p²inquo² & amicor² meor². Et inci²pit p²dere loq²lā: & sic morit² ille amara morte. S³ sciāt oēs q² ubicūq² & q²l²cūq² hō moriāt i crimia² i p²ctō si ne satisfactiōe & p²t satisfacere: diabol² accipit aīam suā de corp² cū tāta āgustia & tribulatiōe q²ta n²lls scire p²t nisi q² recipit. Et oia talēta p²as scia & sapia: q² ipse putabat h²re auferūt ab eo: & p²p²inqui & amici tollūt subaz ei² & diuidūt. Et postea dñt. Maledcā sit aīa ei² q² p²la potuit dare & acq²res q² d²derit & acq²sierit: uer² mes uero comedūt corp². & sic p²dit aiaz & corp² i h² breui seculo: & uadit in infernū: ubi cruciabit sine fine.

¶ Ca. xxxvi. quō hō cognoscat q² sit seru² dei & q² b².

¶ CF. in legēda antiq². ca. de p²fectiōe humilitatis.

Icebat b. F. frīb². Rogauit dñz ut mihi digna d² rer² oñder² qñ sū seru² dei & qñ n². Nā n²l ali² uellē nisi existē seru² dei. Ipse at dñs bēignis² sim² sua dignatiōe rñdit mihi. Seruū meū ueraciter te eē cognosce: cū scā cogitas: loq²ris: & oparis. Iō uob² p² dicta insinuauit ut corā uob² possim uerecūdari qñ uidebitis me deficere in his oib²: uel aliquo p²dictor².

¶ CF. in legēda antiq². ca. de p²fectiōe paup²ratīs.

¶ Excecrabat b. F. uestibus triplicib²: & q² p²ter ne²citā tē molib² uestib² utebāt i ordie: ne²citātē uero quā nō rō: s³ uoluptas oñtat: signū exticti sps afferebat. Spū n². tepido & paulati a g²ra frigesce²te: nece est carnē & sanguinē q² sua sūt q²ref. & dicebat. Quid. n. restat qñ aīa caret spūalib² d²licis: nisi ut caro ouertat ad suas? Et tūc aīal² appetit² ne²citatis articulū paliat: tūc sēsus carnis oñciāz format. si adest frī meo uera ne²citās: & statī satisfacē p²pat: qd mercedis accipiet. Accidit ei occasio meriti: s³ displicuisse sibi studiose p²bauit. ipas nāq² idigētias n² patiēter ferē: n²l ali² ē nisi egyptū r²petē.

¶ Ca. xxxvii. q² seru² dei n² d²z rimere deū n² p²u²dere sibi in oportunitatib². ¶ CF. in tñsiōe facta dño pape Innocētiō. iiii. & h² in legēda maiori. parte. iiii.

On ē timēdū q² fame peāt eterni regis filii & heredes: q² ad imaginē regis xpī p² sps sci uirtutē d² paupe m²re nati: & ipi p² spm paup²ratīs sūt i religiōe paup²clā gñandi. Si. n. rex celor² imitatorib² suis regnū p²mittit eternū: q²to magis illa submini²strabit: q² cōiter largi² bonis & malis?

¶ CF. ad dñz i legēda antiq². ca. de p²fectiōe scē hūilitatis

¶ CF. B. ad xpī dicebat. De quo uiuēt frēs mei q² in filiis habitabūt? Dixit xpī. Ego pascā eos sicut p²au² filios israel de mānā in deserto.

¶ Ca. xxxviii. de cōnexiōe uirtutū adinuicē & de eor² effectu in expulsiōe uicior². ¶ CF. in admonitiōib².

Bi charitas & sapia uera: ibi nec tior nec igno² rātia. ubi paup²tas cū leticia: ibi nec cupiditas nec auaritia. ubi ē qes & meditatio: ibi nec solitudo nec uagatio. ubi ē timor dñi ad custodiēdū a² triū suū: inimic² n² p²t h²re locū ad ingrediēdū. ubi ē discretio & mia: ibi n² sup²fluitas n² d²ceptio. N²lls hō est p²it² i toto mūdo: q² possit h²re unā ex uirtutib² nisi p² moriāt. q² unā h²z: oēs h²z: & alias n² offēdit. q² unā offēdit: n²llāz h²z: & oēs offēdit. unaq²q² at cōfidit uicia & p²ctā. Scā sapia cōfidit sathanā & oēs ei² malitias. Scā pura simplicitas cōfidit oēs sapiāz h² mūdi & sapiam carni². Scā paup²tas cōfidit oēs cupiditatē & auariciā: & curas h² scī. Scā hūilitas cōfidit sup²biā & oēs honores h² mūdi: & oia q² sūt i mūdo. Scā charitas cōfidit oēs diabolicas & carnales tēptatiōes & carnales timores: & carnales amores: & h² mortificat corp² ad obediētiā spūs: & ad obia² frīs sui: & fac² hoīez subditū & suppositū oib² hoīb² hui² mūdi: & nō tñm hoīb²us: s³ ēt oibus bestiis & feris: ut possint facere de eo qcqd uoluerint q²tū eis datū fuerit desuper a dño.

¶ Ca. xxxix. de nō dimittēdo locū scē Marie de angelis unq²: & qual² in eo est conuersandū.

¶ CF. i legēda antiq². c. v. de zelo ad religiōez.

Idete filii: ne unq² hūc locū. S. Marie d² angel² relinq²tis. si ab una pte forte foras expellemi: p² aliā reitrate. nā loc² iste scūs ē & hitatio xpī & uirgis Marie m²ris ei². Hic cū pauci essem²: augmētauit nos dñs altissim². hic luce sapie sue illūinauit aīas paup²u² suor². hic igne sui amoris n²ras uolūtates accendit. h² q² orauerit corde d²uoto qd petierit obtinebit. offēdēs graui² p²uicē: pp² qd o filii: hēte hūc locū oī fuerētia & honore dignissimū tāq² uere dei hitact² ab ipō & ei² m²re singul² p²dilectū: atq² ibidē toto corde u²o i uoce ex²latiōis & confessionis confitemini deo patri & eius filiō dño Iesu xpō in spūs sancti unitate.

¶ CF. in legēda antiq². ca. iiii. de p²fectiōe hūilitatis.

¶ Volo q² iste loc² sit sp² imēdiate sub p²ate gñal² m²stri & serui: & ide maiorē sollicitudinē & curā hēat p²ui dēdi ibidē d² bōa & scā familia. Clici eligāt de meliorib² & factiorib² & magis hōestis frīb²: & q² sciāt meli² dice² offm: q² sint i tota religiōe: ut n² solū seculēs: s³ ēt alii frēs libēter & cū magna d²uotioe uideāt & audiāt. eos. De frīb² ēt laicis scis hoīb²: discretis: hūilib²: & hōestis eligāt: q² seruiāt ill². uolo ēt q² n²llā p²sona & n²lls fr² itret i illū locū: nisi gñal² m²ster et frēs q² seruiūt illis. & ipi n² loq²nt cū aliq² p²sona: nisi cū frīb² q² seruiūt illis & cū m²stro qñ uisitar² eos. uolo s²l² q² frēs laici q² seruiūt eis teneant nūq² dicere eis uerba ociosa: uel noua hui² seculi: u²l q²cūq² alia q² n² eēnt utilia aīab² eor². Et p²pea spāl² uolo q² n²lls itret i illū locū ut ipi meli² cōseruent puritatem & sanctitatē suā. & q² in illo loco n²hil penitus fiat uel dicatur inutiliter: sed ipse locus teneatur purus & sanct² in hymnis & laudibus dñi. Et cū aliq² istor² frūz migrauerit ad dñz: uolo q² loco ip²sus mittat² illuc ali² scūs frater a gñali ministro. Nam

si alii frēs aliquā declinauerit a puritate & honestate: uolo qd iste loc⁹ bñdicit⁹ sit & pmāeat sp̄ speculū & bonū exēplū toti⁹ religiōis: & qdā cadelabz añ thronū dei & bñz uirginē sp̄ ardēs & lucēs: p qd dñs ppitiet defectib⁹ & culpis oīuz frūz: atq; cōseruet semp & pteget hanc religiōē & plantulā suā.

¶ Ca. xl. de quibsdā notabilib⁹ dictis b. F. i diuersis locis a supradictis. ¶ Quod theologi sunt honorādī.

¶ In testamento suo.

¶ Mnes theologos & q mīstrāt nobis scētissima uerba diuina debem⁹ honorare sic q mīstrāt nob spm̄ & uitā. ¶ In legēda maiori. parte. v.

¶ Interrogatus b. F. qūo uestitū tā tenui posset se ab hyemalis algoris asperitate tueri: rñdit. Si supne pñe flāma per desideriiū contingeremur interi⁹: frigus illud exterius facile portaremus.

¶ In rñsiōe data medico cōsulēti ut abstineret a lachrimis ne pderet ocl⁹s corpales. In legēda maiori. pte. v.

¶ Nō ē igit b. F. fr̄ medice ob amorē lumis qd hēm⁹ cōe cū muscis: uisio lucis eterne repellēda: ut modicū: q n̄ spūs pp carnē: s; caro pp spm̄ bñficiū lucis accēpit. Malo siqdē corpāl uisus lumē amittere q lachrimas: q b⁹ ocul⁹ mūdāt iterior ut deū uidere ualeat: rep̄sa dūtiōe spūs ipedire. ¶ In legēda maiori. pte. vi.

¶ Meli⁹ iudico eū q ponit in exēplū fugerē curias: & humilē iter hūiles in locis cūersari humilib⁹: ut sustinens penuriam fortis efficiat similia sustinendo.

¶ Frāsciscus in legenda maiori. parte. viii.

¶ Cū paupē uidēs: speculū tibi pponit dñi & paupis mīs ei⁹. In infirmis sūt: infirmitates q̄s assūpsit cōsidera.

¶ In legēda antiq. ca. de pfectiōe paupertatis.

¶ Tantū hō h; de sciētia q̄tū operat⁹: & tantū est religiōsus bonus orator q̄tū ipse operat⁹. Nam arbor tantum ex fructu cognoscit⁹. ¶ Frāsciscus ibidem.

¶ Dicebat b. F. Nō fui latro de elim⁹sinis: acquirēdo eas: uel eis utēdo ultra neccitate. sp̄ min⁹ accepi q me cōtingeret: ne alii paupes defraudarent portioē suā: q cōtrariū facere furtū est. ¶ Frāsciscus ibidem.

¶ Festiuitates dñi & aliōz scōz magis honorāt cū i opia & paupertate: p quā sp̄s igressi sūt celū: q cū curiositate & sup̄buitate: p quā aīa elōgat a celo.

¶ Frāsciscus in legenda antiqua.

¶ Curialitas ē una d ppetatib⁹ dñi: q solē suū & pluuiā suā & oīa sūt iustos & iustos curialr̄ administrat. ē. n. curialitas soror charitatis extirpatrix odii: & seruatrix amoris. ¶ In legēda fr̄s Thome. i ca. d paupertate.

¶ Nō licet alienū auferre & paupib⁹ erogare: p̄cti pena: n̄ meriti gl̄ia ē aliēa dōār. ¶ Ibidē. ca. d ofone.

¶ Pudat nos i uagatōes nugatorias arripi: cū tpe ofonis magnū regē alloquimur. ¶ In leg. antiq. ca. d ofone.

¶ Asserēbat b. F. scia sui ad scia dei facile pūetuz eū q scripture intēdēs humilis nō p̄sumptuosus ingreret.

¶ In legenda fratris Thome.

¶ Seru⁹ dei p aliquo ut assolet cōturbat⁹: ilico ad ofonē d; surge: & tā diu corā sumo p̄fe p̄sistere: dōec redat ei sui salutaris leticiāz. Si. n. in mesticia fecerit mot⁹: adolescet babilonicū illd qd tādē nisi p lachrimas expurget maximā in corde gnabit rubiginē.

¶ Nō sūt reuelāda q de⁹ fac in nob. ¶ Ibidē. ¶ Fame p̄ciū dicebat b. F. scie secretū minuerē: lōge q; dānosius abuti q carere uirtutib⁹. Dicebat et n̄ mīnorē esse uirtutē q q̄rere partē tueri.

¶ Vita alia dicta a b. F. hñtur: s; p̄fata sufficiat m̄ ad oñdēdū qūo ip̄e sua doctrina gnālī fr̄s & alios iformauerit: cui⁹ iformatiōes sumo de

bēt studio disci: aplecti corde & mēorie cōmēdari: ut pote dcā a uiro scētitate eximio: q pus p̄fata esse ope q loq̄la p̄diderit. Nec iā dcā hñit lūdēdo seu imitādo scolas grāmaticoz: dialcticoz: phoz: ul sapiētū mūda noz: s; p reuelōnē Iesu xp̄i ad pedes crucifixi meditatiōe assidua diuini⁹ acq̄sita. Hāc doctrinā: ut sup̄iora cōm̄fiant: n̄ abhorruē felix Bernard⁹ d q̄ntaualle: q oīa ei⁹ uerbo paupib⁹ tribuit. Nō Egidi⁹ assūsinas. Nō mīles Angel⁹. Nō simpl̄x Siluester. Nō isignis Ruffin⁹: ac alii q mūdo abrenūciātes p⁹ Frāsciscū totis uirib⁹ cessere. Nō celica uirgo Clara: c⁹ uerbis sp̄so celestī nup̄sit: ac p̄dicatiōe Iesu fari dū audit ab eo: deinceps nūl oneris ad ferēdū fuit ei dñi iugū. Istā doctrinā paupis p̄ris F. laudabilē reddiderūt ip̄atores & reges: duces: cōmītes: barōes: & nobiles: q p⁹ Frāsciscū iere: ei⁹ dē se morib⁹ hitu cōformādo & uitā. Hāc uitā xp̄s reddidit celebrē mirācl⁹z fulgorib⁹: scis uirtutib⁹: ac inspiratiōib⁹ mltimodis cordib⁹ fidelīū ad p̄sequēdū F. iplātatis. Hec salubris ē doctrina ab errore repulsa: sacris eloquiis cōfirmata: & oracul⁹ i spirata diuinis. Hāc teneam⁹ diligētē: p̄sequimur iuste: ut tādē ei⁹ suffragātib⁹ meritis ad uerā doctrinā & lucē xp̄z pueniam⁹. Sic ergo p̄libatis appet: dclata. ii. ps̄ ist⁹. xii. cōformitatis. u. Frāscisc⁹ referator. Ad laudē dñi n̄i Iesu xp̄i: q. S. F. sibi placuit cōformare tā i ista. xii. q i p̄cedētib⁹ aliis cōformatib⁹. Et q̄a huiusmodi op⁹ admīstratiōe diuina: ultra quā credidi stilo p̄lixo est disertū: ne p̄lixitas opis p̄sertim si totū residuū sub una pte libro & uolūnie p̄oerē tediū gnēt p̄legēti: huic p̄me p̄ti & libro ipono finē ad p̄ns. Sub scdo libro & uolūnie seq̄ntes ponēdo cōformatas. xvi. cōformatas als differēdo: que sunt iste. uidelicet.

- i. Iesus signis mirific⁹. Frāsciscus diuulgatur. xiii.
- ii. Iesus pastor solicit⁹. Frāsciscus animatur. xiiii.
- iii. Iesus stolla clarific⁹. Frāsciscus subleuat. xv.
- iiii. Iesus iops & modic⁹. Frāsciscus federat. xvi.
- v. Iesus submissus oib⁹. Frāsciscus minorat. xvii.
- vi. Iesus p̄pha lucidus. Frāsciscus radiat. xviii.
- vii. Iesus uacās laborib⁹. Frāsciscus imitat. xix.
- viii. Ies⁹ pacē dās fluctib⁹. Frāsciscus solidat. xx.
- ix. Iesu demon expellit. Frāsciscus efugator. xxi.
- x. Iesu aqua ouertit. Frāsciscus cōmutator. xxii.
- xi. Iesus orās inspiciē. Frāsciscus exorator. xxiii.
- xii. Iesu turba rescit. Frāscisc⁹ mīstrator. xxiiii.
- xiii. Iesus uita spectabilis. Frāsciscus operator. xxv.
- xiiii. Iesus cādor signabilis. Frāscisc⁹ indagator. xxvi.
- xv. Iesus rex uenerabilis. Frāsciscus excitator. xxvii.
- xvi. Iesus dux formidabil. Frāscisc⁹ dēstator. xxviii.

¶ Explicit liber primus de. xii. conformitatibus uitē b. F. ad uitā dñi n̄i Iesu xp̄i. Deo gratias. Amen.

Verba ual
de pōderā
da.

notādū

conformitates

Incipit liber secundus de .xvi. aliis conformitatibus beati. F. ad vitam domini nostri Iesu christi. Prima conformitas & in ordine .xiii. Iesus signis mirificus Franciscus divulgatur. Expone prime partis. u. Iesus signis mirificus.

Ostendit libro precedenti de .xii. conformitatibus beati. F. ad dominum Iesum christum digestum est in quibus appuit & pulvis ipsi beati. F. a prophetis & aliis: ac demonstratio eiusdem sanctae prophetiae: & per se atque fratres uita & doctrina: restat contra de .xvi. aliis conformitatibus in huius secundo libro tractare: in quibus nitetur quilibet uir

tutibus perfulsit ipse christus: & conformiter sua gratia ipse beatus. F. ac non solum uirtutibus interioribus claruit: sed et exterioribus signis: puta prima conformitas & fructus huius secundi libri referat: qui est in ordine .xiii. conformitas dei. Iesus signis mirificus Franciscus divulgatur: & more precedentium conformitatum prior exponat primam partem. Iesus signis mirificus: demum secundam partem. Franciscus divulgatur. Et per euidentia preme partem. I. sue exponis est aduertendum: quod puta per experientia & deo saluatoris claret: homines potius uitam attendere deberent quam signa: & uirtutes quam miracula. Sola miracula sunt uita sancta & perfecta uirtutibus & aliis nihil ualeat ad beatitudinem condendam. dante christo. Mat. vii. Multi dicunt mihi in illa die: domine nunc in nomine tuo prophetaui & signa multa fecimus? Et ego respondebo eis nescio uos: & Lu. x. dixit. Iesus apostolis gaudens tibi de hiis. In hiis nolite gaudere: quod spiritus uobis subiicitur: sed potius gaudete: quia nomina ustra scripta sunt in celis. Dabitur enim tempus an christi pseudoprophete signa magna & prodigia. Mat. xxiii. & tunc erunt de numero danarorum. & ideo beatus. Greg. xx. moralium exponens uerbum prophetarum. Mat. vii. domine nunc in nomine tuo prophetaui & cetera. Quia scilicet quod datur intelligi nisi in hominibus charitatis humilitas: non ut debeant uirtutum signa tenerari. probatio quippe non est signa facere: sed unumquemque

ut seipsum diligere: de deo uera cognoscere: de proximo uero meliora quam de se ipso sentire. Veros. n. dei famulos non miracula sed sola charitas probat. Quibus beatus. Gregorius ac saluatoris uerba appropinquat quod signa facere parum sine aliis ualeat: & contra potius ad uitam sanctam esse respiciendum quam ad signa. Sed quod homines oppositum faciunt utpote sensuales potius quam intellectuales: ideo dominus tam in ueteri testamento quam in nouo uoluit & permixtum miracula fieri: & saluatore est nomen miracula egisse & sancta euangelia attestant. Et prima pars huius. xiii. conformitatis declarat. di. Iesus signis mirificus. Et per horum euidentia sunt aliquid incredula & uidentia. Primum est an christus decuerit facere miracula. Secundum est quod dominus ponit iter oppositionis christi miraculorum & aliorum. Tercium. Si uera fuere ut nullo modo possent de falsitate iudicari. Quartum. Si miraculorum deitas eis potest obprobriari. Quibus quatuor uisus & premissis: de ipsis miraculis erit succite uidentium quod fuere. Ad primum dubium quo quidam an. I. christus miracula facere debuerit. R. n. quod sic. per. quia de fecit fecit & decuit. Sed alii ostendendo ista decetia dicit quod fuit congruum christi talia exercere. primo ad ostendendum sue personae dignitatem & excellentiam. Nam cum in ueteri testamento populus si signa fecerit: imo uerum loquendo de per ipsos: ubi christus signa & miracula non fecisset: inferior eis diceretur fuisse. Quare ut se non ostenderet eis inferiorum imo excellentiorum & maiorem: miracula decuit exhibere. secundo ad sue uite autenticam demonstrationem. Licet. n. ut deum est per Gregorium miracula sancti non faciant: cum aliis tamen sancti indicant & ostendunt. quare ad sue uite autenticam demonstrationem: sic in aliis extitit sanctis: sic & in christo fieri decuit. tertio ad sue doctrine ueridicam prestantionem. In eo signum dicebat ipse saluator. Io. x. Si mihi non uultis credere opibus credite. quanto ut patris & sui oimoda declararet equalitatem: & ipsi in premissionem. Io. v. di. per in me manens ipse facit opera. & per me usque modo operatur & ego oportet. quanto ad mundi uersionem. cum. n. mundum in eo credere debet signa fieri decebat. R. quod iudei signa querunt sic et gentiles. Hinc est quod dominus ad predicandum apostolos dirigens & discipulos miracula facienda tribuit potestatem. Mat. x. Lu. ix. & Mat. ult. & Io. ii. dicit quod multi crediderunt in nomine eius uidentes signa quae faciebat. sexto ad fidei confirmationem & credulitatem. Mat. xi. dicite Ioanni quod audistis & uidistis: & glo. si illud per. Confitebor tibi domine in toto corde meo & c. di. miracula per christum sancta ad fidei ualentem credulitatem & confirmationem. septimo ad sue deitatis dilucidationem de quo statim dicit. Multe alie congruentie potest adduci sed premissis sufficiat. quibus per quod decem sunt dominus Iesu christus miracula operari: & sic per breuiter ad primum quod erat uidentium. Ad secundum de dominus miraculorum christi ad alios est sciendum quod huius quidam de claratio a primo dependet: tamen potest dici quod dominus principalis est: quod christus agebat uirtute propria. scilicet diuina. Alii uero agunt non uirtute propria: sed alterius. scilicet dei. deo soli proprie competit facere miracula: creature uero improprie accipiendo miracula non proprie sed per miro uel mirabili christus ut de uirtute propria agit miracula: ut et homo uerum miracula facit: quod dei potentia per conuersionem essentiali & formali esse diuini est conuersione sibi: quod nulli alteri est a deo sancti. Sic ergo quia miracula alii siue alie creature non faciunt proprie accipiendo miracula. ut dicit Aug. de utilitate credendi. Miraculorum est opus arduum & insolitum supra seipsum & facultatem a miratis sed solus deus & c. per ergo breuiter ad secundum huius quidam. Et si dicat sancti dominus facere miracula. R. n. dicit

Miraculum quid sit.

q̄ p̄ t̄to dñr facere miracula: q̄a de eor̄ p̄cib⁹ ad faciēdū miracula mouet. Et si dicat i scriptura dina iuenit q̄ n̄ solū boni s̄ & mali signa & miracula faciūt: r̄ndet q̄ noīe miraculi dī mirabile nec simpli: S̄ q̄a ul' dina actiōe fit p̄cib⁹ ip̄oz: uel subtilitate īgeniū actiua pal siuis cōiūgēdo: efficiūt ī breui q̄ nā ī magno exercuiss̄ tpe: & sic magi seceft. Exo. vii. draconē & ranas uirtute demonū: & si dicat de miracul' aīxp̄i. R̄ndet ap̄ls. ii. Thes. ii. q̄ mēdatia erūt. ¶ Ad tertiū p̄ iaz r̄nsio q̄ xp̄i miracula fueit uerissima: utpote ab eo q̄ sol⁹ p̄t facere. Cui natura oīs ī sūma ē obia & subiectiōe: nō ap parēter solū s̄ real⁹ & exīter: nō ad gl̄iā capiēdā hūa nā: s̄ poti⁹ diuinā. Io. viii. ego gl̄iā meā nō q̄ro s̄ ei⁹ q̄ misit me. Ad finē debītū: q̄ ut credat uer⁹ de⁹. ip̄so di cēte. Io. x. Si mihi nō uultis credere opib⁹ credite. Ac poti⁹ ad finē sp̄ualē q̄ corpale. nā miracula. d. saluatoris & ī ueritate debēt credi scā & p̄ misterii aliud signaf. ut di. b. Gregori⁹. ac neminē curauit corpali quē n̄ curauerit totali & īternali. ut ait. b. Ierōim⁹. nā totū hō min⁹ saluū faciebat. Io. vii. ¶ Et q̄a p̄fatōz dubiorū ītelligētia ex declaratiōe q̄rti depēdet: nūc ad q̄rtū dubiū r̄ndet q̄ xp̄i miraculis cū aliis occurrētib⁹ deitas ip̄si⁹ ē declarata: & sic eē declarā si attēdat. primo mod⁹. si miracula faciēdi: q̄a nō supplicatiue more aliōz: s̄ ip̄atiue īfufcitādo iuuenē ī porta ciuitatis Nai. Lu. vii. dixit. Adolescēs tibi dico surge. sic ē ī fufcitatiōe puelle: & si dicat ī fufcitatiōe lazari gr̄as egit deo p̄ri. R̄ndet q̄ aliud ē gr̄as referre: & aliud suffragiū īpetrare. p̄mū n̄ p̄suppōit scd̄z: s̄ ecōuerso. Itē q̄re xp̄s gr̄as egerit h̄r ibidē. Io. xi. di. ego. n. sciebā q̄ sp̄ me audis: s̄ pp̄ ppl̄z circūstātez dixi: ut credāt: q̄ tu me misisti. Sic ē q̄n fatiauit tot milia hoīuz: n̄ petiit suffragiū s̄ dat deo p̄ri gr̄as. Et si dicat xp̄s orauit: cecidit n̄ ad petēdū suffragiū s̄ ad dādū: exēplū. ut dicit Beda. scd̄o potētia & uirt⁹. teste. n. Ag. in lib. de secretis secretor̄ ad Alexā. pte. iii. c. i. recitādo uerba Hermogenis p̄ris phōz di. Opator miracloz un⁹ & sol⁹ ē de⁹: a quo descendit oīs opō mirabil'. Id ip̄z tenēt doctores sacri. Aug. d. utilitate credēdi describēdo qd ē miracul⁹: & .3. d. trini. Ansel. de cōceptu uirginali. uirt⁹ ergo dina & sola fac miracula. q̄ uero sola uirtute dina xp̄s miracula egerit: p̄z ex pluribus. p̄mo q̄a ut dī. Lu. vi. uirt⁹ de illo exibat & sana bat oēs. Cirill⁹ nō uirtutē alienā accipiebat: s̄ p̄p̄a ute bat. Et s̄ illud. Mat. viii. Sp̄s eiciebat uerbo: & oēs male h̄ntes curauit. uerbo breui. ut dīc Chri. euāgeli sta pelag⁹ īeffabile miracloz a xp̄o scōz exp̄ssit. scd̄o q̄a patrociniū. ut dcm ē nō depolcebat: s̄ uerbo ul' ta ctu curabat. Lu. vi. Quotquot at eū tāgebāt salui fie bāt. tertio q̄a n̄ unū ul' duo miracula fecit: s̄ īnuera ut patebit. q̄rto q̄a sui noīs īuocatiōe alii faciebāt miracula: sic p̄z. Lu. ix. & .x. & Mat. x. Sic igit̄ quatuor his p̄z q̄ di uia uirtute miracula p̄git: & sic uirtute et potētia oīpo tēū sua. tertio appet si p̄fēt sp̄s miracloz: q̄a n̄ unū sp̄s s̄ diuersor̄. q̄ opa eē n̄ p̄nt nisi a solo deo: sic ē ī carnatio & carnis assūptio ort⁹ ex uirgine sac̄z eucharistie resurrectio & sic de aliis. Et iō dicebat. Io. xv. Si opa n̄ fecisses q̄ nō ali⁹ fecit: excusatiōez h̄rent d' p̄tō suo & c. q̄rto si attēdant p̄phata. nā cū p̄p̄has deitas xp̄i & ei⁹ hūanitas fuerit declarata. ut p̄z p̄ Isā. c. ix. puer

nat⁹ ē nob⁹ & fili⁹ dat⁹ ē nob⁹: & seq̄. uocabit nōmē ei⁹ admirabil' cōsiliari⁹. de⁹ fortis & c. p̄ Iere. c. xz. Ecce di es uēitū dīc dñs: & suscitabo dauid germē iustū: ecce hūanitas & seq̄: & uocabūt eū dñs iust⁹ n̄ ī hebreo h̄r nōm dei tetragrāmātō. p̄ micheā. c. v. Tu bethleē & c. p̄ Aggeū. c. ii. Ego mouebo celū & terrā & c. p̄ Dauid. Dixit dñs. d. meo & c. & ps. De⁹ iudiciū tuū regi da & c. p̄ zachariā. c. ix. Exulta satis filia s̄ō & c. p̄ Baruch. c. iii. Hic ē de⁹ n̄ & c. p̄ malachiā. c. iii. Ecce ego mitto angelū meū: & sic d' aliis p̄p̄his. Mō cū incarnationē dei fiedā & scām scī p̄p̄he p̄dixē: cōr fieda miracula. ut p̄z p̄ Isā. c. xxxv. di. Letabit d̄serta & c. seq̄ d' uirgine maria ip̄z pariete. Germinās germiabit sic lilii & c. Gl̄ia libāi data ē ei & c. & seq̄. Ipi uidebūt gl̄iam dñi: & decorē dī n̄ri: & seq̄ ē. Tē saliet sic ceru⁹ claud⁹ et apta erit līgua mutōz & c. et. c. xxix. di. Isā. et ad diē ī illa die surdi uerba libri: et d' tenebris & caligie oculi cecorū uidebūt: et addēt mites ī dño letitiā & c. et sic d' aliis p̄p̄his. Seq̄ q̄ miracula a xp̄o scā scd̄z p̄phata p̄ncipalr̄ fiebāt: et scā s̄ ad ei⁹ deitātē cōprobādā & declandā. ¶ Hoc ip̄z astruit p̄ p̄p̄hissā gētīle sibi illa: q̄ ī lib. suo d. ix. solib⁹ uis̄is rome s̄t a cētū senatorib⁹: & exponēdo p̄ nouē soles nouē gñatōes. sic dīc d. iiii. so le. ubi p̄mittēdo xp̄i ortū et deitātē subdit de miracul' ab ip̄o fiedis. di. q̄rt⁹ sol q̄rta gñatio ē. Erūt hoies qd uerū ē abnegātes: et ī dieb⁹ ill' exurget mulier d' stirpe iudeorū noīe Maria: h̄ns sp̄sū noīe Ioseph: et p̄crea bit ex ea s̄n cōmixtiōe uiri d' sp̄ū scō fili⁹ dei noīe Ies⁹. et ip̄a erit uirgo aī p̄tū et p̄tū erit uirgo. q̄ uero ex ea nascet̄ erit uer⁹ hō et uer⁹ de⁹: sic oēs p̄p̄he p̄dica uer'. Et adiplebit legē heborū: & adiūget luā p̄p̄a isrl: et p̄māebit ei⁹ regnū ī scā scōrū. Ecce d' ei⁹ deitate et hūanitate p̄misit. Sbdit d' miracul' di. Nascēte eo exer cit⁹ aḡlōrū a dextris et a sinistris erūt di. Gl̄ia ī excel sis deo et ī terra pax hoib⁹ bone uolūtatis. uēiet nāq̄ uox s̄r eū di. h̄ est fili⁹ me⁹ dilect⁹ ip̄m audite: et seq̄. Erāt ibi ex sacerdotib⁹ hebreor̄: q̄ audiētes h̄ uerba idignati dixerūt ad eā. Ista terribilia uerba sūt fileat. h̄ regia. R̄ndēs sibi illa dixit eis. o iudei nece ē ista fieri: s̄ uos n̄ credet̄ ī eū. dixerūtq̄z nos n̄ credim⁹: q̄ uerbū et testm̄ dedit de⁹ p̄rib⁹ n̄ris: & n̄ auferet mīaz suā a nob⁹ R̄ndit eis iterū. de celi gñatur⁹ est sibi filiū ut scriptū ē: q̄ filis erit p̄ri suo: et postea ut is̄as p̄ etates crescat: & īfurgēt ī eū r̄ges & p̄ncipes terre. In dieb⁹ ill' erit ce lari augustō celebre nōmē: et r̄gnabit ī rōa & subiciet oēs terrā sibi. Nō mlti ul' n̄ pauci n̄ tres n̄ duo sūt dii s̄ un⁹ de⁹ sol⁹ & imēsus q̄ fecit celū solē stellas & lunā frugiferāq̄z terrā & undas siue mare. q̄ at illū honorāt uitā eternā hereditabūt. p̄petuūq̄z ip̄i hereditabūt pa radisū siue amēssimā hortū. mortuor̄ uero īfurrectio erit. & claudor̄ cursus uelocissim⁹ erit. surdi audiet et ceci uidebūt loq̄nt̄ n̄ loq̄ntes. Et d' p̄rib⁹ q̄nq̄z & duo b⁹ p̄scib⁹ marinis mltā mltā hoīuz saturabūt: & colli gēt reliq̄as frugim̄tor̄: & .xii. cophinos ide replebūt: ī sp̄e p̄p̄loz ueritatē docebit. uētos cōpescet uerbo: ma req̄z fures sedabit pedib⁹ mare calcās: ābulāq̄z s̄ un das. īfirmatē hoib⁹ soluet: surgere faciet mortuos: re pellēs mltos dolores. et de pane uno seu uīo saturatio erit uiuor̄. S̄z cū h̄ oīa fuerint p̄fecta q̄ dixi: in ip̄so re

Vaticinā
sibi illa.

soluet ois sex & in man² ipioz postea uēiet. Post h² cū ueniēt sacerdotes hebreoz oīa Iesuz: qā multa signa faciet: & ophēdēt eū: dabūt āt deo alapas ifectis manib² & impuro ore i ipz spuēt uenēatos spuros. Dabit uero ad uerba simplr scīm dorsū: & colaphos accipiēs tacebit: ne qs agnoscat qd uerbū uel unū uēit. Inferis loquet & corōa spinea cordabit. Ad cibū āt fel ad sitū ei acetū dabūt: & suspēdēt eū in ligno & occidēt. Ipa .n. ispiēs tuū deū n̄ intellexisti ludēte mortaliū sensib² s3 spīs corōasti & horridū fel miscuisti. Tēpli uero uelū scīdēt mediū & media die nox erit tenebrosa i trib² horis: uel scd3 aliā lraz. dies erit tenebrosus p tres horas: & sortē mortis sumet trib² dieb² sōno suscepto. Et tūc ab iferis ad lucē uēiet. Prim² resurrectōis pncipiū mortalib² oīdet: qā die tertia resurget & oīdet se discipulis suis. Et ipsis uidētib² ascēdet in celū: & regni ei² nō erit finis. Dicēt me insanā & medacē sibillā: cū aut scā fuerit: tūc demū remiscēt mei & nulls postea me dicet insanā sed dei magā. Hec sibilla. de h² sibille facit mētionē uerib² btūs Augu. q de futuro & finali iudicio & d glia btōz pphauit: & de penis dānatoz: & h lib. xix. d ci. dei. p̄fatis ergo dictis h² sibille apparet q signa erāt p Iesuz scīda i testimoniū sue dinitatis. qnto. hoc app3 si attēdat q i xpi noīe miracula scā sūt & sūt Lu. ut p3. x. & in actib² aploz p totū. Quo sequitur q si sūt in xpi noīe miracula & nō pnt fieri nisi a deo: q ipsa attestant xpi diuinitatē. sexto oīdit h uita ipsi saluatoris q fuit scīssima utpote scūs scōz: ut dīc Dañ. & s̄ quē regescit spūs sapie itellūs oīliū fortitudinis scīe pietatis & spūs timoris dñi p Isa. xi. Id ipm saracēi oēs asserūt xp3 scīssimū fuisse. qre & uera ei² miracula nec uirtute diaboli qā nō pōt: s3 uirtute dei q est oīporēs scā sunt. Sic ergo p3 breuiter ad qrtū. Qui bus pmissis & uis ut necariis ad sequētia declāda est uidēdum nūc oīr q & qlia fuerūt dñi Iesu miracula: qā pma ps h² oīformitatis dīc q xps fuit signis mirific². & fucite miracula recitādo. Miraculū stupēdū & p̄mū ē Iesu icarnatio de quo p̄dixerat. Ier. c. xxxi. Nō uū faciet dñs s̄ terrā scīa circūdabit uirg: & Isa. c. ult. qs audiuit unq tale aut qs uidit huic filie & c. Et q fucit h nouū & insolitū mirū ac stupēdū: qā oīformitate iiii. pmi libri. pte. i. eiusdē oīformitatis dcm ē multū: ad p̄ns alr nō discutio. hoc tñ fuit stupēdum: qā nūq pus scīm: ē insup a solo deo scīm. Et q hō fide² fact². hoc oīa mira trāscēdit. Scd3 est. b. Marie secūdatio: qā sine uirili semine grauidata & ab oī corruptione p̄seruata. Quod signū p̄dixerat. Isa. vii. dabit uobis ipse dñs signū: ecce uirgo concipiet & c. Tertiū ē Iesu a uirgie sine uirginitatis detrimēto egressio ort² & natiuitas. hoc est signū & p̄digiū s̄l i celo fursū. i. dei filio & i terra desorsū: ut p̄dixerat Ioel. c. iii. s̄l uirgie Maria: q terra de dit fructū suū. Iesuz bñdictū filiū suū sine corruptōe gñando. Quartū ē. Io. bap. i. utero m̄tis exñtis uisita² ti xpo i Marie uētre manēte exltatio: d quo ēt dcm ē oīformitate. iiii. Nūq h fuit uisuz: ut puer nūdū nat² mūdo & si i utero gaudio pfusus exltaret: nec mirz agno scēdo suū dñm icarnatū. Quintū miraculū est Ioseph de Marie integritate certificatio nō hūano s3 dīno oraclo:

h. n. iter mira d3 dīna poni: qā nec pus atiditū q tate testimoniū d m̄e & filio exhibet a deo p āgelū. Sextū lumis & dīne lucis i xpi ortu diffusio iuxta uaticiniū. Isa. cap. ix. Claritas. n. dei circūfulsit pastores & alios. Lu. ii. Septimū āgeli ad pastores mira allocuti di. Lu. ii. Nolite timere: ecce ānūcio uobis gaudiū magnū qd erit oī pplo & c. Octauū est āgeloz uisibilt apparētiū xpo nato dei glificatio & collaudatio di. Lu. ii. Glia altissimis deo & i terra pax hoib² bōe uolūtatis: q laus deo reddita ē i nulli² ortu nisi dñi Iesu. Nonū mira culū ē stelle magis apparitio. qd miraculū soli² dei: qā stella a deo creata & mirabilia pegit. ut dcm ē oīformitate. iiii. pmi libri. parte. i. Decimū miraculū ē magoz adoratio q cū eēnt pagāi & gentiles: ipm ut uerz deū p̄oib² aliis adorast. Vndecimū. Simcōis & uidue āne declamatio & testificatio de ipso Iesu: deū & mūdi redēptorē ipm p̄clamātes. Duodecimū est ipsi² Iesu dū duodeci eēt ānoz a m̄e & Ioseph i tēplo i medio doctoz reptio. Quod mira p̄dit de dinitate Iesu etate & sapia Iesu p̄fatis cū aliis. Tertiū decimū ē multoz rū miroz a xpo in sua pueritia factoz: q & si in sacro euāgelio nō ponāt: in libro tñ de infantia saluatoris ponunt q alrūt xpm uerz hoīem & deū esse discutiēt. Quartū decimū miraculū ē s̄ xpm baptizatū. Mat. iiii. celi aptio: spūs scī in spē colūbe s̄ xpm delcēso & uocis p̄ne isonatio di. cū filiū suū in quo bñ cōplacuit: quo nihil clari² ad oīp̄bādū dinitatē. D. Iesu. Quintū decimū ē p dies. xl. sine ullo t̄bo & potu i deserto p̄māsis. Mat. iiii. h miraculū fuit magnū. Et si dicat moyses fuit in monte cū dño. xl. dieb² & xl. noctib². Exo. xxiiii. Helias ābulauit i fortitudie cibi sibi dati ab āgelo. xl. dieb². Quod hoz fuit mai² miraculū: Rñdēt q xpi. rō: qā moyses semp fuit quodāmō i glia: & sic supra vires eleuat² humanas: ut p3 Exo. xxiiii. helias uero uirtute cibi p̄assumpti tanto tpe stetit. Xps uero glia p̄solito in h iētiū in portione iēriorē nō refudit & sue glie dulcedinē. Nec accepisse cibū ān deserti i gressuz legīt. Insup de comedēdo nec Moyses nec helias fuit tētat² s3 xps: qre h miraculū mai² fuit q illud. Sextū decimū ē aploz ad sui discipulatū assumptio & uocatio. Qui uerbo a xpo statū oīa reliq̄rūt: & aliq n̄ solū bona fortūe s3 ēt natur: sic Ioānes & Iacob² p̄iez & m̄em. h extitit miraculū singlāre & dīnū & dei soli² uirtute q cor mutat ut lib3. Decimū septimū miraculū ē aq i uinū mutatio. Io. ii. d quo dīc ipe. Io. q fuit p̄mū signū scīm a dño quo m̄ifestauit glia suā & credidēt in eū discipuli ei². Nā subita creature mutatio arguit dei potētā pur dicit Ambrosi². Decimū octauū miraculū ē a tēplo bis uēdētū & emētuz & aliogz electio. Io. ii. & Mat. xxi. hoc miraculū. b. Ierōm² iter magna oputat miraculū saluatoris. ut. n. dīc sup Mat. I. iter oīa signa q fecit Iesus h uidēt mirabili²: q un² hō scribis & phariseis oīa se senētib² & uidētib² lucra sua destrui: potuit ad unū flagelli uerba: tantā eicere multitudinē mēlasq3 subuerrere & cathedras oīrigere: et alia facere q īfinit² nō fecisset exercit². Igneū. n. qdā atq3 fidereū radiabat ex oculis ei²: & deitatis maiestas re lucebat in facie. h Ieronim². Decimū nonū miraculū ē

de manibus ciuium suorum precipitare uolentium euasio. Lu. iiii. Quo ostendit se de subiecta creatura posse facere quodlibet: & cogitationes malorum contra deum nihil ualere: & deum esse insuperabilem uirtutis sapientie & potentie. Vigessimum miraculum est leprosum & aliorum leprosum uerbo & tactu mundatio. Mat. viii. Mar. i. & Luc. v. de aliis leprosis curatis. Lu. xvii. leprosum Iesus tetigit: quos ipso curauit di. uolo munda re: non ut idigeret tactu talium in curando: sed ut tales tangere & eis seruire non dedignemur. Vigessimum primum est serui centurionis absentis curatio. Mat. viii. & Lu. v. ubi tanta ex uerbis centurionis quod uirtute christi ostensa: a deo esse hoc miraculum indicauit. Vigessimum secundum miraculum est socrus Petri subacta a febris quod maxime patiebatur eleuatio & liberatio. Mat. viii. Mar. i. & Lu. vii. impetito febris liberata est. Vigessimum tertium est a demonibus obsessorum ereptio & saluatio. Mat. viii. Mar. ii. Lu. vii. & de aliis demoniacis pluribus in aliis locis euangelii habetur: & quot fuerint demones patuit in porcis subactis: quos excedendo ab hominibus: intrantes necauerunt. Et quod dei soli uirtute habet pagere: christus ipse disputans contra iudeos. Mat. xii. & Lu. xi. ostendit. Vigessimum quartum miraculum est palitici erectio solo uerbo. Mat. ix. Mar. ii. & Lu. v. cui ut de primo peracta secundo curatione indulset & sanatione. Vigessimum quintum miraculum est hidropici sanatio. Luc. xiiii. quem apprehensum sanauit & dimisit. Vigessimum sextum est filie principis suscitatio. Mat. ix. Mar. v. & Luc. viii. cuius tenendo manum & dicendo ut surgeret a mortuis surrexit. Vigessimum septimum est emoruisse a sanguine fluxu christi simbrina tangendo uestimenti saluatio. Mat. ix. Mar. v. & Luc. viii. Vigessimum octauum est filii uidue a mortis reuocatio: cui imperando ut surgeret. Luc. vii. statim a mortuis resurrexit. Vigessimum nonum est potentis operis miracula apostoli & discipulorum traditio & collatio. Mat. x. & Luc. ix. ubi astruit potentiam diuinam in concedendo aliis ut miracula ualerent exercere. Trigesimum miraculum est filii reguli febre incipientis mori Iesu absente solo uerbo sanatio. Io. iiii. Trigesimum primum miraculum discipulorum ne a maris agitatione submergerentur: preces liberatio. Mat. viii. Mar. i. Lu. viii. Trigesimum secundum miraculum est christi super aquas deambulantis liberatio. Mat. xiiii. & Mar. vi. Trigesimum tertium est Petri christi iussu super aquas deambulantis & demum titubantis in piculo submersiois positi a christo subleuatio. Mat. xiiii. Trigesimum quartum miraculum est ceci a natiuitate ad lumen deductio & plurium aliorum. ut habetur de priore. Io. viii. & aliis habetur. Mat. ix. xii. & Lu. xvi. Trigesimum quintum miraculum est hominis habentis manum aridam ad Iesu preceptum extensio & operatio. Mat. xiii. Mar. 3. Lu. xi. Trigesimum sextum miraculum est bina uice de paucis panibus saturatio multorum milium hominum. Mat. xiiii. & xv. Mar. vi. Lu. ix. & Io. vi. Trigesimum octauum est filie cananee a demonio absens liberatio. Mat. xv. Mar. vii. Trigesimum nonum miraculum est surdi & muti a domino subita curatio. Mar. vii. Quadragesimum miraculum est leuitici a demonio oppressi ad statum sanitatis reductio. Mat. xv. Mar. ix. & Luc. ix. Quadragesimum primum miraculum est mulieris curuata erectio. Lu. xlii. Quadragesimum secundum est Iesu in monte coram tribus discipulis transfiguratio. Mat. xvi. Mar. ix. & Lu. ix

Quadragesimum tertium est hominis in grabato per xxxviii. annos manentis subita sanitatis accessio. Io. v. Quadragesimum quartum est mulieris in adulterio deprehense dimissio. Io. viii. ubi magnus ostendit miraculum dum scribendo in terra omnes accusantes eam abscesserunt. Quadragesimum quintum est stateris in piscis ore repto. Mat. xvii. Quadragesimum sextum est turbe ciuitatis Ierusalem in obuiam domino Iesu accessio. Mat. xxi. sic. n. commouere corda hominum & uoluntates: digne uirtutis est soli signum. Quadragesimum septimum est puerorum in templo osana exclamatio. Mat. xxi. Quadragesimum octauum miraculum est Lazari quatuordecim annis & septentis iam mortui ad uitam reuocatio. Io. xi. Quadragesimum nonum miraculum est si culnee a christo maledicte dedicatio. Mat. xxi. Quinquagesimum miraculum est Magdalene zachaei et aliorum ad statum perfectiois deductio quorum mutatio est soli dextere excelsi: de quibus habetur. Lu. vii. & xix. Quinquagesimum primum est sacri eucharistie institutio. hoc iter maxime christi miracula est precipuum attentis conuersioe & aliis quod fuerint in altissimo sacro. Quinquagesimum secundum miraculum est in sua captioe iudeorum ad terram deiectio & perstratio. Io. xviii. Quinquagesimum tertium est auricle a petro ablatis reintegratio. Io. xvi. Quinquagesimum quartum est soli in medio die quasi obscuratio. Mat. xxvii. Quinquagesimum quintum est latrois christo conuictis ad ipsum conuersio. Lu. xxiii. Quinquagesimum sextum est terre motio lapidum scissio ueli diuisio & sepulchrorum apertio. Mat. xxvii. Quinquagesimum septimum est mortuorum resurrectio. Mat. xxvii. Quinquagesimum octauum est a corpore christi mortuo sanguis & aqua emanatio dum latet ei esset lancea a milite perforata. ut habetur. Io. xix. Quinquagesimum nonum est a sepulcro clauso christi egressio: & ipsi domini Iesu a mortuis resurrectio. Mat. xxviii. ac angelorum apparitio ibidem. Sexagesimum est christi ad discipulos ianuis clausis ingressio. Io. xx. Sexagesimum primum est ipsi Iesu in celum ascensio. Lu. ult. & Act. i. & Mar. xvi. Vltimum in sacro eloquio miraculorum est spiritus sancti super apostolos descensio: & lignum per apostolos omnium locutio. Act. i. Multa alia miracula fecisse dominus Iesus circa multos ostendit. Mat. ca. viii. ix. xi. xii. xv. & Lu. iiii. v. & vii. uno iussu suo infinitos mortuos resuscitasse sancta Cecilia asserit in sua legenda. uide in passionario sanctorum: & ut ait euangelista. Io. i. fine sui euangelii. Sunt & alia multa que fecit Iesus. non dico. dixit sed fecit: quod si scriberet per singula nec ipsis arbitror mundum capere eos quod scribendi sunt libros. Qui bus beati Ioannis uerbis. per dominum Iesum inuenerat effecisse miracula. Sed tanta pauca sunt posita ab euangelistis magno misterio & magna de causa: put ipso christo duce in ope de sanctis & uerbis ipsi peracta. Quibus appet miraculis quod christus esset ueraciter deus ut prefatis astruit. Et quia ut dicit. b. Gregorius miracula domini saluatoris sic accipienda sunt ut in ueritate credant esse facta: & per misterium & signationem nobis alia inueniant. Quid dominus prefatis miraculis daret intelligi esset uidentem. uerum quod habet esset nimis prolixum habere talia ponere: ad preces dimitto: quia in prefato ope de sanctis & uerbis christi dicitur: ipso auxiliante. Prefatis ergo per dominum nostrum Iesum christum non solum clarum fuisse mundo & diuulgatum uerbo & uita: sed etiam signis & prodigiis put dicit ipsa pars huius conformitatis: uidelicet Ioannes signis mirificus & clarificus. Et quia ipse saluator dixerat Io. xv. quod credentes in eum opera que ipse egit & ipsi facerent ac maiora: hinc est quod

nō solū ip̄e otinūe miracula opat̄ p se cū oīa gubernē tur regant̄ & pducant̄ ei? influxu & uirtute: s; ēt per scōs agit̄ miracula: quoz p̄cib? iclinat̄ & stupēda assī due pagit̄. hoc luculēter p; in scis: q nō solū in uita s; post decessum: nō solū ubi iacent s; ubicūq; inuocent̄ debite de? inflex? eoz dignis petitionib? mira effecit in hoc mūdo degētib?. Nōne inuocatiōe scōrū seu ad eoz tumulos ceci illuminant̄ leprosi mūdant̄ demōio si libant̄ diuersis ifirmitatib? derēti curant̄. Nullū de? niq; gen? morbi repit̄: qd eoz ofonibus nō ppellat̄ a deo. Et qd mai? est ad uitaz mortui reuocant̄. Quo fit ut q fuerint & sint deo cari & accepti: ac q̄ta eoz sit gloria apud deū oñdat̄: ac ad dei reddēt gloriā ut p̄ mi opificis & soli? q talia opat̄ & si scōrū iteruētū. Et cū h miracula oī tēpore & loco presertim iter xpianos fiāt a xpo & si scōrū itercessiōib?: maximū argumētū n̄e fidei p̄stat̄ a deo: ut de ipsa & in ea cōtētis a nullo possit recte dubitari. Secureq; dño dicere ualeamus. Dñe si error est a te decepti sumus. nā ista tātis signis & miraculis ac pdigiis cōfirmata sunt & talib?: q non nisi per te & a te fieri p̄nt. ut dicit Ric. 1 d trinita. dica mus ergo dño & saluatori n̄o cū ps. lxxxv. magn? es tu & faciēs mirabilia: tu es de? solus q es bñdict? in secula Amē. Sic ergo p; succite p̄ma pars declāta. u;.

Iesus signis mirificus ex iam dictis.

¶ Secda pars p̄e cōformitatis & fruct? scđi libri q̄ est

tertiadecima in ordine. Frācisc? diuulgat. Ex p̄o.

Agister sūm? & uerax oīuz saluator n̄r dñs Iesus xps: sicut ad p̄bationē sue fidei & doct̄ie uirtutē aplis & aliis otulit signa & pdigia faciendi: ut qd uerbo diceret signis mōstrarēt: ut h̄. Mat x. Luc. ix. Et hoc ip̄m dicunt Augusti. & Isidor?: sic ad autenticatiōē scōz

ab ipso directoz ccessit signa facere: ut p; de Moyse directo in egyptū a deo cū signis. Exodi. iiii. de p̄pha oia Ieroba missa a deo. iiii. R. xiii. de Helya id ip̄m p; Ecclesiasti. xlviii. & in. iiii. & iiii. R. & sic de aliis. Id ip̄m p; de aplis Act. p totum: & sic de aliis scis ut de b̄to Laurētio abbate Antomo lliariōe Bñdicto & sic de aliis. Quib? ut fides certa dare coruscare miraculis clem̄ter impartiri est dignat? Quia in re cū ex scda cōformitate p̄mi libri. pte scda clareat. b. F. destinatus a dño spāl̄t fuisse ad p̄niam pdicādā: passiōis xpi memorīa fidelīū mētib? implātādā: ac uitā xpi oblātā re nouādā: hinc est q ipse de? & saluator reddere uolens mūdo celebrē sibi q; in h̄ ē cōformē. b. F. ḡram ipi tri buit miracula exercēdi: se uolūtati iclinādō. b. F. & p̄ci bus: ut qd fidelī optaret ipse actor oīum de? benigne illico exerceret: ut uita nō solū. b. F. doct̄inā auctētīcaz redderet: s; & signa ipsa a deo ei? scā supplicatio ne uerā & scām depromerēt & clamaret. Decebat. n. dñm deū iuocatiōe meritis ac p̄cib? b̄ri. F. iclinari ad opādū miracula: Si p̄sc̄t q ip̄m dirigebat ad renouādū mūdū: ac mūdū plus signis credūt q uerbis: ut pa

tuit in iudeis: de qb? di. Aplūs. i. Cor. i. q signa petūt. p. b. F. p̄niam erat pdicādā: Exigebat ergo q forti moti uo hoies p̄nīe fructū paruipendētes: ad agēdū p̄niam ipellerent. q̄re & signis: sicut h̄ Act. ii. Crucis memoria p̄ solito inserēda cordib? xpianoz deposcebat per b. F. pdicatiōē crucis signo crucis mira fieri: ut sic ad crucis āplexū fīdles traherēt uīsa crucis efficacīa. ac b. F. cū n̄ ad minora patrādā p̄ aliis mitteret imo q̄si ad maiora ne īferior aliis directis diceret: uenustari dece bat claritate signoz. Verū pdicatiōez Aplōrū credulā reddidit mūdo opatio signoz. Mar. ultio. q̄re & b. F. talium patratio acceptabilez facere hēbat. Insup xps b̄tūz. F. in aliis & demū in fine cōformē sibi reddere placuit: q̄re & in exhibēdis suis p̄cib? signis: cū sibi si milē statuit & xpiformē. ¶ Et q cū clarū reddere tali bus signis & miraculis mūdo xpo placuerit: patere p̄t si p̄sc̄t q̄uo benign? dñs b̄to. F. Primo misit spūs āgelicos ip̄i b̄to. F. obsequēdo. ut. n. dicit legēda maior pre. v. Quodā tpe cū. b. F. corporis aggrauat? ifirmita tib? p spūs recreatiōe aliq̄ Armoniaz epraret audire: nocte quadā ip̄o uigilāte ac de deo meditāte: repente angelus dñi altitit citarā pulsans: armoniā mirabilē fa ciēs atq; suauissimā melodiā: qd uir scīs & si uisū non dēphēderet: ex motu ip̄i? citharedi agnouit. Tātā q; fuit illo dulcissimo carmine suauitate repletus: ut aliud se putaret seculū cōmutasse. Sibi q; ac locis post p̄me regule approbatiōē āgelus dñi cibaria ministra uit: dū in loco eēnt deserto & hora esset refectiōis. ut dicit. iiii. ps legēde. Sic ēt cū ipedit? in accessu ad sol danū de Sclauonia rediret: in ingressu nauis Angelus dñi apparuit & pro ip̄o & socio cibaria cuidā dedit: q nō p̄ ipsis solū s; & p oib? in nauī exñtib? diuina ḡra sufficiētes fuerūt: ut dicit. ix. ps legēde. De sc̄to Iacobo cū. b. F. rediret essetq; infirmus: ac cupet qdā comedere auiculā: & hoc fr̄i Bernardo socio suo dixisset statiz Angelus dñi in sp̄e cuiusdā eqtis apparuit: sibi q; unā auiculā portauit bñ paratā dī. Accipe serue dī qd tibi mitit dñs: de q cū comedisset recepit uires infirmitate fugata. ¶ Scdo malignos spūs ip̄i. b. F. subiciēdo. beatus enī. F. diabolu cū ip̄o cōligēdo: manu ad manū lu pauit. ut dicit. iiii. ps legēde. In heremo de Sartiāo diaboli tētatiōez eidē imūstaz carnis tormēto reiecit. ut dicit. v. ps legēde. A ciuitate Aretii demōes ciues ad mu tuā cede; icitātes expulit. ut dicit. vi. ps legēde. Et q de p̄stratiōe diaboli a b̄to. F. & subiectiōe dñm ē fru ctu & cōformitate. vii. in scda pte p̄mi libri. iō de h̄ n̄hil aliud ad p̄ns. Qualr uero cū ab hoib? pepulerit sta tim dicit: unū tñ sufficiat h̄ dicere q diabolus ip̄e b̄ri F. p̄ntiā ad tres dietas ferre nō poterat: s; otinuo ab scedebat dū p tñ spaciū sibi appropinq̄sse ipsuz. b. F. agnosceret: sic ip̄e diabolus retulit. de quo dicit i hoc libro cōformitate. xxi. in ordīe. parte. ii. ¶ Tercio xps ccessit b̄to. F. mira agere in eñtis: & p̄mo in elemēto ignis. Inuitat? a muliere praua clausa & absconse posita in camera in palatio ip̄atoris Federici de acū ne phario: b̄tūz. F. dū s̄ prunas ardētes se nudū posuiss;: dicēs mulieri q ī tali lecto eēt secū: ab igne tādē fur gēs i nullo fuit Iesus aut aduſ? Id ip̄m cū. b. F. iuitat?

Miracula
beati. F.

in elemētis

a muliere saracena quā prexit ad soldanū fecissz: se mū
dū sup prunas ardētes iaciendo in nullo lesus: mulier
ipsa h̄ uidēs ad dñm est ouersa. Ferro ignito signo cru
cis edito a btō. F. ac eidē mandāte ut sibi nullaten⁹ no
ceret: nec ignis ardorē nec molestiā sensit. ut dicit pars
q̄nta legēde. Cuiusdā fr̄is & si culpā omisisset: tñ peni
tētis cū caputū abstractū a reliq̄ pte hitus: ad terrorē
aliorū fr̄m mādasset iactari in ignē: cū ibidē p spaciū
fuiſſet in nullo est ab igne lesus aut tactū. ut dicit. vi.
pars legēde. In comitatu fulginei: qdā solitus btñ. F.
recipe: rogauit eū ut domū bñdicendo signaret cruce:
q̄ & fecit. b. F. Q̄ue dom⁹ in p̄cessu tēporis ab hosti
bus igne uallata nūq̄ potuit cōburi: s; sola uetustate
cōsumpta est. Scdō in el̄ito aeris: aer obscurus ip̄o per
ambulātū p paludes Venetiāz cū socio & aliis factus
est clarus ei⁹ uerbo. ut dñm est supra in p̄mo lib. & qn
ta pars dicit legēde. Mōris Aluerne cōsiniā a nube ob
scura & grādinis tēpestate post receptionē stigmatū li
berauit. ut dicit. iiii. pars legēde. Sic idigenas castri de
grecio pñiam agētes ei⁹ suasu: a peste lupoz & gran
dinis tēpestate libauit. In loco de Axone cū esset ſcci
tas & sterilitas maxia: facta p̄dicatiōe cū. b. F. dixisset
pp̄lo q̄ q̄libet manib⁹ eleuatis diceret unū p̄ n̄f cum
una aue maria: statim aer dedit pluuiā cōsolabilem: &
terra tātā copiā illo āno frugū: q̄ dicebāt oēs nūq̄ tam
copiosā mēsem se uidisse. Tercio in el̄ito aque. In
loco de trabe bonātis in Marchia fontē aque mutauit
in uinū. In heremitorio sc̄i Urbāi signo crucis aquam
cōuertit in uinū optimū. Interānis acetū in uinū com
mutauit p̄cipuū. de his dicei ifra cōformitate. xxii. Aq̄
de petra bibēdā ofone sua cuidā: cui⁹ uectabat asello
in montibus p̄duxit. ut dicit. vii. pars legende. Aqua
maris imobilis stetit sub nauī Gafete q̄diu orare pla
cuit & pp̄lo p̄dicare. Quarto in el̄ito terre. domuz. n.
cuiusdā medici nouiter factā & a sūmo usq; deorsum
scissā in ciuitate Reatina de sero ab ip̄o medico ca
pillis positis iter scissurē: de mae reintegrauit: ut nullū
signū scissure in ea penit⁹ uideret. ut dicit. vii. pars le
gēde. ¶ Quarto x̄ps bñdicēs btñ. F. agere uoluit mi
ra in arborib⁹. Nā senis in loco antiquo. b. F. baculum
suū in terrā de sero infingēdo: de mae iuenit uetastasse
& in arborē pulcherrimā excreuisse: q̄ usq; hodie sem
per uirēs & cū foliis p̄seuerat. Reate dū accessisset ob
medelā oculoz: & p̄pter multitudinē populi q̄ ad ip̄z
appropinquantē ad ciuitatē accedebat citra p̄ duo mi
liaria in qdā ecclesia remāsisset. ubi cū staret & pp̄lus
ad ip̄z accedēs declinādo ad uineā sacerdotis ip̄az q̄si
totā dispassent: & h̄c de cā sacerdos doleret se bea
tū. F. in sua ecclesia recepisse. b. F. hoc spū cognoscens
sacerdotē p̄fatū interrogauit di. Quot salmas uini red
deret uinea q̄n meli⁹ fructificaret? Rñdit. xii. T̄ sic di
xit ei btñ. F. rogo te p̄ ut patiēter sustineas me in hac
tua ecclesia cōmorari p̄pter getē quā repio: & p̄mitte
te oibus recipe de uuis q̄n uolūt. Et ego ex parte dñi
nūi Iesu x̄pi tibi promitto: q̄ uiginti salmas recolliges
is̄to āno de uino: & sic factū est. nā paucos botrulos sa
cerdos recolligēs: & ponēs in torculari: tātū diuina grā
excreuerūt meritis. b. F. ut iuxta p̄missuz uiginti salmas

in arborib⁹

uini optimi recolligeret. ¶ Quinto cecidit x̄ps. b. F. fa
cere mira in aialib⁹. Et p̄mo i minimis. uiz. in formicis.
In castro. n. ceterne dū uellz p̄dicare & cuidā q̄rcui uel
let heref: uidit ip̄az plenā formicis: & statū mādauit ut
oēs abscederēt. Quod & sc̄m est: ac pp̄lo alīati mādā
uit ut locū formicis recedētib⁹ daret: qd⁹ & factū est:
nec aliq̄ deiceps ad dictā arborē est reuersa aliq̄n. Sē
cūdo in ranis cū in qdā ecclesia. btñ. F. p̄dicaret q̄ po
ſita erat iuxta qdā aquā ubi erat multitudo maxia ra
naz: adeo clamore suo cracitātes ut ei⁹ p̄dicationem
audiri bono mō nō sinerēt: eis impauit silētiū & statiz
tacuerūt: & tā diu donec uice alia eēt ad dñm locuz rē
uersus. ubi cū de silētio tā diu ab eis seruato didicissz:
data licētia deū laudādi eis illico cantū suū p̄stinū re
assumpserūt. Tercio in natatilib⁹. In lacu reatino sibi
piscis magn⁹ & uiu⁹ oblat⁹: ab ip̄o in aq̄ iuxta nauiz
posuit: ut recederet applaudēdo scō: diu stetit nec receſ
sit nisi ab eo bñdictiōe accepta & licentia. Quarto in
brutis aialib⁹: imitia anialia ad māfuetudinē deduxit:
lupū. n. ferocissimū apud Eugubii adeo ad mansuetu
dinē deduxit: ut cū ciuib⁹ & ouib⁹ uelut agn⁹ ouersa
ret. ut dñm est. lib. i. cōformitate. x. pte. ii. Castrū de gre
cio a uexatiōe lupoz clem̄ter libauit. ut dicit. viii. pars
legende. Oues a btō. F. salutate iuxta Senas statiz ad
ip̄m relinq̄ntes pascua cucurrerūt una cū agnis: ac ad
ip̄m leuātes capita & lumina intēdentes sibi magnū ap
plausuz fecerūt. De quo fr̄s & pastores s̄l sunt admī
rati. Apud sc̄am Mariā de portiūcula ouem oblatā sibi
iſtruxit talr ut cū fr̄s in ecclesia cātaret: & ipsa eccle
siā igrediēs sine alicui⁹ iformatiōe fleſtebat genua: uo
ce; balat⁹ emittēs añ altare uirgis: ac si eā salutare ge
ſtaret. Inſup cū corpus dñi in missa eleuaret flexis cur
uabat poplitib⁹: ad uenerādū dñicū corp⁹ oēs indeuo
tos suo exēplo idutēs. Agn⁹ sibi oblat⁹ in urbe sic fuit
ab ip̄o nutrit⁹: q̄ dat⁹ dñe Iacobe de septē foliis cuz
ipsa ad ecclesiā eūte ibat: cū stāte stabat & cū redeūte
redibat. Et si qñ ipsa dñā tempestiue ad matutinūz nō
surgeret: ipsam corniculis & balatib⁹ excitabat. Aput
greciū lepulculus sibi uinū p̄ntat⁹ cū pluries in terra
dimisissz: semp in sinū. b. F. saltabat. S; tadē p̄ris iustu
p fr̄s ad loca solitudinis duct⁹ absceſſit. In is̄ula laci pe
rusini qdā cuniculus uiro dei oblatus cuz ceteros fuge
ret: manib⁹ ei⁹ in sinu domestica ſecuritate se cōmisit.
hec oia h̄ntur in. viii. parte legende maioris. Aput ca
strū Treuii pp̄lo in platea cōgregato dā btñ. F. p̄dica
ret: afin⁹ qdā indomit⁹ & lasciuēs terruit pp̄lm p̄ pla
teā discurredo. Et cū nō posset ab aliquo capi & tene
ri: btñ. F. corā oib⁹ sibi dixit. F̄ asine sta in gete & di
mitte me p̄dicare pp̄lo. Statim afin⁹ caput posuit in
tra crura: & in silentio magno stetit. Quinto in uolati
lib⁹. Inter castrū de Canaria & meuanēū auib⁹ in mul
titudine diuio nutu ibidē cōgregatis p̄dicādo: de⁹ ostē
dit istud miraculū ut gete staret & imobiles: ac rostris
aptis & luminib⁹ in ip̄m directis eius uerba se audire
libēter declararet: ac bñdictiōne p̄cepra in crucis mo
dum se diuidentes uersus quattuor orbis partes iere.
In castro Aluiani irundinibus eius p̄dicationem garri
tu & cantu impediētib⁹: corā oibus p̄cepit ut tacerēt

usq; ad p̄dicatiōez finitā: qđ & fecerūt. In loco de Ar
rone dū. b. F. p̄p̄lo q̄ de ciuitatib⁹ & castris cōuenerat
& uillis ad letāias faciēdas p̄ siccitate & terre sterilita
te p̄dicaret: tāta multitudo aduenit it̄rdinū q̄ i modū
tēt: rii p̄p̄l⁹ texit tāq; nubes: & sic steterūt usq; quo p̄di
cacio finiret. In paludib⁹ Venetiāz auib⁹ plurib⁹ rep̄
tis impauit deū laudare: qđ & fecerunt. S3 cū suo can
tu diuinū qđ dicebat offm cū socio pturbaret: ip̄erato
silērio tacuerūt. Sed offō finito & licētia a uiro dei re
habita: auicule cantū suūz reassumpserūt: ut dicit. viii.
pars legēde. Ad montē Aluerne cū sociis p̄gēri multi
tudo autum diuersarū obuiā facta est cū hilaritate &
cantu & ioco alarum ad ipsum cōcurrentes. Et alique
ponebant se super caput eius alie super spatulas: alie
sup genua: alie super manus gaudiū de ipsius ad mon
tem accessu presatum gesticientes. In lacu reatino auis
fluuiālis sibi data & multotiens ab ip̄o dimissa noluit
recedere nisi benedictione recepta. Senis fassianus si
bi oblatus: sed pluries dimissus recedere noluit: imo a
sancto datus cuidā nobili noluit comedere donec eēt
perlatus ad ip̄m. Falco in monte Aluerne ibidē nidifi
cans btō p̄ri singl̄r fuit iūct⁹ amicitia: suo cantu de no
cte sanitatis tpe exciās eū tēpestiue: tardi⁹ uero dū
p̄r ip̄se infirmaret. In loco de reate dū staret beatus. F.
aues q̄ pectorubei dñr ueniebāt ad mēsam: & de pa
ne ab ip̄o accipiebāt: s3 ibidē nidificātes & pullos pa
rientes postq̄ eos aluerūt: ad sanctū & fr̄es derulerūt:
ip̄osq; dimittētes recesserūt quos fr̄es nutriebāt. Sed
maior eoz inuidēs aliis: escā ab eis accipiebat. Quod
cernēs uir scūs dī. F. fib⁹. iste maior inuidēs srib⁹ nō per
mittit eos q̄ dant accipe: s3 mala morte moriāt: nec de
ip̄o gatti comedent: & sic sc̄m est. nā dū uellet bibere
in quodā urceo submersus est: & abinde extractus &
gattis piectus de ip̄o comedere renuerūt. Plura alia
mirāda de? cōdit btō. F. in natatilib⁹ & uolatilib⁹ sed
dicta sufficiāt. ¶ Sexto cecellit xp̄s btō. F. facere mira
in hoib⁹. Et p̄mo hoies plures a demōio liberādo. In
castro sci Gemini uoxē cuiusdā q̄ eū hospitio suscepe
rat demoniacā solo iussu libauit. In ciuitate de castel
lo qđā a furib⁹ dō demone uirtute obiē ip̄m diabolūz
eiciēdo curauit. Fr̄em iobediētē diabolū sup se hñtem
lesiorē: dū eidē misisset dicēdo q̄ plato suo se subde
ret obia. b. F. meritis fuit a diabolo infidente libat⁹ &
clemēter erept⁹. In loco mōtis Casalis p̄pe burgū sci
Sepulchri repit. b. F. quēdā fr̄em q̄ poti⁹ a diabolo ui
debat occupatus: quā infirmitate naturali. nā se aliqñ
in terra piciebat & spuebat seu spumabat: aliqñ se cō
trahebat caput intra crura ponēdo: & sic diuersimode
cōplicabat. Quod audiens. b. F. accepta buccella panis
de quo tūc edebat: ac signo crucis facto sup eaz misit
dicto fri: quā ut gustauit statiz fuit libat⁹. ¶ Scđo ho
mines a diaboli tētatiōe eripiēdo & p̄seruādo. Fratres
Leonē sociū suū magnā patientē nō carnis: s3 spūs ten
tationē in mōre Aluerne aliq̄ bñdictionē in qđā cedu
la scriptatō & eidē tradēdo libauit. Fr̄em Rustinū a
diabolo de p̄destinatōe & p̄sciētia deceptū eripuit. ut
dñm est secunda parte cōformitatis octauē. p̄mi libri.
Fr̄em quēdā antiquū & deuotūz uolentē ex uerecūdia

suā pādere tentationē: dicendo eidem. b. F. q̄ nolebat
eū amplius tali tentatiōe teneri: liberū reddidit ab eaz
dem. Fr̄em aliū in loco de reate graui tentatiōe uexa
tum: cū cuperet p̄ sui liberatiōe de unguib⁹. b. F. h̄re:
dū h̄ in spū ip̄se. b. p̄r uideret unguēs tondendo & fra
tri tradendo illico libauit. Fr̄em aliū in loco scē Marie
de Portūcula a diabolo arreptū: qā cōtra fr̄em medi
tabat ulcisci: dū. b. F. eū ad suā dicēdā culpā induxis
ab ip̄oste eripuit. ¶ Tertio hoies leprosos ad mundi
ciā reducendo. Quēdā leprosum dei blasfemū & iētō
rū cui fr̄es ob blasfemiā nō ualebāt seruire: eidē oīo
ne p̄missa seruicēdo ac lauādo eū sanū reddidit. Et qđ
mai⁹ est ad xp̄m post paucos dies mortuū transmisi
t: de quo inferi⁹ magis diffuse dicet. Quēdā aliū lepro
sum os pariter & maxillā morbo hñtem depasū: cu
z btō. F. pedes osculari uellet p̄re deuotiōe: a btō. F. pla
ga illa osculo benigno cōtracta: statim sanauit. Miram
in. circa leprosos bt̄s. F. a deo obtinuit gr̄az eos libe
rādi: cū circa ip̄osq; obsequiū nō solū ip̄e p̄us itēderit:
s3 & fr̄es p̄mitus uoluit itēdere & mādauit. ¶ Quar
to cōtractus extēdendo. In ciuitate Tuscanella filiū cu
iusdā militis a natiuitate cōtractū ip̄m manu eleuando
extendit: ac erexit. In ciuitate reate p̄re bēdariū nomie
Gedeon ad p̄ces intercedentiū signādo cruce: incolumi
tatē a cōtractiōe cōcedendo sibi: erexit. In Abrutio dū
p̄dicaret. b. F. i ecclesia scē Marie de Cenaro qđā nā
nus noīe Albtus de Campuli cū esset sic cōtractus q̄
erectus ambulare nō posset: mut⁹ & gibbosus ac mo
le nimia grauat⁹ capitis: btō. F. fuit oblat⁹: cui bt̄s. F.
cōpatiēns p̄priis manib⁹ repressit gibbū: & caput p̄re
mēs debite coaptauit: & cū s̄r pedes eū erigeret sanū
& loquētē suo p̄ri reestituit. ¶ Quito turgidos hoies
ad statū debitū cōprimendo. In ep̄atu reatino puerūz
turgidū adeo ut crura p̄p̄ta uidere non posset: tactu
manū supfluitatē cōprimēdo sanauit. ¶ Sexto hoies
cōglomeratos extēdendo. In ciuitate ortense puerum
cōglomeratū ut caput pedib⁹ portaret applicitū & of
sa qđā fracta h̄ret: signo crucis facto eū p̄tin⁹ exten
sum sanū effecit. ¶ Septimo mēbra hñtib⁹ arida p̄sti
nū uigorez ifundendo. Mulierem siccas & aridas ha
bentēz man⁹ signādo cruce ad sanitatēz reduxit: q̄ sal
uata sibi cibū parauit. ¶ Octauo orbatis lumine ocu
logz uisus claritatez cōcedendo. In castro meuanii puel
le cece sp̄uto ter oculos liniendo eā illuminauit. In ciui
tate Orana p̄s bitez noīe Tasurūz cecū signo crucis
scō sup oculos illuminauit. Militē quēdā dñm Ioānē de
Abasfoliis puatū lumie ad statū claritatis deduxit.
In ciuitate Naruiensi mulieri cecitate p̄cusse: crucis si
gno facto lumen rependit. Bonōie pueg hñtez macu
lā sup unū oculorū: & sic obcecatū dū signasset: lumen
limpidi⁹ de illo q̄ de alio uidere fecit. ¶ Nono in par
tu picitātē facilitatēz pariendi largiendo. In comitatu
Arcui mulier cū plurib⁹ dieb⁹ laborasset in partu & iā
morti foret uicina: frenū equi cui isederat bt̄s. F. ho
mines cū deuotiōe sup ipsam ponentes: illico pepit cū
salute. ¶ Decimo a diuersis infirmitatib⁹ multos eri
gēdo. In castro plebis cū multi diuersis infirmitatib⁹ la
boraret: qđā hō hñs. b. F. chordā q̄ fuerat aliqñ accip

tus: ibat p domos chordaz i aquā ponēdo: & dādo iſr
mīs ab iſſimilitatib⁹ sunt libat⁹. Panis ē tact⁹ seu bñdī
ctus a btō. F. iſſimis datus: multos a uariis morbis li
berauit. ¶ Undecimo discordes hoīes ad cōcordiā re
ducēdo: prātē Afīſi cū epō discordātēz cū nullus inter
eos pacem poſſz ponere. b. F. duob⁹ ſociis mādādo ut
ogregatis oib⁹ corā ptātē & aliis canticā frīs ſolis qđ
ipſe cōpoſuerat cū denotiōe cātaret: qđ cum feciſſent
tāta copīa lachrimaz: eſt ptās pſuſus: ut ſtatiz ad ep⁹
pgeret ſe culpabilē redderet & pfectā cōcordiā cū ipſo
deiceps h̄ret. Ciuitatē Senēſez cū adiſſet cū frē Maſ
ſeo repit eā diuiſiōe ad ſui exterminiū laborare: & ci
uiū mutuā cedē: & iāz duos occiſos: quā ſua p̄dicatōe
mirabilī ciues ad pacē reducēdo & cōcordiā: ab exitio
ſui libauit. Discordia & bello inteſtino ciuitatē Aretii
laboratē demōib⁹ ſuo iuſſu recedētibus ad cōcordiāz
reduxit. ¶ Duodecimo prauis et malis maledicēdo et
ad mortē deducēdo. Miniſtro Bononie frī Ioāni dela
ſchiaecta q bis ſtudiū Bonōie cōtra ei⁹ uolūtātē poſue
rat. b. F. maledixit: qui ſtatiz iſſimar⁹ eſt & cū ſuppli
caret ut maledictionē reuocaret. r̄h̄it. b. F. Xp⁹z male
dictionē ipāz i celis cōfirmāſſe. Dem⁹ ex alto deſcēdit
gutta ſulfurea: q̄ totū eius corp⁹ miſerabilī cōſumpſit.
Cuidā porce que agniculū occiderat ipſa nocte nat⁹z
apud mōaſteriū ſci Verēcūdi de ep̄atu Eugubii male
dixit: ne ullus ex ea comederet hō nel beſtia & ſtatim
cepit iſſimari: & p triduū anguſtiata dolorib⁹ mortua
nulli fuit eſca famelico. ¶ Tertio decio hoīes ad xpī
amōre accēdēdo. Abbas ſci Iuſtini d Peruſio cū iuxta
p̄miſſūz btūs. F. p eo dñz exoraſſet: tātā ſuauiatē &
caliditatē ſpūs accepit: qualē nec q̄ta⁹ pus aliqñ acce
pat. Frēm Maſſeū orādo btūs. F. ſua brachia aſſu
mēdo: nō ſolū a terra eleuauit per ſpaciū: ſz tantā ſpūs
cōſolationē iſudī eidē & calorē diuinū: qualē nec q̄ta⁹
unq̄ fuerat expt⁹. uirū cuiusdā mulieris q ipſaz in dei
ſeruitio pturbabat: cū p eo dñm exoraſſet in aliā ho
minē cōmutauit: adeo ut uir ipſe nō ſolū uxore libere
xpō deſeruire permitteret: ſed ipſe una cū ipſa uſqz ad
mortē dñi bñplacitū adimpleret: & die eodem ambo
ad xp̄m ex hac uita feliciter deceſſerūt. Frēm Bernar
dū ſuo exēplo & uerbo mutauit ad relinquēdū oīa &
xpī ſub ſuo ducatu uitā pſequēdā. Frēz Pacificū mū
danis deditū uerbo induxit: & uiſo miraculo ad mūdi
cōtēptū & dñm pſeqūndū. Sic & innumeros alios de q
bus lōgū eēt narrare: de qb⁹ dñm eſt p parte. lib. i. par
te. ii. conformitatis. viii. Quis. n. unq̄ fuit cū btō. F. lo
cutus: q nō fuerit ei⁹ uerbo & uita mutatus? Patuit in
ſoldāo q ab ipſo adeo mutatus eſt: ut & deuotionem
ad ipſz p̄cipuā h̄eret: & in ultimo. (ut diceſ cōformita
te. xxxviii. parte. ii.) ad xp⁹z ouerſus ē. Sic & b. Clara
uerbis. b. F. inducēta fuit ad xpī cōnubia poptāda. Dñs
Ioānes Gaſetan⁹ de urſinis p̄ dñi Nicolai pape tertii
uidēs. b. F. iter paupes comedētē: ſtatiz & ipſe id ipm
fecit: & ſic de aliis. Vita ergo. b. F. ſic fuit ſpeculū p̄ſe
ctiōis: ſic & attrahēs oēs ad bonū & ad xpī ueſtigia
pſeqūda. Et p aliis miraculis hoc putat⁹ eſt: q̄ ſicut
aīa p̄cioſior ē corpore: ſic meli⁹ eſt eā ſanare q̄ corp⁹.
q̄te & mai⁹ cor mutare q̄ corporis iſſimilitates dilue

re: qđ tñ xp⁹s fecit & facibat btī. F. dilectione & p̄ſe.
¶ Quarto decio a uulnerib⁹ libatio. In ciuitate caſtel
li puez puulū graui ulcere uulneratū oblatū a m̄e ut
ſr̄ uuln⁹ ſignū crucis iprimeret: qđ cū feciſſz & ſcaſciā
ſupligaiſſet: m̄e ſanatu & carnē ſupexcreuiſſe in mo
dū roſe rubee q̄ ſemp ſtetit i ſignūz miraculi m̄e repit.
¶ Quinto decio a ſupexcreſcente carne. ſ. ſtruma ex
purgādo. Apud ortas quēdā h̄ntē ſtrumā magnā inter
ſcapulas ad iſtar p̄ais: ſignādo cruce ſtatiz fuit libatus:
ut nec ſignū aliqđ remaneret. ¶ Sexto decio hydropī
ſiz p̄pellēdo. In cōſinib⁹ comitat⁹ Aretii puez octo an
noz hydropicū a m̄e p̄ntatū: & ſic iſlatū q̄ pedes mi
nime uidere ualeret: btūs. F. dñ oraiſſet & manū ſr̄ ei⁹
uētrē poſuiſſet: ſtatiz ſanauit. Et h̄ dñ fuiſſe factū poſt
ſacroz ſigmatū i preſſionē. ¶ Decimo ſeptimo a mor
bo caduco eripiēdo. Quēdā puez idiſtrictū parme in
caueiano h̄ntē morbū caducū: rogatus a m̄e btūs. F.
ide trāſſēs ſcripſit litterulaz & dedit m̄i ut filio daret:
qđ cū feciſſet libauit. Qui poſtea fuit ouerſus in mōa
ſterio ſci H̄erici de Parma. ¶ Decio octauo hoīes i
miſericordes ad miſericordiā reuocādo. In Spoletō q
dā erat hō ualde auar⁹ q nūq̄ frīb⁹ elinā dabat: ſz eis
meledicebat & opprobria inferebat. Quod audiens
b. F. dixit frī Andree d Senis q erat elinari⁹: q̄ aliq̄ ex
torq̄ret ab eo elinā. Cūqz F̄ ille apud uirg p̄ſatū p̄ci
bus iportūis iſtaret ut amore dei ipſi elinā largiret: in
feſtat⁹ tādēz ut lapidē p̄iceret ſic elinā ſibi p̄iecit. Et
F̄ ſet⁹ btō. F. portauit. Quā. b. F. accipiēs cui⁹z frī ali
q̄tulū de ipſa dedit ei. q̄z uſuz dicat p iſto p̄ctōre ter
p̄ n̄f & roget deū ut ip⁹z ad uā ueritatis reducere di
gneſ. Mi⁹ certe: nōdū frēs a cēa ſurrexerāt: & ecce hō
ille uēit ad locū fr̄m cōtrit⁹ & ad pedes. b. F. ſe p̄iciēs
ueniā petiit: & cecū ſe haētē fuiſſe cōfeſſus eſt: ac ex
tūc fact⁹ eſt hō deuot⁹ & elinari⁹ & bñfaciēs frīb⁹.
¶ Decio nono frēs ſua oſone reficiēdo. in ca. gñali aſſi
ſii celebrato ubi fuez frēs ad ſex milia. p̄ciib⁹ & meri
tis. b. F. ſubito & iprouiſe a deo ſunt oīa copioſiſſime
miniſtrata. Cui cap. aſſuit. b. Dñic⁹ cū octo ſuis frīb⁹
& miraculo uiſo fuit ualde ſtupefact⁹ & edeficatus.
Vice alia cū uellet charitatiue cu⁹z frīb⁹ quos ad diuer
ſas dirigebat partes & lōgin⁹s comedere: cu⁹z nō eēt
niſi tres panes iuenti: ipſos diuidēdo int̄m excreuerūt
q̄ trigita frīb⁹ fuere ſufficiētes: & de reſiduo unū capī
ſterii eſt repletū. In iſula laci Peruſini btūs. F. ſec unā
q̄drageſimā h̄ns ſecū duos p̄aes paruulos: de qb⁹ ſolū
medietatē cōedit uni⁹: ut xpō dñō miraculū de itegritate
ieiunii remāeret. Cibaria. b. F. a deo directā p An
gelū in mari Sclauōie i tñ excreuere: ut plurib⁹ dieb⁹
inde ſufficerent nautis & aliis copioſe. ¶ Vigefimo a
mortis piculo reſeruādo. Frēm Moricū de ordine pus
cruciferorū ſupplīcē factū ſibi. b. F. Antidoto facto de
micis & oleo lampadis q̄ corā uirgis ardebat altari: &
eidē trāſaſſo: dū guſtaſſz: ad ſanitatē p̄fectā reduxit.
Anialia morbida in ep̄atu reatio poſt ſuſcepta ſigma
ta lotura aq̄ manuū & pedū. b. F. aſpſa: illico ſūt ſana
ta. ¶ Vigefimo pmo a mortuis ſuſcitādo. In legēda fra
tris Bernardi de Bleſa h̄f. Quod F̄ cuiusdā militis q
miles beat⁹z. F. hoſpicio receperat: cum eſſet in aqua

suffocatus nec eius corpus posset reueneri: beato. F. orante & corpus repertum & homo a mortuis est resuscitatus. In ciuitate Iteram. (ut mandatum est solent memorie tempore. D. pape Nicolai tertii per publicum notarium. & testes) per ipsum resuscitatus est quidam nomine Ioannes super quem murus cades ipsum extinxit & tunc erat. x. annorum. Cuius casum audiens. b. f. & cum a parentibus lamentabiliter plangeret: ad domum eius accessit: & intrans per partem posteriorem ut non uideret: deum puerum mortuum accepit: ac super se ponens eum uocando proprio nomine a mortuis reuocauit: subique dixit quod filios nunquam habet: & sic euenit. Alii dixerunt suscitasse. s. filium paruulum cuiusdam nobilis quod eum ad prandium uitaauerat: qui ceciderat in cacabo: & consumptis carnibus propter ossa quod nihil remanserat. Sed quomodo eum ad uitam perduxerit deum est supra lib. i. parte. ii. conformatis. x. uide ibi. de isto in loco autentico non repit: sed depictum & scriptum in pluribus locis iueni. Sed de nullo prefato dñs frater Bonauentura in legenda maiori facit mentionem. Et quid fuerit in causa ignoro. Cum tamen de primo dictus frater Bernardus de Blesia facit mentionem. Et secundum de scriptura publica notarii repit Florentie transcriptum. ¶ Vigesimo secundo post mortem mortuos obediendo ei dñs. frater Petrus Catanii de quo deum est supra lib. i. conformatis. viii. parte. ii. quod fuit tertius frater ordinis de primis & uicariis. b. f. & ipso. b. f. uiuente post dimissionem generalis officii: fuit ipse frater Petrus electus generalis minister. Cum inquit dictus frater Petrus ante mortem. b. f. de hoc mundo migrasset ad christum: ac infinitis corruscasset miraculis in loco sancte Marie de Angelis sepultus: ac per hanc multitudinem maxima ad deum loci omni die gentium adueniret: frumquid quod tem perurbaretur: hac de causa. b. f. non inuides glorie sue: sed prouidere uolens quod frater frum ex aduentu secularium & frequentia: ad ipsos sepulchrum accedens coram omnibus fratribus dixit. frater Petre tu semper fuisti mihi obediens in uita: uolo quod sis & nunc post mortem. Quare ut frater in quere hanc prima neant modo tibi per uera & sanctam obedientiam quod de cetero nullum signum miraculorum facias. Et statim frater Petrus a signis cessauit nec deinceps ullum aliquod fecit. Perpende queso lector prudens prefato: qualis meriti apud christum fuerit gloriosus uir. F. cuius imperio parent defuncti: mortui reuocantur ad uitam: a mortis faucibus eripiuntur constituti: morbi omnes abscedunt: elementa deseruiunt: uolatilium afficiunt. Immitia subdunt: arbuscula cresunt: animalia irrationalia obediunt. homines imitantur. Auctor omnium deus assistit in uotis: & benigne angeli subministrant: ac hostes demones supant fugiunt & confundunt. Quibus dat intellegi. b. f. per oia deo fuisse subditum: cui omnis creatoris factura obediuit ad nutum: ac ad statum innocentie diuina gratia ex obia talium & in talibus quodammodo fore redactum. Attende de uir deuote ad quem sanctificationis apicem anima fuit b. f. perfectione a christo deducta: cuius corporis partes tot signa prulerunt. Capilli. b. f. immissi muro fracturam reintegrant. Oculi a demone fratrem liberant. tempora ferrum ignitum temperant. aures diuina audiunt iussa & angelicam precipiunt melodiam. os tagendo osculo oris corrosi plagas sanat. uox fratrem soluit rigidum a diabolo effectum. uerbum omni uirtute & efficacia plenum in benedicendo & maledicendo in comunedo & precipiendo: manum leprosum mudant:

frigore moriente tactu ignis & cecos illuminat: ac plura faciunt miranda. Scriptura fratrem leonem a leone. s. tentatione liberat & a morbo caduco. Ungues tetratione perpellunt. Sputum puellam illuminat. Amplexus fratrem Riccium consolatione summa replet: & fratrem Masseum indicibili secundat consolationis diuine suauitate: habitualis tunica domum in qua manet ab incendio in castro montis acuti preferuat. Corda infirmos curat. Lotura manuum & pedum animalia languida & morti proxima uiuificat. Frenum equi cui isederat naufragante in partu soluit: panis ab eo tactus dissoluit diaboli uexationem in fratre. Iussu demones fugiunt: rane tacet: aues cantant & subilant: pedes domine Iacobe uelut alteri Magdalene lachrimis irrigati misericordiam & gratiam impetrant tagenti. Ac corpus ipsius contactu deuotis remedia confert sanitatis. Sic ergo Franciscus sanctificatus fuit in anima: sanctificatus fuit in corpore ut non solum membra singula mira effecerint: sed & locus ubi quieuit & quicquid tetigit mira exercendo sanctificationem & uirtutem: a b. f. eis relictum depromunt. Et quod omnia. b. f. tam membra quam iussa: tam loca quam tacta ab ipso uirtute & efficacia possident: debant: ad ipsum omnia afficiabantur. Angeli. homines. bruta. parua animalia sicut cicada quod per octo dies cum eo stetit in loco sancte Marie: & demum uocata super manum eius uolauit: ac de inde licet iata recessit. cum ipso libenter stabat: uolatilium eius suo cantu gestu & modo letificabant: sicut patuit in philomela quod in sepe ostendit: per totam diem alternati cum. b. f. cantate cantauit: & b. f. cedente super eius manum saltauit & comedit: ac benedictione accepta recessit. Et demum homines utriusque sexus omnes etatis omnis status & conditionis ipsi uidere audire & tagere popabant: sicut patuit quando primo Bononiensi accessit: quando per Castum transiit burgi sancti Sepulchri: quando Senas accessit & concordauit in ea dissidentes: Sic superiora declarant de omnibus supradictis & ostendunt in speciali quando uiuit reate: cui omnes ciues obuiam quod uenientes: ut declinaret eorum applausum extra ciuitates ad duo miliaria citra premeant. Id ipsum euenit Gaiete ut totus populus ad ipsum pergeret: & bene se reputaret quod posset eum tagere. Et de multis similibus exempla possent adduci: que omittenda sunt causa breuitatis. Quibus declaratis apparet dominum Iesum christum. b. f. ut suo perfecto cultori in condictis condescendere: omnemque creaturam eidem subdere: ac mirificando miraculis non solum in hanc conformem sibi eum prebere: sed et ut destinatus a b. ipso mirificis signis prodere: ut notabiliter & diuulgatum mundo uita & doctrina & signis omnis homo sciret & clamaret. Et sic Ade deo non parum omnis creatura rebellis extitit: sic. b. f. omnia precepta diuina impleri creatura omnis famulata est: ut iam dicta depromunt. ut deum de primo perfectum omnium in. b. f. sit postmodum adimpletum: omnia subiecisti sub pedibus eius: & constituiisti eum super omnia opera manuum tuarum: & ipse merito posset dicere illud quod cantat in euangelio sui festi: & est uerbum christi. Omnia mihi tradita sunt a patre meo. ut. n. padunt iam dicta non solum supercelestia: utpote spiritus supercelestes: sed subcelestia elementa arbores aues cum natatilibus & animalia tam irrationalia quam rationalia Et quod maius est dominus deus omnium. b. f. & parere & complacere complacuit. prefatis ergo declarata est secunda pars huius preformitatis sancti libri & tertiedecim in ordinem. Franciscus diuulgatus. s. signis & uirtutibus.

¶ Libri secundus. Secundus fructus & conformitas & est. xiiii. in ordine. Iesus pastor sollicitus. Frāsciscus aīat. Expō pme partis. u3. Iesus pastor sollicitus.

Mor & dilectio quam habuit deus ad genus humanum & si omnia fuerit in ueteri testamento utpote circa hominis pmi institutione: tot bñficia circa ipm exhibendo. ut dcm̄ est. libro primo cōformitate. ii. parte pma. circa eius pcti punitione: nō exterminādo: sed ad

penitentiā reseruādo & mitissime eum puniēdo. Circa hoīs regulatiōē & ordinatiōē p legē & pcepta & q̄ sunt ad diuini cultū opatiōē. Circa hoīs ad bonū iduētiōē & irradiatiōē per sc̄tōs pph̄as: & sic de aliis a deo hominibus exhibitis: & circa hoīem patris: Pre oib⁹ tñ amor diuinus cōmendat ex opib⁹ dñi saluatoris n̄i Iesu xp̄i. Cuius charitatis imēlitas zelus amor & dilectio sicut nō ualeat ad sāmū corde pcipi: sic nec lingua narrari. Et si balbutiēdo de hac pma cōformitate hui⁹ pars dicere satagat: cū pmat iquies. Iesus pastor sollicitus: breui uerbo & cōpēdioso multa retexēs de diuino amore. Et p hui⁹ euidentia & declaratione est uidendū. qd̄ uelit depromere cū dī. Iesus pastor sollicitus: & tunc uidebitur clare quātū nos dilexit & diligit ac eius amor q̄ uehemens sit & fuerit: & h̄ si discutiatur primo q̄ sollicitē nostrā salutez procurauerit: & si q̄ pastor uerus extiterit declaratur. Amorem inq̄ diuinū & zelum & sollicitudinē pro nostra salute altrū

unt a xp̄o facta & operata. **¶** Et primū est eius mirifica incarnatio: que nō solūz quid accepit & qualiter. s. miseram carnē nostrā pensando claret de eius amore. Sed propter quid uenit & carnem assumpsit cogitando: cum teste simbolo Niceno ppter nos & ppter nostram salutem descendit de celis & incarnatus est &c. & Lu. ix. dicit: ipse saluator filius hominis nō uenit anias pdere s3 saluare. **¶** Secundū est ab ipso n̄rū penarū susceptio di. Isa. liii. Ipe pctā mltōz tulit. i. p̄as peccati. Et. i. Pe. ii. & ipe ptulit pctā n̄rā. i. penas pctōz nostrōz in corpore suo: ut p easdē penas sicut & p mortē salutē n̄rā pcuraret: & iō subdit Petr⁹ q̄ pctā n̄rā. i. penas portauit: & cā ut pctis mortui iusticie uiuamus. **¶** Tertiū est ei⁹ iter hoīs ouerfatio. In terris uisus est ait Baruch. iiii. & cū hoib⁹ ouersat⁹ est. Cōuersatus est iter nos hoīes ut uerus hō crederet & sua uita traheret hoīes ad salutē: ut uita & conuersatiōe beniuola ac hūili incitaret ad salutē & bonū. uñ de ouersatiōe ei⁹ cū publicāis & pctōrib⁹ murmurātib⁹ phariseis rñdit. Nō egēt q̄ sani sunt medico s3 q̄ male habēt. Non. n. ueni uocare iustos sed pctōres ad pniām. Mat. ix. **¶** Quartū est ei⁹ p̄dicatio & assidua informatio. doctrina. n. saluatoris qd̄ intēdit nisi totū hominē ordinare ad dēum ad se et ad pximū: ut uicia dimittat uirtutes arripiat uitet penā iferni et psequat salutē: ut patuit. lib. i. plurib⁹ cōformitatib⁹. Ac xp̄i p̄dicatio nō erat interpolata s3 assidua: q̄a quotidie docēs de regno

dei. Mat. xxi. nō in uno loco sed ubiq3: q̄a ciuitates circuibat et castra. Mat. vi. et turbis in una p̄fā eum retinere uolentib⁹. dixit. Quia et aliis ciuitatibus opz me euāgelizare regnū dei: q̄a ad hoc missus suz: et qualis erat ei⁹ p̄dicatio inq̄t: q̄a de regno dei: et q̄li audacia sicut inq̄t p̄tātē h̄ns. Mat. vii. Et q̄li uerbo. Io. vii. nūq̄ locut⁹ sic fuit hō: et Io. vi. di. uerba q̄ ego loquor uobis spūs & uita sunt. Et Io. v. di. Qui uerbū meū audit et credit ei q̄ misit me: h3 uitā eternā. **¶** Quintū ē discipulōz suorū ad p̄dicādū directio & trāmissio: & ex hoc cōprehēdit dñm Iesum xp̄m zelūz maximū & amorē hūisse uelut pastor ad oues: q̄ nō solūz p seipm salutē p̄dicauit: s3 et discipulos ad p̄dicādū ut sic oīz salus hēret direxit. Misit. n. pmo aplōs. xii. ut h̄. Mat. x. et Lu. ix. postmodūz: q̄a messis erat multa & opariū pauci: septuaginta et duos discipulos alios destinauit. Et q̄ ad salutē p3 inq̄t ipe di. Appropinquabit. s. si creditis in uobis regnū dei. **¶** Sextū est miraculōz opō. Egit xp̄s et fecit opa q̄ nemo ali⁹ fecit ut ipe di. Io. xiiii. Et si pncipalit̄ egit ad ofidēdū suā diuinitatē: fecit et ad sanādū n̄rā spūalē ifirmitatē. X ps. n. (ut dñt doctores) nullū curauit ab ifirmitate corporali: quē pus ab egritudine aie et spūali nō sanauerit di. ip̄o. Io. vii. Totū hoīem. i. aīam et corpus saluū feci. In p̄cedenti cōformitate. parte pma. p3 de curatis a xp̄o. Sic ergo miracula opādo poti⁹ salutē aie q̄ corporis pcurauit. **¶** Septimū ē demonū repulsio et subiugatio. pncipiū n̄re dānatiōis fuit inuidia diaboli: et q̄ impediret n̄rā salutē erat ipe diabolus. X ps igit nō solū a corporib⁹ et a plurib⁹ hoīb⁹ repulit ut scā euāgelia docēt s3 gñā liter a gñe hūano elōgauit eū in abissūz recludēdo. ut dicit Io. Apo. xix. gen⁹ hūanū ab ei⁹ manib⁹ liberando et adeo ipm sua passiōe debilē reddidit: ut nemi⁹ nē uincat nisi uolētez. hostē ergo n̄m depmēdo remouēdo et subiugando salutē n̄rā pcurasse ac zelū ad nos h̄re summū ofidit. **¶** Octauū est laborz et discursus pceptio. Quod. n. labores assumpsit qd̄ discursus pēgit: lege euāgelii et uide Iesū fatigatū ex itinere sedere supra fontē. Io. iiii. discurrere de Iudea in galileā. Io. iiii. Circuire uicos ciuitates et castra. Mat. ix. Quorū tolerāria ofidit et salutē n̄rā appetere q̄rere et pcurare et nos maxime diligere. rōne. n. sui prefata nō sumpt⁹ s3 n̄i. **¶** Nonum est mortis susceptio. Si. n. hō nihil p̄ciosi⁹ hēat seipso: hinc est q̄ dando aīam suā. i. suā uitā exponēdo p pximo maiore charitatē nō pōt h̄re. ut dicit ipe saluator. Io. v. Et q̄a ipe dedit semetip̄z p nobis: passiōe ergo et circūstātiis passiōis ofidit q̄tū nos dilexit. nā p̄p̄o filio p̄r nō pepercit: s3 p nobis oib⁹ tradidit illūz. Ro. viii. **¶** Decimū est mortis pcti abiectio. xp̄s p nobis mortuus est ut pctis mortui iusticie uiuamus. ait br̄s Petr⁹. i. canōica. ca. ii. Lauit. n. nos a pctis n̄ris in sanguine suo. Apo. i. mortu⁹ est. n. ut non regnet pctm̄ in n̄ro mortali corpore. Ro. vi. Et q̄a libati nunc sumus a pctō: serui autē sc̄i deo. Ro. vii. p hoc merito docemur xp̄m nos dilexisse. **¶** Undecimū est. n̄ra per xp̄m facta p̄r recōciliatio. Ro. v. Cū inimici essemus reconciliati sumus per sanguinem filiū eius. Nā pater celestis reconciliauit nos sibi p Chri

Que indi
cāt amorē
xpi erga
hoiem.

flum. prime Corinthios. v. Placuit enim in ipso & per ipsum reconciliari oia q̄ in celis sunt & q̄ in terris &c. Col. i. Ipse. n. est mediator dei & hoium. i. Th. ii. Sic ergo recōciliādo affectū ad hoies suū declarat. ¶ Duo decimū est sacramētoꝝ institutio. Operat⁹ est salutē in medio terre sacra instituēdo: quib⁹ purgamur a uiciis: in g̃ra firmamur: & p̄ ipaz salutē osequimur eternā. Et l3 quodlibet sacm̄ p̄clamet dei ad nos dilectionē: p̄cipue tñ est sacm̄ eucharistie: ubi de⁹ & hō xps Iesus dat homini in cibū & salutē mētis & corpis: & in ablutiōe p̄ctōꝝ: si debite sumat: cōsiderādo p̄dicta nō amorē remissum: sed intēssimū dei ad nos ostendūt. ¶ Tertūdēcimū est ad celū g̃nis humani subuectio & deductio. Nōne ipse Saluator nō solū gen⁹ humanū a diaboli p̄tate eripuit: s3 ipsuz p̄ctō p̄moꝝ parētū puatū regno celoꝝ ad ipm̄ iter p̄adēdo deduxit nobis hereditatē quā amiseram⁹ restituēdo. ¶ Quartūdecimū est spūs sancti & g̃re collatio & emissio: qua emissione hō purgat a uiciis ad bñ opandū iducit & adiuuat: ac dona ipsi⁹ spūs diuersimode hoib⁹ cōcedunt: p̄ ut declarat Apl̄s. i. Corinth. xii. Quib⁹ pign⁹ dat hoib⁹ bus salutis eterne. put diē apl̄s. ¶ Quintūdecimū est diuina ispiratio: q̄ nō solū trahit: s3 trahit hoies ad p̄nitentiā. Misericordia dei ad p̄nitē te adduc. Ro. i. Quā ispiratiōe aplos trahit a mūdo ad sui disciplinā. Mat. iiii. Mattheū a theloneo. Mat. ix. Magdalēnā a p̄ctō. Luc. vii. & sic de aliis. ¶ Sextūdecimū est uicioꝝ detestatio. Ipse. n. dñs Iesus uer⁹ medic⁹ aiaz uicia detestādo & prauitatē cōdēdo docuit sūmope ea p̄caueri tanq̄ ab ipediētib⁹ uia salutis eterne: ut de his sufficiēter dictū est cōformitate. iiii. p̄ma parte p̄mi lib. ¶ Decimūseptimū est p̄ctōꝝ cōdonatio. Ipse. n. ut uer⁹ amator: qd̄ egit: certe p̄ctā donauit hoib⁹: ut p3 in paralitico. Mat. ix. Magdalene. Luc. vii. Mulieri in adulterio d̄ phēse. Io. viii. & sic de aliis: q̄re sic dimittēdo: salutē hois p̄curasse dignoscit. ¶ Decimūoctauū est suppliō cōꝝ eternoz dem̄ratio: plerūq3 timor seruili⁹ coere3 nōnullos a p̄ctis pena cōsiderata p̄ctis parata. Quare Saluator ut ad bonū puocaret timore penaz magnis diuē pene exp̄ssit. u3. ignis eterni cōfortiū d̄monū. Mat. xxv. Stridoris dētū & frigoris. Mat. viii. & sic de aliis ut dictū est lib. i. cōformitate. iiii. pte. i. ¶ Decimūnonū est exēploꝝ declaratio. Xps. n. nobis se exhibuit in exēplū ois p̄fectiōis. Quare si ad bonū uolum⁹ exercēdū puenire: xp̄s ut exēplar p̄fectissimū attēdam⁹: ipso dicēte Mat. xi. Discite a me. hoc est exēplar in mōte ostitūtū: ut ad ipm̄ respiciētes opari p̄fectionē possimus. ¶ Vigēsimū est orō. Xps nō p̄ se: sed p̄ me orauit: & exaudīt⁹ est p̄ sua reuerētia. Heb. v. Si cupis ergo salutē oseq: p̄fēz roga p̄ xp̄s. Quicqd. n. petieritis p̄fēz i noie meo: inq̄t ip̄e Io. xvi. dabit uob. Mlti sūt alii mōi i sacro euāgelio exp̄ssi: qb⁹ ostēdūt Saluatōrē n̄s Iesuz xp̄s amorē erga nos p̄cipuū hūisse: ac salutis n̄re zelū infuisse eidē: quib⁹ pastor n̄r bon⁹ & sollicitus arguit uidēter & n̄raz salutē optasse & p̄fēcisse. & sic p3 in g̃nali quodāmodo expō hui⁹ p̄me partis. Iesus pastor sollicit⁹. ¶ Sed uidēdū est amodo in sp̄ali & particulari. Ad quod uidēdū sunt tria declarāda. Primū q̄ ipse

fuit pastor. p̄mo cōditionēs ueri hñs pastoris: & hoc res Xps fuit spectu ouiu. pastor. n. deb3 p̄mo suas oues diligere. Et bonus pa ipse dicit de seipso Io. x. in signū dilectionis. Animam suor. meā pono p̄ ouib⁹ meis. Scdo ostiū ad pascua p̄gre diēdi apire. Et ipse dicit Io. x. Ego sum ostiū: per me si qs introierit: saluabit⁹: & ingrediet⁹ & egrediet⁹ &c. Tertio eis p̄dicare. Et ipse dicit Io. x. Oues mee uocē meā audiūt: & ego cognosco eas &c. Quarto ad pascua educere. Et ipse dicit Io. x. Per me saluabit⁹: & ingredietur & egrediet⁹: & pascua iueniet. s. g̃raz & gloriā. Qui to aiare. Et ipse dicit Io. x. Oues meas cognosco. & sequit. Oues mee sequunt⁹ me. s. q̄ eas p̄cedo uite exemplaritate. Sexto sanare & saluare. Et ipse dicit Matth. xv. Missus sum ad oues q̄ pierāt domus isrl̄. Et Io. x. Ego ueni ut uitā hēant: & abundanti⁹ hēant. Septimo de pabulo puidere. Et ipse dicit Ezech. xxxiii. Pascas eas in montib⁹ isrl̄: in riuis: & in cūctis sedib⁹ terre: in pascuis uberrimis pascam eas &c. Et de se di. Io. x. Si qs p̄ me introierit: pascua inueniet. Octauo lupis sese opponere. Et ideo dicit Io. x. Mercenari⁹ cui⁹ nō sunt oues p̄pe uidet lupū & dimittit oues & fugit: & lup⁹ rapit & dissipat oues. sequit. Nō pibūt in eternū: & nō rapiet eas q̄q̄ de manib⁹ meis. Nono separare & distinguerē. s. oues ab edis: & discernere iter oues & oues. Et ipse de se diē Mat. xv. Separabit eos ab inuicē sic sepat pastor oues ab edis. Et Io. x. diē. Vos nō estis de ouib⁹ meis &c. Decio oues sibi cōfigere & nō diuidere. Et ipse diē Io. x. Alias oues hēo q̄ nō sūt de hoc ouili: & illas o3 me adducere: & fiet unū ouile & unus pastor. Vndecimo p̄ ouib⁹ uitā exponere. Et ipse diē. Io. x. Aiaz meā pono p̄ ouib⁹ meis. Duodecimo custo dire & ad uera pascua pducere. Et ip̄e diē Io. x. Oues mee in eternū nō pibunt. & sequit. Ego uitā eternā do eis. p̄dictis appet q̄ cōditionēs ueri pastoris insunt dño Iesu. put scriptura ponit: q̄ & ip̄e est uer⁹ pastor & sollicit⁹. Dñ ēt ueraciter pastor xps ad istar pastoz ueteris testam̄ti: quos p̄fectōe & uirtutib⁹ excessit. fuit pastor Abel. Gen. iiii. quē Iesus excessit inocētia: q̄ inocentissim⁹ & sine macula. fuit pastor Iabel. Gen. iiii. Hūc supauit xps in discretiōe: q̄ sapiētia est dei p̄ris. fuit pastor Isaac. Gen. xxvi. Hūc excessit xps mentis subleuatiōe: q̄ aia ei⁹ fuit deitati unita. fuit pastor Iacob. Gen. xxix. Hūc Iesus excessit prudētia. Luc. ii. fuit pastor Ioseph. gen. xxxvii. Hūc excessit agnitōe: q̄ oia nouit. Io. vi. fuit pastor Anas: q̄ iuenit aqs calidas. Gen. xxvi. Hūc supauit in cōpassiōe. Misereor: inq̄t sup turbā &c. Matth. xv. fuit pastor Moyses. Exo. iiii. Hūc supat mētis trāglitate. ip̄o dicēte. Mat. xi. Discite a me: q̄ mitis su3 & humilis corde. fuit pastor David i. Re. xvii. Hūc supat defensiōe: q̄ nemo accipiet de manu mea. Io. x. Et quos dedisti mihi nō pdidi ex eis quēq̄. Io. xvii. fuit pastor Cyrus. Isaie. xliiii. Predictuz excessit uolūtatis p̄ris adimpletiōe. fuit pastor Amos. ca. i. Ipsuz supauit p̄ctōꝝ & sceloꝝ correctōe: q̄ data est ei ois p̄ras. Mat. ultio. Et p̄tātē dedit ei iudiciū face re. Io. vi. Fuerūt pastores filii Rechab. ii. pal. Hos excessit obediētia. Fact⁹ obediēs usq3 ad mortē. fuit pastor Iachir: q̄ p̄erat ouib⁹ David. Et hūc excessit suū

auxiliū ipēdēdo: sine quo nihil pōt opari meritorie. & sic de aliis pastorib⁹. Et q̄ fuit eis nō solū similis: sed eos sup̄excedēs merito pastor fuit. Et q̄ ad pastore⁹ solitudinē p̄tine: hīc de ouib⁹: ut p̄ in Iacob. Gen. 31. Sōnus recedebat ab oculis meis &c. Et hāc solitudinē habuisse xp̄s iāz dictū est & pbatū. Sequit̄ q̄ ipse Iesus est & fuit pastor sol. cit⁹. ¶ Nō solū xp̄s fuit pastor bon⁹ & solicit⁹: s̄ forma & exēplar. ut dīc b. Gregori⁹: qualis debet eē oīs p̄lat⁹ q̄ pastor est. ut. vii. q. i. Siscitaris. dicit̄. Pastor. n. cuiuslibet ecclesie est p̄latus. Sed pastor iste ut nō deuiet a sūmo pastore debet esse tot⁹ oposit⁹ uirtutib⁹ & ordinat⁹ morib⁹ & in sensib⁹ bus xp̄i exēplo & pur iura uolūt: debet. n. eē ordinat⁹ Primo quo ad man⁹. s. ut nō sit pcussor. d. xlv. p totū: elimosinari⁹ & hospitalis. d. xliiii. p totū. exēplo xp̄i q̄ nullū legīt pcussisse: nisi corripiēdo in tēplo flagell⁹: & de tēplo suo idigna faciētes expellēdo: imo pcussus n̄ emisit uocē: & si rephēderit pcutientē se in maxilla iuste. Io. xvi. q. in iudicio erat & iniuste pcutiebāt. & ideo dicebat b. Petr⁹. i. Pe. ii. Qui cū malediceret non maledicebat. cū patere nō cōminabat̄ &c. elimosinarius fuit. nā dī. Io. vii. Si q̄s sitit: ueniat ad me & bibat &c. Scdo quo ad gulā ut nō sit uinolētus: s̄ sobri⁹. dī. xxxv. p totū. Et xp̄s dīc. Luc. zi. Attēdite uob ne gra⁹ uenit corda uā crapula & ebrietate & curis hui⁹ seculi. Tertio quo ad linguā ut nō sit litigiosus. dī. xlv. per totū. s̄ docere alios. d. xxxvi. Qui in ecclesiasticis. exēplo xp̄i q̄ docebat eos de regno dei. Mat. zi. Nec crēdit: imo oppositū docuit. Mat. v. Quarto quo ad appetitū: q̄ nō cupidus. d. xlvii. p totū. exēplo xp̄i. Qui nīhil hīc uoluit: nec ēt ubi caput suū reclinaret. Mat. ca. viii. Quinto quo ad discretionē & considerationē: q̄ debet eē prudēs & in diuersis sciētiis & scripturis eruditus. dī. xxxv. p totū. Et hī dicto xp̄i Mat. x. Estote prudentes sic serpētes exēplo ei⁹ q̄ fuit prudētissimus: ut hīc Luc. ii. uñ mirabant̄ & stupebāt sup̄ prudentia & re spōsis ei⁹ doctores i tēplo. Sexto quo ad mēlāz: q̄ mēla nō debet resplēdere uasis argēteis uel aureis: s̄ fidei meritis. dī. xli. Ep̄s. nec fabule ibidē eē debēt: s̄ lectio sancte scripture. dī. xliiii. p regula. Exēplo xp̄i q̄ uasa talia nō habuit: imo tpe cene habuit catinū. Marc. xliiii. Ac in mēsa exis semp aliqd ad iformationē dixit: ut p̄z Luc. vii. qñ istruxit Simonē phariseū & alios de Magdalena. Et Luc. xliiii. qñ intrauit p̄ncipis phariseoz domū sabbato māducare panē. & sequit̄. Dicebat ad inuitatos parabolā &c. Septimo quo ad exercitiū: q̄ nō uenator. d. xxxiiii. Quorūdā. s̄ debet intēdere orōni & p̄dicationi. dī. lxxxviii. Ep̄s nulla. Exēplo xp̄i q̄ pnoctabat in orōnib⁹. Luc. vi. & de mane tēpe sūue ueniebat i tēplū & docebat. Io. viii. Octauo quo ad solitudinē debet uigilātē & solicite regere sibi cōmissos. dī. c. Rōnis. Solicit⁹. n. debet eē tāq̄ pastor circa gregē suū. dī. lxxxxi. Op̄z. Sibi nō debet inesse solitudo tpaliū: q̄ suffocat sp̄s alia. dī. xlix. His. añ mediū: s̄ solitudo pia egenoz. dī. lxxxvii. Diuine. Et defensio paup̄ez: redemptio opp̄ssoz. d. lxxxiiii. c. i. Exēplo xp̄i. q̄ uidēs turbā magnā ad se uenisse: sic solicit⁹ apl̄is dixit dicētib⁹ q̄ ipsaz dimitteret: Date: inquit: uos

illis māducare. & sequit̄. q̄ dedit de qnqz panib⁹ sufficiter qnqz milib⁹ hoīuz. Mar. xiiii. Ac de salute oīum solicit⁹ dicit̄ Mat. ix. q̄ uidēs turbas misert⁹ est eis: q̄ erāt uexati & iacētes sic oues nō hñtes pastore. & sequit̄ ca. x. q̄ apl̄os misit ad p̄dicādū: & lāguores curādū &c. Nono quo ad uitationē. Debz. n. solicite uitare sclāres ne p̄occupat⁹ curis negocioz dei uerbo nō possit uacare. xi. q. i. Te qdē. Exēplo xp̄i q̄ satiatis qnqz milib⁹ hoīuz: & turba dimissa: ascēdit in mōtē sol⁹ orare. Matth. xiiii. Ac turbis & scribis & phariseis relictis: abiit foras extra ciuitatē in bethaniā: & ibi docebat d̄ regno dei. Mat. zi. Decimo quo ad supportationē. q̄ aduersa patiēter sufferre debet: q̄ p̄lati & pastores patiētia plus laudat̄ in aduersitate q̄ qes in religione. vii. q. i. Sugestū. Exēplo xp̄i q̄ tot uerb⁹ iniuriōsis la cessit⁹ & iniuriis: nō rñdit. ut hīc Mat. xxvii. & dī. Lu. xxi. In patiētia uā possidebitis aias uas. Undecimo quo ad habitationē: q̄ domus ei⁹ iuxta ecclesiā debet eē: ut sit aptior orēplatiōi. d. xli. Ep̄s. Exēplo xp̄i q̄ sūmo diluculo ibat ad tēplū. Io. viii. & Mat. zi. Stabat tota die in tēplo &c. Et triduo remāsīt in tēplo dū eēt ānoz. iz. Luc. z. Duodecimo quo ad parētes. Officia. n. ecclesiastica p̄pinqs nō debet cōmittere. d. xlix. De center. Nec in suā uel parētū p̄petatē ouertere. iz. q. i. Ep̄s. Exēplo xp̄i q̄ petētib⁹ filiis Zebedei sessionē regni eos increpauit nec cecessit. Mat. zo. Et tñ frēs eius erāt. Tertiedecimo quo ad mores. Debet. n. eē interi⁹ uirtutib⁹ ornat⁹. dī. xl. p totū. Exteri⁹ uero oformatio ne mox exēplo xp̄i q̄ iteri⁹ fuit plen⁹ donis sp̄s sancti. Isa. xi. Et regescet sup̄ eū sp̄s dñi &c. Et Io. i. Sp̄s nō est dat⁹ ei ad mēsurā exteri⁹ se oib⁹ oformabat cōuersādo & māducādo cū oib⁹. Mar. ix. & Lu. vii. & sic mandauit apl̄is. Mat. x. & Luc. x. Quartodecimo quo ad ouersatōez: q̄ uita singularis. nō suffic̄ subditis eq̄lem ducere uitā: sed sic est honore sup̄ alios: sic & uita debet eē p̄stātior. viii. q. i. exēplo xp̄i q̄ & si cōuersaret̄ cū oib⁹: fuit tñ separat⁹ uita ab aliis quo ad uicia & p̄ctā. uñ dicebat. Io. x. Quis ex uob arguet me de peccato? Quintodecimo quo ad societate: q̄ clericos maturos & religiosos & uiros tā in cubiculo q̄ in ministerio debet hīc socios p̄pter bonū testimoniū. ii. q. vii. Cū pastoris. Exēplo xp̄i qui & si paupes sibi sociauit. Mat. iii. & x. Fuerūt tñ hoīes sanctitate pre aliis iustis isignes: utpote repleti spū scō. Act. z. Sextodecimo quo ad puidētiā. debet opp̄ssis & paup̄ib⁹ solicite p̄uidere. ut dictū est: & eos defendere. dist. lxxxiii. Ep̄s. Et de psonis idoneis q̄ p̄plo p̄dicēt. extra de off. ordinarij. Inter cetera. Dz. n. pascet tpali subsidio. xvi. q. i. Nulli ep̄oz. & tpe opportuno exēplo xp̄i aiaz suā p̄ ouib⁹ ponere. vii. q. i. Sugestū. & ca. Scilicitaris. & ca. Aduersitas. Dz ēt pascere eucharistie sacro. de ose. dī. z. Nō phibeat. Decimoséptimo quo ad doctrinā debet subditos docere: q̄ nō suffic̄ uita inocēs: nisi adfuit doctrina. d. xliiii. c. i. & in ca. seqn. & dī. xliii. Ep̄hesus. & viii. q. i. Audacter. & ēt ouersationis exēplo. xi. q. 3. Precipue. Exēplo xp̄i q̄ p̄dicabat quotidie: & apl̄os ad p̄dicationē ordinauit & misit. Matth. x. Luc. ix. & x. Decimo octauo quo ad subditos. q̄ debet eos fo-

uere ut filios suos. extra de exceſ. pla. cap. i. Exemplo
 chriſti qui apoſtolos ſuos filioloſ uocabat. Ioan. 13. In
 ſignum teneritudinis: ac amicos. Ioan. xv. In ſignum
 amoris: & ut ſuos patri cōmendauit. Ioan. xvii. Deci-
 monono quo ad imitationem: quia debet facta bono-
 rum ſequi. di. xv. Non eſt. etiam facta minoru. xxiii.
 q. 3. Si habes. Exemplo chriſti qui dicit. Luc. 2. In his
 que p̄is mei ſunt oportet me eſſe. & Io. viii. Que pla-
 cita ſunt ei facio ſemper. Et de imitatione aliorum di.
 apoſtoliſ de ſua. Math. xi. Diſcite a me. Aliorum. Mat.
 xxiii. Ab arbore ficti diſcite parabolam &c. & Luc. x.
 Vade: & tu fac ſimiliter. Vigefimo & ultimo quo ad iu-
 diciū. Quia iuſtus non debet ex inuidia punire &
 corrigere. d. lxxxvi. Si quid. Et p̄ior eſſe ad miſerādū
 q̄ ad puniendū. di. xlv. Licet. Exemplo chriſti. Ioā.
 viii. Qui mulierē in adulterio dephēſaz n̄ p̄iuit ira ſz
 miſericordia di. Vade & ampli? noli peccare. & Mat.
 ix. di. Ite: diſcite qd eſt miſericordiā uolo & n̄ ſacrifici-
 um &c. Predietis ergo appet q̄lis debet eē paſtor ec-
 cleſiaſtic? exēplo xpi q̄ ſic fuit. q̄re appet xp̄z dñz no-
 ſtrū nō ſolū ſoliciti: ſed uerz eſſe & fuiſſe paſtores. Et
 ideo bñ dicebat bñs Pe. in can. i. ca. 2. Exatis enīz ſic
 ones errātes: ſz conerſi eſtis ad paſtorē & ep̄m aiarum
 uſaz. & ideo uere & recte de ſeipſo dicebat. Ioan. x.
 Ego ſum paſtor bon? p̄z ergo breuiter expoſitio hu-
 ius p̄me partis. u. Ieſus paſtor ſolicit? ¶ Cui? ueri pa-
 ſtoris exēplo ad inſtar paſtoris materialis ſit q̄libet p̄-
 ſatus ut paſtor materialis. Primo ut portet panē & ſal
 in ſacculo. i. panem uite aſſidue deguſtet: & in agēdis
 hēat ſal diſcretionis. Secūdo aqua utat̄ p̄ poculo. i. di-
 uina ſapiētia: q̄ eſt aqua uiua. Io. iiii. Tercio herbas ui-
 rentes comedat. i. exēpla mūda & dogmata exhibēda
 poſſideat. Quarto canes p̄ cuſtodia ouīū teneat. i. lin-
 guā eruditā in erudiēdo & cōſulēdo. Quinto uiliter in-
 duat̄: & chordā hēat p̄ cingulo. i. nihil curet de terre-
 nis: & carnē domet. Sexto reſqueat ſub tecto paruulo
 .i. hic dicēs ſe nō h̄re ciuitatē manētē: & ad p̄riaz an-
 helet. Septimo ſtramēra hēat p̄ lectulo. i. rigide uiuat
 Octauo folia ſibi p̄ umbraculo ab eſtu meridianop̄
 uideat. i. uerba ſcripture ſemp inſpiciat: ne a calore lu-
 xurie maculet̄. Nono caulas hēat p̄ deſenſaculo & re-
 ceptaculo: q̄ ſub dei p̄tectione ſe ponat & p̄iciat. De-
 cimo teneat uirgā pro baculo: ſe corrīgat diſciplina: &
 baculum crucis iugiter aſtringat: & innitatur eidem.
 Vndecimo fiſtula ouēs cōgreget & letificet. i. ſono lau-
 dationis orationis & predicationis. Duodecimo habe-
 at fundam cum calculo ad lapum percutiendū. i. iu-
 ſticiam exerceat in ſe ut cum Dauid goliath. i. diabo-
 lum lupum rapacem fuget & conterat. & ſic hic non
 mercenarius dicitur: ſed uerus paſtor ſolicitus & bo-
 nus: cui dominus dabit mercedem pro opere in pre-
 ſenti & in futuro. Declarata ex dictis eſt prima pars
 huius ſecunde conformitatis ſecundi libri & quarte-
 decime in ordine: uidelicet. Ieſus paſtor ſolicitus. Ex-
 ponenda eſt amodo pars ſecunda. u. Franciſcus aiaſ.
 ¶ Secunda pars ſecunde conformitatis & fructus ſe-
 cundi libri. & quarte decime in ordine. Franciſcus ani-
 matur. Expoſitio.

Eatissimi p̄is F. amorē &
 dilectionē ad xpm & aſſe-
 ctū: & ſi oīa uite ipſi? geſta
 pdant & declarent: tū ali-
 q̄ apertius depromunt. u. 3.
 Primo p̄ amore Ieſu mūdi
 totalis abdicatio. Secundo
 ſeruitiū leproſis p̄mpta ex-
 hibitio. Tercio ipſius xpi
 crucifixi b. F. facta appari-

tio. Quarto iniuriarū & uilipēſionis p̄pter xpm uolū-
 taria ſuſceptio. Quinto paſſionis xpi aſſidua deplora-
 tio. Sexto triū eccleſiaſiarū iuxta xpi mādatū reparatio.
 Septimo uite xpi & euāgelii acceptio & p̄feſſio. Oc-
 tauo paup̄tatis artiſſime amplexus & dilectio. Nono
 crucis meditatio gloriatio & p̄dicatio. Decimo p̄ xpo
 mortis cupite ter oñſio. Vndecimo Franciſci a xpo mul-
 tiplex uifiatio. Duodecimo b. F. a xpo facta in indigē-
 tiis benigna ſubuetio & in oībus cōſeſſio: ac bñ F. a
 xpo facta ſigmatizatio. & ſic de aliis: de q̄b? dictū ē
 in ſermōe facto p̄ ſcōdo p̄logo in p̄mo lib. p̄ declarā-
 ne toti? iſti? opis. & de his dicet inferi? in locis mul-
 tis. & q̄ amor xpi ad b. F. oñſus ſit: ut hoc op? oñdit
 nō ſolū in ultimo. ſ. patrone: ſz ēt in actib? plurib? uie
 te ſibi ſimilē reddēdo & cōformē: ut p̄cedētēs cōformi-
 tates oñdūt & ſeq̄ntes: p̄cipue tñ b. F. ad xpm amorē
 & aſſectū oñdit ſingularē aias diligēdo & ipſaz ſalu-
 tem optādo & p̄curādo. Quā ſalutē xpi exēplo indu-
 ctus eſt & aiatas p̄curare: put hec ps. 2. hui? cōformi-
 tatis declāre intēdit. Cū. n. xps p̄ ſalutē ouīū ſuaz ut
 bon? paſtor dederit aiaz ſuā: hoc aiatas F. ſalutē aiaz
 ſeruētiffime p̄curauit. Amorē quē ad xpm habuit re-
 ciprocavit & ouertit ad aias ipſi? ſanguine p̄cioſo re-
 dēptas. ¶ Sed q̄ b. F. habuerit amorē & zelū ad aias
 & q̄tū: ex multis dephēdere poſſumus. & p̄mo ex ſua
 deſtinatōe. Ad aiaz. n. ſalutē fuit a deo deſtinat? ſicut
 dicit. iiii. ps legēde maioris & iz. Et oñſus eſt in lib. i.
 cōformitate. 2. p̄re. q̄re b. F. xpo cōformis uolūtate h̄
 dilexit & egit. Secūdo ex eius ad xpm dilectione. xpi
 .n. nō ſe putabat amicū niſi aias foueret q̄s ille ſangui-
 ne p̄cioſo redemit. ut dic. ix. ps legēde. Tercio ex ſuo
 diſcurſu. fact? euāgelic? p̄eco. ut dic. iiii. ps legēde
 ob aiaz zelū ciuitates circuibat & caſtra: ad xpm cō-
 uertēs aias ſua uita & p̄dicatiōe. Quarto ex ei? gemi-
 tu & ploratu. Cū. n. cerneret aias ſanguine xpi p̄cioſo
 redēptas inqnari aliq̄ ſorde peccati: tanta miſeratiōis
 teneritudine deplorabat eas tanq̄ m̄ in xpo quotidie
 parturiret. ut dic. ps. viii. legēde. Quinto ex ei? p̄cef-
 ſu: q̄ nō ſibi ſoli uiuere: ſed aliis p̄ficere uult dei zelo
 ductus. ut dic. iiii. ps legēde & iz. Et ſic accepit diuī-
 na reuelatiōe. Sexto ex ei? aſſectu & deſiderio. Cum
 xpo. n. ſalutē ſitiebāt oīū ſaluādoz. ut dic. xiiii. ps le-
 gēde. Nā cū aiaz ſalutē uiſeroſa pietate appeteret &
 ſeruīda emulatiōe zelaret ſuauiſſimis ſe dicebat reple-
 ri odorib?: & q̄ ſi unguēto p̄cioſo liniri: cū ſcōz frūz p̄
 orbē diſtantium odorifera fama multos audiret ad ui-
 am ueritatis iduci. Septimo ex ei? aſſatu & elogo p̄di-
 cationis ei? uerba ad qd erant: certe: ut dic. 3. ps legē-

q̄ b. F. ma-
 xime aia-
 rū ſalutē
 zelat? ſit.

de ad penitentiā hoies inuiciatā. Et in.iiii.parte legēde dicit. q. p. dicationis ei? seruore succēsi plurimi utriusq.3 sexus in coniugali pudicitia dño famulātes secūdu formā a dei uiro acceptā nouis se penitētie legib? uin ciebat: quoz uiuēdi modū idē famul? dei ordinē frūz de pnia noiandū decreuit. Cōuertebant ēt uirgines ad ppetuū celibatū. Multi ēt nō solū deuotiōe opūcti: sed pfectionis xpī desiderio inflāmati: oīuz mūdanoz uas rierate oēpta F.uestigia seqbani. Et cā q. hō uidebat alteri? seculi: qppe q. mēte ac facie in celū semp intētus oēs sursum trahere conaret: ac ei? eloqa erāt nō rī su digna nec iania: s.3 uirtute spūs sancti plena medullas cordis penetrātia: ut in uehemētē stuporē audiētes ouerterēt: & obstinatoz mētes efficacā uirtuosa mol līrent. Octauo ex habitu. cū. n. in hābitu formā geret3 crucifixi: hoies tā ruditate q. forma ad bonū uidētes in citabat. Nono ex ouictu. in qnta parte legēde sic dicitur. modos adinueniebat abstinentie pōtionis: & quotiē die exercitatiōe crescebat. & l3 iā pfectionis culmē at tingeret: ut semp incipiēs aliqd inouabat afflictionib? carnis puniēdo libidinē. Egrediēs tñ exteri? ppter uer bū euāgelii pformabat se suscipiētib? ipsum in qualitate ciboz: cū tñ ad interiora regressus districte serua ret rigidā abstinentie parcatatē. sequit. Sicq3 seipsuz au sterū sibi: humanū pxio: subm euāgelio xpī p oīa red dēs nō solū abstinēdo: uerūetiā māducādo pbebat edī ficationis exēplū. Decimo ex ei? in exēplis dandis co natu. ut. n. oēs ouerteret oībus se in exēplū uirtutū ex hibuit. uñ in. ix. pte legēde. Saluti aīaz nihil pferēduz esse dicēs: cō maxie pbās q. unigenit? dei p aiab? di gnatus fuerit in cruce pendere: hinc sibi in ofone luc tamē in p. dicatione discursus & in exēplis dandis excelsus. uñ quotiēs austeritas nimia rēphēderet in ipso: re spōdebat se datū aliis in exēplū. l3. n. ei? inoeēs caro q. se iam spōte subdebat spūi nullo ppter offensas indi geret flagello: tñ exēpli cā renouabat illi penas & one ra: custodiēs ppter alios uias duras. dicebat. n. si lin guis hoīuz loquar & angeloz: charitatē aut in meipō nō habēā & pximis: uirtutis exēpla nō mōstrē: parum psum altis: & m. hi nihil. Vndecimo ex ofone. Cū eni ut dicit. x. ps legēde: ofoni uī mētis semp esset intēt? in ofone tñ audit? est a fratrib? ipsuz pte obseruātib? aliquotiēs clamorosis gemitib? apud diuinā p pētōri bus interpellare clemētiā: multosq3 sua ouertit ofone: sicut de latronib? patuit pmo lib. oformitate. xi. pte. z. Duodecimo ex frūm ad predicādū emissionē. Stari. n. ut frēs habuit ad numerū octonariū cupiēs uniuersita tem fidelīū ad pnie lamēta uocare: eos in modū crucis diuidēdo ad qtuor ptes orbis ipso ēt eūte direxit. ut di ctū est lib. i. oformitate. xi. parte. z. Tertiodecimo ex sua bñdictiōe. bñdictionib? oī acceptiōe dignissimis accumulabat frēs illos q. uerbo uel ope ad xpī amorē inducerēt pētōres. Sic & p oppositū maledictionē im p. cabat his q. suo malo exēplo destruūt & ofundūt: qd p alios scōs frēs de? edificat. ut oñdit. viii. ps legēde. Quartodecimo & quo ad hoc ultio zelus ad aīas oñ ditor bñ F. & salutē nō solū oīum optasse: s.3 pcurasse ex sacra idulgētia: quā a xpō ipetrauit: adiuuate beas

ta Maria: & a papa Honorio. iiii. obtinuit ipetratiōe. Cū. n. ipse b. F. cū xpō Salvatore oīuz desideraret sal uationē: & ubiq3 eē nō possz: nec frēs dirigere p oīuz salute: ac in mūdo isto adesse semp nō posset: q. mor talis: cogitauit modū & uīā quo oēs hoies salutē pos sent obtinere ex remissione oīuz pētōz suoz & hanc repit. u3. a xpō ipetrare indulgētiā p aliq. certa die an ni: ut faciēdo aliqd. u3. intrādo ecclesiā sancte Marie d angelis dictā de portūcula de assisio: quā ipse repara uerat: & ordinē trūz minoz ibidē ipse incepat die se cunda augusti: incipiēdo a uespīs pme diei usq3 ad ue speras secūde diei: per diē. f. naturalē. xxiiii. horaz cū ofessione & pētōz oītiōe oīuz peccaminū recipet ab solutionē: & quod cogitauit: ope pfecit. dictā indulgē tiā ut optauerat a xpō ipetrādo & obtinēdo: ac etiā a papa. uerūq. b. F. noluit a papa bullā de hac indulgē tia: nec xpīs pmisit eē accipe: uolēs bulla sacroz sug matū suoz b. F. ipressoz: illā idulgētiā ofirmari: ut dia bolus asserere habuit. ut dicei. Quia ob h. nōnulli ip sam uerā nolūt credere: premisso modo quo b. F. eaz a xpō obtinuit: & a papa: & quo ēt ad diē: Demū circa ipsi? autenticatiōē & ueritatē insistā eam pbādo uīs plurib? fore uerissimā. Cupiētes scire modū quo b. F. sicut socii sui sanctitate p. clari & ueracitate. u3. fratres Bernardus de gntaualle. Leo. Petrus cathani. Ange lus de reate. Philippus lōgus. Massens marignani. & Gulielm? retulerūt cuidā ciui de assisio noīe Michaeli Bernardi de spello. Quātū b. F. idulgētiā sancte Marie de assisio obtinuit pmo a xpō: postmodū a papa Ho norio. iiii. est iste. **CLD** b. F. staret in cella sua apud san ctā Mariā de portūcula: & deū seruitissime p pētōri bus exoraret: appuīt sibi angelus dñi di. q. iret ad ec clesiā: qm xpīs & btā Maria cū magna multitudine an geloz expectabāt ipsum. Quo cū prexisset: & xpīs cū mīe uidisset: q. stabat a dextris ei? cū multitudine an geloz: cecidit in faciē suā pre timore & reuerētia. Et tūc dñs nī Iesus xpīs b. F. pstrato in terra an ei? ospe ctū & mīs loquit? est & dixit illi. Frāscē: multū so licitus es cū tuis sociis p salute aīaz. Postula ergo qd tuis circa salutē gentiū & cōsolōnē aīaz & honorē dei tatis & reuerētiā: q. dat? es in lucē gentiū & repatio nem ecclesie. Et ipse iacebat q. si rapt? in cōspectu dei tatis. Et eadē reuersus ad cor & cōfortat? dixit. San ctissime pī nī: supplico ego miser pētōr quaten? digne ris facere hāc g. faz humano generi: q. concedas ueniā & idulgētiā oībus & singulis uenientib? ad locū illū & introeūtib? in ecclesiā istā oīuz pētōz suoz uniuer saliter & gñāl: de qb? ofessione fecerint sacerdoti & mādātū suscepint. Et supplico btē Marie mīi tue ad uocate humani gñis quaten? p huiusmodi petitione me adiuuare: & apud tuā piissimā & clemētissimā ma iestātē intercedere dignē. Et ipsa regina celoz humil ima & btissima inclinata p. cib? b. F. statim cepit suppli care filio suo di. Altissime de? ops: supplico humiliter deitati tue & itercedo quaten? dignē maiestas tua se inclinare p. cib? b. F. famuli tui. Et ipsa diuina maiestas statim loquuta est di. Satis grāde est qd petisti: s.3 ma iorib? dign? es frater Frāscē: & maiora habebis: &

De idul gētia. S. Ma rie de por tūcula.

ego orōne & petitionē admitto. Sed uolo q[uod] uadas ad
meū uicariū : cui dedi prātē ligādī atq[ue] soluēdi in celo
& in terra : & petas ab eo ex pte meā dictā indulgētiā.
Duodecim socii b. F. q[ui] erāt in cellis suis oīa p[re]fata au-
diebāt: uidētes lumē magnū in ecclesia & multitudinē
angeloz in circuitu. Sed timore p[er]territi nō erāt ausi i-
trare ecclesiā: nec cellas exire. Statimq[ue] xp̄s cū multi-
tudinē angeloz & m[en]se celū adiit. B. F. mane sociis uo-
catis: p[re]cepit p[re]fata ne alicui dicerēt. Sūptō fratre Mas-
seo de marignano p[ro] socio ad dñm papā Honorii tūc
cū curia perusii eūte accessit: & corā dicto dñō Hono-
rio se p[re]sentās dixit. Sancte p[re]fatus ad honorē b[ea]tē uir-
ginis m[ari]e xp̄i reparauit uobis unā ecclesiā. Supplico
ergo sanctitati u[est]re: ut ponatis ibi indulgētiā absq[ue] ob-
lationib[us]. Qui r[es]pondit hoc conueniēter nō posse fieri: q[uia]
q[uod] indulgētiā petit o[mn]is q[uod] ipsaz indulgētiā mereat ponēdo
manū adiutricē. Sed indica mihi quot annos uis q[uod] de
indulgētiā ponā ibi. Cui b. F. r[es]pondit. Beatissime p[re]fatus & dñe:
placeat sanctitati u[est]re nō dare ānos: s[ed] aias. Et. D. pa-
pa. Quō uis aias? B. F. r[es]pondit. Sanctissime p[re]fatus: uolo si pla-
cet sanctitati u[est]re: q[uod] q[uod]cūq[ue] uenerint ad ipsam ecclesiā
cōfessi & cōtriti & sic expedit absoluti p[er] sacerdotē: ab-
soluantur a culpa & a pena in celo & in terra a die sui
baptismatis usq[ue] ad diē & horā introit[us] ecclesie supra
dictē. Et dñs papa r[es]pondit. Multū est quod petis F. nec
est curie Romāe cōsuetudo talē indulgētiā exhibere.
Tūc b. F. r[es]pondit. Dñe: quod peto nō ex pte mea: s[ed] ex
pte illi[us] peto q[uod] misit me dñs Iesus xp̄s. Tūc papa sta-
tim intulit ter dicēs publice. Placet mihi q[uod] h[ab]eas. Dñi
tñ Cardinales q[ui] tūc aderāt r[es]ponderūt. Videte domine: si
huic talē indulgētiā exhibetis: ultramarinā d[estr]uitis: &
indulgētiā b[ea]tōz Petri & Pauli ad nihilū redigēt & re-
putabūt. R[es]pondit dñs papa. Dedim[us] & cōcessim[us] eā sibi:
nō possum[us] nec expedit id destruere q[uod] factū est. S[ed]
modificem[us] eā q[uod] tñ ad diē naturalē se extēdat. Tūc
uocauit papa b[ea]tū F. & dixit sibi. Ecce ex nūc cōcedi-
mus q[uod] q[uod]cūq[ue] uenerit & itrauerit dictā ecclesiā bñ cō-
fessus & cōtrit[us] sit absolut[us] a culpa & a pena: & h[ab]e-
lere uolum[us] singulis ānis in perpetuū: tñ p[er] diē natura-
lem a p[ri]mis uesp[er]is includēdo noctē usq[ue] ad uesp[er]as se-
cūde diei seq[ue]ntis. Tūc b. F. inclinato capite egrediebāt
de palacio. Et dñs papa uidēs eū abire: uocauit eū &
dixit sibi. O simplicione: quo uadis? q[uod] portas tu de
huiusmodi indulgētiā? Et b. F. r[es]pondit. Tñ sufficit mihi
uerbū u[est]rū. Si opus dei est: ipse suū opus h[ab]et manifesta-
re. de huiusmodi autē ego nolo aliud instrumētū: s[ed] tñ
sit charta b[ea]tā Mariā: notari[us] sit xp̄s: & angeli sint tes-
tes. Ipse autē recedēs de p[re]s[ent]e & rediēs assistit in me-
dio nie in loco q[uod] dicit[ur] Colle: ubi erat hospitale lepro-
sorum: cum socio aliquātulum obdormiuit. Excitatus
post orōne uocauit sociū suū: & dixit sibi. Frater Mas-
see: dico tibi ex pte dei: q[uod] indulgētiā mihi exhibita per
lūmū p[re]fatus est cōfirmata in celis. In his autē oib[us] diē
determinatā b. F. nō h[ab]ebat nec a xp̄o nec a papa. Sed
diē determinatā modo subsequēti a xp̄o obtinuit b[ea]t[us]
F. & a papa. Cū. n. eet b. F. in cella q[uod] erat in orto p[er]
ecclesiā scē Mariē: hoc āno de mēse Ianuarii: noctur-
no t[em]p[or]e: q[uod]q[ue] media nocte: ecce sathan uenit ad eū iuxta

cellā. Et cū b. F. esset in orōne: dixit ei. Frāncisce: q[ua]re tu
uis mori añ t[em]p[or]e? q[ua]re stas ad talia faciēdū? nescis tu q[uod]
dormire est poti[us] alimētū uite corp[or]is : tu iuuenis es:
cui dormire & q[ui]escere potissimū est. & al[ter] tibi dixi q[uod]
tu iuuenis es: & al[ter] poteris facere p[ro]p[ri]a de p[er]tis tuis:
Ad q[uod] ergo affligis re i uigiliis & orōnib[us]? Et b. F. spo-
liauit se sua tunica & femoralib[us]: & exiuit de cella: &
intrauit p[er] grossaz & clausaz sepē: & ingressus est siluā
durissimā & spinosā: q[uod] erat iuxta p[re]dictā ecclesiā san-
ctē Mariē. Et cū ipse b. F. esset in medio silue cū carne
spinis cōcremata & sanguinolēta: dixit ad se. Melius ē
iextimabil[iter] q[uod] sic agnosca passionē dñi n[ost]ri Iesu xp̄i q[uod]
obtempere blāditiis deceptorū. Et statim fuit in medio
silue lumē maximū: & in maximo gelu sic in mēse Ia-
nuarii flores rosaz apparuerūt: & cetus angeloz inu-
merabilis apparuit tā in silua q[uam] in ecclesia: iuxta quaz
erat silua p[re]dicta. Et tūc angeli una uoce dixerūt b. F.
Accedas uelociter ad saluatorē & ad m[en]se ei[us] stātes i
ecclesia. Tūc b. F. se iuenit indurū uestimēto nouo: sed
quō & qual[iter] ipse ignorauit. Et apparuit uia tecta q[uod] si
de serico & ornata ad eūdū in dictā ecclesiā. Et ipse b.
F. accepit de rosario illo. xii. rosas rubeas: & xii. albas
& iuit statim p[er] uia illā in dictā ecclesiā. S. Mariē: & ac-
cessit ad altare: & posuit ibi rosas q[ua]s secū d[et]ulerat. Et
tūc uidit dñz Iesu xp̄z stātē & b[ea]tā uirginē m[en]se eius
a dextris ei[us] cū magna multitudinē angeloz. Et b. F.
loquut[us] est di. Sanctissime p[re]fatus n[ost]r[us] ordinator celi & terre
digneris ordinare p[ro]p[ri]a magnā misericordiā tuā diē ip[s]am
indulgētiā: assistere ad hec beatissima uirgine m[ari]e
tua humani g[en]is aduocata. Cui xp̄s r[es]pondit. Volo q[uod] sit
dies illa in q[uod] b. Petr[us] fuit a uinculis absolut[us]: incipiē-
do a secūdis uesp[er]is illi[us] diei usq[ue] ad uesp[er]as seq[ue]ntis di-
ei includēdo noctē. Et sic diuina maiestas statuit a uesp[er]is
p[ri]me diei augulli usq[ue] ad uesp[er]as secūde diei ei[us]de-
m mēsis: ut q[uod]cūq[ue] uenirēt eo die cōtriti & cōfessi de
p[er]tis suis: de q[uod]b[us] memores existerent: q[uod] remissa sint
eis oīa q[uod] p[er] eos cōmissa sunt a die baptismatis usq[ue] ad
diē introit[us] ipsi[us] ecclesie. S. Mariē noīate. Et ipse b. F.
ait. Sanctissime p[re]fatus n[ost]r[us] qual[iter] fiet q[uod] istud ueniat in sciam
& credulitatē humani g[en]is: Et ipse dñs n[ost]r[us] ait. Frānci-
sce: hoc fiet deo fauēte & p[ro]p[ri]a p[er]p[er]ate & auxiliū p[re]bente
g[ra]tia sua. tu tñ habes ire romā ad uicariū meū: quē cōsi-
tui: cui prātē dedi ligādī atq[ue] soluēdi: ut ipse faciat pa-
tescieri p[ro]ut ei uidebit expedire. Et ipse b. F. dixit. Qua-
liter credet mihi uicari[us] tu[us]? forte nō credet mihi pec-
catori. Et ipse dñs op[er]s dixit b. F. Deferas tecū testes
aliquos de sociis tuis q[uod] audierūt: & rosas rubeas & al-
bas: quas de mēse Ianuarii colegisti in siluā in afflicti-
one & disciplina corp[or]is tui: & in eo numero rosaz q[uod]
tibi uidet expedire. p[re]dicta oīa audierūt frater Petrus
cathani[us]: frater Rufin[us]: siphii: frater Bernardus d[omi]ni
taualle: & frater Masse[us] marignani: & socii q[uod] stabāt in
cellis suis extra ecclesiā in orto: ubi est cella b. F. Et
tūc b. F. de illis rosis q[ua]s d[et]ulerat de silua accepit tres
rubeas & tres albas ad honorē sc̄issime & indiuidue
trinitatis & ad laudē dei & b. uirg. Mariē. Et demū cā-
tus angeloz iluxit maxim[us]: & cātauerūt. Te deū
laudamus. Post hec in mane b. F. recepit tunicā suā:

& accessit ad illos tres socios suos: & dixit illis. Preparate uos ad ueniendū mecum romā. Et iposuit eis silentiū de his q̄ audierāt. Et illi fuerūt frater Petrus catarinus: frater Bernardus queneuallis: & frater Angelus de reate. Et ceperūt iter ad eūdū romā: aliis sociis in loco relictis. Et ingressi ciuitatē romanā: direxerūt gressus suos uersus ecclesiā lateranēse: & ibi uenerūt papaz Honorij successore Innocēti uicarii dñi nři Iesu xpi. Cui b.F. oia supradicta p parte dñi retulit. Et de his phibuerūt testimoniū tres frēs supradicti: & illi. vi. flores rosarū: tres albi & tres rubei superi? noiati. Et ipse papa Honorius aspiciens in mēse Ianuarii flores rosarū ita recētes & tā acuti odoris & coloris: dixit. Vere h̄ ē bñ mirabile & poti? deitatis q̄ humanitatis: & scim? q̄ ueg est testimoniū eoz. Nos tñ: dixit papa: loquemur cū fratrib? nris: & audiem? in cōsilio secreto rīsa eoz: & deliberabim? qd sup his sit faciendū. Et tūc iussit familie sue ut reciperet b.F. cū sociis suis in loco congruo & honesto: & necariā p uelle sibi darent & sociis suis. Et mādauit b.F. q̄ die seqnti diluculo eēt corā eo. & sic dñs papa mādauit seqnti die diluculo extitit corā eo di. Digne xpi uicarie: adimpleatis circa materiā supradictā uolūtātē regis celestis & mris ei? cui? uocabulo ecclesia angeloz: siue de portūcula nūcupatur. Et ipse papa rñdit di. Ff F. asseras corā oibus frībus nris: & dicas q̄ est uolūtās regis celestis & mris ipsi? l3 als dixeris tu & frēs tui. Et b.F. rñdit di. Volūtās ei? est ut a uespis pme diei augusti usq3 ad uespas secūde diei dicti mēsis. q̄cūq3 intrauerit in ecclesiā sancte Marie de angelis: siue de portūcula assisnatis dñis celsis remittant sibi oia pēta sua a die sui baptismatis cū de q̄b? recordat & nō recordat: & in pnia seu cōfessione memoriā fecerit & mādātū suscepit a sacerdote corde cōtrito & humiliato: & absolut? fuerit p ipsuz sacerdotē post mādātū susceptū. Et dñs papa rñdit. Ff F. magnū est qd petis: sed postq̄ rex celestis dñs Iesus xps ad istā b. uirginis mris ei? tuā orōnē exaudiuit: Nos scribem? epo assisnati: pusino: tudertino: spoleitano: fulginati: nucerino: & eugubino q̄ ueniāt ad locū. S. Marie de angelis: siue de portūcula pma die augusti: & notificēt indulgētiā q̄ tibi placuerit. & sic b.F. cū sociis: acceptis lris sumi pontificis ad p̄dictos ep̄os uenerūt & lras fecerūt p̄sentari. Et pcurauit ipse b.F. q̄ in die pma kalēdarū augusti oēs p̄dicti ep̄i ad ecclā ecclesiā uenerēt. Et factū fuit pergulū ligneū: in quo oēs dicti ep̄i ascēderūt sili cū b.F. & cū magna multitudine gētiū ibi eēt circa p̄gulū cōgregata: q̄si in media terra: dixit b. F. ipsis ep̄is. Quis uim uult dicere & p̄dicare & indulgētiā nūciare? Et ipsi ep̄i uenerūt in unū: & dixerūt intra se. Nos frater F. habem? seq tuā uolūtātē scd3 tenorē lras papaliū. Et b.F. dixit. L3 nō sim dign? nolo aliq̄ dicere & p̄dicare in cōspectu istarū gētiū: & ānūciabo indulgētiā de mādato regis celestis: q̄ sit ad instātiā btē uirginis mris xpi. Et uos de mādato sumi pontificis uicarii ipsi? auctoritatē p̄beatīs & ānūciabitis una mecum: & surrexit b.F. & p̄dicauit adeo benigne & utilr ut uideret angelus & nō hō carnalis. Et p̄fecto sermōe: denūciāuit indulgētiā. u3. ut q̄cūq3 uer-

nerit ad ipsam ecclesiā. S. Marie de angelis: & ingressū hūerit a uespis pme diei augusti usq3 ad uespas scde diei dicti mēsis tā de nocte q̄ de die includēdo noctē sic diē: remittant sibi oia pēta sua: postq̄ cōfessionē fecerit a die baptismatis usq3 ad p̄dictū diē. Et hoc locū hēat in quolibz anno in ppetuū de quib? recordat & nō recordat. Audiētes uero ep̄i indignati sunt: & scāda luz passi sunt de hoc qd dixerat b.F. Ad quē dixerūt. L3 papa mādauerit nob q̄ seqremur circa hec tuā uolūtātē: nō fuit tñ sue opionis q̄ seqremur in hoc quod cōgruū nō est. un denūciabim? indulgētiā. x. ānoz. Et sic exarrexerūt ep̄s assisnas dicere de. x. ānis: & dixit q̄cūq3 dixerat b.F. nec aliud potuit dicere. & sic cōtr oēs alii ep̄i. & ad hoc fuerūt multi testes tā de pusio q̄ de aliis ciuitatib? & castris: de cōtrata. u3. dñs Suppolin? ugol lini p̄l byter. D. Andreas de monte mellino de assisno: frater Napoleo de armēzano. D. Ioānes gualterii: p̄ dñi Ioānis. D. Ioānes petri tibalducci. D. Brūdus lamā fri. & ulr multi alii de cōtrata: q̄ hic nō sunt scripti: qui oēs fuerūt p̄sentes dicte ānūciationi indulgētie p b.F. & p p̄dictos ep̄os. Prefatis ergo apparet q̄uo b.F. dictā indulgētiā a dño Iesu xpo obtinuit pmo & postea a papa & quo ad diē. Restat ergo uidere q̄ nulla bulla h̄ de hoc: de ueritate hui? sacre indulgētie. Cū ubi sciēdū q̄ ueritas hui? sacre indulgētie multis appet uis & testimoniis cōprobat. Et pmo diuino. Istā. n. eē uerā indulgētiā oñdit de? ut p3 ex supradictis a lctis fratrib? attestatis. de modo hui? indulgētie a b.F. obtēte p3 multis miraculis. Et pmo miraculo pre aliis eam b.F. cōcedēdo. nūq̄. n. talē indulgētiā xps alicui sancto rū dedit uel cōcessit: s3 soli b.F. ubi oñdit affectū piissimū ad aias: & b.F. pre sanctis aliis sibi dilectissimū & acceptissimū. Secūdo miraclo rosas de mēse Ianuarii pducēdo & b.F. ostēdēdo & tradēdo ut dño pape deferret in testimoniū indulgētie ab ipso btō F. date & cōcesse. Tercio miraclo sumi pontificis ad b.F. petitiōnē & ipetratiōnē indulgētie uolūtātē inclīnādo & flectēdo. hoc fuit singulare & diuinū ut dñs papa talē dederit indulgētiā ipsi b.F. Quarto miraculo ipsaz indulgētiā a papa cōcessam in celo cōfirmādo: & diē p tali indulgētiā sic miraclo se determinādo & statuēdo. Quinto miraculo b.F. suis sacris stigmatib? cōsignādo. teste. n. diabolo stigmatū ipressio bulla fuit approbatiōis istius sacre indulgētie. Sexto miraculo uno ore. vii. ep̄os cōtra uelle ipsorū loq̄ faciēdo in hui? indulgētie p̄nūciatiōe. Septimo miraculo eā sic p orbē diuulgādo. In xra. n. qd p̄misit de notificatiōe hui? indulgētie sic & fecit. nō. n. frūz p̄dicatiōe: s3 diuina opatiōe hec indulgentia in mūdo toto est diuulgata. Octauo miraculo plura signa faciēdo & exercēdo. plures. n. ut dicei demoniaci ad indulgētiā sunt deducti: & intrātes ipso die ecclesiā. S. Marie sunt liberati. Nono ipsam p defunctis applicatam accipiēdo defunctos a penis purgatorii eripiēdo & absoluēdo: ut dicei. Decimo miraculo diaboli ad ueritatē dicēdā de hac sacra indulgētiā cogēdo & artādo: ut dicei. Vndecimo scōs. u3. Dñicuz & Petri ad testificandū mittēdo & destinādo: ut dicei. Duodecimo miraculo cōtritis & cōfessis ipsaz ecclesiaz

p indulgentia accipiēda intratib? oia pcta plenarie dimittēdo & relaxādo: ut oñdet. His. iz. miraculis & testimoniiis diuinis ueritas hui? indulgentie a deo est declarata. Secūdo ueritas hui? indulgentie cōfirmat testimonio uirginis gloriose: q nō solū in ipetratiōe ipsi? indulgentie a xpo bñm f. iuuit: s; & aliis signis ipsaz ueracissimā cōplacuit demstare. Anno dñi. M. cccxxiii. Cū populus ut moris est ipsa nocte indulgentie circa ecclesiam excubaret: mot? magn? & tumult? subito cōsurrexit: ita q & ipsi frēs q in pgulo qd ppe portā loci est q scētes fil? excitati cām tati rumoris & tumult? scire cupiētes: cū undiq; circūspicerēt nil aliud uiderūt nisi colūbā albissimā uolatu celeri circuire bñ p. v. uices ecclesiam. unus uero ex frīb? ipsis. u3. frater f. uolēs factū ampli? idagare: intrauit ecclesiam: & frēm Corradū scē memorie de offida: q nūc gloriosus miraculis in loco de isula reqescit: circa altare orātez iuenit: cui & dixit. Pfr karissime: sic auditis tumult? & clamor magn? tāq si aliqd miraculū fcm sit: surrexit in ppo. Sed causam ei? nō uidem?. Qui rñdit. Fili: uolo ut ea q nūc tibi pā dā secrete teneas: & usq; in diē mortis mee nulli unq; hoiūz manifestes. Vidi: inqt: uirginē gloriosaz reginaz celi iextimabili claritate nimiaz luce circūfufam: & puerū Iesū in brachiis tenēte de sublimitate celoz d scēdere. Qui puer dulcissim? oēm populū q ex deuotione pñs est sine intermissione ppriis manib? bñdixit: ac suā grāz ipartiuit: & hec est cā cōmotionis & tumult? quē audistis. Anno dñi. M. cccxxvi. i die indulgentie dñi qdā scā dñā staret sub qdā queru añ ecclesiam portificule exñte: uidit añ frūz pcessionē cantatiū xp̄z & btāz uirginē cū maxima multitudine angeloz cantantiū & iubilatiū alta uoce. Cūq; xp̄s & btā uirgo sil? cū angelis dictā ecclesiam introissent: & frēs post eos intrare cepissent: tūc uisio disparuit: nec ulterius uidit. Anno dñi. M. cccxxvi. frater Gregi? de urbe ueteri cōfessus pmo dū iret uersus ecclesiam dictā xp̄m stāte añ iā nuā dicte ecclesie & btāz Mariā iuxta eū uidit. Et ipa iclinato capite filio suo regēbat de tāta grā quā fecerat pctorib? ad supradictā ecclesiam accedētib?. Vidit ēt btāz uirginē respiciētē intus ecclesiam & dicētē h uerba. In loco isto est thesaur? uite eterne. Ite3 anno dñi. M. cccxxvi. p die kalēdas augusti. qdā pegrin? de tres ueri alamanie uenit assisiū ad indulgentiā. Et cū ad ciuitatē tarde puenisset: nō potuit intrare: s; ad unū paleare diuertens ibidē stetit. Sed cū audiret pulsari in loco frūm ad matutinū surrexit ut diceret horas suas. & ecce qdā dñā pulcherrima appuit iuxta eū hñs puerū Iesū in brachio: et in alio cereū: q illuminabat totū locū. Quā agnoscēs eē btāz Mariā: ait ad eā. O dñā mea mī miser cordis: miserere mei. Et dñā ad eū. Nō respōdeo tibi hic: s; rñdebo tibi hinc ad tres dies i ista mea ecclesia. Et his dictis: disparuit. Qui de mane assisiū i trās uenit ad locū: & cōfessus pdictā fri Engiliberto d colonia singula enarrauit: & deuote indulgentiā habuit. Tertio ueritas isti? indulgentie pbat testimonio scōrū. Et pmo scōz Dñici & Petri martyris de ordine pdicatoz. Tempore pape Bonifaci. viii. mlti utriusq; sexus ad numerū. cxx. a Sclauonie partib? ueniebat

ad dictā indulgentiā portificule: Et cū ad portū deuenissent anchone: in terrā descēdētes: uisitauerūt ecclesias pdicte ciuitatis. Sed ad ecclesiam pdicatoz accedētes: qdā de frīb? uidēs eos interrogauit quo pgerēt: & qre tot fil? uenissent? Qui rñderūt se uelle accedere assisiū ad indulgentiā. S. Marie de portificula. Et frater ait. O simplices: cur tot laborib? & calorib? uos exponitis: ibi nō est tāta indulgentia sic dicit: nec frēs minores de ipsa indulgentia possunt aliqd pūlegiū demōstrare. Sed hic in nro loco est indulgentia magna: sic pz p lras: q̄s oñdit eis. Et cōclut. Cōulo ne ad indulgentiā illā. S. Marie uadatis: s; cū ista ad ppria redeatis. Illi uero tā pp laborē q uerbis prauis dicti frīs pdicatoz uersus mare p iter quo uenerāt redire ceperūt: ut nauī inuēta ad ppā remearēt. Vna tñ mulier ex ipsis dixit circūstātib?. Et si oēs ad uerbū uni? hoīs iā tātū factū laborē paruipēditis: ego sola ēt si nulla sit ibi indulgentia: ob reuerētiā b. Marie & b. F. illuc pgaz. Et recedēs ab aliis p uia q duc assisiū: q̄si p duo miliaria ad qndā collē errādo puenit. Et se circūspiciēs: qndā uirū senē canicie uenerādū: barbaq; plixa in habitu frūz pdicatoz iuxta se stāte uidit: quā ille alloquit? est dicens. Noli timere: q bonū iter tue aie aggressa es: & societas tua subito adueniēs reuertēt. Cūq; sic sērmocinaret: & ecce tota ista societas uiroz ac mulierū mutata animi uolūate apparuerūt ueniētes. Quos cū illa mulier esset intuita dixit. Vere isti sunt mei socii quos reliq. Et accedētes gaudiū sunt q eā repissent. Quib? senex qui stabat cū ipsa muliere dixit. Parū reqescite: & uerbu3 uobis exhortationis pponā. Et inter alia hoc iulit dī. Vtile cōsiliū reuertētes habuistis: q indulgentia. S. Marie ad quā itis: est magis certa & magis uera corā deo: q qd dicāt hoīes nesciētes q aliq; possit sermonib? explicare: q ego pñs fui qñ eā papa Honori? indulgentiā b. F. cōcessit: & qñ de? in celis cōfirmauit. Et his dictis cūctis uidētib? & miratib? dict? frater senex disparuit: & euauit ab oculis eoz. Quo facto de his q uiderant colloqntes & gaudētes: assisiū deuenerūt. ea q de? circa eos fecerat & oñderat tā frīb? q aliis enarrātes. Mulier uero q ab eis recesserat: ut p̄dicat: in assisiū ifirmata grauiter & ibidē indulgentia pcepta uitā finiuit. Et cū ei? societas eā tradidisset sepulture: ad ppria redire ceperūt. Cūq; iā ascēsa nauī nauigare cepissent: ecce mulier illa iā defuncta non sine admiratione oīū apparuit ambulās sup aqs maris. Quib? illa dixit. Nolite timere: ego uīa illa sum socia quā in assisiū sepelistis. S; iccirco de? misit me ad uos ut uobis inotescerē uirtutē indulgentie iaz pcepte: q ēt mediāte ego absq; oi pena purgatorii: regna celestia sum ingressa. Quib? dictis cūctis q aderat uidētib? ab oculis eorū est sublata. Ipsi uero ad ppā sunt reuersi narrātes mirabilia q de? circa eos fuerat operat?. Quidā uero ex ipsis alio tpe ipsi? indulgentie uenerūt assisiū: q ad cōfirmationē pmi miraculi aliud qd uiderāt in mari fratrib? & aliis retulerūt. Quedā mulier de alamania ad indulgentiā pfatā ueniēs: corā aliqb? frīb? & aliis mltis & Merlino cuue de assisiū q eius uerba interpretabat ad altare b. F. cū iuramēto subleqns miraculū de hac indulgentia

narravit dicens in hūc modū. Ego iam a multis ānis ad istā indulgētiā habui ppositū ueniēdi: s3 usq3 in hūc diē distuli plurib3 distractionib3 p̄pedita. Et cū mihi ex p̄sas & alia uie neāria p̄paraslez: ad locū frū3 p̄dicatorū q̄ erat in terra mea ueni: & cōfessori meo cām mei itineris exp̄ssi. Qui idignat3 nec me audire uoluit nec dare licētiā ueniēdi: q̄ hic indulgētiā tāta oīo denegabat. Cūq3 abirē, uersus domū meā corde nimīū cōturbato: duos frēs p̄dicatores uersus locū tēdētes obuios habui: q̄ dixerūt mihi. Cur tantū appes cōturbata? Quib3 cū cām exposuissem: dixerūt mihi. Ne ampli3 cōtristeris: s3 nobiscū reueraris ad locū: & tibi p̄ tua cōsolatiōe pcurabim3 cōfessorē. Quod & feci. Et cōfessorē p̄ i3os uocato: put uolui cōfessionē feci. Et post h3 me p̄ntē: p̄les ex frīb3 uocari fecerūt. Et un3 e duob3 dixit. Frēs idubitatib3 hoc scitote: q̄ indulgētiā. S. Marie de angelis p̄pe assisū uera & certa est: & corā deo maior q̄ ab aliqb3 dicat. Et ut me ue3 dicere credatis nouerit: s me eē scū Dñicū: & istū sociū meū scū Petrū martyre. Et his dictis me & oib3 frīb3 uidētib3 disparuerūt: & ab oculis meis sublati sunt ambo. Et ego uiso tāto miraculo mox iter aggressa sum: & sic in p̄sētiaz cernitis adimpleui. Frater Corrad3 q̄ suscitauit qnq3 mortuos multotiēs istā indulgētiā p̄dicauit: & asseruit uerā: & sic eē ut ipse frater Corrad3 dixerat diabolus asseruit ue3. Frater sanctus Ioānes de aluerna auctētice deposuit corā testib3 di. Ego frater Ioānes de aluerna cōfiteor me audiuisse a frīb3 Bñdicti d̄ aretio: q̄ fuit soci3 b.F. & ab ipso scissimo p̄te indut3 & recept3 ad ordinē. Angelo de burgo. Sācto frē Corrado de offida. Gfano socio scī frīs Egidii. Rainerio de aretio socio supradicti frīs Bñdicti. Andrea de burgū dia. Mattheo milite. Egidio cappocio de assisio. Ioāne & Thoma de assisio. Angelo de pusio. Iacobo de salerono. Iacobo de massa. Thoma de treuio Augustio de roma: q̄ oēs fuerūt excellētissimi scitate & ueritate & oēs fuerūt cū sociis b.F. q̄ ipsi. s. audierūt a frē Mattheo socio p̄cipuo b.F. q̄ ipse fuit cum b̄ssimo p̄te scō F. ad pedes sūmi pōtificis. u3. D. Honorii. cū sūm3 pōtifex liberalissime ccessit indulgētiā sepēdictā in loco. S. Marie de angelis. Aliorū scō3 est autētica hec indulgētiā testimonio: ut statiz dicet. ¶ Quarto ueritas h3 indulgētie p̄bat testimonio aliorū. s. sociorū b.F. u3. p̄mo frīs Massei: a cui3 ore supradicti habuerūt: de q̄bus dicit frater Ioānes de aluerna. Qui frater Masse3 fuit pusio: & fuit cū b.F. q̄ dictā indulgētiā a papa Honorio obtinuit. Secūdo frīs Bernardi de q̄ntuualle frīs Petri cathanii: frīs Angeli de reate: q̄ rome fuerūt cū b.F. q̄n papa Honorio indulgētiā determinauit. Et ipsi reddiderūt testimoniū sūmo pōtifici q̄uo xps b.F. dictā ccesserat indulgētiā. Tercio frīs Leonis socii b̄ti F. q̄ dixit dño Iacobo capoli de pusio: put dict3 dñs Iacob3 frī Angelo ministro puincie scī F. corā plurib3 fratrib3 feculit. q̄ ipse frater Leo habuit ab ore b.F. ueritatē indulgētie p̄ modū subseq̄ntē. Dixit. n. b.F. frī Leoni q̄ ipse petiit a dño papa q̄ faceret sibi indulgētiā in ānuersario cōsecratiōis ecclesie. Et papa rñdit q̄tū uellet. & dixit papa de uno āno & de trib3 & uenit

usq3 ad septē. Et b.F. nō erat cōtēt3. Dixit uēro papa q̄tū uellet. rñdit. Volo: si placet: sancte p̄r: ut p̄pter bñficiā q̄ de3 in loco illo fec: indulgētiā oī3 p̄cō3: ut nō hēant ultra brigā aliā. Et papa rñdit. Et ego ccedo q̄ ita sit. Et cū sciuisent Cardinales: dixerūt pape q̄ reuocaret eā: q̄ erat in p̄iudiciū terre scē. Et papa rñdit. Nullo modo reuocabo postq̄ p̄missi. Et dixerūt. Artate eā q̄tū potestis. Et tūc dixit papa q̄ ualeret tū p̄ unaz diē & noctē: uel a uespis ad uespas. Et cū exiret a papa b.F. post cōcessionē: audiuit uocē dicētē sibi. Frāci3ce: scias q̄ sic hec indulgētiā data est tibi in terra: ita cōfirmata est in celo. Et dixit b.F. Teneas secretū hoc usq3 circa mortē tuā: q̄ nō h3 locū adhuc. Quia h3 indulgētiā occultabit ad t̄ps: sed dñs trahet eā extra: & manifestabit. Sed dict3 dñs Iacob3 uolēs magis certificari de hoc: interrogauit iterū frēs Leonē: & frater Leo rñdit q̄ ita erat sic dixerat sibi. Quarto frīs Petri cathanii: q̄ Michaeli de spello (ut dcm est supra) q̄uo b.F. acq̄siuit prio a xpo: & postmodū a papa Honorio corā multis fratrib3 enarrauit. Quinto frīs Martini nepotis frīs Massei: q̄ ab ore dicti frīs Massei aūcūli sui habuit q̄uo b.F. indulgētiā. S. Marie habuit a papa Honorio in pusio. Sexto frīs Bñdicti de aretio: q̄ ab ore habuit frīs Massei. Septimo frīs Rainerii de aretio: q̄ sili ab ore habuit frīs Massei. Octauo Petri zulfani: q̄ interfuit cōsecrationi ecclesie b̄te Marie: & audiuit b.F. p̄dicare corā supradictis. vii. ep̄is: & hēbat q̄ndaz cedulā in manu: & dixit. Ego uolo uos oēs mittere ad paradisū: & ānūcio uobis indulgētiā quā hēo ab ore sūmi pōtificis. Et uos oēs q̄ uenitis hodie & oēs q̄ uenerint annuatim diē tali bono corde & cōrito hēant indulgētiā oī3 p̄cō3 suorū. hec iste dixit corā frē Angelo ministro puincie. S.F. & plurib3 aliis frīb3. Nōno cuiusdā frīs p̄dicatoris: de quo statiz dicet. Qui uenit in loco frū3 p̄dicatorū corā multis frīb3 habuit asserere q̄ dicta indulgētiā erat uerissima. nā ipse fuit p̄ns: & erat domicelus cuiusdā Cardinalis: q̄n b.F. a papa honorio ipsaz indulgētiā ipetrauit: & dixit hoc ē multis dñab3: q̄b3 a fratrib3 suis erat dissuasus de ipa indulgētiā. Decimo testimonio illo3 uiro3: de q̄b3 dictū est supra q̄ interfuerūt p̄dicationi b.F. & vii. ep̄o3 q̄n dictā indulgētiā p̄mo b.F. & postea ipsi diuino miraculo denūciauerūt. Et p̄dicta oīa publico istorū maiori p̄te sunt habita & ordinata. Multi alii sunt de ista indulgētiā testes: s3 sufficiāt p̄dicti. ¶ Quinto ueritas huius sacre indulgētie p̄bat testimonio b.F. Cū. n. b̄tus ipse F. ipetrauerit eā a xpo & ipsaz habuerit ut socii sui audierūt: & tres sūmo pontifici dño Honorio hoc attestati sunt: & a. D. Honorio in pusio ipaz b̄tō. F. obtinēte b. Dñic3 dixit se fuisse: ut dictū est supra. & ali3 fr̄ p̄dicator tūc domicelus cuiusdā Cardinalis. & frater Masse3 q̄ fuit ei3 soci3: ac b.F. ipsaz corā. vii. ep̄is uerā & certā a papa sibi ccessaz & quo ad diē & alia. Et b.F. q̄ de ipsa indulgētiā dixit nūq̄ reuocauit. Et post hāc p̄dicationē xps eū canonizauit suis signis stigmatizādo. Et ecclesia ob sanctitatē & miracula cathalogo scō3 ascripsit. h3 ergo p̄sato & sine quocūq3 alio si dē dare debet gl̄bet fidelis de ueracitate hui3 sacre i3

dulgetie. ¶ Sexto ueracitas huius sacre indulgetie p
bat testimonio sumorū pōtificū. Primo. D. Honoriū q
eā b. F. in pulio ab eo petēti cōcessit: & nūq̄ reuocare
uoluit nec reuocauit. Atq; rome uiso miraculo rosarū
& cōfirmatū iam datā: & diē statuit p obtētū dicte in
dulgetie. D. papa Martin⁹. iiii. dū cū sua curia eēt pu
sū: supueniēte tpe indulgetie multi de familia. D. pape
licetiā accedēdi ad ipaz petierūt. Camerari⁹ hoc uidēs
ad. D. papā Martinū accessit: & tūc actuali cū. D. pa
pa erat. D. frater Matthe⁹ frater minor Cardinalis de
aq sparta: quīs tūc nō eēt Cardinalis: s; lector curie:
& dixit. D. pape. Beatissime p: q̄si oēs de familia ura
petūt licetiā ad indulgetiā accedēdi. Et. D. papa rñdit.
Placet nob q oēs uadāt: & ipaz indulgetiā cōfirmam⁹
Et si ibi nō est: eā ibidē ponim⁹ p p̄sentes. & hoc corā
multis dixit: & corā dicto frē Matheo. Et uoluit ut de
hoc fieret p̄uilegiū: s; frater Matthe⁹ noluit exēplo b.
F. q̄ fieret. qd. D. pape multū placuit ob imitationē b.
F. D. papa Alexāder. iiii. p̄supponēdo dictā indulgetiā
uerā: statuit q de pecunia q offerit dicto tpe in ipsa ec
clesia capella sua. s. pape. u. ecclesia b. F. de assisio d;̄
refici & manuteneri. Itē idē. D. papa Alexāder. iiii. p̄
supponēdo dictā indulgetiā eē uerā: cedit custodi as
sisii q ipse possit dare oib⁹ fratrib⁹ auctoritatē audiē
di cōfessiōes adueniētiū: ac si eēt accedētiū parochia
les sacerdotes: & cū eandē auctoritate. A. D. papa Ioā
ne. xxii. M. cccxx. q̄sūtū fuit qd diceret de indulgetia. s.
Marie de assisio iuxta cōstitutionē Clemētis. v. de idul
getiis: rñdit. Nos ad illā indulgetiā nō ponim⁹ os nr̄z.
D. papa Gregori⁹. xi. p̄supponēs indulgetiā uerā mā
dauit p bullā suā spālē: q mercimonia uēdi in ecclesia
b. F. nullaten⁹ a fratrib⁹ pmitterent tpe indulgetie. h
ipsuz approbauerūt alii sumi pōtīfices: q eidē Hono
rio successerūt: q usq; ad tpa p̄ntia. u. M. cccxx. ad nūe
rū. xxv. ascēdūt: q si cognouissent eā falsā uel dubiā
eā ipugnassent suspēdissent uel reuocassent: qd tñ nō
fecerūt. Ac cū de fide & salute agit: q ueritatē occlat:
irā dei sup sepuocat. xi. q. 3. Quisq;. & c. Nolite time
re. Et q ueritatē nō defendit quā defendere uenit: p
ditor ē ueritatis. xi. q. 3. Nolite timere. Et utili⁹ scāda
lū nasci pmittit q ueritas relinquat. De regulis iuris li.
vi. Qui te scādalizauerit. Ac ueritas p̄feri cōsuetudini:
q xps nō dixit. Ego suz cōsuetudo. s; dixit. Ego suz ue
ritas. Io. viii. & iiii. capitulis ecclesiāz. d. xvi. Consta
tin⁹. Et iudex oīuz de. ma. & obe. Solite. hinc est q ad
ipz p̄tinet de hui⁹ indulgetia uidere & iudicare. Et cū
ab anno. M. cccxiiii. & ultra: quo fuit p Honorii data
h indulgetia: nullus pōtīficū aliqd de ipsa indulgetia at
tēptauerit: hinc est q cū in. vi. de regulis iuris dicat. q
tacet: cōsentire uidet: dicti sumi pōtīfices de ista sacra
dulgetia nihil dīcēs ipaz approbarūt. ¶ Septio ap
pbat hec indulgetia testimonio. vii. ep̄oz. s. assisinatīs:
pufini: eugubini: nucerini: fulginatis: spoletani: & tu
derini: q oppositi pponēs dicere ad ueritatē & b.
F. lingua ip̄oz dirīgēte uerbo p̄ris. d. Iesu xpo: q ip
faz indulgetiā dedit: ad ip̄uz dixerūt: qd in ueritate erat
& b. F. pdixerat: quoz testimoniiū tā rōne psonarū &

officii q̄ miraculi a deo in ip̄orū lingua opati: est testi
moniū multū autētīcū & pōderādū: quorū attestatiōez
multi q audierūt p̄sentialr postmodū autētice depo
suerūt. ¶ Octauo illi⁹ indulgetie ueracitas cōdit tes
timonio demonū infernaliū. Qui & si in uite: tñ uerita
tem h⁹ indulgetie p̄diderūt a deo cōstricti. ubi sciēdū
q. M. cccviii. xxii. Februarii: in uigilia. S. Matthei apli
Quidā frater Iacob⁹ sacerdos & capellan⁹ ecclesie. s.
Iacobi de sancto Rosello ppe bononiā uir acceptas
bilis & fide dignus pre magna deuotiōe & ei⁹ hone
state: frater Beneuenutus de tertio ordine b. F. frater
Laurēt⁹ de. S. Agnete. D. Petr⁹ lessus: & Paulus apo
thecari⁹: oēs uiri deuoti & fidedigni sociati sunt Bo
nonie ut irēt Rauenā ad indulgetiā. S. Ioānis euāgeli
ste. Cūq; illuc puenissent: hospitati sūt in domo cuius
dā dñe diuitis & honorate & publice cognite a ciui⁹
bus & a multis forēsib⁹ noie Zantesse & simul cū eis
iz. boni uiri de ciuitate Bononie. Cenātib⁹ aut omni
bus p̄dictis uiris & p̄dicta cū eis dē: cepit ipa dña lo
q̄rā ita ordinate & sapiēter ac p̄funde de mltis & ua
riis sentētiis: ut oēs audiētes attētos redderet: eorūq;
mētes cōuerteret in suporē. Vnus uero ex discubenti
bus noie Iacob⁹ de Bononia cōuersus ad p̄fatū frēm
Iacobū sacerdotē pre nimia admiratiōe dixit ei. Audis
quō ista mulier loquit⁹? Qui rñdit. Audio: & uehemen
ter admiror: sed q̄ idiota sum nec ipaz ualeo intellige
re nec ei⁹ p̄fundis sermonib⁹ rñdere: Et illa rñdit ita
tim. Bene credo q nescitis mihi rñdere: q si essent hic
oēs sapiētes minorū q hodie sunt meliores & sapien
tiores de mūdo: & si etiā essent hic oēs sapientiores &
meliores ordinis p̄dicatorū: ego sola cōfunderē oēs p
scripturā. Tūc ait illi sacerdos. Est ne melior ordo mi
norū q̄ ordo p̄dicatorū? Rñdit illa. Ita est. Interroga
ta ubi didicerat talia: rñdit illa. In scola celi empirei: d
quo. f. celo eiect⁹ fui cū lucifero & multis aliis ppter
unā solā cogitationē: in qua oēs consensimus. Nā san
ctus Michael assumpsit plū cōtra nos: & finalr habu
it uictoriā cōtra nos & de nobis: & oēs nos expulit de
celo. Quidā tñ ex nobis p̄iecti fuerūt in hūc aerē: ubi
multos peccare facimus. Alii p̄cipitati sunt in inferio
res partes terre. Alii uero p̄tinus in p̄fundū inferni sūt
demersi. Dixit sacerdos. Sūt illi p̄fudati in ultima par
te inferni? Rñdit demon q erat in ipsa muliere. Non
sunt. s; falsi xpiani sunt infra eos: & etiā infra oēs infi
deles: q oēs tenēt pedes sup capita ip̄oz falsoz xpia
norū & oia stercora & oēs alie imūdicie de cōtratis oī
bus fluūt sup eos: eo q nō cognouerūt grāz uocatiōis
eorū. Et sicut pre oībus creaturis fuerūt singulari uo
catiōe & grā sublimati: ita in infernū sunt magis p̄fun
dati: & maiorib⁹ penis afflicti q oēs demones & oēs
aie infideles. Ex his ergo uerbis cognouerūt oēs q ad
erāt uere esse demonē: q p mulierē sic loq̄bat. Post ce
nā aut uocās eā dict⁹ sacerdos. s. frater Iacob⁹ inuita
uit eā ut sederet aliquatūl iuxta se. Que renuēs ait il
li. Nō sum dign⁹ hoc agere: q uos estis sacerdos dñi
cōsecrat⁹. Dixit illi sacerdos. Vñ nosti mē fore sacerdo
tem? Rñdit demon. Quia circa festū. S. Michaelis can
tastis. s. p̄mā missā Bononie: & fui ibi p̄ns. Et Fr Iaco

aperi octose

no et

Zantessa

et dignitas
sacerdotalis

bus de pozali ibidē pdicauit in domo deuotorū. Et fr
Gulielm^o de cōmilio fuit minister uester in eadē mis
sa. Et frater Petr^o de Rauena & frater Gulielm^o de
britonorio fuerūt cantores. Sicq; oēs ministros & to
tū pcessuz & exitū ipsius misse p ordinē cū ceteris cir
cūstātiis uerissime enarrauit. Dixitq; iterū sacerdoti.
Vos fuistis.ix. uicib⁹ ad quādā indulgentiā q̄ est in ual
le spoleana iuxta assisiū: & tertia uice due ufe sorores
fuerūt uobiscū: atq; uos in ipso itinere plurimū afflixerūt.
Et addidit. Vos ēt audistis pluries dictā frēm Ia
cobū de pozali pdicāre Bononiē: q. S. Machari^o uolu
it facere iter deū & diaboli cōcordiā. Et dñs dixit Ma
chario. Si diabolus uult dicere suā culpā: parca ei. Re
uersus Machari^o ad diaboli retulit sibi uerba illa q̄ di
xerat dñs. Rñdit diabolus. Nūq; dicā culpā meā: imo
ipse crucifix⁹ genuflectere debet corā me: & dicere mi
hi culpā suā: q̄ ipse tot ānos fecit me stare in inferno.
Tūc dixit Machari^o. Vade sathana. & expulit ipm. Il
le uero nūq; appuit ei. & sic dict⁹ demon multa q̄ cōti
gerāt illi sacerdoti uerissime explicauit. Post hec audiē
tib⁹ omnib⁹ aliis dixit ei pdict⁹ sacerdos. Est uera il
la indulgētia p qua uenim⁹ huc Rauenā: Qui rñdit.
Vos bñ scitis hoc: q̄ audistis pdicari illud Bononiē a
D. frē Ioāne ordinis pdicatorū doctore theologie &
epō Bononiē. dixit. n. q̄ erat indulgētia triū annoz &
cx. dierū. Et hoc uerū est qd̄ dixit: s; hora indulgētie
nō est nisi in media nocte. Illa hora uocabo uos: tunc
canonici oñdēt solēnter reliq;as: & pdicabūt indulgē
tiā culpe & pene. Sed ipsi mētient⁹ p gulā: q̄ nō est tan
tū ibi nisi q̄rū audistis Bononiē pdicari. Et ecce pdico
uobis: q̄ post uos. s. illuc ueniā. Et sic dixit: sic uocauit
eos: & iuit post eos: atq; ipsi uiderūt & audierūt ad lit
terā sic dixit. Tūc ait illi sacerdos pdict⁹. Quō est ibi
ita parū de indulgētia: cū b. loānes psonalī cōsecrauit
illā ecclesiā tali nocte: Rñdit diabolus. Verū est q̄ b.
Ioānes cōsecrauit eā: tñ ibi nō est plus de indulgētia.
& n̄ uideat uobis parū. q̄ si qs deberet tāto tpe stare ī
purgatorio: p illā indulgētiā l̄ beraret a penis. Loqnti
bus ipsis uerba pdicta: qdā de familia uel circūstāti
bus iurauit p sanguinē xpī turbato aio: & statiz illa fe
mina infremuit terribilī in seipsa: & uidebat se totam
uelle laniare. Dixit ergo illi sacerdos. Quare sic fremu
isti & clamasti: & pcutiens manū mulieris: dixit. Noli
offendere xpīanā. Tūc demon statim cessauit ab illo
fremitu & clamore. Et ait. Ego horreo & miror de illo
pctōre: q̄ ita inuerecūde & irreuerēter noiauit sangui
nē crucifixi: q̄ tantū dilexit pctōre: q̄ p salute & ipso
rū redēptiōe totū sanguinē suū uoluit effundere & face
re q̄si unū balneū de ipso sanguine: in quo ipsi a pecca
tis omnib⁹ lauarent⁹: cū tñ una gutta illi⁹ sanguinis ad
redemptionē toti⁹ humani generis suffecisset. Et ait.
Quādo noiat sanguis crucifixi: & qñ pulsā campanel
la quā portat clericus añ sacerdotē ferentē corp⁹ dñi
Iesu xpī infimo: oēs demones in⁹ferni se genuflectūt.
sic scriptū est. Oē genu flectat &c. Et ille pctōr ita ir
reuerēter & uitupabilī ipsuz sanguinē noiauit: pptes
rea de ipsis facim⁹ maximū macellū in iferno: q̄ sic ui
tupant sanguinē Iesu xpī crucifixi. Tūc ait sacerdos.

Volo q̄ dicas mihi de indulgētia de qua dixisti q̄ iuit
ad eā .ix. uicib⁹ & si uerū dixisti si est talis & tāta q̄lis
& quāta a fratrib⁹ minorib⁹ pdicat. Rñdit demō. Vos
nūq; scietis hoc p me. uos. n. audistis ter illū frēm Cor
radellū de offida ordinis minoz loqntē de ipsa idulge
tia: q̄ frater suscitauit. v. mortuos: & uos fuistis p̄sens
qñ suscitauit unū ex illis: & sepulchrū illi⁹ defuncti iā
tertio uisistis. Ipse. n. est magn⁹ dñs in celo. & sic de
ista idulgētia dixit: ita est. Dixit ei iterū sacerdos. Vo
lo oio scire ueritatē ab ore tuo: q̄ nō sum cōtentus de
his uerbis. Rñdit demon cū maximo clamore dī. Vos
nūq; scietis hoc a me: nec aliq; ali⁹: ēt si crucifix⁹ de
scēderet & deberet p̄ire tot⁹ mūdus. Sacerdos autē dī
xit ei. Quod est illud quod times sup oia? Passio Iesu
xpī rñdit demō: & est sanguis crucifixi. Dixit ergo sa
cerdos. Adiuro ergo te p ipsuz crucifixū & p passionē
ei⁹ & sanguinē p̄ciosissimū: cui⁹ una gutta sufficiebat
ad toti⁹ mūdi salutē: ut dicas nobis exp̄sse si illa idul
gētia est sic dicit. Sentiēs igit demō p illā adiurationē
ab ore deuoti sacerdotis plātā uehemētī se astrictū:
cū furore magno & iracūdiā sic rñdit. Vsq; modo feci
tibi honorē dicēdo Vos: s; de cetero nō loquar sic: sed
dicā Tu. Hoc autē dī. uidebat corp⁹ illi⁹ mulieris totū
lacerare: talesq; mugit⁹ tā horribilī emittēbat: q̄ oēs
stupētes & timētes clamādo dicerent terra publice tre
mit sub nos. uidebat. n. q̄ terra uellet apiri: & oēs de
glutire. Signātes ergo se signo crucis: statim securita
tem cepunt oī timore & tremore penitus effugatis. &
demō exclamās fortissime sacerdoti sic ait. Facis mihi
uolētiā: nō possuz tacere. cogit me crucifix⁹. In illo lo
co est idulgētia pene & culpe. Sic. n. hoc uerbū uolē
ter altissima uoce. iiii. uicib⁹ replicauit. Quod si unus
hō occidisset oēs hoies de mūdo manu p̄pa & ad lo
cū illū ipso die idulgētie uere cōtrit⁹ & cōfessus acce
deret: statim in ingressu loci illi⁹ mūdaret aia ei⁹: ab oī
pctō: sic aia pueri baptizati pfecto baptismo mūda
retur. Et si qs h̄ret unū solū denariū de alieno: & tene
ret eū sciēter & malitiose: nihil ei ualeret illa idulgen
tia. Et addit dī. Perdita est illa indulgentia sepulchri dī
ultra mare: p̄pterea crucifix⁹ uoluit p̄pter amorē quē
h̄z ad xpīanos ut esset citra mare. Et ille stomacofus
ita fuit amicabile diuict⁹ cū crucifixo trāssformat⁹ in
ipsum: q̄ de⁹ uoluit p eū saluos facere xpīanos. Ad h̄
rñdēs sacerdos arguit demonē dī. Quare tu uocas b.
F. stomacofuz: Rñdit demō cū magno clamore. Quia
ipse fuit ocept⁹ de semine uiri & mulieris sic & cete
ri hoies: & tñ humiliāuit se in tātū q̄ pp singulārē as
similationē crucifixi quā in aia & in cope suo gessit:
meruit plusq; oēs hoies exaltari. Tz at bñs loānes sit
maior sanct⁹ q̄ sit in paradiso post m̄sem dñi crucifixi:
tñ ille stomacofus cū fratribus suis uexillo explicato
precedit in celo post ap̄los oēs alios scōs. Ipse. n. obti
nuit illā sedē gloriosam luciferi p̄ncipis n̄ri. & ideo nō
possum⁹ ipsuz nō solū p̄po noie noiare: s; magis odi
mus eū q̄ oēs alios scōs: imo cognoscentes ipsum esse
in illa dicta sede luciferi sublimatū plus cruciamur &
affligimur ab illa gloria sua & sublimitate q̄ ab igne ī
fernali. Dixitq; demō itēz sacerdoti absq; ulla q̄one.

operi o t̄o

H

Ego diu habitauit in ista muliere cum magna pace: & quete: & non prohibebo ei quin uadat ad missas & predicationes & indulgentias: nec in morte molestabo eam: quia quiete fui cum ipsa. Quarta autem die ante mortem suam separabor ab ea. Et nunquam alicui de mundo manifestauit quod essem in ea nisi tibi. Fuerat autem demon ipse in ea ultra .xviii. annos & de hoc nullus unquam perpenderit. Dixit ergo illi sacerdos. Quare tantummodo mihi hoc dixisti? Respondit demon. Quia tu crucifixus cogit me manifestare tibi me ipsum: ut ueritatem illius indulgentie tibi singulariter reuelarem. Post hoc interrogauit eum sacerdos. Quare beatus Franciscus non accepit privilegium de ipsa indulgentia. Tunc mulier illa operatione demonis percussit sibi latus cum manu & palmas ambarum manuum uidelicet palmam unius manus cum digitis alterius manus & pedes. Quod admirans sacerdos ait. Quid significat hoc quod fecisti? Respondit demon. Duo tantummodo sunt signati in celo. scilicet crucifixus & ille stomacosus. Sciens igitur crucifixus se daturum illi stomacoso bullam suarum stigmatum: non permisit eum aliud privilegium accipere uel bullam manu hominis fabricatam. Nam sicut rex non committit alicui anuli sui bullam nisi propter aliquod magnum factum: ita crucifixus quando uoluit saluare populum suum: noluit illi stomacoso concedere aliud signum nisi bullam suorum stigmatum. Itaque dixit ei sacerdos. Quid erit de illis qui detrahunt illi indulgentie & retrahunt multos ne uadat illuc: sicut sunt multi religiosi. Respondit demon. Melius est eis ut traherent unum asinum per caudam de Rauenna usque Mediolanum: quia de his facimus maius macellum in inferno: quam fiat de pecudibus & aliis animalibus Bononie. Post hec autem sacerdos & socii uoluerunt ire ad requiescendum. Et appropinquantes cauere ubi iacere debebant cum magna abhominatioe dixerunt. Scimus magnum fetorem. Respondit statim demon cum magno risu. non miremini de hoc: quia in illa camera congregati sunt omnes demones de ista orratura in forma diuersorum animalium si forte possent aliquid lucrari cum his qui uenerunt ad indulgentiam. Illi uero uiri cum feruore fidei facientes super illos demones signum crucifixi ipsos cum fetore penitus effugarunt. Eodem anno in mense augusti sequenti idem sacerdos reuertens de dicta indulgentia sancte Marie de Angelis transiit per Rauennam: cumque illuc peruenisset: quidam ex sociis suis duxit eum cum ceteris sociis suis ad locum fratrum predicatorum. Intrantes autem claustrum inuenerunt ibi sexdecim fratres predicatorum simul inuicem colloquentes. Qui cum interrogassent eos unde ueniret: Responderunt dicentes. Nos inuimus Assisium pro indulgentia & nunc reuertimur Bononiam. Dixerunt aliqui ex illis fratribus predicatoribus. Sanctus Franciscus fuit bonus homo: sed nescimus si uera est indulgentia que dicitur esse ibi. Respondit statim unus illorum fratrum predicatorum. Si uerum est quod deus est in celo & indulgentia illa uera est: si autem non est uera deus non est in celo. tunc alii predicatorum turbati contra ipsum dicebant. Quomodo tu loqueris fatue: & aliter tu scis hoc? Respondit ille predicator. Scio hoc per testimonia certa: quia uidi qui fuerunt presentes quando beatus. F. obtinuit eam a Papa Honorio. uidens predictus sacer

dos quod illi predicatorum erant ita turbati contra illum qui dixerat ueritatem: dixit eis. Quare ita turbamini & detrahitis huic uere indulgentie cum fratres minores non se intromittant de illa quam dicitis esse Perusiam? Respondit ille frater predicator. omnes fratres predicatorum de Perusia mentuntur per gulam qui dicunt illam indulgentiam esse ibi: quia ita est ibi indulgentia: sicut per stratas ciuitatis: sed ipsi introduxerunt hoc solum modo causa destruendi illam que uere est in sancta Maria de Angelis. Tunc uehementius scandalizati illi predicatorum surrexerunt omnes turbato animo: & recedebant comminantes illi fratri predicto & dicentes. In maius tuum protulisti uerba hec. Quod audiens prefatus sacerdos uocauit eos dicens. uenite & audite unum ualde notabile uerbum quod habui hoc anno de ista indulgentia. Reuersis igitur omnibus qui recedebant narravit ibidem sacerdos totam seriem supradictarum: sicut habuerat ab illo demone eodem anno. Illi autem predicatorum super his que dicebantur a sacerdote fuerunt uehementer territi & compuncti: dixeruntque sacerdoti & sociis eius. Nos uere credimus nunc ibi esse plenam indulgentiam pene & culpe: sicut uos dicitis & hoc esse predicandum per totam ciuitatem. tunc sacerdos. Quare ergo impeditis salutem tot animarum retrahendo eos a tanto bono & huic indulgentie detrahendo? Responderunt illi predicatorum dicentes. Nos permittimus deo & tibi quod nunquam detrahemus nec retrahemus aliquem ab ipsa indulgentia: sed quotquot poterimus inducere ad eundem illuc fideliter inducemus. Prefatis igitur apparet ueracitas huius sacre indulgentie. Patet etiam quomodo signata beati Francisci sunt bulla huius sacre indulgentie: & sicut per ecclesiam signata inuissis beato Francisco est authenticum. ut dicitur conformitate tertia tertii libri. parte secunda: sic istam indulgentiam esse ueram est tenendum. Multa in supradictis apparent de statu & excellentia ordinis beati Francisci de quibus dicitur tertio libro conformitate septima. ¶ Authenticatur etiam hec indulgentia alio demonis testimonio: uidelicet ex eius expulsionem hac sacra indulgentia ab homine. In Marchia Anconitana in prorio mulier quedam fratris nostri soror a demonibus uexabatur: & instrumenta legebat ut notarius. Qui diabolus interrogatus cur sic eam uexaret. Respondit quod propter nullum peccatum mortale quod esset in ea: sed ut claresceret quanta esset indulgentia sancte Marie de Angelis: ubi meritis beate Virginis & indulgentia mulier illuc ducta esset liberanda & nullo alio sanctorum remedio. Adiecit hoc. cogimur dicere ad laudem uirginis utilitatem populi & confusionem nostram: quia illa indulgentia perdimus omnes animas quas lucrati sumus & possedimus magno tempore: & addidit. heu heu: quia uerecundiam nostram & periculum cogimur propalare. ex quo illi qui deberent eam predicare non predicant. Et adiecit: quod ipsa indulgentia maior erat quam dicatur & quam credatur. Ipsa mulier sic uexata ducta Assisium introducta uiolenter in sanctam Mariam de Angelis ipso die indulgentie a diabolo usque ad testudinem eleuata & in paupum piecita ut crederetur mortua sana surrexit & libera. ¶ Non confirmat

ueritas istius indulgentie testimonio defunctorum qui se hac purgatos declarauerunt: & pergere ac prexisse statim ad regna celorum. Nam quod perceptione huius indulgentie in proximo morientes ad regna celorum penas purgatorii non tangentes sunt ingressi dictum est supra de muliere de Sclauonia: que sociis in mari apparuit & se regna celorum uirtute indulgentie Assisi percepisse statim declarauit intrasse. Soror Adriana de Cortona cum percepta indulgentia ex labore tamen habito decessisset: Sancta Margarita de Cortona dum per dictam sororem lachrimando oraret: uocem audiuit dicentem. Non plores ulterius animam sororis Adriane: quia merito indulgentie quam suscepit in sancta Maria de Angelis. Absque omni pena purgatorii beatorum gloria est adeptam. Consanguineus cuiusdam fratris nostri ordinis de sancto Severino confessus ad indulgentiam sancte Marie de Angelis prexit: quia precepta non multo post infirmatus decessit. Sed cum frater sollicitus esset de ipsius statu scire: quadam nocte sibi prefatus eisdem in luce quadam apparuit: que dictum fratrem quocumque pregeret antecederet. Et statim locutus est dicens. Ego aiam talis consanguinei fui: & propter indulgentiam sancte Marie de Angelis ad quam iui: remissa sunt mihi omnia peccata mea: sed statim ad celum non euolauimus: sed teneor in quibusdam penis propter quamdam restitutionem quam facere tenebar & non feci. Dicis mihi mee quod restituas: & ego statim ad celum ibo. Et si gnus eris quod amplius tibi non apparebo. Quidam dominus de Almania ab alia domina ad indulgentiam sancte Marie de Portiuncula transmissa: cum rediret & iam esset prope ad unam diem: infirmata ad mortem omnibus sacramentis perceptis ridere cepit: & sic decessit. Cum uero illa domina que ipsam miserat eius mortem audiret a socia sua: & de ipsa cogitans se sopori dedisset: apparuit ei dicta defuncta dicens. Sibi se esse optime. Interrogata cur riserit. Respondit quod risit: quod plusquam uiginti Angeli ad exitum suum uenerant: quod ipsam ad gaudia paradisi perduxerunt. Et his dictis disparuit. Duo nostri ordinis fratres de Almania ueniebant ad indulgentiam: sed unus ex labore per se infirmatus est: & cum audisset a medico se moriturum: deferri se fecit usque Assisum: & indulgentia precepta eadem die defunctus est. Cumque socius eius oraret post completorium cum lachrimis coram altari beati Francisci & de socio mortuo quo carebat conquereret: statim frater defunctus apparuit: indicans se esse in penis. Et cum socius diceret. ergo non est uera indulgentia. Respondit ille: imo est uerissima: sed hoc est propter quamdam restitutionem quam facere debebam: priusquam esset frater & non feci. Acquire ergo dictam summam pecunie: & facias erogari: & ego alibi postea apparebo. Qui frater statim currens ad curiam Assisi & si hora esset indebita omnia narrauit: & custos dictam summam pecunie fecit pauperibus dari: & sequenti die hora qua primo orauerat dum oraret uidit tres viros nimio splendore micantes uenientes uersus altare beati Francisci. Quibus appropinquatibus cernit unum esse beatum. Secundum. b. Antonium. tertium uero suum socium. Qui gratias referens socio suo de restitutione dixit ei se ire ad gloriam: & quod post triginta dies ipsum sequeretur. Quod & factum est. nam cum rediret uerius

suam provinciam die. xxx. in Mediolano spiritum deo reddidit. ¶ Non solum hec indulgentia profuit pergentibus & ipsam suscipientibus. ut dictum est: sed etiam defunctis pro quibus est suscepta profuit ad ipsorum liberationem plenariam a cunctis penis purgatorii ut scribenda declarat. Et nonnulli post mortem eam a suis petiere adiri: quia percepta penis euasis paradisi introierunt. In ciuitate Venetiarum quidam clericus fuit qui summo desiderio flagrabat istam indulgentiam adire: & cum iam necessaria parasset ad iter grauiter infirmatus deuenit ad mortem: & aduocans quandam de amicis suis de quo per ceteris amplius confidebat dixit ei. Quia pre omnibus amicis & consanguineis semper plus te dilexi. ideo te rogo quod si deus me ab hac uita subtraxerit uel uocare decreuerit: ut accepta expensa & omnibus que pro uia mihi paraueram: uadas Assisum ad indulgentiam statim uotum meum adimplendo: quia ad ipsam indulgentiam summe pergere optabam. At ille ait. Esto securus: quod omnia que mihi dixeris facias: & amplius quam hortaris: non multo post clericus ipse infirmus moritur: & ille amicus immemor promissi alius ad uiam se disponentibus segnius ac remissius cepit agere: apud se hoc memento pertractans: si non modo alio anno saltem possum perficere quod promissi. Cumque ita cogitaret: & ecce quod defunctus fuerat sibi in sonis astitit dicens. Quomodo tu qui mihi semper fuisti fidelis: tam infideliter contra me agere disponis? Surge uelociter & cum societate iam parata perfice uota mea. Qui statim exprofectus & quodammodo timore correptus cum aliis uiam aggressus est: & cum iam transacta indulgentia reuenteretur: iterum quod defunctus fuerat multa luce circumfulsus sibi apparuit: dixitque ei dominus tibi benedicat pro labore quod pro me cepisti. Nam eadem hora qua ecclesiam intrasti omnes penas purgatorii liber euasis & uado ad gloriam paradisi. ¶ Frater carnalis cuiusdam mulieris ad mortem deueniens planctum uoce lamentabili & dolorosa cepit agere dicens. heu mihi: quod non sum securus sed turbatus morior ac desolatus: quod indulgentiam sancte Marie de Angelis quam de uote uisitare decreueram non percepi. Cui soror. Frater noli timere: quia si supplexeris uotum tuum poteris adimplere. si autem dominus ab hac uita te uocare uoluerit: ego in personam propriam & in proximo festo ipsius indulgentie pro te uotum tuum adimplebo. Et his dictis qui infirmus erat non multo post tempore defunctus est: & soror eius ut per miserat ad indulgentiam accessit. Et ecce eadem nocte qua ecclesiam intrauit qui defunctus erat eidem apparuit dicens. Soror mea charissima tibi reddo gratiarum uberrimas actiones: quia illa hora qua ecclesiam dei genitricis per me ut per miseram intraui: de grauissimis penis purgatorii extractus: celi ianuam super ingressus. Et beati illi quibus a deo datum est istam sanctam indulgentiam deuota mente uisitare: & his dictis amplius non comparuit. In regno Sicilie quidam mulier filio orbata per eius aniam ad sanctum Iacobum accedere proponens: filius mortuus ei apparuit dixit. Dicta uia quam per me facere disponis in magnam refrigerium & consolationem mihi est: sed si me uis ab omni pena liberare uiam tuam perfice: & cum reuerfa fueris ad indulgentiam sancte Marie de Angelis uenire ne differas: & mox ab omni pena

liberabor. Et ut uerum me dixisse comprobēs: respice & uide que tibi demonstrabo. Et ostēdit sibi locū sancte Marie de Angelis foris & intus & oēm circa regionē: uidelz ciuitatez Assisi & uallē Spoletanā: & post hoc ab oculis eius disparuit. Illa uero euigilās & dicta loca memoriter tenens: ad sanctū Iacobum cum perrexisset deinde uenit Assisiū. Et iuxta mōstrata in uisio- ne a filio tam de loco sancte Marie q̄ de Assisi ciuitate & ualle Spoletana fuit ualde amens pre stupore ef- fecta: & omnia narrās Guardião sancte Marie & fra- tribus: tandē indulgētia ipsa die percepta pro filio: dū ad propria remearet iterum apparuit ei filius letus & gaudēs: dixitq; ei mater mea charissima certissime te scire uolo: q̄ illa hora & tēpore quādo ecclesiā sancte Marie de Angelis p̄ mea liberatione ingressa es: statim ab omnibus penis liberatus paradisu introiui. Nobilis domina de Frācia cum pro anima filii sui ad indulgentiaz sancte Marie de Angelis fuisset: ad domū re- uersa filiū reperit iuxta puteum stantem: & dixit ma- tri q̄ usq; tūc fuerat in magnis penis: sed hora qua p̄ me ecclesiā sancte Marie intrasti: ab omni pena tracti celi gaudia iam percepti. Sed ad huius sacre indulgen- tie cōfirmationē & tuam consolationē permissus sum nec tibi intimare: sed statim his dictis amplius nō com- paruit. Quibus perceptis pfata mulier anno sequenti ad indulgentiā hanc iterato peruenit. Circa annos do- mini. M. cccviii. Quidā nobilis miles de regno Apulie Franciscus nomine: cuz quodā rustico mercenario suo & societate alia ad indulgētiā sancte Marie de Ange- lis uenit. Et percepta indulgentia cum rediret cum di- cto rustico & societate alia cōgigit dictū rusticum gra- uem infirmitatē & pedum dolorez incurrere: qui tanq̄ dolens & penitens de bono q̄ fecerat: dixit militi. ut nam istam uia tecum nūq̄ fecissem: quia iam expendi pecuniā & uobis omnibus recedentibus: ego solus hic pauper & ifirmus in exilio remāebo. Cui miles re- spondit. nō te peniteat bonuz q̄ fecisti. Sed si omnino te penitet da mihi indulgentiā in eo statu: sicut in Assi- sio recepisti pro anima fratris mei nuper defuncti: & ego coram tota societate tradā tibi pecuniā quaz per uia expendisti: & insuper te expensis meis. equo meo impositū usq; ad domum meā te reducā. Qui gaudēs stultum pactū cū milite fecit: & statim inito pacto & pecuniā accepta totā indulgentiā: sicut eam Assisi ac- ceperat pro anima fratris sui defuncti militi dedit. Sz cum die altero miles cū rustico equo uesto & alia so- cietate sua iter perageret: frater militis qui defunctus fuerat clara luce uisibiliter eodē die sibi apparuit: at- q; dixit. Frater charissime hodie tibi immensas grās refero: quia indulgētia sancta quam deuotus pro me comparasti animā meā ab omni pena purgatorii libe- rauit. Et ut uerū me dicere comprobēs scias talia & talia esse facta in domo tua: que dum uera reperi- scias me per sanctā indulgētiā que est matris Christi: a pena liberū & ad deūz transire. Et his dictis ampli- nō est uisus. Miles autē ad domū perueniēs cuncta re- perit que & put frater eius defunctus predixerat: & miles recitādo que acciderāt omnibus occlusit dicens.

Nunc scio firmiter & indubitanter indulgentiā sancte Marie de Angelis esse uerā & corā deo approbatam: per quā frater meus dilectus celi gaudia letus introi- uit. ¶ Decimo astruit ueritas huius indulgentie diui- na reuelatione & inductione ut persone irent ad istaz indulgentiā. Quod deus ē facit otine inspirādo ho- minibus & mulieribus ut ad ipsam pergāt. Quorū ac- cessus inspirationi diuine debz attribui: cū nec priti- le gio ad hoc inducant nec frūm p̄dicatione: q̄a raro uel nunq̄ frēs ipsam ut deberent predicāt: & tamē diuina grā & ispiratione faciēte ubi impedimēta absint guer- raruz in maxima multitudine fideles illuc uadunt. At- tamē q̄busdā modo singulari deus inspirauit ut irent: & ueritatē huius idulgentie sua reuelatione declara- re placuit. Anno dñi. M. cclxxxvi. Quedā mulier no- bilis de Bononia uenit Assisiū ad idulgentiā scē Marie de Angelis: & cū per aliquos dies ibidē pmaneret ip̄a hora qua indulgentia incipiebat & cōmuniter p totaz noctē ppter nimia pressurā quā formidabat decreuit nō ire illuc. sed ecclesiā sancte Marie: sed in hospitio remanere cum ancilla: sed de mane ualde diluculo ces- sante pressura p obtinenda indulgentia & uisitare ec- clesiā cum sua ancilla illuc adire. Et cuz sic ut decreue- rat fecisset: ac se sopori dedisset: uocez audiuit clamā- tem & dicentez sibi surge: tēpus est ut ad indulgentiā descendas. Et statim expergescēta presumēs q̄ sua an- cilla eā uocasset dixit. Quid clamas: nūqd tempus est ut ad indulgentiā descēdamus: sed ancilla rñdit dī. do- mina ego nō uocaui uos nec dū tēpus est eūdi. Cum- q; iterū gesceret. sed eandē uocem audiuit dī. Surge & uade ad indulgentiā: q̄ tēpus est. Et ip̄a ut p̄s an- cillā uocauit. Que rñdit se illaz nō uocasse: nec adhuc tēpus esse. Tandē ad tertiā uocis excitationē nō ite- rogādo de aliquo ancillā: dixit ei. Surge eamus tēpus est. Cumq; ip̄a cū ancilla sua uersus scām Mariā de Angelis descēderet: p totā uia nullum penitus inuene- runt. Sed in introitu & hostio ecclesie scē Marie quē- dam frēm inuenit senē in habitu candido uultu hono- rabilem stare. Qui statim sibi dixit si uis hanc gratiaz & indulgentiam accipere: spolia & denuda te his ue- stibus tuis: quia aliter intrare non poteris. Quo audi- to stupefacta stabat: & tanq̄ adulta & maritata denu- dare se uerecondabatur. Ipse uero frater cum cingu- lum quo cincta erat apprehenderet mox uidit se non mente sed corpore immutatam tāq̄ si esset puella par- uula duorū annorū. Et ip̄a incepit admirari & dicere intra se. Quid de te est factū? Quomodo sic tenera & parua tantā uiaz facere poteris & Bononiam reuertī? Et sic se tāq̄ paruulā sine uerecundia denudauit. Et ipse frater eam in ecclesiā ipsam sancte Marie de An- gelis introduxit: in cuius parte dextra fontem baptis- matis sibi ostēdit dī. Sic in fonte baptismatis ab omni p̄ctō lota fuisti & mundata: sic & in ista ecclesia nunc ab oi sorde p̄cti lota & mundata consistis. Et his dictis frater ipse loquēs secum statim ab oculis suis sublatus est. Cumq; conspiceret se uestibus suis consuētis indu- taz in medio ecclesie scē Marie de Angelis p̄suris po- puloz undiq; circumdatā se inuēit: ubi p̄s nullus ut-

debat adesse. Quod cernēs deo & bte Marie: cui? in
indulgentia esse cognoscit & bto. F. cuius meritis de re
missione oīz pctorū certificata fuit grās egit. Quidā
Bighin⁹ de Senis in psona alteri? Affiliū pgēs: nocte
indulgentie. f. Frācisco Bartholi de Affisio lectori scē
Marie letissime narravit di. Quidā peregrinus seu pso
na fuit que nō credebatur hic esse tantā indulgētiā. u. z. a
cunctis peccatis. Et dū staret in quodā suo horticulo
apparuit ei būs. F. cū papa & cardinalib⁹: & būs. F.
faciebat signa per que inuebat qd bullam noluerat de
ista indulgētiā. Et unus de cardinalibus surrexit & le
git in quodam libro hec uerba. Indulgētiā a pena & a
culpa: sicut data est in terra: ita cōfirmata est in celo: &
uerit chartā aliā dicti libri: & legit idē: & sic cōmuni
ter uertendo chartas idēz semp legebat. Vnde de ista
indulgētiā certificatus fuit & magnā habuit cōsolatio
nem. Ff illuminatus ep̄s Affisiū habuit a quodā peregrī
no cui a multis erat dissuasus: ne ad indulgētiā pre
fatā portūcūle iret: qā nō erat uera. Sed apparente si
bi quodā in specie diaconi albis induto ter dicēte sibi
qd uera est indulgētiā & qd secure iret: ad ipsam indulgē
tiā uenit & oībus enarravit. ¶ Undecimo approbatur
hec indulgētiā & uera docet miraculorū opatione. Cū
multi de Marchia Ancōitana irēt ad indulgētiā scē Ma
rie de Angelis: & quoddā castrū p̄trāsirēt: iuuenes ba
ratarii illius Castrī ab eis quo pgerēt requisierunt: Et
cum causam eis itineris indicassent: unus illorum eos
deridendo & manu a se protēsa dixit tā uera & tā cer
ta est indulgētiā ad quā pergitis: sicuti uerū est & cer
tum me istam hirundinē que garriendo circūuolat ha
bere manu mea. uix enim uerba finierat & ecce hyrū
do que prius in alto desuper uolabat: cunctis qui ade
rant aspicientibus: eius in manu reledit. Quo facto il
li derisores confusione ac rubore suffusi stabant stupe
facti: illi uero peregrini a dño confortati: iter suū ad
indulgētiā cum gaudio perfecerūt. Quidā Girardus
nomine de Fighino: cum quādā diligeret mulierē nec
ipsam habere posset: cōrigit dictā mulierē ad indulgē
tiā Affisiū adire: quod cernēs dictus gerardus usqz
Affisiū est eā insecutus: sperās eā habere in ingressu ec
clesie scē Marie de Angelis. Et cū dicta mulier ad ec
clesiā iret: ipse Gerardus nec eā uidit: nec ecclesiā ullo
mō prohibitus intrare potuit. Quo miraculo uisō con
fessus diligēter peccata sua: postea itrauit. Et nō mul
to post seculū relinquēs fact⁹ est frater minor. ¶ Duo
decimo ueritas huius indulgētie cōprobat nō creden
tium punitione. Mulier quedā de Padua confessa est
semel pprio sacerdoti omnia peccata sua. Et cū sacer
dos interrogaret quare sic generalit̄ est confessa: Re
spondit qd uolebat ire ad indulgētiā scē Marie de Affi
sio: & sacerdos miser. Si est uera indulgētiā quam dicis
ego uiu⁹ nō exēā de loco isto. Stāti miser aū dictā do
minā: & loquelā amisit & expirauit. Prefatis iḡr dñō
decim uelut. xii. testimoniis p̄ istā indulgētiā sancte
Marie esse uerissimā. Que omnia sunt affirmata & cō
ram testibus dicta & pbata. Que quilibet fidelis dūz
attente ponderat & diligēter: indubie credat hāc in
dulgētiā & ore uerā censendam: & ut habeatur toto

opere prosequendāz. Multa autē alia a deo sunt scā ad
istius indulgentie confirmationē: s̄z pro opere presenti
predicta sufficiāt. Ex dictis ergo apparet de solitudi
ne amore zelo beati. F. ac desiderio qd habuit ad sal
uādas animas: & quomodo Christi exēplo animatus
est ad procurādū oīum salutē: qd super omnia ostēdit
huius sacre indulgētie impetratio: que annuatim & in
perpetuū fidelibus pie accedētibus datur: nec ab ipsa
separat̄ sexus nec conditio aut etas. Quia omnibus tā
mulieribus q̄ uiris: tam pauperibus q̄ diuitibus: tā Ita
licis q̄ Ultramontanis: tā Barbaris q̄ Latinis: & sic de
nationibus hominū: tam senibus q̄ pueris & iuuenib⁹
dum nō sint cōtriti & confessi ut decet: ipsa indulgētiā
a deo datur. Quare & si multis aliis beneficiis diuina
grā faciente humano generi a bto. F. exhibitis: Homi
nes bto. F. q̄ plurimū obligent utpote Quia pmo mū
dūz renouauit ut patuit libro pmo conformitate. viii.
parte. ii. & cōformitate. x. & xi. Secūdo uicā perfectā
demonstrauit ut patuit. libro pmo. cōformitate. ix. par
te. ii. de regula euāgelica quā seruauit. Tercio mundū
cōtēnendū declarauit. libro pmo. cōformitate. vi. & dice
tur huius scēdi cōformitate. iiii. parte. ii. Quarto Iesum
prosequendū idicauit cuius amore omnia despexit. ac
post eius uestigia toto nīu pfectionis icessit. ut oñde
tur in hoc scēdo libro: & in tertio libro cōformitate se
cūda. parte scēda. Quīto mūdū sua uita & doctrīa illu
mīauit. De quo dicit cōformitate. xliii. huius scēdi libri.
Sexto demones subiecit & suppeditauit. de quo dñm
est libro pmo cōformitate. vii. & dicit in isto scēdo cōfor
mitate. ix. Septimo generis hūani exaltatio: & hoc in
sui psona: tot & tāta a deo pcipiēdo & spālī stigmata.
De quo dicit cōformitate. iiii. tertii libri. Octauo p se
& suos frēs signa i orbe perpetravit: ppter q̄ nō solū
in una parte: s̄z in oībus rōne liberationis a malis: & ē
exēploz exhibitōz ab ipsis debēt deo & bto. F. fide
les grās exhibere. de qbus dñm est. lib. pmo. cōformita
te. viii. & libro secundo. conformitate p̄ma: & dicit. li
bro. iiii. conformitate. ix. & x. Nono in gloria celesti su
blimauit. de q̄ dicit. libro. iiii. cōformitate. viii. Decimo
purgatoriū euacuauit. libro. iiii. cōformitate. v. Undecio
suorū deuororū psonas & anias protegit & ad gloriaz
pducit. libro tertio. cōformitate. x. Duodecimo que cupit
genus humanū obtinere bti. F. meritis a deo dan̄. siē
lib. iiii. cōformitate. ix. & x. dicit. Tñ sup oīa obligatū
reddit bto. F. huius sacre indulgentie ipetratio. Tū qā
nullus scōrū hoc unq̄ exhibuit generi hūano nec pcu
rauit. Tū qā nō partē hoīs pcuauit saluari: s̄z totum
hoiēm p dimissionē totalē oīz pctorū. Tū qā nō uni
gēti etati uel cōditōi s̄z oībus. Tū qd non p uno semel
& tēpore: sed una die singulis annis & perpetuo. Sic
ergo tanto bñficio pcurato p bti. F. qā salutē pcu
rauit oīum oēs homiēs q sunt iuerūt & erunt p̄aliis scīs
bto. F. obligant̄ & tenent̄: nec est aliq̄s pctor tā sceles
tatus nisi q totalit̄ ignorat d̄ istā indulgētiā: qui excusa
tionem habeat si dānatur aut nō obtineat suorum ue
niam peccatorum. pure confiteatur: & ad hāc pergat
indulgentiaz & salutē obtinebit perfectā. Magnum
quippe est qd un⁹ pauperculus modicus & despectus

tot bona mundo protulerit & dederit: q̄ signum est acceptionis maxime bñi. F. apud deum: & sui seruientis simi amoris & charitatis ad salutē omniū hominū pñtium & futurorū. Dicta beneficia a bñō. F. hominibus tradita magna indigerēt declaratiōe. Sed ad presens referare omitto cā breuitatis: q̄ ex dictis in precedētibz & dicēdis in sequētibz apparebit eorū expositio & magnitudo ipsorū. Sic ergo p̄ q̄d debet intelligi secūda pars hui⁹? secūde cōformitatis istius scūdi libri. u3. Frāsciscus aīat: & hoc p̄ respectū ad oēs fideles & frēs suos generalit̄. Restat ergo uidere quo modo bñs. F. ad instar xp̄i ut pastor se habuit ad fratres: & aīatus fuit ad faciendū oīa que ad uerū ptinēt pastore & prelatū. ¶ Vbi sciendū est q̄ bñs. F. ut bonus prelat⁹ & pastor frēs suos uelut oues a xp̄o eidē traditas p̄mo in loco tuto collocauit: q̄a in uita euangelica obseruāda fundauit. ut dñm est cōformitate. ix. p̄mi libri. Secūdo ad pascua liberrima minauit: q̄a appetere eterna & sola & crucifixi meditari mirifica incitauit. ut dicit. i. ii. pars legēde & .vii. Tertio ab insidiis diaboli cōseruauit sicut patuit de fratre Ruffino p̄ diaboli deprauato: quez ad uia ueritatis reducēdo a diabolo liberauit. Et de fr̄e inobediēte subacto habenis diaboli: quez suo monitu eripuit: & sic de aliis. Quarto refecit & cibauit nō solū doctrina: ut dñm est in p̄mo lib. 3. & cibo corporali. ut dicit in isto. Secdo cōformitate. xii. ut patuit in caplo generali Alisili celebrato: ubi qnq3 milia & ultra fr̄m deus cibauit meritis bñi. F. ut dicit. v. pars legēde. Quinto placibile & affabilem in cōdescendēdo se exhibuit. sicut patuit cū fratre qui multa abstinentia deficiebat. ut dicit. v. pars legēde. Et de alio fratre ifirmo: quē duxit ad uineā ad comedendū uuas: & ut ryborē sibi tollerēt ip̄e p̄or comedit. Quibus comestis Frater ifirmus fuit ab infirmitate sanatus. Sexto separauit. s. malos a bonis. hoc patuit de fr̄e: quē expulit ab ordine q̄ bñ cōdebat & nihil opari uolebat: & sic de aliis. Septimo scā suoz fratrum & ouium cognouit: sicut dicit hui⁹ secūdi libri cōformitate. xvi. nā introitū & exitū fr̄m ouium nouit. ut patuit in descripiōe fr̄is minoris: quē debere eēdi cebat ad istar sociorū suorū. s. fr̄is Bernardi Ruffini & sic de aliis. Cognouit scā fr̄is Leonis Ruffini Bernardi Helie & sic de aliis multis. Octauo sanauit spūaliter doctrina & uerbis. sicut patuit in nouicio q̄ ordinez exire uolebat: & de fr̄e Ruffino &c. Ac corporalit̄. sic dñm est p̄ma cōformitate hui⁹ libri secūdi. Nono per uia rectā & perfectā deducēdo cōduxit: exēplar oīū uirtutū ipsis p̄bendo in cūctis actibus suē uite. Decimo ad se benigne euocauit: & hoc dū archana diuinitum prout uidebat saluti ipsorum utile esse referando eis palā fecit. sicut de multis p̄ in legenda. utpote de dilatatione ordīs. de inclinatione summi pontificis: & sic de aliis que de ipsi reuelādo eis edicebat. Vndecimo p̄ eis exorauit. ut q̄rta & decia pars legēde ostēdunt. Deum. n. orauit p̄ tētatōe fr̄is Bernardi Ruffini pro fr̄e Helia & sic de aliis. ut dicit cōformitate. xi. hui⁹? secūdi libri. Duodecimo suā uitā p̄ eis posuit. unde ut p̄beret se eis: exēplarē uitā austerissimā usq3 ad mortē

tē semp duxit. ut patebit cōformitate. xiii. hui⁹ libri secūdi. Quibus apparet bñm. F. uerū & bonū fr̄ū fuisse se pastore & prelatū. Insuper ipse ad instar materialis pastoris spūaliter accipiendū in sua pera. i. in sua mēte gessit & pectore. Panē uite. s. xp̄m cū summa deuotione frequēter cōmunicādo. ut dicit. ix. pars legēde. Sal. summa discretiōe. ut auriga uirtutū omnia exercendo. ut dicit. v. pars legēde. Aqua p̄ potu ad līam fuit usus. ut dicit. v. pars legēde. Sed spūalit̄ aq̄ sapiētie fuit a deo potatus itelligētie scripturaz ut. xi. pars dicit legēde. Herbis uirentibus cum suis fuit usus. s. exemplis sanctorū & spūaliter xp̄i. ut dicit. iiii. pars legēde. Et apostolorū. ut dicit. ix. pars legēde. quorū exemplo uixit. ut dicit. iiii. pars legēde: & martirū trūphos emulabat. ut dicit. ix. pars legēde. Canes habuit quia ipse cū suis p̄dicationis offm iniunctū: ut dicit q̄rta pars legēde: exercuit fidelit̄ & seruēter. Viliter ad līam indutus fuit. ut dicit q̄rta pars legēde: & sepulchra & chorda citus. Sub tecto paupculo quoad uixit reclinauit. ut dicit. vii. pars legēde & cōformitate q̄rta hui⁹ libri secūdi dicit. Stramenta pro lectulo habuit. s. terrā cubitando. Et sic sub celo nihil habere uoluit: nec corpori suo indulgit: imo circa mortē de nullo dixit se debere dicere culpā suā: nisi q̄a fr̄z corp⁹ qd se sponte spūi subiecerat male tractauerat. Esuq3 meridiano & diabolicū declinauit oīum contemptu & despectione. ut dicit. vii. pars legēde. Et sic nulli uiuēti onerosus fuit. Baculū tenuit: q̄a iustissim⁹ fuit deo sibi & pximo qd erat debitum reddendo. Caulas habuit: q̄a fidem catholicā cum suis firmissime tenuit & docuit: fistulā deuote tenuit orōnis. eidem uendicādo q̄cqd in ipso erat. ut dicit. x. pars legēde. Calculū habuit: q̄a xp̄o totus iunctus fuit & unitus. ut dicit pars nona legēde. Sic ergo bñs p̄. F. nō mercenarius extitit: sed bonus & uerus pastor erga oues suas. i. fratres a deo sibi traditos & cōmissos. Quibus cōmibus patet declarata secda pars hui⁹ secūde cōformitatis. u3. Frāsciscus aīat & generalit̄ & spūalit̄.

¶ Fructus terti⁹? cōformitas isti⁹? secūdi libri & .xv. in ordine. Iesus stola clarificus Frāsciscus subleuatur. Prime partis. u3. Iesus stola clarificus. Expō.

Ominus & redemptor noster Iesus xp̄s cum ab instanti sue conceptionis perfectus deus fuerit & perfectus hō: anime sue nō solum est plenitudo deitatis cōmunicata: sed & plenitudo gratie collata. ut habetur 1o. p̄mo & tertio sententiarum. dist. in. xiiii. ac omni beatitudine essentiali in portione superiori beatificata. ut. iiii. dist. habetur. Et miraculū per maximum fuit talem beatitudinem non redundasse ad portiones inferiorem. Et consequenter corpus suum non beatificasse beatitudine accidentali ipsum stolis beatitudinis uestiendo. hinc est q̄ saluator noster: sicut deitate suam astruere uoluit diuersis argumētis & uis: sic &

F. fuit pastor bon⁹.

animam suam fuisse beatitudine recreataz. non solum ostendendo suam deitatem aperte animam beatificantez: & consequenter suam animam beatitudine principali & essentiali beatificata: sed & humanitate. s. corpus suum aliquando beatificatum: s. stolis gloriosis & beatitudine accidentali non per unam dotam beatificatum: sed in multis omnibus adunatis. Erat enim reuera decem ut ipse dei filius suam deitatem nude & aperte aliquando & quibusdam ostenderet. iuxta dictum beati Augustini. ut uitam ostenderet in qua post hanc uicturi sumus. Ac premis actuum & operum uirtuosorum. Quo non solum ad credenda sed ad peragenda ardua a deo iniuncta homo animaretur. Hanc enim suam deitatem nude & aperte in ueteri testamento ostendit Moysi. non quando eam petiit. Exodi. xxxiii. sed postea. ut habet Numeri. xii. hoc. n. ei munus a deo concessum est ut deum uideret sicuti est. Que contemplatio cunctis filiis in fine promittitur. ut dicit Augustinus. xii. super Gene. ad lram: & in epistola ad Paulinam. Fuit etiam Isaac communicata. Isa. vi. ubi Glo. deum nemo uidit unquam oculo corporis: sed potest eum uidere oculo cordis: sicut uidit eum Isaac. unde beati mundo corde: quoniam ipsi deum uidebunt. In nouo testamento uidit beatus Paulus in raptu. de quo habet. ii. Corin. xi. unde beatus Augustinus in questione penultima ad Orosium sic dicit. ob id raptus fuerat Paulus in tertium celum. i. in intellectuali uisione: ut deum non per corpus non per similitudinem corporis: sed sicut est ipsa ueritas cerneret. Ad hoc perfectio peruenerat Paulus: ut deus sic in uita ista uideret: sicuti sancti post hanc uitam. Ideo dicit. xii. super Gene. ad lram: & in epistola ad Paulinam de uidendo deum. beatus etiam Stephanus uidit. Actuum. vii. ubi Glo. Quidam electorum in hac uita adhuc detenti mundo oculo cordis uidere meruere gloriam. ut hic Stephanus & Paulus raptus ad tertium celum: sed Paulus uidit ut uident beati: quare & Stephanus. de beata uirgine pie etiam est credendum quod uiderit: preterea dum in eius uero Iesu Christus moraretur: quia priuilegia gratiarum aliis concessa non sunt ab ipsa deneganda. prout dicit Ieronimus in sermone de assumptione. Hodie &c. & Bernardus in epistola ad Lugdunum. De beato Benedicto idem asserere uidet beatus Gregorius. ii. Dial. & de quibusdam aliis est pie credendum: ut per raptum ad huiusmodi uisionem peruenerint in presenti constituti. ut dicit Augustinus in epistola ad Paulinam de uidendo deum. Et si dicatur. hoc uidet repugnare illi quod scribitur. Exodi. xxxiii. Non uidebit me homo & uiuet. Respondet Augustinus in epistola ad Paulinam: quod non intelligitur quod non uiuat presenti uita & in corpore mortali: sed accepit uiuere pro actu uite sensitue & imaginatiue qua homo debet mori considerata uisionis excellentia non dei omnipotentia. Contra predicta est id. Io. primo deus nemo uidit unquam: & Apostolus dicit: quod lucem habitat inaccessibile quam nemo hominum uidit nec uidere potest. Respondet beatus Augustinus primo libro de trinitate. ca. v. quod Apostolus pro tanto dixit: quod illi qui uident deum ultra homines sunt. i. ultra hominis pura naturalia constituti: & in epistola ad Paulinam dicit: quod deus nemo uidit unquam uel in hac uita sicuti est: uel in alia uita sicuti

inuisibilia ista que corporali uisione cernuntur. Et potest dici Quod ad oculo corporis nec uidere potest. ut dicit Apostolus. Et hac dicit unquam uisionem ipse deus & saluator noster in presenti constituto uel constitutis communicando: quia non est uisio permanens in aliquo cui communicata est nisi in sua anima: sed transiens: plura & singularia dona ipsum sic uidenti elargitur. Et primum est gratificationis. gratia enim uite communiter non sufficit eleuare & disponere ad tam arduam uisionem. Nec est sibi proprium & essentialiale: quod sic quilibet uideret uel uidere posset deum. quare uel alia gratia requiritur uel potius augmentum: & hoc de comuni lege & non dei omnipotentia presata. Secundum est perfecte purgationis. Deus enim a solis purgatissimis meritis uidetur. ut dicit Augustinus. primo de trinitate. quare homo tali uisione sibi data ab omni scoria & rubigine purgatus peccati: & fit uas purissimum. Tertium est fomitis suppressionis. per tunc. anima non icatur ad malum nec retrahitur a bono: imo oppositum: cum sibi omne bonum demonstrat. Quartum est singularis sanctificationis accipiende sanctificationem per singularem dei in anima habitationem. iuxta illud psalmi. Sanctificauit tabernaculum suum: deus in medio eius &c. Quintum est in gratia confirmationis quod tali uisione stat: quod peccet non est intelligibile. Sextum est certificationis de permanencia in gratia: & forte etiam de pseuerantia finali. Paulus. n. qui habuit huiusmodi uisionem non permanet sed transiit dixit. Rom. viii. Quis nos separet a charitate Christi? Et ridebat discipulo quod nec mors nec uita &c. poterit nos separe a charitate dei que est in Christo Iesu. Septimum est copulationis: tali. n. uisione homo cum deo unus spiritus efficitur: adeo ut ab ipso diuidi. ut dicit Apostolus & separari non possit. Octauum est consolationis. psalmi. Adimplebis me letitia cum uultu tuo: delectationes in dextera tua &c. Nonum est transformationis perfecte. ut dicat cum Apostolo. Gal. ii. uiuus ego iam non ego: uiuit in me uero Christus. Decimum est illuminationis. Audit. n. & uidet cum Apostolo. ii. Corin. xi. Archana uerba que non licet homini loqui. Undecimum est cupiditate dissolutionis. cupit. n. cum Paulo dissolui & esse cum Christo. Duodecimum est glorie consequende subarrationis. Signum enim est glorie post hanc uitam accipiende: cui talis uisio a deo in presenti conceditur: ut per de predictis: quibus dominus dignatus est concedere. Et si dicatur. Nonne lucifer uidit deum? Rndetur quod non uisione hac de qua loquimur sed alia: quod hec est que beatificat & transiit tales & permanenter beatos. Quam non habuit ipse Lucifer nec Angeli ante confirmationem in gratia. Multa alia talibus uidetibus proueniunt. ut dicitur. libro. iiii. conformitate. vii. Sed ad presens deum sufficiat. Hec ergo uisio sicut a nobis naturaliter desideratur: ita a quolibet ut deus eadem a deo: ipse altissimus deus deprecari & dici: cum psalmi. Ostende nobis faciem tuam & salui erimus: facies enim tua plena est gratiarum. Hec est xy. Hac ergo habita uisione homo certificatur de credendis agendis & obtinendis. quare nihil ei incredibile nihil durum & asperum est uisum ut patuit in prefatis & aliis qui uiderunt. Et Verum quod dicta uisio non conceditur omnibus: & animam Christi fuisse beatam ab instanti sue conceptionis credendum erat ab omnibus: ac oculi nostri & sensus solum corporalia apprehendunt & sentiunt: hinc

Lucifer uidit deum
hac uisione

Cur xpus est q̄ cum beatitudine anime xpi. oculo corporali ui-
 dere nō possumus: sicut nec ipsam aiam: p̄ corp⁹ ergo
 suum. i. p̄ corporis dotes eam b̄tām demonstrare dece-
 bat: ut p̄ effectus huiusmodi q̄ ab aia b̄tā & sola p̄-
 cedunt: ad beatitudinē eius anime deuēiremus. Et sic
 faciendo de beatitudine accidētali noticiam hēremus
 ipsius xpi. Declarare ergo eidē placuit sue beatitudi-
 nē anime p̄ dotes corporis: & q̄a dotes beatificantes
 corp⁹ sunt quatuor. u. subtilitas: agilitas: claritas: im-
 passibilitas. Corpus. n. gloriosuz quatuor p̄fata habe-
 bit. Quia. n. nunc est grossum tunc erit subtilissimum:
 omnia sine lesione penetrās. Quia ē pōderosuz & gra-
 ue tunc erit agilimū & perget quocūq; libuerit quasi
 in montē: quia est obscurū tunc erit clarissimū: ut po-
 te sole splēdidiuz: quia uero nūc subiectū est passioni-
 bus. tunc erit impassibile: quia a nullo pati ualebit: Et
 he quatuor dotes siue sint ab aia siue ab alio: astru-
 unt tamē animā b̄tām: Saluator noster per p̄fata ani-
 maz suā esse b̄tām reſerauit: nō simul in uita & si post:
 sed nūc unā nunc aliam declarando. Dote subtilitatis
 usus est: ut dicit Hugo de sancto Victore: quādo uir-
 ginitate p̄seruata & uirginitatis itacta clausura a uir-
 ginis utero clauſo exiuit de b̄tā Maria nascendō. Et si
 sanctus Thōmas dicat: q̄ nō fuit per dotē subtilita-
 tis q̄ fit tunc usus: sed miraculo nouo. Agilitatis dotē
 usus est: quādo supra aquas ambulauit. ut docēt euan-
 gelia. Aqua enim nō est indurata sub eius plantis: sed
 in sua permanēte dispositione saluator super eas am-
 bulauit. Impassibilitatis dotē (sequēdo dcm Vgonez)
 usus est: duz panē transubstātiāuit in corpus. unde cor-
 pus Christi & si mortale esset in se quādo ipsum disci-
 pulis tradidit & passibile: licet corpus xpi esset mor-
 tuuz pro tūc si esset & fuisset in sacramēto: quia omne
 absolutum quod inſuiſſet eidē extra sacramētuz: in-
 esset eidē duz esset sub sacramēto: sed non omne re-
 spectiui: tamē si corpus xpi. i. hostia consecrata per-
 cuteretur in ignē poneretur: & sic de aliis passionibus
 nihil corpus Christi pateretur. ratio quia impassibile
 est sub sacramēto oētētū. Et sic dotē impassibilitatis
 suum corpus adornauit modo iam dicto sub sacramē-
 to locando: ei ut a nihilo possit affici extrinseco cōce-
 dendo. Claritatis uero dotē usus est quando in monte
 Thabor corā tribus Apostolis trāsfiguratus: species
 eius. (ut dicit Lucas) apparuit altera nō in q̄ritate: s; in
 qualitate: quia ut dicit Mat. xvii. facies eius appa-
 ruit ut sol uestimēta eius alba sicut nix. De qua dotē
 & de qua trāsfiguratione loquit̄ prima pars huius ter-
 tie conformitatis istius secūdi libri di. Iesus stola cla-
 rificus. Et quia h̄ indiget debita expositione. ideo pro
 eius declaratione sunt aliqua inquirēda & uidēda. Et
 primū. Quod cū euāgelista. Mat. dicat q̄ xpus transfi-
 guratus est. Quid est trāsfiguratio: & quomodo debet
 intelligi hec trāsfiguratio facta. Et p̄ huius indaga-
 tione sciēdū est: q̄ trāsfiguratio ad uim uocabuli eun-
 do est. in figuraz alterius trāsfitio & mutatio. Sed figu-
 ra in sacro eloquio dicit̄ dupl̄. Aliquando accipitur p̄
 quātitate. sapiē. vii. In uētre matris mee figuratus suz
 caro. Aliquando dicit̄ qualitatez: & sic accipit. Aristo.

ponēs eaz in quarta specie qualitatis: & de hac loquit̄
 tur Apostolus. p̄me. Corin. vii. p̄terit figura hui⁹ mun-
 di: & quandoq; accipit̄ figura pro signo. p̄me. Corin.
 xi. omnia in figurā. i. in signum cōtingebāt illis. Sed de
 hac nihil ad p̄posituz. Saluator ergo quādo transfigu-
 ratus est quātitate nec corporis nec faciei mutauit:
 sed bene qualitatē: quia in aliam figuram. s. beatā mu-
 tatus ē. Sic ergo patet quomodo in figuram aliam sal-
 uator trāsfigurādo se est mutatus. Secundū est quare
 uoluit se transfigurare. Et licet dictū sit in parte: tamē
 hoc uoluit exercere. ut dictū est: ut beatitudinem ani-
 me sue demonstraret: per beatitudinem ad tempus
 corpori collatam que ex anime beatitudine procedit:
 quia non pōt bene intelligi q̄ corpus sit beatū & ani-
 ma nō: & si ecōuerso fuerit in Christo. Et quia in dei-
 tate ipsius anime nostre: in huanitate corpora no-
 stra suam beatitudinē debent habere: Quid esset bea-
 titudo n̄ra sanctis Apostolis tali trāsfiguratione de-
 clarauit. Id ipsum peregit: quia ipse premiserat. ut pa-
 tet. Mat. xvi. Si quis uult uenire post me abneget se
 metipsum &c. & ut dicit Gregorius. Magnum est ab-
 negare qd̄ habet: sed ualde multum est abnegare qd̄
 est: & Ambro. istum passum exponēs euāgelii di. ar-
 duum quippe est crucē tollere: animā periculis mortis
 q; corpus offerre. Negare q̄ sis cum uelis esse qd̄ nō
 sis: & subdit. moralis & bonus magister nequis delpe-
 ratione frāgatur aut tedio: premiū uoluit oñdere: qd̄
 in futuro assit mercedis ostendendū. Insuper quia di-
 xerat. Mat. xvi. Sunt quidam de hic stantibus qui nō
 gustabunt mortem donec uideant filiu hominis in re-
 gno suo: & cum ipse sit ueritas. Ioānis. xv. quod pro-
 miserat opere impleuit. Demonstrauit enim & in sua
 fore uirtute se beatificare & beatitudinem pro libito:
 assumere. Et tertiū uidendum. Cur coram tribus di-
 scipulis & non pluribus se transfigurauit: quia euan-
 gelii dicit: q̄ Iesus assumpsit Petru Iacobum & Ioan-
 nem & nō alios. Respōdet. Primo quia sufficiens est te-
 stimoniū duorum uel triū. Secūdo p̄pter misteriu tri-
 nitatis p̄dicandū per istos tres Apostolos tribus lin-
 guis p̄ncipalioribus: quia Petrus latinis. Rome enim
 obiit. Iacobus Hebreis & Ioānes Grecis. Tertiū ut
 doceret q̄ ardua & secreta pluribus nō sunt reuelan-
 da. Quarto ut hos p̄ aliis autenticos redderet utpote
 qui esse debebāt colūne ecclesie in misterio trinitatis.
 Quinto si omnes assumpsisset. quare & Iudam indi-
 gnum. Si alios & nō ipsum occasione ex dimissiōe ad
 malefaciendū ei prebuisset. ut dicit Dama. Et quartū
 q̄rendū in quo loco scā est huiusmodi trāsfiguratio. &
 respondet euāgelii: q̄ in monte excelso & scorsuz. s.
 in monte Thabor ubi. Primo innuit: q̄ id Christus se-
 cit ut ostēderet q̄ deus se & sua reſerat illis qui a stre-
 pitu sunt remoti mundanoruz. sicut Moisi in monte Si-
 nai. Exo di. xx. & xxxiij. & Helie in monte Oreb. iij.
 Regum. xix. Et discipulis in monte. Mat. v. Secundo
 ut daret intelligi q̄ non in istis inferioribus: sed in su-
 perioribus gloria nostra est querenda & beatitudo.
 Sed a terrenis oportet cōsurgere qui celestia uult in-
 tueri & habere. Et quintum querendum & uidendū:

Cur coram
tribus soluz
se trāsfigu-
rauit.

Vide pul-
chra et no-
tanda de
dñi trāsfi-
guratiōe.

quomodo facta est hec transfiguratio. Respondetur
q̄ Iesus transfiguratus est ante eos. uide coram qui-
bus: quia ante eos sanctos Apostolos. hoc egit ut tes-
tes eēnt: & ut anaret eos ad simile beatitudinē per-
optandā transfiguratus est ante eos. Nota q̄ deus fe-
cit hanc trāsfigurationē. Sed dicit passiue tran-figura-
tus & hoc respectu humanitatis & corporis debz in-
telligi nō respectu anie ac deitatis. Iam.n. erat in ania
& aia fecit uere in corpore. S; q̄ dicit euangeliū fa-
cta est facies eius altera: nō quātitatiue sed qualitati-
ue: q̄a ut sol: quia beata & gloriosa. Resplenduit enīz
facies ei: ut sol: imo plusquā sol. Et q̄ nō habuit exē-
plūz clarioris luminosi: ideo posuit sol. ¶ Sed hic sunt
aliqua dubia. Primū dubiū. ubi fuit ista claritas in sub-
iecto. Rñdet Alexāder de Ales. iiii. parte summe. par-
te p̄ma. q̄one. ccxiii. q̄ subiectiue fuit in corpore. S; in ueste fuit ab exteriori a superinfuso faciei splendor.
¶ Secundū dubiū. An talis claritas fuerit gloriosa.
Respondet q̄ sic: & si ad tēpus assumpta. ut enim dicit
Lucas. caplo. ix. uisus est in gloria magna & testanti-
bus doctoribus Ieronimo Chrysostomo & Remigio
sup hūc locū: In gloria uisus est future postea resurre-
ctionis: in qua post iudiciū apparebit electis. ¶ Ter-
tium dubiū cur dñs uolēs oñdere beatitudinē sui cor-
poris plus Apostolis referauit p̄ dotez claritatis q̄ per
alias dotes: Rñdet q̄ alias dotes uidelz duas oñde-
rat. Primā. s. subtilitate nascēdo. Secundā super aquas
ambulando. Mat. xiiii. Quare restabat per hanc osten-
dere. s. per claritatē. Hoc idē peregit: quia ad claritatē
omnes alie dotes sequunt. Lux enīz sine sui corruptio-
ne corpora penetrat diaphana: & sic est subtilissima: fit
subito & multipliciter in medio & sic agilima. Non itē
citur transiens per insecta & sic impassibilis. ut dicit
Alexander. tertia parte. q̄one. ccxix. quare ostendē-
do de claritate cōsequēter & de aliis ostēdit. Sic ergo
claritas illa fuit ab interiori p̄ducta. s. claritas corpo-
ris & fuit uera: quia aliter fuisset non uisio sed illusio
& fuit gloriosa. ut dñm est. ¶ Quartū dubiū. Quomo-
do potuit stare ista claritas cū colore priori. Responde-
tur q̄ color est quid materiale respectu lucis. quare p̄-
positū. Similiter in quibusdā lapidibus preciosis simul
stant color & splendor. ut docet experientia. Hoc etiā
deus potest facere. ¶ Quintū dubium. quomodo talis
claritas gloriosa potuit stare in corpore mortali? Res-
pondet q̄ cū dotes sint distincte & deus cunctipotēs
potuit p̄ tempore dare unā sine alia. ¶ Sextū dubiū.
Quomodo tāta claritas cū esset centies lucidior sole.
ut dicit Hilarius & Aimo: nō illuminauit totum mun-
dū? Respondet p̄mo q̄ illa claritas uoluntarie est in
corpore dñi expressa: & per consequēs cui uoluit ma-
nifestauit. Secūdo quia ut docet experientia. Lucerna
nō illuminat nisi sit in situ debito locata. Quare nec cla-
ritas illa: quia nō in situ apto posita mundū illumina-
bat. Tercio hoc fuit factū uirtute diuina retrahente
lucis huius radios. Vt enī dicit Augustinus in ep̄la ad
Paulinā. Sicut in nostra potestate est uidere corpora-
lia: sic in potestate spiritaliūz est ut ea uideamus uel
nō. quare p̄positū. ¶ Septimū dubium. Sicut cū ocu-

li nostri in sua claritate fixa acie solē intueri nequeūt:
quomodo oculi Apostolorū tantā lucem uidere potue-
runt? Respondet Alexander. iiii. parte. q̄one. ccxxiii. q̄
solem nō possumus uidere nō ratione splendoris: sed
caloris dissoluētis humidū radicale pupille oculi. Sed
claritas gloriosa nō est uisus diuerberatiua uel dissolu-
tiua: sed magis cōfortatiua fortificatiua & delectati-
ua: & sic ipsam uidere potuerūt. Facies ergo facta est
ut sol uestimēta eius alba ut nix. Et quia nihil albius
est niue nec splendidius sole: exemplū euangelista po-
suit de ipsis. Et sic patet quomodo facta est transfigu-
ratio. ¶ Sed uidendum est quid ad hanc transfigura-
tionē est sequutuz: & sancti euāgeliste. Mat. & Lucas
ponunt plura. Et primū est duorū p̄phetarū ad Chri-
stum aduentatio & accessio. nam & ecce apparuerunt
Moyses & Helias cum eo loquētes. Pro horū declara-
tione sunt aliqua dubia renouāda. ¶ Primum dubiū.
An Moyses uere resurrexerit? Respondet Alexāder in
tertio locis preallegatis q̄ non: sed bene fuit ibi eius
anima nec fuit necesse ibi esse eius corpus: quia uirtu-
te diuina apparuit Apostolis. p̄t etiā dici q̄ sicut an-
geli in corpore assumpto nobis apparent uel similitu-
dine corporali: sic & ipse apparuit: quia corporeis ocu-
lis sp̄m uidere nō possumus. Potest etiā dici dei omni-
potētia pensata q̄ in p̄prio corpore potuit apparere.
¶ Secundū dubium. Qualiter apparuerūt. Respondet
Lucas. caplo. ix. q̄ uisi sunt in maiestate. s. Christi. Nā
sequit q̄ Apostoli uigilātes uiderunt maiestatem eius:
& duos uiros qui loquebant eūz eo: quare ipsi glorio-
si in se nō erant sed sic in gloria apparebāt: & redūda-
ti gloria maiestatis Christi. ¶ Tertiū dubiū. Cur illi
duo. s. Moyses & Helias apparuerūt. Rñdet primo ut
x̄ps oñderet se nō egisse ora legē put dicebant pha-
risei: sed secūdū legem in cuius signū legislator appa-
ret Moyses ac legis emulator Helias. Secūdo ut ostē-
deret se uite & mortis impiū habere: Moysi n de lim-
bo & Heliam de paradiso extrahendo. Tercio ut res-
seraret illuz se esse. quē lex & p̄phete p̄clamauerunt:
& legis & p̄phetarū omnia implese & implere uenit
se. ¶ Quartum dubiū. Cur x̄pus uoluit hos duos sue
trāsfigurationi adesse. Respondet q̄ hoc egit ut de sua
gloria & beatitudine anime: & p̄ tunc corporis testes
haberet autēticos tam de ueteri testamēto q̄ de nouo
Moysen & Heliaz de ueteri: Apostolos tres de nouo:
ut sic euidenter doceret se esse nostrū glorificatorem
testibus utriusq̄ testamēti tam solēnibus. ¶ Quintū
dubium. Quare Enoch nō uenit sicut Helias. Respo-
det Alexander loco p̄allegato q̄ x̄pus in hac transfi-
guratione uoluit gloriā resurrectionis: & opus redem-
ptionis facere exprimere. Et quia solum explicite fuit
tradita & credita post diluuiū. s. Abrahe p̄mo: & sic
deinceps: Et Enoch fuit ante quādo solū implicite cre-
debatur: quare ipse non fuit adductus. similiter Moi-
ses omnia que fuerunt in primo statu per dei sciuit re-
uelationem: quare pro illius temporis teste sufficiens
erat. ¶ Secundum ad hanc transfigurationem subse-
quutum est Moyse & Helie cum Christo allocutio.
Euangelium dicit: q̄ loquebantur cum eo: sed quid?

Inbūa

Mat. nō dicit. S3 Lucas dicit q̄ dicebat excessus eius quē cōpleturus erat in Ierusalē. Quo uerbo ostēditur q̄ ipsi eū dulcissime & humillime exorabant: q̄ passionem & si acerbā & dirā: subire tamē uellet pro generis humani redemptiōe & salute. O cū quanta reuerentia loquebatur cū eo utpote cū Rege & deo suo. ¶ S3 aduerte q̄ in hoc actu xps se ostēdit. Primo uerum deum uiuorū & mortuorū istos sic ad se adducendo. Secūdo ex fine redemptorē omnīū: quia de hoc loquebant. Tercio omnipotentē. Moysen de īferni limbo deducendo. Quarto beatificatorem: quia uiderunt eum beatū & in maiestate sua. Ad quā uisionē sequutum est ipsorū duorū quasi glorificatio: quia fuerunt gloria Christi & maiestate plenī. iō dicit Lucas q̄ uisi sunt in maiestate. i. gloria xpi: sicut enim superinfusio lucis fit homo lucidus saltē exterior: sic in proposito. Ad qd̄ subsequūtū est magnū gaudium ipsorū. Primo quia uiderūt eū quē tāto tēpore uidere optauerant. Secūdo uiderūt eum in decore. Tercio quia ipsi ex gloria xpi recreati sunt aequaliter. Abraā uidendo diem eius gauisus est: quāto magis isti. Tertiū subsequūtū ad istā transfigurationē est Petri ad xpm singularis proloquutio & respōsio ut dicit euangeliū. S3 hic sunt aliqua dubia. ¶ Primū dubium. Quomō Petrus & Apostoli cognouerūt Moysen esse & Heliam: quos nūquā p̄us uiderāt. Respōdet q̄ hoc cognouerunt in luce illa ineffabili claritatis Christi: uisi. n. sunt in gloria & maiestate Christi. Quo sequit̄ q̄ in glorie lumine obrecta p̄us reuelant̄. Sequit̄ etiam q̄ non solū gloria homo illuminat: sed etiā recreat. Petrus clamat uisā gloria di. Domine bonū est nos hic esse. Et si in uia multo fortius in p̄ia ubi est eterna beatificatio. ¶ Secūdū dubiū. Quare Petrus nō dixit sibi & sociis construere tabernaculū sed solū Iesu. Moysi & Helie. Respondet q̄ Petrus. ut dicit Luc. Dormierat: & euigilās a somno stupefactus dixit hec nesciēs qd̄ diceret. Secundo pōt dici q̄ br̄s Petrus construendo xpo tabernaculū sibi construebat & sociis. Tercio pōt dici q̄ sibi & sociis nō dicebat tabernaculū construī: quia se & eos nō putabat tantī meriti: sicut illos esse quos in maiestate uidebat. ¶ Tertiū dubiū. An Petrus iuste peteret. Respōdet q̄ nō: q̄ nesciebat (ut dicit euangeliū) qd̄ diceret. Itē xpo & sanctis nō sunt faciēda tria tabernacula sed unū: quia una fides & una ecclesia: cuius ipse xpus est caput. Similiter beatitudo non debet appeti p̄ presenti sed p̄ futuro. Et ideo q̄ nesciebat quid diceret xps sue questionī nihil respōdit. ¶ Quartū dubiū. quare nō fuit in hoc a xpo illuminatus ut sciret qd̄ loqueret̄. Respōdet q̄ lux illa diuina irradiabat ubi uult quos uult & quātum. Sic dedit eis noticiā de Moysi & Helia & nō de aliis. Homo insuper naturalr alienat dū supra se eleuat: & ideo in uno a dño fuit adiutus. s. ut uideret gloriam dei: in alio sue nature dimissus. s. inquirēdo. Apparet etiā q̄ deus nō que scit beatis reuelat. ¶ Quintū dubium. Si qd̄ Petrus petiit nūquid corporalr uel spūalr erat intelligendum. Rñdet ut credo spūaliter. S3 ne fuit impletum? Rñdet q̄ partim nō: quia fides trinitatis nō facit tria

tabernacula sed unū: q̄ tres personas in una essentia confitei. Itē xps sanctis nō equat nec ecōuerso: quare tabernaculū facit ipsi soli & nō aliis: q̄ una est ecclesia. Partim uero est completū: quia tria tabernacula. i. tres status sunt in ecclesia. Prim⁹ clericorū signatus p̄ xpm. Secūdus coniugatorū significatus p̄ Moysen. Tercius religiosorum & uirginū significatus per Heliam. ¶ Quartū subsequūtū ad trāsfigurationē est Apostolorum obūbratio. dicit euangeliū q̄ nubes lucida obūbrauit eos. S3 que fuit & qd̄ hec nubes? Rñdet Beda q̄ spūs sanct⁹ sicut & colūba: & sic in baptismo xpi fuit tota trinitas: sic hic. pater in uoce. spūs sc̄tus in nube: & fili⁹ in p̄sona p̄pria trāsfiguratus: s3 qd̄ egit hec nubes? Rñdet euangeliū q̄ obūbrauit eos. i. circūfulsit. ab effectu dicūtur obumbrati: uestiuit eos & opuit ut ostēderet eis ḡfāz diuinā īfusalā: ut q̄ eis fiebat pot⁹ ḡfē diuine tribueret: q̄ ipsorū meritis: uel pōt dici obūbrauit. i. refrigerauit. naz refrigerium magnū p̄stuit eis ut qd̄ Petrus dixit bonū est nos hic eē: talī sit exptus obumbratione. Vel alr pōt dici q̄ obumbrauit eos ut daret itelligi q̄ sancti Apostoli q̄bus dñs loquebatur erant ut nubes leuis p̄ separationē a terrenis: opaca p̄ sequestrationē ab omni sensuali delectatione: clara q̄ totus hō in intimis erat recollectus: que tria regūtur in eo cui loquit̄ dñs: sicut fuit in Moysi cui in nube loquutus est dñs in mōte. Exo. xx. ¶ Quintū cōsecutū ad trāsfigurationē est p̄na īformatio. sic obumbratis uox īsonuit. hic est fili⁹ meus &c. S3 qd̄ p̄ loquit̄ obūbratus. Certe hic est fili⁹ meus dilectus in quo bñ mīhi complacui ipm audite. ubi ondit. Primo xpi nobilis cōditiō: q̄a hic est fili⁹ meus. Secūdo summa perfectio: q̄a in eo bñ mihi complacui. Tercio uera īstructio: q̄a ipm audite: & sic p3 q̄ xps est uerus deus: q̄a fili⁹ meus. s. dei p̄ris. Ḡfa plenus & uirtutibus: quia in eo mihi cōplacui. Veridicus in uerbo & doctrina: q̄a ip3 audite. S3 cur nō dixit ipm sc̄stamini & eius opa: sed solū ipm audite. Rñdet q̄ Apostoli iam ipm sequebātur. Xps prius egit & postea docuit: & quia doctrina nō discrepabat a uita. Inducēdo ergo Ap̄los ad audiētiā doctrine: fecit cōter & uite imitationē. S3 sciendū est q̄ Apostoli p̄mo obūbrant. sc̄do īformant. tertio p̄sternunt: q̄a deus. Primo ḡfam infundit que mentē refrigerat: humectat deuotiōe & cor mollificat: que tria itelligunt̄ in nube. Secūdo aperit intellectū ut homo percipiat xpi doctrinā conditionem & uitam. Tercio p̄sternit: q̄a ondit q̄ homo de seipso nihil debet presumere quātūcūq̄ uisitet a deo donis: quia nihil est: sed de deo. ¶ Sextū ad transfigurationem subsequūtum est Apostolorū p̄stratio: quia ceciderunt nō retro ut reprobi: sed in facies suas sicut a deo electi. S3 quare ceciderunt? Certe quia humana fragilitas celsitudinem non sustinet diuine allocutionis. Daniel non sustinuit allocutionē angelicā: s3 cecidit & elāgit: q̄to magis diuinā sic & Apostoli ceciderūt. ¶ Septimū subsequūtū est ipsorū discipulorum a Christo contactus & confortatio. Eos tetigit dicens nolite timere tetigit ut se dei uirtutem ostenderet. Et confortauit eos dicens. Surgite & nolite timere nihil est formidandū uel t̄

mendum presentialiter Christo assistere. Ex predictis p3 qd isti tres benedicti Apostoli multa in hac transfiguratione a Christo habuerunt. Primo fuerunt a xpo aduocati spāliter: qd eos assumpsit. Secundo acceptati qd duxit eos. Tercio subleuati: qd in montem excelsum &c. Quarto gloria xpi cōtemplati: qd transfiguratus est ante eos. Quinto aduocati & p testibus deputati: qd ante eos. Sexto illuminati: qd facies xpi eis resplenduit ut sol. Septimo iocundati: qd facie xpi in iubilatio. in gloria uiderūt. Octauo de gloria corporis qd eis erit certificati: qd facie xpi ut solem uiderūt & uestimenta alba &c. Nono consolati. Clamat Petrus bonū est h nos eē. Decimo refrigerati ab ardore cuiusq3 noxiū: qd nube obūbrati. Vndecimo a pfe e celo iformati dū eū audiūt. di. Hic ē &c. ipsū audite. Duo decimo cōtra omnia aduersa roborati: qd tacti sunt a xpo sua manu. Sic ergo qd boni hac sacra transfiguratione sanctis prouenerit Apostolis Moyse & Helie ex iam dictis p3. ¶ Octauū subsequūtū ad trāsfigurationē est Moyse & Helie abcessio. euāgeliū dicit qd Apostoli oculos leuāres neminē uideūt nisi solū iesū: quo seq3 pdictos abiisse. S3 quo abierūt? Rndet qd unusq3q3 ad locū suū prexit. Moyses ad limbū patrum. Et Helias ad paradysum deliciarū: & pie credendū est qd Moyses patribus & Helias Enoch narrauerit que gesta sunt. Ac gaudio credendū est sanctos pfatos ptes persufos: agnoscetes xpi in breui futurā passionē: & consequēter eorū ab inferis liberationem. Et nota magna miracula facta eē in hac trāsfigurationē. Primū de facie xpi qualitatua immutatione & uestimētorū. Secundū de Moyse & Helie apparitōe. Tertiū de nubis diffusionē. Quartū de patris loquutione. Quintū de glorie subtractione. Sextū de predictorū abcessu. s. Moyse & Helie & subtractione. S3 pre aliis miraculis est multiplex & uera iformatio de dñi nostri Iesu xpi conditōe: Apostolis trib3 facta. Sci. n. Apostoli ex serie gestorū in hac trāsfigurationē uiderūt & agnouerūt ipm dñm Iesum esse Primo summe beniuolētie qd ab eo acceptati sunt ad sui uisionē. dicit euāgeliū qd Iesus assumpsit Petrū Iacobū & Ioānez. Secundo magne sapiētie qd eos in montē seorsum duxit. hoc egit ut dicit Remigi3 ut doceret: qd necesse est oībus qd deū cōtemplari desiderāt: ut nō in ifimis uoluptatib3 iaceāt: s3 amore supernorū semp ad celestia erigant. remotis. n. a terrenis de3 sua referat. ut p3 de Moyse. Exo. xx. de Helia. iii. R. xix. Et de discipulis. Mat. v. Tercio exemplū oīs pfectionis & scimonie. Origenes hūc passum trāsfigurationis exponēs dicit moralr. Cum aliq3 trāscederit sex dies: uidet Iesum transformātū ante oculos cordis sui. Diuerfas. n. formas h3 uerbū dei apparēns unicuiq3 secundū qd expedire uidenti cognouerit. hec Origenes. S3 cū xps sit forma omnis pfectionis. Ex decretali. De uerborū significatione. Exiit qui semināt: & Mat. xix. Si uis perfectus esse. Sequitur. Veni sequere me: & Exo. xxv. dñ. fac secundū exemplar qd tibi in monte monstratū est. hac de causa xpus in montē ascendit: & ibi transfiguratus est. Quarto multe sufficientie. Cū. n. xps omnia sit ut dicit Ambrosi3.

Quare ad eum prout quilibet indiget accedenti cōfert. Si. n. pauper es diues est. si ifirmus medicus est: & sic de aliis. ut hoc inuat omnia prebere qbus idigemus: cuilibet in forma sua secundū Origenē est transfiguratus & transfigurāt. Quinto plene bñm: & si a portione inferiori & a corpore subtraxerit aliquādo. In hac trāsfigurationē se beatū ostēdit in utroq3 homine. iō transfiguratus est. Sexto nostrū beatificatorē. Ad qd ostendendum (ut dicit Ieronimus & doctores) transfiguratus est. Septimo ueracissimū: promissa obseruando. dixerat. n. Mat. xvi. Sunt qdam q nō gustabunt mortez: donec uideant filium hoīs in regno suo: & sic effecisse ostēdit: qd transfiguratus est. Octauo remuneratorem sufficientissimū suorū imitatorū in presenti & in futuro. hac de causa transfiguratus est. Vnde si eius discipuli esse in presenti uoluerimus in futuro pmiū reportabimus. Nono in cōuictu gratiosissimū. si. n. cum ipso stare & cōuersari delectabimur: nobis gloriā suā pandet. coram similibus trāsfiguratus est dicit euāgeliū. Decimo aduersa patiētibus iustissimū ostēdit satisfactorem. tribuit. n. eis mēsuram bonam & confertā: qd trāsfiguratus est ante eos. Vndecimo ad bonū excitatorem. ostēdendo premiū incitat ad laborem & bonū. Quod & fecit: qd transfiguratus est. Duodecimo mirandorū operū effectorem. hoc p3: qd transfiguratus est: & cu3 aliis p3 hoc que ipse exercere dignatus est. Tercio decimo prudentissimū: quia ante eos uelut testes transfiguratus est nec cuilibet ut prudēs pādit sua sed paucis. Quarto decimo deū & hominē. deum tam miraculo trāsfigurationis qd paterna insonatione: hominem quia trāsfiguratio ipsa nō fiebat in deitate sed in assumpta carnis proprietate & ueritate: quia transfiguratus est. Quinto decimo luciforme & clare refulgētie: quia centies sole splēdidior. (ut dicit Hyllarius & Aymo) facies facta est: quia inqt euāgeliū resplenduit facies eius ut sol. Sexto decimo in ipsius deitatis & beatificē humanitatis uisioe: & si pncipaliter & cōpletuē in deitate nostrā esse beatitudinē ordinatā: in cuius signū facies eius pncipalr resplenduit ut sol. Decimo septimo nostre mētis quietatorē: quia si uisio humanitatis ad tēpus beato Petro cōcessa cogit eum exclamare: bonū est nos hīc esse: a fortiori uisio ipsius deitatis que nō accidētalī sed essentiali beatifica uisio declaratur. Decimo octauo mire efficacie cu3 sole splēdidior centuplo eius fuerit beata facies: egit sua uirtute ut nō a toto mūdo tantū lumē: sed a solis trib3 discipulis Moysē uideret & Helia. Decimo nono summe potentie. Secundū. n. Ambrosiū Omelia ultima super Ioānez. Ad horā Moyses a Xpo fuit resuscitatus: & idē dicit Ieronim3: & si doctores Alexāder & Thomas dicāt qd i corpore alio ad tps assumpto apparuit: diuine tamē potentie qd factum est attribuitur. Vigesimo rerum imperatore3: quia deum se ostendit istos: uidelicet Moysen & Heliam ad se adducendo. Vigesimo primo nostrum consolatorem optauerat Moyses & Helias Iesum uidere: uiderūt & consolati: ut Abrahā extiterunt. Vigesimo secundo affabilē in locutione. euāgeliū dicit. qd ipsi loquebant cū eo: & ipse cu3 eis. Vig

gesimotertio sup oia desiderabile pz: q beatificat alios sua bñtitudine. aia. n. Moyſi repleta quodammodo fuit xp̄i gloria: q in ei⁹ maiestate modo ſupra declarato fuit uifa: ac ſecū ſtates ad libitū ualet bñficare: quod ſūme a cūctis optat. Vigefimoquarto digne reuerētie & uenerationis, loq̄bant. n. cū Ieſu Moyſes & Helias ac ſibi reuerētiā ut deo ipſorū exhibebāt. Vigefimoquinto ſuauiſſimæ & dulciſſimæ deguſtationis. Clamat Petrus. Bonū eſt nos hic eē. Remigi⁹ uifa Petr⁹ dñi maiestate adeo delectat⁹ eſt: ut cūcta tēporalia obliuiōni traderet: & ibi in ppetuū uellet manere. Si autē Petrus tūc ſic accēſus eſt quāta erit ſuauiſſima & dulcedo uidere regē in decore ſuo: ſic angelorū choris intereſſe & ſcōz⁹. Vigefimoſexto mētis gratificatorē. In cui⁹ ſignum nubes lucidat. i. g̃ra obūbrat. Vigefimoſeptimo n̄m illuminatorē. hoc preſtat lumen quo apoſtoli cōgnouerūt Moyſen & Helīā: quos aū nō uiderāt. Vigefimooctauo regē poſt laborē: quod oñdī nubes obūbratione & recreatōe. Vigefimonono extinctorē cui⁹ libet noxiū & incētiui. Nubes obūbrat lucida & roriſda ipſos apoſt. Trigeſimo oīum creatorē. P̄ de cclis clamat apoſtoliſ audiētib⁹ eū ſuū eē filiū: & oñr deūz oīūz factorē. Trigeſimop̄mo n̄m mediatorē: q fili⁹ eſt dilect⁹. Trigeſimofecūdo ſufficiētē redemptorē & ſatisfactorē. P̄ dicit q in eo ipſe cōplacuit. Trigeſimotertio ueracē doctōrē & iſformatorē. P̄ apoſtoliſ i perat eū audiēdū. Trigeſimoquarto diuīnalis aōititē declaratorē. Ipſe p̄ clamat hac in trāſfiguratiōe: ſpūs ſanct⁹ in nube obūbrat: & fili⁹ ſe trāſfigurās dictōrū accipit atteſtationē & hz. Trigeſimoquinto iuſſimū cuiqz ſuū retribuēdo. Moyſen ad limbū dirigit: & Helīā ad paradīſūz. & ſic loca p̄a p̄triqz aſſignat. Trigeſimoſexto eſſentialiſſimūz & pmanētiſſimū. In cuius ſignū cadētes ap̄los ſubleuat di. Surgite. Trigeſimoſeptimo piūſſimū cōpaſſus apoſtoliſ ad ipſos pgit t̄a git & erigit pri⁹ p̄ſtratos. Trigeſimooctauo diſcretiſſimū pz: q ſuā gloriā oñdī & retrahit put ſua indicat diſcretio. Trigeſimonono liberaliſſimū. Nā ſua dona largit̄ q̄tū ex ſe cūctis generib⁹. Petro. i. p̄latiſ & cleriſ. Moyſi. i. cōiugatiſ. Iacobo. i. penitētib⁹. Ioāni. i. cōtinentib⁹ & uirginib⁹. Helie. i. cōtemplatiuiſ. & ſic cūctis eſt parat⁹ ſignificatiſ p dictos. v. dona ſue gr̄e & glorie cōdonare. Quadrageſimo puidetiſſimū: q q̄ uiderāt nō referāda p tūc ap̄liſ demādat. Et hoc p̄mo ſe cūdū Hierony. Ne rē incredibilē p̄p̄lo rudi diuulgarēt & groſſo. ſc̄d̄z Hylariū: q ſancti apoſtoli nondū ſp̄m ſc̄m receperāt. & ſic nō erāt teſtes ſufficiētes. Pōt ēt dīci q ſi ipſi diuulgaſſent aliū apoſtoli q nōdū erāt in gr̄a ſp̄u ſc̄o cōſirmati: ſe agnoſcētes nō admiſſos ad hāc uiſionē fuiſſent turbati & ſc̄d̄alizati. Sic ergo prefatiſ appet q̄lē ſe oñderit xp̄s in ſua trāſfiguratiōe cūctis ſi delib⁹ in pſona triū ap̄lorū Moyſi & Helie. & oñr ex dictiſ pz expō hui⁹ p̄me partiſ. u. Ieſus ſtola clarificus. Verū q oīſ xp̄i actio n̄ra eſt iſtructio. In hac trāſfiguratiōe ſunt multa peracta ad n̄fam eruditiōē: ex quib⁹ plura nobiſ documēta ſaluberrima dan̄. Primū documētū dat in h̄ q poſt. viii. dieſ h̄ trāſfiguratio eſt ſc̄a icluſiue. Quo ſp̄ualit̄ itelligit q trāſfiguratio aīe in

deū i p̄nti nō ſit niſi p. viii. dieſ. i. deſertionē. v. ſenſuū memoriē: intellect⁹ & uolūtatiſ: uirtutib⁹ ſerā in deū Niſi. n. a p̄dictiſ. v. alienat⁹ & memoria: intellectu: & uolūtate: in deū ſerā: nō pōt in deū trāſfigurari. trāſfiguratio inſup n̄ra p̄fecta & cōpleta fiet poſt. viii. dieſ poſt ſeptimā etatē reſurgētū in gr̄a: q̄ erit b̄orū in patria regnātū: qñ deū uidebūz & filiſ ei erim⁹. i. Io. 3. Secūdū documētū dat in hoc: q̄ dicit Luc. ca. ix. q̄ aſſumpſit Petrū Iacobū & Ioānē: & aſcēdit in mōtem ut oraret. q̄ qñ uolum⁹ orare loca remota ſunt regreda. Xp̄s uolēs orare aſcēdit in mōtē hūc Thabor: q̄ teſte Matth. ca. xvi. Erat excelsus & ſcorſum. Et xp̄s dicit Mat. v. Tu autē cū oraueriſ intra cubiculū tuū &c. Tertiū documētū dat in eo q̄ dicit. Et dū oraret ſc̄a eſt facieſ uult⁹ ei⁹ altera. q̄ pre oībus oſoni inſtādūz eſt p̄pter multa: de quib⁹ dicit cōſormitate. xi. hui⁹. ii. libri. Sed ad p̄nſ ſuccincte t̄gēdo ea: ut pz ex hiſ q̄ i euāgelio ponunt. Primo hō mēte eleuat in deū & trāſfigurāt. Paulus rapit̄ ad tertiū celū. Act. ix. Ieſus dum orat ſit ei⁹ facieſ altera. Secūdo mēs expurgat̄ & mūdat. Moyſes orat p̄ p̄p̄lo: & p̄m relaxat. Exo. xxxix. Pro plagis egyptiorū. Exo. xiiii. Et p̄ lepra marie: & remouet. Nūeri. xii. Ac publicā orati p̄tā donant. Lu. xviii. Et tūc in oſone appet Moyſes: q̄ aſſumptus de aq̄s interpretat̄: q̄ hō a p̄tō mūdat. Tertiū hō cōſolat. z. Machab. i. Orauim⁹ & exauditi ſumus &c. Et Heſter. ca. xiiii. Afflicta orauit & orare ſecit & a tribulatione liberata eſt. & ſic appet Helias: q̄ de⁹ & dñs in terptat. q̄ ipſe de⁹ remouēdo afflictionē dat cōſolōnē z. Cor. i. Quarto recreat̄. Orantib⁹ apoſtoliſ ſpūs ſc̄iſ uenit ſup eos. Act. z. Qñ ſpūs paraclit⁹. i. cōſolatori⁹. dicit Io. xvi. Quare Petr⁹ clamat. Dñe: bonū eſt nos h̄ eē. Quinto illuſtrat̄. Danieli orati uifa p̄adunt occulta. Dan. z. Et Petro orati. Act. xi. Reuelata ſunt multa. Et hoc oñdī q̄ facieſ Ieſu appet ut ſol. Sexto decorat̄. Iudith ſurgēs ab oſone & ſe iduēs &c. pulcherriſma appuit. Iudith. ix. Sic & aīa. uñ euāgelīū. Veſtimēta ei⁹ efficiunt̄ alba ut nix. Septimo refrigerat̄. Helia orate nubes ſurgēs de mari dādo pluuiā: terrā irrigauit. iiii. R. e. xviii. Moyſe orate ſerpētes igniti abſorpti ſunt. Numeri. zi. Euāgelīū dicit q̄ nubes obūbrat. Octauo certificat̄ de futuris. pz in Dan. cui orati reuelata eſt relaxatio populi ſui. Dan. ix. Et Eliſeo datus eſt ſpūs &c. iiii. R. iiii. In hui⁹ ſignū dicit euāgelīū q̄ uocē audiūt. Nono humiliat̄ cognoscēdo ſuā infirmitatē & dñi maiestatē Danieli cecidit in terrā. Et Dauid. ii. R. vii. Ideo dicit euāgelīū q̄ ceciderūt in facieſ ſuas &c. Decimo diuino timore uallaſt. Manafſes poſt oſonem agit p̄nīaz. z. Paral. 3. Euāgelīū dicit q̄ timēt &c. Vñ decimo iſpirationib⁹ diuinis t̄gēt Paulus. Act. xxiiii. Orāſ ſit in ſuporē mētis: & audit archana &c. Euāgelīū dicit q̄ xp̄s t̄git &c. Duodecimo cōtra diabolū ſecurat̄. Moyſe orate Amalech debellat̄. Sic & Samuel. i. R. vii. Philīſti. Et ſic Ionatas. i. R. xx. Poſt oſonē uirili p̄ſternit hoſteſ. Euāgelīū dicit q̄ xp̄s talib⁹ dīc. Nolite timere. Sz ut oſo deo ſit accepta: tres comiteſ debet h̄re. Primo cognitionē p̄pe miſerie. & hoc eſt Comiteſ Petr⁹. Secūdo uite p̄ntiſ & oīūz illecebranū abdicaō ſonē.

tionē in Iacobo. Tercio sūmā dei dilectiōez: & tūc est
Ioānes. S3 debet fieri.viii.die: q̄ oīo adiuuat ieiunio
& elemosina. Tobie.xii. Reuocatōe mētis a terrenis.
opatōe uirtuosa. diuinorū scōz meditātōe. grāz exhi
bitiōe p̄ bñficiis pceptis. cōsciētie mūdificatiōe fa
cta p̄ cōfessionē cū lachrimis. incēdio & dei amore ut
exercitet se & serueat. & p̄fatis habitis obtinet iāz di
cta oīo. ¶ Quartū documētū dat dū dicit euāgeliū q̄
Iesus assumpsit Petrū Iacobū & Ioāne: quod de nris
meritis nō est p̄sumēdū: s3 de diuina grā. X̄ps est qui
nos assumit ad opa bona: nō nris meritis: s3 sua & so
la misericordia ac grā. Ideo dicit q̄ Iesus in hui⁹ signū
assumpsit ap̄los. ¶ Quintū documētū dat euz dicit q̄
assumpsit Pe. Ia. & Io. q̄ tria ḡna hoīuz pre aliis dili
git de⁹. s. obediētes in Petro. Castos in Ioāne. & pau
pes spū in Iacobo: q̄ sup̄lātor interpretat̄ &c. & cōr
oppositos ad p̄fatos odit. Inobediētes p3 in Saul. Im
pudicos p3 de necatis in diluuiō & sodomitis: ac diui
tes auaros quos despexit: ut cantat Maria. Et diuites
dimisit inanes. ¶ Sextū documētū dat cū dicit q̄ Ies⁹
assumpsit & in mōtē duxit: q̄ qñ sentis mētē tuā a ter
renis educi inspirationib⁹ & exhortationib⁹: & sic de
aliis ad bonū puocari: tūc scito Iesū eē q̄ te in mōtēz
ducit. ¶ Septimū documētū cū dicit euāgeliū q̄ duxit
in mōtē. Nā mōs in quo bñplacitū est deo inhabitare
ē x̄ps: q̄ i eo habitat oīs diuinitatis plenitudo. Coll. i.
Et est p̄parat⁹ in uertice mōtiū &c. Isa. z. Ad hūc mō
tē ascēdit & pueniūt tria ḡna hoīuz. Primo rite opan
tes in platiōe in Petro. Secūdo uite actiue deseruiētes
in Iacobo. Tercio uite cōtemplatiue insistentēs in Ioāne.
Sed nota q̄ x̄ps est mōs excelsus: q̄ sup̄ oēs deos: sed
seorsuz: q̄ ab oī p̄tō separāt⁹. Ad istū mōtē. s. ascēsus
eius p̄ imitationē nullus pōt puenire: nisi ipse nos as
sumat: q̄ prauitas nra tanta est: q̄ sic bonū agere a no
bis nō possum⁹: sic nec x̄pm seq̄: nisi ipse nos assumat
uel p̄ celestis traxerit est. Tria tñ ḡna pre aliis eū se
quunt. u3. sancti plati i Petro. Viri religiosi in Iacobo.
& m̄rimonio rite utētes in Io. q̄ scdm Hierony. uxore
habuit. ¶ Octauū documētū dat in eo qd̄ dicit in euā
gelio q̄ trāsfurāt⁹ est añ eos. Iesus. n. multiformis ē:
ut dicit Origenes: q̄re & diuersis se trāsfurāt diuersi
mode. malis appet irat⁹: q̄ eos dānat. p̄tōrib⁹ pi⁹: q̄
eos ouertit & indulget. iustis grātiōsus: q̄ suā grāz cō
p̄iose iūndit. sanctis humilis & benign⁹: q̄ cōdescēdit
eorū p̄cib⁹. cōtemplatiuis tot⁹ desiderabilis & gloriosus.
iūstis uirt⁹: dū eos sanat. ignorātib⁹ uera sapiētia: q̄
eos iūruit. afflictis cōsolatio & letitia. angelis & bea
tis rex glorie: q̄ eos glorificat. & sic de aliis statib⁹ ho
minū & cōditionib⁹: q̄b⁹ appet in figura put cuilz ui
derit expedire. Verū q̄ scdm euāgeliū x̄pm dicit trāsfū
gurātū añ .v. hoī. s. u3. Petrū. Iaco. & Ioāne. Moysen
& Heliā. p̄ hos. v. hoīes. v. stat⁹ hoīuz intelligēdo per
Petrū statū p̄mū. s. a p̄tō recedētū: q̄ agnoscēs interp̄
tat. p̄ Iacobū statū penitētū: q̄ sup̄lātor interpretat̄. p̄
Ioāne statū tertū. s. in bono x̄ficiētū: q̄ interpretat̄ in
quo est grā. p̄ Moysen statū actiuorū: & misericordie
opib⁹ intēdētū. p̄ Heliā: q̄ de⁹ interpretat̄: statū cōempla
tiuorū: intelligēdo ut dictū est: Videndū est quō Iesus

sicut sunt in cōditione distincti status p̄dicti: sic diuer
simode se eis trāsfurāt. Et p̄mo uidēdū est quō se Pe
tro: p̄ quē a p̄tō exeūtes intelligunt: trāsfurāt: ubi
sciēdū q̄ cū Petr⁹ agnoscēs interpretat̄: de p̄tō recedē
tes p̄ ipsuz merito intelligunt. Qui cōsiderātes p̄tm q̄
sit dei offensiū: q̄ uillē reddat hoīez: q̄b⁹ bonis eū pri
uet: q̄a p̄sentib⁹ & futuris. & sic de aliis peccati malis
cōditionib⁹: debet se a p̄tō excutere & a mortuis exur
gere: & dicere dño cū ps. Ecce iniquitatē meā cognosco
&c. tibi soli peccaui &c. Sed aduerte q̄ si de p̄tō uult
debite exire d3 p̄ .vii. dies trāfire ut die octaua se dñs
eidē trāsfurēt. Isti. vii. dies sunt. u3. prim⁹ peccati cō
gnitio ut cogiter qd̄ est p̄tm & q̄ uile. Secūdu⁹ dies
est pudor de p̄tō: & p̄cedit ex primo: q̄a cognoscēdo
peccati uilitatē tūc pudet hoīez de ipsius cōmissione.
Tert⁹ est horror & peccati abominatio: & p̄cedit ex
secūdo. Quart⁹ dies est dolor: q̄a dolet seipsuz cōmissi
se. Quint⁹ dies est stat⁹ peccati detestatio: & p̄cedit
ex p̄fatis. Sext⁹ dies est p̄positū cōfessio. Septim⁹ di
es est cōfessio. Quib⁹ p̄missis dñs Iesus tali se trāsfu
rat. i. appet alr q̄ p̄mo: nec inuēto: q̄a cū p̄ p̄tm ob
tenebrēt aīa: & p̄ cōfessionē dilucidet: hinc est q̄ ali si
bi de⁹ appet post cōfessionē q̄ añ. Ante. n. tot⁹ formis
dabilis & iudex appebat: s3 post trāsfurāt se: & ap
paret tot⁹ placabilis & benign⁹ ac misericors: qui nō
uult mortē p̄tōris: s3 ut cōuertat̄ & uiuat. S3 qd̄ agit
x̄ps tali significato p̄ Petrū ueluti Petro: Primo. n. tal
iūspirat ut a p̄tō exeat: q̄a ex se hoc nesciret: & tūc eū
assumit. Secūdo q̄a ex se: dato q̄ iūspirationē p̄penderet:
nō posset exire: eū extrahit: & sic ducit. Tercio in mō
tem ducit p̄ x̄pm: q̄a de ualle miserie p̄tōz ad mōtē
uere cognitionis p̄tōz ducit. Quarto seorsum ducit:
q̄a ipsuz a peccatis p̄ cōfessionē separāt. & sic p̄fatis
p̄missis: bon⁹ Iesus: ut dictū est: se trāsfurāt: miseri
cordē & benignū se cōndēdo peccatori. Quo uiso: pec
cator clamat cū ps. Nisi q̄a dñs adiuuit me: paulomi
nus in inferno habitasset aīa mea. Et illud ps. di. Tu
es de⁹ q̄ facis mirabilia. Qua trāsfuratiōe x̄ps tal
apparet facie ut sol: aīaz totā illuminando. iuxta illud
Eph. iiii. Eratis. n. aliqn̄ tenebre: nunc aut lux in dño.
Et illud Gen. xix. Ortus est sol sup̄ terrā &c. Vestimē
ta x̄pi alba: q̄a ipse x̄ps agnus sine macula: & aīaz ue
stimēto albo iduit. i. sine macula eā facit. Et sic uerifi
cat illud canticorū. iiii. Tota pulchra es amica mea: &
macula nō est in te: & uestimēta eius sicut nix sunt: ut
angeli. Matth. ultimo. Apparet talis: q̄ cū x̄po sit Mo
yses q̄ assumpt⁹ de aquis interpretat̄: q̄a tūc cognoscit q̄
dei munere & grā nō suis uirtib⁹ x̄ps eū de aq̄s p̄tō
rū assumpsit. & tūc hō cognoscit & uidet cū x̄po He
liā: q̄ de⁹ interpretat̄: q̄a eū agnoscit deū uerū di. cū ps.
Deus me⁹ es tu gloria mea & exaltās caput meū. Ac
multa in tali aīa cōsequēter cōfundunt p̄ euāgeliū. Ipsa. n.
aīa tali trāsfuratiōe cū p̄fatis. Prio diuināz degulnat
dulcedinē: q̄ añ marath aquas. i. amarissimas. s. p̄tōz
degulnat. Et clamat di. Dñe: bonū est nos hī eē. Sec
cūdo p̄parat se diuina grā ut deo placeat: & quō: faciē
do q̄tū in se est tria tabernacula. Primū est sue fiducie
in deū p̄fectio: & sit soli x̄po: & ipsi soli debet fieri. Se

Nota

Pulchra

Origenes

eundem est pprie miserie & insufficiētie deo continue manifestatio & detectio. & sic fit Moyfi. i. sui cōsideratione. Tertiū est diuine clemētie appetit⁹ affectio & iploratio : & fit Helie. i. diuine bonitati. Tertiū nube obūbrat. i. diuina grā uallat. Ex quo. n. deus uidet qd hō de se diffidit : & solū in se ponit & habz fiduciā : tūc scapulis suis. i. grā aīaz obūbrat. Naz dñs nube leuī. i. grā ingredit⁹ egyptū. Isa. xix. idest aīaz ut eā adiuuet. Quarto uox d̄ celo clamat : qd uox dei tūc est in aīa. Et q̄ est uox ista nisi manifestatio bonitatis dei : & qd tūc tali uoce dicit⁹ nisi hic est fili⁹ me⁹ & c. Tūc. n. tali d̄ a deo illud ps. ii. Fili⁹ me⁹ es tu p grā : ego hodie genui te. Ratio. qd in charitate ppetua dilexi te : ideo at traxi te miserās tuī. Quinte cadit hō. i. totalr de se diffidit. & si añ putabat se aliqd eē : tūc uidet se nihil eē. & cū ps. dicit. Ego sum uermis : & nō hō & c. Ego ad nihilū redact⁹ sum : & nesciui & c. & sic cadit in faciē : qd de se nō cōsidēdo ampli⁹ nō audet : ut Moyses Exo. iiii. Faciē suā ad deum leuare. Sexto. tūc timet ualde : qd tūc timor & tremor ueniūt sup eū : cōsiderata diuina maiestate quā offendit. Et qd hō cōsiderādo tantā maiestātē quā offendit deficeret pre dolore. iuxta illd ps. Defecit in dolore uita mea & c. Ideo ipse Saluator. Se p̄mo t̄git eū cōfortādo ne diffidat di. illud Gen. xv. Noli timere : qm̄ ego p̄tor tu⁹ sum. Octauo eū al loquit⁹ cōsolādo di. De⁹ de⁹ tu⁹ ego sum. Nono ut surgat demādat. i. ut totā uitā ueterē dimittat. Et qd ptās diaboli a quo est p xpm liberat⁹ : magna est : Et hō uitā ueterē dimittēdo possz eū formidare : iō xps Decio dicit ei. Nolite timere : qre : qd data est mihi oīs ptās ī celo & in terra. Math. ultimo. Et tūc sequit⁹ qd aīa oculos intellect⁹ leuādo : solū Iesuz uidet : quia ipsa tūc oī terrenorū cogitatōe dimissa : nihil nisi de xpo solo cogitat. s. qūo eū habeat & possideat : dicēdo assidue. Iesu fili Dauid : miserere mei. Ex pfatis appet qūo de⁹ & dñs iesus xps trāsfuratur se Petro. i. homini a peccato exeūti p Petz significato. Secūdo uidēdū est qūo xps trāsfuratur se Iacobo. i. pniaz agētib⁹ : q sup̄latate uicia nitunt⁹. Vbi sciēdū qd xps nō se trāsfuratur talib⁹ nisi post. vii. dies : qd penitētia. vii. circūstātiās p. vii. dies significatas debet h̄re ut deo placeat. Primo ut sit uolutaria. Secūdo feruida. Tertiū discreta. Quarto cōtinua. Quinto deuota & humilis. Sexto deo placita. Se p̄mo intētiōe solida & recta. Hi sunt. vii. dies : qb⁹ p trāstis talē penitētiā exercēs p̄mo a deo & xpo assu m̄t ad instar Iacobi : qd a deo spāl̄r tūc diligit. Secūdo p xpm in mōtē ducit⁹ : qd a terrenis subleuat. Tertiū ī excelsū ducit⁹ : qd celestia incipit rimari. Quarto seorsum statuit p segregationē affect⁹ ab his q̄ sibi añ placuerāt. Post q̄ xps trāsfuratur se tali. qd p̄mo añ penitētiā apparebat īplacabilis & seuer⁹ : exigēs usqz ad nouissimū quadrātē. Sed post penitētiā apparet homini in alia forma : utpote parcēs & donās. p. 3 : qd penaz eternā pctō debita ob penitētiā in tēporalē ouertit & mutat. Et cōsequēter tali facies etus apparet ut sol : qd aīaz suo calore incēdit ut āgat feruētē. Vestimēta apparet alba : qd ob penitētiā aīaz de⁹ a pctō purgat di. Ego dñs q deleo iniquitates tuas. & purgatā oñdit. &

sic totā albā. apparet Moyses : qd in mēte penitētiā apparet puritas. p Moysen signata. Helias ē qd adest tunc auditas in tali deo seruiēdi : figurata p Helia. Sz qd cōsequit⁹ penitēs ex tali transfiguratiōe & pfatis. Certe plura. Primo aīa securat⁹ de peccati dimissione. qre clamat di. Dñe : bonū est nos hic esse. Secūdo tria tabernacula facit : qd deo reddit qd debet sibi & p̄ximo. Tertiū obūbrat nube : qd refrigerat in corpe respectu uiciorū. Quarto uox dñi audit di. Hic est filius me⁹ dilect⁹ : qd inter electos cōputat. Quinto cadit : qd nō p̄sumit de se : sz de deo sperat & cōfidit. uel cadit p humilitatē se nihil reputādo. Sexto qd cadit ī faciē : qd se reputat maximū pctōz. Septimo ad eū xps accedit p singularē in eo habitationē : qd añ pctō fuerat repulsus. Octauo tangit eū. qd excessu uiciorū fac aīaz suā penitētiā agnoscere. Nono loquit⁹ īspiratiōes sacras infundēdo. Decimo surgere p̄cipit. qd ipsam in torpore peccati ampli⁹ eē nō finit. Vndecimo ipsam liberā a diabolo eē clamat di. Nolite timere. Duodecimo uidet Iesum mēte : qd cognoscit eū in se habitare : & sic habitādo ipsuz solū uidet : qd nulli nisi ī se soli in heret. Et cū ecclesiastico. ca. xxiii. clamat di. Qui creauit me requirit in tabernaculo meo. & sic apparet qūo Iesus penitentib⁹ significatis p Iacobū se trāsfuratur. ¶ Tertiū uidēdū est qūo pficiētib⁹ in bonū significatis p Ioānē se trāsfuratur : & modo cōsimili in pcedētib⁹ dñs Iesus talib⁹ se trāsfuratur post. vii. dies. Qui. n. uolūt in bonū pficere. vii. dies p̄trāsire est eis necessariū. Et p̄ma dies est pfecta mūdi abdicatio. Secūda dies sui totalis abnegatio. Tertiā humilitas in cōuersatiōe. Quarta patiētia in aduersis. Quinta est opatio pfecta. Sexta est oīo intēta. Septima fidelitas sincera. Sed post hos dies p̄mo in mōtē ducit⁹ p cogitationē qd ad alta ducit. Secūdo in excelsū : qd ad dñm deū cōgitādū. Tertiū seorsuz ut ipsuz separat⁹ ab oib⁹ uiuētib⁹ & eūtib⁹ agnoscat. sz trāsfuratur tūc : qd p fidē Iesus aīam inhabitās apparet qd dñs uirtutū ipse est : & oīum sciētiarū origo. Apparet facies sua ut sol : qd sua gleitas q̄ magna sit tali icipit appere aliquat⁹. Vestimēta apparet alba. i. depurata a cōditionib⁹ oīuz creaturarū. Quarto tunc circa xpm appet Moyses : qd uidet & cognoscit ipsuz solū esse sine defectu. sic & Helias stat cū ipso : qd ipse agnoscit qd ipse solus est uer⁹ de⁹ : ad quā trāsfuratiōē in cordib⁹ pficiētiū p̄mo orit⁹ ī deficiēs desiderii : ut xpo uelut sūmo bono cōiūgat⁹. iō dicit. Dñe : bonū est nos hic eē. Secūdo se deo totū subicit & subiugat triplici uoto mandatorū obseruantie. paupertatis ut ipsum solū habeat. Puritatis ut sic ipsum in se h̄re possit. & sic cōstruit tria tabernacula. Tertiū nube obūbrat. i. grā assidue adiuuat. Quarto uox audit⁹ & c. qd tūc dilect⁹ suā uocē fac audire p dulcedinē quā imittit. Quinto cadit in terra : qd se indignū magis magisqz p̄dicat d̄ oī sibi a deo scā cōsolatiōe. Sexto cadit ī faciē : cōsiderato tāto dei s̄ excessu : n̄ audet faciē ad celū leuare. Septimo accedit ad eum xps : qd tūc ei aīa cōiungit. Octauo t̄git eū : qd dū ei aīa cōiungit tota renouat. Nono loquit⁹ : qd ipsuz de sua lege instruit : & d̄ his qd a p̄e audiuit. Decimo surgere p̄cipit : qd suo spū

p deuotionē inmissam stare in se nō pmittit. Vndecimo eā affecurat de pmāfione in se di. Nolite timere. Duo decimo uidet Iesum solū: q̄ ultimate oñdit se aie saluatorē & beatificatorē post pñtē uitā. sic ergo p̄ q̄o pficiētib⁹ dñs Iesus p Iacobū significat⁹ trāsfurāt. Quarto uidēdū est q̄o actiuis p Moysen significat⁹: q̄ oues dñicas uelut Moyses pascūt in deserto pre sentis uite trāsfurāt: ubi aduertēdū q̄ talib⁹ uti in p cedētib⁹ est dictū post. vii. dies trāsfurāt: q̄ o3 acti uū exercitari in. vii. opib⁹ misericordie corporalib⁹ ei bādo potādo uestiēdo colligēdo uisitādo redimēdo & sepeliēdo. Et in. vii. spūalib⁹ q̄ sunt corrigere castiga re ferre dimittere soluere docere orare. Quibus uelut vii. dieb⁹ pmissis a xpo Primo in mōtē ducit: quia dei uirtute firmat. Secūdo in excelsu: q̄ attēdere merces dem inenarrabilē sibi pmissaz iubet. Tercio seorsu: q̄ ut labores talis uite possit sustinere o solatio ei ab scōse infundit. Quarto Iesus ei trāsfurāt: q̄ i forma paupis cui opē fert se demōstrat. iuxta illd Mat. xxiiii. Quod uni ex minimis meis fecistis mihi fecistis. Apparet ei xpi facies ut sol: q̄ & si in forma paupis talia suscipiat: ipse tñ est uer⁹ de⁹. Vestimēta alba q̄ cū mi sericordia reddat inocentiā in forma quā misericordia facit apparet. & sic in alba. uidet Moysen loquētē: q̄ ei⁹ facta imitat. Heliā ē uidet: q̄ dei zelo isāmāt. q̄ trāsfuratiōe oñdit. Primo q̄ talis stat⁹ est ualde me ritori⁹. s. actiuoz: q̄re clamat. Dñe: bonū est nos hī eē. Secūdo facit tria tabernacula. Quia pmo corp⁹. Secū do aiaz. Tercio totū cōiunctū deo offert suo iperio & uolūtati subiiciēdo. Tercio obūbrat nube: q̄ ei⁹ grā auget & crescit: q̄ & in mēte refrigerat. Quarto uox audīt illa. u3. Venite bñdicti p̄ris mei: p̄cipite regnū3. Quinto cadit in terrā: q̄ deo de rāto bñficio sibi & p mio pparato regfāt. Sexto in faciē cadit dū indignita tē pensat opis ad pmiū pparatū. Septimo Iesus ad eū accedit: q̄ añ in forma alioz xpm recipiebat: tādē in forma sua eū recipit. Sicut de Martino monaco legi: & btō Gregorio: q̄ xpi receperūt: & si i aliena forma. Octauo eū tangit dū sibi p̄sto eē i sp̄rationib⁹ diuine dulcedinis se oñdit. Nono loquit q̄ q̄ sit bona miseri cordia & fructuosa oñdit. Decimo surgere p̄cipit: q̄ incepta mādāt pseq sine intermissione usq3 in finem. Vndecimo securat: q̄ spe3 dat & fiduciā de gloria ob tinēda. Duodecimo uidet solū Iesū: q̄ opa misericor die: & si circa pximū fiūt: p̄pter solū deū debet eē in tentio facientis: q̄ ut ei soli placeat agere debet. Sic ergo apparet q̄o dñs Iesus trāsfurāt⁹ apparet acti uis p Moysen significat⁹. ¶ Restat ergo q̄o oṛēpla tiuis p Heliā: q̄ fuit in mōte Oreb: & celū ascēdit per turbinē signatis: se Iesus trāsfurāt: & aduertēdū sic dictū est. Post. vii. dies fit trāsfuratio. i. post dimissio nem oiu3 sensuū & sensibiliū appetibiliū imaginabiliū corporaliū figuraliū & fantasmātū. Vel p. vii. dies itel ligiū p̄m⁹ i uita actiua exercitatio. Secūdu mētis mū datio. Terti⁹ aie ad seip3 reductio. Quart⁹ est deuota oīo. Quint⁹ est mētis geratio. Sext⁹ ē grā3 actio. Septim⁹ est feruēs ad deū dilectio. Hi. vii. dies debēt p̄tāsiū. haberi ab hoīe q̄ ad cōrēplationē ascēdit ut

xpm uideat trāsfurātū. Quib⁹ his Iesus ducit eū i mōtē. i. ad oṛēplationē q̄ est stat⁹ altior añdictis. Se cūdu in excelsu: i. sui oṛēplatiōe3: q̄ est excelsus dñs. seorsu: q̄ tūc aia tota recolligit ad deū & a creaturis alienat. Et sic tādē Iesus trāsfurāt: q̄ ei appet totus amabilis dñsiderabilis & laudabilis. ad qd sequit q̄ fa cies xpi sit ut sol: q̄ in tali oṛēplatiōis excessu aia pō sita tota a deo ut a sole iustitie illuminat. fuit alba ue stimēta: q̄ tota purificat. loquit cū Moysē: q̄ liberat a p̄cto sp̄ali modo p p̄seruationē. deo iūgit & copu lat. & sic stat cum Heliā. Quā apparitiōe xpi tali fa cta dicit euāgeliū q̄ ipse a deo pmo recreat di. cū Pe tro. Dñe: bonū est nos hic eē. Secundo deo dedicat. & sic in ipso fit triplx tabnaculū si p̄ri & filio & spūi san cto. cū iuxta dictū xpi. Oēs ad eū ueniāt & faciāt mā sionē. Tercio nube obūbrat: q̄ q̄ sit obscura oīs crea tura: respectu dei declarat. Quarto uox audīt: q̄ de eternis i format: ut fili⁹ a p̄re. Quinto cadit. s. ab oī af sectu mūdano. Sexto cadit in faciē: q̄ uiuētē in seclā adorat & uenerat. Septimo ad eū xps accedit: q̄ sem p nouis de se consolationib⁹ uisitāt. Octauo accedit & tangit eū3 q̄ sit magna dulcedo diuina experientia nouit & sentit. Nono loquit ad suā gloriā cōtinue inui tādō. Decimo surgere i perat ut in nullo citra deū am plius spem ponat. Vndecimo affecurat di. q̄ meliorē partē ut Magdalēa elegit q̄ nō auferet ab ea. Duodec imo & ultimo Iesus solus apparet ei. i. ges & aie pfe cta b̄tudo: & si in p̄senti a fortiori p futuro qñ post mortē ad glorie montē assumit & eleuat. Sic ergo p̄ q̄o Iesus trāsfurāt Petro Iacobo Ioāni Moisi & He lie spūalē intelligēdo. ut docet euāgeliū. ¶ Nonū do cumētū dat cū dicit euāgeliū q̄ facies Iesu apparet ut sol. Quod si uolum⁹ illuminari: ad xpm iuxta cōsilu3 p̄s. accedam⁹. Ratio. q̄ facies eius. i. deitas resp̄det ut sol: interna penetrādo & illuminādo. s3 si uis illumi nari: sint uestimēta alba. i. actus uite depurati a p̄cto p cōfessionē & p̄seruati. Ratio. q̄ sapiētia. i. iste sol q̄ resp̄det: in aiaz malinolā nō itrat: nec habitat in cor pore subdito peccatis. Sed q̄ lumina oriunt ab isto so le: Certe plura. Primū lumē est respectu cōtēptibiliū: q̄ oīa mūdana suo exēplo sunt oṛtēnda. & sic Moises loquit de aqs assumpt⁹. Secūdu lumē est respectu ap petibiliū: q̄ diuina sunt appetēda. & sic loquit Heli as: q̄ de⁹ est solus appetēdu3. Tertiū lumē respectu opabiliū. s. respectu dei sui & pximi. Petr⁹ dicit bonū eē & tria tabernacula faciēda. Quartū lumē est respe ctu sensibiliū & sensuū refrenādoz. & sic nubes obū brat. Quintū lumē est respectu obseruabiliū p̄ceptoz talis uocat fili⁹ dilect⁹. ipsu3 audite & c. Sextū lumen est respectu mortificabiliū & mortificādoz. s. sui cora poris macerādi: q̄ debet in terrā cadere. Septimū lumen est respectu formidabiliū & euitādoz. s. inferni: q̄ timere debet & c. Octauū lumē est respectu sperabi liū. s. diuini adiutorii: qd est petēdū: & semp adest. ideo xps tangit. Nonū lumē est respectu oṛēplabiliū. s. diui norū. xps dicit. Surgite. s. ab his ad illa. Decimū respe ctu sedii eternaliū. tūc apparet xps solus: q̄ ipse sol⁹ est beatitudo: a quo cetera lumina: ut a sole pcedunt.

Decimū documentū dat qā cū deū naturāl' uidere optem? utpote bñtudine nřaz: & ipsa ster in dei uisio ne: si deū uere uidere uolum? septem hñe nos decet. Primū est grā dei, sine ipsa. n. nihil pōt mereri dignūz uita eterna: nec ad deū uidēdū sine ipsa pōt hō ex naturalib? assurgere. Oz ergo q? Iesus. i. sua grā & pñe uiēdo & subsequēdo assumat. Paulo dictū est post rap tū. Sufficit tibi grā mea. Et Stephan? plen? grā uidit gloriā dei. Ad qđ desiderādū xps assumpsit aplōs: nō ipsi seipsos. Secūdū neccariū q? a mūdo sim? mēte sepa rati. hec uisio ofone hñ. Paulus orādo sic & Petr? fa ctus est in extasi. Sic & Iesu orāte apti sūt celi. Et ofo est mētis eleuatio in deū. iō d3 ascēdere ad hī desiderā dū: & cū Iesu i mōte orare. Luc. diē q? ascēdit orare: & sic trāsfigurat? est. Tertiū qđ exigit est mādatorz ob seruatio. In Petro oñdit: q? audiēs uel obediēs iterp̄ta tur. Ad tales uēit pf & fili? & māsionē fac. Isaias obe diens dicēs. Ecce ego mitte me: uidit dñm &c. Isa. vi. Quartū neccariū carnis maceratio. Rō. qā spūalib? ui tis nō carnalib? dat. qā ut dicit Saluator: caro & san guis regnū dei nō possidebūt: qā nec deū uidēt. Iaco bo supplantatori datur. Iacob neruo putrefacto uidet deū. Gen. 33. Facie ad faciē. Quintū neccariū est puri tas mētis. Matth. v. Bñ mūdo corde: qm ipsi deū uide būt. hoc p3 in Ioāne purissimo: q? i cena recubuit sup pectus Iesu: & rapt? fuit in paradisu. Ezechiel uidit uisōes dei. Ioānes baptista uidit spm scm. Io. i. Sextū est humilitas. s. neccaria: q? cū humilib? ouersatio ei? & sermocinatio. Hoc p3 in Moise: q? fuit humillim? & mi tissim?. Nūeri. iz. q? uidit deū. Septimū neccariū est zelus & amor & dilectio dei: qā aia uirtute amoris trās format. & sic dilectū cognoscit & uidet. Io. xiiii. Si q? diligit me &c. & sequit. Et māifestabo ei meipm. Hec fuerūt i Helia zelatissimo dei: cui? uerba erāt ut facu la ignita: q? i mōte Oreb uidit gloriā dei. iiii. R. xix. Pre fata igit neccaria sūt ut de? uideat i pñti ut in trāsfigu ratioe apli: seu in futuro ut bñ uidebūt & uidēt: q? tal' dispō in pñti p futuro est neccaria. S3 qđ ad talē uisio nē habitā i pñti ofequit. Certe plura. Primū est q? hō diuina dulcedine iebriat? & merito. q? uidet p parte oē bonum. Petrus clamat. Bonum est nos hic esse. Secun dum donis spiritus sancti abundantius impinguatur. Quia nubes obumbrat &c. Tertiū de diuinis secre tis illuminat. Quia uocē audit &c. Quartū ab affectu terrenorū elongat. Quia cadit in terram in facie &c. nec uidet terrēna. Quintū continue diuinis ofolatio nibus recreatur. quia Iesus accedit & tangit eum. Sex tum ad solum deum habendum fitit & incitatur: quia non uidet: idest non appetit nisi solum Iesum: cu ius adeptione perfecta ultimate quietatur & beatifi catur. Prefatis ergo tam spiritualiter q? hystorice & li teraliter pater quomodo intelligitur pma pars huius fructus tertii & conformitatis huius secundi libri: sci licet. Iesus stola clarificus. Et iam dicta pro eius ali quali sufficiant expositione.

Expositio secūde partis fructus tertii & conformi tatis. & quintedecime in ordine.

Franciscus subleuat.

Vius secūde partis exposi tio. u3. Francisc? subleuat. subsequēter ad pma partē: si debeat recte declarari: sic est intelligēda. Extimā dū. n. nō est q? cōformitas h bñ F. ad xpm uelit dice re ipsum transfigurātū & bñ apparuisse fratribus suis in bñfica. u3. forma. s.

cut xps aplis. qā hoc dicere eēt oīo incōgruū & nō ue rū. Sed hī oformitas uult dicere q? sic xps: ut diē euā gelista scūs Lucas: orādo facta ē ei? spēs. s. forma nō quātitatiue s3 q̄litatiue altera: & in tali uisus est a di scipulis: Sic b. F. ut dicetur orādo uirtute ofonis & di uina facta est ei? spēs altera ad instar xpi subleuat? a terra. Et sic xps lucida nube circūdat? sic & b. F. a fra trib? est uisus subleuat? in aera brachiis in modū cru cis extēsis nebula lucida qđā tot? circūamict? & ual latus. Sic ergo oformitatē hāc intelligēdo: uidēdū est pmo de pposito quō in hī Iesu est assimilat? sic q? in ofone appuerit & i effigie altera: & nubecula lucidacir cūdat? Secūdo uidēdū erit quō ad istā trāsfiguratiōez suā dicit? & qb? puenisse. Quib? uisis isti? secūde par tis. u3. Frācisc? subleuat. patebit serenatio & declara tio. unū tñ pmittēdū puto. u3. q? cū ofēplatio: ut dicēt opus sit arduū: nec ad ipsaz ex se hō assumit & natu ralib?: s3 diuina grā: ac ipsa sup ista sensibilia saltē hō eleuet. hinc est q? nō solū mētis eleuatio: s3 & corporalis mētalī iuncta pōt merito dici ascēsus in mōtez excel sum & seorsum: & a xpo ductio in mōre: qā dictū est q? naturalib? nō fit uirib?: s3 grā diuina. Insup cū i ta li ofēplatiōis eleuatiōe siue sit cū corpis eleuatiōe si ue nō: aia singulari & grā & lumie pre solito illustret: hec tñ illustratio aie aliqn apparet ab extra: nō solu p eleuationē corpis & in altū ductiōis: s3 p quādā no uā effigie & spēm traditā corpori: quā deus aliqn dat corpori: ut p hoc signū qđ fiat interi? in aia cogitet. ali qñ uero nō apparet talis semp: tñ p3 qđā sensuū alie natio: sic q? hō a ofēplatiōe reuertēs i suis sēsis? n ap paret statū uiuax sic añ uidebat. Rō. q? in ofēplatione fit rapt? cōiter a sensib? exteriorib? ad interiora. Ad p positū cū btūs F. rapt? fuerit multotiēs ad deū nō sua uirtute s3 dei & grā diuina: hinc est q? fuit conformis xpo tali ofēplatiōis excessu & eleuatiōe q̄tū ad mon tis ascēsu3 excelsu3 & seorsu3. Fueritq3 diuersa effigie forma demonstrat? & specie: eidē xpo quo ad hī q? ta cta est spēs ei? altera est similit? Quo pmissio de bñ F. eleuationib? & sursu3 in deū adionib? mētalib? trās figurationib?: & aliqn cū seq̄la extrinsece trāsfigura tionis est succincte uidēdū. **¶** Vñ sciēdū & b. F. mltō Quō Frā cūc? ē trās figuratus.

¶ Primo qñ una dierū seq̄strat? oraret & pre nimietate seruoris tot? esset absor? in deū: ecce eleuatio mēta lis: qđ ofequutū est: Inqt legēda maior. pte. i. apparuit ei xps ueluti cruci ofixus. sequit de imutatiōe iacta pmo in mēte: & deide in corpe: ad cui? ofpectū liqfa cta est aia ei?: & memoria passiōis xpi uiscerib? cor

dis ipsi a deo impressa medullit: ut ab illa hora cū xpi crucifixio ueniret in mētē: uix possz a lachrimis & gemibz exteri? otineri. segt. Intellexit p h nēpe uir dei
 + illud euāgelicū sibi dici. Si uis uenire post me abnega te metipsum: & tolle crucē tuā & seqre me. sequit. Indu it ex tūc spm paupertatis & humilitatis sensuz & affcū intīme pietatis. Et q sic effecerit: oñdit ibidē doctor Bonauētura p exēpla de seruitio leprosoz & suorum erogatiōe in paupes. Quibz appet b.F. subleuatio & post eleuationē ei? in uirū aliū trāsfiguratio. Secūdo qñ ut dic.ii. ps legēde maioris; egressus ad meditādū in agro iuxta ecclesiāz sci Damiani deambulare: ac eādē gfa & causa oñonis istigare se spū intrasset: pstra tus an imaginē crucifixi nō modica fuit in orādo spūs solatiōe replet? Et cū lachrimosis oculis intēderet i dñicā crucē: uocē de ipsa cruce ad se dilapsam corpeis audiuit auribz ter dicēre. Frāscite: uade repara domū meā q ut cernis tota destruit. & segt de excessu. Tres mēfasc? cū eēt in ecclesia solus: stupet ad tam mirāde uocis auditū: cordeqz percipiēs diuini uirtutē eloquiū: mētīs alienat excessu. Sed qualr apparuit trāsfigura tus. sequit. In se tādē reuersus ad obediēdū se parat & mādātū pficiēdū. ut hī ibidē. Tercio ut dicit ipsa scda ps legēde: Abiecta btūs F. pecunia in quādā fenestrā: & uelut puluerē ea otēpta: pñs furorē ex pecunia fen tiēs: in qdā occulta fouea stetit exorās altissimū ut de manibz psequitū ei? aiaz liberaret: & pia q ispirauerat uoto fauore benigno expleret. sequit. Excessiua qdaz oplet? letitia & uirtute idut? ex alto: relicta fouea ci uitate assilsi oñlāter intrauit. Quē cū iuuenes cerneret facie squalidū & mēte mutātū: ipsumqz alienatū puta rēt a sensu: & luto platearū & lapidibz ipeterēt. segt. si gnū trāsfigurati hoīs. Famulus dñi nulla pñs fract? aut mutat? iniuria: ut surdus in oibz ptrāsbat. Quar to ut dicit.iii. ps legēde: qñ in quodā solitario loco an nos suos in amaritudine recogitās deploraret: sci spūs in eū supueniēte letitia: certificat? est de remissiōe ple naria oīuz delictoz. sequit. Rapt? deide supra se ac i quoddā mirādū lumē tot? absor? dilato mētīs sinu q circa se & filios suos futura erāt luculēter aspexit. se gē. Post hī reuersus ad frēs oñfortauit eos: & ordinis di lationē in breui fiēdā pdixit. Quinto ut dicit.iiii. ps legēde maioris: trāsfigurat? est btūs F. modo singula ri & deifico. Cū. n. ciuitatē adiisset assilsi pdicatur? de mane & absentat? a frīb? in quodā tugurio in horto sito canonicoz pnoctaret i ofone more solito: media ferme noctis hora qbusdā ex fratribz qescētibz: qbus dā in orādo pseueratibz: cur? igne? mirādi splēdoris p ostiū dom? intrās huc atqz illuc p domiciliuz tertio se ouertit: supra quē glob? igne? seu lucidus residebat q solis hñs aspectū noctē clarere fecit ut diē: obstupe facti uigilātes excitati sil? & exterriti dormiētes nō mi nus fenserūt cordis claritatē q corpis: dū ex uirtute mi rādi luminis alteri? alteri oñcia nuda fuit. Intellexit ut oecordiret oēs uidētibz intūicē uniuersis in cordibz sin guloz: sanctū pñz absente corpe pñtē spū tali trāsi puratū effigie superioris irradiatū fulgoribz & ardoribz iñflamatū supnaturali uirtute in curru splēdēte simul &

igno sibi demōstratū a dño: ut tanq ueri israhelice post illū incederēt: q uiroz spūaliū ut alter Helias factus fuerat a deo currus & auriga. Quibz uerbis & aliis q ibidē subnectunt: appet sil de subleuatiōe b.F. & ipsi us mirabili trāsfiguratiōe. Que trāsfiguratio est ualde & fuit mirabilis & stupēda ex pluribz. uiz. pmo ex sub leuatiōe: q in curru igneo. Secūdo ex refulgētia: q mi ri splēdoris. Tercio ex figura: q btūs F. ap paruit tot? ignit?. Quarto ex specie: q lucidus & solis hñs aspe ctū. Quinto ex situ: q b.F. nō erat an uel extra: sed su pra currū residebat. Sexto ex loco ad quē pñxit: q dñi. assilsi usqz ad locū scē Mariē in tali curru btūs F. est deuect?. Septimo ex ei? introitu: q p ostiū loci frūm introiuit. Octauo ex motu: q huc atqz illuc pexit: to tū domiciliū frūz ter circuiēs. Nono ex tenebrāz de pulsione: q noctē clarere fecit ut diē. Decimo ex cōspe ctione: q oēs tā uigilātes q dormiētes excitati hoc ui derūt. Vndecimo ex icussione: q teniti sunt oēs. Duo? decimo ex cordiū alteri? alteri reuelatiōe: q tali lumi ne alteri? alteri cōsciētia nuda fuit. Tertiodecimo ex mētīs Frāscisci ad cognoscēdū cordiū secreta & futura plenaria illustratione: q post uisionē btūs F. reuersus ad frēs: de uisione mirabili quā uiderāt cepit ipsos con fortare cordiū ipsoz secreta rimari: & de pñctu ordi nis futura pdicere. Quartodecimo ex notitie traditio ne: q de btū F. fratribz in tali effigie demōstrare pla cuit: ut cognoscerēt. ex pmo btū F. eē uere curz uite. ratio. qā qtuor rotis. i. qtuor uirtutibz est deducta. uiz. iustitia ad deū: fortitudie ad diabolū: prudētia ad mū di cōtēptū: & tēperātia ad corp? cui? ps anterior fuit charitas. boues sub hac stātes uelut sub iugo currum deducētes amor fuit dei & pximi. Ex scdo. uiz. ex re fulgētia. in btō F. nullā iēē tenebrā pñtē p ipoz di missionē plenariā usqz ad qdrātē nouissimū. Ex tertio. s. ex ignitione. zelū teruidū quē habebat ad aias. Ex qto ipm imitatorē p oia solis iustitie xpi Iesu. Ex qnto in uirtutibz aliis pñctissimū: q in medio stetit ipa rū. Ex sexto unū factū cū diuina sapia spū: cui? mobili tate ferebat ad placitū. Ex septimo uia btū F. scitatis & pñctiōis: nō ut fur & larro: s. ut uer? xpi discipu lus ab ostio xpo accedere p ipm semp icedēdo uelut p ostiū introductū. Ex octauo in btō F. triplicē fuisse motū rectū ad deū: reflexū ad pximū p cōdescēsiōē & iformatiōē & circularē in cūctis & ubiqz deū ispi ciēdo & psequēdo dilectū. Ex nono btū F. ducatū tēn tes tenebris erroz tegi nō posse. Ex decimo datū Frā ciscū a deo in directionē & lucē fidelibz. Ex udecimo stupēda in b.F. deū oñdisse pre aliis scis. Ex duodeci mo Frāscisci meritis occulta dei patefieri hoibz. Ex ul timo sup b.F. spm dñi in tanta plenitudine geuisse q post ipsi? doctrinā & uitā erat eis & aliis pñcti tu tissimū. Sic ergo succinate appet q mirabilis & stupē da fuit hī btū F. pñfiguratio & trāsfiguratio. Nunq fuit auditū q lumine alicui? sancti sic illustrarent homies ut alteri? alteri cōsciētia nuda eēt: nisi de solo lumine a deo btō F. ifuso & cōcesso. Et secreta cordiū a factio sic pserutarent & multoz pñfertiz sil: sic hic legi de b. F. Sexto btūs F. trāsfigurat? a deo frī Siluestro exñū

currus. ignis

pro bitero seculari: & in seculo est demonstrat. Quando uidit ciuitatē assisi a dracone magno circūdatā: cuius magnitudine toti regioni piculū iminebat: contuebat post crucē aureā ex ore b. f. pcedētē: cui? summas celos tangebāt: cui? brachia in altū ptenisa usq; ad mūdi fines uidebant extēdi: ad cui? aspectū pfulgidū draco ille teterrim? & horridus penit? fugabat. hoc uidens trib? uicib? seculo cedēs: fact? est sanct? frater mior. ut dicit iiii. ps legēde. Septimo btūs F. trāsfigurāt? apparuit frī Pacifico exnti seculari. put dicit. iiii. ps legēde. Qui btū F. uidēs pdicantē sub figura mirabili sibi a deo est demitāt. uidit. n. ipz duob? ensib? ualde fulgētib? trāsuerisalt in modū crucis exntib? consignatū: quorū unus a capite ad pedes: ali? a manu in manū p pect? trāsuerisalt tendebat. Qua forma seu btī F. trāsfigurātōe uisa seculo abrenūciās fact? est frater mior. uidit ēt hic frater Pacific? uice alia singulr b. f. trāsfigurātū: qn uidit magnū Thau in ei? frōte existere: qd color uarietate distinctū faciē Frāncisci mīro uenustabat ornatu. Per has. n. extrinsecas figuras & spēs qb? btūs F. sic demonstrabat a deo: qd trāsfigurātōis intus eēt in aīa: certe dabat intelligi. Quia cū iste trāsfigurātōes eēt ueraces p signa hec: qd in ei? aīa eēt clare ītelligi dabat. Octauo btū F. trāsfigurātū demonstrauit ipē de? sūmo pōtiffici. D. Innocētiō. iiii. ut dicit. iiii. ps legēde. qn uidit b. f. pprio dorso lateranensem ecclesiā ruinam minātē sustētare: p quā trāsfigurātā similitudinē sibi sic oīsfaz a xpo cognouit p uitā & doctrinā b. f. totā sustinēdā eē ecclesiā. Nono btūs F. singulr trāsfigurāt? apparuit fratrib? exntib? in caplo apud arelatez ciuitatē: & pdicātē btō Antonio de crucis titulo. Apparuit. n. ad oliū capituli btūs F. in aere subleuat? extēsis uelut in cruce manib? fratrib? bndicēs: prout oculis corpeis frater Monaldus uidit uir utiq; sanct?. hec fuit mirabilis apparitio cōsiderata distātia: qā btūs F. erat tūc in remotis: q in ualle spoletana: & tñ se pñtem fratrib? exhibuit in tali ciuitate. p uincie exntib?. pēlata ēt forma: q ad modū crucifixi demonstratus est. ut qd deberet eē in posterū referaret. fuit ēt singularis ex cōsolatiōe spūs indita cōctis fratrib? in dicto caplo exntib? ut si nō uiderint btū F. trāsfigurātū: saltē tali spūs cōsolatiōe eis imissā a deo: sic eē sentirēt. Decimo btūs F. trāsfigurāt? est uisus a frē Masseo. Cū. n. b. f. cū frē Masseo pgeret uersus Frāciā: in itinere post refectionē habitā de frustulis panis uilissimis: & potatiōe aq de fonte quādā ecclesiā repisset: intrātes eādē b. f. ad orandū post altare se posuit: Et ibi b. f. recepit uisōis diuine tā excessiū feruorē ad paupertatis occupatiōē totalr īstāmātē: q uidebat ex facie & oris hiatu qū flāmas ardoris emittere. Et egrediens ad sociūz sic ignit? ore dixit. Ha ha ha Fī Masse: pbe mihi teipsum. Et hoc fuit ter. Frater Masse? hoc uidēs: stupuit. 3 uice tercia dicēte b. f. pbe mihi teipsum: misit se totū itra brachia btī pñs. Tūc b. f. cū hiatu magno & spīrit? sancti feruore ac clamore ualido reboādo ha ha ha leuauit frēm Masseū cū ipso flatu in aere: & ipulit eū aū se qū pōset eē unū? haste mēsurā. Quod uidēs frater Masse? stupuit ualde de tā mirando sancti pñs

feruore: & rētulit postea aliis sociis q in illo scī F. cōplexu & ipulsu tāā dulcedinē & cōsolatiōē spūs scī p sensit q nūq in uita sua cōsolatiōē tā maximā se mēmerit habuisse. Qualis hec fuerit trāsfiguratiō: feruor ignit? uox clamorosa: Frāncisci faciei ardor: amplexus frīs cū eleuatiōe: iact? socii cū cōsolatiōe spūs immissa: declarāt. Undecimo b. f. trāsfigurāt? p raptū mirabilē est inuent? & a frē Bernardo de quaualle & a frīb? bus. Loquētes. n. sanct? F. & frater Bernardus de deo eos fil? raptos p noctē in filia frēs iuenerūt. Duodecimo b. f. frequēter trāsfigurāt? est corp? sumēdo dñicū. Vt. n. dicit. ix. ps legēde: sepe cōcabat: & tā deuote ut alios deuotos efficeret: dū ad immaculatī agni degustatiōē suauē qū spū ebrī? in mētis ut plurimū rapiebat excessus. Sed hic est aduertēdū q cū rapt? put in pposito accipit ex uehemētia deuotiōis sit: qn aīa amore tota liqēat circa deū: cui cōiūgi poppat: & ipsum hīe desiderat: hinc est q sine trāsformatiōe aīe in deū fieri nō pōt: qre in oī tali raptu trāsfigurāt? est talis q ad celestia rapit. Et qn sic fit: semp ab extrinsecō apparz pre solito cōsopitio & supēssio sensuū: & qū mortificatiō uiriū corpis & sensuū. Tertio decimo b. f. put dicit x. ps legēde maioris: fuit filr trāsfiguratus & ad diuina rapt? ut qd circa se ageret exteri? oīo nesciret. Et hoc spāl? euenit dū trāsisset semel p burgū scī sepulchri: castrū. u. 3. populosū: subuect? a fello ppter debilitatem corpis & obuiā turbas habuissz in eū pre duotiōe ruētes. Tract? aut & detērus ab eis cōpressusq; ac multiplicr attrectat? isensibilis uidebat ad oīa: & uelut exanimē corp? de his q facta sunt circa ipsum penit? nihil aduertit. Quod paruit cū transito castro & turbis relictis puenisset ad quoddā domiciliū leprosoz: qū aliū de rediēs celestiu cōplator solite regnauit: qn appropinquaret ad castrū: mēs qppe ipsius in celestib? fixa splēdorib? uarietate nō fēnerat locoz nec tēpōz: nec occurrētū psonaz. Quarto decimo b. f. fuit multoties trāsfigurāt? ut dicit. x. ps legēde. & hoc in cōfione: ut dicei in hoc. ii. lib. cōformitate. xi. A fratrib? . n. ipm pie obseruātib? uisus est nocte orās manib? ad modū crucis pteis ac toto corpe subleuat? a terra: & nubes cula qdā fulgēte circūdat? ut illustratiōis mirabilis intra mētē mira circa corp? plustratio testis eēt. Quinto decimo b. f. fuit rapt? & trāsfigurāt? cū suis frīb? & sociis. Nā cū fil? eēt cū eis: & mādasset eis: ut de deo q libet loqret: put spūs scūs suggerebat eis dē. Et cū qlz sigillatim mādātū pñs effecisset in mediō eoz dñs Iesus xps apparuit in specie speciosissimi iuuenis cū tāā dulcedine grē oib? bndicēs: q tam scūs pñ q ceteri oēs fuerūt rapti: & iacebāt in terra qū mortui d mūdo isto penit? nihil sētiētes. Sz cū ad se rediissēt: grās agere deo de tā ipso bñficio oib? iperauit. Sexto decimo b. f. rapt? & trāsfigurāt? fuit dū in loco. S. Marie de angelis cū. S. Clara & sociā & sociis comederz. Cū. n. S. Clara b. f. pluries rogasset ut sibi hāc grāz cōcedere dignaret: ut cū ipso aliqn ualeret comedere: habito cū sociis cōsilio anuit & ordinauit q hoc deberet eē in. S. Maria de angelis: ubi ipsa b. Clara mūdo abre nūciās celesti spōso uupit. Die ordinata. S. Clara una

de sororib? sumpta p socia concomitantib? bñ F. sociis ad locū. S. Marie de angelis puenit. Et facta reuerētia mñi dñi: ac loco circūquaq? ex deuotōe lustrato: hora comedēdi b. F. fecit mēfaz sic osueuerat in plana terra parari. Et sedit ipse & b. Clara & unus de sociis cū socia b. Clara & oēs alii socii in mēsa illa humili sunt locati. p pmo autē serculo icēpit b. F. log de deo tā suauiter & sancte: tā altissime & diuine: q? ipse scūs F. & s. Clara & socii oēs alii q? in illa erāt mēsa rapti sunt: tanq? abūdātia grē altissimi supuenit: q? ipsis sedētib? sic raptis: & oculis ac manib? i celū directis: ignis maxim? apparuit sup ipsū locū: adeo q? affinisatib? hoibus & d. bectonio & de aliis locis circūq? uideret q? tot? loc? & ecclesia. S. Marie de angelis cū filia q? tūc erat circa locū comburentē: ppter qd hoies d. assisio credētes locū cōburi cū festinatiōe ad succurrēduz uenerūt ad locū. S. eo pueniētes uidēt cūcta illesa pariter & intacta. Intrātes autē locū iuenerūt b. F. cū b. Clara & cū oib? sociis ad deū raptos: & ad mēfaz illā humillimā oēs sedētes uirtute idutos ex alto: & tūc certitudinali aduerterūt q? ille erat ignis diuin? q? predictos scōs & scās diuini amoris copiosis osolationib? i flāmauerat. uñ recesserūt ualde edificati & cōsolati. b. F. sancta Clara cū aliis diuina osolatione refecti in aia: de cibo corpali parū aut nihil curarūt. Decimoleptimo b. F. rapt? & trāsfigurat? uisus fuit a quodā nobili: q? ipsū multoties hospicio recepat multū magnifice & cū deuotiōe. Cui? ouersionē p introitū ad ordinē cū btūs F. appeteret dicēdo socio q? ipe nobilis eēt bon? frater minor: cūq? ipse p eo dñz Iesuz xp̄z deuote oraret: uidēt dicto nobili: dñs Iesus xp̄s btō F. apparuit di. audiēte pfato nobili: q? ofonē quā p dicti nobilis ouersionē fecerat acceptabat. Et tūc b. F. ut uidit dict? nobilis rapt? & p spaciū eleuat? est a terra. Que oia dū ipse nobilis aspexisset: oibus p deo datis fact? est frater minor sanctissim?. Decimooctauo b. F. trāsfiguratus uisus est a quodā frē: & si etate puero prudentia tñ grādeuo. Qui cū in quodā locello staret: origit btñ F. ad ipsū locū uenire. Et q? b. F. añ alios ad qescēdū prexit: ut frīb? dormiētib? ipe surgeret qeti? ad ofonē. puer autē ille frater posuit in corde suo sollicitē uel le explorare qd b. F. faceret de nocte cū surgebat. uerū cū tūc frēs in cāpoletis iacerēt: ipse puer iuxta b. F. se posuit ad qescēdū. Et ne fōn? ppositū ipediret: chordā suā ligauit cū chorda b. F. ut sentiret qñ surgeret: ita q? S. F. de tali ligatura nihil aduertit. Dū uero oēs pfūde dormirēt: surrexit b. F. & sentiēs chordā suā cū chorda pueri detineri: sic eā caute soluit: q? nullo modo puer pferit. Et abiit in quēdā collē: ubi iuxta locū erat filia pulcherrima ad orādū solus. Puer autē cū ex citat? a fōno chordā suā solutā repisset: statim surrexit ut scñ F. exploraret sic pposuerat. Cūq? ostiū iuenisset aptū: p quod intrabat siluā: aduertēs q? b. F. i de exisset: statim intrauit siluā: & prexit usq? ad dicti collis cacumen: ubi b. F. se fixerat ad orādū. Et cū staret puer aliquānilū lōge: cepit audire multos loquētes: & appropinquās ut clari? uideret uel audire posset q? loquebant: ecce uidit mirabilē lucez que btñ F. undiq?

circūdabat: & in ipsa luce uidit xp̄z: btām uirginē: Ioānē baptistā: Ioānē euāgelistā: & maximā multitudinē angeloz loquētes cū b. F. q? oia puer aspiciēs & tremebūdus hoc audiēs fact? in extasi in uia p quā reditus erat b. F. cecidit qñ mortu? opleta uero colloquutione: dū b. F. rediret ad locū & nox eētpfunda: cū pedib? iuenit dictū puerū qñ mortuū iacētē in terra: cui opatiēs: sumptū in brachiis: ad locū reportauit. Et scēns a dicto puero q? uiderat mandauit ut nulli diceret dū uiueret. Quod & fec. Qui puer in ordine creuit & bñ finiuit. Et post mortē b. F. pfata q? uiderat enarrauit. Decimonoio b. F. trāsfigurat? uisus est pluries a frē Leone ei? socio: & pēpue in mōte aluerne. put dī cet lib. 3. oformitate. 3. q? hic succincte ponit. Btūs enī F. n. solū mētalr eleuabat: s. & corpāl. & qto cumulatius dona diuina pēpuebat: tāto alti? eleuabat a terra. sic frater Leo uidit. In qdragesima. n. angeloz: quā fecit b. F. in mōte aluerne: ipse frater Leo btñ F. aliqñ aspexit eleuatū a terra p tātū spaciū: q? poterat tāgef pedes ei?. aliqñ iuenit eū usq? ad medios fagos eleuatū. & qñq? iuenit eū in tāta aeris altitudine eleuatū: q? uix eū uidere poterat. uice alia uidit b. F. stātē genib? flexis: & facie in celū erecta: ac manib? eleuatis ad dñz dicere hec uerba. Quis es tu dñe de? me? dulcissime? & qd ego sum uermiculus & paruulus seru? tuus? & hoc sepe replicās aliud nō dicebat. Et respiciens frater Leo uidit unam flāmā pulcherrimā ignis & ualde splēdētē & delectabilē oculis dscēdētē a sumis celoz usq? ad caput b. F. & de illa flāma uox egrediebatur: & loqbat cū. S. F. & S. F. respōdebat loquēti. Et uidit q? btūs F. ter extēdit manū suā ad flāmā pdictā. Que oia rogat? a frē Leone btūs F. declarauit. Primo qñ dicebat. Quis es dñe & c. Dixit b. F. in his q? audiisti & uidisti erāt mihi duo lumina apta. unū de cognitiōe creatoris: & aliud de cognitiōe metipsum. Quādo .n. dicebā. Quis es tu dñe de? meus & qd sum ego? Tūc ego erā in quodā lumine otēplatiōis: in quo uidebā abissū infinite bonitatis diuine: & lachrimosū pfū dū uilitatis mee: ppter qd dicebā. Quis es tu dñe sū me sapiēs sūme bon? & sūme clemēs ut uisites me? q? sum sūme uilis & uermiculus unus modicus abominabilis & despect?. Illa flāma erat de? q? in specie illa mihi sic Moisi in flāma illa loqbat. Et alia exposuit b. F. frī Leoni: de qb? ut dictū est lib. 3. oformitate. 3. dicet. Multis aliis trāsfigurationib? frater Leo btñ F. uidit trāsfiguratū. Vigesimo b. F. singulri modo & nūq? 20 pus audito nec uiso fuit trāsformat? & trāsfigurat?. qñ in mōte aluerne a xpō forma & signis sue passionis fuit stigmatizat? & trāsfigurat?. Et q? plixē dicet oformitate. 3. lib. 3. ad pñs aliud dicere omitto. pluri bus aliis raptib? & excessib? btūs F. fuit trāsfigurat? s. pdicti sufficiāt p isti? oformitatis. 3. ptis. 2. expōne u. Frācisc? subleuat & trāsfigurat. Et ipēs facta ē ei? altera & interior semp & plerūq? exterior: ut dictū ē. & sic p3 pñū qd erat uidēdū. Vidēdū est nūc quibus frer? btūs F. ad apicē hui? rapt? otēplatiōis & excessus puenit. I. n. sola grā singulari diuina a. hec pueniat. Attñ qdā sunt dispōnes pmissē: q? sic forma nō i

troducitur nisi in materiam disposita: sic ad huius excessum hō nō puenit nisi facta & habita debita dispositione & pmissa. Et p̄ eundem dicēdoz notādū q̄ raptus & excessus ac cōtēplatiō tripl̄ graduat. Aliqn̄. n. fit sola alienatiōe sensuū exteriorū: & ab ipsis retenta agnitiōe imaginabiliū & fantasmātū. Aliqn̄ fit alienatio ab oī imaginatiōe & fantasmate sensibiliū & sp̄s cūerū a sensibilib⁹ pductarū & imaginabilib⁹ uirtuti imaginatiue & fantastice ipressis & derelictis. Aliqn̄ a p̄fatis fit totalis egritudo & aliēatio. & hoc fit qñ aia in soli⁹ dei uisiōe & cōtēplatiōe cōsistit. p̄m⁹ gradus q̄a pōt causari tā ex cā bona q̄ mala: tā corpali ut hō alie net a sensib⁹. u.3. passiōe facta uel in sōno uel p̄turbatiōe cerebri ut in frenetico & mētecaptis q̄ sp̄ali ut tristitia: ira: timore: & cōcupiscētia. h. n. passiōes sunt ī q̄busdā tam uehemētes ut absorbēat rōnis usum: & a corpali⁹ sensib⁹ alienēt. ideo pōt eē hic rapt⁹ cōis p̄mo modo bonis & malis. Sed in p̄posito solū accipit p̄ut opetit bonis: & debita fit cā: ut dicet statiz de ei⁹ causis. Secūdu⁹ gradus pōt causari ex uehemētia imaginatiōis: ut qñ aia intēdit circa alicui⁹ difficilis imaginatiōe: & fortiter occupat frequēter: a sensib⁹ non solū: s; ab oī alio imaginabili alienat. & tāta uehemētia sup id qd̄ imaginat cōuertit ut nihil aliud cogitet aut imagine. Sed ad tale imaginādū pōt duci cā bona & mala. ut p̄3 experiētia. Sed accipiēdo in p̄posito p̄ cā bona ipsi⁹: ut dicet. sic solis bōis homib⁹ & nō malis puenit. Terti⁹ gradus causat semp ex uehemētia desiderii & affectiōis aie iebriate dulcedine ad habēdū & uidēdū deū: & h̄ solis p̄fectis opetit. uidēdū erit ergo de cā hui⁹ & dispōne & alioz duoz p̄cedentiū. I.3. n. q̄qd̄ est dispositū ad tertiū sit ad secūdū & p̄mū nō tñ ecōuerso. uidēdū est de cā dispositiua taliū & q̄o fuerit cūcta in brō p̄e n̄fo F. ad qd̄ uidēdū p̄fō sciēdū ē q̄ b̄tūs F. ad p̄fatos cōtemplationis gradus puenit. Primū enim habuit ut dictū est qñ p burgum sancti sepulchri trāsiuit: q̄ cōtrectatus & retent⁹ alie natus ab oī corpis sensu nihil pcepit. Secūdū habuit se oñdit qñ in camera fr̄is Bernardi tūc secularis exi⁹ stētis orādo nihil aliud dicebat: nisi. Deū me? & oīa admirādo diuine maiestatis excellētia: q̄ piclātū mūdo cōdescēdere dignaret: & p se Fr̄ac. paupculū de salutis disponebat remedio puidere. Tertiū habuisse cōtēplatiōis gradū cū deo stādo & loq̄ndo iam dicta oñ dūt. Quib⁹ uis sciēdū est q̄ hō deuot⁹ q̄ uult primū gradū cōtēplatiōis sancte & iuste ascēdere debet plura exercere: q̄ succincte pādēt q̄ patēt ad sensuz. Et p̄mū ut mūdū totali deserat & cōtēnat: q̄ hoiez fac totū sensualē. Fr̄acisc⁹ ipsuz deseruit totali mūdū & cōtēpsit. ut dic. ii. ps legēde & viii. Secūdū est ut corpis sensus modestie lege refrenet uisuz auditū. & sic de aliis abstrahēdo a sensuū uanitatib⁹. b̄tūs F. cū oculis se dus pepigisse uidebat q̄ nō solū carnalē aspectū pcul refugeret: s; & curiosuz uanitatis cuiusq; cūtiuit oīo caueret: motusq; sensuales coercēdo ēt stricta modēstie lege: put dic & oñdit. v. ps legēde. Tertiū ut uolūtate p̄pria abneget & abiiciat: q̄ ubi uolūtatis p̄p̄tas pmanet: hō sensib⁹ cūctis uti pbat. Fr̄acisc⁹ nūq̄

inuenit suā p̄pria uolūtate fecisse: s; eā dño in cūctis bñplacitis subdidit & subiecit. sic p̄3 in p̄ma pte legēde qñ argutus a dño cū uellet p̄gere ad apuliā p militiā cōsequēda dixit dño. Dñe: qd̄ me uis facere? Quatū est ut se p̄fecte odiat b̄tūs F. nō solū si sibi diceret ī iurie libēter accipiebat: imo mādabat socio & aliis ut eū rusticū mercenariū iperitū & inutilē declamarēt: & cū gaudio magno dicta sustinēdo uel suscipiēdo rñdebat. Tū uera loq̄ris & talia ut dic. vi. ps legēde decet audire filiū petri Bernardonis. Quintū est ut humilis existat. Humilis. n. ueraciter q̄s eē nō pōt: nisi sibi ipsi mortu⁹ fuerit & mūdo. b̄tū F. humilitas adeo sui iuris effecerat: ut in minoz minimo suū totali uēdicasse dominiū uideret. ut. vi. ps legēde plurib⁹ declat. Sex tū est ut de se totali desperet & diffidat nihil se eē p̄ clamādo. b̄tūs F. se dicebat nihil aliū eē q̄ uas sordidū & fictile: cū tñ uas eēt sanctitudie oīmoda dedicatū. ut. vi. ps ostēdit legēde. Sēptimū est ut se semp in suo cōspectu nō exaltet: s; deiciat. b. F. q̄tū se in suo cōspectu h̄ret: interrogatiōe facta a fr̄e Pacifico patuit. Interrogat⁹. n. ab ipso qd̄ de seipso sentiret: rñdit maximū eē p̄tōz. ut. vi. ps legēde declat. Octauū est ut sui semp q̄rat obprobriū & dei honorē b. F. id faciebat. Ep̄o iterañ. b. F. reḡat⁹ est. q̄ ipsuz uilificādo deū p ipsuz loq̄ntē p̄dicauit a p̄lō magnificādū: utpote q̄ p̄ doctos sue sapiētie magna declat. Nonū est ut quotidie uel cōtinue q̄rat scire dei uolūtate & cito eā p̄ficiat. b. F. nūq̄ de sui idultria cōfidēs semp dei bñplacitū diligēter de agēdis q̄sūt: ut patuit qñ nesciebat si deberet p̄dicare. put dic. iiii. ps legēde & xii. Quā cōgnita sūma diligētia eā adimpleuit. Decimū tribulationes tentatiōes & illata cōiicia patiēter sustineat. b. F. patiēter cōiicia ciuiū sustinuit & sui p̄ris. ut dicit. ii. ps legēde. ac a saracenis eidez illata qñ soldanū adiuit. & de patiētia ei⁹ h̄es i. vi. pte legēde & ix. Undecimū ē curā carnis h̄eat ne ultra decentiā exeat. Fr̄acisc⁹ carne p oīa sp̄i subiecit. ut. v. ps dic legēde & i morte culpā dixit q̄ fr̄em Corp⁹ male tractauerat. Duodecimū ē ut inductiua ad delectatiōes carnales oīo deuiter. ut sunt uestimēta & huiusmodi. b. F. hoc egit idur⁹ rudis grossa & ispida tunica: & sola lectulus terra: & sic de aliis. pur cōformitate. vii. hui⁹ secūdi oñdēt. Prefatis iḡ diligēter inspectis patebit q̄ ipsi fretus ad p̄mū gradū cōtēplationis iam dictū q̄s poterit deuenire. Quē q̄ plenarie in p̄fe b. F. extitere: Primū gradū cōtēplationis diuina opitulāte gr̄a ascēdere meruit & fluauit. Ad secūdū uero gradū ascēdere cupiēs: q̄ magis arduus p̄mo: sunt aliq̄ necessaria dispositiua: put experiētia p̄3 & scriptura docet. Et primū ut oī sollicitudine noxia fantasmata deuiter. b. F. id egit muliez colloca & aspect⁹ euitādo & euitari iubēdo. Nō. n. securū putabat eoz imagines introrsus haurire. ut dicit. v. ps legēde. Secūdū sancte obediētie iugū cū p̄mptitudine suscipiat. b. F. ut dic. vi. ps legēde. oñdēt platōis cēdens: usq; ad mortē Guardianū h̄fe uoluit: cui p oīa eēt subiect⁹. Tertiū est ut iudiciū temerariū oīo deuiter. b. F. euitauit in se. & semel fr̄ez male iudicatē & temerarie pauperē fec ut eidē diceret culpā suā. ut dicit

ad 2.

4

vii.ps legēde. Quartū est ut amorē carnalē parentū a se remoueat et abiiciat. b. F. p̄fī carnali renunciāuit di. Vsq; modo te uocaui p̄fēz in terris: amodo secure discere possuz. P̄f n̄ q es in celis. & de hoc habes. z. pte legēde q̄o separat? fuit ab amore parētū xpi dilecti one. Q̄intū est ut oēs se existimet meliores & p̄fectiores. b. F. id egit. Nā cām di. q̄re se maximū p̄tōz uo caret inq̄t. si q̄tūcūq; sceleratū hoīez xps fuisset tāta gr̄a p̄sequit? & misericordia: arbitror sane q̄ plus q̄ ego dō gratior eēt. Sextū ē ut suas ordinet cogitationes i deū: ut decet. b. F. ut excitaret ex oib? ad amorē diuini i cūctis opib? man? dñi exlībat: de oib? sibi scalā faciēs p̄ quā dscēderet ad ap̄hēdēdū eū q̄ est desiderabilis tot? ut diē. ix. ps legēde. Septimū est ut demonis astutias attēdat & fraudulēta cōsilia seu suggestiones uideat & declinet. b. F. q̄o diaboli astutias uiderit & supauerit. diē. v. ps & vi. legēde. ac q̄o dclīauerit dictū est cōformitate p̄cedēti. pte. z. & dicei hui? z. libri. cōformitate. ix. Octauū est ut oēs ut se diligat: & ad iā ad qd se diligit. b. F. ut dicit p̄cedēs cōformitas oīuz optabat & pcurabat salutē. Nōnū est ut pacē habeat cū oib? & teneat. b. F. diuina reuelatiōe i format? p̄m? fuit q̄ in suis p̄dicationib? pacē nūciāuit: & frēs pacē nūciare docuit: ac iter discordātes pacē posuit. ut patuit d? ciuitate Aretii. ut diē. vi. ps legēde. a q̄ expulsi s̄mōnib? ad pacē & trāq̄litatē reduxit. sic & ciuitatem Senensem. ut dicit legenda antiqua: & dictum est libro primo. cōformitate. viii. in tractatu de fratre Masseo eius socio: multosq; peccatores a pace Christi longinquos: uere iunxit paci & salutē. ut decima cōformitate primi libri patuit parte. z. Decimūz est ut lingua in ociosa uerba nō relaxet b. F. nō solū in se: sed in fratrib? silētiū uoluit obseruare & obseruari. ut diē. v. ps legēde & ii. ac oī tpe ociosa uerba uitari a fratribus. Prelibatis. x. cū. xii. aūdictis p̄ p̄mi gradus ascēsu: hō deuot? disponit ad ascēsu? secundū: gradus rapt? iam dicti & cōtēplationis: q̄ oīa q̄ in b. F. fuerūt ad p̄fatum gradus ascēsu? dei gr̄a puenit. Verū q̄ gradus tertius ē sup oēs arduissim? si q̄s uellz ad ipsuz p̄ ascēsu? deuenire: ultra iam dicta oīa eū qdā in se h̄re p̄paratiua ad hui? tertii gradus ascēsu? q̄ ē in b̄tō p̄re F. fuerūt. Pri mus est ut ad dei op̄a exercēda nō piger aut segnis: s; p̄mpt? inueniat & uelox. b. F. q̄ crucifixus mādauit de reparatione ecclesie p̄fecit. ut diē ps. ii. legēde. ac op? p̄dicationis ad qd a deo fuit destināt? expleuit. ut dicit xiii. ps legēde. & dictū est lib. i. cōformitate. li. & x. & q̄ sunt xpi plene effecit ei? uitā p̄ imitationē eligendo & p̄ficiēdo. Secundū est ut amor tuus tot? circa deū & nō creaturā uersē. b. F. nō solū id fecit: s; p̄dicabat diuino amorī nihil p̄ferēdū: q̄ ipse nobis nihil p̄posuit. ut oñ dit. ix. ps legēde. Qualis uero de? sit a nobis diligēdus dictū est cōformitate. xii. p̄mi lib. pte. ii. ca. ii. Tertiū ē ut in nullo gloriē nisi in deo iuxta dictū apostoli. b. F. sup alios scōs oēm inanē gloriā abiēcit. ut oñ dit. vi. ps legēde. & ideo ut h̄f ibidē dicit. In hoc itaq; gloriādū si luā deo gloriā reddim? si fidē seruātes ipsi q̄cqd donat ascribim?. Quartū est ut iuxta posse ofoni se des dicet & icūbat. b. F. adeo ui mētis fuit ofoni intent?

Scalaz fa
ciebat.

3. gra
dus. cō
tēplati
onis.

2

3

q̄ sine intermissione deū orās spm cōtēdebat deo exhibere p̄sentē. ut diē. x. ps legēde. Q̄ intū est ut cordis tota attentione & cū iubilo diuinū p̄soluat offm. b. F. q̄ta deuotiōe & attētiōe diuinū p̄solueret offm: q̄ i. x. pte dicit legēde. & cōformitate. xi. hui? ii. libri dicei: sufficiat ad p̄ns. l. z. n. eēt ism? nūq̄ inherere uolebat alicui. si itinerabat p̄ dicēdo offō fugebat gressum: nō p̄pter pluuiarū abūdatiā aliqñ omittēs. uñ nō min? timorate q̄ deuote deo p̄soluebat. Sextū est ut cor tuuz totū satagas deo tradere. b. F. dñō Iesu xpo sibi apparere dū oraret dixit dñō ei? pedib? puolūt? Dñe: uobis totū cor meū & corp? meū dedi. Et tunc b. F. aliq ab eo petiit & obtinuit. ut h̄f cōformitate. xi. hui? lib. Septimū est ut deū p̄sentē tuis oculis cernas. b. F. tam feruido in xpm rapiebat amore: ut uideret ipsi famlō dei q̄si iugē ipsi? Saluatoris sentire p̄ntiā: ut ipse dixit fratrib? ut diē ps. ix. legēde. Octauū est ut i uite actiue actib? exercitē: q̄ cōtēplatiua finis est actiue. b. F. seruiuit leprosis. ut diē. vii. ps legēde. Et q̄b? nō poterat manū porigebat affectū. ut. viii. ps legēde diē. Nōnū est ut puritatē mētis teneat: q̄ b̄tī mūdo corde: qm ipsi deū uidebūt. b. F. ut dicit. v. ps legēde. l. z. mētis & cōp̄is puritatē mirabilē eēt adept? lachrimis tñ n̄ cessabat oculos iugiter expiare mētales. uñ hac d causa u. ob lachrimas fact? est q̄si cec? Decimū est ut xpi passionē iugiter meditet: q̄ passio xpi est oīiuz p̄ qd ad uidendū deū intratur. b. F. nō solū passionē dñi. ut dicei cōformitate. iii. tertii lib. iugiter meditat? est: cuz xps Iesus crucifix? itra mētis sue ubera iugiter moraret. ut diē. ix. ps legēde: sed & frīb? iugiter de xpi cruce faciebat sermonē. ut diē. iiii. ps legēde. uñ ipsi uerbo & exēplo p̄tis i ducti: passionē dñi die ac nocte cōtinuatis aspectib? reuoluebāt. Vndecimū ē ut de bñficiis diuinis recorder: ut mēs tepida hac recordatiōe i caleseat ad diuinū amorē. b. F. ad auditum amoris dei excitabat afficiebat iāmabāt: & q̄si qdā carbo ignit? diuini amoris flāma uidebat absorē. Duodecimū est ut in cognitiōe dñi p̄ creaturas assurgat. b. F. ut diē. ix. ps legēde. Inaudite deuotiōis affectu: fontalē illā bonitatem in creaturis singulis tāq̄ in riuiis d̄gustabat: & p̄ ipsarū contuitū in uiuificā cōsurgebat rōnē & cām. Tertiūdecimū est ut singulari affectu & deuotiōe ad scōs ferat: quoz īspectiōe & suffragiis in p̄nti pueniat ad optata. b. F. ad xpm: b̄tām Mariā: Michaelē archangelū: Petrū & Paulū: xpi ap̄lōs: & ad scōs spālī deuotione ferebat. ut diē. ix. ps legēde. ex recōdatiōe scōrū oīuz tāq̄ lapidū ignitōz i deificū recalescebat icēdiū. Quartūdecimū ut p̄ amoris incēdiū (ut fecit b. F. ut dicit. ix. ps legēde) q̄rat in dñm Iesuz x̄p̄z totali trāsformari. hec p̄dicta p̄paratiua sunt ad hui? ascēsu? cōtēplatiuū. Et q̄ oīa fuerūt in scis ap̄lis Petro Iacobo & Ioāne: xps trāsfigurāt? est añ eos: & se gloriosuz accēdēti gloria corpis demōstrauit. In b. F. ut p̄batuz est ēt hec fuerūt. Ad iam dictos cōtēplatiuos excessus ductus est ut ipsuz regē glorie pluries uideret & scōs ut est dictū. Iam dicta dispositiua ad p̄fatos triplices cōtēplatiōis ascēsus q̄ sint necaria: patere pōt ex seip̄is & iam dictis in p̄ma parte hui? cōformitatis: ex sacra

pmittit. Matth. v. Et uita eterna possidebunt. Matth. xix. Decimo ad ardentissimam charitatem. Amor temporalium extinguit charitatem: quia amicus huius mundi inimicus efficitur dei. Iaco. iiii. Charitatis uenerum est spes adipiscendorum aut retinendorum temporalium. ut dicit Augustinus. lxxxiii. q. xxxvi. Undecimo ad tenacissimam omnis religionis obseruationem & puritatem. facit. non obediens castum & sobrium. Duodecimo ad salutem animarum procurandam. In cuius signum magister noster Christus hanc mandatum predicatoribus uerbi dei. Matth. x. & Luc. x. Tertio decimum ad superandam temptationem immanitatem. i. Thimo. vi. Qui uoluit diuites fieri incidunt in temptationes &c. ergo per oppositum. Quartodecimo ad contemplationis sublimitatem. ex quo enim cor remouetur a terrenis: ad superna disponitur & eleuatur. Moyses etiam calciamenta deponendo ad sublimia sinai ascendit: ac apostoli cunctis per uelictis in monte ascendunt. Matth. v. & xv. i. plures alie sunt paupertatis utilitates: scilicet diuerse per presentem ad eum commedationem facit. Et Secundo ad amplexum paupertatis inducit eius efficacia & salubritas uirtuosa. efficacia. n. ei? confidit: quia sui possessor est facit. Primo mundum: quia n. temporalia non diligit immaculatum se ab hoc seculo custodit. ut dicit Glossa. super illud Iacobi. Religio mundum &c. Secundo deo propinquum. pastores pauperes deprece scilicet magis reges de longinquo ad deum accedunt. Mat. z. & Lu. z. Tertio expeditum. Qui mihi pondus diuitiarum abstulit: me ad currendum citius expeditum. ait Gregorius. Quarto tot letum. Leta enim res paupertas est. si letum non est: paupertas non est. ut dicit Seneca. Quinto getum. Quid. n. in hac uita laboriosum? quod terrenis desideriis extuare? Quid getius quod nihil huius seculi appetere? ait Gregorius. Sexto securum. Magna est securitas cordis nihil habere occupacione secularis. ut dicit Gregorius. & Seneca. ut dictum est: inquit. In obfessa etiam uia pauperis pax est. Septimo liberum: quia a peccato liberat ambicionis diuitiarum: quod homo seruus peccati efficitur. ut clamat scriptura. Octauo deo acceptum. Pauper per Nabuchodonosor in terra dimittitur diuitibus? ex ideo ablatis. Iere. ultimo. Nonne purum & nitidum: quia caminus purgatus est paupertas. Isa. xlv. & concluditur potest quia efficacia paupertatis in hoc ostenditur: quia reddit hominem cunctis uirtutibus adornatum & decoratum. Valis enim auaritie multos puteos bituminis habet: id est peccatorum: scilicet paupertas nullum: ac ad celum dirigit. per in Lazaro medico ad sinum Abrahe ab angelis portato. & in diuites sepulto in inferno. Luc. xvi. Et Tertio inducunt ad paupertatis amplexum. scripture colloquia. sacra scriptura dicit deum de pauperibus curam habere. ps. ix. Tibi derelictus est pauper &c. Ipsos respicere. ps. x. Oculi ei? in pauperem respiciunt. Offensum exaudit. ps. xxxiii. Pauper clamauit: & dominus exaudiuit eum &c. Eccl. xxi. De precatio pauperis ex ore usque ad aures altissimi perueniet. Consolationem dat. ps. lxxv. Parasiti in dulcedine tua pauperi deus &c. Liberat eum. ps. lxxi. Liberabit pauperem a potente &c. & f. s. cviii. Astitit a dextris pauperis: ut saluum faceret &c. Non uult ipsum despici. Prouerbiorum. xxvii. Qui despicit pauperem: exprobrat factori suo. Vult sibi subueniri. Prouer. xxi. Qui obturat aurem suam ad clamorem pauperis: & ipse clamabit & non exaudiet. Non uult ledi. puer. xxii. Non facias

In laudez
scē paup
tatis.

utolentia paupis: nec oteras egeni i porta: qd dñs iudi
cabit cāz ei? & ofiget eos q fixerūt aīaz ei? Roborat
Isa. xxv. fortitudo paupis scūs est dñs. Respicit. Isa.
lxy. ad quē respiciā nisi ad paupē? &c. Et paupū suoz
dñs miserebit. Isa. xlix. Eis dat regnum celoz. Mat. v.
ipsorū est regnū celoz. Erudiunt ab ipso. Mat. xi. pau
pes euāgelizant: & multa alia ponit scriptura deū cir
ca paupes exercere: q oīa statū cōmēdāt paupertatis: &
cōter ei? amplexū suadent. Quarto suadet paupertatis
amplexū doctoz facienda locutio. paupertas nō est cō
nēda: qd xps eā dedicauit. xii. q. ii. Gloria. paupertatē
de? uoluit eē: ut sustinētes p patiētiā coronarent: & di
uites in ipsis mererent. dist. xlvii. dñs onust? pōdere au
ri xpm seq nō pōt. xii. q. i. Expedit. xii. q. ii. Socrates.
paupertas regz nō est mala reputāda: nec in nūero malo
rū cōputāda. xv. q. i. illa. Doctores uero cōmēdare pau
ptatē uolētes: aliq de directo: nōnulli uero exprobrā
do diuitias & defect? eaz pādētes: q bona eēt paup
tas p locū ab appositis declauerūt. Et q cōtraria iuxta
se posita maxie elucescūt: uidēdū est qd de diuitiarū
malis ipsi sūt locuti. Et demū ad paupertatis p ipsos cō
mēdationē erit faciliōr accessus. ¶ Diuitie a doctōri
b? oñdun? prauē: qd pmo nō sūt nre. ¶ Cassian? i col
latione abbatis iquit. has uisibiles diuitias mūdi relin
quētes nō nras s; alienas abicim? facultates: quis eas
gloriamur uel nro labore qstas uel parentū heredita
te ad nos trāsmisissas. Nihil. n. nrm est nisi hoc tātū qd
corde possessum atq; aīe nre coherēs: a nemine pror
sus pōt auferri. ¶ Boeti? .z. de cōsolone. Nunq tua fa
ciet eē fortuna: q a te natura rerū fecit aliena. Tullius
in paradox. Nihil meū uel cuiusq alteri? est: qd a ufer
ri uel amitti pōt. ¶ Valerius uero dicit caduca nimiz
& fragilia puerilibus cōsentanea crepūdiis sūt ista q
uidēt & opes hūane uocant: affluūt. n. subitozq dila
bunt: nullo in loco: nulla in persona. stabilibus innixa
radicibus. Sed incertissimo flatu fortune. huc acta &
illuc: quos in sublimē extulerūt in prouiso recessu de
stitutos: in profundo cladiū miserabiliter imergūt. Se
cundo qd tēporālī plura mala diuitie inferūt. Dāt enī
laborē in acqreō. ¶ Oratius. Impiger extremos mer
cator currit ad indos. Per mare pauperiē fugiēs p sa
xa per ignes. Dant sollicitudinē in pcurādo. ¶ Augu
stinus de uerbis dñi. Que est ista auuiditas cōcupiscētie
cū & ipe bellue hēant modū: tunc rapiūt qn exuriūt:
parcunt uero pde. cū seaserit facietatē. Infaciabilis est
sola auaricia diuitum: semper rapit & nunq faciat: nec
deum timet: nec hoīem reueretur: nec patri parit: nec
mrem cognoscit. nature fri nō obtemperat: nec amico
fidē seruat. uiduā opprimit pupillū iuadit liberos in ser
uitiū reuocat: testimoniū fallūz fert: res occupant mor
tui: quasi & q faciunt non moriant. Que est ista aīarū
īlania amittere uitam appetere mortem acqreere aurū
& perdere celū. ¶ Secundus phus itērogatus qd sūt
diuitie. Rndit aurī pondus. curatum minister. uerecun
da delectatio. Infaciabilis iuidia. desiderū iexplebile
os excelsūz iuisa cōcupiscēcia. ¶ Bernardus dicit. diuitia
rū amor infaciabilis est: longe amplius torquet aīam q
refrigeret usu suo. quorū agnitio qdem laboris posses

sio timoris amissio plena doloris iuenit. Dant timorez
in custodiendo. Boetius. z. de cōsola. O preclara opum
mortalium bītudo: q cū adeptus fueris securus esse
desistis. ¶ Iuuenalis. Pauca s; portes argenti uascula
puri. Nocte iter agrestis gladiū cūtumq; timebis. Et
more ad lunā trepidabis arundis umbrā. Cantabit ua
cuus coram latrone uiator. ¶ Btūs Grego. in lib. mo
raliū exponens illud Iob. si expaui ad multitudinem ni
miam. Ingt. magna est securitas cordis nil hēre cōcupi
scentie secularis. nam si ad terrena adipiscenda cor in
hiat. securū tranquillūq; esse nullatus pōt: qd aut non
hita cōcupiscit ut hēat: aut adepta metuit ut non amit
tat. Et dūz in aduersis sperat prospera. & in prosperis
formidat aduersa huc illucq; quasi qbusdā fluctibus
uoluit: ac sic p modos uarios regz alternantium muta
bilitate uersat. Si uero semel aimus in appetitione sup
ne pñe forti stabilitate figit: minus rerū temporalium
perturbatione nexat. hec Grego. Dant dolorez i per
dendo. ¶ Seneca de tranquillitate animi. Facili? est q
busdā nō acqreere pecuniā q amittere: Ideoq; letiores
uidebis quos nunq fortuna respexit: q quos deseruit.
¶ Isidorus. 3. de summo bono. Qui bona mundi dili
git uelit nolit timoris & doloris pene succūbit. ¶ Iuue
nalis. plorat lachrimis amissa pecūia ueris. Tertio di
uitie spūalī icōmoda multa igerunt. Versus. Diuitiis
hi morbi uix curāt medicia. Fastus segnities gula glo
ria uana rapia. Ocia mollicies fiducia falsa cupido. Iu
randi spēs fallum: fraus atq; libido. Et sic esse p3 deis
sacre scripture & doctoz que ad pñs omittero. In spūali
tū retrahunt a diuinis. ¶ Chrysostomus qui uult deū
amare necesse est ut diuitias odiat: qui autēz uoluerit
diuitias amare: necesse est ut deum odiat. Replent. ut
deū est oibus malis & pētis. ut dicit Apostolus pme
ad Thimotheū. vi. q uolunt diuites fieri icidūt in tē
tationes & in laqueū diaboli & in desideria multa &
iutilia & necaria q mergunt hoīes in iteritū & despe
rationem. radix enim malorū est cupiditas. Priuāt ho
mines regno celoz. Mat. xix. Difficile est diuitem in
trare in regnum celorum & c. ¶ Gregorius ualde ra
rum est ut qui aurum possident ad requiem tendant.
Multa alia mala sacra scriptura & doctores de diui
tiis dicunt in ipsarum detestationem: sed sufficiant pre
dicta. ¶ Et per oppositum paupertatē laudant & fru
galitatem dicentes ipsa. (ultra iam dicta in principio
huius) Culpam patratā expiari. Caminus paupertas
ab Isa. uocatur: quia ipsa uiciorū sordes expurgāt.
Dicente beato Gregorio in Omelia de Lazaro & di
uite. Mala inquit Lazari purgauit ignis inopie: & bo
na diuitis remunerauit felicitas transeuntis uite. Illuz
paupertas afflixit & terfit. Istum abundantia remune
rauit & repulit. Quicūq; ergo in hoc seculo bene ha
betis: cum uos bona egisse recolitis: ualde de eis per
timefcite: ne concessa uobis prosperitas eorundem re
muneratio sit bonoz. Et cum quolibet pauperes nō
nulla reprehensibilia perpetrare cōspicitis nolite despi
cere: qd fortasse qd supfluitas tenuissime paupertatis
ingnat: camin? paupertatis purgat. de uobis oio ptime
fcite: q nōnulla etiā male acta prospera uita sequuta

Contra di
uitias.

Que fō
parit cō
paupras

Notanda

est. De illis uero sollicite pensate: q̄ earū uitā magis paupertas ex cruciat: quouiqz ad rectitudinē perducatur. **¶** Subtrahit ipsa occasio peccādi que ex diuitiis oritur: dñte Chrysostomo sup̄ Ep̄lāz ad Hebr̄eos sermone secūdo. xp̄ianus in paup̄ie constitutus magis q̄ cū diuitiis irradiat. Quomō h̄? quia excludit a se superbie typum. Non erit arrogās: sed patiens obtemperās & pudicus & mitis & sapiēs. Qui uero in diuitiis constitutus est: multa illū ad h̄ bona p̄p̄diunt. Inspiciamus ergo que sunt que diues operatur. Rapit aliena extuat cupiditate nefandos nō desinit perpetrare cōcubitus maleficia cuncta cōmittit. Nonne h̄ uniuersa ex diuitiis cōspicis p̄petrari & generari? Intueris quō in pauperie magis q̄ in diuitiis uirtutes facili? possidemus. Nec mihi dicas: q̄ in hac uita diuites nullā uindictāz suscipiūt. Nam cū omnibz malis suis hoc etiā malum habet diuitie: q̄a malignitate peccātes ab ultionibus tuent. Et q̄ diuitias possidet semper peccans nulla pena reuocat: sed sine ullis remediis uulnera suscipit peccatorū: & frenū illis nullū imponit. Et sermone. xviii. inquit. Nemo causet de paupertate tāq̄ causa sit multoz maloz: neqz obloquatur de xp̄o q̄ perfectionem illā dixit. Si uis perfectus esse. hoc. n. imple & uerbis dixit & operibus ostēdit & per discipulos suos docuit. Sectemur ergo paupertatē. Maxime quippe bonum est. Nihil enim opulētius eo q̄ paupertatē sponte diligit: & cū alacritate suscipit. **¶** Abscindit uitiorū radices. Chrysostomus sermōe eodē. Radix p̄ma maloz est amor corporis: qui paupertate abscidit. Secūda. Radix est timor male humiliās: quē tollit paupertas. diues seruus est: obnoxius exñs dānis: & tribuens omni uolenti eū nocere. Pauper nihil habēs. p̄scriptionē nō timet neqz cōdēnationē: ualde. n. fortis est pauper & nō h̄z unde iniuriā patiat. **¶** Habet ipsa uirtutis exercitium. Ambrosius libro p̄mo de officiis. nō pōt q̄s p̄mū accipere nisi legitime certauerit: neqz gloriosa est uictoria ubi nō fuit laboriosa certamina. Ideoqz dñs in euāgelio. Bt̄i paupes sp̄s qm̄ ip̄oz est regnū celorum. nō dicit b̄ti diuites sed paupes. Inde. n. incipit beatitudo diuino iudicio: ubi erūna nō est in paupertate rōne cōtēptus rerū in mēte: sed rōne penurie tēporalis quā sustinemus in corpore. **¶** Virtus p̄bata ea custoditur. Ieronimus ad Paulinū. Crates ille Thebanus homo quōdā ditissimus: cū ad phandū Athenas p̄geret: magnū auri pondus abiicit: nec putauit se uirtutes posse simul & diuitias possidere. Deniqz & tu audita sentētia saluatoris. Si uis p̄fectus eē uade & uēde oia que hēs & da paup̄ibus & ueni sequere me. uerba uertis in opera: & nudaz crucē nudus sequeris & leuior scandis icalam Iacob. purisqz manibus & cādido pectore pauperē te sp̄s & opibus gloriaris. **¶** Merces ea p̄meret eterna. Chrysostomus sermōe secūdo sup̄ ep̄lāz ad Hebr̄eos. Nō h̄ntes diuitias non p̄pterea doleamus: sed grām magis deo & dño referamus: q̄a nos paruo labore eādē mercedē poterimus quā diuites p̄mereri: & si uoluerimus etiā ampliorem. nā ex paruo magna lucratur. **¶** Securitas ea ut dñm est obtinet in presenti

seculo. dicēte Chrysostomo Omelia ultia sup̄ Mat. Diuitem necesse est multis idigere: & turpiter seruire & formidare & suspicari & timere: eoz q̄ suspicant oculos. & calūniatoz ora. auaroz concupiscētias: sed nō paupertas est aliqd tale sed contrariū uniuersum. Regina est: furibus nō subiecta sed munita. portus trāquillus. palestra & gymnasiū phylosophie. Audite quicūqz pauperes estis. magis autē & quicūqz ditari cōcupiscitis. Nō pauperem esse malū est: sed nō uelle pauperē esse: & neqz malū extrema paupertatē: & nō erit tibi malum. **¶** Facit et̄ securos & dat securitatē in futuro iudicio. Bernardus sup̄ ps. Qui habitat. Felix paupertas uoluntarie relinquentiū oia: & sequētium te dñe Iesu. Felix plane que tā securos imo & tā gloriosos facit in illo singulari fragore electoz in illo tremēdo examie meritorū in illo tanto discrimie iudicioz. **¶** Culmen iudicarie pr̄atis in futuro iudicio impendit. dñte b̄to Gregorio super illud Iob. deridet iusti simplicitas: lampas cōtēpta apud cogitationes diuitū parata ad tēpus statutum. Statutū qdē cōtēpte lāpadis tēpus: est extremi iudicii p̄destinatus dies. Tunc oculis reprobz patefcet q̄ celesti pr̄ate subnixi sunt q̄ terrena oia reliquerant. Quisqz. n. diuini amoris stimulo excitatus h̄ posfessa reliquerit: illuc p̄culdubio culmē iudicarie pote stas obtinebit. Ut simul tunc iudex cū iudice ueniat: q̄ nunc cōsideratiōe iudicii sese spontanea paupertate castigat. Et Bernardus sermone. c. li. Duo inq̄t habz paupertas sequētū dñm afflictionē. s. & uilitatē. De q̄bus p̄ph̄a uide inquit. humilitatē meā & laborē meū. Et p̄pterea i terra sua duplicia possidebunt: ut p̄ pudore sit honor iudicarie potestatis. p̄ labore refrigeriū placidissime sessiōis. **¶** Cōsolationē superiāducit. Chrysostomus. Omelia q̄rta super Mat. Descēdamus inquit ipse ad paupertatis caminū. uideamus qui ambulant in eo: & elatoz colla deulcāt. uideam? miraculū & paradoxū hoiem in camio p̄fallentē. hoiem in igne gr̄as agentē paup̄rati utilē alligatū & multā ferentem deo b̄ndictionē. Et. n. pueris illis tribz similes sunt q̄ paupertatē cum gr̄arū actione ferunt. Nā & igne terribilius paupertas icēdere cōsueuit. Sed pueros illos nequaquā icendit ita & nunc. si in paupertate gr̄as egeris uincula dissolunt & flāma extinguitur: & si nō extincta fuerit pro multo: mirabilis p̄ flāma ros orietur. Quod in phylosophātibus est uidere: qm̄ in paupertate diuitibus copiosius disponunt: & in medio camio & ore puro potiunt. Et enī maximū est hos non detinēri concupiscētia diuitiarum. Et illi tunc regez con temnentes facti sunt rege clariores: & tu utiqz si des p̄p̄eris mundana negocia: omni mundo eris honorabilior secundum sanctos illos quibus dignus nō erat mundus. ut igitur dignus celis efficiaris deride presentia. Ita enim & hic eris clarior & futuris bonis potioris hec Chrysostomus. **¶** Facit prudentia decorari. dicente Gregorio. x. moral. prudentia. Iustorum est p̄ maledicentibus orare. paupertatē querere. possessa relinquere. rapienti non resistere. percutienti maxillam prudentia alteram prebere. **¶** Iusticia insignit Ieronimus ad he liodorum perfectus xp̄i seruus nil habz preter xp̄m:

aut si h3 aliquid propter christum: Christi seruus non est. Et idem Ieronimus. Nemo melius erogat quam qui sibi nihil referuat. Temperantiam exhibet. dicit Ambrosio super Lucam. beati pauperes spiritu. huius temperantia quam est optima uirtutis a peccato abstinet. scilicet calcat illecebroso non querit. Fortitudinem subministrat patuit in Apostolis. de quibus dicit Damascenus. libro. iiii. Euangelium diuine cognitionis predicatum est: non belis & carnis exercitiis aduersarios dequincens: sed pauci nudi pauperes & illiterati uerberati & mortificati crucifixum carne mortuum predicantes: sapientibus & insipientibus proualeuit. Mirabile reddit. Chrysostomus. omel. xlii. super Mattheum. loquens de Apostolis. Non inquit facere signa fecit Apostolos mirabiles. Multi enim demones precipites: quia iniquitate operati sunt: non sunt facti mirabiles sed puniti. Sed quod inquit est quod eos magnos ostendit? Respondit pecunie contemptus glorie despectus ab omnibus huius uite negociis ereptio: quia si hoc non habuissent & si decem milia mortuos suscitassent: non solum nulli profecissent: sed & seductores extimati essent. Humilitatem dat & conseruat. ut dicit Gregorius. primo Dialogi. pauperes solet esse custos humilitatis. Sapientia studio conuenit. dicit sene. epistola. xlii. Multis ad perueniendum oblitere diuitie: pauperes autem exedita secura est. Aut ergo pauperes sunt: aut pauperum similis: si autem uis uacare. Ieronimus. Epistola. li. Quam diu uersamur in rebus seculi & anima nostra possessionum ac reddituum procuratio deuincta est: de deo libere cogitare non possumus. Augustinus super psalmum. Omnis plene nobis magistra est inopia. Non ita laudamus Ioseph cum frumenta diuidebat: si cum carcerem habitabat. Diuitie hominem reddit dicere Valerius. libro. iiii. c. x. Omnia nimirum huius quod nihil concupiscit: eo quod certius quo cuncta possidet. Domini regem collabi solet: bone mentis usurpatio nulli tristioris fortune recipit iocus: itaque quorsum attinet aut diuitias in prima felicitatis parte: aut paupertatem in ultimo miseriarum ponere: cum & illarum frons hilaris multis itus amaritudinibus sit referta: & huius horridior aspectus solidus ac certis bonis abundet. Ad uitam eternam perducit. Augustinus de uerbis Apostoli. sermone. xxviii. Non tibi displiceat paupertas tua: nihil ea diti poteris inuenire. uis discere quam locuplex sit celus emit. Quibus thesauris offerri potest quod paupertati uidemus idultum: ut ad regnum celorum ueniret? Bernardus in sermone de omnibus sanctis. uis obtinere regnum celorum: paupertatis uilitatem amplectere & tuum erit: regnum celorum pauperum est. beatus qui post illa non abiit quam possessa onerant amata inquant & amissa cruciant. Multa alia a doctoribus attribuunt paupertati ad ipsam commendationem quam ad paupertatis amplexum debet inducere prudentes: & si ut dicit Ieronimus & Seneca. Ob alia paupertas non esset diligenda: ob hoc tamen est amanda: quia a quo amaris ostendit: & ut dicit Chrysostomus portus tranquillus est. Sufficiunt prefata ad inducendum nos ad paupertatis amplexum. Quintus inducens ad paupertatis amplexum est exemplo dilexerunt sancti uiri. Helias. ut docet liber regum. tertius & principum quatuor. Helise. ut habetur. iiii. Re. v. pecuniam oblata a Naama soro spreuit: & in paruis casellulis circa fluuientem Iordani cum filiis habitauit propheta. Apostoli reliquias omnibus secuti sunt dominum. Mat. xix. Sic & multi sanctorum

omnia relinquentes: utpote. b. Laurentius. Martinus. Benedictus. Antonius abbas. Ilarion. Paulus primus heremita. Ieronimus. Macharius tam egipti quam Romanus. Abbas Isaac & sic de aliis sanctis. quorum non est numerus. ut patet legenti uitas primum & passionem sanctorum: quod mundana contemnes: paupertatem complexi sunt brachium totius amoris christi dominum in hoc periculis imitantes: quorum gesta quo ad huius patet intuitibus non refero: sed solum sanctos dimittendo transleo ad fideles & paganos: de quibus minus uis: quod tamen hanc nobilem margaritam. uis. paupertatem toto opere perstrinxere: sic de pluribus recitat Valerius in suo libro. utpote de Xenocrate quem Alexander macedo corrumpe pecunia attentaui: sed non ualuit. put recitat Valerius. libro. iiii. c. 3. in fine. de Diogene cinico: cui cum offerrent ab Alexandro plura & si quod uellet persequi eisdem polliceretur spreuit cuncta & subdit Valerius ibidem Alexander diogenem gradu suo diuitiis pellere temptat: celerius Darii armis. De Bria qui capta sua praeda nihil abinde asportare uoluit. Et de ea interrogatus: respondit. quod illa sua bona non erant ingens bona mea mecum porto. peccatore. n. illa gestabat non oculis uidenda: sed animo extimanda. ut dicit Valerius. libro. vii. rubrica. ii. c. xx. De Anaxagora qui post longum tempus in studio exactum cum reuerfisset ad propria possessiones desertas uidisset inquit. Non eam saluam nisi iste pisset. Valerius. libro. viii. rubrica. vii. ca. xii. De Scipione Africano. dicit Valerius. libro. iiii. c. vii. quod in oratione habuit de se & fratre suo Scipione Asiatico dicere. Cum tota africana patri uide subiceretur: nihil ex ea quod diceretur meum propter cognomen retuli. non ergo punice me: nec fratrem meum Asiaticae gaze auarum reddiderunt: sed utrumque nostrum inuidia magis quam pecunia locupletior est. De Valerio publicola dicit. libro. iiii. rubrica. iiii. c. ii. Qui cum post expulsionem patris regie ab urbe fuisset primus consul: & tres consules acceptis sine pegisset: tunc fuit paupertatis quam primoniis ad ipse iam exegit ei defecit: sed publica pecunia ducte sunt. De Menenio Agrippa qui posuit pacem inter senatum & plebem: tunc fuit paupertas & pecunie iops ut sepulture honoris caruisset: nisi publica pecunia succurrisset. Ait Valerius. libro. iiii. De Gneo Scipione & Fabricio. Idem Valerius. libro. iiii. rubrica. iiii. c. x. & xi. ponit quod uoluntarie pauperes adeo fuerunt: ut hereditas ad maritandum filias non sufficeret: sed per senatum dote data nuptui sunt tradite. De Attilio pontico idem Valerius. libro. iiii. rubrica. iiii. c. vi. quod spargens semine in agro accersit fuit ad regimen reipublice. Quo gloriose pacto ad opem agriculture rediit: & subdit Valerius potest pauperes consolari attilius: sed multo magis docere locupletes quam sit necessaria solide laudis cupidi anxia diuitiarum comparatio. De Marco Curio pontico. libro. iiii. rubrica. iiii. ca. iiii. Quod oblata sibi a sanctis munera spreuit. Ipse enim fuit exactissima norma romae frugalitatis: & faminitus diuitias spreuit dicens prefatis. Narrate faminitus Marcum curium male locupletibus imitare: quam ipsum fieri locupletem excogitatum munus refert. tunc & memetote me nec acie uinci nec pecunia corrumpi posse. Idemque Pirro rege ducto ex preda nihil cepit: nec a senatu est sibi oblatus. De Fabricio loco prefato dicit Valerius quod redactis faminitibus in seruitute: ab eis cuncta transmissa remisit. Et subdit quod Fabricium locupletem faciebat non multa possidere sed pauca desiderare. De gaudio tubero Fabricii

A pagani
pauperes
fuit dicitur
cta.

Notandum

Diuitia
brici.

discipulo loco iam dicto ponit Valerius q̄ dum esset
 consūl omnis usus uasa argētea magno pōdere & ar-
 te exquisita gens etholog per legatos misisset: cūcta
 spreuit & remisit. Idē ponit de Paulo qui xerse Rege
 dūcto nihil accepit s̄ aliis dedit. De uictoria illa alii
 pecuniā ipse uero gloriā accepit. De fabio gurgite nu-
 merio pictore & Q. Egolino dicit Valerius ibidē: q̄
 legati missi ad Ptolomeū Regē munera eis transmi-
 sa ab ipso Rege senatui detulerūt: nil nisi laudē bene
 administrati officii accipiētes. De Calphurnio pisone.
 Idem dicit: q̄ liberata Sicilia a fugitiuis donis datus
 auxiliatoribus: nihil sibi nec filio dedit nec accepit. de
 Democrito dicit Valerius. libro. viii. rubrica. vii. q̄ tot
 habuit diuitias a p̄e q̄ exercitui Xerxis epulum dare
 potuisset de facili: tñ patrimoniu sue p̄cie dedit parua
 retenta sūma qua sustentaret in studio līarū. De crate
 thebano ponit beatus Ieronimus in epistola ad Pau-
 linum: q̄ magnum auri pondus in mari p̄iecit: nec pu-
 tauit se posse simul uirtutes & diuitias possidere. De
 multis aliis sunt exēpla. quomodo paupertatē p̄ cun-
 ctis amauere & amāt: uidelz de Bragmanis q̄ de con-
 tēptu diuitiarū singulariter laudant. Nā dona ab Ale-
 xandro missa rege Macedonie: uidelz aurū argentū ue-
 stes. panes & oleuz p̄ter ultimū de quo fecit deo sacri-
 ficiū de prefatis nihil accepit didascalus eorum. De
 Gimnosophistis philosophis indogz qui adeo cuncta
 terrena despiciūt: ut nudi semp incedāt in Indie solitu-
 dinibus cōmorantes. Predictis igit exēplis aliisqz plu-
 ribus que omitto causa breuitatis: p̄z quomodo Gen-
 tiles & Pagani frugalitatē. i. paupertatē dilexerūt. Et
 sic tam sancti q̄ philosophi & Gētiles perstringendā
 astruunt paupertatē. ¶ Sextū inductiuū ad paupertā-
 tis amplexuz est. Saluatoris dñi nostri Iesu Christi ad
 paupertatem amor dilectio & intimitas: nam ut dicit
 Apostolus. ii. Corin. viii. p̄pter nos egenus factus est
 cum eēt diues: ut illius inopia diuites essemus. Quod
 enim Dñs Iesus fuerit pauper. p̄z euangelia intuenti.
 uolēs enim incarnari: de pauperibus parentibus nasci
 uoluit. utpote de paupere m̄re. Nam ut dicit Beda su-
 per illud Mat. Qui mihi ministrat me sequat. Confide-
 remus qua uia gratiē ut eū sequi mereamur. Ecce cū
 dñus sit & creator Angeloz suscepturus naturam no-
 strā quā cōdidit in uteruz uirginis uenit: nasci tamē in
 hoc mundo per diuites noluit parētes: pauperes ele-
 git. Et Chrysostomus super Mat. Omelia. viii. pariens
 quidē uirgo filiū cōfessiz illū declinauit: q̄ multis cō-
 uenietibus p̄pter descriptionē: nequit domū inuenire.
 S̄z quid fuit qd̄ suasis magos adorare. Nihil enī sensi-
 biliū magnuz erat illi: s̄z p̄lepe & turgurium & mater
 pauper ut nudā magorū uideas p̄fiam. Et in Omelia
 Epiphanie. Idē Chrysostomus de magis loquēs sic di-
 cit. uiderunt pandochiū tenebrosuz & sordidū magis
 animalibus q̄ hominibus aptū: in quo nemo erat cre-
 tus secedere nisi itineris necessitate coactus: matrēqz
 uix tunicā hñtem unā nō ad ornatū corporis: s̄z ad tes-
 gumētū nuditatis p̄ficiendē. Nascēdo nō ut diues: sed
 ut pauper nasci cōplacuit: ut pauper in diuersorio gi-
 gni nō in sua s̄z aliena domo. Natus uero p̄pter ino-

piam loci in p̄sepio brutoz animalium ponit. ut dicit
 Anselmus. libro de sacramētis panis inuoluit uilibus.
 senū ei p̄ culcitra sternit. Boui & asino associat. a pa-
 storibus & magis pauper inuenit. nō agnus s̄z par tur-
 turum seu duo pulli columbarū in sacrificio. (ut dicit
 Beda) p̄ eius redēptiōe a matre dñi dant. In Egipto
 cū summa paupertate per septēniū quo ibi permāsit a
 m̄re nutrit. P̄i putatio. s̄. Ioseph pauperi iungitur: &
 ab ipso educat. Duodecim annorū cū eēt per triduum
 quo in Ierusalē permāsit stipem ut pauper hostiatim
 quesuit. ut dicit deuotus Bernardus. per ānos triginta
 pauperrime uixit nutrit? (ut dicit Bernardus) colo &
 acu sue m̄is. A paupere baptizari uoluit. s̄. Ioāne ba-
 ptista. Mat. iii. Discipulos pauperes elegit & omnibz
 dimissis. Mat. xiii. & xix. Cum eēt uerbo gloriosus &
 opere. ubi caput suū reclinaret nō habuit. Mat. ix. Cū
 tamē uulpes foueas hēant glo. Quid me p̄pter lucra
 seculi uis sequi cuz ita sim pauper ut nec hospitium
 qd̄ meū sit hēam? Et idē dicit Chrysostomus in sermo-
 ne de traditione iude: & Anselmus de sacramētis: nec
 ualet dicere q̄ xp̄s nō habuit hospitium p̄priū s̄z com-
 mune: q̄ si sic discipuli illud nō ignorassent: nec passio-
 ne appropinquāte discipuli eidē dixissent. ubi uis pa-
 remus tibi comedere pascha: ut paup cibo alieno su-
 stentatus est. ut dicit Ieronimus in epla ad Nepotianū.
 ut hētur Luc. viii. Mat. xxvii. & Mar. xv. Bt̄s Franci-
 scus diē in p̄ma regula: q̄ bt̄a Maria & xp̄s de elemo-
 sinis uixerūt. p̄dicationē suā postqz discipulos incepit
 hēre a perfectiōe paupertatis incepit. Mat. v. bti pau-
 peres spiritu: queniā ip̄oz est regnū celoz. Apostolis
 paupertatē cōmēdauit & hēre uoluit: quando Mat. x.
 & Luc. ix. hēre argētū & aurū & sic de aliis eis inter-
 dixit: quod eis ostēdit p̄s opere & per opera. ut dicit
 Chrysostomus. & hoc quādo ait filius hominis nō h̄z
 ubi caput suū reclinet. eū sequi uolēt omnia dari pau-
 peribus demādauit. Mat. xix. uade & uēde omnia que
 hēs & da pauperibus & ueni sequere me. Ad soluēdū
 tributū qd̄ daret nō habuit. Mat. xvii. & si dicat. Nō
 ne Iudas hēbat oculos. Ioannis. xii. & xiii. q̄re & ad
 soluēdū xp̄s habuit. Respōdet Augustinus super ps.
 c. iii. & Vgo de scō Victore super ps. Bonū est ostēdi
 domino. Et Decretalis dñi Innocentii tertii. posita de
 uerbo. signi. Exiit. di. sic xp̄m dñ loculos iterdū habu-
 se. Nāz sic ip̄e xp̄s: cuius perfecta sunt opera in suis
 actibus uiam perfectionis exerceuit: q̄ interdum infir-
 morum imperfectionibus condescēdēs: & uiam perfe-
 ctionis extolleret & imperfectorum infirmas semitas
 non dānaret: sic infirmoz personā xp̄s suscepit in lo-
 culis: sic & in nōnullis aliis infirma humane carnis as-
 sumēs put euangelica testatur hystoria: nō tñ carne
 sed & mēte cōdescēdit infirmis. Sic. n. humanam natu-
 ram assumpsit q̄ in suis operibus perfectus existens:
 in nostris factus humilis in propriis permāsit excel-
 sus. Sic & sūme charitatis dignatione ad aētus quos-
 dam nostre perfectioni conformes inducitur: q̄ a sum-
 ma perfectionis rectitudine non curuatur. Egit nāqz
 xp̄s & docuit perfectiōis opera: egit etiā & infirma:
 sicut interdum. patet in fuga & in loculis. Sed utrūqz

perfecte perfectus existens: ut perfectis & imperfectis se uiam salutis ostenderet: qui utrosque saluare uenerat qui tandem mori uoluit pro utroque. hec decreta sunt. Ideo dicunt Augustinus & Vgo locis preallegatis quod Christus in loculis infirmorum personam suscepit & imperfectorum. Christus ut dicit Vgo in numero imperfectorum inueniri uoluit: ne presumere non accipietes & confunderetur accipientes: & extimaretur non esse christianus facies quod noluit facere Christus. Sic ergo per de loculis. paupertate diligere ostendit in corporis amictu duas tunicas non habendo sed unam: quia quod uenit Apostolis ipse in se non assumpsit. Prohibuit Apostolos duas tunicas habere. Mat. x. Sic & in incessu utpote in pedibus calciamenta non habens: dicitur Ieronimo ad Eustochium. Discipuli sine calciamentorum onere: & uinculis pellicum ad predicationem noui euangelii destinantur: & milites uestimentis Iesu sorte diuisis: caligas non inueniunt quas tollerent: nec enim poterat habere dominus quod prohibuerat in seruis. Consortium pauperum amauit & dilexit: paruus consortium habuit pauperum. Marie matris & Ioseph. Duodenis spiritu doctorum & diuitum consortio inter pauperes medicando stetit: & ad matrem pauperem & Ioseph accessit. Virilis etatis factus pauperes discipulos elegit. pauperibus euangelium inlaurauit: sanitatum beneficia indulsit. Ad pauperem seruum Cenurionis accedere uoluit diuiti hoc denegato. ut pauper nudus pendit in cruce: nec mortuus unde inuolueretur ex se habuit. In alieno sepulchro ponit & tumulatur. Quibus omnibus per clare dominum Iesum Christum regem regum paupertate dilexisse tenuisse: & astringendaz ex hoc a fidelibus docuisse. Sic ergo per quomodo dominus Iesus Christus. ut dicit prima pars huius quartae conformitatis. Fuit inops & modicus. i. mendicus. Sed que fuit causa? Certe ut rerum ubertate contentandam ostenderet: & paupertate ceterarum uirtutum dominam declararet: que in ipso Imperatore omnia: & eius matre Regina uirtutum sic effulsit. uoluit enim dominus in se prius perficere ope quod suis erat mandaturus discipulis sermone. Quia igitur hec paupertas siue sit uirtus seu instrumentum ut quidam dicunt uirtutum: est sic conditione notabilis: a uirtuosis affecta precorditer: & a domino Iesu sic dilecta sinceriter: ea libet sic alloqui. O felix paupertas quaz Christus rex sic dilexit & mater: ut semper cum ipsis incederes assisteres & cum ipso in cruce pederes. Quis huius uirtutem tam nobilem spernat? Quis queso paupertatem non diligit: immitte uestigiis. labiis ueneretur. extollat uerbo. persequatur actu pariter & affectu? hanc siquidem deus homo amplexu totius strinxit amoris: & percepit a principio ascendit e celo mortalibus intulit lingua extulit & secum in cruce pendit. O paupertas dulcissima te monstrauit rex celestis supernam fore atque sublimem: cum te sic de celo mundo secum per cunctis deuexit. te stricta charitate astringendam discipulis mandauit & suscipiendam in celorum sedibus declarauit. Quid uirtutis ipsa non habetur largitur & tenetur ut superiora panduntur: hec est terra uiuentium in qua degunt. Christus & mater ipsosque sequentes. hec est possessio ueri Habrae Iesu

Christi. hic est hortus oclusus a diabolo fons signatus a Christo: cuius emissiones sunt Paradisi fructus & uirtutum ornatus. hec est ciuitas quam diabolus non expugnat: que in se residentes uirtutibus protegit & defendit: hoc est pignus quo ipsam prosequentes heredes & reges regni celorum sunt a Christo. Et si rebus in presenti non sarcinet: uirtutibus tamen subleuat & decorat. hanc debent christicole excolere stringere & habere Christi exemplo sue matris & sanctorum. ut si infideles arripere sunt conati: a fortiori fideles. Cum per ipsam diligant a Christo pregantur in hoc seculo & tandem ducantur ad consortium beatorum. Sic ergo predictis per. De clarata prima pars huius quartae conformitatis. uiz. Iesus inops & modicus.

Secunda pars fructus quarti & conformitatis huius secundi libri. Et est in ordine. xvi. Franciscus federatur. Expositio.

Nostri celestium insignia gratiarum quibus almus pater noster Franciscus se alienum reddidit mundo hosti terribilem crucifixo conformem & cunctis hominibus se prebuit exemplarem: paupertas uendicat principatum. hanc siquidem ipse beatus Franciscus comen-

clauit eloquio ostendit uita opere & exemplo. Et hac uoluit omnes in hac uita pro tunc existentes excedere & superare: ut inferiora hic dicenda clare docebant: & de hoc aliquid tactum fuerit libro primo conformitate sexta. parte secunda. ubi ostensum est de mundi abdicatione facta a beato Francisco: superaddendo plura prefatis: ostendendum est beatum Franciscum dilectorem fuisse euangelice paupertatis. Et quod sic extiterit plura declarant. Et primum est pauperibus dum esset in seculo liberalis errogatio. ut enim legenda pandit trium sociorum. Beatus Franciscus cum dono nature curialis esset omnibus & largus: ad seipsum dicebat. ex quo largus & curialis es apud homines a quibus nihil recipis nisi sanguinem transitorium & inanem: iustum est ut propter deum qui largissimus est in retribuyendo pauperibus sis curialis. Et ex tunc libenter uidebat pauperes tribuens eis elemosinas affluenter. Semel cum distractus mercationibus & aliis pauperi elemosinaz petenti denegasset: seipsum arguit dicens. Si pro magno comite uel barone iste a te aliquid postulasset dedisses sibi postulatus: quanto ergo magis pro rege regum & omnium domino id facere debuisti? Cuius rei causa ex tunc proposuit in corde suo pro tanto domino postulata non negare de cetero. Unde currens post pauperem elemosinam clementer largitus est. pauperibus mendicantibus ex tunc non solum sua: sed etiam seipsum cupiebat impendere. Aliquando uestimenta exuens. Aliquando dissuens. Aliquando scindens: cum ad dandum aliud pre manibus non haberet. habens enim pecuniam libenter dabat. Carens uero denariis insulam uel corrigiam dabat: & se exuendo camisia: & aliquando pro-

pria largitus est uestimenta. Cum enim iuce quadam militē quēdam generosum & nobilē obuium habuisset: sed pauperem & male uestitum: eius pauperiem pio miseratus affectu: decētia que de nouo sibi parauerat indumēta se nudato uestiuit. Mēsa3 replebat panibus: & cuz a matre de hoc interrogaret. Respondit ut pauperibus elemosinā petētibus daret. Leproso facto sibi obuiā & elemosinā petēti: cū pecuniā dedisset & osculum: eū amplius nō uidit. pauperibus ergo sua libēter effundendo: statuz paupertatis se diligere declarauit. ¶ Secundū qd̄ b̄tm. F. paupertatē amasse ostēdit: est pauperibus adiunctio & cōsociatio. legēda triuz sociorum dicit: q̄ b̄tūs. F. existēs: adhuc incēsus paupertatis amore: cupiebat esse in aliqua ciuitate ubi tanq̄ incognitus proprios pānos exueret & alicuius pauperis indumēta mutuo accepta indueret: probaretq3 dei amore elemosinā postulare. Quod & rome efficit. Cū enī3 semel ob deuotionē. liminā Apostolorū uisitass3: & ante fores ecclesie sancti Petri multitudinē pauperum conspexisset: partiz pietatis inductus: dulcedine: partim paupertatis inductus amore & allectus: uni ex eis magis egēti proprias largitus est uestes & semicinēis contentus illius: in medio pauperū elemosinā petēdo diē illum cū insolita spūs iocunditate transegit. Se ergo eis. s. pauperibus cōiungēdo libēter ostēdit se amare paupertatē. ¶ Tertiū est omnīū mundanorum despectio & abrenunciatio. Coram. n. ep̄o Assisi p̄ri carnali abrenunciavit iuri paternarū omnium facultatuz: & nō solū uestimēta sed & femoralia patri dando: nudus ut uere pauperū amator & paupertatis corā3 omnibus remansit se mantello uilissimo oblato circūamicēdo & induēdo. prout secūda pars ostēdit legēde. Quo facto ostēdit se potius paupertatē diligere q̄ mundanas diuitias. ¶ Quartū est pauperibus cōformatio. Duz enim beatus. F. mundo abrenūciass3: statimut pauper elemosinas cepit hostiatim querere. ingressus enim ciuitatē Assisi cū parapside querēdo iuit cibaria hostiatim. Et 13 cuz uoluerit comedere illa cibaria p̄mo horruerit tāq̄ inasuetus: tandē seipsum uincēs comedit: & uisum est sibi q̄ nūq̄ aliquod electuarium cum tanta delectatione accepisset. unde gratias deo egit q̄ si bi amarum in dulcedinē conuerterat. uerecundabat in p̄ncipio ire querēdo sic elemosinā. unde semel cuz ire querēdo oleum: & prope quādam domū uenisset: ubi erant multi homines ad ludum congregati: uerecundatus retrocessit: sed in seipsuz cōuersus arguit se dicēs peccasse: & currēs ad locum p̄fatu3 dixit coram omnibus culpam suam: q̄ uerecūdatu3 fuerat coram eis petere elemosinam. Et deinceps ut magis uerecundaretur ad similes domos ibat ubi maior erat frequētia hominū. Non solū aut̄ id effecit semel uel bis: sed per duos ānos ante ordinis institutionē mēdicando ut pauper uictum quesuīt: ac tres ecclesias elemosinis habitis reedificauit. & ideo dicebat sibiipsi. Ex quo uitā pauperum eligere uoluisti: sicut pauper cum parapside debes elemosinā hostiatim acquirere. ¶ Quintum ostēsiuuz amoris beati Francisci ad paupertatē est ipsius status electio pre aliis & acceptio. Cuz multi sta-

tus essent in mundo: solū statū paupertatis eligere complaceuit. ut. n. dicit tertia pars legēde audiēdo post duos annos a mundo abrenūciationē missa3 de Apostolis in qua forma uiuēdi eis a Christo p̄scribitur. Ne uel delictet possiderēt aurū: nec argētū: nec es in zonis de ferrēt: nec peram: nec baculū: nec duas tunicas haberent: nec calciamenta: statim se p̄fate regule p̄ omnia coaptando: illico calciamēta deposuit abiicit baculuz pro corrigia funē sumpsit pecuniā execratus: una contētus tunica: peram cū ere contēpsit. Et nō solū hoc in se eligere uoluit: s3 in fratrib3 sibi diuina gratia coherētibus esse statuit. Vnde frater Bernardus p̄mus frater dum eidē herere uellet: uenditis omnibus & dispersis pauperibus nihil pro se retinēdo: ad eius confortiuz est admissus. Sic frater Petr3 Catani. sic & frater Egidius distractis omnibus ac datis pauperibus: ab ipso sunt ad ordinē recepti. Hoc ipsum obseruauit in omnibus aliis p̄ut eius clamat legenda tā antiqua q̄ noua. ¶ Sextū q̄ ostēdit eum paupertatē amasse: est professio paupertatis. Nullus reperitur in ordinis institutio nibus q̄ tam arctē paupertate3 fuerit professus: sicut b̄tūs Frāsciscus & sui ordinis p̄stētur fratres. Alii ordinēs p̄stētur paupertatē in uiuēdo sine p̄prio cōmuni retēro: b̄tūs Frāsciscus & regula ipsius: nec in p̄prio p̄mittit habere: nec in cōmuni. quare arctissima quo ad paupertatis uotum est regula fr̄m minorū tam p̄ma confirmata per dñm Innocētiuz tertiū q̄ secunda confirmata p̄ dñm Honorīū tertiū. Et ideo quia taz arctā paupertatē b̄tūs Frāsciscus seruare a dño Innocētio petebat: dictus dñus Innocētius concedere distulit: donec uisione cōspecta de casu Lateranēsis ecclesie quā p̄priis humeris. b. Francisc3 ne caderet sustētabat: ac b̄tū Frāscisci respōsione q̄ nō erat formidādū fame perire eterni regis filios: & heredes qui ad imaginē regis Christi p̄ spiritus sancti uirtutē de paup̄e m̄re nati: & ipsi erāt in religione pauperula generadi. De qua responsione hētur in tertia parte legēde maioris. Tunc ipse summus pontifex dñus Innocentius dixit beato Frāscico. Alii a latere tetigerunt paupertatē: tu uis intrare in cor eius. & regulā primā concessit & sine bulla. Quod uero secunda artissimā seruari māder paupertatē: dictum est libro primo conformitate nona. parte secunda. Et ideo dicit regula. cap̄lo. vi. Frēs nihil sibi appropriēt nec domū nec locum nec aliquā rem. Sed tāq̄ peregrini & aduene in hoc seculo in paupertate & humilitate dño famulātes &c. hec est illa celsitudo altissime paupertatis que uos charissimos frēs meos heredes & reges regni celorum instituit: paupes rebus fecit uirtutibus sublimauit. Et sequitur. Cui dilectissimi mi frēs totalr inherētes nihil aliud pro nomine domini nostri Iesu X̄pi in perpetuuz sub celo hēre uelitis. hec sit portio ur̄a que p̄ducit in terraz uiuētū. Quod uero regula mandet paupertatē artissimā3 & sic precipiat tam in cōmuni q̄ in proprio nihil haberi: declarationes regule ponunt expresse: scil3 Gregorii noni. Innocētiū quarti. Alexandri quarti. Nicolai tertiū. Clementis quinti. Sic ergo considerata professione paupertatis artissime: p3 beatum Franciscuz ipsam dilexisse.

In cōmenda
tiōez dñe
paup̄tatis

¶ Septimum ostēdens affectum bñi. F. ad paupertatē
 1. 3. est paupertatis cōmēdatio de qua dictum est libro
 pmo cōformitate. xii. parte. ii. caplo. xv. uide ibi. I. p. 3.
 .n. ut dicit secunda pars legēde cōmēdabat: asserēbat
 uirtutū oīum reginā: qā in rege regum xpo & regina
 mīe ipsius tām pstanter efflulit. Et fratribus queren
 tibus quē uirtus magis amīcū redderet xpo dicebat.
 paupertatem noueritis fratres spālem uiam salutis: tāq̃
 humilitatis fōmentum perfectionisq; radicē: cui⁹ est
 fructus multiplex sed occultus. hec est enī euangelic
 agri thesaurus absconditus: pro quo emēdo uendēda
 sunt omnia: & que uēdi nō possunt illius comparatio
 ne spernēda. Et in responsione ad frēm Masseū dixit.
 Charissime & dilectissime mi frater. Thesaurus bea
 tifice paupertatis est tam dignissimus & taz diuinus: q̃
 nos digni nō sumus in uasis nrīs tā uilissimis eū possi
 dere. Cūz hec sit illa uirtus celestis per quā terrena &
 transitoria cūcta calcant: ppter quā oēs obicēs tollun
 tur ē medio: ut libere dño eterno mēs humana iunga
 tur. hec est que adhuc aīam in terris positā facit cum
 Angelis in celis cōtersari: hec est que xpm in cruce so
 ciat: cum xpo in tumulo abscondit: & cum xpo resur
 git & ascēdit in celū: quia dotē agilitatis sup celos uo
 landi animabus ipsam amantibus etiā in hac uita cōi
 cedit: cum uere humilitatis & charitatis arma custo
 diat. Multis aliis in locis legēde ipsius bñi. F. inuenitur
 ipsaz paupertatē uerbo spālī cōmēdasie. Ad cuius am
 plexū frēs animabat: paupertatē xpi & mīs ipsorū mē
 talibus oculis sepissime ingerēdo. In legenda antiqua
 in die natiuitatis xpi frēs rephēdit ut deuīates a pau
 pertate: q̃ tuius ministri aduētū p solito mēsam para
 uerant: ingerens q̃ tali die bñā Virgo dñā mundi uix
 habuit panē ad comedendū: & dñs mundi ut pauper
 fuit in p̃sepio reclīnatus. ¶ Octauū ostēsiuū dilectio
 nis bñi. F. ad paupertatē est ipsius beati. F. ad deum p
 eius obtentu indeficiēs deprecatio. hanc petebat sibi
 dari a xpo & sanctis Apostolis. secūdū hāc uiuere &
 fidelī paupertati usq; in finē firmiter coherere toto desi
 derio flagrabat. ut hanc a dño grām obtineret Romā
 perrexit cum frē Masseo. ut dcm est libro pmo cōfor
 mitate. viii. parte. ii. tractatu de frē Masseo. Et dum p
 hac grā obtinēda xpm & Aplōs exoraret in ecclesia
 sancti Petri: Beati apostolī Petrus & Paulus apparen
 tes bñō. F. ipm amplexantes eidē dixerunt. F. Franci
 sce: qā hoc tu petis & desideras qd ipse xps & sancti
 Apostoli hīc seruauerūt: ideo notificam⁹ tibi ex parte
 dñi nostri Iesu xpi q̃ tuū desiderū est adimpletum: &
 ipse dñus Iesus xpus nos misit ad te ut annunciemus
 tibi q̃ oīo tua est exaudita: & thesaurus sanctissime
 paupertatis tibi & te sequētibus perfectissime est con
 cessus: & tibi ex parte xpi dicimus. q̃ quicūq; hoc tu
 uid desiderū exequēt: de regno beatitudinis sunt se
 curi. Et tu & oēs tui sequaces erunt a dño bñdicti: &
 his dictis Apostoli disparuerūt. bñm. F. ualde consolā
 tum relinquēs. ¶ Nonū ostēdēs bñm. F. paupertatem
 amasse: est uestimentorū uiliū indutio. A pncipio or
 dinis usq; ad finē tunica chorda & femoralib⁹ diues
 in sola gloriabāt penuria: & egestate gaudebat. unde

sola habituali tunica nullā aliā inferius deferēdo fuit
contētus. Et hec erat. ut dicit qnta pars legē de rugo
sa aspa & ispida: uestis. n. horrebat mollicie: asperita
tem amabat dicēs. duris & asperis demones in fugā
conuerti: delicatis autē & mollibus ad tentandum for
tius animari. Sed habitus eius qualis fuerit dicit legē
da antiqua. Ipse enim a Christo edoctus uoluit habi
tum suum exteriorē cruci conformē ad līam esse: uī
mensuram habitus quo ad longitudinē & latitudinē
& qualitatem & quo ad utilitatē & colorē docuit ue
bo & exemplo testibus fratribus Bernardo Egidio
& Masseo ac aliis sociis suis qui se ab eo formā habi
tus accepisse dicebant & opere testabantur. Quo ad
materiam docuit qd eēt de pīno uili: & cinerei uel pa
lidi uel terreī coloris: Christi mortificationē represen
tans: & talis grossicie qd corpus foueret & posset fra
tri sano una tunica sufficere itus: & foris repeciata: tā
te longitudinis qd succincta absqz omni colligatiōe su
pra cingulum terram non tangeret. longitudo manica
rum usqz ad extremitatē digitorum: ita qd manus ope
rīrent & longitudinem manuum non excederent: lati
tudo manicarū esset tanta qd manus libere intrare &
exire possent. Capucium quadrum: & tante longitudi
nis qd faciē operiret: ita qd habitus crucis. formam pre
sentaret & omnis humane glorie & ornatus contem
ptum sua utilitate predicaret. & fratrem minōrē mun
do crucifixum & mortuum ostenderet: & esset nudita
tis operimentum & necessitatis amatorium paupertatis
fomentum & professorū humilitatis signū & por
tationis improprietatis crucis Christi uerum indicium. Et
de isto dicit regula qd habeant unam tunicam sine ca
pucio: quia ad instar tunice debebat eē strictus & lon
gus. hec in legēda antiqua: & quia igne calefcebat in
tus diuino: non curabat de exteriori corporis indumē
to. Interrogatus aliquando quomodo uestitu tam te
nui se posset ab hyemalis algoris asperitate tueri: in
spiritus seruore respōdit. Si superne patrie flāma con
tegeremur interius: frigus istud exterius facile porta
remus. Execrabatur beatus Franciscus uestitos tripli
cibus: & qui preter necessitatem mollibus uestiebant
tur in ordine. Necessitatem uero quam non ratio pos
tulat: sed uoluptas ostētat: signum extincti spiritus as
serebat dicēs. spiritu tepido & paulatim a gratia frige
scente necesse est carnem & sanguinem que sua sunt
querere: & dicebat: quid enī restat. quando anima ca
ret spiritualibus deliciis: nisi ut carō conuertatur ad su
as: Et tunc animalis appetitus necessitatis articulum
paliat. Tunc sensus carnis conscientiam format. Si
adeest fratri meo uera necessitas & statim satisfacere
properat: quid mercedis accipiet: Accidit enim occa
sio meriti: sed displicuisse sibi studiose probauit. ipsas
nāque indigentias non patienter ferre nihil aliud est
nisi egiptum repetere. Deniqz nullā occasione nole
bat fratres habere plures q̄ duas tunicas: quas tamē
concedebat consutis petiis suffulciri. Exquisitos pan
nos horrēdos esse dicebat: & acerrime mordebant op
positum facientes. Atqz ut tales suo exemplo confun
deret: semp ad tunicam suam saccum asperū dsuebat.

Voluntas
b. F. de ha
bitib² frū

Nota
p̄ris u
ba.

unde in morte exequialem tunicam iussit sacco operiri. Fratribus autem quos urgebat infirmitas uel alia necessitas indulgebat alia tunica molle subter carnem: ita tamen quod foris in hitu aspitans & utilitas seruaretur. Dicebat etiam cum dolore maximo. Adhuc tamen laxabitur rigor & dominabitur tepor: quod filii pauperis prius non uerebuntur etiam portare scarlatinos panos solo colore mutatos: & dato quod portaret sic simpliciter unam tunicam. scilicet habitum solum: ipsam tamen ad intra nolebat habere repeciata. Unde in heremitorio sancti Eleuterii de contrata reate: propter magnam frigus cum repeciasset interius tunicam suam: & socii quibusdam peciis: & corpus eius cepisset aliquid quantulum consolari: reuersus ab ofone amouit dictas pecias dicens se esse exemplum & formam omnium fratrum: & si corpori suo esset necessarium sic tunicam repeciata habere: quia non quilibet frater posset sic habere: habere etiam pro se nolebat. Sic ergo rigidus & pauperrimus tamen re quod appareret in frigore & nuditate in tunica hiuiali quam ferebat domino deferuuit: propter quam habitus utilitatem frater Petrus de Monticulo apparatus sibi beati Virginie beatus Ioannes euangelista & beatus Franciscus: uidit beatum Franciscum gloriosum induit Ioannes euangelista: & cum interrogasset Petrus beatum Ioannem de causa respondit: quia beatus Franciscus in mundo eo uilius fuit indutus: gloriosum eo nunc induebatur in celo. Et deinde declarans beatum Franciscum dilexisse paupertatem est domorum & locorum pauperum edificatio & constructio. Cum enim beatus Franciscus sepe fratribus sermonem faceret de paupertate eis ingerebat illud euangelicum. uulpes foras habent & uolucres celi nidus: filius autem hominis non habet ubi caput suum reclinet. propter quod docebat fratres ut pauperum more pauperum casas erigerent: quas non inhabitarent ut proprias: sed sicut peregrini & aduene alienas. Vnde beatus Franciscus. Senis propter infirmitatem oculorum de morante: domino Bonauentura qui dederat terram ubi locum fratri fuerat edificatus dicens beatus Franciscus. Quid tibi uideatur de isto loco? Dixit beatus Franciscus. Uis ut dicam tibi quomodo loca fratrum debent edificari? Respondit pater uolo. Tunc dixit beatus Franciscus. Fratres debent considerare quanta terra sufficit eis. Attendentes semper sanctam paupertatem & bonum exemplum quod tenent semper in omnibus exhibere. Hoc autem dicebat: quia nullo modo uolebat quod fratres in domibus uel ecclesiis uel hortis uel aliis rebus quibus utebantur modum excederent paupertatis: nec aliqua loca iure proprietatis possiderent: sed in eas tanquam peregrini & aduene morarentur. Et propterea uolebat ut fratres non in magna quantitate in locis collocarentur: quia difficile uidebat in multitudine paupertatem obseruari. Et hec fuit eius intentio a principio sue uersionis usque in finem: ut paupertas penitus in omnibus obseruaretur. Considerata ergo terrarum fratribus necessaria pro loco deberet ire fratres ad episcopum illius ciuitatis & dicere ei. Domine talis homo uult dare nobis tantam terram amore dei & salute anime sue ut possimus ibi locum edificare: unde ad uos recurrimus primo quod estis pater & dominus animarum totius gregis uobis commissi & nostrarum & omnium fratrum qui in hoc loco morantur: quod uolumus cum benedictione dei & uia ibi edificare. hoc autem dicebat: quod fructum animarum quem fratres uolunt facere: melius peragunt cum pace clericorum lucrando eos

& populum qui scandalizando eos: & populum lucrarent. Et dicebat beatus Franciscus. dominus nos uocauit in adiutorium fidei sue & prelatorum & clericorum sancte ecclesie: & ideo tenemur quantum possumus ipsos semper diligere honorare & uenerari. Nam uocant fratres minores: quia sicut nomine sic exemplo & opere per ceteris hominibus huius seculi humiles esse debent. Et quia ab initio mee conuersionis posuit dominus in ore episcopi Assisi uerbum suum ut mihi consuleret bene & confortaret me in seruitio Iesu christi: propter hoc & propter multa alia excellentiora que in prelati confidero: non tamen episcopos sed & pauperulos sacerdotes diligere uolo & uenerari & tenere eos pro dominis meis: deinde accepta benedictione ab episcopo uadant & faciant mitti magnam carbonariam in circuitu terre quam pro loci edificatione acceperunt: & ponant ibi bonam septem pro muro in signum sancte paupertatis & humilitatis: postea fieri faciant domos pauperulas ex luto & lignis & aliis quas cellulas in quibus fratres possint aliquando orare & laborare pro maiori honestate & uitanda ociositate. Ecclesias etiam paruas fieri faciant. Non enim debent facere fieri magnas ecclesias gratia predicandi populo uel alia occasione. Quoniam maior humilitas & maius exemplum est cum uadunt ad alias ecclesias ad predicandum. Et si aliquando prelati uel clerici religiosi uel seculares ad loca ipsorum uenerint: domus pauperule cellule & ecclesie paruule eis predicabunt. Et ipsi de his magis edificabunt quam de uerbis: & dicebat. Multoties fratres faciunt fieri magna edificia rumpendo sanctam paupertatem nostram in murmuracionibus & malum exemplum proximorum: & quandoque occasione melioris loci & sanctioris uel maioris concursus populi propter cupiditatem & auaritiam dimittunt illa loca edificata uel destrunt ea & faciunt alia magna excessiua. Vnde illi qui dederunt elemosinas ibi & alii hoc audientes scandalizant plurimum & turbant. Quapropter melius est ut fratres faciant parua & pauperula edificia obseruando professionem suam & dando bonum exemplum proximis quam faciant contra professionem suam dando malum exemplum aliis. Nam si fratres aliquando dimitterent loca pauperula occasione honestatis loci: minus scandalum inde esset. Dicebat etiam beatus Franciscus teste fratre Leone commendando paupertatem. Fratres mei audite. post nos uenient fratres nostri qui facient magnas domos in quibus notabiles seculares honorifice habitare poterunt: & tunicas facient ualde bonas. Sed sufficit mihi in tempore illo quod fratres mei custodiant se a peccatis mortalibus. Non solum hec dicebat uerbo sed exemplo declarauit. Nam locum sancte Marie uoluit esse de luto & lignis ut esset memoriale perpetuum omnibus fratribus presentibus & futuris: eo quod esset primus locus in ordine & principalior. Et igitur abbas sancti Benedicti de monte subasio & monachi ecclesiam sancte Marie libere dederunt & concesserint beato Franciscus: tamen ipse beatus Franciscus tanquam bonus & peritus magister uolens domum suam. id est religionem suam fundare supra firmam petram. id est supra maximam paupertatem: mittebat annuatim dicto Abbati & monachis unum capistrum plenum pisciculis qui uocabantur lasche

in signum maioris humilitatis & paupertatis: & ut frēs nullū locū p̄p̄riū hēret: nec in aliquo loco manerēt qđ nō eēt de dñio aliquoz: ita qđ frēs nō hēret unq̄ p̄tē uēdēdi uel alienādī quoq̄. Semel cū appropinq̄ret t̄ps capituli ḡnālis qđ fiebat oī āno apud scāz Mariā de Portiūcula: ppl̄s Assisī cōsiderās p̄pter multiplicatiōē fr̄m qđ nō hēbant nisi unā parūā casellulā coōptā de paleis: cui⁹ parietes erāt ex uiminibus & luto: domū magnā ibidē fecerunt de lapidibus cū cemento absente btō. F. & sine ofensu suo: s̄z cū redisset bt̄s F. & uidisset eā: ne occasiōe illius domus in aliis locis fieret p̄. Ir̄ ipsam ascēdēdo sup̄ tectū cum fr̄ib⁹ uoluit totā destruere: & iā incepit. S̄z phibitus fuit a militibus de Assisī dicētib⁹. F. f̄ franciscē. hec domus est de cōitate Assisī. un̄ iteridicimus tibi ne destruas domūz n̄rāz. Quo audito. beatus. F. dixit. Et si domus est uſa nolo tāgere eā. Rēphēdit bt̄s. F. ualde acriter fratres Petrū Cataniū uicariū suū qđ fecerat fieri quādā domūz ut frēs ueniētes & stātes possent of̄m dicere & q̄scere dicēs. F̄ locus iste forma est & exēplū toti⁹ religionis: & iō poti⁹ uolo qđ frēs isti⁹ loci tollerēt tribulatiōes & icōmoda amore dñi: & alii frēs q̄huc ueniūt re portent bonū exēplū paupertatis ad loca sua: qđ si illi habeāt cōsolatiōes suas plenarie: & alii sumerēt exēplum edificādī in locis suis dicētes: in loco scē Marie de portūcula qđ est p̄mus loc⁹ ord̄is f̄iūt talia & tāta edificia: bñ & nos possumus edificare in locis n̄ris. Quā uero displiceāt. btō. F. mutatiōes locoz que ipse accepit & edificatiōe sumptuosa: in qđā uisiōe ipse oñdit post suā mortē cuidā fr̄i de puincia Tuscie sibi ipsi ualde auſtero put d̄r in legēda antiq̄. Qui frater cū in eius cor uenisset sub sp̄e pietatis: qđ multi iuuenes nobiles ordinē itrabāt: ut fierēt edificia sumptuosa & lata ut melius seruirēt dñō deo suo. Et cū qđ cogitaret ope impleſset. Nā quendā locū paupculū in edificiis mutauit totāl̄ quātū ad sitū & aliū fecit. Eiusq̄z officinas fecit magnas & latas: ipsi qđā nocte apparuit bt̄s. F. & sibi dixit. sequere me. uidebat. n. dicto fr̄i qđ eēt in itinere cū btō. F. & uellet locū fr̄m itrare: cūq̄z bt̄s. F. reſecto tramite ad locū iret disruptū & antiquūz dixit sibi frater. P̄ nō eat̄s ad locū illū: qđ destruet⁹ ē nec frēs sibi morant̄ s̄z stant in alio loco de nouo cōstrueto: bt̄s F. qđ iratus ei r̄ndit. dimitte frater: qđ ille loc⁹ nouus ad me nullatenus spectat. Cūq̄z uenisset ad locū antiq̄uū: posuit se bt̄s. F. cū fr̄e p̄dicto in refectorio & cepit frēs sigillatim uocare: sicut in uisitatiōib⁹ cōsueuit fieri: ueniebāt aut̄ aliq̄ corā eo: sicut leprosi occupiscentia carnali infecti: & tractabat eos bt̄s. F. ualde pie. Itē ueniebāt aliq̄ corā eo notati de inob̄ia: & hos tractabat ualde cōpassiue itēz ueniebāt aliq̄ qđ fecerunt contra sc̄issimā paupertatē: quos tā dure & tā crudel̄ icre pabat qđ frater p̄dictus qđ hoc cernebat nimia admiratione stuporis plenus dixit ad bt̄m. F. qđ est hoc p̄ qđ facere uoluistis? Qui ēt infectos luxuria qđ alios corrūpuit & inobediētes ita tractatis clemēter: istos aut̄ qui contra paupertatē fecerūt ita crudel̄? Cui bt̄s. F. dixit frater ordo me⁹ p̄ dei grām ita punit fortiter luxuriosos: qđ nō op̄z qđ ego sim eis crudelis: sed magis decet

me ad eos pietatē h̄re. Prelati uero mei bñ faciunt sibi obediri: nec op̄z qđ in hec eos iuue. Sed hec p̄ciosa margarita. s. paupertas altissima ab omnib⁹ tā maiorib⁹ q̄ minorib⁹ uilissime oculcat: p̄pter qđ op̄z ibi ponere manū. Et ouersus ad dñm fr̄m dixit ei: & tu male dicte qđ locū meū destruxisti: & aliū p̄sumptuosum de nouo edificasti nō euades iudiciū dei: cui cū frater totus territus r̄ndisset. P̄ uos bñ scitis qđ ego semp fui mihi austerus: nec h̄eo p̄pter me in talib⁹ cōplacetiā. Tūc addidit bt̄s. F. p̄pter hoc maior tētatio iminet tibi: qđ cū sis tibi ipsi austerus. nō timeas p̄ aliis dāna re aiam tuā: & offendere regulā tuā. hec ibidē. Multūz deo & btō. F. displicet edificia sumptuosa que fiūt in ordine. F̄ iuuenalis de aliis de Florētia qđ fuit un⁹ de p̄ncipalioribus fr̄ibus ad fundādū ecclesiā scē Crucis de Florētia: h̄z p̄ purgatorio illā p̄enā: sicut ipse apparēdo referauit cuidā fr̄i: qđ usq̄z ad diez iudicii semper sunt duo mali qđ ei⁹ caput pcutiūt. ¶ Undecimū de clarās bt̄i. F. affectū ad paupertatē est qđ aliquā rem suā eē noluit aliquādo dicere: imo respectu talium inſuit eidē summa despectio. Vñ sciendū qđ cū frēs ministri. btō. F. suaderēt ut aliqđ cederet fr̄ibus saltem in cōi: ut tanta multitudo aliqđ hēret ad qđ recurreret: Ipse aut̄ bt̄s. F. in orōne uocauit xpm: & sup̄ hoc eē cōsoluit: qđ statim r̄ndit ei dī. Ego auferam oīa in sp̄ali & in cōi: huic. n. familie semp paratus ero puidere q̄tūcūq̄z crescat & semp eam fouebo q̄diu spabit in me. Et qđ ipse ap̄lōz uitaz ducebat qđ nihil suū eē dicebat: iō nil uoluit: ut p̄fecte paup cēfere qđ suū eē diceret uſ fr̄m. Bononie cum eēt & audiret ibi eē domū fr̄m: Auoito qđ eēt & diceret fr̄m. Noluit illuc ire: imo statim mandauit qđ fratres omnes inde recederent. Et sic fecerunt etiam infirmi: nec uoluit frēs illuc redire donec dñs Vgo ep̄us Hostiensis & tunc legatus in lōbar dia p̄dictā domū suā eē publice p̄dicaret. Quidā frater ualde sp̄ualis & btō. F. familiaris in Heremitorio ubi manebat fecit fieri qđdam cellā aliquātulū remotā: in qua posset bt̄s. F. stare ad orōnē qñ illuc iret. Cūq̄z aut̄ uenisset bt̄s. F. f̄ ille duxit eā ad illā cellā: cui dixit bt̄s. F. Nimis pulchra est cella ista. erat. n. solū de lignis dolatis cū securi & dolabro. Si ergo uis ut maneā ibi facias fieri unū uestimentūz interī: & exterius de filicius & ramis arborū. Nam quāto cellule & domus erāt magis paupcule: tāto libētī morabat ibidē. qđ cūz frater ille fecisset mās̄t ibi bt̄s. F. per aliquot dies. Quadā uero die ipso egresso de cella illa: quidāz frater iuit ad uidēdū eā: & postea uenit ad locum ubi erat bt̄s. F. quē uidens ipse bt̄s. F. dixit illi. unde uenis F̄. At ille ait. uenio de cellula tua: & dixit ei bt̄s F. ex quo dixisti ipsam eē meā: alius stabit ibi deiceps & non ego. Sepe bt̄s. F. dicebat illud uulpes foueas habēt &c. & itēz dicebat. dñs quādo stetit in deserto ubi orauit & ieiunauit. xl. diebus & xl. noctibus: non fecit fieri cellam neq̄z domū: sed sub saxo montis permansit: & ideo eius exēplo nec domūz nec locum seu cellam habere uoluit que sua diceretur: nec fecit fieri unq̄: imo si aliqñ contigisset: qđ ipse a casu fratrib⁹ dixisset. Ite & aptate illā cellā: nolebat postea manere in

ea. ppter illud uerbū sancti euāgelii. Nolite solliciti ēē &c. Nā & circa mortē suā in testamēto suo scribi uolu it q oēs celle & dom⁹ frūm de lignis & luto eēnt tūm: ad cōseruādū meli⁹ paup⁹atē & humilitatez. In regula brūs F. mādauit dicēs. Frēs nihil sibi approprient nec domū nec locū nec aliquā rez &c. Sifr in fratrib⁹ nihil ppriū esse uolebat. Vñ semel cuidā nouicio uolēti hfe psalteriū de scitu & uolūtate sua: & sup hoc sibi ualē de ipotuno ut sibi hoc concederet: cu⁹ bis beatus F. hoc denegasset: uice tertia b. F. dixit sibi. Vade & fac de hoc sic dicet tibi minister tu⁹. Et cū ille rece deret: cogitās b. F. qd dixerat: iuit post ipsū. Et uocās eū: dixit. Vbi dixi tibi q faceres ut minister tuus diceret tibi de psalterio? Qui oñdit ei locū. Et tūc b. F. genufle xus corā illo: dixit. Mea culpa frater mea culpa. Quis cūq⁹ n. uult eē frater minor nō debet hfe nisi tunicas sicut regula cedit chordā & femoralia. Et q manife sta neccitate cogunt: calciāmēta. & sic semp fratrib⁹ talia petētib⁹ rñdebat. Quodā tpe brō F. reuerso de par tib⁹ ultramarinis cū a quodā ministro sup caplo pau p⁹atis interrogaret de intētiōe sua: rñdit b. F. Ego sic itelligo: q frēs nihil debēt hfe: nisi uestimētū cū chor dā & femoralib⁹: sic dicit regula: & calciāmēta q ne cessitate cogunt. Et dixit ad eū minister. Quid faciam ego q tot libros habeo: q ualēt ultra quāgita libras? Hoc aut dicebat: q uolebat eos hfe de cōscia sua. Et ait illi brūs F. Frater: nec debeo nec uolo nec possum uenire o⁹tra o⁹sciaz meā & p⁹fessionē scti euāgelii: quā p⁹fessi sum⁹. Et cū tristis dict⁹ minister eēt effect⁹: cū magno seruire in psona oīuz dixit ei b. F. Vos uultis uideri ab hominib⁹ frēs minores & uocari obseruato res facti euāgelii: opib⁹ aut uultis oculos hfe. Libros in cōi b. F. uoluit frēs hfe: & tñ post morte⁹ brūs ipse. F. apparuit cuidā fratri di. q nullus fuit q habuerit li bro⁹: qui in morte nō doluerit se habuisse. Frater Leo scripserat sibi breuiariū: q uidit uisionē: de q dictū est lib. i. fructu & o⁹formitate. viii. pte. ii. tractatu de fra tre Leone. q frēs fluuiū trāseūtes cū fardello submer gebant: & pene ipse trāseūdo fuit submersus: q habe bat breuiariū qd scripserat. Et cū hanc uisionē brō F. dixisset: ipse b. F. ait. Intētio regule & mea est q frēs nihil penitus habeāt nisi habitū: chordā: & tunicā: & brachas. Et q tu frater Leo breuiariū habebas cōtra regulā: ideo fuisti in piculo submerisionis: sicut & illi q submersi sunt cū fardelis suis. ¶ Duodecimū pbās di lexisse brm F. paup⁹atē: ē oīum q hfe potuit paupib⁹ datio & distributio nulli rei parcebat. ut dic. vii. ps le gēde. nec libris nec paramēts altaris nec aliis reb⁹ qn oīa paupib⁹ occurrētib⁹ & idigētib⁹ largiret. In san cta Maria de portūcula semel dū esset b. F. uenit qdā uetula m⁹ duoz frūz petēs elemosinā a b. F. Qui dixit fri Petro cathaniū: q erat gñalis minister ut aliquid ei daret. Cui rñdit frater Pet⁹. In domo nihil est qd ei dare possim⁹. In ecclesia solū est testm nouū: in quo le gim⁹ lectiōes ad matutinū. Illo. n. tpe frēs nō hēbant breuiaria nec mltā psalteria. dixit illi brūs F. Da huic m⁹i n⁹e testm nouū: ut illud uēdat p sua neccitate. cre do. n. firmiter q plus placebit deo & brē uirgini q si i

ipso legerem⁹. & sic dedit illi. Sed nūqd tunicis qb⁹ i digebat parcebat qn eas daret: certe nō. Apd cellanū tpe magni alioris cū hfer pānū plicatū in modū man telli & sibi accōmodatū a quodā frūz amico: soci⁹ ei⁹ uni uetule petenti elemosinā ipsūz dedit: & q nō erat sufficiēs p dicte mulieris ueste fec ut soci⁹ pānū quez habebat daret eidē. quod & fec. & sic ambo nudi re manētes uetulā iduerūt. Rediens semel d Senis pau peri obuiāti dedit mātellum socio renitente & dicen te q se neglecto dare nō deberet: cui. S. F. dixit. Ego nolo eē fur. nā p furto nobis iputaret. si nō darem⁹ ipz magis egēti. Cortone paupi habēti familiā paupculā mātellū dedit dī. q nulli redderet ipsūz nisi bñ soluerz & emeret: q frēs cernētes cū nō possent ui in ei⁹ oculis ab ipso paupe recipe: puocauerūt ut mātellus red deret & pciū paupi largiret. Reate audiens a medico q ad se ueniebat q qdā mulier in oculis patiēs adeo erat paup q oportebat dictū medicū eidē p⁹bef expē las: uocato Guardiano. xii. panes & suū mātellū dicte mulieri trāsmisit dī. q grās ei referebat q tāto tpe ipm mētellū brō F. p⁹siterat. & ideo ipsūz ut sibi ppriū re mittebat: & ordinauit q frēs sibi de uictu quotidianō puiderēt. Duo frēs de Frācia ab eo dei amore tunicā petētes audito dei amore statim dedit: & p aliquā ho rā nudus stetit. Sic. n. dādo multotiēs tunicā uel partē magnā ipsi⁹ sustinebat neccitatē & tribulationē: q tā cito nō poterat iuenire aliā & hfe. Cuidā paupi pe tēti peciā pāni cū in illo loco nulla iueniret: occulte ne Guardian⁹ suus sciret peciā sue tunice q erat fura in teri⁹ uoluit dare: s⁹ Guardian⁹ ppēdēs phibuit: q e rat magnū frig⁹: & ipse ifirm⁹: cui b. F. dixit. Si uis ut nō dem: facias aliā peciā sibi dari. Quod & factū ē de ppriū idumētis sumētes occasionē b. F. uñ siue pedi tanti siue egtāti qd raro fuit: si qs mātellū uellet dare sub tali pacto accipiebat & nō aliter: ut ipsum posset dare cui⁹q⁹ paupculo sibi obuiāti uel ad eū uenienti: dūmodo spūs eius phiberet ei qd illi eēt neccari⁹. Cū p⁹dicationis causa b. F. iuisset ppe rochā: & quēdā pau perē infirmū ad se uenientē uidisset: socio de ei⁹ paup tate loq cepit. Cui soci⁹ rñdit. Iste paup est: s⁹ forte in tota o⁹trata uolūtate nullus est ditior eo. Statim a b. F. rephēlus dixit culpā suā. Et dixit b. F. Vis de hoc pe nitētā facere quā dicā tibi: Qui rñdit. Libēter faciaz. Et dixit b. F. Vade & exue te tunica tua: & pice te nu dū ad pedes paupis: & dices ei qō peccasti in eo de trahēdo sibi: & dic ei ut oret p te. Quod socius fecit. Quo facto dixit illi b. F. Vis scire qō peccasti in illo iuno in xpo: cū uides pauperē: cōsiderare debes illū in cui⁹ noīe uenit. i. xpm: q nām paup⁹atē & infirmita tem assumpsit. nā infirmitas & paup⁹as isti⁹ est quod dā speculū nobis: p qd speculū cōsiderare cū pietate d bemus paup⁹atē & infirmitatē dñi n⁹i Iesu xpi: quā i suo corpe ptulit p n⁹a salute. Vñ paupi semel obuiās dixit socio. Magnā uerecūdiā itulit nobis paup⁹as isti us: & multū rephēdit paup⁹atē n⁹az. nā uerecūdia est mihi cū iuenio aliquē paupiorē me: cū sanctā paup⁹ tem elegerim p dñā meā & p meis deliciis & diuitiis spūalib⁹ & corpalib⁹: & uox ista insonuerit toti mūdo

q̄ p̄fessus sum paupertatē corā deo & hominib⁹. & iō dicit in legenda minori q̄ nemo tā auri q̄ iste cupidus paupertatis: nec thesauri custodiēdi sollicitior ull⁹ q̄ iste hui⁹ euāgelice margarite: & in hac cupiebat oēs excedere q̄ ex eadē d. dicerat inferiores se oībus reputare. ¶ Tertiūdecimū oīdēs b̄i F. ad paupertatē affectū ē pecunie ut diaboli abominatio & execratio. In regula p̄cipit q̄ frēs nullo mō denarios uel pecuniā recipiant p̄ se uel p̄ interpositā p̄sonā: imo uoluit pecuniā a fratrib⁹ ut s̄tere? asini reputari. uñ l̄z oīa q̄ sunt mūdi p̄fecte despiceret. ut dicit legēda antiq̄: sup oīa pecuniā execrabat: & ad fugiēdā ipsaz tāq̄ diabolu frēs suos sēp uerbo & exēplo iduxit. Hec. n. ab illo solercia data erat ut s̄tere? & pecuniā uno amoris p̄cio pōderarent. Quēdā. n. frēm in loco. S. Marie: quē inuenit pecuniā oblatā de altari eleuātē manu & in fenestrā p̄iciētē: primō acriter arguit: deinde iussit ore p̄po pecuniā leuare de fenestra & extra sepē loci portare: & ipsam ore p̄po ponere sup s̄tere? asini. qd̄ & frater gratatē fecit. Quo facto frēs audiētes repleti sunt timore maximō sic uidētēs: & ex tūc magis contemplerūt pecuniā stercore asini oparatā: atq; nouis exēplis quotidie aiabant ad ipsaz pecuniā contēnēdā. In apulia iuxta barrū iuētā bursam p̄tēdētē pecuniā in ea esse: nīctus dicitis socii cū ei ocellisset ut caute leuaret: dñs eā ipse soci⁹ uellet leuare: serpens nō modic⁹ de bursa exiit: & sū cū bursa euanuit. & ait. S. F. ad sociū. Pecuniā seruis dei nihil aliud est q̄ diabolus & coluber tortuosus. Ad ordinē b̄is F. nullū uoluit recipe nisi exprobatū totālī: & q̄ sua paupib⁹ dedisset. In marchia quidā qui sua dederat parētib⁹ & nō paupib⁹ repulit dicēs ipsuz nō ēē dignū iungi paupib⁹: q̄ paupēs xpi d̄fraudauerat. Pecuniā sibi a soldano oblatā. ut dicit. ix. ps legēde: totālī cōtēp̄sit: nec aliqd accipe uoluit. Cui⁹ b̄i F. exēplo antiq̄ frēs & ei⁹ socii pecuniā oblatā ut lutū despiciēbāt. sic patuit de fratrib⁹ q̄ pecuniā a saracenis oblatā dei amore: spreuerūt. ut dicit. iiii. ps legēde. Sic ēt frater Bernardus p̄mus soci⁹ b̄i F. cū socio florētīe p̄ quēdā ciuē pecuniā oblatā recusarūt. ut dicit legēda triū sociorū. Ipsamq; tollētes de⁹ grauiter puniuit. sic patuit de duob⁹ fratrib⁹: quorū unus cū iuuenisset denariū in uia socio tradicēte ne eū leuaret: q̄ erat oīa regulā: ipse sub specie dādi leprosis: quorū hospitalia erat de p̄p̄e: accepit: & i ore posuit. s̄z dei iudiciū nō effugit. statim. n. pdidit loq̄lā: & frēndēs dētib⁹: loq̄ nō poterat. Sicq; pena p̄cepta obtēpare docet regule: s̄z denario de ore p̄iesto polluta labia aq; p̄uēlota soluta sūt. ¶ Quartūdecimū amorē b̄i F. ad paupertatē referās est cūctorū spectatū ad paupertatē opatio. Si loq̄mur d̄ uestib⁹ dictū ē q̄ solā tunicā & paup̄ primā habebat. Si de lecto dicit. v. ps legēde q̄ nuda humus ut plurimū lectus erat lassato corpusculo. Ceruical lapis uel lignū. uñ. D. Vgo Cardinalis hostiēsis: q̄ postea fuit papa Gregori⁹. ix. cū ad capl̄z ḡnale qd̄ fiebat in. S. Maria de angelis semel uenisset: & locū intrasset cū multis clericis & militib⁹ ut uideret fratru dormitorū: uidēs q̄ frēs in terra lacebāt: & nihil habebant subtus nisi modicū de paleis & q̄sdā culcitra

paup̄las & fractas: & ceruicalia nulla: cepit fortiter lachrimari corā oībus dī. Ecce hic dormiūt frēs. Nos uero miseri tot supfluitatib⁹ uiuimur. Quid ergo erit d̄ nobis? uñ ipse & alii fuerūt ualde edificati. Neq; ibi mēfaz ullā uiderūt: q̄ frēs in terra comedebāt. q̄ diu. n. b̄is F. uixit i loco illo sēp frēs comedebāt in terra. sic de pecuniā patuit ex dictis q̄ nihil recipe uoluit. Nō uerecūdabat ire ostiati factus frater: imo ibat more pauperū & Saluatoris exēplo: ostiatim panē mēdicando. In p̄ncipio religionis: q̄ alii erāt uerecūdi: quotidie ipse solus ibat p̄ elemosina: sed cū pp debilitatē corpis tātū laborē sustinere nō possz: fratrib⁹ dicebat: Nolite charissimi frēs & filioli uerecūdari p̄ elemosinā ire: q̄ dñs se fecit p̄ nobis pauperē in hoc mūdo: cuius exēplo elegim⁹ uīa uerissime paupertatis. hec. n. est hereditas n̄ra: quā acq̄siuit & nobis reliquit dñs Iesus xps: & oib⁹ q̄ suo exēplo uiuere uolūt in sanctissima paupertate. Ite ergo cōfideat & aio gaudēt p̄ elemosinā cū b̄ndictiōe dei: & magis libere & gaudēt ire d̄ betis p̄ elemosinā q̄ ille q̄ de una nūmata offerret centū denarios: qm̄ offertis illis amorē dei: a q̄bus petitis elemosinā dicētes. Amore dei faciatis nobis elemosinā: cui⁹ op̄atione nihil est celū & terra. Dicebat ēt eis. Ite qm̄ hac hora nouissima frēs minores accōmodati sunt mūdo: ut electi in eis ipeant. uñ a iudice cōmēdant. Quod uni fecistis ex frīb⁹ meis minorib⁹ mihi fecistis. uñ p̄ilegiatā magnop̄pha religionē dicebat: q̄ titulū eius tā euēdēt exp̄sit. In regula ēt mādauit q̄ frēs irēt p̄ elemosinā cōfideat: nec oīz eos uerecūdari & c. cui⁹ exēplo & monitu p̄mi fr̄s in p̄ncipio uerecūdia depōita ibāt p̄ elemosinā alacriter. Vñ cuidā fr̄i reuertētī p̄ elemosinā: & cū magna uoce deū laudātī: cū audisset statim iuit obuīa cū magna letitia osculās sibi humerū ubi portabat perā cū elemosinā: atq; perā accipiēs portauit usq; ad locū dicēs frīb⁹. Sic uolo q̄ frater me⁹ uadat & reuertat cū elemosinā let⁹ & iocūdus gaudēs & laudās deū. Ibat. n. b̄is F. libētē p̄ elemosinā: nā cū iret p̄ mūdū p̄dicādo dato q̄ iuitaret ab aliquo q̄tūcūq; nobili ut comederet & hospitaret cū eo: sēp hora comestionis ibat p̄us p̄ elemosinā q̄ irēt ad domū illi⁹ pp frūz bonū exēplū & dignitatem dñe paupertatis: & multoties dicebat illi q̄ inuitauerat eū. Ego nolo dimittere dignitatē meā regalē & hereditatē ac p̄fessionē meā & frūz meorū. uñ. ire p̄ elemosinā ostiatiz: & p̄ secūdo ad horā ocesso hereditatē stabile se dicebat nolle relinq̄re. Paup̄tas: ingt: est q̄ heredes & reges regni celoz instituit nō falsē ufe diuitie. Et aliqñ q̄ cū inuitauerat ibat cū ipso: & elemosinas q̄s b. F. acq̄rebat ille accipiebat: & pp eius deuotionē p̄ reliquiis reponebat. Quodā tpe cū uisitasset domū nū hostiē. q̄ fuit postea papa Gregori⁹. ix. In hora comestionis q̄si furtiue iuit p̄ elemosinā ostiatim: & cū reuersus fuisset iam intrauerat ad mēsam dñs hostiēsis cū multis militib⁹ & nobilib⁹. accedēs aut b. F. p̄o fuit sup mēsam corā. D. Cardinali illas elemosinas q̄s inuenerat & intrauit ad mēfaz iuxta ipsuz: q̄ ipse Cardinalis uolebat q̄ sēp b. F. sederet ad mēsam iuxta eū. Et uerecūdāt⁹ fuit ide aliquātulū Cardinalis: eo q̄

iuerat p. elemosinis & posuerat eas sup mēfaz: s; nihil dixit ei tūc ppter recubētes. Cūq; comedisset aliquā tulū b. F. accepit de suis elemosinis: & cuilibz militi & capellanis dñi Cardinalis misit parū ex parte dñi dē: q oēs cū magna reuerētia & deuotiōe accipiebāt ex trahētes sibi capucia & istulas: & alii comedebāt: alii reponebāt ppter ei? deuotiōē. Ex hoc aut gauisus ē dñs hostiēsis ppter illoz deuotiōē & q maxime q a ille elemosine nō erāt de pane frumēti. Post comestio nē uero intrauit camerā suā Cardinalis ducēs secū b. F. & eleuās brachia sua amplexatus est eū cū magnō gaudio: & exultatiōe dicēs ei. Quare frater mi simpliciōne fecisti hodiē mihū uerecūdiā ut ueniēs ad domū meā q est dom? frūz ires p elemosinis? Rñdit ei b. F. Imp dñe uobis exhibui magnū honorē dñi maiore dominiū honorauī. Qñdo n. subdit? fac offm suū & implet obediētiā dñi sui facit honorē dño suo. & ait. Me o; eē exēplū & formā pauperū uroz: maxime q scio q in religiōe frūm sūt & erūt frēs mioras noiē & ope: q ppter amorē dñi dei & spūs sancti unctiōē q docebit eos de oibz humiliabunt ad oēm humiliatiōē & subiectiōē & seruitiū frūm suoz. Sūt ēt & erūt de illis q aut uerecūdia detēti aut ppter malū usuz de digniā & dedignabunt se humiliare & inclinare ad eū duz p elemosinis: & facere alia opa seruilia: pp qd o; me ope docere eos q sunt & erūt in religiōe: ut i hoc seculo & in futuro sint iexcusabiles corā deo. Existēs ergo apud uos q estis dñs & apostolic? nī & apud alios magnates & diuites huius seculi: q ppter amorē dñi dei cū multa deuotiōe me nō solū recipitis in domos uas: s; ēt ad hoc me cōpellitis: nolo uerecūdari ire p elemosinis: imo uolo hoc hīe & tenere pro maxima nobilitate & dignitate regali propter honorē illius: q cū eēt dñs oīuz p nobis uoluit fieri seru? oīuz: & cū eēt diues & gloriosus i maiestate sua: uenit parū p & despect? in humanitate nra. un uolo q sciat frēs q sunt & erūt q p maiori cōsolatiōe corporis & aie habeo qñ sedeo ad mēfaz paupculā frūm & uideo corā me paupculas elemosinas q acquirunt ostiati amore dñi dei q cū sedeo ad mēfaz uraz & alioz dñoz pparatā diuersis ferculis abundatē panis. n. elemosine est panis sanct?: quē sanctificat laus & dei amor: qm cū frater uadit p elemosina: pus debet dicere. Laudat? & bñdictus sit dñs de?: postea debet dicere. Facite nobis elemosinā dñi dei amore. & de huiusmodi collatiōe uerborū dñs Cardinalis fuit ualde edificat?. & ait bñ F. Fili mi: qd bonū est in oculis tuis facito: qm dñs ē te cū: & tu cū illo. Volūtas fuit b. F. sic multoties dixit q frater nō deberet diu stare q nō iret pro elemosina p meritū magnū: & ne uerecundaret postea ire: imo qto frater erat nobilior & maior in seculo: tāto magis letabāt & edificabāt de eo qñ ibat p elemosina: & faciebat alia seruilia opa q tūc faciebāt frēs. Frēs p elemosina accedere nolētes: ab ordine emittebat. un in ordinis pncipio qñ frēs stabāt iuxta rigū tortū: fuit qdā fr q parū orabat & nō laborabat: p elemosina ire nolēbat & bñ comedebat. Considerās hoc b. F. & cognosces p spm q hō erat carnalis: ait illi. Vade uia tuā fr

Mulca: qm uis comedere laborē frūz tuoz & eē ociosus in ope dei: sic apīs ociosa & sterilis: q nō lucrat & nō laborat: s; comedit laborē & lucrū bonarū apū. & sic ille fuit uia suā. & q carnalis erat: nō petiit miseriam cordiā nec iuenit. Quod n. bñs F. ut dixit dño hostiē si magis delectaret comedere ad mēfaz pauperū q diuitū: ipse oñdit facto in urbe. Inuitat? n. a dño Mattheo rubeo pfe dñi Ioānis q fuit postea Nicola? iiii. q bñm F. multū diligebat: ut praderet cū eo: & b. F. accepisset: hora pradii uenit ad domū. Et cū. D. Matthe? non sic ueniret ad domū cito. b. F. uidēs paupes quos ipse. D. Matthe? quotidie pascebat comedētes: amore paupis xpi ad terrā se posuit ad comedēdū cū eis: nullo de scutiferis aduertēte. Cūq; D. Matthe? rediisset & interrogasset ubi eēt b. F. & diceret se sine ipso nullaten? comesturū: querens ut uideret paupes comedētes: uidit i medio eoz bñm F. Qui lauās secreta manus suas posuit se humilr iuxta b. F. cū ipso in terra se dēdo: cui & dixit. Frater F. postq tu nō uis comedere meū: ego comedā tecū: & sic ambo in terra comederunt humilr. Si loqmur de possessionib?: nullā uoluit hīe: dño papa dicēte sibi durū eē sine possessionib? uiuere. Rñdit b. F. di. Cōfido in dño Iesu ut q nobis p misit in celo dare uisā & gloriā: nō subtrahet nobis in terra sustentatiōē corporis: necariāz tpe opportuno. Et epō assūti dicere sibi. Dura mihi uidet & aspa uita uestra: nihil. s; in hoc seculo possidere. Rñdit b. F. Dñe: si possessiones alijs hīemus: nobis eēt necaria arma ad nraz ptectionē. uā ide oriunt qōnes & lites: solet q; ex hoc amor dei & pximi multiplici impediri. & ideo nolumus in hoc seculo possidere aliqd. Si loqmur an ad supfluitatē aliq re fuerit usus: certe non. un ipse b. F. de se dicebat. Nō sui latro de elemosinis: acquirēdo eas uel utēdo ultra necitatē. semp minus accepi q me ottingeret: ne alii paupes defraudarent portiōe sua: q ottrariū facere furtū eēt: imo mltoties acqrebat elemosinas: q libēti? sibi dabāt q alijs: & ipse dabat paupibus. un nihil supflui uolebat eē apud frēs. nā & ualculū nō patiebat eē in domo: cū sine ipso possent extreme necessitatis euadere seruitutē. In mēsa aliquatū bñ parata in natiuitate dñi noluit comedere: s; posuit se in terra di. q erat mēsa diuitū & nō pauperū: q uadit quotidie ostiatim medicādo. Si loqmur de retētiōe rerū frūm ordinē introeūtiū an accipet: certe nō: imo in reglā oppositū mādauit di. Cauēat frēs ne solliciti sint de reb? tpalib? taliū: s; libere faciāt de reb? suis qcqd dñs inspirauerit eis. Et in. vii. pte legēde hī. q in loco S. Marie tāta erat penuria ut fratrib? forēsib? & alijs nō possēt scdm necitatis exigētiā puideri. Quare uicarius ei? frater Petrus Cathanii petiit ab eo si hac de cā ei placeret ut de reb? nouicioz aliqd reseruaret: ut possent ad id frēs tēpore opportū hīe recurrere: & rñdit malo te altare uirginis gloriose nudare cuz necitas id requirit q ottra paupertatis uotū & obseruatiā euāgelii aliqd uel modicū attētare. Gratius. n. hēbit uirgo brā suū altare detegi sancti euāgelii pfecte seruato cōsilio: q altari uestito: filii sui pmissuz cōsiliū ptermitti. Si loqmur de offō plationis: certe ipsuz noluit retinere: offm

Pulchra
templatio
paupertatis

Sponsalia
uxoris.b.
Francisci

Mirabilia
b.F. act.

generalat? resignauit: ne ppru hfe uideret: & frēz Pe-
trū cathanti iāstuit. Si loqmur an hfer p malo si quē
piāz scdm exteriorē habitū se paupiorē uidisset: certe
p3 ex dictis q sic, q in hac oēs optabat excedere: & a
nullo supgredi aut uinci. Sic ergo pfatis & aliis p3 añ
dictis btm F. paupertatē dilexisse. ¶ Quintūdecimū oñ
dēs btm F. paupertatē amasse est ipi? paupertatis a b.F.
despōsario & in sponsaz assumptio: ubi sciēdū q b.F.
isti? paupertatis allec? amore ut eā in spōsaz acciperet:
nō solū p ea pfez mferm3 reliq & uniuersa q hfe po-
terat cūcta dispfit: s3 ipsaz p totū orbē qsiuit. Ipsaz. n.
diligēter & sūmo affectu qsiuit p uicos & plateas. i. i
ter hoies q tunc uiuebāt: & q oblitterata erat paup-
tis semita & memoria: nō iuenit: nō nobiles qsiuit & po-
tētes nec iuenit: q oēs a maiori usq3 ad minimū diuiti-
tiis inhiabāt & auaritiē. hec siqdē paupras & sūmo
homini adhefit cū eēt cōdit? q nudus: tñ peccādo &
tunica pellicea iduto ac labori manuū tradito: ab ipso
recessit. A pñbus ueteris testamēti abiit: q terrā fluētē
lac & mēl in pmissione acceperūt. Sed dño Iesu xpō
descēdēte de mōte sue maiestatis p carnis assumptionē
nē: hāc secū de celo ad terrā deuexit: & cū ipso nascē-
do uiuēdo & moriēdo est cōmorata fidel? & iustolū
bilit. Hāc siqdē recōmēdauit suis discipul? & grata eis
fuit: & multis aliis fidelib? usq3 ad tpa Constantini. In
psecutiōe martyz fortiter astitit eos iuuādo: & de ho-
rib? uictoria cōfēdo. sancti. n. martyres hui? amore
allec? nec penas timebāt nec tpalia amittere. Verum
tpe Constantini cessante psecutiōe & securitate obtēta
paupras a mūdo cepit repelli: exceptis qbusdā pñb? i
egyptō & alibi degētib? & hoc auaricia & diuitiarū
abbdātia subintrātib?. auaritia. n. pmo sub specie pui-
dētie & discretiōis: demū sub pñtū: imo uicio negli-
gētie & torporis mūdū subintrāuit: & pñpue ad cōsor-
ciū illoz deuēnit q paupertatē añ sūmo affectu possē-
derāt & dilexerāt. s. dñi sacerdotes & fideles xpīcole.
Que auaritia mūdī cardines occupās: necē fuit paup-
tatē a mūdo abscedere: & se in celestib? cū xpō suo &
& scis ei? collocare. Supueniēte bto F. & grēte hāc ui-
dere hfe & possidere: ipsaz qrdō ibat p plateas & ui-
cos ciuitates & castra p cognatos & notos & nō iuenit
eā: nec īmerito: q in terra suauiter uiuētū nō repit. Vi-
dēs ergo b.F. q ipsaz nullibi iuenire p tūc in hoc mū-
do poterat: q pñserat tenebras latibulū suū. Quid
egit? certe montē dñi ascēdit: pñez. s. celestē exorādo:
ut eā sibi in spōsaz sociā & dñaz mittere dignaret. Cu-
ius uotiuis desideris ānuēs pñ celestis eā ad btm F. di-
rexerāt: quā cū b.F. cerneret exarāt in ei? amorē: suppli-
cās eidē ut uellet ei? cōiunctioni assensuz pñbere: cū uel-
let eā in spōsaz accipe & ppetuo hfe & tenere. Ipa ue-
ro bti F. pñsans amictū utpote uilissime idutū sola tu-
nica habituali chorda & femoralib? otentū: ei? ad se
desideriū & affectū uolēs uidere: locū in quo habitā-
debat petiit uidere: p quē a b.F. cū oī reuerētia duc-
ta: cū eēt lustrata & pauprimū repisset i ecclesia: ca-
pitulo: rescōrio: dormitorio: horto: claustro: & aliis utē-
silib?: exhilarata plurimū pñ celesti: q eā direxerat la-
udes retulit iexhaustas: q ei pparauerat uirū iuxta cor

suū. & bti F. pñb? ānuēs benigne suū ei de despōsatio-
ne pñbuit assensuz: quā b.F. sumere uolēs sibi pmo spō-
salia pparauit: p ei? amore oīa respuēdo & abrenūciā-
do. deīde ānulo subarrauit paupertatē pñfessione uouē-
do pre oībus aliis modo strictiori: eāq3 accepit duxit
& cōiunxit sibi qñ nihil in hoc mūdo hfe uoluit nec i
pñpō nec i cōi: nisi i solo usu: exceptis usu cōsumptilib?
a qb? dñiuz nō separāt ab usu. ut dic. D. papa iōānes
xxii. in sua decretali. Ad cōditōrē canonū &c. quā acce-
ptā & despōsatā sic tenuit q a suo amplexu nūq abscē-
sit. & ut dicei in ultimo mortis cōstitut? ex hui? mirifi-
ca despōsatiōe & acceptiōe ex hac paupertate spōsa b.
F. multos filios gñauit iuxta illud qd dic Thomas
capua in hymno de ipso edito. In celesti collegio. dicit
In paupertatis pñdio minoz plātās uineā &c. Qui filii a
b.F. de mfe paupē gñati p oīa pñis inherētes uesti-
gūs & mñis. s. paupertatis: ut ueri filii ab ei? cōnditiōe
nulla ut deuiarūt. ut patuit de frīb? pñmogenitis bti F.
Bernardo. Petro cathani. Egidio. Leone. Masseo. &
sic de aliis: q p semitas scē mñis eoz paupertatis icēdē-
tes: & mūdū clāris irradiarūt fulgorib? uite pñfēte: &
nūc celesti gloria decorant: quoz in paupertate gloria-
tio in pñe eoz bto F. pñfēti conubii ad paupertatē ipaz
astruūt inseparabilitatē & dilectionē. ¶ Decimūsex-
tum & ultimū bti F. oñdēs amoris uehemētiā & inle-
parationē est in paupertate pñfuerātia & cōsumatio. Nō
solū sedus cū scā paupertate b.F. illibatū & indistinctū
tenuit in pñcipio sue uersionis ad xp̄m & in medio ut
iam dicta declarāt: s3 usq3 ad finē. u3. ultimū sui exit?
dic: qd cū scā paupertate accepit sedus: tenuit strictē &
seruauit. Ad cui? āplexū strictissimū pus uerbi effica-
cia q potuit: frēs iduxit pñtes: & demū exēplo firma-
uit. Hora. n. sui trāsit? pñmāte sup nudā humū se to-
tū nudatū nō tā depoluit q pñstrauit dicēs fratrib?. Ego
qd meū est feci. qd uñm est xp̄s edoceat. Guardian?
uero un? ex sociis tunica chorda & femoralib? acce-
ptis famulo dei obtulit dicēs. Hoc tibi tāq paupī cō-
modo: & tu illa suscipias obediētie scē mādato. Gau-
det ex hoc uir scūs & iubilat pre letitia cordis: qm fia-
dē se tenuisse scē paupertati usq3 in finē uidit: palmasq3
leuās ad celū xp̄z suū magnificat: pro eo q exonera-
tus ab oībus liber uadit ad xp̄z. Fecerat. n. hoc sancte
paupertatis zelo: ut nec habitū qdē uellet hfe nisi ab a-
liquo cōmodatū. Voluit. n. in hoc xpō crucifixo eē cō-
formis: q paup dolēs & nudus i cruce pepēdit: pp qd
in pñcipio uersionis sue nudus remāsit corā annūte:
& in cōsumatiōe uite nudus uoluit de mūdo exire. Frī-
bus quoq3 sibi assisētib? in obediētia charitatis inū-
xit: ut cū uiderēt cū iam eē defunctū p tā lōgū spaciū
nudū sup humū iacere pmitterēt: q uni? miliarii tra-
tū suauiter qs pñcere poss3: ut uiuēs xpō uiuētū & mo-
riēs moriētū: ac mortu? mortuo pñfēta eēt imitatione
cōformis. Sic ergo pfatis. xvi. appet btm F. federatū &
cōiunctū p oīa fuisse cū scā paupertate ad istar xpī. put-
z. ps hui? cōformitatis dicebat. & sic appet qto federe
& charitate b. pñ F. paupertatē amauerit. Verū q huius
paupertatis imitatio sine pñio in pñti nō exiit & futu-
ro: cū diceret b.F. fructū ei? eē multiplicē: s3 occultus.

uidēdū est qd b.F. ac possessores pfecti scē paupertatis
graz a dño obtinuerit in pñti & i futuro : ubi sciēdū
q ut patuit ex dictis i pma pte h? oformitatis cū mī
ta faciat in hoīe ipsaz debite possidente: pauptas btō
F. plura bona est largita. Et pñū fuit q eide otulit io
cūditatē: semp. n. btūs F. letus erat: et inter trigua la
chimarū: & q in nullo corpali spem posuerat: s3 oīa
spnebat: nihil erat qd ei mesticiā ualeret i ferre. uñ l3
semp gauderet: spālī tñ qñ se pauperē audiebat dici
& saluta: i. uñ in. vii. pte legēde hī q dū iret ad ciuita
tē senēsez: & eēt in planicie qdā inter cāpiliū & sanctū
Quiricū: tres mulieres paupcule statura etate ac facie
p oīa siles ei occurrerūt: eū saluātes & dicētes. Bñ ue
niat dña pauptas: & h dicto: subito disparuerūt. Quo
audito uir d ei idicibili gaudio & leticia est replet: ut
pote q nihil audire sic optabat p salutatiōe: sic id qd
ille dixerūt. Secūdū btō F. pauptas dedit. s. securitatē.
ut. n. iiii. ps legēde dic. sancta pauptas faciebat quā so
lā ferebāt p sumptib? btū F. & filios frēs ad oēs obe
diētiā pmp̄tos: robustos ad labores: & ad itinera expe
ditos: & q nihil terrenū hēbant nihil amabāt: nihilq3
timebāt amittere: securi erāt ubiq3: nullo pauore suspē
si: nulla cura distracti: tāq q abq3 mētis turbatiōe ui
uebāt: diē crastinū & serotinū hospitū sine sollicitudinē
expectabāt. ubiq3 ergo btūs. s. erat secur? q pauptas
eū in adiutorio stare faciebat altissimi: nō timebat a ti
more nocturno. hui? signū erat q nocte pgebat ad ec
clesias drelictas sine timore: & pnoctabat ibidē. q. in.
pauptas eū fecerit securū patuit: q relicto mūdo corā
epo: cū p nemora seminudo corpe laudes dēcāret oc
currēt? latronib? nō timuit: nec a laude cessauit. ut
dicit. z. ps legēde. Dedit pauptas btō F. tertiū. s. trāgli
tatē. cū. n. cōp̄sisset oīa nihil pturbabat aut inqetabat
ei? mētē. et sic sp erat mte trāgl? : nihil distrahebat eū
ad mūdāna: q sine sollicitudine uiuebat. ut. n. diē ei? le
gēda. ad exteriora p xpī graz tot? isensibilis erat esse
ctus: de nullo curabat nisi spm deo exhibere pñtē: &
q nil alioz petebat: pacē ei? pectoris conseruabat &
causabat: & in cūctis opib? man? dñi exultabat: & q
sic erat: hinc est q pturbatos reducebat ad trāglitātē
& pacē. sic ciuitatē Arerii & ciuitatē senēsez. ut habitū
est in pcedētib?. Dedit pauptas btō F. qrtū. s. ipaslibi
litate: ut. u3. in illatis patiētissim? eēt & de nullo sibi di
cto aut fco curaret. Impturbat? in iniuriis & cōuiciis
stabat cōmēdādo dño ipropia dicētes & dēpcās p si
bi penas & angustias i ferētib? q. n. abdicatio mūdi i
erat ei cū abnegatiōe sui. (alī nō fuisset ueraciter ex
ppriat? q loculos ppe habuisset uolūtatis) ideo de
iniuriis nō affligēbat: q ipsuz in nullo ledebāt: s3 dño
approbabāt. uerbāt? a latronib? post mūdi abdicatio
nē nihil curauit: imo cātāuit. Dedit pauptas qntū b.F.
s. intimitatē & diuinctionē cū xpō. ipsa. n. est glutinuz
quo hō ligat copulat & strict? tenet cū xpō. teste enī
spo b.F. uirt? q magis amicū xpō reddat est pauptas.
qre & sibi diuinctū: q amicor? est idē uelle & idē nol
le: & duo sunt in mēte una. Et q b.F. xpō fuerit unit?
p3 ei? legēdā intueēti. In cui? signū xp̄s ut ipse postmo
dū reuelauit ei ocessit ut semp scā cogitaret loqrēt &

oparet. de cui? cōiunctiōe loquit. ix. ps legēde. q xp̄s
Iesus itra ubera sue mētis cōtinue morabat: in quē op
tabat p amorē totali trāsformari. Dedit pauptas btō
F. sextū. s. mētis puritatē. pauptas. n. est qdā camin? ig
nis oīa purgās: & a mēte excoquēs & remouēs tpaliū
delectationū & affectionū materiā. occasione. n. oēm
tollit peccādī. ut dictū est supra. in cui? signū xp̄s q nī
si mētis oculis uidet: a b.F. multoties est uisus. ut ofor
mitate pcedēti est dcm. Septimū dedit scā pauptas b.
F. s. mētis subleuationē: q. n. mētē a terreis oīo remo
uerat p ipoz abiectionē & uilipēsiōē: hinc est (ut di
cit. iiii. ps legēde) q mēte & facie semp ad supna ui
debat suspēsus & affix? ut dictū est oformitate pcedē
ti. Et de his que fiebāt circa ipsuz nihil aduertebat. ut
patuit qn trāsuiit p burgū sancti sepulchri. Octauum
q porrexit pauptas ipsa b.F. est uictoria de diabolo.
uñ de b.F. loquēs Alexāder papa in pūilegio de stig
matib? qd incipit. Benigna diuine opatio uolūtatis.
dicit q ipse uia iustitie parās in deserto altissime paup
tatis: cōtra carnē mūdū & diabolu exultauit uelut gi
gas. Nā q diabolu paupate supauerit: hī in. i. lib. cō
iormitate. vi. pte. ii. & diceit oformitate. ix. hui? secūdi
Cū. n. diabolus soleat hoīes p mūdialiū appetitū ca
pere: p abiectionē ipsoz pfectā uincit & supat: q. n. nu
dus cū nudo luctari debet: & q b.F. diabolu uicerit: si
gnū erat q ad ipsuz p multa miliaria: ut ipsi demones
testati sūt: accedere ab angelis nō pmittebant. Nonū
dedit paupertas b.F. deuotionē & dulcedinē mirā ad
deū & ad scōs: qm hesit totali deo p amplexū paup
tatis gustauit q suauis eēt dñs: cui? suauitate attract?
nihil ei durū uidebat: quoz amore & cōsideratiōe non
solū in pposito scē paupertatis ofirmabat: s3 ad pficiē
da oīa reddebat ex deuotōe & dulcedie pmp̄tissim?
ter ad terrā saracenoz iuit ad. S. Iacobū de galicia: ad
S. Michaelē: ad. S. Nicolaū: & Romā pluries: & sic s3
etuaria uisitādo: argumētū erat deuotionis magne &
dulcedinis supabūdātis cōsolatiōis diuine: hac deuotio
ne & dulcedine ex paupertatis bono accepta: clamat
b.F. De? me? & oīa. put exp̄ssit in camera adhuc se
cularis exñs fris Bernardi. Decimū qd dedit pauper
tas scā btō F. fuit subuētiō. sibi. n. in cūctis subuēit. ni
hil defuit btō F. postq xpī amorē corde fuit & ope scē
paupertati diuinct? btō F. famescēti cū sociis post cōfir
mationē pme regule: cib? celit? est a deo destinat? ut
dic. iiii. ps legēde. in caplo gñali: in quo ultra qnq3 mi
lia frūz fuerūt ministrata sunt oīa affluēter dei puidē
tia. ut dic. iiii. ps legēde. In mari sc̄launioe cibaria in
grediēti nauē p iplo & socio a deo directā: ipsis et na
utis suffecerūt. In heremo sancti Urbāi aq in uinū est
mutata. deferēti in asello btū F. sons aq d' nouo i mō
te est pduct? hoib? de assisio ducētib? b. F. de nuce
rio assisiū in satriano: cib? gratifice est donat? Vineā
sacerdotis comesta a plebe uindemiāz tpe: uinū p̄bu
it ultra cōfuetū. Medico & frīb? apud fontē polūbag p
pradio necaria cūcta dant. panib? trib? multiplicatis
faciant sufficiēter frēs nūero triginta. p totā qdragēsi
mā maiore in lacu pusino medietate uni? panis a deo
suffetāt Frāncisc? Infirmo de. S. Iacobo redeūti: auicla

ad edēdū celit⁹ est missa. Sic & apud assisū egroto & desiderāti squalū: canistrū plenū est directū. petrosillus nocturno tpe quē optabat iuenit. Semel ipō tunica idigēte: cū diceret Guardianō ut sibi faceret unā: cum Guardian⁹ mēte uolueret p noctē quō possz iuenire: sumo mane cū uellet ad hoc locū exire: hoiez iuenit d ferētē pānū p sex tunicis: ut daret sribus p aia sua. Et cū Guardian⁹ id brō F. retulisset: dixit b. F. Accipe pānuz: qz ad hoc missus est iste hō a deo ut mee necitati talit⁹ subueniret: & grās age illi solū qui d nobis uidet eē solicit⁹. Multis aliis modis & uis: diuina puidētia brō F. in cūctis subuenit. Quapropter b. F. aiando fratres ad amplexū paupertatis dicebat eis. qz si paupertatē tenerēt nihil deficeret eis: & dicebat. Quātū frēs declinabūt a paupertate: tātū mūdus declinabit ab eis. Querēt & nō iueniēt. Sz si dñaz meam paupertatē complexi fuerint: mūdus eos nutriet: qz mūdo dati sunt ad salutē. Cōmerciū est inter mūdū & frēs. Frēs debēt ipsi mūdo bonū exēplū dare. Mūdus autē debet eis puilio nē necitatū. Quādo ipsi frēs retraxerint bonū exēplūz fide mētita: mūdus cōtrahet man⁹ suas iusta censura. Dedit paupertas brō F. undecimū. s. i. petrationē. i. pē pau p deo dignissim⁹ Frācisc⁹ clamauit: & statim de⁹ exaudiuit eū. ut dice⁹ oformitate. xi. hui⁹. ii. li. Duodecimū qd habuit b. F. ex paupertate: est celestis glorie subarratio. ut supra dictū est. apli dei b. Petr⁹ & b. Paulus brō F. hoc pdixerūt ex pte xpi dicētes. qz quāqz paupertatē pfecte seqrent⁹ de regno bītudinis sunt securi. Sic ergo ex pfatis apparet quō b. F. paupertatē dilexerit: & qd boni ei⁹ dilectiōe accepit. Multa alia possunt adduci ad pbādū paupertatē brī F. & q habuit ex paupertate: s. p pnti declatiōe hui⁹ oformitatis brī F. ad xpz sufficiat iam dicta. Ergo frēs dilecti ad amplexū paupertatis aīdictis cōsideratis cū iducamur. u. pmo xpi exēplo. secundo sue mris uirginis Marie. tertio apłoz & discipuloz. quarto scōz ta pfuz de egypto q aliōz Martini bñdicti. & sic de aliis. qnto phoz. sexto gētīlū & paganoz. septimo dictis xpi & doctoz. octauo colatione beneficiorū in presenti. nono premio futuro rum: quia eam tenentibus regnum datur celorum: sed spernentibus traditur consortium damnatorum. sicut dictum est conformitate nona primi libri. parte secundā. decimo exemplo beati Francisci & suoz socioz qui eam uiuentes & morientes custodierunt: Arripimus ipsam paupertatem: ut sicut professione deuouimus sic etiam opere impleamus: ut eius amplexu subministrentur necessaria: deuitemus antiqui diaboli latibula: uictoriam habeamus de mundo carne & diabolo: & tandem eius ductu laureati perpetuo simus in gloria. amen. Sic ergo patet expositio conformitatis quarte huius secundi libri quo ad utranqz partem: uidelicet. Iesus inops & modicus. Franciscus fedatur.

¶ Fructus quintus & cōformitas secundi libri. Et de cūma septima in ordine. Iesus submissus omnibus.

Franciscus minoratur.

Expositio prime partis. uidelicet. Iesus submissus omnibus.

Itus illa nobilissima sancte humilitatis: qua homo deo placet displicet diabolo: a uiciis separatur: ac uirtutibus mirifice adornatur: & si nobis oīdat suscipienda a celestibus: utpote qz boni angelī eā tenētes in celo remanserūt. supbiētes uero & mali a celo eiecti de āgelis de mōes effecti sūt. A terrestrib⁹. u. aialib⁹: q in gbusdā uirtutib⁹ corporalib⁹ pualent hominī: ut in uisus acuitate linx & aqla. In olphatu canis & uultur. In auditu gatus & serps. In pulchritudine pato. In uoce phylomela. In fortitudine leo. In uelocitate lepūs. In frustū dētia formica. In amictu. & ornatu: iuxta dictū xpī: līa agri. & sic de aliis: q potiori modo q in hominibus repiunt. & sic in talib⁹ ut de ipsis neqāt supbire. A corpore nro. s. de putredine: iuxta dictū iob: gñato cū dolore enixo oib⁹ spoliato egresso ex utero ueste & pelle sedina excepto: i calamitatib⁹ ostituto & miseria: & ad mortis finem & cinerē destinato. Ab aia quā naturalit⁹ hō iuenit plenā ignorātia: facili ad seducēdū: difficilē ad corp⁹ regēdū & refrenādū: a pēto resurgēdū & ad ad bonū peragēdū. A toro hoie cōsiderādo mortis infatibilitatē: qz sancitū est cuilibz hoī semel mori. ei⁹ icertitudinē. quo ad tps qz an hodie uel cras. quo ad locū qz an in mari uel in terra. & sic de aliis. quo ad psonā an p hominē uel p bestiā &c. quo ad motū subito uel per spaciū & successiue. quo ad etatē puer uel iuuenis uel senex. quo ad gen⁹ febre uel gladio. & sic de aliis. quo ad sepulturā an ponat⁹ in tumulo uel canib⁹ detur ad deuorādū. hec oīa incerta cū sint: ad humiliādū prēbēt documētū. Et nō solū pfatis iducit hō ad humilitatē: s. ad hoc pēcipue est scriptura sacra: q dū supbos docet exēplo deiectos a suis statib⁹. ut p. de lucifero adā pmo hoie pharaone nēbroth adonisedech sifara goliath saul āchaz achab manasse senacherib nabuchodonosor arphasat antiocho. & sic de aliis multis: humilitate fulgētes a deo pandit erectos. ut p. de Moise David. & sic de pluribus aliis: superbiāz docet merito abiici: & humilitate ornari. Verū cū scriptura dicat Eccl. 30. Quāto maior es: tāto magis te humilia in oib⁹: & corā deo & hoib⁹ iuencis laudē: hinc est qz si uolum⁹ uere humilitatē addiscere: ab illo in quo fultū sūme. s. dño nro Iesu xpo discam⁹: cui⁹ humilitatis magnitudinē expmit apls. Phil. 2. ex hoc. qz cū esset de⁹ in tātū se humiliauit ut scūs sit hō dicēs. Qui cū i forma dei eēt nō rapinā arbitrat⁹ est eē se eqle deo: s. semetipsū exinaniuit formā serui accipiēs in similitudinē hoīz fact⁹ & habitu inuēt⁹ ut hō. & addit. Humiliauit semetipsū scūs obediēs usqz ad mortē: mortē at crucis. Quare celsitudo diuinitatis calamitas nre miserie & uilissime hūanitatē sup oīa dei & dñi nri Iesu xpi pādīt humilitatē. hāc. n. accepit i suo exordio in medio tenuit & usqz ad mortē cū ipsa pmāsit. hanc. n. uirtutē notabilē & isignē multipl⁹ oīdat & declarauit se diligere: dū eā assumpsit. Primo incarnatiōe qñ

naret. Matth. ix. Quinto sensus corporeos: & p̄cipue oculos & ipsorū aspectū declinādo: q̄ ut dicit scriptura oculos sublimes odit. de? xps nō solū oculos: s; seip̄ inclinauit: dū digito in terrā scriberet. Io. viii. Quibus quq; p̄m? gradus ascēsus scale humilitatis quo ad ei? oñsionē integrat cū seq̄ntib? si habeant. **Secūdus** humilitatis gradus ut p̄sonas hūiles & paupes diligit. xps doctores deserēs in quorū medio stabat: m̄re uisa ad ipsas & Ioseph humiles accedit: & cū eis cōuersat sic cū humilib? apl̄is stat & aliis. **Tertius** gradus est fuga p̄prie laudis. xps demonib? & plurib? a se curatis mādauit ut nulli pāderēt q̄ circa eos pegerat. ut p3 in euāgelio Matthei Marci & Luc. plurib? i locis. **Quartus** gradus est susceptio leta iniuriarū & tolerātia. xps dū uerbis otumeliosis ipeteret a iudeis & diceret. De moniac? uini potator fabri fili? p̄tōr. & sic de aliis. & si in q̄busdā confutādīs rōnabilr rñdit: nō tñ reddidit maledictū p̄ maledicto. Accusatusq; Pilato nihil rñdit: multisq; iniuriis lacerat? & eadē crucifixus: sūma patiētia oīa tolerauit. ut Isaias testat. i. Petri ca. 2. **Quintus** gradus est ut qs cōi uite aliorū i bono se p̄former. dñs Iesus cū publicanis cōuersabat: & cū p̄tōrib? cōmedebat hospitabat: & stabat. ut p3 de Mattheo. Matthei. ix. & de Zacheo. Luc. xix. & in aliis locis h̄f. p̄p quod dicebat a iudeis amicus eē publicanorū. **Sextus** gradus est ut se subdat maiori minori & eq̄li. xps se p̄si subiecit. legi q̄ erat supra legē. iudeis sibi isim̄is se capi ab eis p̄mittēdo & occidi. m̄ri & Ioseph. **Septimus** gradus est fuga stat? altitudinis & gloriari in humilitate. xps statū elegit pauperū & humiliū: nō diuinitū nec p̄ncipū aut potētū hui? seculi: docuitq; in humilitate p̄sistere dicēs. Luc. xiiii. Cū inuitat? fueris ad nuptias: recūbe in nouissimo loco &c. & q̄ se humiliat exaltabit. & Luc. 22. dicēs. Ego autē in medio usum sum tāq̄ q̄ ministrat. & Mat. 20. Ego nō ueni ministrari: s; ministrare &c. **Octauus** gradus est ut suaz nō uelie unq̄ p̄ficere uolūtātē. xps dicebat. Nō ueni facere uolūtātē meā: s; ei? q̄ misit me p̄ris. & Mat. xxvi. Nō qđ ego uolo: s; qđ tu. **Nonus** gradus est taciturnitatē seruare usq; ad interrogationē. xps Herodi nec Pilato rñdit. ut h̄f Luc. xxiii. & Io. xix. **Decimus** grad? est desit̄mēre & ei? seruare mādātā. & xps dicit. Io. xiiii. Ego p̄cepta p̄ris mei seruauī: & maneo in ei? dilectiōe. & Io. xiiii. Que placita sūt ei facio semp. **Vndecimus** gradus est ut sit māsuer? in uerbis: & cū magna maturitate loquat? & modestia. de xpo d̄f Luc. 2. Mirabantur doctrina & rñsis ei? & Io. vii. Nūq̄ sic loquit? est hō. **Duodecimus** gradus est ut in oib? opib? & actib? humilitatis delectet. xps tetigit leprosos & ifirmos: nec eosq; dedignat? est tactū: ac pedes lauit discipulorū. Sic ergo dñs Iesus & humilitatē tenuit & tenedā p̄fatis gradib? declarauit. **P̄fatos** gradus hūilitatis ponit b̄tūs Bñdict? in regula. ca. vii. & Bernardus regu lā b̄ri Bñdicti exponēs: cū eis cōcordat uenerabilis Anselm? & si tot nō ponat. Verū Io. Climac? in. xxv. scalarū suarū gradu alios ponit uerbis a p̄fatis distinctos s; ad p̄fatos reducibiles: ut intūcti pōt patere: q̄ gradus ab ipso sic ponunt. **Primus** gradus est ignominie su

12⁹).

receptio: ut conuicia q̄s libēter sustineat. Secundus gradus est oīs ire & furoris tēperātia: ut nunq̄ ex illatis in uerba & irā accēdat. Terti⁹ est bonorū oīūz infidelitas fidelis: ut se bonorū largitorū a deo nō reputet dignūz aut fidelē dispensatorē: s; poti⁹ infidelē. Quart⁹ gradus est māsuetudo & tractabilitas: ut sit suerabilis & tractabilis. Quint⁹ gradus est amor pauperū cū ope: ut paupes diligit & eis subueniat. Sext⁹ gradus est iniurias & offēdicula supportare: ut nō solū supportet uerba: s; & uerbera. Septim⁹ gradus est uolūtatis p̄p̄e abnegatio: ut nō qd̄ ipse: s; qd̄ alter uult & mādāt faciat. Octau⁹ gradus est obediētia: ut obediat maiorib⁹ eq̄lib⁹ & minorib⁹. Non⁹ gradus est paupertatis ex corde susceptio. Decim⁹ gradus est uilis sui reputatio & oñsio. Undecim⁹ gradus est multiloquiū deuotio & desinatio. Duodecim⁹ cupiditatis glorie oīs abdicatio. Ponit ēt alios. Prim⁹ est diuinorū bñficiorū attēctio: & q̄ sumus ingrati eidē. Secund⁹ est sui diligēs cognitio & oēspectio: p̄ncipiū mediū & finē cōsiderādo. Terti⁹ est sui p̄p̄ius rep̄hēctio: de multiplici ip̄fectiōe & defectibilitate. Quart⁹ est uane glorie & mūdi odiū. Quint⁹ est de oīb⁹ bñficiis sibi collatis se ingrātū reputare. Sext⁹ est ut ne ipsi gloriā p̄stet: sed oseruet cū humilitatē deū rogare. Septim⁹ est habit⁹ & uilis indutio. Octau⁹ est exercitatio in humilib⁹. Non⁹ est i cōfidētia de seipso: ut. i. de se quoquē modo nō cōfidat. Decim⁹ gradus est ut p̄ctm̄ q̄tū pōt caueat: tanq̄ deo displicēs. Undecim⁹ dei p̄cepta satagat custodire. Duo decim⁹ ut rep̄hēctiōes nō abiciat: sed libēter sustineat. hos gradus ponit ille lo. Climac⁹ humilitate isignis: q̄ ut dictū est: ad p̄satos ualēt reduci. p̄ hos gradus ascendēdo: ad humilitatis fastigia q̄s ualeat puenire. put magis ueritatis xp̄s uerbo docuit & exēplo firmavit. hāc. n. p̄us tenere uoluit: & demū uerbo docere totis nixib⁹ circūplectēdā: nō solū ut sibi placibilē: ut dictū est: & acceptā. s; ut nobis utilissimā & ad mltā ualēre. ad multa. n. utilis est ipsa humilitas. Quia primo dei sapiētia in aīaz introducitur. puerb. xi. Vbi humilitas: ibi & sapiētia. Et Matth. xi. Abscōdisi a sapiētib⁹ & prudētib⁹: & reuelasti ea paruulis. Salomoni petēti humilī sapiētia. 3. Re. 3. Sapiētia de⁹ dedit. Secūdo a diabolo liberat ei⁹ laq̄os p̄cauēdo. Antoni⁹ abbas terrā laqueis diaboli plenā uidit. & cū q̄reret q̄s possz euadere & trāsiq̄: r̄sum accepit q̄ humilitas de ipso triūphādo. Gen. 3. Ipsa oteret caput tuū. caput diaboli supbia est: quā sola humilitas amputat & elidit. Dauid humilis caput abscidit Goliath supbi. i. Re. Ipm̄ supando & uincēdo. Ionathas derelict⁹ a suis cinerez ponēdo capiti & se humiliādo & orādo: oīra hostes pcedens uicit. i. Machab. i. Diabolus dixit Machario. Humilitas tua sola me uicit. Iudas machabe⁹. primo Machab. 3. Cinērē sup se & suū spargēs exercitū hostes pstrauit. & de ipso idē h̄r. ii. Machab. xi. Cōtra li siam. Glo. Ro. vii. inq̄r. Esto humilis: nō p̄sumas de te & poteris uincere. A diabolo (d̄ i uitis p̄fuz) inq̄r etiam: q̄ arma n̄ra abicim⁹: q̄ sunt cōtumelie susceptio paupertas & humilitas ac sapia. Angustin⁹. solus uicit: q̄ de se p̄sumit. Solus uincit q̄ de se non p̄sumit: hostē

euadēdo subtilis & exilis ab hoste nō tenet rete. Na buchodonosor in captionē traxit diuites & potentes. iiii. Re. ultimo. Paupib⁹. i. humilib⁹ dimissis & euadētib⁹. Terti⁹ aīaz pacificat & trāq̄llat. Inter supbos sp̄s sunt iurgia: s; nō inter humiles. Inter pastores Abraaz & Loth sunt iurgia: & nequeūt habitare siml: s; Loth ab Abraā diuiso: ipse humilis Abraaz habitat in pace in terra. Gen. 13. Quarto oculos dei ad se iclinat. Luc. i. Maria inq̄r. Respexit humilitatē ancille sue &c. ps. Humilia respicit in celo & in terra. Et Isaias. Ad quē respiciā nisi ad paup̄rē cōtritū sp̄i. Quinto dei aures patefacit & referat. Iudith. xi. Et māsuetorū tibi semp placuit dēp̄catio. Et ps. Respexit in oñonē humiliūz: & nō spreuit p̄ces eorū. Et Eccl. xxxv. Ofo humiliat̄is se nubes penetrat: & p̄ exauditiōis suffragio deū adit. Defectus humilitatis in oñonib⁹ causa est nō exauditionis. Pz de phariseo & publicano. Luc. xviii. Et per oppositū humiliātes se de⁹ exaudit. Filii isrl̄ ualde humiliati in egypto a dño exaudiunt. Deut. xxvi. Sexto dei irā mitigat & suāz reuocat. ps. Humiliatus sum & liberauit me. Irā q̄ reuocet dei & q̄ placet: patz de Achab. 3. R. zi. De iniuriis. Ione. z. De ioachim. iiii. Re. xiii. De iosia. iiii. Reg. xxii. Sic & de Manasse. z. Paralip. 33. Et de Roboā & uiris Iuda d̄r. z. Paralip. 12. Quia humiliati sunt auersa est ab eis ira dei. Iudith ut placaret dñm posuit cinērē sup caput suū &c. Sic Iosue & filii isrl̄. Iosue. vii. Et multa de hoc h̄r exēpla in sacra scriptura. Septimo furorē hominūz sedat. respōsio mollis. i. humilis frāgit irā. Prouer. xv. Dauid humilī respōdēdo Sauli ei⁹ irā fregit. Sic Iacob humilitate fregit Esau frat̄r suū. Gen. 33. Gedeon humili sermone irā cōpescuit uiroz efrain. Iudic. viii. Octauo ad statū subleuat & exaltat. xp̄s clamat in euāgelio. Qui se humiliat exaltabit. Saul dum esset paruulus. i. humilis in oculis suis: factus est rex israel. i. Re. xv. Moises se humiliādo. Quis sum ego? Exo. 3. Prin cepti populi constituit a dño. Ieremias dicēdo se nescire loq̄. Iere. i. Constituit a deo sup gentes & regna &c. Gedeon dicēs. ecce familia mea minima est &c. a deo in iudicē populū ordinat. Iudic. vi. Job. v. dicīt. De⁹ humiles ponit in sublime. Et btā uirgo Maria. Luc. i. d̄c. Deposuit potētes de sede: & exaltauit humiles. Non uirtutes cōseruat & roborat: dicēte btō Gregorio: q̄ sine humilitate uirtutes cōgregat: q̄si puluerē in uētū portat: & alibi dicit. Perit oē qd̄ agit si nō sollicitē i humilitate custodi. Decimo p̄ctā cōdonat. ps. Cor cōtritū & humiliatū de⁹ nō despiciēs. Dauid se hūiliādo post p̄ctm̄ cōmissuz fornicationis & occisionis urie dicēs. Peccaui: de⁹ trāstulit peccatū suū. ii. Re. xi. Undecimo obtinet gr̄az. Iaco. iii. & i. Petri. v. De⁹ supbis resistit: humilib⁹ aut dat gr̄am suā. Eccl. xiii. Humiliare deo & expecta manus eius. i. gr̄a eliseus. iiii. Re. iiii. Duo decimo & ultimo perducit ad gloriā & in p̄senti. Job. 22. Qui humiliatus fuerit erit in gloria. Et puerb. v. Gloriā p̄cedit humilitas. Patuit in Ioseph p̄us humiliato & postmodū sup oēz egyptū exaltato. Gen. xlii. Et in futuro. ps. Pplm̄ humilē saluum facies. ps. Hu

miles spū saluabit. Et puer. xix. Humiles spū suscipi
et gloria. Matth. xix. de paruulis dicit. Taliū. n. est re-
gnū celoz. Et Luc. xii. dicit xps pusillis. i. humilibus.
Complacuit patri meo dare uobis regnū. Quib? duo
deciz pz quāta & qualis est uirtuositas humilitatis &
utilitas: eiusq; amplexū suadent pmissa & stringendā
brachiū toti? pādūt amoris: ipsa siq; de humilitas gra-
tis eius amplexib? dei filiū: suāq; mēm indissolubilr
astrinxit. Quare ad eius laudē hoc solū fīdeli sufficere
deberet: q; regi oīum & eius brē mīi est totāl copula-
ta: ac cū ipsis idē unūq; effecta. de celo deū ad terram
trahēdo: ipsū habitaculū in mēe uirgine pparauit: eius
cūctis affuit actib?: ipsius cōmēdata fuit sermonib?:
& sup oīa pēdicat: in cruce confixū nō deseruit: & ad
inferni ima cū eo descēdēs supbie caput diabolū cōfu-
dit ligauit & destruxit. cū pfatis affuit in oculis in au-
ribus in sensib? in corde in ore & mēte & suis sanctis
opib?. O pēclara & excelsa humilitas: tu oīa bona ho-
minib? ipēdis: tu certe deū inclinas: hominib? ei? pa-
tes facis aures benignas: celū apīs: penetras nubes: ira
cūdiā placas diuinā: iras sedas hominū & bestiarū: mi-
sericordiā puocas altissimi: uincis deū: sententiā reuo-
cas: exaltas delecta: gām ipetras: & ab oī malo tu cu-
ras. O humilitas q; sapientiā in aīaz introducis: chari-
tatem amissam restituis: a diaboli laqueo eripis: anīe
lumen infundis: honorib? tuos accumulas: mortua ui-
uificas: sterilitatē mentis fecūdas: dilectionē nutris in
cordib?: locas in tuto: in tentatione custodis: de hoste
triūphū assiduū reportas. O humilitas luminare mūdi
cordis es paradisus: celū exēplaritatis: dies iustitie: li-
gnū scīe boni: fōs cordiū: & arc? fidētissime pacis. Tu
archa mūdi: scala celi: uirga uirtutis: uallis bñdictio-
nis: arbor uite: fons signat?: hortus cōclusus: uinea do-
mini: & sacētutis oīs origo. te ueteris testamēti pēs
suscepere: pēdicauere: pphē: tibi apostoli inhesere: mar-
tyres triūphauere: doctores cōmēdauere: confessores
se totos dedere: uirgines habuere: angeli in te pmāse
re: demones odere: ac celicole dilexere. ex quo in mī-
randis pēcipuā te ethnici tenuere & gentiles. put dicit
Valerius maximus. ut pz de Valerio publicola lib. iiii.
Rubrica pma. ca. i. De Manilio lib. vi. Ru. iiii. cap. iiii.
De Piraco mitleneo lib. vi. Ru. v. ca. xii. De Marco ru-
tilio censorino lib. iiii. Ru. i. ca. iiii. De Fabio maxio li-
b. iiii. Ru. i. ca. v. De Scipione africano lib. iiii. Ru. i. ca.
vi. & de eodē lib. iiii. Ru. iiii. ca. viii. De Epimanūda te-
bano lib. iiii. Ru. vii. ca. xxiii. De Platone lib. viii. Ru.
xiii. ca. iiii. De Genicio pico lib. v. Ru. vi. ca. v. De At-
tilio lib. iiii. Ru. iiii. c. v. De Attilio regulo lib. iiii. Ru.
i. ca. viii. & de multis aliis idē ponit: q; supbie typuz
a se reiciētēs diuersimode humilitatis uirtute per oīa
claruerūt: xpīcolas edocētēs nō solū pfatis & xpī do-
cumento: sed iporum exemplo & norma humilitatez
ab omnibus auide capescendam custodiendam & in-
definenter proposse possidendam: ac cum ipsa ultimo
mortē esse suscipiendā. Predictis igitur apparet pma
pars huius quīte conformitatis declarata. uidelicet.
Iesus submissus omnibus.

Secunda pars fructus qnti & cōformitatis, & deciz

mesep̄tine in ordine. Frāciscus minorat. Expositio.

Mnū uirtutū custos & de-
cor humilitas uigz dei btm
F. pēz nfm a deo sui iuris
efficit: ut quīs in eo multū
plex refulgeret p̄rogatiua
uirtutū: in ipso tñ hec tāq;
in minorz minimo p̄cipuū
uideret assecuta dñuz. In
hac siq; de sue scētutis fun-
damentū supposuit: in uite

actib? tenuit: & demū cū ipso gloriōsa in morte celū
laureanda adiuit. Vt igit uideat succinēte de humilita-
te ipf? iuxta dicta in pma pte p̄cedētis expōnis hui?
y. cōformitatis: humilitatē bti F. attestant multa & sin-
gularia. Et p̄mū est humiliū & abiectarū psonarū ab
ipso uera & grata dilectio. Dilectionē bti F. ad humi-
les oñdit affectio ei? ad paupēs. ut dictū est cōformi-
tate. iiii. p̄cedēti. Cū. n. tā ex dono nature q; grē liberali
eēt & larg? eis elīmosinas libēter dabat. Militi egeno
seppa uestimēta exuēdo largit? ē. ut dic pma ps legē
de. panes in copia dū eēt secularis ponebat in mēsa ut
daret paupib?: & se uoto dño astrinxit: p ei? amore
petentib? si possibilitas afforet nihil denegare. Quod
usq; ad mortē seruauit oīa put occurrebat pauperib?
largiēdo. Oñdit hoc p̄mū cū paupib? & humiliū cō-
uersatio. Rōmē iter paupes idut? pānis ipsoz añ for-
res bti Petri ecclesie secularis exñs ad petēdū cū ipsis
elīmosinā se posuit. Ibi dē iuitat? a. D. Mattheo rubeo
ad prādiū: cū paupib? a dicto dño iuitatis ad comedē
dū se in terra pstrauit: & cū eis comedit. De ei? amor
ad psonas abiectas & humiliatas dic legēda triū so-
ciorū: & legēda maior pte pma. u. ad leprosos. An. n.
mūdi abnegationē cū bti F. a dño in ofone audisset:
q; oportebat eū q; carnāl dilexerat odire: & q; oderat
amare: & dulcia sibi eē amata: & demū dulcedinē hīe
in his q; añ horruerat: & postq; xps apparuit ei cruci-
fix? dicēs sibi. Si uis p̄fēct? eē & uenire post me: ab-
nega temetipsū: & tolle crucē tuā & seqre me: ipse b.
F. ad leprosos affectū habuit singularē. Semel eq̄tati:
ut dic legēda maior pte. i. leprosus fact? obuia: & si si-
bi horrōrē icussērit: de equo tñ descēdēs pecuniā &
osculū dedit. ac equū ascēdēs cū post se respiceret mī-
nime est uisus. Per iterpositā psonā pus leprosis facie
bat elīmosinā ppter horrōrē: demū fact? est adeo eo
rū amicus q; humilitatis & hūanitatis obsega ipsis cū
benifica pietate exhibebat. Dabat. n. eis elīmosinas
accedēdo ad ipoz hospitale: uniuscuiusq; manū amo-
re xpī q; apparuit ut leprosus osculādo. Abrenunciato
mūdo: ut dic. z. ps. legēde maioris: se trāstulit ad lepro-
sos: eratq; cū eis diligētissime seruiēs oib? ppter dñz:
flos: eratq; cū eis diligētissime seruiēs oib? ppter dñz:
lauabat ipsoz pedes: ligabat ulcera: educabat plagas
rū putredinē: & samē abstergebat: osculādo ex mirāda
deuotione plagas ipoz. Temporis in p̄cessu cū frēs
hīe cepisset: uoluit q; frēs manerēt in hospitalib? le-
proz ad seruiēdū eis: & ibi facerēt sancte humilitatis
fūdamētū. Nā qñ ueniebāt ad ordinē nobiles & igno-
biles: iter alia q; eis annūciabant: dicebat q; oportebat

eos humili seruire leprosis: & manere in domib⁹ eor⁹.
Et in regula p^{ma} b^{ti}s F. accessit scrib⁹ q^d p leprosis in
manifesta eor⁹ necessitate possent elemosinas acquirere
a pecunia cauendo. & gaudere deberet cū eis cōuersari
x^pi exēplo. Frēm Pacificū b^{ti}s F. ipso remanēte in q^{da}
ecclesia. S. Petri de Beuanio ad hospitālū in hospi
tali leprosoz de sero direxit. Sic & frēm Bernardū dū
cū ipso iret ad. S. Iacobū ad seruiendū uni isirmo dimi
sit. b^{ti}s uero F. hūta indulgētia a papa Honorio dū re
uerteret A^{si}siū: in hospitali q^d est in itinere leprosoz
cū socio fratre Masleo dormiuit: & sibi reuelatum fuit
cōfirmationē indulgētie a x^po in celo. Quēdā uero frēz
aliū uocatū frēz Iacobū simplicē d^{pu}tauit ad seruiendū
cuidā leproso ualde ulcerato. sibi. n. b^{ti}s F. recōmēda
uerat dictū leprosu: & oēs alios q^d erat q^{si} medic⁹ eo
rū: & libēter ulcera ipoz tēgebat mutabat & curabat
Nā ut d^{cm} est: tūc frēs morabant in hospitalib⁹ lepro
sorū: q^d frater Iacob⁹ dictū leprosu ad. S. Mariā de an
gelis deduxit: q^d uidēs b^{ti}s F. dixit dicto frī Iacobo
q^{si} cū arguēdo. Tu nō deberes ita ducere frēs x^pia
nos: q^d nō est honestū p te nec p ipsis. I. n. uellet q^d ser
uiret eis: tūc nolebat q^d extra hospitale duceret illos q^d
erāt multū plagati: q^d hoies cōsueuerāt nimis abhorre
re. & ipse frater Iacob⁹ erat ita simplex q^d ibat cū eis
de hospitali usq³ ad ecclesiā. S. Marie sic iussit cū frī
bus. ipso uero leproso beatus F. uocabat frēs x^pia
nos. & his dictis. b. F. statim rephēdit se: credēs le
psu eē uerecūdatū ppter rephēsiōē quā frī Iacobo
fecerat. & ideo uolēs deo satisfacere & leproso dixit
culpā suā frī Petro cathani: q^d tūc erat g^{na}l⁹ minister.
& ait. Volo ut cōfirmes pⁿⁱaz quā elegi facere p h⁹ des
fectu: & mihi n^llaten⁹ cōtradicas. Rndit frater Petr⁹.
Frater: fac q^d tibi placet. Frater. n. Petr⁹ tātū uenera
bat eū & timebat: q^d nō p^{su}mebat cōtradicare sibi: I. z.
Ide sepe affligeret. Tunc dixit b. F. Nec sit pⁿⁱa mea.
I. z. ut comedā simul in una scutella cū fratre x^piano.
Cū ergo sederet b. F. ad mēsz cū leproso & aliis frī
bus: appositā est una scutella iter b. F. & leprosu: ipse
n. leprosus erat tot⁹ ulcerat⁹ & abominabilis: & ma
xime digitos hēbat attritos & sanguinolētos: cū q^d
bus accipiebat bolū de scutella: ita q^d qⁿ pōebat ipos
in scutella desuebat in ea sanguis & sanies digitorū.
Et uidētes frater Petr⁹ & alii hoc: sūt ualde cōtristati:
I. z. nihil sunt ausi dicere ppter timorē & reuerētiā san
cti p^{ri}s. Sic ergo p^{ri}atis apparet quō b. F. dilexit abie
ctas p^{ri}onas & humiles. Quib⁹ duo alia subdēdo exē
pla nō solā patebit ipz corde & ope huiusmodi amal
te p^{ri}onas: I. z. deū p b^{ti}m F. talū dilectore mirāda circa
tales p^{ri}ecisse. Primū (& si tactū sit p^{ma} conformitate
hui⁹. z. lib. pte. z.) in pte ponit legēda maior pte. z.
& hoc fuit in p^{ri}essu uite b^{ti} F. Cuidā. n. hūti maxillā
& os cōrosu horribil⁹: nec sibi posset medicine reme
dio subueniri: b^{ti} F. obuiādo dū ille pedes eius uellet
osculari: a b. F. osculat⁹: dū ipse ore sacro illā plagā cō
tigisset: oī fugato morbo ilico sanitatē recupauit opta
tā. ubi & clauit mira humilitas b^{ti} F. in osculo tā beni
gno: ac ip⁹ efficacia i miraculo tā stupēdo. Aliud exē
plū ponit legēda antiq⁹. Cū n. b^{ti}s F. leprosis ad serui

endū suos frēs deputaret ut uia p^{ri}ecte humilitatis a
disceret & teneret: origit quēdā leprosu illo in tpe ui
uerē pestilētiū i^upatientē & p^{ri}erū & certis signis
a diabolo agitātū: & q^d deterius est dei blasphemūz.
Cui cū b^{ti}s F. frēs ad seruiendū deputasset: & ip⁹ frēs
toto conatu deseruieret eidem: ille ip⁹ agitāt⁹ maligno
lingua sua pestifera iniuriā & ip^{ri}opia ip⁹is irrogabat: ac
manu p^{ri}pa flagellis & pugnis multimodis eos uerbera
bat: & q^d est sup oīa horredū x^pm bndictū & ma
trē ac scōs alios blasphemabat. Verū frēs de irrogatis
parū curātes: blasphemā autē dei tolerare nequētes:
ad b. F. iuerūt cuncta sibi p ordinē enarrātes. Quibus
auditis b^{ti}s F. ad dictū leprosu accessit. Et ingressus
ad eū dixit. De⁹ det tibi pacē frater charissime. Cui il
le rndit. Et q^{li}s mihi pax est: imo de⁹ abstulit mihi pa
cē: q^d tot⁹ inq³ sum marcidus. Et b^{ti}s F. Charissi
me: habē patiētiā: q^d mala q^d hic corporib⁹ iferunt: ua
lēt ad aīe salutē si equimiter tolerant. At ille. Quō pa
tiēter possum tolerare: cū mea pena die noctuq³ p^{ri}es
ueret: nā nō solū ab isirmitate cōburor & crucior: sed
et a frīb⁹: quos mihi in seruitores dedisti: uehemēt⁹
affligor: q^d nullus est q^d mihi seruiat ut o³. S. F. p spm
sanctū cognoscens q^d ille a demonio uexabat: iur &
deū p ipso deuote orauit. & facta o^{ri}one: rediit ad ip
sum isirmū dicēs. Charissime: ego uolo seruire tibi ex
quo tu nō es cōtātus de aliis. Et ille rndit. Placet mi
hi: I. z. q^d tu plus ceteris agere poteris. Rndit b^{ti}s F.
Quicqd cupis faciā. Et ille. Volo ut laues me: q^d tot⁹
fereō in tān⁹ q^d meipsu ferre nō ualeo. B. F. statim scē
calefieri aquā cū herbis odoriferis: & expoliās ipsū
cepit suis p^{ri}is manib⁹ lauare leprosum: & alius fra
ter aquā desup ifundebat: & sic corp⁹ exteri⁹ lauādo
sanabat: ita suā aīaz mūdabat iteri⁹. uñ cū leprosus sa
nari iciper statz ex cōpūctiōe itima cepit amarissime
lachrimari: & sic corpus lauabat aq³ & mūdabat a le
pra: ita baptizabat lachrimis cōsciētiā: & mūdabat ab
oī iniquitate. Cū uero tot⁹ eēt lot⁹ & sanat⁹ p^{ri}ecte ex
teri⁹: fuit unct⁹ & sanat⁹ iteri⁹. & ideo in tāta compū
ctiōez prupit & lachrimas: q^d altissima uoce plorabat
& clamabat se dignū iferno ppter iniurias illatas frī
bus: & p plagis & flagellis q^d fecerat i eodē: & ppter
ipatientiā & blasphemā in deū & scōs. uñ p. xv. dies
durauit ille plāctus mirabilis: q^d ab intimis p^{ri}cordiis p
cedebat & erūpebat: & cōtinuo nihil aliud nisi dei mi
sericordiā iuocabat. & cū hac opūctiōe & cōritiōe sua
p^{ri}etā cōfessus est sacerdoti. b^{ti}s autē F. uidēs tā notū &
aptū miraculū: g^{ri}as agēs deo: recessit illinc: & ad par
tes multū remotas accessit: ne si dictū miraculū notūz
fieret p^{ri}lo: oēs ad ipsu cōcurrerēt: q^d ipse ppter hu
militatē toto posse uitabat. Dictus uero leprosus post
miraculosā sanitatē & opūctiōē p^{ri}abitā isirmatus
est: & armat⁹ ecclesiasticis sacris: post paucos dies si
niuit in d^{no}. Et cū b. F. in loco remoto in silua oraret:
dictus leprosus iam defunctus apparuit ei speciosior
sole: & in aere subleuat⁹ dixit. Recognoscis me? Cui
S. F. inquit. Quis es tu? Et ille. Ego sum leprosus ille:
quē x^ps bndictus te p^{ri}merēte sanauit: & hodie uado
ad regnū b^{ti}m. de quo deo & tibi g^{ri}as ago. Bndicta

maxilla et os
pro puz osan
atq est b. fe.

fit anima & corpus tuū: & bñdicta sint uerba & opa tua: quia p te multe anie saluabunt in mundo: & scias q nō est dies in mundo in quo sancti angeli & sancti ac scē dei nō referant magnā grām deo de sanctis fructibus qui p te & tuū ordinē undiqz patrāt p orbēz. Et ppter ea confortare & grās redde deo & sta cū bñdictione dei: & btūs. F. his auditis remansit ualde cōsolatus. Sic ergo iam dictis p3 btū. F. amatorem fuisse abiectorz: & sic uere humilē. ¶ ¶ Secundū qd attestat btū. F. fuisse humilē: est iniuriarū libētī animo suscepto. Et qā de hoc plene est acū libro pmo cōformitate. v. parte. z. sufficiat aliqua p huius secūdi pbatōe tangere. btūs. F. nōne se oñdit libētī animo conuicia & iniurias recipe: cum a suis ciuibz uelut fatuus luto impeteret & lapidibus: & tñ ut surdus in omnibus ptransibat. Id ipm oñdit actus uerberibus & uinculis a patre dicēs se pro nihilo ducere uincula & uerbera eius: & pro xpi nomine gaudēt mala omnia subitū rū. In ordinis exordio sibi & sociis uelut ignotis multa inferebant: & tñ alacritate maxima omnia supportabāt. Ad soldanū uadēs cū socio frē illuminato a sara cenis captus: feraliter crudeliter & contēpibīlī pstatus: affectus uiciis uerberibus afflictus & uinculis alligatus: qd dixit socio: certe exhillarat? dixit. Cōfide fī in dño: in nobis implet illud euāgeliū. Ecce ego mitto uos sic oues inter lupos. Cū iniurias ipropia & mala de se dici audiebat qd dicebat: certe ut dicit. vi. pars legēde. talia decet audire filiū Petri Bernardōis. Quapropter ipse in patiētia & susceptiōe iniuriarū exptus & pbatus: dicebat sribz in regula. q frēs deberēt hñe humilitatē & patiētiā in psecutiōe & in infirmitate: & diligere eos q nos psequunt rēphēdūt & arguūt: qā bti qui psequutiōne patiunt ppter iusticiā: qui ipsorū est regnum celorum. Qui aut pseuerauerit usqz in finē hic saluus erit. ¶ ¶ Tertiū pbās humilitatem btī. F. est proprie laudis horror & abominatio. Ipe n. ut dicit. vi. pars legēde. stultum iudicans muuauis extolli fauoribz: gaudebat de opprobriis: & de laudibus tristabat. Malebat quippe de se uitupīū audire q laudē: sciēs q hoc ad se emēdandū induceret illa ipel lebat ad ruinā & cadēdū. Et iō quādo merita scitatis laudabant in eo: pēpiebat alicui fratri ut in ipsuz uerba eum uilificantiā pferret: eum rusticum mercenarium impitū & iutile pclamando. Et tñ exhillatus tñz mēte q facie rñdebat. bñdicat tibi deus fili charissime: qā tu uerissima loqueris. ut uero se cūctis despiciabilē redderet: coram toto & omni populo defectus proprios referat. Tempore quodā infirmitate grauatius cum rigorē abstinentie aliquatūlū relaxasset carnes comedēdo: prexit Assisiū. pmo populo pdicauit: postmodū populo expectante in platea ecclesiā cathedra le itrouit. Funeqz ligato ad collum: nudū cū femoralibus solis in oculis oium a socio se trahi precepit usqz ad lapidē in quo malefactores puniebant. Sup quem ascēdēs licz esset quartanarius & infirmus & tēpus magui alioris: dixit populo. nō se tāq spūalē honorandū fore: quāto qā in sua infirmitate comederat carnes: tāq carnalē & glotonē ab omnibus contēnēdum. uice.

alia comedit cibaria cum lardone: quia oleū ppter infirmitatē comedere nō ualebat: iō pdicādo ppo in pmo uerbo dixit. uos uenitis ad me cū magna deuotione credētes me eē scū hominē: s3 deo & uobis confiteor q in ista qdragesima scti Martini cibaria comedit adita cū lardone. Cū semel mātellū elemosina cuidā uetule dedis3: & uanē glorie idē aliquatūlū pcepisset: statim corā illis q eū sequebātūr cōfessus est: se de datione mātelli uanē gloriā habuisse. uñ nihil agebat qd uell3 eē occultū: & suū pcpūū studium extitit ut nullo modo eēt hypocrita corā deo. Quādo comedeat cū secularibus uel aliqua cōsolatio sibi fiebat a sribz ppter suas infirmitates: statim corā sribz & secularibus illud ignorātibz referebat. Et si aliquo uicio moueretur: statim cōfitebat illud nude corā oibz & sine uelamento. uñ dicebat sociis tñ uiuere uolo i heremis & in aliis locis ubi maneo: qualī si oēs homies me uiderēt: si. n. putant me scū hominē: & nō facerē uitaz que ouēt scō hominē: hypocrita eēm. In ciuitate Iteram. grās multas epō retulit: qui de pdicatiōe ab eo facta populo dixit deo & nō ei regatīādū. put dictuz est. li bro. i. cōformitate. x. parte. z. Honores qui eidē fiebāt nō sibi: s3 deo tñ tribuebat. uñ accidit semel q irret cū quodā frē socio: & sibi applausus fieret osculatiōis manuum & pedū: nec ipse btūs. F. declinaret: s3 appetere uidere cōfentiēdo talibus: redargutus a socio q talia appetere uidere rñdit. Isti homies nihil faciūt de reuerētia quā deberēt facere: qd fī ipse audiens fuit magis uulnerat: cui btūs. F. dixit. uide frater totā istā reuerētiā que mihi sit nō mihi approprio: s3 ipsam. totā ad deū remitto: & me ipz cōseruo in fece mee hūilitatis: & totū honorē reddo deo. homies aut ex hoc lucrāt: q dñz recognoscūt & honorāt i sua creatura & in mēbris suis. Quo audito frater cōsolatus remāsit. ¶ ¶ Quartū oñdēs btī. F. hūilitatē ē sue uilipēdiōis uerbo ppo declatio. In ppria qdē reputatiōe nihil aliud erat nisi uas fictile qdā & sordidū: cū in ueritate uas scificatiōis electū eēt multiformis grē & uirtutū adorationē pfulgidū & deo scificatū. Insuper se omnibz alius uiliore pclamabat & dicebat: qd patuit in rñsione de se data fri Masseo. Cū. n. btūs. F. in loco eēt d portūcula: & ad orādū prexis3 in siluā: cum post cōfōnē rediret in exitu silue: fī Masseus obuiās illi uolēs q eēt hūilis btūs. F. expiri dixit sibi. uñ tibi. uñ tibi. uñ tibi: rñdit btūs. F. Quid: rñdit fī Masse? q tot? mūd? uide currere post te & oēs qrunte te uidere & audire & tibi obedire. Tu n es un? pulcher hō. Tu nō magne scie & sapie. Tu nō es nobilis. uñ ergo q tot? mūdus ueniat ad te & post te? Btūs aut. F. hoc audiens totus exhillarat? in spū erigēs facie i celū stetit p magnū spaciū mēte in deū directā: & ad se reuersus genuflectēs & laudans & grās agens deo in magno seruire spūs uertit se ad frēz Masseū & ait: uis scire unde mihi. uis scire uñ mihi. & bñ scire unde mihi: ut totus mundus ueniat post me: hoc mihi ē ab illis oculis sanctissimis dei: q in oī loco cōreplant iter malos maiorē pētores uiliorem insipientiorem q me: & ideo ad faciendum

hoc mirabile opus quod intrēdit facere in terra: uiliosam creaturā nō uiderunt q̄ me. p̄pterea me elegit: q̄ stulta mūdi elegit deus ut cōfundat sapiētes: & ignobilia & contēpibilia & ifirma mūdi elegit de⁹ ut cōfundat nobiles & magnates: ut sublimitas uirtutis sit ex deo & nō ex creatura: ut nō gloriē in cōspectu ei⁹ omnis caro: s̄z qui gloriat̄ in dño gloriatur ut soli deo sit gloria in eternū. Tunc frater Masseus ad taz hūmili rñsionē cum tanto seruore. platā obstupuit: & uere cognouit q̄ brūs. F. in uera hūilitate erat fundatus. Ipse uero brūs. F. cum ab aliquo laudabat̄ aut sanct⁹ diceret dicebat. nō suz adhuc securus q̄ nō debeā habere filios & filias. nām quātūqz hora deus thesaurū mihi auferret quē mihi accōmodauit: quid aliud mihi remāeret nisi corpus & ania: que etiā infideles habēt: imo credere debeo q̄ si dñs latroni & cuiusqz ifi deli homini tanta bona cōtulisset quāta mihi: fideliores eēt ipsi deo q̄ ego. Et dicebat beatus Franciscus: sicut. n. in pictura dñi & brē Marie uirgis in signo depicta honorat̄ dñs & brā uirgo: & tamē lignum & pictura nihil sibi attribuunt: sic seruus dei est quedā pietura dei in quō deus honorat̄ p̄pter bñficiū suū: s̄z ipse sibi nihil d̄z tribuere: quia respectu dei minus est q̄ lignum & pictura: imo est puruz nihil. & ideo soli deo honor & gloria est reddenda: sibi aut̄ solūmodo uerecūdia & tribulatio dum uiuit iter miseras hūius mūdi. hec brūs. F. ¶ Quintū. bti. F. clamans humilitatē est fuga altitudinis status & abiectio ac declinatio. ut uere humilitate p̄fulgēs cuz esset generalis prius ordinis factus p̄ dñm papā: dicto officio renunciavit: & fecit fieri frēm Perrum Cathani. hoc quippe egit ne aliquid pprii hēre uideret: nec altum sapere nec altum se tenere uolebat. In p̄latione casum timebat s̄z in subiectione lucrū magnū eē dicebat. ac q̄ diu uiuit officium generalatus nūquā reassumere uoluit: & si dictū offm̄ contra uelle oīum frēm resignauerit: imo quādo resignauit oēs frēs amarissime plorabant. Et nō solum quo ad se fugit altitudinē status: s̄z etia⁹ quo ad frēs suos. interrogatus. n. semel a dño Hostiē. si sibi placeret ut frēs sui cū eēt uirtuosi & sancti: ad dignitates ecclesiasticas promouerētur. Rñdit. domine ideo minores uocati sunt frēs mei: ne maiores fieri p̄sumant. docet eorū uocatio ipsos in plano subsistere & humilitatis xpī uestigia imitari: ut per hoc in respectiōe sanctorū plus alius exalten̄. Si. n. uultis ut faciāt fructū in ecclesia dei: tenete ipsos & conseruate in statu uocationis eorū: atqz ipsos si ad alta cōscēderint: ad plana reducite uiolēter: nec ad p̄lationē aliq̄ ascendere p̄mittatis. ¶ Sextū declarans bti. F. humilitatem est cunctis mira & prompta subiectio. quā partē eius dēter ostēdunt: q̄a brūs. F. humiliter subiecit se maioribus. s. dño pape. cui ut dicit regula. promisit reuerentiam & obediētiā & suis successorib⁹ canonice iuramentis. Et non solum ipse Dño pape per omnia uoluit esse subiectus: sed & fratres. In cuius signum frēs cuz ipso existentes: eidē Dño pape una cum ipso promiserunt obediētiā & humilē reuerentiā. unde in fine regule. brūs. F. ponit ut frēs sint subditi & subiecti pedib⁹

sanctę ecclesie &c. Et ad hoc ut fratres essent subditi & subiecti pedibus sanctę Romane ecclesie: istum ordinē suū recomēdauit ecclesie dicēs. uadam & recomēdabo fratres meos sanctę ecclesie: cui⁹ potētie uirga pcellant̄ maliuoli: & filii dei in eterne salutis augmentum ubiqz plena gaudeāt libertate. Recognoscēt ex hoc filii dulcia bñficia m̄ris: & spālī deuotioe semper ipsius reuerenda uestigia complectentur: non erit ipsa protegēte in ordine malus occurfus: nec filius beial p̄ uineam dñi transibit impunis. Paupertatis nostre ipsa sancta ecclesia emulabit gloriam: & humilitatis p̄conia p̄ supbie nubilum offuscari non sinet. charitatis & pacis uincula in nobis seruabit illesa: cētura stricissima percutiēs disidentes. euangelice puritatis obseruantia sacra: cont̄ nūe in eius cōspectu florebit: nec odorē uite uel ad horam elabi patiet̄. hec beati Francisci fuit intentio. & his de causis ordinē suū sanctę ecclesie recomēdauit. Et ut fratres ipsi essent magis subiecti Dño pape: uoluit habere in protectorem ordinis unum de sanctę Romane ecclesie Cardinalib⁹: qui esset gubernator protector & corrector istius fraternitatis. ac a dño Honorio obtinuit dñm Cardinē Vgonē: qui postea fuit papa. ut sibi brūs. F. p̄dixit. uocatus dñus Gregorius nonus. Non solum brūs. F. uoluit subici dño pape & protectori: s̄z etiā sacerdotib⁹ aliis clericis & p̄latis & dicebat fratrib⁹. In adiutorio clericorū misi sumus ad animarum salutē: ut quod in aliis minus inuenit suppleat a nobis. Mercēdē enī recipiet unusquisqz: nō secundū auctoritatē s̄z secundū laborem. Scitote inquit fratres animarum fructū deo esse gratissimū: meli⁹qz illum consequi posse pace q̄ discordia clericorum. q̄ si ipsi salutes impediant populum: dei est ultio & ipse retribuet eis in tempore. Ite estote subiecti p̄latis: ne quantum in uobis est zelus aliquis consurgat. Si filii pacis fueritis clericuz & populum dño lucrabimini: quod acceptabilius iudicat de⁹ q̄ populum solum clero scandalizato lucrari. Tegite ergo eorū calus: multiplices supplete defectus: & cū hec feceritis humiliores estote. hec brūs. F. Quod uero mandauerit fratrib⁹ subici talibus: in laude⁹ eius in prima antiphona cantat̄. Franciscus uir catholicus & totus apolliticus. ecclesie Romane fidē teneri docuit: p̄sbyterosqz uoluit p̄cunctis reuereri. uñ in legēda triū locioz h̄r: q̄ qñ brūs. F. p̄mo misit frēs p̄ mun dum eis precepit: ut qñ uiderēt sacerdotes: humiliter genuflecterent eorum manus osculando. scopando ecclesias: & apud eos ubi possent potius q̄ apud alios cōmorando. i. uit etiam ipse pater subiectus equali. s. guardiano. nām officio generalatus abrenunciato & posito de consensu frēm in manu fratris Petri Cathani: ipsi humiliter brūs. F. p̄misit obediētiā & reuerentia⁹. Ac a dicto frē Petro petiit dicēs. Rogo te p̄ deū. ut uicē tuā de me uni de locis meis cōmittas: q̄ ei si cur & tibi obediā. Scio enim tam uberē obediētię fructum: ut eis qui iugo ipsius colla summittunt: nihil ipsis sine lucro transire possit. Et sic usqz ad mortem guardianum habuit: cui humiliter subiectus in omnibus obediuit. ut uere obediētię perciperet frū

Et ut se humiliter uere pderet cunctis se suo inferiori subiecit. nam socio itineris quicquid simplici pmittere obiam solitus erat: & eius uoluntati uolebat p omnia subici: ut eundo & stando semp alicui subiectus mere retur continue ex obediētie bono & humilitate. Ipse autē bñs p̄ pro malo ualde hēbat nolētibus subici: s; p̄si dere. Tales. n. quos uidebat p̄lationibus inhīare cen sebat nō eē frēs minores: s; uocatiōis qua uocati erāt oblitos a gloria excēdisse. Nōnullos q̄ egre ferebant ab officiis deponi quippe cū onus non quererēt s; ho norē: multis sermonibus cōfutabat & dicebat sociis. Inter alia q̄ dignāter mihi pietas diuina cōcessit hanc grām contulit: q̄ ita diligēter nouicio unius hore obedi rem si mihi in Guardiani daret: sicut antiquissimo & discretissimo cuiq̄. Subditus p̄latū suū nō hominē cōsi derare d; s; illū pro cuius amore est subiectus. Quan to cōtēptibilior p̄sident. tanto obediētis humilitas ma gis placet. Sic ergo uoluit ut ex dictis p̄ oib; taz ma ioribus q̄ equalib; & minoribus subici: ut se uere hu milē declararet. ¶ Septimū pandēs bñ. f. humilitatē est corde humilitatis amplexus & acceptatio & susce ptio: qm̄ sunt pleriq; lingua humiles & corde supbi. iuxta dcm̄ Ecclesiasti. Est q̄ se neq̄ter humiliat & in teriora ei? plena sunt dolo. bñs autē p̄. f. sicut ore sic corde humilim? fuit nihil se reputādo ueraciter. Quod sic eē uir dei f̄ Pacificus mirabili fuit uisione edoct? & exptus. ut. n. dicit f̄ Bonauētura in legēda maiori. parte. vi. & etiā hētur in legēda antiqua: d; bñs. f. in ecclesia sci Petri de Bouario ppe treuiuz de nocte remansisset: directo socio fr̄ Pacifico ad hospitale le profog; dixit ut de mane ad ipm̄ rediret. ac cum demo nes bñs. f. inq̄tantes ipm̄ uerbis humilitatis efugal set: de mane f̄ Pacificus ad bñm. f. rediēs uenit ipm̄ orantē: cūq; & ipse frater Pacificus se ofoni dedit: statim factus in extasi uidit in celo multas sedes: sed unā pre aliis digniorē p̄ciosā ornatā lapidib; & omni gloria refulgēte: & cū anxia cogitatione pquiret cu ius eēt: audiuit uocē dicētē q̄ illa fuit sedes luciferi: s; humili seruabat Francisco. Ad se autē frater ipse reuer sus bñm. f. exterius p̄deuntē solito fuit more psequu tus: & cum p̄ uiam inuicē de deo loquerent. f̄ Pacificus memor uisiōis & humilitatē uolēs expiri bñ. f. di xit ei qd de te ipso sentis & credis? Cui bñs. f. uideor mihi maximus peccatorum qui sit in mundo: & cū il le diceret q̄ hoc nō posset sana conscia dicere uel sen tire: Rndit bñs. f. si quātūcūq; sceleratū hominē tan ta deus fuisse misericordia psequit? arbitror q̄ mul to plus q̄ ego deo grator esset. Quo uerbo de humi litate cordiali bñ. f. fuit exptus. ac confirmatus de ui sione: q̄ ad sedē illam. unde lucifer fuit abiectus supbia: Franciscus sua est humilitate subiectus. Mirabi lem sui cordis humilitatē ostēdit bñs. f. suo filio pri mogenito fratri Bernardo de quinta ualle. nam eū ad ipsum iret ut de deo adinuicē loquerentur: & uocatus ab ipso frater Bernardus ter non respondisset: q̄ erat in cōtēplatione tunc eleuatus: ac ipse bñs. f. recedes ret desolatus: mirans & quasi cōquerēs q̄ frater Ber nardus ei non respondisset: se orationi dans certifica

tus diuino eloquio q̄ frater Bernardus quia tūc erat deo coniunctus hac de causa non poterat sibi respon disse: nec homo dei locutionem ppter creaturam de bet dimittere: ad frēm Bernardū protinus rediit q̄ iaz surrexerat ab ofone: eidēq; post multa mādauit: ut ad supbiam sui cordis conteredā: posito uno pede in ore & alio in gutture ter transfiret ipsūz dicendo. iace rusti ce fili Petri Bernardonis: cuius mandato & si cum do lore: humilr tamē obediēdo frater Bernardus qd san ctus. f. preceperat adimpleuit. Multa p̄fatis similia. Bñs. f. egit ut humilitatē quā corde tenebat & uerbo proderet & facto doceret. ¶ Octauū indicans bñ Francisci humilitatē est uite cōmuni conformatio & alius coaptatio. Sanctus. n. Franciscus: sic sibi eēt rigi dissimulus & austerus ubi secrete habitaret & ad inte riora rediret: exterius tamē egrediēs ppter uerbū san cti euangelii suscipiētibus ipsum in qualitate ciborū se conformabat: sicut patuit quādo Alexandrie come dit de capone cuius coxa miraculose cōuersa est in pi scē. ut dcm̄ est cōfirmatē. x. libri p̄mi: & conformi tate p̄ma huius secūdi. Comedit multotiēs cum carci nalis. u. z. cū. d. Hostiensis. d. Leone & cum aliis. Sed & cum mil. tibus ut patuit de milite eum suscipiēte ad prandiu apud celarū: cui mortē imminere p̄dixit: & cū multis aliis comedeat. Sic se inuitantibus conforma bat in cibis: ut euangelium impleat & singularitatēz omne uitaret: & ut cum eis comedēdo eos lucraret: & ad Xpm̄ attraheret: sicut patuit de fr̄ Bernardo cum quo cenando & dormiēdo ipm̄ cōuertit: & sic de mul tis aliis euenit. non solū bñs. f. conformauit se secula ribus s; & fr. bus. Vñ fratri pre abstinentia deficienti cum id in spū uidisset: uocato eo posuit mensam & ut ruborem ab eo auferret prior ipse comedere incepit. Sic & fratri febricitanti fecit. Nam ducendo eum ad uineam ne uerecūdaret frater: ipse prior uuas accepit & comedit. uerum & si in cibis eēt cōmunis: in mensa tamē apparatu apud frēs singularitatē odiuit. In men sa. n. ultra solitum in die natalis dñi ob unius. n. ministri aduentū preparata noluit comedere: quia nō erat mē sa parata more pauperum sed diuitum: & comedit in terra. ueg; & si pater ipse beatus in potu uini & cōme stione carniū conformaret se aliquando aliis: cū sum mo tamē abstinentie moderamine id faciebat: ut come dendo & abstinento cunctis esset exemplūz uirtutis. unde ut omne singularitatē uitaret: sociū quē habe bat renunciauit. uolens q̄ deinceps de loco ad locum eūz sociaret: & sicut cecus baculo solo absq; homine ductore aliquando pertransibat. Sic uolebat & ipse si ne socio esse & stare & sic uita cōmuni degere cum aliis. ¶ Nonum docens beati Francisci humilitatē est sue uoluntatis proprie abnegatio. nihil suo sensu pro prio uel consilio: sed potius aliorum & p̄sertim diui no peragendo. habita enīz prima regule confirmatio ne a papa Innocētiō: & cum sociis habita collocutio ne an deberet inter homines degere an ad loca solita se trāsferre: diuinū bñblatū sup hoc requirit & habuit. Sic uice alia de p̄fata materia p̄ fr̄z Siluestz & bñz Clarā regredō: a dño extitit declar. put color

mitas. x. pmi libri. pte. z. oñdit. ut. n. dicit. iz. pars legē de. Nō erubescēbat a minorib⁹ parua q̄rere uer⁹ minor: q̄ magna didicerat a magistro supmo. hec summa ei⁹ fuit phia: hoc ei⁹ sūmū exiit desideriu quoad uixit: ut q̄reret a sapiētib⁹ & simplicib⁹ p̄fctis & ipse etis paruulis & grādeuis q̄l ad p̄fctōis cultū uirtuo si⁹ p̄uēire ualeret: ac q̄tūcūq; simplicib⁹ eū iformātib⁹ p̄uolūt⁹ ad genua grās referebat. Semel. n. dū ifirmitate grauāt⁹ asino ueheret⁹: otigit eū p agrū cuiusdā rustici h̄e trāsītū: q̄ rusticus ad eū accedēs petiit si ipse eēt Ff. F. de quo tāta mirifica dicebant: cui rñdit scūs q̄ uere ipse erat Frācisc⁹. cui rustic⁹ dixit. stude adeo bon⁹ eē ut diceris: q̄a multi de te oñdūt: & moneo te ut nūq; sit de te alr q̄ sperat. Quo audito uir scūs se de asino mittēs ad terrā corā rustico: osculabat pedes ei⁹ hūilr ei grās agēs q̄ monere eū est dignat⁹. Sic ergo oñliis quorūcūq; acquiescebat si cernebat ea scdm deū & aīam eē. ubi uero aliter eēt: in nullo ipsoz adherēbat oñliis: s; totālē otēnebat. Sic patuit qñ. D. hostiē sis iduct⁹ a frīb⁹ dixit bt⁹. F. ut oñlia frīb⁹ sapiētū & p bogz teneret sic sit in aliis ordinib⁹. ut pte. z. oñformitas. xii. pmi libri dcm ē paragrapho. xix. Silr nō acq̄uit frūm uolūtati qñ dicebāt sibi ut peteret p̄ilegiū de p̄dicatiōib⁹ cōtra clericos eos p̄dicare nō p̄mittentes. ut dcm est. lib. i. cōformitate. xi. Silr nō acq̄uit ut de reb⁹ ordinē irātū ppter forēses aliqd reseruaret: q̄a erat cōtra euāgelīū. ut dcm ē oñformitate p̄cedenti pte. z. & sic de similib⁹. Quia. a. p̄fata cōtra deū eē uidebat & aīe salutē: nullo mō acq̄escebat. In aliis uero eoz cōsilio cōdescēdebat & uolūtati. ic̄ reate acq̄uit cōsilio frūm q̄ sibi fieret coctura p ferrū ignitū ad lumē oculoz cōseruādū. Et sic bt⁹. F. uolūtātē suā abnegauit aliōz uolūtātē psequendo: sic uolebat q̄ alii frēs eēnt nūq; uolūtātē suā p̄ficientes s; platoz suoz. uñ ipse dicebat frīb⁹. Charissimi frēs p uerbo p̄ceptū iplere: nec expectetis iterari qd dē uobis: nihil ēt im̄possibilitatis iudicetis eē in p̄cepto: q̄ & si supra uires ego mādare uobis: scā obia uirib⁹ nō carebit. Sic ergo uolebat ut uolūtātē p̄pā deposita sine rebellione plato obediret. Semel Ffem quēdā iobediētē plato iussit se spoliare totālē ēt brachas: & post mādauit ut faceret foueā: & cum oīa fecisset: p̄cepit ei q̄ se poneret in foueā. qd & fecit: & bt⁹. F. terra coperuit usq; ad barbā & dixit ei es ne mortuus Ff es ne mortuus? q̄ rñdit se esse mortuū. tūc dixit ei bt⁹. F. Surge & si uere mortu⁹ es: sicut debes obedi plato tuo ad nutū: nec repugnes in aliquo: sicut nec hō mortu⁹ p̄t repugnare in aliquo. uñ ueg humilē & obediētē corpori mortuo assimilabat. ut dcm ē fructu & conformitate xii. pmi libri. pte. z. c. iz. de p̄fecta obia. uolētes ēt uolūtātē suā p̄ficere nō recipiebat ad ordinē. Duo iuuenes uenerūt aliqñ ad bt̄m. F. rogātes ut ad ordinē reciperent: bt⁹ uero. F. uolēs p̄bare si uere eēnt obediētes & paratī p̄pā abnegare uolūtatez duxit eos ad hortū: dicens uenite plātemus caules: & sic me uidebitis plātare sic & uos plātate. Cūq; bt⁹. F. plātado ra dices poneret desup uersus cellū: folia uero sub⁹ terram: unus illog fecit p oīa: sic bt⁹. F. ali⁹ nō s; dixit

bt⁹. F. Nō sic p̄ caules plātari cōsueuerūt s; pot⁹ uersa uice. Cui bt⁹. F. Fili ego uolo q̄ tū facias: sicut facio ego: cūq; ille facere nōllet: q̄ fatū uidebat: dixit bt⁹. F. eidem. Ff uideo q̄ magn⁹ mag⁹ es: uade uias tuas: q̄a nō es bon⁹ p ordine meo: & sic altero secuz retēto illi dedit repullaz. Verū bt⁹. F. & si frēs uellet h̄e sui exēplo uolūtātē ut humilēs abnegatā p oīa respectu platoz: nōlebat tñ q̄ plati ad p̄ceptū obie statim adirēt. Et iō dicebat q̄ raro p obiam erat p̄cipiēduz. nec prio fulminandū eē iaculū qd d; eē extremū. ad ensem ingt nō statiz man⁹ est mittēda. eū aut q̄ p̄cepto obediētē nō festināter obedit: dicebat nec deū timere nec hoies reuereri dū. s. nō h; cām. necariā retardandi. Nā auctoritas ipandi in temerario p̄cepto: re quid aliud est q̄ gladius in manu furiosi. Quid uero desperati⁹ est q̄ religiosus obediētē neglector & despector seu cōreptor. ¶ Decimū oñdēs bt̄m. F. uere humilē fuisse est diuinorū p̄ceptorū & oñliorū obseruantia & custoditio. ut. n. dcm est. lib. i. conformitate. ix. pte. z. Ipse bt⁹. F. totū euāgelīū ad l̄fam obseruauit: & si ad totālē euāgelit obseruatiā frēs noluerit obligare. ut. n. de ipso cantat. Frāciscus euāgelicuz uel unicū apicem trāsgredit nec iota. sic ergo dei seruādo p̄cepta & consilia: sub dei oīporētis manu se humiliāuit. ¶ Undecimū pādens bt̄m. F. humilitatē est uita ei⁹ māsuetā & cōuersatio. hec fuit in x̄p̄o ut ipse declarat. Mat. xi. dicens mitis sum. s. cōuersatione & humilissimus sup oēs qui habitabāt in terra. talē cōuersationē humilimā & mitissimā habuissē bt̄m. F. & iaz dicta sup⁹ p̄bat & multa alia. Primo q̄a aialia mansueta cū ip̄o stare summe delectabant. p; de agniculo eidē dato Rome. De oue stāte in scā Maria de Angelis. De ouib⁹ q̄ relinqntes pascua dū rediret de Senis ad ip̄z ierūt. De lepulculo apud greciū in sinū ei⁹ pluries saltante. De cuniculo in lacu Perusino ei dato. de qb⁹ oib⁹. viii. ps legēde refert. Et q̄a sile iūgit simili. Ecclesiasti. xiii. signū erat affect⁹ māsuetorū ad ip̄m: q̄ ipse fuit māsuetissim⁹. Id ip̄z oñdūt scāo uolūtalia q̄ ad ip̄m libēter accedebāt & cū ip̄o stabāt: sic patuit qñ mōtē ascēdit Aluerne. Et qd mai⁹ est mititas Frācisci māsuetudinē igessit aialib⁹ ferocib⁹. ut patuit de lupo ferocissimo apud Eugubiū de quo dictū est. lib. prio. cōformitate. x. & lib. z. cōformitate. i. quē ad tantā māsuetudinē deduxit ut sic ouis staret iter eues: cū eis cōuersando. Tercio id ēt clamāt hoies. nam tres latrōes ferocissimos apud mōtē casalē ouerit & hūilissimos reddidit eos ad ordinē recipiēdo. Id ip̄m fecit de latrōe quē a ferocitate ducēs ad māsuetudinē. Fratres Agnellū noiauit. Asruir hoc q̄rto hoīuz & muliez ad ip̄m accessus: oēs. n. cū hūili stant & supbos otēnunt. Ad bt̄m. F. oīs etas omnis sexus quocūq; ibat accedebat. sic patuit qñ Bononiam primo iuit. rota. n. ciuitas ei obuiam iuit: & bt̄m se putabat q̄ eū alloq uel tāgere poss; De ipsius cōuersatiōe mitissima & hūili dicit legenda fris Thome. Nō discernebat dei p̄iceps q̄ esset prelatus: nisi hac preclarissima humilitatis & mitissime cōuersationis gemma: quia inter minores

minimus aderat. hec uirtus hic titulus hoc insigne te generalē indicabat eē ministrū. Aberat ab eius ore oīs altitudo: pompa oīs a gestibus: ab actibus omnis fastus, sensus in multis ex reuelatiōe didicerat: quē tamē in medio conferēs: aliorū anteponebat sensus: sociorū cōsiliū: tutius eē credebat & aliorū uisus melior p̄prio uidebat. Non oīa p̄ deo reliquissē dicebat: qui sensus p̄p̄rii loculos retineret. Malebat de se uitupīū audire q̄ laudē: cū hec ad se emendandū cogeret illud impelleret ad cadendū. Sed qd̄ oīdit b̄t. F. conuersationē mitissimā p̄cipuū argumētū est xp̄i cūz Frāscō. conuersatio & affabilis allocutio & frequēs ei apparitio, de q̄b̄ dem̄ est cōformitate. 3. parte. 2. huius cōuersationis libri. Et q̄ cū humilib⁹ & simplicib⁹ est xp̄i cōuersatio, ut dem̄ est parte p̄ma hui⁹ cōformitatis: cōuincitur Frāscū humilimū cōuersatione & mitissimā, unde b̄t. F. nō solū in habitu seculari fuit gratificē & humilissim⁹ cōuersationis: sic patuit qū captus a perusinis in carcere puerissimō seruiuit militi ab aliis derelicto: Sociis ē fuit cōuersatione gratissim⁹ & accept⁹. S3 super oīa cōuersationēz dulcissimā habuit ad xp̄z conuersus: put manifestū fuit hoībus. s. fr̄i Bernardo fr̄i Petro fr̄i Egidio & aliis plurib⁹ & innumerabilib⁹ q̄ ei adheferunt mundanis totaliter fugatis & abnegatis. ¶ Duodecimū & ultimū quo ad hoc oīdēs b̄t. F. humilitatē est in opib⁹ hūilitus exercitatio, ex dictis n. in hac secūda parte cōformitatis & in p̄cedētib⁹ lib. p̄mi apparet hoc manifeste. Ipse n. seruiuit leprosis abiectis & miserabilibus p̄sonis eorū ulcera tractando ligādo sanie abstergēdo & in oscula ulcerosarū plagarū ruendo. Ipse p̄ panē dū eēt sanus semp̄ ibat. l. p̄s fribus seruiebat ut se eorū generalē ministrū & nomine declararet & factō. Ipse ecclesias scopabat & loca ut ostenderet officia humilia sibi esse grata. Generalitatis reuinit officium. Guardianūz cui obediret usq̄ ad mortē uoluit hēre ut ceteri fr̄es. Sine socio p̄prio stare cōplacuit: ut humilitatē sup̄ aliā structurā sue locaret religiois: & perfectionē cūctis oīderet uerbo habitu actū & effectu. Quib⁹ oībus antedictis inspectis apparet q̄ b̄t. F. ad instar dñi n̄i Iesu xp̄i omnibus fuit submissus: & uera humilitate minoratus. put hui⁹ cōformitatis secūda pars dicebat. Cuius exemplo antiq̄ fr̄es & focii eius Benedicti: in scā humilitate totālī se posuerunt ac ipsam paupertatis sociam habuerunt & tenuerunt. Fr̄ Masseus per plura tempora humilitatē sibi dari a deo depolcendo tadē sibi dñs benigne cōcessit & dedit, prout conformitatis. viii. primi libri est dem̄. Sic & Fr̄ Bernardus. sic Fr̄ Egidius. sic Fr̄ Iuniperus: & sic de aliis q̄ hac uirtute ignes fuerūt. ut p̄ conformitatē octauā predicti libri intuentibus. Quod uero fuerint fr̄es antiq̄ in hūilitate fundati b̄t p̄p̄ris exēplo: patuit in quodā sacre theologie maḡo q̄ fuit in ordine tēpore b̄t. F. hic cūz esset b̄t Marie deuotus & in corde suo firmasset q̄ quicqd̄ ab eo amore uirginis posceret & ipse hoc possit: p̄tinus exercebat: cū hoc suū p̄positum cuidam matrone reuelasset: ac dicta matrona cū uideret dem̄ magistrū utilez & aptum ad religionē: dicti magistrī p̄positum mona-

cis reuelauit inducendū eos ut ad dictū magistrū accederent: & peteret ab ipso uirginis amore ut fieret monachus: quia p̄cul dubio rōne prepositi statim monachus fieret. Monaci ad ipsum eūtes proposuerunt in fine dictā petitionē facere: & cū multa fuissent cūz ipso locuti: diuino nutu obliti sunt p̄ quo uenerāt indicare: qd̄ sciens dñā iam dicta iuit ad predicatorē & ea que monacis dixerat de proposito dicti magistrī & petitione fienda indicauit. Cūq̄ fr̄es predicatorē ad eum perrexissent & de bonitate & melioritate statū plura secum pertractarent: superuenit quidam laicus nostri ordinis minorū fratrū elemosinarius & panem quesitū ad portam dicti magistrī: & cū nullus sibi responderet ascendit domū causa petendi elemosinaz. s. panem. Cūq̄ predicatorē uidisset cum dicto maḡo conferentes: subito instinctu sp̄s sancti dixit ad eum rogo uos magister amore uirginis Marie m̄is dei q̄ intretis ordinē nostrū: quo audito nimio stupore repletus Magister ipse dixit ad fr̄es. uade frater idomū tuā & prepara indumenta: quia qd̄ rogasti libenter adimplebo. Quod & factum est: predicatorē autē nimis rubore perfulsi sine obtentu desiderati ad propria redierunt. Et dictus magister factus est frater minor deuotus & sanctus. procedēte autē tēpore dictus magister ob reuerentiā b̄t Franciscū uenit Assisiū: & ibi cōmoratus est tāto tēpore: q̄ benē poterat lingua Italica predicare. Cūz autē semel b̄t Clara que tunc uiuebat mā dasset Guardianūz q̄ mitteret sibi aliquē fr̄em ad predicandū: Guardianus prefatum misit magistrū. Cūq̄ incepissit predicare & de deo eructaret magnifice: Sanctus Fr̄ Egidius qui erat laicus: & tunc in dicto erat monasterio & sermonē audiebat: subito surrexit totaliter sp̄ū inflāmat⁹: & dixit ipsi maḡo predicati. Magister tace: quia ego uolo aliquātulum loqui: at ille cum hoc audissit sermonē dimissit & capucio capite infor-mato sedit humiliter: cūq̄ Fr̄ Egidius fuissit locutus ad libitum: dixit tandē dicto maḡo. Surge frater & sermonē tuū perface. at ille ilico surrexit & sermonē inceptum cōpleuit. Sermonē autē cōpleto & maḡo foras egresso: dixit b̄t Clara sribus qui ibidē aderant. dico uobis fr̄es q̄ hodie uidi mirabilia. dixit. n. mihi aliqui b̄t. F. pater et dñs meus: q̄ tantā humilitatē desiderabat in ordinē suo: q̄ si unus maḡ in theologia loq̄ret: ad mandatū etiā unius laici taceret. Quod hodie cōpletū est in oculis meis. Et dico uobis fr̄es q̄ magis sum edificata de humilitate illius fratris: q̄ si uidissem eum mortuos suscitantem. Multa alia similia habentur de aliis fratribus sed sufficiant predicta: Frater enim Bernardus de quintaualle humilitate de Bononia recessit quia nimis honorabatur. Frater Rufinus humilitate diabolum de homine eundo pro pane eiecit. Et sic de aliis. Quia ergo b̄t. F. fuit uera humilitate minoratus. ut dictū est: hinc est q̄ fuit a deo exaltatus. In suo conspectu ei oīa petita cōcedendo subueniēdo & cotidie eū in sua acceptione magis gratificando. In conspectu angelorū: cui⁹ ministerio b̄t. F. utebat ut placuit: sic p̄ de cithara & aliis. In conspectu demonū: quos sua hūilitate a ciuitate pepulit Aretii & ab aliis

plurib⁹. In aspectu dñi pape. s. dñi Innocentii & Honorii. q oia a brō. f. petita cesserūt. In aspectu cardinaliū & platorū. q oēs eidē reuerētiā exhibebant ut scđ dei: & brōs se putabant si ipse staret cū eis. In aspectu oīūz fidelīū. q oēs ad grāz libi putabāt eū posse alloq audire & uidere. In aspectu infidelīū. s. Soldani. q ad ipm hūit & cepit singulārē affectū & deuotionē. In aspectu scōz aplōz. Petri & Pauli. q ipm benignissimē Rome sunt amplexati. In aspectu regie mūdi uirginis Marię: a q suū filiū pluries p̄fectū accepit: eia dē i obrinēda indulgētia portūcūle astutit: & ipsa hūilitatis mī & dñā ut filiū libi i hac uirtute hūilitatis cōformē dilexit & amauit. In aspectu alioz scōrū Ioannis Baptiste & Ioannis Euangeliste & alioz: quos sua hūilitate beniuola ad secū loqundū atraxit. In aspectu doctoz & p̄fessoz: quoz uerbis & opib⁹ inherēdo: hāc ab eis laudatā & cōquisitā uirtutē hūit & tenuit. In aspectu oīūz brōrū. in quoz cōfortio posīt⁹ ut humilimus in sede luciferi p premio collocat⁹. Sic ergo brōs. f. sua hūilitate magn⁹ effect⁹ in cōspectu oīūz: cūctoz beniuolētiā hūit: & deū auctorē oīū ad qd libebat humilitate tā in p̄nti q tūc inclinat & inclinauit. Cui⁹ exēplo ne degeneres filii dīcamur p̄fē: hāc uirtutez corde ore ope habitu arapiamus & cultu: cuius fructu & utilitate ditemur triūphemus de hostib⁹ & psequēdo saluatorē xpm dñm ad manēdū cū ipso celā tadē cōcedamus Amē. Prefatis ergo apparet expō quinte cōformitatis. uidelz Iesus submissus omnibus. Franciscus minoratur.

¶ Fructus sextus & cōformitas. Iesus ppha lucidus. Franciscus radiatur. Expōitio p̄me partis. u3. Iesus ppheta Lucidus.

Ominū Iesum xpm saluatorē n̄z uere fuisse pphaz put asserit prima pars h⁹ cōformitatis: iter alia nō nulla declarant & oñdūt.

¶ Et p̄mū ē: q ei⁹ aie deitas est per plenitudinē formali⁹ coplata & unita. hoc asserit apls Paulus. Col. 2.

dicens: q in ipso. s. xpo habitat oīs plenitudo deitatis corporalr. Augusti. in quo dā sermōe oī mō inhīrandi ut ēt psonalr sit unita corporalr: q sic aie est deitas unita sic & corpori trina dī mēssione extēso: q uerbū caro sc̄m est. Et p plenitudinē: q tota deitas & nō pars est xpo ut hōi cōcāta: & q sic sit p3: q a tali cōcātiōe & copulatione de⁹ & hō un⁹ est xps. S3 cū in diuina eēntia oia sint cognitiue: q a de⁹ oia nouit ut phi oñdunt. Aristo. in lib. de bona fortūa dicit de⁹ bñ uidet p̄ns & futurū. q. quoz peritit re. i. p̄terita: & lib. de causis oīs itell̄tia plena est formis. Et q oia sint in deo dīc Cōmēta. xii. metaphys. cōmē. xix. oēs pportioēs & forme sūt in potētia in p̄ma materia & actu in p̄ma forma. Aui. iiii. de aia. c. iiii. dicit oia q in mūdo sūt p̄terita p̄ntia & futura. hūit eē in sapia creatoris. Temisti⁹ dīc: q de⁹ oia itelligit p̄ ut recitat Cōmēta. xii. metaph. cōmē. li. Tulus in lib.

de officiis: & recitat Aug. xii. de ciuitate dei. c. xx. de⁹ est qdā mēs soluta & liba oia sentiēs & mouēs ipsaq3 p̄lita nutu sempiterno. Id ipm oia deū cognoscere & in ipo eē oia dicit apls. Quoniā p ip3 ex ipo & in ipo sunt oia &c. Magf sniarū. p̄mo. d. xxxvi. c. i. & c. ultio ibi cōcludit q in dei cognitiōe siue p̄scia sūt oia. s. bona & mala. Id ipm ponunt doctores exponētes illud Ioānis p̄mo. In ipso uita erat. Augus. xi. de ciuita. dei. ca. 2. In dei scia sunt thesauri regz itelligibiliū: in qb⁹ sunt oēs uisibiles atq3 icōmutabiles rōnes regz uisibiliū. Dionisi⁹ de diuinis noib⁹. c. vii. parte. vi. diuina sapientia cognoscēs se cognoscit oia &c. S3 sciendū q l3 res in seipsis sūt p̄terite seu future: in deo tñ ut docet brōs Augu. nō fuerūt nec future sunt: s3 tñ sunt. Quō uero itelligit q creature hūit eē i deo causalr p̄fectio naliter & uitalr: q ista declāui in ope de uita uirginis fructu p̄mo nihil ad p̄ns. Cū ergo aie xpi uisio sit diuine essentie cōcāta: q nō pus aia creata q & cōnter b̄tificata ex. iiii. d. tertiū. qre & diuine eēntie ei data uisio: sequit⁹ q aia xpi fuit a deo. de oib⁹ illumiata. ut dicit Magf. 3. d. 13. q aia xpi scit oia q de⁹ in uerbo dei. Quare hac p̄ma uia cōcludit q fuit oīsciēs. ut dīc magister loco allegato: & p oīs sumus oīū pphaz. Secundū declarās xpm fuisse maximū pphaz est: q ei⁹ aie b̄tē diuina eēntia iesse plenitudinis quo ad cognitiōnem est cōcāta. ut. n. dicit Magf. 3. d. 3. Nō pus p̄rita te tēporis aia xpi fuit creata q assumpta siue b̄tā: sed s̄l creata unita fuit & b̄tā: & cōnter. (ut dcm est) diuine eēntie uisio cōcāta. alr. n. b̄tā non fuisset. Quod uero itelligētie plenitudo sit cōcāta. p3 p Aplm. Col. i. In quo sunt oēs thesauri sapie & scie dei absconditi. Idez p3 p magf. 3. d. 13. q aia xpi scit oia que de⁹ in uerbo dei. Idē dicit Vgo in libello de sapia aie xpi ut dicit. Sed hī sunt aliq dubia. ¶ Primū dubiū. An sit p̄lē creatā itell̄tiā uidere diuinā eēntiā & q̄l3 in ea relucēre uel relucibilē creaturā. Rñdeo q sic. hoc p3 rñsio ne b̄tī Grego. iiii. Dial. ca. xxxiii. ubi qōni Petri qūo a brō Bñdicto sub uno solis radio oīs mūdos uisus est rñdēs dicit. Firmiter tene petre qd dico. q aie uidentī deū angusta est oīs creatura. Quātūq3. n. parū de luce creatoris aspexerit: breue sit ei oē qd creatum est: q a ipsa luce uisiois itime mētis laxat finis: tātūq3 expādit in deū ut supior existat mūdo: & seq̄. uidere i deū rapt⁹ sine difficultate potuit q̄qd infra deū ē. Quā rñsioe p3 p̄positū. Si. n. nō cedit hī erit: q a nō ē p̄lē uidere diuinā eēntiā itell̄ctū creatū s̄l scđ3 īfinitas species regz in diuina eēntia relucētes. Hoc excludit brōs Grego. di. Rapt⁹ in deū sine difficultate uidere potuit q̄qd infra deū est. Insup si impossibilitas arguit in hoc. Aut hoc erit ex pte diuine eēntie & hoc nō: q ipa est rep̄ntatiua sui scđ3 oēs s̄l rōnē itelligibilē i ipa: sic ēt naturalr rep̄ntat itell̄ctui p̄po. Vel ex pte itell̄ctus creati p̄ limitationē: q nō pōt s̄l & distincte clare cognoscere diuinā eēntiā scđm īfinitas rōnes itell̄uales. sed hoc est falsū. Primo q a si hoc h̄fēt colorē: ex eo eēt: q a itell̄ctus ut potētia actiua est limitat⁹: & ideo simul non pōt causare diuersos actus itelligendi: sed hoc in proposito non impedit. Ratio. Nam in noticia

quā h3 intellus in uerbo: & respē illi? itellus nō se h3 actiue nec passiue: s3 tm pceptiue. put mlti doctores asserūt & dnt. Sedo si ista limitatio ab intellcū creato pueret: cū intellus creat? nō dillatē subalr: qā sic nō esset idē nūero q pus: nec magis oñter sit capax in lumine increato q creator: seqt q si ex sua natura limitet ad itellndū sil diuerfa itelligibilia sub certo finito numero: nullo mō posset sil cognoscere plura in qlicūq3 lumie diuino. S3 hoc est otrapcessus. b. Gregorii allegatū. Dicit. n. Quantūl3. n. pag. de luce creatoris asperit breue fit ei oē qd creatū est: & p oñs in lumie supiori plura pōt sil uidere itellus creat?. Dicit ēt btūs Grego. q radi? supior: puta diuin? pōt mentē dilatare. Vñ dicit q celū & terra nō sunt otracta: s3 uidētis aiūs dilatat?: aut ergo ista animi dilatatio est ei? dilatatio subalis: & hoc nō. nā p nullā mutationē accñtalē in mente mēs subalr uariat. ergo ista dilatatio est per hoc q radi? supior plura oñdit & in plura facit intellectū intēdere p actū intuitiū: q radi? inferior manente eadē capacitate eēntiali potētie pceptiue: & p oñs intellus creat? nō est ex se limitat? ad certū numerū itelligibiliū q sil possit cognoscere: s3 limitat & illimitat p radios uel radiū scdm q plura uel pauciora pōt in sua luce oñdere. S3 radi? diuine eēntie qtuū est ex se pōt oñdere diuinā eēntiā: & secundū oēm rōnē ipsius itelligibilē: seqt q intellus creat? oia q diuina eēntia pōt ex se sil oñdere sil pōt simplici ospēctū & intuitu uidere. Et hec uidet ēē intētio bti Grego. & sic p3 ad pmiū dubiū. ¶ Secūdū dubiū. Quale est lumē quo diuina eēntia sic uidet creatū uel icreatū? Rñsio p3 ex dictis bti Grego. q est lumē icreatū. Vt. n. dicit. Hoc lumine ania fit supior mūdo & se ipsa: & oē qd creatū ē fit ei breue: o3 ergo q sit lumē icreatū. De? n. est lumē glorie eleuās itellcū creatū in pñia ad deū bte ut dēdū. Licet. n. ad hoc q creata intellntia in deū ferat sit neccariū lumē creatū. ut diē Decretal: tm ad hoc ut de? uideat ex parte ipsi? dei nullū aliud lumē creatū deriuatū exigit. Rō qā de? secūdū Aplm lucē habitat inaccessibilē. Quō fiet ergo accessibilis p aliqd creatū: cū quodl3 creatū infinite distet ab ipso: Preterea si p lumē creatū sit de? accessibilis: ergo tale lumen esset intellectiua cognituiua: & sic de? esset sibi accessibilis ex puris naturalib?: qd est hereticū. ¶ Tertiū dubiū. Si uera sunt q dicta sūt in solōne pmi dubii uidet seq q sit pole deū a creatura comprehendī: ex quo dī q pole est intellectū uidere oia. s. deū & oēm relucēte3 & relucibilē in eo creaturā. Rñdeo q ad cōprehendēdū deū requirit ipm cōprehēdī imēse & quo ad gradū & quo ad spēm cōprehendēdī. quoz pmiū creature repugnat. Vñ intellus creatus si est sub gradu ut qtuor: nō intensius percipit q ut qtuor: l3 plura sil pos sit intelligere sub tali gradu: & si percipit rōnem uite pcipit nō sub imēso gradu: s3 sub gradu ut quattuor. Si sapiētiā sub gradu ut qtuor: & sic de aliis. Licet percipere possit sil oia ista. ¶ Quartū dubiū. Quia uidet q talis intellus sic percipiens sit infinite btūs: qā uidens deū sub plurib? rōnib? ceteris paribus est magis btūs. Rñdet q solū finite est btūs: qā solum finite

est perceptiuis. Nec talis est magis btūs intransitiue s3 extrāsiue: qā plura uidet. ¶ Quintū dubiū. Talis notitia uidet infinita: qā ifinitoz repēntatiua. Rñdetur q est infinita quo ad spēs & nō quo ad gradū. Diuina ē eēntia nō est pfectior ex repēntatiōe multarū creaturaz sil q uni? l3 sit extēsiue & inūerose. ¶ Sex tū dubiū. Quia uidet q itelleet? talis sit ifinit? p3 qā si ēē actiū? ifinitoz actiū: sic diceret ifinit?. ergo nō min? censendus est ifinit? ex pceptiōe ifinitoz Rñdet q nō seqtur: qā si esset actiū? ifinitoz actiū infinite rōnes causales sibi correspōderēt: sed nō sic est de actu pceptiuis: qā sub unica rōne oia cōprehēdit & intelligit: q apphēdit & intelligit. Sic ergo pfatis declaratis tenedū est q aia xpi in instāti assumptionis ip sius a uerbo & btificationis uidit diuinā eēntiā & quālibet in ea relucētē itelligibilē creaturā factā uel factibilē. Hāc tenet magr ut dictū est. di. iiii. tertū. ca. ii. dicens q aia xpi p sapiētiā gratis data3 i uerbo dei cui unita est: pfecte intelligit oia & scit q de? scit. & ca. 3. idē diē. Scit igit aia xpi oia q de? in uerbo dei: q limpidi? & pñtiali? omni creatura alia oēplāt. Idē dicit Vgo in libello de sapia aie xpi. rñdendo magro Guilielmo de Mauritania. ubi magr pfatus qrit. Vtrū aia xpi tātā hēat penit? sapiam & sciam q tā hēat deitas. Et arguit q nō: qā uita eterna stat in notitia. Iuxta illud dcm xpi. Io. xvii. Hec ē uita eterna ut cognoscāt te &c. ergo ania xpi hēret equalē notitiā cu3 deitate. silr & equalē btitudine & equalē charitatē &c. in quibus btitudo oñsistit: qd uidet falsum. Ad qd argumētū sic rñdet Vgo. Quod aia xpi sic nouit oia nō p actus hit? aut accñtia aliq: & idē sentit de btitudine nra: s3 p ip3 deū & p eēntiā ipsaz dei. Vñ dicit sic. Hec est uita eterna ut cognoscant te solū ue3 deū & quē misisti Iesum xpm. Cognitio itaq3 dei uita eterna est. Et qd est cognitio dei: nūqd accñs est? ergo amor dei accñs est? & btitudo accñs est? & in accñtibus btitudo nra est. Quare nō magis de? sit btitudo nra? Ipse sapiētiā q cognoscimus. ipse amor quo diligimus. ipm gaudiū quo exultamus. ergo una sapia est q oēs sapiunt: q si oēs hac sapiētiā sapiūt qd q3 sapiūt: mltō magis hac sapiētiā illa aia sapit q ipsi sapiētie unita fuit. Et infra apls inqt. Plenitudinem ibi ēē. Et nos dicimus q tota sapiētiā nō ē in domo sua: ergo dimidia hitat & dimidia foris stat. Et ubi qrit si domi nō iuenit? in quo habitat ois plenitudo deitatis corporali? Vbi plēitudo ē nihil deest. ubi nihil deest totū adest. Si forte plenitudo deitatis ē ibi & plenitudo sapie ibi nō est: Diē itez ruz. In quo sunt oēs thesauri sapie & scie sunt ibi. Sed absconditi sunt portat & nō uidet. Absit ab itellcū nro ut sic sentiamus. S3 absconditi sunt nō ut ab eo abscondant: s3 ne ipi in eo uideant absconditi sunt reconditi sunt ut tempore opportuno pferant. Et ifra uidit xps in deitate: uidit Christus in humanitate: tamē ex deitate. Erat enim plenitudo deitatis in anima xpi: & ex plenitudine sapientie plene sapiens erat aia xpi. ergo inquit tantam sapientiam habet anima xpi quantum tam habet deus. Quid facit comparatio? Vnus solus est. Vna sapiētiā est dei qua sapiens est ania Christi.

nec participando sapiens ut uel illud in illa & per illam sapiat: sed plenitudinem habendo ut totum possideat. Non igitur tanta dicamur aut quanta: sed dicamus. Tota sapientia in anima christi est: & ex tota sapientia dei anima christi sapiens est. Nec tamen equalis deo anima christi est: quia sapientia dei est illic gratia habens naturam: & idem illic gratia: quod habens naturam. Et subdit respondendo ad argumentum secundum sic ingens. Et si anima christi equalis sciam cum deitate haberet: non propterea oportere habere ipsam equalis beatitudinem: quia beatus est habere bonum per naturam: & ex se & esse illud: quod habere illud per gratiam & ab alio & non esse illud. Et infra recipiendo secundum argumentum dicti magistri: & respondendo dicit sic. Postea obiecit. Si anima christi equalis habeat cum deo sapientiam: falsum erit deum in omni bono opere habere maiorem sufficientiam quam ei? creatura: & deinceps sicut non potest creatura equari creatori: ita nec bonum uni bono alterius. Sed habens bonum & ueraciter ibi dicit ubi creature bonum aliud atque diuersum a bono creatoris inuenit. Vbi enim unum & idem ipsum est: maius & minus esse quod potest? Quod est enim. uerum bonum creature precipue rationalis aliud preter deum: aut quod est bonum dei preter ipsum? Si ergo uerum & unicuique bonum creature deus est: & bonum dei aliud preter ipsum esse non potest: nunquam idcirco deus minor aut maior seipso est: quia creature sue pariter & suum bonum ipse est? Cesset ergo tandem crebra repetitio comparationis ubi singularitas est unitatis. Et infra in fine. Quid est necesse singularis persequi? Breuiter uobis quod mihi in hac re sentiendum esse uidei ostendam. Plena atque perfecta & tota dei sapientia in anima christi fuisse credimus: & ex ipsa sapientia animam eandem plene ac perfecte sapientem: non ex ipsa participando sed totam possidendo: quia secundum plenitudinem accepit. Ioannes autem qui erat lucerna lucis & ardens ex parte comprehenderat. Anima igitur Iohannis de plenitudine accepit. Anima christi plenitudinem comprehendit. Quicunque autem in eo persistat ut hoc asserere credat: quod alia fuerit illa sapientia quam anima christi sapiens existit. Alia quam anime christi unita fuit: ego nemini preiudicium facere uolo. Videant ipsi quo sensu hoc asserant: ne forte carnalis magis sit sua: quam uera pronuntiatio. Hoc enim unum indubitanter assero quod aut alia sapientia preter diuinam in anima christi non fuit: aut si alia fuit equalis illi non fuit. Hoc credenti quod non credit non bene credit. Ad cetera ego non cogo: sed suadeo. Hec Vgo. Hanc opinionem Vgo recitat Bona. iii. d. xiiii. q. iiii. quibus uerbis per quanta est sapientia anime christi. Est tamen sciendum quod ultra predictam notitiam quam habet anima christi in uerbo est ponenda alia notitia scilicet creata. Nam per sextam synodum: sic in christo ponende sunt due uoluntates: sic & due scie. id est per doctores antiquos ponunt. Alexander Bonauentura Thomas & alii: ut per d. xiiii. tertium. doctores. n. per Aristotelem. Alexander in 3. parte. i. q. cxxvii. Bonauentura in breuiloquio. parte. iiii. c. vi. Thomas. iiii. parte. q. x. ponunt in christo multiplicem scientiam. Primo diuinam: quod deus & homo est. quare & sciam habet diuinam: & contra omnes ut deus. Anima autem christi deitatem unita per hanc cognoscit omnia: quia uerbum & omnem relucet & relucibilem creaturam. ut dictum est & hoc lumine creato ut predictum est. Secundo ponunt scientiam creatam aliam scilicet beatificam: quia anima christi secundum portionem superioris rationis fuit perfecte beata: & diuinam eamdem uidet & uidet perfecti? omnia alia pura creatura. per quia unita lumine creato: & per omnes intimi? omnes influentia luminis creati siue in

creati suscipit & perfecti? omnia alia creatura. Et ut dicit Bonauentura in. iii. d. xiiii. q. ii. Hac uisione & si anima christi uideat deum totum: non tamen totaliter: quia non imense quo ad gradum: quia nec deum comprehendit: & q. iiii. in ordine dicit quod eadem cognitione. id est eodem habitu cognoscit uerbum & relucetiam in uerbo. Respondit ut dicit: quia uerbum eternum per idem est ratio cognoscendi se & alia. 3. autem eodem habitu cognoscit uerbum & omnia in uerbo: non tamen omnia quod actu omnia cognoscit in uerbo quod cognoscit in habitu: ubi solum illa que sunt essentialia ad ei? gloriam & beatitudinem. ut dicit Bona. d. xiiii. q. v. & Alexander. in. iii. parte. i. q. cxxvii. Respondit est quia non oportet quod omnia que cognoscit in habitu cognoscit in actu: quia deus multa quotidie angelis beatis & sanctis reuelat: & tamen sunt beati. 3. sanctus Thomas. loco per allegato. q. x. art. ii. dicit. Quando de cognitione anime christi in uerbo: quomodo cognoscit omnia: quod licet omnia potest dici & accipi dupliciter. 3. proprie ut distribuatur per omnia que quocumque modo sunt uel erunt uel fuerunt uel deum uel sanctam uel cognita a quocumque secundum quodcumque tempus & sic concedendum est quod anima christi omnia cognoscit in uerbo. Respondit ei? est: quia ad ipsum spectat quodammodo omnia in quantum sunt ei omnia subiecta. Ipse est index omnium constitutus a deo: quia filius hominis est. Io. v. Et ideo anima christi cognoscit uerbo omnia existentia secundum quodcumque tempus & est hominum cogitationes. quorum est index. Io. iiii. Ipse enim sciebat quod esset in homine: quod potest intelligi non solum quantum ad sciam diuinam: sed et quantum ad sciam anime ei? quam habet in uerbo. Alio modo potest accipi licet omnia magis large ut non solum se extendat ad ea que sunt in actu secundum quodcumque tempus: sed et ad omnia quecumque sunt in potentia diuina: & sic non omnia cognoscit anima christi in uerbo. Hoc enim esse comprehendere diuinam eamdem: quia si comprehenderet uirtutem diuinam & uirtus quantificatur ex eamdem: sequitur quod comprehenderet diuinam eamdem. omnia uero que sunt in potentia creature ante christum in uerbo cognoscit: quia omnem eamdem cognoscit. & per omnes omnem uirtutem & potentiam creature. Hec Thomas. Et dixit Alexander in loco allegato. q. cxxx. quod anime christi scientia tantum prima quam secunda iam deum. scilicet increata & sua creata beatifica non est successiua: sed sub uno aspectu: quia est in contemplatione eamdem que deus est in quantum uidet omnia simul secundum quod dicit Aplus. i. Cor. i3. Tunc cognoscat sicut & cognitus suus. quod dicitur intelligi quo ad secundam sciam secundum Bona. de esse omnium beatitudinis: quod tamen habitu simul & actu cognoscunt. 3. an cognoscit infinita anima christi loquendo de scia creata beatifica. per ex supradictis quod non loquendo de infinito quo ad gradum & si quo ad ipsum. Bonauentura in breuiloquio loco allegato dicit quod actualiter finita comprehendit infinita uero habitualiter categorematice non & sincategorematice sic. Si uero gratia ante christum notitia creata beatifica cognoscit omnia que uerbum cognoscit. Respondit Bona. loco iam dicto. q. vi. quod notitia actuali non: quia creatura creatori equari non potest. Si de cognitione habituali sic. Respondit est: quia anima christi cum cognoscit ipsum uerbum eternum habitu glorioso: ita perfecte quod non potest perfectius cogitari: & ipsum uerbum eternum prompta habet uoluntate ad apiedum illi anime omnia que in ipso relucescunt: nec aliquid in ipso relucebit quod non sit natum cognosci ab anima christi. Anima ergo habet aliquid quo facilis est ad cognoscenda omnia que uerbum cognoscit. Et habet signum est: quia ad habet quod cognoscit aliquid quod uerbum cognoscit quicquid illud sit: non omnia quod deus ei non

In anima christi
fuit multiplex
scientia.

us habit? cognoscēdi: s; oē qd' uult pōt legere in eo. Et si q̄ras inq̄t Bonauētura. Vtrū habit? iste sit finit? uel infinitus. R̄ndit q̄ est finitus: hēt tñ respectus ad infinita. Sed un̄ hēat resp̄cūs ad infinita inq̄t q̄ uenit ex infinitate obiecti sibi uniti qd' uolūtate p̄mptā habet p̄palādi oīa que in se relucēt. Nec h̄ facit alteri aie: sed soli anie xp̄i: & iō de sola aīa xp̄i cōcedi pōt & d; q̄ sit omnisciens. Hec Bonauētura. Sed h̄ ex iā dictis pōt esse unū dubiū. Dc̄m est. n. q̄ diuinā essentia pōt esse itell̄ctiā creatā uidere & oēm in ea relucētē uel re lucibilez creaturā. Ponat ergo q̄ alicui b̄tō alio a xp̄o cōicer: tūc talis erit equali brūs cū xp̄o. R̄ndet. ut d; ctum est. uidere plura nō facit aliq̄e beatiore alio nō uidere: sic nec equalē: sed bñ itensius uidere. qd' utiq; in nullo alio a xp̄o pōt eē: q̄a nulli diuinā eēntia sic se cōicat itense imutatiue: sicut aīe xp̄i. ut p; per p̄dicta. Et ista itensior uisio diuinē essentje dat iuxta p̄portio nē meritoy: cū in ea sit tota mercēs. ut dicit August. i. de trinitate. Attendit ē nō ex obiecto imutante: s; ex gradu potētie percipientis. Ac ēt cum deus ipse libere agat ad extra: pōt potentia percipiūā itensius & remis sius imutare: magis minusq; ipsam potentia itell̄cti uā ad se ouertendo. q̄re nō sequit̄ quo ad hoc cōformi tas & equalitas in xp̄o & in aliis b̄tis. Tertiā scientiā dicunt doctores. s. Alexāder loco p̄allegato. q. cxxvii. & Bonauen. in breuiloq̄o. parte. iiii. cap. vi. animā xp̄i hēre per grām unionis perfectissimā per quā cognouit oīa p̄tinētia ad reparationē humani generis longe excellētius & meli? q̄ aliq; p̄phay & q̄ multi angelo rum qui talia cognouerunt. ut h̄ in glo. Isaie. lxiii. sup illud. Quis est iste q̄ uenit de edom &c. Quartā sciām ponunt doctores oēs secundū naturā itegrā. Vñ a p̄n cipio creatiōis aīe sunt oēs spēs rez ei in dīte: sicut & aīe Ade & lōge perfecti? & melius q̄ ipsi Ade. Et q̄a natura hoīs bñ it̄stituta & itegra nata erat oibus crea turis p̄esse: & ip̄as nosse tāq̄ eas q̄ debebāt sibi serui re: sic patuit in p̄mi hoīs cōditiōe: hinc est q̄ cognouit oīa p̄tinētia ad humanā machinā construendā lōge excellētius q̄ Adā: & hac cognitiōe. ut dicit Thomas loco p̄allegato. q. xi. artic. i. aīa xp̄i cognouit ut eēt p̄fecta nō solū ea p̄ que itell̄ctus possibilis p̄ agēs na turale posset reduci ad actū: & consequēter oēs scias humanas: sed ēt ea p̄ que itell̄ctus possibilis posset reduci ad actū per agēs supernaturale. s. deū. Et sic co gnouit oīa q̄ per diuinā reuelationē inotescunt homi nibus: siue p̄ineāt ad donū sapie: siue ad donū p̄phetie siue ad quodcūq; donū spūs sci. Requieuit. n. sup eum. ut dicit Isa. cap. ix. spūs sapie scie itell̄ctus con filii &c. Et Apl̄s. Collo. i. In eo sūt oēs thesauri sapie tie & scie dei. August. Sapia ad diuina: scia ad huma na refer̄. Hec scia integre ponēda est in xp̄o. ratio se cundū Tho. loco p̄allegato. q. ix. articu. iiii. est: q̄a im̄ perfectā aiām nō decuit deum assumere: & cū itell̄ ctus possibilis sit in potētia ad oīa itelligibilia. redu cit aut̄ ad actū p̄ itell̄ctm agētē spēs itelligibiles i ip̄so itell̄ctū ponēdo: oē aut̄ qd' est in potētia est ip̄fectū: nī si reducat̄ ad actū: q̄re uerbū aiām assumēdo ne esset ip̄fecta: oīum spēs itelligibiles eidē ip̄essit: ad que

itell̄ct? possibilis erat in potētia. Attñ ut dicit Alexā der loco p̄allegato. q. cxxx. Hac scia nō sūt oīa specula bat. Quintā scia; ponūt doctores. s. Alexāder loco p̄ allegato. q. cxxvii. quā uocat sc̄dm penalē naturā as sumptaz. & Bonauētū. iiii. d. xliii. q. viii. & in breuiloq̄o pte. iiii. c. vi. uocat sc̄dz sensibile expiētiā. & q̄ sensus nō pcipit rē nisi ad obiecti p̄ntiā: hīc est ut dic q̄ sc̄dz cognitionē sensitiuā: quā uocat ēt in. ii. expimētalē nō sūt cognoscebat oīa: s; mō hec mō illa. Et ut dic in. 3. q. viii. allegata. sicut xp̄s in itell̄ctu habuit p̄ q̄rtā scia; cognitionē simplicis notitiē: q̄ consistebat i hitib? & spe ciebus aīe xp̄i a p̄ncipio sue cōditiōis iditis ex bñficio cōditoris: sic cognitionē expiētie habuit i sēsu: & h̄ cōsi stebat in usib? sensuū exterioroy sc̄dm q̄rtā sciam. s. sim plicis notitiē. Sc̄dm uero gntaz q̄ sensus exterior ad aliqd ouertebat de nouo: ad qd' p̄us nō fuerat. Hinc est q̄ cognitiōe expiētie p̄ficiēbat. ut dicit apl̄s Heb. v. Didicit ex his q̄ passus est obediētiā. & Ambrosius dicit q̄ in eo sensus p̄ficiēbat human? & s; hic p̄fect? scie expimētalē in xp̄o a nō in duob? differebat. Pri mo q̄ xp̄s nō p̄ficiēbat ueniēdo in notitiā rei p̄us ico gnite: s; qd' cognoscebat uno mō. s. p̄ simplicē notitiā p̄ficiēbat: q̄ cognoscebat alio mō. s. p̄ expiētiā. Sc̄d'o differebat: q̄ p̄fect? n̄ est sc̄dz exntiā: p̄fect? illi? & xp̄i solū erat sc̄dm apparētiā. hec Bonauētura. Sic er go p; quō itelligit̄ illud Luce. z. Iesus p̄ficiēbat sapia &c. Ex iaz dictis p; q̄ aīe xp̄i plenitudo sapie & scie oīuz p̄ntiū p̄teritoy & futuroy exntiā & possibilū cōicata. Hinc est q̄ ipse xp̄s d; dici: sicuti & est: maxi mus oīuz p̄phay. ¶ Tertiū pādēs xp̄z uerū: imo ma ximū p̄phay fuisse: est p̄phay originatio & auctori tas. Teste. n. Arist. in lib. de secretis secretoy: oñdens causam p̄phay dicit q̄ est de? excellus & gloriosus. Vñ dicit q̄ plurima reuelat sc̄tis p̄phis suis & iustis. Auic. x. meathy. dicit q̄ p̄phia ē ex deo & ex missiōe ei? Auerrois in lib. de somno & uigilia dicit q̄ p̄phie sunt a deo: aut cū medio: aut sine medio. Ptolomeus idē ponit in suo cētilogo. put exponit Aly in cōmēto sup p̄ma p̄pōne di. q̄ mlti hñt p̄phiaz p̄ ispiratiōez diuinā. Prophas spū scō locutes & nō uolūtate hūana ponit apl̄s Petr? in canōn sua. ca. i. Iohel idē ponit ca. z. dicēs. Sup seruos meos & ancillas meas efundā de spū meo. Segtur. & p̄phabūt. Cū ergo xp̄s fuerit uer? de?: ut dicei fructu & cōformitate. xliii. hui? .ii. & spūs nō est ei dat? .s. ei? aīe: & ut hō ad mēsurā: cū in eo ha bitet plenitudo deitatis: ac sup eū regeuerit: ut dc̄m ē p̄ Isa. ca. ix. Spūs sapie: scie: cōsiliū: & itell̄ct? q̄re noti tiā de? aīe xp̄i eidē unite dedit plenissime oīa futura cognoscēdi. q̄re si p̄ q̄ cōcedēdū est q̄ puri hoīes mlti fuerūt ueri p̄phie. ut p; in serie scripture: a fortiori dce di d; de hoīe deo: cui notitia oīuz est data. ut iā dicta oñdūt. ¶ Quartū p̄positū cōfirmas & multiplicitas. Saraceni & fuisse est testiū ueracitas & multiplicitas. Saraceni oēs xp̄m cōstet̄ maximū fuisse p̄phay. Moises d' xp̄o prophetando dicit deum sibi dixisse. (ut habet De uteronomii. xviii.) Prophetā suscitabo eis de medio fratru; suorū similem tui: & ponam uerba mea in ore eius. Loqueturq; ad eos omnia que precepero illi: q

uerba eius que loqueretur in nomine meo audire noluerit: ego ultor existam. Ista non potest intelligi de quolibet propheta post moysen a deo directo populo israelitico: sed sola de christo. Ratio: quia est uindicata subsecuta contra eum non audientes: quia nulla maior ultio a deo facta est: quam contra iudeos qui christum noluerunt audire: hec propheta de ipso est: ut de messia spiritualiter dicta. Propheta ipse christus uocatus est a populo. Mat. xxi. dicente. Hic est iesus propheta a nazareth galilee. A turba post suscitationem adolescentis in ciuitate Naiaz. Luc. vii. dicente. Propheta magnus surrexit in nobis &c. A duobus discipulis euntibus in Emaus. Luc. xxiii. Iesus fuit uir propheta: potens in ope & in sermone. A muliere samaritana. Io. iiii. di. sibi. Domine ut uideo propheta es tu. Ab hominibus de quocunque panibus faciatis. Io. vi. dicentibus. Hic est uere propheta qui uenturus est in mundum. A ceco a christo illuminato. Io. ix. dicente. Propheta est. A turba. Io. vii. dicente. Hic est uere propheta. Sic ergo cum a multis sit dictus propheta non adulatorie: sed ueritate & experientia: christus est uere propheta. ¶ Quintus declarans propositum est futurorum predictio & perclaritas. Ipse enim cum fecisset omnia multis predictum futura. Et ut hoc uideatur clarius explicandum est per ea que in sancto euangelio predicta ab ipso iesu ostendunt. Prophetando enim christus predictum. Primo petro & andree esse futuros piscatores hominum. Mat. v. Et spiritualiter beato petro. Luc. v. Secundo de multorum ad fidem conuersione & iudeorum dimissione Mat. viii. Multi uenient ab oriente & occidente: & recubent cum habraaz &c. in regno celorum. filii autem regni eiciuntur foras &c. Tercio discipulorum persecutionem. Mat. x. Tradent enim uos in conciliis &c. Et Io. xvi. Venit hora in qua omnes qui interficiunt uos: arbitrentur se obsequium prestare deo. Quarto de subministratione uerbi. Luc. xii. Spiritus sanctus docebit uos in illa hora quod loquamini &c. Et Mat. x. Cum autem tradent uos: nolite cogitare quid aut quod loquamini. Dabit enim uobis in illa hora quod loquamini. Quinto Capharnaum & aliarum ciuitatum punitionem. Mat. xi. Veli tibi capharnaum &c. Veli tibi bethsaida &c. Et idem habet. Luc. x. Sexto iudeorum in iudicio finali condemnationem. Mat. xii. Viri niniuite surgent in iudicio cum generatione ista & condemnabunt eam &c. Septimo scribarum & phariseorum in peccato desessum. Io. viii. In peccato uero moriemini. Octauo de humani generis ultima resurrectione. Io. v. Mortui audient uocem filii dei & qui audierint uiuent &c. Nono de iudicii finalis executione. Mat. xxiii. & xxv. Videbunt filii hominis uenientem in nube cum maiestate &c. Decimo de bonorum a malis separatione. Mat. xii. Mittet filius hominis angelos suos & separabunt malos de medio iustorum &c. Undecimo de helie aduentu & destinatione. Mat. xvii. Helias uenturus est & restituet omnia. Duodecimo de futurorum hereticorum aduentu: & predicatione. Mat. xxiii. Videte ne quis uos seducat. Multi surgent pseudo prophete &c. Tertiodecimo de antichristi a iudeis susceptione. Io. v. Si alius uenerit in nomine suo illum suscipietis. Quartodecimo de electorum futura per antichristum tribulatione. Mat. xxiiii. Tradent enim uos in tribulatione & occident uos &c. Quintodecimo de antichristi uexatione. Mat. xxiiii. Cum audieritis ab hominibus &c. Sequitur. Erit enim tribulatio magna qua-

lis nunquam fuit &c. Sextodecimo de electorum a deo debita distinctione: & distinctorum a deo electione. Math. xxiiii. Erunt duo in agro: unus assumetur: alter relinquitur. Decimosextimo de uigilantium a deo retributione. Mat. xxiii. Beatus ille seruus: quem cum uenerit dominus: inuenierit uigilantem &c. Decimo octauo de diuitum post hanc uitam punitione. Luc. vi. Veli uobis diuitibus: qui habetis hic consolationem usum &c. Decimonono de sue glorie discipulis ostensione. Mat. xvi. Sunt quidam de his stantibus: qui non gustabunt mortem: donec uideant filium hominis in regno suo. Et sequitur. cap. xvii. quod post dies octo duxit eos in montem. Vigesimo de stateris in piscis ore inuentione. Mat. xvii. Dixit iesus petro. Vade ad mare & mitte hamum: & cum piscem qui primus ascenderit tolles: & aperto ore eius inuenies staterem: illum summes da eis pro me: & pro te. Vigesimo primo de potestate & peccatorum absolutione. Mat. xviii. Quodcumque aligaueris super terram erit ligatum & in celo &c. Vigesimo secundo de iniuriarum dimissione. Mat. xviii. Sic prout uos celestis faciet uobis: si non dimiseritis unusquisque fratri suo de cordibus uestris. Vigesimo tertio de uite eterne promissione mundi & abdicatione donatione. Mat. xix. Amen dico uobis: quod uos qui reliquistis omnia &c. Et sequitur. Centuplum accipietis & uitam eternam possidebitis. Vigesimo quarto de gratie diuine a iudeis subtractio ne. Mat. xxi. Auferet a uobis regnum dei: & dabitur genti facienti fructum. Vigesimo quinto. de petris magdalene permansione. Luc. x. Maria optimam partem elegit: que non auferet ab ea. Vigesimo sexto de sanctorum a iudeis occisione. Mat. xxiii. Mitto ad uos prophetas & sapientes. sequitur. Et ex illis occidetis &c. Vigesimo septimo de hypocritarum & phariseorum multiplici damnatione. Mat. xxiii. Veli uobis scribe & pharisei hypocrite. Vigesimo octauo de patris in spiritu adoratione. Io. iiii. uenit tempus & nunc est quando ueri adoratores adorabunt patrem in spiritu & ueritate &c. Vigesimo nono de filii reguli sanatione. Io. iiii. Filius tuus uiuit &c. Trigesimo de regni abiectione. Io. vi. iesus cum cogitasset: quod uenturi essent ut raperent eum & facerent regem: fugit &c. Trigesimo primo de iacobi & iohannis passionem per calicis degustationem. Mat. xx. Calicem meum bibetis &c. Trigesimo secundo de templi proiectione ad terram. Mat. xxiiii. Amen dico uobis non relinquet lapis super lapidem. Trigesimo tertio de ierusalem destructione. Mat. xxiii. Luc. xiii. & xxix. Fleuit enim super illam: ad terram prosternente te &c. Trigesimo quarto de futura sua passione. Mat. xx. Filius hominis tradetur principibus &c. & Mat. xxvi. & Luc. xvi. Trigesimo quinto de lazari morte. Io. xi. Lazarus amicus uester mortuus est &c. Trigesimo sexto. de sua prodicione. Mat. xxvi. Unus uestrum me tradet &c. Trigesimo septimo de corporis sui passionati a magdalena iunctione. Mat. xxvi. Mittens hec unguentum hoc in corpus meum: ad sepeliendum me fecit. Trigesimo octauo. de petri trina negatione. Mat. xxvi. Ter me negabis &c. Trigesimo nono. de discipulorum scandalizatione. Mat. xxvi. Omnes quidem scandalum patiemini &c. Et ipsorum discipulorum a se recessu. Ioan. xvi. Ecce uenit hora ut dispergimini in propria: & me se-

lum relinquatis. Quadagesimo de hoīs portātis am̄
phorā aque iuētiōe. Luc. 22. Inuenerūt sicut dixerat il
lis Iesus &c. Quadagesimop̄mo de sua resurrectione
Io. 3. Soluite tēplū hoc: & in triduo &c. Matth. xii. &
xvi. Sicut Ionas &c. Et Lu. xi. Tertia die resurget. Et
Math. xxvi. Quadagesimosecūdo spūs sancti in apo
stolos supuētiōe. Luc. xxiii. Sedete in ciuitate: donec
iduamini uirtute ex alto. Et Io. xiiii. Ego rogabo p̄rez
& aliū paraclitū dabit uobis &c. & ca. xv. Cū uenerit
paraclit⁹ &c. Quadagesimotertio Petri mortē & ter
minatiōez. Io. 21. Amē dico tibi: cū eēs iunior cingebat
te. Sequitur. cū autē senueris: ali⁹ cinget te: & ducet quo
tu nō uis: significās q̄ morte clarificatur⁹ eēt deū. Plu
ra alia dñs & Saluator n̄r futura nōnullis dixit: s̄ p̄a
ta sufficiāt ad oñdēdū ipsuz multa futura p̄dixisse. Et
q̄ ut h̄r Deutef. xviii. Signū ueri p̄phie a falso est si
id qd̄ p̄dixit eueniat: hinc est q̄ cū supradicta oia pre
ter id qd̄ de ātixp̄o & finali iudicio p̄dixit: ope fuerit
adimpleta: uerū p̄phiaz fuisse xpm̄ cōprobat. Ac q̄ nō
dū sunt ōpleta sine dubio tenēdū est iplēda eē: cōsiderā
do tā multiplicia ab ipso p̄dicta effectui iam mādāta:
q̄ ueritas p̄missorū certitudo est futurorū. ¶ Sextū oñ
dēs xpm̄ uerū p̄phiaz & sūmū est sue mētis luciditas.
ut p̄z ex sacro eloq̄o. Et br̄s Greg. attestat omē. i. su
p̄ Ezech. Spūs p̄phie nō semp mētib⁹ p̄phiaz adest.
Rō ut dicit. ut cū nō h̄nt agnoscat se ex dono h̄re cuz
h̄nt. Et ponit exēplū de Heliseo: sup̄ quē requeuit du
plex spūs Helie. iiii. Re. ii. Qui tñ a muliere ad pedes
ei⁹ ruēte alit⁹: cū eius discipulus & minister Giezi
uellet amouere eā dixit. Dimitte illā: q̄ aia ei⁹ in ama
ritudine est: & dñs celauit a me. Et nō solū spūs p̄phe
tie nō semp p̄phis adest: s̄ ipos illuminādo diuersimo
de hoc pagit penes etates: q̄ quosdā in pueritia illu
strat. sic Isaiā & Ieremiā. Quosdā in iuuetute. sic Eze
chielē & Danielē. Quosdā in antiquitate. sic Malachiā.
& sic de aliis similib⁹: ut p̄z in serie ueteris testamēti.
ubi oñdit q̄ qdā p̄phico spū in diuersis etatib⁹ a deo
sunt illuminati. Illustrat eos uarie penes tpa diuersa.
ut. n. dīc br̄s Grego. omē. i. sup̄ Ezech. Spūs p̄phie
q̄nqz animū tangit p̄phie de p̄senti sic Ioānē baptistā
dicēte. Ecce agnus dei &c. Io. i. Et tñ nō de futuro: q̄a
defecitum xpi ad infernū nesciuit. p̄z q̄ misit discipulos
ad xpm̄. Matth. xi. ut iterrogaret eū. Tu qs es? Aliqñ
tāgit de futuro & nō de p̄senti. sic Gen. xxvi. de Isaac
q̄ Iacob in p̄ntia sui positū nō agnouit: cui tñ uentura
p̄dixit. De p̄senti & de futuro aliqñ tāgit. sic h̄r de Ia
cob Gen. xxviii. q̄ filios Ioseph oculis corporis nō ui
dit: s̄ p̄ spm̄ & p̄ntes agnouit: & futura p̄dixit. De p̄
senti p̄terito & futuro aliqñ tāgit. ut p̄z de Helisabeth
m̄re Ioānis baptiste: q̄ de p̄nti Mariā m̄rez dei agno
uit. De p̄terito uerba dicta ab angelo ad Mariā sciuit:
& p̄ficiēda in Mariā p̄ futuro ei dicta declarauit. De
p̄terito & nō de futuro aliqñ tāgit. sic Paulus. Naz de
p̄terito euāgeliū reuelatiōe didic: sed qd̄ ei in ierusalē
cōtingere debebat nō uidit: imo ignorauit. Act. 21. De
futuro: s̄ nō de p̄terito aliqñ tāgit. sic de Heliseo. iiii.
R. vi. q̄ n̄ cognouit ubi ferrū ceciderat: & tñ sciuit qd̄
futurū de ipso erat. De p̄terito & futuro aliqñ. sic de

Moise: q̄ de p̄terito oia facta a deo & p̄rib⁹ nouit. ut
p̄z p̄ librū Gen. quē cōdidit. Et de futuro: q̄ p̄phiaz Ie
sum de gēte israelitica surrecturū p̄dixit. Deute. xviii.
Et nō solū tpib⁹ p̄fatis distinctis spūs p̄phicus mētes
p̄phiaz irradiat: s̄ in p̄fatis declarādo diuersimode i
quolz p̄fatorū tēporū se h̄z. Incipiēdo a p̄nti diuersita
tem exhibet: q̄ ex parte tāgit: & ex parte nō tāgit. sic
Petr⁹ sciuit uiros ad ianuā uenisse: sed ad qd̄ nesciuit.
Act. x. De futuro ex parte tāgit & ex parte nō. ut p̄z d̄
filiis p̄phiaz. iiii. R. ii. q̄ sciuerūt Heliā tollēdū: s̄ igno
rauerūt eū nō iueniēdū. sic Heliseus. iiii. Re. xiii. Sciuit
regē isrl̄ toties p̄cussorū suos hostes quoties terraz p̄
cuteret: & tñ quoties p̄curere terrā deberet ignorauit.
Tāgit ēr quosdā ex p̄ximo: s̄ nō ex lōginquo. sic Sa
muelē: q̄ sciuit Saul regē futurū & Dauid q̄ ei succe
deret: s̄ q̄ Dauid eēt futur⁹ p̄ xpi nō uidit. Quosdā
tāgit de lōginquo: s̄ nō de p̄ximo. sic Dauid cognou
it deū incarnādū: ad celos ascēsurū: & sessurū ad dex
trā p̄ris: & tñ seruū Misiboseth cōtra dñm suū mētū
nō cognouit. De p̄ximo & lōginquo. ut Isaiam tāgit.
De lōginquo. ecce uirgo cōcipiet. De p̄ximo Ezechia
xv. ānis supuēturū p̄dicēdo. Itē ut dīc Glo. i. Cor. 13.
Circa futurorū i spū uisionē est magna dīa. Quidā ui
dēt futura: s̄ nō itelligūt. ut Pharaō. vii. spicas & vii.
boues: q̄ nō itellexit qd̄ significarēt. Quidā nō uidēt:
s̄ itelligūt. ut Ioseph. Quidā uidēt & itelligūt. sic Da
niel sōnū Nabuchodonosor uidit in spū: & qd̄ signifi
caret apparuit. Insup nō solū est differētia in p̄fatis: s̄
ē in modis manifestādi & illustrādi. Vñ dñs sua abdī
ta siue respectu p̄teritorū siue p̄sentū aut futurorū re
uelat aliqñ p̄ opa & facta. & ad istum possunt reduci
plures modi alii. 13. P̄rio operū signatiōe. ut p̄z d̄ arca
Noe significāte ecclesiā: i. q̄ saluat hoīes. Et Isaiē locu
tus est dñs dī. Solue saccū de lūbis tuis: significās cap
tiuitatē soluedā iudeorū. Secūdo figuratū & enigmatū
oñsiōe dicēte dño. Nūcr̄. 13. q̄ Moisi n̄ p̄ enigmata &
figuras aut p̄ sōnia & in uisiōe eēt loquut⁹: 13 palā est
ei loquut⁹. Tercio signorū & portetorū exhibitione.
Exo. xx. Cūc⁹ p̄p̄s audiebat uoces: & uidebat lāpa
des &c. Et cā dicit ibidē a Moise. Quarto scripture i
p̄siōe. Dañ. v. Vidit digitos man⁹ scribētis in pariete
&c. & qd̄ significarēt dī ibidē a Daniele. Quinto mi
raculorū opatiōe. sic Moises fec̄ & Helias & aliū q̄ spi
ritualr̄ aliud significabāt. Sexto flagellorū icussioe. sic
x. plage egypti. x. p̄secutiōes significarūt ecclesie. Sep
timo creaturarū iformatione. ps. Celi enarrāt gloriā
dei &c. Octauo bñfictiōrū ipēsiōe. ps. In colūna nubis
loq̄bat ad eos &c. Alio mō de? sua secreta & fiēda re
serat p̄ dicta. & hoc pagit multis modis. put declarat
br̄s Greg. xxviii. moral. ca. viii. sup̄ i. Iob. Nūqd̄ pdu
cit luciferū in tpe suo? Vbi dīc q̄ de? loq̄tur in subie
cta creatura. s̄ p̄ angelū & suā idicat uolūtatez. Aliqñ
uerbis solū & nō reb⁹. sic Io. 12. xpo dicēte. P̄r clarifi
ca filiū tuū. R̄ndit de? p̄r p̄ angelū. Clarificaui &c. Ali
qñ reb⁹ & nō uerbis. sic Ezechieli oñdit sp̄ez electri
&c. Oñdēs redēptorē n̄m & aureā habuisse deitatē:
tñ carne uelatā: & angelicā claritatē miraculis p̄testa
tā. Aliqñ s̄ reb⁹ & uerbis. sic ibi. Adā icrepādo & de

ambulādo. In deambulatiōe recessus ōndit a corde: & sui peccati agnitiōe eū icrepādo. Aliqñ loq̃tur imāginibus oculis cordis ōnsis. sic Iacob Gene.xxvi. uidit scalā in uisiōe. Et Petr⁹ Act.x. uidit linteū &c. Et Paulus. Act.20. uirū macedonē. Aliqñ loq̃tur imāginib⁹ ex aere assūptis & oculis corpis ōnsis. sic Abrae tres uiri apparuerūt: & sibi locuti sūt &c ubi dicit Greg. Nisi. n. nobis angeli q̃dā interna nūciātes ad t̃ps corpa ex aere sumerēt: exteriorib⁹ p̃fecto ñris obtutib⁹ nō apparerēt. Aliqñ loq̃tur celestib⁹ substātiis. s. p̃ angelos. sic xp̃o baptizato uox sonuit de nube dicēs. Hic est fili⁹ me⁹ dilect⁹. Aliqñ loq̃tur terrenis substātiis. sic p̃ alia nā Balaā reprehēdit. Aliqñ simul terrenis & celestib⁹ substātiis loq̃tur. Exo.3. Moyses rubū ardentē uidit: & uocē audiuit loquētis. Aliqñ humanis cordib⁹ ita loq̃tur: ut ipse angelus mētis obtutib⁹ p̃sentet. ut p̃3 i Zacharia. ca. iiii. Ecce angelus dñi q̃ loq̃bat &c. ubi Gregori⁹. Sepe. n. exteri⁹ nō apparēt: s̃ sic angelici spūs phetarū sensib⁹ uolūtātē dei innotescūt: atq̃3 eos ita ad sublimia subleuāt: ut q̃cūq̃3 in reb⁹ futura sunt in causis originalibus p̃sentia demōstrent. Sed istud debz sane intelligi: nō q̃ angelus illabat mētib⁹: q̃ hoc est solius dei: s̃ debet intelligi q̃ mētī p̃sco est: uel p̃ modū irradiātis: uel speculū offerētis: uel lingue efficaciter ex p̃mētis. Preter modos p̃dcōs sūt alii: q̃b⁹ p̃ dicta mō singulari de⁹ sua occulta idicat. Et p̃mus est uocali ex p̃ssione. sicut. Exo.3. de⁹ uocauit Moysen dū ad uidendū rubū iret. Secundus est doctoz eruditione: dicente xp̃o. Matth. x. Qui uos audite: me audit. Tertius est peccatorū ipropatiōe. Gen.3. Adā: ubi es &c. Itē alio modo de⁹ occulta reuelat. & hoc est per uisiōē. sicut dicitur Nūeri. iz. Apparebo in uisiōe. Et Isa. p̃mo. Visio Isate &c. Sed uisiō est triplex. u3. Corporalis. & hac uisiōe indicatū est Moysi a deo dei uoluntas & futura. Exo.3. qñ uidit rubū. & Ieremias ollā succēsam &c. Ieremie. z. Alia est uisiō imaginaria. sicut Ezechiel uidit tēplū & oia ipsius: & ierusalē: & illuc fuit duct⁹ in spū. Tertia est uisiō intellectualis. sicut Isaias uidit dñm & Ieraphin. Isa. vi. Et p̃fatis uisiōib⁹ p̃phie a deo sunt illustrati: & futura p̃dixerūt. ut patet in sacra scriptura euidenter. Modo alio de⁹ reuelat sua p̃phias. u3. p̃ somnia. ut Salomoni. Danieli. & Dauid sunt multa p̃phica reuelata. Sed ultimo de⁹ referat p̃ solā spūs sci ispi rationem: exteriori adminiculo remoto facti uel dicti somni uel uisiōis. sicut Dauid q̃ dicebat. Audiā qd loquat in me dñs de⁹. de quo modo loq̃tur bt̃us Greg. in omel. pentecost. dicēs. Mox mētē tetigisse docuisse est. Et bt̃us Petr⁹ in p̃ma canon. ca. i. Spū scō misso d' celo loquuti sunt sancti p̃phie &c. Prelibatis ergo modis & uis futura & occulta: ut p̃3 ex sacra scriptura: de⁹ referauit & idicauit. Ex q̃b⁹ apparet. Primo ut dictū est q̃ spūs p̃phie nō semp̃ adest itellectui p̃phiaz: q̃ aliqñ sic & aliqñ nō. Secūdo apparet q̃ nō uniformiter p̃phie a deo illustrant: q̃ aliq̃ de p̃terito aliq̃ re spectu p̃ntis & alii respectu futuri. Tercio q̃ distinctis modis ē futura & occulta reuelādo de⁹ est locutus. ¶ Sextū ad p̃positū ñm ut dixi ōndēs xp̃m uerum p̃phetā est sue mētis luciditas: q̃ ab instanti cen

ceptionis cū aia eius fuerit beata & deitati coniuncta non solum ab utero: sed in utero: & ante omnes fuit p̃pheta: & omnia sunt ei reuelata: utpote deo unita immutatiue & coplata. In quo & quo oia nouit ut oisciens noiet. Et cū in deo nihil scit p̃teritū seu futurū: sed oia p̃ntia sunt: Hinc est q̃ aia ei⁹ b̃ndicta oia p̃ntialit̃ scit in deo & deo & a deo: q̃re p̃terita p̃ntia nouit & futura: quia ipsi oia sunt p̃ntia ut dictū est. Ac cū p̃sona ñr deitati sit unita: & inseparabil̃ deitatē cōtinue cōteplet unico & solo modo cernēdo deitatē cui cōiungit̃ oēs modos uias & formas noscit & agnouit: q̃re sua mētē illustrata exnte secure dicere possum⁹ ipsū esse & fuisse maximū p̃phiaz. Et illū p̃phiaz excellētissimū: q̃ uetur⁹ est in mūdū. Quib⁹ oib⁹ apparet clare d' claratū dñm Iesum p̃phiaz eē & fuisse lucidū. put d' cebat p̃ma ps hui⁹ sexte conformitatis.

¶ Secunda pars fructus. vi. & decima octaua in ordine. Franciscus radiat. Expositio.

Scientia diuina cū oia rep̃sentet: ut pote speculū: exēplar: ars: & ratio oium extra se siēdo: ac efficacissima sit in operando: utpote oīpotēs: hinc est q̃ reuelare pōt q̃ trāsiere p̃ntia sūt & futura. prout uult qñ & quō: simul & successiue: q̃busue placet & dictat reserādū sua p̃uidētia: q̃ mūdialis fabrica agit & gubernet. Quapropter sua sapiā: cui⁹ nō est numer⁹: uolens ecclēsiā suā hoiū gradib⁹ ordinare diuersis. iuxta dictū apli. Eph. iiii. Quosdā dedit ap̃los: quosdā aut̃ prophetas: alios euāgelistas: alios aut̃ pastores: & doctores ad cōsumationē scōz in opus ministerii in edificationē corporis xp̃i: donec occurrat oēs in unitatē fidei & agnitionis filii dei in uirū p̃fectū in mēsurā etatis plenitudinis xp̃i. Apliq̃ dictū sit itelligēdū sicut a potiori iam dicti denotient stat⁹ & gradus. Cui⁹ rō est q̃ idem rebus est apl̃s euāgelista & p̃pha. u3. Ioānes euāgelista. & sic de aliis. Et sicut in p̃mo statu ecclēsie est factū: sic in aliis. & precipue beati F. tpe: & in suis fratrib⁹: ac in ipso. Ipsū. u3. cū plurib⁹ socioz uere faciēdo ap̃los p̃ imitationē p̃fectā uite xp̃i. euangelistas p̃ p̃dicationē: p̃phas p̃ irradiationē plenissimā futuro rū & reserationē. & sic eē: q̃ de fratrib⁹ sociis & filiis bt̃i F. lib. i. cōformitate. viii. pte. ii. est patefactū: id rō stat ōndēdū de p̃te ipso bt̃o F. & q̃ uere aplm̃ ōndit cōformitas. ix. p̃mi lib. in pte. ii. Euāgelistā & p̃dicatorem ac iformatorem reserauit cōformitas. x. & xii. p̃mi libri: cōsequēter est hic declarādū quō a xp̃o deo fact⁹ est p̃pha p̃clar⁹ & excellēs. put hec. z. ps isti⁹ cōformitatis declarare intēdit: cū dicat. Franciscus radiat. a quo: certe a deo. Et quo: certe spūs p̃phico. Et sic eē p̃ exēpla est demōstrādū: quoz exēmploz testificatiū cū radiatū spūs p̃phico. Primū ē d' quo dicit legēda triū socioz. Cū eēt b. F. adhuc sc̃laris: & i captiuitate posit⁹ p̃uinoz cū multis suis cōciuib⁹: & die q̃dā cū captiui cōtristaret: & ipse exlaret: sup h̃ tāq̃ fatū redargut⁹ a

q̃ b. F. spūs p̃phico claruit.

quodā q̄ i carcere letabat: nūua uoce bt̄s F. r̄ndit dī.
 Quid putatis de me? adhuc adorabor p totū mūdū.
 Scd̄ exēplū. ponit ibidē. Cū. n. sclaris ex̄is suis nouis
 uestimētis militē paup̄ cōtexisset: & nocte sequēti se
 lōpori dedisset ac palatiū uidisset cū militarib⁹ armis
 crucis signaculo insignitis: ip̄mq; suū fore militūq; suo
 rum si uexillū crucis cōstāter assumeret audisset: a sō
 no leuat⁹ cū letitia magna p solito eēt repletus: iterro
 gatus de letitie cā: r̄ndit pphice ingens. Scio me ma
 gnum principē futurū. Idipsum ponit frater Thomas
 in sua legēda. Tertiū exēplū ponit in legēda trium so
 cioz. Secularis adhuc ex̄is cū sero quodā cum sociis
 cenasset: & demū irēt socii aū ip̄m cātando: ip̄se uero
 post ipsos ibat baculū in manu q̄si dñs portās nō can
 tans s; meditās: uisitāt⁹ a dño tāta est dulcedine reple
 tus: q̄ nec loq poterat nec moueri: adeoq; dcā dulce
 dine est perfusus: ut nihil sentire uel audire posset nisi
 dulcedinē illā. Sicq; eū a sensu carnali alienauerat: q̄
 si fuisset totus frustatim incisus non potuisset de lo
 co se mouere. Cū uero socii ei⁹ retro respicerēt & uide
 rent eū a se ita remotū: reuertētes ad ip̄s territi cernūt
 ipsum iā q̄si in uirū alterū mutatū: interrogantesq; eū
 dixerūt. Quid cogitasti q̄ nō uenisti post nos: forsitan
 uxorē accipe cogitasti? Quib⁹ bt̄s F. uīua uoce r̄ndit
 Verū dixistis. q̄ nobiliore & ditiorē ac pulchriorē spō
 sam q̄ unq̄ uideritis accipe cogitauī. Hec autē a deo in
 spirat⁹ dicebat de religione quā suscepit ceteris paup̄
 tate nobiliore pulchriorē & ditiorē. Quartū exemplū
 ponit in. ii. pte legēde maioris. Nā post mūdū abdica
 tionē factā a btō F. corā epō cū de Assisio recederet &
 irēt p quādā siluā a latronib⁹ aggressus & iterrogatus
 qs eēt? pphica uoce r̄ndit. Precō: inqt: sum magni re
 gis. & sic fuisse. z. conformitas p̄mi lib. oñdit. Quintū
 exēplū ēt ponit in legēda triū socioz. q̄ bt̄s F. iuxta
 mādātū sibi factū e cruce: iam mūdo abdicato: cū ope
 ri intēderet sancti Damiani: ad trāsēutes & habitātes
 iuxta ipsaz ecclesiā gallice cātabat alta uoce dī. Veni
 te & adiuuate me in ope ecclesie. S. Damiani: q̄ futu
 ra est monasteriū dñarū: quarū fama & uita in uniu
 sali ecclesia glorificabit p̄ n̄ celestis. Ad l̄faz adimple
 tū fuit: q̄ fuit postmodū monasteriū. S. Clare & pau
 perū dñarū. Sextū exēplū ponit in. 3. pte legēde maio
 ris de fratre Egidio: quē ad ordinē recipiēdo bt̄s F.
 de eo p̄dixit. q̄ l̄z eēt idiota & simplex ad excelsē otē
 platiōis apicē sublimādus eēt: & sic euenit. ut lib. i. cō
 formitate. viii. est dictū. Septimū exēplū ad hoc est ut
 ponit in legēda triū socioz. Fratre Egidio iam ad ordi
 nē recepto: cū iuisset cū eo ad Marchiā: dixit ei beat⁹
 F. dilatationē sui ordinis pphetādo. Frater Egidī: n̄ra
 religio similis est piscatori qui mittit retia sua in aquā
 capiēs pisciū multitudinē: & paruos in aqua relinq̄ns:
 magnos eligit in uasa sua. sicq; pphauit ordinē dilātā
 dū. Ordinis ēt dilatationē & puidit & fratrib⁹ añdixit
 ut dīc legēda maior pte. 3. Nā bt̄s F. cū in quodā lo
 co solitario ānos deploraret adolescētē nō sine culpa
 trāfactos: certificāt⁹ fuit a dño de remissione plenaria
 oīuz delictoz. Rapt⁹ deinde supra se ac in quoddā mi
 randū lumē tot⁹ absorpt⁹ dilatato mētis sinu: q̄ circa se

& filios suos futura erat: luculēter aspexit. Vñ reuer
 sus ad frēs inqt. Cōfortamini charissimi & gaudete i
 dño: nec q̄ pauci estis efficiamini tristes: nec uos terre
 at mea uel ūra simplicitas: qm̄ sic a dño mihi in ueri
 tate oñsuz est: in magnā multitudinē faciet uos cresce
 re dñs: lueq; bñdictiōis grā mltipl̄ dilatabit. Hec ut
 dit dū q̄tuor soli eēt frēs. Octauū oñdēs ppositū est
 id qd̄ bt̄s F. dū ad senariū nūerū excreuissent: eis di
 xit. ut dīc legēda triū socioz & fr̄s Thome. Nolite: i
 qt: timere: q̄ pusilli & ispiētes uidemini: s; secure pe
 nitētiā ānūciētis: oñdētes in dño: q̄ uicit mūdū: q̄ ip̄i
 ritu scō loquet p uos & in uobis ad exhortādū oēs ut
 cōuertant ad ipsū & ei⁹ mādata obseruēt. Iuuenietis
 quosdā hoies māsuetos: fideles: & benignos: q̄ cū gau
 dio uos & ūra uerba recipiēt. Aliosq; plures infideles
 supbos blasphemos: q̄ exprobrātes resisēt uob & his
 q̄ dicetis. Ponite ergo in cordib⁹ ūris patiēter & humi
 liter oīa tolerare. S; hec cū frēs audissent: timere cepe
 rūt: ad quos. S. F. ait. Nolite timere: qm̄ nō post multū
 tps ueniēt ad uos multi sapiētes & nobiles: erūtq; uo
 biscū p̄dicātes regib⁹ & p̄ncipib⁹ & populis multis.
 Multi uero ouertent ad dñm: & p uniuersūz mūdū m̄
 tiplicabit de⁹ familiā suā & augebit. Et dixit. Vidi ple
 nas ad nos ueniētium uias. Veniūt fracigene: festināt
 hyspani: theutonici currūt & anglici & aliāz diuerſa
 rū linguarū accelerat magna mltitudo. Hoc ēē ipletuz
 oñdūt loca ordinis sita in qualib⁹ orbis pte. ut oformi
 tas. xi. p̄mi lib. declarat. Nonū exēplū ad hoc est illud
 qd̄ dicit. viii. ps legēde maioris. Cū bt̄s F. p appro
 batiōe regule papā Innocētiū. 3. adiret: & uisionē aspe
 xisset de arbore ingēti: cui⁹ sūmitatē facillime a se ap
 phēsam curuabat ad ima: inclinationē ad se sūmi pōti
 ficis & ad socios p̄dixit. & sic euenit. Decimū exēplū
 est r̄nsio facta p bt̄m F. sūmo pōtifici dicto. D. Innocē
 tio. 3. Qui cū diceret btō F. q̄ uita quā seruāt petebat
 sibi nimis uidebat dura. R̄ndit bt̄s F. Nō est formi
 dandū q̄ fame pereāt eterni p̄ris filii & heredes: q̄ ad
 imaginē regis xp̄i p sp̄s paup̄tatis sunt in religione paup̄
 nati: & ipsi p sp̄m paup̄tatis sunt in religione paup̄
 gñandi. Si. n. de⁹ regnū celoz suis imitatorib⁹ p̄misit
 q̄ro magis illa subministrabit: q̄ cōiter largit bonis &
 malis: Vndecimū exēplū est fr̄s Morici de ordine in
 trādo p̄dictio. Cū. n. ip̄se grauiter eēt infirm⁹: supplex
 fact⁹ btō F. eidē bt̄s F. de micis panis & oleo qd̄ co
 ram uirgine ardebat: misit antidotū p frēs: dicēs eū li
 berādū: & ut bellatorē strenuū: ordini suo. s. nō mino
 rū & aciei adiungēdū. & sic euenit. Fact⁹. n. est frater
 minor: uita & sanctitate insignis: & iacet in urbe uete
 ri. Duodecimū exēplū est ad hoc illud qd̄ h̄i in legen
 da maiori pte. iiii. qñ figurat⁹ est in curru igneo & ap
 paruit fratrib⁹: & tūc oñcie fr̄m adinuicē nude facte
 sunt. Et bt̄s F. ad frēs reuersus cepit secreta cordiū r̄i
 mari & futura p̄dicere. ut dictū est fructu & oformi
 tate. xv. in ordine: &. iiii. hui⁹ lib. ii. & tūc sp̄m Helie su
 p eū geuisse ueraciter p̄penderūt. Tertiūdecimū exē
 plū ad hoc est ut h̄i q̄si in fine legēde triū socioz q̄ro
 sp̄u pphico puidit. D. Vgolīnū hostienē. ep̄m sublimā
 dū ad papatū: & sibi p̄dixit hoc. Et q̄ diuina reuela

hione hoc sciebat ipsuz futurum sumū pontificem: hoc semp pñciabat ei in oibus lris: q̄s eidē scribebat: uocans ipsuz pñz toti? mūdi sic scribēdo. Venerabili in xpo pñi toti? mūdi &c. Sicq; factū est ut post. D. Honorii. 3. ad papat? apicē sublimat? dict? est. D. Gregori? ix. deuotissim? bto F. & ordini suo. Quartūdecimū exēplū est de quo dcm ē conformitate. iz. pmi li. pte 2. qñ bto F. pge: e uolēti ad frāciā: dictus Cardinalis florētē exns dixit. Ego nolo q tu uadas ultra mōtes: q multi plati sunt q libēter ipedirēt bona tue religionis in curia romana. Ego autē & alii Cardinales q ipsam religionē diligim? libēt? ptegem? & adiuuabim? eā si māseris in circuitu istū? puincie. Cui btūs F. rñdit q ex quo alios frēs miserat ad orbis ptes & ipse ire debebat: altē eēt ad sui uerecūdiā: q ipse nō pate ret q ipsi erāt passuri. Et cū Cardinalis diceret. Quare misisti frēs ad moriēdū fame & ad tribulationes alias sustinēdas? rñdit ei b. F. magno seruiore & pphie spū dicēs. Dñe: uos putatis q solūmō ppter istas puincias miserit frēs dñs: s; dico uobis in ueritate q dñs es legi & misit frēs ppter pfectū & salutē aīaz oīuz hōminū hui? mūdi. Et nō solū in terris fidelit: s; et in terris infidelit recipiēt: & multas aīas lucrabunt. De qbus uerbis Cardinalis ipse fuit ualde mirat?. Quintūdecimū exēplū ad h est. q btūs F. ut hñ in legēda antiq: animās frēs ut irēt p elemosina osidēter: iter alia dixit. In ueritate dico uobis q mlti ex nobiliorib? seculi ueniēt ad istā cōgregationē: & p magno honore & grā habebūt ire p elemosina. & sic scīm est. ut dcm est lib. i. o conformitate. viii. pte. ii. de Rege Ioāne Ierusalem & Impatore Cōstātinopolitano: & de Rege Armenie Ioāne: & de aliis filiis Regū: & de multis aliis nobilibus: q seculo dimisso ad ordinē ueniētes p panē libenter iuerūt. Sextūdecimū exēplū hoc oñdēs est. q cū si bi a deo eēt reuelatū (ut ipse dīc in testō suo) q in pñciatōe in pñcipio & qñ salutabat diceret. Dñs det uobis pacē: qdāq; ex sociis ei? diceret bto F. q aliq de h scādalizabant: rñdit b. F. Dimitte illos dicere: q nō pñcipiūt q dei sunt. s; & noli uerecūdari: qm adhuc nobiles & pñcipes hui? mūdi de hac salutatiōe tua tibi & aliis fratrib? reuerentiā exhibebūt: & est adimpletū: q mlti xpi inimici pfecta pace p btū F. & frēs eidē sūt federatī. Decimūseptimū exēplū ad hoc est: q statum sui ordinis usq; ad nouissimū diē ut uidit pmāsurū: sic & qd acturū. Nā oīa in ordine uētura dē? eidē orāti semel in loco. S. Marie de angelis sub uisiōe statue q apparuit Nabūchodonosor regi oñdit. Dñ. n. oraret oculis ei? corporalib? & corā ipso apparuit qdā statua q hēbat caput aureū & faciē pulcherrimā. pect? & brachia de argēto. uētreū & femora de ere. tibias autē de ferro: pedes uero ex parte terreatos et ex parte fictiles: & erat uestita de sacco: de quo sacco multū erubescere uidebat. Qua uisā cepit uehemēter mirari de illius pulchritudine indicibili & de ei? mira magnitudine. insup de erubescētia quā hēbat de sacco quo erat sic induta. Et cū sic miraret & intēte aspiceret caput eius pulcherrimū & speciosam faciē: statua ipsa locuta est bto Frāscisco dicēs. Quid miraris? De? misit me ad te

ut in me disceres que circa ordinē tuū sunt uentura & futura. Caput aureū qd in me uides & facies tā deco ra est pñcipiū tui ordinis positū in altitudine euāgelice pfectiōis. Et sicut ipsi? metalli suba est cunctis metal lis pñciosior & locus capitis mēbris cūctis eminētor: ita pñcipiū tui ordinis est tāte pñciositatis ppter fra ternā & aureā charitatē & ppter angelicā honestatē: & tāte altitudinis ppter euāgelicā paupertatē: q tot? mū dus mirabit. Et regina sabba. i. sancta mē ecclesia mirabit & dilatabit in corde suo: cū uidebit in primis electis ordinis tantā xpi pulchritudinē: sanctitatis & sapientie spūalis splēdorē tāq in angelicis speculis relucētem. Et bti erūt q illoz primoz lapidū pñciosorū: imo capitū aureoz uirtutes & mores xpo se totali confor mātēs studuerint imitari: magis illoz celesti pulchritu dini q florētis mūdi fallaciis adherēdo. Pect? uero & brachia de argēto est scd's tui ordinis stat? q tāto est primo inferior qūtu est inferior argētū auro. & sic argētū pñciositatē claritatē & sonoritātē h3 magnā: sic iste stat us h3 frēs nobiles gñe: claros scia: & sonoros pñciatōe & sublimes: in tantū q aliq eoz ad papatū: aliq ad cardinalatū: & ad epātū plurimi assument. Et q p pectus & brachia oñdit hominif fortitudo: in illo tpe excitabit dñs in isto ordine tuo hoies scia argenteos & pclaros uirtute: q tam scia q uirtutib? defendēt reli gionē istā: & et uniuersam ecclesiā a multiplicib? ipu gnationib? demonū: & a uariis ipulsionib? hoīuz im ploz. S; quis mirabil erit gñatio illa: erit tñ ad statū prioz pfectissimū inferior: s; sic est respectū pmi stat us sic argētū respectū auri. Post hoc est terti? stat? in ordine: q uētri ereo silābit & femorib? ereis. Quia sic es extimāt in minori pñcio q argētū: ita illi de statu ter tio erūt primis secundisq; minores. Et quis tāq es in nu merositate & multa latitudine p orbis spacia distēdē tur: tñ erūt de his: quoz de? uēter est & gloria religio nis in osufiōe eoz q sola q terrena sūt sapiūt. Et quis pp scia hēant linguā tāq es sonās & mirabilē: erūt tñ dilectores uētris & femoz. Heu heu reputabunt apd dñm: ut ait apls. Sicut es sonās aut cymbali timēs: q aliis resonabūt uerba celestia: & q ex femore spūa les filios gñabūt: & oñso aliis uite fonte ipsi uētre ari do grā adherēbūt in terra. Post istos uero erit qrt? sta tus terribilis & pauēdus: q tibi nūc oñdit in tibiis fer reis. Nā sic ferrū domat & dissipat es: argētū: & aurū: ita stat? ille erit tante duricie & ferree prauitatis: q ex frigidityte & horrida rubigine: ac ferreis morib? il li? piculosi tpis: obliuioni tradent qctiq; bona: q cha ritas aurea primoz: & argētea ueritas secundoz: & erea siue sonora loq̄citas tertioz edificauerat in san cta ecclesia dei & d. nri Iesu xpi. Tñ sic tibiie sustinent corp? ita ille i qdā fortitudine ferrea. i. rubiginose hy pocrisis corp? ordis sustētabūt. Et tā uēter pñciat? q tibiie iste ferree latebūt sub uestib? q sub religiōis ha bitu oregenē: habitū qdē religiōis & pietatis hñtes: i trīnsec? aut sunt seu erūt lupi rapaces. Et isti tales so luz uētri seruiētes & et rubiginosi & ferrei mūdo qdē latētes: s; dño manifesti: q pñciosissima bona ad nihī lū. s. prae uite maleo redegerūt: Ideo ipsi tāq ferrū dī

Vēter tue eno

Nota

De statua
q apparu
it bto F.

versari igne tribulationis & maleis angustiarum terribili affligentur: ut non solum demonum: sed et rectorum seculi cum claudib? secularib? & ignib? & carbonib? excoquantur: ut potentes potenter tormenta patient. Et quia per irreuerentem duritiam peccauerunt: ab irreuerentibus durissime torquentur. Propter autem illas angustias ad tantam patientiam mouebuntur quod sic ferrum quod omnibus metallis resistit: sic se omnibus opponent: ita quod non solum potestatis secularibus: sed et spirituum lib? obstinate resistet: putantes se tantum ferrum posse omnia concutere: propter quod deo maxime displicebunt. Quintus uero stat? erit ex parte ferreum quantum ad hypocritas supradictos: & ex parte terreum quantum ad illos: qui secularibus negociis se totam miscbunt. Et sic uidisti in pedibus quod testa ex luto cocta & ferrum simul apparuit: quod tamen uniri nullatenus possunt: ita erit in extremo statu illius ordinis: quod oriens tanta diuisio & tam abominanda inter ambitiosos hypocritas & testes ex luto temporalium occupantia carnis excoctos: quod sic testa & ferrum nequebunt ex discordia maxima conuenire. Et conueniet non solum euangelium & regulam: sed et testis ferreis: hoc est: prauis affectionibus? & inuidis concutabuntur omnes sancti ordinis disciplina. Et sic testa & ferrum diuisa sunt inuicem: ita multi ipsorum diuidendi inter se intus & extra. Intus quidem ostentose uiuentes, extra uero partialitatis bus & tyrannicis secularibus adherentes: propter quod ueniet in tantam displicentiam omnibus quod non solum uix in terris intrare poterunt ut morari: sed uix portare habitum manifeste: & multum eorum punient & destruunt tormenta horribilib? per homines seculares: quod tam abominabiles pedes domus? & omne solum uitabit. Hoc autem totum ueniet illis: quod totaliter ab aureo capite recesserunt. Beati autem erunt illi qui in illis piciosis diebus ad preciosis capitis monita reuertentur: quod tantum aurum in fornace probabit illos: & quasi holocausta medullata coronam accipiet in eternum. Saccus de quo sunt idura: de quo erubescere uideor: est sancta paupertas: quod cum sit totius ordinis decor & speculum & custodia singularis & corona & fiammentum omnimode sanctitatis: deficientibus? tamen omnibus studium uirtuosis. (ut dictum est supra) de ipsa. scilicet paupertate sanctissima filii degeneres erubescunt. & abiectis uilib? induamētis eligunt preciosa: & capas uarias anxie & fimonias ce procurant. Felices uero & beati erunt qui usque in finem perseuerauerunt in his quod domino promiserunt. Et his dictis: ista tua illa disparuit. Et beatus. de his uehementer admirans: oues suas tantum bonus pastor pater & futuras domino cum multis lacrimis recomendauit. Quia uisione & aliis pluribus reuelationibus? futura omnia frater uidit & predixit. Predixit. n. fratrib? teste fratre Leone: de edificatio sumptuosa locorum. Frater meus post nos ueniet frater noster: qui faciet magnas domos: in quibus? notabiles seculares honorifice habitare possent: & tunicas faciet ualde bonas: sed sufficit mihi in tempore illo quod frater custodiat se a peccatis mortalibus. Predixit etiam quod frater iduerent preciosis uestimentis dum cum dolore maximo guidet futura. Adhuc tantum relaxabit rigor & dominabitur tepor quod filii pauperis non uerebuntur portare et charlaticos panis solo colore mutatos. Predixit beatus. F. per frater ordinis multa mala exemplum dari debere: & multos ordinem intraturos futuros meliores predecessorum? suis dei. Veniet tempus quod malis exemplis malorum fraterum hec dei dilecta religio diffamabit: ita ut pudeat

exire in publicum. Qui uero tunc temporis ad suscipiendum ordinem habitum uenerit: sola sancti spiritus operatio ducunt: & nulla in eis macula caro impinget & sanguis: eruntque uere a domino benedicti. & in eis fuerint operationes meritorie: tunc frigidescit charitate quod facit sanctos operari seruenter: uetere sunt illis tentationes inuenire. & in tempore illo fuerint inuenti probati: erunt suis predecessorum? meliores. Veli quod de sola specie & apparatus ouersationis religiose sibi plaudentes & in sua sapia & scia confidentes inuenti fuerint ociosi. id est. non exercitantes se in operibus uirtuosis & in uia crucis & penitentia in pura obseruatione euangelii: quod professione tenentur pure & simpliciter obseruare. Isti. n. non resistent ostenter tentationibus? quod ad probationem electorum a deo promittunt. Qui uero probati fuerint & approbati accipiet coronam uite: ad quam exercitat eos interim malitia peccatorum & reproborum. Predixit beatus. F. frater a domino confundendos: qui erit per uiam sapientie & scientie: & dicebat fratrib? talibus. Per uiam sapientie & scientie deus uos confundet: & ego confido in castaldis domini. id est. demonibus? quod per ipsos puniet uos dominus: & adhuc redibitis ad statum uirum cum uitupio uos uelitis nolitis. Predixit etiam quod frater quod propter studium scientie ostentose dimitterent: ad primam uocationem quam uoluerint redire non poterunt. Et dicebat. Multi fratres occasione edificandi alios dimittent uocationem suam. uiz. sanctam humilitatem: puram simplicitatem: orationem: & deuotionem: atque dominam nostram paupertatem. & conueniet illis quod non putabunt magis imbui. id est. deuotione impleri: & accendi amore: & illuminari cognitione dei propter intellectum scripturam: id est. occasione in tus remanebunt frigidi & uacui. & sic ad primam uocationem redire non poterunt: quod tempus uiuendi secundam uocationem suam in uano & falso studio amiserunt. & timeo quod illud quod hunc uident auferat ab eis: quod id quod datum erat illis. id est. uocationem suam tenere & imitari neglexerunt. De fratrib? qui uota religionis transgrediuntur beatus. F. propheta dicens. qui inimici qui sunt castaldi domini: ad puniendum in presentia & in futuro: fument de illis uindictam qui transgrediuntur mandata dei & uota professionis sue: & faciet eos corrigi ab hominibus huius seculi in improbitatem & uerecundiam ipsorum: & sic reuertentur ad uocationem & professionem suam. Beatus. F. ut dixit frater Conradus de offida: predixit sui ordinis dilationem: quam ostendit christus beatus. F. apparendo ei dum oraret in loco. S. Marie de angelis. Ostendit. n. christus ei uias plenas hominibus? ab oriente: occidente: meridie: & septentrione: ad ordinem ueniuntibus. Et de ordinatione fraterum sub specie pomum pulcherrimi: sed in fine pulchri & amari eundem predixit. & quod diabolo potestas contra ordinem daret quod mundum icitaret contra fratres in tantum quod fratres ad desertum fugerent: & ibi ipse christus pascet eos: sicut pascuit filios israel in deserto. Decimus primus ostendens hoc: est quod beatus. F. predixit scisma: quod nunc Prophetia est in ecclesia sancta dei de antipapa: & plura alia et de ordine beati. F. ne predixit: sicut locum retulerunt beatus. F. & frater Leo scripsit beatus. F. intellexisse uetere & future tribulationis per spiritum sanctum tempore appropinquare: in quibus? spirituali & temporalis perplexitates & discrimina inuadent: & charitas multorum refrigeret: & superabundaret iniquitas: & demonum preces plus solito soluerent: & sue religionis & aliorum puritas inmaculata deformaret: & profana discessio & apostasia ab utroque imperio compleret: in tantum quod summo pontifici & ecclesie

Prophetia
beati F.

romane paucissimi ex charitate ueritatis obedirēt. Et q̄ aliq̄ nō canonice elect⁹ & heretica prauitate infectus in articulo tribulationis illi⁹: ad papatū assumpt⁹ multis mortē sui erroris sagacitate p̄pinare molirēt. Et q̄ tūc multiplicarent scādala & diuideret sua religio & plures ex aliis frāgerent: eo q̄ nō tradicerent: sed cōsentirēt errori. Essentq̄ opiones & scismata tot & tāta in p̄plo & in religiosis & in clero: q̄ nisi breuiarentur dies iuxta uerbū euāgelicū: si fieri posset iducerentur in errorē ēt electi: nisi in tāto turbine ex imēsa misericordia dei regerent. Voluit ergo br̄s F. scd⁹ q̄ ex reuelatiōe p̄cepit in illis uerbis regule. frater F. p̄mittit obediētā & reuerētā dño pape Honorio & successorib⁹ ei⁹ canonice intrātib⁹: & ecclesie romane. obediētā p̄mittere sedi aplice necariā ueris humilib⁹ & paupib⁹ in xpo: & sue ecclesie īseparabilē & fidelē herere: amātib⁹ iuxta p̄missa euāgelice uite uotū discretionis p̄bere sciaz: & uēuri in ecclesia scādali p̄nūciat p̄culū: & dare remediū. u3. q̄ tūc caute īcederēt frēs: forti & p̄fecta obseruatione p̄missē uite & regule se muniēt: q̄n aliq̄ nō canonice elect⁹ papatū usurpāt tyrānicē: aut heretica prauitate infect⁹ p̄uersē tenere uideret: q̄m tūc ut dicebat felices q̄ p̄seuerabāt in his q̄ ceperūt & spōtanee p̄miserūt dño obseruare. Dicebat ēt b.F. corā dño hostiēse & multis fratrib⁹: & etiā p̄plo frēq̄ntius p̄dicauit: q̄ frēs sui malignis spiritib⁹ p̄curātib⁹ a uia simplicitatis sancte & altissime paupertatis recederēt: & pecuniā & testamta & q̄cūq̄ eis legata recipient. Et locis paupculis & solitariis d̄relictis in castris & ciuitatib⁹ loca edificaret sumptuosa: q̄ nō statū pauperū onidūt: sed fastū mūdi dñorū & p̄ncipū. Et q̄ p̄uilegia ab ecclesia & a sūmis pōtificib⁹ cū multa astutia & humana prudētia & īportunitate p̄curarent & īpetraret: p̄missē regule & uite sibi a xpo reuelate: nō solū relaxaria: s3 destruetia puritatē. q̄b⁹ muniti ad litigia & īferēdas īiurias: nō solū mūdi hoibus: s3 ēt alius religiosus & clero supbiēdo p̄rūperēt. Et q̄ sibi ipsi laqueū foderēt: in quē finalr caderēt: & seminarēt semina: de q̄b⁹ multa meterēt scādala. Et q̄ dignū nō pastore: s3 exterminatore mitter eis xps: q̄ iuxta adiuētiōē eorū & studiū redderet eis. Et mouebit rērationē ualidā sic meruerint: ut inuoluant & illaq̄entur cupiditatibus desideriorū suorū: ut iusto dei iudicio castigati ad sue uocatiōis statū redeāt humiliati: aut a uiuifico & salutari mō uiuēdi: quē corā dño usq̄ ī finē se seruaturus iurauerant fundit⁹ euell. nē. Nā ueritas tūc a p̄dicatorib⁹ coopiet silētiō: uel ocultata negabitur: & uite sanctitas a suis p̄fessorib⁹ hēbit in derisū. Qui uero spū seruētēs paupertati adherēbūt & pietati: p̄secutiones īnūeras sustinebūt. Predicabat ēt b.F. sic loci retulerūt. u3. frēs Bernardus. Angelus. Massēus. Leo: & ceteri socii testabant: q̄ tūc tāta erit demonū & hoīū p̄uersorū oīa simplr gradietes agitatio & īsult⁹: ut relictī ab oīb⁹ cōgāt loca deserta & solitaria petere: uel ad infideles trāsire: aut disp̄si seculi habitu sumpto peregrinā ducere uitā: uel latere apud quosq̄ fideles: uel sub īnumeris calūniis & q̄relis penas īnuēmeras & mortē sustinere. Et br̄s ēt dicebat: qui tūc

sociū poterit iuenire: nā p̄sequētes eos a malignis spiritib⁹ agitati: magnū eē obsequiū deo dicēt tā p̄fidentes hoies interficere & de terra delere. Preuidit. n. br̄s F. ut p̄dixit frater Leo & socii b.F. testabant: q̄ ministri & alii q̄ p̄essent in ordine magnā tribulationē facerēt regulā uolētib⁹ obseruare. Et hoc ipse b.F. dixit pape Honorio in regule cōfirmatiōe. ¶ Decimū octauū exēplū ad hoc est q̄ b.F. p̄dixit. u3. ordinē suū duraturū u3 q3 ad diē iudicii q̄ nlls male uiuēs in ordine diu poterit p̄manere. Nullū quis p̄torē si ex corde ordinē dilexerit diuina p̄uari misericordia: s3 eā totalr cōsequitur. ¶ Decimū nonū exēplū ad hī est q̄ b.F. p̄dixit qd̄ ponit in legēda maiori. pte. xi. Nā p̄uidit casū xpianorū ciuitatē damiā obfidētū si bellū īnirēt cū saracenis. Et cū mōitu socii exonerādo cōsciētā suā hoc p̄dixisset xpianis iā paratis ad bellū: fidē nō adhibētes uerbis sancti uadūt & bellant: & tot milia xpianorū in fugā ouertūt ut inter mortuos circa sex milia fuerit & captiuos. Cui⁹ claruit br̄s F. spū p̄phicū habuisse: & q̄ p̄dicebat nō debere cōtēni: s3 exēq̄ sūma cū deuotione oportere: utpote de talib⁹ nō a se uel hoīe: s3 a sūma luce oīa agnoscētē illuminatū. Vigēsīmū exēplū ad hoc est de fratre quodā stricte adeo tenēte silentiū ut nō nisi nutib⁹ cōfiteret: quē frēs sanctitate putabāt insignē. Et cōmēdātes eū corā biō F. rēdit. Sinite fratres: nec mihi diabolica figmēta in eo lauderis. In ueritate scietis q̄ diabolica tentatio est & deceptio fraudulenta. Nō post multos dies eo religione egrediente euidenter ondit āta interioris cōtuit⁹ luculētia ei⁹: cor dis secreta uir dei p̄pexit. Facinora. n. post exitū committēs p̄nā est p̄uat⁹ & uita. Vigēsīmū p̄mū exēplū ad hoc de milite q̄ eū deuore apud celanū suscepit ad p̄radiū. cui⁹ mortē mox asuturā br̄s F. p̄dixit. Qui dī īpositis oīb⁹ & p̄uie armis munit⁹: subito obiit. put ei S.F. p̄dixit. Vigēsīmū secūdū exēplū est quod ad hoc de quodā fratre de spoletō. Qui cū apud frēs opionis esset sancte & sane & firme sanctitatis crederet. b.F. p̄dixit fratrib⁹ q̄ p̄uersus eēt & prau⁹: q̄ ab ordine recedēdo & moriēdo bti F. uerā eē de se sūiaz cōprobauit. Hoc ponit frater Thomas in sua legēda. Vigēsīmū tū exēplū ad hoc est. qd̄ pōit legēda maior. pte. xi. de Gedeōe p̄bēdario & tracto. cui b.F. p̄dixit q̄ si post liberationē rediret ad uomitū: deteriora eēt passur⁹. Qui post libationē īmemor b̄ficii & salutis colare: cū corp⁹ īpudicitie reddidisset: de sero post cenā cū dormiret: recto cadēte sup oēs: solus miser iuxta uaticiniū sancti est opp̄ssus. Vigēsīmū quartū exēplū est ad hoc de magro theologie apud Senas. cui beat⁹ F. q̄nē soluit de q̄ q̄siuit: & futuroz euentū p̄dixit: dans sibi iudiciū sic eē debere: quoddā secretū cōscie illi⁹ scriptū reuelādo. de quo ei salubriter cōsuluit. Et sic ei b.F. p̄dixit: sic finalr cōsumauit. & de hī hī in. xi. pte legēda. Vigēsīmū gntū exēplū est q̄ br̄s F. p̄dixit cuidā uirō noīe Bōnifegna de castro nouo: q̄ futur⁹ eēt frater minor: & sic euenit. Nā post modicū militā relict⁹ factus est frater minor uocat⁹ frater iacob⁹. Postea duo ei⁹ filiū mūdo relicto ordinē intrauerūt. Vxor uero ip̄a

sius cū tribus filiabus monasteriū sorore intrauerūt. Viginti sextū exēplū ad hoc est: qd d quodā pdixit palatio i castro Fabriani. In dicto. n. castro btūs F. cū pdi carer: & pdicatio ei? ipediret clamorib? quorū dā cōstruētū unū palatiū: nec sua moniōe qescerēt: pdixit in breui pfatū palatiū ruiturū: tñ sine alicui? lesioe. & sic euenit. Nā post modicū tps corruit palatiū: nec asinus nec hō q in ipso erat aliqd mali est passus. Viginti mūseptimū exēplū est ad hoc qd euenit in loco sancte Marie de angelis. Vidit. n. btūs F. locū totū a dno mib? circūdatū & obfessū: nec tñ cuiq? ingressus pate re ob sanctitātē frūz ibidē demoratiū. Verū cū qdā fr cogitaret cōtra aliū iniq? diabolo aditu patēte ab ipso cap? est pfe scō totū uidere. Qui ouippe opatiēs eo uocato & dicto id quod cogitaret: frater obstupuit: & culpā prin? recognoscēs: ilico a diabolo liber fuit. Viginti octauū exēplū est ad hoc qd pdixit dno iōāni abassoli. nobili militi. Qui cū ad btū F. accessisset: statim ut eū uidit: sibi dixit. Equus tu? cecidit & mortuus est. & sic dixit: ita inuenit. Viginti nonū exēplū est ad hoc. q uidit cogitationē cordis frīs Leonardi d' Assisio: & sibi eā pdixit. de q hī in. xi. pte legēde. & dicet cōformitate. xlii. hui? .ii. lib. Cū post ipsuz icederet btō F. in asino eūte: & de hoc ipse murmuraret: statim a b. F. est dephesus. Trigēsimū exēplū est ad hoc de muliere de castro uolusiano: q & si tenera eēt: delicata & iuuenis: uolebat tñ deo seruire: s; a uiro ipediebat. Que cū ad btū F. uenisset: & pfata narrasset: de pca bat istāter ut p uiro suo oraret: qd & fecit: & mulieri dixit. Vade i pace idubitatē expectās de uiro tuo cōsolationē tibi de pximo asuturā. & adiecit. Dices ei ex pte dei & mea q nūc est tps clemētie: postmodū eqtatīs. Que a uiro dei recedēs dū pdictū uerbū uiro dixisset: cecidit spūs scūs sup eū: ac in uirū alterū mutat? dixit uxori. Dña: seruuiam? dño ut saluem? aias nras. sic qz faciēs p multa tpa eodē die uir mane & uxor ues pe decesserūt. Trigēsimū primū exēplū est ad hoc qd ponit in legēda maiori pte. xi. dū in. S. Maria de angelis uicari? btī F. caplm teneret: & qdā frater culpā cōmissaz nullaten? recognoscere uellet: btūs F. i cella absens & orās: cū cerna cernēs: in spū uidit diabolū supra dorsuz frīs iobediētis residere: collū ei? strictū tenētē. Qui cū rogaret deū p fratre: demō abcessit: ac frēz p internūciū cōmonēs mādauit ut hūilr culpā recognosceret: qd & fecit. Trigēsimū tertū exēplū ad hoc est qd ponit in legēda maiori pte. xi. de duob? fratrib? a remotis ueniētib? ad heremitoriū de grecio: ubi btūs F. p tūc residebat. Qui cū eū cernere cuperēt: & bndictionē mltro tpe desideratā reportare: ueniētes cū btū F. ad cellā iāz redisse iuueniēs: desolati abibāt. s; ipsis recedētib? cū de illoz aduētū uel recessū nihil scdm humanū sensuz pcepe potuiss; ppter morē solitū egressus & cella: clamauit post eos: & ipsos iuxta qd opauerāt: signo crucis factō: in xpī noie bndixit. Trigēsimū tertū exēplū ad hoc est de illis de grecio. Cū. n. in dicto loco btūs F. moraret: & loci illi? idigene luporū ferociū grādinis & tēpestatū multiplici aduersitate punirent: uir dei eis cōpatiēs in publica pdicationē pdixit

eis: q si cōfiterent & pniaz agerēt: pestis cessaret oīuz pfatorz: sic tñ ut ad nomitū nō redirēt: q dteriora haberēt. Qui btī F. monitis acquiescēs: cōfessionē & penitētiā agēs: a pfatis sunt malis liberati & bonis oībus repleti. s; demū dei obliti peiora addētes porib?: seueritate sunt puniti diuina. Nā pēte multi olumpti: castrū totū ultricib? flāmis fuit exussū. & sic deteriora porib?: ut b. F. eis pdixit: sunt passi. Trigēsimū quartū exēplū ad hoc est: q dū in loco eēt de grecio loqns d' pufinis: dixit frīb?. Petusini mltā mala fecerūt suis uicinis: & cor eoz eleuatū est: ppe est dñi ultio & man? ei? ad gladiū. Et paucis elaphis dieb? pusiū deueniēs: in platea ciuitatis pplō pdicare icepit. s; milites pusiūni astuludētes: equoz currib? pdicationē ipediebat. Et cū p audiētes pdicationē monerent nec qescerēt: tadē b. F. ad eos cōuersus pdixit eis ppter igratitudinē eorū & supbiā in breui de pusiō expellēdes: ac inter ipsos & pplm magnā discordiā oriri debere: ppter q plu ra pate: ent a seipsis & inter se q aliqñ p pessi eēt ab hostib?. & sic factū est. Nā plebei isurgēs i nobiles: & nobiles in plebeos arma uertētes: talr se iudicarūt q uicini quos ipsi pusiūni offenderāt doluerūt. Trigēsimū quintū exēplū ad hoc est de fratre Antiquo ueniēte cū quodā iuuenē ad btū F. de terra laboris: q ipsum iuuenē sociū multiplr pturbauit. Et cū hoc b. F. p spm agnouisset: & sociū interrogaret quō in itinere a socio Antiquo fuisset tractat? & ille rñdisset q satis bñ: repheusus a b. F. q sub specie humilitatis n. ētiter: dixit ei btūs F. Scio qualr erga te te habuit: s; expecta modicū & nidebis. Mirat? est frater plurimū quō tā absentia sic cognouisset. Ad paucos dies q iniuriā fecerat fratri egressus est ab ordie: & a pte ueniā nō petierat: & in eo seueritas apparuit diuine iustitie: & btī F. pspicacitas spūs pphie. Trigēsimū sextū exēplū ad hoc est de quodā iuuenē nobili de luca: q ad frēs ueniēs dicebat se uelle ordinē ingredi. Qui ad btū F. pduct? a frīb? rogabat cū lachrimis btūz F. ut ad ordinē eū recipe dignaret: cui b. F. rñdit. Miser atqz carnal cur spai scō mētiris & mihi mētiri ofidis: carnalr plāgis: & spūs tu? cū deo nō est. uade: qm nihil spūalr sapias. Et his dictis cū dicto iuuenē nūciaret parētes astiter: eū cape uolētes ad ipsos foras egressus cū ipsis recessit: & frēs mirati sūt quō sic btūs F. agnouisset. Trigēsimū septimū exēplū ad hoc est de quodā fratre qui deuot? & scūs ab aliis putabat: uerz a diabolo sub specie meli? operādi decet? ordinē egressus est: & scūs pegrin? & aduena ad pcipitiū ducebat: s; tadē diuina respect? grā ad btū F. uenit: quē b. F. ut uidit ad cellā ocite fugiēs intus se clausit: de quo frēs plurimū sunt mirati: s; postmodū btū F. interrogātes de fuge cā: rñdit eis. Vos admiramini q nō aduertitis de cā: ad ofonē ofugi ut liberarē erroneū. uidi i filio qd mihi displicuit. s; diabolū: s; iam xpī grā delusio oīs cessauit: & pfato frī dixit. Indulgeat tibi de?: s; caue ne sub specie sanctitatis a tua unq religioe & frīb? separenis. Quod ēt fec fidelī in ordine pmanēdo usqz in finē. Trigēsimū octauū exēplū est ad hoc. q qdā frater de maffica na custodia puincie pēneñ. cū grauē pateret tētationē

in cor ei? ascēdit q? si hñet de unguib? bñ F. a tētatio
ne quā patiebat ilico liberare. Et ut obtineret qd? co
gitauerat accessit ad locū ubi b. F. residebat: & est a so
ciis bñ F. de unguib? peteret: & illi diceret q? hoc fie
ri nō posset: q? statim unguēs p̄cas beat? F. iubebat
igni dari. Bñs F. cognoscēs p̄tata spū scō reuelāte fr̄z
p̄dcm ad se uocari faciēs dixit. Querās mihi forcipes
illi: qd? & fecit. Et bñs F. unguēs p̄cidēs fr̄i dedit ut op
tabat: & ilico frater fuit ab oī tētatiōe liberat? T rige
simūnonū exēplū ad hoc est de socio bñ F. Cū. n. pul
uinar qd? ipse b. F. ob infirmitatē tenebat diabolus in
traisset: & eū p̄ totā noctē nō p̄mittēdo dormire inque
tasset: bñs F. socio suo p̄cepit puluinar extra asporta
ri. cūq? ipsūz soci? extra cellā portaret: mēbroz oīum
uires amisit & usūz: qd? bñs F. cognoscēs spū eū uo
cauit: cui? uocē dum frater audiuit uigor oīs cordis &
corpis sibi fuit plenarie restituit? Quadragesimū exē
plū est ad hoc de fratre Leone. Cū. n. bñs F. in monte
aluerne cella clausus moraret: & graui tētatiōe nō car
nis s; spūs soci? ei? frater Leo urgeret: cupiebat ali
qd? de uerbis dñi manu bñ F. ānotatū hñe: s; ueracūdia
duct? scō F. p̄dere nō audebat: uerū qd? ille nō p̄di
dit spūs scūs bñ F. reuelauit. Qui faciēs sibi p̄ ipz fra
trē Leonē pugilare calamā & chartā deferri iuxta qd?
ipse frater Leo optauerat: bñs F. scripsit: & scriptū fr̄i
Leoni tradidit: & statim ab oī tētatiōe liber fuit. Scrip
tura erat hec signo Thau signata. s. Bñdicat tibi dñs
& custodiat. Conuertat faciē suāz tibi: & misereat tui.
Cōuertat uultū suū ad te: & det tibi pacē. Dñs bñdi
cat fr̄m Leonē. Hec scriptura referuata multis extitit
cā sanctatis: ut q̄te eēt efficacie scriptor ei? ex uirtute
in charta relicta euidenter declarēt. Quadragesimū pri
mū exēplū est ad hoc: q? bñs F. dicto fratri Leonī p̄
dixit mira q? factur? erat dñs & in breui in sacro mon
te aluerne. sic lib. 3. & sformitate. 3. dicet. & sic fuit q?
stigmatizat? ibidē bñs F. a xpō fuit. Quadragesimū
secūdū exēplū ad hoc est de ipso fratre Leone. Cū enī
Fr̄ Leo post mortē bñ F. cupet hñe ipsi? tunicā p̄ sua
osolone: & bñs F. tūc in palatio assassinatis ep̄i iñm?
moraret: ipsūz fr̄m Leonē bñs F. agnita ei? cogitatio
ne uocauit: & sibi suāz tunicā post mortē ut optauerat
dimisit. Quadragesimū tertiu exēplū ad hoc est q? be
atus F. in uita sua p̄dixit futurā famē in mūdo: q? inūe
ri hoīes morerent: & ipō uiuēte fuisset: nisi p̄ce unius
paupis dñs nō p̄misset. Post mortē bñ F. illo q̄si āno
quo decessit fames maxima fuit. Et se illū pauperē fu
isse cui? p̄ce nō p̄miserat uenire de?: eidē fr̄i Leonī
declarauit. Quadragesimū quartū exēplū ad hoc est q?
uidit futura: & p̄dixit receptionēz duoz scholarū:
quos Bononie ad ordinē recepit. s. Ricerii & Peregrī
ni: quos recipiēdo ad ordinē p̄phice dixit. Tu Riceri
seruias fr̄ib? Tu Peregrine teneas uia humilitatis. Et
sic factū est. Frater Riceri? fr̄ib? seruiuit. Nā fact? est
minister & seru? in marchia fr̄ūz. Frater uero Peregrī
nus & si sufficiēs eēt & bon? decretalista: nunq? uoluit
ire ut cleric? s; ut laic?. uñ ista hūilitate uēit ad maxi
mā p̄fectōez. de quo dicebat Fr̄ Bernard? de gntual
le q? frater Peregrin? erat unus de p̄fectiorib? fr̄ibus

hui? mūdi. Quadragesimū qntū exēplū ad hoc est de
dicto fratre Ricerio: q? grauissimā tētationē patiens nō
carnis s; spūs in tātū q? le dñatū putaret. bñs F. dicē
do sibi seriē tētatiōis sue & bñdicēdo liberauit. put di
cet in isto. ii. lib. sformitate. xiiii. Quadragesimū sextū
exēplū ad hoc est de aue q? pectorube? nūcupatur. de
quo dictū est supra. Cū. n. m̄ filios suos ad fr̄es duxit
set & recessisset: maior inter eos aliis inuidere cepit: &
saturat? reliquos repellebat a cibo. Quod b. F. aduer
tens dixit fr̄ib?. Videte qd? fac h̄ auar? plen? ip̄e & sa
tur: famelicis inuidet fratrib?: mala adhuc morte nece
bit: nec qsq? ex eo comedēt. Et statim impletū est qd? b.
F. dixit. i. p̄e. n. sup̄ uas aq? plenū ascēdēs ut biberet: in
tus cecidit: & ilico necat? fuit. ab idē piect? nec gat
tus nec ali? de ipso comedit. Quadragesimū septimūz
exēplū ad hoc est de porcha in comitatu eugubū: q? oc
cidit agnū: cui b. F. maledixit: & q? nullus de ea come
deret hō: uel bestia. & sic euenit. Nā statim iñmari ce
pit: & trib? dieb? corpeā penā exoluēs: ultricē tadē p
tulit necē. piecta in quoddā uallū: & ibidē multo tpe
iacēs: in modū tabule desiccata nulli fuit esca famelo
co. Quadragesimū octauū exēplū ad h̄ est de tētatiōe
cuiusdā fr̄is. Quidā frater spūalis & deuot? quādā pas
tiebat tētationē: quā exp̄mere osfessione & detegere p̄
osfusiōe nō audebat: aut poterat. Qui dū diē qdā cum
bñ F. ambularet: dixit bñs F. Frater: dico tibi q? tribu
lationē tuā nulli de cetero debeas osferri. & noli time
re: q? qd? circa te fit nec tu facis ad corenā tibi x̄ ueni
et nō ad culpā. Quotiēs fueris turbat? sc̄ptē p̄i n̄ de
mea licētia dicas. Mirat? frater uñ scūs hoc neuisset:
plurimo exhilarat? gaudio: post modicū oēm tētario
nē amisit. Quadragesimū nonū exēplū ad h̄ est de fra
tre Bernardo de gntualle p̄mogenito bñ F. de quo b.
F. dixit fr̄ib? q? dati ei erāt ad exercitiū subtilissimi d̄
n̄ es. Et addidit. Tribulabit: stimulat: & affliget: s;
tñ d̄ oib? triūphabit. Et adiūxit. Circa mortē ei? oī tē
pestate sedata & oī tētatiōe denicta mira trāq̄litate &
pace fruet: cursuq? osumato feliciter migrabit ad xp̄z.
& sic sc̄m ē. ut osformitate. viii. p̄mi lib. p̄te. ii. est oñū.
Quīngesimū exemplū ad hoc est de latromib?: quos
dū eēt apud mōtē casale p̄pe burgū sancti sepulchri:
fratrib? dixit fore ouertēdos. & sic euenit. Nā oī sc̄ui
tate dimissa: qdā ex ipsis facti sūt fr̄es minores. alii ue
ro in seculo p̄manētes p̄uiaz de suis egerūt p̄ctis. ut di
ctū est osformitate. xi. p̄mi lib. Quīngesimū primū ex
emplū ad hoc est de uinea sacerdotis apud. S. Fabianū
de reate. Cū. n. apud dictā ecclesiā moraret b. F. ut
dictū est osformitate. i. hui? 2. lib. p̄te. 2. & p̄p̄s acce
dēdo ad b. F. uineā sacerdotis demoliti eēt: & b. F. pe
tisset a sacerdote quot salmas uinea redderet qñ mea
li? & ille dixisset q. iij. bñs F. dixit. Dimitte oēs acci
pere q̄tuiz uolūt de uuis: & ego ex p̄te dei tibi x̄mitto
q? hoc āno. 20. salmas hēbit. & sic p̄dixit b. F. sic ha
buit diuina faciēte uirtute. Quīngesimū secūdū exē
plū ad hoc est qd? p̄dixit fr̄i Helie ex̄nti ei? uicario. De
mel. n. bñs F. cū quēdā magis simplices fr̄es accepis
set p̄man?: & ad mēsz iuxta se locasset: ac dixisset fr̄i
Helie ut alios fr̄es locaret ut sibi placeret. t̄rator fac

lias tumēs & supbiūs dixit uoce temeraria ad bñm F. Nō dubito q tu cū tua simplicitate & fatuitate disti-
pabis ordinē tuū. bñs F. diuino spū tot⁹ accessus dixit
ad eū. Helia helia: sis cert⁹ q tu nō morieris in ordie
meo. & sic euenit. Nā apostata ab ordine & ab eccle-
sia mortu⁹ est: uice alia ēt hoc sibi dixit & c. Quinque
simūtertū exēplū ad oñdēdū bñm F. spm pphicū ha-
buisse est hoc. Nā absens cognouit rñsionē quā frater
Helias dedit angelo sibi in specie humana apparēti i
loco. S. Marie de angelis. Cū. n. angelus loq uellet fra-
tri Helie: pmo noluit ire: s; postea iuit. Et cū angelus
pposuisset sibi qñē: an obseruātib⁹ scñ euāgelii lice-
ret comedere de oib⁹ q apponunt eis: Frater Helias i
dignās noluit sibi rñdere: s; ostiū in facie angeli clau-
sit: & angelus recessit. Que oia bñs F. in ofone posuit
diuina reuelatiōe cognouit: a q surgēs frēz Helia acri-
us rephēdit dī. Male facis frater Helia supbe: q repel-
lis āgelos scōs q nēiūt ad nos uisitādos & istrūēdos.
& tūc ēt dixit sibi b. F. q supbia sua male finiret in or-
dine isto. Quinquagesimūquartū exēplū ad hoc est de
quodā puero: cui pdixit b. F. q futur⁹ erat frater mi-
nor. Nā semel ad b. F. tres pueri florentini uenerūt: ad
quos bñs F. accedēs portauit quq; sic i manib⁹: quos
collegerat ppter illos pueros. Quos cū uidisset & at-
tēte cōsiderasset dedit duob⁹ illoz cuiq; unū sicū de il-
lis qñq;. Tercio uero dedit tres sic⁹ dī. eīdē. Adhuc si-
litu eris fili⁹ me⁹. qd post modicū tps impletū est. Post
parū. n. ingressus est ordinē: & fuit uir sanctitatis in or-
dine multe deuotionis & optime morigerat⁹. Et inter
alia hoc hēbat in cōsuetudinē. q qñ ab hoīe recedebat
loco salutatiōis hoc uerbū erat solit⁹ dicere. Bñdictū
sit nomē dñi nři iesu xpi & sua passio bñdicta & bea-
tissima uirgo Maria & tota celestis curia. Cui cū bea-
ta Maria semel appuisset: portauit sibi pomū pulcher-
rimū: dicēdo frī q illud acciperet. Et cū frater gratanter
pomū pdictū accepisset: q fuit a brā Maria: quid illud
pomū ita pulchrū sibi datū significaret: rñdit brā Vir-
go. Fili mi: illud hoc significat. q qñ tu dicis illud dul-
cissimū uerbū. Bñdictū sit nomē dñi nři iesu xpi & c.
tale pomū p pte tui in paradiso pñtat filio meo. Qui
q̄gesimūquintū exēplū ad hī est de quodā puero de Sex-
tis: cui dixit q eēt frater minor. Cū. n. Senis eēt b. F.
& qdā puer turtures plēs cepisset: bñs F. hoc uidens
rogauit dictū puerū ut eas sibi daret. qd & fecit puer.
& b. F. dixit illi. Fili: adhuc eris tu frater in isto ordine
& seruiēs grātise dño iesu xpo. & sic euenit. ut. n. di-
xit b. F. postea fact⁹ est frater minor: & uitaz duxit in
ordine usq; in finē morib⁹ exēplare & multū laudabi-
lē. Quinqueagesimūsextū exēplū ad hī est q b. F. dixit frī
Ioāni: q fuit un⁹ de. iz. pñis sociis suis: q q pmo usq;
capelle siue almutii inuenit: dict⁹ est frater Ioānes de
la capella. Predixit. n. eū pp malitiā suā ab ordine exi-
turū: & mala morte obiturū: & sic accidit. Nā de ordi-
ne exiēs leprosus fact⁹: tādē seipsūz suspēdit. Quinque-
gesimūseptimū exēplū ad hī est de Otione. iiii. ipe-
rato: cū Romā pgeret p corona iperiali cū maxio appa-
ratu & pōpa: & trāfret iuxta rigū tortū de Asisio: bea-
tus em. f. p unū frēm mādauit eīdē dīci hāc gloriā sibi

modico duraturā tpe. & sic euenit. Nā accepta corona
q pugnauit statim cū romanis: & oīra mādātū. D. pa-
pe regnū intrauit apulie auferēs illud regi Federico si-
cilie a papa fuit excomunicat⁹. Et Federic⁹ scūs oīra
ipz ipator & cōdat⁹: oīra ipz Ottonē plādo triūpha-
uit. Quinquegesimūoctauū exēplū ad hī est de frē Ange-
lo de burgo. Cui b. F. cū pcepisset q iret ad burgū ad
notificādū ipsūz bñm F. accessurū ad burgū & pdica-
turū. Frater Angelus q erat de nobiliorib⁹ de burgo:
& illuc ppter parētes male libēter accedebat: nolēbat
ire. cui b. F. ex quo pmo dicto nō accesserat sibi mādauit
q audus iret illuc: q ex hoc mereret magnū pmiū
Et cū ille q̄reret: qd rñdit b. F. Quia mecū eris in pa-
radiso. In cui⁹ signū crucē sibi in frōte tēc: & ipsum of-
culando subarrauit. & sic post mortē euenit. ut clauit
plurib⁹ aliis frib⁹. Quinquegesimūnonū exēplū ad hī est
de quodā barbitōfore: a quo cū bñs F. radi uellet: &
dixisset sibi q eū dei amore raderet: rñdit barbitōfor.
Ego nō faciā nisi certitudinalr q uitā eternā hēaz mihi
pmittas. Quod audiēs bñs F. mēte ad celū & facie
leuata stetit p spaciū: & a deo certificat⁹ q erat de nu-
mero pdestinatorū: de ei⁹ salute cert⁹ pmisit ei uitam
eternā. & q eā habuerit: p; subseqnti exēplo. f. q est i
ordine. Sexagesimū exēplū. bñs enī F. orado p dicto
f. barbitōfore: & uidēdo eū pdestinatū: cū pmisisset
bi uitā eternā: audiēs qdā magr de ordine pdicatorūz:
hoc reputauit ualde temerariū: & petiit a b. F. si sic p-
misisset: rñdit b. F. q sic. Et cū ille diceret subsanādo.
Vñ nosti q ipse debeat saluari? rñdit b. F. Ille mihi
dixit q ēt de te mihi dixit q tu nocte pterita tale pec-
catū mortale cōmisisti secrete: & q es in breui tuā or-
dinē exitur⁹. qd sic euenit. & pbauit pfatis bñm F. p-
pheticū spm possidere. Sexagesimūprimū exēplū ad
hoc est de eo qd uni pdixit dū eēt in apulia. Cū. n. p
apulia b. F. pgeret cū locio: qdā ordinis apostata scūs
est sibi obur⁹: q uidēs bñm F. pedib⁹ ei⁹ aduolūt⁹ ro-
gabatur istāter ut ad ordinē recipere: cui b. F. furcas ibidē
exhētes oñdit dī. Si ampli⁹ exieris ab ordine: in furcis
illis eris suspēsus. Qui paruo tpe elapso post receptio-
nē iteratā ad ordinē recidiuās ab ordine recessit: & qd
dā diuino iudicio cōmittēs in furcis illis: ut b. F. dixe-
rat: est suspēsus. Sexagesimūsecundū exēplū ad hoc est
q cognouit diabolū eē in bursa. dū ambulare cū lo-
cio p apulia circa Barū: in q soci⁹ pecuniā eē dicebat.
unū locio eā accipe uolēti mādauit ut caute eā tollerz.
& sic euenit. nā sēpēs diabolus dū eā soci⁹ accipe uel-
let ide exiuit. Sexagesimūtertū exēplū ad hī est de frē
Rufino: quē de pdestinatiōe: aut dñi est lib. i. cōformita-
te. viii. pre. ii. a diabolo deceptum cognouit. & q nihil
dixerat bñm F. de tali tētatiōe & deceptiōe eīdē beat⁹
F. totā seriē retulit tētatiōis sue & deceptiōis: atq; cō-
fortato pdixit q post suā tētatiōē magnā expin des-
bebat cōsolōnē: & cōseq utilitatē. & sic euenit. nā diabo-
lo a fratre Rufino deuicto: cōcessitq; sibi hāc grāz: ut in
mūdo isto nūq; de cetero tristis eēt. Sexagesimūquartū
exēplū ad hī est de pfato frē Rufino cognoscēdo ipm
q̄lis eēt apud dñi: & frib⁹ reuelādo dices eis. Quē cre-

ditis sanctiorē frēm de ordine? & dixit. Videte fratres
Rufinum: iste est unus de tribus sanctioribus totius mundi
di: & secure eū scīn possem nōiare: q̄ canonizat? i celo
lo est scūs a deo. Sexagesimūgnū exēplū ad hoc est
de caplo gñali. Cū. n. apud Assisū caplm gñale tenuis
set: in quo ultra quāq̄milia frūz fuerūt: ubi btūs Dñs
cus affuit cū octo frīb? sui ordinis: & D. papa Greg.
ix. tūc hostien. ep̄s Cardinalis: & sciret affuturā diuī
nā puidētia erga frēs: mādauit oib? frīb? ut nullus eu
rā aliquā hñet de aliq̄ re comestibili uel potabili uel d
necariis corpis: s; a talib? mētes eleuātes ofoni intēde
rēt tm̄ & laudi dei: qđ cū fecissent de? corda hoīuz cir
cūadiacētū ciuitatū & castroz rāgēs: oīa bōa necaria
p corpe sibi & frīb? copiose ex ispato detulerūt & mi
nistarūt. Sexagesimūsexū exēplū ad h est de soldāo.
a quo recedēs p̄misit post suā mortē se missurūz duos
frēs ad ip̄z baptizādū. & sic pēgit. ut dicet lib. iiii. ofor
mitate. x. pte. ii. Sexagesimūseptimū exēplū ad h est d
quodā frē nri ordinis in sacra theologia magfo. cui cū
btūs F. pnūciaffet frēs de regule obseruātia declinatu
ros: dictusq; magf btr̄m F. rogaret q̄ si istd suo tpe ac
cideret: sibi cederet licētia ut cū aliqb? fribus ad lo
ca posset ire ubi regulā obseruaret: btūs F. rñdit dicēs
osculādo pectus ei?. Quod a me postulas a xpo scias
tibi eē ccessus. & posuit dexterā manū sup caput eius
di. Tu es sacerdos in eternū scdm ordinē melchise
dech. Sexagesimūoctauū exēplū ad h est de militibus
de Assisio: q̄ eū reducebāt a nueria ismū Assisū. qui
cū hora eēt comestiois: & in uilla noīe Satrianū pecu
nia cibos q̄sissent nec iuenissent: btūs F. dixit eis q̄ si
humili dei amore peterēt certe iuenirēt. & sic scm̄ est.
ut b. F. p̄dixit. Sexagesimūnouū exēplū ad h est de me
lico quē mādauit frīb? ut ad prandū iutarēt. & cum
frēs dicerēt: q̄io iuitabim? eū cū nihil hēam? ad ap
ponēdū ei? b. F. dixit eis. Modice fidei: nolite me facē
ampli? uobis dicere. & cū eēnt in mēsa: porta fuit pul
lata: & frater unus a mēsa surgēs: cū aperuisset portā:
qđā mulier magnū canistrū plenū pulchro pane & pi
scib? & pastillis gāmaroz & melle & uuis recētib? ap
portauit: q̄ oīa dñā cuiusdā castri distāris bñ p. vii. mi
liaria btō F. mittebat. Que oīa frēs sil? cū medico cer
nētes de puidētia bti F. ualde sunt mirati. Septuagesimū
mū exēplū ad h est qđ p̄dixit b. F. sociis suis de epo al
sinatē & prāte Assisi. Cū. n. guerra eēt inter cos: btūs
F. sociis mādauit ut pus prāte & magnatibus ac aliis
plurib? de Assisio cōgregatis in palatio ep̄i: corā epo
prāte & aliis ciuib? cāticū fr̄is solis: qđ ipse cōposuer
at decātarēt: dicēs. Ego ofido in dño q̄ ipse statiz hu
miliabit corda eoz: & ad p̄stinā dilectionē reuertent.
& sic factū est. Nā cū frēs icipient cātare: prās statū sur
rexit: & iūctis manib? & brachiis ipsos tāq̄ euāgelīuz
dñi cū maxia deuotiōe: & ē multis lachrimis intente
audiuit. Finitis dictis laudib?: prās dixit corā oib?. In
ueritate dico uobis q̄ nō solū dño epo quez debeo &
uolo hñe pro dño meo: s; si qs interfecisset germanū
meū aut filiū meū idulgerē sibi. & sic dicēs piec se ad
pedes ep̄i: & ait illi. Ego parat? sum p oīa satisfacere
uobis sic uobis placuerit amore dñi nri Iesu xpi & ser

uī sui bti F. Ep̄s aut accipiēs eū cū manib? surrexit &
dixit ei. Ex ofido meo ueniret me eē humilē: s; q̄ na
turalr ad iracūdiā suz p̄nus o; q̄ mihi idulgeas. & sic
cū multa benignitate & dilectōe amplexati sūt se ad
inuicē. Frēs uero stupefacti sunt uidētes ad līaz eē im
pletū qđ b. F. p̄dixerat. S; & sc̄ares hoc p magno mi
raclo habuerūt: totū ascribētes bti F. meritis. Septua
gesimūprimū exēplū ad h est de frē Masseo: cui? btūs
F. uidit cordis archana: cū intra se murmuraret q̄ bea
tus F. fecerat eū circūuolū uelut pilā cerā multis: & d
Senis recesserat isalutato ep̄o. & q̄ de h diceēt in isto
lib. oformitate. xiiii. ad p̄ns nō scribēdo totū: sufficit
q̄ archana cordis puidit: dicēdo frī Masseo q̄ ipsuz p
spaciū pcedebat. Ad ea q̄ nūc cogitas te teneas: q̄ illa
bona & utilia sunt tibi: & a dño ispirata. murmuratio
uero p̄ma quāz faciebas est ceca & mala & a diabolo
tibi in aīa seminata. qđ audiēs frater Masse? fuit ual
de mirat? q̄ cordis ei? archana btūs F. uidiss. Septua
gesimūsecūdū exēplū ad h est q̄ b. F. saluationē futu
rā & dānationē frūz agnouit. Cū. n. btūs F. cernerz fra
tres a p̄stino statu paulatim discedere: & nimis de hoc
doleret: xps apparuit ei di. Noli timere: q̄ semp erūt i
ordine tuo & religione q̄ uia tenebūt pfectiois: & isti
ibūt i uitā eternā: & alii uolēt & nō poterūt: & isti ibūt
ad purgatoriū. alii seq̄nt mūdi delitias & de istis nō cu
rabo nec tu cures. Septuagesimūtertū exēplū ad h est
q̄ futurā suā gloriā deo reuelāte agnouit & p̄dixit. nā
cū ad uisitādū btāz Clarā cū socio frē Leonardo de As
sisio btūs F. in. S. Damiano iuisset: & sermōe ptractō
usq; ad prādū horā ad comedēdū ibidez remāssisset: &
iam q̄tuor morsellos māducasset: facie in celū eleuat?
diu stetit attonit?: & ad se reuersus clamauit uoce ma
gna di. Laudato sis lo signore. i. Laudei de?. Et p̄siliēs
de mēsa posuit se in terra: & statim fuit rapt?: & sic ra
ptus stetit p tātū spaciū q̄ hō iuisset a. S. Damiano ul
q; ad. S. Mariā de portūcula & redisset: qđ est spaciū
q̄si q̄tuor miliarioz i eūdo & redeūdū. In se aut reuer
sus dū a socio ofidēter rep̄hēsus fuisset de clamore in
mēsa & de subita de mēsa surrectiōe & in terra positi
tione: rñdit q̄ nō poterat aliud agere. & mādās sibi p
obediētiā q̄ nulli dicēda reuelaret: dixit ei q̄ dñs lo
quut? est sibi di. Frāscisce: p̄mitto tibi uitā eternā: & i
uestio q̄ eā nō pdes nec p̄dere poteris. un de h tantū
gaudiū habui q̄ nō potui me cōtinere. & sic b. F. Retit
octo dieb? in tāto gaudio q̄ horas canonicas nō po
tuit p̄soluere ex letitia & cōtinua laude: dicēdo semp.
Laudat? sit dñs. Septuagesimūquartū exēplū ad h est
q̄ b. F. diē sue mortis p̄ciuit: & frīb? p̄dixit sibi a xpo
fuisse reuelatū. ut. xiiii. ps legēde maioris ponit. & de
ep̄atu Assisi ad. S. Mariā de portūcula ut ibi moreret
fec se deferri. Septuagesimūgnū exēplū ad h est q̄ p
phetauit suū corp? honorandū: & p̄dixit. Cū in ep̄atu
Assisi iaceret b. F. firm?: qđaz frater sp̄lis q̄si ludēdo
ei dixit. Quātū uēderes dño tuos saccos? multi balōa
chini & p̄ni de serico ponent sup corpusculū tuū: qđ
modo idutū est de sacco. hēbat. n. tūc b. F. ifulā: cooptā
de sacco: & ēt idumētū de sacco. & rñdit b. F. imo ip̄s
scūs p os eius: & ait cū magno feruore & letitia spūs.

Tu utrum dicis: quoniā ita erit p̄ laude & gloria domini. Septuagesimū sextū exemplū ad hoc est. Cū in loco sancte Marie infirmitate ultima decubaret: & tempore nocturno appetisset de petrosillo manducare petiit si adesset: & cū coquiniarius diceret q̄ ipsū decerpserat tantūq̄ presciderat q̄ non solū tunc nocte: sed nec de die colligere possit. beat⁹. F. dixit sibi. Vade ad hortū & primas herbas quas manu contigeris affereto. qui iuit & primas herbas sibi occurrētes arripies: petrosillum frondosum & tenerū inuenit inter ipsas. De quo parū comedens multū cōfortatus est. Septuagesimū septimū exemplū ad hoc est de b̄a Clara in illa hebdomada qua bt̄s. F. migravit. Beata Clara cū grauiter infirmaret & mori crederet: optaretq̄ b̄m. F. ante suum obitū uidere: & quia p̄pter infirmitatē beatus. F. hoc implere non ualebat: plorabat amarissime. Vnde hec per quēdam significauit beato. F. quod audiens beatus. F. & uidēs q̄ fieri pro tūc nō poterat ut eum uideret: scripsit ei & sororibus ad consolationem l̄am: in qua dabat benedictionē suam & absoluebat eam ab omni defectū si quē fecisset cōtra admonitionem suā & contra mādāta & cōsilia filii dei: ut deponeret omnē tristitiā dixit illi fratri quē ipse miserat. Vade & dic s̄orori Clare q̄ deponat oēm dolorem & tristitiā: quia me modo uidere non pōt: sed in ueritate sciat: q̄ ante obitū suum tam ipsa q̄ sorores me uidebunt & de me plurimū consolabunt. Et sic factū est. Nam cū bt̄s. F. sabbato de sero migrasset: de mane die dñico ppl̄us Assisii & fr̄s tulerūt corpus de loco sancte Marie ubi obierat & deferrebant ad ciuitatem Assisii: & diuina uolūtate sc̄m est ut impleret uerbum b̄i. F. q̄ sic corpus deferredō transierunt per sc̄m Damianum ubi erat b̄a Clara: & remota crate ferrea per quā cōmunicare solebāt & audire uerbum dei tulerūt fr̄s sc̄m corpus de feretro: & tenuerunt ip̄m inter manus ad fenestrā per magnū spaciū donec sancta Clara & sorores de ip̄lo sunt cōsolatę: l̄z essent plene & afflicte doloribus & lachrimis multis uidētes se priuatas cōsolationibus tāti patris. Septuagesimū octauū exemplū ad hoc est de dña Iacoba de septē solis. Cū enī de sua morte uellet sibi notificare. uiz. q̄ ipsa ante talē diē ueniret Assisii si eūz nium reperire optaret: & q̄ portaret pānū cilicinū ad corpus eius inuoluēdū & induendū: & dum scribi faceret l̄am: reuelatū est sibi q̄ ipsa dña Iacoba ueniebat & secum omnia deferbat: que bt̄s. F. dicebat in l̄a ab ipsa deferenda. Hoc cognoscens bt̄s. F. dixit scriptori. Non scribas ulterius: q̄a nō op̄z: & statim affuit ipsa dña Iacoba portās oīa que portada bt̄s. F. mādabat. Septuagesimū nonū exemplū ad hoc est q̄ dcē dñe Iacobe remittere uolētī partē sue comitiue: q̄a uenerat cū duob⁹ filiis senatoribus & multis aliis: beatus. F. dixit. Nō facias: q̄a die sabbati de sero ego moriar: & sic cū tota ista tua comitia poteris abire: & sic euēit: q̄ hora q̄ dixit mortu⁹ fuit. Octuagesimū exemplū ad hoc est de b̄ndictiōe data ciuitati Assisii. Cum. n. de palatio ep̄i Assisinatis ad sc̄am Mariā de Angelis deferret a sociis: & ad hospitale cruciferog: qd̄ est in uia deuenisset & ibi aliquātū

lum quieuiisset: uoluēs ipse bt̄s. F. facie suam uersus Assisii dixit. B̄ndicta tu a dño: q̄a p̄ te multe anime saluabūt: & in te multi serui altissimi habitabūt: & de te multi eligent ad regnū eternū. Et sic euenit q̄ multi fr̄s & sorores & alii uiri sc̄i de ipsa ciuitate fuerūt: ac ad ipsam de longinquis partibus plures alii aduenientes: sicut & nūc qdā sunt in dcā ciuitate uitā celibem actitantes: celi tadē premiā adiere. Sicut p̄fata domina Iacoba de urbe rediēs Assisii: ob reuerentiā b̄i F. toto tpe uite sue in p̄nia uictitās: in ciuitate ipsa stetit Assisii: tadē iuxta altare b̄i. F. ibidē fuit tumultata. Octuagesimū p̄mū exemplū ad hoc ē: q̄a ut dicit ps. xlii. legende maioris bt̄s. F. ex hoc mūdo migraturus fratribus predixit q̄ futura erat tēptatio & tribulatio appropinquabat. Felices q̄ pseuerabūt in his q̄ ceperūt. De qua uero tēptatiōe & tribulatiōe cū ordo multas habuerit bt̄s. F. itellexerit: Ff Bonauētura legendaz cōponēs nō declarauit. Octuagesimū sc̄dm exemplū ad hoc est. Cū bt̄s. F. morti eēt p̄p̄ius: petiit ut ad se Ff Bernardus eius filius iter fr̄s p̄mogenitus accederet dicēs: Veniat p̄mogenit⁹ me⁹ Ff Bernardus ut benedicat sibi anīa mea anq̄ moriar. Et cū eēt ibi multi fr̄s p̄ntes: & sp̄aliter frater Helias qui tunc erat ordinis uicarius: Ff Bernardus eidē inuit ut se ad manū dextram b̄i. F. locaret: Ipse uero Ff Bernardus ad manū sinistrā se posuit sc̄i p̄ris: & quia bt̄s. F. cecutiēs erat nō antiquitate s̄z lachrimis: cū posuisset manū suā dextrā super caput Helye dixit: Hoc nō est caput p̄mogeniti mei fr̄is Bernardi: & tunc manus cācellādo dextrā posuit sup caput fr̄is Bernardi: sinistrā uero super caput fr̄is Helye. Ip̄mq̄ fr̄em Bernardū multipl̄ b̄ndixit. ut dc̄m est. libro. i. conformitate. viii. Sic ergo p̄fatis octuaginta duob⁹ exemplis luculēter app̄et b̄m F. sp̄ū p̄phico radiatū & illuminatū ueḡ fuisse p̄phetam. Et cōter uerā eē secundā partē h̄ sexte cōformitatis q̄ dicit. Fr̄sciscus radiat. i. sp̄ū p̄phico fuit illuminat⁹. App̄et ergo q̄ copiose sp̄s sc̄s mēti se infuderit b̄i. F. nō solū p̄terita ei referādō: s̄z p̄ntia ēt & futura: ut supra positis exemplis euident̄ astrui: imo qd̄ mai⁹ est secreta cordiūz declarādō: sicut conformitate. xlii. huius secundi libri diceretur.

¶ Fructus septim⁹ & conformitas secundi libri: & decime none in ordine: uidelicet Iesus uacans laboribus. Fr̄sciscus imitatur. Expositio prime partis. uidelicet Iesus uacans laboribus.

Ntiquus ille & uetus Adam & si in sue conditionis p̄mor dio a deo acceperit & p̄ se & pro sua posteritate iustitiam originalem: que & si ordinabat eum principaliter ad deum: consequenter tamē ad se: ut caro per oīa ipsa manente spiritui subiceretur: nec in aliquo rebel-

lis existeret: aut eius iudiciū quo quō effugeret seu declinaret. Verū diaboli faciēte negtia inobediēs fact⁹ deo: caro nō mō nō subdita: s̄z cōtraria in oib⁹ existit ra-

tionem dicente Apostolo. Gal. v. Caro enim concupiscit aduersus spm̄ & sp̄s aduersus carnem. Hec enim si biuicez aduersantur non modo principis: quia hec ab inferiori ille a superiori mouetur: sed & effectibus & operibus: prout idē Apl̄s ibidem declarat dicens. Manifesta sunt opera carnis que sunt fornicatio adulterium inmundicia &c. Fructus uero sp̄s sunt. Charitas Gaudium Pax &c. Et q̄ ab origine peccatuz con- trahimus originale: nisi gr̄a diuina q̄s ab eodem pre- feruetur: taleq̄ peccatuz teste magistro sententiariū. z. dist. 30. lex carnis: lex membrorū: langor nature: fomes peccati: concupiscētia: concupiscibilitas ac tirānus: & sic de aliis sit: ac per baptismū: & si deleat quo ad cul- pam: manet tamē quo ad penā nisi gr̄a in quibusdam extenuetur: prout dicit magister ibidem: nō immerito rebellionem causat carnis ad spm̄ adeo ut doctor ip̄e clamare cogat. Rom. vii. Video aliam legem in mem- bris meis repugnantem legi mentis mee & captiuau- tem me in lege peccati que est in membris meis. Inse- lix ego homo q̄s me liberabit de corpore mortis hu- ius. Sequitur. gr̄a dei per Iesum xpm̄ dñm nr̄m & subdit. Igitur ego ipse mente seruo legi dei: carne autē legi peccati. Et quia idem Apostolus dicit. Gal. v. Spi- ritu ambulate & desideria carnis non perficietis: & ra- tionem assignat. Ro. vii. Si secundum carnem uixeris. tis moriemini: si autem spiritu facta carnis mortifica- ueritis uiuetis. Nam caro & sanguis regnum dei posse- dere non possunt. p̄me Cor. xv. Quare ipsam carnez. hostem & inimicū nostrū quē nobiscuz ferimus quo- cūq̄ pergimus: ad seruitutez sp̄s reducere propōsse conari debemus. Abusio enim magna est dñam ancil- lari & ancillā dñari: spiritum subici carni & carnez spi- ritui dñari: cum caro facta sit p̄pter spm̄ & nō econ- uersa. Et q̄a difficilis est uia sp̄s cuz arcta sit uia que ducit ad uitā. Matth. vii. Hinc est q̄ dñs & saluator noster dñs Iesus xpus: i3 caro eius per omnia subdita fuerit sp̄i nec indigeret castigatione penitētie nec la- borū flagello: q̄a datus erat nobis in exemplū & spe- culum normāq̄z omniū uirtutū: uolens nobis ostende- re qualiter carnē nostrā macerare debemus penitētia & labore: hoc in se prius sumere uoluit: corpus suū ie- iuniis uigiliis laboribus & discursibus ac aliis penitē- tie & macerationis exercitiis supponendo. Quod autē corpus suū anime beate coniūctum & deitati in la- boribus fuerit non solum in iuuentute sed in pueritia: p̄z si eius uita inspiciat. Et primo si attendatur ei⁹ in munduz natiuitas & ortus. Pāni uiles & pauci & pre- sertim tēpore magni aloris quibus eius sacrum cor- pus fuit contactum. Arcētudo loci: quia non fuit ei lo- cus in diuersorio: Fenum & palee in quibus fuit loca- tus & nō in pluma nō in palatio sed in presēpio & lo- co fetente & horrido: ubi absuit cunctorū comoditas que cōmuniter sit pueris in ip̄orū ortu: necnō & duri- ties loci arguunt dñm Iesum xpm̄ corpus incepisse crucifigere: & doctrināz facto nobis ad hoc dedisse. Secundo hoc astruit ad egyptum fuga & per septen- nium in egypto permanēdo incessus per desertū. Pue- ri Iesu in brachiis uirginis matris baiulatio cum erun-

na & labore & carentia necessariorum quo ad uictūz stratum operimentum: societatem non hominum sed ferarū: & sic de aliis: Incōmoda multa cum fatigatio- ne itineris dñm Iesum accepisse demonstrāt. Sed per- uentio ad egyptum cum paupertate summa incogni- tio eius a cunctis ac permanēdo septēnalis ibidem cuz penuria omnium facultatum miro modo & penitētia acclamant domini Iesu & non in delitiis fuisse carnis: sed afflictione ostendunt. Tercio id exclamat eius in terram israel reuersio. Cum enim esset iam grandeuus in brachiis non potuit duci matris. ideo per tantū iter peragrādo uexationem sue carnis habuisse patet cla- re. Quid de aliis dicemus ad corporis nutrimentū spe- ctantibus: cum paupertate semper haberet comitem dñam sociam & magistrā? Sed timor perueniēdo ad terram israel propter Archelaum qui regnabat ibidē: dolorem non gaudium eum cum parentibus recepisse declamat cum laborioso accessu ad ciuitatem Naza- reth. Quarto si attendatur eius in triduo in Ierusalem parentibus ignorantibus permanēdo. Ad Ierusalem fa- tigatione nimia ob longitudinem uie peruenit corpo- re uexatus. Quo uero cibo hospitio & cōsortio sit re- focillatus euangelium non pandit. Vnde & si inter do- ctos confederit sue sapientie patefaciēdo archana: in triduo tamen quo ibi fuit teste beato Bernardo stipez hostiatim quesuit: & forte non sufficienter inuenit: & in loco pauperum forsītā dormitauit. Quinto id ipsuz ponit eius sub tutela matris educatio. Cum per trigin- ta ānos sub regimie fuerit beate Marie & si p̄ spaciū aliquid fuerit & Ioseph: quia pauperes erant incom- modus corporis omnibus subiectus fuit. Et que post- modū reseruit suo faciēda eloq̄: pus effecit ope & exēplo. ps. n. dñm in eo est impletū. Pauper sum ego & in laboribus a iuuentute mea. Sexto hoc ostēdit post susceptū a Ioāne baptismū ad desertū accessio: ubi lo- cius fuit nō hominū sed ferarū. ubi non in delitiis fuit corporis utpote ieiunās. xl. diebus & xl. noctibus. Et in arcto lapide cōmorans ac tēptationibus demonis impetitus: quia carnem fregit & diabolum uicit. pro utriusq̄ uictoria post dies. xl. sue in deserto māfionis angeli acceperunt & ministrabant ei. Mat. iiii. Septi- mo hoc ipsum probat ip̄ius Saluatoris conuietus & conuersario. Quia enim sanctos ap̄los ad sui discipu- latuz uocando nihil eos uoluit retinere de mundanis: sed totum abicere & dari pauperibus semetip̄os ab- negare & crucem penitētialez suscipiendo post ipsum icedere: signū euidentis extitit dñm Iesum non blandi- tias corporis: sed laborē cum carnis crucifixione dile- xisse in se & in suis. Octauo id ipsum ostēdit Iesu pre- dicatio dicit euangelista. Mat. & Luc. cap̄lo. viii. q̄ Ie- sus ibat per ciuitates & castella p̄dicādo: non soluz in e- Galilea sed in Iudea docēdo. Ibat ergo ipse dñs pau- per & discalciatus & fatigatus ex itinere. ut dicit euā- gelista. Io. cap̄lo. iiii. regnum dei predicando in uillis castra et ciuitates: nec ei ad hoc fuit aliq̄s loc² firm²: et si in Ierusalē pluries et in aliis regiōib² p̄dicauerit q̄ alibi. Qui discursus p̄dicatōis eū arguit subisse cō- tinuē laborē itineris magnū. Ipe. n. saluator p̄dicauit in

Loca p̄ q̄
p̄grinat²
saluator

Corozaim distantem ab Ierusalem per.lxxii.miliaria. In Gerasa a qua regio Gerasenorum dicitur. Mat.viii. et Mar.v.ubi demones expellendo in porcos concessit intrare: et distat ab Ierusalem per. lxx. miliaria. In Iericho. Luc.xviii. & distat ab Ierusalem p.xv.miliaria. In Capharnaū: & distat ab Ierusalē per.lxxx. miliaria. In montē q̄ uocat mēsa ubi Dñs satiavit qnq3 milia hominū & sermonē fecit. Matth.v. distantē a Ierusalem per octuaginta miliaria. In Tiberiade que distat a Ierusalē p.lxviii.miliaria. In Bethsaida ciuitate Petri & Andree & distat a Ierusalem p.lxxx. miliaria. In Decapoli. i. dece3 ciuitates que per multa miliaria distat a Ierusalem. In Cesarea Philippi que est termin⁹ septētrionalis terre pmissionis & distat a Ierusalem p plura miliaria. In Sichar. Io. iiii. & distat a Ierusalem p xxvi. miliaria. In Naym ubi in porta suscitauit filium Vidue. Luc. vii. & distat a Ierusalem per. lx. miliaria. In monte Thabor ubi trāsfiguratus est & in descēsu p̄cepit discipulis ne dicerēt uisionē3. Mat. xvii. & distat a Ierusalem per. lxi. miliaria. In Nazareth que distat a Ierusalē per. lxx. miliaria. In Chana galilee ubi aqua3 mutauit in uinū3. Io. z. distat a Ierusalē per. lx. & ultra miliaria. In Sidone ubi curauit filiam Cananee. In Tiro ubi mulier clamauit dicēs. Bt̄us uenter &c. In multis aliis ciuitatibus & locis insipientibus euāgelia apparet dñm n̄m Iesum xpm p̄dicasse. Sed p̄fata posita sunt ut quātum laboraret in predicādo & discurrendo de Ierusalē ad p̄fata loca: q̄ sepissime erat: aliqua liter perpendere. Quibus p3 eum multū laborasse & carnē laboribus subdidisse. Nono prefata etia3 declarāt plura. s. uigilatio & oīo. Nā uigilabat & pnoctabat in oratione. ut dicit Luc. caplo. v. vi. & ix. & Mat. xliii. & Mar. p̄mo. Nam pergebat ad montes & ad desertā & ibi pernoctās orabat. Nuditas & uestimētō3 eius uilitas. Comēdauit Ioānem. Mat. xi. de his: quare & ipse hoc in se p̄habuit: que tēpore alioris: & q̄ discipuli eius corpori mestitiā ingerebāt. Decimo id acclamat per totā diē ieiunatio. Nā cum per totā diē occuparet in predicando: q̄si cōiter q̄ nō comedebat nisi de sero semp ieiunabat. Et adeo plerūq3 iedia agebat: ut discipuli ex fame transeundo per fata spicas diuellēdo māducarent. ut hētur Mar. z. & Luc. vi. Vn decimo ad p̄positū ostendendū: est Omnis delectatio nis corporalis abiectio. Si de lecto loquimur non habuit ubi caput suū reclinarēt. Mat. viii. & sic nec lecti moliciē. Non uestimēta mollia: q̄ sic de aspero nō lauasset Ioāne Baptista. Non panē ad comedēdū. ut p3. Io. iiii. nec uinum ad bibendū3. Nā discipuli ad panes emendos perrexerāt quādo a Samaritana aqua petiit ad bibēdū. Pecuniā nō habuit: q̄ id apostolis phibuerat. Mat. x. & Luc. ix. Non q̄tē per diē & noctē3: die predicādo & nocte orando & discurrendo per oīa. Que igerūt corporale delectationem aliis nihil tale in tota uita xpi repiit. Duodecimo q̄ concludit finalr & propositum affirmat est gloriosa xpi passio. Et q̄ de ipsa plene diceit. libro. 3. cōformitate. iiii. ad p̄ns sufficiat q̄ ipsa xpi passio fuit acerbissima. Quo ad motiuū3: q̄a uindicta & sine cā: q̄a neminē leserat: sed oībus bñfecē

rat. Quo ad p̄sonā: q̄a deus & hō oī scitate & uirtute & p̄fectiōe singularissimus. Quo ad penā: q̄a in singulis sui corporis mēbris. In capite coronā spinarum. In oculis uelationē. In uisu lachrimas. In auditu iproperia. In olfatu sputorū abominationē3. In gustu potum sellis & aceti. In collo ligationē. In spatulis & humeris crucis batulationē. In brachiis extensionē. In renibus uerberē3 perpeffionē: que teste Bernardo ultra legionis numerū fuerūt. In pectore lateris ap̄tionem. In manibus clauorū affixionē & p̄forationē3. In tibiis & pedibus neruorū attractionē ex clauis & ap̄tionē. Sic ergo dñs xps in quol3 corporis mēbro est singularem penā passus: ut corpus n̄m similibus subiciendū penis declarēt. Nulla pena fuit grauior pena quā xps ē passus. Nulla passio magis opprobriosa. ut in. 3. libro. cōformitate. 3. diceit. Nulla pena multiplicior: & sic de aliis. Quare p̄fatis attētis dñs noster carnē domandā p̄nā oīdit & labore cuilibet fidei sua uita & exēplo. Et quare hoc egit? nisi ut dcm̄ est ut sic peragēdū suo exēplo iduceret & fideles attraheret. Non solū id suo exēplo mōstrauit: sed & carnē edomandā edocuit. Primo a cibo & potu abstinentia. Lu. xxi. dicit. Videte ne grauent corpora uestra in crapula & ebrietate &c. Ea quo cibo eēt utendū dicit. Io. iiii. Meus cibus est ut faciā uolūtātē eius q̄ misit me. Secūdo molliū quo ad uestes absentia. de asp̄itate uestimētō3 cōmendauit Ioānem Baptista. Mat. xi. & diuitē condēnauit Epulonē q̄ induebatur purpura & bisso. Luc. xvi. Tertio flagellorū acerbitate & disciplinarum. hoc in se expertus: q̄ flagellis cesus. Mar. xv. & Mat. xxvii. & Io. xix. discipulos flagellādos a malis predixit. Matth. x. ad edomādū3 eos. Quarto laborū uarietate: reprehendendo stātes tota diē ociosos. Mat. xx. laborare docuit: & sic in uineā misit. Verbum iterdixit ociosum. Mat. iz. q̄to magis & ocium. Quinto cōmodorū indigentia & paupertate. Pauperes clamat beatos. Luc. vi. & Mat. v. Et uhe dicit diuitibus: q̄ habent suā consolationē. Lu. vi. Diuitem comedentē3 splendide quotidie: sepultū panit in inferno. Luc. xvi. Et diues alius loquens anie sue dicit. Anima mea multa bona reposita habes in ānos plurimos requiesce comede bibe & epulare. Et sequitur. Stulte hac nocte repetent animam tuam a te &c. Sexto uigiliarum asperitate. Mar. iz. dicit omnibus dico uigilate: & Matth. xxiii. dicit. Vigilate quia nescitis diem neq3 horam. Septimo orationū instantia & assiduitate. Math. xxvi. Vigilate & orate ne itretis in temptationem. Spiritus promptus est: caro autem infirma: & Luc. xxi. dicit. Vigilate omni tempore orantes: & caplo. xviii. dicit: oportet semper orare & non deficere. Octauo delectabilium omnium fuga & destabilitate. Luce. vi. di. Vhe uobis qui saturati estis: quia esurietis. uhe uobis qui ridetis: quia lugebitis et flebitis: & caplo. xvi. dictum est diuiti Epuloni. Recordare q̄a recipisti bona in uita tua: et seq̄. Tu uero cruciaris. Et Matth. vi. nolite solliciti esse quid manducetis neq3 corpori uestro quid induamini. Nono iniuriarum supportatione et patientia. Luce uigesimo primo. In patientia uestra possidebitis animas ue

stras. Decimo uite future attentione & aduertentia. Mat. xx. Voca operarios & redde illis mercedem suā. uia carnis lata ducit ad perditionē: sed uia maceratio nis & penitētie arcta ducit ad uitā Matth. vii. Unde mo confortii mulieris uitatione Matth. v. Omnis qui uiderit mulierē ad concupiscendū eam: iam mechatus est eā in corde suo. Duodecimo sensu custodia & gubernatione. Mat. v. Si oculus tuus scādalizat te: erue eum & proice abs te &c. Prefatis igitur caro edomā suppeditat & macerat non solum saluatoris doctrina: sed sacre scripture attestations & exemplis ac docto-
De abstinentia. Quo i sic p3 breuiter ac succinte: & primo de abstinentia & superfluitate cibi & potus. Prouerbio. 20. Luxuriosa res est uinū & tumultuosa ebrietas: quicūq3 his delectat nō erit sapiens: & Aplūs Ephē. v. Nō lite inebriari uino in quo est luxuria. Salomon. Eccles. pmo dicit. Cogitauī carnez meā abstrahere a uino: ut trāsferre animā meā ad sapiētie studiū. Sancta iuditha ieiunabat oibus diebus uite sue. ut hētur Iudith. viii. Isidorus de summo bono. libro. xxiii. caplo. iii. Abstinētia & occidit & uiuificat: uiuificat animā & corp⁹ necat: & caplo. xlii. dicit. Sicut omnes cupiditates carnales abstinentia refecātur: ita omnes anime uirtutes edacitatis uicio destruunt. Neq3 enim est posē quēpiā uirtutū perfectionē attingere: nisi prius edomuerit uētris ingluuiē. Nemo pōt dñari ceteris uitis nisi prius uētris ingluuiē restrinxerit: nec quisquā facile a semet ipso spūs imundos expellere nisi per abstinentiā gule. Secundo de uestiuz fugiēda mollicie. Ioānes Baptista idutus fuit pilis cameloz. Mat. 3. & Mar. pmo. Iudith super lumbos suos hēbat cilitiū. Iudith. viii. Petrus in pma canonica. caplo. 3. Indumēti & uestimentoz cultum interdicit. Vñ Chrysostomus super Mat. & glosa. Mat. 3. Ad spēm uisionis hēre uestitū seruū dei nō conuenit: nec ad delectamentū carnis seu corporis: s3 tñ ad tegumentū nuditatīs: & Bernardus dicit: q3 milites Xpi in mollicie uestimentorum ultro se hostibus sine sanguine tradūt inermes. Tercio de flagelloz & uerberum attritiōe. ps dicit. psalmo. 2. Apprehēdite disciplinā ne quādo irascat dñus &c. & Aplūs ad Gala. v. Qui aut sunt xpi carnē suā crucifixerunt cum uicis & cōcupiscentiis &c. Bñdictus Abbas put ait btūs Gregorius. 2. dialogoz. Carnis tēptationē superauit: carnem spinaz aculeis & urticarū incendiis flagellando: adeo ut tale qd in se minime aliquādo sentiret. Quarto de laboruz occupatiōe. Eccī. 33. Multa mala docuit ociositas: & Ezech. xvi. Hec fuit iniquitas Sodome superabundātia panis & uini & ocii. Ieronimus in epistola ad rusticū monachū. Facito aliqd opis: ut semp diabolus te iueniat occupatū. In desideris est ois ociosus. Egyptiorū monasteria hunc modū tenēt ut nullus absq3 opere & labore suscipiat: nō tā ppter uictus necessaria: q3 ppter anie salutē. Isidorus in sino. libro. 2. Grauis libido urit quē ociosū iuenit. Cedet aut libido rebz. cedet opī. cedet industrie & labori. Paulus apostolus laborabat manibus. Ephē. iiii. & in Actibus. Vnde qui laborat ad corpus edomandū pōt dicere cū Ecclesiastico. caplo quinquagesimo pmo. Modicū labo-

rati & inueni mihi multam requiem. Labor enī quantum ualeat & ad qd dicit Fulgentius. Quod quidā sapiens iterrogatus ad qd exercitatio laboris esset utilis. Rñdit. Honestus labor hūane nature fida est custodia. dormientis nature stimulus. sopiti caloris lima. superfluitatis consumptio. uitiorū fuga. morboz mors. langoris medicina. lucrū operis. iuuentutis debitū. adolescentie disciplina. senectutis gaudium salutis adiutorium nutriticis oīum malorū. i. ocii est inimicus. Ille aut solus ab exercitio se subtrahat q3 felicitatis gaudio carere desiderat. Quinto de icōmodorū & rerum penuria. ut. n. dicit beatus Gregorius pmo moral. Solet rerum abundātia tanto magis a timore diuino mentem soluere: quāto magis exigit hanc diuersa cogitare. Superfluitas. n. idolatriam adinuenit. Sap. 12. Salomon a dño petebat nō diuitias nec paupertatē: sed tantū uictui suo necessaria. Sap. xxx. & Paulus. i. Thimo. v. di. habentes alimēta & qbus tegimur: his contenti simus. De frugalitate. i. paupertate ad propositum loquitur Valerius. libro. 2. Rubrica pma. caplo. xxviii. d. Bone ualitudinis quasi quedā mater est frugalitas inimica luxuriosis epulis & aliena nimie uini abundātie & imoderato ueneris usui aduersa: & subdit. A pfe libero. i. uino ad iconcessam uenere est proximus gradus in temperantie. Sexto de uigilantia. i. Thimo. iiii. Vigilemus & sobrii simus & nō dormiamus sicut ceteri. &c. pme. Petri. v. Sobrii esote & uigilate: q3 aduersarius uester diabolus &c. Romano. 13. Hora est iam nos de somno surgere &c. Apoca. xvi. dñ. beatus q3 uigilat & custodit uestimēta sua. Dauid nocte media surgebat & de luce uigilabat. Paulus fuit in uigiis multis. secundē. Cor. xi. Cato di. Plus uigila semper nec somno deditus esto. Arist. in Iconomica di. Surgere op3 de nocte. Hoc enī ad sanitatē & ad dispōnē & ad philosophiam est utile. Septimo de orationis instantia & assiduitate. i. Petri. 3. dñ. Vigilate in orationibus: & Paulus. i. Thel. v. Sine intermissione orate. Ratio quia Amalech. i. diabolus debellatur & uitia extinguuntur dicente Isidoro de summo bono. libro. 3. cap. vii. Hoc est remedium ei qui uiciorū temptamentis estuat: ut quotiens quolibet tangitur uitio: totiens ad orationē se subdat: quia frequens oratio uiciorum impugnatio nem extinguit. Taz perseveranter intendere oportet animum nostrum orando atq3 pulsando: quousq3 importunas desideriorum carnaliū suggestiones que nostris obstreperunt sensibus: fortissima intentione superemus: ac tā diu isistere quousq3 isistēdo uicamus. Oeta uo de fuga delectabilium & abominatione. ut dicat cum Iob. vi. Que prius tangere nolebat anima mea: nūc pre angustia cibi mei sunt. Et cum Salomone Ecclesiastes. 2. qui prius dicebat in corde suo. Vadā & affluam delitiis & fruā bonis: & seqtur. Vidi in omnibus afflictionem animi & uanitatē & nihil permanere sub sole. Detestatus sum omnem industriā meā: & q3 sub sole studiosissime laboraui: & Dauid in psalmo dicit. Ego aut cūz mihi molesti essent inducēba me in cilicio &c. Humiliauam in ieiunio animam meā &c. Et ps. lxxviii. dicit. Opui in ieiunio aīam meā: & seqt.

De uigilia.

Et posui uestimentum meum cilicium &c. Et ps. iol. Cinerem tāq̄ panē manducabā & poculum meū cum fletu miscebā &c. Sic rex Ninive uestimētū suū mutauit & idutus est sacco &c. Ione. z. Sic & regina Hester uestimētis regalibus exuta indumēta suscepit fletib⁹ & luctui apta: & p̄ unguētis uariis cinere & stercore impleuit caput suū &c. Dañ. cap. x. Panē desiderabile nō comedit & caro & uinum non introiuit in os suū &c. Nono de iniuriarū & tribulationū tolerātia. loquit̄ Ap̄lus. Heb. xii. di. Quē diligat deus castigat. Flagellat aut̄ oēm filiū quē recipit. Quare si deus nos infirmitatibus uexat & aduersitatibus fatigat nō murmurare debemus: s̄z patiēter portare: q̄ id facit ne caro nostra incolumitate gaudens ad peccādum sit propt̄na. unde Isidorus libro. 3. de summo bono. caplo. 3. dicit. Quosdā uidēs deus uolle p̄prio uoto corrigi: aduersitatē tāgit stimulis. Quosdā et̄ p̄ficiens multū peccare posse in salute: flagellat eos infirmitate ne peccēt: ut eis utilius sit frāgi laboribus ad salutē q̄ manere in columes ad dānationē. Qui ualētiores sunt & sani uti le est illis infirmari & nō peccare: ne p̄ salutis uigorez illicitis sordident cupiditatum & luxurie desideris. Et subdit. caplo. iiii. Murmurare in flagellis dei peccator homo nō d̄z: quia maxime p̄ hoc qd̄ corripit emēdat̄. Ad magnāz utilitatē diuino iudicio mens iusti diuersis tēptationū passionibus agitāt: pro quibus si deo gr̄as egerit sueq̄z calpe q̄ talib⁹ dign⁹ sit reputauerit: hoc qd̄ ex passione tolerat ei pro uirtutibus reputāt: quia & diuinā agnoscat iusticiā: & suā culpā intelligit. & capitulo p̄mo di. Valde necessariū est iustum in hac uita & uiciis tēptari & uerberari flagello: ut duz uiciis pulsāt de uirtutibus nō supbiat: dū uero animi aut carnis dolore atterit a mundi amore retrahat. Durius in hac uita circa suos electos agit: ut dum fortioribus flagelli stimulis ferunt: nulla eos oblectamēta p̄sentis uite delectēt: sed celestē p̄fiam ubi certa requies expectatur indefinēter desiderēt. sic ergo p̄z q̄ dñs suos tribulationibus pulsāt: ut iuxta dcm̄. ps. Multiplicare sunt infirmitates eorū: postea accelerauerūt: q̄ ad deūz rescurrūt iuxta documentū. Eccī. xxxviii. Fili in tua infirmitate nē despicias temetipsum &c. Insuper ut eos corrigat. Iuxta illud. Apoca. 3. Quos amo. arguo. corrogo & castigo. ac ut a p̄tō cessent. Iuxta illud Iere. xxxi. Castigasti me & eruditus sum. Nono ad p̄positum loquit̄ de hoc Ecclesiasticus. cap. z. dicēs. Filii accedens ad seruitutē dei &c. In humilitate patia: habet: qm̄ in igne probat aurū & argentū: hoies aut̄ in camino humilitatis &c. Per illationē iniuriarū & afflictionū qdā a tēptatione ualidiſſima fuit per quēdā p̄z liberat⁹. put. diē 10. climacus i libro scalarū suarū. Decimo de uite future quo ad p̄mia & dānatōez p̄p̄ctū & ad uertētia. Multos enīz timor gehēne a p̄tō retraxit: & carnis curā abhorre fecit. Scriptura dī. Eccī. vii. Fili memorare nouissima tua & in eternū nō peccabis. Et Gregori⁹ dicit: nihil adeo ualet ad domādū carnis desideria: sic cogitare qualis sit caro futura. Sed sup̄ oīa homies ad carnē crucifigēdā iducere debet p̄mū celestis glorie: dñte ap̄lo. Ro. viii. Si aut̄ scā carnis mortifi-

caueritis uiuetis. Laborz bonoz gloriolus est fructus Sap. iiii. Vndecimo de uitatiōe consortii mulierū. Debet. n. a uiro q̄ carnē uult subicere rōni & spūi mulier uitari. Quo ad aspectū: quia nō aspiciēda Eccī. ix. Virginē ne conspicias: ne scādalizeris in decore eius: & sequit̄. Auerte faciē tuā a muliere cōpta. & sequit̄. Propter spēm mulieris multi pierūt: & ex hoc occupat̄ etiā q̄si ignis iardescit. Quo ad colloquiū. Eccī. ix. Colloquiū illius quasi ignis exardescit. Et Prouer. v. Fauus distillās labia meretricis: & seq̄. Nouissima illi⁹ amara quasi absinthiū: & acuta quasi gladi⁹ biceps. Quo ad consortiū & tactū. Eccī. ix. Cum muliere aliena nē sedeas nec accumbas cuz ea sup̄ cubitū: & cap. xxvi. Qui tenuerit eam q̄si qui apprehēdit scorpionē. Et iōb̄us Ieronimus dicit. Si pudicitia queris feminā quāz uideris bñ conuersantē: mēte uisita non corporali frequentia. Hostium tuum aut raro aut nūquā mulierum pedes terant. uide ne sub eodem tecto cum eis maneris: nec in preterita castitate confidas. Nec enim Dauid sanctior: nec Salomone sapiētior: nec Sāsone fortior esse potes. Memento q̄ paradisi celonum de possessione sua mulier eiecerit. Solus cum sola & absq̄z arbitris non sedeas. Crede mihi non pōt cuz domino toto corde habitare: qui seminarum accessibus copulatur. Ego iudico si cum uiris feminē habent: uiscariūz diabolio nō deerit. hec Ieronimus. Duedecimo de sensu cohibitione. Cum. n. teste b̄to Augustino per latuam quq̄z sensu aut mors aut uita ad animā nēstrā ingredit̄: Hinc est q̄ sollicitudine summa custodire cōdecer̄ n̄os sensus: ne p̄ fenestras has mors p̄t̄ ad animā hēat ingressum. Vñ Salomon. Proverb. iiii. di. Omni custodia serua cor tuum: qm̄ ex ipso uita procedit. Dina non custodiēdo uisuz fuit deflorata. Holofernes quia oculis custodiā non adhibuit captus de Iudith: ab ea occisus fuit. Iudith. xiii. Amen a Thamar sensum uisus nō custodiēdo defloratōe ei⁹ fuit ab Absalon iterfect⁹. z. R. 13. & sic de aliis sensibus in sacro eloquio plura ponunt̄ exēpla. Quare iuxta dcm̄ Apostoli. z. Cor. xi. timēdū est: ne sic serpens seduxit Euā astutia sua: sic & sensus n̄ri corrūpāt̄ a simplicitate que est in Xpo Iesu. Quasi sci uiri custodierūt sensus suos lōgū eliet retexere. Sic ergo apparet p̄fatis q̄ dñs noster & magister tā exēplo q̄ uerbo nos docuit carnem castigare ipsiq̄z subicere: & h̄ uacādo diuersis laboribus prout ex iā dictis euidenter apparet. Et sic cōter claret p̄ma ps h⁹ septime cōformitatis. 13. Iesus uacās laborib⁹.

¶ Secunda pars fructus & cōformitatis. vii. & xix. in ordine. Frāsciscus imitat̄. Expositio. Vmnam uirtutūz magistrī nostri Domini Iesu Christi in carnis crucifixione & si multi fuerint sequuti tāz in cet̄o Apostolorum: ut patet in Ap̄lo Paulo. Gal. z. & ultimo: q̄ in agmie martirum qui corpora sua tradiderunt propter deum ad supplicia: & in ordine p̄m

& Anachoritarum: qui uigiliis ieiuniorum disciplinis & omnibus aliis carnis incommodis se afflixerunt. ut gesta ipsorum patrum liquet intuentibus: precipue tamen imitator precipuus extitit pater noster beatus Franciscus: qui carnis superciliis legi subiecit spiritus potestatem in omnibus: & sic eum fecisse dicit secunda pars huius conformitatis dicens. Franciscus imitatur. scilicet. Christum: & hoc prout uult hec conformitas spiritualiter quo ad carnis macerationem: & subiectionem perfectam ipsius carnis spiritui & rationi. Et ad hoc declarandum & ostendendum plura faciunt. Et primum si attendamus beati Francisci uictum. Victus enim beati Francisci fuit arctus & singularis. Quod patet primo si attendatur cibus habitus & usus post suam perfectam ad dominum conuersionem. Dum enim beatus Franciscus esset ad dominum conuersus post dimissionem omnium munda-
 norum & abdicationem factam patri carnali coram Episcopo Assisii: & staret cum sacerdote ecclesie sancti Damiani: cuius reparationi mandato crucifixi intendebat: & dictus presbyter considerando beatum Franciscum deuotissime nutritum: pro uictu ei aliquid faceret omni die speciale: hoc perpessus uir sanctus dixit ad seipsum. Hunc sacerdotem quocumque petrexis non semper inuenies qui tibi sic prepararet: nec est hec uia pauperis hominis quam elegisti. Unde sacerdoti interdixit ne aliquid ulterius prepararet: sed accepta parapside hostiatque per Assisium mendicando: diuersa in parapside cibaria recepit. Que primo abhorruit utpote inassuetus: sed tandem seipsum uincens de prefatis comedit. Et ut postmodum referebat fratribus: iniquam aliquod electuarii gustauerat quod eidem sic lapidum fuerit. Quibus comestis tamen cor eius exultauit in domino: quia caro eius debilis & afflicta corroborata est ad quicquid aspera & amara letanter pro domino toleranda. Unde postea sic acquisita libentius quam aliter preparata comedeat. Accepta a beato Francisco ex auditis euangelii norma euangelica in uiuendo: & cum deus eius iam fratribus secundasset: ob penuriam elemosine panis que sibi & sociis non sic ut decebat in principio donabatur: cum magna spiritus consolatione rapas ob panis defectum cum sociis comedit. Sed multiplicatis iam fratribus quali abstinentia corpus suum domuerit cibariis utendo: dicit quinta pars maioris legende: quia sanitatis tempore cocta cibaria uix admittebat & raro. Admissa uero aut commixtione cerneris interdum faciebat amara: aut aquei superinfusione liquoris ut plurimum reddebat insipida. Egre dies uero ad exteriora iuxta sancti euangelii doctrinam se ceteris in comedendo conformabat: semper tamen paucitatem in cibi sumptione seruando: ut uix sumeret necessaria sustentationi nature. Regressus autem ad interiora modos inueniebat penitentiae potiores. Nam quasi per totum tempus anni ieiunabat. Quadragesimam enim quando Christus latuit in desertum: quanta poterat cibi & potus arctitudine reclusus in cella ieiunabat. Ab assumptione uero uirginis usque ad festum sancti Michaelis ieiunabat ad honorem ipsius archangeli Michaelis. Quadragesimam a festo omnium sanctorum usque ad Domini natiuitatem & maiorem quadragesimam iux-

ta regulam ieiunabat. Ob reuerentiam Apostolorum Petri & Pauli quadragesime spiritualis ieiunium dedicabat. Pentecostes etiam a festo resurrectionis usque ad spiritus sancti missionem ieiunabat. Et sic ut apparet semper ieiunabat. De austeritate uite & penitentiae beati Francisci loquens sanctus Frigidus dixit. Quod si beatus Franciscus habuisset corpus sanum & forte ut ipse: ad id quod penitentiae effecisset totus mundus eum sequi non potuisset. Abstinentia ergo cibi assidua suam castigabat quod habebat corpusculum: ut domesticum sibi hostem perfecte subigeret: & cadidum uestimentum mundicie a uoluptatis incendio preseruaret. Non solum beatus Franciscus arctitudine in cibo tenuit quo ad paucitatem: sed quo ad qualitatem. Cum enim siue inuitatus ab aliquo siue non propter amorem sancte paupertatis. (ut dictum est conformitate quarta huius secundi libri) medicando ante semper iret: de pane acquisito frustra uiliora cum summa paritate sumebat & dicebat fratribus. Non sui latio de elemosinis acquirere eas uel utendo ultra necessitate. Semp minus acceptum quam me contingeret: ne alii pauperes fraudarentur portione sua: quia contrarium facere furtum esset. Quando uero panis ordeacei frustra mendicando inueniebat: tunc letabatur & gaudebat. ut patuit cum pane medicando cum fratre Massico dum iret uersus Franciam: gratias deo referendo panis prefati fragmenta comedit. ut dictum est libro primo conformitate octaua. Si quando ratione infirmitatis carnes comedisset uel coquinam conditam lardo: ad proprii corporis uindictam animatus & opprobrius: mira exercebat ad carnis macerationem suisque contemptum. Cum in quadam infirmitate de pitantia comedisset: tempore magni algoris nudum & quartanarium de ecclesia sancti Rufini Assisii se fune iniecta collo trahi fecit per socium usque ad locum malefactorum in platea ciuitatis: ubi populo congregato facta predicatione in fine dixit eis: quia non erat ut sanctus ab eis honorandus: sed ut gloriato: quia in illa infirmitate carnes comederat: ab omnibus reputandus & contemnendus. Vice alia in heremitorio greci cum coquinam comedisset: cum lardone magno populo ad eius predicationem congregato: se de hoc acriter accusauit. Nolebat insuper ad corporis opprobrium animatus in mensa comedere robaleis & aliis preparata: imo in terra ante comedere malebat: ut patuit cum apud Reate fratres propter aduentum unius ministri in natali Domini mesam preparassent in terra. non comedit: fratribus incommoda que passa est beata Maria cum filio tali die ingerens. Cum minoribus fratribus & simplicibus libentius comedeat quam cum maioribus: ut in prefatis conformitatibus de humilitate & prophetia est dictum. Dicebat beatus Franciscus fratribus qui excedebant modum paupertatis in cibo. Non putat fratres quia corpori meo esset necessaria pietas: sed quia orem me esse formam & exemplum aliorum nolo uti: sed uolo esse ceteris paucis & pauperculis cibis: & omnibus aliis rebus uti sed paupertatem: atque sumptuosa & delicata penitus abhorrere. Sic beatus. Frigidus in se: omnia tamen uolebat fieri cum discretionem: & fratribus dicebat. Unusquisque consideret naturam suam

quia l3 aliquis uestrum sustentari ualet pauciori cibo q̄ alius: nolo tamē q̄ ille qui maiori cibo indiget: nita tur illum in hoc imitari: sed naturā suam considerans: tribuat corpori suo necessitatem suā ut sufficiat spiri tui seruire: sicut enim a superfluitate comestionis que obest corpori & anime tenemur nobis abstinere & ca uere: ita etiā a nimia abstinentia: imo magis: qm̄ de? misericordiā uult & nō sacrificium. Nonne ipse conde scendit (ut iam dicta in precedētibus dicunt) fratri q̄ nimia abstinentia in nocte deficiebat ei mentem: prepa rando: & ad uerecundiā sibi tollendā cum ipso come dendo. Sic & alteri: eum ad comedendum uuas in ui neam ducendo: & ne ruborem haberet prius de uuis degustādo & tollendo. Corpus ergo suū paucitate ci bi & asperitate castigabat omnino. Secundo p3 beati Francisci abstinentia & corporis edomatio si inspiciā mus eius potū de quo legenda maior. parte. v. loquēs dicit. De potu uini quid dicā: cū & de aqua quādo si tis estuaret ardore uix audebat ad sufficiētiā bibere. Et q̄a in potu abstinentissimus fuit: saluator noster pul simus dum uinū ipse bti. f. appeteret nō ad uolupta tes: sed ad nature necessitatē apud heremū sancti Vr bani & nō ad esset: aquā eīdē concessit cōmutare in ui num. Sic & sitienti uiro: cuius bti. f. uehebat a fello: aquā ofone ipsius xps p̄pinauit in monte. Tertio. Ap paret erga corp? bti. f. Rigiditas si inspiciamus ei? cul tum seu corporis amictū & tegumentū. Vestis. n. hor rebat (ut dicit. v. ps legēde maioris) molliciē: asperita tem amabat. afferens ppter. h. iōanē Baptistā a Dño fuisse laudatū. Si quādo uero in sibi data tunica lenita tem sentiret: cordulis eā contexebat interius: quia nō in casulis pauperū sed in palatiis principū iuxta uerita tis uerbum uestimentorū dicebat requirendā molliciē. Experientia enim certa didicerat demones asperitate terreri: deliciosis autē & mollibus ad tēptandū fortius animari. Vna tantum contentus tunica in frigore & nuditate domino seruiebat. Circa uero eius mortē taz propter sanguinē qui exibat de plaga uulneris latera lis: q̄ ppter infirmitatem: fratres socii tunicas habitua les plures ei fecere ad ipsū mutandū: nunq̄ tamen ula tra tunicā habitualem nec habuit in dorso nec tenuit. Tunica. n. habituali corda & femoralibus diues usq3 ad mortem fuit. Semel apud heremitorū sancti Eleu therii de reate ppter magnū frigus tunicā suam & so ciū intus quibusdam petiis repeciāuit: propter que cor pus eius cepit aliquāliter cōsolari: Sed Paulo post ab oratione rediens dixit socio suo. Me oportet esse for mam & exemplū omnium fratrum: & ideo l3 corpori modo sit necesse habere tunicā repeciātam: tamē me oportet considerare alios fratres meos qbus istud idē est necesse: & ideo nolo habere tunicā sic abintus re peciātam: quia ipsi forsītā nec habere possunt. unde in hoc oportet me eis condescendere: ut ego patiar eas dem necessitates quas & ipsi patiuntur. ut hoc in me uidentes magis patienter ualeant sustinere. Cum pro pter infirmitatem splenis & stomaci: & quia magnum frigus erat unus ex sociis guardianus suus uellet sue re sub tunica habituali aliquantulū ad splenem & sto

macum de pelle uulpis: respondit beatus Frāsciscus di cens. Si uis ut habeam sub tunica de pelle uulpis: po ne unum frustum desuper ut homines uideant q̄ inte rius habeo pellē uulpis: & sic factum est: & si parum portauerit. Raro enim uel nūquā tunicam nouam uo lebat portare: sed dando eam alteri querebat aliquāz ab alio fratre diu portatam. Tuniculam etiā habere uolebat de peciis repeciātam. Et quādoq3 ab uno fratre accipiebat partē tunice sue & ab altero aliā par tem: & adinuicem cōsuendo deferebat. Fratribus tu nicam habitualemente petentibus dabat libenter. id enim fecit duobus fratribus de Frācia. Nam petētibus ei? tunicam statim concessit. Pauperibus si habebat man tellum uel pannum statim dabat. sic etiam faciebat de tunica dando uel dissuēdo & partem pauperibus ero gando. Et quia uestimēto rudi uili & grosso ac despe cto in presenti uita fuit usus beatus Frāsciscus: Fratri Petro de Monticello Beatus Franciscus cum Ioanne Euāgelista apparens: gloriōsior eo in uestitu est uisus: & causa a beato Ioāne fratri Petro interroganti est da ta: q̄ in presenti uilioribus eo fuit indutus. Execraba tur ipse pater beatus Franciscus uestitos triplicibus: & qui preter necessitatem mollibus utebantur in ordine uestibus. Necessitatem uero quam non ratio sed uolu ptas ostentat: signū extincti spiritus afferebat. Vnde & dicebat ut supra fructu. xii. primi libri. parte secun da. capitulo. xxxvi. est dictum. Nulla occasione fratres uolebat habere plusquā duas tunicas. quas concede bat peciis suffulciri. Exquisitos pannos horrendos eē dicebat: & acerrime mordebat oppositū facientes: atq3 ut suo exemplo tales confunderet: semper super tu nicam suam sacco asperum consuebat. Fratribus au tem quos urgebat necessitas uel infirmitas idulgebat aliam tunicam mollem de subtus ad carnem: ita tamē q̄ conformis in habitu asperitas & uilitas seruaretur. Dicebat enim cum dolore maximo. Adhuc tm̄ relaxa bitur rigor ordinis & dominabitur tepor: q̄ filii pau peris patris non uerebuntur portare etiam scarlatinos pannos solo colore muratos. Interrogatus quādoq3 quomodo uestitu tā tenui posset se ab hiemalis algo ris frigore tueri. In spūs seruiore respondit. Si superne patrie flamma per desideriu3 contingeremur interius: frigus illud exterius facile portaremus. In morte de niq3 sua iussit exequialem tunicam sacco operiri. De mum uictu & uestitu tanta rigiditate euz aliis corpus suū fatigauit & domuit: q̄ in mortis articulo se culpa bilem fratri corpori dixit esse: eo q̄ ipsum male plusq̄ deceret tractauerat. Quarto asperitas bti. f. erga cor pus appareret si eius attendamus lectum. ut enim quin ta pars legende maioris dicit. Lectulus lassato corpori sculo erat nuda humus: & si sedens multoties dormi ret. Cervical uero lignum uel lapis. Et quia in pluma uir sanctus dormire nolebat: in heremitorio greci in firmitate oculorū grauatus: semel habuit cervical de pluma ad caput. Quod diabolus intrās eum per totā noctem nō permisit dormire. Et cū sic fuisset uexatus: sociū uocauit ei mādādo ut ipsū cervical longi? aspor taret: qd̄ faciens rigidus effecit? in mēbris a diabolo

loquelam amisit. Sed beato patre cum uocante dum eius uocem audiuit: omni effugata rigiditate loquelaz rehauit. Non solum lectum huiusmodi de pluma habere uoluit: sed nec fratres hère permisit. Vnde in capitulo generali qđ de caricinis apud sanctā Mariā de Portiūcula celebratū ē uocatū: ubi fuerūt ultra quinqz milia frūz oēs iacebant sup̄ terram aut super paleas. qđ uidens. D. Cardinalis Hostiensis ut superius sepe dictum est flebat. Nam qđiu brūs. F. uixit in loco sancte Marie semp frēs in terra comedebant. Verum & si in cibo & potu uestitu & lecto. ut pz ex pdictis brūs. Frāsciscus sibi ipsi fuerit rigidus & austerus considerās & intelligēs ppter aīaz corpus eē creatū: & actus corporales ppter spūales eē agēdos: dicebat tñ fratribz. Seruus dei in comedēdo & bibēdo & alias corporis necessitates sumēdo dīz cuīz discretionē corpori suo satisfaceret: ita qđ frater corpus nō ualeat murmurare dicens nō possum stare rectus & isistere orōni nec in tribulatiōibus meis letari: nec alia bona opa opari: quia nō satisfacis indigētie mee. Si uero seruus dei cum discretiōe & satis bono modo et honesto suo corpori satisfaceret: & frater corpus uellet esse negligens & pigru uel somnolētū in orōne ieiunius & aliis bonis operibus: tunc deberet ipm castigare tāqđ malū & pigrum sumētū: qđ uult comedere & nō uult lucrari nec onus portare &c. ut supra fructu. xii. pmi libri. parte. z. cap. xi. Et nō solū beatus. F. lectū abhorruit: sed somnū euitauit uigilādo in orōnibus: & si aliquādo fingeret dormire ne agnosceret orare. Sicut patuit quādo cū fratre Bernardo exñte seculari dormiuit. Qui fingēdo se statim post cenā uelle dormire: ad orandū post modū surgens p totā noctē in orōne pstitit. ut dcm̄ est in cōformitate octaua. Sic a quodā puero nouitio obseruat: cum suā cordā cum corda brī. F. ligasset: postea solutā cordā & plane. brū. F. surrexisse inuenit. & siluā igresus inuenit eū cū xpō brā Mariā Ioāne Baptista & Ioāne Euāgelista loquētē. Frequētissime ēt p totā noctē. in orōnibus pnoctabat: sic frater Leo pluries est exp̄tus in mōte Aluerne eū uidēdo subleuatū & cū deo loquētē & alii eius socii in locis aliis. Quinto. si rigiditate brī. F. ad suū corpus cupimus uidere: ipsius corpus inueamur multipl̄r subiugatū. Ipse. n. brūs. F. cuīz fuerit nutritus multū delicate: nihilominus corp⁹ noluit post conuersionē suā in delitiis tenere s; in austeritate. Primo quo ad frigus. Nam expoliādo se corā epō Assisii fuit uili mātello sibi dato ex ipso formādo habitū idutus. Quo p̄fectus dū semel tēpore magni frigeris oraret: ff carnalis suus ironice fecit ut diceret qđā brō. F. ut de suo sibi uēderet sudore nāmātā. Et semper ut dictum est solā tunicā detulit habitualē & discalciait siue tēpore hiemali siue alio tempore. Secundo quo ad onus. Nā pro reparatiōe triū ecclesiāz. u. scī Damiani. brī Petri & scē Mariē de portiūcula quas reparauit procurando lapides & portando: corpus suum multipliciter afflixit. Tercio quo ad seruitiū. Relicto. n. mūdo statim ad seruiendū leprosis se transiulit lauādo eis pedes ligando ulcera educendo plagarum putredinez & saniem abstergēdo: & feruore inaudito ulcerosarūz

plagarūz tuebat in oscula: ut sic saturatus opprobriis carnis superciliūz legi spūs potestatiue subderet: inqz dñūm hoste subacto domestico pacifice possideret. Quarto quo ad pabulum. Cibo enī tenuissimū. ut dictum est. corpus suum quoad uixit sustentauit. Qu in to quo ad incessum. Nam & si post conuersionē suā per duos annos calciamēta in pedibus tulerit: audito tamē euangelio qđ nō deferret statim calciamēta. ipsa deposuit & nudis pedibus semper incessit. Sexto quo ad iter & peregrinationē. Secularis existēs ob reuerētiam apostolorū Romam iuit. Factus autē frater uisitauit pluries limina apostolorū Petri & Pauli: sanctū lacubuz de Galicia: scī Angelū de monte Gargano & dñi sepulchrū. Ob pdicationē uero omnia loca Italie & qđ maius est ter ad partes infidelīū accessit. Septimo quo ad uerba. in herēitorio de Sarciano ad edomandū carnis tēptationē se durissime uerberauit. Si mlti magni aloris tēpore in foueā glacie & niue plenam se plerūqz imersit ut domesticū hostem. s. carnem perfecte subiceret: & candidū uestimētum pudoris a uoluptatis incēdio pseruaret. Vñ corpus suum fratres asinum appellabat tāqđ laboriosis supponēduz oneribus: crebris cedendum flagellis & uili pabulo sustēndum. Sexto apparet brī. F. quo ad corpus. afflictio si inspiciat eius exercitium & labor. Ocūm enīz tanquā oīum malarū cogitationūz sentinā docebat summo opere sugiēdum. exemplo demonstrans carnē spūi rebellā disciplinis continuis castigādā & fructuosis laboribz subiugandā. In principio sue conuersionis ecclesia sancti Damiani reparata: ne corpus torperet ignauia ad reparandū duas alias se dedit. s. brī petri & uirginis gloriose. Scopabat ecclesias quādo in alio nō poterat occupari. Ibat in principio religionis ipse solus ad panē querēdū non sine magno sui corporis labore & fatigatione. Exercitium & laborē ostēdit factus euāgelicus preco: qđ ad pdicādum erat a dño destinatus. Hac de cā nūquā in eodem loco stabat: s; ad instar xpī terras diuersas circuibat & loca. Ipse nō solum ocū uitabat laborādo & semp aliquid exercēdo: sed & fratres inuitare uoluit: Volendo & concedendo qđ frēs laborarent manibz. ut dicit regula & in testamēto dimisit ut ocūm anie inimicū oīno a frībuz excluderet. Vñ dicebat uolo frēs meos laborare & exercitari: ne ocio dediti per illicita corde uel lingua uagentur. Beati Francisci exemplo iucti fratres antiqui de labore proprio panem suum comedere uolebāt: sicut dictū est de sancto fratre Egidio & de fratre Iunipero conformitate octaua. pmi libri. Septimo apparet brī Frāscisci austeritas: si intelletuz uertamus ad locum. Brūs enī Franciscus ut poterat hominū consortia fugebat: & ad loca remota pergebat libenter & stabat. ut patet de heremo sancti Urbani sancti Eleuterii de Reate loci de grecio sacri montis Aluerne montis Casalis prope Burgum sancti Sepulchri: & sic de aliis. Accipiebat enim loca prout poterat a gētibz separata. Multa. n. loca in puincia scī Frāscisci Romana & Tuscie ac aliarum prouinciarum accepit: quorum nonnulla sunt dimissa & pauca a fratribz retenta: que utiqz solitaria

erant & deuota. Pauca enim loca in ciuitatibus accēpit & castris: in locis uero solitariis degendo in omni artitudine uitam ducebat: regulam ad litteras & sanctum euāgeliū obseruando. Et multoties in dictis locis sās se isra cellā claudebat: in q̄ pluribus dieb⁹ morabat: nec pmittebat se ab alio nisi a socio uisitari. Et tūc q̄cqd pulueris ex conuersatiōe humana eidē inheſerat: lachrimis expiabat & ofone. Vacabat ēt mediſtatiōib⁹ diuinorū: sic ēps Aſiſinas in se correctiōe diuina fuit expt⁹. Ff Leo & alii socii eiusdē p̄is. Nec in talib⁹ cellas h̄re uolebat de lapidib⁹ siue de lignis dolatis: s; de paleis siue arborū ramis. Cellā de lignis dolatis a frē quodā sibi p̄paratā uolebat inhabitare: nisi p̄us iteri⁹ & exteri⁹ de paleis & arborū ramis tegeretur: adeo ut de lignis p̄atis nihil penitus appareret. Ad dicta loca si sanus erat ibat per se. Si uero debilis erat uel isfirmus faciebat se sup̄ asinū ab aliis illuc deduci. sic patuit qn̄ fontē in mōte ofone p̄duxit homini: cuius tūc ipse uectabatur asello. Octauo. Bti. F. apparet ad corp⁹ rigiditas si t̄pus uideamus. Vbi sciēdū q̄ bt̄s. F. nō uno tēpore rigidus in disciplina sup̄ custodia suā stetit & stabat: s; oī tēpore. Nō sicut qdā q̄ icipit & statim desinūt: s; semp qd̄ icēpit seruauit. Si de ieiunio loq̄mur. p̄ totū q̄si ānū ieiunabat q̄dragesimas multas faciēdo. ut dcm̄ ē. Si de uestitu arēto. usq; ad mortē tunica corda & femoralib⁹ fuit contētus. Si de seruitio dñi circa leproſos. circa finē sue uite & si cēt isfirmus ad humilitatis cupiebat redire p̄mordia: ut leproſis seruiret sicut fecerat a p̄ncipio. Si de paupertate. nihil in p̄po uel in cōi unq; ulq; ad mortē h̄re uoluit: nec frēs h̄re p̄misit: imo in morte se denudauit: ut sedus qd̄ cū scā paupertate inierat nō solū in uita sed in morte seruaret. Si de obia. usq; in finē sue uite habere guardianū uoluit: cui in uita & in morte humilr̄ obediuit. ut p; de ocessiōe tunice hitualis sibi in mortis articulo cōstituto & audo: & mādato scō cui paruīt reuerteret. Si de custodia castitatis. usq; in finez sollicitudine assiduā gessit de ip̄etiabilis custodia thesauri. Si d̄ amore ad xpm̄ & frēs. usq; ad finē tēuit & ostēdit. ut p; legēdā de ei⁹ trāsitu legenti. Nono rigiditas bt̄s. F. apparet ad corp⁹ si uideamus uerbū. Et si uerbo bt̄s Francisc⁹ fuerit disert⁹: nō tñ uerbis ociosis aliqn̄ fuit dedit⁹: s; diuine laudi p̄dicatiōi st̄m̄ & seculari uel iformatiōi & succinte. put in regula mādauit uacabat. Nec loq̄bat de secularibus s; de diuinis semp. Vñ die quadā loq̄ndo de deo cū sociis: Iesus in sp̄e iuuēis pulcherrim⁹ apparuit in medio eorū. Occulta q̄ sibi diuine sapie a dño p̄deban̄ nō p̄debat exteri⁹: nisi q̄tū zelus fraterne salutis urgebat & sup̄ne reuelabat instinctus. Quō ad uerba ociosa ei⁹ lingua laxaret q̄ sepiſſime cū deo & bt̄a uirgie fuit locuta: sic p; qn̄ indulgentiaz scē Marie de Portiūcula a xpo mediāte bt̄a uirgie ip̄etrauit. In mōte Aluerne ut Ff Leo audiuit & uidit cū ioāne Baptista & Euāgelista: sic ēt puer qdā appositō obseruando bt̄m̄. F. uidit & audiuit. Cū scis apl̄is Petro & Paulo ut fuit B.ome in ecclesia scī Petri qn̄ eū amplexati sūt. Et nō mō semel cū xpo uirgie & sanctis fuit locut⁹: s; multoties ut ei⁹ scā pādūt: Lingua;

suā laxabat ad p̄dicatiōes deuotas: q̄s nō solū hoies: s; & uolucres libēter audiebāt. Ad informatiōes particulares per q̄s ad xpi seruitutes multos attraxit. ut patuit de bt̄a Clara & aliis multis. Ad diuinū officiū qd̄ deo cū summa deuotiōe & attētiōe tāquā deo p̄senti persoluebat: s; isfirmus nō herēdo parieti s; rectus stabat cū capite discōopto & aliquādo genuflexus. Et nō solum ipse s; & frēs uoluit: ut euāgelicū seruaret silētiū: ut. u; ab omni uerbo ocioso omni tēpore abstinēret sollicitē tāq̄ reddituri in die Iudicii de huiusmodi rōnē. S; si quē frēm iuēisset uerbis assueret inanius: acriter arguebat: taciturnitatez modestam & puri cordis affirmās custodiā & nō modicā eē uirtutē. p̄ eo q̄ mors & uita fore dicant in manibus lingue: nō tam rōne gustus q̄ loq̄lle. Decimo austeritas bt̄s. F. ad suum corp⁹ apparet si ad uisum & ei⁹ aspectum oculos defigamus. sic qdē a cōtuitu mulierū oculos auerterat: ut q̄si nullā in facie agnosceret. Ipsarū familiaritates colloq̄a & aspect⁹ q̄ multis occasio sunt ruiē solliciti⁹ euitari iubebat. asserēs p̄ huiusmodi debilē frangi: & fortē sepe sp̄m̄ infirmari. Harū cōtagionē euitare conuersantē cū eis nisi p̄batiſſimū uirum: tā facile dixit q̄ iuxta scripturā ambulare in igne & nō cōburere plantas. Non. n. securum eē putabat mulierū introrsus haurire imagines: que possunt aut edomite carnis suscitare igniculū: aut pudice mētis maculare nitorē. Asserēbat ēt friuolū esse mulierū colloquiū: excepta confessione uel instructiōe breuissima. iuxta qd̄ saluti expedit & congruit honestati. Que inquit sunt religiosi cū muliere tractandā negocia: nisi cū sanctā penitentiaz uel melioris uite consiliū religiosa petitione deposcit. Ex nimia securitate minus cauetur hostis: & diabolus si de suo capillū pōt h̄re in homie cito facit excreſcere in trabē. Sic ergo in uisu & cōtuitu rigidus fuit: ut quasi nullā per uisum cognosceret mulierē. Undecimo apparet bt̄s. F. ad corpus rigiditas si attendat hostē. s. diabolū q̄ a se sua rigiditate expulsi heremo de sartiano se disciplinādo & in niues imergēdo. Superauit in ecclesia sancti Petri de Beuanio. Cum ipso multoties manu confluxit ad manū uite rigiditate & ofone & uicit: & demū a multis ipm̄ uolēter eiecit. Non dedit bt̄s. F. uite arēte relaxatiōe seu abstinentia aliquādo locū diabolo. q̄re in pace sua possidēs ab hoste minime aliquādo fuit supatus. Duodecimo apparet bt̄s. F. ad carnē rigor. Si ab eius ania q̄rat & sp̄s: an p̄dñari fuerint ipsi per omnia. Et certe dicent q̄ bt̄s. F. carnem suam crucifixit cū uitiis & concupiscentiis: sic ut perfecte se spiritui subderet: & in his que dei sunt fine difficultate pareret. Et s; eius caro per omnia spiritui foret subiecta: nihilominus ei flagella & penas ne a proposito resiliēret irrogare nō desistit quoad uixit. ut aliis sic faciendi exemplū preberet & formam. Sic ergo. xii. premis manifeste apparet ad istar. D. Iesu xpi. bt̄m̄ p̄rem. F. carnem laboribus & aliis afflictionibus uariis eidem illatis ipsam potestatiue sp̄ui subieciſſe. Et quēadmodū in aliis p̄cedentibus sic et in hoc caput totius perfectionis xpm̄ imitatū fuisse putanda pars istius. xii. cōformitatis dicebat.

¶ Fructus octauus & conformitas: & in ordine. xx. Iesus pacē dans fluctibus. Frāsciscus solida t. Expō prime partis. u3. Iesus pacē dans fluctibus.

Mnū saluator & dñs inclitus Iesus xps cū mirabilia opet absq; nūero assidue pdigia faciēdo in celo sursum & signa stupēda in terra deorsuz: fueritq; mirabilis in mūdi exordio celum creādo adornādo siderib; legeq; eterna in suo motu regulando. In terra tot her-

bis arbutis aialib; uolucrib; fluuiis & fontib; adornādo. In aq; diuidēdo aquas partē q̄rū statuit in supmo. s. supra firmamēti reliq; in inferiorib; collocando ipsas diuersis pisciū generib; secūdādo: Tēporis in pce flu post innumera exhibita opera sue diuinitati testimo nū phibētia: ad faciendū in mari p̄clara transit & stupenda: ut dñs celi terre & mariū firmissime teneret & p̄bare. S3 q̄a nomē maris in sacro elogo uarie accipit tā mistice q̄ lrali: qūo sit opat in mari mirabilia: q̄a p̄ma pars isti octaue conformitatis dicit ipm dñm Iesum pacē dedisse fluctib; ipsius maris ac p̄ h̄ mira exhibuisse: est breuiter nūc differēdū. ¶ Nomē maris mistice & figuratiue aliqñ accipit p̄ ipsa p̄nia & hoie i penitētia exñte. iuxta qd̄ h̄ t̄res. z. ubi d̄ uero penitēte dñ. Magna est uelut mare stritio tua: & Apoc. xi. h̄r q̄ angelus descēdēs de celo posuit pedē dextrū supra mare sinistrū uero supra terrā: q̄a deus pedē dextrū. i. sue gr̄e & misericordie ponit supra penitentes & demū collocat ad suā dexteraz: Terrestres uero & terrenis deditos nō respicit gr̄am eis ifundēdo: & p̄se uerātes a se reicit & in futuro collocat cū sinistris. Secundo accipit mare scd; bñm Ambrosiū p̄ mūdo isto. Et sic exponit illud ps. 103. Hoc mare magnum & spaciosum manib; illic reptilia quoz nō est numerus. i. diuersa genera inimicor; q̄ secundū n̄rarū uirū q̄ritatez compesato nobiscū agone luctant &c. Tertio accipit secundū Bernardū sup cātica sermone. xiii. p̄ xpo dño n̄ro. Et sic exponit illud: Omnia flumina intrāt mare &c. Quarto mō accipit lrali. Et sic accipit gen. i. Vel scd; modū loq̄ndi iudeoz q̄ quālibet aggregationē aquarū mare appellāt. Et sic accipit in p̄posito p̄ expōne huius p̄me partis huius octaue conformitatis. Accipiēdo ergo mare p̄mo mō dico q̄ accipit p̄ p̄nia & penitente ueraciter. Penitentia. n. p̄ mare accipit & significat. Primo rōne amaritudinis. dñ. n. mare secundū Isidorū ab amaritudine: q̄a aquas h3 amaras. ut p3 expiētia. Pnia. n. & si iustis sit dulcissima: & sic ēt debeat eē peccatorib; utpote q̄ ea mediāte ueniā inueniūt & gr̄am. Tñ in deliciis mūdi constitutis & uitis deditis ualde aspa uidet & amara. Filiis israel in deliciis egipti nutritis aq̄ marath in deserto appēbāt amare Exo. xv. Arctā. n. est uia. s. p̄nia q̄ ducit ad uitā & pauci sūt q̄ igre diuī p̄ eā. Mat. vi. Tales. n. delectat peccare: s3 nō p̄ p̄tō penitere. Cōtra tales loq̄ Augul. ps q̄nq̄gesimo dicēs. Sūt multi quos peccare nō pudet: s3 pudet agere

re p̄niam. O incredibilis isania de uulnere ipso nō erubescis: & de ligatura uulneris erubescis. Nōne uuln; fedi? & putridi? ē? Cōfuge ergo ad medicū age penitētā dic iniquitatē meā ego agnosco & p̄ctm meū coram me ē semp. Tibi soli peccaui q̄ solus es sine p̄tō. Ad p̄niam exercēdā & si appareat amara hortat nos bñs Bernard; in quodā sermōe dicēs. Fugite de medio Babylonis & saluate anias uas. uolote ad urbes refugii: ubi possitis & de p̄teritis p̄niam agere: & in p̄nti obinere gr̄am & futurā gloriā fiducialt p̄tolari. Nō ues retardet ofcia: q̄a ubi p̄ctā supabūdauerūt supabūda re cōsuevit & gr̄a: nec p̄nie ipa austeritas deterreat: nō .n. odigne sunt passiōes h3 seculi & tēporis ad p̄teritā culpā q̄ remittit: nō ad p̄ntis cōsolatiōis gr̄am q̄ imittit: nō ad futurā gloriā q̄ p̄mittit. Si uerbis nō creditis opib; credite: exēplis acq̄escite plurimoz. Currūt undiq; ad p̄niam p̄ctores & natura pariter & cōsuetudine delicati. Nihil credentib; ipse. Nihil amantib; difficile. Nihil asperū mitib;. Nihil humilib; arduū repit: q̄b; & gr̄a fit in auxiliū & obediēdi deuotio lenit impetū. Secūdo penitētia mari assimilat rōne impetuositatis & uertiginis. Mare. n. dñ pelagus. i. undas pellēs. Sic penitentia undas tēptationis diaboli pellit & elidit. Hoc patuit in Abbate Antonio & pluribus aliis q̄ in petus tēptationū sancta penitentia cohercuit. In capite xpo qui in deserto penitentia diaboli triplicē tēptationem superauit & repulit. Tertio penitentia assimilatur mari ratiōe trāquillitatis. Post cōmotionē mare dicit equor: quia in mari aque equant post tempestatez. Sic anima per penitentiā trāquillat in cōsciētia: q̄ ubi erat remorsus definit & ubi a diabolo inque tabatur pacata remanet & quieta. Patuit in beato benedictō qui penitētia peracta cōtra carnis incendium ex tunc in pace a tali uicio & quietus permansit: ut docet bñs Gregorius. z. dialogor. Verū mare et si tempestuosum sit uento tamen subtracto quiescit: & eius amaritudo per nubiz ab ipso subleuationē dulcescit: ac eis aque per subterraneas deuīationes. Sic & penitentia ubi uentus mundane delectatiōis abiciat: nubes uero affit. i. cōtemplatio celestīū & meditatio asit inferorum: nō solum homo instigatur ad penitentiā exercendam: sed fructus dignos efficit penitentie. p̄ ut in simili declarat beatus Gregorius. 3. dialogor. exponēs illud. Iudicū. z. q̄ caleph dedit asse filie irignū superius & inferius. Vbi duos compunctionis declarando modos: cōtemplatiōe celestium et attentione inferorū ad bonū pandit hominē citari et in bono solidari. Non solum penitētia et uerus penitēs mare potest dici ex prefatis: sed ex effectibus quos mare causat spiritualiter intelligēdo. Mare enim ut docet experientia. Primo est sui purgatiuum. Cadā uera i munda et mortua. ut dicit Gregorius. a se expellit et reicit. Penitentia a peccato purgat. in signū cuius dñ. bñs Petrus. Actūz. 3. Penitemini ut deleant peccata uestra. Et q̄ penitētia deleant et purgetur p̄ctā hētur. z. Reiz. de Dauid qui post adulteriū & homicidium dicit peccaui: & sequitur. dñs transulit peccatum. Secundo per uenas occultissimas sui diffusum (ut dici i s̄o

De p̄nia q̄ p̄ mare intelligit.

Penitens p̄t appellari mare.

dorus sup ecclesiasticū) est mare. Pnia a pēlago ifini-
to diuine pietatis uenā attrahit indulgētie pētorī. Patu-
it in Maria magdalena: cui dñs oīa pēta dimisit. Luce
vii. Tercio mare est aīaliū diuerfarū formarū pducti-
uum. ut dīc Raban⁹ sup. xlii. ca. Eccl. & pluriū q̄ sint
in terra. Pnia in aīa uirtutes diuerfas multiplicat & p-
ducit. p3 in Ioāne baptista: q ob inūeras uirtutes xp̄s fu-
it credit⁹. Io. i. Quarto mare l3 sit fluidū: multoz tam-
duroz est gñatiū. ut p3 de ochilib⁹ & testis pluriū pi-
sciū: & de lapidib⁹ p̄ciosis & margaritis. Pnia fac uas-
lidū & fortē. p3 de Iudith: q̄ holofernē occidit: & Iuda
machabeo: & de Ionatha. Machab. i. q post ieiuniū &
cineres in capite aspsos uictoriā de hostib⁹ diabolū si-
gnificatib⁹ habuerūt. Quinto mare est multarū isirmi-
tatū curatiū. ut p3 de ulcerosis & aliis quos aq̄ maris
sanat. Abstinētia & pnia sanitatē iducūt. Eccl. xxxvii.
In multis escis erit isirmitas: & ppter crapulā mlti pe-
rierūt. Qui aut abstinēs est adiiciet uitā. Seneca ad Lu-
cillū. Multos morbos multa fercula fecerūt. uñ Hiero-
nymus. Mater sanitatis est abstinētia. m̄ uero egritu-
dinis est uoluptas. Et ut oñdit lib. z. Otrā Iouinianū. A
multis isirmitatib⁹ pnia & abstinētia plures sunt libe-
rati. In iordane q pniaz signat baptizat⁹ Naamā a le-
pra corporali & spūali mūdā. iiii. R. iiii. Sexto mare sa-
porū quo ad aq̄s terrarū: p q̄s trāsit susceptiū ē & dul-
cedinē trahit. ut dīc Macrobi⁹ & Arist. Pnia in his in-
qb⁹ habitat se p̄bet dulcissimā p remissionē oīuz pec-
catorū & dimissionē p diaboli supationē & uirtutū su-
sceptionē: supcelestiū tēplationē: & diuine dulcedinis
imissionē. Tā arduā pniaz sci uiri humano auxilio uī-
gorati minime agere potuissent: nisi diuino freti auxi-
lio. put abbas Cherimō in collatiōe de p̄tectiōe dei
declarat. Moises post ieiuniū & pniaz intrat diuinā ca-
liginē: & loquit̄ cū deo. Exo. xxiiii. Sic Helias ieiunā-
do. xl. dies in oreb⁹ & sine audit & uidet dei magnalia
Eccl. gn̄gesimo. Petr⁹ in mōte pnie cōstituit⁹ trāsfu-
ratū xp̄m uidet & clamat dulcedine mira. Bonū ē nos
hic eē. Septimo mare suo motu est sue sube a corrupti-
one cōseruatiū. Pnia q uult p̄seruari a pēto est cōtinuā-
da. Corpa aloe & q̄busdā amaris a putredine cōseruan-
tur & uermib⁹. ut dīcūt libri medicinales: & q pnia p̄-
seruet a pēto: p3 de Manasse: q p̄us malus: postea egit
peniētā ualde corā deo: & deide fec̄ rectū in cōspectu
dñi. z. Paral. 33. Octauo mare & si ligduz: nō est tñ sui
termini exitiū. ut dīc ps. Terminū posuisti eis: quē n̄
trāsgredient & c. Pnia intra limites retinet rōnis. Noe
q̄ diu i archa pnie fuit nō est trāsgressus limites rōnis:
l3 exēdo de archa iebriat. Gen. ix. Loth. xxv. Vino a
rōne alienat & icescat cū filiab⁹. Iudith nō cōtaminata
cibo holofernīs aut potu in sua manet integritate. ca.
iz. Daniel q nō inqnat cibis gētiliū rōne uiget & sapi-
entia. Dan. i. Nono mare est uēroz originatiū. ut dīc
Beda. Ignē diaboli pnia extinguit. Hoc patuit ut dcm̄
est i p̄cedēti cōformitate de brō F. q libidinē pnia exti-
xit. Bñdict⁹ uēto pnie q uenit a regiōe deserti. Iob. i.
Imperū libidinis mortificauit. ut dicit Grego. z. dial.
Eccl. xliii. dī. q frigidus uentus aglo flauit & gellauit
erhstall⁹: q castā mētē fac̄ extingueso oēz ignē libidi-

nis. Et puer. xxv. Venit⁹ aglo dissipat pluuias: q pnia
facta frigida ab estu occupatēte mētē reddit imūnē.
Decimo mare est nubū pcreatiū: ut p3. z. R. xviii. &
expiētia. sic pnia ḡraz ipetrat: q̄ hō iustificat. ut p3 de
publicano. Luc. xvi. q iustificat⁹ descendit in domū su-
am: & sub nube ḡre p desertū hui⁹ seculi manet semp
usq3 quo ad terrā celestis pmissiōis puenit. ut h̄i in si-
gura d filiis isrl. Exo. 13. Vndecimo mare est radiorū so-
larū receptiū. Pnia est diuine sapie p̄pinatiua & da-
tiua. p3 de Daniele. Dan. i. cui ut pnie dedito & sociis
suis dedit de⁹ sapiētiaz sciētia & disciplinā. in oī libro.
Duodecimo mare est ad multas regiōes ubi multa bo-
na h̄r deductiū. ut p3 expiētia. Pnia hic pēta remit-
tit & culpā. p3 de niniuitis. Ione. z. De filiis isrl. Iudic.
z. S3 & regnū celoz dat & p̄mittit. Matth. iiii. Penitē-
tiā agite: appropinquat regnū celoz. Ad p̄positū huic
mari dīc n̄ra p̄na ps. Iesus dat pacē fluctib⁹. q̄m in-
telligit⁹? Certe hōi & uolētī & pagētī pniaz uētī isur-
gūt tētationū diabolicarū: ut patuit in ipso xp̄o Salua-
tore n̄ro: q statū ut igressus est pnie desertū tentat⁹ est
multipl̄ a diabolo. Xps ergo suos adiuuādo diaboli-
cos fluct⁹ & isur⁹ rep̄mit: q nō p̄mittit nos tētari su-
pra id qd possum⁹. ut dīc apls. i. Corin. x. S3 faciet cū
tētatiōe p̄uētū: q ipse dat uictoriā. ut patuit in beato
Antonio abbate. Hilarione. & aliis scis p̄rib⁹: qb⁹ flu-
ctib⁹ diabolicis pnia sup̄ssis de⁹ pacatū reddidit habi-
taciū tuū. Iob. viii. Et bestie terre. i. demōes ifernales
pacifice erūt tibi. Iob. v. Tūc. n. hō scā pnia clamat dī-
cēs cū dauid. ps. iiii. In pace i idipz dormiā et req̄escā.
& sic appet de p̄mo mari. i. pnia q̄m ei⁹ fluctib⁹ xps
dat pacē. Accipiēdo sc̄do mare p mūdo isto uidēda
sunt duo. Primo q̄m mūdus p mare signat. Sc̄do quo
modo mare istud. i. mūdus a fluctib⁹ suis p xp̄m trā-
glat. Circa p̄mū aduertēdū q mūd⁹ recte p mare h3
designari. mare. n est. p̄mo amarissimū: sic & mūd⁹: q
posit⁹ est tot⁹ in maligno. i. Io. v. Princeps hui⁹ mūdi
diabolus est. Io. xv. Sc̄do instabile: imo instabilissimū.
Mūdi oīa uanitas & afflictio spūs. Eccl. i. Tercio tur-
bulētissimū. Mūdus tot⁹ est plen⁹ pēto supbie auari-
tie & imūdicie. i. Io. z. Quarto ingentissimū. Mūdus p̄-
surat suis dilectorib⁹. Io. xvi. Quinto profundissimū.
Sic mūdus malitia & prauitate. Io. vii. Ego testimoni-
um phibeo de mūdo q ei⁹ opa mala sūt. Sexto picō-
sissimū. Eccl. xliii. Qui nauigāt mare narrēt picā ei⁹.
In mūdo nō ē q faciat bonū n̄ ē usq3 ad unū. ps. xi. Se-
ptimo uarietatis cōtētiū. Mūdus trāsit & cōcupiscētia
ei⁹. i. Io. z. Octauo deceptiū. Mūd⁹ suos decipit ama-
tores: & qn credūt eū tenere fugit uelut umbra. i. Cor.
vii. Preterit figura hui⁹ mūdi. Nono diuersoz mōstro-
rum pductiū. Mūdus demonib⁹ est plen⁹. Apo. iz.
Veh inhabitantib⁹ terrā: q descendit ad uos diabolus.
h̄ns irā magnā & c. Decimo doloris causatiū. Mūdus
suos replet multis miseriis. Ro. viii. Ois creatura inge-
miscit & parturit usq3 adhuc. uallis. n. lachrimarū uo-
cat. ps. lxxxiii. Vndecimo est nubū originatiū. Mū-
dus obcecat se adamātes. Io. i. Mūdus eū nō cognouit
Nihil credūt d futura uita mūdi amatores. ut h̄i sap.
z. Duodecimo mltroz submersiū & occisiū. Mūdus

Mūd⁹ iste
pōt appel-
lari mare.

Vēti a q^o
b^o agitāt
mare hui^o
mūdi.

occidit spūalē se diligētes. Rō. q^o q^o amīc^o est hui^o mūdi inimic^o efficit^o dei. O quot hic mūdus occidit. de q^o bus satis est dictū lib.i. s^o conformitate. vi. Sic ergo p^ofat^o & aliis plurib^o apparet q^o mūdus p^o mare recte signi-
ficat & figurat. S^o uidēdū est nūc q^o x^op^os pacez mūdi dat fluctib^o. ubi sciēdū q^o mūdus iste fluctuat cōtinue multiplici uēto cōmot^o & agitāt^o. Nā mūdani agitant^o septēplici uēto. s. uiciōz supbie: auaricie: iuidie: luxu-
rie: gule: accidie: & ire. Isti sunt uenti q^o pugnat in mari magno. Dan. vii. Octauo mouet uēto pspitatis. Ta-
les ambulāt sup pēnas uētoz & uolāt. ps. xvii. Nono mouet uēto spēi diu uiuēdi. Hic uēt^o oēssit q^otuor an-
gulos dom^o filiōz Iob: & occidit eos. Iob. i. Decimo agitāt uēto incredulitatis uite future: q^o mūdani nihil credūt de uita futura. Et hic est uēt^o turbinis. Eze. i. Vndecimo psumptiōis nimie de misericordia dei. Hic
est uent^o aglo q^o dissipat pluuias. Prouer. xxv. q^o g^ofaz ab aia remouet tali spe peccādo. Duodecimo false do-
ctrine de mūdi regimine: q^o casu qdā ponūt eū regimō diuina puidētia gubnari. uñ oīra tales diē apl^os. Eph. iii. Nō sim^o paruuli fluctuātes oī uēto doctrine. Istis
iz. uentis hoc mare. i. mūdus mouet & turbat. Sed iz mūdus p^ofat^o uētoz ipellat fluctib^o: Iesus q^o pax est. Eph. z. talibus fluctib^o dat pacē. Nā ipse iperat mari & uēto: & sit trāqllitas magna. ut hī Mat. viii. & xiiii. q^o sua scā doctrina opescit Prio supbiā & supbie uen-
tū di. Matth. z. Qui se exaltat humiliabit^o: & q^o se humi-
liat exaltabit^o. Scd^o o uentū auaricie di. Luc. vi. Veh uobis diuitib^o q^o habetis nūc solonē. u^ofaz. Et Matth. xix. Diues difficile intrabit in regnū celorum. Tertio
uētū iuidie. Matth. xix. Dilige p^oximū tuū sic teip^osu. Et Matthei. v. Quod tibi nō uis fieri alteri ne feceris. Quarto uētū luxurie. Matth. v. Qui uiderit mulierem
ad concupiscēdū eā: iam mechāt^o est eā in corde suo. Et Matth. xix. Sūt eunuchi q^o se castrauerūt pp regnū ce-
lorū. Quinto uētū gule. Luc. zi. Attēdite uobis ne for-
te grauent corda u^oa crapula & ebrietate & curis hu-
ius seculi: & supueniat in uos rēpētime dies illa. Sexto uētū accidie. Matth. z. Quid hic statis tota die ociosi?
Ite in uineā meā: & q^o iustū fuerit dabo uobis. Septi-
mo uētū ire. Matth. v. Qui irascit^o frī suo re^o erit iudic-
cio. Qui te pcusserit in unā maxillā prebe ei & alterā. Octauo uētū pspitatis. Io. vi. Iesus fugit cū eū regez
facere uellēt. et Io. xix. Regnū meū nō est de hī mūdo Et Luc. vi. Veh uobis q^o ridetis: q^o flebitis. Et Lu. xix. Vidēdo pspitatē ierusalē fleuit sup eā & c. Nono uen-
tū fiducie uiuēdi. Lu. iz. Stulte hac nocte repetēt aīaz tuā a te. Decimo uētū incredulitatis uite future. Matth. xxv. Ibūt hī in suppliciu eternū: isti aut in uitā eternā. Vndecimo uētū psumptiōis diuine misericordie. Mat.
xxv. Statuet qdez oues a dextris: edos aut a sinistris. Reddet unicuiq^o scd^om opa sua. Luc. iz. Ventuz false doctrine de mūdi regimine. Matth. zo. Sedere aut ad
dexterā uel ad sinistrā nō est meū dare uobis: s^o q^ob^o pa-
ratū est a p^ore meo. His x^op^oi sermonib^o opescit oīs uen-
tus quo miser mūdus agitāt & turbat. Petr^o x^op^oi uer-
bo laxat rete. Lu. v. Et ambulat supra mare. Mat. xvi. X^op^os. n. ut dicit Grifogon^o martyr ad brāz Anastasiam

ambulās supra undas maris: ad te ueniēs unō iussu oīs
sue fermōe diaboli aduersus te stātē uētū opescet. Ven-
tus. n. oīrari^o est nauicula mūdanoz: ac fluctib^o iactat^o. Ventus ergo & tēpestas abscedit dū x^op^os loquit^o &
nauim ascēdit. Marci. xvi. Et tūc x^op^os pacē dat: nō q^o hic mūdus dat. Io. xv. Vis uidere mūdanos & mundo
deditos fermōe x^op^oi ad pacē redire pfectā. Vide ap^olos laborātes in remigādo x^op^oi uerbo trāqllari. Matth. viii. xiiii. & Marci. vi. Vide Mattheū sedētē ad thelonēū.
Matth. viii. Zacheū. Luc. xviii. ad acquirēdū mūdana inhiātes diuersis gurgitib^o curarū mūdi cōmotos & q^o si submersos: uoce lola x^op^oi e talib^o fluctib^o eductos: trāqllitate frui optata. & sic de plurib^o aliis hēs in scō
euangelio. ¶ T^oertio intelligit^o p^o mare diuinitas dñi Iesu x^op^oi. iuxta dictū Ber. sup can. fermōe. xv. ubi sic i-
quit. Origo fontū & fluminū mare est uirtutū & scien-
tiarū dñs Iesus. Quis. n. est dñs uirtutū nisi ipse: Cōti-
nētia carnis cordis idultria uolūtatis rectitudo ex illo fonte emanat. Nō solū aut: s^o si q^o pollet ingenio niter
eloq^o si q^o merib^o placet ide est. Inde sciētie inde sa-
piētie sermo: thesauri qdē sapiētie & scie: ibi oēs sunt absconditi. Quid casta cōsilia: iusta iudicia: scā desideria
nōne riuii sunt fōtis illi? Quicqd te uirtutū hīe cōfi-
dis totū dei uirtuti & dei sapie reputa x^op^oo. hī Bernar-
dus. Diuinitas p^o mare merito signat^o: & hī p^oposissime cū nulla creatura diuinitas pfecte signet^o: Rōne p^osun-
ditatis. q^o ipsa est pelag^o i^ofnitū: q^o bonū i^ofnitū. Rōne
altitudinis. q^o ipsa sup oīa est. Rōne diffusiois. q^o sua
bonitas remanens inexhausta se multipl^o diffundit in
creaturas tā p eē cōicationē q^o sue g^ofe diffusionē. Rō-
ne pductiōis. q^o oīuz est pncipiū manutētia ipsa di-
uinitas & origo: q^o ab ipso & in ipso & p ipsum sunt
oīa. & sic de aliis cōditōib^o maris ad diuinitatē appli-
catis. Iesus ergo q^o est mare hoc maximū rōne sue dei-
tatis & g^ofaz copiosissime sue aie diffusarū nō dat ma-
ri pacē. s. sue deitatis: nisi q^o deitātē cōtra hoīez peccā-
to occitāt sua passiōe placauit ipsaz dō recōciliādo. ut
ait apl^os Coll. i. In ipso. n. cōplacuit oēm plenitudinē
habitare: & p eū recōciliare oīa in ipsuz pacificās p s^oa
guinē crucis ei^o sue q^o in celis siue q^o in terris sunt. uñ
x^op^oo recōciliatē hoīez deo p^ori ipletū est illud ps. Mortū
fluctuū ei^o. s. deitatis tu mitigas. Sic intelligēdo p^oz q^oo
mari & maris fluctib^o ire dei pacē x^op^os dedit. S^o & ip-
sum mare pacē dedit fluctib^o. i. humanitatis x^op^oi moti-
bus. Ip^o sam humanitatē pfectissime sanctificādo in oī
g^oa cōfirmādo: & sibi ipsi eā pfecta unione ppetuo co-
pulādo ut de^o hō & hō sit de^o. uñ psalmista loq^ons de
pfecta mitigatiōe & pace hūanitatē x^op^oi quo ad cor-
pus & aīaz inq^ot ps. xlv. De^o in medio ei^o. Sequit^o. nō
cōmouebit^o. Quare in pace fact^o est loc^o ei^o. s. deita-
tis in x^op^oi humanitate. & sic p^oz q^oo p^o mare deū intelli-
gēdo Saluator dat mari pacē & trāqllitatē. In signū
cui^o i suo ortu angeli pacē p^omulgāt. X^op^os post suā pas-
sionē pacē tripl^o dādo apl^os: pacē inter deū & hoīem:
angelū & hoīez: hoīez fecisse & hoīez euiderē oñdit
& p^omit. ¶ Sed q^orto intelligēdo mare israh^o: q^o sic itel-
ligit p^oma ps hui^o cōformitatis: cui^o expōni istō cū di-
cit. Iesus pacē dat fluctib^o: est sciēdū q^o dñs n^o in ma-

Quō per
mare itell
git diuini-
tas domi-
ni Iesu.

ri exercuit opa mira tā in ueteri testō q̄ in nouo. In ue-
teri testō ipse mare rubrū in.iz. diuisit partes scdm q̄
iz. erāt trib⁹: ut una q̄q3 trib⁹ p suā trāfret partē: ut fil
& semel oēs mare trāseūtes terrā fil attingerēt: & egyptios
hostes eos iseq̄ntes euaderēt: & p tot diuisiones
& pres egypti iseq̄ntes intrātes oēs fil & semel igref
si necarent. Et mirabile fuit q̄ aq̄ diuise in tot pres im-
mobiles staret: & eēnt p muro a dextris trāseūtib⁹ &
a sinistris, ut h̄ Exo. xiiii. S3 mirabile & stupēdu3 fuit
de egyptiis: q̄ oēs mare itātes sic oēs sūt submersi: ut
nullus de eis uiuus remaneret. ut h̄ Exo. xiiii. S3 stu-
pēdissimū extitit de carmine. i. Cantem⁹ dño gloriose
a tot milib⁹ hoīuz mulierū paruulorū & puellarū con-
corditer decātato. Sic ergo mare diuidēdo filiis isrl p
ipsoz transitu: & redēdo sup egyptios ad eoz interi-
tū mirabilē in fluctib⁹ maris se dñs oñdit. Supenda
gessit dñs in mari circa Ionā pphāz figurā sue resurre-
ctionis: q̄ pfectus in mare a belua marina suscept⁹ &
deglutit⁹: in uētre in diē tertiā uiuēs a pisce euomit. ut
h̄ Ione. i. In mari in mūdī exordio mira fecit: sibi ut ter-
rā nō coīpīret terminū ponēdo: ac ipm multiplicibus
piscū gñib⁹ replēdo. Gen. i. S3 in nouo mira fecit i ma-
ri. Verū sciendū q̄ ut dicit mag⁹ in hystoria scolastica:
Oēs collectionē aquarū hebrei uocat tharsis. i. mare:
& a regione uel ciuitatib⁹ mare galilee uel tiberiadis
seu genēsaret. & sic de aliis dicebat. In mari magno ul
mediterraneo q̄ xps fuerit nō legim⁹: & si ppe fuerit
trāseundo p fines tyri & sidonis. In mari ergo. i. lacu q̄
sit a Iordanis fluuiō: q̄ mare dī a iudeis: ipse Saluator
& circa ipm mira exercere uoluit. Iuxta mare galilee
ambulādo Petrus Andreā Iacobū & Ioānē ad sui disci-
pulatū uocauit. Matth. iiii. & Mar. i. Ipsuz mare turba-
tū pluries trāglauit. ut h̄ Matth. viii. & xiiii. Mar. iiii.
& vi. Petro petēti ire supra mare ad se cecellit: & sub-
mergētē manū porrigēdo liberauit. Matth. vi. p h̄ ma-
re de loco ad locū trāseūdo nauigio ambulauit. ut h̄
Matth. viii. ix. xiii. & xvi. Sup mare pluries ambula-
uit. ut h̄ Matth. xvi. & Mar. vi. Et sec⁹ mare stādo po-
pulos docuit & iformauit. ut h̄ Matth. xiii. S3 ueniē-
do ad ppositū q̄re h̄ iformitas ponit. Xps dñs ascen-
dit pluries nauiculā: & stādo in ea de nauicula docuit
pplm. ut h̄ Matth. xiii. Mar. iiii. & Luc. v. Et q̄ ut dīc
Lucas ca. v. inter alias uices semel dū staret sec⁹ faga-
nū. i. mare genēsareth: c⁹ pp assiduū uētū unde q̄si cō-
tinue crispabant ascēdit nauiculā & de nauicula doce-
bat turbas. miraculū subtricer. u3. q̄ cū unde eēnt assi-
due in dcā parte maris. (nā genēsar aura itēptat⁹) na-
uicula in q̄ xps fuit immobilis stetit. & sic immobilis pma-
nēdo turbis pdicauit & docuit. ubi miraculū oñdēdo
de imobilitate nauicule sic cōstēdo immobilis inter flu-
ctus: turbā iformauit. S3 de qb⁹ h̄ Matth. xiii. In pa-
rabolis eis pdicauit. Et pma pposuit eis d̄ satore & se-
mine dī. Exiit q̄ seminat seminare semē suū &c. ubi se-
satorē asserit. ut p3 in sermōis explanatiōe a Saluatorē
re ipso facta. uerbiq3 diuini pdicatorē: & doctrine ce-
lestis doctorē. S3 audiētū ipm uerbū dei triplicē pōit
distinctionē. nō efficaciter: s3 uane ipm audiētū. Et de
mū audiētū uerbū dei ponit modū fructū & cōclusiō-

nem. & sic primaz parabolam sic figuratiue ppositam
declarat. S3 attēdēdū est unū p̄cipue in hac parabo. Quid uere
la & notādū. u3. q̄ Saluator uerbū dei oparat semini: bñ dei illi
nec in merito: q̄ semē h3. Primo uirtutē mutatiuā. Trā ē semini.
fit. n. semē a forma ppa in aliā: q̄ semē ut expiētia p3
mortificat. sic uerbū dei audiētes d̄ malo mutat ad bo-
nū. P3 de ministris q̄ mīsi fuerāt ad capiēdū Iesuz. Io.
viii. q̄ ei⁹ audiētes uerba mutati sūt: nec ipm ceperūt:
s3 magis ad ei⁹ p̄coniū ouerū sūt dicētes. Nunq̄ sic lo-
quit⁹ est hō. Scd⁹ o semē h3 uirtutē attractiua. Attra-
hit. n. semē terre humorē: alr nō fructificaret. Semen
.i. uerbū dei penetrat usq3 ad diuisionē aīe: ac spiritus.
Heb. iiii. q̄ uiu⁹ ē sermo dei & efficax. Patuit i aposto-
lis uerbo xpi tractis ad se dicētis. Seq̄re me &c. seq̄r.
Et secuti sūt eū. Et Io. vi. dicēte xpo aplis. Et uos uul-
tis abire: Rñdit Petr⁹. Dñe: ad quē ibim⁹: uerba uite
eterne hēs. Tertiō h3 uirtutē molliciatuaz. Torū se-
men liq̄fit & suā duritiē dimittit. Verbū dei aīaz prius
durā liq̄fac. Canticoz. v. Aīa mea liq̄facta est. ut locu-
tus est dilectus. Exēplū hēs in libro Iudicū. q̄ filii isrl
fleuerūt ut angelus dñi locut⁹ est eis. Et Nec. viii. Fle-
uit ppl⁹ audiēdo uerba legis. Et Petr⁹ gallo canente.
Ad uerbū dñi dī. p Isa. ca. i. Lauamini: mūdī estote &c.
quidā mutatus & sanat⁹ est. ut in uita pfuz h̄. Gutta
cauat lapidē: & uerbū dñi timorē in corde gñat. ut h̄
in uitis pfuz. Quarto h3 uirtutē gratificatiuā. Nā ter-
ra pp semē diligit: & nō ecōuerso. Et uerbo dñi mēs a
deo gratificat⁹: q̄ dom⁹ dei effici. Io. xiiii. Si qs diligit
me sermonē meū seruabit. Et sequit⁹. & ad eū ueniam⁹
& mātionē &c. Quinto h3 uirtutē despectiua. Semen
h3 quo ad uisuz despectibilitatē: & aīq̄ mortificet &
mortificatū: q̄a turpe ad uidēdū. Verbū dñi dictū a q̄
busdā despectibilitatē uidet h̄e sicut p3 de ceco nato
docēte iudeos. Io. ix. Et tñ h3 uirtutē magnā. ut patu-
it in aplis. Act. iiii. Sexto h3 uirtutē unitiua & solidati-
uā. ex se stipitē pduc & solidat cōtra ipetus & uētos.
Verbū dñi solidat & roborat. Iudas suos sermonib⁹ ac-
mauit. z. Machab. 3. Et gladi⁹ spūs est uerbū dñi. Eph.
ultimo. Verbo dei ut armis iuētissimis se xps contra
diabolū in deserto muniuit. Matth. iiii. Septimo h3 uir-
tutē fructificatiuā. ut docet expiētia. sic & uerbū dei.
Isa. lii. Sic ymber & ros descēdit & terrā germinare fa-
cit &c. sic erit uerbū meuz &c. Et dicit euageliū qd̄ fa-
cit fructū cētesimū: q̄ ipso uita h̄ eterna: ubi cētuplū
q3 accipiet. Matth. xix. Octauo h3 uirtutē mltiplica-
tiua. p3 q̄a uno grano semis plura colligunt & mltipli-
cant. Verbū dei fideles mltiplicat. Petro loq̄nte uer-
bū dei triamila hoīuz ouerū sūt. Act. 3. Et post xps ut
dīc euageliū post eū tot⁹ mūdus ibat: & turbe irruebāt
in eū. i. xpm ut audirēt uerbū dei. Luc. v. Nono h3 uir-
tutē cōseruatiua. Virtuali in semine fructus cōseruat.
Aīa uerbo dei in fructu spūs cōseruat. Iesus ad cōser-
uādū aplos: eis loq̄bat quotidie de regno dei. Mat. zi.
Vñ dicebat. Io. vi. Verba q̄ ego loquor uobis: spūs &
uita sūt. Et Io. xiiii. Verba mea si in uob māscent &c.
Decimo h3 uirtutē recreatiua: q̄a ex semie pcedit fru-
ctus q̄ ipinguat recreat & faciat. sic & uerbū dei. Mag-
dalena stabat ad pedes Iesu: & audiēdo uerbū illi⁹ re-

Exit qui seminat seminare 28

creabat. Luc. x. & Deuter. viii. dñ. Nō in solo pane uiuit hō: s; in oī uerbo qđ pcedit de ore dei. uñ uerbus dei est pabulū aiay in pñi. Multi scđoz uerbo dei re- creati alio cibo p tūc nō sunt ueli. Et in futuro est cib⁹ angeloz & scđoz. Vndecimo h; uirtutē ditatūā. Nam ex semē fruct⁹ pcedit quo hō ditat. Et uerbo dei oīa bona pueniūt & habent. Nā ipso h; spūs scūs. Act. z. Quo oē bonū gfe h; & uirtutis. Duodecimo h; uirtutē lēricatūā. Nā fructū pceptiōe ex semine pueniē rīū agricola iocūdāt. Et uerbū dei gētes audiētes gaudi se sūt: & glorificabāt uerbū dei. Act. iz. nec imerito: qā ipm est qđ pōt saluare aīas nīas. Iaco. i. Sic ergo p; q ex mutua filiitudine uerbi ad semē: & ecduerſo a dño semē uocat uerbū dei. Et pposita pma parabola: ubi oñdit diuersitatē iudiciū suā euāgelicā doctrinā. Sub dñt lēricatūā de hōie q bonū semen semiauit in agro suo &c. ubi oñdit q diaboli opatiōe sua scā doctrina signata p bonū semē satū i agro militātis eccleſie: per hereticos uelut zizanicos debebat post apłoz dormitiōe deprauari: & talis prauitas usq; ad ultimū iudiciū diē stare hēbat. Tertiā parabolā pposuit d gra no sinapis modico: suā doctrinā p tūc modicā prauitate iudeoz itelligēs: q sua fortitudine uolucres celi. i. sapientes mūdi ad gescēdū sub ei⁹ ramis debebat attrahere. Quartā parabolā edixit de fermēto farina; quo ad magnā qritatē ad suā uim trahēte & fermētatiōez. Per hoc inuēs suam doctrinā pdicādā p apłos & mūdū ad ei⁹ notitiā p maiori pte trahi debere iuxta illud ps. In oēm terrā exiuit son⁹ eoz &c. Quintā edidit parabolā de thesauro in agro repto. i. de fine quē docet ipsius Saluatoris doctrina. i. regno celoz: p cui⁹ adeptiōe hō uniuersa uēdidit iuxta xpī documētū ut dcm thesaurū hēat & agrū. Sextā parabolā pmissit de negociatiōe & margarita repta. i. dulcedine diuina pguſtata: pro q obtinēda uēdit hō sua cūcta & dispigit. Septima parabola expōſit eccleſiā militatē in pñi tenere sub sagena fidei bonos & malos: usq; dū i iudicio p piscatorē xpī mali foras & boni in uala ponant sue britudis. Octauaz parabolā enarrauit di. q doctor euāgelic⁹ talis d; eē quo ad doctrinā si cupit ea obtinere regnū celorum ut pferat noua. i. dicta a xpō instituta & pacta & dei de uetera. i. i ueteri testō. Rō. q uetera umbre & figure fuerūt: Et noua sunt uera & ueritate plena & gfa p xpī. Io. i. Prefatas ergo. viii. parabolas ponit. Matth. ca. 13. dñ; Iesus dixisse de nauicula ad turbas. Circa q rū expōnē nō iſſto eā breuitatis: q de eis al; crit sermo: xpō duce. Quare parabola; expōne scā p xpī apłis: qb⁹ datū fuit nosse misterīū regni dei: trāglatū fuit mare. i. appetit⁹ itellect⁹. & sic dñs Iesus xpī acē dēdo nauiculā pacē & trāglitatē dedit fluctib⁹. put dicebat pma pars isti. viii. conformitatis & xx. in ordine. Prefatis ergo a xpō mirabilib⁹ in mari opatis & circa mare: oñdit nobis fidelib⁹ ipm dñ; Iesū xpī hē pātē sup oīa ellā & elemētata. i. dñ; esse celi & terre maris & oīz q in eis sūt. Et si mirabiles sint elationes maris: mirabiliorē eē in altis deū: se illū mūdū p mare signatū gubnare. Ei⁹ tribulationū tumefactiōes oīa bonos mitigare. Nec posse quēq; ab hui⁹ mūdi nauifra-

gio ēripi nisi ab ipso erutū & liberatū. uētrq; diaboli ce tētatiōis quo in hoc mūdo exurimur ut in mari nec uincere nec mitigare nos ualere sine ipso. Deficere nec esse est hōiez in h mūdo uti in mari nisi diuini auxiliū cibo recreare: diuino & roborare. Etū fore quē cūcat ab h mari. i. mūdo. Quib⁹ pādāt suā mirificā doctrinā: iā dictis p; q. u; a mari seclusis & statib⁹ in littore elōgatis. i. a strepitu mūdandoz. Per mare dñ; ambulare: suos est in nauē sue ptectiōis assumere & gubernatiōis. Supra mare ambulare est oñuiuz dñi i esu innocentie & imunitatis a pctō. Ac quē a pctō pseruat sua gfa: supra mare iubet ambulare cū Perro. Et dñū ipm eē q p Petri nauiculā. i. fidē rectā nos p mare ducēdo uite pñtis: tadē dūc in ciuitatē suā: q in futuro si deles liberatos a mari. i. a presenti seculo neq; ad suaz perducit gloriam. Amen.

¶ Secūda ps fruct⁹ & conformitatis. viii. & xx. in ordine. Franciscus solidatur.

Expositio.

Enigmisimū dñs nī Iesus xpī suis discipulis dilectis & filiis nō solū p seipſis: s; p aliis fidelib⁹ ipi tota mētē itētiōe & deuotiōe ad heretib⁹ ocessit ut mira q gessit nō solū facerēt: s; & maiora. ut p; Ioā. xiii. qđ utiq; in pncipe apłoz Petro extitit uerificatū: cuius umbra qđ de xpō nō legit sanabat isrmos. ut p; Act. iiii. Et in aliis q mira fecerūt nō scā a xpō quis uirtute xpī. Hilariū mari terminū posuit. Gregori⁹ celsariēsis mouit mōtē. & sic de aliis. Honorat⁹ in sublime stare fec lapidē. Martin⁹ lapidē saltare fec. ut diē Greg. Bñ dict⁹ solū respiciēdo hōiez ligatū soluit. Multiq; sci si milia pegerūt. Quib⁹ benignitas ad ipos astruit Saluatoris: pius eoz odescēdēdo uotis: & talē uirtutē i signū dilectiōis ab ipso eis plenissime oserēdo. Et si circa sanctos diuersos dñs nī diuersa sit opat⁹ ac disiecta munera dederit gfa;: pēcipue tñ benign⁹ & clemēs erga pēz nīm bñm F. pcedētib⁹ conformitib⁹ & seqntib⁹ declar. Et spālī (ut pñs conformitas pposuit) ipm bñm F. signis maxianis mūdo referādo. Cui ocessit benigne nō solūm in supnis & angelis: in elemētis & herbis: in aialib⁹ brutis & hoīb⁹: s; in elemēto de sui natura instabilissimo & inqetissimo. u; i mari mirabilia opari. put. ii. ps hui⁹. viii. conformitatis declarē itēdit dices. Francisc⁹ solidat. i. in mari nō agitat ei⁹ ipollu: s; mare sub ei⁹ psona mira trāglitate adeo tene: donec ipe p; F. oraret: in mari nauicla pmanēdo: & demū iuxta littus pmanēdo dū pplō pdicaret. Et q id sic fuerit: ponit. D. f. Bon. eps Cardinalis albañ. in. iz. pte maioris legēde. Et idip; ponit in. v. pte maioris legēde. ubi sic inq. ¶ Quodā tpe quo famulus dei Francisc⁹ semel in maris littore gaiet; pdicaret: turbis p deuotiōe itūentib⁹ ut eū cōtingerēt: horrēs xpī famulus tācū pplō rū applausuz: in unā heretē littori nauiculā pſilit iol⁹. Illa uero tāq; si rōnis pnceps motore moueret itūfeco: sine alio regimie cernētib⁹ & miratib⁹ cūctib⁹ se

longius a terra p̄traxit. Cū aut aliquāto spacio in maris altitudinē secessisset: stetit inter fluctus immobilis quādiu uir scūs turbis expectatib⁹ in litore p̄dicare cōplacuit. Cūq; audito sermōe: nūq; miraclo: ac bñdictio ne accepta ipso rogāte multitudo recederet nō alteri⁹ q̄ celestis iussiois impulsu nauis ad terram applicuit. Et cludit. tāq; si creatura factori deseruiēs: creatoris p̄fecto cultori & sine rebellioe se subderet: & sine retardatione pareret. hī p̄fat⁹ doctor. Vbi p̄mo est uidēda bñ F. in hī miraculo ad xpm cōformitas. Et demū uidēdū erit q̄so bñ F. ut xpo cōformi & maritimoz fluctuuz subiugatori idoneo: maris altitudo subici p̄ oia debebat. Circa p̄mū d̄ ōformitate ē aduertēdū: q̄ ut p̄z ex dictis in. i. p̄te hui⁹ ōformitatis. & hī Luc. v. ac et ex dictis in hac. ii. p̄te hui⁹ ōformitatis. Cōformitas accipit p̄mo quo ad sitū. Iesus stabat sec⁹ stagnū genesareth: qd̄ stagnū in euāgelio sepe mare uocat. Frācisc⁹ sec⁹ mare gaitet. Secūdo quo ad turbe deuotionē. q̄a turbe irruēbāt in Iesū. Et turbe p̄ deuotiōe irruēbāt ī bñm F. Tertiū quo ad uerbū. q̄a turbe irruēbāt in xp̄z ut rāgerēt eū p̄ncipalī: q̄ uir⁹ de illo exibat & sanabat oēs. Luc. vi. & ii. ut audirēt ab eo uerbū dei. Nam nūq; sic loquē? est hō. Turbe in bñm F. irruēbāt ut rāgerēt eū: & demū ut p̄dicātē audirēt. Ois sex⁹ & etas ad bñm F. accedebāt ut audirēt uidērēt & eū rāgerēt. ut dīc. iz. ps legēde maioris: & dictū est p̄mo lib. ōformitate. x. Quarto quo ad actū. q̄ Iesus turbaz uolēs uitare tedia & applausuz: ac oñdere: ut dicet: miraculū: ascēdit unā nauiculā q̄ erat Simonis: & a terra se fecit abducī. Brūs F. populoz uolēs uitare applausuz: & de? uolēs oñdere bñ F. sanctitatē: ascēdit solus unaz nauiculā littori coherentē: q̄ lōge eū abduxit. Quinto quo ad miraculū: & si in euāgelio nō dicat q̄ xpi nauicula stetit immobilis: dat tamē intelligi: q̄ alī nō potuisset bono mō p̄dicare pp̄lo pp̄ mobilitatē. Miraculū ēt inuīt cū stagnū siue mare in illa p̄te genesareth ēēt sp̄ inqētū. & tūc xpo p̄dicātē nauicula immobili p̄manēte. sub ea fuit qētū. In bñ F. p̄mū miraculū fuit q̄ nauicula sola sine alio remige in altum se p̄traxit: ac a terra elōgauit. Secūdū q̄a elōgata a terra inter fluctus immobilis p̄māst q̄diu bñ F. p̄dicare cōplacuit. Tertiū q̄ si nita p̄dicatiōe se sola nauicula ad terrā reduxit. Sexto quo ad p̄dicatiōē. xps exñs in nauicula turbis exñtis in littore stagni de nauicla eis p̄dicauit & eas docuit: Sic brūs F. stās in nauicla p̄dicādo eos docuit. Septimo quo ad doctrinā. Christ⁹ docebat de regno dei. Mat. zi. brūs Frācisc⁹ qd̄ ipse xps dei uir⁹ & sapiētia eidē ispirabat docebat. un⁹ ei⁹ uerba erāt medullas cordis penetrantia: & oēs ad xpm uelle trahere uidebat. Octauo quo ad studiū. xps nec tpe nec loco ob zeluz aiaz cessauit a doctrina. Sic brūs F. fact⁹ euāgelicus p̄co. p̄z q̄a nec in marī exñs ab istructiōe fidelī se retrāxit. ut docet hec ōformitas. Nono quo ad doctrinē approbatiōē. sic xps ad auctēticiādū doctrinā suam opa faciebat diuina: p̄pter qd̄ dicebat. Io. x. Si mihi nō uultis credere: opib⁹ credite &c. Et facta p̄dicatio ne de nauicula: miraculū fecit de pisciū captiōe Petro laxāte rete. ut hī Lu. y. & de illoz q̄ in Petri nauī una

cū Petro erāt ad sui discipulat⁹ uocatiōē. Naz relictis oib⁹: ut hī ibidē: sequuti sunt eū: sic de? ad firmādum bñ F. doctrinā: utpote ab ipso ispiratā eidē tā euidēti miraculo: ut p̄dictū est: uoluit eē testatā: q̄re nō sp̄nenda ē: s; ab oib⁹ ut deo placita accipiēda. Et aduertēdū in hoc. q̄ dñs Iesus in bñ F. fecit qd̄ ipse nūq; pegerat. Nā ipm Petrū rogauit ut abduceret eū a terra: & tñ bñm F. nauis impulsu diuino suscepit: a terra subtraxit: & immobilis stetit: & demū p̄dicatiōe finita reduxit ut q̄tū eēt ei brūs F. dilectus oñderet: circa quē mira exercuit q̄ ipse circa se & p̄ se nō pegerat. & sic p̄z succincte de p̄mo. u. de ōformitate p̄nti inter dñm nfm Iesum xpm & bñm F. Vidēdū est nūc p̄ nra istructiōe & bñ F. cōmēdatiōe q̄so maris elatio seu fluctus subici bñ F. debebat & sub eo trāquillari & imobilicari. ubi sciēdū est q̄ cū dictū sit q̄ mare aliqñ in sacro elego p̄ penitētiā accipit hoc mare beatus F. p̄fecte trāslauit & trāglauit penitētiā exercēdo. ut plane deductū est ōformitate p̄cedēti. ubi est deductū q̄ brūs F. penitētiā egisse oñdūt cib⁹ pot⁹ uestis cult⁹ & lect⁹. corpus uiliter coniectū. subiugatū onerib⁹. seruiciis mācipatū. extēuatū ieiuniis. disciplinis maceratū. itinerib⁹ fatigatū: exercitiū & labor: loc⁹ q̄a habitatio in desertis. uerbū uisus & aspect⁹. & sic d̄ aliis q̄ bñ F. penitētiā acerbā pegisse attestant. Mare p̄ qd̄ mūdus accipitur trāglauit brūs F. ipm deserēdo: abdicādo: renūciādo: & totalī dimittēdo. ut oñsuz est ōformitate. vi. p̄mi lib. & xvi. in ordine hui⁹. ii. un⁹ ipm ab hoc mūdo mari exisse: & oñter in trāglo stetit p̄fata declarat: & q̄a paupertatē sup oia dilexit despiciēdo diuicias mūdi: delicias: pōpas: stat⁹: uestes: uictū largū: domos amplas & sumptuosas: nil suū eē p̄fiteōdo: & paupertatē sibi in sp̄saz p̄petuā coniungēdo. ut in dictis locis p̄z euīdēter. Tertiū mare tēpestuosuz se despiciēdo: nihil reputādo: se totalī abnegādo: iniurias libēti aīo sustinēdo: p̄latiōnē fugiēdo & deponēdo: laudes p̄pas abhorrēdo: leuissimis & abiectis p̄fōis seruēdo: minimis se subiciēdo: ac humilitatis opa semp exercēdo: & demū supbiā & quicqd̄ ad eā spectat detestādo. ut ōformitate. y. hui⁹ ii. lib. est declaratū. Ac mari īfinito & imēso nō mobili: s; immobilissimo dño deo brūs F. fuit p̄fecta cohesiōe cōiunct⁹ & copulat⁹ ei⁹ p̄cepta seruādo: uolūtātē indagādo: q̄ ei placēt opando: displicētiā sibi detestādo: sibi aīaz & corp⁹ quotidie imolādo: nihil nisi ipm ad amādo: nec aliud qcq; optādo: ipsi⁹ cōtēplatiōi assidue uacādo: iugiter ei⁹ crucē in corpe & aīa baiulādo. Nō mirū ergo fuit si maris creatura bñ F. creatoris seruo intimo se subderet: immobilē redderet & qētū: ac deū q̄ est mirabilis in sanctis suis bñm F. tāto miraculo honorificare uoluisset: cū ipse antea dixerat. i. R. z. Quicūq; honorificauerit me honorificabo eū. & q̄cūq; glorificauerit me glorificabo eū. Sic ergo dñs bñm p̄ez F. p̄fato modo in marittimo elemento mirificauit gaitet: & sibi cōformē in hoc exhibuit: q̄ paulo ante in mari sciauonie ei⁹ & alioz nēcitatib⁹ plenarie subuenit. un⁹ naute uidētes p̄ dei seruū merita se mortis euasisse discrimia: tāq; q̄ maris horrenda picula senserāt: & mirā

da dei opa uiderat in pfundo: grās egerūt omnipotēti deo: q̄ semp in suis amicis & seruis mirabilē & amabilem se oñdit. Sic ergo pfatis apparet succincte expositio. z. ptis hui⁹ conformitatis. Frāsciscus solidat.
¶ Fruct⁹. ix. & conformitas: & .xxi. i ordine. Iesu demō expellit. Franciscus effugator. Expositio prime partis. Iesu demon expellitur.

Omn⁹ n̄r & Saluator Iesus xps pp nos hō fact⁹: & si ut nos redimeret ppreca uenit & n̄rā salutē: atq̄ ad liberādū nos de manib⁹ diaboli: & in p̄stinā libertatem ponēdos uenisse ēt̄ probat. Diabolus. n. añ xpi mortē & n̄rā redēptio nē p̄tō p̄mox parētū oēs decēdētes ex hac ultra sub sua detinebat p̄tate. Malos in inferno. alios uero hinc purgādos in purgatorio. non purgādos utpote scōs & bonos in limbo includēdo & detinēdo. uñ duas man⁹ h̄re unā ad ipellēdū in p̄tū aliā uero ad detinēdū: doctores sci. z. snia. d. xix. eidē dāt & tribuūt. In uita uero p̄tū oēs: exceptis q̄busdāz israelitis dei legē seruātib⁹ & cultū: q̄ si possidebat taz idolatrie subiectiōe q̄ uiciōz sordib⁹ & praua opatio nē: q̄b⁹ mūdus tūc tot⁹ ificiēbat & subdebat. Oēs enī israelitis exceptis & quib⁹dā forte sc̄m legē nature degētib⁹ idola colebāt: uicia seetabant pot⁹ q̄ uirtutes. & adeo in pfatis mūdus errabat: ut nō unū idolū: s̄z infinita factiōe demonū adoraret: creaturas oēs celestes terrestres & subterrestres creatore sūmō oīuz pretermisso excolēdo. Nec uirtutes q̄s imitari satagebat nisi ad sup̄bie fastū & inanē gloriā. put declarat b̄tis Aug. v. de ci. dei. In sup̄ hoies guerris diuisionib⁹ seditiōib⁹ & discordiis plurib⁹ laborabāt. nō se amātes ut frēs pximos: s̄z se odiētes: & bona mutuo auferētes. Quib⁹ mūdus infinitis guerris & bellis laborabat: & uicis oib⁹ plen⁹: neq̄ciis diabolicis subiacebat. put recitat Paulus horolius in suis p̄mis q̄nqz libris de or̄mella mūdi. Nec mirū cū diabolus q̄ & sathanas tunc nō ēēt ligat⁹: s̄z solut⁹. Et nos natura filii ire poti⁹ originali delictō p̄ni ad malū q̄ faciles ad bonū iueniebamur. Saluator ergo n̄r uolēs a diaboli manib⁹ humanū gen⁹ eripe: & post ereptionē formā p̄bere nō solūz euadēdi diaboli laq̄os & ei⁹ tētatiōes: s̄z ipsūz in oib⁹ sup̄andi diaboli: in se p̄mo diabolicas suscipiēdo & p̄ferēdo tētatiōes ip̄z uiacēdo & sup̄ando: modū p̄buit sup̄peditādī diaboli & sup̄adi. de quo mō dictū ē suscipiēter in p̄mo lib. hui⁹ opis conformitate. vii. Verū q̄a nō solū particulariter quo ad singulos hoies: s̄z ēt ḡnāliter quo ad oēs hoies cniuscūqz oditiōis: stat⁹: sexus: & etatis ēēt ipse hostis diabolus erat sup̄p̄mēdus: & a mūdo expellēdus. Ipse Saluator n̄r xps ut fortis armat⁹ multa pagēdo & ordinādo diaboli uicit sup̄auit & ab ei⁹ manib⁹ gen⁹ humanū potēter eripuit. Volēs. n. hoiez a diabolo liberare p̄mū qd̄ egit fuit ei⁹ in carnatio. Carnē. n. sūmēdo. teste Greg. & Aug. efcā & m̄scipulā ad ip̄m capiēdū eidē tēcēdit. Nā m̄sterū in

earnatōis diabolo. teste Ambrosio. fuit celatū. uñ certa scia nūq̄ cognouit eū ēē hoiez deū: & si q̄busdā cōiecturis aliq̄ id de p̄p̄sisset. Sc̄m qd̄ egit. ut dcm̄ est lib. i. conformitate. vii. est in deserto cū diabolo colluctatio & sup̄atio. Nō solū. n. oñdit diaboli diuina uirtute sup̄ari: s̄z & modū oñdit & docuit eū a fidelib⁹ sup̄andi. Tertiū qd̄ egit est sc̄tē doctrie uera iformatio. Oñdit. n. diaboli opa pessima uicia abhorrēda: q̄b⁹ hō capitur a diabolo & tenet. ut p̄z ex serie sc̄i euangelii: & sp̄āl̄ Matth. vi. & vii. ca. Quartū qd̄ egit est ueri cultus demōstratio. Nā oñdit uerā fidē: deū trinū & unūz ēē & esse adorādū: q̄ oia creauit: & nullo mō creatura colēda: q̄re & cultū idolatrie subuerit & deiecit: quē deū oñdit adorādū in sp̄i & ueritate. Io. iiii. Quintum qd̄ egit xps est sacfōz ifstitutio. Bapti⁹ m̄. n. tollit peccatū & liberat a diabolo: p̄stat ḡtam p̄ quā epib⁹ q̄s diaboli abneget: & uitā xpi p̄sequat. & sic de aliis sacramētis p̄ q̄ cōtra diaboli hō armat: roborat: & defēsat. Sextū qd̄ egit est iter seruīētes diabolo & deo dīstinctiōis oñfio: q̄ tales in p̄nti h̄nt p̄fēz diaboli. alii uero deū. Rō. q̄ cui⁹ opa q̄s pagit eius filii nūcupat. & demū post hanc uitā filii diaboli uadūt in suppliciiū eternū. Iusti autē dei filii uadūt in uitā eternā. Mat. xxv. Septimū qd̄ egit xps cōtra diaboli est p̄nie publicatio & p̄dicatio. I p̄sa. n. p̄nia a diabolo liberat & appropinq̄re fac̄ regnū celoz. Mat. iiii. Octauū qd̄ egit xps cōtra diaboli est p̄tōz idulgētie cōdonatio. Sic. n. faciēdo a diabolo p̄fēte hoiez liberat. Patuit in Magdalena: a q̄. vii. demonia eiecit. Mar. xvi. & Luc. vii. Et d̄ muliere in adulterio de p̄hēsa. Io. viii. Nonū qd̄ egit xps est sui sci nois ad iuocādū cōtra diaboli dclamatio. Vis a diabolo eripi nec ip̄m timere? Noia Iesuz. Mat. ult. mo. In noie meo demonia eiciēt & c̄. Et Luc. x. In noie tuo d̄monia subiciunt nobis & c̄. Decimū qd̄ egit xps est pro nobis sui deo patri in ara crucis oblatio. Mors. n. xpi nos a morte p̄tī & diabolo liberauit. In cui⁹ signū diabolus dū crucis & crucifixi signū ituc statū fugit. Undecimū qd̄ egit xps cōtra diaboli est a suis manib⁹ p̄fuz & alioz defunctoz cū ḡa decedētū tā de limbo q̄ de purgatorio liberatio. Descēdit. n. ad inferna: & gen⁹ humanū ab ip̄so potēter eripuit & accepit. Duodecimū qd̄ egit xps est ip̄s luciferi ois mali cie capitis captiuatio & ligatio. Nā ligauit ip̄z p̄ ānos mille cathena magna. ut h̄r Apoc. xix. Quia captiuatio nē facta diaboli. p̄rās & d̄nū & malicia sunt de p̄hēsa. Post mortē xpi p̄dicatiōe ap̄fōz & alioz scōz idolatrie cult⁹ est amor⁹: & humanū gen⁹ nō sic pus sic est tētatū aut sup̄atuz. Et q̄ diabolus cū sit sp̄s & p̄ oīs nō a nobis uisibilis: eiusqz p̄rās sit magna. ut humana uirt⁹ ei egperari nō possit. Iob. xli. Ex quo d̄ns n̄r Iesus xps uenit ad liberādū nos: qd̄ diaboli ualeret uincere d̄z hoc fidelib⁹ oñdi & primo signo uisibili & materialī: ut effectū hō op̄hēderet xpi potētiā cōtra diaboli & efficacīā: ac p̄culdubio fide firma teneret per ip̄s xpi passiōē efficacissimā se nō solū ab opib⁹ diaboli: s̄z a manib⁹ ueracissime liberatū. S̄z q̄b⁹ signis uirtus xpi cōtra uirtutē diaboli d̄bebat oñdi: certe hoies a diabolo nexatos liberādo. A sp̄itibus imūdis Iesus

hoies liberādo effectu oñdit se & uelle & posse hoies de manib⁹ diaboli liberare, hec ne sic dñs Iesus? Certe sic, & sic eē hui⁹ oformitatis. ix. pma ps diē. Iesu. i. p Iesum & pp Iesum demō expellit. In sacro. n. euāgelio dñs Iesus a demonio uexatos plures liberauit. Mag⁹ dalenā. n. teste Marco. ca. xvi. a. vii. demonib⁹ liberauit ab ipsa eos eiciēdo. Demonia hñtes curauit. Matthei iiii. Multos demonia hñtes. & uerbo eiciebat. Matth. viii. Hoies mutū & demoniū hñtē curauit. Mat. ix. Cecū & mutū hñtē demoniū curauit. Matth. iz. Filiū curauit chananee demoniacā. Matth. xv. Filiū cuiusdā q hās demoniū & erat lunatic⁹: quē apli curare nō poterūt Iesus liberauit. Et filī aliū legionē demonū hñtē curauit. ut hñ Matth. viii. Mulieres plures liberauit a demonio. ut hñ Lu. viii. & sic de aliis. Quib⁹ effectibus uisibilib⁹ argumētū fuit oib⁹ & dñz Iesu xpi potestate hñe maiorē q demōes: & uenisse ad hoies a diabolo liberādū. Quod uero gen⁹ hūanū a diabolo liberauerit: fuit pdictū a Zacharia ppha. ca. ix. Tu at in sanguine testamēti tui emisisti uinctos de lacu i quo nō est aq. Articulus est nre fidei xpm descēdisse ad inferos ad ptes liberādos. Et q ptes tecū duxerit: diē ps. Captiua duxit captiuitatē. & ad celū & in altū ascēdo eā tecū duxit. Et q p xpm habita sit uictoria oia diaboli: & diabolus sit ab eo uict⁹: ligat⁹: & cneruatus: p in scis uiris & mulierib⁹: q crucis signo & uirtute demonib⁹ iperāt: expellūt: & suppediāt. Bñdictus crucis signo edito diaboli in specie auis merule eidez apparētis effugauit. Fortunatus legionē unā a muliere eiecit. Hilarion signo crucis multos oppēssos a diabolo liberauit. & sic de aliis scis. uide legēdas scōz. In signū eoz deiectionis debellatiōis & anillatiōis a xpo & ipā liter a sua efficacissimā passiōe est: q ipsi prauī demones signū crucis nec pnt aspicere nec xpi passiōe uel sanguinē ualēt audire noiare. Statiz. n. iugit si crucis signū uiderint uel passiōe xpi audierint. Demones i missi p Ciprianū magū ad. S. Iustinā: uiso signo crucis statim recesserūt. Quo cognito Ciprian⁹ ad fidē conuersus est. Sic & S. Xpofor⁹. & sic de multis aliis. Quare cū dñs & Saluator nñ diaboli uicerit cepit & ligauerit ac sub sua pte eū teneat: ac xpi inuocatiōe & nois signiqz ipsi sacri in frōte: pectore: ac in ceteris mēbris ipressiōe diabolus effugeat & abiiciat: hinc est q suum scissimū nomē sp inuocādū est a nob: ac signū crucis sūma cū deuotiōe corpis mēbris iprimēdū: siue nō tētemur a diabolo ut pseruemur: siue ab ipotētatiōe q cūqz pulsemur ut ab ipsa liberemur. Quia ab oib⁹ piculis: i pulsib⁹: tētatiōib⁹: & deceptiōib⁹ eripiet inimici: si ipsius nomē inuocātū fuerit deuote: cui oē genu flectit celestū terrestriū & infernū. Ac passiōis ipsius ipressum nobis fuerit signū. cui data est ois pās in celo & i terra. & sic p qz sint multa remedia a xpo instituta oia diaboli ad ipm uincēdū & fugādū: duo tñ p̄fara. s. sui nois inuocatio & crucis signatio ualida sunt & efficacissima oia diaboli. ¶ Nomē. n. dñi. s. Iesus: est nomē p̄rio audietib⁹ dignissimū & reuerēdissimū & uenerabilissimū: utpote q diē apls Phil. 3. Oē genu flectatur & c. Scd o penitētib⁹ gratissimū: q in refrigeriū diuine

placatiōis. Iesus. n. Saluator interpretat⁹: q saluū fac po pulū suū a pētis eoz. uñ Io. in pma canonica sua. cap. 2. diē. Filioli: remittūt uobis pētā pp nomē ei⁹. Tertio egrotātib⁹ efficacissimū. Mar. ultimo. In noie meo & c. sequit. Sup egros man⁹ iponent: & bñ habebūt. Istud reddit claudis gressu. Act. 3. In noie Iesu surge & ambula dixit Petr⁹ claudio. Cecis uisus. Dionysi⁹ noian⁹ do Iesu cecū illuminauit. & sic de aliis ifirmitatib⁹ Iesu noie sanatis. Quarto patientib⁹ gratiosissimū: q in solatiū osonis. Matth. v. dixit xps. Bti eritis cū male dixerint uobis hois & c. pp nomē meū. Et Act. v. Ibat apli gaudētes & c. sequit. Digni habiti sunt p noie Iesu otumeliā pati. Quinto p̄ficiētib⁹ uirtuosissimū: q a est speculū & p̄fectū exēplar ois p̄fectiōis. ps. Deduxit me sup semitas iustitie pp nomē suū. Bernard⁹ sermō. xv. sup cant. diē. Siqd cū nomio Iesu hoies mihi ppono mites & humilē corde: sobriū: benignū: castum: misericordē in ope: & oī deniqz scitate oipiciū. Sexto nomē excellentissimū. Nā duas naturas in xpo explicat diuinā & humanā & anā psonā. put diē pa⁹ Innocēti⁹ in suis sermonib⁹: & allegat. S. Antonius nñ in suis sermonib⁹ di. Hoc nomē Iesus duas hz syllabas: q Iesus duas hz naturas: diuinā. u. 3. & humanā. 3. Diuinā ex p̄e ex quo natus est sine m̄e. Humanā de m̄e ex q nat⁹ est sine p̄e. Due ergo syllabe in h sunt noie: q due sunt nature in hac una psona. Habz. v. l. teras: tres uocales & duas osonātes. Vocalis est illa q dat uocē p se. Consonans est q reddit uocē cū alia. Per tres ergo uocales signat deitas: q cū sit una p se sonat in trib⁹ psonis. Nā tres sunt q testimoniū dāt in celo. p̄r: uerbū: & spūs scūs: & hi tres unū sunt. Per duas cōsonātes signat: q cū hēat duas subas. u. 3. carnē & aiaz nō sonāt p se: s. magis cū alia cui cūiuncta est in unitate psonae. Nā sic aia rōnalis & caro un⁹ est hō: ita deus & hō un⁹ est xps. psona sigdē dī rōnalis suba p se sonās: q est xps de⁹ qdē & hō. Sed de⁹ p se sonat in q̄tū de⁹: nō aut in q̄tū hō: q de⁹ recepit humanitatē illius psonalitātē nō assumēs. S. 3 humanitas accepit deitātē & illi⁹ deitatis psonalitātē. Et psona nō assumpsit psonā: s. 3 natura naturā assumpsit. hec. S. Anton⁹. Ex quo p q cū nihil sit deo excellēti⁹ & in creaturis terrenis hoie. hoc nomē Iesus expmēs h duo nomē excellētissimū eē oprobāt. Septimo est singularissimū isolitū & spale: q nomē nouū ab Isaia dī: q a ut opetit xpo nulli cōuenit. Rō. q a nullus est generalis mūdī Saluator Nec liberat pplm a pētis nisi solus xps. Octauo de ciētib⁹ solidissimū sustētamētū. P. 3 de claudio noie Iesu a Petro subleuato. Act. 3. p qd inuit q Iesu nomen est nrm subleuamē. Nono oñtētib⁹ honorabilissimū: ad dec⁹. u. 3. ipsoz & honorē. Angelus a Ioāne Iesu nomie decorato nō pmisit se adorare. Apo. 2. Rō. q de dit ipse xps hoib⁹ p̄tātē filios dei fieri his q credūt in noie ei⁹. Decimo p̄dicatib⁹ ueracissimū ad testimoniū datū attestatiōis ueritatis. Mar. ultio dicit Iesus aplis. Ite in mūdū uniuersū: & p̄dicate euāgeliū & c. sequit. In noie meo demonia eiciet linguis lo. & c. Undecimo memoratib⁹ deuotissimū: q a in suspiriū deuotiōis. Bernardus. Nil canit suau⁹: audit nil iocūd⁹: nil cogitat

Nois Iesu
pulchra
expositio.

dulci? Iesu dei filio. un? Isa. xxyi. Dñe: nomē tuū in de-
siderio aīe mee. Duodecimo expiētib? dulcissimū: qā
in gustu & fructu delectatiōis. Cātic. i. Oleū effusum
nomē tuū. Bernardus. Aridus est oīs cib? aīe: si nō hoc
oleo adiat. Tertiodécimo postul. ntib? acceptissimū:
q? fac? obtinere qd? petiū. Io. xv. Quicqd? petieritis pa-
trē in noīe meo dabit vobis. un? ecclesia ad obtinendū
qd? petiū in fine ofonū sp? ponit. p dñz nrm Iesuz xpm.
Quartodécimo pfeueratib? gloriosissimū. in pñia est p-
miū glorificatiōis. ps. Gloriabunt in te oēs q diligunt
nomē tuū. Et Apoc. xliii. Bñi hēbūt nomē ei? scriptū in
frōtib? suis. Et Act. 3. Nō est datū aliud nomē sub ce-
lo hoīb?: in quo oporteat nos saluos fieri &c. S3 hoc
nomē Iesus & si datū est nobis quo ad pfata: est ēt da-
tū nobis pugnātib? & stātib? in h mūdo in auxiliū for-
tissimū & ualidissimū pfectiōis: q? ipm nomē bñdctm
Iesus demōes expellit: ut dcm est: & hñ Marci ultimo:
& Luc. x. Valet ēt oīa oēs alios ipet? dicēte dño per
ps. Protegā eū qm cognouit nomen meū. & Prouerb.
xviii. Turris fortissima nomē dñi. Hoc ergo nomē in
uocādū est pie: dulciter: & istāter in cūctis aduersitati-
bus: tētatiōib?: & piculis. Io. z. Quicūq? iuocauerit no-
mē dñi salu? erit. Quapp deuot? Bernardus sup cāti.
sermōe. xv. sic loqbat de noīe bñdicto Iesu. An nō to-
tiūs ofortaris quotiēs recordaris de eo? Quid eq? cogi-
tātis mētē ipinguat? Quid ita exercitatos reparat sen-
sus uirtutes roborat: uegetat mores bonos: castas for-
uet affectiōes ut nomē Iesu? Iesus mel i ore: i aure me-
los: in corde iubilus: & ēt hñ nomē medicina. Tristatur
aliqu? uīuz? ueniat in cor Iesus: & inde saliat in ore. Et
ecce ad exortū noīs lumen: nubilū oē diffugit & redit
serenū. labit q? in crimine: currit insup ad laqueū mor-
tis desperādū: Nōne si iuocet nomē uite ofesim respi-
rabit ad uitā? Cui stetit aliqu? añ faciez salutaris noīs
cordis duritia ut asfolet: ignauie torpor: animi rancor:
lāguor accidiē: cui forte siccat? lacrimarū sens iuoca-
to Iesu nō otinue rupit uberior fluxit suauior? Cui in
piculis palpitāt & trepidāt iuocatū h uirtutis nomen
nō statim fiducia pñtit: repulit metū? Cui qso in dubi-
is estuāt & fluctuāt ad iuocationē clari noīs nō subia-
to emicuit certitudo? Cui in aduersis diffidēti iamūq?
deficiēti si nomen adiutorii sonuit defuit fortitudo? &
subdit. Nihil ita ire ipetū cohibet: supbie tumorē se-
dat: sanāt liuoris uuln? restringit luxurie fluxū: extin-
guīt libidinis flāmā: sitim tēpat auaricie: ac toti? ideco-
ris fugat puriginē. Sigdē cū noīo Iesuz hoiez mihi p-
pono: eūdeq? oipotentē q suo me sanet exēplo & ro-
boret adiutorio. Hec deuotus Bernardus. P3 ergo qta
ē efficacia noīs Iesu: & spāl? oīa hostes dñmōes. Qua-
re sepe recogitādū & deuote est in oīb? euētib? iuocā-
dū. Et Secūdū nobis datū remediū oīa diabola est scē
crucis ofignatio & deificū crucis signū: qd? qdē signūz
est singularissimū. u3. Primo federis diuini & humani:
qd? datū est humano gñi. Gen. ix. q? deiceps aqs dilu-
uī terra nō dissiparet: q? in cruce cū sit facta pacifica-
tio inter deū & hoiez: & oīr pētm pmoz parētū per
xp3 solutū: deiceps terra eo nō erat dissipāda. s. hoiez
terrei. Chyrogaphū decreti affixit Iesus cruci. collo.

De cruce
dñi Iesu.

i. Scdō rebellū hoīuz deo recōciliator. Numēri. xvi.
uirga. i. crux mādato dñi est seruata in signū rebellū:
q? cū essem? deo inimici recōciliati sum? in sanguie fi-
lii ei? Ro. v. & oīr signo crucis. un? apls Eph. z. Inis-
micitias xps p crucē iterfecit in semetipso. Tertio est si-
gnū quo hō saluat & qd? dat raab ut pñ ei? saluet. Io
sue. z. In cruce a xpo latroni paradisus pmittit. Lu. z3.
Quarto signū sumo desiderio petiū a gedēone p ui-
ctoria obtinēda. Iudic. vi. a Dauid ps. lxxxv. Fac me
cū signū in bonū &c. Hoc signū a diabolo liberat. put
hñ in uitis pñuz. a carnis tētatiōe. Frāsc? fri tētato im-
pmēdo signū crucis liberū reddidit. Quinto signū le-
uatū ad oīgregādas natiōes hoīuz. Isa. xi. & hñ sub fide
una & cultu dei uiuētis. h. n. signo dei uiui consignāt
oēs xpiani & q regnū celoz debēt igredi. ut hñ Apoc.
vii. Sexto est signū mirabile datū regi Ezechie. iiii. R.
xx. in quo sol xps decē gradib? retrocessit: q? decē ho-
ris icipiēdo ab hora tertiā q crucifix? est petitiōe iu-
deorū: usq? quo de cruce deposit? fuit & tradit? sepul-
ture: ipse sol retrocedēs p humiliationē & sui oīmodā
uilificationē stetit. Septimo est signū clemētie regine
Hester. ca. viii. qā hoc de? pñ uiso signo ut sui filii pas-
sionis declaratiū: statū petōrib? ad ipēdēdū misericor-
diā & clemētiā flectit. put exēplis plurib? est pbatū:
& deuot? dic Bern. Octauo est signū positi ad sagit-
tā. Treñ. 3. qā post uitā xpi in h signo crucis & cruce
demfātā (ut dicet lib. 3. oformitate. 3.) si qs icesserit: nō
in irritū ibūt: s3 directe in ciuitatē dñi. Nono est signū
oīs pfectionis oīetiū: qā est signū dei uiui. Apoc. vii.
In his. n. q xps in cruce gessit & loquutus est & in sua
ibi pmāsiōe ac suoz mēbroz cruci cohesiōe & sangui-
nis rubricatiōe efficacia ondit crucis. un? deuot? Bern.
ad ppositum loqns sic ait. In cruce. n. pendet oīs fru-
ctus uite: qā ipsa est arbor uite in medio paradisi. Ipa
est mēstoz ofolo: esuriētū refectio: pfectoz glatio.
Circuire possuz dñe celū & terrā mare & aridā & nū-
q te iueniā nisi in cruce tm: ibi dormis: ibi palceris: ibi
cubas in meridie. Crux. n. tua fides eius: cui? latitudo
charitas: lōgiūdo bōitas & benignitas: altitudo spes:
timor pfunditas. In hac cruce te iuenit qdūq? iuenit.
In hac cruce aīa a terra sus pēdit: & dulcia poma decer-
pit de ligno uite. In hac dño suo dulciter adherēs de-
cantat. Susceptor me? es tu: gloria mea & exaltās ca-
put meū. Nullus te qrat nisi in cruce: qā te nullus iue-
nit nisi crucifixū. q? crux sit signū pfectiōis & oīs pfe-
ctio ex ipsa hēat: p3 de aplo q nihil dicebat se scire ni-
si xpm & hñ crucifixū. In amore crucis iugiter mora-
bat. pp qd? xpo dicēte: Cōfix? suz cruci: nihil aliud eū
delectabat: pp qd? dicebat. Mihi absit gloriari nisi in
cruce dñi nri Iesu xpi. Andreas apls cognoscēs uirtu-
tē & pfectionē scē crucis ab ipsa deponi noluit: s3 i ea
mori uoluit. Multos scōs adducere posse3 q crucis a-
miei fuerūt: s3 cā breuitatis omitto: qā in. 3. lib. oformi-
tate. 3. de cruce erit sermo plixior: Sufficiat nūc nullūz
scōz ad pfectionē uenire potuisse nisi p aspectū cru-
cis dñice. Decimo est signū uictorie. in cruce. n. dñs ie-
sus xps de diabolo triumphauit: uicit: cepit: ligauit: &
carcerauit. Hoc est signū auxiliū a deo de celo missū. z.

Machiabeorum quintodecimo. ut dicit Augustinus super Ioannem. Hoc signum prostrernit superbiam diaboli deceptoris: si tamen cordi adsit memoria redeptoris. Constantinus Imperator hoc signo habuit uictoriam contra Maxentium. Hoc signo beatus Martinus protectus non clipeo aut galea hostium cuneos dicebat se uelle penetrare securus. Undecimo est signum omnis medele & efficacie impensuum & collatiuum. unde Rabanus de laude crucis sic dicit. In te angeli crux sancta gaudia accumulata sua aspiciunt. In te homines iura salutis sue cognoscunt. In te inferi iustam retributionem fraudis sue percipiunt: oibus es equa: oibus bona: oibus iusta: preterita renouas: presentia illustras: futura promittis. Obras: perditas regis: quanta iuenis: & inuenta custodis. In te insinuat a morte nostra redeptio: demonstrat sancta morum conuersatio: imitatur oium uirtutum perfectio: promittit ad eternam uitam resurrectionis eterne beatitudinis spatium adeptio: & uere felicitatis acquisitio. Tu sancta crux peccatorum es remissio: peccatorum exhibitio: & meritorum augmentatio. Infirmorum remedium: laborantium auxilium: lapsum refrigerium: sanorum incommutabilitas: quies: serenitas: & fortunatorum felicitas. Tu sancta crux cura es egrotos medicans: tu gaudium mellosum consolans: tu sanitas infirmos letificans. Tu statim recte credentium: tu firmitas boni operantium: tu beatitudo rite perseuerantium: sancta pia: bona: iusta. Et beatus Augustinus loquens de cruce ad populum posuit dicens in sermone de parafceue. Crux christi nobilis: totum est causa salutis. Hec nos a cecitate liberauit erroris: hec a tenebris reddidit lucem: hanc debellatos reddidit quiescentem: hanc alienos deo coniunxit: longe constitutos prope nos peruenit: & per aliam dicens ad crucis efficaciam expremenda & declaranda. Idem Ioannes christostomus explicat dicens. Crux est spes christianorum: resurrectio mortuorum: dux cecorum: baculus claudorum: consolatio pauperum & egenorum: pedagogus adolescentulorum: sustentatio pusillanimorum: erectio despectum gubernatio nauigantium: portus periclitantium: liberatio captiuorum: sapientia insensatorum: libertas seruorum & subiectorum: presentia sperantium: lex impiorum: preconizatio populi: annunciatio apostolorum: gloria martirum: abstinentia monachorum: castitas uirginum: gloria sacerdotum: & totius ecclesie fundamentum. hec christostomus. Nec mirum esse debet si deli de prefatis: si considerat facta a Christo in cruce: & cogitat quod in cruce pependit qui est omnia in omnibus: quare & crux in omnibus efficacissima comprobatur. Duodecimo & ultimo crux est signum adeptionis glorie: in cuius signum Christus de cruce & latrone de cruce transiit ad regnum paradisi: quia anima Christi egressa de corpore in portione inferiori fuit statim beatificata: & latro gloria Christi beatificatus. Nisi enim hoc signo quis fuerit consignatus ueraciter regnum celorum intrare nequit. Hoc enim est signum filii hominis Iesu Christi: quod apparebit in celo: id est in tota celesti curia. Matthei uigesimo quarto. Sic ergo apparet de benedicto signo crucis quale est: & specialiter contra diabolum. Et sic ex prefatis apparet prima pars istius conformitatis declarata. uidelicet. Iesu demon expellitur. non solum ipso: sed per ordinata pro nobis ab ipso qui est benedictus in secula. Amen.

Secunda pars noni fructus. Franciscus effugator.

Ostis noster & malicie caput diabolus cum diuersis uis & modis hominum inquietat: assidue ac tetet: nec unquam cessat nisi uicem perfecte & superet: & quod cum ipso nostra est continua pugna & rara uictoria: succumbuntque homines: quod ad uocandum diuinum adiutorium non aliter surgunt: & inocentes succumbere

ret nisi diuino auxilio pretererent & iuuarent. Respondeo. quod sunt ei mille nocendi artes: uoluntas ad malefaciendum eius premissima: ac peccatis cui nulla terrestris equiparat. ut habet Iob xli. attamen ut sacri dicunt doctores: si ab homine quem tetat superet: de eodem uicio tetare uel ipsummet apostoli non presumunt nec ut credit alium quempiam. Hinc est quod si diuina gratia diabolum contingat a nobis superari: nunquam torpore resoluui debemus: quia multos quos pugna superare non ualuit: ignauia prostrauit & uicit. ut patuit de Dauid in figura: quia dum persequeretur non solum postquam quater fuit a bellis & persequutione commisit adulterium & homicidium. Debemus ergo diligenter aspicere uias & modos per quos ipse hostis antiquus accessus ad nos potest habere & introitus: & ois studio spiritus uiuacitate diuino auxilio sine quo nihil possumus: super custodiam stare prudenter uigilanter & attente. Et si multos ad hanc sanctam exemplum inducimur: precipue tamen beati patris nostri Fr. quod & si in habitu seculari aliquis a diabolo tetatur fuerit & superatus: respectum tamen in suis a domino & benedictionibus peruenit: postquam mundo abrenunciavit & dominus Iesus perfecte induit: a diabolo & si tetatur: minime tamen aliquis fuit superatus nec uictus. Diabolus. n. beatus Fr. ut dicitur est lib. i. conformitate. z. multipliciter tetauit: sed ipsius diuina gratia uicit & superauit. Habuit. n. multo tempore in placabile bellum cum hoste nostro & suis oplicibus: sed ipsos prostrauit & suppeditauit. Uicit. n. luciferum. de quo Isa. ca. xliii. habet: & hanc sua profundissima humilitate: de qua dicitur est in isto. z. lib. conformitate. z. Principem mundi: de quo Io. xv. mundi abdicatio. ut patuit in lib. i. conformitate. vi. & lib. iiii. conformitate. iiii. Mammona de quo Luc. xvi. diuitiarum abiectione & paupertatis amplexu: de quo dicitur est conformitate. iiii. huius. z. lib. i. Asmodeus: de quo Tob. viii. patientia. ut patuit huius. z. lib. conformitate. iiii. & vii. Beemoth: de quo Iob. xl. corporis puritate & castitate. ut habet primo conformitate. vii. & conformitate precedenti. Belial: de quo i. R. i. obie in oibus subiectione & suppone. ut dicitur est conformitate. v. huius z. lib. Abaddon: de quo Apo. ix. ad oes passionem & pietate: de quo habitus est conformitate. z. huius. z. lib. Diabolus a peccatis puritate: de quo libro. i. conformitate. vii. & de quo dicitur conformitate sequenti & lib. 3. conformitate. 3. Demonium sancta simplicitate & ois mundane sapientie despectio: de qua dicitur est lib. i. conformitate. x. & xii. Lucifer tetatur de superbia: princeps mundi de occupacione ad mundum. Mammon de diuitiis. Belzebub de est mulcax sic interpretatur & tetatur de ociositate. Asmodeus facture iudicium uel plasmatio interpretatur: & de impatientia tetatur. Beemoth habitat in thalamis: & sic tetatur de odio & displicentia persequens eos interpretatur: & sic tetatur de odio & displicentia ad proximum. Sathan interpretatur contrarium: & tetatur ut dei uos

Quo Frater
ciscus uicit
uniuersos
spiritus mali
gnos.

liras nō p̄ficiat: imo oppositū pagat. Belial iterptat si-
ne iugo: & tentat de iobā. Abaddon iterptat exterminator: & tētat de ipietate & icōpassiōe. Diabolus iterptat criminator: & sic ad p̄ctm̄ iduc tētatōe. Demōiū sciēs iterptat: & sic tētat ut scia mūdi acqrāt poti⁹ ad deceptionē & fastū q̄ ad ueritatē & bonū. Cōtra oēs p̄fatos cōsideratis b̄i F. modis & opib⁹ ip̄e p̄pugnauit & uicit. uerū lz b̄i p̄ F. cōtra hostē p̄m̄ & suos cōplices habuerit uictoria: attē q̄ q̄dū in p̄nti uita sumus: sp̄ in acie stam⁹: q̄ ut dīc Iob ca.v. Militia est uita hominis sup̄ terrā: se sp̄ munīuit: & sup̄ custodiā suā stetit oēm uia & modū p̄cludēdo: p̄ quē hostis diabolus ad eū posset h̄re accessū. Nouerat ipse b̄i p̄ diabolū quosdā tētasse: tētatos supasse: & sui iuris effectos subtrasse: ac ip̄os subitratos crudeli uexasse & afflixisse: & h̄ diuersis ex causis. q̄re casib⁹ p̄fatorū ispectis: diligēter cōtraria ad p̄fatos ne in ip̄m diabolus acciperet potestātē: ipse scūs p̄ F. pegit. ¶ Diabolus. n. post tētatiōē supatos itrauit & cepit quosdam rōne iobediētē: sic itrauit in Saul i. R. xvi. Exagitabat. n. cū sp̄s neq̄ a dño. Quosdā rōne cōcepte malicie. sic in Iudā: cui mī sit in cor ut dñz traderet. Io. xiiii. Et p̄ bucellā acceptā itroiuit in eū sathanas. ibidē. Quosdā rōne patrate neq̄tie. & sic Magdalenā subiectā septēz demōniis: q̄ ab ea xps abiecit. Mar. xvi. Quosdā rōne edacitatis & gulaositatis nimie. sic monialē (ut h̄ p̄mo dialogorū) que momordit lactucā nō p̄uissio crucis signo. Quosdā rōne p̄sūptiōis & supbie. ut (z. dialogorū) clericū: cui B. Bndict⁹ iterdixit ascēsus ad sacros ordines: & oppositū faciēdo: diabolus in eū itradō occidit. Quosdā rōne carnalitatis & lasciuie. sic h̄ p̄mo dialogorū de muliere q̄ p̄ totā noctē carnalī steterat cū uiro. & dū iret ad ecclesiā. S. Sebastiani: diabolus in eā: imo legio demōnū itrauit: quā postea. S. Fortunat⁹ ep̄s tudertin⁹ a demōnib⁹ liberauit. Quosdāz temerarie audacie rōne. sic itrauit diabolus abbatē Isaac idebite in maxillā p̄cutiētē. ut dīc Greg. 3. dialogorū lib. Quosdā rōne decēptiōis & fallacie. & sic diabolus idola subittrauit: & intrat ut hoies decipiat & illudat. Quosdāz rōne ip̄ōnis criminis falso & ifamie. & sic p̄les itrauit mulieres: q̄ diuersos scōs ifamarūt: & sp̄lāt eā q̄ b̄m Machariū: infamarūt eā ipregnasse. put i uitis h̄ scōz p̄fuz. Quosdā rōne op̄ōnis nefarie. sic filiū p̄fecti romani: q̄ b̄m Agnetē cōtingere uoluit polluto amore. ut dīc Ambrosius. ut eā. s. defloraret. Quosdā rōne ipietatis & iclēmētie. sic p̄z de plurib⁹ q̄ martires affligerūt. s. de Paulino in legēda scōz Processi & Martiniani. de Lucretio in legēda scōz Smplicii Faustini & Beatricis. de Publio ut h̄ in legēda. S. Anastasie. & sic de aliis. Quosdā rōne on̄siōis diuine iustitie. & sic diabolus itrabit an̄xp̄z. Aliis de causis diabolus & accepit aliquos & subittrauit. ut p̄z legēdas ituetib⁹: de qb⁹ ad p̄ns nō est sermo breuitatis cā. Et q̄ p̄dicta sufficiūt ad n̄z p̄positū: b̄is F. ne quoquo mō nō solū diabolus eū tageret: imo nec idip̄m q̄tū est rōne sui & p̄fatorū: effect cōtraria p̄dictis oio pagēdo. Ip̄e. n. cōtra iobiaz fuit deo obediētissim⁹: ut dcm̄ est cōformitate. vii. hui⁹ lib. Mādāta dei seruauit & cōsilia: socio & aliis p̄mittēdo obediētia: p̄missa

Quib⁹ de
causis dia-
bol⁹ intrat
hoies.

seruauit. ut dīc ps. vi. legēde maioris. Cōtra maliciā fuit deuotissim⁹: Iesus. n. ut mirre fasciculus assidue itra cordis ubera morabat: & nihil amabat aut sciebat nisi xp̄z & h̄c crucifixū. i. Cor. z. Cōtra neq̄tiā mūdissim⁹: s. a p̄ctō. remissa. n. sunt ei oia p̄ctā: usq̄z. u3. ad q̄drā tē nouissimū. ut dīc. iiii. ps legēde. Cōtra igluuie abstīnētissim⁹ uix sumēdo necaria sustērationi nature. put dīc. v. ps legēde maioris. Cōtra supbiā humilim⁹ & in suis oculis abiectissim⁹: cū uas scificatiōis electū eēt: se maximū p̄ctōz fatebat. ut dīc. z. ps legēde maioris. Cōtra lasciuia castissim⁹: cū uirgo eēt corpe: tñ carnē crucifixit cū uiciis. ut dīc. v. ps legēde maioris. Contra audaciā dei timori subiectissim⁹: nulli iniuriā faciēdo: & sibi factas libēter sustinēdo & appetēdo. ut dīc. vi. ps legēde maioris. Contra fallaciā ueracissim⁹: hypo crisim & oēz duplicitatē abhorrēdo & dclīnādo: ac de fecit latētes publica p̄fessiōe detegēdo. ut dīc. vi. ps legēde maioris. Cōtra ifamiā detestator ifamatiū singularissim⁹: cōtra tales mira seueritate p̄cedebat & uolebat p̄cedi. ut dīc. viii. ps legēde maioris. & uolebat reddi talē oib⁹ notabilē: ac cōfēbat talē habitu ordīs spoliādū. Insup de oibus meli⁹ q̄ de se sp̄ sentiebat. & sic eē dicebat. ut dīc. vi. ps legēde. Cōtra im̄ericordiā ipse fuit clemētissim⁹ & benignissim⁹. Clemētiā habuit igenitā: quā xp̄i charitas duplicabat: oib⁹ qb⁹ nō poterat manū exhibebat affectū. ut dicit. viii. pars legēde maioris. Cōtra mala opa fuit uita scissim⁹: de cui⁹ scit̄ tate dicei cōformitate. i3. hui⁹. z. Cōtra dei displicētiā ipse fuit deo acceptissim⁹. ut dcm̄ est cōformitate. xiiii. & dicei cōformitate. xi. hui⁹. z. & in signū acceptatiōis i oib⁹ fuit exaudīt: & p̄ aliis scis a xpo stigmatizat⁹. Quia igitur b̄i F. sic pegit: sic a se diabolū effugauit (ut diabolus habuit dicere. D. Bartholomeo d̄ romā diola prius aduocato in romana curia: & demū ouerso & facto de tertio ordīe b̄i F.) q̄ ad tres dietas ad ip̄s nō ualebat accedere. Et q̄ dīc⁹ diabolus plā habuit dicere de b̄o F. & ordine ipsius tā rōne p̄fatorū q̄ on̄siōis effugatiōis diaboli a b̄o F. p̄fata sunt hic sc̄i bēda. Et h̄ q̄d̄ hic d̄f ualeat ēt p̄ fructu & cōformitate z. p̄mi lib. ubi on̄dit q̄ b. F. fuit a dño singulī destinatus. & p̄ cōformitate. 3. tertiū lib. de stigmatizatione b̄i F. hoc ēt ual3. Signū q̄ b. F. diabolū uicerat erat q̄ b̄i F. p̄ntiā p̄ p̄les dietas fugiebat: q̄d̄ paruīt ip̄i⁹ demōnis cōfessiōe facta dicto. D. Bartholomeo de romā diola: q̄ pus erat aduocat⁹: s3 tūc diuina grā respect⁹ sub habitu tertiū ordīs b̄i F. dignos fruct⁹ p̄nic pagebat. Hic. D. Bartholome⁹ b̄o F. fuit notissim⁹: adeo q̄ ei b̄i F. ccessit q̄ posset fr̄es ad ordinē recipē: ei⁹ sc̄tā uita cōsiderata & dūotiōe. In hui⁹. D. Bartholomei dōmo erat q̄dā puella a demone obsessa: p̄ quā demō dabat n̄sa scificatiōib⁹. Hic demō p̄ tres dies siluit: nec resposā solita ulli dedit: q̄rta die uenit ip̄e b̄i F. ad domū dicti. D. Bartholomei: & die q̄nto uersus lōbardia iter suū cepit aggredi. Quo per dietā elōgato a p̄dicti d. Bartholomei hospitio: demō cepit more solito loq̄: quē corā. xl. & amplī⁹ p̄sonis dict⁹. D. Bartholome⁹ i terrogauit: cur tot dieb⁹ p̄ter morē tacuisset: cui demō r̄ndit. Postq̄ hic Frācis⁹ ad talē collē applicuit: a quo

colle ad domū dci. D. Bartholōei tridui iter erat: & to-
rā istā regionē trāsiēs ad qdā castg lōbardie puēit: ad
qdā ipā die q̄ a domo dci Bartholōei recedēs ip̄e puēit:
fui uehēmētissime cōstrict⁹: & itēm afflic⁹: q̄ leg nō po-
terā ut uidistis. Ad quē Bartholome⁹. Nūqd tant⁹ est
hō ille q̄ pp̄ eū tanta & talia posses pati. Ad quē de-
mon. uere tātus est q̄ tot⁹ mūdus scitatis ei⁹ eminētia
nōdū nouit. dico. n. tibi q̄ nullū sc̄m ichoatū est in mū-
do ex quo ille uester xp̄s passus ē: de quo tm̄ horrorē
& terrorē cōcepit uniuersū exercit⁹ iterorū ut cor ei⁹
intellexerūt fixū eē in suo pposito. Cui. d. Bartholōe⁹. Si
igit̄ tāt⁹ ē ille & tā ardua ichoauit: nūqd uos aliqd de
ei⁹ aduētū p̄sciuistis? Vere ait demō h⁹ p̄ntia nō erat
nobis nota anq̄ ille icipet. ex multis tñ expimētis p̄te-
ritis tpib⁹ habitis aliqd sile futurū timebamus: q̄ de⁹
nūq̄ hūanū gen⁹ in tāta errorū caligie & salutis despa-
tione reliq̄: qn̄ ei aliquē uel aliquos mitteret: p̄ quos
ab errorū cecitate ad lumē ueritatis: a p̄cipitio ad uia
salutis ip̄z reduceret. Vñ post p̄ctm̄ p̄morū pentū qñ
ois caro corrupta uia suā missus est Noe: in quo semē
iustū saluatū est. Post quē gñe hūano idolatrie tādē
dedito: & uni⁹ dei cultū p̄ totū mūdū relicto missus ē
Abraā. Post quē Moyses: post quē pphic: post quos ul-
timo ip̄e xp̄s. Nūc ergo aiaduertētes mūdū tot errori-
bus obcecātū tot scelerib⁹ obuolutū adeo q̄ uia salu-
tis paucissimis iā patebat: coniciebam⁹ ex p̄teritis ha-
bitis argumētis aliquē a deo mittēdū: cui⁹ uita & do-
ctrina mūdo inotesceret uia uite. Inspiciētes igit̄ hunc
Frāciscū suāq̄ p̄ntia in tāto seruore sp̄s ichoatē: ice-
pimus nobiscū igrere si h̄ eēt quē timebam⁹ ad salutē
hoiū destinādū: quē tñ hoiez idiotā & simplicē attē-
dētes mirabamur si p̄ hūc talia patrari possent. Cū iā
tñ ei⁹ seruorē cā ualidū uidēremus: ac uirtuosarū opa-
tionū suarū ipugnationē euidentissimas ac fortissimas
sentiremus: hūc p̄ certo eē intelleximus: cui⁹ aduētū
ātea timebam⁹. Quo idubitātē cōpto: p̄nceps n̄r nos
isiml̄ adunauit nosq̄ sic alloq̄ exorlus ait. Intuēs de⁹
p̄ gen⁹ hūanū toties ab ip̄so reductū: nūc grauiorib⁹
q̄ aīa errorib⁹ iterato iuolutū: irat⁹ cogitauit ip̄m di-
sp̄dere. Cui⁹ ira & inīam mitigatur⁹ fili⁹ p̄ri asitit ro-
gās ut nūc mūdo parcere dignaret⁹: obligās se i mūdo
passionē suā renouaturū: & aliquē p̄ quē hūanū gen⁹
redimeret missurū. Vñ dñs Bartholome⁹ demōi dixit.
Quō passio xp̄i ē i hoie hoc renouāda: nūqd ille Frā-
ciscus sicut & xp̄s p̄ humano gñe patiet⁹? Cui demon
Adhuc iquit notū erit toti mūdo q̄lī xp̄i passio in hoc
hoie renouabit⁹. Hoc autē dixit demō p̄ biēniū anq̄ ei⁹
sacro corpi essent stigmata ipressa crucifixi. Et adiecit
demō. Post hec intulit p̄nceps n̄r. Nūc ergo h̄ hō mis-
sus a deo icepit & p̄spabit⁹ & exaltabit⁹ & multiplica-
bit⁹ ualde & inualecet uirib⁹ cōtra nos: nec ei resistere
poterimus qn̄ plures quos iā qetos possidebam⁹ iure
nobis auferat: n̄raq̄ uir⁹ & potētia p̄ suā suorūq̄ po-
tentiā ualidissime p̄sternat⁹: s̄z ipugnandi eos uia repe-
ri per quā & seruor in eis sp̄s minuet⁹: & alicrū deuotio
erga ipsos. Cūq̄ ad hoc deducti fuerint ut a prisi-
no statu uideant⁹ qñ oīno excidisse: tūc surget un⁹ iter
eos de cui⁹ industria & uita parua an opinio hēbat⁹: q̄

ad tantā perfectionē attinget: q̄ satis maiora faciet q̄
Frācisc⁹. Huic uirgo frequer apparet: familiari allo-
cutiōe de sua suorūq̄ fr̄m̄ & ceterorū cōuersatiōe &
recuperāda iā q̄si perdita p̄fectiōe instruet: & due par-
tes toti⁹ orbis uirorū ac mulierū in p̄priis habitantes
domib⁹ h⁹ ordis: dignos p̄ntie agent fructus. His igit̄
ait demon relone p̄ncipis n̄ri cōptis: ad hōz hominū
ipugnationē uires n̄ras direximus: s̄z contra eos min-
ime possumus p̄ualere. In tali. n. ciuitate erāt multa mi-
lia demonū ad decipiēdos & ipugnādos ip̄i⁹ incolas
assignata: q̄ relicta oīs ciuitatis multitudine ad impu-
gnādū solū qnq̄ fr̄s hui⁹ ordis q̄ illic ad habitandū
conuerāt unanimiter cōuenērūt: nec tñ eos deicere po-
tuerūt. Vñ hūc totū n̄m conatū & studiū direxim⁹ cō-
tra ip̄os. Hec dixit demon p̄dicto dño Bartholomeo.
Quib⁹ dictis apparet qd̄ dcm̄ est bt̄m̄. F. adeo uicisse
demōes: q̄ ab eius fugerēt p̄ntia. Id ip̄m alius diabo-
lus dixit cuidā baroni: q̄ oēs ad mortē bt̄i. F. acceden-
tes: appropinquare nō potuerūt p̄ multitudine angelo-
rū. Et alibi habet q̄ alter diabolus habuit dicere q̄ p̄
decē miliaria circūcirca bt̄o. F. appropinquare nō po-
terāt p̄ multitudine angelorū eū custodiētū. Et q̄ ip̄e
p̄r a se p̄mo excussit diaboli dñiū. secūdo opa & ter-
tio q̄ subdūt homies diabolo ut uisum est: Hinc est q̄
de⁹ bt̄o. F. hāc grām cōtulit: q̄ nō solū a se: s̄z etia⁹ ab
aliis malignos sp̄s eiecit & fugauit. Quia. n. uirtuose
eos uicit: cōtulit ei deus prātē iuper demonia ut ea ad-
libitū a fidelib⁹ ppullaret. Et sic eē dicit secūda pars
huius cōformitatis. F. rāciscus efugator. s. demonum a
se & ab aliis. Et q̄ tā in p̄mo libro conformitate. vii. q̄
hic uisum est quō a se abiicit: uidēdū est nūc succēte
quō demones ab aliis ppullauit. Non enī uno mō sed
pluribus ipsos expulit: & a se & ab aliis. Abiecit dia-
bolū a se. Primo in bono opere incepto p̄sistētia. p̄. n.
esset secularis & uia incepsisset dñi perambulare: dia-
bolus eidē apparēs minatus est: q̄ nisi ab icepto desi-
steret eum p̄cluiū redderet & gibosum. Sed bt̄s. F. in
pposito permanēdo & diabolum expulit nec gibosus
fuit. Secūdo patiētia. In scō Damiao grauius afflic⁹
isimilitate oculorū: p̄ totā q̄dragēsima demones in sp̄e
murū inq̄tarunt eū q̄scere nō sinētes. quos tādē pa-
tiētia efugauit. Tercio sua uilipēsōe et abiectiōe: ec-
clesia scī Petri de Bouario. iuxta treuiū cum de nocte
post orōnē uellet q̄scere nec demones euz sineret: di-
xit ad eos q̄ de se facerēt q̄qd uellet: q̄ nullū hoslez
hēbat maiorē corpore suo. uñ percutiēdo uindicaret
eū de inimico suo. Quod audiētes demones abscesse-
rūt. Quarto carnis afflictione. In heremo de Sarciano
tēpore niuiū et magni algoris imersus in foueam niue
et glacie plenam: carnis incendium cum diabolo efu-
gauit. Quinto humilitate: seruendo horribilissimo le-
proso: ac eum summa humilitate lauando: et manibus
contrectando: diabolu⁹ ab eo cum lepra emisit. Sex-
to pietate. compassiōe mor⁹ et clementia ciuitatē Are-
tii plenā demōib⁹ ad mutuā cedē ciues ipellētib⁹: suo
iussu expellēdo libauit. Septio panis b̄dictiōe. bucel-
la panis a Frācisco b̄dicta & posita in fris ore demo-
niū patiētis: ip̄z ab eo repulit. Octauo orōne. multo

tiēs in orōne cū diabolo luctamē habuit: s; ui orōnis eū subiecit. Nōso uerbo suo & uocatione. soci? p̄pri? mādato bti. F. ceruical ubi erat diabolus e cella feren do rigeſcūs a diabolo: uocationis p̄ris dū audiuit uocē: statiz a diabolo est dimissus. Decio p̄uissioe. Ffēz Ruf finū a diabolo deceptū: frēm Leonez & quēdā aliū ab hoste tētatiōe sp̄is afflicto: btūs. F. sua sacra p̄uiden tia libauit. ut dc̄m est lib. i. cōformitate. viii. & cōformi tate p̄ma h? secūdi libri. Vnde cō p̄cepto & iussioe. in ciuitate castelli imperādo demōi uexātī mulierez: & in scō. Gemio alteri mulieri sic patiēti ab eis. ip̄z repulit. Duodecimo crucis signatiōe. Nā mulierē a diabolo pos sessam q̄ multa de bti. F. scitate dixit: btūs. F. signādo: ab ip̄so diabolo liberā reddidit: & multos alios sic eri puit. Ffēm Angelū suū sociū p̄pter timorē demonūz nō ualētē stare solū de nocte: signatū a se solū misit in mōtē ualde altū: & mādauit ut diceret. Supbi demōes oēs uenite ad me modo & qcqd poteritis facite mihi. Quod cū egisset nec aliqs demō uenisset ad eū: deide ip̄uidus est effectus. Btūs. F. aliqn̄ a demonib? sic fuit opp̄ssus ut diceret srib? si scirent frēs tribulatiōes q̄s faciūt mihi demōes: nullus eēt eoz q̄ nō magnā pieta tez & cōpassionē de me h̄ret. Et iō multotiēs dicebat sociis: q̄ nō poterat de se satisfacere sociis & srib?: & oñdere eis aliq̄ familiaritatez sic frēs ipsi desiderabāt. Semel fuit p̄ plures mēses grauissima sp̄is tentatione uexat: adeo ut se putaret a x̄po derelictū: s; dñs si bi apparēte et dicēte illud euāgeli. ac exponēte. Si ha bueritis fidem ut granūz sinap̄is & dicetis mōri &c. q̄ mōs erat tēptatio: fuit ab ip̄so dño ab oī tēptatione li berat. Ffēz iobediētē apud scām Mariā de Angelis a diabolo subactū p̄ iternūciū cōmonēdo ut obie se sub mitteret ab ip̄o hoste libauit. Obsessuz uidit btūs. F. a magno demonū exercitu locū scē Mariē de angelis: & quēdā frēz cōtra aliū iniq̄ meditātē data ex hoc demōi intrādi uia cepisse: uey bto. F. frēz p̄fatū arguēte: a dia bolo recognoscēdo culpā: est libat. A plurib? aliis. u3. frē Ricērio ministro Marchie. ut dc̄m est lib. i. cōformi tate. viii. tractatu depuicia Marchie: tētationē ualidif simā diaboli remouit crucis signaculo cōsignādo: & sic ab aliis mirificus uir Frāciscus repulit demōis laq̄os inſi dias & tētatiōes: & x̄po deo amicos & oplices reddi dit & decoratos oī p̄fectiōe. Sic ergo succēte declaratio istius scēde ptis p3. u3. q̄ btūs. F. fuit effugator. s. hostis demōis nō solū a se: s; et ab aliis. Ad laudē x̄pi. Amē.

¶ Fructus. x. & cōformitas & xxii. in ordine. Iesu aq̄ ouertit. Frāciscus cōmutator. Expō p̄me partis. u3. Iesu aqua ouertit.

Marie fructu. xlyi. uide ibi, attñ nōnulla alia h̄ tagen

Rimū miraculū qd̄ egit nī saluator dñs Iesus x̄ps fuit in Chana Galilee: qñ aqua ibidez dictis btē Ma rie m̄ris sue dñtis uinū nō h̄nt: in uinū optimū cōmu tauit. Et q̄ circa istud mi raculū dicta sunt plura in ope a me edito d̄ uita btē

dop expōne p̄me partis h? cōformitatis decie isti? se cūdi libri: & zz. in ordine. Añ oia (p̄supposito q̄ ut di cit Io. ca. z. Hoc fuit initū signoz Iesu) Querēdū ē p̄ de mira oib?: q̄re dñs Iesus uoluit eē p̄mū suū miraculū i muta lo ouertit tiōe aq̄ in uinū: & poti? facere in elūto aq̄ q̄ aliis elūtis. ¶ Et rñdēdū mihi uidet q̄ h̄ fecit multis de cāis: & h̄ si attēdat qd̄ in sacro elogo p̄ aq̄ & qd̄ p̄ uinū im portat. Aqua. n. aliqn̄ iportat p̄ctm̄. Iuxta dc̄m p̄salmi ste. Intrauerūt aq̄ usq; ad aiām meā. ps. lxyiii. Ista est aq̄ q̄ cōuertit in sanguinez: & putrescit. Exo. vii. in qua Pharaō. i. p̄ctōr submergitur. Exo. xiiii. & est falsa. iiii. R. z. & pessima. uinū accipit p̄ ip̄o baptismo quo hō a p̄ctō lauāt & mūdāt. ge n. xlix. h̄. q̄ lauabit. s. hō in uino stolā suā. Ad p̄positū dñs Iesus x̄ps uoluit p̄mū suū miraculū oñdere cōuertēdo aq̄ in uinū. u3. ut oñdere miraclū uisibile in aq̄: qd̄ mirabile & uisibile p̄ge rat in aq̄. s. baptisui. Dñs. n. baptizat? fuit aq̄ p̄dica re iceper: & miracula uisibilia oparet: ut. u3. aq̄ scificaret suo cōtactu: & cōter fideles aq̄ baptisui loti: p̄ inuisi bile miraculū a p̄ctō tā origiali q̄ actuali si qd̄ icēt mū darēt. In baptismo siqdē miraculū fuit uocis p̄rne itōa tio. sp̄s sci in sp̄e colūbe descēso. Et uisibile miraculū suo cōtactu saluifico aq̄ scificatio: cōcedēs aq̄s baptisui lotionē a quolz p̄ctō qd̄ inuenit. Et quēadmodū aq̄ p̄ sui depuratōez a sole uertit in uinū: sic aq̄ baptisui uir tute solis iusticie in uinū. i. mūditiā uertit. Ad oñdēduz ergo q̄ uisibilia & miraculose aq̄. i. p̄ctm̄ uerterat in ui nū. i. mūditiā: uisibili & p̄mo miraculū uoluit p̄dca oñ dere aq̄ ouertēdo i uinū. S; aduerte q̄ sex idrie plene aq̄ i uinū ouertit: q̄ sex modis cōgit pecca e. u3. cogi tatiōe & delectatiōe omisiōe cōsensu uerbor & ope. Si qs ergo p̄fatis mōis se aq̄ p̄cti iplēss: & ad baptismū debite accedat: purgat ab oib? & i uinū cōuertit: q̄a in cōspectu dñi uinū mūdū h̄r & tenet. ¶ Scda cā q̄re p̄ fatū miraculū p̄mū eē uoluit: ē ut p̄ ei? opōnez oñderēt ad qd̄ uenerat & carnē accepat. uenit. n. ut dic̄ apls. ut nos redimeret ab oī p̄ctō: & faceret nos pplz accepta bile sēctatorē bonoz opez. i. ad Titū. z. quare & aq̄ p̄cti i uinū ouertere. Lauit. n. nos a p̄ctis n̄ris i sanguie suo. Apoc. i. uenit ut doceret nos de regno dei: q̄ ad h̄ missus fuit. Mat. xv. Dñtiā doctrine x̄pi ad doctrinā alioz oñdere uoluit i aq̄ & uio: q̄a doctrina aliorū ē iſi pida ut aq̄ utpote aialis & terrena & terrēa sapiēs: do ctrina x̄pi ē uinū dulcissimū iebriās corda audiētū: ut pote p̄ris celestis et de deo. uñ i ei? laudē dicebāt ei? hostes. Nūq̄ sic locut? est hō. Hui? uini. i. doctrine x̄pi Magdalena degustata dulcedie ad pedes ei? sedebat. Aq̄ in uinū x̄ps uertit: qñ hoies sua doctrina fec̄ doctri nā mūdānā despiciere & suāseq: & cōr uinū celeste de gustare. Et sic sc̄m fuisse. h̄r Actū. xix. q̄ multi q̄ uana fuerāt secuti: libros cōbussē rūt & Paulo adheserūt. Do ctrina hūana ē iſpida & sine humore ḡre: q̄a nō pdu cens ad uitā eternā: & sic nō perducēs ad uinū letifica tionis nisi x̄ps eā ut aquā in uinum cōuertat. ¶ Ter tia de causa aquā in uinū cōmutādo p̄mū egit miracu lum: ut oñderet nouū testamentū ab ip̄o conderndum qd̄ differret a ueteri. uet. n. erat ut aq̄ nō clara: utpo te figuris & uerbis p̄phalib? obuolutū: eratq; amarū

utpote graue & iportabile (ut ait petrus) ad seruādū & portā. S3 nouū est ut uinū letificās. Rō q̄a ut dīc̄ x̄ps. Mat. xi. Iugū meū suauē est & onus meū leuē. Ad oñdēdū uer? testm̄ cōuersū & ipletū in nouo: q̄ amāritudo & grauitas legis in suauitatē p̄ ip̄z cōuertēda: p̄mū miraculū egit aq̄ cōuertēdo in uinū. ¶ Quarta cā cū aq̄ tribulōnē significet dñte Dauid. ps. xvi. Assump̄it me de aq̄s multis &c. & ps. 123. ubi tribulationēz imēsam aq̄ itollerabilē uocat: in uinū dñs aq̄ mutauit: ut ipsi sci apli corā q̄bns spāl̄t fiebat miraculū oēm tribulationē libet̄ p̄ x̄po suscipere & sustinerē: cū eis oīs tribulatio p̄ x̄po suscepta cōueri deberet in uinū .i. consolationē & gaudiū. ip̄so eis dñte. Mat. v. Bt̄i eritis cū maledixerint uobis hoīes & persecuti uos fuerit &c. p̄pter nomē meū. Et Io. xv. Tristitia ufa ouerter̄ in gaudiū. Et nō sunt odigne passiōes hui? rēporis ad futurā gloriā q̄ reuelabit̄ in nobis. Quia de cā hoc miraculū x̄ps egit ut oñderet q̄ miraculū cū sint attestātia diuinā potētia: nō debet fieri nisi p̄ut tps requirit & negociū: q̄. n. uinū deficiebat in nuptiis: nec ifinitas aut mors seu alia materia occurrebāt ad faciendū miracula: nec itatū q̄ inerat. s. de defectu uini: sua puidētia occurrit aq̄ cōmutādo in uinū. ¶ Sexta cā. Cū x̄ps plures ap̄los de aq̄ ubi inerat ad piscādū uocasset. ut p3 Mat. iiii. uoluit in ip̄o elinto aq̄ miraculū facere: ut q̄s eēt oñderet eis: & ad fidē ponēdā in ip̄z totalit̄ aiaret: qd̄ & sc̄m est ut sc̄m in fine oñdit euāgeliū. ¶ Septia de cā id miraculū fecit: q̄ sic sua m̄ hūit & istatē fieri postulauit. Et sic p̄ ip̄az carnē sumēdo: mūdo inoruit: sic ei? p̄ce miraculū faciēdo: q̄te eēt potētie se hoibus declauit. Quo oñdit uirginitis p̄cib? aq̄ p̄cā. s. & tribulationē oēz nob̄ debitā: in uinū trāsferre purgatiōis & letificatiōis. ¶ Octaua cā ut cū nuptie q̄b? x̄ps intersunt nuptias significant eteruales: ibiq3 sit oīs milerie depositio & oīs cōsolatiōis cōcessio: ad id signāndū & exprimēdū in nuptiis dñs aq̄ in uinū cōuertit. Plures alie cāe & cōgruētie possent adduci s3 p̄dcē sufficiant. Ut ergo uideat̄ de isto miraculū x̄pi aliqd: sūt aliq̄ ultēri? i. sagāda. ¶ Primū est ubi sc̄m est: & ut dicit euāgeliū. Io. 2. q̄ in Chana galilee. Ecce loc? apt? diuio miraculo & p̄rie dñi. Chana zelus itēptat. Galilea uero trāsigratio itēptat. ubi est amor & zelus dei ibi de? adest. rō q̄a charitas fecit eū hoīez. A fortiori facit p̄ntē ubi ipsa ē & zelus dei. Stat. n. dñs in medio discipulorū & in suo noīe cōgregatorū. Mat. xix. ac a mūdo trāsigratib?. ut p3 i aplis semp̄ adest usq3 ad cōsumationē seculi. Mat. ult. S3 q̄b? se dñs māifestat regē eē potētē & dñz uirtutū & glorie: nisi ei? zelatib? honore? P3 in Helia. iii. R. i. q̄ zelādo zelū dei in Oreb: dei p̄ntia meruit sentire & uidere. Dicit ergo euāgeliū q̄ dñs miraculū fecit in Chana galilee. ecce loc?. Fecerat de? miracula magna in plurib? aliis locis: sic in egipto. p̄ut h̄ in libro Exodi in mari rubro i deserto: & sic d̄ aliis locis. ut p3 ex serie sacre scripture. S3 ad cōmutādo aq̄ in uinū locū elegit Chana galilee: ut declaret q̄ dei honorē zelatib? aq̄ oīs tribulatiōis in uinū cōsolatiōis mutāt: q̄a ut dicit apl's. Diligētib? deū oia coopeant̄ in bonū ad Ro. viii. ¶ Scdm̄ uidēdū ē de rēpore.

Et dicit euāgeliū q̄ tpe nuptiarū: q̄a igt: Nuptie facte sunt. Vbi libet̄ itueri. Primo an decuit x̄ps & b. Mariā nuptiis adesse: cōsideratis leuitatib? & aliis q̄ sūt in nuptiis cōiter: cū x̄ps & maria eēnt oī scitate plenissimi & p̄fectissimi. R̄ndet q̄ accessus x̄pi & marie ad nuptias in nullo eorū derogat scitati. X̄pus. n. accessit ad nuptias multis de cāis. Primo ut sacm̄ m̄imonii p̄ Adā p̄conizatū a deo institutū p̄ scōs p̄riarchas & p̄phas debite seruati bonū & licitū declaret: oīra futuros hereticos. s. manicheos ip̄m ut malū odēnātes. Secūdo: q̄a Ioānes cui? erat he nuptie x̄pi erat frater: & dñs Iesus nūdū erat not? miraculis & p̄dicatiōe. iō sibi non derogabat in aliquo talis ad nuptias accessus. Tercio accessit teste Ieronimo & Augu. ut sp̄osus Ioānē ad statū uirginitatis uocaret: ac uirginē dignissimū cōsecraret. Quarto. q̄a. n. dñs Iesus nō solū uēit ad in-formādū p̄fectos s3 et̄ ip̄fectos: q̄re in suis actib? cōformis uoluit eē utriq3: p̄fectis se uirginitatis exēplar p̄bēdo: ip̄fectis q̄ uirginitatē sic nō p̄nt seruare: m̄imonii sacm̄ licitū eē eis declādo: in nuptiis p̄sonalit̄ assistendo. Erat. n. mūdi ip̄se monarcha: q̄re legē dare decebat p̄fectis & ip̄fectis. Virginitatis p̄fectis: m̄imonii i ip̄fectis. Quinto x̄ps uenerat sanare uocare & saluare tā uirgines q̄ cōiugatos: q̄re & i licitis cōformare eis se poterat. Sexto cū x̄ps eēt sc̄s scōz & sic brā Maria: ad sc̄ificādū nuptias & recubentes accessit: qd̄ & fec̄ in sp̄so scdm̄ Ieroni. & discipulos q̄ crediderūt in eū. Septio ut oñderet q̄l̄ nuptie eēnt celebrāde: & q̄ uocādū: q̄a nō discoli & dissoluti s3 dei timorez h̄ntes. Ad has. n. nuptias x̄ps maria & discipuli accesserūt. S3 brā maria ad nuptias accessit p̄mo q̄ attinēs sp̄so. s. Ioāni utpote ei? matertera sc̄do q̄a cū ipsa i nūero eēnt astrictorū m̄imoniali federe: & si nō corpus cōiūctiōe: qd̄ in se suscepit in aliis odēnare nō decebat. tertio ut oñderet q̄ stat? m̄imōialis cū p̄petua uirginitate staret & eē poss3. ut sic fuit in se et in Ioseph: sic et sc̄m ē in his nuptiis. s. in Ioāne et ei? uxore: ubi fuit traditio corporū cū puatōe usus ip̄orū p̄petua. q̄rto cū stat? uirginitatis tūc nō eēt publicat? melior m̄imōiali: q̄re accedēdo ad nuptias i nullo tali statui derogauit. Plures sunt cāe alie tā de x̄po q̄ de uirgie: q̄re nuptiis itēfuerūt: de q̄b? dixi in ope de uita b̄te Marie. fructu. xlv. Nec credēdū ē q̄ ubi x̄ps astitit uirgo Maria & apli: aliqd fuerit idecēs & lasciuū pactū. Si. n. nuptie tobie iūioris fiebāt cū dñi timore. Tob. ix. a fortiori fuerūt iste nuptie in q̄b? erat sc̄s scōz x̄ps & b. Maria sc̄ssima creaturay & sci apli. O q̄les fuerūt he nuptie cōsideratis p̄sonis. Cōmēdatū fuit cōiuiū aslueri qd̄ p̄egit oib? p̄ncipib? et seruis p̄ cōiūctiōe et nuptiis Hester. ut h̄ Hest. 2. Nō ē tñ opādū huic cōiuiio nuptia li: ubi adest ip̄ator celi et terre de? deoz et dñs dñan tiū: regia mūdi: et iudices seculi. s. apostoli. personis talib? dignificate sunt he nuptie. Insuper et miraculo p̄mo x̄pi et uocatione sp̄osi Ioānis secundū Ieronimū ad uirginitatis perpetuū celibatum. Nullib? nec aliquū facte sūt tales nuptie. ¶ Sc̄do uidēdū est de uerbis. b. Marie. Quare brā uirgo nō petiit a filio miraculū fieri exp̄sse: s3 solū insinuauit. dicēs uinū nō h̄uī. R̄ndet q̄

uirgo Maria cū fuerit prudētissima si exp̄sse a filio p̄tiffet miracū: idēbite fuisset uisus & uanagloriose h̄ expetere. Quēadmodū dicit. Io. c. vii. q̄ fr̄s xp̄i dixērūt sibi. uade in Iudeā ut & discipuli tui uideāt opera tua &c. Insup̄ q̄ ipsa sciebat filiū suūz deū esse cui oīa sunt manifesta: & cōter piū & misericordē: & q̄ nō la biis & uerbis s̄z corde uult deprecari: ac ad Ioānē magno ferri amore: insinuare solūz xp̄o uisum est. b. Marie fieri. Sic n. Maria & Martha sorores dū Lazar⁹ frater earū infirmaret egerūt: ip̄m infirmū insinuātes dixerūt: Dñe ecce quē amas infirmat. Io. x. Dicit ergo. b. Maria uinū nō h̄nt. q̄ si dicat defectū insinuat: s̄z tu q̄ de⁹ es p̄uide de remedio opportūo. Quo uerbo oñdit prudentia marie. sciebat. n. in multiloquo deū nō delectari nec exaudire. q̄re paucis uerbis usa ē: s̄le faciēdi dū a deo aliqd̄ obtinere desiderat⁹ p̄bēs nobis exēplū. Circūspectio sua statiz p̄pedit de defectu: & de remedio p̄uidit. Misericordia sua & pietas ad paupes: quorū pau piē aspiciēdo p̄uidere decreuit & fecit. Quo dat̄ itelligi q̄ q̄ ipsam h̄z in p̄cipuā reuerentiā & aduocatā in nullo h̄z dubitare dissidere nec contristari: q̄ sua benigna pietate statiz p̄uidet & subuēit in cūctis. ¶ Tercio uidēdū & ingredū est de xp̄i r̄n̄sōe scā insinuationi b̄e Marie. R̄ndit. n. Quid mihi & tibi mulier? nōduz uēit hora mea. uidet. n. eaz̄ ihonorasse tali mō loquūdi: nō uocādo matrē sed mulierē: ac se fore ab ipsa extra neū insinuasse. R̄ndet q̄ dñs Iesus & reuerēter se habuit & matrē honorauit & exaltauit sic r̄ndēdo. sic. n. r̄ndēdo oñdit: p̄mo q̄ oñdit se ad ipsaz̄ nihil h̄ere carnalis affect⁹ s̄z solū sp̄ualis: q̄ ei nō cōdescēdit ut m̄ri carnali: s̄z ut mulieri plene pietate uiscerali. uñ in h̄? si gnū nō uocat eā matrē s̄z mulierē. Ad gloriā m̄ris ē q̄ fili⁹ potius sit sp̄ualis q̄ carnalis: & ab oī affcū carnali segregat⁹ q̄ ei⁹ oppositū: q̄re & uirginis Marie. secundo sic dicēdo oñdit q̄ nō p̄pter uanāgloriā seu uanaz̄ suggestionē aut uanitatē aliq̄ miracula erat factur⁹: nec blāditiis aut adulationib⁹ inclinat⁹: q̄re p̄ tāto honorabili⁹ fuit matri. tertio sic dicēdo exp̄ssit se aliud ultra hūanitatē h̄fē. s̄. h̄ere deitatē & potētā quā a m̄se nō accepat: & p̄ oñs se eē deū cui cōpetit miracula facere: & sic ad honorez̄ Marie eē q̄ ip̄m deū genuerit. q̄rto sic dicēdo: q̄ de nō hora fec̄ horā ad faciēdū miraculū p̄cib⁹. b. Marie: ipsaz̄ merito dignificauit: utpote cōdescēdes ei i⁹ petitis: & ei⁹ p̄cib⁹ faciēs p̄icipatio nē qd̄ p̄ tūc de⁹ nō ē factur⁹. S̄z eā uocat mulierē & nō m̄fēz. uiz. ab affcū pietatis & misericordie: q̄ inclinat̄ ad iopīā subleuādā p̄fati sp̄ōsi. Nō. n. erat dura i⁹ pietate: s̄z tota dulcis & mollis pietate: & cū mulier dicat̄ a mollicie: eā tali de cā sic uocare dignat⁹ ē. S̄z qd̄ est qd̄ dicit nōdū uenit hora mea: R̄ndit q̄ & si de⁹ oī momēto & hora miraculūz teste Augu. exerceat circa creaturā: utpote in esse eā cōseruādo: attñ nō oīa q̄ p̄nt fieri miracula a deo circa creaturā opat̄: s̄z loco & tpe & modis cōgruētib⁹. Pōt & alī dici q̄ hora nō erat. s̄. neccitatis. Miracūa siēda erāt necario p̄pter cōfirmādaz̄ p̄dicationē: & q̄a xp̄s nō p̄dicabat tūc: quare hora nō erat. s̄. neccitatis: s̄z hora fuit cōgruitatis: q̄. uiz. ad exaudiēdū p̄ces. b. Marie erat semp̄ decēs & cōgruū. uñ. b.

uirgini ad exaudiēdū ip̄az̄ nec tps̄ expectat nec horā. Sic ergo p̄fatis p̄z de loco & tpe: q̄a i Chana ecce locus et tpe nuptiarū. Quo p̄z q̄ m̄lti aderāt huic miraculo dñi. Et si euāgeliū dicat q̄ Iesus maria et discipuli uocati sunt ad nuptias: p̄ hoc ē dat̄ itelligi q̄ multi alii affuerūt: q̄a nuptie erāt: et sic miracū xp̄i multis innotuit aliis. ¶ Quarto uidēdū ē de mō quo miraculū est a xp̄o celebratū: et dicit euāgeliū q̄ b̄ta uirgo post r̄n̄sōnē xp̄i factā eidē: ac iternā radiationē de uolūta te filii ad miracū opandū: ait ministris. Quēcūq̄z dixerit uobis facite. O uerbū sūme sapie cōtētiū. Exp̄ssit nobis uirgo Maria paucissimis uerbis q̄uo a deo obtinere possum⁹ q̄cqd̄ uolum⁹. igt. n. si uultis obtinere a filio meo qd̄ optatis tā p̄ p̄nti q̄ p̄ futuro: documētūz est saluberrimū et uerissimū. uiz. q̄cqd̄ dixerit uobis facite. sic. n. pagēdo q̄cqd̄ petetis fiet uobis ab ip̄so. Nō exaudimur a deo. rō q̄a documētūz uirgis nō seruam⁹. ¶ q̄cūq̄z dicit xp̄s nobis faciēdo: imo oppositū exerce mus. non miremur ergo si nos non exaudit. Castitatē seruare. obediētie iugū suscipere. Māfuetudinē exhibere: misericordiā circa miseros et indigētes opari. Inimicos diligere: rectitudinē itētiois tenere: uerbū ociosū uitare. Carnis curā omittere: fr̄m corripere: se custodire: iuste agere: et toto affcū ad eternā p̄riam anhelare: et sic de aliis q̄ in scō euāgelio mādat necesse est: ut sic faciēdo qd̄ petim⁹ ab ip̄so p̄culdubio h̄eam⁹. S̄z qd̄ xp̄s dicit ad miracū opandū: Implete idrias aq̄. Hoc dicit ut miraculū sit patēt⁹. Nō. n. uoluit q̄ idrie euacuarent̄ et uinū ibidē nouiter crearet: ne putaret̄ ibi nō creatūz s̄z añ imissūz. uult q̄ idrie impleant̄ aq̄ ut pateat tā ex ualis deputatis p̄ aq̄ q̄ ex aq̄ plenissime ip̄posita miraculūz. Scm̄ est ut ip̄auit. Quo scō cū in uirtute ip̄si sit oīs eē creature tā subale q̄ acēntale: aquas cōuertit in uinū: Iussitq̄z ut ministri deferret̄ architrinclino p̄ncipi et p̄posito nuptiarū ut gustaret. Et architrinclin⁹ gustauit uinū ex aq̄ scm̄. O q̄le fuit uinū istud diuina uirtute sic operatū. Nullūz unq̄ potuit suauitati bonitati et dulcedini ei⁹ eggerari. uinū oē et si a deo ut a p̄ncipali cā fiat: tñ cursu sit nature. S̄z h̄ nature ordo p̄termis sus fuit: diuina potētia statiz factū: aq̄. s̄. in uinū mutata. Quare cū opera dei sint p̄fecta: hoc iter uina fuit p̄fectissimū. Quib⁹ euidentē astruit̄ oī potētia. d. Iesu: cui oīa parēt ad nutū: eiusq̄z eē mādat̄is parendū: q̄ parētib⁹ statiz subuēit: nec q̄ ei⁹ se subdit mādat̄is h̄z de aliquo hesitare: cui dñs subuēit et alit in fame: ac ei⁹ sit in oīb⁹ p̄teetor et adiutor. O quāto Maria exultat gaudiū uidēdo se a filio exauditā. Indigētūz iopīā subleuat. Filiū tā stupēdo miraclo deū declatū. Ap̄los i fide cōfirmatos. Sp̄osuz ad uirginitatis p̄petuū statū uocatū. Ministros aq̄ ponētes ad xp̄i reuerētia inclinatos. Architrinclinū stupore p̄teritū. Assistentes admiratos. Sp̄osaz̄ ad uitā celibē aduocatā: q̄a credēdū ē ex quo sp̄osuz uocauit q̄ et sp̄osaz̄ nō dimisit: et si p̄ doctores nihil de ip̄a dicat. Cūctos uino miraclofē cōcesso lenificatos et in uiros alios degustātes cōmutatos. Multa alia eēnt dicēda p̄ h̄ p̄mi miraculi cōmēdatōe: d̄ q̄b⁹ dcm̄ ē i ope de uita. b. Marie. Fructu. xlii. q̄ h̄ omitto cā breuitatis. Miraculo ergo isto. d. Iesus pi⁹ est oñsus

o descēdēdo paupib⁹. Quos diligit: q̄a ad paupēz nū
prias p̄git. q̄ dulciter ad suā fert m̄rez Mariā: quā statū
exaudir: q̄ prudēter loq̄t & oīa pagit. Quō suo otuber
nīo amara in dulcia ouertit. Sua grā corda cōmutat. si
bi diūctos iocūdat oīolōnib⁹. cōrēptorib⁹ mūdi se iū
git: & deū inquirētib⁹ per Chana & Galileā signatis.
Oēm sexū statū & etatē salubriter iſruit: suāq; doctri
nā docet mellisūā dare: & demū se eē q̄ nos ſaginat &
reficit iocunditate eterna. Sic ergo p̄fatis apparet ſuc
cinte declaratio prime partis huius decime conformi
tatis. u3. Iesu aqua conuertit.

Scda pars. x. fruct⁹ & cōformitatis & in ordine uigefi
me ſecūde. Frāciscus cōmutator.

Loriosus xpī cōfessor dile
ctus deo & hoib⁹ btūs p̄
n̄r Frāciscus: q̄ xpī amore
mūdāna cōtēpſit: eidē totis
ihēſit p̄cordiis: uitia cruci
fixit & cū diabolo ſupera
uit: euangelicorū cōſiliōz
inobſeruatū nec apicē pre
termiſit: ipm̄q; ſolum dile
xit appetit & hēre cura

uit: q̄a ſic ſua monita ſeruauit & mādāta: hinc eſt q̄ is
in cui⁹ ditiōe uirtute potētia & puidētia cūcta ſūt po
ſita: ad nutū in oportūitatib⁹ cōdeſcēdit & uotis. Et ſi
de hoc ſatis ſit dcm̄ cōformitate. 3. nunc tñ p̄ expōne
h⁹ ſcda partis. ſ. Frāciſc⁹ cōmutator eſt aliq̄l ſuadēdū.
Dñs. n. xp̄s Ieſus btō. F. o deſcēdēdo in cōmutatiōe ui
ni ſcā ex aq̄: eū ſibi cōformē reddere placuit & notabi
lē: qd̄ hī duo p̄ aliis oñdūt exēpla. de quoz p̄mo hī in
legēda maiori pte. v. ubi dñs Ff Bonauē. ad p̄poſitu3
loq̄ns ſic iquit. ¶ Apud heremū ſcī Vrbani btō. F. dei
ſeruo egritudine grauiffima laborāte: cū ipſe defectū
nature ſentiēs uini poculū poſtulaſſet: nihilq; de uino
qd̄ ſibi dari poſſz rñderēt adeē: iuſſit aq̄ aſſerri: & al
latā crucis ſigno edito bñdixit. Mox uinū effici opti
mū qd̄ fuerat aq̄ pura: & qd̄ deſerti loci paup̄tas non
potuit: uini ſcī puritas ipetrauit. Ad cui⁹ guſtū tāta p̄ti
nus facilitate cōualuit: ut ſaporis nouitas & inouatio
ſanitatē attēſtarēt illud poculū Frāciſco ſuo ſeruo idi
gēti libalr a xpō cōceſſuz: q̄ in nuptiis idigētia paup̄s
ſubleuauit ſpoſi: aq̄ cōuertēdo in uinū. Hui⁹ deniq; ui
ni guſtu a largo datore p̄piāt: ab iſfirmitate ſubleuat⁹
Frāciſc⁹: & guſtu ſuauiſſime dulcedis ſup̄naturalr in
nouat⁹: p̄fectā in ipō expoliatiōez ueteris hoīs & idui
tionez noui duplici attēſtatiōe firmauerūt. Sic ergo p3
q̄l̄r btūs. F. in cōmutatiōe aq̄ in uinū xpō eſt ſilāt⁹: &
ſi diſparitas ſit in loco: eq̄litas tñ repit in effcū: & ſi cā
ſit utriuſq; ipſe ſaluator Ieſus xp̄s. ¶ Scdo exēplo id
ip̄3 oñdūt de cōmutatiōe aq̄ in uinū ſcā a btō. F. put in
legēda hī antiq̄. Cū. n. p̄ ſcūs btūs. F. in Marchia an
conitana apud locū de trabe bonāte morā traheret: ac
eccleſiā qdā dci loci faceret fabricare: & hī tpe eſtiuo:
& opariū ſitis ardore eſtuarēt: iāq; ip̄e p̄r btūs ad acq̄
rēdū uinū frēs miſiſſet: dū redire diu tardāt: laborātes
a btō. F. cū iſtātia uinū bibe depoſcūt: et cū diceret bt̄s
F. ad caſtrū Iouis eis p̄piquū frēs miſiſſet p̄ uino & ci

to reuerſuros: ipſis tñ ob ſitiz oquerētib⁹ nec expecta
re ualētib⁹: bt̄s. F. ad fontē ibi uicinū prexit: & ibi ſcā
ofone fontē crucis ſigno cū ſignaſſet aq̄ ipſi⁹ fontis in
uinū optimū ē cōuerſa. Et talis ouerſio aq̄ in uinū bñ
p̄ horā durauit. De quo uino oēs opariū abūdātiffime
biberūt. Et qdā noie Ioānes de uilla alcini cōitat⁹ Ca
merini de iſto bibit uino: & tñ patrātū miracū a btō
F. fr̄i Bonauēture de Tolētino enarrauit. Sic ergo taz
in miracū p̄cedēti q̄ in iſto: bt̄s. F. xpō dño in cōmu
tatiōe aq̄ in uinū ſilis repit. Et nō ſoluz bt̄s. F. aq̄ cō
mutauit in uinū uerz ēt acetū fortiffimū in uinū opti
mū cōmutaſſe iuēit. ¶ Cu3. n. bt̄s. F. apud eccleſiā ſcī
X p̄ſori de Iterapñ. prāderet cū m̄l̄tis: fecit ſibi ciatū
de aceto aſſerri: quo allato cū qdā p̄f byter noie Ioan
nes capellan⁹ eccleſie ſcī Caſiāi de Iterapñ. ad eū ac
ceſſiſſet: bt̄s. F. dcm̄ ciatū de aceto ſibi allatū eidē p̄
ſ bytero obtulit ad bibendū: quo hauſto iterrogat⁹ di
ct⁹ ſacerdos ab aſtātib⁹ qd̄ biberet: rñdit q̄ meli⁹ ui
nū q̄ guſtaſſet toto tpe uite ſue. de quo oēs q̄ aderant
ſunt ualde admirati. Sic ergo p̄fatis appet q̄ uotue &
mirabilr i ſuis oportūitatib⁹ dñs Ieſus btō cōdeſcēdit
Frāciſco q̄ ſibi cōceſſit eln̄tū aq̄ in uinū ouertere: ac ēt
acetū in uinū mutare. Quo inuit bt̄m. F. iuxta brē Ma
rie documētū cūcta q̄ xp̄s dixerat ſeruafſe & cuſtodif
ſe p̄fecte. q̄re & obſeq̄ntē eūdē dñm ſibi & parētē ad
placitū ineniffē. Ac bt̄m. F. a p̄ctō p̄ aq̄ ſignato purga
tū. Tribulōnes aq̄ figuratas & aduerſitates libētē le
ſu amore ſuſcepiffē. Quo p̄mo i uinū mutā puritatis
angelice: & ſcdo uino deguſtato diuine dulcedis: xp̄3
eidē imo eūdē ut aquā in uinū mutaſſe a fidelib⁹ repe
rit. Sic ergo p3 ſcda pars ſuccinte declarata. u3. Frā
ciſcus ut Ieſus aque in uinū eſt cōmutator.

¶ Fructus. xi. & cōformitas & in ordine. xxiii. Ieſus
orās inſpicit. Franciſcus exorator. Expō p̄me partis:
uidelz Ieſus orans inſpicit.

Agīſter ueritatis & doctōr
dñs n̄r Ieſus xp̄s cū ſua do
ct̄ria pariter & uita fuerint
ad hoc p̄cipue ut hominē
ſpūalē redderēt poti⁹ q̄ cor
poralē: ac cōter deo iuxta
poſſe totalr iherētē: ut. u3.
unus ſpūs efficiēt cū ipō
hīc eſt q̄ iter uirtutes ora
tio hoīez mēte cū hēat ſu
bieuare & deo p̄ntē exhibere: dicentib⁹ Damasceno.
Oſo ē alcēſus itellec⁹ in deū: & Augu. de ſpū & aīa.
Oſo eſt mētis ouerſio in deū p̄ piū & humilē affectū:
ipſi dño & ſaluatori n̄ro cōplacuit hāc uirtutez tā uer
bo q̄ exēplo ſuo docere. put p̄ntis cōformitatis p̄ma
pars declāre itēdit di. Ieſus orās p̄ n̄ro exēplo et iſtru
ctiōne inſpicit. Vbi ſciendū q̄ homo fidelis et imita
tor xpī et ſi oratiōi iuxta dcm̄ xpī debeat ſemp iſtare
p̄pter ei⁹ multiplicēs p̄rogatiuas & utilitates: utpote
q̄ ip̄a deo placet. p3 q̄ p̄ ipſam hō deo cōiūgit & cū
deo loquit. ut dicit Alexāder papa & martir. Demōes
fugat. Mat. ix. hoc gen⁹ demonioz nō eiciū niſi p̄ oſo
nē & ieiuniū. Diabolū cruciat. In legēda. b. Bartolōei

Augu². de
oratione.

Aplⁱ incēdūt me oñones tue. De hostib² sp̄salib² triū
phat. Isidorus de summo bono dicit. Hoc est remediū
ei² q² uicioz tēamentis exēluat: ut quotiēs quocūq³
uicio tēgūt: totiēs se oñoni subdat. Corporis infirmita
tes sanat. Eccⁱ. viii. Fili in tua infirmitate ne despicias
teipm: s³ ora deū & ipse curabit te. Et Iacobi ultimo.
Oñō fidei sanabit infirmū. Vitā plūgat: patuit in Eze
chia q² orauit & a morte liberat² fuit: & anni. xv. p² ui
ta sibi a deo cōcedunt. Isaiā. xxxviii. Libat ab oppro
brio. p³ de Sarra filia Raguelis. Tobie. 3. A morte li
berat. p³ de Susana. Danielis. iz. Morbos spirituales
sanat. Ieronimus ieiunio sanant pestes corporis: oñone
aut pestes mētis. In bello corporali triūphat & supat.
Moyse oñone Amalech debellauit. Exodi. xvii. Men
tem illuminat. un² sup illud Actu. x. q² Petrus in Iope
orabat. Augu. dicit. Oñone meli² dubia soluunt q² inq²
tione alia. Scī hoīes oñone sp̄m nō solū pphie s³ sapie
& scie & itellect² acceperūt. Cor illamat. Ad oñonem
Helie ignis de celo descēdit. iiii. R. i. Mūdāt. Isidorus
oñonib² mūdatur. Cōfortat. Iesu orāte. Lu. zz. tempo
re passiōis angelus dñi descēdit confortās eū. Celum
apit. Iesu baptizato & orāte apertū est celū. Luce. iiii.
Deū placat. un² sup illud Tobie. 3. q² Sarra sterit trib²
dieb² in oñone dicit glo. q² oñō deū lenit: s³ lachrima
pūgit. hec ungit illa pungit. Quod petit a deo ipetrat.
Mat. zi. Omnia q̄cūq³ petieritis in oñone credētes ac
cipietis. Plures sunt alie oñonis cōmoditates s³ breui
tatis cā dimitto: q² patēt cuilib² sacra scripturā ispicie
ti. Sic ergo utilitatib² p̄satis hō d³ oñoni incumbere.
¶ Deb² nihilominus h² pagere p̄cipue saluatoris n̄ri.
p̄mo exēplo. scđo documto. Primo exēplo xp̄i est orā
dū. Ipse. n. orauit & si nō idigeret ad dādū nobis oran
dū exēplū. Primo ipso baptizato: cui orāti aptū est ce
lū. Lu. iiii. Scđo Mat. xiiii. qñ satiatis qnq³ milib² ho
minū exceptis paruulis & mulierib²: ascēdit in montē
solus orare. Tercio qñ mltis a morbo & demoniis cu
ratis: diluculo ualde cōsurgēs egressus ibat in desertū
locū ibiq³ orabat. Quarto curata manu arida in sab
bato exiit in mōtē orare: & erat pnoctās in oñone dei.
Luce. vi. Quinto qñ transfigurat² est. nā ut h̄r Luce. ix.
dū. n. in mōtē oraret: scā est spēs ei² altera. Sexto cum
eēt in loco quodā orans: ut cessauit orare docuit disci
pulos suos orare & dicere p̄r n̄r. ut h̄r Luce. xi. Septimo
orasse iuenit tēpore passiōis. p̄mo post cenā. ut habet
Io. xvi. ubi i formatis apostolis de plurib²: subleuatis
oculis in celū dixit. p̄r uenit ora clarifica filiū tuū &c.
ubi multa ad deū p̄rez orasse legiūt. Imminēte passiōe
& in horto orauit patrem ter: ut calicē passiōis ab eo
transferret &c. ut h̄etur Mat. xxvi. & Lu. xxii. Orasse
dñm oñdit qñ ascēdit Ierosolimā cū parētib² cū duo
deciz ēēt ānoz: & qñ in ceteris festiuitatib² Ierusalēz
ascendebat. Insup qñ dicitur surgebat & ibat in tem
plū: credendū est q² anq² p̄dicaret ad exēplū patrē ora
bat. In cruce moriturus orauit patrē: ut p̄ceret crucifi
xoris². Et ut ait Apl^{us} ad Heb. v. cū lachrimis & cla
more ualido p̄ces supplicatiōesq³ offerēs: exaudit² est
p̄ sua reuerētia. Ac de mūdo recedēs: orando patriq³
cōmēdādo sp̄m suū mortuus est Luce. zz. Sic ergo dñs

n̄ suo exemplo oñdit nos orare debere. ¶ Hoc idem
oñdit scđo suo uerbo & documēto. dicit. n. Mat. xxvi. Quō
& qñ or
dum est
uigilate & orate &c. & Lu. xviii. dicit Iesus. q² oportet
semper orare & nūq² deficere: & Mat. xxiii. Orate ne
fiat fuga uīa &c. ¶ Scđo aduertēdū q² dñs n̄r Iesus xp̄s
dicēs nos orare debere oñdit primo totā intentionem
n̄ram dirigēdā ad deū: & nō ad fauorē hñdū munda
noz ipso dñte Mar. vi. Cū oraueritis nō eritis sic hy
pocrite. & seq² q² amant in sinagogis & in angulis pla
tearū orare: ut uideant ab hoib². Tu autē cū oraueris
intra cubiculū tuū: & clauso hostio ora patrē in absco
dito: & p̄r tuus q² uidet in absco²dito reddet tibi. ¶ Se
cūdo pot² corde q² ore. Mat. vi. Intra cubiculū tuū: &
clauso hostio ora patrē tuū in absco²dito. ¶ Tercio ui
tata supfluitate uerbog³. Mat. vi. Orātes nolite multuz
loq²: sic ethnici &c. ¶ Quarto locū oñdit dicens. Mat.
vi. Intra in cubiculū. i. in locū secretū. qd² oñdit dū di
missa turba aliqñ in mōtē aliqñ in desertū aliquando
in hortū separat² ab aliis ad orādū accessit: & ad tem
plū ut dñm est. ¶ Quinto oñdit modū q² reuerēt² &
facie inclinata & hūilata. Mat. xxvi. h̄r q² ipse orās p
cidit in facie suā &c. ¶ Sexto formā dedit orādū di
cēs. Mat. vi. Sic ergo uos orabitis. p̄r noster q² es in ce
lis &c. ¶ Septimo oñdit t̄ps: q² oī tempore Lu. xviii.
Op³ semp orare & nūq² deficere. Hoc uerbum dñi sal
uatoris cū sit affirmatiuū nō uidet includere semp: s³ p
semp sic. u². ut hō omni tēpore ad orādū pparat² exi
stat: tal² peragēdo ut cū orauerit ei² oratio in dñi con
spectu sit accepta. ut. n. dicunt doctores. Ille nō cessat
orare q² nō cessat bñfacere. uel pōt dici q² oratio est a
deo utilis. insup semp diuino auxilio indigemus: ac a
diabolo ifestamur. q̄re & qñ possumus semp orare de
bemus. Et l³ sit semp orandū: tñ iuxta exēplū xp̄i pre
cipue orādū est de nocte. Nā ut dicit Lu. vi. Iesus erat
pnoctās in oratiōe dei. De mane Mat. i. diluculo ual
de surgēs: egressus. s. de ciuitate: ibat in desertū locū
ibiq³ orabat: & Io. viii. diluculo ibat in templū. Hora
uespertina. Mat. xiiii. dicit. dimissa turba ascēdit in mō
tē solus orare: & sequit²: uespe autē facto solus erat ibi.
Sic ergo p³ de tēpore quo est orādū p̄cipue. ¶ Octa
uo quō est orādū quia attēte. dicit Mat. xxvi. uigilate
& orate. p̄misit uigilate. un² glo. super illud. i. Petri ult.
dicit ne aiūs aliqd cogitet p̄ter illud solū qd² p̄cat. Do
lēter & cū lachrimis. Sic ipse fecit ad Heb. v. Instāter.
ter. n. in paruo tēpore & spacio orauit tēpore passiōis.
Mat. xxvi. Humil² in faciem p̄cidit. Mat. xxvi. q̄re &
humil². Desiderio magno xp̄s orauit cū clamore ual
do: ad Heb. v. in signū magni desiderii. Discrete. p³ q²
multilogū uetat. Mat. vi. & in oratiōe sua paucissimis
uerbis usus. Mat. xxvi. Confidēter. Mat. vii. Quicquid
orātes petitis: credite q² accipietis. Perseuerāter. xp̄s
in uita orauit: & demū in cruce moriēdo dū patri aiāz
cōmēdauit. Debite & honeste q̄tuz ad petita di. Mat.
vi. Cū orabitis dicite: pater noster q² es in celis scificet
noīn tuū &c. ¶ Nono oñdit quē orare debem². Mat.
vi. q² patrē. dicētes p̄r n̄r qui es in celis &c. q² ipse sic
p̄rez orauit. Mat. xxvi. ¶ Decio qd² orādū & petēdū a
p̄re celesti. Certe ipse docet. Mat. vi. & Lu. xi. debem²

De orone
nica.

dicere. Sanctificet nomen tuū &c. ubi ponit q̄ septē sunt ab eo petenda & oranda. Et quia forma ista a domino nostro Iesu xpo est nobis tradita: circa ip̄as ē nobis aliquāliter insistentium: ut quid ea petat a dicentibus intelligat. Sed ante in generali sunt aliqua notanda. **Prīmū** q̄ ista orō est ualde singularis: utpote q̄a ab ore dei uiuentis promulgata: ab ipso edita & petentibus apl̄is tradita & demonstrata. put h̄f Luc. xi. Est et singularis ex uerborū breuitate. Quod egit xps: q̄ ut ipse dicit Mat. vi. In orōne nō op̄ multuz loqui. Egit et ut facilius memorie traderet: sepius diceret & tedium in dicēdo uitaret: ac ois excusatio tolleretur. Est ualde singularis ex petitiōib⁹. Sic. n. septenario nūero oēs tps cōplectit: & uniuersitas designat. ut dicit Greg. sic in septē h⁹ orōnis petitiōib⁹ q̄cqd a deo t̄p eteris q̄ p temporalib⁹ peti decet continet. ut patebit in expōne. Secūdo est sciēdū q̄ in singlari nihil a deo peti. Rō q̄ petēdo gñalr: qd cui⁹ sit op⁹ euz noscat & sciat: qd idigemus & quo dat cui⁹bz put op⁹ h̄z. Insū per in hac orōne: nullus petit nomie p̄prio s̄z coi. Rō q̄ op⁹ charitatis q̄to coi⁹ t̄ato meli⁹. Tēste. n. Ieronimo in q̄dā eplā: psalmus & missa dēa p̄ cetū: t̄aruz ualet cui⁹bz ac si p̄ quol⁹ in spālī diceret. Rogando p̄o alio p̄ seip̄o rogare p̄bat: & spālī h̄ac dñicam orōne dicēdo: q̄ quol⁹ eā dicētes t̄agit. ps ait. Oī meā in s̄i n. in meo cōuertet. Vñ & p̄ aliis h̄ue in aliq̄ p̄sōa dicēdo: p̄ semetip̄so eā dicere cōprobat. ut. n. ait beatus Gregori⁹. xxv. moralīū. Quisq̄ p̄ aliis intercedere nitit: sibi peti⁹ ex charitate suffragat: & p̄ semetip̄o tāto citi⁹ exaudiri meret: q̄to deuotius p̄ aliis intercedit. Tertiū aduertēdū q̄ doctores hanc orōne dñicāz diuersimode exponūt. q̄re eoz dictis & uelligiis iherendo: est breuiter scdm̄ eoz dēa declarāda. S̄z aduertendū q̄ dñs n̄f huic orōni quoddā p̄mittit ad qd cūctas petitiōes merito adnectit. Premittit. n. q̄ dicamus. P̄f n̄f q̄ es in celis. inq̄t August. nūq̄ iuenit in ueteri testamēto p̄ceptū q̄ orōni p̄mitteret p̄f n̄f: s̄z solū xp̄t̄ais. & alias. Dñs nobis mādāt ut dicam⁹ p̄f n̄f: q̄ per sp̄m̄ adopiōis a xpo accepimus: ut sic est p̄ creatōe: sic n̄f sit p̄ singulari affectu & dilectiōe. Cū d̄f p̄f n̄f: ipetrā di fiducia dat dicente Bernardo. Oī q̄ p̄ris dulcescit nomie petitionū meaz ipetrādātū fiducia mihi p̄stat. Sic eū uti est p̄rez n̄m appellādo: affect⁹ n̄f inflāmat tāti p̄ris p̄sando amorē: qui nos prauos in filios uult h̄re: isurgit hō ad singularē eminētā & p̄rogatiuā dū p̄stratū nō se cernit petō s̄z ḡa nobilitatū: dū deū suū uocat p̄rem. q̄re & ipse ḡa dei est. Ac q̄ sumus dei peculiari mō filii: sumus & fr̄es xp̄i: q̄ xps deus factus est hō: & p̄ oīs ei⁹ regni coheredes. In eo uero qd ei dē dicimus nō solū p̄f sed & n̄f: q̄a sic unus sic & alteri⁹: quare nullus p̄t se iactare de generis nobilitate: q̄a oēs sumus filii unius dei p̄ris. Inclinat xps patrem ad beniuolā aurē porrigendā orantibus: dū deuote facit q̄ dicat eīdē p̄f n̄f: & beniuolentiā eius ad nos docet: q̄a pater noster: & reuerentiā insinuat p̄ nos eidem exhiberi ut p̄f & obiam: fiduciaq̄z totā in ip̄m ponendā. Hanc ergo orōne gl̄ib⁹ tā ignobilis q̄ nobilis dicere ualet: quia p̄f est deus tam diuitis q̄ paup̄is. S̄z sum

mope est p̄cauēdū ne qui dicit pater noster: tanto p̄f sit indignus. Diuites. n. & nobiles uere & pie nequeat deo depromere: nisi ignobilis & paup̄ez p̄adant se eē oīno fr̄es. Omnes eni uos fr̄es estis ait saluator noster Mat. xvi. S̄z hic pater noster ubi habitat spālī ostendit xps dicēs: qui es in celis. Per celū teste Augustino itel ligunt scī & iusti: q̄a sūt uiri sp̄uales & celestes. De⁹ & si sit ubiq̄z p̄ essentiā potentiā & p̄ntiam: tñ singulari modo est in scis per gratiā. Per celū et intelligi p̄t celestis p̄f: ubi est habitatio b̄tōz. Dicit ergo habitare deus spālī in celis: ad ostendēdū q̄ ibi spālī & p̄ncipalr sue celestis aule resulget celsitudo: sue glorie pulchritudo & magnitudo. I. n. aīa sit tota in toto corpore & tota in qualib⁹ parte: p̄ncipalr tamē cēset fore in corde p̄ uiuificā ad totū corpus opōnē. Sic & deus cū sit ubiq̄z tñ p̄ncipalr est in scis & in celis: q̄a effectus sue uirtutis p̄fectius dicit in p̄fatis plucere. Dicit etiā p̄f n̄f q̄ es in celis: ut ait Chrysostom⁹: ut erubescat dicens se in terrenis rebus subseruere: q̄ p̄rem p̄fiteat se h̄ere celestē. uel ut dicit in uitis p̄fuz. Ideo dicimus p̄f noster & spālī q̄ es in celis: q̄a ad illaz regionem mētē subleuare debemus: in qua p̄rem nostrū cōmorari faciemur. Dicamus ergo pater noster. sic. n. dicēdo cōfitemur deo patri nostro p̄ filiū suū dñm nostrū Iesū xp̄m nos in adopiōne filioz ascitos. Quare nihil agamus qd hac p̄fēsiōe & nostra nobilitate nos indignos cōstituat. Ait abbas Isaac in collatiōib⁹ patrū. collatione p̄ma. ca. xvi. Qui es in celis dicit ut ibi affixi semp si mus mētē: ubi appetimus euz ip̄so deo patre p̄petuo cōmorari. Quib⁹ p̄missis ad petitionē expōnē accedēdū est. S̄z aduertēdū q̄ dñs septē petitiōes apposuit. Et p̄ma est scificet nomē tuū. Augu. i. sc̄m̄ innotescat: ut nihil sanctius extimet. Chrysostomus. Sanctificet. i. fac nos sic uiuere: ut p̄ nos oēs te glorificet. Ciprianus. petimus hac p̄ma petitiōe & rogamus ut q̄ in baptismo baptizati sumus: in eo qd esse cepimus p̄seueremus. petimus ut scificemur: ut q̄ quotidie delinquimus delicta nostra scificatione assidua purgemur. Abbas Isaac in collatiōibus patrū. collatiōe p̄ma. ca. xvi. Scificet nomen tuū. i. nostrū desiderii nostrū gaudiū sit de gloria. i. ipsius patris: exēplo xp̄i q̄ dicit. Gloria eius quere qui misit me. Paulus apl̄us ut ad gloriā summi patris salus toti⁹ Israelitice plebis accrescat: anathema optat fieri a xpo. Sic & Moyses de libro quēz scripsit dñs petit abradi: ut indulgentie cōcessio peccantibus dei ad sūmī patris honore. Scificet igitur abbas Isaac: talī p̄t accipi. Scificatio dei nostra p̄fectio est. Dicentes ergo scificet nomē tuū hoc dicimus. Tales nos facito pater: ut scificationē tuā q̄ta sit uel capere mereamur: uel certe itelligere: uel in nostra cōuersatiōe sp̄uali scās appareas. Quod efficaciter tunc in nobis implet: qñ uidet homies opera nostra bona: & glorificant patrem nostrū qui est in celis. Scificet nomē tuū: Benauentura in breuiloquo: parte. v. ca. x. expōit. Scificet nomē tuum. i. noticia tui nominis perfectis sanctis & mundis donetur. Aliter quidāz exponunt dicentes. Sanctificetur nomen tuū. i. clarificet nomen tuū in nobis: & si fiat p̄ dei noticiā: ut deū cognoscam⁹ p̄ fidē & fidē

in nobis augeat plenarie. Scificet nomē tuū. i. qd semp
est sc̄m: ut omnibus innotescat & in nobis sanctificet:
oram? Nomē dei de eo noticia est: ut est in angelis ul
sione m̄ifesta in ecclesia fide uera. Cum ergo in noti
cia dei scificamur ut ipse sit p̄ nos aut filiū s̄les illi: tūc
nomē dei scificat & sc̄ssimū nobis eē m̄ifestat. Scifi
cet nomē tuū. i. ut dicit ps. Sc̄m & terribile nomē eius
.i. dei. i. p̄ n̄r ab effici sc̄m nomen tuū. ut dicit. b. uirgo
p̄ndat in nobis: de pctō nō scō ad sc̄itate dūcedo: au
gumtū in sc̄itate cōcedēdo ac in sc̄itate nos oriūdo
& perpetuādo. Secūda petitio est. Aduēlat regnū tuū.
Ieronimus. i. ut in unoquoq; nostrū regnet deus & nō
regnet pctm̄ in corpore mortalis hoīs. Ciprianus. Re
gnū petimus aduēire a deo nobis repromissū & xpi
sanguine acquirit. ut q an̄ seculo seruiuimus postmodū
xpo dñante regnem? Augu. ad phaz. Regnū dei siue
uelimus siue nolim̄ aduēlet. S3 cū dicimus aduēiat re
gnū tuū desiderū nostrū ad illud regnū excitamus: ut
nobis uēiat atq; in eo regnemus. Augu. de bono pse
ueratie. Aduēiat regnū tuū cū petis. qd orat q iaz sunt
sc̄i: nisi q in ea sc̄itate q illis data est pseueret? Abbas
Isaac: loco p̄allegato. c. xix. Secūda petitio mētis pu
rissime: uēire iā sui p̄is regnū exoptat uel illud. i. quo
quotidie de? regnat in sc̄is: q ita sit cū diaboli iperio
de cordib? n̄ris pulso p̄ extinctionē uiciōz: de? in no
bis p̄ bonā uirtutū fragrantā ceperit dñari. Vel certe si
lud petit regnū qd p̄stituto tēpore est oib? p̄fectis ac
dei filiis gñalr repromissū: in quo eis dicit a xpo. Ve
nite bñdci p̄is mei possidete regnū paratū uob a p̄si
tutōe m̄di. Aduēiat regnū tuū. i. nō regnet pctm̄ in
nobis: s3 tu. Aduēiat regnū tuū. i. tales nos fac: ut sim?
digni regno tuo. Tertia petitio. Fiat uolūtas tua sicut
in celo & in terra. Augustin? Sicut in angelis q in ce
lo sunt sit uolūtas tua: ita fiat in sc̄is tuis q in terra sūt.
uel fiat uoluntas tua. i. tuis obediat p̄ceptis: sicut in ce
lo & in terra. i. sicut ab angelis: ita & ab hoib? Augu.
in sermone de morte. Fiat uolūtas tua & c. i. sicut in iu
stis ita & in pctōrib? ut oēs faciāt uolūtatē tuā. Cipria
nus. Petimus ut facere possimus qd de? uult: & ad fa
ciendū de? facultatē cōcedat & potētā. Chrysostom? Sicut
in celo & in terra. i. in toto m̄do ut tua uolūtas
ab oibus agnoscat. Isaac loco p̄allegato. c. xx. Tertia
inqt supplicatio filioz est fiat uolūtas tua sicut i celo
& in terra. Nō pōt esse maior oīo q optare ut terrena
mereant celestib? cōequari. Nāz qd ē aliud dicere fiat
uolūtas tua sic in celo & in terra: q ut sint hoies s̄les
angelis: & sicut uolūtas dei ab illis ipl̄r in celo: ita ē
hi q sunt in terra nō suā s3 eius uniuersi faciāt uolunta
tē: & subdit q hoc nemo ex affectu dicere p̄ualebit:
nisi is solus q deum credit oīa que uident uel aduersa
uel p̄spera p̄ n̄ris utilitatibus disp̄sare: magisq; eum
p̄ suoz salute & cōmodis puidū atq; sollicitū: q nos
ip̄os esse p̄ nobis. Idē Isaac. Fiat uolūtas tua & c. i.
ut sicut hi q in celo sunt: ita oēs q in terra cōsunt: tua
p̄ uolūtatē qua uis oēs homies saluos fieri saluent.
Alii exponūt fiat uolūtas tua. uolūtas dei: ut dicit Apl̄s
est sc̄ificatio n̄ra: uel alr uolūtas dei est obseruātia mā
datoz. Sicut in celo. i. sicut deus est in celo cū angelis

& iustis: sic fiat in terra per grām in nobis. Fiat uolun
tas tua & c. ut qūo inculcate tibi angeli seruiunt in ce
lo: ita & nos tibi in terra seruiamus: uel alr per celum
intell̄do sp̄m hoīs: per terrā corpus. Fiat ergo uolun
tas tua ut sicut sp̄s bonus deo nō resistit: ita corpus
sp̄i nō resistat: q dū contēdūt caro & sp̄s: p̄cepta
dei minus implere ualemus: uel alr per celū xpm̄ per
terrā intell̄do ecclesiā. Fiat uolūtas tua o p̄s sicut p̄
xpm̄: sic & p̄ ecclesiā fiat uolūtas tua. Pōt dici q dū
dicimus fiat uolūtas tua & c. petimus ut uolūtas nos
tra sicut tenet uoluntati diuine ope p̄ oīa sit cōformis.
Quarta petitio est panē nostrū quotidianū da nobis
hodie. Augustinus dicit. q in q̄tuor istis petitiōibus se
quentibus tēporalia petunt. Panē nostrū & c. Ieroni?
Alius euāgelista dicit sup̄subalē. i. illū petimus panem
de quo in euāgelio. Ego sum panis uiu? q de celo de
scēdit. Augu. panē & c. Panis q est necariū petis. Item
idē Augu. de bono pseueratie. Panē nostrū & c. Perse
ueratiā a dño poscunt qñ panē petunt ne a xpi corpo
re separent: s3 in ea sc̄itate permaneāt ut nullā crimen
admittāt. Chrysostomus. Panē sup̄subalē ponit hoc est
quotidianū: uel panē secūdū Augu. quotidianū p̄cepta
.i. diuina: que opz quotidie meditari & operari. Isaac
loco p̄allegato. ca. xxi. & Ieronimus p̄ panē sup̄subalē
intelligit deus q est super oēs sabas. eius pprietatem
petim? quotidie: q sine ip̄o nullo die uitā sp̄salē cape
ualemus. hodie ad p̄ntem uitā referri pōt. i. dū in hoc
seculo cōmoramur p̄sta nobis hunc panē: q nisi quis
te p̄cipe panē uite in hac meruerit: in illa. i. eterna pat
ticeps eē nō poterit. Panē sup̄substātiālē uel quotidia
nū. Per panē sup̄subalē intelligi pōt corp? D. Iesu q est
panis uite. Hūc dari a deo p̄le petim? nobis hodie: &
semp nobis petimus. i. fidelr ip̄m credere eē ueraciter
corp? dei. sic credere est māducare & cōter ip̄m panē
hēre. Per panē quotidianū hodie nobis dari dū peti
mus: intelligi pōt cib? sine quo uita p̄ns esse nō pōt: uel
p̄ panē dādū intelligi pōt oē qd p̄tinet ad sustētationē
uite p̄ntis: & quo ad corp? & quo ad sp̄m & cōserua
tionē. i. tu dñe aiām fecisti & corp?: da nobis hodie q
ad ip̄oz sūt cōseruatōez. Quia petitio. Dimitte nobis
debita n̄ra sic & nos dimittim? debitoribus n̄ris. Hac
parte nō sine pctō quincimur nos ducere uitā. ut dicit
Ciprian? Rō qā ut pctōres p̄ dimissione pctōz orare
cōpellimur: nō inocētes s3 nocētes sum? Nā quotidie
peccare instrumur: q quotidie p̄ pctōrū dimissione iu
bemur orare. Et qā homo posset hesitare an orādo p̄
petis: ueniat a deo percipiat: ac qūo h̄ ad sui noticiā
posset deuenire: ab ip̄o deo dat nobis noticia de pec
catoz dimissione: & hoc si. u3. debitorib? dimittimus
n̄ris: ut. n. ait saluator dimittite & dimitte uobis. ergo
ex dimissione debitorz p̄ximo: a deo arguere pos
sumus dimissione pctōrū nostrorū. Quapropter. ut di
cit Augustin?. In manib? nostris & nostro arbitrio pos
sunt de? unde saluemur & dānemur. Dimitte & dimit
te tibi. Si n̄ dimiseris: nec de? dimittet tibi. Inscābilis
est dei clemētia: q neminē uult p̄ire. uiaq; breuē salua
tez inueniēdi oñdit. Quisq; ergo odio ac inimicitia erga
frēm mouet nec eisdē uult noxā dimittere: dicendo

dimitte nobis debita n̄ra &c. nō ut sibi deī uenia sup-
plicat: s; ut a deo puniat exorat. Quicūq; ergo suorum
magnitudinē attēderet petōrū: q̄qd ap̄ximo sibi in-
ferret minimū putaret ad id qđ in deū ip̄e peccauit: &
ueniā p̄ximo libēter ip̄ederet ut suoz a deo debitoz
idulgētiā ip̄se obtinere ualeret. S; attēdēdū qđ l; p̄xi-
mus alteri sit debitor in pecūia & aliis: de irrogatis in
iuriis & eaz dimissione itelligit. Sine p̄mis salus hēri
pōt: s; nō sine secūdis. S; nūqd hō nō dimittēdo iniu-
rias debeat ab ofōne dñica dicenda abstinere? Certe
nō. Rō qđ dicēdo p̄cedētia cū deuotiōe: ut eū ad dimit-
tēdū cōuertat exorat. ut p; ex trib; p̄mis petitiōibus.
Sexta petitiō est. Et ne nos iducas in tēptationē. Augu-
stin; aliud est tēptari & aliud in tēptationē induci. Nō
petim; nō tēptari: qđ sine tēptatiōe nemo p̄bat; eē pōt:
s; ne inducamur in tēptationē quā ferre nō possumus.
Isaac loco p̄allegato. c. 23. Ne iducas nos in tēptatiōe.
nō hoc sonat ut nō permittas nos aliquē tēptari: s; ne
pmittas nos in tēptatiōe positos supari. Augu. de bono
p̄seueratiōe. Quid aliud petūt cū dicūt ne iēras in tē-
ptationē: nisi qđ in scitate p̄seuerēt p̄cant? Ciprianus. in
hac parte cū dī & ne nos iducas in tēptationem. oñdīt
cōtra nos nihil posse aduersariū nisi de; añ pmiserit.
iō ne nos de; pmittat tēptari supra id qđ possum; de;
precamur: ut ois n̄r amor & deuotio ad deū ip̄z cōuer-
tat. Septima petitiō est. S; liba nos a malo. Chrysostomus.
diabolū uocat malū: qā bellū cōtra nos iplacabile h;.
libera nos a malo. i. diabolo & ne pmittas nos supari
ab eo. August. de sermōe dñi. Orādū est nō solū ut nō
iducamur in malū quo caremus: s; ut ēt ab illo libere-
mur in qđ iā iducti sum;. Ciprianus. Petimus ut securi
sim; & tuti. Isaac loco p̄allegato. c. 23. liba nos a ma-
lo. i. ne pmittas nos a diabolo tēptari supra id qđ pos-
sumus: s; fac cū tēptatiōe & exitū ut sustinere possim;.
Amē. Ieronimus. i. uere sic fiat p te nobis p̄ qđ peti-
tiōib; p̄fatis tibi a nobis ē hūil; supplicatū. Sic ergo
p̄fatis apparet expō ofōnis dñice. In qđ forma & mo-
dulo. ut dic abbas Isaac loco iam dco & collatiōe. ca.
xxiii. nulla diuiniat; petitiō nulla memoria dignitatū
nulla potētat; ac fortitudinis postulatio nulla corporee
sanitatis seu tēporalis uite mentiō cōtineť. Nihil. n. ca-
ductū uult a se nihil uile nihil tēporale eternitatis odi-
tor iplorari. Itaq; ei; magnificētie ac munificētie ma-
ximā irrogat iniuriā: qđ his sempiternis ei; petitiōi-
bus p̄termittis: trāsitoriū aliqd & caducū ab eo malue-
rit postulare: & offensaz poti; qđ pp̄tatiōez iudicis sui
uilitate ofōnis incurret. Hec Isaac. Sic ergo p; qđ dñs
& saluator n̄r in deā ofōne oñdīt: qđ p̄ri nos exhibe-
re debeamus: dū petim; ab eo in nob ei; grā pficiē-
dā: est timor filial; exhibēdus. Scificet nomē tuū: amor
sup oīa cōserēdus. Aduēiat regnū tuū. honor impēden-
dus. Fiat uolūtas tua: & qđ p̄r d; filios nutrire. iō peti-
mus panē n̄rum &c. Offensam idulgere. Dimitte nob
debita n̄ra. Non pmittere eū nos offendere: & ne nos
iducas in tēptationē. Ab oī malo nos liberare & p̄serua-
re iō. S; libera nos a malo dicim; eidē. Aliter qđā do-
ctor p̄r n̄r exponit dicēs. p̄r n̄r p̄uilegio cōditiōis: bñ-
ficio recreatiōis: ministerio pietatis: testimonio supne

hereditatis. Qui es in celis: p̄ illustratē grāz: p̄ guber-
natē potētā: p̄ dirigētē misericordiā: p̄ sublimatē glo-
riam. Scificet nomē tuū: a nobis: p̄ honestā uitā: in no-
bis per mundā consciām: ex nobis p̄ bonā famā: supra
nos p̄ rep̄ntationē uite angelicā. Aduēiat regnū tuū
celestis p̄ria per reuellatiōez. Scā ecclesia p̄ assumptio-
nez. Fidelis ania p̄ iustificatiōez. Sacra scriptura p̄ eru-
ditionē. Fiat uolūtas tua cordis simplicitate: corporis
castitate: oris ueritate: op̄is scitate. Panē n̄rum quori-
dianū da nobis hodie: hūane necitātis: doctrine ueri-
tatis: hostie salutaris: supne facietatis. Et dimitte no-
bis debita n̄ra &c. nō retinētes in corde: nō ip̄operā-
tes in ore: nō reddētes malū p̄ malo: nō recedētes a
bñficio. Et ne nos iducas in tēptationē: fraudulentā qđ
decipit. uiolētā qđ uires frāgit: subitā qđ cogitationē pre-
uenit: iportunā qđ nō recedit. S; liba nos a malo: mūda
ne aduersitatis: humane pueritatis: diabolice calidi-
tatis: sempiternę calamitatis. S; btis p̄r n̄r Frāsciscus
alr̄ exponebat ut dictū est in expositiōe secunde par-
tis. i. z. cōformitatis. Sic ergo p; qđ orādū & a p̄re pe-
tendū. Ex p̄fatis igit dñice ofōnis uerbis: & xp̄i circa
ofōnē sentētis seruādīs: p; solo cuiusdā qōnis & du-
bitatiōis. uñ est qđ orās a dño nō exaudīt. R̄ n̄r secū-
dum aplm̄ Iacobū. ca. iiii. in sua canōica. Petitis & nō
accipitis eo qđ male petatis. Male aut petere pōt refer-
ri: & ad p̄sonā orātis: qā est in petō. iuxta illud Isaie. i.
cū multiplicaueritis orōnes ūras nō exaudia; man;. n.
uñe s̄anguie. i. petō plene sūt: & c. lix. petā ūra abscondē-
rūt faciē ei; a uob ne exaudiret: uel qđ dubitat. Iacobi
p̄mo postulet in fide nihil hesitās: & subdit: nō existi-
met ergo hō ille qđ accipiat aliqd a dño. Bernardus. in
dign; celesti bñdictiōe cōiucit: qđ deū dubio q̄rit asse-
ctur: uel qā dei legem obseruare cōtēnit. Proue. xxviii.
qui declinat aure; suā ne audiat dei legē eius ofō erit
execrabilis: uel quia petō addit petm̄ non cessando.
Ecci. xxxiii. un; orās & ali; maledicēs cui; uocē exau-
dier dñs: uel qā p̄ximo iniurias nō remittit. Ecci. xxviii.
Relinq p̄xio tuo nocētī tibi: & tūc dep̄cātī petā sola
ueni. Mat. xi. Cū stabitis ad orandū dimittite si qđ ha-
betis aduersus aliquē: ut ēt p̄r celestis dimittat uobis
petā ūra: uel qđ crudelis ad paupes existit. Proue. zi.
Qui obturat aurē suā ad clamorē paupis: clamabit &
ipse & nō exaudiet. Male petere pōt referri ad p̄sonā
pro qua orat: qā indigna est. Iere. vii. & ix. Noli orare
p̄ populo isto: neq; assumas pro eis laude; nec ora-
tionem: qā non exaudia. Male petere pōt referri ad id
pro quo orat & petiť: qā uel uile est qđ petiť. Xp̄s f̄s
liis Zebedei. Mat. zo. dixit. Nescitis qđ petatis. Vel
nō expediens petenti: sicut Paulo petenti amotionem.
stimuli dictū est a dño. Sufficit tibi Paule grā mea.
Nā uirtus in infirmitate pficit. Vel qā meliora qđ petat
deus dare disponit. Ildorus. Multi orātes nō exaudiū-
tur. Prouidet. n. deus illis meliora qđ petāt. Ex quo ap-
paret qđ superbi qui petūt statum. Auari qui petūt au-
rum. Sciētia prediti qui petunt famā. Pugnatores qui
petunt corporis uires. Tempus bonū ut petunt agri-
cole. Scientia quam petunt phylosophi. Gulosi qui
petunt uoluptuosa. Mali qui petunt longeuitatem

Cur orant
n̄ exaudīt

uite. Iracundi uindicta de hostibus. Diuites filiorum multiplicatores. Mulieres per similitudinem. Prelatos & dignitates: ut petat clericis: & sic de similibus: a deo non exaudiuntur: quia petenti talia non expediunt ut plurimum. Male potest referri ad modum petendi. Vel quia ibi non est cor propter malam cogitationum multitudinem. scilicet nec ad deum a quo petit: nec respectum eius quod petit. Abrahā Gen. xv. a sacrificio uolucres abigebat. id est cogitationes uanas & superfluas. Vel quia non est magnitudo desiderii: sed paruitas. psalmus. Tacui dum clamare tota die. Gregorius. Eternam uitam si ore petimus: nec tamen corde desideramus: clamantes tacemus: & Augustinus. Seruat tibi deus quod non uult tibi dare: ut tu discas magna magne desiderare. Vel quia impatientia ducit. Saul propter impatientiam consulendo deum non exaudivit. i. R. zi. Deo. n. humilium & mansuetorum semper placet supplicatio & deprecatio Iudith. ix. Vel impseuerantia Lu. xi. Perseuerans pulsans exaudivit. Augustinus. si non est amor orationis securus esto: quia nec misericordia. Sic ergo pro quia male petere ex prefatis potest multipliciter accidere: propter quod homo non exaudivit. Que omnia includunt in prefata oratione dominica. uiz. quia iam dei modi sunt omnes orationum petitionibus que fiunt in dea oratione. ut pro predicta diligenter inueniatur. In talibus. n. non est nois dei significatio: nec aduentus dei regni petitio: nec diuine uoluntatis operatio: & sic de aliis. que non mirum si non exaudiuntur. Et propositum ad prefatos multi in sua oratione sunt auditi a deo & exaudivit. ut pro de Abraham qui orauit pro Abimelech. Gen. 22. De Isaac qui rogauit ut conceptum daret Rebecche. Gen. xxvi. De Moise qui orauit pro populi offensas. Exodi. 32. De Salomone. 3. R. viii. De Anna matre Samuel. i. R. i. De Helia. 3. R. xviii. Et sic de aliis. ut pro ex serie sacre scripture. Hos exaudivit dominus & filios: qui significauerunt nomen domini eiusque uoluntatem fecerunt: & sic de aliis. Dominus namque quando dicit quod duo consentientes de omni re quam petent fiet eis. Mat. xviii. hoc id est: quia ipsi uoluntates dei perficiunt. Quando dicit quod fide habentes ut granum sinapis. Mat. xvii. quod petent fiet eis hoc dicit: quia tales aduenisse regnum dei in se ostendunt & per alios gerunt. Quando assidue orationis dicit exaudire deum concedi. Lu. xi. hoc est quod talis clamat per nomen quod est in celis: & panem quotidianum da nobis hodie. Quando emendatione uite & misericordie impensione dicit exaudiri hoc dicit quia talis dimittit nobis debita nostra: & de facto: & ne nos inducas in temptationem proclamat. In tribulatione clamantes. iuxta illud psalmus. Ad dominum cum tribularetur clamaui & exaudivit me. Quid aliud petent sic dicentes: nisi fiat uoluntas tua? Et libera nos a malo: & sic de similibus que in sacro eloquio sepiuntur: propter que deus exaudire promissit in partibus uel in toto orationis dominice: tales recipiunt proclamate contra tentos. Sic ergo pro quia oratio dominica si modis traditis a christo dicatur: inefficax dicere nullatenus aliquando reperit: quia quod petit deus exhibet uel differt ad meliora donanda. In hac domini oratione: ut pro inspicienti omnis orationis ordine diuisio. Hic est gratiarum actio in cognitione & assertionem patris celestis. Postulatio pro gratis ampliandis. Implorandis. Panem nostrum da nobis hodie &c. Obsecratio pro piculis amonitionibus. Et ne nos inducas in temptationem: sed libera nos a malo. Oratio stricte accepta pro gratis ampliandis. Sanctifi-

cat nomen tuum. Adueniat regnum tuum &c. Sic ergo pro quia est oratio dominica: quia omnis supplicationis oratio. Qualis est: quia oium si debite dicatur quod quimus a deo obtinere consequitur: quia si non uno modo saltim alio modo. Quia propter ipsa est a nobis iugiter dicenda deo patri: & quia ipsa iuxta dictum christi petimus & quimus primo regnum dei: & deus scit quod nobis expediat: ipsa omnia adiciunt nobis. Et si non in presenti quo ad modum aliquando petimus: tamen alio modo: semper tamen in futuro iucundat nobis a deo donabitur. Prefatis ergo appet. prime partis h. xi. conformitatis expositio. uidelicet. Iesus orans inspicit & quod orare nos docuit tam uerbo quam exemplo.

¶ Secunda pars fructus. xi. & conformitatis. Et in ordine. 23. Franciscus exorator. Expositio.

X positurus secundam partem h. xi. conformitatis. uiz. Franciscus exorator: ad ipsi exproponere promittendum puto quod in beato. F. sic in quolibet alio fidelis debet esse ad orationem dispositus & paratus. Et deus multum de oratione beati. F. qualis fuerit erit uidebitur. Ad orationem dispositus & paratus

ua attestantibus doctoribus & sacra scriptura sunt hec: uidelicet. ¶ Primo mentis & cordis a terrenis reuocatio ad interiora pro temporalis totalis abdicatione. Isidorus. Purgatus est primo animus: atque a temporalium rerum cogitationibus segregandus: ut pura acies cordis ad deum uere & pure ac simpliciter dirigatur. Pura autem est oratio: quam in suo tempore seculi non interueniunt cure. Longe autem est a deo animus qui in orationibus cogitationibus seculi fuerit occupatus. ¶ Xps ut deum est mandatum orationis. Mat. vi. Ingredi pro conceptum mundialis cubiculi cordis: & hostio clauso pro reuocatione a terrenis prem celestis deprecari: & tunc petenti quod precat largiri & reddit. Huius christi documentum ut Franciscus debite oraret seruauit. Mundum fundit? contemnendo. put in primo libro & isto secundo in pluribus conformitatibus est deum. Mentem totaliter a terrenis remouendo & ad celestia dirigendo. Vnde de mentis subleuatione ad superna testis extitit subleuatio corporalis a terra: que multo citius apparuit in beato Francisco. prout conformitate 3. huius. lib. est dictum. Idipsum ostendit transiit? pro burgum. s. sepulchrum: pro quod castrum transiens subiecit? pro infirmitate a seculo: ostendit? a turbis nihil penitus sensit. Mens quidem ipsi? in celestibus fixa splendoribus: uarietate non lenierat locorum nec temporum: nec occurrentium personarum. put. x. psalms legem maioris ostendit. Et id ad propositum loquens legem maioris parte. x. Et ostendens beati F. retractionem mentis a terrenis sic inquit. grauius se putabat offendere: si quando orationi dedit uanis fantasmatibus iterum uagaretur. Hoc studium sic ipsius ouerterat: ut rarissime muscas huiusmodi patebat. uasculum quoddam in quadragesima fecerat ad uitandum oculum & minutias temporis occupandas: quod cum diceret tertiam in memoriam ueniens paululum ipsius animus distraxisset: motus seruire spiritus ipsum igni tradidit dei. Sacrificabo illud domino: cuius sacrificium impedivit. & subiit. psalmos cum tanta mentis & spiritus attentione dicebat: quasi presentem deum haberet. ¶ Se

Que pfer
eta. sed
oromem

cūdo itētiōis totalr directio ad ip̄z deū: & solū cui oīo
nē porrigit d̄z attēdere: dicēte deo p̄ psalmistā. Vacate
s. oīoni: & uidete qm̄ ego suz de². De². n. nō attēdit q̄
tū porrigit: s̄z ex q̄to. ut dīc Greg. br̄m F. mētē totā cū
itētiōe piecisse in deū oñdit: ut dcm̄ est: subleuatio cor
poris & suspēsiō a terra. Idip̄z oñdit oīo quā faciebat
ipse p̄ F. p̄p̄ quā f̄r Bernard² de q̄ntaualle fuit ad dñz
ouerfus. Per totā. n. noctē orādo cū m̄ltis lachrimis ni
hil aliud dicebat nisi hoc uerbū. Deus meus & oīa. de
quo dictū est cōformitate. viii. p̄mi lib. in tractatu d̄ frē
Bernardo & puincia sci F. Br̄m F. intētiōē suā in deū
iacasse: oñdit oīs hypochrīsis detestatio: mūdi p̄fecta
dimissio: & nihil in p̄nti nisi deū appetisse: ac b̄i F. p̄
cū exauditiōe de q̄b² dictū est in p̄cedētib²: & sic in se²
T q̄ntub² diceit. **¶** Tercio p̄p̄rii stat² & oñitiōis recogni
tio. iiii. R. viii. d̄f. Si q̄s cognouerit plagaz cordis sui: &
extēderit man² iūas in domo hac: tu exaudies in celo.
Daniel cognoscēdo statū & oñitiōē sui: & p̄p̄li in ba
bilone habitātis & dñō cōfēdo: ab ip̄so exaudiri p̄me
ruit. ut h̄f Dañ. ix. P̄ br̄s F. ut a x̄po exaudiret in o
ratiōe: suā miserā & paruitatē agnoscēdo dicebat dñō
¶ Quis es dñe: & q̄s ego suz uermiculus seru² tu²? seq̄z
censebat uas inutile & sordidū ac maximū peccatōre.
¶ Quarto humilitatis retētiō: ut oī tpe añ deū nō al
ta hō orās sapiat de se: s̄z humilia. Oīo. n. humiliātis se
nubes penetrat & c̄. p̄s. Respexit in oīonē humiliū: &
nō sp̄ruit p̄ces eoz. Iudith ca. viii. dīc. Humiliū & m̄a
fueroz sp̄ tibi placuit de p̄catōe & c̄. Hac scē hūilitatis
p̄ aliis uirtute placuit b̄is p̄ F. ut dcm̄ est: & cōformitate
v. hui². z. lib. p̄batū est. Et q̄ p̄ aliis fuerit humili²:
sublimatio ip̄s² in celesti p̄ria in sede luciferi: put de
claratū fuit fr̄i pacifico: euidentē depromit. **¶** Quinto
ieiunii & elemosinaz exhibitio. Tob. cap. iz. Angelus
Raphael dixit q̄ bona est oīo cū ieiunio & cū elimo
na. Saluator dīc. Matth. v. B̄i misericordes: qm̄ ip̄si mi
sericordiā cōsequūt. Et Isa. liii. Frāge esuriētī panē tuū. &
sequit. Tūc iuocabis: & dñs exaudiet. Clamabis: & di
cet. Ecce adsum. Daniel in ieiunio & cinere de p̄catōe ē
exaudit². Dañ. ix. Quid dicā de br̄o F. q̄ oīa q̄ poterat
largiebat paup̄ib² nulli rei parcēdo: Et nō solū sua: sed
eis sup̄impēdere conabat² p̄ posse semetip̄z. ut dīc. vii.
pars legēde. De ieiuniis uero eiusdē: ut ē icit cōformi
tas. vii. huius. z. lib. & v. ps legēde maioris cū p̄te. ix.
eiusdē: q̄si oī tpe ieiunabat ubi nō ēēt īfirmitate detē
tus: uel p̄dicatiōib² extra loca frūz occupat². **¶** Sexto
est p̄tōz pura cōfessio. Publican² orās & cōfētēs p̄tā
dicēs: De² p̄p̄iti² esto mihi p̄tōri: exaudit. Luc. xviii.
a dō & iustificat. Sic. S. Tobias cōfēdo p̄tā. Tob. 3.
a dñō ē exaudit². Sic filii isrl̄: ut p̄ i lib. Iudic. dñō cul
pabiles se p̄fētēs exauditi & liberati fuerūt. Br̄s F.
& si idulta p̄tā usq̄z ad q̄dratē nouissimū h̄fēt a dñō:
nō tū ocl̄ra cōfessio: s̄z ē publica suoz d. lictoz seu
occultoz detectiōe: tā sacerdoti q̄ aliis publica facies
bat. ut dcm̄ est supra cōformitate. v. hui². z. libri. Et q̄d
mai² est: nō cessabat imbrib² lachrimaz ocl̄os expias
re mētales. ut dīc. v. ps legēde maioris. **¶** Septimo dis
uinoz p̄ceptoz adimpletiō. Prouer. xxviii. Qui auer
tit autē ne audiat legē dei: oīo eius erit in exaudibilis.

Greg. in moral. Clamorē angustie tue dñs nō audit: q̄
trāq̄latis tpe in p̄ceptis suis ip̄se clamātē dñz nō au
dit. Et in lib. dial. dīc Greg. Quid mirū si postulantes
tarde a dñō exaudimur: q̄ p̄cipiētē deū tarde aut nllō
mō audim²? Isidor². Qui a p̄ceptis dei auertit: q̄d in
oīone postulat nō meret. Aug. de ope monachoz dīc.
Citi² exaudit una oīo obediētis q̄ decēmilia cōtēpto
ris. De br̄o F. cantat q̄ nō solū diuina p̄cepta seruauit:
s̄z & cōsiliog² x̄pi & euāgelii nec apicez uel unicū trās
gredit²: postq̄ x̄p̄z p̄fecte iduit: nec trāsgressus est aut io
ta. uñ torū euāgelii ad l̄fāz seruauit. ut dcm̄ est cōfor
mitate. ix. **¶** Octauo strepit² mūdi fuga & solitudinis
delectatio. Bern. Si te delectat mūdus: sp̄ eris imūdus
Saluator: tu bis dimissis: mōtē solus ascēdebat orare:
& ad solitudinē deserti ibat. ut dcm̄ est. In mōtē excel
suz seorsuz duxit discip̄los ad orādū. ut h̄f Luc. ix. Moi
ses p̄p̄lo & ei² strepitu dimisso: solus sina ad orandum
ascēdit. Sic & Helyas i uertice mōtis carmeli & oreb.
Br̄s p̄ F. ga in oīone p̄cepat sp̄s sci desideratā pre
sentia: q̄ tāto se offert familiari² p̄catib²: q̄to plus iue
nit elōgatos a strepitu mūdanoz: iō loca solitaria que
rēs: ad solitudines & ecclesias derelictas oraturus no
cte p̄gebat: ubi demonuz pugnas horribiles frequēter
est exp̄t²: ut dīc. iiii. pars legēde maioris. **¶** Nono la
chrimaz p̄fluuiū & effusio. Ezechias cū fletu orando
a dñō exauditur. Isaie. xxxviii. Isidor². Cū deo assili
mus: gemere & flere debemus reminiscētēs q̄ grauiā
sunt: q̄ cōmissimus: q̄q̄z dura īferni supplicia q̄ timem².
Idē. P̄tōrū recordatio merorē gignit: luctus uero mē
tem puriorē reddit. In libro de diademiatiē monachoz
rū d̄f: q̄ nūq̄ est sine fletu orandū. Sic orauit Anna cū
fletu & exaudita ē. i. R. i. Sic & Tobias & Sarra ei²
nurus. Tobie. 3. De br̄o F. dīc. x. pars legēde q̄ in ora
tiōe p̄fētēs nemora replebat gemitib²: loca sp̄gebat
lachrimis: p̄ctora manu tūdebat. Et a fr̄ib² pie eum
obseruātib² aliquoties est audit² elamorosis gemitib²
apud diuinā p̄ p̄tōrib² interpellare clemētiā: deploras
re ēt alra uoce q̄si corā positā dñicā passionē. Vice ēt
q̄dā in loco solitario: cū orādo ānos suos in amaritudi
ne recogitās deploraret: scō sp̄u certificatus est de res
missiōe plenaria oīum delictoz. **¶** Decimo feruoris
icēsiō. Excitādus est. n. in oīone animus feruore: ut nō
cū torpore oret: s̄z cū feruore: ut nō dicat cū psalmista:
Tacui cū clamare: tota die. Moises & si taceret ore:
clamabat corde: ut h̄f Exodi. xviii. Et sic feruētissime
dñm exorabat. Paulus feruē scēs orādo ad tertiū celū
rapiūt. Beatus p̄ F. nō solū per scalam creaturaz ad il
lum qui est totus desiderabilis feruore nimio ascende
bat. ut docet nona pars legēde maioris: in principio:
Sed ut dicit decima pars legēde: Et si corpore p̄eres
grinum se cognosceret esse a domino: s̄z ad terrena p̄
X̄pi charitatem tam insensibilis esset: ne foret absq̄
cōsolone dilecti: sine intermissiōe orās sp̄m deo cōtēde
bat exhibere p̄ntē. **¶** Undecimo ad orādū cū delecta
tiōe accessio. Daniel trib² uicib² orabat in die. Dañ.
vi. Tobias a ciuitate sua recedēs: cū delectatiōe ibat
ad tēplū dñi. Tob. i. & ibi orabat dñm. De p̄re br̄o F.
dīc. x. ps legēde maioris. Erat oīo cōtēplati solaciū: duz

supernū circuitu māsonū:angeloz cōiuis iā fact⁹: ser
uēti desiderio q̄rebat dilectū:a quo solus eū carnis pa
ries disūgebat.Erat & opanti p̄sidiū:dū in oib⁹ q̄ age
bat de sua diffidēs idustria:& de supna pietate cōfidēs:
p̄ ip̄s⁹ istātiā totū in dño cogitatū iactabat.¶ Deinde
cimo in orōne idēfinēs exercitatio. xps dīc q̄ o3 semp
orare & nunq̄ deficere.In laudē Marie & ap̄loz dīcīt
Aet.ī. q̄ erāt p̄seuerātes in orōne. Anna filia Phanuel
a brō Luca cōmēdat. Luc.z. q̄ nō discedebat de tēplo
depcatiōib⁹ uacās die ac nocte. P̄f b̄tūs F.hoc singulr
habuit.uz. q̄ orōni sp̄ erat itē. Dicit.x.ps. legēde q̄
ambulās & sedēs: intus & foris: laborās & uacās: orō
ni adeo erat itē: ut illi uidere nō solū q̄qd erat i eo
cordis & corpis: uerū ēt opis & tp̄is dedicasse. P̄fatis
is igīf.iz. apparet q̄ sunt ad orādū dispositiua: q̄ ut pa
tuit breuit̄ & succinctē in p̄fē b̄tō F. fuere. Hīs ut di
sp̄sitiuis p̄missis: cōn̄ est oñdēdū q̄ b̄tūs F. fuit uir or
rator. ut dīc hui⁹. xi. cōformitatis ps. z. Et ad id oñden
dū multa occurrūt q̄ id declarāt. ¶ Et p̄mū est si attē
dat q̄ l̄r i agēdis orōne sp̄ p̄mittebat. B̄s enīz F. adhuc
secl̄aris exn̄s: dū oraret deū seruēter: edoct⁹ fuit diuī
nit⁹ q̄ oportebat eū oīa cōtēnere & odire q̄ añ carnāl̄r
dilexerat & habere optauerat: si xpi uellet agnoscere
uoluntatem. Et cum facere incepisset que primo sibi
suauia & dulcia uidebantur essent ei importabilia &
amara: atq3 in hīs que prius horrebat magnam hau
raret dulcedinē & suauitatē imēsam. Vice alia dum or
raret ut de? uia ei⁹ dirigeret: oñdit illi dñs q̄ sibi dice
ret in p̄xio qd ip̄m agere oportebat. Dū b̄tūs F. assū
pta iam uita ap̄lica & forma in uiuēdo. D. Bern. de qn
taualle expta scitate b̄tī F. eidē uellet habitu & cōfor
tio iungi: quā uita tenere deberēt: b̄tō F. orāte d̄ mane
usq3 ad horā tertiāz cū dicto dño: orōne finita: a dño
est direct⁹ in trina libri aptiōe: q̄ uita euāgelicā assū
merēt. qd & factū est: ut dictū est cōformitate. viii. pri
mi lib. in tractatu de sociis b̄tī F. Pro cōfirmatione sue
prime regule dum uiuisset Romā: & D. Innocētio pa
pe. 3. sui cordis itimasset p̄positū p̄ euāgelii obseruan
tia: ac papa post plā eidē dixisset: Ora fili xpm ut suā
p̄ te nobis uolūtate oñdat: q̄ certi⁹ cognita tuis piis d̄
sideriis ānuam⁹? B̄tūs F. totū se cōferēs ad orādū p̄ci
bus deuotis obtinuit: & qd exteri⁹ ip̄e p̄ferret: & qd i
teri⁹ ip̄e papa sentiret. Cū. n. iuxta dñi iformationē si
militudinē p̄posuisset de muliere paupcula cōtrahēte
cū rege & filios eidē gñante: subiūxit q̄ nō erat formi
dādū q̄ ip̄e fame cū suis p̄iret in suo ordine p̄ sp̄m pau
pratis gñandis. Papa similitudie itellecta liberal̄r petita
ei cōsta cōcessit: ac plura ei cōcedēda in postēz repro
misit. ut dicit. 3. pars legēde maioris. Regule p̄me cō
firmatiōe obrēta a D. Innocētio: cū dubitaret una cu3
sociis an iter homies cōuersari uel ad loca solitaria se
cōferre deberet: Per orōnis istātiā diuinū sup hoc b̄n
placitū regrēdo: fuit a dño declat⁹ q̄ iter hoies eē de
beret: q̄ ad hoc erat a deo direct⁹: ut dño aias lucra
ret q̄s diabolus conabat auferre. Quo p̄cepto ex tūc
inter hoies magis elegit cōuersari: q̄ ad loca solitaria
se cōferre. ut dicit. iiii. pars legēde maioris. Sic & uice
alia de p̄fatis fuit p̄ orōne a dño declat⁹. ut ponit. iz.

pars legēde maioris. In ordinis p̄ncipio cu3 pauci fr̄es
eēt: utpote octo & ip̄os destinasset ad mundi partes
diuerfas: cū ip̄os cupet sil⁹ h̄fē: Pro ip̄soz ad se acces
su: b̄tūs F. orauit & obtinuit. ut dīc. 3. pars legēde ma
ioris. Cū regulā qua ordo nunc. utit uellet componere
iuxta iformationē diuinā: ieiunādo & orādo in loco sō
tis polūbe: de dñi uolūtate certificari uolēs quo ad sin
gula cōtēta in regula: put ip̄se scrib⁹ dixit: a deo infor
mat⁹ q̄qd in regula posuit ab ip̄so accepit. ut dīc. iiii.
ps legēde maioris. Quid de ip̄so uellet de? efficere: p̄
orōnis istātiā ingredō: scire p̄meruit. Nā crucifixū libri
euāgelioz aptiōe accepit. put dīc. iz. ps legēde maio
ris. Et ut huic parti dēi terminatio debita. ut dīc. iiii. ps
legēde. B̄tūs F. in oib⁹ agēdis de sua diffidēs idustria
& cōfidēs de supna pietate: p̄ orōnis istātiā diuinū b̄n
placitū ingredō ab ip̄so cōformari p̄meruit. Imitat⁹ b̄s
F. in h̄ Hūilē regē David: Scōs ap̄los p̄ electiōe Mat
thie: Paulū ap̄lm: q̄ in agendis petētes a dño dirigi: ut
acta regū & ap̄loz dīcūt: ab ip̄so sunt directi. ¶ Scd3
oñdēs q̄ b̄s F. fuit uir orator: est si attēdat qd & quo
tiēs & qs ei orādo appebat: nā orāti apparuit mltōti
ens dñs Iesus xps Prio dū adhuc eēt in habitu secl̄ari:
& in qdā ecclesiā oraret: xps ei appuit ueluti cruci cō
fixus: & tūc liq̄facta est aia ei⁹ ob memoriā passionis
xpi: adeo ut dū recordaret uix a lachrimosis gemitib⁹
se cōtinere ualeret. Scdō in ecclesia. S. Damiani orātis
xps de cruce loq̄ndo: ut ip̄se F. suā ecclesiā q̄ minabat
ruinā reparet mādauit. De p̄fatis h̄fē de p̄ma in p̄ma p
te legēde maioris: & de scd̄a in scd̄a pte eiusdē legē
de. Tertiō appuit ei dñs Iesus xps in qdā silua oranti
cū uirgine gloriosa: scis Ioāne baptista: & Ioāne euāge
lista: ac cū multitudīne angeloz: & cū ip̄so xps cū p̄a
tis est loquit⁹: put quidā puer obseruās b̄tm F. uidit.
Quarto apparuit xps b̄tō F. orāti. ut dīc legēda triū so
cloz. ubi xps ei dixit. Frāciscē: oīa q̄ mūdiāl̄r dilexisti
& desiderasti h̄fē: o3 te cōtēnere & odire: si meā uis co
gnoscere uolūtātē. Quā postq̄ icepis facere: q̄ p̄us tibi
dulcia & suauia uidebantur erūt importabilia & amara.
Quinto dñs orāti b̄tō F. apparuit in ecclesia. S. Iacobi
de Galitiā: ubi reuelauit eidē suū ordinē p̄ orbē diffu
dēdū: & q̄ loca accipe deberet demādauit. Sexto eidē
apparuit dñs in. S. Maria de angelis orāti post truināz
p̄ petōrib⁹ & ordine. & tūc xps dixit eidē se ordinem
diligere. & si fr̄es in uocatiōe sua manerēt: oēm tribla
tionē amorutū a mūdo. & plura dixit de qb⁹ h̄fē cōformi
tate. vi. hui⁹. z. lib. Septimo in eodē loco. S. Marie bis
apparuit dñs Iesus xps b̄tō F. cū uirgine Maria & m̄
titudīne angeloz. Prio qñ sibi postulauit ut poneret in
dulgētiā oīuz petōz intrātib⁹ dictā ecclesiā. Scd̄o qñ
diē dictē indulgētiē ab ip̄so cōcesse p̄mā diē augusti incl
p̄ēdo a uesp̄is usq3 ad uesp̄as diei seq̄ntis duraturā d̄
terminauit. put habitū est cōformitate. z. hui⁹. z. libri.
Octaño appuit dñs b̄tō F. orāti qñ malis exēplis quo
rūdā fr̄ūz puocat⁹ b̄tūs F. ad xpm orabat: & xps rep̄
hēdit eū sup hoc dicēs: ip̄m xpm p̄ncipalē actorē hu
ius ord̄is eē: & nō ip̄m F. put dictū est cōformitate. ix.
p̄mi libri. Nono appuit ei dñs Iesus xps du3 oraret p̄
quodā nobili uiro: q̄ eū cū sūma deuotiōe pluries i suo

recepit hospicio: ac ipm dignū frūz minorz osortio & reputaret & optaret. Cūq; p ipso nobili deū exoraret ut mūdū relinqueret: ac suā intraret religionē: rāto seruire id petiit: q; uidete dicto nobili subleuat? a terra p magnū spaciū extitit. Et tūc dñs Iesus xps appendo sibi dixit pces suas p pfato nobili fore exauditas. Tāte es leuationis miraculo uiso: dictus nobilis post ofonē ad bñm F. accedēs: petiit humilr: ut ipm ad ordinē recipe dignaret. Qui oib? suis bonis datis paupib?: fact? est frater minor scissim?. Decimo. xps bñ F. apparuit in sacro mōte aluerne. put uidit frater Leo: dñ oraret bñs F. in qdā flāma: & eidē sua stigmata imprimenda reuelauit. Et sñr ibidē dñ suo corpi stigmata sacra ipressit. ut dicit oformitate. 3. libri. 3. Plurib? aliis uicib? dñs bñ F. apparere dignat? est: s; sufficiāt ad pñspata. Bñ F. orāti uirgo Maria apparere dignata est. Eidē. n. appuit ut dictū est: cū xpo erant in silua. In loco. S. Marie de angelis bis ibidē appuit. Prio qñ obtinuit indulgētiā dī ete ecclesie a xpo. Bñ. n. uirgo p bñ F. apud filiū iter cessit. Scđo qñ diē xps diēte indulgētie determinauit: tūc. n. uirgo ēt cū ipso affuit. Virgo Maria cū filio parauulo quez gerebat in ulnis uice alia appuit bñ F. Ipse. n. bñs F. cū de quodā loco ad aliū pexisset cū socio n. multa deuoto: & de sero ipe p post cenā dormitū inuisset: loci? ei? cū frē alio icepit murmurare de bñ F. dicēs: q; ipse erat ut ceteri: q; comedebat & dormiebat. Post q; uerba diuina ispiratiōe pposuit obseruare bñm F. Bñs F. uero cū crederet lociū & ceteros dormire: cū filēto surgēs ad quoddā nem? uicinū ad orādū pexit. Quē frater loci? subsequit: ipso bñ F. ignorare. Beat? aut F. poplites in tenā figēdo cepit alta uoce clamare & dicere: locio ipso audire. O bñ uirgo: oñde mihi filiū tuū. Cui? desiderio ānuēs bñ uirgo: frē pfato uidēte: cū sumā claritate & sui pulchritudine de celo cū filio descēdit: atq; ad bñm F. pueniēs filiū suū i ulnis posuit ipsi? bñ F. Quē tenēs bñs F. amplexās & osculās a dicta hora usq; ppe diē: cū idicibili solōne: tādē bñ uirgini regfando restituit: & bñ uirgo post hā bñ F. recessit. Ff aut q hoc uidit de deuoto effect? deuotus: ad bñm F. reuerētiā sumāz ex tūc habuit: & uita in meli? cōmutata scissime de cetero uixit. Et q; ad bñz Mariā pcpua ferebat deuotiōe: in ipsaz post xpm oēz suā fiduciā ponēs: credēdū est a dicta dñā mirabiles recepiisse uisitatiōes & osolōnes: & si oīa nō sint scripta. Ipsi bñ F. orāti Rome in ecclesia. S. Petri: bñ apli Petrus & Paulus apparuerūt sibi: put dictū est oformitate. viii. pmi libri: in tractatu de frē Masseo: & oformitate. 2. hui? 2. libri bñm F. amplexātes: & ex pte dei dicētes ei: q; de custodiēdo thesaurū scđe pauprtatis a deo erat exaudit?. Scđi angeli ipm in ofone positi uisitātū sepi?: eidē armonica faciētes melodiā: put dictū est oformitate. i. hui? 2. libri: & dicit statim. ¶ Tertiū oñdēs q; bñs F. fuit uir orator est: attēdēdo ea q; sibi de? referabat. ut. n. dic. xi. ps legēde maioris. Ad tantā aut mētis serenitatē idēfessuz ofonis studiū cū otinua exercitatio uirtutū bñm F. pduerat: ut quis nō habuerit sacrarū lfarū notitiā p doctrinā: eterne tñ lucis irradiat? fulgorib?: scripturarū pfunda miro intellect?

pscrutaret acumie. Euodabat dubia qñtū: & abscondita pducebat in lucē. Necnō cordiuz uidebat archana. ut dicit oformitate. xiiii. hui? 2. libri: ac futuroz pñciabat euētus: put dictū est oformitate. vi. hui? 2. libri. Ofone bñ F. de? idicauit Prio se sibi oīa pētā dī misisse usq; ad qdrātē nouissimū. ac sui ordīs dilatio nē fiendā in pxio: put dic. 3. ps legēde. Scđo ipz a dō directū ad lucrādū aias q̄s diabolus conabatur auferre. Tertiū dñz papā sue petitiōi p pma regula obtinēda p oīa iclinaturū: ut dic. 3. ps legēde. Quarto ut secūda 3 regulā oficeret ex uerbis euāgelii: uelut ex micis unuz panes: ut dic. iiii. ps legēde. ac oīa orēta in regula: put hñ ibidē. Quīto q; pdicare pplo deberet: ut dic. 12. ps legēde. Sexto oīa q; erāt p utilitatē frūm: put dic legēda antiq;. Septimo dū p apuliā iret cū socio: & burfam iueniss; q; ptedebatur pecunia plena: ofonē agnouit diabolū in specie serpētis in ipsa manere. sic loci? aperiēdo luculēter ppēdit: ut dic. vii. ps legēde maioris. Octauo totius ordīs statū usq; ad diē nouissimū orādo: in statua simili statue Nabuchodonosor uisa agnouit: pnt oformitate. vi. hui? 2. libri est dictū. Nono orando mortē agnouit militis q; cū apud celanū hospitiū recepat: put dic. xi. ps legēde maioris. Decimo ofone in p uincia masse apud mōtē casale in quodā loco agnouit sacras reliqas. eē: q̄s mādauit ab ide tolli p frēs & desbñe collocari: ut dic ps. vi. legēde maioris. Et quo ad istud tertiū ccludēdo: de pficiēdis ab ipso & fratrib? uirtute ofonis a dño fuit illustrat?. put pz ei? gesta ita tuēt. ¶ Quartū idicatiū q; bñs F. ofoni fuerit itenatus sunt mira q; ipse ofone opat? est & pagebat. Ofone bñs F. Prio frēm Moricū tūc de ordine cruciferorū & ismū: cū se eidē recōmēdasset: ofone pmissa: electuario de micis panis scđo & oleo cōmixto qd corā altari ardebat uirgis: & eidē trāsmisso: bñs F. statū sanauit. ut dic. iiii. ps maioris legēde. Scđo dñz Bernardū de qñraualle orādo imutauit. ut dictū est cōformitate viii. pmi libri. Et ad seqndū xpi uestigia: uēditis oib? iduxit. Tertiū diabolū supauit in heremo de sartiano ut dic. v. ps maioris legēde. et in ecclesiis derelictis: ut dic. x. ps legēde. ut dictū est oformitate. ix. illi? libri se cūdi. Quarto ignē ofone tēperauit: cui pcepit ofone pmissa: ut suū ei tēperaret ardorē: in ferro circa timpora p chyruzgū mittēdo p sanitate oculorū. Qui in oībus ei? paruū mādato. Quinto ofone fontē aq; uiue i mōte sitiēti uiro cui? uehebat a fello siti periclitati tpe estiuo xpinauit. ut. vii. ps maioris legēde dic. Sexto aut suā affisnatis epī orādo refrenauit: dū. n. temere cellā ipi? orātis itrahit: subito obriguit: & loq̄lā amissit: & si postea recupauit. ut dic ps. x. legēde maioris. Septimo abbatē. S. Iustini de pusio p eo orādo: isolitā spūs dulcedinē a dño degustare ipetravit: quā añ nec post aliā qñ pcepit. ut dic. x. ps legēde maioris. Octauo frēz is qñ pcepit. ut dic. x. ps legēde eleuauit: pro quo orādo spm obediētē a diaboli laqīs eleuauit: pro quo orādo spm obediētē & obie pcpiedo a diabolū habenis est liberatus. Nono frēz Masseū in aere subleuauit. ut dictū est oformitate. viii. pmi libri in tractatu de frē Masseo & calore spūs uehemētissime islamauit. Decimo mentes latronū ad peragēdū pñiaz mollicauit: dū p eis exās

in mote casali orasset. ut dictū est conformitate. xi. primi libri in tractatu de puincia sci F. custodia castelli. Vnde decimo leprosus horribilem ofense liberauit: & a diabolo: ut dictū est conformitate. v. istius libri. z. Duodecimo ofense corda duroz ad dulcedinem pietatem & elimo sinā inclinauit: nā in spoletō cū ēēt btūs F. & frater Andreas laic⁹ de Senis: q p elimosinā ibat: btō F. diceret q erat qdā ciuis: q panē sibi nollēt dare: rēdit btūs F. Fac ut tū unum panem ab eo recipias: & mihi porta. Quē cū ille btō F. in mēsa exhnti p̄sentasset: btūs p̄ panem accepit: ac in frustra diuidēs: singulis dedit singulū frustū p̄cipiēs ut qlibz p dicto hoīe sic duro aū comeditionē p̄dicti frusti panis diceret unū P̄ n̄ cū Aue maria: & ipse ēēt fili⁹ scē. Quo scō grā dñi sup dictū hoīez descendit sic: ut statz ad frēs accederet: se cū lachrimis culpabilē redderet: & deiceps nō solū frīb⁹: sed & aliis sua libētissime largiret. q durissimos cōuertit ad dñm & mollificauit: p̄ in trib⁹ ordib⁹: quos instituit. ut dcm est conformitate. viii. p̄mi libri. Sic uirū cuiusdā mulieris eidē aduersantis in dei uia: p eo orādo mollificauit. ut diē. xi. ps maioris legēde. Tertiodecimo. ofense sententiā dei otra p̄tōrē latā reuocauit: ut patuit de frē Helia: q fuit secūdus gñalis minister post b̄m F. Nā cum apostasia ipsi⁹ frīs Helie ab ordine & ecclesia ēēt btō F. a dño reuelata: ac ei⁹ dānatio: & p hoc btūs F. dcm frēm Heliaz oīo uitaret: adeo ut nec icederet p uia ubi frater Helias ēēt: nec cū respiceret: nec loq̄ret uersa res: aut eūz eo comederet: & frater Helias ppendēs de hoc: interrogauit b̄m F. q̄re eū sic uitaret. Rēdit btō F. & dixit ei. q dānat⁹ & apostatare debebat. Quod audiēs frater Helias: totus resolut⁹ in lachrimas: ad pedes b̄i F. puolūt⁹ dixit. Pro me oue tua q̄so dñz dep̄ceris. Cōfido. n. tātū in tuis ofomb⁹: q si eēm in p̄fundo iserni: & tu p me ad dñm dep̄careris aliq̄ sentire leuamē. Multo magis q de⁹ nouit mutare suam si hō mutet delictū. Roga ergo des⁹ p me. Btūs uero p̄ F. mor⁹ lachrimis frīs Helie: se orulit ad orādū p ipso: & orādo exaudīt⁹ est a dño. Et dixit frī Helie q nō damnaret: s̄ bñ apostataret. & sic euenit. Fr. n. Helias de p̄fuit⁹ de offo gñalat⁹ p dñm Greg. ix. & electo loco sui: frē Alberto de Pisis tūc mīstro Anglie: Impatori Federico adhesit: pp qd fuit a papa excoīcat⁹ & habitu ordis p̄uat⁹. Verū ipso frē Helia in Sicilia stāte & isirato: frater carnalis ei⁹: q erat frater mior & laic⁹: habita licētia ad eū uisitādū Siciliā adūt. Et iueniēs eū isfirmū: tātū fecit q frater Helias recognoscēdo culpā: scripsit pape culpā suā dicēdo. Quas lras frater ille suus dño pape deferēs: ab eodē obtinuit q posset absolui & habitu ordis idui. Qui ad frēz Helia adhuc uiuētē est reuersus. un frater Helias absolut⁹ ab excōīcātioē: & habitu ordis reidut⁹: acceptis sacris ecclesie finiuit in pace: saluatus oratioē & meritis beati F. Multa alia gesta sunt oratione beati F. que longū esset enumerare: & de qb⁹ dictū est sufficiētē in p̄cedētib⁹ taz de miraculis in p̄ma cōformitate hui⁹. z. libri q de spū pphico conformitate. vi. hui⁹. z. libri. sufficiāt igit ad p̄ns p̄fata. ¶ Quintū declarās q btūs F. fuit uir orator est si uideat qd admōebat & qūo ad ofonē frēs p

uocabat. Ad orādū frēs iducebat exēplo: ut. n. dictū est btūs F. sp orare uidebat: q ambulando: sedēdo: stādo: & exēdo: ofoni ui mētis semp uidebat itēt⁹. Et adeo feruētissime orauit: ut nō solū eleuaret a terra: sed sub diuersis formis & spēb⁹ trāsfigurat⁹ appuit. put dcm est conformitate. 3. hui⁹. z. libri. Verbo ēēt iducebat frēs & iduxit ad ofonē. put dictū est in p̄mo libro conformitate. iz. ca. v. de ofone uide ibi. un i p̄ma reglā: & nūc in secūda q frēs orare deberēt p oib⁹ demādauit. Dicebat. n. put diē. x. ps maioris legēde. Ofonis grāz uirō religioso desiderādā: nullūqz in dei seruicio posse sine ipsa p̄spari. Volebat frēs hñtes grāz laborādi ut laboraret ad uitādū oīū: sic tñ laborarent ut scē ofonis & deuotiōis spm nō extinguerēt: cui debēt cetera tpa lia deferuire. ut diē. v. ca. n̄e regule. Interrogat⁹ a trib⁹ bus si sibi placeret q l̄fati iaz recepti ad ordinē studio itēderēt sacre scripture: rēdit. put diē. xi. ps maioris legēde. Mihi qdē placet: dū tñ exēplo xpī: q magis oras se legīt q legisse ofonis studiū nō omittāt. Frīb⁹ eū rogātib⁹ ut doceret eos orare: dixit. Cū oraueritis: dicite P̄ n̄ & adoram⁹ te xpē ad oēs ecclesias tuas derelictas: q sunt in toto mūdo: & bñdicim⁹ tibi: q p scām crucē tuā redemisti mūdū. Monitiūqz b̄i F. acq̄scētes frēs uocabāt diuinis p̄cib⁹ incessanter: mētalr poti⁹ q uocalr studio itēdētes ofonis deuote: libruqz crucis cōtinuis aspectib⁹ dieb⁹ ac noctib⁹ reuoluebāt exēplo p̄fis & eloq̄o eruditi: q iugiter de p̄fatis eis faciebat sermonē: put diē. iiii. ps legēde maioris. Si. n. ispiciant scā frūz: & p̄cipue sociorū b̄i F. de qb⁹ dictū est lib. i. conformitate. viii. p̄ q oēs fuerūt uiri ofoni p oia itētissimī. sic ibidē p̄ de frē Bernardo de gntualle: de fratre Egidio: de frē Rufino: de frē Iunipo. & sic de aliis ut dictū est ibidē. ¶ Sextū referās q btūs F. fuit uir orator est si ispiciat q̄l̄r orabat & qd decātabat. De modo quo orabat: si loq̄mur quo ad ofm diuinū: diē. iiii. ps legēde maioris: q solit⁹ erat horas canōicas nō minus timorate deo ploluere q deuote. Nā lz octoz sple nis stomaci & epatis egritudine laboraret: nolebat tñ muro nō parietī inherere dū psalleret: s̄ horas sp erectus & sine capucio: nō girouagis oclis: nō cū aliq̄ sin copā psolvebat. Si qñ esset in itinere cōstitut⁹: figebat tūc t̄pis gressuz huiusmodi cōsuetudinē reuerētē & lātrā pp pluuiarū inūdātā nō omittēs. Et dicebat si q̄ te cemit corp⁹ cibū suū futurū cū ipso uermiū escas: cū q̄ta pace & trāqlitate accipe d̄z aia cibū uite: P̄salmos: ut dictū est: cū tāta mētis attētiōe dicebat q̄si deū p̄ntē h̄fer. Si loq̄mur quo ad modū orādi: btō F. diuersimode iuenit orasse. Aliqñ orādo lachrimis pfunde bat: sic dicit. z. ps legēde: q fugiēdo p̄fis furorē: postq̄ multa distraxerat p̄ repatiōē ecclesie. S. Damiani: in qdā occulta fouea latuit: ubi regabat īcessanter dñm lachrimarū imbre pfusus: ut liberaret de manib⁹ p̄scq̄n tñ aiaz suā: & pia q̄ inspirauerat uota benigno fauore cōpleret. Orādo plorauit qñqz passiōis deuotiōē: sic dicit p̄ma ps maioris legēde: q cū gemitib⁹ ienarrabilibus īcessanter itēderet: & die qdā seq̄strat⁹ oraret: apparuit ei xp̄s Iesus ueluti cruci cōfixus. & x. ps legēde diē: q deplorabat alta uoce q̄si corā posita dñicā pas

sione. Plorauit aliquñ in orōne: & hoc sua pēta plāgen
do: & sic obtinuit eorū remissionē. ut dicit. 3. ps legēde
maioris. Aliquñ clamorosis gemitib⁹ apud diuinā p pec
catorib⁹ interpellabat clemētiā. ut dicit. x. ps legēde ma
ioris. Quādoq; btūs F. iuenit orasse facie in celū leua
ta: oculis & manib⁹ ad deū directis. & p totā noctē uf
q; mane nihil aliud dixisse nisi hec uerba. De⁹ me⁹ &
oīa. Que uerba geminabat cū multa morōstate & de
uorōe: & cū mltis lachrimis ad deū. Hoc autē dicebat
btūs F. admirādo diuine maiestatis excellētiā: q picli
tāti mūdo odescēdere uidebat: & p ipm Frānciscū pau
perculū & despectū de salutis remedio puidere. Spū p
phetico tali orōne pfusus: puidēdo magnalia q p ipm
& suū ordinē de⁹ erat factur⁹: & cōsiderādo suā insuffici
entiā & paruitatē uirtutis: uocabat dñm: ut qd ipse n
poterat: de⁹ ipse pficeret: sine quo nil pōt hūana fragi
litas: pp qd dicebat. De⁹ me⁹ & oīa. Aliquñ btūs F. p
totā noctē orādo nihil aliud dicebat nisi. Scissime do
mine: uellē te diligere. Dulcissime dñe: uellē te dilige
re. unū dum talia in orōne pnoctādo diceret: dñs Iesus
xps appuit ei: & hec fuit ultra appitiōes pfatas dñi ie
su xpi: de qb⁹ dictū est supra. ad cui⁹ pedes se picies
btūs F. dixit dño. Dñe mi: ego uobis totū cor meū &
corp⁹ meū dedi: & uehemēter desidero: si tñ scire pos
sem: p uī amore plura facere. Cui rñdit dñs. Cōcedo
tibi hec q rogasti: & ego ex singulari gfa do: q sp duz
uines aliqud boni cogites uel dicas uel facias. Mane at
btūs F. uocauit frēm Angelū: q perat illi loco: & dixit
sibi. Dñs hac nocte mihi appuit: & dedit mihi tale do
nū: ego autē ut meli⁹ opleā uolo istud uouere dño deo
meo in manib⁹ tuis: & uolo q sup h tu sis mihi Guar
dian⁹ & Custos. Cui frater Angelus: quis male libēter
finalr tñ acqescēs: uocatis sex aliis bonis frīb⁹: btīs F.
in opectu oīuz uouit in manib⁹ frīs Angeli xpo dño:
q ipse dū uiueret sp aliqd boni cogitaret ul diceret ul
faceret. Frater Angelus diligēter postea obseruabat: &
minime poterat ipm iuenire nisi in orōne. Eius autē dili
gētia multū erat btō F. accepta: & iō dicebat btūs F.
q in his trib⁹ dephēdit si hō est seru⁹ xpi. s. si sp cegi
tat ul diē uel opat dñi placita. Aliquñ orabat anxio spi
ritu. ut dicit. viii. ps legēde maioris: & cordis dolore ta
ctus itrinsec⁹ nimio: uidēdo q frēs a pfectiōe declina
bāt dicebat. Dñe: recōmēdo tibi familiā tuā: quā dedi
sti mihi. Et tñc reportauit rñsuū. Cur tu paup homūcio
turbaris: an ego te sup religionē meā sic pastore inli
tui: ut me pncipalē nescias esse patronū? Ego uocaui:
seruabo & pascā: & alius excidētib⁹ alios subrogabo:
ita ut si nati nō fuerint faciā illos nasci. Et q̄tiscūq; fue
rit ipulsi⁹ paupcula h cūssa religio salua sp munere
meo pmanebit. Quādoq; orabat iūctis manib⁹ el eua
tis oculis in celū: sic qñ offm dimisit gñalat⁹: & tñc di
xit dño. Dñe: cōmēdo tibi familiā tuā: quā mihi hactē
nūc cōmisi: & nūc pp ifirmitates meas quas tu nosti
dñe curā ipsi⁹ hñe nō ualēs: recōmēdo eā mltis: q te
neant in die iudicii corā te dñe reddere rōnē: si qs frūz
pprer eorū negligētiā uel malū exēplū seu asperā cor
rectionē pierit. Aliquñ orabat brachiis p̄tēis in modū
crucis: & subleuat⁹ ac nubecula qdā circūdat⁹: sic uis⁹

est a frīb⁹. ut dicit. x. ps legēde. Aliquñ orauit sūma hūili
tate. pstrat⁹: sic patuit in ecclesia. S. Petri de bouario:
ubi ēr orās ei⁹ soci⁹. s. frater Pacific⁹ uidit sedē lucife
ri: & reseruataz audiuit humili Frāncisco. Aliquñ btūs F.
cū tāto feruore orabat: q uidebat ex facie & oris hia
tu q si flāmas ardoris emittere: sicut qñ apphēdit fra
trē Massēū sociū. & subleuauit eū: put dictū est cōfor
mitate. iiii. hui⁹. z. libri: & alibi sepi⁹. Aliquñ orabat btīs
F. leuādo man⁹ in altū: & clamādo ad xpm: q hñet mi
sericordiā de pplo de multa tribulationē q debebat sibi
euenire: & dñs sibi rñdit. q si ordo su⁹ staret in sua uo
cantiōe: nō pmitteret mūdo aliquā tribulationē euenire
ut dictūz est lib. i. oformitate. ix. Aliquñ orabat: palmas
man⁹ extēdēdo ad celū: sic qñ orauit q de⁹ daret aq
hoī q sibi piclitabat in mōtib⁹: ut dicit. x. ps legēde. Ali
quñ orauit stādo erect⁹: & facie in celū erecta: sicut qñ
frater Massē⁹ dixerat eidē. Vñ tibi &c. de quo hñ lib. i.
oformitate. viii. & lib. z. oformitate. y. Quādoq; ora
bat genib⁹ flexis: facie in celum eleuata: ac manib⁹ ad
deū extēsis: & dicebat dño deo q sibi appuerat. Quis
es tu dulcissime dñe de⁹ me⁹: & qs sum ego uermicu
lus seru⁹ tu⁹? Et h fuit in mōte aluerne: ut dicit ofor
mitate. 3. lib. 3. & sic btūs F. mltimode orasse iuenit: p
ut materia exigebat: p q orabat: uel istinct⁹ spūs sci: q
ipm in orōne dirigebat. Sz qd btīs F. decābat: ac ad
deū laudādū ordinauerat: amodo est uidēdū. Btūs enī
F. orōnē dñicā exponēdo dicebat: sic supra oformita
te. iz. pmi libri pte. z. dictū est. c. vi. de Pf nñ.

¶ Orōnē ēr pulcherimā illiuit btūs F. in fine pme re
gule: que multū est deuota: & intitulat. Oratio laus &
gratiarū actio: & est ista.

¶ Manipotēs altissime sanctissime & sūme de⁹ pf
scē & iuste: dñe rex celi & terre: ppter temeti
psum gfas agim⁹ tibi: q p scām uolūtātē tuā
& p unigenitū filiū tuū cū spū scō creasti oīa spūalia &
corpalia: & nos ad imaginē & similitudinē tuā f. os: i pa
radio posuisti: & nos per culpā nřaz cecidim⁹. Et gfas
agim⁹ tibi: q sic p filiū tuū nos creasti: sic per ueraz &
scām dilectionē q dilexisti nos: ipm uerū deū & uerū
hoīez ex gloriosa sp uirgīe Mariā btissimā & scā nasci
fecisti: & p crucē & p sanguinē & mortē ipsi⁹ nos cap
tiuos redimi uoluisti. Et gfas agim⁹ tibi: q ipse fili⁹ tu
us uētur⁹ est in gloria maiestatis tue: mittere maledi
ctos q pniaz nō egerūt & te nō cognouerūt: in ignē e
ternū: & dicere oib⁹ q te cognouerūt & adorauerūt &
tibi seruerūt in pnia. Venite bñdicti pfis mei: pcipite
regnū qd uobis paratū est ab origine mūdi. Et q oēs
nos miseri & pctōres nō sum⁹ digni noiare te: supplici
ter exoram⁹: ut dñs nñ Iesus xps fili⁹ tuus in quo tibi
bñ oplacuit: una cū scō spū p: radito gfas agat: sic ti
bi & ipsi placet p oib⁹ q tibi sp suffic ad oīa: p quē nō
bis tāta fecisti alleluia. Et gloriofissimā mřez scissimā
scāz Mariā sp uirginē: btīm Michaelē: Gabrielē: & Ra
phaelē: & oēs choros btōz spūz seraphin: cherubin:
& thronoz: dñationū: pncipatuū: & ptātū: uirtutū: an
geloz: archāgeloz: btīm Ioānē baptistā: Ioānē euāgē
listā: Petrū: Paulū: & btōs p̄riarchas: pphas: inocētes:
aplos: & euāgelistas: disciplos: martires: & oēs flores

uirgines:btōs Heliaz & Enoch:& oēs scōs q fuerunt sunt & erūt: ppter tuū amorē humilr deprecamur:ut sic tibi placet p his tibi grās referāt sūmo uero deo eter no & uiuo cum filio tuo charissimo dño nro Iesu xpō cū spū scō paracito in scā scōz amē alleluia. Et dño deo tibi uniuersos itra ecclesiā catholicā & aplīcā seruire uolentes:& oēs ecclesiasticos ordines:sacerdotes: diaconos:subdiaconos:acolitos: exorcistas: lectores: ostiarios: & oēs clericos: uniuersos religiosos & uniuersas religiosas:oēs pueros & paruulas & paruulos: paupes & egenos:reges & pncipes:laboratores agricolas:seruos & dños:oēs uirgines & orinētes: maritatas:laicos masculos & feminas:oēs ifantes:adolescentes:iuuenes:& senes: sanos & ifirmos: oēs pusillos & magnos:& oēs hoies ubiqz terrarū:q sunt & erūt: humilr recōmēdam?:rogam?:& supplicam?nos oēs frēs minores serui iutiles: ut oēs in uera fide & pnia pseuerem?:q alr nullus saluari pōt.Oēs te diligam? ex toto corde:ex tota aia: ex tota mente: ex tota uirtute & fortitudine:ex toto intellectu & oib? uirib?:toto nixu:toto affectu:totis uiscerib?:totis desideriis & uolūtātib? dñm deū:q totū corp?:& totā aīaz:& totā uitā de disti & das oib?nobis.Qui nos creasti:redemisti:& sola misericordia saluabis.Qui nobis miserabilib? & miseris:putridis & fetidis:igratis & malis oia bona fecisti & facis.Nihil aliud ergo sciam?:nihil aliud desideramus:nihil aliud uelim?:nihil aliud placeat uel delectet nos: nisi tu creator & redēptor & saluator nr solus uerus de?:q es plenū bonū:oē bonū:totū bonū: uerū & sūmū bonū:q solus es bon?:pius:mitis:suauis:& dulcis:q solus es scūs:iustus:uer?:& rect?:q solus es benign?:inocēs:& mūdus. A quo:p quē:& in quo est oīs uenia:oīs gloria:oīs grā oīuz penitētīū:oīuz instorū btōz in celis ogaudētīū.Nihil ergo impediat dñe: nihil separet:nihil interpellat qn nos oēs oī loco:oī tpe:quotidie:& otinue te diligam? ueraciter & humilr. In corde te uerū deū teneam?:amem?:honorem?:adore mus:seruiam?:laudem?:bñdicamus:glorificem?:magnificem?:supexaltem?. Grās agim? tibi altissimo & sūmo deo trinitati & unitatī pī & filio & spū scō creatori oīuz: saluatori in te credētīū & speratīū & diligētīū. Qui sine initio & sine fine:admirabilis:inuisibilis: inenarrabilis:ieffabilis:icōprehēnsibilis:uestigabilis: bñ dict?:laudabilis:gloriosus:& supexaltat?.sublimis: excelsus:amabilis:suauis:delectabilis:& tot? sup oia d? siderabilis es in secula seculorum.Amen.

¶ Laudes quas ordinauit beatus Franciscus: & dicebat eas ad omnes horas.

Anct? scūs scūs dñs de?ops:q est & q erat & q uētur? est.& laudem? & supexaltem? eū in scā.Dign? es dñe de?nr accipe laudē:gloriā & honorē:& bñdictionē: & laudem? & supexaltem? eū in scā.Dign? est agn? q occisus est accipe uirtutē & diuinitatē & sapiāz & fortitudinē & honorē & gloriā & bñdictionē: & laudem? & supexaltem? eū in secula.Bñdicam? pīez & filiū cū scō spū:laudem?& supexaltem? eū in scā.Laudēt illū gloriōsuz celi & terra: & oīs creatura q in celo est & sup terrā & sub? terrā;

marē:& oia q in eis sunt:& laudem? & supexaltemus eū in scā.Gloria pī & filio & spū scō:& laudem? & supexaltem? eū in seclā. Sic erat in pncipio & nūc & semp & in secula seculoz amen: & laudemus & superexaltemus eum in secula.

Oratio.

Mnipotēs altissime & sūme de?:summū bonū o oē bonū:totū bonū:q solus es bon?:tibi redam?oēm laudē:oēm gloriā:oēm honorē:omnē bñdictionē:& oia bona tibi referam? semp.amen.

¶ Oratio ad beatam uirginem Mariam.

Anctā Mariā uirgo: nō est tibi similis nata in mūdo in mulierib?:filia & ancilla altissimi regis pīs celestis:mī sctissima dñi nri Iesu xpī: spōsa spūs sci:ora p nobis cū scō Michaelē archāgelo & oib? uirtutib? celoz & oib?scis:tuū scissimū & dilectū filiū nostrū dñz & magistrū.Gloria pī & filio & spū scō. Sic erat in pncipio & nūc & sp & i scā scōz amē. ¶ Laus dñi dei altissimi:quā oposuit btūs F.

Ves scūs dñs de?:tu es de? deoz: q solus facis mirabilia. Tu es fortis: tu es magnus: tu es altissim?. Tu es ops: tu es pī scūs rex celi & terre.tu es trin? & un? & de? deoz. Tu es bonus: omne bonum:summū bonum: dominus deus uiuus & uerus. Tu es amor charitas:tu sapiētia:tu humilitas: tu es patientia:tu es pulchritudo:tu es securitas:tu es qes:tu es gau diū.tu es spes nostra & letitia. tu es iustitia & tēperātia. tu es fortitudo & prudentia.tu es oēs diuicie nre ad sufficiētā.tu es māfuetudo. tu es ptector.tu es custos & defensor. tu es refūgiū nostrū et uirtus.tu es fides spes et charitas nra.tu es magna dulcedo nra.tu es bonitas ifinita.magn? et admirabilis dñs de? ops pī?misericors et saluator. ¶ Illā ē orōnē dicebat de q dictū est supra conformitate.iz.pmi libri parte z.ca.v.de orōne q icipit.Ops eterne etc.Silī salutatio nē btē uirginis.¶ Ave dñā scā.de q dictū est loco pal legato. Alias laudes fec būs F.ad salutādū uirtutes q̄s hic nō pono ad uitādū plixitatē opis. Aduertēdū tū q btūs F.sūma deuotiōe ferebat ad uersuz. Gloria patri et filio et spū scō:de Sic erat etc. parū curabat.Multo tiēs dicēdo uestpas cū frē Leone: cū diceret cāticū Magnificat:semp in quolz uersu ipsi? cāticū dicebat. Glia pī &c.Et dictū uersuz Glia pī dicēdo:tanta osolone replebat q uix dicēdo poterat faciri. Istū uersuz Glia pī &c.faciēdo q qdā frater laic? tētāt? de adiscēdo: diceret: cū dixisset:statiz oīs tētatio recessit. Cōposuit ēt btūs F.aliq̄s in uulgari laudes:& has oposuit post q a xpō certificat? fuit de gloria paradisi obtinēda.Et q sol p ceteris deo filāt:naz uocat dñs Iesus sol iustitie:diētas laudes uocauit Cāticū frīs solis. Quas a so ciis faciendo cantari corā epō Affisi & ptāte Affisi: q erāt in sūma discordia adiūicē: statim ad ecordiā & pacē mutuā deuenerūt.Cāticū est istud:& intitulat Laus de creaturis:quā fecit btūs F.quando certificauit eum deus de regno suo.

Altissimo oipotēte bon signore:tue son le laud a de:la gloria:lo honore: & ogne bñdictiōe. A te solo se confano: & nullo homo e degno de nomiarre. Laudato sia dīo mīo signore con tute le tue

creature: specialmēte messer lo frate Sole: il q̄le glori-
na & illumina nui p lui: & ello e bello & radiare cū grā
de splēdore: de te signore porta significatiōe. Laudato
sia mio signore: p suor lana & p le stelle: il q̄le in cielo
le hai formate chiare e belle. Laudato sia mio signore
p frate uēto & p laire & nuuolo & sereno & ognie tē-
po: p le q̄le dai a tute creatur sostētamēto. Laudato sia
mio signore p suor aq̄: la q̄le e molto utile & humele
& p̄ciola & casta. Laudato sia mio signore p frate suo
cho: p lo q̄le tu alumini la nocte: & ello e bello & iocū-
do & robustissimo & forte. Laudato sia mio signore p
nra madre terra: la q̄le ne sostēta & gouerna: & p̄duci
diuersi fructi & coloriti fiori et herba.

¶ Sequēte uersuz fec̄ bt̄is F. & p̄fatis addidit: q̄n corā
ep̄o Allissi & potestate fecit p̄fatas laudes decantari:
ut ad concordia uenirēt: q̄d & factū est.

¶ Laudato sia mio signore p q̄li che p̄donāo p lo tuo
amore: & sostene isirmitate & triblātiōe. bt̄i q̄li che so-
steguerano in pace: che da ti altissimo serano icorōati.

¶ Istum uersuz sequēte apposuit bt̄is F. q̄n sibi de die
mortis sue a xpo reuelatū fuit dicens.

¶ Laudato sia mio signore p suor nra morte corpale:
da la q̄le nullo homo uiuēte puo scāpare. Guai a q̄lli
che more in p̄tō mortale. Bt̄i q̄lli che se trouano nele
toe sanctissime uolūtade: che la morte secūda nō li po-
ra far male. Laudate & b̄ndicete mio signore: & regra-
tiate et seruiti a lui con grande humilitate.

¶ Fruct? xii. & oformitas. Et in ordine. xxiii. Iesu tur-
ba reficit. Frāciscus ministrator. Expositio p̄me partis
Iesu turba reficitur.

Maiū uirtutū: & si dñs Ies̄
xps̄ doctor sit & origo: ac
cōr oēs sibi placere op̄o-
bet: p̄cipue tñ pietas & mi-
sericordia acceptabilis esse
declat. Primo q̄ & si deus
sit eēntialr iustitia & misē-
ricordia: et tñ misericor-
dia nobis plus appet: dicē
te ps. Misericordia dñi ple-

na est terra: & miserationes ei? sup oia opa ei?. Eius p-
priū: ut dic̄ ecclesia: est misereri semp & parcere. Et lo-
helis. z. Benign? & misericors est & c. Et Luc. vi. P̄r uñ
celestis misericors est. Scd̄o q̄ sibi placere plurimū de-
clarat. Hoc p̄ attestatiōe scripture. ps. Diligit miseri-
cordia & iudiciū. Prouer. zi. Facere misericordia & iu-
diciū magis deo placet q̄ uic̄time. Osee. vi. Misericor-
dia uoluit & nō sacrificiū. Et Saluator dic̄. Mat. ix. Di-
scite qd̄ est misericordia uolo & nō sacrificiū. Predica-
tiōe xpi. Matth. xix. Si uis p̄fect? eē: uade & uēde oia
& da paup̄ibus. Et Luc. xi. Date elemosinā: & ecce oia
mūda sunt uobis. Mūdi adiudicatiōe. Matth. xxv. De
opib? misericordie & misericordia et sola disceptabit
tū iudicio: misericordes b̄ificādo et imisericordes odē-
nādo. Iesu icarnatiōe. Apl̄s. i. Titi. z. Apparuit benigni-
tas et hūanitas saluatoris dei nr̄i. et sequit. Nō ex op̄i-
bus iustitie q̄ fecim? nos: s̄ sed m̄ suā misericordia sal-
uos nos fec̄. Et ps. lxxxiii. clamabat psalmista di. Oñs

de nobis dñe misericordia tuā: et salutare tuū da nob.
Precū acceptatiōe. Eccl̄i. xxix. Cōclude elemosinā in si-
nu paup̄is: et ipsa orabit p te. Et Isā. lviii. Frāge esuriē-
ti panē tuū. Et sequit. Tūc iuocabis: et dñs exaudiet.
Clamabis: et dicet. Ecce adsum: q̄ misericors est domi-
nus de? tu?. P̄ctōz dimissiōe. Prouer. xv. Per miseri-
cordia et fidē purgabunt p̄ctā. Et puerb. xvi. Miseri-
cordia et ueritate redimūt iniquitas. Et Tob. iz. Elimosi-
na purgat p̄ctā. A diaboli liberatiōe. Isa. x. Computre-
scet iugū. s. diaboli a facie olei. i. misericordie. Ḡfe ipe-
tratiōe. Prouer. zi. Qui sequit misericordia et iustitiā: i-
ueniet uitā. s. ḡfe et gloriā. Bonoz multiplicatiōe. Iob
misericordis: et Tobie bona multiplicauit deus: sic et
Dauid. Luc. vi. d̄r. Date: et dabit uob. Et puer. xi. Alii
diuidūt p̄pā et ditiores sūt. Alii rapiūt nō sua: et semp
in egestate sunt. Et ca. xxviii. Qui dat pauperi nō ind̄i-
gebit. Vidue misericordia exhibētis Helie idria farine
nō defec̄ et c. 3. R. 3. Ḡfe celestis collatiōe. Talib? .s.
misericordib? d̄r a xpo. Mat. xxv. Venite b̄ndicti p̄ris
mei: p̄cipite regnū et c. Quib? et aliis euident̄ declat:
q̄ hec uirt? misericordie deo acceptabilis manet. Hec
ergo uirt? taz accepta: et si nobis in p̄nti sūme pateat:
utpote q̄ miserationes ei? sup oia opa ei?: ipsaz. n. mul-
tiplic̄ hoi ondit. Prio in creatiōe: q̄ sola sua misericor-
dia et pietate sic odidit hoiez ad imaginē suā: eū locā-
do in paradiso et oīuz dñū dādo. et sic de aliis. Scd̄o i
hois p̄stratiōe. Hō p̄tō deo inobediēdo nō est a deo
punit? ut diabolus: s̄ ad p̄nāz est reuerat?. Tertio i
gñis hūani oseruatiōe tpe diluuii. Noluit. n. ip̄z destru-
ere: s̄ misericorditer p̄seruauit in Noe et suis. Quar-
to in Abrae et suoz s̄ ali electiōe: mūdo sub tenebris
et pollutionib? idēlōz pmanēte. Quinto in filioz isrl̄
ab eḡptiis liberatiōe: et cōr figurāl̄ electoz a diabo-
li ereptiōe. Sexto in hois regulatiōe dādo sua p̄cepta:
et cultū quo coleret ondēdo. Septimo in ppl̄i israheli-
ci p. xl. ānos cibatiōe: deductiōe: et ad p̄missiōis terrā
itroductiōe. Octauo in hois illuminatiōe: et suoz ab-
scōditōz reuelatiōe: sic p Salomonē extitit et p̄phas.
Nono in p̄ctōz hois punitiōe. puocat? de? p̄ctis ho-
minū sp̄ misericorditer se gessit erga ip̄m: ut p̄z ab ex-
ordio filioz isrl̄ egressiōis ab eḡpto usqz ad tpa xpi.
Decimo xpi icarnatiōe: ubi exp̄suz est op? ineffabile
diuine misericordia et sue misericordie recordationis.
Vndecimo mortis p̄ p̄ctis nr̄is a xpo susceptiōe. Duo-
decimo sac̄roz institutiōe: q̄b? dei misericordia et p̄pi-
tationē iuenire sp̄ si uolum? possum?. Aliis ē de? on-
dit uis et modis: et declarat assidue. Attñ ipsa miseri-
cordia onsa est a dño Iesu nō solū in ap̄loz uocatiōe
a statu prauo mūdi ad statū p̄fectoz: in assidua de uis-
ta sp̄uali iformatiōe: in isirmitatū oīuz hois sanatiōe: i
sui corpis et sanguis in sac̄o donatiōe: p̄cipue tñ p̄z
et claruit in turbe a xpo cibatiōe: et q̄ ex misericordia
p̄cesserit p̄z: q̄ sp̄ Saluator ipse sic cibādo: et turbā ci-
bare uolēdo p̄misit di. Misereor sup turbā et c. ut habe-
tur. Matth. xxiii. et. xxv. de q̄ cibationis misericordia
loquit̄ p̄ma ps hui? oformitatis dicēs. Iesu turba refi-
cit. Xps. n. turbā bis cibauit. u3. semel qnqz milia ho-
minū de qnqz panib? & duob? piscib? ut hf. Matth.

xliii.& Io.vi. Alia uice cibando quatuor milia hominum de se-
pre panibus & paruis pisciculis. Quam turbam cibauit cor-
poralis primo ut. n. h. Matth. xliii. & Io. vi. Cum turba mi-
ta esset cum Iesu nec haberent quod manducaret: uocatis disci-
pulis dixit. Misereor super turbam: quoniam ecce triduo sus-
tinetur me: nec habent quod manducet. Et si dimiseram eos ieiun-
pos in domum suam deficiet in uia &c. ut h. Matth. xliii.
& xv. Mar. vi. & viii. & Io. vi. ubi misericordia domini ex-
pmit in cibando corporali turbam: utpote quod fatigatos & de-
ficietes ieiunio refecit: in quo duplici turbe cibatione appa-
ruit ipsa dei misericordia benignitas & pietas. quod primo
oculos tam interiores quam exteriores subleuauit: & aspexit de-
fectum turbe. ut h. Io. vi. ubi dicitur quod Christus subleuauit oculos:
& uidit multitudinem &c. Et secundo uerbo pietatis su-
am deprompsit dicens. Misereor: defectum turbe intendo:
continere se a pietate non ualuit: quoniam miserere. Ideo inquit
misereor. i. ad miserandum moueor & iducor: & ad misere-
randum paratus assisto. Sed per euidetia prefatorum & sequentium
sunt aliquid prenotata. Primum est quod si sit de iustissimis: ut-
pote dans unicuique secundum opera sua: attamen in presenti uita non
sic appetit: sed magis misericors quam iustus. R. d. quod effectus per
cipimus magis misericordie quam iustitie. Nullusque homo est
aut fuit aliquis: qui misericordiam domini non sit expertus uel perfer-
uando uel liberando eum a peccato. & sic de similibus. Attamen mi-
ti sunt qui dei misericordiam non attendunt: nec ipsam se percipere
cognoscunt. de quibus apostolus R. o. iiii. dicit. An ignoras homo: quoniam
misericordia dei ad penam te adducit & benignitas. Alii
uero ipsam habentes agnoscunt. sic ps. dicit. Misericordia tua
domine magna est super me: & eruiisti animam meam. Attamen gratis
& igratis spiritus habet misericordiam ostendit: siue exultantibus in inferno:
quod citra odignum puniunt: siue in paradiso: quod dei mi-
sericordia sunt saluati. Sed quibus ipsam misericordiam libenter
exhibebat: inquit euangelium. Quia turbis: quod longe distanti-
bus a suis ciuitatibus & locis: in deserto manentibus: se-
quentibus Christum: ac ei doctrinam deuote & auide sitientibus:
per quem ostendit quod mundi contemptoribus per elongationem a mundanis:
penam in deserto agentibus: uitam Christi accipientibus: & his qui
celestia potius quam terrena delectant audire: dominus suam miseri-
cordiam & gratiam libenter impartiri dignatus: ut series docet es
uangelium. dicit. n. Cum turba multa esset cum Iesu: utpote quoniam
milia hominum: & alias quatuor milia qui sequebantur Christum: ut dicit
Io. Videntes signa que faciebat super his qui infirmabant: & pro-
pter doctrinam: ut per Matth. v. Nec habent quod manduca-
ret. Cibaria eis defecerant propter diuturnitatem promissionis cum
Christo: quod factum est: ut domini pietas in subueniendo: & potes-
tia in ministrando referret. Dominus. n. tpe Helie ob peccata
Achab misit famem ualidam in terra: & tamen Helie primo per
corum: deinde per mulierem uiduam prouidit. Huic ergo turbe
cibus defecit: sed quod oculi domini super iustos: ut eruat a morte:
inquit ps. animas eorum: ut alat eos in fame: quod egit ut submi-
nistraret quod defecit: inquit euangelium. Conuocatis discipulis.
Discipulos conuocat ut quod acturus sit uideant. Eius. n. testes
pordinati a deo erant. Discipulos aduocat: non ut petat
subsidiu: sed ut ostendat pietatis precordiis: ait (inquit euange-
lium) Ieis. Misereor super turbam. Ecce affectus misericordie
& pietatis. O domine Iesu cum sis imensa misericordia & cle-
mentia: ac tua infinita misericordia propter nostram salutem docen-
da & perficienda incarnatus es: scilicet non frater: caro: amic: &

socius: hinc est quod si te uerbo corde offendam assidue
& opere: in ira tua quam meremur continere non uales miseri-
cordias tuas: inquis piissime domine. Misereor super turbam.
Ad hoc domine de celo ad nostra infima descendisti: ut misere-
aris nostri. Et quod id quod es domine abscondere non uales timen-
bus te: quia pius & misericors es ais. Misereor super turbam.
Que domine est haec turba: cuius misereri uis: nisi turba peccato-
rum: quos ad penam uocare te teste uenisti. Hec turba sunt
fideles tui: quos assidue misereri dignaris: quibus assidue
tue misericordie preceptum loquaris: Misereor super tur-
bam proclamando. fideles tui domine: quibus continue finem tue mi-
sericordie aperis: ut nullus sit qui se abscondere possit a tuo
calore: tue misericordie effectus percipiunt. Primum in genere lat-
gitudine: proueniendo: adiuuando: conuocando: & consummando:
ad finem debitum opera produciendo. Secundo in tua ad ipsos ma-
nifestatione: qui sit beneficiis assiduus: iterum illuminationibus:
inspirationibus: & donorum spiritus sancti infusionibus. Tertio in seque-
stratione a peccatis: liberando & perseruando: & a mundo per ipsi-
us abdicationem: & affectus remotionem. Quarto in supra-
tione tetrationum: a diabolo: carne: & mundo immittendo. Quinto
in protectione sollicita: subueniendo: fouendo: regendo: &
gubernando. Sexto in immisione consolationum: in afflictionibus
& doloribus uite presentis. Septimo in condescensione petita
largiendo. Octauo in aduocatione ad sui seruitiu & famu-
latu. Nono in fidentie acceptatione accedendi ad ipsum in tpe
oportuno. Decimo in hostis infernalis malitie depressione
qua non permittit ipsum tetare nos supra id quod possumus: &
facit cum tetatione peruenit. Undecimo in acceptatione ipsorum
in filios & amicos. Duodecimo in preparatione celestis
glorie. Que definitur cum percipiatur: tu proclamare domine Iesu
uales & dicere. Misereor. i. effectu ostendo me misereri
continue super turbam. Misereris omnium domine: quoniam omnia potes.
Sap. xi. Et Sed cur domine in spali de quibusdam & quorundam mi-
sereris: inquit: quia triduo sustinet me nec habent quod mandu-
cet: Quasi dicat dominus: misericordiam meam percipue consequi
tur qui triduo me sustinet. u. in initio: medio: & fine: in ci-
pietes: perficientes: & perseruantes. Quia qui perseruauerit
usque in finem saluus erit. Qui sustinet me. i. comoda pro-
pter me: eorum miserebor. Et uide quod tribus terminis probatur
homo uelut triduo. i. principio medio & fine. & tunc Christus mi-
serere reficiendo. dat dominus documentum quod afflictiis est opati-
endum: quia triduo eum sustinentibus miserere. Sed uide istam tur-
be ad Christum deuotionem: quia si corporali iedia uexaret: cibi
tamen spiritualis uerbi dei appetitu: & Christi deuotione incommoda
libenter sustinebat. nec mirum quia ipse Christus uerba habebat
uite eterne. nec ut ipse aliquem locum est aliquis homo. Quia
iterne spirituali cibo a Christo reficiebat sue. scilicet doctrine: de cor-
porali cibo parum curabat: nec immerito: quia perfectio ma-
ior est refectio mentis quam uentris. Magdalena omnium terre-
norum oblita stabat ad pedes Iesu: ut audiret uerba eius
Beata Tecla tota die stabat sine cibo & immobilis: ut uer-
bum dei ab ore beati Pauli audiret. Sed cur domine huius turbe
tanta miseratione moueris: inquit. Quia triduo sustinet me
nihil manducando. Et si eos dimisero ieiunos: deficiet in
uia &c. Et si secundo per multum tribus diebus steterat ieiunium
nihil comedendo: sed refecti erant solo uerbo Christi. Quid
inquit domine si dimisero eos: Vis tu domine dimittere: quem per
attraxit & ad te misit: Certe non. Nam qui uenit ad me non

Triduo
sustinenti-
bus eum dominus
miserere.

eiciā foras. Io. vi. Et nullus talez rapiet de manu mēa. Quid ergo nō dicis dimiserō eos ieiunos. Nō inq̃s eol deſerā: ſz ſi a me uocati: & a p̃ſe ulteriori grā nō firma reni & roborarent: q̃ hō grā eget nō ſolū p̃ueniēte: ſz & ocomitāte & adiuuāte: tales p̃culdubio deficerēt in uia. i. in p̃nti ſtadio: q̃ eſt uia p̃ueniēdi ad uitā. Dat er go eis panē ut uidebit ſue grē: quo a ieiunio refocilla ti opa poſſint exercere ad uitā p̃merēdā eternā. Dic er go. ſi dimiſero eos ieiunos deficiēt in uia. Rō. q̃ ſuffici entia n̄ra: teſte ap̃lo: ex deo eſt. Et ipſe dic. Sine me ni hil poteſtis facere: q̃re necē eſt in uia p̃ntis uite defice re: quos xp̃s ſuo auxilio dimittit ieiunos. Et qd dñe pā dis ulteri? certe inq̃s. Quidā eorū de lōge uenerūt. ſe cūdū ſfāz nota deuotionē & auiditatē audiēdi uerbuz dei. Nō itercludit eos locorū diſtātia: aut uie lōgitudo qu ad audiētiā uerbi dei p̃gāt. Arguētēs iudeos q̃ ipm in p̃ntia hēbant: & audire nolebāt. Spūāl̄r uide q̃ dñs nō ſolū de p̃pe. i. in ſtatu grē ad ſe trahit grāz amplio rē iſundēdo: ſz a lōge. i. p̃ctōres: ut ipſorū miſereat: ip̃o dicēte: q̃ nō ueni uocare iuſtos: ſz p̃ctōres ad p̃niam. Matt. ix. odonās ex h̄ oſidētiā p̃ctōrib? oibus lōge ab ip̃lo manētib? eorū miſerēdi. pp qd ſup taliū turbā di cit miſereor. Sed p̃ctōr in p̃nti ſtadio nō d̄z diſſerre ad xp̃m accedere: tū q̃a icert? de uita: tū q̃a xp̃s miſereri & indulgere ſp̄ aſtat parat? & ſuā miſericordiā p̃pe & lōge ſtātib? ipartiri. ſequit. Rūderūt ei diſcipuli ſui. Vñ iſtos poterit q̃ ſaturare panib? in hac ſolitudine? Ex hac ap̃lōgē rñſiōe euident̄r dat̄ itelligi q̃ añ ſpūs ſci in ſufflationē. Io. zi. & miſſionē. Act. z. ſci ap̃li de xp̃o ue rā fidē nō habuerūt. Cū. n. tot & tāta de xp̃o uidiffent credere debebāt q̃ ipſe. iuxta dictū Greg. poſſiet tales alere in fame: q̃ totū mūdū ſua p̃uidētia paſcit. Vñ ſi ſi deles fuiſſent: diceſt debebāt dñō. Tu q̃ oia ſcis & ua les facile potes ēt in ciuitate & in ſolitudine & ubiqz paſcere nō ſolū hāc turbā: ſed & totū mūdū: qui filios iſrl̄ p. xl. ānos in deſerto pauiſti: & carnes ad comeden dū eis dediſti nō una die: ſz p mēſez. Nūeri. xi. Tūe ſa piētē oia regēti & gubernāti dimittim? cibationē ta liū pagēdā & p̃ficiēdā. Sz qd mirū ſi ap̃li heſitāt in ci batiōe turbe in ſolitudine: cū Moiſes ſi heſitauerit: ut h̄r Nūeri. xi. Nā ſibi res itolerāda uiſa ē. Prefata xp̃s ap̃lis dixerat: ut oñderet op̃aſſiōis affectū: & nō ut pe teret ab eis de ſubuiētiōe oſiliū uel remediū. ut. n. dicit Io. ca. vi. Ipſe. n. ſciebat qd eēt factur? Et ſeqtur. Et i terrogabat eos: quot panes hētis &c. Hec iterrogatio nō ad ignorātiā p̃tinet: ſz ut eorū rñſiōis oſeſſiōe ma gnitudo deſcēt miraculi futuri. Et q̃a bis dñs turbā ci bare dignat? eſt: p̃ma uice rñderūt q̃ hēbāt qnqz pa nes & duos piſces. Io. dicēte ca. vi. q̃ puer qdā hos qn qz panes hēbat & duos piſces: ſcda uice q̃ hēbāt ſep tē panes. De p̃ſatis pāib? ſua iſinita potētia pauiſt bis turbā. Sz aduerte q̃ uolēdo turbā reficere in p̃ma uice ſec̄ eos ſedere ſup ſenū uiride: ut dic̄ Mar. ſcda uice ſu p̃ terrā: ut det itelligere q̃ q̃ uult a dñō refici: d̄z ſe oſi derare eē ut ſenū: & quis uiride: tñ pp breuē uitā quā in p̃nti h̄z: in breui exiecādū. i. p̃ mortē: q̃re ſp̄ ſe d̄z co gitare moriturū. Memoria mortis a p̃ctō cohibz: ut di cit ſcriptura. D̄z ſedere ſup terrā. i. ſe terrā eē: q̃re nō ſu

pbires: ſz humilr in oib? ſe h̄re. Eſuriētēs & humiles: te ſte Maria: de? replet bonis: diuites aut̄ & ſupbos di mittit inanes. Ex p̃te turbe deſcribit̄ ſp̃alis ſenſio: ſz ex p̃te xp̃i addit̄ exēplaris imitatio: & h̄ in grāz actiōe. uñ ſubdit̄ in euāgelio. q̃ accipiens panes in manibus: grās agēs fregit &c. Et alibi d̄f q̃ reſepit celū: & gra tias agēs fregit &c. Dans documētū q̃ facies n̄re aſſi due ſunt attollēde ad celū p̃ celeſtiū iſpectionē: & deo regratiādū p̃ bñficiorū ip̃eſſiōe. Fractis panib?: ſequit̄ q̃ Ieſus dabat diſcipulis ſuis ut apponerēt: & ipſi ap̃ poſuerūt turbe. Per diſcipulōs panis dat̄ turbe: ut mira culū ampli? appareat: & ut oñdat q̃ ubi nobis nō ſup petit pp p̃ctā facultas ad xp̃m accedēdi: ad ſcōs ouer tamur: q̃b? mediātib? dñs panē ſue miſericordie nobis largiat. Dās documētū q̃ panis uite ipſe xp̃s in ſac̄o. orēt? turbe nō dat̄: nec dari d̄z: niſi p̃ ap̃los. i. ſacerdo tes: quos ſolos ſui corpis panis. ſ. celeſtis oſtituit diſp̄ ſatores. Et ſubdit̄ q̃ & de piſcib? ēt dedit̄ eis: & adiu giſt q̃ māducauerūt & ſaturati ſūt. Sic ergo p̃z cibatio corpalis turbe facta a dñō tā ſtupēdo & claro miracu lo: de quo dicebat̄ in p̃ma p̃te hui? oſormitatis. ſ. Ieſu turba reficit. Verū q̃a ois xp̃i actiō potius erat ſp̃ualis q̃ corpalis: & quos corpāl̄r reficiebat ſaturabat & ſpi ritual̄r: uidēdū eſt amodo quō dñs Ieſus cibāt ſp̃ual̄r: & cibauit turbā. ¶ Sz ſciēdū eſt q̃ in ſac̄o elogo mo rāl̄r loq̃ndo multiplex turba iuenit̄: quā dñs panib? & pane uario cibāt & dignat̄ reficere. ¶ Et p̃ma turba d̄f & uocat̄ in p̃ctō degētū. de q̃ turba d̄f. Leuit. xiii. q̃ ē turba uociferātū. ſ. ſub onere p̃ctōz & dicētū. Saluuz me fac de? qm̄ itrauerūt aq̃ uſqz ad aīaz meā. Quorū uocib? iclinat? & cōmor? dñs cibāt hāc turbā pane la chrimarū: ut dic̄ p̃s. Et pane anguſtie & aq̃ tribulatio nis. 3. R. 20. Sz hīc panis nō ſolū eſt q̃ntuplex: ſz ſeptu plex: q̃ ſeptē q̃ dat de? itegrāt hūc panē a p̃ctō exire cupientū: ut. n. hō a p̃ctō ueraciter exire cupiat: & de ſac̄o faciat grā dei opus eſt: etſi de? tales nō cibāt. i. ſua grā iuuat exire nō p̃nt. Ad hoc ergo q̃ homo ex eat a p̃ctō: qnqz: imo ſeptē: ut ſeptē panes dat & largi tur. Primū eſt p̃cti cognitio ut cognoscāt q̃ ſit uile pec catū: & hō eo uilis ſit fact? Sed m̄ eſt pudor & uere cūdatio ut cognoscēdo p̃cti uilitatē uerecūdeſ in ip̃o ut in uiliſſima re p̃manere. Terriū eſt horror p̃cti & d̄ teſtatio: p̃ctū ut qd imūdū et ſetidū abhorrēdo. Quar tū dolor & aſſictio oſiderādo a quo cecidit: quē oſen dit: qd icurrit p̃ctō. Quintū eſt timor & formidatio. ni ſi. n. a p̃ctō q̃s exeat: penā iſerni ſe iſligere cōminat. Di cta qnqz poſſunt eē qnqz panes: q̃b? dicta turba ſa ciat. Sz q̃a turba p̃ſata nō ſolū ſemel a xp̃o ſatiat̄ qn qz panib? p̃ſatis: ſz mltotiēs: & ſic bis: & oñr ſeptē pa nib?: addēdo p̃dictis qnqz duo alia reſq̃ſita erūt ſeptē panes: q̃ p̃mū & ſextū in ordine eſt lachrimatio & la chrimarū p̃fluuiū ſeptimū cordis humiliatio: q̃ oia ſu erūt in Magdarena. put p̄z Luc. vii. q̃b? ipſaz ut a pec cato exiret: dñō cibare cōplacuit: ſz addidit dñs duos piſces. Prim? eſt diuine grē ulterior ſubminiſtratio. Se cūdus diuine miſericordie fiducia & attētio. Qua ciba ta & reſecta: ſeptē ſp̄orte: imo duodecim cophini ex p̄ dictis ſupfuerūt. Verū ſic i nūero ſeptenatio nūer? oñ

Varia eſt
turba quā
xp̃s paſcit

hec quari? & supaddit: sic in nūero duodenario septez
otinet. Quapp ondedo q xps cibab septēplici pane q
re & qnqz: sic et si supabūdar duodecim cophini frag
mētoz merito & sporte septē. Vñ in isto passu si dī q
xps cibab d septē pāib? qre & de qnqz. & si de frag
mētis duodecim cophini: qre & septē sporte. Lz. n. di
stinete fuerint cibatiōes: q alia fuit de qnqz panib?
alia de septē: nō tñ distinctā facio in pñti expōnē mo
ralē utiqz pp plixitatē uitādā: uñ si dicā de septē pani
bus & duodecim cophinis uideā q satis dixerim pro
expōnē qnqz panū & septē sportarū collectarū. Ad p
positū de p nīb? septē & duob? piscib? turba pma ci
bata a xpo duodecim cophini colligunt: q duodecim
bona spūalia tali quē sic cibab dñs pueniūt. Primū est
diuine grē noua supinfusio. Scdm est iugis ad deū de
pccatio: ut a pctō cū absoluat. Tertiū est sui ipsius ob
pctm abominatio & abnegatio. Quartū otinua de pe
nis iferni formido. Quintū disciplinarū susceptio. Sex
tū est pctōz p pessionē reuelatio & drectio. Septimū
est ad pñiaz exercendā dispositio & pparatio. Octauū
est diuine misericordie magnitudinis declaratio: q fit ta
li. Nonū est diuine dulcedinis imisse degustatio. Decimū
est passiois xpi efficacissime attētio. Vndecimū ad
dimissionē operū diaboli feruoris imissio & cōcessio.
Duodecimū in bono pposito pseruatio. Hec duodeci
sunt duodecim cophini fragmētoz: q ex panib? & pi
scib? & spālī ex panib? colligunt: & q in semetipso p
fata qz expit si est de ista pma bñdicta turba: quā pa
scit xps: nō alī pdicta duodecim declaro. ¶ Scdm a tur
ba dī penitētū. de q dicit q hilaritate tora pfundū. z.
Paral. 3. q pñia cū magno gaudio d3 exerceri. Hāc tur
bā xps cibab pane ordeaceo. de quo hf Iudic. ix. Qui
destruxit castra madian. q pñia uirtutē subuertit dia
boli. Ordeū pñiaz signat: qa ordeū ab extra asperū ui
det: tñ intus suauitate replet. qd utiqz est in pñia. Sed
hāc pñiaz q opat recte pficere: d3 septēplici pane a
xpo cibari: qa septem sunt ad pñiaz neccaria: q sine xpi
auxilio & cōcessioe nō hñr. Et pñū est ut fiat discreta.
Scdm est ut fiat sincera. i. pp deū. Tertiū est ut fiat ri
gida quo ad uictū & uestimētū. Quartū est ut fiat fer
uētē & nō pusillanimitē. Quintū gaudētē: qa nō cū
tristitia: s3 cū leticia. Sextū est ut fiat timore filiali & n
seruili. Septimū est ut fiat pseuerātē. S3 pfatis panib?
iūgēdi sunt duo pisces: q danā a xpo. quorū pm? est in
loco apto pmāssio. Secūd? est ut nihil qd agit: putet q
suo pctō digna deo satisfactio. Qui ergo talib? a
xpo cibab: de pfatis duodeci cophinos recolligit frag
mētorū: qa ex pñia duodecim bona opantib? ipsaz p
ueniūt. quis d pfatis plā sint dicta cōformitate. viii. h?
z. libri. Prim? cophin? & fruct? siue bonū est deo re
cōciliatio. p3 de iniuriis Ione. z. Scdm bonū de mani
bus diaboli liberatio. Tertiū est angeloz letificatio.
Luc. xv. Quartū est imaginis reparatio. Aufer rubigie
nē de argēto: & egrediet uas purissimū Quintū diuini
furoris placatio. p3 in Achab & Manasse. Sextū est pe
ne eternalis & tpalis dimissio. Ezech. xviii. Impi? si pe
nitētiā egerit &c. oīuz iniquitatū ei? nō recordabor. Sep
timū est ab iferno euasio. Nisi pñiaz egeritis: oēs sūt pi

bitis. ergo p oppositū. Octauū diuine snie reuocatio.
Si pps h pñiaz egerit: agā & ego pñiam sup malū qd
cogitauī ut facerē eis. Iere. xviii. Nonū est ipūs sci ipe
tratio. Act. z. Baptizet &c. & penitemini &c. & recipie
tis spm scm. Decimū est hoīs scificatio. Multi latrones
pñia scificati sunt. ut p3 de abbate Mutio: Moise ethio
pe: Thayfi: Maria egiptiaca. & sic de aliis. Vndecimū
est uirtutū. s. hūilitatis: & aliāz ifusio & adeptio. Duo
decimū est celi aptio. Matth. iii. Pñiaz agite: appropin
qbit. n. regnū celoz. Sic ergo p3 q duodecim cophini:
& cñr septez sporte fragmētoz. i. donoz colligunt ex
pane quo xps cibab spūalī secūdā turbā pñiaz. ¶ Ter
tia turba quā xps cibab est turba icipiētū. s. bonū age
re. qa et si nō magnis pctis deū offenderit: & cñr pñia
nō indigeant: uolunt tñ potius dño seruire q mūdo. &
ista est turba intēta. i. Paral. vi. s. ad q sunt dei pficiēda
& cognoscēda: & istos pascit pane subcineritio. d quo
hf. iii. R. xviii. idēst ppe cōsideratio deo fragilitatis:
qa h cōsideratio sūme est neccaria deo uolēti seruire: q
a solo deo dat & largit. Qua cōsideratiōe a dño hoī
fixa: de? septēplici pane talē cibab: qa inspectiōe sui fa
cit te dñs septē abdicare. u3. Prio mūdi diuitias. Scdo
oēm mūdi pompā. Tertio carnis delicias. Quarto mū
danas scias. Quito suā ppriā uolūtātē. Sexto fac ama
re sui cōtēptū. Septimo appetere oīa amplecti q añ ab
horrebat. Hec septē uelut septem panes ab ipso pane
subcineritio. i. cognitiōe ppe fragilitatis pueniūt: quo
pāe h tertia turba a xpo cibab. Pisces uero duo: sūt res
cta itētio: & a diaboli ifidiis pseruatio. De pfatis pani
bus & piscib? colligunt duodecim cophini fragmēto
rū. Prim? est a pctō pseruatio. Scds est occasiōis pec
candi subtractio. Terti? est uirtutis ad resistēdū pctō
collatio. Quart? est affectiōis sanatio. Quint? est diui
ne uictiōis in pcti punitiōe retardatio. Sext? de idulgē
tia obtinēda spes & certificatio. Septim? est pctōz in
dulgētiē cōdonatio: nō ulciscēdo nec ipoperādo. Oc
tau? est corpis nūditiē cōcessio. Non? est cōtra hostes
uigoratio. Decim? est bonoz pñtiū cōtēpt? Vndeci
mus ad eterna anhelādī accēssio. Duodecim? uite eter
nē obtinēde subarratio. Dicti duodecim cophini pñt
eē duodecim qb? xps icitat icipiētes ad bonū. Primuz
est de? ipse q est sūmū bonū. ut. n. deū adipiscat: bonū
d3 qsqz pncipalī & ultimate opari. Scdm est xpi cogi
tatio: q p bono operādo mori uoluit. Tertiū est beate
Marie & scōz q bonū opati sunt inspectio. Quartū est
tpis pñtis uite breuitas. Quintū est mltōz maloz mū
di euasio & uitatio. s. boni opatiōis. Sextū mūdi labili
tas oīa deficiunt. Septimū est angeloz societas: q tali
cōcedit in pñti & in futuro. Octauū diaboli prauitas:
q sic operādo uitat & supat. Nonū iferni uorago q de
clinat. Decimū paradisi ppago q adipiscit. Vndecimū
est labor breuis. Duodecimum est uita eterna felix.
¶ Quarta turba q a xpo pascit est turba proficientiū:
q gradit de uirtute in uirtutē. & ista est turba q sequit
xpm. Io. vi. Ista turbā pascit pane quotidiano: quē pe
tim? a deo nobis quotidie dari. s. sue grē singularis: qa
de? teste aplo Phil. z. Opat in nobis & uelle & pscire
re p bona uolūtate. Grā ista & panis est diuinū adiu

torium ad proficiendum. Christus hanc turbam septēplici cibatur pane: quia septem modis nos adiuuare dignatur. Primo inspiratione interna. Secundo exemplorum ostensione: ostendēs per exempla sanctorū: quomodo est in bono proficiendū & prosequendum. Tertio gratie subministratiōe. Quarto scripture sancte lectione: in qua inuenitur omnis ad uirtutes profectus & ascensus. Quinto fraterna alloquatione. ipse dulcis dñs in suo sancto euangelio tibi pandit qualiter proficere habeas & debeas. Sexto conscientie incitatiōe. si uideretis assidue monet & ad bonum prosequendum impellit. Septimo iudicii sui cōminatione. Qui per totam diem non laborant & possunt: non accipiunt premium. Pisces uero sunt sui auxiliū a nobis ex se nūquā subtractio: & assidua incitatio & exercitatio dicens. Surgite & orate &c. Quibus panibus hec turba cibata a xpo duodecim cophini colliguntur. Quia qui cupit in bonū proficere Xpm optat super omnia sequi: quē cupienti prosequi se Christus in duodecim pretendit imitandum uidelicet. Primo quo ad mundi abdicationem: quia sic xps nihil habuit. Matth. viii. Vulpes foueas habent & uolucres celi nidos: filius autem hominis nō habet ubi caput suū reclinet. Secundo quo ad sui abnegationem ipso dicente. Matth. xvi. Si quis uult post me uenire: abneget semetipsum &c. Tertio quo ad carnis macerationem: quā ostēdit in sui circūcisione: progressu ad egiptum: & continua laboris tam in discurrendo q̄ predicando assumptione. Quarto quo ad penitētie exhibitioē. uolens enī penitentiā predicare. Matth. iiii. pmo ipsa exercuit in deserto quadraginta diebus & noctibus ieiunando. Quinto quo ad patientie susceptionē oīa ipsum uilificantia & dicta sunt & facta: & iuxta dictū Petri. i. cap. pmo. Cū malediceret nō maledicebat: cum pateret nō cōminabatur &c. Sexto quo ad exercitium & operationē. ps. Operatus est nostrā salutem &c. Septimo quo ad obediētie subiectionē. Fuit obediens patri matri Ioseph & crucifixoribus. Octauo quo ad humilitatis pfectionē. Phil. z. humiliauit semetipsum: & quātū & quomodo: exinanīuit semetipsum &c. Nono quo ad uirtutum induitio nem & perceptionē. Ipse est dñs uirtutū. In uita eius relucet: paupertas: temperantia: prudētia: iusticia: fortitudo: puritas & sic de aliis uirtutibus. unde per emittentia dī a psal. dñs uirtutū. Decimo quo ad orationē. teste euāgelio dimittebat turbas: & ibat ad orandū in desertum locū: & pernoctabat in orationibus. Undecimo quo ad totālē sui mortificationē. Sicut ipse per passionē fuit totalit̄ in corpore extinctus: sic talis moriat̄ totalit̄ mundo: & xpo cum apostolo Paulo uiuat. Duo decimo quo ad celestīū meditationem. Iesus quotidie docebat apostolos de regno dei. Hec sunt illa in quibus cupiens ad profectum spiritus peruenire: debet xpm conari prosequi: in quibus uita xpi summarie consistit. Quia ergo ex prefatis septēz homo incitatur ad proficiendū in bonū: xpus se eidem ostēdit bonum haberi: & ad ipsum proficere habito ipso xpo per imitationem: q̄ sine me inquit. Io. xv. nihil potestis facere. Quibus per grām xpi habitis: in tali proficiente reperiunt̄

prefata duodecim que uelut fragmēta panis xpi duodecim cophinos colligēdos omni se exponūt. O quorū & quātū cophini. i. fructus ex ista imitatione xpi colliguntur. Respice sanctorū: ipsum imitātū uitas. Quorum omnium uirtutū dona merita & gratie: ab arbore xpo & uite emanarūt. Quia turba quā pascit xps est agonizantiū. i. cōtra diabolum dimicantiū: & hec est turba cui miseret̄ xpus que est sine pastore. Mat. x. nisi ipsam xpus sua pietate regeret cōtra diabolum ac defenseret. Sed hanc turbam diabolus quātū in se est pascit pane tribulatiōis & aqua agustie potat. 3. Re. 20. Quia ipsa multiplici temptationibus quatit & uexat. Habet enim mille artes ad temptandū. Sed duos p̄ncipales habet singulares & amicos. i. carne & mundū: cum quibus contra bonū agere uolentes dimicat continue. Caro enī pugnat delectationibus sensualibus: pulchritudinibus corporalibus: ociositatibus: & quandoq̄ aduersitatibus corporalibus. Mundus pugnat diuitiis delitiis honoribus statibus & sic de similibus. His duobus instrumentis. i. p̄ncipibus quasi omnes diabolus superaret & uinceret: nisi xps turbā hanc agonizantium suo pane. i. auxilio & sua protectione cibaret & defenderet. Hic est panis de quo dicit ps. Panis cor hominis confirmat. Sed hic panis est septuplex: q̄ xpus dimicantes contra diabolum multis uis adiuuat: ut sic agonizantes uincant. Primum est sue gratie pre solito impensio. Hanc dedit apostolo. 2. Corinth. xi. dicens. Sufficit tibi oīa stimulū &c. Paule grā mea. Secundū est sue cithare pulsatio. David. i. xpus citharā. i. suam passionē ad mentē talit̄ adducendo: spūm nequā expulit. ut habet. i. R. xviii. Tertiū est capitis serpentis contritio. Mulier. i. sensualitas sue ratio cōterere debet caput serpentis iuxta documentū dei. Gene. 3. Caput cōterit. i. superbia per ueram humilitatem. humilitate enī diabolus uincit̄ & temptatio superat̄: prout abbas Antonius de colo accepit ut eius pandit legenda. Caput etiam serpentis conteritur si principio temptationis eius uiriliter resistatur. ut dicit Gregorius. Et ps. Beatus qui tenebit & allidet paruulos suos ad petram. i. Christum: ut omnem confidentiam in eum proiciat. Nam ipse est qui pugnat pro nobis. ut habetur Exo. xiiii. & Roma. viii. Si deus pro nobis: quā contra nos? Quartum est sue sapientie infusio & largitio. Facit enim te cognoscere diaboli insidias & laqueos. Sapientie. viii. Sapientia uincit malitiā. Sapientia Christi diabolū superat & expellit. Mat. xiii. Quintum est diuina confortatio. Iere. 20. Dñs mecum est quasi bellator fortis idcirco qui persequunt me cadent & infirmi erūt. Dñs dicit Iosue. caplo pmo. Cōfortare & esto robustus. Et sic dicit Danie. caplo. x. Sextū est refrenatio uirium demonum. Diabolus Iob uoluit ad lītum impugnare & quātū potuit: sed deus sibi hoc non concessit. p̄me Corinth. x. Fidelis est deus qui nō permittet uos temptari supra id quod potestis: sed faciet cum temptatione prouentum &c. Septimum est angelorum custoditio. psal. Angelis suis deus mandauit de te: ut custodiant te &c. Dominus misit angelos Raphaelē ut Tobiam custodiret & liberaret a deo

Diabolus
hēt duos
amicos.

monē nomie Asmodeo &c. Tobie. viii. & iiii. Re. vi. Helisens loquens de Angelis missis ad sui custodiam: inquit puero suo. Noli timere: plures enim nobiscum sunt q̄ cum illis. Ecce his septem modis quasi septem panibus dominus adituare agonizantes cōtra diabolum & pascere dignatur. Addit etiā duos pisces: quorum primus est indeficiens dei protectio: dicente Isa. 30. Ne timeas quia ego tecum sum. Secundus est proventus & utilitatis ex tentatione consideratio: de qua statim dicit in collatione ex isto pane duodecim cophinorum. Que si diligenter meditetur: subire libenter facit oēs tēptationē & ferre gratulabūde. Prefatis ergo hac turba cibata a xpo duodecim cophini ex fragmētis h² panis colliguntur: q̄ duodecim bona hominī ex tēptatione & eius superatione proveniunt. Et primus est eruditōis. Eccī. xxxiiii. Qui non temptatur pauca recognoscit. Iudicū. 3. habetur. He sunt gētes quas reliquit Dñs: ut in his erudiret Israelēm. Secundus humiliationis. Gregorius. Dum vitia nos temptant. proficientes in nobis uirtutes humiliant. Paulo temptatio carnis data est ad humiliationem. 2. Corinthio. 12. Tertiū negligētie & torporis expulsiōis. glosa super psal. Proba me dñe & tempta me. Ideo dicit tempta: quia nisi temptaret negligētes essemus. Quartum ad uirtutē additionis. Sene. Multū addidit sibi uirtus laecessita. Quintū in bono sui conseruatiōis. Gregorius. Nisi psalmista per tribulatiōes se melius seruare noscet: nō diceret. Proba me domine & tempta me. Idē. Cum temptamur uitiis: diuina dispensatione nobiscū agitur: ne uirtutib² quibus pficimus extollamur. Apostolus dicit. p̄ me Corinth. 12. Ne magnitudo reuelationum extollat me: datus est mihi stimulus carnis mee Angelus sathane &c. Sextū uirtutis hominis notificationis. Deutro. 13. Temptat nos deus noster ut palam fiat utrū diligamus eum an nō. Septimum populi hēdificationis. Tob. 2. dicit q̄ hanc temptationē dominus permisit illi euenire: ut posteris daretur exemplū patientie eius. Octauum honoratiōis. Christus dixit Antonio. Quia mirabiliter quicāq̄ in toto orbe faciam te nominari. Nonum quietatiōis. Ex temptatione prouenit quies temptato: quia amplius ab illo quē superat nō inquietatur. prout dicit Origenes. Decimū securatiōis: & sequit ex premissis. Undecimus est dei glorificatiōis. ps. Eruam te & honorificabis me. Duo decimū est coronationis Iacobi primo. Beatus uir qui suffert temptationē: quoniam cum probatus fuerit accipiet coronā uitę quā repromisit deus diligentibus se. Ex quo p̄ quomodo Dñs Iesus quintam turbā cibabat. ¶ Sexta turba est deuote uiuentiū: & de hac dicitur Matth. xxi. q̄ sternit uestimenta sua. i. omnia supponit diuine uoluntati & seruitio Christi. Hanc autē turbam Domin² noster Iesus Christus pascit pane uitę. i. seipso. Io. vi. Quia ipse est qui de celo panis uitę descendit. Et hoc in sacramēto facit sui corporis & sanguinis preciosi quottidie: in sacramēto altaris fideles reficiendo & cibando. Et quia de hoc plene dicit conformitate prima tertiū libri: hic succinēte aliqua tangam. Hoc admirando pane & stupendo dominus ci-

bando nos uult q̄ in comedendo ipsuz septēplici pane. i. septem considerationibus primitus cibemur & reficiamur. Prima firmissime credulitatis ut ubi dato q̄ ratio non suppeteret: que tamē adest: nihilominus credatur ueraciter ipsuz esse Dominicū corpus & sanguinem suū. Secunda ut diligenti attentione attendantur intrinseca mira hui² sanctissimi panis uite: ut corpus & sanctissima anima euz Domini diuinitate credat & ueneret: & de aliis in hoc sacramēto contētis. De quibus loco iam prefato plenius dicit. Tertia cum omni supplici reuerentia hoc altissimū sacramentū ueneretur tractet & sumatur. Quarta ut summo stupore attendat que in isto sacramēto fiunt & facta sunt: ut taz uilis substātia: utpote panis insensibilis & uini: in corpus Dominicū transeat & sanguinez & sic de aliis. Et hoc totum fit pro hominis utilitate & commoditate. Quinta largitatis diuine penset magnitudinē & mortuum: quia nō partem sed totum Xps se nobis tradidit & exhibet. Sexta ut cogitando q̄ hic est panis Angelorum datus hominibus: cogitet quanta est disparitas inter suscipientes: utpote inter beatos & uiatores electos & peccatores: ac per sumptionē huiusmodi cibi: sicut par efficit celestibus: sic & in aliis uelit esse conditionibus. Septima ut quādoq̄ contingat ad hui² cibi refectiōez adire: q̄ hic cibus nō trahitur in substantiam manducantis: sed manducantem potius trahit in suam copulationem & adhesionē: studeat se taliter disponi: ut merito sicut membrum uerissimum & saluberrimum: ac per omnia Christo conforme quem sumit inueniāt. Et sic huius cibi sumptio non ad iudicium erit & condēnationē: sed potius ad auxilium in presenti & gratiam & in fine sumentis felicissimā consumationem. Et tali prefatis panibus diuersarum meditationum cibato duodecim cophinos Christus ponit ex sui corporis sumptione: quia duodecim fructus digne percipienti largit. De quibus in his uersibus datur notitia. Inflāmat memoret sustentat roborat augeat. Hostia sp̄ purgat reficit uitam dat & unit. Confirmatq̄ fidez munit fomitemq̄ remittit. De his plene uide libro. 3. conformitate prima. Sic ergo patet quomodo Dñs Iesus xpus sextam turbam. s. deuotorum hominum pascit & cibet. ¶ Septima turba quā Dominus Iesus xpus pascit & cibet est turba contemplantium. Que turba uenit audire Iesum. Matth. 20. s. mirabilia in contemplatione facientem: & mirabiliter ipsam pane qui de celo descendit reficientem. Sed hic contemplatiōis panis nō datur nisi a deo & Domino nostro Iesu Christo: quia preparatiua conseruatiua: & que ipsa obtinentur a Domino deo tribuntur. Panis iste septiformis quo Dominus hanc turbā cibet quo ad preparationem: est iste. Primus est uite actiue exercitatio: cum finis actiue dicentibus doctoribus sit uita contemplatiua. Absalon duobus annis stat in Ierusalem: & faciem regis non uidet. 2. Re. xiiii. quia p̄s in actiua debet homo stare: & deum ad hanc transire. Moyses p̄s descendēdo peragebat que erāt populi: & deinde alta Synat ad contēplandū deum ascendebat. Ipse idē p̄s oues pascit: & demū desertū itrans &

montem conscendens deum audit ad se loquentē. ut patet. Exo. 3. Secundus panis est cordis mundatio. Aaron sancta sanctorum non intrabat: nisi prius lotus & mundus. Mat. v. dicit Saluator. Beati mundo corde quoniam ipsi deus uidebunt. Egypciaca prauitate & macula dimissis deserta intrat Israeliticus populus: audit deus & uidet eius magnalia. Exodi qñ per totū. Tertius panis est a consortio hominum remotio & solitudo. Helie apparet Angelus in solitudine: & ab omnibus sequestrato in monte Oreb. 3. Re. 20. Cum enim secundus & tertius gradus cōtemplationis fiat in imaginatione & in intellectu. opz ab omnib⁹ sensibus separatū esse. put dicit Augustin⁹ super Gene. 12. ad litteram. Quartus panis tribulationis amplexus letificus: & cū gaudio perceptus. Stephanus in tribulatione posuit uidit gloriā dei. Act. vii. Ioānes euāgelista i Pathmos insulā relegatus uidit uisiones dei. put dicit liber Apoc. Quintus panis silentii custoditio. Magdalena cōdenata a phariseo tacet. Sic etiā interpellata a sorore apud dñm. Luce. x. Condēnata pro effusione unguenti a discipulis. Mat. xxvii. tacet: & sic peragēdo ad pedes sedet Iesu & eius uerbū audit. Treñ. 3. dicit. Bonum est prestolari cu⁹ silentio salutare dei nostri. Sextus panis est mortificatio hominis. Adā dormit cū uidit mirabilia. Gene. 2. Sic & Iacob cu⁹ uidet scalā cui dñs stat inxus. Genesis. xxvii. Septimus panis est sacra & indefinens oſo. Luce. 3. Iesu orante aperti sunt celi. Oratio. n. est eleuatio mētis in deum. ut dicit Augustinus. Sed his panibus addunt duo pisces quoz primus est dei pro impēis collaudatio. ps. Sacrificiū laudis honorificabit me: & illic iter est quo ostendā illi salutare dei. Secundus est sub omnib⁹ hūiliatio. Bernardus. Superbo oculo deus nō uidet. Qui se humiliat: ad hunc cōtemplatiōis apicem subleuat: ut pie credit in Mariā matre Domini esse factū. His igit panibus & piscib⁹ reficit a xpo turba cōtemplantiū: quibus in apice constituta cōtemplationis: & pane hoc celesti. i. celestibus concessio cibata: Dñs uult qd de fragmētis huius panis duodecim cophini colligantur: qd dñs ostendit tāli quāta sit excellētia huius panis: ab aliis precedentiibus. Panis h cōtemplationis est primo melior: qd deo inrendit: pcedentes uero sibi uel proximo. Secūdo clarior. Lya. Lippis oculis: sed Rachel. i. contemplatio facie decora. Gene. xxx. Tertio pulchrior: qd facies ei⁹ decora cātorū. 2. Quarto securior ad comedēdū. omnes enī cōtēplatiōis semite sunt pacifice. Prouer. 3. Quinto quicior. Mariā domi sedet: sed Martha sollicita est. Luce. x. Sexto iocundior. Augustinus dicit exponēs illud. Luce. x. Martha martha sollicita es. intēta erat Martha quō pasceret dñm. Seq. A Martha conuiuium dño parabat: in cuius cōuiuio iam Mariā iocū dabatur. Septimo permanēti⁹ & diuturnior. Luce. x. dicit de hoc pane dñs. Mariā meliōrē partem elegit: que nō auferet ab ea in eternū. Octauo deuotior. Nā panis est unctionis. Mariā unxit caput & pedes domini. Luce. vii. & Matth. xxvii. Nono est familiarior. Ioānes euāgelista familiarior ceteris Apostolis Xpo fuit: Per quē Augustino teste uita cōtemplatiua designatur.

Decimo preciosior. Vnde omnia que desiderant huius nō ualent comparari. Insuper rari⁹: qd in paucis inueniunt. Undecimo celesti similitudo: sicut cōtemplatiua uita uite celesti similitudo reperitur. Duodecimo: qd panis iste optatione debet esse optabilior ut finis pre aliis: quia cuncta fieri debent ut ad hanc uitā qd in presenti perueniat: & demum in futuro. Ecce cophini qui ex fragmentis huius benedicti panis colligunt. Et sic pz quō dñs dcāz turbā pascit. ¶ Octaua & ultima turba est in patria residentiū. De qua dicit Apocal. vi. Quod ipsam dinumerare nemo poterat. Sed hanc domin⁹ pascit iuxta dñm. ps. pane Angeloz: qd uita angelica omnes sancti pascunt in patria: q angelis sunt similes gradu & beatitudine. Sed quia de huiusmodi pane quo nūtriunt dicit libro. 3. cōformitate. xxviii. quādo erit sermo de gloria xpi: & beati Frāscisci: hic tāgā de ipso succincte. Iste panis quo in patria uiuitur & si sit ipsa sancta trinitas pater & filius & spūs sanctus: cū ipsarum personarū triū uisione fructiōe tentiōe ac omniū optarum & optadorū adeptiōe: & sic septuplex perficitur panis iste. i. beatitudo principalis in patria residentium: attamē panis ipse. i. actus ipse beati circa deus si bi beatifice obiectū & presentatū erit septuplex: qd septem notabilibus cōditionibus ordinatus. Primo erit inexcogitabilis: quia nō pōt cogitari ut quis uideat si cuti erit deum & creatorē. Secūdo inuariabilis. i. semper erit actus circa idē obiectū: & si forte non idem omnino actus. Quia Augustin⁹ sub dubio dicit. Fortasse nō erunt ibi uolubiles cogitationes &c. Tertio incircūuelabilis: quia nulla macula obfuscabit: qd semper deus uideat: & ea que sunt de essentia sue beatitudinis. Quarto irremissibilis: quia actus ille nūquā diminuet: sed semper stabit uniformis. Quinto interminabilis: quia nūquā finiet. Sexto insaciabilis: quia nūquā satiabitur qd de⁹ semper uisus uelit a beato uideri & semper tamē uidebit. Septimo insatigabilis: quia nec in uidendo aut in fruendo erit labor aut tediū. Prefatis igit hic panis integrat. Potest etiā dici qd huic benedicto pani duo pisces sunt addēdi: quia duplex est beatitudo. essentialis quā habēt nūc beati in patria residentes. Et accidentalis que consistit in pluribus extra uisionē diuinā: quā & si omniū adeptiōe beati nunc nō habeāt: ipsam tamē post iudiciū habebunt integre & perfecte. Quo pane & piscibus satiata hec turba: habuit in celesti patria ultra prefata uelut duodecim cophinos ex prefatis resultantes: & si ad beatitudinem accidentālē potius referenda sint qd ad essentialē. Et sunt hec. Primū est pulchritudo. Matth. 13. Fulgebunt iusti sicut sol. Secundū est plenitudo. Rerum enim omniū abundātia perfruatur. Deutero. viii. Tertium est ualitudo. Apocal. 21. Absterget deus omnē lacrimā &c. Quartū est fortitudo. Ephē. iiii. Donec occuramus in uirū perfectū &c. Quintū est quietudo. ps. Posuit fines tuos pacem. Sextū est limpitudo. primē. Corinth. 13. Videmus nunc per speculum in enigmate: tunc autem facie ad faciem. Septimū est dignitudo. Collosē. 3. Cum Christus apparuerit uita uestra: tunc & uos apparebitis cu⁹ ipso in gloria. Octa

Panis beatorum.

uum sensuum sattetat. psalmista. Satiabor cum apparuerit gloria tua. Nonum est uoluntatis libertas. Habebit agilitatem ad exequendum & impassibilitatem ad uolendum & subtilitatem. Decimum est securitas. Sedebit populus meus in multitudine pacis: in tabernaculis fidei & in rege opulenta. Isa. 32. Undecimum est iocunditas. Isa. xxxv. Letitia sempiterna super capita eorum &c. Duodecimum est perpetuitas: quod regnabit cum deo in secula seculorum. Ecce. i. z. cophini. i. z. que beati tudine integrat beatorum non essentialiter sed accidentaliter: que plenarie habebunt post resurrectionem corporum. Et sic per quod hec ultima turba cibatur a Domino Iesu Christo. De qua cibatione: quod dicit conformitate. ix. tertii libri ad prius dicta sufficiant. Ex predictis ergo per Dominum Iesum misericordia: quod turbam pietate & misericordia motus & corporaliter refecit & spiritualiter. prout indicant prelibata. Per ergo quod in ista cibatione corporali creatorem rerum se ostendit in rerum multiplicatione: gubernatorem in subuentione: recreatorem in cibatione. Ac aliquando non posse deficere: quod totas & totas se Dominum Iesum offert manibus & iheret quod sit benedictus in secula. Amen. Et sic per prima pars declarata. 13. Iesu turba refecit.

¶ Expō secūde partis. Fructus. i. z. cōformitatis secundū libri. 13. Franciscus ministrator.

Audata & comedata in prima parte huius duodecime cōformitatis pietate ac misericordia Domini Iesu Christi: ac ipsa tam stupendo miraculo demonstrata: uidelicet tot milium personarum cibatione: nunc consequenter restat uidere quod ipse benignus Dominus noster Iesus Christus in hac

uirtute simile beatum. F. sibi reddidit & conformem. Circa cuius partis exponere erunt duo breuiter uiderenda. Et primum. Quod beatus. F. Christo in affectu pietatis & misericordie fuit similis. Secundo quod in affectu largitatis fuit sibi cōformis de paucis multis cibando. ¶ Circa primum sciendum est quod beatus. F. se habere ingentem misericordiam & pietatem multipliciter ostendit. Primo ut dicit legenda trium sociorum & legenda maior parte prima. Inerat namque Francisci precordiis diuinitus indita quedam ad pauperes misratio liberalis: ut largus esset in dando cuilibet. Ad seipsum cōuersus aliquando inquit. Ex quo largus es & curialis apud homines a quibus nihil recipis nisi fauorem transitorium & inanem: iustus est ut propter deum qui largissimus est in retribuendo: pauperibus sis curialis & largus. Libenter igitur ex tunc uidebat pauperes tribuens eis elemosinas affluenter. Vnde semel cum negociationis intentus et multis pauperem petentem elemosinam uacuum repulisset: statim ad cor reuersus cucurrit post ipsum: & elemosina sibi data promissit domino deo: quod nunquam ex tunc si possibilitas affloret petentibus pro amore Domini se negaret. Quod promissum usque ad mortem seruare non desinit. Secundo per misericordiam beati. F. & misratio in militis induitio: de qua in prima parte maioris legende habet: quod ipse beatus. F. decem

alia que sibi de nouo preparauerat indumenta: militi pauperi quem reperit male uestitum pio miseratus affectu dedit: & se nudato uestiuit. Tercio per ex panem in mensa positione. Ex legenda trium sociorum. Nam patre absente & ipso solo cum matre remanente mensam implebat panibus: & cum a matre interrogaret de causa: respondit quod hoc faciebat pro elemosinis dandis pauperibus: eo quod proposuerat omni petenti pro deo elemosinas largiri. Quo audito mater eum diligens in talibus tollerabat. Quarto per ex leprosum benefica uisitatione. Visitationem. n. in habitu seculari adhuc existens (ut dicit prima pars maioris legende) leprosum domos: eis benefica pietate humilitatis & humanitatis obsequia prestando liberaliter elemosinas erogando: & cum multo compassiois affectu manus eorum osculando & ora. Quinto omnium rerum sibi obuenientium largitione. Ut enim in octaua parte maioris legende dicit: nulli rei prorsus parcebat: nec matellis nec tunicis nec libris nec parametis altaris: quin omnia hec dum posset ut pietatis impleveret officium indigentibus largiret. Sexto per ex affectu compassiuo ad omnes miseros. ut. n. dicit in octaua parte maioris legende: afflictis qualicumque molestia corporali mira compassione & teneritudine condescendens: si quid penurie si quid defectus in aliquo cerneret: pii cordis dulcedine regerebat in Christum. Sane clementiam habebat ingentem: quam superinfusa Christi charitas duplicabat. Itaque liquecebat animus eius ad pauperes & infirmos: & quibus non poterat manum exhibere affectum. Septimo per ex rerum intrinsecus distributione. uolebat enim quod intrantes ordinem suum pauperibus erogarent dicens. Si uis Christi pauperibus iungi: mundi pauperibus tua distribue. Et sic fecerunt fratres antiqui. ut per de fratre Bernardo de Quinta ualle. Fratre Petro Cathani: & sic de aliis. prout deum est libro primo conformitate octaua. Et libro isto secundo cōformitate sexta. Vnde ut habet in legenda maiori parte septima. In Marchia quemdam repulit ab ordinis ingressu qui sua non pauperibus sed parentibus dederat. Octauo per ex rerum sibi datarum procuratōe. Multoties non pro se sed pro aliis procurabat: ac que acquisierat dabat. s. panem mantellos panem & uinum. prout sexta cōformitate huius secundū libri est deum. Panem & uinum mendicatum ab ipso latronibus misit. prout cōformitate undecima primi libri est deum in tractatu de puincia sancti francisci. Nonio per ex singulari dilectione ad animas Christi sanguine precioso redemptas. Nam ut dicit in octaua parte legende. Cum cerneret inquinari aliqua sorde peccati: tanta miserationis teneritudine deplorabat: ut eas quasi mater in Christo quotidie parturiret. Et hac de causa predicatorum uerbi dei qui lingua & uita ad penitentiam peccatores inducerent: omni reuerentia honorandos censebat: & eos omni benedictione accumulabat. Et cōpositum peragentes sue maledictionis uinculo & totius celestis curie innodabat: prout dicit etiam pars legende maioris. Decimo per ex creaturarum uocatione. ut dicit octaua pars legende maioris. Cōsideratio quoque prime originis omnium abundantem pietatem repletus: creaturas quantilibet paruas fructus uel inuenit

appellabat nominibus: pro eo q̄ sciebat eas unus se-
cum habere principium. Vndecimo ex creaturarū ir-
rationabilium ad ipsum amore. Nam animalia bruta
uolatilia natatilia atq; animalia imitia (prout dictum
est conformitate secunda hulus libri secundi. Et habe-
tur in octaua parte legende maioris) ut ad piissimum
& misericordissimum accedebant stabant & nullate-
nus abibāt: etiā dimissa in ppria libertate. Btūs enī. F.
tante dulcedinis fuit: ut domaret ferocia domesticaret
siluestria mansueta doceret: & brutoz naturā homini
iam lapso rebellē ad sui obediētiā iclinaret. Duodeci-
mo ex benigna ad frēs condescēsiōe. ut supra patuit
de fribus altero pre debilitate deficiēte altero ifirmo
ex uuarū comestione sanato: & de puero q̄ ex terrore
uisiōis semianimis iacebat: ipm. n. in ulnis ut propriā
ouiculam portauit ad cellā. Multa alia possent adduci
de pietate btī. F. & sua misericordia: & q̄ multa sunt
tacta in pcedentib? cōformitatib? isti? libri secūdi: iō
ad p̄ns nō repeto: q̄ p̄fata satis ostēdunt q̄o btīs. F.
in pietatis & misericordie affectu fuit xp̄o similis qd̄
erat p̄mū uidēdū. ¶ Vidēdū est ergo q̄o in cibatione
multorū meritis btī. F. a deo facta: fuit ipi dño nro Ie-
su xp̄o cōformis. Et p̄mū hoc ostendens est id qd̄ ha-
bet in p̄ncipio q̄rte partis legēde maioris. Nā confir-
matiōe p̄ma regule habita cum uersus uallē Spoleta-
nam cū undeciz fociis suis reueteret: & iā lassati eēnt
ex diuturnitate laboris: & esuriētes in quodā loco sub-
stitissent: cū omnis uia & modus eis deesset quib? sibi
possent puidere: statim affuit diuina puidētia. Subi-
to. n. apparuit qdā homo afferens panē in manu: quez
pauperculis xp̄i dedit: subitoq; disparuit: incognitus.
uñ uenerit uel quo iret. Quod cernētes focii btī. F. ma-
gis dono liberalitatis diuine: q̄ cibo carnis pprie sunt
refecti. Secūdo id ostēdens & declarans. est q̄n caplm
generale celebravit in planitie Assisi apud scām Ma-
riam de Portiūcula. ubi (ut dicit p̄ma pars legēde ma-
ioris) 13 eēt omniū necessariorū penuria: frūmq; multi-
tudo ultra qnq; milia: diuina tñ opitulāte clemētia &
uictus sufficiētia affuit & salus corporalis cōcomitata
ac spūalis iocunditas sup omnia affuit inter eos. Et q̄
nō alī tangit dicta pars hoc insigne miraculū: antiqua
legēda hoc referit in hūc modū. In quodā generali ca-
pitulo qd̄. btīs. F. apud scām Mariā de Angelis cele-
brauit: congregati sunt ibi ultra qnq; milia frūm. & si-
cut alibi hētur qngenti fuerūt ad p̄fitēdū nouitiū. Cui
caplō ē affuit sanctus Dñicus p̄ ordinis p̄dicatorū
cū septē fratrib?. Affuit ēt dñs Vgolinus Cardinalis: q̄
fuit tūc p̄tector ordinis & postea (ut btīs. F. eidē p̄di-
xit) papa Roman? uocatus dñs Gregorius nonus: q̄
btīm. F. ascripsit catalogo sanctorū. Et cum curia pape
tūc esset Perusii: dictus Cardinalis studiose uenit Assi-
sium: & omni die ueniebat ad uidendū btīm. F. & q̄n-
q; cantabat missaz: qnq; p̄dicabat: & faciebat sermo-
nem fratribus. Cū aut ueniebat uisitare illud sanctum
collegiū: & uideret illos in campo turmatim ad. lx. ad
centū ad. ccc. sedentes in collocutiōe diuina: aut in ora-
tione & lachrimis aut in exercitiis: & cū tanto silentio
q̄ nullus penitus erat rumor uel strepitus. Admirās de

tanta multitudine ut castrorū acie ordinata: cū lachri-
mis & magna deuotiōe dicebat. Vere castra dei sunt
hec. Nō. n. audebat aliq; inter eos fabulas dicere seu
truffas: sed ubicūq; congregabant: uel orabant uel plo-
rabant uel aliqua de salute anime loquebant. Et habe-
bant ibi in campo loca distincta per turmas de caricis
in circuitu & supra. Vnde p̄pter hoc uocatū est capi-
tulum illud de caricis. Lecti uero erant terra nuda uel
modica palea. Ceuicalia autez lapides uel ligna. Pro-
pter qd̄ erat cunctorū tanta deuotio: q̄ ex curia Dñi
pape ibi propinqua: multi comites & barones: duces
& milites: Cardinales etiā cum ep̄is & clericis perso-
naliter: & nobiles cū popularibus concurrebant ut ui-
derēt tā sanctā multitudinē & humilē cōgregationē:
quā mundus de tot sanctis hoibus nūquā simul & se-
mel habuit similem: ad uidendum ēt uenerabile caput
ipsorū btīm. F. qui tam pulcrā predā mundo rapuerat:
& tam deuotū gregē ad pascua xp̄i dirigebat. Cōgre-
gatis aut omnibus surrexit sanctus pater pastor & ue-
nerabilis dux Frāciscus: & in seruiore spūs illi btō gre-
gi uerbū uite p̄posuit uoce altisona & tubali: quā sibi
diuina unctio infundebat. Et istud thema proposuit.
Magna p̄missimus: maiora promissa sunt nobis: serue-
mus hec: aspiremus ad illa. Breuis uoluptas: perpetua
pena: modica passio: gloria ifinita. Et super hec deu-
tissime predicās: hortabat oēs ad penitētiā & obedi-
tiā scē m̄i ecclesie: ad suauitatē charitatis fraternae: ad
orandū p̄ uniuerso populo dei: ad patientiā in aduer-
sis: ad munditiā & castitatē angelicā: ad pacē & cōcor-
diam cū deo & hominibus: ad humilitatē & mansue-
tudinē cū omnibus: ad muadi contemptū: ad feruentē
zelum euāgelice paupertatis: ad sollicitudinē & uigi-
liam sancte oīonis & diuine laudis: ad iactandū totā
curā anime & corporis in pastore bonū & nutritorem
animarū nostrarū & corporū dñm Iesum xp̄m benedi-
ctum. Et p̄pter hoc melius obseruandū: precipio uo-
bis fratrib? oibus hic congregatis in meritū obedi-
entiae salutaris: q̄ nullus curam uel sollicitudinē aliquam
hēat de aliqua re comestibili aut potabili: aut de aliq-
bus aliis necessariis corporū: Sed solū intendatis ora-
tioni & laudi dei: oēm curam proiciētes in xp̄m: quo-
niā ip̄i est sp̄alis cura de nobis. Et ita fecerūt oēs Hy-
lari anio ad orandū currentes. Scūs aut Dñicus q̄ ad
hoc p̄ns erat: admirās de mādato qd̄ fecerat. btīs. F.
& reputans eū indiserete pcedere: eo q̄ p̄cepit in tam
magna multitudine ut nullus hēret curaz de rebus ne-
cessariis corpori: extimabat in tam magna multitudi-
ne inconueniētiā debere contingere: 13 dñs Iesus xp̄s
uolens ostendere q̄ ipse curā gereret de tam caris ouī-
bus & suis pauperibus singularem: statim inspirando
facta est manus dñi super Perusinos Spoletanos Ful-
ginenses Spellenses Assisinas & cunctas circū adia-
centes ciuitates & castra: & ueniebant cum asinis mu-
lis & equis oneratis pane & uino fabis & casco & oi-
bus bonis quibus putabant illos beatos pauperes in-
digere. Insuper portabant tobaleas & uasa magna &
parua: & quicquid utensilium opus esset. Et beatum
se putabat ille qui deuoti? & attentius eis seruire pos-

ter: & in omnibus illi beate multitudini necessaria sua
 diuissime puidere. Vidisses ante illū cetum sanctorū
 milites & nobiles deuotissime seruientes. Vidisses ibi
 clericos & deuotos fideles more domicellorum undi-
 q3 discurrentes. Vidisses adolescentium floridam iuuen-
 tutem cum tanta instantia ministrantes: ut uiderentur
 non pauperulis fratribus sed apostolis Dñi nostri Ie-
 su xpi seruientes. Que omnia cum sanctus Dominus
 cerneret: & diuinam prouidentiam uere ibi cognosce-
 ret: humiliter redarguens semetipsum de iudicio indiscre-
 tionis predicto quod fecerat: genuflectens. b. Frāscisco di-
 xit humiliter culpā suā: & ait. Vere dñs h3 curaz de istis
 scīs pauperulis & ego nesciebā. Vñ ex nūc pmitto ser-
 uare scām paupertatē euangelicā: & maledico ex parte
 dei oēs frēs de ordine meo: q in ipso ordine hēre pro-
 priū psumpserint. Fuit igit. b. Dñicus ualde edificatus
 de fide bñ. F. & de puidētia diuina & copia abūdātis-
 sima oīs rei. Nā sic sanctus uerus & sapiēs deū fidelis-
 simū aduertit in oibus uerbis suis. Quia sicut agri uir-
 gula crescere facit deus & lilia: & sicut pascit celi uo-
 latilia: sic suis paupibus cūcta pbet necessaria. In illo
 aut capto fuit dñm bñ. F. q multi frēs portabāt lorica
 ad carnē & circulos ferreos: ppter qd multi ismabā-
 tur & ipediebant multi orare & aliq moriebant. Vnde
 ipse sicut dulcissimus & pius p pcepit p obiam oib?
 q quicq3 hēret loricas & circulos ferreos in cōspectu
 eius deponerēt. Et iuente sunt bñ qngēte lorice: & cir-
 culi ferrei brachiorū & uētris in tanta multitudine: q
 fecerūt unū maguū aceruū. Qui oīa fecit eos relinque-
 re. Post hec scūs p Frāscisc^o docēs & cōsolans uniuersos
 & instruēs qūo de pñti seculo neq euaderēt: cū bñ
 dictione dei & sui cunctos cōsolatos remisit in diuersas
 mundi partes. Tertiū demans ppositū est: de quo
 dicit. ix. pars legēde maioris. Quod cum btūs. F. sexto.
 cōuersionis sue anno desiderio martirii flagrans: ad par-
 tes Syrie ad pdicandū fidē Saracenis nauē conscēdis-
 set: uētis cōtrariis flantib^{us} cōpulsus est in partib^{us} Scla-
 uonie applicare. Et cū ibi morā aliquādiu traxiss^{et}: nec
 inuenire nauē posset tñc tēporis trāsiretante: fraudatus
 se a suo desiderio sentiēs: nautas quosdā Anconā ten-
 dētes ut amore dei eū secū ducerēt exorauit. Verū illis
 ppter expensarū defectū pertinaciter recusantibus: uir
 dei plurimū de dei bonitate confidēs: nauē cū socio la-
 tēter ascēdit. Assuit qdam a deo ut credit p paupe suo
 missus: q secū necessaria uictus ferēs: quendā timentē
 deū de nauī ad se uocatū sic allocutus est. Hec omnia
 p paupibus in nauī latitantib^{us} cōserua fideliter: & ne-
 cessitatis tēpore amicabil^{iter} subministra. Sicq3 factum
 est ut nautis ppter uim uentorū p dies plurimos nū-
 quā applicare ualētibus: omnia ipsorū cōsumarent ci-
 baria: & sole bñ. F. elemosine collate supeffent. Que
 cū eēt pmodice tñā diuina uirtute suscepūt augmē-
 tum: ut dieb^{us} plurib^{us} in mari ppter tēpestatē cōtinuā
 morā trahētib^{us}: usq3 ad portū Ancone omniū necessi-
 tatib^{us} plenarie subuēirēt. Quod uidētes naute p ben-
 ti. F. merita maris & famis pericula euasisse: deo grās
 egerunt: qui se semp in suis seruis & amicis mirabilez
 ondit & amabilē. Quartū referans ppositū est illud de

quo in legēda hētur antiq. Cū. n. annuatim caplm ge-
 nerale apud scām Mariā de Portiūcula celebraret Assi-
 si: cōtigit semel post caplm gñale celebratū: cū fratre
 Monaldo q postea uidit bñm. F. in caplo Arelatēsi p-
 dicante bñ Antonio de titulo crucis: fratribus in aere
 in crucis modū extēsum bñdicentē. Cū ergo cū dicto
 fratre Monaldo remansissent ultra trigita frēs q diuer-
 sas orbis partes adire debebāt: btūs. F. uolēs cum eis
 charitatē facere: mādauit ut mēsa poneret: & mēsa po-
 sita cū soli tres panes in loco eēt iuēti: btūs. F. eos ac-
 cipiēs in manib^{us}: grās agēs deo incepit frāgere & fra-
 tribus dare. Qui diuina uirtute & opōne in manibus
 bñ. F. ita excreuerūt: q de trib^{us} panib^{us} sufficiēter oēs
 frēs prefati sunt refecti: & plura frustra panis sunt re-
 collecta: q eēt tres panes pfati appositi. Quod mira-
 culū frēs cernētes: in obseruātia paupertatis & religiōis
 sunt feruentissime aiati: cernentes deū p bñ. F. merita
 eos tam stupēdo miraculo refecisse. Quintū ostendēs
 ppositū est id qd hētur in legēda antiqua. Nam cum
 btūs. F. ad burgū scī Donini de Lōbardia de nocte cū
 multis sribus puenisset: & ad locū frūm diuertisset ac
 famesceret una cū sociis: petiit a sribus loci illi^{us} de pa-
 ne sibi & sociis dari. S3 cum frēs oīa quesissent ubi pa-
 nis stare cōsueuerat: nec aliqd de pane reperissent: nec
 castrū q clausum erat de nocte possent intrare: reuerfi
 ad bñm. F. rñderūt de pane nihil adesse. Quod audiēs
 btūs. F. dixit pfatis. Vadatis ad locum ubi panis poni
 consueuit: & canistrum plenum panib^{us} iuenietis. Qui
 precepta patris implentes: cum admiratione multa ca-
 nistrum plenū panibus inuenerunt. Et deferentes bea-
 to Francisco comedit ipse cum sociis laudans deū &
 glorificans una cum ipsis. Sextum declarans propo-
 situm est id qd btūs. F. egit in loco fontis polumbe de
 ppe reate. ubi cū medicū sepe ad se uenierēt ob ismā-
 tatez oculorū iuitari fecisset a fratrib^{us}: nec quippiā ha-
 berent qd ei posset apponi diuina prouidentia seruo
 suo Frāscisco. ut sup^{er} dñm est: psto fuit. Pluribus aliis
 exemplis posset deduci: qūo dñs Iesus bñm. F. in ciba-
 tione multorū miraculose sibi fecit cōformē sed predi-
 cta sufficiant. Sic ergo pfatis apparet bñm. F. fuisse ui-
 scerosum pietate: ac ipsius meritis & pcibus cibū deū
 misisse suis sribus: panes multiplicasse: ac panes dedis-
 se: & cibuz ubi humana puidētia haberi nō poterat.
 Sic ergo predictis apparet declaratio scde partis hu-
 ius. i. cōformitatis. u. 3. Frāsciscus ministrator.

¶ Fructus. i. 3. & cōformitas & in ordine. xxv. Iesus.
 uita spectabilis. Frāsciscus operator. Expō pme par-
 tis. u. 3. Iesus uita spectabilis.

Iesus nñ Saluator & Dñs
 cum sit lux mundi. Io. viii.
 dñs uirtutū. ps. 23. Nec ei
 dat^{ur} spūs ad mēsurā. Io. i.
 & mag^{is} uerax. Matth. 23.
 habitetq3 in ipso oīs ple-
 nitudo deitatis: ac oñr sit
 oīs perfectiōis exēplar in
 mōte positum. Exo. xxiii.
 Hinc est q uita fuit: & est

spectabilis misericordia uirtutis & imitabilis. Nec quā alius ab ipso sicut nec gr̄a potior: sic nec uita fuit perfectior. Quo sequitur q̄ si in aliis uirtus aliqua ueraciter fuerit utpote in sanctis: uel soluz apparēter & in imagine sicut in phylosophis: & in hominibus gentilibus & paganis: in xpo ut in uirtutū p̄ncipio & perfectionis omnis origine: omnis ornatus fuit uirtutū & cuncta ad uirtutē spectantia. Et ut clarius idipm inspicatur uidēdū est. Primo de uirtutibus q̄bus multi homines usq; in hodiernū diem cōmendant. Secundo de Dñi Iesu uirtutibus: & tunc apparebit q̄ xpus ut homo est dñs uirtutū. Et pro p̄mi euidentia est aduertēdū q̄ de hominū uirtutibus cōtingit loq̄ dupl̄r. Primo de hominibus quos sacra scriptura & fides catholica uirtuosos appellat. Secūdo de his quos Gentiles floruisse uirtutibus censuerunt. ¶ Quantū ad primū scriptura sacra diuersos de uirtutibus uarie cōmendat. Adaz primum patrem omniū cōmendat de oīum noticia & cognitione. Gene. z. Nomina omnibus animalibus ut ipsorum noticia habens imposuit. Abel de innocentia. Gene. iiii. q̄ in nocētē occisus. Enos de humilitate ad deū supplicatione. Incepit. n. iuocare nomē dñi. Enoch de dei amicitia. Ambulauit cum deo: & deus eum tulit. Gene. v. Noe de iustitia. Nam fuit uir iustus coraz domino. Gene. vi. Abraz de obia. Mandato dñi de terra sua exiuit. Gen. iz. & filiū imolare deo uoluit. Gen. zz. Isaac de meditatione: in agrū ad meditandū exibat. Gen. xxiiii. Iacob de sollicitudine. Gen. zi. A cui⁹ oculis somn⁹ fugiebat. Ioseph de carnis cōtinentia. cōmiseri. n. cū uxore dñi sui negauit: ipsa est ad hoc petēte & cogēte. Gen. xxxix. Moisen de māsuetudine. Num. iz. Aaron de deuotiōe. Stans. n. inter mortuos & uiuentes de p̄catus est dñm p̄ p̄p̄lo. Nume. xvi. Phinees de zelo. Placauit. n. dñm occidēdo p̄cōres. Nume. xxv. Iosue de hostiū dñi p̄sratione. Iosue. iz. Sāsonē de fortitudine. Iudic. xv. Dauid de humilitate. z. R. e. vi. Vilior fiam plūquā scīs sum: & ero hūilis in oculis meis & c. Salomonē de sapia. ut hf. 3. R. e. x. uniuersa terra audire desiderabat sapiam ei⁹. Iosaphat de religione. z. Paralipo. xix. Ezechia de dilectiōe ad deū. Nāz fecit qd placitū est in oculis dñi. z. Paralipo. xxix. Manasen de p̄uicia. Egīt. n. p̄uiciaz ualde corā dño. z. Paralip. 33. Iosiam de obseruatiā mandatorū diuinorū. ut p3. z. Paralip. xxiiii. Heliā de seruire. z. R. e. xix. & Eccli. xl. Fuit. n. ut facula ardēs & zelo zelat⁹ est pro dño deo exercitū. Heliseū de mūdi otēptu. Qui relictis cunctis secut⁹ est Heliā. z. R. xix. Iaiam de dono p̄phie. Isa. p. totū. Jeremiā de cōpassione. ut p3. Treñ. i. Ezechielē de mētis subleuatiōe. Ezech. i. Danielē de abstinentia. Dan. p̄mo. Iob de patiētia. Iob p̄mo. Tobia de misericordia. Tob. primo. Oniam de clementia. z. Machabeoz. 3. Hefdrā de diuine legis instructiōe. i. Hefdre. vii. Neemiā de affectione bona ad populum. Neem. p. totū. Iesum Syrach de prudēti eloquentia. Eccli. p. totū. Iudā machabeū de diuine legis defensione. i. Machabeoz. 3. Multos alios sacra scriptura cōmendat. ut p3. in ei⁹ librorū serie: sed de p̄fatis ad p̄sens sufficiat. ¶ Antigētes mire de uirtutib⁹ quos

dam suorū extulerūt: & q̄ Valerius maximus de pluribus talīū scribit cōmendando: pro p̄nti nro negocio eius dicta referam in cōmendationē multorū: quos laudē dignos ob uirtutes notauit. Hic illustris uir Valerius multos laudibus extollendo ob uirtutū probitatem: pre multis infra scriptos cōmendat: uidelz antiquos Romanos de parsimonia & abstinentia. uini usus olim Romanis mulierib⁹ seu feminis ignotus fuit: ne scz in aliquod dedecus prolaberent. Quia p̄xim⁹ a libero patre intemperantie gradus: ad inconcessam uenerem esse cōsueuit. Et subdit in alio caplo de hominibus. Fuit etiā illa simplicitas antiquorū in cibo capiēdo humanitatis simul & cōtinentie certissima index. Nam maximis uiris prandere & cenare in propatulo uerecundie nō erat. rōnem subdit. Nec sape ullas epulas habebāt: quas populi oculis subicere erubescerent. Erantq; adeo cōtinentie attentī ut frequentior apud eos pultis usus esset q̄ panis. Et subdit notabile uerbum. bone ualitudinis corū quasi quedaz mater erat frugalitas: inimica luxuriosis epulis: & aliena nimie uini abūdantie: & ab imoderato usu ueneris auersa. libro. z. de institutis antiquis. caplo. xxviii. De patientia Marcū marcellū. de quo. libro. iiii. rubri. de moderatione. caplo. viii. dicit. Quod cum esset cōsul Romanorum sustinuit patiēter q̄ sicuti de ipso in senatu conquererentur: ac iussos ab urbe discedere a Leuino in cōsulatu collega: remanere ut sue defensionī interessent coegit: ac sententia data a senatu contra eos in suam clientelaz clementer excepit. De animo grandi. Alexandrū cōmendat magnum. de quo libro. vi. rubri. de grauitate dictis aut factis dicit. cap. iz. Quod Alexander ita nobilem uocem edidit. Dario duobus p̄liis uirtutē eius experto: atq; ideo partē regni taurotenus monte: & filiā in matrimonii cum decies centum milibus talentū pollicente: cum parmenion dixisset si Alexander esset usurū ea conditiōe: respōdit. Et ego uterer si Parmenion essem. uocē duabus uictoriis respōdente: dignaq; cui tertia sicut euenit tribueret: atq; hoc quidē & animi magnifici & p̄sperī stat⁹. De animi cōtinentia cōmendat Xenocratē p̄m. libro. iiii. rubrica. 3. ca. 23. Vbi ponit q̄ a Phryne nobili meretrice cū ipso iacente: nō potuit ad libidinē adduci. Quē derisa a iuuenibus: inq̄ de homine & nō de statua pignus posuisse. Nec a diuitiis regis Alexandri corūpl potuit. nā legatos Alexandri cū talentis eidem tradendis cū in Achademia modico apparatu recepisset ad cenam: & postero die iterrogātibus legatis. Cui nā an numerari pecuniaz ab Alexandro transmissam uellet: inq̄. Non intellexistis me hesternā cenā ea me nō indigere: Ita rex phylosophi amicitiam emere uoluit: & p̄s Regi eā uedere noluit. De astutia cōmendat Valerius Iunū Brutū. libro. vii. rubrica. 3. de uasre dictis aut scis. ca. 3. Qui a rege Tarqnio supbo Ausculo ne interficeret ut frater su⁹ & alii: obtusi se cordis eē simul lauit: ac p̄fect⁹ Delphos ad Appollinē Pytiā cū Tarqni filiis: Cū cōsulētib⁹ illis Appollinē q̄nā ex ipsis regnatur⁹ uideret: & penes quē sūma urbis Rome p̄satura eēt: cū rēdisset q̄ is qui nūc cēs mīi oculū deo

disset: Brutus de industria lapsus in terram ipsamque cœm
oium mēm existimās: osculat^r est. Quo brutus reges
expellēdo urbi libertatē p̄mut^r tribuit. De auctoritate
comēdat Scipionē Africanū. lib. 3. rubri. vii. de fiducia
sui. c. 3. de quo dicit. Quod cū ab eo posceret rō de q̄
busdā administratis: indignat^r fuit q̄ ab eo exigeret q̄
uis apud se hēret librū ubi totū rōcinū hēbat & ait.
Neq; puto eo malignitatis uentū ut de mea inōcētia
q̄rēdū sit. nā cū totā africā p̄tati nfe subiecerit: nihil ex
ea qd̄ diceret meū p̄ter cognomē retuli. Nō ergo me
punice: nō frēs meū asiaticę gaze auarū reddiderūt: s; uterq;
nīm iuidia magis q̄ pecūia locupletior est: & se
q̄. Quod tā cōstātē Scipiōis defensionē ppl̄s accepta
uit: & c. vii. de Scipione nāfica dicit. Quod plebe ob
strepēte iqt ipse. Tacete q̄so gr̄tes: plus. n. ego q̄ uos
quid rei publice expediat intelligo. Qua uoce oēs ple
ne ueneratōis silētiō q̄uerūt. De seueritate in liberos
comēdat. lib. v. rubri. viii. Brutū: qui dñationē regalē a
se expulsam reducēs: sūmū impiū obtinēs: cōprehen
sos p̄q; tribunali cesos: & ad palū ligatos securi pcu
ti iussit. Et cōcludit. Exiit p̄fem ut consule ageret: or
busq; uiuere q̄ publice uiuēde deē maluit. De Cas
sio idem dicit. Quod ob iusticiā filius occidit iussit. De
amore ad p̄fiam comēdat. lib. v. rubri. vi. de pietate ad
p̄fiam Curtiū: q̄ p̄ liberatiōe ciuitatis Romę in bara
trū qd̄ apparuerat in medio fori: se armis idutū & cuz
equo calcarib; stimulatōe p̄iecit: & cōtinuo baratrum
clausus fuit. Comēdat ēt de hoc. lib. 3. rubri. z. de forti
tudine. c. z. Oratiū Cocleiz qui impetū etruscorū se in
pōte ponēdo sustinuit: et demū se in tiberim p̄cipitādo
euasit. De clemētia comēdat. lib. iiii. rubri. viii. de libali
tate. c. v. Titū qntū Flaminiū q̄ rege Macedonie Phi
lippo ab eo supato: oēs urbes grecie q̄ sub ditiōe Phi
lippi fuerūt: libas fecit atq; imunes. De cōtinētia comē
dat. lib. iiii. rubri. v. De uerecūdia. c. vii. Spuriā de tu
lciā: q̄ cū sua pulchritudine & mira specie q̄ plurimū il
lustriū femiārū oculos sollicitaret: & uiris ac parentib;
eaz; se suspectū eē sentiret: oris decorē uulnerib; osu
dit: deformitatēq; scitatis sue fidē: q̄ formā irritamētū
aliene libidis esse maluit. De sufficiētia comēdat. lib.
viii. rub. xvi. d̄ his q̄ cuiq; magnifica otigēst Gorgiā
leōtinū q̄ oēs in studiis l̄rarū p̄stabat: q̄ p̄m ausus fuit
in cōuētū poscere: q̄ de re q̄sq; uellet audire. Cui? sta
tuā de auro solido in tēplo Apollinis delphici posue
rūt: cū ceterorū deauratas ad id tps collocasset uniuersa
grecia. De cōtēptu diuitiaz. lib. vii. rubri. z. de sapiē
ter dcis: comēdat Byā q̄ capta sua p̄fia: cū q; onust^r
abiret p̄ciosis reb;: ipse uero nihil secuz ex bonis suis
ferret: interrogat^r cur nō faceret. Rndit ego uero sic fa
cio. oia. n. mea mecum porto: & subdit. Pectore. n. illa
gestabat n̄ oculis uisenda s; aīo extimāda: q̄ domicilio
mētis iclusa: nec deorū: nec mortalīū māib; labefacta
ri q̄unt: & ut manētib; p̄slo sūt: ita fugiētes n̄ deserūt.
De audacia comēdat popiliū. lib. vi. rubri. iiii. de graui
ter dcis aut factis. c. vi. Qui missus a senatu ad Antio
chū regē: ut ab egipti & Ptholōei recederet ifestatōe:
& rex occurrēdo ei dexterā suā porrexisset: illi suā por
rigere noluit: s; ambassiatā ppl̄i romāi exposuit: & cū

diceret se cū amicis allocuturū: Popili^r idignat^r uirga
cui iussitbat denotauit circulū: dicēs Antiocho. Priusq;
hoc circulo excedas da rñsū qd̄ senatui p̄ferā. Cōtinuo
rex affirmauit fore ne amplius de se Ptholōe q̄reret:
atq; demū Popili^r manū ei? tāq; socii apphēdit. & cō
cludit. Quātū efficacis ē animi sermōisq; absclisa graui
tas. Eodē. n. momēto sirie regnū terruit: & egipti textit.
De eloq̄ntia comēdat Demostenē. lib. viii. rubri. vii. d̄
studio & industria. c. viii. Qui cū iter iniitia iuue: artis
quā affectabat p̄mā l̄ram dicere nō posset: oris sui ul
tū tāto studio expurgauit ut ea a nullo exp̄ssi? forma
ret: uocē suā exilēz exercitatiōe assidua ad maturū &
gratū aurib; sonū p̄duxit. Itaq; alterz demostenē m̄:
alterū industria enixa ē. De fama comēdat Metellū. lib.
z. rubri. v. de maiestate. nā tāte fuit fame: q̄ & si accu
sat^r fuisset d̄ idebita administratiōe puincie: & cū ip̄e
scripturā sue administratiōis mōstraret in tabulis: totū
cōsiliū oculos auertit ne uideret scripturā nec tabulas.
Quare nō tū i tabulis: s; in uita Metelli argumēta fin
cere administrate puincie legenda subide crediderunt.
De fidelitate comēdat. lib. 3. rubri. viii. de cōstātia. c. 3.
Blasii q̄ fidelissimus romanis fuit. nā Salapiā ciuitatē
suā a penorū dñio ereptā mira industria ipsis tradidit:
Dasio socio i regimie pus inimico demū romāorū scō
amico. De fortitudine comēdat. lib. 3. rubri. z. m̄tes &
p̄cipue sceuolā: q̄ pugnādo solus oīa q̄q; milites bri
tānicos femore uulnerat^r: saxi pōdere cōtusos: galea
iā iētib; discussa: & scuto crebris foramib; assumpto:
duab; lorice onustus p̄fundo mari se imisit: & natādo
euasit. De p̄spitate & fortūa comēdat. lib. vi. rubri. xi.
De mutatiōe morū aut fortūe. c. zi. Policratē samiorū
tirānū. Cui? oēs conat^r placido excipiebāt itinere: cui
uelle & posse fil̄ in æquo positū erāt: anulū quē ad ex
piēdū fortunā in mari piecerat: statim recupauit p̄isce
capto q̄ eū deuorarat. S; demū ab orōte Darii p̄fecto
capto: i altissimo mōtis uertice: cruci ē affix^r. De amo
re comēdat. lib. v. rubri. v. De pietate ad frēs. c. iiii. Ti
berii ip̄atorē: q̄ tāto amore Drusū suū germanū dile
xit: q̄ audiēs ticini ubi erat q̄ ipse in Germāia isirma
ret: festināter alpes & rhenū trāsgressus ē: uno solo du
ce Antegabio orēt^r cōite. Drusus uero audiēs germa
nū suū uēire: mortali isfirmitate decubās: resumptis ui
rib; iussit legiōib; cū suis isignis ueniēti fūi occurrere:
& Imp̄atoris honorē ei dari mandauit: eodēq; tpe &
sup̄me maiestati cessit: & uita excessit. De gratitudie
comēdat. lib. v. rubri. z. de gratis. c. xiiii. Mitridatē re
gē: q̄ p̄ leōico acerrimo sue salutis defensore capto na
uali pugna: oēs captiuos hostiū p̄mutauit: sanius esse
existimās ab iussissimis circūdari: q̄ bñ merito grām n̄
referre. De hūilitate comēdat. lib. iiii. rubri. i. de mode
ratiōe. c. i. Valeriū publicolā q̄ post expulsiōe regalis
dñi ab urbe scūs Consul: totū dñum regiū in se trās
latū minuit & tēpauit. Qui domos suas diruit: q̄ ex
celliore loco posite similitudinē arcis uidebāt h̄re. Et sub
dit q̄ q̄to domo inferior: tāto gl̄ia sup̄ior euasit. De iudicio
comēdat lib. vi. rubri. iiii. d̄ seueritate. ca. ultio. Cabi
sez q̄ iussitata seueritate usus fuit. Cuiusdā n. mali iudi
cis a corpe pellē d̄tractā felle itēdi: i eaq; filiū ei? iudi

caturū cōcedere iussit. Atrocī. n. & noua pena rex barbar? ne q̄s postea corrūpi iudex possit p̄uidit. De iustitia cōmēdat lib. vi. ru. v. d. iustitia ca. xiii. Zaleucuz q̄ lege cōdita ut crimine adulterii re? utroq; oclō p̄uaret: filio p̄dictū crimē cōmittētī ipsaz penā iſligere uoluit: s; iſtātia pplī ut idulgerz eidē: sibi p̄mo unū oclū scdō filio altez eruit. Sic le mirabili tēpamēto eq̄tatis iter misericordē p̄fēz & iustū legislatorē partit? ē. De plurib; aliis ibidē Valeri? pōit. De liberalitate cōmēdat lib. iiii. rub. viii. d. liberalitate ca. ultio. Giliā agrigētiniū: c? dom? q̄si q̄dā munificētie officina uidebat. Illinc. n. publicis uib; apta monimēta extribuebāt: illinc grata pplōz oclis spectacula edebāt: illinc epulaz magnifici appar? & cū hī uniuersis p̄uati alimēta iopia laborātī b? dotes uirgib; paup̄tate p̄ssis subsidia: detrimētōz i cursu q̄ſtaus solatia erogabāt. Hospites quoq; tū urbanis penatib;: tū ēt rusticis testis benignissime excepti uariis munerib; ornati dimittebāt. Et post mītra d. ei? liberalitate dicta cōcludit: qd̄ Giliā possidebat: q̄ſi cōe p̄rimonis erat. De studio cōmēdat lib. viii. ru. vii. d. studio & idustria ca. z. Catoā ē cōstūagelīmū agēs ānū grecis līs eruditū uoluit: sic & latinis iaz senex dī dīc. De abiectiōe mīserū cōmēdat lib. iiii. ru. iiii. d. abſtinentia & cōtinētia. c. vii. Marcū curiū q̄ oblatū sibi a samnitib; aurū respuit dicēs. Male se locupletib; ipare q̄ locupletē fieri. Et memētote me nec acie uiuici nec pecunia corrūpi posse. De patiētia cōmēdat mltos lib. 3. ru. 3. d. patiētia & spālī ca. ix. Theodorū uirū clarissimū: q̄ tormētis diu applicit? Ieronimō tyrāno cōſentiēs ei? neci noluit reuelare. De paup̄tatis amore cōmēdat mltos lib. iiii. ru. iiii. S; iter alios Valeriū publicolā q̄ tāte fuit paup̄tatis: & tū cōsul romāoz: ut p̄mōiū ei? p̄ exegis n̄ ſufficeret. Idē d. Menenio agrippa & d. aliis dīc. De pietate cōmēdat lib. v. rub. i. d. hūanitate ac clemētia. Gneū pōpeis magnū q̄ tigranī a se deuicito supplicati: diadema qd̄ d̄posuerat repōē ipauit: eq̄ pulchrū ēē iudicās: & nūcere reges & facē. Et ſubdit q̄ ei? pietas ih̄uātū eū cē n̄ p̄mitit. De ueracitate Attiliū regulū q̄ ad hostes iſſuſſimos cartaginēſes añ maluit redire idubie ab eis cruciād?: q̄ ſacīm frāgere qd̄ eis dederat d. ſua ad eos reuerſiōe. De misericordia cōmēdat Fabiū maximū lib. iiii. ru. viii. d. liberalitate ca. z. q̄ ut captiuos redimeret romāoz: quos Anibal tenebat: ſūdū unū uēdidit qd̄ hēbat: & eos redemit. De iniuriarū dimiſſiōe cōmēdat a Tullio Iulī? cesar: q̄ oīz recordabat p̄terq̄ iniuriarū. De ſcīa Ariſtoteles cōmēdat. De morib; cōmēdat Socrates: q̄ maximā p̄tē phie traxit ad mores. De multis aliis dicit idē Valeri? libro ſuo: s; p̄fata ad p̄ns ſufficiāt. Prefati ergo apud ethnicos & paganos ſūt uirtute cōſpicui noiati: q̄re nllō mō ad uirtutū dñz & originē xp̄z ſūt aſſiſtandi. Rō h? eſt. q̄ cū p̄res ueteris teſtamēti: ſcitate p̄cipui ipſi n̄ ualēt cōparari: q̄re nec dicti oī ḡra deſtituti. Quō p̄nt pagani ſcis ueteris teſtamēti ſilari aut cōparari q̄ idola coluerūt nō deū: gliaz mūdi & famā totis uirib; q̄rētes: quā illi deſpexerūt: ḡra carētes: q̄ illi ſūt repleti: dei fidē ſeruatē & mādāta q̄ illi deſpexerūt: & nūc i glia corōati i celo letāt. p̄fati uero i inferno cruciāt: q̄re ipoz uirtutē

tēs dici n̄ p̄nt fuiſſe ueraciter: etſi umbrā uirtutū hūerūt. ut declarat Vgo in ſuo didaſcalion. Sic ergo xp̄m eis quoquo mō cōparādo: et d. ipō loq̄ndo ut hō ē: ad iniuriā magnā eēt ipſi?. S; q̄ ſci ueteris teſtamēti fueſ & uirtutib; adornati: & xp̄s ſcdm corpulētā ſubaz car nē traxit ex eis: uideādū eſt ſi aliquo mō ipſi ualēt dño nſo Ieſu xp̄o ut hōi cōparari: q̄ ut deo certū ē q̄ nullo mō. Et certe ipſi dño Ieſu xp̄o n̄ ſūt cōparādi. P̄rio q̄a figuratū ē poti? figura: ipſi at ei? figura fuerūt. ſic oī ſū ē cōformitate. i. lib. i. Scdō q̄ ipſi xp̄o ſpūs ū ē dat? ad mēſurā. Io. i. plen? ḡra: ipſi uero acceperūt ḡraz p̄ ḡra. i. partē. Tertio q̄a xp̄s ē plen? ḡra & ueritate: de c? plenitudie ipſi & nos & oēs accepm?. Io. i. Quarto q̄ ipſe caput noſq; mēbra ei?. Mēbra at n̄ iſſuāt i caput i; bñ caput i mēbra. Quinto q̄ oēs ſaluamur p̄ ip̄z & ei? fidē: q̄ ipſe ſol? ē ſaluator nſ: nā & q̄ p̄bāt. i. q̄ nos p̄ceſſerūt & q̄ ſeq̄bāt clamāt. Ieſu fili Dauid: miſerere nobis. cui? merito nobis dat? ḡra & glia. Sexto i ipō ſu it plenitudo ḡre: q̄ maiorē de? ei? cōferre n̄ potuit. Septimo q̄ i eo ḡra fuit creata & icreata. Octauo q̄a deo p̄ cōſeſtis creatis ſil acceptior fuit: & ipſe ſol? placauit p̄fēz: reddēdo qd̄ petebat a ḡhe hſiano: & recōciliauit nos i ſuo ſanguie. Nono q̄a ipſe ē origo uirtutū & ḡra rū. Decimo ē de? & hō. Quare nlls ſcūs q̄tūcūq; magis uirtutib; eidē ualēt cōparari. Cui? n. ſci uita fuit: i q̄ ut i uita ipſi?. d. nſi Ieſu xp̄i ſic appureit mūdi deſpectio: paup̄tatis amor: pōpaz cōtēpt?: fuga oīs glie: amor hūiliū p̄ſonaz: hūilitas p̄ſida: patiētia ſūma: dilectio ſeruīda: pietas uiſcerofa. ibi fulget uirtutū ornat?: fortitudo i corde: prudētia i ſermōe: tēpātia i morib;: iuſtitia i opib;: zelus ad dei cultū: ſollicitudo i mādatis ſeruādīs: ſeruor ad aias: auſteritas i uiuēdo: māſuetudo i cōuerſando: clemētia i ſuſcipiēdo: benignitas i cōdeſcēdēdo: ibi appz gratitudo i obſecrādo: ſcītudo i p̄ficiēdo: ueracitas i p̄dicādo: efficacia in exhortādo: aſſibilitas i p̄ferēdo: ſeueritas i iudicādo: miſericordia i iudgēdo: luciditas in cognoscendo: ſapientia in precipiēdo: ſcīentia in predicando: bonitas in exaudiendo: liberalitas in conferendo: circūſpectio in precauendo: auctoriſtas in efficiendo: exemplariſtas in uiuēdo & moriendo: charitas ad p̄ſeq̄tes: ſtabilitas i patiēdo: aſſiduītas in orādo oīz uirtutū diſciplina i terminādo. ex qb? oib; q̄ in uita ſuere dñi Ieſu p̄ut euāgelia atteſtāt: appet q̄ dñs Ieſus ē rex & dñs uirtutū: nec aliq; ē eidē cōparāduſ. Sic ergo xp̄o hōi & deo nlls hō pōt cōparari: ſic nlls i legiſlatorib; ei ſiſis repit. Nō Moīſes: q̄ eo p̄ſectior ſcīa: uita: ḡra: meritis: pplōz directiōe: iſformatiōe: & p̄tēctiōe xp̄s exiſtit. Quare nec p̄ſiarcha nec p̄phā & ſic d. aliis iuſtis i ſcriptura ſacra exp̄ſſis. Et a fortiori ei cōparād? & egperād? n̄ eſt: ille ſpurciſſim? hoīum Maumeth ſaracenoz caput: & ut dicit ipſi p̄phā: qui corpis uoluptatib; ut porc? dedit? & ſubiect?: oī do? lo plen? & mēdacis: n̄ legis diuine aut politice lator: ſ; deceptor mēdacisſim?: in oib; ſuis geſtis repit. Oīs ergo hō hūc xp̄z admiret: uenereſ: & imiteſ. Oīs cult? dūctiōis ut deo ei ipēdat: q̄ ipē ſol? ē oīſciēs: oīs p̄fectiōis exēplar: oīs ḡre p̄mptuariū & origo: oīs ueritatis p̄feſſor: oīs uite ſpūal? cōfeſſor & corporal: oīs ad

beatitudinē obtinēdā uia & ductor: oīs beatitudis obiectū
otētiū & bonū: oīs creature pncipiū & finis: oīs scrip
ture alpha et o: oīūz ofortator sustētor et uigorator:
oīūz o: cordiū fideliū illūinator & solator: ac toti⁹ hūa
ne gñatiōis honor la⁹ & glia p īfinita scā scōz amē.
Sic ergo p̄fatis succinēte appet q dñs Iesus xps p cū
ctis p̄rib⁹: p̄phīs: p̄iarchis: iudicib⁹: pncipib⁹: regib⁹
sacerdotib⁹: iustis: & ethnicis hoib⁹ ē uita spectabil⁹.
put dicebat priā ps h². 13. oformitatis di. Ies⁹ uita spe
ctabil⁹. & sic p̄z h². 13. oformitatis. priā ps breuiter de
¶ Secūda ps. 13. oformitatis secūdi libri. & Clarata.
xxv. in ordine. Franciscus operator, Expositio.

Rima pre h² oformitatis
13. declarata. s. Iesus uita spec
tabilis: ueniēter restat elu
cidada. z. ps. s. Frācisc⁹ opa
tor. i. q b. F. fuit uita singu
laris mirabil⁹ & imitabil⁹: q
uirtuos⁹ p̄ aliis: utpote opa
tor oīūz bonoz & uirtutū.
Etp isti⁹ ptis dclatiōe duo
erūt uidēda: sic uita bti F.

dupl^r pōt attēdi. Primo i se. Scdo si fiat o: paratio uite
ei⁹ ad uitā aliog: scōz & p̄fōrū. ¶ Si uita bti F. i se in
spiciat & attēdat: q fuerit p̄fctissima: appere pōt ex
plurib⁹. Et pmo ut dcm ē i p̄cedētib⁹ & dicei i seqnti
bus: & h itēdi i toto p̄nti ope. u3. p̄bādo et dclādo
q i. xl. spāl⁹ opōnib⁹ uite xpi: q ē caput oīs p̄fctio
nis repit oformis: qre & uita bti F. p̄fctissima cōpro
bat. Scdo oñdit h: qā scm euāgeliū: ut p̄cedētia demō
strāt: bīs ipe F. ad l̄az obseruauit: quo nihil ē p̄fcti⁹.
Tertio h appet si spāl^r ad uitā dñi n̄i Iesu xpi descē
dar: cui p̄ticul^r iūit oformis. Vita. n. dñi Iesu etī lata
& magna sit p̄fctiōe uerb & exēplis: ad. iz. tñ pōt re
duci. ut oformitate. 3. li. 3. dicei. ut. u3. pncipiū uite ipi⁹
& initiū aspiciat mūdi o: tēptū & despectionē: uolucres
celi nidos hnt: fili⁹ hoīs n̄ hūit ubi caput suū reclina
ret. Mat. viii. Et Frācisc⁹ in h ei se oformādo: corā epo
assūmat bonis p̄fns & mūdanis renūciauit: aud⁹ res
manēdo: & nihil h̄re uoluit i uita p̄nti: ut dcm ē cōfor
mitate. iiii. h². ii. lib. Scdm d uita xpi respic sui abne
gationē & abiectionē totālē: dicēte xpo. Math. xvi. Si
qs uult post me uenire abneget semetip̄z & c. Frācisc⁹
maxim⁹ abnegator sui fuit. ut. v. oformitate h². z. lib.
ē oñsū. se. n. maximū p̄tōz cēlebat & tenebat. ut dic
vi. ps maioris legēde. Tertiu de uita xpi ad carnis ma
cerationē reduci p̄t: d quo supra dcm ē tā de xpo quo
ad h q de b. F. oformitare. vii. h². ii. lib. ubi oñsū ē btm
F. carnē suā domuisse & macerasse. Quartū q ostēdit
uitā xpi & ad qd pōt reduci: ē pnie opō & exhibitio.
qd oñdit i. xl. diēriū ieiunatiōe: i fellis & aceti potatio
ne: & i mltis aliis: bīs F. unā qdragefimā pegit: i q solū
medietatē uni⁹ panis comedit: & toto q̄li tpe ieiuna
bat. ut dic. ix. ps legēde maioris. Et si corp⁹ hūisset sa
nū & ualidū: teste frē Egidio: ei⁹ p̄nāz austerā tot⁹ mū
dus seq n̄ potuiss⁹. Quintū oñdēs uitā xpi ē patiētia.
hāc oñdit qā cū malediceret nō maledicebat. ut dicit
apls Petr⁹: & demū p p̄secutorib⁹ exorauit. Luc. zz.

Btūs F. hāc amplex⁹ ē totis uirib⁹: cū cupet de se au
dire obprobria: & de laudibus tristare: ac p̄secutionē
passus a p̄re: frē carnali: a ciuib⁹: a saracenis: i oib⁹ tñ
ut surd⁹ p̄trāsit. Sextū oñdēs uitā xpi ē opō n̄ manua
lis: qā quo ad istā de xpo nihil legi: etī credat q ali⁹
qn iuuerit Ioseph: q fuit faber lignari⁹: s3 uirtuosa: qā
xps nūq fuit ociosus. p̄dicabat. n. discurrebat: orab^r: &
sic de filib⁹ opib⁹: qb⁹ assidue n̄fāz opabat salutē. se
cūdū ps. i medio terre. h bīs F. egit: & manual^r opādo
docēdo et ocio deditos sūme rep̄hēdēdo. Septimū qd
oñdit uitā xpi est hūilitas: quā & ipse xps hūit: & bīs
F. put oformitate. v. h². z. ē dcm. Octauū oñdēs uitā
xpi ē obia: fuit. n. obediēs m̄fi & p̄ri putatiuo Ioseph
Luc. z. hāc p̄secut⁹ ē b. F. obiaz p̄missaz scdm regulā
ecclie seruādo: uolēdo h̄re sēp guardiā: cui & i uita
paruit & in morte. put dic ps. vi. & x. legēde maioris.
Nonū uitā xpi dclans ē uirtutū ornat⁹. Iesus hūit for
titudinē i illatis: tēpātā i uerbis: prudētiā i factis: & iu
stitiā in satisfaciēdo p nobis deo p̄fi: si ē nō hūit nec
sp̄e: nisi large talia accipiēdo: qā fuit fil^r uiator & o: pre
h̄sor: s3 bti hūit charitatē: cū charitate sua p nob mo
ri dignat⁹ ē. btūs F. fidē hūit: qā fidelissim⁹ fuit ter ad
ptes īfidelīū ad ipsam fidē p̄dicādā ire uolēdo: & p ea
lubire martiriū. Spez. totā. n. suā fiduciā i xpo posuit &
hūit. ut oñdit. vii. ps legēde maioris: ac srib⁹ quos m̄t
tebat iact: re cogitatū iūi i dño: & totā sp̄e i ipō p̄o
re suadebat. Charitatē hūit. erat. n. q̄si qdā carbo igni
tus diuino amore. ut dic. ix. ps maioris legēde. Fortitu
dinē hūit o: ra demōes quos supauit. Prudētiā hūit: qā
spū p̄phico plen⁹ fuit. ut iā dca in h scdo oñdūt. vi. cō
formitate: & maioris legēde ps. xi. oñdit. Tēpātā ha
buit in cibo & potu. ut. v. ps legēde maioris & in aliis
oñdit. Iustitiā quo ad deū & p̄ximū. v. & xii. ptes legē
de maioris oñdūt eū hūisse. Decimū oñdēs uitā xpi ē
ofo: quā hūisse xp̄z & btm F. oformitas. xi. h². z. oñ
dit. Undecimū oñdēs uitā xpi est o: tēplatio. de q tā de
xpo q de b. F. oformitas. 3. h². z. lib. dclat exp̄sse. Duo
demū & ultimū oñdēs uitā xpi ē sua sacratissima pas
sio: quā b. F. prio o: tēpiādo: scdo imitādo: terio p̄dicā
do: q̄rto tādē i xp̄z trāsformat⁹ passiōis stigmata i suo
corpe hūdo sequutus ē. Sic ergo p̄fatis. iz. in qb⁹ uita
xpi oñsit q̄tū ad act⁹ imitatiuos: appet q uita bti F.
qā p̄fata i se hūit fuit uirtuosa: & merito a fidelib⁹ la
udada & imitāda. ¶ Quarto oñdit uita b. F. fuisse uir
tuosa: qā sc̄iūcta total^r morib⁹ a uita seclariū: q cēfē
& pbat eē uiciosa. Q̄ātō. n. maior iuenit abscessus &
elōgatio a taliū uita: tāto uita sic faciētis p̄fctior com
pbat. un h oñdēs Saluator. Io. viii. dic. q ipe nō erat
de h mūdo. i. oformis uite & morib⁹ secl^r & scd3 mū
dū uiuētū. Cū. n. bīs F. mūdū p̄fctissime abdicauerit
p3 q oia total^r o: tēpsit. Si. n. loq̄mur de diuitiis: pecūiā
nec p se nec p iterpositā psonā h̄re uoluit. Si de aliis q
secl^res appetūt: utpote honores: ipse libenter accepit
uitupia. Si carnis uoluptates: ipe carnē domuit: & per
oia spūi subiectā p̄buit. Scīaz ipse h̄re noluit: nec trēs
suos s3 orare put dic reglā. & sic descēdēdo ad oia q
mūdani appetūt: q b. F. oppositū uoluit: p3 q ei⁹ uita
fuit a seclariū mūdane uiuētū elōgata: & oñr uirtuc

& scā. Quinto oñdit uita bti F. pfecta: q̄ ipse p grām
dñi Iesu ē cūctis noīatissimis scis filat. Si. n. xpo capi
ti toti? pfectiōis scdm q̄ pole ē fuit pfecte cōformis
& filis: ut h op? demōstrat: mltō forti? xpi mēbris. f.
scis hoīb? in uirtutib? & pfectiōib? ē format? & ut
h meli? uideat. ¶ Sciēdū q̄ bts F. filis fuit & cōformis
pmo celestib? spiritib?. f. seraphin in icēdio dilectiōis
ad deū. i. cui? signatū xps ī specie seraph appuit ei: qñ ei
sacra stigmata ipreslit. Fuit ē filis seraphin: nā ī ipso or
dine ē gloriose sublimat? ut dicet lib. 3. cōformitate. ix.
Fuit filis cherubin ī plenitudine sapie: quā diuinit? ac
cepit. sic pbatū ē solonib? qñū p fūditimarū: & sua
rū p fūditate p dicationū: ac īformationū q̄ sensū exce
debāt hūanū. ut dicit. xi. & xii. ps maioris legēde. Fuit
scis thronis filis: q̄ de? p alīs in eo regeuit: cōsiderata
plenitudine grē & duotiōe bti F. ad xp̄z deū. Fuit filis
pātib?: demōib? īperādo: ad ei? .n. iussū abscedebāt d
mōes. put dcm ē cōformitate. ix. h? .z. lib. Fuit filis uir
tutib? ī signis & miraculis. put cōformitate. i. h? .z. lib.
ē declarātū. Fuit filis dñatōib? ī recta executiōe sue p
latiōis: subditos uerbo uita & ope īformādo. Fuit filis
pncipatib? ī gñali sui ordinis p dictione & gubernatiōe:
nā ordinē suū dū uiueret uidit mltiplr dilatātū: quē sin
gulari affectu & puidētia in his q̄ sūt ad deū excoluit
& tenuit. Fuit filis archāgel? ī cognitiōe secretorū dei: q̄
nō uulgabat nisi diuino īfūctū & pxiorū salute. Fuit
filis āgelis ī uerbi dei nūciatiōe: eūdo p mūdū & p dīcā
do: & nō solū ipse sol? s; & frēs ad h destinādo. ut fru
ctus. x. & xi. & cōformitas pmi libri oñdūt. Sic ergo p
distis succincte p3 bti F. celestib? spiritib? fuisse cō
formē & filēz. ¶ Scdō bts F. fuit filis pñarchis et aliis
scis hoīb?. Fuit filis Ade pmo pñi omniū in creaturarū
dñio. ut dcm ē cōformitate. i. h? .z. li. ac ī uenie de pētīs
suis obrētū luctu & ploratu. ut dic. 3. ps legēde maio
ris. Fuit filis Abel: q̄ duo minuta q̄ hēbat: corp? .f. &
aiāz dō offerre & sacrificare studuit. Fuit filis Enos: no
mē dei iuocādo dū adhuc eēt sclāris: & ad uotū exau
diri pmeruit. Fuit filis Enoch: uolūtātē dei agnitā sta
tim p ficiēdo audies q̄ xps aplīs ad p dīcādū missis mā
dat: statim oīa impleuit ī se & p fēc. ut dic. 3. ps legēde ma
ioris. Fuit filis Noe ī p dīcādo. Noe fuit pco iustitie. ut
dic apls Petr? ī cano. sua ca. z. Frācisc? fuit pco magni
regis xpi: ut ipse pphice rñdit latrōib?. Cuius pconio
& uerbis q̄ nō erāt inania nec risu digna (ut dic. 3. ps le
gēde maioris) mltos ad xp̄z ouertit. Fuit filis Abrae:
p fēz & pñiaz deserēdo & dimittēdo: nec locū p pñiū ali
qñ hādo. Fuit filis Isaac: q̄ ī tabernaclo scē mīs ec
clesie: spōsā suā scāz paupertatē itromisit ab aliis dereli
ctā. Fuit filis Iacob: q̄ ī dei seruitio: ut seru? fidelis ī
ueniret a dño: assidue uigilauit. Fuit filis Ioseph: pnci
parū egīpti. i. toti? corpis grā diuina possidendo. Fuit
filis Moisi ī deserto. i. locis desertis & ab hoīuz coha
bitatiōe elōgatīs habitādo libēter. Fuit filis Aaron p
pñio exorādo. uñ p nullo aliqñ bts F. orauit: qñ a deo
fuerit exaudīt. Fuit filis Phīnces in zelo dei. legē. n.
dei zelat? ē: & ignē p ei? assertiōe corā soldano babi
lonie itrare se obrulit. Fuit filis Iosue. hostes dei demo
nes supando & manucapiēdo. Fuit filis Samueli ter a

dño ī. S. Damiano uocat? de cruce. ut dic. z. ps legēde
maioris. Fuit filis David se p oīb? pētōrē uocādo & te
nēdo. Fuit filis Salomoni: tēplū. f. triplū. i. tres ecclias
dedicādo & renouādo. Alios scōs pñes cā breuitatis di
mitto: qb? ex pñatis pōt oñdi: q̄ bts F. filis eis fuerit
& cōformis. ¶ Tercio fuit filis pphīs: cōrda agnosce
do: ut dicet cōformitate seqnti: & futura puidēdo & an
nūciādo. ut dcm ē cōformitate. vi. h? .z. Et nō solū fuit
eis filis ī tali sps luculētia respctū occltorū: s; ē ī uirtu
tib?. Fuit. n. filis Helie rigidissime uiuēdo. ut dic fru
ctus. vii. h? .z. Fuit filis Heliseo: duplicē spm pphicū
possidēdo: cōrda itūdo: & alia futura: ul? ī agnosce
do & signa faciēdo: & oīa mūdāna cōtēdēdo. Fuit filis Isa
ie ī intellect? p fūditate: q̄ diuina ē idagat? Fuit filis Ie
remie: ppli pētā ac si genuissz eos deplārādo. ut dic. x.
ps legēde maioris. Fuit filis Ezechiel: pētā ppli publi
ce ānūciādo & redarguēdo. nō fuit adulator & palpās:
ut dic legēde maioris ps. iz. & dcm ē lib. i. cōformitate
x. Perusinis militib? suā p dicationē īpēdiētib? p dīxit d
eis uindictā ī breui futura. Hoīb? de grecio si recidiua
rēt eoz uastatēz. Gedeoni p bēdario quē tractū ex
tēdit crucis signo: si ad uomitū rediret diuie iustitie ul
tione p dīxit. & sic nō palpaui aliorū mala: s; dēxit ob
correctiōē. Fuit filis Danieli a uino & carnib? abstī
nēdo: ut dic. v. ps legēde: nisi qñ ibat p dīcādo: uel qñ
eēt grauiter īfirm? Fuit ē filis aliis pphīs tā ī spū p
phico q̄ ē ī uirtutib?. de qbus pñaleo cā breuitatis.
¶ Quarto fuit filis bts F. aplīs pmo gñali p3. q̄ ipso
rū uita euāgelicā tenuit & seruauit. Scdō spālī & par
ticulr. f. ī ipoz uirtutib?. Fuit filis b. Petro: ī amore ad
xp̄z: p amorē. n. Iesus xps: iugiter ut mirre fascicul? ī
tra mentis sue ubera morabat. Fuit filis b. Paulo: fide
catholicā suā & frūz suorū p dicationē inouādo. Fuit fil
milis b. Andree: crucē dñi assidue hntu: uita: p dicationē:
meditatiōe baiulādo. ut cōformitate. 3. lib. 3. dicet. Fuit
filis b. Iacobo maior: xp̄z ut ē pole p fēcndo & imitā
do: & ei? calicē bibēdo. Fuit filis b. Ioāni euāgeliste: fu
tura cōtēplādo. Fuit filis Iacobo miōri: ofoni ui mētis ī
tēdēdo sp. ut h? scdī cōformitate. xi. est dcm. Fuit filis
b. Bartholōeo: dolores ī suo corpore patiēter portādo.
Fuit filis b. Thome: toto corde & uirib? p dño Iesu
mori optādo. Fuit filis b. Simoni: ī penal? crucis pcep
tiōe & susceptiōe: q̄ duob? ānis crucis tormētū porta
uit. Fuit filis b. Thadeo: ī fideles & saracenos & preci
pue soldanū cōstāter arguēdo. Fuit filis b. Matheo: euā
geliū ī suo corde portādo tenēdo & scribēdo. Fuit filis
b. Philippo: signa multa faciēdo. Fuit filis b. Mathie.
iz. iter pmos frēs: & pmo gradu & p fectiōe eē p me
rēdo. Et q̄. iz. aplīs pñis fuit bts F. filat? q̄re & aliis
dñi discipulis cū hi. iz. ceteris p fectiores uirtutib? p dī
cent & dicāt. ¶ Quinto fuit filis bts F. scis martirib?:
& pncipue ī martiri appetētia & desiderio. Ter. n. p
palma martiri cōda ad terrā infidelīū iter assūpsit: et si
de? ipz ad alia reseruauerit. q̄ igit martir desiderio: me
rito martir & mēte fuit. Insup cū dicat bts Aug? ī ser
mōe bti Laurētii: q̄ tota uita xpiani: si scdm euāgeliū
uiuit: crux est atqz martiriū: cū bts F. iuxta euāgeliū p
oīa uixerit: seqt q̄ noīe & pmo martiriū cēleri pōt &

dz.& sic gñali patere pōt q scis martirib? filis fuit b.
F.i pti clari nihil scribo:q eēt nimis plixū:cū īfinitū fu
erint. Sexto fuit filis bīs F.scis ofessorib?:& q pci
pui iter ofessores ptes egipti noianū:io faciēda ē aliq
lis & uidēda oformitas iter bīm F.& eos. Fuit.n.btūs
F.filis b.Paulo prio heremite i fuga mūdi:ipse.n. Pau
l? p seuitia psecutōis oia relinqndo:heremū petiit.Sic
bīs F.fugiēdo q sūt mūdi:hūit heremiticū duob?ānis:
ut diē legēda triū sociorū:portauit. Antonio i plio dmo
nū & supatiōe.Btūs Antoni? p aliis pñib? hūit cū dia
bolo certamia:& clariore uictoriā.bīs F.ut dcm ofor
mitate.ix.h?z.manu qsi ad manū ofligēdo cū diabo
lo:diuia gfa eū uicit & supauit. Hilarioni i uite austeri
tate:h scis p aliis uixit austerissime i uestitu cubitu ci
bo & potu & sic de aliis:put ei?narrat legēda.Bīs F.
ut patuit oformitate.vii.h?z.austerā uitā pegit. Ma
chario alexādrino i abstinentia. Oē gen? abstinentie bīs
Machari? exercuit.btūs F.uite fuit abstinentissime,qd
crebro seiuuādo cū modici cibi & pot? sūptiōe:qd fa
ciebat mltiplr in āno:ofidit. Quod.v.& ix.ps legēde
maioris ofidit.Moisi etiopi in carnis maceratiōe.h ad
macerādū corp? d nocte replēdo uascū patrū aq:p lō
gū iter carnē domuit. bīs F.corp? ofectū ieiuniū i pri
meuo sue ouersiōis ad xpz:onerib?lapi dū p repatiōe
trium ecclesiay subiciēdo confregit. Ioāni abbati q in
rupe qdā mōtis sol? qnqginta ānis hītauit: & secū nul
lū stare pmisit:etfi ad se uenietib? loqrēt de rupe:i spū
pphico mltiplr claruit:& abfētib? se otuēdū pñtauit:
ut diē Ierony.q ei?uitā descripsit.huic.b.F.filis repit i
pphia:ut ofiū ē mltiplr oformitate.vi. isti?z.li. & se
pñtē exhibēdo absentib?:fic i caplo. Arelaten.patuit:
dū de titulo crucis sacre Antoni? pdicaret srib?: eodē
bñdicēdo. Apollōio q ad lucrādū aīas a deo ē direct?
ad loca ciuitatib? ppinq & uicia.bīs F.nō dispar huic
scō iuenit:quē de? uoluit eē n i locis solitariis:sz i aliis
ut deo lucraret aīas:qs diabol? conabat auferre.Pau
lo simplici i obtētū oīuz q a deo postulasset.Paul? sim
plex qcqd a deo poscebat obtinebat:fic & bīs F.nihil
a deo petiit qd nō habuerit. Amoni i miraculis.sec.n.
Amon mīra signa & uirtutes:fic & bīs F.ut diē cōfor
mitas.i.h?z.li. Copti i ifidelit? ouersiōe. Copres ples
gētiles ouertit ad xpz.& bīs F.foldanū Babilonie:etfi
ipz manu ppa n baptizauerit.ut dicef oformitate.ix.
li.3. Cōuertit ē bīs F.qndā dñaz saracenā:q ad ihone
sta dū bīm F.iuitasfz:& ipz sup pñas ardētes stare cō
spexissz:ieicta oī ifidelitate ouersa ē ad xpz cū plurib?
aliis:& pfectissima fuit. Heleno i cordiū agnitōe. He
len?n.scūs oīuz suoz merita agnoscebat & demerita.
& sic reuelabat eis.bīs F.cordiū mltorū secreta agnos
uit & reuelauit.ut fructu seqnti dicef. Mutio fuit f. l. is
i pietate.fuit.n.abbas Muti? pius:& spāl? ad ifirmes.
bīs F.ut dcm ē fructu & oformitate pcedēti: hūit pie
tatē igenitā tā ex dono nature q gfe:& piūssim? fuit oī
b?subueniēs.ut dcm ē ibidē:& i.vii.pte hē legēde ma
ioris. Appelen i ferri igniti otactu sine lesiōe. h opari?
fuit ferri: & manu ferrū ignituz accipiebat ex fornace
& opabat.bīs F.pciēdo ferro cādēti & ignito:qn in
supcilio tōne ifirmitatis octoz scā fuit sibi coctura:ut

lā ab eo passus ē lesiōe. Pānutio i agnitōe hoīuz uir
tuoz:de plurib? sibi reuelauit de?:& ipoz uitā.bīs
F.mltorū agnouit scā & dcā.put supra de spū pñhe
dcm ē oformitate.vi.h?z.li. I pfe.n.cognouit frēz Ru
finū canonizatū i celo & frēm Bernardū de qntualle
eē de cōmēsalib? regni dei:& sic de aliis:put srib?dis
xit.Isidoro i frūz reglātiōe. hūit.n. Isidor? monasteriū
ualde reglatū & ordinatū:ut hē i uitis pfuz. btūs F.tā
ipe q frēs sut:& pēpue socii sūma religiōe ordiati.uz.
reglā aptorū & dñi Iesu xpi. ut diē papa Nicola? .iiii.
i regle declatiōe.ut dcm ē oformitate.ix.pmi li. Sera
pioni i frūz mltiplicatiōe.hūit.n. Serapiō bñ decē mi
lia mōachorū.Sz ples hūit bīs F. uiuēdo & post mor
tē.ut dcm ē oformitate.viii.pmi li. Apollonio i marti
rii desiderio.fuit.n.h Apolloni?re martir. sz Frāscif?uo
lūtate. Dioscero i fuga mulierū:oi mō memoriā & pñ
tiā eaz fugiēdā dicēs.bīs F.nullā cognoscebat i facie:
& ipaz ofortia fugiēda mādauit tā i reglā q i legēda.
pte.v. l. legēde maioris. Amōio i plenitudie gfax:oiuz
.n.possessor eē uidebat.bīs F. q gfax plenitudinē &
sufficiētiā hēctit:& iā dcis oformitatib? ofidit pñar
rata: & spāl? pñs dū eū filēz cūctis scis i donis declarat
& grauis. Euagrio i spūz malignorū cognitione.hūit
.n.gfax singulēz discernēdoz spūz malignorū.bīs F.
spūs malignos & cognouit: & eoz tētatiōes circa mul
tos discreuit.Fri maximā patiēti tētationē & pdixit:&
eū ab ipa liberauit. Quēdā aliū a diabolo tētātū d ob
seruatiā nimia silētiū & agnouit & ofidit. Frēz Thomā
de Spoletō a diabolo decipi pcepit: & ab ordie exitu
rū dclauit. Sic & frēz Rufinū a diabolo tētari dephē
dit & liberauit.& sic de aliis plurib?:ut i supiorib? est
dcm. Machario egiptio i solitūis dilectiōe.fugit.n.to
tis uirib? hoies.bīs F.locā solitaria ualde dilexit.pz d
locis q ipe accepit.de mōte aluerne:opatū Greci:sci
Vrbani:& sic d aliis locis solitariis. Multa.n.adhuc ho
die sūt i plurib? puinciis.& cā qre h loca bīs F. capie
bat erat ut deo liberi? uacaret. Amoni alio a pus dcō
i castitate:q pdicatiōe sua suā ouertit ougē:qn sil eē
debebat.bīs F.castissim? fuit & purissim?:ut statim dī
cef. Piamoni i hūilitate:q hūilitate singlari pfulsit.bīs
F.q fuerit uere hūilis supiora ofidit. l. cōformitas.v.
h?z.li. Hor fuit filis i agnitōe & scia. possedit.n.diu
nit? sciaz & n hūanit?fic & bīs F.ut diē ps.xi.legēde
maioris. Amoni i pñia.iste Amō pfuit mōasterio labe
uofinorū:q magnā exercebat pñiaz. De pñia bti F.hēs
supra oformitate.ix.h?z.li. Beno i māsuetudie. h Be
no oēs hoies māsuetudie excedebat. c bīs F.benignis
sim? & māsuetissim? fuit:qd aialia uolatiū & natati
lia ac hoies attestata sūt.put.viii.ps maioris legēde d
clarat. Theoni i silētiō:q. xxx. ānis claus? i cella silētiū
otinuā custodiā hūit.bīs F.& silētiū tenuit: & seruādū
srib? idixit.ut diē.v.ps legēde maioris. Frōtonio i sue
fiducie i deū positōe:& sue puidētie cōmissiōe. h Frō
toni? ad heremū cū suis srib? accedēs:diuine uolūtatē
se totalr cōmittēs:ei dñs oia & suis srib? trāsmisit co
piose.bīs F.ut dcm ē oformitate pcedēti in ca. Assisi:
ubi fuit ultra qnqz milia frūz:& mltorēs diuie puidē
tie se cōmittēs:a dño de necariis affluētē i sibi & triū

b^o suis & aliis pūisū. Reuertēti dⁱ Ispania & iⁿfirmo de^o auē coctā put oparat trāsmisit. Arsenio i luctu. sp b^os Arseni^o plorauit i uita sua: & sic fec^o i morte. b^os F. ex fletu lumē amiserat ocl^oz. Martino i uestis sup^oflue uitatione. noluit. n. a sorore recipe. b^os F. duplicib^o dimissis & n^o cogitādo dⁱ crastino: oia sup^oflua a se resecavit. Pastori i fuga uanaglie. uitabat. n. mirac^ola facere. hac dⁱ cā. b^os F. detestator fuit ois gl^oie: & amator ois oprobrū & contumelie. ut dⁱcm ē o^oformitate. vii. h^o. z. li. Per mē i o^oceptu parētū. nolebat. n. h^o abbas aliquē uidere. & b^os F. p^ori renūciauit corā ep^o Assisi: p^oez q^o i celis ē eligēdo. Pātho i sup^oatiōe uolūptatis carnal^{is}. n. magno tpe tētat^o fuit: & grā dei sup^oauit. b^os F. apud heremū de Sartiāo tētat^o uehemēter. se nudādo: & i foueā n^oue & glacie plenā uolūtādo tētat^one effugauit. Amōnio i fugiēdo stat^o altitudinē. noluit. n. eē ep^os. b^os F. no luit eē plat^o: imo o^ostū g^ohalat^o renūciauit. Pābo i despectu diuinitas. cōtēp^oit. n. diuinitas. b^os F. nec p se nec p iterpositā p^osonā h^ofe aliqd uoluit. Beniamin i patiētia. fuit. n. hydropic^o. sic & b^os F. hydropic^o & patientissim^o. ut dⁱc^o. xliii. ps legēde maioris. Nathanael i p^opositi firmitate: ut n^o exiret dⁱ cella p^oposuit & seruauit sic b^os F. i sc^oo p^oposito oīz sp p^omasit. Eulogio leprosis seruiēdo. ille uni. b^os at F. plurib^o seruiuit. b. Bñdco abbi. se ad istar b. Bñdicti absentib^o p^ontādo. Bñdict^o frīb^o dⁱ nocte. Frācisc^o dⁱ die i ostio cap^oli i remotis existēdo. Pacomio q^o p^om^o: ut dⁱc^o Ioachim i libro o^ocordie instituit regulā mōachoz. b^os F. p^om^o instituit regulā frūz mīoz. B^o pape Gregorio i paup^o subuētiōe. ille. n. oībus subueniebat. & b^os F. oia q^o h^ofe poterat & hēbat paup^oib^o erogabat. B. Martino: pacē p^ocurādo. b^os F. pa cē p^om^o mūdo p^odicādo: a deo p^omōit^o dⁱ h^o spāl^o. B. Bernardo i deuotiōe ad uirginē gl^oiosā. uirgis gl^oiosē b^os F. deuotissim^o fuit: & ip^oz eē sui ord^ois aduocatā i petra uit a x^op^o & obtinuit. Sic ergo p^ofatis app^oz q^ono b. F. fuit fil^ois doctozib^o: uerbū dei p^odicādo ubiq^o. Ad h^o. n. mis^o sus ē a dⁱno: & dⁱ h^o mādātū a papa Innocētio accepit. q^o expleuit efficacissime castra ciuitates pūicias & uil las circūiēdo: ac p^odicatiōe uita & signis mltos a salute lōgīquos ad dⁱz ouertit. ut i primo libro. viii. & ix. & iz. o^oformitate p^oz. O^octauo & ultio fuit fil^ois b^os F. sa cris uirgib^o: & h^o i corp^ois puritate. nā uirgo fuit purissim^o. q^odⁱ claret P^orio ex uis^oōe fris Leōis socii sui. fuit. n. eidē diuinit^o fuelatū: q^o b. F. erat uirgo purissim^o. uidit. n. b^otm F. i mōte altissimo positū i medio arborz uiridissimarū lilioz & rosarū: & erant ibi aues dulcissime cātares: & b^os F. hēbat i utraq^o manu rosas & lilia: & dⁱcm ē frī Leōis: q^o mōs ille erat altissima uirginitas: & b^os F. i utraq^o manu hēbat rosas & lilia: q^o erat uirgo & mēte & corpe. Scd^oo p^oz h^o q^o frater Leo p^odict^o i o^ofor fuit b^otm F. nec audiuit unq^o ip^oz b^otm F. dⁱ h^o se iculpare. T^ortio apparuit q^o fuerit uirgo: q^o se nudauit corā ep^o Assisi & aliis: & femoralia ipsā p^ori dedit: q^o utiq^o n^o seciss^o sine magno rubore si pollut^o fuisset. Quarto h^o arguit stigmatizatio b^otm F. facta i ei^o carne. Decebat. n. q^o n^o i corpe aliq^o polluto: s^oz icōtamiatō illa b^otm stig mata i primerēt. & h^o solū b^os F. dilexit i se & h^ofe uolu

it hāc puritatē: s^oz & frēs suos p^ociptēdo uitare cōsortia & colloqa mulierū. Regit^o ad faciē^o p^o mulierē sara cenā: eā ut dⁱcm ē mirac^olo magno ad fidē ouertit. s^oz aliā mulierē in palatio Federici Impatoris studiose cū ip^o clausā: ouertit ad bonū sup^o p^ouas nudat^o & illelus iacēdo. Frēs ad monasteria oio phibebat accedere: & fri^oq^o ad mōasteriū accessit ignorās q^o b^otm F. displiceret mādauit p^o talē accessū: q^o p^o mltā miliaria nud^o i^oret i niuiū frigōf: q^odⁱ & fec^o. Sic ergo i puritate mētis & cor poris b^os F. sc^ois uirgib^o extitit s^oz. Quapp oib^o iaz dcis app^oz euidēter: q^o b^os F. fuit opator uirtuosissim^o: q^o oib^o sc^ois fil^ois & o^oformis i p^ociuis eoz uirtutib^o & uirtuosis opib^o. & oīr q^o eū s^oz fec^o i gl^oia scōz. put i sermōe p^ologi h^o op^ois ē dⁱcm. & claret q^o uita b^otm F. ad istar uite dⁱni n^ori Iesu x^op^oi spectabil^o ē ab oib^o acceptā da & seq^onda. put dⁱc^o. z. ps h^o o^oformitatis. u^oz. Frācisc^o opator. s. uirtuos^o. & sic dicte. z. ptis p^oz expositio. ¶ Fructus. xliii. & o^oformitas. Iesus candor signabilis. Frāciscus indagator. Expositio prime partis. Iesus can dor signabilis.

Aluatoris n^ori diuinitas: et si attestata fuerit. Primo a sup^ocelestib^o: utpote a deo p^ore: q^o p^orio ip^o Iesu baptizato iclamauit e celo dicē Mat. iiii. Hic ē fili^o me^o di lect^o: i quo mihi b^on^o cōpla cui. Scd^oo i trāsfiguratiōe i mōte. Mat. xvi. dicēs corā trib^o testib^o. s. ap^olis Petro: Iacobo: & Ioāne. Hic ē fili^o me^o & c. ip^oz audite. T^ortio circa tpa passiōis post Lazari suscitatiōe: ip^o Iesu dicēte p^ori. P^or. clarifica filiū tuū: & uox p^oris audita ē dⁱ cēs. Et clarificaui: & iterū clarificabo. Io. iz. Attestat^o ē ēt p^or diuinitatē x^op^oi: ip^o tradēdo p^oratē oīz. Nā p^or oia dedit ei i m^oib^o. Io. iz. Quare ipse x^op^os dicebat iudeis. Io. x. Opa q^o ego facio i noīe p^oris mei: ip^oa phibēt testi moniū dⁱ me. Attestat^o ē sp^os sc^ous tertia i trinitate p^osoa x^op^oi diuinitatē: q^o ip^o x^op^oo baptizato descēdit sup^o eū corpali sp^oe: sic colūba. ut Ioānes baptista uidit: & testi moniū phibuit. Io. i. Sp^os sc^ous ēt testimoniū dedit x^op^oi diuinitati scōs ap^olos se replēdo: quo repleti p^o totū mū dū p^odicauerūt x^op^oz uerū deū eē. ¶ Scd^oo Iesu diuinitas dclāta fuit a celestib^o: utpote a sc^ois āgelis. u^oz. p^orio ab āgelo Gabriele: q^o missus ad b. Mariā ingt. Luc. i. Cōci pies & paries filiū: & uocabis nomē ei^o Iesuz. & seq^o. Fili^o altissimi uocabit^o. & seq^otur. Quod. n. ex te nascēt sc^om: uocabit^o fili^o dei. Scd^oo ab āgelo p^omonēte Ioseph Mat. i. ut accipet Mariā uirgē suā. q^odⁱ nā ea natū ē: de sp^o scō ē. & seq^o. Pariet filiū: & uocab nomē ei^o Iesū. ipse. n. saluū faciet pplm suū a p^oetis eoz: q^ore & deus. T^ortio ab āgelo ei^o ortū pastorib^o nūciādo. Luc. z. An nūcio uobis gaudiū magnū q^odⁱ erit oī pplō: q^o nat^o est uobis hodie saluator & c. Quarto ab āgelo & āgelis i ei^o ortu: gl^oiaz dco. s. ip^os x^op^oo p^ori & sp^o scō i altissimis decātib^o. Luc. z. Quinto ab āgelis q^o post ieiuniū. xl. dierū acceperūt & mltab^o ei. Mat. iiii. O^onderūt. n. x^op^oz eē ueracissimū. al^or. n. ad ip^om nō accessissent. Et cū

Que Dⁱni Iesu astru unt diuini tatē & hu manitatē.

xps q̄ ē ueritas dicat. Io. x. Ego & p̄r unū sum? q̄re p̄
positū. Angeli ēt phibēdo xp̄z uere a mortuis resurre
xisse: q̄ uirtute ei? diuinitatis ē sc̄m: h̄ testimoniū dāt
ei? diuinitati. ¶ A rōnabilib? tertio affirmata est Iesu
xp̄i deitas. u. z. a mūdi hoib? & i ḡnali. u. z. i eū credēdo
Quelz. n. natio i eū credidit ap̄lōz p̄dicatiōe & alioz
& deū ē p̄fessa. Indi p̄ Thomā & Bartholōeū. Ethi
opes p̄ Matheum. Persē per Simonē & Thadeū. Siri
p̄ Philippū. Greci p̄ Ioānē euāgelistā & Paulū. Italici
p̄ Petz & Paulū. Iudei p̄ oēs ap̄lōs: & sp̄āl̄r p̄ Iacobū
miore & Simonē eis i epos ierosolimorū datos. Egip
tū p̄ Marcū. & sic de aliis mūdi nationib?. iuxta. n. ps.
In oēm terrā exiuit son? eoz: & i fines orbis terre uer
ba eoz. Quare p̄dicatiōe eoz sc̄m ē ut oīs natio xp̄z
crederet deū: etsi n̄ oēs natiōes. S. i sp̄āl̄ q̄ añ xp̄i or
tū tot? mūd? i duas gētes diuidebat. u. z. i iudeos & ali
os isrl̄itas: q̄ deū uerū colebāt: & gētiles q̄ idolis p̄ cul
tū seruiebāt. dñs n̄r Iesus xp̄s hūit d̄ sua diuinitate te
stimoniū. Primo a iudeis. Sc̄do a gētilib? & paganis.
¶ P̄rio dico q̄ xp̄s hūit d̄ sua deitate testimoniū ab il
raelitis & iudeis. P̄rio. s. a sc̄is p̄ph̄is q̄ p̄dixerūt uētu
rū messīā xp̄z. s. fore deū & hoīez: & h̄ uerbis exp̄ssis:
ut p̄z p̄ Isaiā ca. ix. dicēte. Paruul? nat? ē nobis: & fili?
dat? ē nob: ecce hūanitas. seq̄. Vocabi? nomē ei? de?
fortis &c. Trāslatio caldaica. uocabi? de? fortis p̄ma
nēs i sc̄la messias: ecce deitas. Per Ieremiā ca. 23. Ecce
dies ueniūt: dic̄ dñs: & suscitabo Daud gērmē iustū.
Trāslatio caldaica. statuā messīā iustū: ecce hūanitas.
& seq̄. Et uocabūt eū dñs iust? n̄r. In hebreo ponit no
mē dei terragrāmato: qd̄ ē nomē solā eēntiā dei signi
ficās sc̄dm Rabi Salomonē. Per Baruch ca. 3. h̄ ē de?
n̄r: & n̄ extimabit all? ad eū: ecce deitas. Post h̄ i terris
uis? ē: & cū hoib? ouersat? ē: ecce hūanitas. Per Mi
cheā ca. v. Tu bethleē terra effrata. & seq̄. Ex te ex
iet dux: ecce hūanitas. Et egress? ei? a d̄ eb? eternita
tis: ecce deitas. Per Danielē ca. ix. Cū uenerit sc̄us sc̄o
rū. & seq̄. Post h̄ iterficiet xp̄s &c. In sacro eloq̄o mul
ti ponūt deitatē messie: & hūanitatē declāntes d̄ ipsis
p̄ph̄is. Sc̄i ēt p̄ph̄e p̄dixerūt d̄ singul̄ actib? uite mes
sie. ut dcm̄ est conformitate p̄ma p̄mi libri. ac ēt tps de
termiate sui aduēt? posuerūt. sic p̄z p̄phetiā Iacob
Gēn. xlix. Nō auferet̄ sceptrū d̄ iuda &c. dōec ueniat
q̄ mittēd? ē: & ip̄e erit expectatio gētiū. Per Danielē
cap. ix. Post. lxx. hebdomadas ānoz &c. Prop̄hiā Iacob
iplota fuit tpe Herodis ascalonite: q̄ fuit rex iudeoz:
& n̄ fuit iude? s. i idume?. Prop̄hiā Daniel̄ iplota ē dci
mo octauo Tiberii Imp̄atoris āno. ergo messias tpe il
lo uenire debebat. Ad p̄positū cū n̄lls possit dari t̄pib?
p̄fatis ali? messias q̄ Iesus Marie fili?: quē uerū fuisse
messīā m̄ltap̄bāt: ut dicef. Ac oīa q̄ d̄ messia sūt dicta
iplota sūt ad Isaiā i xp̄o. ut dcm̄ ē conformitate. i. p̄mi lib.
Quare occludit q̄ sc̄i p̄ph̄e d̄ xp̄o p̄dixerūt eū deū &
hoīez futurū: & p̄ oīs d̄ ei? diuinitate phibēt testimo
niū. ¶ Sc̄do a sc̄is regib?. s. David: q̄ ps. lxxi. q̄ incipit.
De? iudiciū tuū regi da &c. & ps. cix. q̄ incipit. Dixit
dñs dño meo. clarissime oñdit & hūanitatē xp̄i & dei
tatē. ¶ Tertio a sc̄is & iustis hoib?. u. z. P̄rio a. S. Za
charia p̄re Ioānis baptiste: q̄ i ps. quē edidit. Bñdict?

dñs de? isrl̄ &c. & h̄r Luc. i. ibidē & hūanitatē ponit
& deitatē exp̄sse. ut p̄z itūeti. Sc̄do a Ioāne baptista:
q̄ ei? agnita icarnatiōe & aduētū: Maria m̄re eū ferē
te i utero: qñ ascēdit mōtana cū festinatiōe: clausus in
utero exstauit in gaudio. q̄ Ioānes phibuit testimoniū
uidēdo sp̄m sc̄m sup̄ xp̄z quē baptizauit descēdētē d̄
cēs. qm̄ h̄ ē fili? dei. Io. i. Qui ēt testimoniū phibuit xp̄o
de icarnatiōe & deitate. ut h̄r Io. i. & iiii. ca. Tertio a
S. Helisabeth m̄re Ioānis baptiste: q̄ salutata a Maria.
Luc. i. statim agnouit deitatē & hūanitatē filii Marie: &
exclamās dixit. Bñdicta tu i mulierib?: & bñdict? fru
ctus uētris tui. Et un̄ h̄ m̄hi: ut m̄ dñi mei ueniat ad
me &c. Quarto a pastorib?: q̄ ut h̄r Luc. z. ab āgelo d̄
ortu dei i carne illustrati: uenēst festinātes: & sic iuene
rūt. ut dcm̄ ē ad illos. un̄ pastores laudauerūt & gl̄ifi
cauerūt deū. Quinto a. S. Simeō. Luc. z. q̄ rñsū a sp̄u
sc̄o accepit: n̄ uisurū se mortē nisi uideret xp̄z dñz. ui
dit & testimoniū phibuit & hūanitati & deitati xp̄i di.
Nūc dimittis seruū tuū. & seq̄. Viderūt oculi mei salu
tare tuū &c. Sexto a. S. Anna filia Phanuelis. Luc. z. q̄
de deitate ei? lq̄bat oibus q̄ expectabāt redēptionē
isrl̄: redēptorē mūdi eū p̄clamādo: & cñr deū. Septio
a b. Andrea nōdū xp̄i discip̄lo: xp̄s testimoniū de sua
deitate accepit dicēte de xp̄o. Io. i. Inuenim? messīā: q̄
interpretat xp̄s. Octauo a Nathanael. Io. i. dicēte xp̄o.
Tu es fili? dei: tu es rex isrl̄. Nono a b. Petro: q̄ iterro
gat? a xp̄o. Mat. xvi. Quē dicūt eū apl̄i eē? Rñdit p̄
oib?. Tu es xp̄s fili? dei uiui. Decio a. S. Martha. Io.
xi. q̄ dixit xp̄o. Ego credidi q̄ tu es xp̄s fili? dei uiui:
q̄ i hūc mūdū uenisti. Vndecio. Paul? Act. ix. cōfundēs
iudeos affirmabat qm̄ h̄ ē xp̄s. Duodecio. Ioseph?: q̄
i. xvi. li. āt̄ḡtatū: d̄ Iesu Nazareno filio Marie loq̄ns:
ip̄z posuit messīā fuisse: & cñr testimoniū dat sue dei
tati dicēs. Fuit p̄dictis t̄pib? sapiens uir Iesus: si tñ eū
uirū noiare fas ē: erat. n. mirabiliū opū effector: & do
ctor hoīuz eoz q̄ libēter ea q̄ uera sūt audiūt & m̄ltos
qdē iudeoz: m̄ltos quoq̄ ex gētilib? sibi adiūxit. xp̄s
hic erat: hūc accusatione p̄moz n̄re gētis uiroz: cū p̄
lat? eū i cruce agēdū decreuissz: n̄ deseruerūt h̄i q̄ ab
initio eū dilexerūt. Appuit. n. eis tertia die iterū uiuēs:
sc̄dm q̄ diuinit? ispirati p̄ph̄e ul̄ h̄ ul̄ alia de eo inūe
ra mirac̄la futura eē p̄dixerūt. s. z. i hodiernū diē xp̄ia
norū q̄ ab ip̄o noiati sūt & nomē p̄seuerat & gēs. hec
Ioseph?. Tertiodecimo. Rabi moises: q̄ libro de iudi
cib? loq̄ns de Iesu xp̄o sic iqt. Iesus Nazaren? uis? ē
eē messias: & interfect? fuit p̄ dñz iudiciū: & ip̄e fuit cā
seu meruit ut destrueret̄ isrl̄ i gladio: & ut disp̄geret̄ re
lige eoz: & ut iserioraret̄. Si ergo mors xp̄i fuit destru
ctio isrl̄: iuxta Daniel̄ p̄ph̄iaz ca. ix. ip̄e fuit sc̄us sc̄o
rū & de?. Quartodecimo. Iudas q̄ crucē dñi repit: q̄ su
it p̄fid? iude?: & tñ uis̄s miracul̄ credidit xp̄o: & p̄ ei?
fide martiriū p̄cepit. Quindecio. duodeci sapiētes iu
deoz: quos Siluester papa cerā Cōstātino magno Im
patore & Helena sua m̄re sup̄as: ad fidē ouertit: & p̄
fati oēs iudei fuerūt: & aliq̄ xp̄i fuerūt hostes: & h̄i po
stea aliq̄ xp̄iani: q̄ deitati xp̄i testimoniū phibuef. sic
ergo p̄z q̄ iudei testimoniū deitati xp̄i dāt & dederūt.
¶ Sc̄do hūit xp̄s testimoniū de sua deitate a gētib? &

Iosephus
testimoniū
de xp̄o.

nota bene usq̄
in finē.

paganis. Et pmo a sibilla q̄ fuit tpe troiani belli. Que
testimoniū phibēs xp̄i deitati sic inqt. In ultia etate hu
miliabit de? & hūiliabit ples diuina: iūget hūanitati
deitas: iacebit in feno agn? & puellari offō educabit
de? & hō. & mltā dīc d' uita & xp̄i miracul? put dc̄m
ē oformitate. i. lib. i. uide ibi. Scd'o a Sibilla q̄ fuit tpe
Nūme pōpiliū secūdi regis romāoz. Que i expōne de
nouē solib? uisū a cētū senatorib? p nouē soles expo
nēs etates & gnatiōes: multa dīc d' xp̄o put oformita
te. i. isti? .z. li. ē dc̄m. dīc. n. put spectat ad ppositū sic.
Quart? sol q̄rta gnatio ē. Erūt hoies qd' uerū ē abne
gātes: & i dieb? illis exurget mulier de stirpe iudeorū
noie Maria: & hēbit spōsū noie Ioseph: & pcreabit si
ne cōmixtiōe uiri de spū scō fili? dei noie Iesus: & ipa
erit uirgo añ & post partū. Qui uero ex ea nascet erit
uer? de? & uer? hō: sic oēs pphe p̄dicauerūt &c. Ter
tio a Sibilla tiburtina: q̄ Octauiano Impatori oñdit i
circlo solis i celo uirginē & filiū: q̄ eē de? & hō debe
bat. Que Impator adorauit. Quarto a sētis Magis: q̄
eo nato i dieb? Herodis alcalonite uenerūt eū ut deū
adorare iā natū. & sic fecerūt: ut hī Math. z. Quinto a
Cēturiōe hitate capharnaū: de quo Mat. viii. q̄ ei? dei
tarē oressi? ē di. Dñe: n̄ sū digni ut itres sub tectū meū
s; tū dic uerbo & sanabit puer me?. Sexto a Cēturiō
ne ip̄z tpe passiōis custodiēte: q̄ uisū q̄ siebāt inqt. Ve
re fili? dei erat iste hō. Mat. xy. Septio a Dionysio ari
opagita tūc puro phio & n̄ xp̄iano: q̄ apud egip̄tū tpe
passiōis xp̄i exis: cū uidit solē obscurari & p tātū tps:
dixit. Aur de? nāe patit: aut machina mūdi dissoluet.
demū cognoscēs deū i hoie xp̄o passū: & xp̄i noie iuo
cato ab ip̄o Dionysio sup cecū ilico illūinatū: statz ad
fidē xp̄i uer? ē. Octauo a Pilato: q̄ xp̄z miracula fe
cisse: qd' soli? dei ē: ut dc̄m ē oformitate. i. h? .z. li. & a
mortuis resurrexissē: i eplā directā Tiberio Impatori
phibet testimoniū dicēs sic. Claudio su? pōti? salutē.
Nup accidit q̄ ip̄e p̄bau iudeos se & suos posteros i
crudelē dānationē p iniustitiā deiecissē: nā cū pmissuz
hēnt qdā eoz a deo q̄ illis de celo mitteret sc̄m suū:
q̄ eoz rex merito diceret. Isti cū hūissēnt & uidissēnt
eū cecos illūinasse: leprosos mūdasse: paraliticos curas
se: demōes ab hoib? fugasse: mortuos resuscitasse: di
xerūt illū p̄ncipes sacerdotū isidiātes ei magū eē: mihi
qz eū tradiderūt: & alia p aliis mētiētes: oītra legē eo
rū agere. Ego at credidi ita eē: & flagellatū tradidi ar
bitrio eoz: ut illi crucifixērūt eū: & eidē mortuo & se
pulto custodes adhibuerūt. Ille uero milib? meis cu
stodiētib? eū: tertia die resurrexit. S; i tātū exarsit neq
tia eoz: ut darēt eis pecūias dñtes. Dicite q̄ discipuli
ei? nocte corp? ei? rapuerūt. uerūtū milites cū accepis
sent pecuniā: id qd' sc̄m ē tacere n̄ potuerūt. Nā & illū
resurrexisse testati sunt: & se a iudeis pecuniā attestati
sūt accepisse. h̄ at iō scripsi ne aliq̄s alī referēs mētiat:
& existimet credēdū eē m̄dacijs iudeoz. h̄ Pilat?. No
no a Platone phio: ut crediūt: cui? corp? Cōstātinopoli
inētū ē tpe Cōstātini & Hirene m̄fis ei?. Ad caput cu
i? erat lamia aurea: ubi scriptū sic erat. Xps nascet ex
uirgie Maria: credo i eū. Sub Cōstātino & Hirene Im
patorib? iterū uidebis me o sol. Decio a libro repto a

iudeo i quodā saxo apud Toletū: tpe Fernādi regis ca
stelle: q̄ triplici l̄ra script? erat. u. z. hebraica: greca: & la
tina: & loq̄bat d' triplici mūdo: p̄ncipiū tertii mūdi po
nēs i xp̄o dicēs. In tertio mūdo fili? dei nascet de uirgi
ne Maria: & pro sa'ute hoīuz patiet. Et erat ibi scriptū
q̄ tpe dicti regis liber ip̄e repiret. Vndecimo a Sibilla
erithrea: q̄ mltā pphetizauit de iudicio finali uaticinā
do. In greco. n. de iudicio finali fec ples uer? : quoz lit
tere capitales ostituerūt istas qnqz dictiōes: ut p̄z itueti
ēt ip̄os uer? i latinū trāslatos: quos b. Aug? .xix. de ci
uitate dei posuit. dictiōes sunt iste. u. z. Iisus xps theu
yos sothir: q̄ sonāt Iesus xps fili? dei saluator. Versus
sūt isti i latinū trāslati. Iudicii signū tell? sudore mado
scet. E celo rex adueniet p sc̄ā. futur? &c. Duodecimo
a Calcidio: q̄ sup thimeti Platonis ponit de stella crea
ta i xp̄i natiuitate: ubi loq̄ns de stellis & stella p̄dicta
dic: q̄ n̄ fuit mortes & morbos dñciās: s; descēdū dei
uenerabil' ad hūane ouersatiōis rerū mortalitū ḡraz. se
q̄. Quā stellā cū nocturno itū ere suspēxissent chalde
orū pfecto uiri sapiētes: & i oī ueratiōe rerū celestiu
satis exercitati: q̄sisse dñr recētē ortū dei: reptaqz illa
maiestate puerili ueneratos eē: & uota tāto deo ueni
entia nūcupasse. Isti sapiētes chaldeoz sci magi fuerūt
q̄ stella uisa ut ip̄i p̄fessi sūt: eū adorare ut deū uenerūt
ut hī Mat. z. Et isti magi una cū p̄fatis gētilib? deitas
ti xp̄i dāt uerū & laudabile testimoniū. Tercio isinu
ata ē deitas xp̄i supbis demōib?: q̄ xp̄z oītra uolūtātē
eoz deū clamauerūt & dixerūt. ut hī Mat. viii. p ora
duoz hoīuz clamabāt dñtes. Quid nobis & tibi Iesu
fili dei? Et Mat. v. legio demonū hitās in hoie dicebat.
Quid mihi & tibi Iesu fili dei altissimi. Et alibi et uer
nīt diabolū dñm Iesū filiū dei uocasse. S; q̄ a diabolo
deitas xp̄i sit dclata: dc̄m ē oformitate. ix. h? .z. li. ubi
oñsū ē ptate xp̄i gen? hūanū a diaboli m̄ib? liberatū:
ac xp̄i noie & crucis signo: n̄ solū a sc̄is uerūetiā ab a
liis uirtutē demōis oprimi & eneruari: sic patuit de iu
deo q̄ i tēplo ueteri idolorū ad dormiēdū se ponēs: si
gnauit se crucis signo: quo a diabolo extitit mirifice p
seruat? ut ait b. Greg. 3. lib. dial. Quarto idicata est
deitas xp̄i a portētis & miris opib?. xps. n. mltā & mi
rada fec miracula: n̄ uni? gñis: s; diuersoz: & nō i uno
elemēto: s; i mltis: n̄ i iuuētute solū: s; et i suo ortu: nō
i uiuis tm̄: s; et i mortuis: n̄ tm̄ i hoib?: s; et i aliis crea
turis: n̄ tm̄ i uita: s; i morte & p? mortē: n̄ tm̄ i pñtia:
s; i absentia corpali: n̄ tm̄ i terra: s; et i mari: nō solū in
hoib?: s; et i demonib?: n̄ tm̄ h̄ i mūdo: s; et i celo: qd'
sup eū aptū ē: n̄ tm̄ p se: s; & p alios: n̄ solū i uno tpe:
s; oī tpe: n̄ tm̄ i uno p̄lo: s; i oī natiōe: n̄ solū i corpib?
bus: s; et i aiab? & uolūtati? ut dc̄m ē oformitate h?
z. Et q̄ maiora sc̄ā sūt miracula p xp̄m q̄ p sc̄os ueteris
testamēti. Pl? .n. ē sup aq̄s ambulare q̄ eas diuidere. ut
fec Moises: Helias: & Helise? Pl? ē aquā i uinū uer
tere q̄ d' amaritudie i dulcedinē. ut egit Moises & He
lise? Pl? ē d' qnqz p̄ib? qnqz milia hoīuz pascere q̄
māna gētes saturare. Pl? ē corp? suū gl̄iosū oñdere q̄
nube p̄lōs opire & p̄egere. Pl? ē solo uerbo & ip̄io
mortuos suscitare q̄ p̄cib?. Pl? ē i igne martires sine le
siōe tenere q̄ ignē de celo facere descēdere. Pl? ē corp?

Sibilla

Epla pila
tiae dñi
Iesu.Ionis te
moniu
xp̄o.

suū i cibū & sanguinē suū i potū dare q̄.xl.ānis pane d̄
celo descēdēte cibare. Pl^o ē gen^o hūanū a diaboli ma
nib^o liberare q̄ a Pharaōis manib^o pplm̄ isrl̄iticū re
mouere. Pl^o ē q̄triduanū ab iseris reuocare q̄ uni^o diei
mortuū suscitare. Pl^o ē se mortuū uiuificare q̄ alios ad
uitā reuocare & deducere. Pl^o ē umbra Petri lāguores
curare q̄ tactu. & sic de aliis q̄ scā sūt i ueteri testō. Et
q̄d mai^o ē iuocatiōe noīs xp̄i: oīs creatura mutat: pa
ret sine difficultate: & xp̄o deo iuocato i oib^o subdit^o &
p̄strat^o: ut p̄z d̄ miracul^o factis p̄ scōs hoies: & q̄ sūt cō
tinue. si ergo miracula ueteris testamēti deo attribuit^o:
merito oib^o p̄fatis miracula q̄ xp̄s egit: & q̄ hodie sūt
& q̄ scā sūt p̄ scōs: deū eū eēp̄clamāt & attestāt: nec di
cta miracula p̄nt p̄ artē necromātie fieri. ut dcm̄ ē ōfor
mitate. i. h^o. z. li. nec xp̄s fuit necromātic^o: s̄z scissim^o.
ut p̄cedēs ōformitas euidentē ostēdit. Quid ē uirtute
diaboli fierēt signa ad ip̄z destruedū & ōfūdēdū & cul
tuz idologz: & ōr diaboli oīo p̄sternēdū. Insup magi
& icātatores ac alii malefici oīa p̄fata abiciētes: facti
sūt fideles xp̄iani & scissimi uiri. put p̄z d̄ Hermoge
ne: Cipano: & aliis i scōz legēdis. ¶ Quinto deitas ie
su ē ōprobata a suis inimicis & hostib^o. Si loq̄mur de
iudeis p̄mo ip̄i p̄ncipatu carēt & scepro: quo p̄bat ad
uent^o iā fuisse messie: iuxta p̄phiaz Iacob. Gen̄. xlix.
Secūdo unctio i eis cessauit: q̄d utiq̄ i aduētū eē mel
sie debebat. iuxta dcm̄ Daniel^o. Tercio tēplū eoz ē de
structū iā sūt. i. 300. & ultra āni. Et dom^o illa iuxta dcm̄
Aggei destrui n̄ debebat: nisi ipleret gloria dñi: q̄re ex
quo d̄structa ē: fuit plena gl̄ia. s̄. p̄sona xp̄i: q̄ fuit de^o.
& hō: ad quā paruul^o deduct^o a m̄se fuit: ibi p̄hāt^o.
& demū mltipli sua p̄ntia p̄dicāte glorificata. Quarto
q̄ i eis ē secuta desolatio q̄ iuxta p̄phiaz Daniel^o. ix. c.
post xp̄i mortē eē debebat. Que d̄solatio ē iudeoz di
sp̄so & captiuitio: q̄ cūctis aliis aūhitis ē magis ḡna
lis: q̄ oēs sunt dispersi. Diuturna q̄ iaz. M. ccc. lxxx. &
pl^o ānis. Opprobriosa q̄ uēditi fuere: ut dīc Iosephus
iude^o. xxx. p̄ uno denario. Tediōsa q̄ apud oēs natio
nes sectas & leges odio h̄nt. Dolorosa q̄ sine d̄solato
re & p̄phiaz: q̄d nūq̄ fuit. Vituposa q̄a nlla ē natio q̄ n̄
hēat sedē ul̄ locū p̄priū: aut n̄ acq̄sierit: iudeis excep
tis. Irremediabil^o q̄a scdm̄ Danielē sp̄s stabit. s̄. n. iudei
a sua terra captiuiabāt^o: & i terra p̄p̄a seruituti subdebā
tur p̄ idolatriā: ut p̄z i sacra scriptura: & p̄ oīs accipiē
do a deo honorē p̄ cultū: seq̄ q̄ pp̄ mai^o p̄ctm̄ sic gra
uiter a deo i p̄nti uita puniāt^o. Et n̄ certe nisi q̄a i p̄so
na dei. s̄. i hūanitate a dei filio assūpta fecerūt tot hor
rēda & iniq̄. uñ merito ad xp̄z nolētes ouerti: sic puni
unt^o & uexāt. Si uero loq̄mur de aliis xp̄i hostib^o. s̄. de
romāis Impatorib^o: q̄ scōs martires & i ip̄is xp̄z p̄se
cuti sunt totis uirib^o: nōne oēs pierūt crudeli morte: ut
p̄z de Nerone: q̄ ab ip̄io deposit^o i domicilio quodā ex
tra romā: palo sibi fixo i uētre obiit. De Domiciano: q̄
a senatu romano ob crudelitātē interfect^o ē. De Decio:
q̄ a diabolo arrept^o decessit. De Diocetianō: q̄ prio ab
ip̄io deposit^o: deinde strāgulat^o ē. De Maximiano: q̄ co
act^o ip̄iū d̄pōere a socero suo Cōstātino Impatore: cui
parabat insidias: occis^o ē. De Maxetio: q̄ uict^o a Cōstā
tino apud potē molliū morti succubuit. De Valeriano:

q̄ capt^o a p̄ersis dū uixit carceri mācipat^o: & regi eoz
equū ascēdēti: dorso sp̄ scabellū fuit. De Gallo seuero
Volusiano: Antonio: Cōstāte: Valēte: Iuliano: Totila:
Theodorico: & sic d̄ aliis q̄ fidē xp̄i ip̄ugnauerūt: oēs
gladio occubuerē. Si uero loq̄mur de hereticis q̄ cona
ti sūt oñdere xp̄z n̄ fuisse deū: ut Arri^o & sibi adherē
tes: uideam^o q̄d eis origit. Arri^o. n. i medio ciuitatis Cō
stātinopolitane dū ad secreta nature iuisset: emissis itē
riorib^o oib^o: expirauit. Sic Leo papa arian^o p̄fata mor
te tpe Hilariū ep̄i pictauicēsis decessit. Et q̄ nimis eēt
p̄lixū oīuz p̄seg hystoriā hostiū xp̄i: sufficiat h̄ p̄ cō
clusiōe: q̄ nlls fuit q̄ ausus fuerit i aliquo xp̄i deitatez
ul̄ hūanitatē assūptā a d̄itate i unitatē p̄sone maclāre
uel negare: q̄ diuinā ultionē nō fuerit aū mortē & cū
morte exptus. Sexto Iesu deitas expimētata ē a mūdi
p̄ncipib^o: & h̄ tā uictoriis h̄itis. Cōstātin^o Maxetiū ty
rānū cruce & xp̄i noīe supauit. Foca Cosdroe regē p̄sa
rū captū decapitauit. Theodosi^o xp̄i uirtute Maximū
arbogastē & Eugeniū sol^o debellauit. Grān^o mltitu
dinē inūerabilē deiecit & uicit. Massacel Gildonē comi
tē africā occupātē: potētia xp̄i iuocata: p̄strauit. d̄ m̄
tis aliis h̄ idē appet̄: q̄ breuitatis cā omitto. Quib^o mi
racul^o uisis xp̄z eē deū uerū p̄fessi sūt. Cōstātin^o lepro
sus baptismo xp̄i a papa Siluestro recepto: mūdāt^o ē:
& ad fidē ouersus. Copor rex p̄saz a scō Ciriaco filia
ei^o a diabolo liberata: fidē xp̄i suscepit. Abagarus rex
p̄ aplm̄ Thadeū a morbo quo detinebat^o: xp̄i uirtute
curat^o: baptizat^o. & sic d̄ m̄tis aliis: q̄ miracul^o uisis &
exptis: ad fidē xp̄i ouersi xp̄z uerū deū se s̄oi fiducia &
cōstātia p̄fessi sūt. Multe alie uie sūt ad p̄bādū deitatē
xp̄i. u. z. gentium & mandī ad xp̄m conuersione: aposto
lorum predicatione: quā uia tangit beatus Augustinus
ultimo de ciuitate dei. Miraculorū assidua operatio
ne iuocatiōe noīs xp̄i p̄ scōs: q̄d solū ē in lege & secta
xp̄ianoz. uita xp̄i & ouersatiōe morte & resurrectione
ascēsiōe & sp̄s sc̄i i ap̄los missiōe. Prefatis. n. uis &
aliis plurib^o deitas xp̄i pōt p̄bari: imo d̄ scō ōprobāt^o:
attē q̄ p̄ma ps h^o. xliiii. ōformitatis dīc q̄ Iesus ē can
dor signabil^o. i. nihil eidē q̄d sit i hoīe latet: Hec ē septi
ma uia ad deitatē xp̄i ōprobādā. u. z. cogitationū cordi
um & oīuz q̄ sunt in hoīe agnitio & inspectio. Hoc enīz
euidentē astruit ei^o deitas. s̄. cordiū d̄spectiōe. ubi scien
dū est q̄ ut dīc Samuel. i. R. xvi. hō ituet q̄ patēt: dñs
aut cor ituet: nec iuxta ituitū hoīuz iudicat. ps. xliii. Ip
se. n. nouit abscondita cordis. Et Sap. i. De^o cordis scru
tator ē uer^o. Et Isa. xxix. Veh q̄ pfundi estis corde ut
a dño abscondatis ōsiliū: quoz sunt in tenebris opa: &
oīcūt q̄ uidet nos & qs nouit nos: seq̄. Puerua est h̄
cogitatio: q̄ si dicat: figmētū factori suo nō itelligis. Et
Iere. xvii. Prauū ē cor hoīs & iscrutabile: & qs cogno
scet illud: Ego dñs scrutās cor & p̄bās renes: q̄ do unū
cuiq̄ iuxta uia suā & iuxta fructū adinuentiōnū suarū.
& multa similia ponit scriptura. Et ideo dicit Sixt^o p̄
ctagoric^o. Cogitatio hoīs dei nō later: & ideo cogita
tio tua pura sit ab oī malo. Et isra dicit. Deū nō latebit
agēs iniuste: nec cogitās q̄dē. h̄ ille. Cordis ergo inspe
ctio soli deo ōpetit p̄ naturā q̄ ubiq̄z est: & quē nullū
latet secretū cordis: alii uero uidēt p̄ ḡraz. ut dicit i ex

pone secunde partis h² cōformitatis: uel p signa cordis comprehendūt ipm cor. Quia ergo cordis cognitio sic cōpetit soli deo: xps se oñdēdo uidere corda et cordis cogitationes itelligere: deū pculdubio se eē oñdit. Sed nunqd hec fecit? Certe sic: nā corda & cogitationes se agnoscere oñdit plurib² modis & uis. Primo diaboli cogitationē & cor attēd^o: sciuisse se oñdit: ut ab eo tēptaret ad desertū pergēdo. Mat. iiii. Secūdo cū unuz paralyticū liberaſſet: & diceret ei cōfide fili remittūtur tibi peccā tua: & cū qdā de scribis dicerent intra se. hic blasfemat: uidens Iesus cogitationes eorū dixit: ut qd cogitatis mala in cordib² uestris &c. ut hatur. Mat. ix. Tercio quādo mulierē patientē fluxū sanguis liberauit que dicebat itra se: si tetigero tm̄ simbrā uestimen ti eius salua ero: & Iesus uidēs intentionē eius: conuer sus ad eam dixit. Conſide filiā fides tua te saluā fecit. Et ſeqtur. q salua facta est mulier ex illa hora. Quarto qñ liberauit demoniacū cecū & mutū & fecit ut lo queret & uideret: pharisei dicebant itra se: hic nō eicit demonia nisi in belzebūb pncipe demonioꝝ. Seqtur. Iesus autē sciēs cogitationes eorū dixit eis: omne regnū cōtra se diuisum deſolabit &c. Quinto cū itterogaſſet diſcipulos ſuos quē euz hoies diceret: & Petrus dixiſ ſet. Tu es xps filius dei uiu: Dicēdo ipſe Petro: btūs es ſimon Bariona: q caro & sanguis nō reuelauit tibi: sed p̄ meus q est in celis: proculdubio Petri mentē & cor cognoscere se oñdit. Mat. xvi. Sexto cum m̄i filio rūz zebedei petenti ſeſſionē regni nō rñdit ſibi pro ſe: sed p filiis. Mat. 20. dicens nescitis qd petatis: ipſorū mētes agnouit. Septimo cū ſcribe & pharisei eū cape re uoluerūt in ſermōe de tributo Ceſari dando uel ne. Mat. 22. Iesus cognita eorū neq̄tia dixit: ut darent que ſunt ceſaris ceſari & que ſunt dei deo. Octauo quādo Luc. vii. pmiſit ſe per Magdalenāz tangi: pedes oſcu lari: ungi & abſtergi: phariſe² dicebat itra ſe: hic ſi eēt p̄pha ſcīret utiqz que & qualis eſt mulier que tangit eū: cui dñs oñdit & qd cogitare ſe cognoscere: & a ſua iſidelitate reuocare. Non. ut habet Lu. ix. qñ co gitatio itrauit in aplos: qz eorū uidereſ eſſe maior: & Iesus uidēs cogitationes eorū cordis: apprehēdit pue rū & ſtatuit eum in medio eorū &c. Decimo cū Lu. xi. Inuitatus ad prandiū a quodā phariſeo impuriſcatus intrauit. Phariſeus autē cepit intra ſe reputans dicere. Quare nō baptizatus eēt añ prandiū: cuius dñs ui dens cogitationē dixit: uos phariſei qd deſoris eſt ca liciſ & catini mūdatis: qd aut intus eſt uſum: plenum eſt rapina & iniq̄tate &c. Vndecim qñ cecū illumina uit: & dixit ei. Fides tua te ſaluū fecit &c. Luc. xvi. Duodecimo oſtendit ſe cor agnoscere qñ. Io. i. de Na thanael loquens ait: Ecce uere Iſraelita in quo dolus nō eſt. Tertiodecimo qñ regulo q ipm deprecabat p filio. Io. iiii. Eius cordis iſidelitatez uidens. Iesus dixit. Niſi ſigna & p̄digia uideritis nō creditis: & de filio q uiueret p̄dixit. Quarto decio oñdit ſe totū hoīem co gnoscere. Io. 2. ubi dī q multi crediderūt in noīe eius: & ſeqtur. Iesus autē nō credebat ſemetipſum eis: eo q ipſe noſcet oēs: & q ei op² nō erat ut qz teſtimonium phib²ret de hoīe: ipſe. n. ſciebat qd eēt in hoīe. Quin

todecimo qñ cognouit poſt cibationē qnqz miliū ho minū de qnqz panib². Io. vi. q uenturi erāt ut facerēt eum regē: fugit. n. in montē. Sexto decimo oñdit cogi tationes uidere: qñ muliere in adulterio deprehēſa ſtā te corā eo: & ipſo digito ſcribente in terra. I. petā pha riſeoz: unus poſt aliūz receſſit. Io. viii. Decimo ſeptio qñ cognita itentionē praua Iude ſcariothis dixit ei. Io. 13. Quod facis fac citius. Decimo octauo qñ miſit Pe trū & Ioānē p aſino. Mat. 21. ad preparādū in cenacu lo p cena: & ſit in multis locis ſue ſacratiffime paſſio nis: qñ puidit debere tradi in man² pilati & gentiū & ſic d² aliis. ut p3 itūeti in paſſiōe ſcā. Quib² aliisqz plu ribus apparet dñm Ieſum xpm eē quendā candorē & ſplendorē ſingularē oīa ituentē: & renes & corda ſeru tantē: & nuda eē omnia oculis eius: & cōter eē deum uerū q omnia ſcit & nouit. Et ſic apparet breuiter de claratio prime partis huius cōformitatis. uidelz Ieſus candor ſignabilis.

¶ Secūda pars fruct² & cōformitatis. xiiii. Frāciſcus indagator. Sequitur expō.

Vm cōformitate ſexta par te p̄ma iſti² ſecundi libri di ctū ſit diuinā eēntiā oīa reſ preſentare: oīa cernere & ui dere oībus p̄tialr a deſſe: imo uerū loquēdo oīa ieſſe exiſtere. iuxta dcm̄ aposto li. Actuum. xvii. in deo mo uemur uiuimus & ſumus: corqz humanūz ipſi ſoli ſit apertū & notū: ſitqz oīpotēs: hinc eſt q cordiū ſecreta cui qñ & qñ uult pōt reſerare. S3 qb² decet ſic reue lare: & de facto qb² fecit: Certe xpm ſequētib² et de cuit facere & fecit: dicente Ap̄lō. i. Cor. 2. in fine. Nos ſenſūz xpi agnouim²: deoqz adherētib² uoluntate diſ cēre Ap̄lō. i. Cor. v. Qui adheret deo un² ſpūs cū deo efficit. Qua ppter ut dicit Grego². 2. dialogoz. Si aīa ſic adherēs deo: unus ſpūs efficit cū deo: dei ſecreta nō ignorat. Et q glorioſus p̄ n̄ btūs. F. xpm ſequit² eſt p̄ſectiffime: ei q ſibi uniēdo: & unū ſpm ſecū p tranſ formationē faciēdo: ſenſum ſuū eidē reuelauit: nō ſolū eū faciēdo p̄pham in cōtuitu futuroꝝ lōge diſtātiū & diuerſoz: ſ3 pluſquā p̄pham in cōſpectiōe cordiūz in hoīe & abditoz: put hec ſcda pars p̄bare itēdit cum dicit. Frāciſcus indagator. I. cordiū a deo eſt fact²: & ſic eē multiplici p̄bat expiētia & documēto. Primo ut di cit. iiii. pars legēde maioris. qñ in curru igneo abſenta tus a ſrib² eiſdē apparuit trāſformatuſ. De quo dcm̄ eſt cōformitate. 3. hui² ſcdi libri. parte. 2. Scdo ſecreta cordis uidit cuiuſdā frīſ q ſilentūz ſūmo ſtudio ſerua bat adeo q nō niſi p ſigna cōſireret. ut fructu. vi. hu ius ſcdi dcm̄ ē parte. 2. & alibi. Tercio ſecreta cordis uidit frīſ Leonardi de Aſſiſio ſocii ſui. Cum cōtigiffet btūz. F. fatigatū & laſiūz parumper aſſellū cōſcēdere. ut dcm̄ eſt. lib. i. parte. 2. fructus octauī & alibi ſepi². Quarto cognitionē frīſ Maſſei uidit ſocii ſui. tūc cum euz feciſſet in quodā triuio circūuolui. ut dcm̄ eſt alias

& maxime fructu.viii.primi libri parte secunda. capitulo de fratre Massio. Quinto cordis desiderium per spem fratris Leonis loci sui dum ad euadendum temptationem cuperet scriptum aliquod habere per manus beati Francisci. ut alibi dictum est & maxime conformitate secunda libri secundi parte secunda. Sexto beati Franciscum habuisse cordis cognitionem patuit in quodam fratre grauem temptationem pati: & de ungulbus sancti habere euadenda temptatione optante: cuius cogitationem dum uidit beatus Franciscus a dicto fratre fecit sibi forfices apportari: & ungulbus incis & sibi datis: a dicta temptatione illico fuit liber. Se primo quod cordis cogitatio beati. F. fuerit nota: patuit in fratre exite in loco sancte Marie de Angelis: quod cum cogitaret aliquod contra fratrem quod eum offenderat deponenda: & propter hoc unum de demonibus quod locum obsidebant nec intrare poterant locum introiens ad fratrem accessit: quod beatus. F. cernens monens fratrem de cogitatione mala: penitus suscepta a diabolo liber remansit. Octauo id ipsum de cognitione cordis a beato. F. Astruit sancti cuiusdam iuuenis de Luca: quod cum ad beatum. F. accessisset: & cum lachrimis peteret ut ipsum ad ordinem reciperet: beatus. F. cognoscens ipsum hoc fuisse postulare acriter eum reprehendit ut conformitate. vi. huius secundi deum est. Nono ad prefatorum confirmationem accedit illud de quo fructu preallegato & alibi et deum est de quibus fratribus quod de longinquis partibus ad eum in loco de grecis exites per benedictionem ab ipso obtinenda prexerunt. Decimo prefatis fide facit temptatio fratris Russini qua de ceptus erat a diabolo de predestinatione. Quam beatus. F. ipse agnouit & salubri remedio occurrens ab omni falsa opione diaboli: ipsum fratrem liberauit: per deum est libro primo conformitate. viii. parte. 2. in tractatu de puincia sancti. F. Undecimo ad iam dicta accedit. De fratre Riccio de quo deum est conformitate. viii. libri primi. parte. 2. in tractatu de puincia Marchie. Et conformitate. vi. huius secundi libri. Et de quo nomine tacito ponit. xi. pars legende maioris: qui temptatione uehementissima pressus a beato. F. fuit benignissime liberatus. uide ibi. Duo decimo premissis suffragat quod habet in duodecima parte legende maioris: cuiusdam enim sacre theologie magistro uerbum exposuit ezechielis. Si non annunciaueris impio &c. & eidem magistro plura suppetura preannuntiavit: & cum ille dubitaret: ad fidem ei faciendam quoddam consuetudine ipsius patefecit scrupulum: quod nulli uiuenti apperuerat: quod & mirabiliter explicauit: & salubriter consulendo refecauit. Insuper prefatus sicut domini famulus Franciscus ei predixit: sic & finaliter consumauit. Multorum aliorum exemplis posset euidenter deduci beatum Franciscum cordis secreta uidisse. De quibus dictum est conformitate sexta huius secundi libri: sed sufficiat iam dicta. Ex quibus apparet declarata secunda pars huius quaterdecime conformitatis: uidelicet Franciscus eorum indagator. Ad laudem Domini nostri Iesu Christi. Amen.

¶ Fructus quintusdecimus secundi libri: & uigesime septime conformitatis in ordine. Iesus rex uenerabilis. Franciscus excitator. Expone prime partis: uidelicet. Iesus Rex uenerabilis.

Nunc procedenti conformitate faciente de deitate domini nostri Iesu Christi quod sunt dicta. Restat ostendere uidendum de duobus. 13. De dignitate Christi in esse humano: & de quodam effectu diuino. 13. ueneratione diuina: & metum humanum ad ipsi honorationem & laudem. Penes quod secundum accipienda est conformitas beati. F. ad dominum Iesum Christum. ¶ Saluator. n. n. Iesus Christus: sic secundum diuinam naturam deus coprobat: sic secundum assumptam naturam: rex omnis terre ueraciter acclamat. Ipse. n. secundum talem naturam futurum regem: an ei? ortum sancta scriptura per ora prophetarum acclamauit: ut patet. Primo per David. ps. lxxiii. Deus autem rex noster ante secula: operatur est salutem in medio terre: & in ps. lxxi. Deus iudicius tuum regi da &c. De cuius regno dicitur euidenter per Isai. ca. 33. Dominus legislator noster. dominus iudex noster. dominus rex noster: ipse ueniet & saluabit nos. Per Iere. ca. 23. Ecce dies ueniunt dicit dominus: & suscitabo David germem iustum & regnabit rex &c. Per Osee. ca. 3. dies multos sedebunt filii Israel sine rege & sine principe: & sequi. Post hec reuertentur filii Israel: & querent dominum deum suum: & David regem suum &c. Per Zach. ix. Ecce rex tuus uenit tibi mansuetus &c. Per Ezech. xxxvii. Rex unus erit omnibus impans &c. Insuper cum deus David promiserit dicens de fructu uentris tui ponam super sedem tuam: & cum ipse Iesus Messias fuerit filius David: Rex ergo fuit. In suo uero ortu quod rex fuerit uocatus: per. Na eo nato magi uenerunt Ierosolimam querentes & dicentes: ubi est qui natus est rex iudeorum? In uite precesse su uocatus est rex. Per Natanael. io. primo dicente. Tu es rex Israel. Per Pilatum. Luc. 23. hic est Iesus Nazarenus rex iudeorum. Per turbam quod uoluerunt eum primo facere regem. io. vi. & secundo. In die palmarum eum in Ierusalem. Turba. n. ei obuia uadens clamabat: Benedicite rex qui uenit in nomine domini &c. Luc. 19. & io. 12. Sic ergo tam premissis prophetarum: quod uocibus aliorum dominus noster Iesus Christus rex est: imo ut dicit Apocalypsis. 19. est rex regum & dominus dominantium: non solum quod deus quod est rex omnis terre: sed et quod homo. Et tanto uerius dominus mundi: quanto per alios homines magis fuit conformis Ade in statu innocentie: cui a deo dominum mundi traditus est. Na omnia subiicisti sub pedibus eius: Oues & boues &c. ps. viii. Quia ergo ipse Christus est rex iusticie: cuius generatione enarrare nemo potest: decebat mundo solenniter promulgari: ante Christi decessum a mundo: & sic esse factum dicit io. euangelista. c. 12. quod turba multa quod conuenerat ad diem festum: acceperunt ramos palmarum & exierunt obuiam ei clamantes. Osanna benedicite qui uenit in nomine domini rex Israel. Sed ante omnia huius emergit quoddam dubium. Cum saluator noster & si esset rex: quod tamen regnum suum non erat de hoc mundo: ille cum fugerit quod turba ibat ad faciendum eum regem. io. vi. ac ut humilis omnem gloriam fugerit: cur mortis proximum acclamari uoluit rex: & ut rex sic magnifice honorari? Respondetur quod hoc egit. Primo ut se ostenderet illum esse: cui honor omnis & reuerentia debetur. Cum. n. dicat beatus Augustinus. v. de ciuitate dei. Gloria & honore uirtus sequi non debet: sed ipse uirtute: & Aristoteles. primo ethicorum dicit. Quod honor est exhibitio

quod Christus sit rex noster.

reuerētie in testimoniū uirtutis. Quapropter sciendū est: q̄ antiquitus ut p̄ ex scriptura & nūc ē honor & reuerētia exhibetur primo uictoribus. p̄ scriptura de Dauid. i. Re. xviij. Cui post uictoriā habitā Golieth uia mulieres & alij exierūt cū choris & timpais cantātes. Saul percussit mille & Dauid decē millia. Sic & antiq̄ romāi maximū honorē uictorib⁹ exhibebant: p̄ ut Valerius dicit. libro. 2. Rubri. de iure triumphandi: & hac de causa debebatur xp̄o honor: & tāto maior q̄to nō cū homine: s̄ cū diabolo & p̄ncipe lucifero in deserto pugnauit & uicit. ut habet Mat. iiii. Secundo honor fiebat & sit presidentib⁹ & rectoribus: sicut imperatorib⁹ & regib⁹: & sic de alijs. secūdi Re. xviij. habet q̄ Misbaleth regem Dauid adorauit. Silr Bersabee & Nathan p̄phā. 3. Re. i. Holoferni ē p̄ncipi militie regis Assirioḡ oēs ibant obuiā: excipientes eū cū choris &c. Iudith. 2. Alexandro Macedoni. Iadus sacerdos indutus pontificalib⁹: cū sacerdotib⁹ obuiam exiit extra ciuitatē: & honorauit eū: ut ponit magister in historia scolastica. Romani ē multū honorabant magfatus suos & cōsules: ut dicit Valerius: & exēpla ponit. libro. 2. rubri. p̄ma. ut. n. dicit ibidē. uirtutū uber rianū alimentū est honos. Insuper erigebāt statuas aureas: & honorē annuatim exhibebant: sic. n. fieri dicit idem Valerius. libro. iiii. rubri. p̄ma de moderatiōe. Ista de causa honor xp̄o d̄ dari: q̄ ip̄e est rex regū & dñs q̄nant. n̄nā est rex glorie. ps. viij. & sibi data ē ōs potestas in celo & in terra. Matth. ultimo. Tercio honor exhibet medicis. Eccli. 31. honora medicū p̄pter necessitatem: illū. n. creauit dñs. ualde. n. medici solēnes antiquitus sunt honorati. ut p̄ de Hypocrate. Auicenna. Galieno &c. imo Esculapio medicus translatus est ab antiq̄s paganis in numerū deoḡ: ut p̄ ex chronicis romanoḡ. Hac de causa dñs iesus xp̄s honorari debuit: qui fuit summus medicus & aīarū & corpoḡ: solo uerbo oīa sanando: ut. n. dicit bt̄s Petrus. Actū. x. Iesus transiit bñfaciēdo & sanando oēs oppressos a diabolo &c. Quarto honor dāt sacerdotibus: de cui⁹ honore habet Deuterono. xviij. Nō solū in alijs oportebat sacerdotē honorare: ut p̄ in libro Leuitici p̄ totū: sed ēt eius ori obedire: Cuius impio si inobediēs quisquā esset repertus: occidebat ut p̄ ibide. 3. Re. viij. dicit. Quod filiū regis erant sacerdotes. i. digniores. Cōstantinus mūdi monarcha bt̄m Siluestrū papā adstrauit per urbē. ut habet in suo testamento. Isto respectu honor est xp̄o exhibēdus: q̄ est sacerdos in eternū secundū ordinē Melchisedech. ut dicit. ps. Qui nos fecit sacerdotes dō p̄ri. Apo. 3. Quidō honor p̄bebat p̄rib⁹: hoc oñdit uetus testamētū. Exodi. 20. honora patrem tuū &c. imo mortis pena infligebat oppositū facientibus. Idipm oñdit nouū testamētū. Mat. xvi. Ioseph obuiā p̄ri Iacob iuit: & eū adorauit. Gen. xlvj. Silr salomon iuit in matris occursum: & eā adorauit. 3. Re. 2. Valerius. libro. v. rubri. iiii. De pietate erga parētes & fratres & patriā: de honore parentū plura ponit exemplā. Hoc ostendit xp̄s suo exēplo: qui sedens inter doctores interpellatus a mīse fili qd fecisti nobis sic &c. Luc. 2. relictis doctolib⁹ descendit cū illa: & erat subdi-

tus illi. Hac de causa xp̄o honor & reuerentia est danda: q̄ ip̄e est p̄r noster q̄ est in celo. Ip̄e est p̄r tuus q̄ possedit & fecit & creauit te. Deutero. 32. Sic ergo q̄ xp̄s est de⁹ cui honor: est uictor. Imperator & p̄nceps. q̄re xp̄us Medicus. Sacerdos & p̄r. honor ip̄i exhibendus est: uoluit i h̄ q̄re & id sibi uoluit ante mortē solēniter impēdi & da mūdo honorari. Secundo uoluit dñs Iesus honorē sic sibi dari: ut p̄ notari. phetia Zacharie quā posuit. Mat. 21. implere. Dicite filie Sion ecce rex tuus &c. Tercio Iesus sic honorari se permisit: ut q̄ honor deo omnis est dādus: & idipm post deum regie dāt dignitati: erat decēs ut sicut xp̄s in sui exordio ab omni creatura. ut dcm̄ est conformitate p̄cedenti: est deus inclamatus: similr & rex: dicentibus magis: ubi est qui natus est rex iudeoḡ. Mat. 2. ac in fine uite sue filr est ostēsus deus creaturarum attestatiōe: & Centurione dicēte uere filius dei erat iste: sic etiam & rex scribēte Pilato sup crucē. Iesus nazareus rex iudeoḡ. Io. xix. sic etiam in medio uite sue: de⁹ declaratus est signis & miraculis. ut dcm̄ est cōformitate p̄ma hui⁹ secundi libri: & dicēte Ioanne baptista. Io. p̄mo. Testimoniū perhibeo qm̄ hic est fili⁹ dei: & dicēte Petro. Mat. xvi. Tu es filius dei uiui: ac ēt rex dict⁹ est a Nathanael. Io. primo. Tu es rex Israel: sic ante eius mortem solēniter auctēticari decebat: ut uerus deus esset & rex qd ēt factum est. Deus. n. ostēsus est in Lazari quatrīduani mortui resuscitatiōe: ac in turbe cōmōtione ad se sic honorandum: & acclamatione. Rex uero declaratus est solēni turbe acclamatione dicētis: Benedictus qui uenit in nomīe dñi: rex Israel. osana in excelsis. Simul rex & deus tali supplicatiōe. Osana rex &c. ac pompatico honore. Quarto sic uoluit honorari ut sue mortis improprietū quātū esset dignitate pensata declararetur. Quinto sic uoluit honorari: q̄ qd solēni titulo Pilatus erat scripturus: per ipsos iudeos uoluit opere testari & uoce p̄fiteri. Sexto sic complacuit honorari: ut uelamē non remaneret iudeis super incredulitatē ipsorū: q̄ ipsi & pueri clamabant osana in excelsis. Septimo sic Dño acceptum fuit honorari: ut quantū esset p̄ctm̄ iudeorū dādo eīdem mortē declararet: q̄ quē duxerunt cū tāto honore & deum deprōferant: demum occiderunt. Octauo id expetiit ut ostenderet q̄ non uenit ad mortem cum timore & occulte: sed cum gloria & aperte & in potestate sua erat mori quando uolebat. Nono se honorari uoluit ut discipuli sui aliquam singulare glorificationem ipsius cernentes: minus in eius turbarent morte: & surrecturum proculdubio sperarent. Decimo sic honorari se decreuit: ut ostēderet q̄ regnū mundi qd per creatricem potentiā suam erat: Iterū per uirtutum merita obtinuerat. Undecimo sic petiit honorari: ut si cut paruulis & mediocribus in uiuēdo prebuerat uirtutum exēpla: sic magnis & regib⁹ qualiter in suis statibus se gererent perfectionis daret documēta. u3. p̄ funde humanitatis. nō equitādo nec in curru ascendēdo: s̄ alinando. s. super asinum & eius pullū. Duodecimo hoc egit saluator ut ostenderet se ueraciter deū. qd patuit nō solum futurorū inspectiōe: & cogitationis agnitione: quādo duos Apostolos misit ad soluē-

dum asinam & pullum:& de uerbis dicendis dñs: sed in comouendo corda hominū quādo & quomodo uoluit. Iudeos. n. uolētes eum occidere: ad se suscipiendū eūz tanto comouit honore. Et nota q̄ que sunt in susceptione regū adueniētū: oīa xpo facta sunt. Primo. n. precursores p̄mittunt ad aduentū nunciandū. Iesus duos discipulos misit. Secūdo quo ad eq̄aturā & eius subuectionē necessaria disponunt. Sic apostoli fecerūt asinam soluētes & pullū & suis pāniculis ornauerunt. Tercio a ceru reuerēter suscipitur & festiue: sic factū est xpo: q̄ turba cū ramis palmarū & oliuarū obuīam eidē p̄cehit. Quarto uoce extollit dignatiue: sic christo turba que precedebat & que sequebat clamabat osana &c. Sic ergo apparet quare Dñs Iesus Xpus ante mortis terminū: ut rex uoluit honorari p̄clamari & approbari. Quo eū precedentibus apparet non solum ipsum esse deū deorū: sed regē regum & dñm dominorū. Et quia sub tāto dño & si simus natura & gubernatione: per grām tamē optare debemus subesse. Si hec cupimus: que gesta sunt in hac de qua speciali ter locuti sumus xpi honoratiōe a turba & pueris herodurū: circa Xpū operātes: sub eius spālī regimine incunctātē erimus. Ipsi enī summo regi si subesse ueraciter desideramus: debemus primo eūz turba ad sui presentia accedere: ad quā certe accedimus si toto desiderio eius p̄sentia nobis adesse optamus: & affectu inuitamus: dicēdo eū propheta. Quādo ueniam & apparebo ante faciē Dñi. Ne pertrāseat queso Dominus seruū suūz. Gene. xviij. Et Moyses dñi presentia semper optabat: ut eūz populo suo semper incederet. Secundo debet libenter in loco ubi xpus est morari. s. Bethphage Bethanie & in mōte Oliueti: quia tria debet hēre. Primo os cordis deo aperire p̄ ipsius sincerā dilectionē: & sic esse in Bethphage: que domus orationis interpretat̄. Secūdo miserā presentis uite attēdere afflictīue: & tunc est in Bethania. Tercio dei pietatez & dulcedinē agnoscere: & sic manere in monte Oliueti: que tria ad feruēde Xpū suscipiendum inducunt. Tercio cum duobus discipulis debet ad Xpū radicare: ut in eo sit recta intentio & sic pergit cum petro: & omīs duplicitatīs dimissio: siue sui ad se reuersio: & sic uadit cum alio discipulorū. Que duo mirabiliter dño Iesu placēt: ut ostēdit ipse in euāgelio. Quarto ad ipm dñm duo iūmēta debet deferre & ducere: quia sensualitatez in pullo: & rationē nō sub appetitu sensuali ligataz in asina: xpo offerre. s. se separando ab appetitu terrenorū per eorū abnegationē perfectam. Quinto ad xpi sessionem se preparare: sed quomodo? certe ut sit iumentum ratione simplicitatis: ratione carnis mortificationis: ratione humilitatis & ratioe operositatis. Sed ut xps possit desuper sedere: debet habere uestē apostolicā: & ipsa se cooperiri: Aliter xps non sedet desuper. Vestis apostolica imitatio est apostolorū quod ad uitam & doctrinā: quia discordes a suis discipulis uita & doctrina: nūquāz xps inhabitare dignatur. Vestis etiam pōt intelligi nitor puritatis siue honestas conuersationis: iuxta illud Apocali. xvi. Beatus qui custodit uestimenta sua &c. Sexto debet super se xpm

ponere & ferre: quod fit cum homo iugūz xpi suscipit abnegādo se a se totaliter: tollitq̄ crucē mortificationis: & post xpm incedit operibus uirtuosis. Septimo in terra uestimēta sternere debet: quia omnē spem debet ab omni alio p̄ter quā a domino abicere & remouere. Octauo ramos deferre palmarū & oliuarum. In palma animi constātia: in ramis oliuarū pietatis opera designata: & flores. i. bone fame odores: obuīam Domino in manib⁹ debēt deferri. Nono debet cedere ramos de arboribus & in uia sternere: ut bona opa que sunt in arbore bona: palaz fiant sola proximi edificatione. Decimo turba clamando precedat & sequatur: quia uires interne & externe ad ipsum Xpm totaliter conuertant̄: ut nihil aliud cogitēt & optēt nisi ipsum. Prefata ergo peragēdo benignus Dñs rex noster quē optamus & deprecamur super nos regnare: ad nos uenit & uelut super pullum & asinā super nos ascendit. Quo adueniēte & super nos per gratiā residente: apparet primo q̄ ipse est rector noster & gubernator: q̄ rex. Secundo adulator noster: quia tuus. Tercio noster adiutor: quia uenit tibi. Quarto dulcis habitator: quia mansuetus. Quinto sensualis trāquillator: q̄ sedēs super asinam & pullū eius. Sed ad eius in nobis sessionem & per gratiā coregnationē: homo noster multa bona habet. Primū quia mortificatur. sedet enī super pullum & asinā. Secūdo intrat ipse Iesus Ierosolimam. i. ad habitandū animā: & tunc ipsa anima efficitur Ierosolima. i. pacifica: quia ab omni strepitu mundanorum quietata & dei pacifici habitaculū efficitur. Tercio clamat anima: quia ad deū tota conuersa: nō uo affectu ad ipsum excitatur. Quarto dicit osana filio David &c. Quia p̄mo regratiatur filio David. Secundo benedicte deum in cunctis operibus & specialiter sue sanctissime liberationis. Tercio deprecatur ut sue anime sit nunc & semper osana. i. dominus saluās in excelsis. Quibus bonis q̄ bonū sit sub tali rege xpo esse militare uiuere & stare: patet ex predictis. Ex iaz dictis apparet: quare Dominus uoluit tanto honore utpote reglo ante mortem exaltari. Et apparet q̄ non solum est deus & rex: sed etiam excitator mentiu ad sui reuerentiam & honorez: quando quomodo & ubi sue omnipotenti placet sapientie & uirtuti. Cui sit honor & gloria nunc & semper. Et sic patet q̄ ipse est Iesus rex uenerabilis: & ab omni creatura honorabilis: prout dicit prima pars presentis conformitatis. Et nō solum premissa attestantur Domino Iesu honorē exhibitu ut domino & regi uniuersorum: sed id ipsum astruit turbe maxime post ipsum incessus: ut patet in euāgelio: que nec propter prolixitatem itineris nec asperitatem loci omisit ab eius sequela. Cominotio ciuitatū & specialiter Ierusalem ad quas accedebat. Ciuium omnium ciuitatum progressus in obuīam eius: ac totius mundi post ipsum concursus ut dicebant iudei. Ioannes. iz. Ecce totus mundus uadit post ipsum. Quare ipsius solius est de creatura sua facere quod ei dem libet: commouere honorare se & que sibi placeant perficere: cum in eius ditione sint omnia nunc & semper Amen.

¶ Secūda pars. Fructus. xv. & conformitatis : & .xxvii. in ordine. Franciscus excitator. Expō.

X iam dictis in prima parte huius conformitatis apparuit q̄ honor reuerētia & subiectio debet primo deo. Secundo principibus regibus & similibus. Tercio uictorib⁹. Quarto medicis. Quinto sacerdotib⁹. Sexto patribus: nec nō & aliis pluribus : & si de eis

non ut ibi dictūz: uidelz doctoribus. i. Thimo. v. presbyteri duplici honore honorādi sunt: maxime qui laborāt in uerbo & doctrina. Bonū operātibus. Romanorū pmo. honor & pax omni operati bonum. Patientibus pro nomine Domini. Philipp. z. dicit Apostolus eiusmodi cu3 honore habetore: quoniam usq3 ad mortem propter opus Xpi & c. Prophetis. Dani. 13. Senes dixerunt ut sederet inter eos: dicentes deus dedit tibi honorē senectutis. Rectoribus. Eccli. v. In medio fratrum rector in honore & c. Dei templo: ut patet secundū Machabeo. 3. & 13. & sic de aliis: prout patet in sacra scriptura. Et cu3 ipse deus dicat. i. Reg. z. Quicūq3 honorificauerit me: glorificabo eum: hinc est q̄ dominus deus honorat sanctos suos in prefatis conditionibus positos. Sancti enī sunt dīi non natura: sed imitatione. psal. lxxxi. Ego dixi dīi estis. Et dñs dixit Moysi. Exodi. vii. deum te constitui Pharaonis. Principes. psal. xliiii. Constitues eos principes super omnem terram. Reges. xxvi. moral. dicit Gregorius. Sancti uiri scripture testimonio reges uocantur: quia prelati cunctis motibus carnis: modo appetitum luxurie frenant: modo estum auaritie temperant: modo gloriam declinant: modo suggestiones luoris obruunt: modo ignem furoris extinguunt. Reges ergo sunt: quia temptatio num suarum motibus non consentiendo sed regendo: preesse nouerunt. Et prosper dicit. Nō caret regia potestate: qui nouit corpori suo rationabiliter imperare. Victores de diabolo carne & mundo. Hebreo. xi. Sancti per fidem uicerunt regna & c. Medici sc3 animarū & corporū. Isti sunt de quibus. psal. lxxxvii. dicit. Medici suscitabunt & confitebuntur tibi. Sacerdotes corpus & animam deo offerētes. In his secūda mors potestatem non habet: sed erunt sacerdotes Christi. Patres filios spiritualiter uita generando & exēplis. psal. xliiii. Pro patribus tuis nati sunt tibi filii & c. Doctores mundum lingua naturali. s. uita & operibus cunctos docendo: ut dicit Gregorius. Bonum operantes. iuxta documentum Christi. Io. vi. dicentis. Operamini non cibum qui perit: sed qui permanet in uitam eternam. Incommoda pro nomine Domini portantes dicentes cum Apostolo. Actuum. zi. Ego non solum alligari sed & mori paratus sum pro nomine Domini. Prophete. Quosdam enim sanctorum deduxerunt prophetas. Quosdam Apostolos. Et he. iiii. Rectores & gubernatores ecclesie dei dicente Apostolo. Actuum. zo. Spiritus sanctus posuit regere ecclesiam. Dei templū. s.

cunde. Corinth. vi. uos enim estis templum dei uiui dicit Apostolus sanctis omnibus. Sancti ergo diuina gratia prefatis conditionibus insigniti: nō inmerito comouerūt mundū. ad ipsorū reuerētiā & honorē: sicut de pluribus recitat bñs Gregorius in libro dialog. & nō solum fideles: s3 etiā infideles: ut patet ibidem. Sic etiā de multis habetur in libris de uita patrum: sicut de Antonio Marione: & de aliis pluribus. Sic ergo quia ipsi sancti deū summo studio honorauerūt: de⁹ in conspectu regum & populorum eos honorauit & glorificauit: sicut patet de Moise in conspectu Pharaonis & seruorum eius: de Daniele & sociis: & sic de aliis. Ad propositūz. Cum beatus Franciscus diuina gratia fuerit deus sequela & imitatio: quia uita eius uita fuit Domini nostri Iesu Christi & Apostolorum: prout regula dicit: & Nicolaus papa tertius asserit in regule declaratione. Princeps inclitus baiulans signū regale. ut dicit papa Gregori⁹ nonus in prosa que incipit. Caput draconis & c. Ductus a deo patre filio & spiritu sancto in mundū: ut esset princeps ac uice militie Iesu Christi: in suo corpore ferendo signa ipsius. saluatoris: ac tres acies contra mundum carnem ordinat & diabolū proberūz militum: sicut in tribus ordinibus ab eo institutis apparet. Princeps inquit Franciscus fuit exercitus Domini. Iosue. v. Rex sui corporis sub ratione gubernatione & regulatione: Rigidus enim in disciplina: super custodiam suam inuigilabat assidue: motūq3 sensuales stricta frenabat medellie lege: ut & domesticum sibi hostem perfecte subiceret & carne3 subiectā spiritui ueraciter possideret. ut dicit quinta pars maioris legende. Victor cum demonibus manu quasi pugnādo ad malum: longaq3 precum instantia a se uictoriose & ab aliis profugauit: prout superius conformitate nona huius secundi libri est dictūz. Carnem austeritate. ut dicit quinta pars legende: & mundū eius perfecto contemptu. ut dicit septima pars legende superando. Vnde ipse potest dicere illud. Io. vi. Ego uici mundū. Medicus. O quāto suis exēplis doctus & consiliis sanauit a uiciis ut uerus medicus: & liberauit ad sanitatem corporis & anime perfectāz reducendo. Latrones conuertit ad Christum. Infideles Reges Principes & mundi potentes. ut dictūz est conformitate cetaua primi libri. Et q̄ uerus fuerit medicus anime: patuit in milite qui ipsum ad prandium inuitauerat: cuius mortem preuidendo & predicando fecit confiteri & armari ad mortē suscipiendam: ut sanitate percepta anime: ad ueram salutem perueniret: ut dicit quinta pars legende maioris. Exempla alia gratia breuitatis dimitto. De quibus dictum est canticumitate prima huius secundi libri. ubi cōfessus est quomodo beatus Franciscus fuit uerus medicus sanādo infirmitates corporis & anime: unde ipse est medicus Charissimus. Collesen. iiii. Sacerdos tē ordine: quia nunquāz uoluit esse ex humilitate: & si licuit diaconus: tūc tamen sacerdos sui domino oblatione. Nam dicente donno sibi in mortē Aluerne: ut aliqui sibi offerret: respōdit domine tu scis q̄ nihil habeo quod offeram tibi: non uia. n. dereliqui: sed & corpus & animāz

dedi tibi: ut enī dicit nona pars legende maioris: non habebat aliud pauper Christi nisi duo minuta: corpus. s. & animam que posset liberali charitate largiri. Sed hec propter amorem Christi sic offerebat contine: ut quasi omni tempore per rigorem Ieiunii corpus: per ardorem desiderii spiritum imolaret: exterius in atro sacrificans holocaustum: & in templo interius concremans thimiama. hic est ille sacerdos quem sibi susceperat dominus. p̄mi. Re. z. Pater. Quot enim genuit filios patet manifeste in fratribus & continentibus: de quibus dictum est libro primo confortate octaua: & patet hodie in fratribus suis per orbem dispersis: & personis deuoris ad ipsum & suum ordinem deuotione feruida copulatis. In beato Francisco impletum est illud. Gene. i. z. pater eris multarum gentium. i. grecorum latinorum & aliorum: ut patet clare hodie in fratribus minoribus diuersarum gentium & nationum. Genuit enim in Christo filios & filias. Gene. v. Doctor. ut enī dicit quarta pars legende maioris non in doctis humane sapientie uerbis: sed in uirtute spiritus annuncians regnū dei. Et duodecima pars dicit. Erat enim uerbum eius uelut ignis ardens: pene trans intima cordis: omniumq; mentes admiratione replebat: cum non humane inuentionis ornatum preterenderet: sed diuine reuelationis afflatum redoleret. Erant enim eius eloquia. ut dicit tertia pars legende maioris. non inania nec risu digna: sed uirtute spiritus sancti plena: medullas cordis penetrantia: ut & in uehementem stuporem audientes conuerterent: & obstinatorum mentes efficacia uirtuosa molirent. Ipse enim fuit doctor gentium in fide & ueritate. p̄me. Thimo. secundo. Recte operans bonum: beato enim Francisco dedit hanc gratiam deus in speciali: ut semper bonum cogitaret diceret uel ageret. hec est illa arbor bona que facit bonum fructum. Matth. vii. Mortem pro Christo libenter suscipiens. Ter enim ut mori posset martir: partes aggressus est adire infidelium: nā per martiriū palmam deo se offerre summe peroptauit. Multa etiam a saracenis perpeffus est mala uincula carceres inedia & percussiones: ut dicit nona pars legende maioris. unde beatus Franciscus poterat dicere illud Philippen. i. Mihi uiuere Christus est & mori lucrum Propheta. Nam spiritum propheticum habuisse in superioribus conformitatibus sexta & nona huius secundī libri patet. hic enim est propheta & cordium inspectione plus q̄ propheta. Matth. xi. Rector. ipse enim fuit primus generalis minister ordinem regens minorum: quez quomodo regulauit. patet ex regula sibi diuinitus reuelata. Quomodo rexit patet ex discipulis sanctis & sociis quos habuit. De quibus dictum est conformitate octaua primī libri. Ipse enim fuit rector fratrum: stabilimentum populi. Ecclesiastici. xlix. Domus & templum dei: patet quia in ipso preeteris Christo complacuisse & conuiuere: sua stigmata soli sibi dando & se sibi cōfigurando: ut uidit frater Leo in Charta que de celo descendit super caput beati Francisci ubi scriptum erat. Hic est gratia dei. quare & domus dei fuit & templū. Quia ergo beatus Franciscus

prefatis conditionibus insigniter extitit decoratus: & Domini Iesu gloriā quesit in omnibus & pre omnibus: Hinc est q̄ Dominus eum gloria extollens & honore: a cunctis hominibus quocūq; pergebat uoluit honorari. ut enim dicit secunda pars legende maioris. Omnis etas omnisq; sexus properabat hominē notum mundo celitus datum & cernere & audire. Aderat quidem seruo suo Francisco ad quecūq; pergeret is qui eum unxerat & miserat spiritus Domini: & ipse dei uirtus & sapientia Christus: ut sane doctrine uerbis afflueret: & magne potentie miraculis corruscasset. Cōmouebat beati Francisci accessus ad quecūq; loca pergebat homines tam uiros q̄ mulieres: tam paruulos q̄ maiores: & beatum se putabat qui eū posset tangere uidere & audire: quod pluribus modis & uicibus extitit declaratum. Et primo. Quando ipse beatus Franciscus eundo predicando per mundū dū accessisset ad ciuitatē Bononię: populus cum eius cognouisset aduentum: factus est concursus omnium ad ipsum: ita q̄ uix per terram ire poterat: omnes enim ip̄m itaq̄ nouū florem mundi & tanquā angelum dei uidere & audire cupiebant: ita q̄ ad plateam ciuitatis peruenit cum magna pena. congregato itaq; ibi populo maximo: tam hominum q̄ mulierū & etiam scolarium: exurgēs beatus Franciscus in medio: tam miranda & tam stupenda spiritu sancto dictante predicabat: q̄ non homo: sed angelus dei esse uidebatur. nam uerba eius quasi sagitte acute potentis de arcu diuine sapientie procedere uidebantur: que corda audientium tam ualide penetrabant: q̄ maximam multitudinem & mulierum a statu peccati ad penitentiam menta cōuertit. Quando iuit reate ut mederetur oculis: domino Vgolino Hostien. Episcopo ad hoc eo uocante & inuitante: cum appropinquaret ciuitati tanta multitudo populi confluebat ad eum: q̄ propter hoc intrare ciuitatem noluit: sed ad quandam ecclesiam distantem a ciuitate per duo miliaria diuertit. Quando cum fratre Masseo Senas perrexit: & ciuitati appropinquasset: & sancti patris populus audisset aduentū: uenerūt obuiaz ei: & cum magno honore eum exceperunt. ut dictum est conformitate octaua libri primī. Quando iuit Galetaz turbus irruentibus pre deuotione in eum ut ipsum cōtingerent ut multoties supra dictum est. Quādo ad romanam accedebat curiam: beati se putabant domini Cardinales & alii prelati: qui possent sibi loqui & ipsum honorare. Non solum fideles christiani ad honorandum beatum Franciscū incitabantur sed etiam infideles. Cū enim post multos labores pericula & afflictiones ad aspectum peruenisset Soldani: & Christum eidem euangelizasset: nutu diuino Soldanus in mansuetudinem conuersus: benignum ei prebuit auditum. Cernens quidez in eo feruorem spiritus constantiā animi contemptum uite presentis efficaciamq; diuini sermonis: deuotionem tantam concepit ad ipsum: ut magno eum honore dignū duceret: munera preciosa offerret & ad secum trahendum moram instanter inuitaret. Et quid mirū si Christus corda suorum commoueret ad uenerationem bea-

ti Francisci: cum per ratione carētia sit ipse beatus Frāciscus multipliciter honoratus: accedēdo ad ipsū: scādo cum ipso nec ab eo nullatenus recedere uolendo: prout dicit octaua pars maioris legende. Et quia beatus Franciscus ab omnibus honorabatur extollebatur laudibus & reuerentia colebatur frater Massius beatus Franciscus redeunte de silua factus ei obuiam dixit: unde tibi unde tibi unde tibi: ut superius in plurib⁹ locis dēū est. Posses p mltā exēpla oñdere btm pfez F. opōne dñi ad sui honorez oēs ad quos ibat excitasse: s; unū referā penes qd ē cōformitas pncipali capiēda: in pñti cōformitate iter xp̄i & btm F. Et est illud qd hñ in decia pte legēde maioris: ubi dñi q bñs F. semel trāsiens p burgū scī sepulchri castrū utiq; p p̄fōsū: p debilitate corporis subuect⁹ a fello: obuiā hñit turbas i eū pre deuotiōe ruētes: traēt⁹ aut & detēt⁹ ab eis: cōpressus quoq; ac mltiplr attrahat⁹: isensibil uidebat ad oia: & uelut exanime corp⁹ q fiebat circa ip̄i nihil penit⁹ aduertit. Quo exēplo p̄z q sic dñi iesu obuiā turbas pcessit: sic & bñs F. & sic xp̄s i tali honore n̄ ascēdit e quū: s; a fella: sic & bñs F. & sic dñi tali honore xp̄s nihil curauit: cū oīs pōpe mōdane fuerit sūm⁹ dēstator: sic & bñs F. dñi honore & applausu nihil aduertit nec curauit: cū ip̄e tā documēto q exēplo xp̄i oēs applausū hominū declinauerit: honoreq; sibi ip̄sū i deū regesserit: & se i sūmo sui cōtēptu & abiectiōe sp̄ tenuit & possedit. Sic ergo p̄fatis apparet qñ bñs F. ad instar xp̄i fuit honorat⁹: & hominū excitator. ut dicit secūda ps istius quādecime cōformitatis. Frāciscus excitator.

¶ Fructus. xvi. & cōformitas: & est. xxviii. in ordine. Iesus rex seu dux formidabilis. Franciscus detestator. Expositio prime partis. Iesus dux formidabilis.

Omnino noster Iesus Christus: etsi dominus sit dulcissim⁹ benignus & clemens: cuius miserationes sunt super omnia opera eius: attamen iustus est seuerus & ultor: sui honoris zelotes & malorum per omnia detestator. ¶ In ueteri enim testamento q seuerus fuerit eui

dēter apparet in multis: & primo contra eius iussa nō perficientes: sicut in primis apparet parentibus: quos a paradiso propulso mortis corporis subiecit. Secundo contra se carnis luxuria maculantes: ut patet in hominibus in diluuiū necatis & sodomitis igne cōflagratis. Tertio quā legem non seruantes: sicut patuit de filiis israel quos a sua abiecti facie & prostrauit in deserto diuersis cladibus. Quarto contra idolatras: puniuit enim tales: ut patet de his qui uiculu adorauerunt in deserto: quos imperiū domini occidit Moyses. Sic filios israel iudicium tempore diis alienis inseruiētes: subactos pluribus regibus acriter puniuit. Ieroboam cum domo prostrauit: & reges israel non deo: sed idolis imolātes miris cladibus prostrauit. Quinto eius cultum nō rite peragētes sicut apparuit in filiis Aaron ignem alienum ministrantes: quos in conspectu patris

occidit. Numeri. xxvi. Suum cultum & sacrificium impediētes: ut patet de filiis Heli. primi Regum secundum: quos hostili gladio necauit: ut habetur ibidem capitulo quarto. ac domum suam & templum propheta nates: ut patet de Achaz: Manasse: & aliis regibus Iuda. De Antioco in libris Machabeorum: qui q seueri sint ab ipso deo puniti: prefata scriptura ueteris testamenti declarat patenter. Contra nonnullos alios furor diuinus defecit & ira: de quibus per singula non est dicendum ad presens. ¶ Sicut ergo deus ipse zelotes & iustus fuit contra prefatos: sic indutus carne humana: & inter homines conuersando: magnitudinem sui zeli ostendit & seueritatis contra multos: precipue tamē & primo contra hypochritas. Contra quos singulariter zelum suum declarauit: primo eorum facta detegendo. Mathei. v. Cum facis elemosinam: noli tuba canere: sicut hypochrite faciunt &c. Et Mathei. vi. Cuius ieiunatis: nolite fieri sicut hypochrite tristes: exterminat enim facies suas &c. Et Marci. vii. Hypochrita: ecce primo trabem de oculo tuo &c. Et capitulo. xv. Hypochrite: bene prophauit de uobis Isaias dicens. Populus hic labiis me honorat: cor autē eorum longe est a me. Et capitulo. zz. Quid me tentatis hypochrite? Secundo ipsos grauiter reprehendēdo: ut patet Mathei. zz. dicens. Vē uobis hypochrite: qui clauditis ante homines regnum celorum &c. Vē uobis hypochrite: qui comeditis domos uiduarū &c. Vē uobis hypochrite: qui circuitis mare & arida &c. Vē uobis duces ceci &c. Vē uobis hypochrite: qui decimatis mentam & anetū &c. Vē uobis hypochrite: qui mundatis quod de foris est &c. Vē uobis hypochrite: qui similes estis sepulchris dealbatis &c. Vē uobis hypochrite: qui edificatis sepulchra prophetarū &c. ubi in prima exprobratione & inuectione p̄dit falsissimam eorum esse doctrinam: in secunda ipsos arguit de deceptrice rapina: in tertia de iniquissima uita quo ad imitantes: in quarta de praua ignorantia: in quinta de inobseruantia diuinorum mandatorū: in sexta de subdola & fraudulenta apparentia: in septima de immunda conscientia: in octaua de crudelitate & nequitia. Tertio eis penam indicando patet in prefatis: dicendo semper eis. Vē uē: quod est interiectio dolentis. Et Mathei. vi. dicit. Amen dico uobis: receperunt mercedem suam. Eis predixit iudicium gehenne futurum: ut patet Mathei. zz. ¶ Sed queri potest cur Saluator sic precipue cōtra hypochritas inuexit: respondetur q hypochrita: etsi faciat contra deū patrem dei honorem ad se retorquendo: contra spiritum sanctum gratia & donis diuinis abutēdo: precipue tamen agit contra ipsam uerbum quod est ueritas: nam ipsi hypochrite sunt falsissimi: aliquando in ope aliud oñdētes se agere q faciāt: etsi qñq; efficiāt qd p̄tēdūt: semper tamen sunt intentione falsissimi: & sic de dicendo contra ipsam ueritatem: que est ipse xp̄s. Io. xiiii. peragētes. Contra etiā ipsos Saluator inuexit sic acriter: quia tales sua duplicitate & falsitate destruunt mundum: suis deceptionibus & erroribus ac mendacissimis uerbis & apparentiis. Secundo dominus iusti

tiam & zelum ostendit contra mundi gloriam appetentes: ut habetur Luc. xiiii. ubi dicitur: quod ad inuitatos dixit parabolam: intendens quomodo primos accubitus eligerent dicens. Recumbe in nouissimo loco &c. quia omnis qui se exaltat humiliabitur: & qui se humiliat exaltabitur. Et Matth. 23. dicebat de phariseis. Amat primos accubitus in cenis: & primas cathedras in synagogis: & uocari ab hominibus rabi: uos autem nolite uocari rabi &c. & concludit. qui se exaltat humiliabitur &c. Et Matth. v. dicens. Attendite ne iustitiam uestram faciat coram hominibus ut uideamini ab eis: alioquin mercedem non habebitis apud patrem. Et ceteris illuminatis ut exemplum preberet omnis glorie uitationis precepit ut nulli dicerent. ut habetur Matth. ix. & cum turba uellet eum facere regem fugit: ut habetur Ioan. vii. Tertio dominus zelum ostendit ad animas: propter quas redimendas & carnem humanam inuicem & mortem suscepit. Nam ut ipsas a diabolo & peccatis cleuenter eriperet: & uirtutibus quibus uita habetur eterna adornaret: ut habetur Matthei. v. vi. & vii. docere complacuit non semel: sed quotidie. ut habet Matthei. xxi. nec uno in loco: sed quasi in cunctis Iudee & Galilee prouinciarum locis. Quarto zelum precipuum ad patrem suum deprompsit: cuius honorem in omnibus & super omnia quesuit. Quia patrem uoluit primo a uobis exorari debite. Matthei. vi. Cum orabitis: inquit: dicite Pater noster qui es in celis &c. Secundo in ipsum totam nostram spem & fiduciam iactare. Matthei. vii. Considerate uolatilia &c. & tamen pater uester celestis pascit illa &c. Tertio ei grates similari. Matthei. vi. Estote perfecti sicut pater uester perfectus est. Quarto eius spiritu firmari. Matthei. x. Spiritus patris uestri qui loquitur in uobis. Quinto sue bonitati omnia tribui & dari. Matthei. xi. Confiteor tibi pater domine celi & terre &c. Sexto in tribulatione inuocari suo exemplo. Matthei. xxvii. Pater: si possibile est: transfer a me calix iste &c. Septimo ei pro collatis regratari. Ioannis. x. Gratias ago tibi domine pater &c. Octauo ab omnibus diligere & amare. Ioannis. 3. Pater diliget filium: & sic dilexit mundum: ut filium suum unigenitum daret &c. Nono in auxilium petere & supplicari. Ioannis. v. Pater meus usque modo operatur: & ego operor &c. Decimo ei obedire fideliter. Ioannis. vii. Pater non reliquit me solum: quia que placita sunt ei facio semper. Undecimo eius honorem & gloriam querere & inuestigare. Ioannis. ix. Ego gloriam meam non quero: sed patris mei qui misit me. Duodecimo semper inuocari. Ioannis. xii. Saluifica me pater. & Ioannis xvii. Clarifica me pater &c. Sic ergo prefatis apparet Christum habuisse zelum ad patrem. Sed maxime habuit zelum & quinto ad patris templum & domum: de quo principaliter in ista agitur conformitate quo ad primam partem que dicit. Iesus dux formidabilis. ubi sciendum quod Saluator noster: cum multas a iudeis receperit iniurias: tam uerbo quam facto omnia patienter portauit: sed que ad patris pertinebant honorem: sicut est eius ueneratio cultus & adoratio: non patienter tulit: sicut patuit de diabolo suadere ut eum adoraret: que

expulit dicens. Matthei. xiii. Vade retro sathana: scriptum est Dominum deum tuum adorabis &c. Et patet etiam quia bis expulit de templo uendentes boues & oues & mensas nummulariorum es effundendo euerit dicens. Nolite facere domum patris mei domum negotiationis &c. de prima habetur Ioannis. 2. de secunda habetur Matthei. xxi. In qua eiectione apparuit dux formidabilis. Primo quia fecit flagellum de funiculis: quod adeo fuit penale prefatis: ut nequireret sustinere: sed abirent. Secundo quod ipse solus contra totos sic faciendo: omnes eiecerit & emisit. Tertio. in effusione eris & subuersione mensarum nummulariorum: nullus fuit ei ausus dicere uerbum. Quarto in sui uultu singulari modo & pre solito ostensione: quidam enim radius & splendor: ut dicit beatus Hieronymus: a Christi facie exibat: incutiens terrorem cum admiratione cernentibus: ut nullus nec respicere eum posset nec resistere ei: aut contra ipsum auderet. Quinto reprehendendo sacerdotes qui talia permittebant dicens. Nolite facere domum patris mei domum negotiationis: scriptum enim est. Domus mea domus orationis est &c. Sexto ostendit se formidabilem in prefatorum punitione: ostendit enim peccatum ipsorum fuisse magnum: quare & seuerius puniendum: & sic iuste se agere contra ipsos & percutiendo & de templo ut indignos abiciendo. Quid igitur sciendum sit in domo patris: ostendit. quia orandum: & quid euitandum: scilicet secularia. dicit enim. Auferte ista hinc. quo documentum prebuit: domum dei mundam seruari debere a cunctis que mentem habent retrahere a dei adhesionem. Et si queratur cur Saluator se ostendit sic seuerum in hoc actu plus quam in aliis. Nullibi enim legitur aliquem expulisse uel a se abiecisse uel percussisse nisi in isto actu. Respondetur quod Saluator hoc egit pluribus de causis. Et prima ut ostenderet quod homo debet plus in immensum deum appetere quam mundana: quare & obseruantiam mandatorum suorum potius quam lucrum mundanorum: & quia oppositum faciebant: deo enim contempto: lucris inhiebant terrenis: ideo tam seuerus fuit in punitione prefatorum. Secunda ut ostenderet quod sibi est displicibile lucrum quod mendaciis cumulabatur: ut patet in nummulariis: & cum rapina: ut in prefatis erat uendentibus. Nam dixit. Fecistis illam speluncam latronum. Tertia quia diuinus cultus mirabiliter implebatur tam rumoribus uendentium quam care uendentium: quia cum starent ibidem proculdubio plus uendebant quam deceret: & sic carissima rebus homines ne emerent que ad sacrificia pertinebant: retrahebant. Quarta ut ostenderet simoniacam prauitatem sacerdotum ut erat prefata sibi super omnia abominabilem. Colubas uendentibus dixit. Auferte ista hinc. Quinta causa quod sic seuerus puniuit est ut ostenderet quod prelati maiori maiori sunt ultione ferendi quam subditi: pharisei enim dedecificabant proximum permittendo talia fieri que fieri in tali loco illicitum erat: & quia que uendebantur erant ipsorum: unde alii exemplo ipsorum ad uendum male quo ad locum & tempus & quantitatem incitabantur. insuper quia accedentes strepitu talium

notabilr ipediebant ab orando. Anna orans loquebat in corde suo. pmi. R. pmo. qd̄ distractione mētis facta per strepitum. circa sensus impeditur: ut claret experientia. Sexta de causa ut declararet sup̄bos cornu petas: hypochritas pellē ouinā ferētes: & luxuriosos icolumbis designatos: in domo sue glorie nō recipiendos ab ipso: sed extra templū glorie eiciendos. Septimo ut quātū sibi displiceat quicqd̄ agit in locis sacratīs & deo dicatis prēter id ad qd̄ sunt instituta depromeret: fecit ergo flagellū xp̄s uel de chorda qua cingebatur: uel de chordis quibz oues & boues tenebant: & percutiendo tales tendētes: de sua domo seuerē efugauit. Sed attendendū qd̄ dñs sicut est misericors: sic in his qui in peccato perseverant: ut erant pharisei: est in presenti & in futuro seuerus ultor: ac eius flagellū se uelissimū formidandū est. Si enim tali flagello percutiēdo oēs expulsi de suo tēplo facie seuera id faciente: quid erit tempore iudicii facie terribili peccatores iudicante: & eos perpetuo a sua misericordia & gloria abiciēte? Et enim deus aliquos flagellet ad correctiōem: iuxta dictū apostoli Heb. 12. Flagellat enim oēm filiū quē recipit: tñ aliquos flagellat ad perpetuā damnationē. Istū ducē formidabilē oībus: cui oīa subsunt: & eius benignū aspectū oīa appetūt: nos oī studio placabilē & placatū reddere conemur. Si enim tanta multitudo plebeia & sacerdotalis nō ualuit zelantez suscinere cōstitutū intra uiscera misericordie sue: utpote dispositū ad moriendū pro peccatorū salute: quō miserrima peccatorū turba irascēte eis in die solis iusticie & ultionis pondus sui equissimū iudiciū tolerare ualebit? Placare ergo conemur eius irā ob peccata nra merito excitatā: ac ipsum humilitatis precibus flagitemus: ut quē peccata nra ad seueritatē inducūt: sua eū clemētia benignū reddat & gratificū. Ex p̄fatis apparet istū cōformitatis. xvi. & ultime istū secūdi libri. quo ad p̄mā partē declaratio breuis & opendiosa. u3. Iesus dux formidabilis. Multa fuissent dicēda hic de seueritate dñi nri Iesu xp̄i & zelotipa egitate ipsius: ad ingratos de bñficiis perceptis sicut p3 de ciuitate Bethsaida Corozaim & Capharnaū. Matth. xi. & sic de aliis mltis: ut p3 in serie euāgelii: quos reprehēdit & arguit: ac ab eis recedēs aufugit: & de quibz tam uerbo q̄ opere & ipsorū uitatione & increpatione oñdit se esse eis ducē formidabilē: dum fuit in presenti uita: & nāc se eis declarat eos puniēdo eternali pena & tormēto.

¶ Secūda pars fructus. xvi. & cōformitatis. & xxviii. in ordine. Franciscus detestator. Sequit̄ expositio.

Vm gloriosus p̄ br̄s F. ut ix. pars legende de promit: & dictū est cōformitate. z. hui. 2. libri: q̄ si qdā carbo ignitus esset: & tor? diuini amoris flāma succensus: & cōr ad animas Iesu p̄ciosū sanguine redēptas feruidū habuerit amorē & zelū p̄cipuū: & hac de cā ciuita-

tes p̄dicādo circuibat & castra: ieiunabat & alia opera

fructuosa peragebat: ut exēpla preberet edificationis & sanctitatis: & saluti aīaz dicebat nihil esse p̄ferendū: eo maxime quo unigenitus dei filius pro aīabus redimēdis dignat? est in cruce pendere: ipsiqz ob hoc esset in ofōne luctamen: in predicatione discursus: & in exemplis dandis exēssus. unde quotiens nimia aueritas reprehenderet in eo respondebat se aliis datū in exemplū: huius rei grā p̄dicatores uerbi diuini honorabat: indulgentiā annuatim pro salute dictarū aīarū ecclesie sancte Marie de portuicula a xpo impetrauit & papa: sicqz zelū ignito ad aīas opus p̄dicationum nō dimisit ob tediū: ofōnē ob demonū luctā: aueritatē uite ob incōmoda carnis: accessus ad partes fidelū & infidelū ob laborē sui & fratrū suorū: ac cuncta perficere ad aīaz salutē spectantia: ut ostēsum est cōformitate. z. hui. 2. libri. Propter p̄dicta br̄s F. zelū habuit ad instar xp̄i precipue. & p̄mo ad detestationē hypochritis. u3. ut nullo modo nec uideretur nec esset hypochrita. unde legenda tam antiqua q̄ noua ostendit clare qd̄ beat? F. semper uoluit qd̄ omnia que agebat essent omnibus manifesta: ut dictū est cōformitate. v. huius. 2. libri. Nōne ipse ut hypochritism uitaret: tunicā suā interius quadā pelle p̄pter stomacū in firmitatē & splenis sufultā: noluit portare nisi desuper de dicta pelle: hoc est super habituz ab extra in parte eadē ubi erat ab intrā poneretur? Semel etiā tunicā suā habitualē quā solā gerebat ad carnē: p̄pter magnū frigus apud sanctū Eleutheriū de comitatu reate: cu3 repetasset ad intra: & sic tunicā socii sui: cū ab ofōne redisset dicēs socio suo: qd̄ datus erat aliis in exemplū fratribus: dictas pecias a suo habitu statim remouit. Vice alia cū carnes comedisset: p̄pter infirmitatē se corā populo: ut alī dictū est: de hoc accusauit. Sic apud Greciū: qd̄ cibaria comederat conētra cū lardo: coram multitudine que ad eius conuenerat p̄dicationē: se ut glutonē uitupandū & nō ut sanctū honorandū declarauit. Insup̄ exprobat de se potius uitupia q̄ laudes: ac sociis si quādo laudaretur mandabat ut de se uitupia dicerēt: & qd̄ ad uerecundiā erant. Seqz publice autumabat maximū peccatorū: ut cōformitate. v. hui. 2. libri dictū est. Prefataqz omnia faciebat: ne uiciū hypochritis incurreret: uel de ipso notaretur. Et sociis suis dicebat. Talī uiuere uolo in heremis & aliis locis ubi maneo: qualī si oēs homines me uiderēt. Si n. putant me sanctū hominē: & non facerē uitam q̄ sancto homini conuenit: essem hypochrita. hoc uitiū sūme fuit detestatū in se. Nolebat sanctus proclamari: & contradicēs inquietari. qd̄ enim nec ut sanctū laudaret nec putaret: qd̄ uxore & filios h̄re posset. In aliis et hoc uitiū execratus est. Frēm illū re hypochritā: etsi exteriori apparētia sanctus a fratribus diceretur: seruatorē p̄cipuū silētii: & ostēsorē fictitie bonorū operū de textis eisdē: ipsumqz ab ordine egrediēdū: & fictū esse quod ostēdebat: declarauit. & sic euenit. Dedit beatus Franciscus uni uetule suum mantellum: dum semel p̄ ciuitatem Assisi pergeret: & quia ex hoc habuit uanam gloriam: statim sequentibus se confessus fuit qd̄ inde uanam gloriā habuerat. Secundo br̄s F. zelum

seruētissimū hūit ad oēm mūdi gloriā uitādā: ut oñsū est conformitate. v. huius secūdi libri plurib⁹ modis & exēplis. Nōne ipse dñs hostiensis de p̄mōtione fratrum fienda querēti: respōdit q̄ frēs sui ideo minores uocati erant: ne maiores fieri presumerent. Ob uitandā prelationis gloriā generalatus cessit officio. Sociū hñe noluit: & subdit⁹ eē usq; ad mortē uoluit sub guardiano eidē obediēdo. Et amicitia iungebat p̄cipua: q̄ gloriāz alteri. s. deo daret & nō sibi: sicut patuit de ep̄o lteranensi: cui regratias⁹ est: q̄ deo & nō sibi ob p̄dicationē gloriā tribuerat. Et q̄ de glorie uitatione dictū est iustificiēter cōformitate. v. huius secūdi libri: ideo alit̄ p̄seq̄ pro nūc omitto de p̄fata materia. Tercio habuit zelū bt̄s F. ad regule obseruantia: in qua dicebat ipse bt̄s F. nihil posuisse de p̄po: sed totū put habuerat a xp̄o: ut dñs pape Honorio dixit: & p̄s ministri bt̄o F. orate audierūt a xp̄o. uolebat q̄ semp frēs dictā regulam haberēt: secū gererēt & portarēt: imo post mortē cū ipsa sepeliri: put de hoc dictū est lib. i. conformitate. ix. Quarto habuit zelū ut frēs sui essent p̄fecti in se: declarādo quō. u. dicēdo illū esse bonū frēm minorē qui uitā hñet & p̄ditiones istoz frūm. u. Fide fr̄is Bernardi &c. eo modo quo cōformitate. xii. p̄mi libri parte. z. dictū est ca. z. de fratre minore. Religionē suā seruare in sua puritate in uocatione qua uocari erat p̄stare ut dictū est lib. i. cōformitate. ix. Quinto habuit zelum ad domū dei & tēplūz deo & bt̄e uirgini acceptissimū. S. Marie de angelis: quā ecclesiā iam mūdo dimisso corā ep̄o post ecclesiāz. S. Damiani & S. Petri bt̄s F. ob reuerētiā bt̄e uirginis m̄is dei: derelictā & inhabitatā reuoluit & refecit: uti hodie p̄seuerat. Hāc ecclesiā et̄s bt̄s F. reedificasset: ipsa tñ ad abbatē & monachos. S. Bñdicti de mōte subasio p̄nebat: quā bt̄s F. post p̄me regule cōfirmationē ab eisde ipetrauit hoc modo. Cū. n. in quodā tugurio p̄pe ciuitatē Assisi bt̄s F. se recolegisset: rediēs de Roma a papa Innocētio. 3. put in p̄ncipio q̄rte ptis legende maioris. habet: ibiq; arcte & inepte staret p̄pter loci arctitudinē: & rustico rū ad dictū locū diuerterēt cū aialib⁹ aduentū: uidēs qz q̄ dñs frēs uellet multiplicare dixit fratrib⁹. Charissimi frēs & filii mei: uideo q̄ dñs uult nos multiplicare: uñ mihi uidet̄ bonū & religiosum: ut acgram⁹ ab ep̄o uel canonicis. S. Rufini: aut ab abbe. S. Bñdicti aliquā ecclesiā: ubi frēs possint dicere horas suas: & solūmodo hñe circa eā aliquā paruā domūz & paupculā ex luto & uiminib⁹ cōstructā: ubi frēs possint q̄scere & opari: nam locus iste in quo stamus nō est honestus: nec sufficiēs fratrib⁹: postq̄ dñs uult eos multiplicare: & maxime q̄ hic nō habemus ecclesiā ubi fratres possint dicere horas suas: & si aliq; frater moreretur: nō eēt honestū hic eū sepelire: nec in ecclesia seculariū clericorū. Et placuit sermo cūctis fratrib⁹. Iuit ergo bt̄s F. ad ep̄m Assisi: & p̄dicta uerba corā ipso exposuit: cui dixit ep̄s. Nullā ecclesiā habeo quā ualeam uobis dare: & hoc idē canonici respōderūt. Tunc iuit ad abbatē. S. Bñdicti d mōte subasio: & eadē uerba p̄posuit corā eo. Abbas uero pietate motus: consilio habito cū monachis suis: operante gr̄a & uolūtate

diuina: concessit bt̄o F. & fratrib⁹ suis ecclesiā. S. Marie de portuicula: pro minori & magis paupcula ecclesia quā haberet. Et ait abbas bt̄o F. Ecce frater: exaudivimus qd̄ petisti: sed si de hāc cōgregationē uestraz multiplicauerit: uolumus q̄ locus iste sit caput omniū uestroz. Et placuit sermo bt̄o F. & fratrib⁹ suis. Et gauisus est nimis bt̄s F. de loco fratrib⁹ concessio: maxime p̄pter nomen matris xp̄i: & q̄ erat ita parua & paupcula ecclesia: & et̄ q̄ cognominabat de portuicula: in quo p̄figurabat q̄ debebat esse m̄ & caput pauperū frūm minorū. uocabat enim portuicula q̄ contrata illa antiquitus portuicula dicebat. uñ bt̄s F. dicebat. propterea uoluit de⁹ ut nulla alia ecclesia fratrib⁹ concederē: & frēs p̄mi tñc ecclesiā de nouo nō construerēt nec haberēt uisi illā: qm̄ in hoc adimpleta fuit qdā p̄phetia p̄ aduentū frūz minorū. Et lz esset paupcula & q̄ destructa: tñ p̄ magnū tps hoies ciuitatis Assisi & toti⁹ illius contrate habuerūt deuotionē maximā ad illam ecclesiā: & maiorē habēt usq; hodie: & quottidie augmētāt. Et lz abbas & monachi ipsaz bt̄o F. & fratrib⁹ suis libere concessissent: tñ bt̄s F. tanq̄ bon⁹ & peritus magister: uolēs domū suā. i. religionē suā fundare supra firmā petrā. i. supra maximā paupertatē: mittebat annuatim dicto abbati & monachis unū canistrū plenū pisciculis: q̄ uocant lasche: in signū maioris humilitatis & paupertatis: ut frēs nullū p̄priū locū hñent: nec in aliquo loco manerēt q̄ nō esset sub dominio aliū quoq; ita q̄ frēs nunq̄ haberēt potestatē uendēdi uel alienādi quoquo modo. Quādo aut̄ frēs portabat annuatim monachis pisciculos: ipsi p̄pter humilitatē bt̄i F. q̄ hoc de uolūtate sua faciebat: dabant eis unū uas plenū oleo. In hac ecclesia: ut dictū est p̄us deserta ita ut a nemine de ipsa curaret: bt̄s F. ob deuotionē seruētē quā habebat ad dominā mūdī: cepit ante talem concessionē in habitu heremitico existēs assidue pro eius reparatione imorari. Quē antiquit⁹ sancta Maria de angelis est uocata: q̄ angelici cantus sunt ibi sepi⁹ auditi. Concessa ergo dicta ecclesia bt̄o F. & fratrib⁹ suis: ipse pater bt̄s F. duodenariū illū frūm ad dictāz sanctā Mariā de portuicula superna gr̄a p̄eunte deduxit: ut ubi meritis m̄is dei minorūz sumpserat ordo initiū: ipse suscipet illic auxiliis incrementū. uñ statim ut frēs illuc ad morandū ierunt: quasi quottidie dñs eorum multiplicabat numerū: & odor fame ipsorū p̄ totam uallem spoletanā & p̄ multas m̄di partes mirabiliter est dispersus. De hoc loco frater qdā deo deuot⁹ ante conversionē suā uisionē uidit relatione condignā. Innumeros cernebat homines cecitate percussos facie in celū directā & genib⁹ flexis in hui⁹ ecclesie stare circuitu: qui oēs extensis manib⁹ in altū lachrymabiliter clamabant ad deū misericordiāz postulantes & lumen. Et ecce ingens de celo splendor aduenit: se per omnes diffundens: qui lumen unicuiq; tribuit: & salutem desideratam concessit: quod utiq; tam sanctitate fratrum ibidē cōmoratiū q̄ indulgentie ibidē p̄ bt̄m F. a xp̄o & papa ipetrare: ut in uisione frater p̄uidit: p̄t nūc eē cōpletū. In hoc loco scē Marie de portuicula siue de angelis: anq̄ bt̄s F. cū fratrib⁹ ad morandū iuisset

¶ *Ad rusticum* ppe suas audiuit pluries de nocte angelorum cantū. Cūq; hoc cuiusdam sacerdoti de Assisio dixisset: dixit ei sacerdos. Quare nō ducis ad dictū locū Franciscū cū sociis q; sūt in uigo torto? Quod cū fecisset: & btūs F. staret de nocte ibidē: in uisione uidit dormiendo: q; xps uenit cū mīe sua: & uidebat q; staret: & cū btīs F. diceret: q; estis uos? rēdit Iesus. Ego sum xps: & hec ē mīe mea: & btūs F. Vñ uenis? Rēdit xps: de ultra mare: & btūs F. Quare uenistis? Rēdit xps. Veni ad desponsandū locū illū mīe mee: & his dictis: disparuit. & btūs F. excitat⁹ a somno dixit. Nō recedā de loco isto ampli⁹: & sic fecit. Hic est locus in quo ordo frūz mio rū a scō F. p diuine reuelationis instinctū inchoat⁹ est: de quo frater Thomas in legēda bti F. antiq; sic dicit. Seru⁹ dei F. psona modic⁹: mēte humilis: pfectiōe minor: in seculo degens: portūculā p se & suis de mūdo elegit: ex quo alr xpo nisi de mūdo aliqd hēret: seruire nō potuit. Non. n. sine pfectiōe diuini oraculi a diebus antiq; portūcula dict⁹ est locus: q; in illoq; debebat cēdere forte: q; de mūdo penit⁹ nil cupiebāt hēre. Nam & in eo uirginis mīis ecclesia cōstructa erat: q; sua singulāri humilitate meruit post filiū suū caput oīz eē scōrū. In ea miōz ordo pncipiū sumpsit: bidē multiplici muro uelut supra stabile fundamētū: eoz nobilis structura surrexit. Hūc locū scūs F. amauit pre oib⁹: hūc pcepit frēs singulāri reuerētia uenerari: hūc uelut speculū religiōis in humilitate ac paupertate altissima semp uoluit custodiri: pprietatē ex eo altis reseruās: sibi & suis retinēs usum tm. Et subdit. Seruabat ibidē rigidissima in oib⁹ disciplina: tā in silētio & labore q; ceteris reglārib⁹ institutis: nemini nisi fratrib⁹ spālī deputatis ibidē patebat ingressus: quos undiq; oregatos uolebat scūs uere deo eē deuotos: & ex oī pte eē pfectos. Sic & oī seculari psonē oīs penit⁹ pcludebat introit⁹. Nolebat ut frēs existētes ibidē q; sub certo nūero arcabant: ad seculariū relationē prurirēt aurib⁹: ne orēplatiōe intermissa celestiu: ad inferiorū cōmercia p rumigerulos traherent. Nō licebat ibidē alicui uerba ociosa pferre: uel referre plata p alios: q; si origeret aliqñ p alique: ut ultra nō adderet pena de cetero cauebat i posterū. sine intermissione dieb⁹ ac noctibus existētes in loco: diuinis erāt laudib⁹ occupati: & odore miro fragrātes: uitā ducebāt angelicā. Solebat. n. ueterū icolarū relatu sancta Maria de angelis alto nomie dici. Relatū sibi a deo felix p dicebat beatā uirginē inter alias ecclesias ad suū honorē cōstructas in mūdo: illā spālī amore diligere. Ideoq; scūs pre ceteris eā plus amabat. hec ille. Et ut uerba pfati frīs uideant clari⁹: & de zelo quē b. F. habuit ad locū pfatū: est sciendū q; btīs F. in dicto loco uoluit q; oīa edificia eēnt abiectissima & uilissima: utpote facta: excepta ecclesia: de lignis uiminibus: ac coopta de paleis. Cū. n. i dicto loco frēs hērent unā parū casellā de paleis coopat⁹: & annuatim ibidē fieret capitulū: ac frēs multiplicarent: & ppl's Assisinas pfata cōsiderās domū magnā ex lapidib⁹ fecisset: ex calce iōfra paucos dies sine bti F. consensu: & ipse pf reuersus miraret de illo edificio: timens ne occasiōe illi⁹ dom⁹ alii frēs in locis in qb⁹ morabant & moraturi erāt face-

rent sūt magnas domos: uoluit ipsam destruere: ut in phabatis dictū est. Rephēdit ē: ut sepe dixim⁹: uicariū suū q; ibi fecerat fieri quādā parua domū in sui ab sentia: ubi frēs possent qescere & dicere horas suas.

2. Secūdo btūs F. noluit q; in dicto loco carnes comedere nullo modo: unū dū eēt semel infirmus: & oporteret eū carnes comedere: uocatis sociis: dixit. Frēs mei: ille est locus reuerētior q; sit in mūdo: saltem citra mare: & plus ipsum diligo: & ideo nō est ueniēs ut in isto tam scō loco uiuam⁹ sicut in aliis locis: & q; hic carnes comedant: q; multi frēs forēs transēnt ne deedificēt. unū nolo esse hic modo ad plens: cū me oporteat uita lautiori uiuere ppter infirmitatē meā. Et iuit ad cpm Assisii: q; libēter fecit sibi expēsas donec fuit sanus effectus.

3. Tertio btūs F. noluit q; uerbo ocioso uel seculari ipsuz locū aliquaten⁹ fedaret: s; semp in silētio eēnt ibidē: de deo solū loquētes: nō de mūdo. unū ordinauit & mādauit firmiter obseruari: q; si qs frūz uagans uel aliqd opans inter frēs uerbū ociosum aliqd ptulerit: semel teneret dicere Pf nī: laudādo deū in pncipio orationis & in fine: ita tñ q; si forte sui conscius prius se culpauerit de cōmissio: ipsum Pf nī dicat p aia sua cū laudib⁹ dei: ut est dictū. Si aut ab aliquo fratre pus in de fuerit rephēsus: Pf nī p aia fr's ipsum arguētis p dīctō modo dicere teneat. Si uero rephēsus se excusar: & ipsum Pf nī dicere noller: eodē modo dicere tenere tur duo Pf nī p aia illi⁹ frīs arguētis ipsum: si ipsi uel alteri testimonio cōstiterit eē uerū q; ille uerbū dixerit ociosum: dictas ēt laudes dei in pncipio & in fine oīōnis ita alte dicat q; ab oib⁹ fratrib⁹ circūstantib⁹ audiat: q; frēs dū hec ipse dixerit taceāt & auscultēt. Si uero audiēs frēm dicētē uerbū ociosum tacuerit & nō arguerit eū: eodē modo teneret dicere unū Pf nī cū laudib⁹ dei p aia illi⁹ dicētis. Et q; q; frater igrediēs cel lam uel domū uel aliquē locū: & iuenerit ibi frēm uel frēs: debeat deū deuote bndicere & laudare.

4. Quarto uoluit btūs F. q; in dicto loco eēnt frēs uita & exēplo singulares. unū dicebat ipse btūs F. Volo q; ipse loc⁹ sit immediate sub potestate gñalis ministri & serui: ut in de maiorē curā & solitudinē habeat puidendi ibidē de bona & sancta familia. Clerici eligant de melioribus & sanctiorib⁹ & magis honestis fratrib⁹: & q; sci ant meli⁹ dicere oīm: q; sint in tota religiōe: ut nō solū seculares: s; ēt alii frēs libēter & cū magna deuotione uideāt & audiāt eos. De fratrib⁹ ēt laicis scīs hoib⁹ discretis humilib⁹ & honestis eligant q; seruiāt illis. Et cū aliqs istoz frūz migrauerit ad dñm: uolo q; loco ipsius mittat illuc ali⁹ scūs. frater ubicūq; fuerit a gñali ministro. Quinto uoluit btūs F. & phibuit ut nulla psona sc̄laris locū frūz intraret: unū dicebat. Volo q; nulla psona & nullus frater illū locū intret nisi gñalis minister & frēs q; seruiūt illis: & ipsi nō loquant cū aliq; psona nisi cū fratrib⁹ q; seruiūt illis: & cū ministro qñ uisitare eos. uolo sūt q; frēs laici qui seruiūt eis: teneant nūq; eis dicere uerba ociosa: uel noua hui⁹ sc̄li: ul' alia q; nō eēnt utilia aiab⁹ eoz. Et ppea spālī uolo q; nlls intret i locū illū: ut ipsi meli⁹ cōseruet puritatē & sc̄ritatē suā: & q; i illo loco nihil pēit fiat ul' dicat iustit: s; ipse

locus teneat totus purus & sanctus in hymnis & laudibus domini. Nam si alii fratres aliqui declinauerint a puritate & honestate: uolo quod iste locus benedictus sit: & permaneat semper speculatus & bonus exemplum toti religionis: & quoddam candelabrum ante thronum dei: & beata uirginis semper ardens & lucens: per quam dominus propitius defectibus & culpis omnium fratrum: atque conseruet semper & protegat hanc religionem & plantulas suas. Sexto & ultimo quo ad hoc: & penes quem sumitur conformitas huius secundae partis ad primam procedendum. uiz. Iesus dux formidabilis. Franciscus detestator: est quod beatus F. noluit in hoc loco sicut nec in aliis esse mensuram numulariorum. i. pecunie quoquo modo receptio: imo si execrat est & detestatur receptionem pecunie: hic summe abhorruit: nec noluit pecuniam poni in altari: nec alibi in quocunque loco dicte ecclesie. unde sicut Iesus dux formidabilis pecuniam proiecit de templo: sic & beatus F. de tota ecclesia profusa pecunia oblata asportari precepit. Cumque n. semel quidam secularis dictam ecclesiam intraret oratur: oblationis causa pecuniam piecitam in templo posuisset iuxta crucem & patris preceptum erat ne pecunia offerri permitteretur: frater quidam hanc uidens manu tagens eam in fenestram proiecit: sed cum hoc esset dictum beato F. & ille humo prostratus ueniam postulasset: cum oblatione ad uerba & disciplinam: beatus F. eidem mandauit ut pro ore pecuniam de fenestra acciperet: & extra sepe loci portaret: & pro ore poneret super stercus asini. Quo facto fratres timore maximo sunt repleti: & ex tunc magis contempserunt pecuniam stercore asini comparata. Sicut ergo Christus detestatur est domum suam fieri domum negotiationis: sic & beatus F. ecclesiam ipsam beatam Mariam & alias sui ordinis a receptionis pecuniarum correctione. Sic ergo apparet conformitas beati F. ad Christum in hoc quod ostendere uidebatur ps. xxi. & xvi. conformitatis dei. Franciscus detestator. In hoc siquidem loco deo & beatae Marie accepto fratres stantes macerabant carnem in ieiuniis & in uigiis multis: frigore & nuditate & labore manuum suarum. multotiens et ut non staret ociosi iuuabant pauperes homines in agris eorum: & ipsi dabant postea eis de pane amore dei. Stabant ibi ut in loco sancto discalciati cum Moise & Ioanne sue ab omni affectu carnali & mundiali domino famulantes: & ipsum iuxta uoluntatem beati F. in seuitate tenentes. Ad hunc locum fratres omnes debent non solum attendere beneplacitum beati F. sed et quod ibidem diuinitus sunt pacta: summam deuotionem habere. In hoc siquidem loco reparata ecclesia beatus F. primo stetit. Ad hunc locum fratres cetum deduxit. De oleo lampadis huius ecclesie Franciscus cum micis facies antidotum Moricium sanauit. In hoc loco oras: statua ei diuinitus ostensa: progressus totum sui ordinis prouidit. Prerogatiuas sui ordinis quatuor ostendit: ac si fratres in eorum uocatione posuissent: omnes tribulationem a mundo se ablaturum Christus promissit. Hic Franciscus in humilitatis exemplo cum lepore horribili in una scutella comedit. Hoc in loco b. Clara reformata: sponsa Christo nupsit: & dedicata est. m. Iesu cum filio: uisa est a beato F. & indulgentia per peccatores impetrata. Cur mundus post beatum F. cederet: frater Masseus est declaratus. Christus in medio fratrum & beati F. de deo loquentium uisus iuuenis est ab eis: & benedicendo eis summa consolationis dulcedine recreauit. Cum beato F. & sociis sancta Clara & socia sua comedendo: spiritus sanctus descendit super eos: ac omnes sunt rap-

ti in deum. Angelus domini adueniens fratri Helie superbo de obseruancia sancti euangelii quoniam proposuit. Sex milibus fratrum in caplo generali congregatis uictum de abunde ministrat. Tres panes in manibus Francisci per cibationem triginta fratrum multiplicat. Locum ab ignem exercitum demonum ut in eo nisi occasione data per frem: nullus intrare possit preseruat. Multis aliis uenustat prerogatiuis: de quibus quidam frater uerificator sic dicit. Scius scorum uere locus est iste locorum. Digne magnorum ceteris dignum honorum. Felix agnomen felicitatis est sibi nomen. Et mox cognomen sortis muneris omen Angelicum nomen hic circumsundere lumem. Hic pnoctare solet hymnos uoce sonare. Postquam tota uixit Franciscus eam releuauit. Ex tribus una fuit quod ipse per reparauit. Hanc per elegit cum membra sacco subegit. Hic corpus fregit: membris subesse coegit. Hoc intra templum genitus fuit ordo minorum. Dum patris exemplum sectatur turba uiuorum. Clara dei sponsa fuit hic primario tonsa. Pompis exuta mundi christum quod sequuta. Sic partem clarum fratrum simul & diuag. Sacra pariter fudit christum quod orbem refudit. Hic fuit artata uentris mundi. s. per paupertatem obedientiam & castitatem. Et dilata uirtus in gente uocata. Regula ostiata paupertas sancta renata. Gloria prostrata crux in medium reuocata. Sicut turbatur Franciscus & accidia. Hic tranquillatur: illuc sua mens renouatur. Hic demonstratur uerum de quo dubitatur. Imo donatur quicquid per ipse percat. hec ille. Ex quibus patet nonnulla illius loci insignia. Super omnia tamen padunt ipsam ecclesiam & locum esse singularem. Quia beatus F. ibidem incepit: mediauit: & uitam ibidem finire placuit: ut suo initio medio & consummatione scificaret. Indulgentia est ibi generalis per remissionem omnium peccaminum: omnibus in consecratione dicte ecclesie christi: collis ad ipsam pergentibus. Insup omnibus aliis locis a uirgine christi mense pre dilectis ipse quidam penitencia proponit Et ideo bene dicitur in legenda antiqua. quod beatus F. in omni sede terrarum regna celorum constituta cognosceret: & in omni loco diuinam gratiam electis dei crederet posse donari: ex parte tamen erat locum sancte Marie de portuicula gratia uberiori repletum & supernorum spirituum uisitatione celitus frequenter. dicebat proinde fratribus sepe. Videte o filii ne unquam hunc locum relinquatis. Si ab una parte foras pelleremini: per aliam reintrate. Nam locus iste sanctus est & habitatio christi & uirginis marie eius. Hic cum pauci essemus: nos augumentauit altissimus. Hic luce sapientie sue illuminauit animas pauperum suorum. Hic igne amoris sui nostras uoluntates accendit Hic qui orauerit corde deuoto: quod petierit obtinebit: & offendens grauius punietur. Propter quod o filii habete hunc locum cum reuerentia & honore dignissimum: tam uere habitaculum dei ab ipso & eius mense singulariter pre dilectum. Atque ibidem toto corde in uoce exultationis & confessionis confitemini deo patri & eius filio domino Iesu christo in sancti spiritus unitate. Amen. hec beatus F. Ex prefatis apparet declaratio secundae partis huius. xvi. conformitatis. uiz. Franciscus detestator. & sic completus est liber secundus de uita & conformitate beati F. ad uitam Saluatoris nostri domini Iesu christi. Ad honorem & laudem ipsius beate Marie & beati patris nostri Francisci. Amen.

Explicit liber secundus de conformitate uite beati Francisci ad uitam domini nostri Iesu christi.

Incipit liber 3° de cōformitate uite bti Francisci ad uitam dñi nři Iesu xpī. Fructus p̄mus & cōformitas: & .xxix. in ordine. Iesus cū suis comedēs. Frācisc^o emulat. Expō p̄me partis. u3. Iesus cū suis comedēs.

Itus illa & sapia diuina qua oīa a deo fiunt & facta sunt: & si mirabilis fuerit in effecio: creata i mūdi exordio: tam uarie opando quo ad formas pprietates distōnes loca: homine3 sic condendo locando indulgēdo & p̄ualiter corrigendo. Mirabilior apparuit in regulando

lege & preceptis: & que sunt ad sui cultuz demandando: & hoc cōsideratis circūstantiis & conditionib⁹ q³ bus prefata sunt instituta: & demū p̄fato quo ad dicta toti⁹ ueteris testamēti p̄cessu. Mirabilissima tñ apparuit in fine temporum quo suo in mundum aduentu & hominem redimeret & gratie plenitudine mundū singulariter replet. In quo uidelicet tempore mirabilissimam diuinam acclamat sapientiam ipsa dei uerbi incarnatio: quam nisi fides credat ratio non explicat. Iesu conuersatio per triginta annos ut simplex homo: eius baptizatio: ieiunatio cum diabolo decertatio: predicatio & miraculorum operatio. Sed ad propositum n̄rū quo ad expōnem p̄me partis conformitatis p̄me hui⁹ libri tertii. u3. Iesus cum suis comedēs: mirabilissima fuit cena dñica q̄ cū suis comedit apls: p̄pter illa que ibidē pacta sunt a diuina sapia q̄ xp̄us est. Ibi. n. facta est primitus a xp̄o ueterū sacrificioruz terminatio. Secūdo noui sacri institutio & ordinatio: &

demū multorū meditatioe dignissimoz a xp̄o scā est declaratio. De quibus trib⁹ succincte in hac p̄me partis hui⁹ conformitatis expōne differēdo: patebit quid uelit depromere cū dī. Iesus cum suis comedens. Hec p̄me partis p̄funditas & nō solum prefata oñdūt mirabilissimā dei sapientiaz: sed & passio xpī: ad inferos descensio resurrectio & sic de aliis: de quib⁹ in sequētib⁹ eis omillis ad presens patebit. ¶ S3 que pacta sunt in cena prosequēdo: dico q³ mirabilissimā diuinā sapientiā pandit. Primo qd scīn est in cena. s. uetere sacrificiorū terminatio. Et pro huius materie declaratio ne: q³ multis uidet dubiū: dicendū est. Quomodo de id qd ordinauerat. s. uetera sacrificia: cātere uoluerit: & alia ordinare & instituere. Sunt ergo aliqua p̄posito declarando notanda. ¶ Et p̄mū est q³ deus cu3 sit ueritas infallibilis: ē in suis dictis & p̄missis ueracissimus inuenit & p̄bat. Nā ut scribit Numeri. xxiii. nō est deus ut homo ut mentiat: aut ut filius hominis ut mutet. Dixit. n. & nō faciet: locut⁹ est & nō implebit: ait Balaam. Quo sequit⁹ q³ quicquid deus dicit aut dīcet: promissit aut promittet: aliquādo implet impleuit & implebit. ¶ Secūdū notandū & sequit⁹ ex prefatis est q³ sacramēta legalia cessare debebant: p3 q³ hoc dixit. ut habetur Osee scdo. Cessare faciam omne gaudium uñm: solē nātē eius sabbatū neomeniāq3 & festā & tēpora eius. Et Isaie p̄mo. holocausta arietuz & adipem pinguiū & sanguinem uitulorū & hircoruz & agnorū nolui: nō offeratis ultra sacrificium frustra: in census abominatio est mihi neomeniā & sabbatuz & festiuitates alias nō feram. Kallē. uestras & festiuitates odiuit anima mea. Facta sunt mihi molesta: & Dauid in psalmo. Si uoluisses sacrificiū dedis3es ut q3 holocaustis non delectaberis. Cū ergo deus dixerit talia cessanda & si cōtinentia multo fortius contenta. Quare in cessatioe sabbati neomenie & festiuitatū ac ipso rum sacrificiorū cessatioe: intelligit⁹ q³ talia ergo erant cessanda. Insuper cum talia essent umbre & figure: q³ ut dicit Apostolus. Omnia in figura contingebāt illis: quare aliquando cessare debebant ueniente ueritate & figurato. ¶ Tertium notandum q³ sacramenta ueteris legis deo erant accepta: non principaliter ratione operis operari sed operantis. Nam ratione operari non erant magis accepta q̄ cetera a deo creata: sicut patet discurrendo per singula: sed ratione operantis. s. offerētis prout dicitur. Gene. iii. Quod respexit deus ad Abel. l. offerentem & primo & ad munera eius. s. secundo: quia ratione offerentis acceptauit oblatum: sic sacrificium deus acceptauit Noe post diluuiū. Gene. nono sic & sacrificiū Abrae pro filio: non ratione oblatorum: sed cfferentium. Quia ergo offerentes homines deo erant accepti ratione persone: quia obediētes deo: nam ut dicit. p̄me Regū. xv. Melior est obedientia q̄ uictime &c. Et iuxta illud Osee. Obedientiam uolo & non sacrificium &c. si deus sacrificia odiebat: non erat nisi ratione offerētis: ut patet Isa. p̄mo. Nam postquā dixit. Non offeratis ultra sacrificiū frustra &c. addidit. Odiuit ania mea: facta sunt mihi molesta: causam assignat. Manus enī uestre sanguine ple

Quare de
us sacra
legis anti
q̄ uoluit
aboleri.

ne sunt. & ante premiserat. Holocausta arietum &c. subdit cum ueniretis ante conspectum meum: quis requisivit hoc de manibus uestris? Subdit & non potuit ambulare in atriis meis: & Michee. cap. vi. Quid dignum offeram deo? subdit. Curuabo genua mea deo excelsio. Ecce quod de? principali regrebat: & subdit. Nunc offeram ei holocausta & uittulos anniculos. Nunc placari potest de? in milibus arietum aut in milibus hircorum pinguum? Nunc dabo promogenitum meum pro scelere meo: fructum uentris mei pro peccato meo: quasi dicat non. Et addit idicabo tibi homo quod sit bonum & quod deus requirat a te: utique facere iudicium & diligere misericordiam & sollicitum ambulare cum deo tuo. Quo concludit quod ratione operantium: talia sacrificia erant deo accepta. Sed cum ipsi offerentes non exercerent ea quod deo placita erant: ut dicit Isa. & alii prophete concorditer omnes: deum sacrificia & alia erant ei odio sa & molesta & non accepta. ¶ Quartum notandum quod sicut tria tempora sacra scriptura describit a lapsu primi hominis. scilicet nature lapsus: legis promulgatus & gratie: & omni tempore sacrificia esse debebant tribus? corruptionis: ex quo iam deum sacrificia tam legis promulgata quam nature lapsus deo ut odiosa cessare debebant: ergo alia tempore gratie institui debebant tempori gratie conformia & corruptionis. Quod omni tempore sacra esse deberent post lapsum: per congruentiam quodammodo: quod omnis stat? huius morbum: medicinam requirit: gratie & omnis stat? post lapsum: quod saltem originali morbo inficit: nec conuenit diuine misericordie & bonitati: hominem sine remedio & medicina & sine his promittere sine quibus? finis humanus non habet. uidelicet uita eterna: gratie & sine sacris: quibus? siue ratione operati uel operati dat gratia: per quam culpa deletur & morbus cauetur & quo ad culpam spiritualiter remouetur. Et ideo bene dicebat Augustinus. lib. xix. contra Faustum. Nullum nomen religionis est: in quo homines non sanctorum de fidelium consortio colligant. Quo sequitur quod cessantibus sacris ueteribus: alia deberent institui tempori gratie conformia: per quod alia sacra fuerunt in prefatis temporibus. scilicet tam tempore legis promulgata quam nature lapsus. Quare propositum: quod tempore gratie sacra debebant institui non solum prefatis: quod deo non placuissent: ergo dissilia: & quo ad operatum: ut scilicet deo placita tam ratione operantis quam operati. Et quo ad gratie infusionem per ea: quia copiosiora: & quo ad distinctionem in se: ut nullum tale in se & in se simili remaneret. Circumcisio in se abolita est: manet in se simili & perfecta: quia in baptismo quo ad peccatum originale: deletur. non sicut fiebat in ueteri testamento per ipsam circumcisionem. Et quo ad perfectionem: ut perfectiora essent tempore gratie quam aliis temporibus? & in gratia & in aliis. ¶ Quintum notandum quod sacra ueteris legis a deo solo sunt instituta: sic & tempore gratie. Ratio quia sacra putamus loquimur in presentibus? instituta sunt in ueteri testamento siue ad ipsum deum honorandum: siue ad placandum uel ad morbum peccati remouendum: a deo solo sunt instituta quia ipse solus est qui tollit peccati morbum: & dat gratiam: ac immobiliter potest assistere suo signo a se instituto: cum omnis creatura sit defectiua. Quo sequitur quod cum uetera essent omnino cassanda: ut per ex primo notando & secundo: & omni tempore sacramenta esse debebant: utpote medicinam contra morbum peccati: & a solo deo presentibus? institui: ergo de? sacra alia perfectiora prehabitis in ueteri testamento: instituere debebat: & hoc tempore gratie: per ex iam dictis. ¶ Quibus? sequitur sextum notandum quod cum

christus sit de? ut deum est & probatur conformitate. xiiii. libris scilicet sacra mutare debebat & alia instituire: ut per ex iam dictis: quia sacra que instituere uolebat: ante passionem suam instituere debebat. Ratio est: quia sacramenta institui debebant a christo ut dicitur: & ante passionem: utpote antequam habuerunt efficaciam: & sortita sunt effectum. Passio. n. christi non tam promissa quam exhibita efficaciam sacris dedit: ut docet beatus Augustinus. 22. de ciuitate dei circa principium. In exordio quippe generis humani de latere uiri dormientis detracta coesta edificata est semina: christum & ecclesiam iam tunc prephari oportebat. Sopor quippe ille uiri dormientis mors erat christi: cui? exanimis in cruce pedentis lancea later? perforatum est: atque ideamque & sanguis perfudit: que sacra esse nouimus? quibus christi edificatur ecclesia. Et idem Augustinus. v. de ciuitate dei. ca. xxvi. Quod archa in latere hostium accepit: perfectio illud est uuln? quoniam lancea crucifixi later? est perforatum: hac quippe ad illum uenientes ingrediuntur: quia ideamque sacra emanauerunt. unde credentes iniciant. Quod a christi passionem sacra habuerunt efficaciam: per per illud quod habetur de ose. di. iiii. Propter. Et extra. De baptismo & eius? effectu. Maiores. paragra. Tate. Et ratio est: quia ab illo sacra habuerunt efficaciam: a quo nostra reciperat offensam: & donat gratiam. Sacra. n. habent duo prefata efficere. scilicet culpam dimittere & gratiam conferre: non ex se sed ex institutione diuina: talis est efficacia sacrorum. Sed passio christi predicta efficit. ut dicit. Io. Damianus. lib. iiii. ca. 3. Qui postquam dixit. Omnis christi actio est mirabilis: subdit omnibus? mirabilibus? mirabilior est eius? preciosa crux. i. passio: per nullum. n. aliud euacuata est mors primi parentis: peccatum solutum: infernum? predat? & resurrectio demerita. Sed sciendum quod passio christi non dedit efficaciam sacramentis: ut causa principalis: quia solus deus hoc agit: sed ut causa meritoria ut declarat Anselmus. 2. Cur de? hoc. c. xxviii. Licet. n. ante passionem domini sacramenta sint a christo instituta: in passionem tamen omnia apparuerunt miscere: ut ostenderet a passionem ipsa efficaciam obtinuisse. Ibi. n. apparet. Baptismus in aqua. Confirmatio in sanguine quo confirmamur in bono. Eucharistia: quia ipse ideamque sacerdos fuit & hostia secundum Augustinum. iiii. de trinitate. & sic fuit ibi ordo. Prima in confessione latrois. Matrimonium quia in cruce ecclesiam sibi ut sponsam copulauit. Iuxta illud. Sponsus sanguinum tu mihi es. Extrema unctio in linitione crucis a sanguine christi. Prefatis ergo apparet quod sacra uetera a christo iuxta ipsius? permissionem cassanda & terminanda: ante suam passionem? cassata & terminata sunt & noua instituta sunt ab ipso. Et si de institutione statim aptum? dicitur. Sed uetera sacramenta a christo terminata ante passionem suam: quomodo obseruatis? ex tunc non fuerint salutifera uel sic & quando fuerunt mortifera: quia dominus Robertus Linconien. in tractatu de cessatione legalium? parte tertia hoc ostendit: uide ibi. hic omittitur: quia non est presentibus? speculationis. Et sic per breuiter promum? quod erat hic uidendum. Videndum est nunc de secundo: quo deus singularissime mirabilis declaratur. u. de sacramentorum institutione: & spiritualiter de sacramento eucharistie & eius institutione de quo ad presentibus? sermo uersatur. ¶ Et presupposito quod a christo debebant sacra quibus utimur institui utpote deo uero & homine: qui potest assistere signo ab ipso instituto immobiliter: qui remissionem peccatorum potest dare & gratiam ut deus principaliter: &

De factis
in institutione

ut homo meritorie: & sic perducere ad finem nostrum. s. beatitudinem. Sicq; & de facto sunt ab ipso instituta. Baptismus. Io. 3. Quia discipuli xpi baptizabant: & publicatus est. Matt. ultimo. Ite & docete omnes gentes baptizantes eos &c. Confirmatio. Io. 20. Accipite spiritum sanctum. Penitentia. ibidem. Quorum remisistis peccata &c. Nec illud quod dicit Iacobus in canonica sua. c. 3. Cōfitemini alterutrū peccatū vſa &c. fuit institutio s; executio: qd p; p illud qd seq̃. Et orate pro invicē &c. Eucharistia predicata fuit. Io. vi. instituta in cena. Mat. xxvi. Et ibidē ē ordo: q; discipuli tūc facti sunt sacerdotes dicēte xpo hoc facite in meā cōmemorationē. S; quo ad peccatū peccatū remittēdi. Io. xx. quorū remisistis &c. Extrema unctio. Mar. vi. apli ungebāt infirmos oleo sancto & sanabant. Sic ergo p; q; sacra a xpo sunt instituta. Quo supposito. uidēdum est aliis omiſſis de sacro eucharistie. Et pmo an in pſona xpi sacm hoc istitui deberet. s. in corpore & sanguine suo. Rñdēt q; sic. rō q; sacz istitui debebat prio deo summe placibile: & rōne opis opati & rōne operātis: p op positū ad antiq̃. Secūdo summe grē cōrentiūū: ut tēpo ri grē rñderet. Tētio nſi deo recōciliatūū: & dñi placatūū: quō uenā a deo obtinerem? & grām. Cū ergo nihil fuerit unq̃ deo accepti? pſona xpi: utpote filius dei: in quo pſi bñ cōplacuit. Mat. iiii. & in ipso habiteret ois plenitudo deitatis. Collo. 2. Sitq; plen? grē & ueritatis: per ipm recōciliati sumus deo. Ro. v. Et ipse est ppiatio p pſis nſis & toti? mūdi. Io. i. qre in se & sua hūanitate deitati cōiuncta. s. in corpore & sanguine suo hoc sacm istituere debebat: & sic ut deus debuit: & ut hō in suo corpore & sanguine fecit. ¶ Secūdo an istituere tali tēpore. s. in cena iminēte passione debuit. rñdēt q; sic: Et quedā cōgruentie ad hoc assignant: & pma si cōsideret tps celsationis sacroꝝ legis ueteris. Cū. n. ipsa eēnt in figura xpi & sue passionis: & in passione termināda: qre iminēte passioe ipsis celsantib?: cū nullū tēpus eē deberet sine medicina peccatūū: aliud ab antiqs sacm istituere debebat & sic tēpore passiois. Secūdo attēto ad qd istituēbat: q; ut nobiscū semp esset. ut dicit Vrbā? 3? in Decretali: qre hora q̃ erat recessus foras a discipulis & nobis pntia corporali: ut esset nobiscū mō sacrali istituere debebat q̃si passioe iminēte. Tētio inspecto qd est hoc sac. fo declaratū. Omnia. n. miracula a xpo facta cuz eēnt sue deitatis declaratiua: unum tñ erat omiſſuz in quo creatura nullo mō uires hēbat nec hſe poterat. s. subam in subam cōuētere: q; hoc est soli? dei: qre istud a xpo erat opandū: sue deitatis pfectissime oſiūū. Sed hoc quo tpe nisi qñ minus ei? deitas agnosceret: qd utiq; fuit in passioe cōsideratis cōiūciis ipsi deo & dño nſo Iesu xpo illatis: quare tēpore quo ei? deitas erat magis detestāda: singulari miraculo apud fideles erat referāda & sic tēpore passionis. Quarto q; passio erat humani generis singularē munus: utpote liberatū ipsi?: ad rememorādū de tāto bñficio xps hoc sacm istituuit dicēs hoc facite in meā cōmemorationē: qre & tēpore passionis istituui decebat. Insuper sci apli ppter passionē xpi futurā & xpi abscessuz tali mō ab eis: idigebāt pre solito signis

cōfortatiuis. iſtāmatiuis rememoratiuis ac repñtatiuis xpi amoris magis q̃ qñ erat cū eis: quare ad hoc fuit istitutū hoc sacm passioe iminēte. Multe alie cōgruentie assignant: de qbus dixi in libro de uita uirgis. fructu. xlix. uide ibi. Institutionē fiendā hui? sacri xps p dixit. Io. vi. s; ipsaz fecit in cena. Mat. vi. habet. Tētio uidendū in qua materia ipsum istituui debebat: ubi aduertēdū q; cū oia sacra taz ueteris legis q̃ noue habēt fieri in aliqua materia: ut p; discurredo per singula. Baptism? h; pro materia aquā. Cōfirmatio crisma: & sic de aliis. Sacm eucharistie sic ēt suā materiā debebat hſe: s; que erat materia apta: certe materia panis & uini: ut p effectū uisibile ad uisibilia itelligēda assurgerem? Cū. n. xps dixisset. Io. vi. Caro mea uere est cib? & sanguis me? uere ē potus subdidit. Qui māducat meā carnē & bibit meū sanguinē in me manet & ego in illo: & addidit. Ego sum panis uiuus q; de celo descēdi: si quis manducauerit ex hoc pane uiuet in eternū. Et tū corp? xpi corporali nō possit summi nec māducari: q; xps semel mortuus est: & mors illi ultra nō dñabit: quare solū spūalr summi d; & pōt. Ad designandū ergo refectionē spūalē in aliquo uisibili: utpote in pane & uino ut in materia istituui debuit: ut sic panis & uinū p aliis cibis plus & magis reficiūt corporaliter: sic & corp? dñi & sanguis cōuersione panis & uini in ipsa reficeret p cūctis aliis spūalr. In tali materia xpus istituēdo implere sunt figure. Gen. xliii. dī q; Melchisedech sacerdos dei altissimi obtulit panem & uinū in sacrificiū deo: Melchisedech xpm figurauit. ut pbat Aplus in tota Ep̃la ad Hebre. Fuit. n. sacerdos. ut dicit ppha Dauid. Secūdū ordinē melchisedech: ipse obtulit deo pſi suo panē & uinū in sacrificiū. s. cōuertēdo in corp? & sanguinē suū. Panis de celo datus est patrib?. Xps est panis celestis datus nobis uiatori bus: & sic de aliis figuris implera sunt deā pphay. Et prio. Isa. xxv. q; pphauerat dicēs. Et faciet dñs exercituum oib? populis in mōte hoc cōiuiū pinguiū: conuiuiū uindemie pinguiū medullatoꝝ uindemie defecate: & subdit. Et precipitabit dñs in monte isto &c. Sequitur precipitabit mortē in perpetuū uel sempiternū. De quo mōte loq̃r Isais? Certe de mōte sion: q; Isais in Ierusalē erat. in quo monte xpus stans: q; in cenaculo grādī strato. s. in monte sion hoc sacm istituuit: q; hoc istituuit: xps deus & dñs exercitūū. qbus: uniuersis populis. Quia nō apostolis solū nec iudeis soluz: sed oib? gentibus: q; ut glibet ueretur pro salute sua xps istituuit: & sic uniuersis populis nō dicit uni populo: sed uniuersis: nec pōt itelligi de cōiuiū cibi corporalis: s; de sacramento hoc qd est cibus spūalis: quo cibo oēs utuntur & uti possunt & spūaliter omnes reficiuntur. Sed quid faciet? iquis conuiuiū pinguiū: sed quid per pinguiū intelligit? subdit. pinguiū medullatoꝝ. Ecce panis. uindemie. & cuius? inquit uindemie defecate. Ecce uinū: pane & uino in xpi corpus & sanguinē transubstātiatis. Facit ergo xps & fecit hoc cōiuiū singulare oibus populis. Sed ad quē finē? dicit ppha ut uincula petōꝝ dirumpant: per eoz dimissionem. Sūt & tela ordinata. s. penarū p petō. Et ultra etiā ad

hoc: ut huius sacramenti & conuiuii sumptione cōtinua a fidelibus: in fine ipsum digne sumentibus mors. scilicet peccatorum in sempiternum precipitetur & eternalis: & hoc collatione uite perpetue glorie sempiternae. Nā xpm manducās h3 uitam eternam. Io. vi. Secūdo dcm Zacharie. cap. ix. Quid est bonum & quid est pulcrū: rñdit nisi frumētū electorū? Ecce materia corporis xpi: & uinū germinās uirgines: ecce materia sanguinis. Tercio dcm Dauid. in psal. De iudiciū tuum regi da. Qui ps scdm doctores Hebreorū exponit de Messia: ubi nos hēmus ex uicio corruptiōis lfe Erit firmamētū in terra in summis montiū: in hebraea lfa habet sic. Erit placēta tritici in terra in capite montiū. qd debet dici. Erit frumētū in terra in summis montiū. Et trāslatio bti Ieronimi iuxta hebraicū h3. Erit memoriale tritici in terra in capite montiū. Et trāslatio caldaica h3. Erit oblatio frumētū in terra. Quibz p3 q' lfa nra non est dicere firmamētū s3 frumētū. Quod uicio scriptorū est gestū. Quā lfa p3: q' de rege messia p'dictū fuit in hoc psalmo: q' futurū erat frumētū in terra in summis montiū: uel oblatio frumētū in terra in capite montiū: qd in sacro eucharistie tōplet: in quo xps uerus messias sub spēb' panis tritici cōtinet. Et sup capita montiū. i. sacerdotū eleuat ut a p'p'o adoret: q' sacerdotes ppter altitudinē stat' mōtes appellant. Quarto dcm Salomonis. puer. ix. dicētis. Quod sapia edificauit sibi domū. i. xps ecclesiā: excidit colūnas septē. i. ipsam septē sacri ordinauit. De quoz uno p'seqt. i. de sacro eucharistie dicens. Immolabit uictimas suas: q'a se & sanctos martires. S3 qd egit: Posuit mēsam. i. panē ut postea explicat. & misit uinū dicēs uenite comedite panē meū. i. corp' meū sub spē panis: & sanguinē meū qd sub uini spē misit uobis. i. est uobis p'pinatū. Multa dicta ppharūz ad hoc possent adduci: s3 p'dicta ad p'ns sufficiāt. Materia ergo panis & uinū est hui' altissimi sacri: nec īmerito ppter signationē. Nā sicut p'ns & uinū p aliis cibis cibāt corporālī: sic corp' xpi & sanguis sub spēb' panis & uini cibāt spūālī. Et sicut cibatō corporalis non est plena nisi in his duob' pane & uino: sic nec spūalis nisi in corpore & sanguine dñi. Sic panis cōficit ex multis granis & uinū ex multis racemīs: sic h' sacri sumptio: xpo incorporamur & unū sumus oēs in xpo: cū ipse nō in nos: s3 nos conuertamur in ipm. Panis & uinū p'aliis cibis in subam conuertit aliti & sumētis: sic deuote sumēs mutat in dñz Iesuz xpz cū unū spūālī. Panis etiā triturat & decoq't: & uinū in torculari exp'mit. Sic corp' xpi qd sumit in hoc sacro: trituratū fuit passionib' & decoctū igne charitatis: in crucis clibano. Et sanguis ei' expressus & effusus ē ē in crucis torculari. Pane & uino tuet & sustētā hō: hoc sacm ualet ad tuitionē aīe & corpis: ut dicit Ambro. sup eplam ad Cor. Sic ergo ex multiplici cōditiōe panis & uini ad signanduz q' spūālī sumptio corporis & sanguis dñi in nobis opat: in materia panis & uini est istud sacm a xpo ordinatū: ut dicit glo. sup. i. Cor. xi. Sic ergo p3 tertiu de materia hui' sacri. Quo p3 qrtū uidēdū. i. in quo loco hoc sacfz est a xpo institutū: q' in mōte Sion ad lram. iuxta uaticiniū lsa. xxv. allegatū.

Nā illud cenaculū grande stratū erat in mōte Sion: ut p3. Act. i. Quidū uidēdū. Quāle ē istud sacm. Et h' occurrūt aliq' q'litatē isti' sacri declāntia. Si. n. q'rat p'mo q'le est in suo tenore. Rñdēt q' est stupēdissimū. Si q'rat scdo qd est in sapore. rñdēt q' est dulcissimū. Si q'rat tertio qd est in suo ualore. rñdēt q' ē p'ciosissimū. Si q'rat q'rtō qd est in suo uigore. rñdēt q' ē uirtuosissimū & efficacissimū. Dico p'mo qd siue q'le ē hoc sacfz in suo tenore. rñdēt q' est stupēdissimū. Si. n. teste Heliphat. Io. v. de' facit mirabilia sine nūero: stupēdissima tñ agit & egit in hoc sacro. Iuxta dcm psal. Escāz dādo timētib' se. i. aplis & aliis: memoriā fecit mirabiliū suorū. i. stupēdissima p'solito faciēdo. Vñ mirabilia stupēda sumatiz recoligēdo pnt uideri p'mo. Si cōsiderēt ei' cōuersio: & h' sunt plura stupēda. Primū ē sube in subam cōuersio. Secūdū corruptibilis in icorruptibile mutatio. Tertiū est accētiū post trāsubationē sine subo p'māsiō. Quartū est ipsoz accētiū sine subo cōseruatio. Quintū est subite pntie xpi ad altare acceleratio. Sextū est post talē p'ns in corp' xpi trāsubationē: qūo i corp' xpi nō fit augumētatio. Septimū ē loci p'ntini nō dimissio & alteri' acq'sitio. Si cōsiderēt corpis xpi locatio. Primū mirabile ē corpis xpi icircūscriptio & icōmensuratio: q'a nō est in altari localī & circūscriptiue. Secūdū est intermatio ut fil' sit in plurib' locis. Tertiū est itēgra corpis xpi cuius parti hostie p'ntatio. Quartū est corpis nō ad loci maioris augumētū augumētatio siue maioratio: nec ad minorē āgustatio. Quittū est corpis xpi sub-tāta puitate hostie p'ntatio. Sextū est iph' corpis xpi ad hostie diuisionē nō separatio nec in se nec ab hostia. Si cōsiderēt xpi assētia occurrūt plura mirabilia. Primū est cū corp' xpi assit: nō tñ uidēt: nō audiūt: nō odorāt: nō gustāt: nec tāgit. Secūdū est ut corp' xpi est in sacro: nō ledit: nō passionat: nec passiōe aliq' afficit. Tertiū est q' ueraciter comedit: nō tñ dētibus terit nec masticat. Quartū in uentre uadit & manet donec spēs manet in p'po eē: & tñ in subam comedētis nō mutat. Quittū q' natura caro & sanguis saporē h3 panis & uini: & nō h3 saporē carnis & sanguinis. Sextū est q' tanta paruitate hō aliqñ & mente & corpore reficit. Septimū q'a statiz definit eē spēbus hostie alteratis & mutatis. Si cōsiderēt hui' sacri efficaciacia & eēntia plura mirāda repeririūt. Primū q'a istud sacm non impedit alicuius actione malitia seu delpetione. Secūdū q' p'latione talis uerborū institutorū a xpo: talis fiat naturarū cōuersio. Tertiū est de tanta cōnexionē & unione ut summa imis & ecōuerso copulē. Quartū est q' ab indigno & digno percipit: & nō magis a secūdo q' a primo: nec e cōuerso. Quintū est q' huius sacri debita perceptiōe dona infundunt diuina. Sextū q' huius sacri celebratiōe anie a purgatorio eruant. Septimū q' istud sacm sup oia alia a deo acceptē. Multa sunt alia in h' sacro stupēda. Et q' nimis p'lixū foret predicta oia declarare: ueritas aliquoz p'fatōz delucidāda est: quoz declaratione alioz patebit claritas euidenter: i3 enim p'efata omnia sunt stupēdissima tamē sunt rationabilia: utpote a sapientia diuina scā: cui' est oia rōne pondere nūero & mensura

Excellētia
scē eucha
ristie.

Mirāda q'
sunt in sa
crāmto eu
charistie.

pficere, declāndū est igit̃ prio q̃uo possit suba in suba
stātia trāsubari & totalit̃ cōuerti. Quo appebit sube in
subam cōuersio: & corruptibilis in icorruptibile muta
tio: & sic ueritas duoz p̃moz stupēdoz. ¶ In hī sacro
p̃ais in corp⁹ & uinū in sanguinē xp̃i cōuertit̃. Hoc eē
rōnabile & si stupēdū: appz ex hoc: q̃ de⁹ est ifinitus
in uigore q̃a oīpotēs: & hz eē totale creaturaz in sua
uirtute: q̃a qlibet creatura ē i p̃fecta obia creatoris: q̃
re q̃dlz eē creature & partiale & totale in aliud ualet
cōuerrere. Quod sit rōnale natura suffragat̃: cui⁹ ē par
tē sube p̃tialit̃ in aliā cōuerrere: ut p3 de alimto qd̃ par
tialiter trāsit in subam aliti: ex. z. de aia: q̃re & auctor
nature totū poterit cōuerrere. Ad hoc ē sacra scriptu
ra: q̃ oñdit uirtute diuina subam in subam transisse. In
factiōe hois terra trāsit in carnē. Vxor Loth in statuā
salis. Gen. xix. uirga Moisi in serpētē & serpens in uir
gaz. Exo. vii. Puluis conuersus in sciniphes. Exo. viii.
Insup cū sit mai⁹ de nō eē ad eē cōducere: q̃ eē inesse
ouertere: q̃a plus distāt: & deus in p̃ncipio sic egit: q̃a
creauit oia: q̃re subaz panis & uini in corp⁹ xp̃i pōt &
sanguinē ouerrere. Talis. n. ouersio, ut docet Ambro.
in lib. de sacris: sit uirtute diuina: sermo. n. xp̃i hoc cōfi
cit facim: quo sermōe scā sunt oia: & hī de cōse. di. z.
ca. Quia. & c. P̃ais & calix. Idē dicit Eu⁹ ebi⁹ enisenus.
Inuisibilis sacerdos ipse xp̃s de⁹ & hō: uisibiles crea
turas in subaz corpis & sanguis sui: suo uerbo secreta
sua p̃tate cōmutat. Et ponit a magō in. iiii. di. x. c. uli
mo. ¶ Declāndū ē scdo q̃uo ip̃si⁹ dñi ē subita ad alta
re acceleratio: cū tāta sit distātia a terra usq3 ad celum
empireū. Dictis. n. uerbis sacralib⁹ a sacerdote: in uli
mo istāti cōpletionis ip̃soz: statiz xp̃s sub sp̃eb⁹ adest
hostie: hoc & si sit mirabile: ē tñ rōnabile. Quod ostē
dit argumēto nature. lux ut dicit Arist. z. de aia in istā
ti se difundit p totū mediū diaphanū. lux ergo creata
in istāti p̃ntat p̃ncipio tā longo medio & termino: q̃re a
fortiori lux icreata. Argumēto exp̃ietie & nature. oculo
lus. n. statiz ut ap̃it ē in celo p uisionē q̃a ip̃m uidet: &
sidera respicit & non p̃us p̃pinq̃ q̃ remota. Quod aut̃
concedit de natura: nō d3 negari ab actore nature. Ar
gumēto scripture. Resurrectio mortuoz uirtute diuina
fiet in momēto & in ictu oculi. i. Cor. xv. Insup agēs il
libatū cui nulla iest resistētia nec intrinseca nec extrinse
ca tā in tpe pōt agere: q̃ in istāti: q̃re de⁹: & p oñs alta
ri se in instanti p̃ntialit̃ exhibere: ut facit in hoc sacro.
Quo declāto p3 mirabile de p̃ntatione xp̃i in istāti eē
rōnabile. ¶ Declāndū ē tertio q̃uo tā magnū corp⁹ si
cuti ē xp̃i sub taz parua hostia subeē dicat. hoc et̃ sit
mirabile est tñ rōnabile. Pro quo declādo sciēdū ē q̃
eē in loco est tripl̃. Primo cōmēsuratiue. diffinitiuē &
p̃ntialit̃: & sic sunt oia corpora in loco. Secūdo diffinitiuē
& p̃ntialit̃ qd̃ ē eē ita hī: q̃ nō alibi: & sic āgelus est
in loco & aia in toto corpe. Tertiō mō eē in loco ē so
lū p̃ntialit̃ nō circūscriptiue nec diffinitiuē: & sic ē de⁹
ubiq3: & aia in corpis partib⁹. Ania. n. in corporis par
tib⁹ ē solū p̃ntialit̃: & nō diffinitiuē: l3 in toto corpe sit
diffinitiuē. Ad p̃positū corp⁹ dñi nō ē in loco circūscri
ptiue: q̃a a situ absoluit̃. Nec diffinitiuē: q̃a sil⁹ ē in plu
rib⁹ locis: igit̃ est solū p̃ntialit̃. ut dicit Innocēt⁹ papa.

Modo q̃ magna res sit in puo loco alio mō q̃ ip̃sa sit.
in se: nō ē iconueniēs. p3 d̃ turri q̃l3 magn⁹: & mōtib⁹
q̃l3 magnis: ciuitatib⁹ & castris q̃ sūt i oculi pupilla tā
breui. ut dic̃ Vgo: de⁹ cū sit imēsus & ifinit⁹ fuit tor⁹ in
colūba. s. sp̃s sc̃s: & tñ creatura nihil ē resp̃cū dei. In
sup de⁹ p̃t cōseruare corp⁹ sine loco: p3 q̃a cōseruādo
corp⁹: pōt oia circa ip̃m destruere: & si sic p3 & c. Silr
nec ual3: aliqd ē in loco. ergo circūscribit̃ seu diffinit⁹ a
loco. de⁹ dicit Iere. zi. Celū & terrā ego impleo & c. & tñ
nec circūscribit̃ nec diffinit⁹ a cōditiōib⁹ loci. s. circūscri
ptiōe et diffōne: solū p̃ntialit̃ loco corp⁹ p̃ntādo. Nec ē
bona cōntia. Corpus est in loco. ergo circūscribit̃ loco
uel diffinit⁹. p3 q̃a corpori diuina uirtute non repugnat
eē in loco solum p̃sentialit̃: & non circūscriptiue nec
diffinitiuē. Quo seq̃t q̃ tale corp⁹ non arguit̃ mai⁹ ex
maiori loco: nec min⁹ ex mīori loco p3 ex quo solū p̃
sentialit̃ ē in loco. Quo seq̃t q̃ corp⁹ xp̃i et̃ sit longu3
latū & pfundū: & idē nūero sit in celo & in sacro: totū
ē p̃ntialit̃ hostie & cuil3 ei⁹ parti: sicuti totū i se ē in ce
lo: q̃a nō ē p partē in sacro uel hostia: s3 totū cū oibus
ptib⁹: & si p̃ntialit̃ solū sit in hostia. Ania non arg̃t eēn
tialiter maior i toto corpe: q̃ in q̃cūq3 parte corporis:
p se cōsiderata. Sic ergo p3 politas isti⁹ tertii mirabilis
declāta. ¶ Declāndū ē q̃rto q̃uo idē corp⁹ dñi in plu
rib⁹ locis & altarib⁹ repit̃. Hoc p̃t oñdi q̃ nō ē ip̃ole:
q̃ idē diuersimode sit in distinctis locis. p3 de uoce uni
ca q̃ sil⁹ & semel ē in diuersis aurib⁹. ut dicit Augu. de
scia q̃ sil⁹ & semel eadē nūero est in docēte & adiscēte.
ut dicit Cōmēta. 3. de aia. com. xviii. de hoie exñte cir
cūscriptiue rome: q̃ cogitatione p̃t eē Parisi⁹ sil⁹ & se
mel. Hoc ēt p3 scriptura diuina exēplo de spū moisi da
to septuagita uiris. Num. xi. & tñ remāsit ēt in moise:
alr ip̃i sil⁹ plus habuissēt eo: & sic sil⁹ eo p̃phe fuissent
maiores spū: cui⁹ oppositū dicit scriptura. Helise⁹ cor
pore exñs i domo p̃pa spū fuit p̃ns qñ giczi accepit
uestimēta & mūera a Naaman siro. iiii. Re. v. Aucto
ritate. dic̃ Saluator. Mat. v. ubi ē thesaur⁹ tu⁹ ibi ē cor
tū. Corp⁹. n. cū natura p̃us sit loco: poterit de⁹ multi
plicare posteri⁹ a quo eēntialit̃ nō depēdet: sicut ē loc⁹
nō multiplicato p̃ori. s. corpe. Corp⁹. n. eēntialit̃ nō de
pēdet a loco: q̃ diuina uirtute pōt eē sine eo. Et iō papa
Innocēt⁹ 3. in libro de offō misse: cui⁹ uerba hēnt. de
cōseca. di. z. declāns. p̃positū dicit sic. Nota q̃ sic dei si
li⁹ p̃ diuinā naturā h3 triplicē modū exñdi in reb⁹: est
.n. in oib⁹ reb⁹ p̃ eēntiā: in oib⁹ iustis p̃ grām: in assum
ptā naturā p̃ unionē p̃sonalē. Sic corp⁹ xp̃i h3 triplicē
modū exñdi: in celo localit̃: in uerbo p̃sonalit̃: in altari
sacralit̃. Corp⁹. n. xp̃i scd3 eē naturale est tñ in uno lo
co. s. in celo: scd̃m eē p̃sonale nō est in loco: s3 scd̃m eē
sacrale ē in plurib⁹ locis. Et sic h3 modū eēndi spūale3
quēadmodū aia in corpe. hec Inno. Et Augu. dicit. Sic
una & eadē uox plurib⁹ deferit̃ aurib⁹: sic corp⁹ xp̃i in
diuersis altarib⁹. P3 ergo ex dcis declātio q̃rti mirabi
lis isti⁹ sacri. ¶ Quinto declāndū est q̃ntū mirādū istū⁹
sacri. u3. q̃uo corp⁹ xp̃i cū sit in hostia: oculis hominū
minime uidet̃: s3 oib⁹ occultat̃. Quod corp⁹ xp̃i nō ui
det̃ est p̃pter multa: q̃ nō h3 modū eēndi naturalē in
sacro s3 supnaturalē. Qualitatib⁹ corporalib⁹ nō afficit̃:

est sit ipassibile: & sic nō ē mediũ quo uideat: distātia ē
 sūma pp modũ eēndi obi ad potētiā: q̄re nō est mirũ si
 oculo corpali nō uideat: nō tñ d̄z negari l̄z nō uideat: q̄
 ibi nō sit ueraciter corp⁹ dñi. Quia ōz nos cōcedere q̄
 tñ nō uidem⁹ oculo corpali. Ania. n. oculo corpali nō
 uidet dñi ē in corpe: & tñ ē in corpe. Notitia dei. ut di
 cit Dañ. oib⁹ iserta ē: & tñ oculo corporali deũ nemo
 uidit unq̄. Io. i. nec uidere pōt aut poterit. ut dicit Aug.
 in eplā ad Paulinā de uideō deũ. Non seq̄ ergo de⁹
 nō uidet ergo nō ē. Et q̄ xps ē uia ueritas & uita. Io.
 xiiii. & ipe dicit. Hoc ē corp⁹ meũ & h̄ ē sanguis me⁹:
 d̄z credi q̄ in hostia uere sit ei⁹ corp⁹ & in calice eius
 sanguis. S̄z cur dñs corp⁹ suũ sub alia sp̄e uoluit occul
 ri: d̄c maḡ in. iiii. di. xi. c. iiii. Trib⁹ d̄ cāis h̄ sacf̄z sub
 alia sp̄e sumit. Ad augēdũ meritũ: q̄ fides n̄ h̄z meritũ
 cui hūana rō p̄bet expimētũ. Itē ad fouēdũ sensuz: ne
 abhorreret aius q̄ d̄cerneret oculis. Nā hō nō osueuit
 carnē crudā cōcedere: aut sanguinē bibē. Itē ad uitādũ
 ridiculũ: ne isultaret pagan⁹ cū corp⁹ dñicũ cōderet
 xpian⁹. Hec maḡ. Sic ergo p̄z rōnabilitas h̄z q̄nti mi
 rabilis. ¶ Sexto declāndũ est aliud h̄z sacf̄i stupendũ.
 Quō corp⁹ xpi ad hostie diuisione nō frāgit nec diui
 dat: imo sub q̄libz p̄tula hostie itegerrimũ p̄seuerat.
 Hui⁹ mirabilis politas asruit. Prio a natura. Nā specu
 lū si in mille diuidat p̄tes & sint discōtinue imago re
 p̄ntata itegra p̄seuerat. Ania isup ad diuisione mēbro
 rū & distōne nō diuersificat. Sic ergo posse ē aliqd diui
 di: diuiso p̄manēte q̄d ē in eo. Sc̄do a scriptura. Isa. vi
 d̄r. Vidi dñm sedēte &c. seq̄ plena erat ois terra maie
 state eius. Et cū p̄ terrā ois creatura itelligat: uel saltē
 creature terrestres: & cū creatura a creatura sit diuisa.
 de⁹ exis in eis nō diuidit. Xps s̄l̄ erit in celo & in ter
 ra. Io. 3. & tñ celũ & terra sunt sūme diuisa: & tñ idez
 xps. Xpi corp⁹ in hostia nō ē circūscriptiue & ēt ipas
 sibile: q̄re nō posse diuidi. ut dicit maḡ in. iiii. di. iz. Sa
 ne cū corp⁹ xpi icorruptibile sit d̄r fractio illa & parti
 tio nō in suba corpis: s̄z in ipa p̄ais forma sacf̄ali fieri:
 ut uera fractio et p̄titio sit ibi: q̄ sit n̄ in suba s̄z i sacro
 .i. sp̄e p̄ais. Prefatis ergo appz declatio & rōnabilitas
 sexti stupēdi h̄z sacf̄i. Septio declāndũ est quō in hoc
 sacro sc̄a s̄secratione: accētia ibi sine subo remaneāt.
 h̄z mirabilis & stupēdi rōnabilitas pōt oñdi rōne: q̄
 fecūdũ doctrinā scōz & phōz: de⁹ plura pōt facere q̄
 itell̄s n̄ itelligere: q̄re & subaz ab accēte & ecōuerso
 sep̄are: q̄ itell̄s pōt itell̄ere subam sine accēte & ecō
 uerso: saltē itellectione simplici. Insup mai⁹ est formā
 subalē a corporea materia sep̄are: ut est de aia q̄ a cor
 pore sep̄at: q̄ accēs a subto sep̄ari. p̄pa passio uirtute
 diuina de scō ē sep̄ata a subo: utpote caliditas ab igne
 in fornace triuz pueroz. Dañ. 3. & fortiori accēs cōe a
 subo. Scriptura d̄c de deo: oia q̄cūqz uoluit fecit in ce
 lo & i terra. Et sapie. xi. d̄r. Tibi subest posse cū uolue
 ris: q̄re & accēs a subo sep̄are. Vñ maḡ in. iiii. di. iz.
 declans p̄positũ d̄c. Fatēdũ est ipsa poti⁹ existere sine
 subo: q̄ ēē in subo: q̄ ibi iqt nō ē suba nisi corpis & s̄a
 guis xpi: s̄z corp⁹ dñi talē in se nō h̄z formā: s̄z q̄lis ap
 parebit i iudicio. Remanēt ergo ibi accētia p̄ se subsi
 stētia ad ministeriũ ritũ: ad gustũ fideiqz suffragiũ: q̄b⁹

corp⁹ xpi h̄ns formā suā & naturā tegit. Appz ergo iā
 dcis isti⁹ seprimi mirabil⁹ politas & rōnabilitas. ¶ De
 clarādũ est ergo octauī stupēdi & mirabilis rōnabili
 tas & politas. quō corp⁹ xpi totiens sumat: nec ad mo
 dũ alioz ciboz cōsumit. Hui⁹ rōnabilitas p̄z ex his q̄
 sūt in natura. Corp⁹ cōtinue cōsumit: s̄z mime aia i eo
 subsistēs: sic & hostia sumit: nec xps in ea subsistēs cō
 sumit. Diuina uirtute Rub⁹ moisi cōburi nō potuit: q̄
 tñ ardēbat cōtinue. Exo. 3. q̄re & corp⁹ dñi. Corp⁹ xpi
 in sacro sicut ē i se icorruptibile ē: q̄re cor̄rūpi nec cō
 sumi pōt. Insup dñs p̄misit ap̄lis & fidelib⁹ eē cū eis
 usqz ad cōsumationē seculi: q̄ d̄tellit sc̄dm Clemētē de
 reliquiis & uenerationē scōrū. Si deũ i scis. de p̄ntia cor
 porali: q̄re n̄ defic̄ aliqñ nec cōsumit. uñ Vgo de sacf̄is
 p̄te. viii. lib. 2. c. iz. Ad p̄positũ loq̄. d. Exhibz xps sen
 sui tuo silitudinē cibi corporalis: ut sensus tu⁹ p̄ oia in
 suo erudiāt. Seruat corpi suo ueritatē nature inuolabil⁹
 & imortalis: ne in suo cor̄rūpat. uidet cor̄rodi & p̄ma
 net icorrupt⁹: uidet affici uel maclari & p̄seuerat imo
 lat⁹. Sustinet hoc fieri circa se: ne sensus n̄r aliqd alienũ
 p̄cipiat: s̄z nō recipit hoc in se: ne icorruptibilis natura
 sinceritatē suā amittat. Tāta ergo est dignitas corpis
 xpi: ut nec cor̄ruptōe affici possit nec maclari sordib⁹.
 Ex p̄missis p̄z rōnabilitas p̄dci octauī stupēdi. ¶ No
 no declāndũ ē: quō cū xps dicat. Io. v. Caro mea uerē
 ē cib⁹: quō h̄ cib⁹ alioz more saltē partiali i subaz co
 medētis nō ouertit. Rōnabilitas h̄z stupēdi pōt appe
 re sic nō. n. ōz q̄ q̄cqd cōmedi i subaz cōuertat come
 dētis. Multa naturalia comedūt & salubriter: & tñ in
 subam cōedētis nō ouertit: sic p̄z de auro & lapidib⁹
 p̄ciosis. Silr̄ āgeli in assūpta natura uere cōedebāt: sic
 p̄z de trib⁹ angelis. Gen. xiiii. & Tobie. iz. de angelo
 Raphaelē. de xpo p̄ suā resurrectionē: & tñ talis ci
 bus in eoz subam nō ouerteat. Insup rōne p̄z: q̄ cor
 porale nō trahit ad se sp̄iales: s̄z poti⁹ ecōuerso. Corp⁹
 xpi ē sp̄iale. i. Cor. xv. q̄re s̄doac⁹ ip̄z in subaz cōedētis
 nō trahit. xps ē panis uiu⁹. Io. vi. q̄re nō morit: & sic
 in subaz nō trāsit cōedētis. uñ h̄ cib⁹ mō cōtrario alio
 rū pagit: q̄ digne comedētē i se cōuertit: dñte Augu
 stino sibi xpm dixisse. vii. confessio. cibis sum grādiũ:
 cresce & manducabis me: nec tu me mutabis in te: sic
 cibũ carnis tue: s̄z tu mutaberis i me. & Innocētius. 3.
 in lib. de ossō missē dicit q̄ xps de ore trāsit ad cor: cū
 bus ē nō carnis s̄z aie: uēit in ore ut comeda: s̄z nō ut
 in s̄doaco digera. Sic ergo p̄z p̄fati noni mirabilis rō
 nabilitas & politas. ¶ Declāndũ ē: Decio id mirabile
 quō ad alterationē hostie corp⁹ xpi n̄ patiat. Pro quo
 est sciēdũ q̄ multa sūt q̄ nullā p̄nt luscipe passionē: sic
 sūt corpora celestia: umbra sol nec radi⁹: corp⁹ aut xpi
 in hostia ē sp̄iali⁹ p̄fatis ac ipassibile. ergo &c. Sci āgē
 li corpora assūndo et si corpora paterēt: nō tñ ipa: q̄
 re hostia alterata: nō seq̄ q̄ corp⁹ dñi tali passioe affi
 ciat. Corp⁹ n̄m p̄ resu: rectionē fiet icorruptibile: &
 a nullo poterit ledi: q̄re & corp⁹ xpi: q̄d sic ē de facto.
 Sciēdũ tñ p̄ maiori declatioe q̄ corp⁹ xpi h̄z duplex
 esse. s. naturale & sacf̄ale. de quo duplici esse loquitur
 Augu. s̄l̄ p̄al. iiii. & h̄f. de cōse. di. i. heresis. inqt Aug⁹
 donec seclm finiat sursuz est dñs: & hoc quo ad eē na

turale: s3 tñ h est nobiscū ueritas dñs : & hoc quo ad
eē sacrale. Corp². n. xpi qd̄ resurrexit o3 eē in uno lo-
co: glo. i. in celo in forma q̄ subici hūanis oculis ualet
uel sensibus: ueritas aut̄ eius ubiq3 diffusa est. glo. i. in
sacfo: ubi ē ueraciter & nō sensibilt. Quo p3 q̄ corp²
xpi quo ad eē naturale ē in celo localr: ut dic̄ Innocē.
& quo ad eē spūale est in hostia ueraciter: nō tñ loca-
liter s3 sacralr. i. pñtialr: quo p3 q̄ non oē qd̄ directe
cōpetit corpi xpi quo ad eē naturale: cōpetit sibi dire-
cte & pñcipalr quo ad eē sacrale: p3 q̄ corpi xpi quo
ad eē naturale cōpetit sibi sanguis & ania. S3 ut h3 eē
sacrale nō cōpetit sibi directe & pñcipalr: s3 solū ut
dicet cōcomitāter. Sed q̄ corpori xpi exñti sub hostia
pñt sibi cōpetere: de his q̄ cōpetit ut h3 esse naturale
& ē localr. Rñdet pmo q̄ ois forma absoluta q̄ ope-
tit ei ut h3 eē naturale: cōpetit et̄ ei ut est sub sacfo: &
hoc est saltē uerq̄ cōcomitāter. Rō q̄ absolutū nō de-
pendet a respectiuo: nec prius a posteriori. Quo sequi-
tur q̄ cū corpus xpi ut dicet. Prio & p se sit sub sacfo.
Scđario p se & nō pmo sunt ptes eēntiales. s. materia
& forma corpis. Tercio mō nec p se & pmo s3 p acci-
dēs & cōcomitāter ut dicet: sunt ibi ania & sanguis &
accñtia q̄ nō sūt de eēntiali signato corporis. Quo seq-
tur q̄ l3 oē absolutū tale insit ut dcñ est: si dare q̄ oē
respectiuū qd̄ in uno loco: corpori xpi iēet: poss3 in eē
& in alio: nō tñ pñcipalr ut dcñ est: s3 solū cōcomitan-
ter. Seq̄ et̄ q̄ oēm sensationē actiuā quā xps hēret in
celo uel alibi ubi esset: hēret in sacfo cōcomitāter. Rō
q̄ sensatio est qd̄ absolutū. Silt̄ uisionē q̄ sibi iest in ce-
lo h3 cōcomitanter put est in sacfo. Rō q̄ uisio est qd̄
absolutū. Idē dicēdū est de itellectōe & uolitiōe q̄ in-
est sibi in celo iest cōcomitāter in sacfo: q̄ sūt qd̄ ab-
soluta. Scđo q̄ si corp² xpi eēt pale ubi eēt localr: ois
passio absoluta sibi i tali loco illata iēet sibi sub sacfo:
p3 ex pñcis. Quo seq̄ q̄ si aliq3 aplōx in triduo cōse-
crasset: q̄ ois dolor q̄tū ad absolutū: que3 hūit xps in
cruce: ex quo suū corp² p tūc erat pale: hūit3 sub ho-
stia exñs & hoc cōcomitāter p3 ex dictis. Quo seq̄ q̄
fuisse uerq̄ dicere q̄ tale corp² ut erat sub sacfo fuisse
et̄ flagellatū & crucifixū l3 nō pñcipalr s3 cōcomitan-
ter. Tercio dñ & est ad ppositū nñm pñcipalr: q̄ cuz
corp² xpi nūc sit pale nulla passio ab extrinseco illata
sibi iēet ualet: & pñcipue i sacfo. rō q̄ ē icorruptibile. In
sup si aliq̄ corp² hēret esse in aliquo localr: & in alio
solū pñtialr: nō est necariū q̄ q̄lib3 qd̄ agit in ip̄3 ut
est localr: idē possit agere & eodem mō in ip̄m ubi est
pñtialr. Rō & si ois forma absoluta iexñs sibi ubi est
localr: insit ubi est solū pñtialr & hoc cōcomitāter: tñ
nō seq̄ si agit in ip̄m ut est localr: q̄ agat in ip̄m ide3
ut est in loco solū pñtialiter: & hoc pp diuersuz modū
eēndi. Hoc p3 in aia coniūcta & separata: q̄ nō oē qd̄
agit in eā cōiūctā: agit in eā separata. P3 et̄ q̄ nō oē re-
spectiuū qd̄ iest sibi ut h3 eē pñtialr: o3 q̄ sibi iest ubi
eē h3 localr ut ecōuerso. Quo seq̄ q̄ nulla passio cor-
ruptiua corporalis q̄ posset iferri tali corpori ut est in lo-
co circūscriptiue: posset iferri eidē imēdiate ubi eēt so-
lū pñtialr: s3 solū cōcomitanter. Quo p3 q̄ qñ hostia
fragit pñt in igne aq̄ & sic de alijs alterationū spēb²:

q̄ corpi dñi nulla talis passio iferit: s3 in accñtib3 so-
lū talia sūt: put maḡ dixit supra de diuisiōe hostie &
partitiōe. Seq̄ et̄ q̄ corp² xpi put est sacralr i hostia:
pprie & pñcipalr nō pōt moueri nec motu locali nec
alio nisi a deo: p3 q̄ nō a uirtute creata q̄ sibi ipropor-
tiōabilr approximāt: q̄re ab icreata. Seq̄ et̄ q̄ corp²
xpi ut ē in eucharistia: nō o3 moueri cū motu quo mo-
uet̄ in celo uel alibi. rō q̄ isti sūt modi exñdi disticti:
nec oē respectiuū qd̄ sibi iest in uno loco: o3 q̄ insit in
alio loco: l3 de absoluto semp sit uerq̄ mō iā dcō. Seq̄
et̄ q̄ motu large accepto quo dicim² corp² xpi moue-
ri ad motū hostie: non mouet nisi imēdiate a deo. Rō
q̄ si mouet̄: ad motū ergo alteri². Et cū oē qd̄ mouet̄
ad motū alteri²: o3 q̄ cōiūgat illi sic act² cū potentia:
uel sic aliq̄ pars ei²: uel sic aliq̄ cōnexionē ex necitate
naturali: & nō simplr uolūtaria. S3 nullo istoz modo
rū corp² xpi spēb² cōnectit̄: s3 pñcise uolūtarie. Rō q̄
sola uolūtate diuina xps ē pñs sacfo: nulla cōnexionē
cōsurgēte ex reb²: cū ip̄s p se subsistat: & corp² p se.
Sic ergo p̄fatis app̄ decimū stupēdū qūo itelligit̄: &
q̄ rōnabile est id qd̄ de ip̄o dñ. ¶ Declandū est unde
cimo illud stupēdū. u3. qūo est posse q̄ a malo tā scissi-
mū sacm cōficiat̄ sacerdote. Pñtias isti² est: q̄a deus
ipe hoc sacm instituit: q̄re ab hoīe malo cōfectio h²
sc̄i & consecratio nō pōt ipe dñi: dñ mō uerba a deo
ordinata pferat cū intētiōe: & existat sacerdos. Xps ē
ille q̄ dixit. Mat. xxvi. hoc est corp² meū. Vñ Augu. in
lib. de corpore xpi: & pñt. i. q. i. Intra catholicā. Intra
catholicā ecclesiā in ministerio corpis & sanguis dñi:
nihil a bono mai²: nihil a malo min² pñt̄ sacerdote:
q̄a nō i merito cōsecratis s3 i uerbo pñt̄ saluatoris. &
uirtute spūs sc̄i. Si. n. in merito eēt sacerdotis neq̄q̄ ad
xp̄3 pñneret. Nūc aut̄ sic ipe est q̄ baptizat: ita ipe ē
q̄ p spm sc̄m hāc suaz efficit carnē: & trāsūdīt uinū in
sanguinē. Credēdū est. n. q̄ in uerbis xpi sacra cōficiā-
tur: cui² prius creant̄ impio: eius utiq3 uerbo recreant̄
in meli². Hec Augu. Malitia ergo sacerdotis nō ipe dñ
qd̄ de² instituit & ordinauit. Deus. n. p ora maloz qd̄
decreuit pñt̄ & oñdīt: sic p3 de Balaā. Num. 23. & d̄
Chaiapha. lo. iz. p3 ergo qūo undecimū stupēdū rōna-
bile dem̄t̄. ¶ Duodecimo & ultio declandū est An ab
hoīe prauo & malo ueraciter sumat̄: & idubie tenēdū
est q̄ sic. Nā xps cōicādo aplōs Mat. xxvi. dixit. Acci-
pire & māducate ex h oēs: hoc est corp² meū &c. Sed
iter istos aplōs fuit Iudas malus q̄ uerē sumpsit: ut di-
cit Augu. sup Io. Et Vgo. lib. 2. de sacris. parte. viii. Et
ide3 dñ. i. q. i. xps: & 23. q. iiii. Tu bon². Et sic cōcludit
maḡ i. iiii. di. ix. c. 2. auctoritate Augu. & aliog: a ma-
lis hoc sacm uere sumi: s3 sacralr nō spūalr. Pro cui²
euidētia est sciēdū: & corp² xpi sumi pōt itelligi. Prio
corpāl̄: & hoc nō: q̄a icorruptibile est ut dcñ ē. Scđo
solū sacralr: & sic oēs mali sumūt. ut dicit maḡ. & su-
mere sacralr solū est credere xpm sub hostia eē: & tñ
nō debite disponi. Tercio mō spūalr solū. Et h fit qñ
aliq3 credit & se dispōit: s3 aliquo ipe dñm euenien-
te nō pōt corp² dñi suscipe: & talis spūalr sumit. Et ta-
li dicit Augu. ut qd̄ paras dēte3: crede & māducalt̄: &
ponit de cōsecre. dist. 2. ut q̄. Quarto mō tam spūaliter

quod sacramentaliter: & talis est qui credit & se debite disponendo sumit. Qua distione per quod mali & peccatores corpus domini suscipiunt communicando: & quod non. Inter filios Israel in deserto multi fuerunt mali & multi boni: & utriusque manna panem .s. de celo comederunt qui erat figura habundantissimi sacri. Sic ergo per duodecimi declarandi rationabiliter. Multa enim erant declaranda que patet declaratione duodecim preceptorum. Ex quibus duodecim sic patefactis per omnium mirorum in hoc sacro: etiam stupenda sint: rationabilitas & possibilitas. Et sic appetit quod est illud sacramentum in suo tenore: quia stupendissimum quod erat primum declarandum. **C**Dico secundo quod si gratia que est illud sacramentum in suo sapore. etiam debet quod est dulcissimum. ubi sciendum est quod deus dulcedinem suam delectione amoris & benignitatem: ad homines multipliciter se comunicando ostendit. Scilicet .n. comunicauit & dedit hominibus aliquam saliter & participatiue: & hoc in creaturae. Liberaliter & largitiue: & hoc in generalis domini collatione hominibus. Miseri corditer & placatiue: & hoc in primorum peccatorum lapsu & declaratione. Singulariter & preseruatue: preseruando Noe & filios a diluuiio: & contra gentem humanam in persona Noe & suorum. Fideliter & dilectiue. .s. Abrahe Isaac & Iacob: quos in suos elegit & ipsorum posteritatem. Mirabiliter & operatiue. .s. Moysi per ipsum signa & prodigia faciendo in terra egipti in Pharaone seruos & populum. Sapienter & reglariue: & hoc populo Israelitico: ipsi legem dantes & sacrificia ordinando. Virtualiter & perfectiue. .s. Iosue gedeoni icepte & sic de aliis quos precepit & custodiuit. Cordialiter & amatiue. .s. David quem dominus specialiter dilexit. Radialiter & illustratiue. .s. Salomoni et sanctis prophetis. Personaliter & gratificatiue. .s. sanctis hominibus: utpote Thobie Iob Helie & sic de aliis sanctis hominibus. Medicinaliter & sanatiue. .s. Ezechie & aliis infirmis uirtute divina libatis. Formaliter & entitatiue in suo proprio esse se dantes hominibus & hoc in incarnatione. Exemplariter & imitatiue: & hoc sanctis apostolis quibus ostendit exemplum omnibus perfectionis. Obialiter & subine. .s. Marie & Ioseph ac legi quam uoluit obseruare. Familiariter & conseruatiue. .s. omnibus hominibus. Passionaliter & expressiue sustinendo penas. Humiliter & admiratiue: quando super asinam Ierosolimam ascendit & iterauit. Contemptibiliter & dispectiue: & hoc in cruce. Triumphabiliter & imperatiue. .s. demonibus. Festiualiter & beatificatiue se dantes et dantes sue anime & beatis in patria. Scilicet sacrati et refectiue se dantes omnibus sacramentum sui corporis & sanguis spiritualiter & sacrati sumuntur. Hoc est donum singularissimum. .s. hominibus nunquam prius datum. Magnificum omnem gentem liberalitatis tradendo dantes seipsum: liberalissimum: seipsum in cibum tradendo: ubi donator uenit in donum: & datum est idem penitus cum datore. Saluificum: meritis sanas infirmitates. Mirificum: in quo sacrificia sunt terminata. Stupendissimum: in quo dantes deus & hominum lux & uita conditor mundi. Omnem facultatem nature transcendens & humanam. Scilicet super omnia est suauissimorum dulcissimum & dulcorosissimum: & hoc si consideret quis debet: quia Iesus qui ante. ut dicitur est: se nobis dederat multipliciter: scilicet specialiter in socium per carnis assumptionem. postmodum autem dedit in suauitatis edulium & cibum. Iesus est deus & homo: in quo inhabitat omnis plenitudo diuinitatis corporaliter: omnes thesauri sapientie & scientie Dei sunt in eo absconditi: plenius gratie & ueritatis. Que omnia sunt donata nobis. & sic dulcor magnum habet dum Iesus qui dantes cogit

tas. Apparet et dulcor si penset quo dantes: quia inmensa charitate & ineffabili amore. de qua charitate loquitur Urbanus quartus in Clementina de reliqua & ueneratione sanctorum. Si deus in sanctis. nam quanta sit & qualis ostendit ibidem. uide ibi. Quis uallet cogitare quanta charitate & quam uehementissimo amore nos dominus Iesus amauit dum seipsum nobis in cibum dedit? Certe nullus: si nullus est qui infinitum possit comprehendere & terminare. Si consideret quantum est quod nobis dantes: quia corpus domini nostri Iesu christi: non in signum & figuram: sed in suo esse et natura dantes nobis. unum in hoc sacro ut ecclesia asserit: totus dominus Iesus christus ueraciter continetur. In hostia .n. ex ui consecrationis est corpus domini gloriosum sumptum de Maria uirgine: et per concomitantiam est ibi sanguis: cum domini corpus nunc non sit sine sanguine. In calice uero ex ui consecrationis: est principaliter sanguis domini nostri Iesu christi et per concomitantiam immediatam est corpus domini: cum sanguis sine corpore non existat. Est ibi tertio per concomitantiam propriam quam ad corpus et sanguinem anime christi: qui est plena omni beatitudine et gloria. Deitas insuper adest: cum inseparabiliter sit et corpori et anime coniuncta: per concomitantiam remota est ibi. ergo &c. Et quia indiuisa sunt opera trinitatis ad extra: ratio indiuisae operationis est ibi tota trinitas. Quare considerato quantum est quod dantes: istius dulcor apparet sacri. Apparet et si consideret quod est quod dantes: quia corpus immortale et gloriosum: et contra dominus Iesus totus gloriosus: qui diuine precipiente sibi unit et copulat: manet. nam ipse in eo et ille in christo. Qua unione et permeatione gustat mens talis expietia certa: qui dulcis et suauis est dominus. Et sic prestat diligenter attentius apparet quod istud sacramentum est digne precipientibus dulcissimum. Et sic per secundum. Dico tertio quod si dantes de eius ualore. Respondet quod est preciosissimum. ualor habet sacri appetit si consideret quod habet non tantum hircum uel agnum: sed habet hominem deus: quod nunquam extitit in aliis sacris. Quod homo totus christus continetur per: quia corpus et sanguis non sunt sine anima. ut dicitur est: quare homo uerus christus est habet continentem. Quod uero sit deus per: quia christus non solus est homo sed et deus uerus: quod nunquam fuit in aliquo sacrificio ab aliquo oblato. Deitas. .n. corpori et anime christi inseparabiliter unita: quare nihil maius hoc sacrificio iucundum. Non potest fieri comparatio sacrificiorum ueterum ad istud: quia illa de simplicibus creaturis fuerunt: hoc de homine uero et deo uero: ipse homo deus et deus: idem offerens et oblatus: dantes et datum: placans et placatus: et sic per ciositati habet sacri nihil potest operari et eius ualori. Per est habet sacri ualor ex gratia quam continet: habet gratia increata. .s. ipse deus: habet gratia creata: quia in christo est ponenda gratia singularis persone et capitis: quam ipse in nos refudit. Cum igitur in christo sit omnis gratie plenitudo: et habet continet ueraciter: omnis gratie plenitudo habet existit: quare eius ualori nihil potest aliorum sacrificiorum comparari. Huius sacri ualor ostendit: quia in ipso omnia sacrificia sunt finita. unum si quod perfectionis esse ponendum in aliis: in hoc est plenissime uelut in fine et ultio omnium aliorum. De clara habet ualor et ex hoc: quia hoc sacramentum continet quod significat. .s. dominum nostrum Iesum christum. Sacra. .n. antiqui solus fuisse figure. Valor et habet sacri per ex hoc: quia illa ratione offerentis et non oblatis acceptabant: habet ratione oblatis christi prius: et secundo ratione offerentis acceptat. Nullum sacramentum deo est uel fuit acceptum isto. Ratio quod persona summe deo accepta habet continet. .s. christus Iesus. Apparet ualor huius sacri

quia hoc sacramentū: nūquā suo caret effectu. Alia sacramēta antiqua ratione offerentiū. quādo erant mali suo carebant effectu: nec eis deū placabāt: imo per oppositū irritabant. Sed istud sacm nūq̄ rōne mali sacerdotis suo caret effectu: q̄ semp est ibi corp⁹ dñi si uerba cūz itentiōe dicant: & materia assit debita: ac deus ipso placat. Quo seq̄t q̄ maximus ualor hui⁹ sacri ex hoc declarat: q̄ de oib⁹ opibus nris an sint deo accepta dubitare nō possum⁹. Et si nō acceptet aliqñ ratiōe offerētis: acceptat rōne oblatis & opati. s. Dñi Iesu xpi in hoc sacro cōtēti. Vltio apparet hui⁹ sacri ualor rōne muneris qd̄ ipso dat. s. gr̄e ut dicet & aliorū. Sic ergo succinēte p̄ de p̄ciositate & ualore huius sacramēti. ¶ Dico q̄to q̄ si q̄rat de uigore hui⁹ sacramenti. R̄ndet q̄ est efficacissimū sacm. ubi sciendū q̄ uigor hui⁹ sacri intrinsece accipiēdo p̄: q̄ in ipso est de⁹ ipse oīpotēs: & gr̄a creata & increata. ut deū est: quare efficacissimū. S̄ extrinsece & penes sumētē digne particulariter loquēdo est duplex. s. q̄ xpo unit & incorporat: dicēte xpo: Qui māducat meā carnē & bibit meū sāguinē i me manet & ego i eo. Scdo uitā eternā ministrat. dñte xpo. Qui māducat hūc panē uiuet i eternū. Preter p̄fata effiē alia. ut dñt doctores: q̄ ipso de⁹ p̄f & tota trinitas letificat: q̄ h̄ est Iesus fili⁹ dei p̄ris & media in trinitate p̄sona. Deo sūm⁹ honor dat: & p̄sona acceptissima imolat. Angelos letificat: q̄ ipso de⁹ placat & panis ipsoꝝ angeloz hoib⁹ ministrat. Gau⁹ dñs dat. b. Marie: q̄ suā carnē in filio & filiū uidet deo p̄ri imolari. Tota celestis curia iocūdat: dñ regē suum uidet dari hoibus in cibū: ac ipm deū sup malitias hominū placari. S̄ gñalt loquēdo uigor hui⁹ sacri apparet multip̄r. Et p̄mo q̄ ad memoriā xpi passiōē reducit: quotiēscūq̄ feceritis ait xps: in mei memoriā. s. passiōis facietis. Fratri Ioāni de Aluerna. ut deū est li bro p̄mo. cōformitate. vii. in tractatu de puicia. ¶ Thyscie. Cōsecratiōe facta xps apparuit ei cruci cōfixus: quo ispecto adeo memoria passiōis xpi fuit plagat⁹: ut de mane usq̄ ad nonā p̄telando: missaz uix potuit explere. Hui⁹ est figura. Exo. iz. de agno: quē dñs annuatim p̄cepit offerri in memoriā egressiōis de egipto. i. xpi de mūdo ad p̄rem. Scdo fidē cōfirmat: nō solum hoc sacm gr̄am dat: s̄ fidelitas n̄ra confirmat: dñ tot mirāda que nō uident tā firma fide credunt. Bt̄s Antonius de Padua ordinis n̄ri Arimini fidē defensauit & cōfirmavit hoc sacro: dñ eo cōfecto corā hereticis: assine p̄ntato qui ad comedēdū ipm eā duxerāt: id uenerabiliter poplites curādo asina adorauit: & hereticos hoc uiso ad fidē adduxit. ¶ Huius figura patuit in māna data filiis Israel: cuius esus ut in fidelitate dñi ipsi starent datus est. Sic & corpus dñicū nobis datū est ad fidē n̄re cōfirmatiōē. Tercio hoc sacm spem auget si delibū: q̄ cū dñi passiōē repñter: qua accessus & si duciā hēmus ad deū: hoc sacro spes n̄ra intenditur: ut speremus idubie a deo obtinere qd̄ petimus. uti. n. panis datus de celo Israelitis in deserto speꝝ dabat & si duciā ad terrā deueniendi p̄missam: sic ipso nos impetrādi qd̄ cupimus in p̄nti & p̄ futuro spē hēmus. Mi-

les quidā ad duellū pergēs cū totā suā in hoc sacramēto qd̄ deuote p̄cepit spem posuisset: hostē uicit & p̄strauit. Quarto mētē inflāmat cogitādo infinitū amorē quo xps hoc instituit: & quo uenit ut sit nobiscū. Beatus Franciscus huius sacri p̄ceptiōe totus inflābatur: & extra se ducebat. Helias sumptiōe panis subineritū figure hui⁹ sacri: dimissis inferiorib⁹ inflāmat⁹ ad montē ignitū ascendit Oreb. 3. Re. xix. Quinto reficit hoc sacm spūalr: q̄a est caro xpi que spūalr mētē reficit. ut deū est. Et corporalr in q̄busdā etiā ut solo hoc cibo & nullo alio sustērent. Sicut de Ioāne Abbate hētur in uitis p̄fuz: & de multis aliis q̄ die dñico hūc sumētes cibū: p̄ totā hebdomadā eis ad oēm corporale refectionē sufficiebat. Israelite in pegrinatiōe deserti cibo celico sunt sustētati q̄draginta annis: & nos sustētamur hoc cibo quādiu sumus in p̄nti uita. Sexto unit xpo & copulat: xpo dñte. Qui manducat carneꝝ meam &c. in me manet & ego in eo: & hoc amore & charitate. Hoc est cōiuuiū a xpo affluero ordinat⁹ p̄ cōiūctiōe. Hester. i. aie cū ipso deo. Magdalena sumpto hoc cibo fuit p̄petuo unita deo. Sic maria Egiptiaca & sic de aliis. Septimo uitā dat spūalē. Nā xps ē uita. Io. x. dat & uitā corporalē: p̄ in illo qui duob⁹ ānis sacramēto ordinatiōe uxoris celebrato: p̄ eo sustētatus est & in uita reseruat⁹. Amalechita a Dauid xpo hoc cibo dato ad uitā q̄si mortuus hō reuocat. i. Re. ultio. Octauo munit. s. cōtra diabolū. Nā cū passio xpi diabolū uicerit & p̄strauerit: & hoc sacramētū dñicū passionē representet: quare huius sacramēti perceptio a diabolo est tutatio. Hic est panis uisus a Gedeone. Iudicū. vi. q̄ castra destruxit madian. i. demonū & terre p̄strauit. Parisius frater qui diu steterat de sero in ecclesia ad orandū: dñ de ecclesia exiret ut ad cellā reuerteretur: totū claustrū uidit plenum demonib⁹. Qui cum reuerētia pixideꝝ ubi erat corp⁹ dñi in altari accipiēs: statim ut claustrū intrauit: demones dñicum corpus uidentes statim aufugerūt. Nono roborat ad bñ operandū: ipso. n. dat gr̄a creata & increata: que hominē habent roborare & uigorare. Ionathas. i. quilibz fidelis digne sumēs mel. i. hoc sacm: eius aperiuūt oculi: & uigore accepto cōtra hostes audacter defeuit. ut habetur in figura. i. Re. xiii. Frater minor nouicius q̄ dñ esset Senis secularis ut quādā mulierē hēret datus est diabolo: bñficio hui⁹ sacramēti a magro suo oblatis: & remissionē recepit peccaminū: & uigorem bñ operādī a deo: ut in ordine bñ uixerit & terminauerit. Decimo sustentat contra aduersitates & tribulatiōes ne homo cadat. Sorores br̄e Clare tēpore quo ipsa uiuebat: introitu saracenoꝝ ad interiora monasteriū: prostrate tribulatōe & timore: corpore xpi in capsula mādato bt̄e Clare eas p̄eunte: saracenis fugatis liberate sunt. Paulus sumpto cibo sustentatur. Et Daniel prandio illato ab Abacuc: & uir fidelis hui⁹ sacramēti sumptiōe debita xpo unit: qui eū cadere nō pmittit. Vndecimo sōmitem remittit. Cum enī hoc sacramento conferatur gratia: q̄re & fomitez remitti necesse est. ut docet magister. z. distin. xxxii. Ac consequenter etiam incitantia & ad malum impellentia. Panem hunc dum deuotus

sumit in templo: ad nullū morticinium. i. peccatūz ac-
cedit: ut in figura hī Leuitici. Duodecimo & ultimo
purgat a pēto: nihil est sic efficacē remediū ad purgan-
dū pētm: sic oblatio hī sacri & sacrificiū: ut btīs Gre-
gori⁹ de Pascales Cardinali: de monacho sui monaste-
rii: & aliis: in q̄rto iuxta finē ponit dialogoz. Et q̄ p̄-
fecti⁹ est purgatos, ad uitā pducit eterna: ut p̄ in p̄fa-
tis. Sic ergo p̄fatus apparet hī sacri uigor & efficacia.
Et sic p̄z succiete scdm declandū sc̄m in cena dñi. Cō-
sequenter restat tertio uidere de aliis in cena dñi actita-
tis: q̄ stupēdissimā arguit dictā cenā exitisse. Et simi-
lia cōplectēdo in ipa cena xps dñs n̄ multa egit me-
ditatione dignissima. Quētm̄ est q̄ explicauit erga
istā cenā sui amoris p̄cordiū & desideriū dicēs. Lu. xx.
Desiderio desiderauit hoc pascha māducare uobiscuz:
anq̄ patiar, ubi libz itueri q̄ dñs n̄ exp̄ssit se hīe de-
sideriū māducare cū discipulis suis. Multoties comede-
rat: s̄z singlari mō comedit in ultimo cū eis insuete ab-
aliis comestiōib⁹: p̄pter illa q̄ fecit i hac comestiōe q̄
in aliis nō fecerat. In p̄ma comestiōe de q̄ hī in euāge-
lio q̄ fuit in nuptiis: fecit bñ mirabile aq̄ in uinū com-
mutādo. In aliis ē comestiōib⁹ fecit semp aliqd medi-
tatiōe dignissimū: s̄z nūq̄ sic ait de aliq̄. Desiderio desi-
derauit &c. nisi de ista ultia. Et l̄z btīs Io. in cap. 13. uo-
cet eā cenā tūq̄ in ultio factā diei: fuit tñ ut credit ue-
re comestiō: q̄ tota die xps nec aplī comedērāt. Dicit
ergo desiderio desiderauit. Sed q̄re sic optauit cū disci-
pulis māducare & spālī in ultio sue uite? nisi certe ad
oñdēdū suā p̄fundissimā hūilitatē: ipsis discipulis mi-
nistrādo. p̄pter qd̄ dixit eis in cena ipsa. Ego suz in me-
dio urī sic q̄ ministrat: scō fecit qd̄ uerbo exp̄ssit. Suā
infinitā charitatē: cū dedit se nobis & aplīs in eibū &
potū ut dcm̄ est. Suā magisterii excellētissimā ueritatē
& offiū: ut q̄ uerbo p̄mebat scō exerceret. p̄pter qd̄
dic̄ exēplū dedi uobis: ut quēadmodū ego feci uobis:
ita &c. Suā p̄fundissimā sapiāz: in legis ueteris & con-
tētōz cerimonialiū in ea inuatiōe & terminatiōe. Suāz
lucidissimā sc̄iaz & doctrinā: sic p̄z in sermōe in hac ce-
na edito. Suā ad discipulos familiāritatē: qñ ab eis cor-
porālī recessur⁹: uoluit pus cū eis comedere & cenare.
Dic̄ ergo desiderio desiderauit hoc pascha. uere pa-
scha. i. trāsit⁹: q̄ trāsitur⁹ erat ex hoc mūdo ad p̄fem.
Io. 13. Secūdū est discipuloz ad p̄parādū cenā destina-
tio. Cū discipuli dixissent eidē: ubi uis pem⁹ tibi man-
ducare pascha? Sequit̄. Quod misit duos de discipulis
suis ad quēdā dicēs. Ite in ciuitatē &c. Quis fuerit iste
ad quē misit discipulos? & si ex circūstā. iis appet qd̄
fuerit hō in Ierlīm ualde singlari & spectabilis: q̄ ta-
lis habitabat in mōre s̄o ubi fuerat habitatio Dauid: &
hēbat palatiū ubi erat cenaculū grande stratū: & suffi-
ciētissime xpo imo aplīs dedit oia p̄ cena neāria: q̄s
tñ fuerit nō dī. S̄z quēdā dicit: ut oñdat eū spectabilē
fuisse p̄sonā & singlariē. Iesu amicū & discipulū: ocltū
tñ ex quo nomē subtricer̄. S̄z hūc passuz dic̄ Christo-
mus: q̄ dñs adeo fuit paup̄ ac ei⁹ aplī: q̄ domū ad co-
medēdū pascha nō hūerūt: nec ēt ad p̄parādū q̄ erant
p̄ esu pasce neāria: attñ q̄ dñs misit Petrū & Ioānez
sibi iter alios dilectiōe p̄cipuos ad p̄parādū: appet q̄

ista cena p̄paratōe fuit ualde singlari & mirāda. Ter-
tiu⁹ quo ad cibos: q̄ agni pascalis fuit ibi scā cōestio:
de quo hī Exo. 12. q̄ erat figura ipsi⁹ dñi Iesu: q̄ erat
occidēdus p̄ pētis n̄ris: & i ueruto crucis ponēdus ac
torrēdus igne imēse charitatis: circa quē agnū nō me-
extēdo & ei⁹ eluz p̄ breuitatē. Quartū est pedū disci-
puloz lauatio: ubi p̄fundissimā cerne saluatoris hūili-
tatē: ut dñs oīuz se inclinauerit ad laudādū pedes tā hu-
milium p̄sonaz. uiz. piscatoz. s̄z Petri Andree Ioānis Ia-
cobi & alioz. nec fuit hī solū hūilitatis oñsio: s̄z ēt mi-
rabilis xpi opōnis. Nā lauādo pedes & māibus illos
tāgēdo: certe a pētis purgauit: & ad corpus sui & san-
guinis susceptionē debitā p̄parauit. Et l̄z hī mīta eēnt
dicēda: unū tñ notādū est: q̄ dñs tātā hūilitatē uolens
oñdere: utpote pedes lauare discipuloz: nō in palā sed
in cenaculo & eccl̄to lauit: ut oñderet laudē hūanā in
actiōib⁹ n̄ris totalī fugiendā. Quintū fuit ipsi⁹ dñi ad
b. Petrū renuētis lotionē pedū comatiō: & increpatio:
quo dedit docum̄tū q̄ scā diuina sūt mirāda: nō tñ sem-
p̄ discutiēda: & q̄ magī agit iustū d̄z putare discipul̄s.
Nec debere se hō plura sapere ostendere q̄ oporteat.
Sextū est panis & uini in corp⁹ & sanguinē suū comu-
tatio. ubi oñdit se deū oīpotētē: q̄ oīum creaturarū eē
in sua h̄z potētia & uirtute: q̄ sic de nō eē ad eē pdu-
xit: sic pōt de uno eē in aliud eē cōuertere & mutare:
& sic egit panē i corp⁹ & uinū in sanguinē cōuertēdo.
Oñdit se dñz curialissimū in dono dato aplīs & nob̄.
Salomon astruī liberalis: q̄ dedit oia q̄ uoluit regina
sabbaz. Paral. ix. Astuer⁹ q̄ dedit mūera in desposi-
tione Hester iuxta munificentiā regalē: & sic de aliis.
Nulls̄ munificētior xpo q̄ dedit semetip̄s: & si p̄ncipa-
liter corp⁹ suū & sanguinē: cōcomitātē & sc̄dario de-
dit se totā suā p̄sonā diuinā & oia sua. Plura conuiuia
sūt scā in ueteri testam̄to cene & comestiōes. sic p̄z de
conuiuio Abrae scō angelis. De conuiuio Asueri. De cena
Darii & sic de aliis: s̄z nulla cōpāda est cene xpi: q̄ in
hac cena xpi: p̄ ferculo dat̄ xps de uer⁹. Sic & multa
sacrificia deo sūt scā. s̄z Abel Noe Abraaz Iacob Moisi
& Aron & a deo ordinata. Nullū tñ ē isto sacrificio p̄-
fecti⁹: ubi offeri hō uer⁹ & de uer⁹. Sic ergo p̄z sex-
to hoc i cena scō: q̄ mirādā reddit hāc cenā xpi. Septi-
mū fuit ap̄loz i sacerdotes ordinatio dicēte xpo hoc
facite i meā cōmemorationē: de quo dicet cōformita-
te seq̄nti. Octauū fuit oīum q̄ gessit & de pedū lotiōe
& aliis ad memoriā reuocatio dicens. Scitis qd̄ facerī
uobis: ego dñs & magī &c. ubi saluator iducit ip̄fos
ap̄los ad hūilitatē & exēplaritatē aliis tribuēdā: & lo-
tionē pedū faciēdā: p̄ quā lotionē mūditiā uult itellige-
re toti⁹ hoīs: quā ipsi ut plati & doctores alioz a xpo
iñstituti: uerbo pariter docerēt & exēplo. Signāter d̄ lo-
tiōe se eis dedisse exēplū dicit. Quia ut ip̄e mūdus &
eos mūdauit: sic ipsi docerēt alios: ut q̄ uolūt: ad men-
saz xpi accederē ubi ipsi⁹ p̄pōit ad cōdēdū corp⁹: mū-
di & loti accedāt: & sint in pedib⁹ & in oib⁹ aliis mē-
bris. lauāda sūt spūālī m̄bra oīuz: ad xpi corp⁹ mūdū
accedētū. Caput ab oī iniq̄ itētiōe: q̄ dicit Petr⁹. Nō
tñ pedes: s̄z & man⁹ & caput: ut hēat p̄tē cū xpo. ocu-
li ab oī praua cogitatione & aspectu. Man⁹ ab iniusta

opone. Corp⁹ ab oī nociua delectatiōe. Cor ab oī pfi
da opione. Facies ab oī ihonesta ouerlatiōe. Pedes ab
oī puerfa affectiōe. Et sic faciam⁹ iuxta documētū Iſa.
dicētis. Lauamini: mūdū estote. Ad cenam agni o3 lotis
uestimētis accedere. Apo⁹. xix. Et nō solū hō debet la
uari: s3 debet uestimēta sua sumere ut fecit xps: & post
lotionē pedū & iduicionē uestimētōz: corp⁹ suū dedit
aplis. Vestimēta nra q̄ sumere debem⁹: ut dñicū corp⁹
& sac⁹ sumam⁹: sicut uirtutes & dispōnes q̄s hñe nos
o3 ut digne xp̄z i h sacro otētū sumam⁹. Hō at cupiēs
Que debet corp⁹ dñi spūalr & sacralr sumere d3. Prio digne ouer
uulquisq3 sari. Sic uiue: dicit Aug. ut quotidie merearis accipe. de
face⁹ accēse. d. iiii. Nō iste. Scdo p pētō amaricari. Glo. Nūcri.
sur⁹ ad cōxi. Corp⁹ xp̄i cū accipim⁹: debem⁹ p pētis opfigi: ut a
munione. maritudo pñie amorē abstergat puerle uite. Tertio pu
ra ofessiōe expurgari. De ofecra. d. z. Panē. Innocētiāz
debem⁹ portare ad altare. Quarto pximo recōciliari.
Matth. vi. Vade pus recōciliari frī tuo &c. Et idē poni
tur de ofec. d. z. Panē. Quinto puritate decorari. d. ofe.
d. z. Oīs hō añ sacra cōionē: trib⁹ uel q̄tuor uel septēz
dieb⁹ debet a ppa abstinere uxore. de ista puritate lo
quit Greg. cui⁹ uerba hñr. d. vi. Testamētū. Sexto fia
ducia solidari. Aug⁹. & hñ de ofe. d. z. Credere in xp̄m
hoc est panē uiuū māducare. Nā de⁹ odit sacrificia he
reticōz: ait Herony. sup Amos. Septimo scē opari. uñ
Isidor⁹: & ponit de ofec. di. z. Qui scelerate. dicit. Qui
scelerate uiuūt in ecclesia & cōicare nō desinūt: putan
tes se tali cōione mūdari: discāt nihil sibi ad emūdatio
nē pficere. Idē dicit papa Alexāder: & ponit de ofec. di.
z. Nihil. Et idē dicit Chryso. in omel. de pditiōe Iude.
Sic ergo uestimēta sumēdo & lor⁹ existēdo: ad dñi ce
nāz secure pōt accedere. & sic p3 q̄l dās est imitādus:
cū dicit. Exemplū. n. dedi uobis &c. Nonū est futuroz
in pditiōis Iude manifestatiōe: & Petri negatiōe: ma
nifestatio & reſeratio. Hoc egit: ait ap̄lus Andreas: ut
oñderet se nō inuite: s3 uolūtarie mortē p nobis susce
pisse: q̄ suū nouit pditorē: & quo sciebat eū uēturū ac
cessit. Oñdit hoc nono se oīuz sciētā hñe & cognitio
nē. Decimū est Ioānis i xp̄i pectore repausatio & dor
mitio. Stupenda fuit hec geta dormitio: ut Ioānes su
pra pect⁹ dñi dormiret. Mirabilis fuit ex pte sōnū imi
tentis: de⁹ misit sōnū in Adā: ut de ipso formaret Euā.
Misit sōnū in Ioāne: ut sibi reuelaret secreta celestia.
Adā dormiēdo strātū nō habuit pect⁹ dñicū: s3 bñ Io
ānes. ubi oñdit Iesus affectū quē spālī habuit ad btīm
Ioāne: q̄ eū supra pect⁹ suū pmisit recūbere & dormi
re: p qd merito Ioānes uocat se dilectū a xp̄o: q̄ nul
li alteri discipuloz ofeſu3. Quo Ioānis expmīt mūdi
tia & puritas dilectio & charitas: despectio mūdi: ab
iectio sui: inhesio xp̄i: & eidē totalis Ioānis copulatio
& diuictio. Alī in tali pectore nō dormisser: eū lor⁹ &
locatū minime uenissent. S3 q̄lis fuit hic sōm⁹: cer
te fuit suauissim⁹: q̄ in pectore dñi. Stupēdissim⁹ qa
ut canat ecclesia. Fluēta euangelii de ipso sacro dñici
pectoris fōte potauit. Quo seq̄ iuxta dictū Aug. sup
lo. omel. i. & Origenis: ac Petri damiani: q̄ Ioānes ra
ptus fuit in paradisu3 paradisoz: ubi uidit qd postmo
dū taz alte pmplfit dicēs. In pncipio erat uerbū &c. Et

cū nō sit poſſe qd hō tīgēdo spēs: fragrātia spērū nō i
hcreat suis manib⁹: ut p3 expiētia. sic & lo. caput suū
sup pectus dñi reclinādo: q̄ dñi uirtutē nō ſentierit &
abūdātiā suarū ḡrarū. diſpoſit⁹ fuit a xp̄o tali recubitu
ad id qd xps eidē poſtea in cruce largit⁹ eſt: ut ipe ſin
gulari adoptiōe fili⁹ hñet ei⁹ auctoritate beate Marie
mris ſue: ut q̄ erat nepos ex carne fieret fili⁹ adoptiōe
diuina. Multa eēnt dicēda de hac dormitiōe bti lo. ſu
pra pect⁹ dñi: s3 q̄ nō ſunt pñis materie: ideo ad pñs
dimitto. Vndecimū qd egit xps in menſa eſt qōnis de
maioritate inter diſcipulos: q̄s eoz uideret eſſe maior
exorte detērmatio: put dicit Luc. 22. S3. Duodecimū
& ultimū in cena pactū eſt diſcipuloz de multis aliis
& pfundis iformatio: de qb⁹ oformitate ſeq̄nti dicet.
Sic ergo app3 q̄ ſapia diuina in cena ultima facta ab
ipſa cū ſcis ap̄lis: ſupēdiſſima exercuit: ofiderādo ſa
crificioz ueterū terminationē. Sui corpis & ſanguinis
ſacri iſtitutionē & factoz alioz & uerboz tenorē: de
qb⁹ breuitatis cā diſcuſſio totalis ē omiſſa h ad pñs.
& ſic p3 declāta pma ps. u3. Ieſus cū ſuis comedēs.
¶ Secunda pars fructus pñi & oformitatis hui⁹ ter
tiū libri. Franciſcus emulat. Expoſitio.

Eatissim⁹ pñ nñ Frāciſc⁹ ut
xp̄o se p oia coaptaret &
sua ſcā in oib⁹ iuxta poſſi
bilitatē hūanā pſeq̄ret ue
ſtigia: ſiē in ſue ouerlatiōis
exordio euāgelicā audien
do formā uiuēdi: eidē ilico
p oia ſe coaptauit & ſemp
ſic & in aliis conformari ſe
ſtudiuit xp̄i actib⁹ de uotis
uirtuoſis & charitatiuis: put ſupiora in pmo libro &
z. lā dicta aſtruūt & declarāt. S3 ſpālī ppinqu⁹ mor
ti: ſe dñō & magſo xp̄o ſtudiuit oformare. u3. ut ſicut
xps iuxta finē ab ap̄lis receſſur⁹: cū ap̄lis comedit: ut
dcīm eſt pte. i. hui⁹ oformitatis: ſic ipe pñ btūs F. ad re
pñtādū cenā xp̄i: añ ſuā mortē uoluit cū ſrib⁹ comede
re: ut h ſecūda ps oformitatis dic. Frāciſc⁹ emulat. & i
h actū q̄ eſt cū ſuis comedere Ieſuz imitat⁹ n: orti ppi
qu⁹. ¶ Pro cui⁹ euidentia eſt ſciēdū: q̄ eſt oī āno cū ui
xit: btūs F. cenā dñicā effecerit cū ſuis ſrib⁹ ut credit⁹:
l3. n. ſtare in locis aliqñ ab hoib⁹ remotis: die tñ dñi
ce cene reuertabat ad frēs: ut patuit qñ ad inſulaz loci
puſini tñc a nullo habitatā ſe pma die q̄drageſime du
ci fecit: ſecū ſolos duos portās panes: quoz iolū medi
etate uni⁹ comedit: ut integritatē ieiunii ſine cibo ali
quo ſolī Saluatori aſcriberet: cū pfato dñctore ordina
uit: qd die cene dñi ad ipm accederet: q̄ die i lo eē cū
ſrib⁹ uolebat: & ſic ſcīm eſt. Sic ergo recedēdo a locis
remotis & deſertis ipſa die ut cōicaret: & cū trib⁹ dñi
cā cenā celebraret remeabat: attñ trib⁹ uicib⁹ ip̄az lo
lēniter exercuit. ¶ Prio in loco q̄ dñ de carcerib⁹ men
tis ſubaliū: de quo dcīm eſt lib. i. oformitate. viii. in tra
ctatu de pñcia ſcī F. ubi agitur de frē Rufino. Quo
die cene frēm Rufinū quē diabolus obcecauerat de p
deſtinatiōe: btūs F. ofone liberauit. ¶ Secūdo iſ az ce
nā bis F. pegit: s3 i quo loco nō hñ: l3 credo q̄ fuerit in

loco scē Marie de angelis: ubi cū uellet cenā facere cū aliqb² frīb²: ad spñtādū illā scīssimā cenā quā fec̃ dñs cū discipulis suis in memoriā sue īextimabilis charitat̃: affuit iter eos frater Helias pditor q̃si alter iudas: cūq; bīs F.g̃ras agēs bñdixissz panē: & singulis frīb² ex eo dedisset: oib² cū multa deuotiōe recipiētib² de dicto pane atq; comedētib²: ille solus Helias in māu tenuit panē otēnēs ipsuz comedere: ascribēs fatuitati: qd̃ bñs īstinctu faciebat spūs scī. Nec mirū: q̃ scriptū est. Deridet iusti simplicitas lāpas otēpta apud cogitātiōes mūdānoy. De quoz nūero iste fuit: sic patuit ex ei² fine quē fec̃. Ff̃ at Leo q̃ tūc ibi erat: cū hoc uidissz rogauit ipm̃ Helīā: ut sibi porrigeret illū panē: q̃ cū frī Leoni panē illū bñdictū dedisset: tāq̃ otēnēs qcqd̃ ibi fiebat: frater Leo illū diligēter & reuerēter reseruauit: & postmodū ex eo multa miracula fec̃. ¶ Tertiū istā cenā bīs F. exercuit die iouis ut credidit ip̃e añ mortē suā: q̃ fuit die sabbati seq̃ntis de sero. uñ sciēs brūs F. diē & horā sui trāsīt² ex hoc mūdo ad p̃fēz: ut xp̃z suū mag̃z quē sedule fuerat p̃se. ut² in uita: sic & seq̃ret ī mortē fec̃ oēs fr̃es exītes in loco ad se uocari: iussitq; panes apportari: & eos bñdixit: atq; in plurimas p̃tes trāgi fec̃: q̃ ip̃e p̃ nimia debilitate frāgere nō ualebat. Et accipies: unicuiq; ī p̃nculā porrexit: p̃cipies ut totā q̃z māducarēt: in signū dilectiōis hoc faciēs frīb². Et q̃ ad similitudinē faceret xp̃i: patuit: q̃ ip̃e Frācis² q̃ fuit u. g̃t tūc q̃nta feria: et̃i eēt dies alia: ip̃e tñ puta uit q̃ eēt feria q̃nta. un² ex frīb² unā p̃ticulā de ip̃o pane seruauit: quā post mortē bñ F. plurimi īfimi gēstātes: a uariis sūt morbis liberati. Sic ergo appet succinate quo brūs F. in ultimo uite xp̃z imitat² est: cū ipsis frīb² ut xp̃s comedēdo. Et sic p̃z expō secūde p̃tis h² p̃rie oformitatis. u. Frācis² emulat. Quō uero eos ad istar xp̃i iformauerit: dicet oformitate seq̃nti. Ac ēt de aliis q̃b² xp̃i scis oformis iuēt oformitare. iiii. h². iii. li. ¶ Fruct². z. & oformitas. z. libri. & 30. i. or. (bri dicet. diue. Iesus deuotos imbuēs. Frācis² fabulat. Expō.

liberalissim² dñs n̄r Iesus xp̃s: et̃i in bñficiis mltipli cib² collatis in gñali hūa no gñi tā in p̃ncipio oditio nis hūane nature: de q̃bus dcm̃ ē lib. i. sc̃da oformitate: q̃ in p̃ticlari diuersis hominib² ueteris testamenti: u. Abel ei² munera acceptādo. Enoch ad paradīsu trāsferēdo. Noe & filiis p̃seruādo a diluuiō. Abrae ab ur caldeoz liberādo. Isaac ab imolatiōe p̃na custodiēdo. Iacob in cūctis assiēdo. Ioseph egipto p̃ficiēdo. Moisi eū sui ppl̃i p̃ncipē statuēdo. Aaron & filios in sū mos sacerdotes eligendo. Iosue Gedeoni Aorh Iepte & sic de aliis a manib² hostiū eripiēdo. Dauid ī regnū sublimādo. Salomoni eum sua sapia replēdo. Iosaphat ab aduersariis p̃tegēdo. Ezechie sanitatē donādo. Helie sua magnalia ondēdo. Heliseo ip̃z spū duplici Helie iduēdo. Tobie lucē & lumē oculoz ifundēdo. Iob amissa duplicando. Danieli in lacu leonū eū oseruādo:

& sic de aliis. Liberalissim² tñ appuit semetipsū nobis dādo. Prio in fociū in icarnatiōe &c. Demū in cibū in sue cene celebratiōe: ut dcm̃ fuit oformitate p̃cedēti: & spāli modo suis apl̃is & discipulis. Preter corporis & sanguis sui collationē: mltioy alioy bñficioz ip̃esione. Ip̃e. n. benignissim² dñs Iesus circa finez uite: qñ. i. passiōe erat recessur² ab apl̃is: mltā bñficia ip̃e dū sue liberalitatis declaratiua. Et p̃mū est dilectionis. Io. diē. q̃ in finē dilexit suos. Suos ergo noiando ondīt xp̃z ip̃os spāli amore dilexisse. Insup ut exp̃meret xp̃s amorē ad ip̃os in sermōe de cena uocat eos filios amicos & q̃ adinuicē se diligerent sic ip̃e eos dilexit. Io. 13. Secūdū suiipsi² p̃ uolito ip̃essōis. Abscessur² ab eis p̃ntia corporali: ad libitū eoz se hñdi ocessit: & hoc sacramētū eucharistie frequēttione. Quādo cūq; n. missa celebrat xp̃s in sacro h̃i & dat: ad qd̃ hñdū dedit eis Tertiū. i. donū ordinatiōis. ut. n. h̃i sac̃z possent frequētare: & xp̃z p̃ libito apud se h̃fe: fec̃ eos sacerdotes dū dixit eis Luce. 23. Hoc facite in meā cōmemorationē. Quartū fuit: et̃i p̃cesserit dictū secūdū & tertiū: mūda tiōis: q̃ xp̃s lauādo pedes totā p̃sonā lauit: & qd̃ foris ondīt corporali: intus fec̃ spūali. pp̃ qd̃ dixit eis. Io. 13. Vos mūdi estis: & sic eos a p̃ctis reddidit absolutos: q̃ mūdatos. Quintū p̃ ipsis ad p̃fem rogationis: ut p̃z Io. x. P̃f̃ scē: serua eos &c. Ego p̃ eis rogo: nō p̃ mūdo: sc̃ifica eos ī ueritate &c. Sextū de regno obtinēdo sub attritiōis. Lu. 13. Ego dispono uobis regnū &c. Et Mat. xxvi. Nō bibā amodo d̃ isto genimine uitis &c. donec bibā illud uobiscū nouū in regno dei &c. Septimū a sō no & pigritia excitatiōis: in horto dū dormiāt diē. Surgite & orate: ne itretis in tētationē &c. Mat. xxvi. Octauū de mītēdo eis sp̃m sc̃m certificatiōis & osolōnis q̃ spūs paraclit². i. osolator dī: eis se daturū sp̃m sc̃m ondīt. Io. xiiii. & xv. Nonū est p̃seruatiōis. Nā uolētes eū tenere: ingt. Io. xviii. Si me q̃ritis: finite hos abire. Decimū est iformatiōis. In h̃ se ondīt eis liberalissimū referādo eis p̃funda sue sapie: de q̃b² loq̃t p̃ma ps h² z. oformitatis tertiū libri dicēs. Iesus deuotos imbuēs. i. iformās. saplos. Et q̃ hō naturalr̃ scire optat: ac scire diuina sit donū cui teste sapiēte nihil ualet op̃ari: xp̃s sic ip̃os iformādo sue liberalitatis donū singlarissimū exp̃ssit. Sz ut meli² uideat hoc est sc̃iēdū q̃ cū dñs Iesus sit lux uera. Io. i. Et lux mūdi. Io. viii. Hēatq; oī um noticiā & cognitionē. Io. xvi. Apl̃os suos diuersi mode iformauit. Et q̃ ut p̃z exp̃icta: alr̃ docēdi sūt rudes: & alr̃ iā in sc̃ia exercitati & imbuti: saluator n̄r in p̃mordio uocatiōis eoz: uelut rudes: palā mltū & q̃si sine p̃funditate doctrine qd̃ h̃fent agere ut uere sui essent discipuli: in sermōe quē fec̃ in mote: de quo h̃etur Mat. v. vi. & vii. iformauit. Verū otinua xp̃i iformatione (nā quotidie docebat eos: ut h̃i Mat. zi.) iā exercitatis: p̃adidit plura alia: sic p̃z Mat. 13. tñ similitudinib² & parabolis: ut facili² suoz dietoz sub similitudine exp̃s foz recordarent. Ultimo uero imbutis & in doctrina fī dei exercitatis: pandit plā magna & mirāda: & hoc in sermone ip̃i² cene siue in cena edito. In quo sermone ondīt Prio diuinay p̃sonay trinitatē & unione. Nā p̃f & fili² & spūs sc̃s q̃ sūt ondīt: & q̃ unū sūt ocludit.

Secūdo a p̄e ip̄s? filiū gnationē dicēs. Io. xvi. Exiui a p̄e & ueni in mūdū &c. Tercio sp̄s sc̄i a p̄e & filio p̄cessionē. Io. xv. Paracit? quē ego mittā uobis a p̄e sp̄m q̄ a p̄e p̄cedit &c. Quarto idiuisam triū p̄sonarū opōnē. Io. xiiii. P̄ in me manēs ip̄sē fac op̄a: & p̄ me us usq; mō opat: & ego opor &c. Quinto p̄sonarū diuinarū adiucē circūinfectionē. Io. xiiii. Ego in p̄e & p̄ in me est. Sexto fidei sinceritatē & in ip̄o p̄manē. Io. xiiii. Creditis in deū & in me credite. Septimo p̄mi orū diuersitatē in celi habitatiōe. Io. xiiii. In domo p̄ris mei māfiones multe sūt &c. Octauo ip̄sōz ap̄lōz ad glorie perēnis p̄destinationē. Io. xiiii. Vado parare uobis locū &c. Nono mīroꝝ faciēdoꝝ eos habituros de clarauit auctoritatē p̄ fidei cōfirmatiōe. Io. xiiii. Amen dico uobis: q̄ credit in me: op̄a q̄ ego facio: & ip̄sē faciet: & maiora horum faciet &c. Decimo modū quo a deo acceptarent eoz oñes: declarauit & reseruit. Io. xiiii. Quicq̄ petieritis p̄ez in nōie m̄o: dabit uobis. Undecimo eos docuit ad ip̄m h̄re dilectionē & amoris p̄bationē. Io. xiiii. Si q̄s diligit me sermonē meū seruabit. & si diligitis me: mādata mea seruate. Duodecimo uerā aīe ad deū cōiunctionē. Io. xiiii. Si q̄s diligit me & sequit: ad eū ueniet? & māfionē apud eū faciet? Tertiodecimo suā doctrinā ualere ad habēdū eternā b̄itudinē. Io. i. B̄ti eritis si feceritis ea &c. Quartodecimo sp̄s sc̄i sup̄ eos descēdē & p̄māfionē. Io. xiiii. Ego rogabo p̄ez: & aliū paracitū dabit uobis &c. Quī todecimo cordiū ip̄sōz a sp̄u sc̄o illustrationē de oib? Io. xiiii. Sp̄s sc̄is docebit uos oīa &c. Sextodecimo ip̄sōz a deo orinūā gubernationē. Io. xiiii. Nō relinq̄ uos orphāos &c. et Io. xvi. P̄ sc̄s: serua eos: rogo &c. Decimoseptimo ip̄sōz a mūdo uexationē. Io. xv. Mūdus uos odit &c. In mūdo p̄ssurā hēbitis. & Io. xvi. Venit hora in q̄ oīs q̄ īterfīc uos &c. Decimooctauo eoz rū in tribulationib? gaudiū futurū & cōsolōnē. Io. xvi. Vos nunc tristitiā hētis: iterū uidebo uos: & gaudebit cor ūm. Decimonono p̄ ipsos mūdi ad ip̄z ouersionē. Io. xv. Ego elegi uos de mūdo: ut earis & fructū afferatis &c. Vigesimo fidētiā in ip̄m & assēcurationē. Io. xiiii. Nō turbet cor ūz neq; formidet &c. Vigesimo p̄mo bonoz operū fructū & opōnē. Io. xv. Ego sum uitis: uos palmites. q̄ manet in me & ego: in eo: hic fert fructū multū. Vigesimo secūdo diuinā assīlentiā p̄ n̄a bona opōnē. Io. xv. Sine me nihil potestis facere. Vigesimo tertio īfidelīū p̄nitionē. Io. xv. Si q̄s ī me nō māferit: mittet foras & arefcet &c. Vigesimo q̄rto ip̄sōz adiucē unionē & cōiunctionē. Io. xiiii. Mādatū nouū do uob: ut diligatis īuicē &c. Vigesimo quinto ip̄sōz ad p̄ez cōmēdatōez. Io. xvii. p̄ totū. Vigesimo sexto uite eterne reserationē. Io. xvii. Hec est uita eterna: ut cognoscāt te solū uerū deū: & quē misisti dñz Iesuz xp̄z. De mltis aliis in cena sermocinādo Saluator ap̄lōs instruit & docuit: s; p̄fata sufficiāt: q̄ nōnulla ip̄sōz magna idigerēt declatiōe: s; dñō cōcedēte in libro quē p? istū facere itēdo de dictis dñi Saluatoris & gestis: declarabunt: quoz discussiōe ad p̄ns dīmitto breuitatis cā. Pz ergo mūnificētia & largitas ac liberalitas declarata ap̄lis p̄ xp̄m: & sp̄alr eos de mltis illustrādo: put dicit

p̄ma ps hui? conformitatis. u. Iesus deuotos imbuens Et qualr debeat intelligi: iam est declarat. Et Secunda pars fructus & conformitatis secūde tertii libri. Franciscus fabulat. Expositio.

Rancisc? fabulat dīc secūda ps. z. cōformitatis h? tertii libri. i. in mortis articulo cōstitut? fr̄s suos alloquit & de multis edocet: & cu; eis ad istar xp̄i recessur? a discipulis cōfabulat. Hoc si qdē nūc pro expōne secūdi fruct? & cōformitatis tertii libri est uidēdū ad p̄ns. Pro cui? euidentia est sciēdū q̄ b̄s p̄ n̄ F. de morte die & hora a xp̄o plenissime īformat? ut dīc Bonauētura in xiiii. pte legēde maioris: sui trāsīt? hora appropinq̄nte fecit oēs fr̄s exñtes in loco ad se uocari: & eos cōsolatoriis uerbis p̄ sua morte demulcens: p̄mo affectu ad diuinū hortat? est amorē: ad patiētiā: ad paup̄tatē: & ad scē romane ecclie fidē seruādā. Et adiecit. Valetē filii oēs in timore dñi: & p̄māte in eo sp̄. Et qm̄ futura tētatō & triblatō appropinq̄t: felices q̄ p̄seuerabūt in his q̄ cepūt. Ego uero ad deū p̄pero: cui? ḡse uos oēs cōmēdo. h̄ frater Bonauētura. Et q̄a succincte mltā tāgit & in breui: p̄ euidentia p̄fatorz notādū est: q̄ b̄s F. fr̄s aliqñ oēs añ mortē suā: ut dīc antiq̄ legēda: plura eis dixit: & de plurib? admonēdo īformauit. Et quia mors b̄i F. pluries fuit credita īminere apud fr̄s: et si nō apud ip̄m: cū ip̄sē xp̄o reuelāte dīc sc̄iret & horā: īserēda sūt hic aliq̄ q̄ ip̄sē h̄uit fr̄ib? dicere: dū al̄s moritur? a fr̄ib? putaret. Semel. n. cū pp̄ īfirmitatē stomaci uellet euomere: & sibi uiolētiā fecisset: p̄ totā noctem sanguinē euomuit usq; ad maturitū: qd̄ socii uidētes: ip̄m p̄ debilitate & afflictiōe credētes mori: cū lachrimis mltis post plura ei dixerūt. Ergo p̄ b̄ndicas nobis & ceteris fr̄ib? quos in xp̄o genuisti: & aliqd̄ memoriale tue uolūtatis relinqs nobis: qd̄ fr̄s in memoria; tui sp̄ hēant & possint dicere. Tūc b̄s F. p̄inos oculos in filios dirigēs dixit. Vocate mihi fr̄z B̄ndictū de pi ratro: erat. n. sacerdos: & b̄to F. ī īfirmitate celebrabat: q̄ cū uenissz: dixit illi. Scribe q̄lī b̄ndico oib? fr̄ib? meis q̄ sūt in religiōe: & q̄ uēturi sūt usq; ad finē seculi. & qm̄ pp̄ īfirmitatē loq̄ nō ualeo: in trib? uerbis patefacio breuiter uolūtātē meā & itētiōnē cūctis fr̄ib? p̄ntibus & futuris in signū memoriē mee b̄ndictiōis & te namēti. Sēp se diligāt adinuicē sic dilexi & diligo eos. Sēp diligāt & obseruēt dñaz meā paup̄tatē. Et sp̄ p̄ latis & clericis scē m̄ris ecclie fideles & subiecti existāt. Hec sūt q̄ tūc fec̄ scribi: & satis cōcordāt cu; dictis dñi fr̄is Bonauētura: ut dcm̄ ē. Verū q̄a tūc b̄s F. n̄ fuit mortu? uidēdū est qd̄ circa mortē dixerit. Et q̄a mltā dixisse iuenit: ut p̄z in testō: qd̄ testm̄ b̄i F. appellat qd̄ in morte fec̄: & iuxta regulā scribi & sp̄ h̄ri māda uit: dictū textū ad l̄raz hic nō scribo: s; snialr ip̄m ponā. Snia at̄ dicti testamēti stat in mltis. Priō q̄a b̄s F. se asserit diuino munere ad statū p̄nie eē euocatū: ī p̄ncipio dicēs. Dñs dedit mihi fr̄i F. īcipe facere peniten

tia. Secundo se fatei maximū petōre: inq̃t. n. in peccatis
erā. Tercio asserit diuina grā displicētā ad leproso: i
oplacētā sibi pmutatā. Quarto dīc dñs eū de sclo neq̃
ad religionē traxisse. Quinto modū orandi in ecclesiis
oib⁹ sibi xp̃s reuelasse ut diceret. Adoram⁹ te xpe &c.
Sexto reuerentiā q̃ ad sacerdotes ut ad ipos recurrerz:
et si eū offenderet xps ocessit. Septimo ut nūq̃ p̃dica-
ret extra uelle sacerdotū in suis parochiis seu ecclesiis.
Octauo ipos sacerdotes ut dños suos dīc q̃ honora-
uit: timuit: & sp̃ amauit. Nono in sacerdotib⁹ nō eē at
tēdēdū delictū: s; dei filiū q̃ est in eis. Decimo sūma af-
fectione & reuerentiā ad altissimū sacramētū corpis &
sanguis dñi se ferri dīc: & ipm dñicū corp⁹ in loco ue-
nerabili uoluit collocari. Vndecimo dicit de se q̃ scis-
sima noīa & scripta dñi Iesu recolligebat: & loco de-
bito repōebat: rogās sic fieri & agi p frēs. Duodecimo
ostēdēt b̃s F. q̃ postq̃ habuit frēs: qd̃ ageret fuit a dño
iformat⁹. Tertiodecimo dīc q̃ ut uiueret scdm formā
sci euāgelii xps ei oñdit. Quartodecimo q̃ regulā quā
de euāgelio uerbis paucis scripsit papa confirmauit.
Quintodecimo dīc q̃ itātes suū ordinē: paupib⁹ sua
oīa distribuebāt q̃ hñe poterāt. Sextodecimo in dcō te-
stāmēto ponit q̃ ipe cū aliis fuit unica tunica oēt⁹ res-
pectata intus & extra chorda & brachis. Decimosep-
timo offm̃ diuinū ut alii clerici: s; laici P̃f n̄ dicebant.
Decimooctauo dīc q̃ ut plurimū ipe cū sociis ouerla-
tionē hēbat i ecclesiis. Decimonono dīc q̃ hūilitate cū
sociis: oib⁹ subdit⁹ fuit. Vigesimo dīc q̃ manib⁹ labo-
rauit: & sic uoluit alios manib⁹ laborare: laboritio qd̃
ad honestatē p̃tinet: & nesciētes discāt: nō ad lucrū res-
portādū sed ociositatē repellēdā. Vigesimo pmo uoluit
q̃ frēs p labore: q̃ p̃tinet ad uictū recipent. Vigesimo
secūdo dīc q̃ si qñ eis p labore nihil daret: q̃ irēt pro
elemosina ostiatim. Vigesimo tertio qd̃ pacis saluatio
nē: ut diceret. Dñs det tibi uel uobis pacē: dñs ei reue-
lauit. Vigesimo q̃rto mādāt cauere debere frēs ne eccle-
sias seu habitacūla ostruerēt uel construi pmitterēt: nisi
scdm scāz paupertatē & regulā pmissā: habitātes i eis
dem ut aduene & pegrini. Vigesimo q̃nto phibuit ne
frēs p̃uilegiū ullū a sede romana pēterēt: p p̃dicatiōe
faciēda uel psecutiōe uitāda: s; si eos psequerēt ab ide
recederēt. Vigesimo sexto uoluit obedire firmiter gñā
li mīstro: & Guardiano ei ab ipso dato. Vigesimo septi-
mo obiaz declāt p̃latis a subditis exhibēdā. u3. ut sub-
dit⁹ nihil agat ul uadat sine ipoz uolūtate & obia. Vi-
gesimo octauo guardiāis mādauit firmiter obedire. Vi-
gesimonono offm̃ iussit scdm regulā fieri. Trigesimo
q̃ offm̃ facere nolētes scdm regulā: etsi nō eēnt catho-
lici: q̃ caperent & Custodisp̃ntarent: & Custos mīstro:
& mīster p̃tectori. Trigesimo pmo declāt b̃s F. q̃ suū
testm̃ nō est alia reglā: s; est cā recordatiōis admonitio
nis & exhortatiōis: ut regula p̃missa meli⁹ obseruet.
Trigesimo secūdo mādāt gñali mīstro mīstris & custodi-
bus ad illud testm̃ nihil addere ul minuire: & iuxta re-
gulā scribi facere. Trigesimo tertio uoluit q̃ testm̃ su-
um legeret qñ legi reglā. Trigesimo q̃rto mādāt oib⁹
frīb⁹ clericis & laicis p obiaz: ut nō mittāt glosāz in re-
gula nec uerba dicēdo ita uult itelligi: s; simplr itelliga-

tur ut iacet: q̃ sic est diuine uolūtatis. Trigesimo q̃nto
obseruatorib⁹ reglē iprecat⁹ est b̃ndictionē in celo al-
tissimi p̃ris: & in terra dilectissimi filii sui dñi n̄i Iesu
xp̃i. Trigesimo sexto & ultio b̃ndictiōe3 datā a xpo q̃
ocessit hoc scribi testm̃: ofirmat eis int⁹ & extra. Et h̄
est snia testamētū b̃ti p̃ris n̄i F. qd̃ añ mortē suā fecit.
Et sic p3 q̃l̄ b̃s F. fuit añ mortē suā suis frīb⁹ ofabu-
lat⁹. De m̃lris aliis b̃s F. morti p̃pinqu⁹ locut⁹ est: sic
q̃lis eē deberet gñalis mīster & de ei⁹ sociis. uñ dicit i
legēda antiq̃ in caplo de zelo ipsi⁹ ad religionē: q̃ p̃
pe sinē uite sue: dixit ei qdā F̄. P̄f: tu trāsibis ad dñz:
& familia h̄ te secuta remāebit in ualle lachrimaz. In
nue ergo nobis aliquē sic cognoscis i ordine: i quo tu⁹
nūus oq̃scat: cui on⁹ gñal mīsterii digne possit iponi.
R̄ndit b̃s F. iduēs cūcta uerba suspiris. Taz magni
& m̃ltimodi exercit⁹ ducē: taz ampli & dilatati gregis
pastorē fili mi nullū sufficiētē itueor. S; unū uobis de-
pingā in quo reluceat q̃lis deberet esse h⁹ familie dux
& pastor. Hō: inq̃t: iste d3 eē uite grauissime &c. Req̃
re de hoc lib. i. oformitate. i. z. ca. 23. & uide ibi. In qb⁹
uerbis b̃s F. notabilr d̄scribit: q̃le deberet eē caput &
mēbra ordīs frūz m̃ioz. Et q̃ dñs F̄ Bonauētū. dīc in
iiii. pte legēde maioris (ut allegat⁹ est) q̃ b̃s F. mori-
tur⁹ dixit frīb⁹: q̃ futura triblātio appropinq̃t &c. inu-
it b̃tūs F. de futura triblōne quā añ p̃dixerat in mūdo
uētūrā: tā in ecclesia q̃ in ordine: q̃ eā frīb⁹ ad memoriā
tūc reduxit. De q̃ futura triblātiōe: q̃ dc̃m est lib. 2. cō-
formitate. vi. iō sufficiat qd̃ est ibi dc̃m: & iō nihil scri-
bo ad p̃ns. Multa alia b̃s F. moritur⁹ frīb⁹ locut⁹ est.
De qb⁹ oformitate. iiii. h⁹ tertii libri dicit. Ad p̃ns suf-
ficiāt p̃dicta p̃ declātiōe hui⁹. 2. p̃tis oformitatis. u3.
Frācisc⁹ fabulat. Et ex dictis ei⁹ p3 expositio.
¶ Fructus. 3. & oformitas libri tertii: & 31. in ordine.
Iesus crucē suscipiens. Franciscus consignat. Expositio
p̃me partis. u3. Iesus crucem suscipiens.

Via hoc opus de oformi-
tate uite b̃ti F. ad uitā dñi
Iesu xp̃i: est ordiatū ad oñ
dēdū hoc. u3. q̃ quēadmo-
dū xps fuit crucifix⁹: sic &
b̃s F. ab ipso xpo sue passi-
onis fuit stigmatib⁹ osigna-
tus: put p̃ns fruct⁹. 31. in
ordine: & 3. h⁹ tertii libri
declare itēdit. Et quēadmo-
dū xps fec̃ b̃tū F. sibi oformē in signis passiois sue: sic
& in aliis: ut deduct⁹ est in libris p̃cedētib⁹ & oformi-
tatib⁹: ut. n. dc̃m est: nulla forma in materiā iducit: nisi
materia forme itroducēde ōtēp̃t p̃portionē & afflic-
tur. Q̃yare & b̃tō F. nō dedisset formā sue silitudinis
passionalis: nisi & in aliis reddidisset sibi silez & cōfor-
mē. Q̃yapp cū diuina grā faciēte in plurib⁹ sit declā-
ta oformitas b̃ti F. ad xp̃z: scā ipsi⁹ bonitate: restat igi-
tur uidere quō in ultio est sili p̃ oīa oformat⁹. u3. in lu-
sceptiōe a xpo signoz sue sacratissime passionis: put
p̃ns oformitas declare itēdit. Et q̃ h̄ oformitas. 3. h⁹
3. libri h3 duas ptes. p̃ma dīc q̃ Iesus p salute n̄ra cru-
cem suscepit. l. moriēdo in ipsa. scd̃a ps dīc q̃ b̃s F. a

re xps in
cruce mo
uoluit.

xpo sue passiōis stigmatib⁹ designat: uidendū est more
p̄cedētū p̄mo de p̄ma pte: scd'o de scd'a. Sed uolēdo
log de p̄ma pte p̄ ipsi⁹ expōne: q̄ dīc q̄ Iesus uolens
p nobis se morti tradere: potius elegit mori in cruce q̄
alio mō: hic erit de cā iuestigādū: quo uiso patebit ex
positio istī⁹ p̄me ptis h⁹ cōformitatis. Si ergo q̄rat de
cā q̄re dñs Iesus uoluit in cruce mori: p̄supposito q̄
mori eū decebat p̄ satisfactiōe p̄tōr & n̄ra redēptio
ne: ut dicet cōformitate. iiii. seq̄nti: r̄ndet & dī q̄ decē
tissimū fuit dñz n̄z Iesuz xp̄z mori in cruce. Et cōgruē
tie nōnulle assignant a doctōrib⁹ & a scīs. ¶ Et p̄ma
cōgruētia assignat a. S. Andrea ap̄lo: ut sic ligno scie bo
ni & mali scā est h̄māni gñis p̄ditio: Adā & Eua d' ipo
sumēdo: sic in ligno crucis decebat ut fieret h̄māne na
ture reparatio & redēptio. uñ cātā i crucis p̄fatiōe: q̄
de cōstituit salutē humani gñis in ligno crucis: ut uñ
mors oriebat ide uita resurgeret: & q̄. s. diabolus in li
gno uincebat. s. p̄ p̄mos parētes: in ligno crucis uince
ret. s. p̄ dñz n̄z Iesuz xp̄z. Et iō dīc b̄s Aug. in sermōe
de passiōe. Cōtēpsit Adā p̄ceptū accipiēs ex arbore: s. z.
q̄qd Adā p̄didit: xps i cruce iuenit. Et b. Andreas plu
res assignat cōgruētiās ad hoc. uide in sua legēda. Se
cūda cōgruētia ut xps in cruce moriēdo: q̄ tūc gen⁹ il
lud mortis erat abiectissimū: fideles aiaret: ut nullū ge
nus tormēti p̄ ei⁹ amore pati timerēt. Hāc t̄git Aug.
in libro. lxxxi. q̄onā. Tertia cōgruētia: ut sic xps pam
bulādo terrā eā scificauit: sic in ligno crucis in aere le
uat⁹ aerē se scificasse mōstraret. Terrā scificauit pam
bulādo: sanguinē suū & aquā tpe passiōis fundēdo. A
quā sup̄ ip̄az pagrādo. Sic & aerē in cruce se subleuā
do. Hāc t̄git Chryso. i sermōe de passiōe. Quarta cō
gruētia: ut oñderet in cruce moriēdo: se p̄ mortē suā to
tū mūdū q̄tū est ex sufficiētia sue passiōis saluasse: q̄
uelut ad crucē q̄tuor est p̄tib⁹ diuisus: ul' ut oñderet se
iuxta p̄tes crucis q̄tuor fecisse. P̄rio hoīuz redēptionē.
Scd'o angeloz restauratiōē. Tercio diabolice poten
tie subiugatiōē. Quarto a limbo p̄fuz liberationē: ul'
p̄ xpi passiōē diffusaz eē grāz ad q̄tuor p̄tes orbis se
cūdū Greg. nicenū. S. z. manib⁹ extēsis crucifigī: scd'm
Chryso. ut altera manu uterēz pplin: altera eos q̄ ex
gētib⁹ sūt trahat. Quintā cōgruētiā ponit Aug. de grā
noui & ueteris testamēti: ut p̄ h̄ genus mortis in cruce
diuerse uirtutes oñderent. In latitudine ubi man⁹ ex
tēdunt recta opō. In lōgitudine lōganimitas. In altitu
dine sup̄noz expectatio. In p̄fūditate gratuite grē cō
donatio declarē. Et scd'm Ber. in sup̄iori pte charitas
A dextris bēignitas. A sinistris patiētie lōganimitas. In
īfimo iacet hūilitas. Sextā cōgruētiā assignat Aug. i ser
mone de passiōe dicēs: q̄ mors xpi scā est in ligno cru
cis: q̄ sic p̄les iplēnt figure. Crux. n. xpi est lignū posi
tū i medio paradisi: q̄ uita est xps q̄ in ea pepēdit. Io.
xliii. Lignū est scie boni & mali: q̄ ea boni saluant: &
dānant mali. Gen. i. Hoc ligno in archa a diluuiō sal
uat gen⁹ hūanū: q̄ p̄ xp̄z in ligno crucis a p̄tōr dilu
uiō liberat. Gen. vii. Baco Iacob. Gen. 33. idest cruce
xpi iordanis trāsīt. i. amaritudo ois p̄ntis uite tolerat.
Virga Moisi. i. cruce xpi signati p̄ Moisen assumptū d'
ags. i. xpm q̄ imunis fuit ab oī p̄tō: liberant & mare

trāsēt. S. z. Pharaō p̄focat cū suis: & Amalech p̄sterni
tur. Exo. xvii. idest diabolus cū suis uincit & sup̄at. Li
gno. i. cruce aq̄ amare. i. mūdi tribulationes dulcescūt.
Nūeri. xviii. In strue lignoz Isaac supponit. Gen. 22.
q̄ Iesus in cruce affigit. Panis uite. s. xps sup̄ mēfam. i.
cruce ponit. Leuit. v. Ligno serps prudētissim⁹ suspē
dit. s. xps. Nūeri. zi. Bot⁹ appēdit. Nūeri. xi. & sic d'a
lis figuris: q̄ ut iplērent in ligno crucis Iesu mori opla
cuit. Septia & ultia cōgruētia quo ad hoc est: q̄ xps in
cruce mori uoluit ut suā crucē oñderet eē p̄mo sue ui
te p̄fecte oñsuā. Et q̄ q̄l est in cruce demonstrata ui
ta p̄fectionalis xpi dicet in expōne. z. ptis h⁹ cōformi
tatis: iō nihil ad p̄ns d'ea. ¶ Scd'o oñdit xps crucē eē
uere sapie istructiua. In ea. n. pepēdit ille q̄ est sapia dī
& in quo sūt oēs thesauri sapie & scie dei absconditi. s.
Iesus xps. In cruce iste doctōr xps & maḡ sum⁹ stas: Xps i cru
ut in cathedra legit p̄les lectiōes: fideles de uera sapi
ce stas le
entia iformātes: & ad uerā ap̄iaz pducētes. Et pria le
git p̄les le
ctio ei⁹ est q̄ de est sup̄ oīa amādu & diligēd⁹. R. o.
ctiōes.
q̄ ipe p̄or dilexit nos: & tradidit semetip̄s p nobis:
q̄re eē amare debem⁹ sup̄ oīa & diligere. Scd'a lectio
est q̄ deo est idēfinēter obediēdū: q̄ ipe xps fact⁹ est
p nobis obediēs p̄ri usqz ad mortē. Tertia lectio quā
legit est q̄ p̄ ipo xpo ē moriēdū: & ētp̄ pxio. ipe pro
nobis mortu⁹ est: clamās ut seq̄mini uestigia ei⁹. i. Pe
tri. z. Quarta lectio est q̄ sp̄ est orandū. In cruce: teste
ap̄lo Heb. v. Xps solū orauit & p̄ p̄tōrib⁹. Luce. 23.
Quinta lectio est q̄ a p̄tō est abstīnēdū: & nullo mō
cōmittēdū: ut. n. nos a p̄tō lauaret sanguinē suū fudit
Apō. i. Sexta lectio est q̄ mūdus sp̄nēdus est & dere
linquēdus. Hoc oñdit dū nudus in cruce pepēdit. Septi
ma lectio est q̄ inimicis & mala nobis iferētib⁹: ē par
cēdū. Pro eis orauit dicēs. P̄r: dimitte illis. Lu. 23. Oc
taua lectio est q̄ meditatiōi crucis iugiter est īstēdū.
Nā cū sibi suggeret ut d' cruce d̄scēderet. Mat. xxvii.
in ipsa mori uoluit & terminare. Nona lectio est q̄ pe
ne & aduersa sūt patiēter tolerāda. Nā in to: illatis: iu
xta dictū ps. & Iere. Nō apuit os suū. Decima lectio
est q̄ prudēter est loq̄ndū. Pauca. n. uerba ipse dñs lo
cut⁹ est in cruce: et si sūme prudētie & uirtutis. Vndeci
ma lectio est q̄ corp⁹ siue caro diris est macerāda uer
berib⁹: & cibāda acetō & felle. Duodecima lectio est
q̄ aīa & sp̄s sp̄ sūt deo cōmēdāda & offerēda. In p̄fī
manus posuit sp̄m & cōmēdauit. Regina sabba. i. brā
uirgo maria: ut sapiaz audiret ueri Salomonis xpi filii
sui: stabat iuxta crucē. Io. xxix. Paulus iuxta hāc crucē
iformat⁹: clamabat dicēs se nihil scire nisi xp̄z & h̄ic
crucifixū: q̄ fact⁹ est nobis sapia a deo iustitia scifica
tio & redēptio. i. ad Corin. 2. ¶ Tercio oñdit xps suā
cruce eē scie diuine panditiuā. Si uis oīuz sciaz h̄re: ad
cruce p̄ge: & oñlio brē Marie iuxta ipsam oñste: & au
di doctōrē xp̄z p̄dēre in ea docētē p̄mo uerā grāma
ticā: ut sciat hō deuot⁹ recte loq̄: pplin iformādo dñi
cā passiōē in corde recte scribere: de ipsa iugiter me
ditādo. Ipsaqz passiōē suā originē oīuz uirtutū eē ac
p̄fectionū. Scd'o uerā logicā: p̄ quā falsitas mundi &
terrenoz despiciū: & eternoz ueritas possidet. Tercio
uerā rethoricā: p̄ quā. s. passiōē suā quā docēt: sic n̄re

Crux xpi
docet oēs
scientias.

ofones adornant & uerba: ut a deo & scis audiant li-
beter & acceptent. Quarto uerā muscā q̄ deo xpi exē-
plo in cruce pendētis: corde psallit: & psalteriū decem
chordaz obseruatiā p̄ceptoz pulsatiōe continua p̄solui-
tur. Quinto uerā arithmetica: q̄ unitas diuina in trini-
tate colit: dualitas naturarū in xpo credit: & trinitas cō-
iūctioz. s. aie & corpis cū deitate p̄dicat: q̄ sūt p̄ncipia
oīs nre credulitatis. Sexto uerā astrologiā: p̄ quā deur-
sus hūanarū calamitatū & miserationū diuinarū cōtē-
plat: & spālī tpe ḡre: p̄z miseratio dñi scā ex cruce. Se-
ptimo uerā astronomiā: q̄ p̄ crucis passiōe uere stelle
uiz. sci hoīes celo iserāt & i libro uite ānotant. Octauo
uerā geometriā: q̄ deitas tā magna p̄ nra salute sic icli-
nata & hūiliata ac breuiata declāt. Nono uerā p̄hiām
q̄ de? & ei? amor addiscit: mūdialis respuit: dñ. s. tot? a
crucifixo dño agnoscit eē oīēpt. Decimo uerā ethicā
uirtutes morales xps docet in cruce. s. fortitudinē oīra
diabolū quēsupauit: ēp̄ariā oīra carnē: prudētā oīra
mūdū: iustitiā quo ad deū. Vndecimo uerā medicinā: sa-
crāmētis iustitiā q̄ a passiōe hñt efficacīa: morbi aue-
rant oīuz p̄ctōz. Duodecimo docz uerā legē: q̄qd. n.
ad uite p̄inet: ut dicet statī in ipsa depromit: p̄fectio-
nē. Docet sacrā theologiā: q̄ deū se manifeste depromit:
quo hō corpe & aia b̄tificat. ¶ Quarto p̄dit dñs
Iesus morte crucis ipaz crucē eē oīuz uirtutū exp̄siuā
Ibi. n. oñd ē paup̄tas arētissima: q̄ Iesus nudus mori
tur. Hūilitas p̄fūdissima: q̄ de? sic uilificat. Charitas
ardētissima: q̄ sūma charitate pro nobis patit. Pietas
benignissima: q̄ p̄ctōrib? in latrone uenia p̄mittit &
cedit. Patiētia oīra oēs p̄oles aduersitates. Pnia oīra
iniūitates. Abstinentia in cibis & potib?. In uerbis mo-
destia & locutiōib? atqz sermōib?. Vigilātia in ofone.
Diligētia in legis diuine obseruatiōe. Perseuerātia in
bono ope. In cōsumatiōe uite prudētia. s. deo p̄ri aiaz
cōmēdādo. Nec īmerito crux est uirtutū exp̄siua: q̄ i
ipsa stat dñs uirtutū & rex gl̄ie. ps. 23. ¶ Quinto xps
moriēdo in cruce: oñdit ipaz eē oīuz morboz sp̄aliū
absteruā & curatiuā. Sacra testātib? doctōrib? & b.
Aug. ut deū est cōformitate p̄cedēt: a passiōe xpi nō
solū p̄usa: s; exhibita hūerūt efficacīa: q̄b? sacris uicia
rescant. Sacro eucharistie rescat supbia. Cōfirmatio
nis iuidia. M̄simonii luxuria. Pnie auaritia. Ordīs acci-
dia. Baptismi ira. Extreme unctionis gula restringit & fu-
gat. Culpa original baptismo tollit. Culpa uenialis ex
trema unctione. Culpa mortalis pnia. Pena ignorātie
sacro ordīs. Pena ipotētie & icōstātie sacro cōfirmatio-
nis. Pena malitie sacro eucharistie. Pena cōcupiscētie
sacro m̄simonii. & sic uicia sacris in cruce monstratis:
quo ad culpā & pe: ā rescant. Nec īmerito q̄ in cruce
iacet q̄ est medic? aiaz & corpoz Iesus xps. ¶ Se-
xto in cruce mori dignat? est ut oñderet suā crucē esse
hostiū expulsiuā & p̄stratiuā ac debellatiuā. Diabolus
n. ut mltis miraculis est approbatū: ut crucis signū ui-
det statī aufugit: q̄ in ea pepēdit ille q̄ cepit diabolū
& ligauit. A poē. xix. Et diaboli potētias cōfregit. ¶ Se-
ptimo in cruce uolēdo mori oñdit xps crucē eē sūmi a
moris diuini exp̄siuā. Charitas & amor eū crucē ascē-
dere feci n̄ ipsa eū tenuit & mori fec. Signa amoris in

crucē plura sūt oīsa. Primū q̄ se p̄ nobis tradidit. Se-
cūdū q̄ p̄ p̄ctōrib? exorauit. Tertiū q̄ latroni para-
disū p̄misit. Quartū q̄ diabolū hostē n̄z a nobis fu-
gauit. Quintū q̄ deo recōcilauit. Sextū nos sanguine
suo lauit & renouauit. Septimū oīra oēs aduersitates
suo exēplo & crucis mediatiōe roborauit. Octauū p̄
p̄ctō nro deo p̄ri satisfec. Nonū q̄ sūt p̄fectionis hoīs
& uite declāuit. Decimū uetera q̄ erāt ip̄portabilia abo-
leuit & cassauit. Vndecimū noua & q̄ sūt p̄ nra salute
cōnda ordinauit. Duodecimū n̄z salutē obtinuit fecit
& ipetrauit: ut dic̄ apls Heb. v. Preces supplicatiōesqz
offerēs exaudit? est p̄ sua reuerētia. ¶ Octauo dñs i
cruce mori uoluit ut oñderet crucē eē suoz mirabiliū
declātiuā. De? q̄ fac̄ mirabilia absqz nūero i cruce mltā
stupēda effec. Primū fuit sacroz ueterū abolitio: &
nouoz istitutio & cōfirmatio: p̄ uirtutē eis & ḡfāz ac ef-
ficaciā collatā. Secūdū ḡnīs hūani redēptio & p̄ ipso
satisfactio: quā n̄lā pura creatura facei poterat. Ter-
tiū diaboli p̄stratio captiuatio & hūani ḡnīs a suis ma-
nib? abstractio. Quartū latrōis ad xpi cōuersio: uenie-
cēssio: paradisi p̄missio. Quintū tot iniuriarū & ipro-
piorū a filio dei supportatio. Sextū solis tali tpe & ho-
ra: & tādiu obscuratio: & petrarū scissio: & sepulchroz
referatio. Septimū btē Marie in m̄fz loānis cōdenatio
Octauū talis uocis circa mortē emissio. Nonū aie dei
tali unite a corpe separatio: & nō ab ipa deitate. Deci-
mū Cēturiōis & aliorū illūinatio dicētis. Vere fili? dei
erat iste. Et alii pcutiētes p̄ctora sua &c. Vndecimū
p̄fatorū cōtritiō: ut deū ē q̄ p̄ctora pcutiebāt &c. Du-
odecimū d̄ xpo iā mortuo. s. d̄ latere sanguis & aq̄ p̄
gressio. Fec̄ ergo dñs in cruce mirabilia. ¶ Nōno uo-
luit dñs in cruce mori ut oñderet crucē suā suoz uer-
borū singlariū p̄dicatiuā. Septē uerba singlarissima in
cruce dep̄op̄si: q̄ sūt mirabilis doctrie oīsa. Primo
uerbo dicēs. P̄: dimitte uel ignosce illis &c. exp̄sit in
iuriarū oīum d̄missionē: & fideles ad inimicōz iduxit
dilectionē suo exēplo: & sic dcō uerbo p̄z q̄ Iesus fu-
it tot? magnanim? iniurias dimittēdo. Sec̄do uerbo. s.
De? de? me? &c. oñdit nos ad se debere h̄re cōpassio-
nē: & oñdit q̄ fuit patiētissim? in sustinēdo: & nos ad
sustinēdū icōmoda iduxit. Tercio uerbo oñdit n̄se sa-
lutis zelū dicēs. Sitio. et sic q̄ zelātissim? fuit bonū n̄z
inqrēdo: & q̄ sibi est iherēdū. Quarto uerbo aiat nos
ad fiduciā & cōfidētiā de uenie acceptōe dicēs. Amen.
dico tibi: hodie mecū eris in paradiso: quo liberalissi-
mus in cōferēdo declāt. Quinto uerbo ad amorē mu-
tuū & cōiūctiōē aiorū accēdit dicēs. Mulier: ecce fili?
tu? Et disciplo. Ecce mī tua. Et oñdit prudētissim? in
disponēdo. Sexto uerbo dicēs. Consumatū est: docuit
diuinōz p̄ceptoz ipletionē: & se p̄fectissimū & uera-
cissimū oñdit in adiplēdo. In septimo uerbo. uiz. In ma-
nus tuas dñe cōmēdo sp̄m meū: oñdit de p̄cādā dei iu-
gē p̄tectionē: & se sapiētissimū in finiēdo oñdit. Ex p̄-
mo & in p̄mo uerbo oñdit se eē p̄ nobis apud p̄fz i-
tercessorē. In sec̄do uerbo oñdit se h̄re uirtutē cōstātis
allegatiōis sue iustitie & inocētie ad p̄fz. In tertio di-
cēs Sitio: oñdit se h̄re ad nos audaciā cōstātissime req̄-
sitiōis p̄ collatis. In q̄rto dicēs. Amē dico tibi &c. se oñ-

Xpi crux
fugat oēs
morbos,

dit hīc virtutē sūmē p̄tātis: q̄ latrōi paradisu p̄misi.
In q̄nto dicēs. Mulier &c. oñdit se de nobis hīc p̄m
p̄tā sollicitudinē & puidā sedulitatē. In sexto dicēs. Cō
sumatū est &c. oñdit se hīc virtutē triūphalis debilita
tiōis hostiū. In septimodiciēs. In man⁹ &c. oñdit se hīc
cōfidentia & virtutē securi reddidit ad p̄fē. Multa de p̄fatis
possent dici verbis: q̄ ḡrabreuitatis omitto. ¶ Deci
mo mori voluit dñs in cruce ut oñderet crucē eē oīum
sp̄aliū & virtuosoz idicatiua: p̄ gesta. n. in cruce sunt
mira oñsa. In exp̄sione brachioz est signū exp̄ssuz di
latatiōis affect⁹: ad oīa effūdēda trahēda & implorāda.
In oclauatiōe & clauoz cōfixiōe: signū oclauatiōis cor
diū & cordis ad xp̄z. Iuxta illd apli xp̄o cōfixi sūt cruci.
In cōiūctiōe xp̄i corpis cruci p̄ clauos: signū stabilitatis
in bono. In eleuatiōe crucis cū xp̄i corpore: eleuatio a ter
renis. In integritate ossiū: dicēte scriptura. Os nō cōmi
nuetis ex eo: signū est redintegratiōis n̄ri corpis ad ue
rā integritatē. In susceptiōe penarū: tolerantiāz oñdit in
aduersis. In crucifixiōe inter duos latrones: bñ operā
tū & male operatiū oñdit p̄misiū. Ex ḡnālitate passio
nū in toto opere: oñdit vitā p̄ntē nō eē gaudiū: s̄ mero
ris. Sic ergo p̄fatis appetit: q̄re dñs crucē suscepit: & in
ea mori voluit: ut q̄lis eēt ipsa crux fidelib⁹ ipsaz app̄
hēderib⁹ declarēt: ac ad ei⁹ amplexū oēs iduceret & i
uitaret. Et l⁹ p̄dicta iducat fideles ad crucis amplexū:
sūt tñ plā alia q̄ hoc idē oñdūt & suadēt. ¶ Et p̄mū ē
scripture auctoritas. Paul⁹ clamat. Gal. vi. Mihi absit
gl̄iari nisi i cruce dñi n̄ri Iesu xp̄i &c. Saluator clamat
Mat. xvi. Si qs uult post me uenire &c. sequit. Tollat
cruce suā & sequat me. ¶ Secūdu est oīs creature uari
etas. Oīs creatura crucis misterii rep̄ntat uel factorū
in ea. Crux rep̄ntat in creatis sp̄itib⁹. Cū. n. sint nouē or
dines angeloz: ubi i eoz medio ponat un⁹ ordo. crux
resultat dñi. Ponēdo duos ordines: unū sub alio in p̄e
supiori: lōgitudinis crucis. s. seraphin in supmo & che
rubin ad ipsum immediate sub. In p̄e inferiori dicte lō
gitudinis archāgelos p̄mo: & āgelos sub immediate. In
brachio dextro ponant duo ordines. s. virtutes & dñā
tiōes. In sinistro p̄ncipatus & p̄tates. In medio crucis:
ordinē tronoz: & hēs crucē factā ex nouē ordinib⁹ an
geloz. Crux ergo figurat in nouē ordib⁹ angeloz: ad
oñdēdū q̄ ea sūt nouē ordies ipsi rep̄ati: & q̄ xp̄s i ea
p̄dēs est q̄l⁹ dictoz ordinū quo ad p̄peratē: ut aucto
ritatib⁹ sacri eloquiū posset oñdi. Demōstrat crux i ho
minē: lōgitudō a capite usq̄ ad pedes: trāuersū & lati
tudo de brachio in brachiū. In mūdi p̄tib⁹ est crux fi
gurata. Si crux ponat in plano: oriēs est caput: occidēs
est ismū: & sic hī lōgitudō. aq̄lo est dextrū: meridies ē
sinistrū: & sic hī latitudo. In elemētis est figurata crux
Si ponat recta: ignis in supmo: in ismo terra: & sic lō
gitudō hī crucis. In trāuerso aqua pone & aerē. Nōē
ri signant ēr crucis misteria: duo signant xp̄m in cruce
fuisse positū in duabus naturis. s. humana & diuina: &
una sola p̄sona. Ternari⁹ nūer⁹ signat q̄ in xp̄o exīte
in cruce: tres fuerūt. s. caro: aīa: & deitas. Quaternari⁹
q̄ternariū signat virtutū in cruce oñsaz. Septuaginta
signat q̄ p̄ septuaginta hebdomodas ānoz iuxta ua
ticiniū Dañ. ix. xp̄s in cruce fuit posit⁹ & mortu⁹. Et d

aliis n̄ris. Quia ergo oīs creature uarietas. crucē re
p̄ntat: uel facta i ea: oīs creatura ei⁹ suadet amplexū.
Tertio suadet crucis amplexū eius ordinatio. Artifex
ei⁹ est xp̄s q̄ ipsaz ordinauit: sic de ipsa Ezech. ca. ix.
p̄phauit. q̄ ad formā thau: ad oñdēdū q̄ sic signati tē
forma thau: sic & mō a morte p̄petua p̄seruāt. S̄ hic
artifex de q̄tuor lignis eā opōni uoluit. Lignū erectū
fuit de cip̄so. Trāuersale fuit de palma. Trūcus ubi
crux fuit ifixa fuit de cedro. Tabula iupposita capiti
Iesu in q̄ titul⁹ fuit script⁹ erat d̄ oliua. Lōgitudō cru
cis: ut dic magi in hystoria scolastica in tractatu d̄ pas
sione: quo ad lignū erectū fuit quēcūq̄ pedē. Et tabu
la appōita a Pilato cū titulo hēbat pedē cū dimidiō.
S̄ dicta ligna sic distincta ad opōnē crucis sūt oñdēta:
ad exp̄mēdū q̄ sūt p̄ xp̄z in cruce acta. Pax est facta i
ter deū & hoīez i ligno crucis: q̄re lignū fuit ibi oliue.
Palme lignū uictoriā habitā a xp̄o de diabolo signat.
Cip̄sius fuit ibi: ut amaritū dinē passiōis xp̄i cōderet.
Cedr⁹ ibi affuit: ut dulcedinē gr̄e a xp̄o collate: oib⁹ p̄
passiōē depromeret: & sic xp̄s artifex in faciēdo cru
cē: de plurib⁹ lignis ipsaz opōluit: sic & formā ei singu
lularē dedit: ut diuersas exp̄meret oñdētiōes ei⁹ forma.
ut in altitudine diuini: a potētia: in lōgitudine sua eter
nitas: in atitudine diuina pietas: in p̄unditate diuine
sapie p̄funditas: xp̄i in cruce p̄dētis exp̄meret. Multa
possent dici de dicta materia & forma. S̄ de iā d̄ctis
regre in arbore de uita b. Marie. fructu li. Quarte s̄ a
det crucis āplexū crucis in corpe xp̄i dedicatio & scifi
catio. Scificatio est crux carnis xp̄i oīatiū & sanguis li
nitione. Applicatio corpis xp̄i p̄ oīatiū ad crucē eīdē
magnā efficacā reliq̄. Et iō clamabat Andreas apl⁹
di. O crux q̄ in corpe xp̄i dedicata es &c. Nō igit mi
rum si crucis signo scī faciūt miracula: cū tāta efficacā
xp̄s suo oīatiū saluifico reliq̄it in ea. Quinto amplexū
crucis oñdit b. Marie iuxta crucē p̄māsiō. Signū su
it magne efficacie exītis in cruce: q̄n m̄ dei iuxta cru
cē sicut: ac ad stādū iuxta ipaz suo exp̄lo fideles idu
xit. Sexto ad amplexādū crucē suadet xp̄i dilectiō ad
ipaz crucē. In signū amoris xp̄s meri in ipsa uoluit: &
p̄ suo signo uictoriali hīc. Et q̄ xp̄s eā sic dilex̄t: cru
cē scī alii. s. Petr⁹: Paul⁹: Andreas: sc̄ific⁹: & alii ena
uerūt. Septimo suadet crucis amplexū demonū fuga
tio. Si amore crucis ac ei⁹ signo erim⁹ p̄tecti: diaboli
isidias nos nō oīz timeb⁹: q̄ statim aufugit signo crucis ui
so: put docet Greg. in. 3. lib. dial. Octauo suadet cru
cis amplexū triblatiō mūdi carnis & diaboli. Si. n. dñi
ca passiōe & crucis meditatiōe uallemur: teste Aug. ni
hil adeo durū qd̄ nō leue putē. P̄z in scīs martinib⁹ &
cōfessorib⁹: q̄ crucis meditatiōe febriat i nihil amag⁹ for
te uel darū eis appuit. Nonū crucis amplexū suadēs ē
a morbo liberatio. Nōne crucis signū uenerū fugauit:
p̄z in Io. euāgelista: q̄ uenerū bibit sc̄o pus signo cru
cis. Scī signo crucis oēs ifirmitates & morbos curarūt.
Decimū suadēs iugē xp̄i āplexū crucis est cōsideratio
dignitatis crucis q̄ multis figuris scripturē declar. Crux
n. pp̄ ea q̄ in ea sūt dicta & sc̄a est cādelabrū illūina
tiōis. Exo. xl. q̄ sol iustitie xp̄s & lux uera in ea stat ad
oēs illūinādū. Solū eruditōis. z. Para. ix. in quo uir⁹

Ois crea
tura rep̄n
tat misterii
um crucis

Salomon xps ad docendū: ut dictū est: supra stat uera sapiāz. altare recōciliatōis. z. R. ultio. In quo facta est recōciliatio inter deū & hoīez: iter angelū & hoīez: & inter hoīez & hoīez. Fastigiū exclamationis. z. Esdre. In h gradu ligneo & cathedra David. i. xps sūm? doctor (ut dictū est) legit suas lectiōes. Caput paratū tenēs ad osculādū: & brachia apta ad recipiēdū ei? doctrinā uolētes audire. Statera facta est: ubi pōderatū ē pēuiz datū deo pfi p pēto hūani gñis: in q statera Iob appetebat appēdi suū pētm & pōderari. Iob. iiii. Arbor regetiōis. Gen. xviij. A mūdānis fatigati sub umbra huius arboris regescāt: & regem iueniēt: put suadet suo exēplo spōsa. Cant. z. Mēsa refectionis. ps. zz. in se hñs panē uite xp̄z deū & hoīez. Virga directiōis. ps. in uia s. mādator & ois iustitie: quā xps ipat capi in suo euāgelio. Signū defensionis. ps. fac mecu signū in bonū: ut uideāt. un ecclesia ecce cruce dñi: fugite ptes aduerse &c. Spectaculū saluatōis. Nā morsus a serpēte. i. peccato: intueat xp̄z in ligno pēdētē & sanabit: ut in figura hī Nūeri. xix. Refugiū euasione. Si qs h signū tau in frōte portauerit: a dei ira & uindicta tut? erit. Eze. vii. Scala ascēsiōis. Iad celū: ad h oñdēdū xp̄s d' cruce ad pfectā & bñtudinē plenā aie trāsuiuit. docens nos si celū uolum? adire: p hāc scalā nos ascēdere oportere. Sic ergo iā dictis pēlatis cruce astringere debem? ei i herere dilectiōe & assidua meditatiōe: ut ei? bñficio tuti: tādē p ipāz scalā ad gl'iaz ascēdere mereamur. Pz ergo de cā qre xp̄s crucifigi uoluit & in cruce mori. & sic pz succinēte expō pme ptis isti? z. conformitatis tertii libri. uiz. Iesus cruce suscipiens.

¶ Secūda pars tertii fructus & conformitatis tertii libri. Franciscus consignatur. Expositio.

An transformatio sit polis.

Vnc in secūda pte h? z. cōformitatis q dīc. Frānciscus cōsignat. s. a dño nro Iesu xp̄o sue sacre passiōis stigmatib? uolēdo de stigmatizatiōe bñ F. a xp̄o facta tractare: p̄supposito q bñ F. stigmatizatio: put loqui mur in pñi: fuerit in xp̄m trāsformatio: & quo ad pñi sionis signa bñ F. ad xp̄z p oia siliatio: put pz statiz in h? z. ptis expōne: erūt aliq discutiēda. ¶ Primū est an trāsformatio. i. in formā alteri? trāsfitio sit polis: & qūo hēat fieri. Et lz d' h sit dcū in sermōe scō p scdo plo go h? opis: q icipit. Silez illū feci gl'ia scōz: in solēne secūde qōnis p thematis introductiōe: tñ succinēte p fata repetēdo: q dubiū hz duas ptes. Priō an trāsformatio sit polis. Scd'o p qd' hēat fieri: p̄supposita politate trāsformatiōis: iō rñsio erit duplx: pma ad pma ptē: scda ad scda. Ad pma ptē. ¶ Rñr q trāsformatio est polis. h pz enidēter. Priō in naturalib? ut pz p Auicē. vi. naturalū. pte. iiii. ca. xix. ubi ponit q aia hz uim corpis oplexionē trāsformādī: ex forti imaginatiōe in id qd' imaginat: put allegatū est loco iā dcō. Idē ponit b. Aug. xi. d' trinitate. ca. iiii. aiaz hñe dñiū trāsformādī corp? ad q̄litate: ut possit imutare sic uestimē

tū suū. Et ponit exēplū d' illo q tāta ocupiscētia iñlāma bat amore mulieris: ut uideret eūz ea misceri corpālī. Et exēplū ēt ponit de illis q solū imaginatiōib? illudū tur. Hoc idē pz p scripturā. Gen. 30. De uirgis Iacob &c. Scd'o in artificialib? pz de figura cere uel terre iā p̄ssa a sigillo. Tercio in moralib? pz d' hoīe q trāsformat in habitū uirtuosū uel uiciosū: & e uerso: uel d' uir tuoso in uiciosū: & e contrario: ut pz expiētia. Quarto iā ter spm & spm pz p Bern. dicētē: q aia plus est ibi ubi amat q ubi aiat. pz p Vgonē d' arra spōse. Scio aia mā q dū aliqd diligis: in ei? silitudinē trāsformaris. Pz p bñm Aug. d' trini. x. ca. v. ubi dīc q tāta est uis amoris ut mēs nra ea q amore cogitauerit attrahat secum. Et ponit exēplū. q cū corpa p sensus corpis adaman: nō pōt aia intus ea trahere: trahit āt ipsorū imaginē. Quōto inter hoīez & deū. i. inter aiaz & deū. Hoc pz uerbo xp̄i dicētis. Mat. vi. Vbi est thesaur? tu? ibi est & cor tuū. Scd'o p aplz. Cor. vi. Qui deo adheret: efficiet un? spūs cū deo. Tercio p Ioānē. i. Io. ca. 3. Cū apparuerit: siles ei erim? q uidebim? eū sicuti est. Quarto p Cōmētatorē. i. z. metaphy. cōm. xxxvii. ubi dīc. Primū celū mouet a primo motore scd'm desiderii: ut assilēt ei scd'm suū posse. S3 amās mouet ut assilēt suo amato. Quinto p Aug. sup p̄mū ca. p̄ie canōice Io. omel. i. Si deū diligis: deus es. si terrā: terra es. si celū: celū es &c. Sexto p Boetiū de sol. 3. p̄sa. x. Sic adeptiōe iustitie necesse est iustos fieri: sic deitatis adeptiōe deos fieri necesse est. Nā de? un? est: p̄icipatiōe uero ples. Septimo p p̄phāz dicētē in ps. Ego dixi dii esis & filii excelis oēs. Et apls. Gal. 2. Viuo ego iāz nō ego: uiuit uero in me xp̄s. sic ergo pz qūo p̄satis modis trāsformatio est polis. & sic pz rñsio ad pma ptē. ¶ Ad scda ptē p qd' hz fieri trāsformatio. Et rñdēdo put ē ad p̄positū d' trāsformatiōe iter spm & spm: & iter aiaz & deū: trāsformatio ui amoris hz fieri. pz p Aug. Bern. Vgonē: & Cōmētatorē supra allegatos. Et iō dīc b. Aug. li bro d' trinitate. loqūdo d' amore & ei? ui ac efficacia. Quid iūgt: est amor nisi qdā uita: duo qdā copulās: uel copulare appetēs. samātē & id qd' amat. uerū etsi amor hoc hēat: nō tñ qz gradus amoris hoc agit: s3 amor itēsus depurat? & totalr circa rē quā amat itēt? & spālī circa deū: iuxta illud apli. i. Cor. 13. q o3 q hō dicat. i. se totū expmat p amorē in Iesū: & h spū scō: d' quo amore uehemēti loqī apls Ro. viii. Quis nos sepabit a charitate xp̄i &c. Sic ergo amore uelut quodā medio: trāsformatio: ut p̄dictū est: hz fieri. & sic pz breuiter ad p̄mū qd' erat uidēdū. Secūdū uidēdū an p naturā seu artis igeniū possit stigmatizatiōis xp̄i in aliqūo fieri trāsformatio: uti scā est a xp̄o in btō F. Rñr deo q: nō: s3 sola uirtute sit diuina. Et in btō F. ut dicitur: sola potētia & opōne dei: trāsformatio stigmatizatiōis est scā. Priā ps q natura. i. naturalr: nec arte fieri possit stigmatizatio p̄dicta pz. pmo si cōsiderēt forma stigmatizationis scā in btō F. Et p illā in quol3 alio an possit fieri natura uel arte uideāt. Forma stigmatizationis a xp̄o bñ F. fuit h: q in manib? ei? & pedib? facti sūt clauī siue d' neruis siue d' carne: q qdē clauī desup erāt quo ad capita solidi & grossi & obtusi. Erāt lōgi

An p nām uel artē possit fieri stigmatizatio.

Virtute di
uia tm fca
est stigma
tizatio F.

emanares: potuerit p. tātū tps uiuere. s. p. biēniū: qd' sup
puxit a stigmatū suscepiōe. Et q. ut doctores asserūt
(ut dictū est cōformitate. i. secūdi li.) soli dei est m. ra-
cula facere: p. fata & miracula alia ut dicet stigmatib' fa-
cta: astruit opificē p. fatoz stigmatū fuisse dñz deū: &
nō naturā seu artē. & sic p. declarata utraq. ps secūdi
dubii pmissi. ¶ Tertio q. redū & uidēdū est an decue-
rit dñz Iesuz xpz stigmata sue passiōis alicui imprimere:
& p. supposito q. sexui uirili hūano stigmata eēt ipri-
mēda: q. si muliebri decuisset hoc fieri: in b. Maria xpī
mfe artēta scitate & sua p. rogatiua uirtutū eēt scū. In
sup nullibi legit i ueteri testō nec nouo: q. aliq. mulier
sit ad mūdū renouādū directa: & nūc nlla talis stigma-
tib' cōsignata. Quo p. supposito: q. decuit xpz aliq. uē
suis stigmatib' cōsignare: patere pōt ē h. q. de scō sic
fec in bto F. ut asserit ecclia: ut dicet. S. q. b. d. cōgru-
entiū ē h. oñdēdū: q. sic. Et priā q. cū xpz sit rex regū
& dñs dñatū. Apo. c. xix. Et cū tati regis decēs sit ha-
bere uexilliferū sua arma deferētē more altorū regū &
dñorū: & xpī arma sint passiōis isignia: q. re p. p. s. cū.
Scda q. iesus ē nē redēptor: nā in crucis ligno nos suo
sanguine redemit. Apo. i. & p. cōtō tātū bñficiū redēptio-
nis obliuio & igratitudo in cordib' fidelīū oblittera-
tū erat: ad reducēdū igit ipz in memoriā hoiūz: decuit
xpz aliq. uē passiōis sue isignis stigmatizare. Tertia q.
scriptura dic. & Io. allegat ca. xix. Viderūt i quē trāsfi-
xerūt. Et lz h. sit uerū: q. tñ nōnulli pp xpī resurrexiō-
nē in xpō passiōis signa remāsisse h. rarū: q. re ad oñ-
dēdū signa passiōis i Iesu corpē post resurrectionē ue-
raciter remāsisse: decuit xpz tactu sui corpis uiuifico a-
licui ipmere ueraciter stigmatū decorē. Quarta cū xpz
sit nē dux & doctor ueritate & uita & uerbo & facto
oñderat euāgelicaz normā: p. se & p. aplos obseruādo:
& q. xpī uita oblitterata erat: dignū erat ut lauaret:
q. re & renouās iesu signaclo erat autēticādu: ut nūcio
regis lras ei? signaculo munitas deferēt: fides idubia
daret & crederet. Quinta ut p. batū est iter sup pēda di-
uina q. arte nec ui nature attingunt: est sacroz ipressio
stigmatū. Et cū dñs Iesuz sit miroz oīuz opator: decuit
ipm aliq. h. miraculū pagere. s. isignire aliq. uē sue pas-
siōis stigmatib': ut sua ops uirt' in cūctis polib' mō-
straret fieri. Sexta ad aiandū fideles ut post ipz dñz Ie-
suz xpz seruētē icederēt: qd' utiq. fit tato dono alicui
fidelīū collato ab ipō. Septimo in celo militātis ac triū-
phātis ecclie: cū p. ornamento scōs diuersos ut stellas
posuerit: hāc stellā. s. aliq. uē scōz suis stigmatib' radiā-
tē: p. ceteris decuit ponere & ornare: cū h. sit p. cipnū in-
ter scitatis isignia & pute. Octaua fides catholica: et
si uera sit & ab oī falsitate & hesitatiōe remota: fulci-
tñ & roborat p. cipuis scōz gestis: a deo i ip. s. spālī de-
mōstratis & factis: q. re & h. decebat fieri ad fidei cer-
titudinē d. xpī passiōe delandū. Nona ut ueritas p. p. hī
arū ipleret. s. Eze. ix. d. uiro signāte tau: & d. āgeio hñ
te signū dei uiui: sub aptiōe sexti sigilli d. celo descēdē-
te: q. re cū de futuro hoīe alio a xpō p. fata intelligant:
ut p. signatū figura itelligat: aliq. uē talib' signis decuit
isignire. Prefatis ergo cōgruētis appz dñz Iesuz aliq. uē
suis signis. u. z. passiōis cōsignare decuisse. ¶ Quartū q.

*de intueri q
in decuit in
qua forma
magis christi
prius.*

rēdu: ex quo decuit xp̄s i aliquo sue passiōis signa po
nere: & nō in aliq̄ muliere: ut dictū est: uidēdū est quē
scōz: decuit talib⁹ i signis decorare. Et breuiter rñdeo
qd̄ p̄ ceteris b̄m F. decuit h̄ p̄uilegio singulr̄ decora
re. Et ad h̄ oñdēdū sūt p̄les uie & cōgruētie: q̄b⁹ uis
patebit de mō trāsformatōis. s. d̄ amore b̄i F. ad xp̄z:
qd̄ signū est exp̄ssum ad oñdēdū q̄ b̄m F. p̄ scis aliis
xp̄z decuit stigmatizare. Et p̄ma uia & cōgruētia fun
dat in xp̄i a b̄o F. imitatioe: p̄ cui⁹ euidētia est sciēdū
q̄ ut dīc Greg. p̄batio dilectōis exhibitio est opis. s. z
quoz: operū dilectio xp̄i oñdī. Certe ip̄e Saluator di
cit. Io. xv. Si q̄s diligit me sermonē meū seruabit. Et se
quit̄ trāsformatio. Et ad eū ueniam⁹: & māsiōe apud
eū faciem⁹. O. z ergo uerba nō solū xp̄i: s. z et facta ser
uare: q̄ nō discrepāt a uerbis p̄ imitationē: q̄ in xp̄z d. z
mēte & corpe trāsformari. Ratio est: q̄ o. z ut p. z i na
turalib⁹: p̄ materia aū forme introductionē disponat.
+ Et forme introductionē aūlet. Sic & hō p̄ imitationē ac
tuū xp̄i disponit: ut in ipsuz̄ introduci ualeat forma trās
formatōis xp̄i. S. z act⁹ xp̄i & opa. Quedā sūt p̄sona
lia: sic xp̄i icarnario: adoratio: & sic de aliis. Quedā sūt
opa seu act⁹ p̄fectionales: & isti fundant̄ taz̄ in factis
xp̄i q̄ in uerbis & ei⁹ cōsiliis. Quidā sūt act⁹ passiona
les. s. ad xp̄i passiōe p̄nētes: ut ē uēditio captio & c.
Trāsformād⁹ igit̄ in xp̄z si posset dāi imitari uestig a
quo ad triplicē dīfiaz̄ actū p̄dictoz: p̄fecte tūc xp̄m
segrēt: s. z q̄ in p̄mis actib⁹ nō est posē xp̄z p̄ oia seq:
s. z b̄n i secūdis & tertiis spūalr̄ intellectis: uidēdū ē nūc
si b̄s F. xp̄z in p̄fatis actib⁹ est secut⁹: quo uisō pate
bit uia p̄ma de b̄i F. ad xp̄z imitationē. Priō igit̄ b̄s F.
xp̄z est secut⁹ quo ad aliquos act⁹ p̄sonales: ut patet
it̄ in cōformatib⁹ in duob⁹ libris p̄cedētib⁹: & in dua
bus in isto tertio dēclatis. Declatū est in priō libro quō
b̄s F. xp̄z imitat⁹ est: & eidē fuit cōformis & filis priō
in cognitiōe: ut dīc p̄ma cōformitas. Iesus p̄p̄is cogni
tus. Frācisc⁹ dēclat. Secdo in sua ut xp̄s a p̄is in mūdū
missiōe: ut ostēdit̄ est in. z. cōformitate. Iesus emis
sus celit⁹. Frācisc⁹ destināt. Tertiō in ortu & gignitio
ne: ut oñdit. z. cōformitas. Iesus lete p̄genitus. Frācisco
uir letat. Quarto cōformis iuenit̄ i oñsiōe: ut dīc. iiii. cō
formitas. Iesus magis exhibit⁹. Frācisc⁹ āplexat. Qui
to fuit xp̄o filis in p̄secutiōe: ut dīc. v. cōformitas. Iesus
paru⁹ i seq̄. Frācisc⁹ agitāt. Sexto in elemosine petitiō
ne: ut dīc. vi. cōformitas. Iesus iops oñdī. Frācisc⁹ sepa
tur. Septimo in diaboli uexatiōe: ut dīc. vii. cōformitas
Iesus hosti exponit. Frācisc⁹ molestāt. Octauo in disci
puloz cōgregatiōe: ut dīc. viii. cōformitas. Iesus cer⁹ p̄
legit. Frācisc⁹ fecūdāt. Nono in ordinatiōe: ut dīc. ix. cō
formitas. Iesus legē dat p̄p̄is. Frācisc⁹ reglātor. Deci
mo in ap̄loz iformatiōe: ut dīc. x. cōformitas. Iesus doc
tor mirabilis. Frācisc⁹ p̄dicator. Undecimo in missiōe
discipuloz: ut dīc. xi. cōformitas. Iesus mādās discip̄los.
Frācisc⁹ destinator. Duodecimo in suoz discipuloz in
structiōe: ut dīc. iz. cōformitas. Iesus loq̄ns humilimis.
Frācisc⁹ referator. de q̄b⁹. iz. cōformatib⁹ p̄m⁹ liber
hui⁹ opis est op̄osit⁹. Tertiodecimo in signoz opōne
ut dīc p̄ma cōformitas secūdi libri. Iesus signis mirific⁹
Frācisc⁹ diuulgāt. Quartodecimo in zelo aiagz: ut dīc

z. cōformitas. Iesus pastor solicit⁹. Frācisc⁹ aiag. Quin
todecimo in subleuatione: ut dicit. z. cōformitas. Iesus
stola clarific⁹. Frācisc⁹ subleuat. Sextodecimo in paup
tatis acceptiōe: ut dīc. iiii. cōformitas. Iesus iops & mo
dic⁹. Frācisc⁹ federat. Decimoseptimo in hūiliatiōe: ut
dīc. v. cōformitas. Iesus submissus oib⁹. Frācisc⁹ micrat
Decimooctauo irradiatiōe: ut dīc. vi. cōformitas. Iesus
p̄phia lucid⁹. Frācisc⁹ radiat. Decimonono in carnis af
flictiōe: ut dīc. vii. cōformitas. Iesus uacās laborib⁹. Frā
cisc⁹ imitat. Vigesimo in maris sedatiōe: ut dīc. viii. cō
formitas. Iesus pacē dās fluctib⁹. Frācisc⁹ solidat. Vi
gesimo p̄mo in demonis eiectione: ut dīc. ix. cōformitas.
Iesu demon expellit. Frācisc⁹ effugator. Vigesimo secū
do aq̄ in uinū ouersiōe: ut dīc. x. cōformitas. Iesu aq̄ cō
uertit. Frācisc⁹ cōmutator. Vigesimo tertio in oñone: ut
dīc. xi. cōformitas. Iesus orās ilpicit. Frācisc⁹ exorator.
Vigesimo q̄rto in ppli cibatiōe: ut dīc. iz. cōformitas. Ie
su turba reficit. Frācisc⁹ ministrator. Vigesimo q̄nto in ui
te p̄fectiōe: ut dīc. iz. cōformitas. Iesus uita spectabilis.
Frācisc⁹ opator. Vigesimo sexto in cordiū ipectiōe: ut
dīc. xiiii. cōformitas. Iesus cādor signabilis. Frācisc⁹ ida
gator. Vigesimo septimo i ppl̄oz cōmotiōe: ut dīc. xv.
cōformitas. Iesus rex uenerabilis. Frācisc⁹ excitator. Vi
gesimo octauo in punitiōe: ut dīc. xvi. cōformitas. Iesus
dux formidabilis. Frācisc⁹ detestator. De p̄fatis. xvi.
cōformatib⁹ b̄i F. ad xp̄z itegrat̄ liber. z. S. z tertii li
bri p̄ma cōformitas est b̄i F. ad xp̄z in comestiōe: ut dī
cit priā cōformitas. Iesus cū suis comedēs. Frācisc⁹ emu
lat. Secdo in locutiōe cene aū mortē: ut dīc. z. cōformi
tas. Iesus deuotos alloq̄ns & ibues. Frācisc⁹ fablat. In
p̄fatis igit̄: ut deductū est in libris p̄cedētib⁹ & i n̄ti
cōformatib⁹ triginta q̄ respiciūt act⁹ xp̄i p̄sonales: b̄s
F. xp̄o filis repit & cōformis. Quib⁹ appz q̄ b̄s F. xp̄z
quo ad opa & act⁹ p̄sonales ē p̄secut⁹. De aliis decē
ta in p̄nti q̄ in seq̄. n̄b⁹ cōformatib⁹ h. z. li. dicit̄ Re
stat ergo uidere de secūdis actib⁹ p̄fectiōalib⁹: in q̄b⁹
q̄z tenei uolēs in xp̄z trāsformari: se cōformare. Esti d̄
eis dem sit cōformitate. iz. libri secūdi: dictū est. n. abi q̄
ad duodecim act⁹ uita p̄fecta xp̄i reducit. Quoz pri
mus est mūdī abdicatio. Secd⁹s uolūtatis p̄pe abnega
tio. Terti⁹ ē carnis maceratio. Quart⁹ ē p̄ualis actio
Quint⁹ ē patiētia & in aduersis supportatio. Sext⁹ est
uirtuosa opō. Septimus ē cordis hūiliatio. Octau⁹ est
obie p̄fectio. Non⁹ ē uirtutib⁹ adornatio. Decim⁹ est
ofo. Undecim⁹ ē cōtemplatio. Ad q̄ uelut dispositua seq
tur. Duodecim⁹ ē s. hois cū xp̄o crucifixio & trāsforma
tio. Quall̄ at̄ p̄fata priō in xp̄o fuerit: & demū in b̄o
F. q̄ d. m̄ ē loco iam dicto. iō nihil ad p̄ns. S. z oñdēdū
restat q̄ iā dicti act⁹ necarij sūt uelut qdā grad⁹ ascen
dēdi ad gradū trāsformatiōis in xp̄z: ita q̄ q̄z uolēs i
xp̄m tali trāsformatiōe trāsire: p̄dicta decet eū h̄re: &
quo ad p̄fatos actus xp̄m seq̄ & imitari. Et hoc duo
bus modis pōt oñdi. Primo ḡnalr̄ oñdēdo q̄ dicti ac
tus in cruce uti in scala p̄ quā ascēdit̄ ad uerā crucifixi
ōne hois cū xp̄o: sunt declati. Prim⁹ gradus ascēdēdi
p̄ cruce & actum uite p̄fectionalis. s. mūdī abdicatio:
oñsus est a xp̄o in cruce: q̄ nudus in ipsa pepēdit. Se
cūdus abnegatio sui: q̄n uoluit ab oib⁹ derelinqui &

contēni: & inter latrones crucifigi: tunc ſeipſum exina
miuit ſecundū aplūm. Terti⁹ carnis maceratio: in cla-
uoz & aliarū penarū in corpore ſuſceptiōe. Quartus
pnia: in ſumptōe mirre aceti & fellis. Quint⁹ patiētia:
cū maledicēſ nō maledicebat: ſecūdū Petrū & p iſe-
rentib⁹ exorabat dicēs p̄ ignoſce illis &c. Sext⁹ opa-
tio uirtuoſa: dū ſecundū p̄s. opatus eſt ſalutē nrām in
medio terre. Septimus hūilitatio: ſecundū aplm hūi-
liauit ſemetipm u⁹ qz ad crucē. Octau⁹ q factus obe-
diēs p̄ri uſqz ad mortē: ſecundū aplm. Nonus uirtutū
ornatus. Ibi. n. fuit paup̄tas: que nūq̄ ip̄s dimiſit. Cha-
ritas que ipſu mortis tradidit. Pietas q p p̄tōrib⁹
exorauit. Puritas q ſemetipm obtulit imaculatū deo.
Fidelitas obediēdo deo p̄ri uſqz ad mortē. Fortitudo
in illatis. Tempantia in uerbis. Prudētia in factis. Iu-
ſtitia in ſatisfactiōe p p̄tis n̄ſis. Decimus oſo: quia
cū lachrimis orauit & exaudīt⁹ eſt &c. Hebre. v. in p̄n-
cipio qn crucem aſcēdit: orauit q p̄tōrib⁹. Et in fine
orauit: qn ſpm p̄ri cōmēdauit. Vndecimus cōtēplatio: in
ſubleuatiōe corporis in ligno tā alto: & cordis & men-
tis: & hoc dū dixit. Cōſumatū eſt. Duodecimo crucifi-
xio: quādo in cruce mori eſt dignat⁹. Sic ergo p̄ q ge-
neraliter xp̄s p̄dictos act⁹ in cruce oñdit: ut reſeraret
tales necarios eſſe ad trāſformationē hoīs in ipm. S̄
p̄ticulariter eſt deſcandū: q p̄fati act⁹ ſunt necarii ad
trāſformationē obtinēdā. Prim⁹. ſ. mūdi abdicatio eſt
necaria p̄: q̄a idē eſt ip̄ſe eſſe ſil⁹ ſub duob⁹ actibus
cōtrariis & oppoſitis: ergo q̄s deo & mūdo ſeruire nō
poſteſt. Mat. vi. Secūdus eſt abnegatio ſui. Cōformitas
uolūtātū eſt p̄ncipiū dilectionis & amicitie: ubi autē re-
manet uolūtatis pp̄ietas: dilectio eē nō pōt. Si ergo
cupit hō a deo diligī: abnegēt ſemetipſu. Mat. xvi. &
Luc. ix. Terti⁹ eſt carnis maceratio. p̄. cōtraria nō iun-
gunt cōtrariis. Caro cōtrariat ſp̄it⁹: deus autē ſp̄s eſt:
nō pōt ergo deo coniūgi. Mortificate ergo corpora ue-
ſtra. Coll. z. Quartus pnia p̄: p̄tōr nō recōiliat deo
niſi pnia: & p oīs deo ſine ipſa nō coniūgit. Pniaz agi-
te. Mat. i. Quint⁹ patiētia. p̄. patiētia aīa n̄ra poſſideſ.
Luc. xli. cū ergo in trāſformatiōe aīaz ut n̄ram deo tra-
dere hēamus: patientia necaria eſt. Patiētiā habet &c.
Mat. xviii. Sext⁹ opatio uirtuoſa. p̄: q hō ex collatis
deo tenet. Vitareqz oīū p̄ncipiū oīs malī ergo opari.
Opamini ergo op⁹ q dñō p̄it. Io. vi. Septim⁹ hūilitas.
p̄: ſup̄bos de⁹ ſp̄nit mēte. Luc. i. ſz cū hūilib⁹ ſermoci-
natio ei⁹: datqz eis grām ſuā. Iaco. iiii. Octauus obia
p̄. obia acceptio eſt deo uictimis. i. Re. xv. ergo obe-
dire oīz deo. Act. v. Non⁹ uirtutū ornatus. p̄: q ſilē ſi
miliūgit. Eccl. xliii. xp̄s eſt dñs uirtutū. ps. xz. qre p̄
poſitū. Decim⁹ eſt oſo. p̄: q ipſa mēs eleuat in deū:
qre necaria in trāſformatiōe. Vndecimus cōtēplatio.
p̄: q necario h̄z ſcire hō in quē d̄z trāſformari. Inſup
h̄z mēte eleuari in deū: ſi aīa d̄z deo coniūgi: ſecundū
Dionīſiū. Patuit in Moīſe q in mōte Sina: igreſſus ca-
lignē. Exo. zo. deū uidit. Nume. iz. Sic ergo p̄ q oīa
p̄fata ſunt necaria: ut hō p̄ueiat tādē ad duodecimū
ſ. ut xp̄o crucifigat⁹: & in ipm trāſformet⁹: q oīa in b̄to
F. fuerūt: ut dcm eſt cōformitate. iz. ſecūdi libri. Quib⁹
appet b̄m. F. xp̄s p̄ſecutū fuiſſe ſecūdo mō. ſ. quo ad

act⁹ p̄fectiōales uite. obſeruauit. n. ut dcm ē cōformis
tate. ix. p̄mt lib. ad l̄ram totū euangelīū: put de eo in
eccleſia cātāt. Frāciſc⁹ euāgelicū: nec apicē uel tunicū:
trāſgredit⁹ nec iota. Vidēdū eſt nūc tertio de actib⁹ pal-
ſiōalib⁹ dñi Ieſu: q ſunt uenditio p̄ditio captio ligatio
illuſio percuffio coronatio ſpoliatio portioatio crucifi-
xio itulatio & lāceatio. dicti dñr act⁹ paſſiōales dñi
Ieſu: quos qlibz in ſe in xp̄m trāſformādus ſp̄iaſt in-
telligēdo d̄z h̄re q in b̄to. F. p̄fecte fuerūt. fuit. n. uēdi-
tus b̄tīs. F. ut qlibz d̄z eē trāſformādus: q qd de ipſo
d̄r: p̄portioat de aliis d̄z dici & itelligi: totali abnega-
tiōe ſui & de ſe deſp̄atiōe: ſicut is q uēdit nihil ſe repu-
tat dicēs cū p̄ſal. Ego ſum uermis & nō hō &c. b̄tīs. F.
ſe nihil aliud p̄clamabat: niſi uas fictile & ſordidum.
Proditus fuit & traditus p̄ xp̄o mori optādo. Exēplo
apli q dicebat. Act. zo. ego ligari & mori parat⁹ ſum
&c. b̄tīs. F. id ſemp optauit & ter ad iſidelīū partes p̄
martīrio obtinēdo acceſſit. Captus. ſ. diuina dulcedie:
ut q̄q̄d mūdi eſt ſibi amareſcat: ſola diuina eidē dul-
ceſcat. In b̄to. F. dicta a xp̄o ſunt in eo cōpleta. u. q q̄
erāt ei p̄ri⁹ dulcia amara: & q̄ amara ſibi poſtea dulcia
apperēt. Ligat⁹: dū dīna dulcedie cōſolat⁹: a dei amo-
re nihil humanū & mundanū aut terribile. iuxta dcm
apli. Ro. viii. pōt ſepare. Frāciſcū nec frig⁹ nec medicī-
tas p̄ſecutio aut iſirmitates a xp̄o cui erat ligat⁹ & cō-
iūctus ſepare ualuerūt. Illuſus in tormētis nō mouet⁹:
blādmētis nō diſſolut⁹: uerbis iniurioſis cōgaudet &
ſcis: iſtar ap̄loz. Act. v. nā frāciſc⁹ uitupia malebat au-
dire q̄ laudes: deludi potius q̄ honorari. Percuſſus ſub
patientie maleo: qn morbis diuerſis aſſiet⁹ & p̄cuſſus
ad iſtar Iob. patiētiā ſeruabat. O quot iſirmitatib⁹ b̄tīs
F. ſplenis ſtōac⁹ & corpis ac oculoꝝ fuit agitat⁹. Et q̄
patiēter ſuſtinebat de theſauro celeſti a deo ſubarrat⁹
fuit obtinēdo. Quapropter dñz rogabat ut nō mitiga-
ret: ſz augeret poti⁹: uolūtati diuine ſe cōformādo. Co-
ronat⁹ fuit. S̄ q̄b⁹ certe ſpinaꝝ aculeis. i. modis diſti-
ctis ad diuinū inſlāmat⁹ amorē. Cū p̄ ſcalā creaturarū
ad diuinū icitat⁹ amorē: ad illū q eſt tot⁹ deſiderabilis
aſcēdebat. Expoliat⁹: dū in eo uet⁹ hō cū uiciis & ſu-
is actib⁹ crucifix⁹ fuit: abſtīnētis maximis & ſui cor-
poris afflictioib⁹ aſſiduīs. Portioatio felle amaritudi-
nis uite preterite: a q̄ b̄tīs. F. liberat⁹ eſt p̄ dimiſſiōe
oīum p̄tōrū: & cōſideratiōe elūgatiōis a xp̄o p̄ uitaz
p̄ſte dicebat cū ap̄lo. Cupio diſſolui & eſſe cū xp̄o.
Crucifix⁹ fuit. Primo mūdo nihil ei⁹ appetēdo. Scdo
xp̄o amore uehemētīſſimo in ipſu trāſeūdo. S̄ in mō-
te Caluarie: q̄a ab oī macula depuratus. In cruce aſſi-
dua meditatiōe q̄tuor clauis: oīa mūdia ſua ut a xp̄o ſe
parātia abhorrendo: eū ſup omnia diligēdo: diſplicibi-
lia deo nō appetendo: deo placibilia perficiendo. Nā
beatus Franciſcus que ſunt mundi abhorruit: q̄ nihil
habere uoluit. Chriſtū ſup omnia dilexit. Pecunia &
alia deo diſplicibilia noluit: & que ſunt Chriſti toto
poſſe perfecit. Titulatus fuit beatus Franciſcus titu-
lo Ieſus: per cōformitatem quam habuit ad uitam
Chriſti. Nazarenus: quia Virgo puriſſimus. Rex: ſen-
ſuum interiorum & exteriorum cuſtodia & regulatio-
ne. ut dicit quinta pars legende maioris. Iudeorum

q̄ subilo & gaudio plenus: creaturas omnes ad deum laudandū sollicitauit: ut de ipso cantatur. Demum fuit Lanceatus per omniū dilectionē: cuius signum fuit: q̄ oēs creaturas fratris uel sororis noīe uocabat: ut dicit pars nona maioris legēde. S; spālī habuit ad animas xpī sanguine redēptas: ut in pluribus locis tam primū libri q̄ secūdi est oñsum. Sic ergo p; succinēte q̄ btūs pater Frāciscus ad instar xpī fuit. Primo uenditus: se uilissimū & abiectissimū tenēdo & reputādo. Secundus p̄ditus & traditus: p̄ xpō mori cū Ap̄lo peroptando. Tercio captus: dei amore omnia que erāt prius sibi amara dulcia computando. Quarto ligatus: nulli ui uel aduersitate a p̄posito diuini amoris declinādo. Quinto illatus: conuiciis gaudendo & iniurias audire cupiēdo. Sexto percussus: infirmitates varias & incōmoda supportando & percipiēdo. Septimo coronatus: deū in cūctis creaturis itūdo & stringēdo. Octauo spoliatus: s; uiciis: & uirtutib; se totali componendo. Nono potonatus dimissis caduris ad eterna sitiedo & hanelādo. Decimo crucifixus: deū super omnia diligēdo. Undecimo titulus: Iesum xp̄m totū in se ferendo. Duodecimo lanceatus: deū in cūctis amando diligēdo & cūcta propter xp̄m charitatis nexibus astringēdo. Prefata q̄ multis modis in p̄cedētib; libris & cōformitatib; sunt p̄bata: nō alī ostēdo. S; concludēdo q̄ btūs. F. sicut in actibus personalib; & p̄fectionalib; sic & in actib; passionibus fuit xp̄o cōformis: q̄re si aliquē sanctorū decebat xp̄s stigmatizare: utiq; a fortiori btūm patrē Frāciscū ip̄s imitatū pre aliis in iam dictis. Et sic p; prima rō declarata. Cū secunda uia & cōgruētia siue rō fundat in crucifixi amore amplexu & meditatiōe. ubi duo sunt uidēda. Primū q̄ crucifixi passiōis btūs. F. fuit singularis amicus. Secundū q̄ pre aliis sanctis. Quantū ad primū: btūm. F. amicū fuisse crucifixi ostēdit primo Frācisci figuratio: ne: Fuit. n. uir ille quez uidit Ezech. caplō. ix. qui ut uerus amicus crucifixi: directus est a Dño ad signādum frontes uiroz gementiū & dolētiū signo Tau: ut mortis interitū euaderēt. Et q̄ hic uir fuerit btūs. F. p; ex uisione fr̄is Pacifici: qui ut sciret ip̄m eē ab Ezechiele uisum: uidit Tau in fronte btī. F. qd̄ mira color uarietate faciē btī. F. miro uenustabat ornatu. Per angelū ferentē signū dei uiui: & signātē alios dicto signo: & q̄ dicta p̄phetia. Apocal. vii. fuerit ad l̄ram de btō Frācisco: diuinitus Dño fratri Bonauēture Cardinali: tūc n̄i ordinis generali fuit oñsum. Cum. n. in crastino exiis in loco scē Marie de Portiūcula: deberet de btō Frācisco p̄dicare tenēs librū Apoc. ante se: cepit instā tissime orare deū: quatenus dignaret sibi reuelare: de quo fuit illa dicta figura Apoc. de angelo hñte signū dei uiui. caplō. vii. & uox de celo uenit dicens. Fī Bonauētura: Figura illa literaliter dicta est de btō. F. Et hoc ipse fr̄ib; & secularib; post modū dixit. Quomodo ergo btūs. F. ubi non fuisset singularis crucifixi deuotus: & amicus signū dei uiui. i. crucez bauiasset pre aliis scis? Et Tau. i. ipsa cruce corda & frontes hominū cōsignasset. Secūda rō fundat in crucifixi btō. F. facta apparitiōe. Quō Iesus crucifixus & in forma cru-

cifixi btō. F. totiens apparuisset: nisi ipse btūs. F. ip̄ius crucifixi amicissimus fuisset? Apparuit. n. xp̄s crucifixus btō. F. primo uice quadā dūz sequestratus oraret: ut dicit p̄ma pars maioris legēde: ad cui; cōspectū liquefacta est anima ei; & memoria passiōis eius cordis uisceribus impressa medulitis: ira ut dū recordaret a fletu uix se cōtinere ualeret. Secūdo in ecclesia sancti Damiani orāti: qñ crucifixus ei dixit ter Francisce uade repa domūz meā que labiū. De quo dicit. z. pars legēde maioris. Tercio qñ eūti de Perusio uersus sanctā Mariā de Portiūcula: in cruce aurea xp̄s cōfixus apparuit ip̄m btūm. F. p̄cedens facie ad ip̄m btūm. F. reuoluta: ut clare socius eius Frater Leo cōspexit. Quarto eidē btō. F. xp̄s ut crucifixus apparuit in sacro monte Aluerne: qñ stigmata ei ip̄essit & dedit. De p̄fatis habet in plurib; locis: s; de aliis multis apparitiōib; non repi scripturā: q̄re h̄ nō pono. Tercia rō fundat in crucis scē frācisco demōstratiōe. nā añ suā ouersionē ad xp̄s: cū militē qñdā suis nouis uestimētis induisset se nudato: de nocte: ut dicit p̄ma ps legēde maioris: cū se sopori dedisset palatiū speciosum & magnū cū militibus armis crucis signaculo insignitis uidit: dictūq; ē si bi tāq; amico crucifixi futuro: qd̄ oīa sua foret militū q; suoz: si uexillū crucis cōstāter assumeret. Quarta rō fundat in btī. F. in figura crucifixi declātōe. Nā in crucis forma uisus est Prio a fr̄e Siluestro ter: & hoc exi; stēte ipso fr̄e Siluestro p̄s bitero seculari: q uidit crucē aureā ex ore btī. F. p̄cedentē: cui; altitudo celos tāgebatur: & latera usq; ad terminos orbis terre p̄tendebatur: cuius aspectus p̄fulgidus draconē teterrimū effugabat. ut habet in. 3. p̄te legēde. Secūdo a fr̄e Pacifico: q uidit btūm. F. duob; ensib; in crucis modū ualde fulgentibus: quoz unus a capite usq; ad pedes: alī a manu in manū trāsuersalī p̄ pectus p̄tendebat decoratū: & hoc dū btūs. F. p̄dicaret in Marchia apud Castrū scī Seuerini. Et demū uidit idē Fī Pacific; signum Tau in fronte btī. F. color uarietate exaratū. Tercio in forma crucifixi in aere subleuatus: btūs. F. fr̄ib; bñ dicendo ad hostiū capituli: dū btūs Antoni; tunc de titulo crucis p̄dicaret: put uidit Fī Monaldus: se p̄ntauit: cū ipse ageret in remotis. & hoc apud arelatē: put ponit. iiii. pars legēde maioris. Quarto multotiens uisus est orans in aere subleuatus: expansis manibus in modū crucis: & nubecula ualde fulgida circumdatus: put dicit. iiii. pars legēde maioris. Quarta rō fundat in crucifixi deploratiōe. Iugiter. n. dñicaz deplorabat passiōē: adeo ut ob lachrimas cecus fieret. Cum semel dū esset btūs. F. adhuc secularis: & irēt iuxta ecclesiā sancte Marie de Portiūcula ualde fortiter plorando: interrogatus a quodā uiro spūali de causa: cur sic amare fieret. Rēspōdit quod passiōē Dñi n̄i Iesu Xpi plorabat: p̄ qua non deberet uerecundari ire p̄ totum mundū plorando: hoc habet in legenda triuz sociorū. Sexta rō fundat in crucis & crucifixi adamatōe. Amator crucifixi btūs. F. quicqd̄ pagebat crucez & crucifixum rep̄ntare uolebat. Paruit p̄mo qñ mundū abnegato nudo remanente coram ep̄o: datus esset et mantellus quidam: cemento enim in modum crucis

nuatis aspectib⁹ studeret & legeret. Crucis ense uerū
stat. s. btūs. F. cū apparuit fratri Pacifico duobus ensi
bus ualde fulgētibus in modū crucis trāsuersalē dispo
sitis cōsignatus. Cruce frons conscribit⁹: cū idem frater
Pacificus in facie uidit btī. F. Signum Tau color u
rietate distinctū. Crucis forma presentat⁹: in caplo are
lateñ. in aere btūs. F. ad instar crucifixi extēsis mani
bus apparuit: btō Antonio p̄dicāte bñdicēs fratrib⁹.
ut uidit frater Monaldus. Cruce caro figit⁹: btūs. F. attrē
dens illud Apostoli. Qui autē sunt xpī carnē suā crucifi
xerunt &c. sic & ipse peregit. Cruce aqua permutat⁹:
btūs. F. signādo aquā crucis signo: aqua fit uinū opti
mum in heremitorio sancti Urbani: ut dicit. v. pars le
gende. Cruce ignē tēperat⁹: cū. n. cōstūpā repressiōne
lachrimarū ne cecus efficere fieri deberet: ignitū fer
rum cruce bñdicendo: ardorē ignis suppressit: & nihil
mali persensit. ut dicit quinta pars legēde. Cruce con
tractus solidat⁹: apud reate Gedeoni cōtracto dū cru
cis signū imprimi: statim sanus surgit. ut dixit. xi. pars le
gēde. Cruce mentē subleuat⁹: infus est btūs. F. multo
tius orans subleuatus a terra in modū crucis extē
sis manib⁹: & nubecula alba circūdat⁹: ut illustratiōis
interne signū eēt notissimū. Cruce frēs cōsignant⁹: duo
frēs ad brūm. F. apud greciū morantē cū accessissent:
causa bñdicendi ab eo: nec sibi ualerēt loq: q̄ clausus
esset in cella: cū tristes abscederēt: btūs. F. in spū uidēs
hoc: egressus e cella clamādo post eos: ut optauerant
signo crucis benedixit. Cruce auis mitit⁹. Postq̄ beatus
Frāsciscus auib⁹ predicauerat: eis bñdicendo signo cru
cis & licētando: in modū crucis se diuidendo: ad qua
tuor orbis partes perrexerunt. Cruce puer reparatur:
apud Thuscanellā puerū a natiuitate cōtractū: signo
crucis signando ad statū debitū reparauit. Cruce mor
bus pellit⁹: cū paraliticū omniū membroz officio desti
tutū: in ciuitate Narniensī signo crucis signasset illico
sanauit. Cruce ossa delegant⁹: in ciuitate Ortense puer
conglomeratus a btō. F. signo crucis cōsignatus: ossa
contracta habēs: ipsis ossibus extēsis & reintegratis
liberatus est. Cruce manus soluit. Mulier habens am
bas manus siccās & aridas: apud Eugubius saluifere
crucis signo a btō Frāscisco signata: statim sanat. Cruce
ceci radiant⁹: apud Narniū mulier ceca p̄ brūm. F. sis
gnata crucis signo: illuminata est. Cruce demon spargi
tur. Multos liberauit signo crucis facto sup̄ demonia
cos. Crucis regē intuet⁹. Multotiens uidit btūs. F. xpm
crucifixū. ut dcm̄ est. Cruce uirtus discit⁹: cōemplatiō
ne crucis iugiter btūs. F. ut dicit⁹: omnis uirtutis disci
plinam accepit. Crucis signo edocet⁹. Quando in aper
tione libri euangelii cum semper occurreret materia
passionis: intellexit Xpo docente se cū xpo crucifigen
dum. Cruce caro pingit⁹: quando stigmata a Xpo im
pressa in suo corpore recepit. Cruce pestis abdicatur.
Apud ciuitatē reatinā animalia lāguida sparsa aqua
loture manuum & pedum iam stigmatizatorum bea
ti. F. illico sunt liberata. Cruce grando filuit. In mente
Aluerne post stigmatū impressiōnez grando consueta
cessauit. Cruce bonū iprecat⁹: qñ btūs. F. in fine fratri
bus omnibus benedixit crucis signo. Cruce celū adiit.

quia ipse beatus Franciscus Xpo conuicifixus: cum armis regis xpi celū introiuit gloriosus. Prefatis ergo opationib⁹ p³ q³ btūs. F. cū aliis aūdictis amicus fuit crucifixi: & dñicā meditatus passionē. Et sic p³ prima pars ist⁹ secūde rōnis. Secūda ps q³ plus aliis scis: p³ bat unico exemplo. Et Petrus de Mōticulo sanctitate insignis: de quo dcm̄ est libro pmo cōformitate. viii. in tractatu de puicia Marchie: dū in die Veneris sc̄tā Dñi passionē meditare: imissum est mēti sue uelle sci re q³ magis doluit de dñica passione: an. b. Maria seu Ioānes Euāgelista: an btūs. F. stigmatizatus a xpo. Et cū sic in ofone eēt: & dicta cogitaret: subito ei³ btā Virgo cū Ioāne Euāgelista & btō F. apparuit: & btūs Frācisc⁹ excellēt⁹ erat idutus btō Ioāne: quos cū dīctus frater Petr⁹ uideret & stupefactus eēt: btūs Io. cepit eū alloq⁹ dicēs. scias frater Petre q³ post nos duos: btūs. F. plus doluit de passione xpi pre oībus aliis sanctis. Et cū peteret idē frater q³re btūs. F. eo melius eēt indut⁹ rōndit btūs Ioānes: q³ in mūdo eo uili⁹ inaccessit uestitus: & his dictis disparuit. Sic ergo app³ q³ btūs. F. pre aliis sanctis magis fuit crucifixi amic⁹: pre omnib⁹ est ei³ stigmatib⁹ consignatus. Et si dicat iuxta dictā rōnem: btā Maria stigmatizari debebat: & ēt btūs Io. Euāgelista: q³ magis doluerūt de Xpi passione: rōdeo q³ uirgo Maria: q³ mulier stigmatizari nō decebat nec Io. Euāgelista: ut dicit: q³ tuit de pmo si gillo & nō de sexto. Tertia uia & cōgruetia seu ratio fundat in btī. F. destinatiōe a deo & missiōe: ut. n. ostē sum ē libro pmo cōformitate secūda pte secūda: beatus F. a deo pfe & spāl⁹ filio petēte et spū scō in mūdū destināt⁹ est ad uitā euāgelicā renouādā: & passionem xpi cordibus fidelīū implātādā: ut in pfatis locis pluribus oñsum est indicīis. Cū ergo ut p³ in sacra scriptura Hester. 3. & viii. & cōuetudo demonstrat: ambasia torib⁹ & nūciis regis nō credīt: nisi deferāt lras regias sigillo regio cōsignatas: ut btō. F. nūcio regis xpi & ab eo spāl⁹ directo crederet & fides indubia daretur: de cuit eū suo sigillo. f. sacris stigmatibus cōsignare. Et iō statim post mortē btī. F. demon per os cuiusdā mulieris: cuidā baroni de tertio ordine btī. F. morātī in alpi⁹ bus iuxta Eugubīū loquēs de btō. F. dixit: q³ xpus petiit a pfe celesti sibi dari aliquos q³ eēt sue Crucis ba iuli: & pf celestis dedit sibi btīm. F. cum ordine suo. Et subdit demon. Quod xps uidens btīm. F. sibi datum a pfe p signifero: sibi sua stigmata ipressit: ut sibi simi⁹ lis eēt per oīa & cōformis. Quarta rō & congruentia fundat in tēporis dispōne. Nā cū oñsuz sit q³ decebat xpm stigmatizare aliquē scōrū: sed quo tēpore nō est dcm̄: ad ppositū nō decuit xpm istud donum stigmatizatiōis dare alicui scōrū: in pmo tēpore. f. aplog. Rō q³ xpus parū aū fuerat mortuus: & multi ip³ uiderāt. In super ad cōfirmatiōē fidei apōstolis cōcessuz est si gna facere & miracula: q³re fides p tunc nō indigebat fieri hoc miraculū: q³ hoc miro hoies non magis xpo credidissent q³ aliis aplog & scōrū miraculis. Nō tēpore martirū: q³ tūc Reges & Impatores q³ xpm pfe quebant nec iū xpm credebāt: tot miraculis martirū uisū: q³re nec aliquē xpo cōformē credidissent: q³ gen

tilēs credere in crucifixuz stulticiā reputabāt. i. Cor. 2. Nec tēpore psum de Egipto: q³ & si uirtutibus fuerit pfecti: de nullo tñ in singulari q³ fuerit toto studio cōderationi & meditatiōi dñice passionis deditus & intentus: legīt. Tēpore ergo quo decuit xpm hoc donū tribuere: nō nisi certe illo tēpore quo oblata erat meditatio dñice passionis. Et cui magis q³ illi q³ totū suuz studiū circa passiōis meditationē posuerat: quare merito btō. F. cū in suo tēpore uita euāgelica eēt oblata: & ipse pre aliis sanctis totus esset speculationi dñice passiōis intētus. Quia rō fundat in cordis btī. F. ostē sione & reuelatione. Cor hominis soli deo notum est. Iere. xvii. Cū igit cor btī. F. (ut superiora oñdunt) nihil amaret nec appeteret nisi crucifixū: decuit xpm ad gloriā sancti hoc reuelare. q³re & aliquo signo uisibili. Et quo alio nisi de quo qdā uerificator dicit: Sic trāsfomat cor amātis in id qd amāt: ut per signa foris: uirtus prumpat amoris. per signa. f. sacrorū stigmatuz. Et q³ qd diligāt manifestare est ad sanctorū gloriā: quare & p signa talia decuit ad honorē btī. F. xpi cor ei³ declarare. Sexta rō fundat in regule approbatiōe. Regula frūm minoz & Beati frācisci cū sit Dñi nri Iesu xpi & aplog: quare ad ipsius confirmationē decebat bulla crucifixi in ipso iñitūtoe btō frācisco approbati. Vñ papa Nicolaus 3⁹ ad ppositū loquens: in declaratione regule & ponit in. vi. Decretaliū sub titulo de uerborū significatione. Exiit. sic dicit de regula: q³ ipa euāgelico fundat eliquio: uite xpi roborat exemplo: fundatorū militantis ecclesie aplog sermonibus actibusq³ firmat. Hec est apud deū & pfe munda & imaculata religio: que descēdes a pfe luminū p eius filiū: exemplariter & uerbali tradita apōstolis: & demuz p spm sc̄m btō. f. & cū sequentibus aspirata: totius in se quasi cōtinet testimoniū trinitatis. Hec est. n. cui attestante Aplō nemo de cetero d³ eē molestus: quā xpus passionis sue stigmatibus cōfirmauit: uolens in iñitūto rem ipsius passionis sue signis notabil⁹ insigniri. Hec ille. Septima rō fundat in xpi acceptatiōe. Sācto francisco stigmata sue passiōis imprimēdo: Dñs Iesus effectū singulari oñdit: quātū illos diligit: q³ super omnia eius passiōis meditatiōi intēdūt. Octaua rō fundat in Beati frācisci mūdo diuulgatiōe. Cū. n. btūs frāciscus a deo sit & xpo trāsmisus: ut auctēticus trib⁹ ordinibus institutis: ac ceteris mūdi hominibus: stigmatibus notabil⁹ insignitus a xpo fuit: ut acū est in tertia rōne: diabolo dicēte: q³ xpus uidens frāciscū sibi datū p signifero tanti ordinis: ipsi suorū uulnerū stigmata impressit: & clauos in manib⁹ & pedib⁹: & in latere dextro uulnus: sicut iam p³ in corpore suo ut plurimi iam uiderunt. Hec diabolus. Hoc siquidē ad auctenticanduz btīm franciscū: & q³ post eius uitam & doctrinā proficisci erat tutissimum effecit. Verum cum beatus Franciscus zelantissimus pro animabus: sancte Marie de Portiuncula sacram indulgentiam obtinuisset a Christo & Domino Papa: nec a Papa bullam uoluisset recipere: quare sit factum diabolus adiuratus a quodam sacerdote de ueritate dicenda de ipsa indulgentia: post plura per os mulieris apud Rauēnā mo

rantis nomine Zantese: sic inquit. In celo sunt tantum duo signati. s. xpus & stomachosus Fraciscus. Sciens igitur xpus se daturū illi stomachoso bullā suorum stigmatum: non permisit ipsum aliud priuilegiū accipere: uel bullā manu hominis fabricatā. Nā sicut rex nō cōmitteret anulū sui bullā nisi ppter aliqd magnū sc̄m: ita crucifixus quādo uoluit saluare populū suū: noluit Fracisco aliud signū cōcedere nisi bullā suorum stigmatum. Hec diabolus. quare ut in om̄ibus suis factis uerbis & opibus bt̄s. F. acceptissimus deo appareret & mūdo sanctissimus: decuit eū pre aliis sanctis luox stigmatū dono dñm Iesum decorare. Multe congruētie possent adduci: s3 prefate sufficiāt. Et sic p3 q̄rtū uidēdū.

¶ Quintū inquirendū est de modo quo bt̄s Fraciscus a xpo fuit sue passionis sacris stigmatibus cōsignatus. Et p huius euidentia sunt plura uidenda. Primū est an bt̄o. F. fuerit a xpo q̄ stigmatizādus eēt indicatū. Respondet frater Bonauētura in tertia parte maioris legendē. di. q̄ sic. Sed quō? inq̄t imissum est mēti eius p diuinū oraculum: q̄ in apertioe libri euāgelici: reuelaret ei a xpo qd deo in ipso & de ipso maxime foret acceptū: orōne itaq3 cū multa deuotioe pmissa sacroz euāgelioz librū de altari sumptū: in sc̄tē trinitatis nomine ap̄iti fecit per sociū uirū utiq3 deuorū & sc̄m. Sane cū in trina libri apertione dñi passio semp̄ occurreret: intellexit uir deo plen⁹: q̄ sicut xpm fuerat imitatus in actib⁹ uite: sic ei cōformis esse deberet in afflictionib⁹ & dolorib⁹ passiois: anteq̄ ex hoc mūdo trāfiret. Hec frater Bonauētura. Bt̄s. F. reuelādo (ut dicebat) quō stigmata recepit uni laico: q̄ mandato fratris Philippi de Perusio tūc ministri Tuscie bt̄m. F. rogauerat: ut modū quō stigmata receperat & diē sibi reuelaret: Bt̄s Fraciscus sibi apparēs in loco montis Aluerne: & in situ ubi stigmata recepit: huiusmodi uerba ad ppositū sibi dixit. Proxima diē ante festū exaltationis Icc̄ crucis: uenit ad me un⁹ angelus dicēs mihi ex parte dei: q̄ me parare ad patientiā & ad recipiēdū quicquid mihi uellet ipse facere: & ego (inq̄t Bt̄s. F.) respōdī p̄mptū me eē & paratū suscipere quicquid dñs dignaretur inferre. Hec Bt̄s Fraciscus. In legēda de inuentione montis Aluerne dī: q̄ bt̄s. F. postquā uisionē illā mirabile qua xpus a Btō. F. sibi apparēdo petierat trib⁹ uicibus ut sibi aliqd daret: & Bt̄s. F. tribus uicib⁹ ei dedisset monetā de auro ualde mirabile: exposuisset fratri Leoni q̄ omnia uiderat: intulit Bt̄s. F. ad paucos dies de tā stupēda mirabilia in hoc mōte faciet: q̄ admirabit totus mundus. Faciet. n. noua quedā que nūq̄ in hoc mūdo fecit alicui creature. Hec bt̄s Fraciscus. Et ita fuit q̄ ad paucos dies post hec uerba fuit stigmatizatus. Et sic p3 q̄ Bt̄s. F. stigmatizādus fuit declaratus diuinitus p xpm.

¶ Secundū uidendū est in quo loco sibi xps stigmata impressit. Respōdet q̄ in monte sacro Aluerne. Quē montē dñus Orladus Btō. F. de dit & suis fratrib⁹ tāq̄ montē deuotissimū & solitariū & ad p̄niam faciendā aptissimū. Ad quē locū dū Bt̄s Fraciscus pergeret cū fr̄e Massio fr̄e Leone & fr̄e Angelo quendā milie de reate: & iā cepissent mōtez ascēdere & q̄sceret aliquatūlū cū sociis ad pedes cuiusdā

querens: multitudo diuersarū autū uenit ad Bt̄m Fraciscum cū hilaritate & cantib⁹ & alarū ioco: & aliq̄ ponebāt se sup caput eius: alique sup spatulas: alique sup per genua: alique in māibus sc̄ti p̄fis. Quod mirabile nouū cernēs Bt̄s. F. dixit sociis: credo fr̄es mei charissimi: q̄ Dño nro Iesu Xpo placeat ut in mōte hoc solitario locū capiamus: tāta de nro aduētū sorores auncule pretendūt leticiā. Ad hunc siqdē locū Bt̄s. F. & si ppter faciendā q̄dragēsimā bti Archangeli Michaelis ascēdit: p̄ncipalr tñ & p̄cipua cā erat ut contemplationi diuine liberi⁹ uacaret. Temp⁹ siqdē sibi ocessum ad meritū diuine sic prudēter didicerat: ut aliud pxi morū lucris laborios⁹ impēderet: aliud cōtemplatiois trāquillis excessib⁹ dedicaret. In hoc siqdē mōte Bt̄s Fraciscus st̄as: p solito diuinis cōtemplatiōib⁹ uacās: mirādis excessib⁹ q̄ eleuaret mētāl: testis erat ipsi⁹ eleuatio corporalis: ut frater Leo soci⁹ ei⁹ uidit: aliqñ. n. iuenit eū in aere per tm̄ spaciū eleuatus: q̄ uix poterat tāgere pedes ei⁹: & tūc illos amplexabat cū lachrimis dicēs. Deus p̄piti⁹ esto mihi p̄ctōri: & p merita huius sc̄ssimi uiri: fac me tuā iuenire misericordiā. Aliqñ iuenit eū usq3 ad medios fagos eleuatus a terra: aliquādo iuenit eū in tāta aeris altitudine eleuatus: q̄ uix eum uidere poterat. Et sepe iuenit eū frater Leo cū Xpo loquētē: ut dicebat. Mons iste Aluerne a deo fuit Btō Fracisco p̄paratus: ut in ipso stigmatizaret. Hic mons altitudine est p̄cerus: est. n. ualde alt⁹ a corruptione mūdus & sincerus: ab aliis mōtib⁹ totalr sc̄patus: & passionis Xpi signis spālter p̄dotatus. Nā tempore passiois ut p3 in euāgelio Petre sc̄isse sunt: q̄ singlari mō in mente isto apparet. Nā diuisus est a capite usq3 deorsum. Partes ei⁹: ut p3 cernētib⁹. s. saxa abiūicē sunt diuisa. Et p̄fata oīa impressiōi stigmatū fuerūt apta. Eius altitudo corrūdet mētali eleuatiōi: que exigit in tali stigmatizatiōe. Puritas corrūdet mentali & corporali dispoitiōi: q̄ in corpore impuritati disposito & subdito p̄ctis: imprimi hoc donū nō decebat. Sequestratio res spōdet abdicatiōi omniū: & remotiōi per desiderū ab oībus. Sed passiois uestigia pre aliis indicāt stigmatizari aliqñ ibidē debere: ac stigmatizādus nihil aliud in se hēre debere nisi assiduā crucis baiulationē: p assiduā passionis meditationē. In mōte ergo sacro Aluerne bt̄o Fracisco a xpo stigmata sunt impressa. Et attēdēdum est q̄ mons iste stigmatizatiōe Bti Fracisci est p̄mo fact⁹ ualde singularis. Secūdo in ipso sc̄a sunt multa mirāda. Est factus ualde singularis. Quod apparet si fiat comparatio factorū in ipso: ad facta in montibus aliis: quos sacra scriptura cōmemorat. Vnde incipiendo a primo monte scripture sc̄z Morach ibi requieuit archa Noe post diluuiū. Gene. viii. In mōte Aluerne stetit angelic⁹ uir Fraciscus: archa Dei p̄fis & toti⁹ trinitatis. In mōte Bethel stetit abraā a sua c̄f ressus p̄fia. Gene. 13. In sacro mōte Aluerne hītauit Fraciscus: alter abraā. s. fide: & q̄ pater multorū toto mundo derelicto. In mōte Galaad stetit iacob fugiens Iaban. Gene. 33. ac iuramentū sc̄m est inter iacob & Iaban: In monte Aluerne uir dei Fraciscus diaboli mundi & carnis supplantator: Deo iuramentum prestitit

De monte aluerne mirāda.

ab ipso aliquādo nō recedere aliq̃ offensione: nec con-
trauenire sue scissime uolūtati. Hec patēt pignore stig-
matizatiōis beato. F. dato. In monte Phasga Balaaz.
Nume. 23. uidit Israel: in mōte Aluerne uidit bt̃s. F.
Dñm Iesum xp̃m. In monte Hor. Nume. xviii. Aaron
est tumultatus: in mōte Aluerne xp̃us q̃ est uita bt̃o. F.
est summe copulatus. In mōte Abirin Moises terrā cer-
nit Israel pmissam nec igredit̃. Deuterono. 32. In mon-
te Aluerne uitā eternāz cernit bt̃s. F. sibi pmissam: &
de ipsa subarrat̃. In monte Sina lex uetus Moisi dat̃.
Exo. 20. In mōte Aluerne lex euangelica Francisco a
Xp̃o data cōfirmat̃. In monte Garizin Iosue benedi-
ctio datur dñi: in mōte Aluerne bt̃o. F. benedictio da-
ta declarat̃. In monte Mōria templū Dñi a Salomone
edificat̃. 3. Regū. vi. In mōte Aluerne corp⁹ & anima
beati. F. modo singulari in tēplū xp̃o dedicat̃ & conse-
crat̃. In monte Libani thus qd̃ deo incendit̃ originat̃:
In monte Aluerne Frācisc⁹ in crucis ara deo sacrificat̃.
In monte Golgota & Caluarie Iesus crucifigit̃: in
monte Aluerne a xp̃o Frācisc⁹ crucifixo cōclauat̃. In
monte Oliueti xp̃us celos ascēdēdo celū humano ge-
neri aperuit̃: in mōte Aluerne a Xp̃o beato. F. purga-
torii spoliatio post suā mortē concedit̃. In mōte Sion
sp̃s sc̃s super ap̃los emittit̃: in monte Aluerne Frāci-
scus cum deo & dñō Iesu xp̃o unus sp̃s efficit̃. Multa
de aliis scripture montib⁹ possent dici: s̃ pro nunc
sufficiat de prefatis. Sic ergo de prefato mōte pōt me-
rito dici: q̃ est mons in quo bñplacitū est deo habita-
re in eo: & dñus habitabit in eo in finē. Dictus mons
Aluerne uocat̃ mons angeloz: sicut extitit per angelū
cuidā fratri Guardiano florentino: q̃ ad ipsum montē
Aluerne accesserat ob deuotionē declaratum. Hic fra-
ter cū in capella stigmatū ad dicendū missam se iaz pa-
rasset: & dixisset introibo &c. Angelus dñi eidē appa-
rens dixit. Frater de quo uis celebrare? Cui frater de
cruce. Cui angelus nō celebrabis de cruce: & frater ce-
lebrabo igit̃ de sancto Frācisco: cui dixit angelus nul-
lo mō. Cui frater celebrabo de sancta Maria: Cui an-
gelus nō facias. Cūq̃ frater diceret de quo ergo cele-
brabo: dixit sibi angelus. Totus iste mons est angelo-
rum. Frater autē de angelis celebrabit. Sic ergo apparet
primū q̃uo mons iste Aluerne est ualde singularis. Se-
cundo uidendū est de mirabilib⁹ in hoc monte factis.
Vñ sciendū q̃ in hoc mōte Dñō Iesu bt̃m. F. stigma-
tizando: plura sunt facta. Primū est q̃ ordo minor⁹ est
approbatus in beato F. & regula nostra est summi dei
bulla bullata & approbata. Secundū est uita beati. F.
tāq̃ sancta pbata & auctēricata. Tertiū doctrina ei⁹
ut saluberrima a Xp̃o summo doctore & ueritate est
ueridica iudicata. Quartū corpus & caro beati Franci-
sci figura Iesu xp̃i depicta & figurata: ut bt̃m uiden-
do Franciscū uideat̃ & xp̃us. Quintū aia ei⁹ singulari
caractere transformatiōis in deo cauterizata. Sextū
indulgentia sancte Marie de Portiūcula: iuxta dictū
demonis: summi pontificis xp̃i bulla est ueridicata &
corroborata. Septimū carta bt̃o Frācisco de remissiōe
omniū delictorū: & ab omni pctō preseruatiōe est fa-
cta & data. Octauū de uita eterna cōsequēda bt̃o. F.

est arra collata. Nonū de sua sublimatiōe sup̃ sanctos
est certitudo delata: q̃ pre aliis sanctis insignitū se ui-
dendo stigmatib⁹: cōter intellexit in ecclesia triūphan-
te exaltandū. Decimū de uerbis a xp̃o eidē dictis de
liberatiōe animarū a purgatorio in die obit⁹ sui: & de
ductiōe iparū ad celū est cautio uera data & prestata.
Vndecimū de beati. F. potētia ad demones effugādos
cūctis fidelib⁹ ē referata. Quia si crucē fugiūt: a tortio-
ri uidēdo Franciscū signo dei uiui cōsignatū. Duodeci-
mum canōizatio bt̃i F. a deo in hoc mōte tali stigma-
tizatiōe est p̃dicata & declarata. Est ēt de amore chri-
sti ad bt̃m. F. & dilectiōe quāta sit pre aliis: ueraciter
demonstratū & indicatū. Plura alia mirabilia sunt fa-
cta in hoc mōte: de q̃bus statim dicet̃. Sic ergo appa-
ret de loco stigmatū. I. de mōte Aluerne q̃ mirabilis est
& singularis. ¶ Tertiū uidēdū est de tēpore quo hoc
donū stigmatū bt̃o. F. est collatū. Et l̃z dñs frater Bo-
nauētura in. 13. parte legēde dicat̃: quod fuit quodam
mane circa festū exaltatiōis sancte crucis: hoc dixit:
q̃ tēpore suo bt̃s. F. nōdū reuelauerat: s̃ post: & hoc
rogatu cuiusdā sanctissimi fratris laici: qui in mādatis
accepit a fr̃e Philippo de Perusio tūc ministro Thu-
scie: ut bt̃m. F. regaret: ut indicaret quo tēpore stigma-
ta habuerat & de modo. Frater autē p̃fat⁹ a bt̃o. F. di-
uina uoluntate sibi apparēte. anno. f. Dñi. M. cclxxxii.
a morte bt̃i. F. q̃ fuit āno Dñi. M. ccxxvi. āno. lvi. fuit
declaratus: q̃ summo diluculo in die exaltationis sc̃te
crucis: stigmata a xp̃o apparēte recepit. Et notā q̃ de
ceter est sc̃m ut tali die bt̃s. F. stigmatizaret̃. Nā cum
bt̃s. F. amicus. (ut sup̃iora ostēdunt) fuerit crucis &
crucifixi: decebat q̃ nō stigmatizaretur nisi in die cru-
cis nec nisi in tali die debebat cōsignari. Et sicut die ta-
li crux fuit per Eradiū Impatorē exaltata: sic p̃ Impa-
torē Xp̃m die tali frāciscus stigmatū impressione sup̃
oēs sanctos hoc dono est sublimatus. Et sicut die tali
ad gloriā Xp̃i fuit crucis exaltatio: sic ad eius gloriā
est beati Francisci stigmatizatio. Et sicut die tali cum
crux est exaltata: mira sunt ipsa cruce operata: sic stig-
matizatione Beati frācisci in monte Aluerne: in corpo-
re & anima Beati frācisci mirāda sunt declarata: ut di-
ctū est & dicet̃. In die tali de ifimo fuit crux ad hono-
rem xp̃ianorū in summo collocata: sic tali die bt̃s frā-
ciscus de infimo. i. pauperculo & despecto: ad tātū ap̃i-
cem est sublimatus: ut xp̃o similis sit & reperiatur. S̃z
qua hora: dicit Bonauentura q̃ hora fuit quodā ma-
ne. Sed beatus frāciscus dicto fratri laico dixit q̃ fuit
ualde diluculo. i. ante diem: superueniente tamen die.
Hoc sic fuisse apparet ex hoc: q̃ ut dicit legenda anti-
qua xp̃us apparuit cum tanto splendore de nocte: q̃
illuminauit montes & colles circūquaq̃ distantes: am-
plius q̃ si solis claritas affuisset. De quo testes fuerunt
pastores: qui per partes illas cum gregibus uigilabāt.
Sic etiam custodes arcium & castrorum tunc uigilan-
tes. Et sic patet q̃ illa hora beatus Franciscus stigma-
ta recepit: qua hora Christus secundū opinionē com-
muniter doctorū resurrexit a mortuis. Nec hoc a mi-
sterio uacat: ut sicut Christus prius mortuus integra-
liter resurrexit: sic beatus frācisc⁹ in corpore plagatus

Quis fuit
auctor
stigmatiz
beati. F.

ueraciter & in ania mentaliter apparuit. Et sicut Chri
sti resurrectione est fides catholica roborata & confir
mata: sic beati Francisci stigmatizatione Iesu & aplo
rum uita obliterata est renouata & confirmata. Et si
cut resurgendo factus est ductor xpiani exercit? scoru
patru & alior: sic frascisc? stigmatizat? fact? est prin
ceps Iesu & aplos seq poprantiu. Et sicut xps resur
gendo gaudiu fidelib? tulit & sue mfi: sic stigmatizatio
fca bti. F. ad exultatione est huane nature: & spali fra
tru sub Frascisci regula xpm imitatu. Ac ad gaudiu est
toti? militatis ac triupharis ecclesie. Sic ergo pz de die
& hora: qua bti. F. fuit stigmatizatus. ¶ Quartu ui
dedu est de actore. Quis fuerit stigmata bti. F. impr
mes. Et p euidetia ipfi? & sequentiu dicendor? est pone
da series stigmatizationis bti. F. sicut ipse bti. F. retu
lit pfato laico: cui deprecari ut sibi modu referaret im
pressiois sacroz stigmatu die & oia pinetia ad prefa
ta: & in mote eet Aluerne ac in cella ubi impressio sa
croz stigmatu ut credi? e sca: ibi exnti & orati de no
cte diei Veneris superuenientis. Anno dni ut dem est.
M. cclxxxvi. de mese Maii: cu ultra pmu somnu nocte
oratio transigeret: circa ipsuz qda claritas in modu illu
strationis apparuit: ad qua frater prefat? aliquatulu ob
stupuit. Sz sibi signo crucis ipressio: noie dni iuocato:
spuales uires recepit: & oratio psistebat. Post modicu
uero spaciuz teporis lux maior & clarior pore in cella
eadem apparuit: q ipz cella & ea q in ipsa erat totali il
lustrabat. Ad qua lucem ipse frater amplius stupebat:
adhuc ipse se signo crucis muniens: nome dei & bte uir
ginis & bti Frascisci ardenti? iuocauit: & sic fortiores ui
res recepit Continuuatqz ofone. Et ecce aliquato in
teruallo sco: tata dei claritas fulsit: q tota illa cella ad
modu splendoris aurei renitebat: ad cui? splendoris aspe
ctu: frater ipse ualde stupefact? exclamauit nome bte
Virgis in sui adiutoriū. Et cu staret reuereret super ge
nua sua: ex ui ipfi? lumis fuit ad terra totali icuruat?
& tuc frater uigoratione spūs robustior fact?: super ge
nua sua se erexit. Quo respiciente uersus hostiu celle:
tunc bti. F. astitit an ipsum: dixitqz illi latinis uerbis.
Quid facis tu hic? At ipse ore tacitus: affectioe cordis
sui desideriu de prefata reuelatioe: ut alicui reuelaret
modu stigmatizationis hora & die depromebat. Et ite
ru uerbis uulgarib? bti. F. alloq? dices. de quo rogas
deum ut tibi debeat rndere: tuc ipse frater uoce respō
dit. P? rogaba des? ut dignaret ondere quo die & ho
ra uobis fuerit signa dnice passiois ipressa. Tuc scis
p? dixit ei. Dñus uult q tu scias: & ego dica tibi. Ego
.n. sum p? uester Frascisc? tu me bn nosti. Et ondit ei si
gna stigmatu manu pedu & lateris. Addens q tepus
adest q de? ppalare uult qd frēs hacten? neglexerūt.
Scias igit q ille q mihi tuc apparuit nō fuit angelus:
sz fuit dñs me? Iesus xps in spē seraph: q sicut uulne
ra ipsa sacra in cruce suscepit corpore: ita manib? suis
bndictis in corpore meo impressit. Modu uero appari
tiois describens bti. F. subdes adiecit. Proxima die an
festu exaltatiois scē crucis: uenit ad me unus angelus
dices mihi ex parte dei: q me paratez ad patietiaz &
ad recipiedu qqd uellet facere mihi. Et ego rñdi me

pmptu eē & paratu suscipe qqd dñs dignaret infer
re. In mane ergo exaltationis scē crucis sumo diliculo
exiēs cellā in uehemētissimo seruire spūs: ad locu q
de ofonis solitu pperabā: & ecce p aera iuuenis qdam
crucifixus pretendēs spēm seraph sex alas hñs: cū ma
ximo impetu descēdebat: ad cuius aspectu subiti: &
mea genua hic in loco isto fixi: & me ofoni dedi: tan
tāqz mihi aspectus ei? cōpassionē dedit: q passionēz
ipsaz in corpore meo mihi uidebat experiri. Ad ipsius
quoqz crucifixi pntia mons totus luce aurea refulge
bat: cū ergo descēdisset & staret an me rogabat me ut
sibi aliqd darē. at ego. Tu scis dñe q nihil habeo qd
dem tibi: omnia. n. dereliq: sz & corpus & aiaz dedi ti
bi. At ipse istebat ut elemosinā acciperet & dicebat.
Quere in gremio tuo si aliquid habes: cūqz posuisses
manu ad gremiu unum areu repi: & dedi dño nfo cu
multa admiratione. Quo accepto iterato insistebat ut
sibi aliquid darem: & ego uerbis similibus me excusa
bam: ad exhortationēqz ipsius manu iteru ad gremiu
porrigēs: iueni alteru aureu maioris ponderis & ualo
ris: & hunc sibi cū maiori admiratione largitus suz. Et
ipse adhuc elemosinā postulabat: factaqz petentis in
stantia: & efficacia excusantis: simili tñ monitioe indu
ctus manu tertio porrexi ad gremiu: & aureum inue
niēs prioris qtitatē & ualorē notabil? excedentēz simi
li modo dedi. Quibus susceptis dixit mihi. Scis tu qd
ista significant? Hec significat institutionē & gradu triu
ordinum tua diligetia fundatoru. Post hec ipse dñs Ie
sus crucifixus manus suas corpori meo applicauit: &
primo manibus. secūdo pedibus. tertio stigma lateris
cum uehemētissimo dolore sensu: & cū magna qualibz
uice uoce mei clamoris ipressit. Et uerba quedā secre
ta mihi dixit: que nulli adhuc homini reuelauit. Veruz
tñ tepus appropinquat in quo reuelabunt: q ordo &
frēs mei magis indigebunt. Post hec dñs meus Iesus
xps a me disparuit: & ego consignatu me repi. Et con
cluse bti. F. Quare secure dicas ministro tuo: q istud
est opus dei & nō hois. Et ualefaciens fratri predicto
bti. F. cui hoc reuelauit dixit: uade fill in pace in no
mine dñi: & sic in celo bti. F. cu magna multitudine
frum minoru splendoru se recepit. Ex qbus hoc qrtu
uidendu. s. de actore q eet: apparet q stigmata bti. F.
impressit. & apparet q fuit dñus Iesus xps ut dixit
ipse bti. F. fratri pdicto. Dñs inqt Iesus xps q mihi
apparuit & nō angelus fuit. Et hoc et ex superiorib? di
ctis pot apparere: q tñ opus p creaturā angelicā fieri
nō potuisset. Rō q uirtutē angelus nō hz transfor
matio uirtute amoris est facta diuini & non angelici.
Et nemo ut dicit apus pot dicere Dñm Iesum nisi in
spū scō: qre nullus angelus hoc potuit exercere: ut ho
mo totus in xpo dicere & exprimere. Insup p illum
decebat q stigmata passionis in suo gestabat corpore:
quare per xpm. Quoru signoru applicatio per xpz fa
cta membris bti. F. ipsum stigmatizauit & sibi similez
reddidit ac conformem: & q per ipsum actorem xpm
stigmata beato. F. sunt impressa: pz a mor xpi ad bea
tum. F. quia eum stigmatizauit. Claret acceptabilitatē

in cōspectu dñi pre alijs scis bti. F. q̄a hāc grām solus inuenit. Amoris bti. F. ad crucifixuꝝ oñsa est sinceritas & totalitas: q̄ ipsuꝝ in xp̄i effigie sic trāsmutauit. Oñsa est bti. F. quo ad corpus puritas: q̄ saluator purissimuꝝ nō in corpore carnali macula cōspō: tale donum se aplicādo prebuisse. Demōstrata est bti. F. hūilitas: q̄a xp̄s sup̄bos despicit. Sp̄s subiectio corporis frācisci: q̄ nō rebellis caro fuit sed subiecta. Charitas q̄ p̄mo mēte in xp̄o est trāsmutat. Fidelitas q̄ cōstitut⁹ est a xp̄o sup̄ familiā suā. Virtutū oīum excellentia & ornatus: cū regi xp̄o in interiori domo ut sp̄s ueste nuptialem preparasse bt̄s. F. idubie agnoscit. Ac bti francisci quo ad p̄fectissimā scitatē p̄ preconiu & comēdatione. Xps bt̄m. f. dū uiueret canōizauit: ipsum sua bulla scōrū catalogo pre alijs mirifice & magnifice ascribēdo. ¶ Quid uidēdū in q̄ sp̄s dñs appere est dignatus. B. frācisco eidē stigmata imprimendo. Et dicit beatus frācisc⁹ q̄ sibi in forma seraph & crucifix⁹ apparuit. S3 sciēdū q̄ dñs Iesus in sp̄e seraph tunc apparuit: ut declararet ad modū seraph Bti. f. cor immediate sibi unitū & copulātū & nulli alteri. Amore seraphico Btm. f. in stigmatū. Igne seraphico nō solū labijs: s3 totū & totalit⁹ purgatū. Multiplici p̄fectiōe bt̄m. Ac in ordine seraphico post mortē collocādū. Apparuit xps in tali sp̄e: dicit frater Bonauētura in tertiā parte legēde: Vt amicus ipse xp̄i Bt̄s. f. prenoffet: nō per martiriū carnis: s3 p̄ icēdiū mentis in xp̄i similitudinē trāsmādū: ac q̄ ania nō notitia s3 amore in deū trāsmarat. Et q̄ plus agit amor q̄ noticia. In tali sp̄e xps appere dignat⁹ ē: ut oñderet p̄ ipsuꝝ Bt̄o. f. cōdictiōes seraphicas eē impressas. De q̄bus loq̄r Dionisi⁹ in libro de angelica ierarchia. S3 apparuit nihilomin⁹ in sp̄e crucifixi: ut ostēderet q̄ nō celestis sp̄s stigmata imprimeret: s3 ip̄e q̄ p̄ nā salute fuit crucifix⁹. Sic apparere oplacuit: ut ostēderet qd in Bt̄o. f. agere itēdebat: utpote in crucifixi similitudinē transformare. Et decuit xpm in sp̄e seraph appēdo: apparere & crucifixū: q̄ ubi p̄mū sine secūdo fuisset: amor Bti. f. p̄t⁹ circa creaturā diceret fuisse: q̄ circa creatorē: cui⁹ erat oppositū. ¶ Sextū uidēdū est de mō quo xps Bt̄o. f. stigmata impressit. Et dicit bt̄s frācisc⁹ tria. Primū q̄ añ diē exaltatiōis scē crucis misit dñs angelū suū ad eū: ut se prepararet ad suscipiēdū qcqd de⁹ in ipso uellet sibi iſerre &c. Quo p3 q̄ Btm. f. de imprimēdo eidē stigmata notificauit. ut dictū est. Scdm dicit q̄ apparuit sibi cū tāto lumie: ut monstr⁹ aurea luce resulgeret: cū tāto splēdore dñs apparere uoluit: ut oñderet q̄ ipse q̄ ē lux uera: & sol p̄ oīa illuminās eēt actor impressiōis stigmatū & n̄ ali⁹. Apparuit cū tāto lumie: ut p̄ lumē exteri⁹ lumē qd iſunde batur iteri⁹ in Bt̄o. f. stigmatū impressiōe declararet. Ac q̄ stigmatū impressio in Bt̄o. f. ad illuminationē eēt gentiū: ut crucifixi psequeret uestigia. Tertiū q̄ dicit bt̄s F. ē q̄ dñs Iesus uolēs eidē stigmata imprimere: man⁹ suas bñdictas primo māib⁹. Secundo pedibus applicauit. Tertiū stigma lateri impressit cū magno dolore bti. f. & semp̄ q̄libet uice uehementi clamore. Vbi uidē dñi Iesu ad bt̄m. F. affectū: q̄ se ad ipsuꝝ ut dilectū applicauit. Attēde dñi Iesu potētia: q̄ cū tagēdo stigmata ipsi

ipressit. Vide sapiāz: q̄ cū dolore uehementi ipressit: ut sicut bt̄s. F. in uita sua dolore passiōis xp̄i fuerat exp̄tus cordialit⁹ & mētalit⁹: sic realit⁹ ac corporalit⁹ expiret. Impressit cū dolore uehementissimo: ut ipse bt̄s. F. dolore passiōis expiēdo: tā mēte q̄ corpore efficeret martir xp̄i gloriosus p̄mio martir in celo laureāduꝝ. Penā magnā hūisse bt̄m. F. p̄mo mēte oñdit crucifixi uisio. nā ip̄ius uiscera gladi⁹ cōpassiōis p̄trāsibat. Scdo corpore. Nā p̄ tactū xp̄i: corp⁹ eius aptū est in q̄q3 locis cū maxio dolore bti. F. qd̄ expressit ei⁹ magna in q̄lib3 predictagz partiū aptiōe exclamatio. xps. n. bt̄o F. dedit stigmata sua & suoz stigmatū dolorē: que3 in taliū a Iudeis ipressiōe fuerat ip̄e exp̄tus. ¶ Septimū uidēdū ē de forma stigmatū bt̄o. F. a xp̄o ipressigz: & l3 in parte tactū sit in solutiōe secūdi q̄st⁹. An arte uel natura stigmata &c. Attē p̄ declaratiōe h⁹ septimi uidēdū est: & p̄ maiori euidētia prefatoz est sciēdū: qd̄ la tus Bti. f. tactū xp̄i fuit apertū: ad istar lateris saluatoris: & sp̄z sui uulneris lateralis p̄tēdit. in manib⁹ & pedib⁹ clauī apparuerūt: q̄ de subo p̄pe carnis sunt facti: uel de materia noue creatiōis: ut dicit papa Alexāder q̄rt⁹ in p̄uilegio de stigmatib⁹. Sed isti clauī in interiori parte manuū icipiebāt ad p̄tē inferiorē resulātēs. In pedib⁹ icipiebāt in superiori parte & ad p̄tē inferiorē descēdētes & resulātēs recurubani: ut dicit doctor Bonauētura. i3. parte legēde. Capita clauoz in māib⁹ & pedib⁹ erāt nigra: ecce miraculū: q̄a cū eēt ex neruis uel ex carne: prefatis filia eē & nō dissimilia debebāt. Erāt autē lōga rotūda & rep̄cussa: ecce aliud miraculū: nullus artifex de carne uel neruis talia potuisset facere: nisi sūmus artifex ipse xps q̄ solus facit mirabilia. Et uidē q̄ hic artifex nec incude nec martello aut igne fuit usus ad repercutiēdū tales clauos: & ip̄se acumia ad recuruādū: ut nō artifex materialis credere tur s3 diuinalis: & sic digito in tabulis lapideis exarauit Moisi legē: sic ip̄so igne diuio & maleo sue eipotentie xps clauos fecit in manib⁹ & pedib⁹ Bti. f. Et uidē q̄ n̄ i loco molli s3 forti neruoso et ossoso: ut sic loquar: ipressit stigmata: ut talis ipressio nō posset uehementi imaginatiōi attribui: sed soli deo. Erāt dicti clauī non breues s3 lōgi: utpote trāseūtes de una superficie manū & pedū ad aliā. Et adeo longi ut nō in lōgo n̄ anerent s3 recuruerent ab alia parte egrediētes. ecce aliud miraculū recuruatio ipsa clauorum. Et adeo erat emīnēs: q̄ itra recuruationē circulem ipsorū: digitus manus imitti ualeret. Et p̄minentes adeo erāt ip̄se recuruationes in pedum parte inferiori: ut minime applicari pedes terre permetteret. Vnde oportebat bt̄m. f. uel in ultia p̄te pedū. f. calcaneis semp̄ incedere: uel a fello seu a fratribus deportari. Mira sunt ualde prefata: sed stupendissimū erat q̄ clauī circūquaq3 a reliqua carne in pedibus & manibus erant sperati & remoti: ut pecie inter ipsos & carnem ad reprīmēdū continuam sanguinis effusionem ponerent. Et tamen clauī sic a carne p̄cisi: nec a pedibus nec a manibus: cum plures attentassent eos remouere: a locis prefatis amoueri potuerunt: quod ad magnum miraculum est tenendum. moueri poterant: sed non auferri: quod diuine

Quomō
stigmata.
bt̄o. F. im
pressa sūt.

Fora stig
matū bea
ti frācisci

potētie est totum ascribendum & miraculo: & poterat esse q̄ capitā adeo erāt magna clauor: & sic recuratio ipsoꝝ ad orbicularitatem retracta: q̄ nulla in extrahi & si fuerit p aliquos attētatū potuerūt. Vlt̄ ue ro lateris obductū erat: & sepe in magna q̄titate sanguinē fundēs: nisi pecis obturare. Sed diebus ceteris hebdoade pecie in māib⁹ ponebātur & pedib⁹ mō iaz dicto: ppter dolorē mitigandū & repressiōē sanguis exēūtis: & sic in uulnere laterali: die tñ Veneris supue niēte: ut tot⁹ eēt in dolorib⁹ plagat⁹ & crucifix⁹ cum xp̄o: a sero diei Iouis usq; ad sero diei Veneris remō uebātur pecie & ibi nihil ponebat. Vñ si cōtinue dolorē. bt̄s. F. tūc tñ uehemētissimū patiebat. Tunc bt̄s Pf frācisc⁹ expiebat q̄tus fuit dolor xp̄i: pforatiōe manū & pedū ac lateris in carne sua bñdicta. Quo merito ipse bt̄s. F. nō solū erat martir desiderio: s; & corpore: expiēdo xp̄i dolorē in suo corpore: q̄ oīū martirū dolorē excessit. Quo arg⁹ miraculū magnū potētie saluatoris: uitā preferuādo per tātū tēpus bt̄i F. cū talib⁹ plagis & dolorib⁹ maximis. Ac patiētia bt̄i. F. ostēdit: tales penas & dolores supportādo tāto tēpore: & sic p; ex dictis de forma stigmatū. Quibus cū aliis in parib⁹ supiorib⁹ hui⁹ cōformitatis quo ad secundaz partē iā dictis: appet euidēter q̄ stigmatizatio bt̄i. F. iter opa stupēda diu a d; ānotari: ppter magna a xp̄o scā in bt̄o. f. tali stigmatizatione. Et ut hoc uideat melius: sunt dei mirabilia hacten⁹ scā cū isto īpicieda & cōparāda. Mirabile fuit magnū celū & terrā de nihilo creare: s; mai⁹ fuit hoīem scissimū facere: cū hō sit celo & ceteris insensatis nobilior: scitas francisci p̄cipue ex stigmatizatiōe declāt. Magnū mirabile fuit Adā ad suā imaginē & similitudinē creare: s; mai⁹ fuit bt̄ū. f. in suā imaginē pfectiōalē & corporalē transformare: q̄ naturalē hūit ut Adā: & ultra illā hūit aliā. Magnū & mirabile fuit paradisu; odere tā celestē q̄ terrestre: sed maius fuit regē glorie & beatitudinē uidere: ut uidit bt̄s. f. in stigmatizatiōe. Magnū & mirabile fuit Noe a diluuiō pseruare: s; mai⁹ fuit bt̄m. f. stigmatizatiōe a p̄tō pseruare mortali: & frequētia uēaliū. Mirabile fuit Abraā ab Vr. i. igne caldeoꝝ pseruare: s; maius fuit bt̄m. f. a fomite stigmatizatiōe cōseruare: ip̄z fomitē cōprimēdo. Magnū & mirabile fuit Iacob scalaz uidere cui stabat inixus dñs: s; mai⁹ fuit bt̄m. f. uidere xp̄z deū ad se stigmatizādū descēdisse. Magnū fuit & mirabile Ioseph anulū Pharaōis hūisse: s; mai⁹ fuit bt̄m. f. bullā dei uiui accepisse. Magnū fuit Moisen p̄ncipatū ppli Israelitici hūisse & accepisse: sed mai⁹ est bt̄m. f. uexiliferū summi dei a xp̄o cōstitutū. Mirabile fuit mare diuidere & p̄m Israel liberare: s; mai⁹ fuit a dracōe diabolo p crucē ex ore Frācisci p̄grediētē: et tū xp̄ianū eripe & ad xp̄i psequenda uestigia pplm stigmatizatiōe frācisci iare & deducere. Mirabile fuit pplm Israeliticū māna q̄dragita ānis de celo cibare: s; mai⁹ fuit bt̄m. f. stigmatizādū ei⁹ aiām cibo idicibilis cōsolatiōis replere & reficere. Magnū & mirabile fuit deū in mōre Sina Moisi apparuisse & ei legē dedisse: s; mai⁹ fuit bt̄m. f. in mōre Aluerne xp̄m uidisse: & regulā euāgelicā suoz stigmatum bullā cōfirmasse. Mi-

rabile fuit deū suoz digito tabulas lapideas preceptis scripsisse: s; mai⁹ fuit p se & nō angelo mediāte digito suo in carneis mēbris stigmata īpessisse. Mirabile fuit Iosue & alios hōs debellasse: s; mai⁹ est īspectiōe bt̄i. f. crucifixi demōes auferere. Magnū fuit & mirabile tēpore Iosue solē imobilē in medio celi stetit se: & tēpore Iſaie & Ezechie retro cessisse: s; mai⁹ est solē iusticie xp̄m deū de cel. Empireo ad stigmatizandū bt̄m. f. descēdisse. Mirabile fuit deū de īfimo Dauid ad regnū sublimasse: s; mai⁹ fuit frāciscū paupculū modicū & dispectū super oēs scōs stigmatizatione exaltasse. Mirabile fuit donum sapie Salomonē a deo hūisse: s; mai⁹ est bt̄m. f. uere uidisse & sciuisse xp̄m dei uirtutē & sapiām & crucifixū: ut frācisc⁹ nouit stigmatizatiōe & sciuit. Mirabile fuit qñ deus uoluit per Moisen sibi tabnaculū fieri: & p Salomonē tēplū: sed mai⁹ fuit bt̄m. f. eē tēplū dei uiui sua stigmatizatione. Mirabile fuit Eliā in monte Oreb audisse dei magnalia: s; mai⁹ fuit bt̄m. f. audisse xp̄m & uidisse stigmata īprimēdo magnalia & mirabilia nūq̄ alias scā. Mirabile fuit pphas fecisse: s; mai⁹ est xp̄m stigmādū bt̄ū: frāciscū: multa eidē dixisse: que dicere adhuc nulli uoluit. Mirabile fuit Isatā & deum & seraphin uidisse: ac in labiis fuisse mūdātū: s; mai⁹ est bt̄m. f. stigmatizatiōe unitū eē xp̄o deo icēdio seraphico: & p totūz tali icēdio purgatū & emūdātū. Mirabile fuit bt̄m Petruz p xp̄o crucifixū: s; mai⁹ est p tñ tēpus bt̄m. f. stigmatizatiōe cruci affixū. Mirabile fuit bt̄m Paulū tot pro xp̄o pēas tolerasse: s; mai⁹ fuit bt̄m. f. stigmatizatiōe dolorē dñice passiōis hūisse & sensisse. Mirabile fuit bt̄m Paulū raptū ad tertiū celū: s; mai⁹ fuit stigmatizatiōe bt̄m. f. unū spm effectū cū xp̄o: cui⁹ sensum nō ignorat. Mirabile fuit Magdalēnā de optima parte nō amittēda certificare: s; mai⁹ fuit bt̄m. f. a xp̄o stigmatizatiōe nūq̄ sepādū nec in p̄nti nec in futuro. Mirabile fuit xp̄m sue cruci tāta efficacīa dedisse: s; mai⁹ fuit Beato. f. stigmatizatiōe se totali⁹ dedisse. Mirabile fuit Ioānē euāgelistā brām Mariā in mēm̄sibi a xp̄o traditū hūisse: s; mai⁹ est bt̄m. f. stigmatizatiōe in regē glorie xp̄m aīa & corpore trāsuisse. Mirabile fuit xp̄m in triduo corp⁹ suū integrū seruasse: s; mai⁹ fuit in bt̄o. f. stigmata sua p duos annos sine putredine cōseruare. Mirabile fuit xp̄m p alios clauis ferreis cōfixū: s; maius est bt̄m franciscū stigmatizātū p ipsūz xp̄m clauis carneis crucifixum. Mirabile fuit beatum Stephanum uidisse Iesum stātē a dextris dei: s; nō min⁹ est bt̄m F. Iesum ad se stigmatizādū uidere descēdere: & sibi sua sacra stigmata īprimere. Mirabile est deū scōs fecisse: s; mai⁹ est bt̄m. F. non solū scm fecisse: s; sup scōs scm oñdisse. Mirabile fuit deū angelū in fornacem ad tres pucros liberādos direxisse: s; mai⁹ fuit bt̄m. F. Angelū gfa effectū cū signo dei uiui: ad fornacē mūdi ad cōsignādū fideles ut euaderēt emississe. Mirabile fuit deūz tollerātū martirib⁹ passiōis cōseruasse. Multa sunt bt̄m. F. in tot dolorib⁹ passiōis cōseruasse. Multa sunt alia mirabilia a deo scā: q̄ si cōparent ad scā in bt̄o F. p dñm nrm Iesum xp̄m stigmatizatiōe: nō multū excedere repient. Quapropter bt̄i. F. stigmatizatio scā a

xpo nō est paruipēdēda: s; sūme uenerāda: & a quol; xpiano & hoīe utēti rōne apreciāda: utpote q; ea hūa na est natura dignificata puecta & exaltata. **O**cta uū & ultimū uidēdum quo ad hoc est de uerbis q; xps stigmatizādo btm. F. dixit eidē. Vbi sciēdū q; btūs. F. & si seriē uisionis xpi & ipressiōis sacrorū stigmatū so ciis q; uisda reuelauit: put diē legenda maior parte. i. z. tñ q; xps eidē fuit locut; dū uiueret nulli hoīum apire uoluit. Post mortē uero suā btūs. F. p; cib; cuiusdā fra tris de hoc singlariter deū rogātis: ut cogeret btm. F. ad referādū que xps stigmata imprimēdo eidē dixerat: btūs. F. uolūtate xpi eidē frī apparēdo: aliq; & nō oīa reuelauit. Vñ btūs. F. dcō fratri apparēdo dixit: q; iter alia sibi a xpo dcā du; stigmata ei ipressisset: hoc erat unū. u. z. q; xps sibi dixit. **S**cias frāscice qd feceriz tibi: ego dedi tibi stigmata mea: & i signū q; uexilifer me; es effect;? sic ego in die obitus mei ad limbū accessi: & meritis ac uirtute stigmatū passiois mee: oēs aīas q; iueni extraxi: sic uolo q; & tu: ut scis mihi cōformis in morte sic es in uita: in die nataliciū tuū uadas quol; āno ad purgato. iū: & oēs aīas triū ordinū. s. minoz; sō roge scē Clare & cōinētū tertī ordīs: quos ibidē iue nies: in uirtūe & efficacia tuorū stigmatū cruas: & ad gloriā Paradisi pducas. Hec inqt btūs. F. uerba dū ui xi nemini dixi: ne iactātie presumptiōis & uanaglorie eē uiderēt. Hec btūs. F. alia ēt uerba xps dixit btō. F. q; nulli adhuc q; sciat reuelauit. Et q; beatus. F. in uita dcā uerba nulli suorum sociorum seu alteri pādere uo luit: & post mortē ad reuelandū a xpo induet; fuit: q; re uerissima eē credēda sunt: q; uerba pādūt singulare affectū dñi Iesu ad btm. F. cōcedēdo sibi q; tātū bonū ānuatim: sicut est a purgatorio liberatio pagat in suis deuotis. Debēt dcā uerba iducere xpīcolas in quocūq; q; sint statu: sub patrociniū bti. F. in aliquo trium ordi nū uelle militare: hñdo tā firmū pmissum a xpo de li beratiōe a penis: meritis & uolūtate bti. F. Habuerat btūs. F. pri; q; suū ordinē diligētes misericordiā in ul timo consequerēt a xpo: & nūc habuit q; post mortē si in aliquo eēnt triū ordinū liberarēt a penis. q;re hu mana iūmmitas ad btm. F. tā rōne primi q; secūdi d; to taliter affici deuotiōe. Dat; pfatis uerbis documētū: q; stigmatizatio bti. F. & si añ erat humilis btūs. F. fecit eū magis hūilē. patuit: q; ex nimia hūilitate predicta uerba q; ad sui laudē erant: nulli dicere uoluit dū uiue ret. Exñtes in dcīs ordinib; oī reuerētia & deuotione sacri debēt extollere frāscicū: q; ipsorū est ubi placue rit eidē post mortē a purgatorio liberator & erectior. Multa alia possent deduci: s; sufficiāt ad pñs pdicta. Premissis ergo octo apparet de mō quo beat; F. fuit stigmatizat; a xpo. **S**extū iquirēdū est. Qualis fuit bti. F. stigmatizatio. Et si ex premissis pateat: tñ p maiori euidentia est sciēdum: q; bti. F. stigmatizatio a xpo fuit pmo supnaturalis & pdigiosa: q; nō est scā ui na ture aut artis igenio: nec hūanit; aut arte celestis spiri tus: s; imēdiate diuinit; a xpo deo. ut dcū est. Secūdo spālīs & uirtuosa: q; ut dcū est & si opa diuina aliqñ fiat angeloz; ministerio: hec tñ stigmatizatio facta est non ab ipsis s; in spālī a xpo deo. Tercio est isolita &

singularis rōne appetis: q; xps. rōne spēi: q; nulli xps in ipē seraphin apparuit nisi btō. F. rōne forme: q; cru cifix; rōne ipressiōis: q; solus frāscice est stigmatizat;. Quarto uisceralis & dilectiōe plena. xps btm. F. suis sacris adornādo stigmatib; signū magni amoris ostē dit: tñ donum ipsi soli & nō alteri aliqñ tribuēdo. Ex quo seq; q;. Quinto fuit exēplaris & pfectiōis bti. F. oñsua. s. deuotiōis & dilectiōis totalis ipsi; bti. F. ad crucifixū & ei; passionē. Quod tota bti. F. deuotio me ditatio & intentio ad dñicā passionē fuerit: stigmatiza tio scā euidenter oñdit. Sexto fuit uirtuosa & salutaris: i. z. n. bti. F. aīa ut ceteroz; hoīum ad dei imaginē sit cō dita: tñ q; trāsformatio priō scā est in aīa: & stigmati zatio secūdo scā est in corpe: hinc est q; aīa & corpus bti. F. signaculū spālē scām est dei uiui: q;re ei; aīa spālī mō & uirtuoso scā est dei imago. Septio fuit dolorosa & delectabilis: Delectabilis fuit in xpi apparentis aspectu. S; dolorosa. Priō itūdo xpm crucifixū: quo uiso gladi; cōpassiōis uiscera penetrauit bti. F. Secun do suscipiēdo stigmata in talibus mēbris: qd fuit cuz magno dolore beati. F. suscipiētis & clamore: & si stig matizatio qñ subito scā sit. uñ q; diu uiuit bti. F. semp maximū dolorē hūit. Octauo amorosa & amicalis: utpote scā uehemēti amore et xpo amorose tunc btm F. alloquente: q; uerba dū uiuit (ut dcū est) nulli pdi dit: & xps btō. F. ut amico appropinquās: stigmata ei dē impressit. Nono morosa & tēporalis: stigmatizatio hec scā btō. F. & data nō recessit unq; a btō. F. s; q; diu uiuit. s. p; duos ānos semp habuit & in morte ēt utplu rimi uiderūt pmāsit: ut tēporis lōgitudine ueritas tan ti miraculi ipsi; agnoscerēt stigmatizationis Francisci. Decimo gloriosa & misterialis: q; btm. F. ut diceret: su per cūctos scōs euehit. Sed misterialis: q; sic xps a ca ptiōe sua. xviii. hora fuit crucifix;: sic btūs. F. in. xviii. āno a uersiōe sua: q; capt; dīno amore & xpo tot; tra ditus: stigmatizat; fuit. Et sic xpus post duas horas a crucifixiōe sua mortuus ē. Sic btūs. F. post duos ānos ab ipressiōe sacroz; stigmatū ex hac uita decessit. Sic ergo prefatis p; sextū q; stigmatizatio bti. F. fuit & ē mirabilis & stupēda. **S**eptimū ingredū ē qd btūs F. h; & hūit hac sacra sui corpis a xpo stigmatizatiōe. Vbi sciēdū q; hec bñdcā stigmata multū btm. F. digni ficauēit & ei magna bona otulerūt. Primū fuit pfecte scificatiōis. ut. u. z. more aploz; p spūz scām scificat;: mor taliter ulter; nō peccaret aliqñ. Pctm mortale nō stat cū trāsfoatiōe tali corpis & aīe. Et spālī tali stigmati zatiōe pmanēte: sic fuit i btō. F. usq; ad mortē. Scd; ē magne secunditatis quo ad grām. Credo q; copiosior grā data fuerit btō. F. tūc q; añ hēret: q; forte priā grā nō sufficeret ad tāta & talē trāsformationē. S; dicunt doctores de Maria mfe dñi: q; añ uerbi incarnationē erat plena grā: s; illa & si sufficeret p scificatiōe uirginis quo ad psonā: nō tñ sufficiebat p incarnationē uerbis: & tūc in scda scificatiōe fuit sibi data q; p tāto ministe rio faciēdo sufficiebat. Sic & in pposito pōt dici. Ter tiū ē p grām fomitis suppressiōis: credo q; tali stigma tizatiōe scā btūs. F. nihil hūit ex tūc ipsum ipellēs ad malū: s; habuit eū icitās ad oē bonū: & hoc cōsiderata

eius unione & adherentia cū deo: qua erat cū eo unus
 spūs effectus: & cōr fomes ī eo fuit supplūs & suppo
 situs. Quartū ē ī gfa cōfirmatōis ut a gfa nūq̄ caderet.
 Magdalena habuit certitudinē de nō amittēdo partē
 meliorē: q̄re & hoc signaclo signi dei uiui btūs F. arrā
 accepit pmanēdi ī gfa & bītudinis obtinēde: cū tū
 de bītudine obtinēda a xpo iā habuisset. Quintū est
 diuine expōsitiōis. factus est btūs F. stigmatizatiōe for
 ma expōsitiua crucifixi: cū eius passio ī suis mēbris est
 ab ipso Iesu sic īpressa & īfixa. Sextus est directiōis.
 btūs F. stigmatizatiōe scūs ē forma norma & reglā dire
 ctiua xp̄i seq̄ uolētū. Si uia pfectiōis q̄s cupit tenere
 Frāncisci īsequat̄ uestigiā: q̄ ei? uestia ouerlatio & doctri
 na autētica sūt: bulla crucifixi dei uiuētis. Septimū est
 deiectionis demonū. factus est n. F. stigmatizatiōe sua
 hostib? & demonib? terribilis. Si crucē uidēdo demo
 nes & crucifixū fugiūt & cōtremiscūt: nō īmerito btū
 F. uidēdo passiois xp̄i signis notabilr decoratū: ab ei?
 facie fugiūt & recedūt. Octauū pclamatiōis. apls dic
 Cor. 12. q̄ nemo pōt dicere dñz Iesuz. i. ī xp̄z se expri
 mere nisi ī spū scō. i. diuino amore & opōne: pculdu
 bio Frāc. sc? ī xp̄z trāsformat? secure pōt dicere ī ipō
 corpe & aīa p aliis trāsformat?. Nonū est cōsolōis. Si
 p q̄ hō deo iungi appetit: & ī ipsuz trāsformari: q̄re
 btūs F. etsi foris penas: intus tū letitiā hēbat & gaudi
 um: cernēdo se ī deū quē sp̄ siterat unitū & trāsfor
 matū. Decimū est martirizatiōis. cū. n. dolor passiois
 xp̄i acerbissim? fuerit: utpote oīuz martirū doloris ex
 cedēs: & hic iugiter p duos ānos btō īfuerit F. pculdu
 bio si pū mēte & uolūtate erat martir: post stigmati
 zatiōē factus est martir mēte & corpe glōsiosus: & mar
 tirū pmiō ī celo nō puat: s; eo coronat. Undecimū est
 pfectiōis. declarā xp̄s stigmatizādo btū F. p aliis q̄re
 cēt pfectiōis: cū eidē & soli tū mun? gfe & p̄rogati
 ue cedere placuit. Duodecimū est a deo btī F. cano
 nizatiōis: ut dcm est. Nā stigmatizatiō fuit btī F. scita
 tis approbatiō & autēticatiō: q̄re & eius canonizatiō
 p bullā sūmi pōtificis dñi Iesu xp̄i: mādās fidelib? tali
 stigmatizatiōe festū btī F. celebrari & uenerari. Ter
 tiūdecimū demōstratiōis. effectū missiōis & destīnatiōis
 btī F. a deo: q̄ sit missus a deo nisi ad cracē implārādā
 cordib? fidelū (ut Iōānes p̄uiderat Apoc. vii.) Stigma
 tizatiō btī F. declarā: put dictū est cōformitate. z. pmi li
 bri. Quartūdecimū est exaltatiōis btī F. btūs. n. pf F.
 hac stigmatizatiōe exaltat. pmo q̄ h̄ p̄uilegio sol? gau
 det: put sc̄tā m̄ declarā ecclia. s. q̄ a xpo sit stigmatiza
 tus. Sc̄do q̄a ip̄e solus ualet dicere illud Gal. vi. Ne
 mo mihi molest? sit: ego. n. stigmata dñi Iesu ī corpe
 meo porto. Tercio ut xp̄s eidē dixit: stigmata sibi ip̄i
 mēdo: q̄ faciebat eū suū uexilliferū. Et sic btūs F. hac
 stigmatizatiōe factus est miles & uexillifer sūmi regis:
 crucis laborē ferēdo & uexillā. Quo seq̄ q̄rtū q̄ btūs
 F. est pnceps & capitane? noue militie Iesu xp̄i. i. oīuz
 uia xp̄i crucifixi seq̄ appetētū. uñ papa Greg. ix. ip̄a
 de btō F. quā sc̄d dicit. Frāncisc? pnceps iclit? signū re
 gale baiulat &c. Quinto factus est btūs F. xp̄i nūci? &
 ueredari? ferēs ip̄i? regis celestis lras sigillo ppo cō
 signatas. Quare & fides īdubia ab oib? xp̄icolis ē ad

hibēda. Sexto est Cancellari? ei? tenēs sigillū. i. signū
 dei uiui. Apoc. vii. quo sigilli caractere cōsignare hz: q̄a
 ī frōte īprimere ipsuz signū dei uiui: ut a dei ira p̄ser
 uenē. Eze. ix. Septimo q̄ btūs F. sic ī ecclia militat
 fuit Iesu xp̄i uexillifer: sic & post resurrectionē rema
 nētib? ī corpe signis stigmatū erit pnceps scōs: & ue
 xillifer ī ecclia triūphāte. Octauo q̄ sic armiger & ue
 xillifer regis a cūctis regis subditis honorat: sic re ue
 ra btūs F. signifer xp̄i ab angelis scīs & electis uenerat
 & collaudat. Nono q̄ cū ferēs signa regia & insignia
 iuxta regē stet & moret: pculdubio btūs F. locū tenet
 xpo multū p̄pinquū & uicinū: & iō demon adiurat? a
 quodā sacerdote: iter alia de btō F. loq̄ndo dicit. q̄ post
 uirginē Mariā: Iōāne baptistā: & apls: Frāncisc? cū suis
 uexillo crucis explicito oēs scōs & scās ī celesti p̄ria
 pcedit: q̄re p̄fatis diligētē īspectis: appet q̄tū btūs F.
 stigmatizatiōe sua dignificat? est a xpo dñō: & q̄ xp̄s
 solū btī F. exaltauit sup oēs principes: quos hēbat ut
 scribit figurāl. Hester. 3. & sic p3 de septimo qd̄ q̄re
 bat. Tō Octauū & ultimū ē īgrēdū q̄ btī F. stigma
 tizatiō approbet ueridica & attestat. ubi sciēdū q̄ btī
 F. stigmatizatiō est priō p ipsuz dñz Iesuz xp̄z autēti
 cata & approbata. hoc p3: q̄a cū multa miracla stigma
 tibus sint patrata btī F. nec per ipsū nisi intercessiue
 & supplicatiue: & per xp̄z deuz p̄ncipāl? & effectiue:
 q̄re miraculis ut dicet autēticat merito ipsa stigmatiza
 tiō btī F. & est attestata. Sc̄do p btāz Mariā uirginē
 xp̄i m̄ez: & h̄ mō īfrascripto. Nā cū frater laic? p̄fat?
 cui btūs F. seriē p̄didit sue stigmatizatiōis: cū bis per
 angelū monit? fuerit: q̄ ea q̄ btūs F. sibi dixerat reue
 laret: & ipse nō fecisset tertia nocte post secūdā moni
 tiōē angeli q̄ facta est sibi ī craftino exaltatiōis sc̄tē
 crucis āno dñi. M. cclxxxii. frater ipse ī ecclia se oīo
 ni dederat: & orabat btāz uirginē ut ipsa eū dirigeret ī
 p̄dictis: & oē dubiū remoueret. Cūq; nocte p̄fēda p
 seueraret ī oīone: splēdor aduenit aliqb? morulis ī
 teriectis. Tant? aut fuit fulgor ut ēt tota ecclia n̄ tū
 illūinata: s; uelut q̄dā luce aurea renitebat. Et cū frater
 ille respiceret uersus chorū: uidit q̄tuor angelos ī q̄dro
 dispositos: albis īdutos cū cereis accensis p̄cedētes ī
 choro: ī quoq; medio erat btā uirgo ī ulnis gestās fi
 liū suū: ad cui? aspectū frater ille se ferre nō ualēs: cūq;
 pri? sup gēua sua staret: p̄no lapsu icuruat? ē. Et cū
 tal? angeli cū btā uirgine usq; ad fr̄z puenissent: un?
 ex eis tetigit eū & cōfortauit ac erexit: dixitq; illi. Ne
 timeas nec loq̄ris aliqd. Tūc btā uirgo īduta q̄si uesti
 bus aureis: cōtēxiōe rosaz ac nimia fraḡtia redolēt
 bus: dixit ei. Verbū de stigmatib? btī F. p quo rogasti
 me: ut tibi a filio meo certitudinē īpetrarē: p certo te
 neas: nec timeas neq; differas reuelare: qm uolūtas fi
 lii mei ē ut ad noticiā deducant: imo si tu ulterius negli
 geres & celares: displiceres dō: & iudiciū graui? pme
 rereris. Et his dictis: uisio disparuit. Et tūc Fr̄: ut dice
 tur īferi? studuit reuelare: & sic p3 quō uirgo Maria re
 lificata ē de stigmatib? btī F. Tercio testificata ē btī
 F. stigmatizatiō p angelos. facta. n. sū p̄fato reuelōne
 a btō F. de stigmatū īpressiōe a xpo: nocte seq̄nti ad
 dictā btī F. reuelōne: cū ī oratorio celle eiūsdē loci st

Quib? btī
 F. stigma
 tizatiō ap
 pbat.

psat? psteret: solicit? tñ & anhelās qñ in his se habere: uisus est iuuenis qdā ali? uestib? idut? albis ab altari pceder: q frī appropinqns dixit. Cur dubitas tu de illis q dixit tibi btīs F. Nōne recordaris q tibi bñ ficia in ordine & in seclō fecit? In nullo ergo dubites. Cūq; ad qdā bñficia spālia memorāda descēdisset: tūc q loqbat adiecit. In nullo dubites: s; cert? esto: q de? uult q ista reueles. Et his dictis: disparuit. Procedēte aut āno dñi. M.cclxxxii. in crastinū exaltatiōis scē crucis: pibat? frater cū post horā serotinā in cella sua: q lēcūq; qñ sedēdo qetē uell; cape: seq; sopori dediss; sensit se uestib? attrahi & excitari: s; cū nulli? uideret spēm nec uocē audiret: iterato se sopori otulit. Et ecce iterū attrahit? & excitat. Et dixit ei. Quid tu tāto sopore depmeris? Quare nō excitaris? Et tūc i lectulo suo qñ pauidus residēs: signū crucis sibi ipressit: nemineq; sibi apparere: audiuit uocē dicēte sibi. Ne timeas: sed esto robust? Ff uero dixit. Quis es tu? Ille uero dixit. Ego sum dei nūci? ne timeas neq; clames. Illud qd tri bi dñs oñdit in h loco aluerne de ipressione stigmatū btī F. qre oculus: cū de? uelit fieri manifestū: reuela ergo illud: q de? uult q cito dicat. Tūc frater in cella se erigēs stabat & flebat: nesciēs qñ hoc executiōi mādaret: ppe fragilitatis ofciaz expauescēs. Istis ergo occupationib? & merorib? occupat? facta est nox di cēs. Quid de re quā tibi dñs reuelauit & tot modis in stigauit adhuc hesitas & formidas? o; oio q dicas: ali ogn displices deo: & tibi piculū iminet. & frater remā sit aliqñ ofortat?. Sic ergo appet qñ p angelos stig matizatio ē testificata. Quarto stigmatizatio btī F. autēricata est p ecclesiā scāz romanā catholicā & aplī cā. Et hoc p bullas plurimoz sūmoz pōtificū: q caput in ecclesia militate fuerūt. Stigmatizationē btī F. asse rit dñs papa Greg. ix. q btīm F. catalogo ascripsit scōz Cui btīs F. dū eēt Cardinalis hostien. & ordinis pte ctor: pdixit futurū eū sūmū pōtificē. Hic pōtifex añq btīm F. scōz catalogo ascriberet: scrupulū in corde ha buit de stigmatib? quo ad uuln? laterale. Nocte uero qdā sic idē pōtifex postea referebat cū lachrimis: btīs ei F. qdā faciei pēla duritie in sōnis apparuit: & hesi tationē cordis ei? redarguēs: eleuauit brachiū dextrū: detexit uuln?: phialāq; poposcit ab ipso: ut scaturierē recipet sanguinē: q ex latere defluebat. Obtulit i uisio ne pontifex ipse phialā postulatā: q ad sūmū sanguine mūdo cū aq pfluere: de latere uidebat ipleri. Et ex tūc ad illud miraculū tāta cepit deuotiōe affici & emulatio ne feruere: ut nullo mō pati posset: q aliq; pfulgentia illa signa supba ipugnatiōe obfuscare psumeret: qn eū seuera icrepatiōe feriret: sic pz in bullis ipsi. Informa tus igit hic dñs Greg. ix. de scitate uite btī F. & de ei? stigmatib?: ples bullas feci: qb? asserit btīm F. stigma ta dñi Iesu ueraciter i suo corpe ipressa a xpo hūisse. Et hoc tenēdū mādāt fidelib? & credēdū: sub nota he resis puniēdū: oppositū sapiētē. Et bulla isti? D. Greg. primo dirigūt uniuersitati fidelīū. Et incipit bulla ipsa. Cōfessor dñi glōsiosus. ubi post multa pri? dicta sub dit. Uniuersitati ūre tenore pñtiū nō idigne duxim? ex pmedū. u; q scūs F. cū adhuc spaciū pñtis uite pcurre

ret: & postq feliciter cōsumauit: manib? latere & pedib? specie stigmatū diuinit? extitit insignit?. Quo ad nřaz frūmq; nřoz noticiā deducto: & cū ceteris eius de miraculis p testes fide dignissimos solēniter pbato: ex ipō spālē cām habuim?: q cōfessorē eūdē scōz cata logo duxim? ascribēdū. Quib? dñi pape uerbis pz q stigmatizatio btī F. fide dignissimis testib? sūmo pōti fici & cardinalib? ē approbata. Et ipsa stigmatizatio ē adeo magnū donū: & hñtē oprobāt tā scm: q catalo go scōz ascribi est dign? ex h solo. Quo nimirū pādū q btīs F. p aliis fuit scissim? & p aliis dignissim? cano nizari. Papa hic cognita tā euidenter btī F. stigmati zatiōe: ut dcm ē: p testes fidedignissimos: oīa obloqn tes de dictis stigmatib? ualde acriter pcessit. Et q tpe suo duo p aliis ipugnatores fūerūt btī F. u; qdā frater p̄dicator alaman? noie Euercard?: & qdā eps coloni ensis prim? detrahēdo in publica p̄dicatiōe: dicēdo q btīs F. stigmata nō hñt: scd s. f. eps btīm F. depictū cū stigmatib? abradi fecit. Cōtra frēm p̄dicatōrē ipse. D. Greg. direxit. & est scda bulla ipsi? pape de stigmati bus sacris: quā direxit pōtib? & puincialib? ordis fra trū p̄dicatoz. Et incipit. Gregori? &c. Nō min? do lēres accepim? q mirātes: q qdā frater nři ordinis noie Euercard?: imemor q sermo p̄dicatiū salis gñe sp des beat hñe cōdimētū. Cū uenisset oppauā Morauie ciui tatē: de p̄dicatē trāsies in blasphemū in cōe dicere nō expauit: q in laudē btī F. p quosdā ex discipul? suis pia pposita hñi deberēt p reprobis: q in ei? corpe stigma ta n fūissent. Quid ultra nec xpo q scm eūdē māib? pe dib? ac latere huiusmodi stigmatū puilegio decorauit: nec nob dferēs q ex tāto miraclo cū ceteris pbato: so lēniter cām spālē habuim?: q ipsuz ascripsim? catalo go scōz: dicti frīs elatio in tāta prupit audaciā: q di sciplos memoratos corā pplo qstuarios & falsos p̄di catores appellās: asseruit q in ipsos & oīles possz au ctoritate nřa excōicationis sniaz pmulgare. Et subdit dñs papa. Discretionī ūre p aplica scripta mādāmus: frēz eūdē apud quēcūq; fuerit suspēluz a p̄dicatiōis ofciō: ad nřaz mīstatis pñtiā pro meritis recepturū &c. Tertia bulla est dñi Greg. psati de stigmatib? oīa dictū ep̄m colonien. q bulla incipit. Gregori? &c. usq; ad terminos orbis terre p̄sūptiōis tue signa p̄tēdēs & i fra. Dei sapia q de limo terre silēz sibi formās hoiez: silis ei fieri p icarnatiōis misterū: ut ipsuz a morte redi meret nō cōp̄sit. Dilectū sibi btīm F. suoz specie stig matū decorauit: & i fra. De stigmatibus uero ples fide dignissimi: quos miraculi tāti cōscios: diuie placuit pie tati reddere testimoniū ueritati phibeāt. Et ad hoc ip sum fidelis mī ecclīa suffragat: q ex h? miraclo cū mī tis aliis debita solēnitate pbato: cām spālē hñt q eū de scm btōz catalogo reuerēter ascripsit: & concludit firmiter creditur?: q idē scūs cū adhuc nře mortalita tis habitū baiularet: p̄dictis stigmatib? extitit insignit? Et h; illa uisa a plurib?: ipse tāq cōtēnēs laudes hoīuz: q uacās cōtēplāde dulcedini celestīū organoz: celare ip studuerit: ea tñ migrās ad paradisi priāz: occurrētū obtuitu publicauit. Sic ergo appet qñ dñs Grego. ix. trib? bullis testimoniū dat de stigmatib? btī F. Cū dñs

Bulla gre
gorii noni
otra detra
hētes stig
matib? btī
Francisci.

A quibus
pōtificib?
stigmata
btī F. ap
pbata sūt

Plage tur
ba & c.
A qb? car
dinalibus
appbata
sint F. sig
mata.

Piaude turba pau- **Piaude** turba paupcula &c. ubi inter alia de stigmati-
bus loquendo dicit in quodā uersu. Vili tectū tegmine
scō calefēs flammie: uicit aliorū caumata: xpi dū gestat
stigmata. Idēq; dñs Raineri? Cardinalis: antiphonaz
illa famosissimā cōposuit. u3. Celoz candor splenduit:
nouū sidus emicuit: sacer Francisc? claruit: cui seraph
appuit: signās eū caractere: in uolis plātis latere: dum
formā crucis gerere uult corde ore ope. Quo testimo-
nio nihil aptius. ¶ Dñs Thomas Cardinalis de Ca-
pua: u3 duos hymnos ad honorē faceret bti F. u3. In
celesti colegio &c. q dñ ad nocturnū. & hymnū. f. De-
cus morū dux minorū: q in secūdis uespis cātāt. In hoc
secūdo hymno. f. Dec? morū: in quodā uersu sic dicit.
Regis signū ducē dignū isignit māu latef &c. ¶ Dñs
Ff Bonauentura de Balneoregio Cardinalis asserit in
legēda minori: q legi in ecclia: & in legēda maiori: q s
ipse ambas cōposuit: & hoc in. i3. pte maioris legēde:
q illa q ipse scripsit de stigmatib? sacris: ab eis ipse ac-
cepit q uiderūt palpauerūt & osculati sūt stigmata bti
F. & tactis sacrosacris sic fuisse & se uidisse asseruit. In
sup ipse dñs Cardinalis Ff Bonauentura dū eēt gñalis
ut dictū est supra: fuit diuinit? edoctus: q pphā illa
Apoē. vii. de angelo hñte signū dei uiui: ad Iraz est de
btō F. Sic ergo testimonio pfatorū p3 d stigmatib? bti
F. ¶ Sexto autēnticat stigmatizatio bti F. testimonio
malignoz spū3: de qb? supra dictū est. Demō. n. p os
cuiusdā mulieris cuidā Baroni habitāt in mōtib? iux-
ta Eugubiu dicit: loquendo inter alia de stigmatib? bti
F. q xps uidēs btm F. sibi datū a deo pte p signifero:
ipū sua uulnera ipressit: & clauos in manib? & pedib?
& in latere dextro uuln? sic tam p3 in corpe suo: & ml-
ti iam uiderūt. Ali? demō cuidā dño Bartholomeo de
tertio ordine bti F. loqns de scitate bti F. inter alia añ
stigmatizationē bti F. bñ p biēniū: pdixit ipm btm F.
stigmatizādū a xpo: inqt. n. demō. Adhuc notū erit to-
ti mūdo: qñ xpi passio in h hoie btō F. renouet. Alius
demō p os mulieris Zātesse dixit frī Iacobo de Bono-
nia de tertio ordine bti F. corā. xviii. testib?. Duo sunt
tātūmodo in celo signati. f. crucifix? & stomachosus ille
Frāncisc?. Sciēs. n. xps se illi daturū stomachoso bullā su-
orū stigmatū: nō pmisit ipsuz aliud de idulgētia portitū
cule pūlegiū accipe: uel bullā manu hois fabricatā. nā
sic rex nō cōmittit annuli sui bullā alicui nisi pp aliqd
magnū factū: ita crucifix? qñ uoluit saluare pplm suū
noluit illi stomachoso cedere aliud signū nisi bullā suo-
rū stigmatū. ¶ Septimo stigmata bti F. sunt autēnticata
testimonio scō3 frū3 & uiroz. u3. pmo frīs Illuminati:
qui cū btō F. ad Soldanū prexit. hic stigmata uidit: &
btm F. seriē & modū ipressiōis recitātē audiuit. d quo
dic. i3. ps legēde maioris. q btūs F. cernēs q stigmata
carni tam luculēter ipressa: socios familiares latere nō
possent: timēs nihilomin? publicare dñi sacm: in ma-
gno fuit poset? dubitatiōis agone: utrū. u3. qd uiderat
diceret uel taceret. uocauit pinde aliquos frēs & uer-
bis gñalib? loqns: dubiū corā eis pposuit: & osiliū re-
qsiuit. Cui qdā ex frīb? gta Illuminat? & noie: intelli-
gēs q aliq mirāda uidisset: p eo q stupefact? uideba-
tur: dixit ad btm F. Nō solū pp te: uerū pp alios sci-

as tibi oñdi aliqñ sacra diuina. Timēdū ppea in te ui-
det: ne si qd pfuturū plurib? accepisti celaueris: p ta-
lēto accepto repñsibi is iudicaris. Et tūc btīs F. retulit
seriē uisionis & sue stigmatizationis. Et credēdū est q
oñdit eis oia clare factō sic dixerat uerbo. Scdō frīs
Leonis socii bti F. q cū ipso erat in monte aluerne: qñ
stigmata recepit: cui ut dictū est supra btūs F. pdixit d
stigmatizationē sua dicēs. q faceret de? in mōte alucr-
ne ad paucos dies talia: q nūq fecerat alicui. Hic fra-
ter Leo stigmata ipsa uidebat otinue: q ipse ponebat
pecias inter clauos & carnē: oī die hebdomade: excep-
ta sexta feria: mutabatq; uuln? laterale: imo btīs F. ml-
totiēs ad intueūdū obiciebat man? frī Leonis: & tūc fra-
ter Leo respiciēdo maximā osolōnē hauriebat. Ter-
tio frīs Rufini: de quo dic btūs F. q dū uiueret hic in
pñti erat iam canonizat? a xpo in celo. Qui Ff Rufi-
nus: etsi de stigmatib? manū & pedū eēt certificat?:
de uulnere laterali tripl? fuit certificat? & declar?: &
prio lauādo femoralia bti F. iueniebat illa sanguie cru-
entata ex pte dextri lateris: pp qd certitudinalr aduer-
tit q sanguis ille erat q a dicta plaga exuerat. Secūdo
cū scalperet btm F. digitū in dicta plaga imisit: pp qd
btūs F. angustiat? dolore clamauit fortiter dicēs. Par-
cat tibi de? Ff Rufine: cur hoc facere uoluisti? Ter-
tio cupiēs eā uidere oculis ppriis dixit. Rogo te p te
hāc osolōnē mihi facias: ut des mihi tunicā tuā: & tu
meā accipias. hoc autē faciebat: ut cū btīs F. se exueret:
tūc uideret plagā. cui btīs F. assentiēs: dū se tunicā ha-
bitualē quā solā hēbat exueret: nō sic se potuit coopis-
re: qñ Ff Rufin? ipaz uideret: & sic fuit certificat? de
uulnere laterali. Fuit ēt certificat? in morte cū aliis frī-
bus: q oia stigmata uiderūt: ut dicet. Quarto frīs Paci-
fici: q stigmata man? uidit: & cuidā frī de Brixia: q ui-
dere optabat: cū cautela oñdit. Nā cū eēt Senis btīs F.
fuit cū dicto frē ad ipsum dicēs. Mf charissima: bñdic
nobis: & manū mihi pbe ad osculandū: quā cū btūs F.
portigeret: frater Pacific? dicto frī inuit: ut dū deoscu-
lare eā respiceret: & uolēs frater Pacific? manū deoscu-
lari: eā detexit. & sic uterq; stigmata ospexerūt. Btīs
.n. F. stigmata manū manicis habit? coopiebat ut nō
l? uideret. In pedib? ad coopiedū stigmata calciat? dei-
ceps icessit. Btā Clara uidit stigmata bti F. dū uiueret:
& uulnere laterali emplastrū quoddā fec ipa: ut adhuc
oñdit in monasterio. s. Clare de Assisio. Ff Helias ui-
cari? bti F. uidit: ut dic dñs Bonauent. in. i3. pte legēde
maioris: cū. n. ad executiōdū tunicā btūs F. extraheret:
plagā ospexit uulneris lateralis. Silr & qdā frater ali?
mō uidit osili: ac tres digitos imittēs plage lateris: taz
uisu fuit certificat? q tactu. In morte oēs frēs assisen-
tes: dñ btūs F. se denudasset: uiderūt stigmata: i3 manu
uuln? laterale obtegeret. Et q uuln? laterale qñ iugi-
ter sanguinē distillabat: hinc est q ad femoralia descē-
debat. uñ frēs socii ea lauātes p te: ppederūt q sic i
manib? & pedib?: sic & in latere stigma habuit crud
fixi ipressum. Quināginta frēs & ampli? mortuo btō
F. in ei? corpe qñq; stigmata uiderūt tetigerūt & oscu-
lati sūt ad testimonii ueritatē. Cūes mlti assassinates q
mortuo btō F. ad locū scē Marie osuixerūt: uiderūt: te

tigerūt & osculati sūt. Inter quos dñs Hieronym⁹ miles: cū eēt de p̄fatis incredulus: audacter se ingerēs clauos manū & pedū corā oib⁹ tetigit: & demū digitos ut alter Thomas apls in lateris uuln⁹ misit. Et cognita ueritate p̄ aliis nō solū fact⁹ est deuot⁹: s; testis public⁹ de sacris stigmatib⁹. Prefatis igit testib⁹ fidedignissimis a xpo stigmata eē ipressa btō F. ē attestatū. Stigmata & corp⁹ bti F. iuxta pphiaz eiusdē. b. Clara uisit cū suis sororib⁹: q̄ tūc in. S. Damiano morabant. Et hoc dū corp⁹ bti F. de. S. Maria de angelis portare tur Assisi ad sepeliendū: diuino. n. nutu frēs dictā uiaz tenētes: corp⁹ bti F. margaritis stigmatū xpi consignatū: b. Clare & sororib⁹ crate remota ad tagēdū & osculā dū tradiderūt. Et tūc: ut dī. b. Clara conata est remouere unū clauū de manib⁹: s; nllō mō ualuit. Et nō solū p̄fatis est sic attestatū: s; miraculis ē p̄ btm F. uiuēdo factis. Dñ. n. iam stigmatizatus de mōte aluerne p̄ comitatū iussit Aretii uersus Assisi: cū asello eēt uestitus & anial rediret: cū mulier qdā plurib⁹ laborasset dieb⁹ in partu: hoies uidētes anial cui iufederat btūs F. redire: frenū sacris manib⁹ bti F. tactū amouētes: & sup mulierē ponētes: ilico mulier pepit cū salute. In puicia Reatina pestis cū eēt aialiu: uir qdā p̄monit⁹ ut aquā recipet lotiōis manū & pedū stigmatizatoz bti F. & spargeret sup aialia: cū id fecisset: statim aialia la guida & in terra iacētia sana surrexerūt ad pasqua festinaria. De p̄mo miraclo hī in. iz. pte legēde maioris: de secūdo in. iz. pte eiusdē. Grādis tēpestas q̄ circū ad iacētia ad mōte aluerne dissipabat quo ad blada & uineas: post stigmatū ipressiōne in loco p̄fato cessauit. Btūs F. cuiusdā hois cui⁹ uehebat asello: cū de nocte niuium frigore piclitarē: tagēdo manib⁹ eius psonam stigmatib⁹ consignatis: tātū calōre eidē p̄buit: ac si d̄ for nace icēdiū p̄lisset. Oiq; frigore ppulsato: iter niues suauissime obdormiuit. Sic ergo p̄fatis miraculis uestit testimonio octauo stigmata a xpo ipressa declānt btō F. Prefatis igit octo testimoniis btm F. a xpo habuisse stigmata ueraciter cōprobat. Restat nunc ultio uidere quō post mortē declātū sit miraculis & appitiōnib⁹ stigmata dñi Iesu ueraciter in corpe & in mēbris bti F. fuisse. Ad quoz p̄bationē dñs frater Bonauē tura in. xv. pte legēde: ubi agit d̄ miraculis bti F. ad p̄bādū de stigmatib⁹ sacris plā addit miraclo scā. Et primū est de dño papa Greg. de quo dcm̄ est supra. Qui dubitās de uulnere laterali: btō F. sibi in uisiōe apparēte & iplente amphorā quā ipse p̄t̄ifex manu tenebat de sanguie & aq̄ a uulnere laterali p̄grediēte: fuit a b. F. de dicto stigmatē lateris certificat⁹. Scdm̄ ponit d̄ frē minore p̄dicatione & fama p̄claro: q̄ dubitabat de sacris stigmatib⁹: cui in uisiōe btūs F. apparēs onēdo stigmata mēbris suis ipressa: reddidit certū oī dubitatione remota. Tertiū ponit de matrōa Romana q̄ ob reuerētiā bti F. in suo secreto cubiculo imaginē fecē de pingi bti F. in q̄ p̄ictor omittēdo stigmata depingere: diuinit⁹ qd̄ omisus fuerat de stigmatib⁹ est suppletū duab⁹ uicib⁹. Quartū ponit de Ioāne deuoto bti F. apud hylerdā cathalonie: sero quodā grauissime uulnere rato: q̄ se btō F. recōmēdās: apparēte eidē p̄re scissimo

& manib⁹ stigmatizatis cōrectādo: ilico sanū fecē & in columē. Quintū ponit de quodā canonico noie Rogerio apud potētā Apulie ciuitatē: q̄ cū nō crederet btm F. stigmatizātū: statim in manu sub chyrotheca fuit p̄cussus: & cū p̄ triduū doloris aculeo eēt stimulat⁹ uestemēter: incredulitate abiecta iuocādo btm F. p̄stine ē reddit⁹ sanitati. Stigmatizātū btm F. post mortē plēs uiderūt. u. z. Fr̄ Bonic⁹ de Bonōia: q̄ fuit cū btō F. apud mōte fontis polūbe: qñ regulā secūdā fecē scissimus hō btūs F. apparēte sibi in habitu aureo fulgētissimo: uide re stigmata bti F. p̄re ipso onēte p̄meruit. Fr̄ Ioānes de Aluerna uir scitatis eximie: cū diu op̄at⁹ p̄re bti F. uidere: & ei⁹ stigmata cōrectare: apparēte sibi btō F. & cōrectationē stigmatū eidē liberali cōcedēte: stigmatū cōtactu tātā recepit cōsolōne: q̄ p̄re absente p̄ octo dies nihil comedere potuit: & oīa sibi fetere uidebant. Fr̄ et laic⁹: de quo dcm̄ ē supra: btō F. referāte sibi de mō ipressiōis sacroz stigmatū: ac p̄ duos angelos: & demū p̄ brāz uirginē ac uisiōe stigmatū certificat⁹. Fr̄ Philippo Thuscie mīstro supradicta oīa cōrā mltis frīb⁹ testib⁹ florētie reuelauit. Fr̄ et ille uidit bti F. stigmata: cui uolūtate diuina btūs F. uerba q̄ xps eidē btō F. dixerat ipsuz stigmatizādo: reuelauit. Fr̄ qdā ouerfū ad xpm p̄ btm F. q̄ in sclo famosus fuerat latro: post mortē bti F. rapt⁹ fuit in celū: & uidit btūz F. & ei⁹ stigmata: q̄ erāt sic stelle qnq; splēdidissime: tāta luce fulgētes: q̄ uidebant totā celestē p̄fiaz illustrare. Multis btūs F. appuit: q̄ oēs eū stigmatib⁹ fulgētibus uiderūt cōsignatū. Et nō solū p̄fatis miraculis & uisionib⁹ de stigmatib⁹ bti F. ē declātū: s; multis aliis de qb⁹ ad p̄ns duo recitādo: huic tractatui de stigmatib⁹ sacris finē iponā. Et primū est de quodā frē f̄dicatore & ordīs p̄dicatoz: q̄ sūme hñs frēs minores in horrorē: & cōr btm F. in tātū: ut nllō mō posset imaginē bti F. cernere p̄pictā: & p̄cipue cū stigmatib⁹ sacris. Hic frater cū de loco suo ad aliū locū eēt trāsmisus d̄ familia: cōgit ut in dicto loco p̄dicatoz: ubi erat positus de familia: in refectorio ipsoz imago bti F. cū stigmatib⁹ eēt depicta. Quod ut uidit tact⁹ dolore cordis intrinsec⁹: cogitauit tpe quo frēs q̄ecerēt: stigmata illa de imaginē bti F. oīo remouere, uñ dū frēs dormirēt ipse accepta scala fricādo carbonē sup loca stigmatū ipsi⁹ imaginis oīo cōtexit & recessit. Dū seq̄nti die miser frater reuerteret ad uidēdū: uidit stigmata pulchriora q̄ pus: q̄ spū maligno isfāmat⁹: cogitauit nō carbōe obtegere: s; stigmata penit⁹ radere: qd̄ ipius & malus frīb⁹ dormiētib⁹ effecē. Accepta. n. scala rāsit fortiter illa stigmata: & abiit. Die sequēti cū p̄geret ad uidēdū: uidit illa stigmata q̄ rāsarat mltō pulchriora & recetiora q̄ pus. Silt & frēs alii uiderūt & mirabant ignorantes cām. Fr̄ at ipse iuidia diaboli tot⁹ accēsus: nec miraculo duplici ad reuerētiā icitat⁹: determinauit totā illā figurā bti F. delere: & sic cauare loca stigmatū: ut nihil appere de ipsis stigmatib⁹ posset. Cūq; qd̄ cogitauerat dormiētib⁹ frīb⁹ p̄ficere conaret⁹: & iā imaginē bti F. radisset usq; ad uuln⁹ laterale: & in uulnere laterali gladiū isfixisset: ut ipsuz destrueret: statim sanguis sic fortiter erupit: q̄ frēs in faciē p̄cussit: & uestimēta ei⁹

Miraculū
magnum de
stigmati-
bus bti F.

madidauit:& ipse in terrā q̄si mortu⁹ cecidit: nec san-
guis exire desinit:imo totū locū circūcirca repleuit: ut
lac⁹ qdā sanguis uideret. Cūq; a sōno frēs surrexissēt:
& idē trāsissent: uiderūt sanguinē p̄fluentē de uulnere
lateralī bti F.& frēm sanguinolētū in terra semimortuū
iacere. Cūq; oēs frēs loci ad hoc uenissent: & p̄dē
uiderēt: timore & merore repleti: nesciētes qd agerēt:
cognoscētes qd factū esset: p̄ frēs ipsos: & ignorātes
quō possent sanguinē ipsuz restringere: nā mltā appo-
nētes tā p̄ciā q̄ aliaz rerū: ipsuz sanguinē nullo mō
restringere ualuerūt. Inter se tādē cōsiliū hñtes miserūt
p̄ frīb⁹ minorib⁹ q̄ erāt in terra illa: & seriē facti nar-
rātes: ab eis sup hoc cōsiliū accepit. Quib⁹ frēs mino-
res dixerūt. Nos aliud remediū nō uidemus: nisi q̄ ro-
gem⁹ deū & btm F. ut frī istī misericordiā adhibere di-
gnei. Et sic tā frēs p̄dicatores q̄ minores se expoliātes
& disciplinātes: rogabāt btm F. ut parcere frī dignare-
tur: facta uero oīone sanguis cessauit: & frater iurgēs
de terra corā oib⁹ p̄ctis luū detexit. Et corā deo & frī
bus p̄misit: q̄ ubicūq; imaginē bti F. iueniret genufle-
teret: & de ipressiōe sacroz stigmatū in bto F. facta
a xpo de cetero nō dubitaret. S; & frēs minores in de-
bita reuerentia & honore sp̄ hñet & coleret. Quod &
fecit. Nā frater ipse fact⁹ est bto F. deuotissim⁹: ob cu-
ius deuotionē ad sacrū mōtē aluerne accedēs: in loco
ubi bts F. stigmata suscepit p̄strat⁹ tot lachrimas sudit
q̄ oēs frēs ad deuotionē erga btm F. citauit: ubi pluri-
bus dieb⁹ stetit referēs qd sibi acciderat. Et pactis ibi
dē plurib⁹ dieb⁹: ac oib⁹ locis ubi bts F. steterat uisita-
tis: ad locū p̄priū est reuersus. Imaginē uero bti F. quā
frater ip̄ p̄te euerterat: uocātes frēs p̄ictorē ut ip̄az
repararet: iuenerūt idē frēs de mane repātā: & opletā
mīto pulchriorē & uiridiorē cū stigmatib⁹ sacris: q̄ un-
q̄ antea fuisset: & exide tā frēs q̄ sc̄lares: q̄ publice p̄
frēs tā p̄dicatores q̄ minores est p̄dicatū h̄ miraculū tā
guinē cernētes in testimoniū: sūt de stigmatib⁹ bti F. fir-
miter certificati. Ali⁹ religiosus dū stigmata pedū bti
F. carbone calceos depingēdo obtexisset: diuino iudi-
cio fuit in castro ad qd accedebat ignominiose p̄trac-
tat⁹. Scd̄m miraculū de stigmatib⁹ sacris qd ego a
plurib⁹ audiui q̄ hoīem illū uiderūt: de quo erit sermo
seruiētē in ecclia bti F. & apud Assisū est adeo patēs
sic btm F. de Assisio fuisse. In ciuitate Assisū qdā extri-
tis ciuis & mercator: q̄ amicitia magnā contraxerat cū
dnob⁹ in sp̄ali. u; cū uno ciue Petusino q̄ Perusiu: & cū
alio ciue Fulginate q̄ Fulginiū morabat. Iste ciuis Assi-
sinas sic deo placuit effect⁹ ē tot⁹ leprosus: & adeo: q̄
ciues eū de Assisio emisērūt. Qui dixit in corde suo. Ex
quo de Assisio a meis expellor: ibo ad amicū meū de
Fulgineo: & manebo apud eū. Quo p̄gēs amic⁹ dixit
ei: q̄ parat⁹ erat sibi de oibus subuenire: attū nolebat
eū intra domū suā recipere: ne lepra familiā suā ificeret.
Quod audies a Fulgineo recedēs pexit Perusiu. Et id
qd dixerat amic⁹ de Fulgineo: dixit & ille de Perusio
q̄ sibi p̄uideret d̄ expēs & aliis: nolebat tñ q̄ domū
suā intraret: q̄ audies ut desp̄t Assisū rediit tarda ho-
ra: & cū ad potē q̄ subest loco frūz de Assisio pueniss;:
uidit quēdā portātē fasciculū paleaz ad ciuitatē Assi-

si: cui & dixit. Vis mihi uēdere fasciculū istū cū fune:
Qui rñdit q̄ sic. & sibi p̄ certo p̄cio dās oia ab ide res-
cessit. Iste sigdē abiectis paleis & fune retēto: supueni-
ente noctis crepusculo: territoriū horti frūz de Assisio:
et si cū difficultate intrauit: & faciēs de fune p̄dicto ca-
pistrū: ad arborē quēdā ascēdēdo: & fune ligato fortia-
ter ad arborē: ac suo imisso collo: ut se suspēderet tanq̄
despatū & p̄iectū ab oib⁹ derelictū se p̄iec. Quod cū
fecisset: statim bts F. & t⁹ splēdidus eidē appuit stigma-
ta hñs resurgētia ad istar solis: ac ipsuz icrepauit: quō
ausus fuerat intrare territoriū sui loci: & uelle otamia-
re ipsuz sua morte turpissima. Et adiecit. Quia ego sin-
gularē diligētiā hēo de isto loco ut icōtaminat⁹ seruet:
iō descēdi ut te nō p̄mitterē sic mori in loco meo: & te
iuuare p̄ p̄nti: & tūc bts F. deponēs eū de patibulo: &
capistrū dissoluēs a collo: totū eū suis sacris m̄ib⁹ stig-
matib⁹ cōsignatis tāgēdo: ab oi lepra ac si nūq̄ fuisset
passus mūdauit: & statī disparuit. Mane at supueniēte:
uir ille uidēs se ab infernali morte liberatū & a lepra:
grās egit bto F. & exiēs territoriū horti intrās ciuitatē
ecclēsiā bti F. ingredit⁹: ubi cūctis suis ciuib⁹ q̄ eū p̄us le-
prosu agnouerāt: narrās bti F. miraculū: ut dcm ē: grās
egit deo & ipsi bto F. Et ibidē remanēs cū frīb⁹ ab ip-
sis mīq̄ recessit: singlarē curā gerēs de p̄tētib⁹ ad ser-
uitiū dicte ecclēie bti F. Et credo q̄ parū aū pestē ma-
iorē de hac uita decessit. Prefatis igit appet de stigma-
tizatiōe bti p̄ris F. p̄p quā p̄ns op⁹ tā laboriosū diuina
grā auxiliāte p̄gi huculq;: & xpo cōcedēte meritis bti
F. qd sequit breue explebo. P; ergo q̄ nou⁹ hō bts F.
nouo & stupēdo miraculo clauit: cū singlarī p̄uilegio
retroactis seculū n̄ cōcesso isignit⁹ appuit: sacris. u; stig-
matib⁹ decorat⁹: & cōfigurat⁹ in cerpe mortis h⁹ cor-
pori crucifixi. De quo q̄cqd hūana lingua d̄ min⁹ ē a
laude cōdigna. Totū. n. uiri dei studiū tā publicū q̄ p̄ua-
tū circa crucē dñi uersabat. uñ misterii crucis magnū
& mirū: i quo carismata grāz & merita uirtutū & the-
sauri sapie & scie tā alta p̄funditate uallant: ut a mūdi
sapientib⁹ & prudētib⁹ sit occultū: tam plene fuit huic
xpi paupculo reuelatū: ut ols uita ipsius nō nisi crucis
uestigia seq̄ret: nō nisi crucis dulcedinē saperet: nō nisi
crucis gloriā p̄dicaret. Et ut crucis signaclo cordi ei⁹ a
p̄ncipio sue quersiois ipressio: corp⁹ cōsignaret exteri⁹:
in ipsa cruce se recludēs: habitū p̄nie sup̄lit crucis ima-
ginē p̄ferētē: q̄ten⁹ sic mēs ei⁹ inus dñz crucifixū idu-
erat: sic & corp⁹ ei⁹ idueret arma crucis: & in quo si-
gno de⁹ p̄tates aereas debellarat: in eodē su⁹ exercit⁹
dño militaret. Sic & a p̄ncipio t̄pis quo crucifixo mili-
tare cepat: diuersa circa eū crucis p̄fullere misteria: sic
uite ipsi⁹ cōsideriū decursuz inotescit: q̄li appetiōe cru-
cis dñice septiformi: tā cogitatu q̄ effectū & actu to-
tus fuit in crucifixi effigie p̄p̄si⁹ extaticū trāsformat⁹
amorē. Digne igit sūmī Regis clemētia: suis amatori-
bus ultra oēs extimationē hoīuz cōdescēdēs: sue crucis
uexillū ipsi⁹ corpi deferētū ipressit: ut q̄ mirādo fuerat
crucis amore p̄uēt⁹: mirādo ēt fieret crucis honore mi-
rific⁹. Hec dñs frater Bonauētū. in p̄ncipio narratiōis
miracloz bti F. Exclamat luculētissime idē uenerabi-
lis p̄r dñs frater Bonauētū. in fine p̄tis. i; . legēde maio

Aliud mi-
raculum.

ris ad b̄m F. Cui? ex c̄lamatiōis materiā q̄ p̄ ibidē ob breuitatē ad p̄ns h̄c nō iſero. Ex p̄missis tamq̄ ex fine ad quē. u. ex ſigmatizatiōe gl̄ioſi p̄ris n̄ſi F. tor? d̄cur ſus exarat? in oſormitatib? p̄cedētib? appet q̄ſo ſiſtitudines iam dictē fuerūt q̄dā p̄uie diſpōnes ad h̄c ul timā. u. ut b̄ſ F. in x̄p̄z trāſformaret mēte & corpe. & appet q̄ in p̄ncipio d̄m ē hui? op̄is: q̄ d̄ns Ieſus x̄p̄s ſc̄ uoluit b̄m p̄fēz n̄ſi F. in ultio. i. in crucifixione h̄ſe ſiſēz: ſic & in aētib? uite. ut. 3z. conformitates declāt placuit eū h̄ſe cōformē. cui ſit honor & gloria. Amen. Apparet igit̄ ex dictis expō ſecūde ptis hui? tertie cōformitatis tertii libri. u. 3. Franciſcus conſignat.

¶ Fructus. iiii. & cōformitas hui? tertii libri. Et. 3z. in ordine. Ieſus uita deficiens. Franciſcus euocat. Expoſitio p̄me partis. Ieſus uita deficiens.

Morē & dilectionē: etſi d̄ns n̄ Ieſus x̄p̄s ad hoies ut ſu p̄iora declāt in lib. i. & 2. oñderit mltipli: p̄cipue tñ oñdit iuxta ſuū dictū. Io. xiiii. Maiores charitatē nemo h̄z: ut aīaz ſuā ponat q̄s p̄ amicis ſuis q̄n aīaz ſuaz. ſ. uitā ſuā in morte dedit p̄ nobis in crucis ligno moriē

do. Cui? morte a p̄ſi morte erepti: ad uitā ḡſe reduc ti ſum? De q̄ morte eū oī ſeueretia loq̄ndo: q̄ id p̄ ex pōne p̄ma ps h̄. iiii. oſormitatis exigit & regit dicēs. Ieſus uita deficiens. ſ. p̄ mortē quā p̄ nobis ſuſtinuit. De ipſa d̄ni Ieſu morte loq̄ uolēdo tria ſūt uidēda. Primū eſt de ei? acerbitate. Scd̄m de idoneitate & ogruitate. Tertiū de ei? utilitate. ¶ Circa p̄mū eſt ſciēdū q̄ x̄p̄i mors fuit doloroſiſſima: & magnitudinē doloris x̄p̄s ex p̄ſit ad p̄fēz clamādo: ut p̄z Mat. xxvii. De? me? de? me? ut qd̄ dereliq̄ſti me: Et ps. Cōſolātē me nō inueni. uñ x̄p̄i paſſio fuit p̄mo acerbīſſima ip̄i x̄p̄o: & ſecūdo ſue m̄ſi q̄ fuerit x̄p̄o acerbīſſima: etſi in ſecūdo uidēdo patebit attū acerbitatis magnitudinē oñdūt plura. Et p̄mū eſt ſi conſideret q̄s eſt q̄ patit̄. Et occurrit tibi q̄ de? ē: etſi in forma & natura hūana. q̄ fuerit de? in paſſiōe mltā oñderūt. ſ. p̄ſtratio iudeoz ſolo uerbo ac cēdētū ad ip̄m capiēdū. Io. xxviii. Petri intuitio: & in tuitiōe imutatio. Luc. 22. Latroni paſiſi p̄miſſio. Luc. 22. Solis obſcuratio. Scōz reſuſcitatio. Et ſic de aliis. Quare ſine p̄tō ex quo deus erat pati non debebat. ¶ Secūdū ſi oñderet q̄lis eſt q̄ patit̄: & q̄ x̄p̄s fuit ino cēſſim? nullū offendēdo. Mitīſſim? in querlādo. Mi ſericordiſſim? in indulgēdo. Amātīſſim? p̄ aliis ſe i mor tē tradēdo. Liberalīſſim? b̄nficia oſerēdo. Veraciſſim? in docēdo. Benignīſſim? in op̄atiēdo. Nobiliſſim? ḡne. Dulciſſim? famine. & Sciſſim? ope: q̄re pati nō debe bat. ¶ Tertiū ē ſi oñderet q̄tus eſt q̄ patit̄. Nā quo ad localitatē imēſus. Quo ad p̄tātē excelfus. Quo ad di gnitatē ſublimis: q̄ magn? ſi oēs deos. Quo ad p̄ch̄i tudinē ſpeciōſiſſim? Quo ad fortitudinē ualidiſſimus & oīa uincens. Quo ad claritatē lucidiſſim? oīa uidēs. Quo ad felicitatē p̄fect? & ſimū bonū. Quo ad p̄p̄e tuitatē etern?: q̄ nec p̄ncipiū h̄uit: nec finem habebit.

¶ Quar? ſi oñderet q̄li forma pati. Et hic uidē: q̄ n̄ lū p̄ctm̄ habuit: ſz oēs uirtutes: q̄ d̄ns eſt uirtutū. In ipſo appuit uirt? hūilitatis ſe hūiliādo uſq̄ ad mortē uiliſſimā. Paup̄tatis nudus moriēdo. Charitatis ſe pro p̄tōrib? tradēdo. Pietatis p̄ crucifixorib? exorādo. Pa tiētē oīa ſupportādo. P̄nie corp? macerādo. Auſterita tis ſe ſelle & aceto ac mitra cibādo. Modeſtie in loquē do. Vigilantie in orādo. Obie p̄ſis iuſſa p̄ficiēdo. Prudē tie p̄ſi aīaz cōmēdādo. Perſeuerantie in p̄ficiēdo. ¶ Quī tū eſt ſi oñderet q̄ta ſūt q̄ patit̄. Et hic occurrit p̄rio ei? uilificatio. uilē. n. eū Iudei reddere conati ſūt. Primo in uita dicētes q̄ erat hō uorax & amic? publicanoz. Se cūdo i miracul? dicētes. In Belzebub eicit demōia. Lu. xi. Tercio in fama. Io. xi. Tor? mūdus uadit poſt eū: qd̄ faciem? & hic p̄tōr eſt. Io. viii. Quarto deſpicien do. Io. Nōne fabri fili? &c. Quinto iſidiādo doctrine. Mat. 22. Cōſiliū fecerūt ut caperēt eū in ſermōe. Sexto p̄ſeq̄ndo corp̄ alī. Nā lapidare eū uoluerūt. Io. x. Septi mo ei nō credēdo. Io. viii. Teſtimoniū tuū nō eſt ueg. Octauo blaſphemādo. Demoniū h̄ēs: & ſamaritanus eſt. Io. viii. Nōno illudēdo ei in paſſione dicētes. Pro phetiza nobis q̄s eſt q̄ te p̄cuſſit. Decimo deridendo. Vah q̄ deſtruīs tēplū dei &c. Vndecimo icuſando Pila ro. Si nō eēt h̄ malefactor &c. Duodecimo morte tur piſſima. ſ. crucis affligēdo. Scd̄o occurrit cōuiciōz: & i iuriarū illatio. Recepit x̄p̄s iniurias p̄mo q̄ ſic p̄ditus & tradit? Scd̄o in captiōe. q̄ ut latro capit̄. Tercio in ligatiōe. q̄ Ligauerūt eū &c. Quarto in maxille p̄cuſ ſione. Quinto in faciei uelatiōe. Sexto ſputis faciei in deturpatiōe. Septimo in traditiōe & poſitiōe i manib? Pilati. Octauo in iudicatiōe ſine cā ad mortē. Nono in flagellatiōe. Decimo in crucifixiōe. Vndecimo in denu datiōe. Duodecimo in lācentiōe. Occurrit tertio ludifi catio: ludibria expt? eſt p̄mo in demō Anne: facie fuit uelat? dicētib? Proph̄za &c. Scd̄o in deductiōe ut malefactor ad Pilatū. Tercio in miſſiōe ad Herodē: deſpectiōe Ieſu ab eo. Quarto in corōatiōe: adoratio ne: purpure i duitiōe p̄ milites Pilati. Quinto in Bara ban dimiſſiōe: q̄ erat latro. Sexto in flagellatiōe: q̄ Pi lat? uoluit eū tāq̄ fatuū corripere. Septimo in odēnatiōe ad crucē ut latro. Octauo i latronū eū ipſo crucifixiōe & associatiōe. Nono in expoliatiōe nudatiōe & ueſti mētoz diuiſiōe. Decimo i latronū & alioz exprobra tiōe. Vndecimo in tituli appōne & deriſiōe. Duodecimo in aceti p̄pinatiōe: q̄ ei dare nō p̄miſerūt. Occurrit q̄to ſupplicioz: diuerſoz afflictiō quō ad ſinglā ei? cor poris mēbra. P̄rio in capite corōa ſpinarū & p̄ſecture. Scd̄o in oculis uelatiōe. In uſu lachrimatiōe. In audi tu improperatiōe. In olſatu ſputoz abomiatiōe. In gu ſtu fellis & aceti potatiōe. In collo ligatiōe. In ſpatulis & humeris crucis portatiōe. In brachiis extēſiōe. In rē nib? uerberū p̄p̄ſiōe. In pectore lateris aptōe. In ma nib? clauoz p̄foratiōe. In tibiis & pedib? neruoz at tractiōe ex clauoz iſixiōe. Sic ex q̄tuor p̄ſatis p̄z q̄ta ſūt illa q̄ Ieſus eſt paſſus. Ex mltis ēt aliis q̄ritas p̄z pe narū. Primū ē ſi oñderet penarū mltiplicitas: q̄ nō unā penā: ſz mltiplices ē paſſus. Scd̄m eſt penarū diuturno tas: q̄ p̄ tps durauit. Tertiū ipſarū penarū acerbitas.

Quartū est corpis patientis nobilitas: q̄ delicat⁹ erat xps. Quintū est ipsosq̄ mēbroz patiētū sensibilitas: q̄ in oib⁹ mēbris. Sextū est iherētū crudelitas. Canes a pphā in ps. uocant. Septimū est iudiciū iniquitas. Octauū tormētōz & obprobrioz diuersitas: ut dictū est. Nonū dierū i q̄b⁹ passus ē solēnitas: ut dicet. Decimū ppli coraz quo passus ē uarietas & mltiplicitas. 13. q̄n oēs Iudei uenerāt pp diē festū legis pcepto. Undecimū loci in quo ē crucifix⁹ uilitas. Duodecimū uilis latronū societas. ¶ Sextū si cōsideret tps quo patit: hora matutinali capit & ligat: ad domū Anne ducit & Caiphe: & negat a discipulo. Interrogat: illudit: & post multa ad mortē cōdēnt. Hora p̄ma ad pilatū ducit: ad Herodē mittit: deridet: & spnit. Ad Pilatū remittit: & p̄sime a militib⁹ ptractat. Hora tertia a Pilato Iesus ad mortē cōdēnt: mltis cōuictis saturat: crux humeris ipo nitur: & cū ignominia ad crucifigēdū ducit. Hora sexta ad locū caluarij pducit: denudat: crucifigit: extēdit: & oia ossa dīuiscant: crux subleuat: deludit: & sublanat. Hora nona aceto potat felle mixto: & Iesus morte terminatur. Hora q̄si uesp̄ina in cruce existens mortuus: lācea lat⁹ ei⁹ dextrū apit & uulnerat. Hora p̄pletorū d cruce deponit & tumulat. ¶ Septimū si cōsideret a q̄b⁹ patit: q̄a ab oib⁹: a discipulo p̄dit: ab aplis derelinquit: a militis tēpli caput: a Petro nō agnoscit: s̄ negat: a Iudeis illudit: a p̄fiscib⁹ occidit: a seruis flagellat: ab Herode d̄spicit: a turba mōri poscit: a Pilato iudicat: a militib⁹ pcutit: nudat: coronat: & crucifigit: a latrone blasphemat: a trāseutib⁹ sublanat: & a milite lāceat. ¶ Octauū si cōsideret pp qd patit. Nihil. n. iuenit in cā ut pati deberet. Nō bñficia exhibita in incarnatione: cōuersatio: p̄dicatio: lāguidōz sanatio: demonū expulsio: & mortuoz suscitatio. Nō uita oī scitate p̄fectissima. Nō doctrina uerissima & diuinissima. Nō cōuersatio mitissima: & sic de aliis. Et q̄a nllā fuit cā: hoc attēto passio & mors ei⁹ fuit dolorosissima. Nonū si cōsideret p q̄b⁹ patit. q̄a p nobis. Dedit. n. semetip̄m: ut dic apls: p nobis: ut nos redimeret. Et q̄a p nobis p̄tōrib⁹ in gratissimis & sceleratissimis patit: uisū clamat Xps. O hō: uide q̄p te patior. Nō est dolor sic quo crucior. Ad te clamo q̄p te morior. Vide penas q̄b⁹ afficior. Vide clauos q̄b⁹ afodior. Cū sit dolor tāt⁹ exterior. Interi⁹ est planct⁹ grauior. Cū te igratū expior. ¶ Decimū si cōsideret q̄lis & q̄tus est dolor quē patit. q̄a maxim⁹. su p oēs alios dolores pōles: ut dicet: uñ merito clamat dicēs illud. Tren. p̄mo. O uos oēs q̄ trāstis p uisū patē dit: & uidete si est dolor sic: dolor me⁹. certe nō. Prefatis ergo decē diligētē inspectis & discussis p̄ q̄ mors xpi fuit acerbissima. Fuit et xpi mors bē Marie acerbissima & dolorosissima ex multis cōsiderationib⁹. P̄mo cōsiderādo filii sui uēditionē. Motiū q̄a effusio unguē ti sup caput ei⁹. A quo q̄a a Iuda discipulo: p̄ctū. sc̄a uilez. cōdenariis: q̄b⁹ uēdit q̄a Iudeis hostib⁹ filii sui. Secūdo cōsiderādo captiōē p̄ditoris: q̄a ofcō. Neq̄. q̄ cū lāceis & laternis & fustib⁹ ut ad latronez. Maligne. q̄a iniecerūt man⁹ in eū: & eū ligauerūt. Tercio cōsiderādo ei⁹ ab oib⁹ d̄sertionē. Discipuli. n. oēs eū reliq̄rūt. Et cū mltis bñficia p̄litterit: neminē iuēit ad se iuuādū

Quarto cōsiderādo sui filii deductionē. p̄mo ad domū Anne: sc̄o Caiphe: tertio Pilati: q̄rto Herodis: q̄nto Pilati iterato: & q̄ i eis sūt eidē sc̄a cōsiderādo. Quinto cōsiderādo uerberū p̄cussionē. Fuit flagellatus in domo Caiphe & Pilati. Et ut b. Maria. S. Bernardo refert: una legione uerberū est passus: q̄ ad sex milia sexcēta sexaginta sex ascēdūt absq̄ pugnis & aliis uictis. Sexto cōsiderādo xpi coronationē. illā ei⁹ coronā spineā q̄ totū caput xpi apuit: sanguine faciez & capillos madidauit tā capitis q̄ barbe. Septimo cōsiderando filii ad mortē tā acerbā & tā uilē cōdēnationē. cōmota sunt oia interiora ei⁹. Octauo uidēdo Iesum ad mortē fune ad collū ligato duci: humeris lassis crucē baiulare nō hñ tē sp̄z neq̄ decorē: aia ei⁹ amaritudine repleta ē. Nō cōsiderādo denudationē & crucifixionē. Vidēdo eū nudatū: clauis cōfossū: & sanguine p̄ q̄tuor ptes corporis p̄foratas diffundi: irremediabilib⁹ lachrimis plorabat. Tōb. v. Decimo cōsiderādo filii sui a cūctis uilip̄sionē. Iudei: latrones: & alii uilip̄debāt eū: & nlls erat q̄ eidē affectū pietatis ip̄deret & op̄assiois: sic tātā ignominia filii p̄sando: in ea maxim⁹ dolor causabat. Undecimo cōsiderādo Ioānis pro filio suo traditionē. 13. n. Ioānes bon⁹ eēt & sc̄us: nllā tñ op̄o fuit iter ip̄z & xp̄z suū filiū. Duodecimo & ultio uidēdo Iesu morte: & terminationē: q̄n uidit eū cū tāto clamoris dolore expirasse: q̄si mortua & ipsa fuit. p̄fatis igit i b. Maria dolor uehemēs causabat: q̄re xpi mors ei⁹ acerbissima fuit. & sic p̄z succinēte primū uidēdū de mortis xpi acerbitate. Restat uidere nūc de sc̄o. sc̄. de mortis xpi idoneitate & congruitate. Quia. n. aliq̄s posset dicere cur dñs uoluit mortē crudelē & dolorosaz portare & sustinere. In h̄ sc̄o o3 p̄la uidere de ipsa dñi morte q̄ possibilib⁹ rñdēt obiectiōib⁹. ¶ Vñ sc̄edū ē q̄ mors dñi sic sc̄a fuit p̄mo debite p̄petrata. 13. n. ali⁹ mod⁹ eēt dōpolis hoiez liberēdi q̄ p passionē filii sui: ut dixit Aug. & magi. 3. di. 20. iste tñ fuit congruus p̄mo q̄a deo p̄ri acceptissim⁹: q̄n. n. sc̄a hō qd ē ad dei honorē: deo sū me placet. Et ad dei honorē ē q̄ deo reddat honor suus: & satisfiat sibi de illatis iniuriis. S3 cū p nihil aliud nisi p mortē xpi honor posset deo exhiberi: & satisfieri de iniuria p̄ hoīem deo illata q̄ xpi moriēdo: mors sua fuit deo acceptissima: ut dicet. Sc̄o fuit congruētissim⁹ ad uisū morbi curādū. hō. n. uoluit deo filari p̄ sc̄ie sublimitatē. Ligni gustauit suauitatez: & diuini p̄cepti trāsgressus ē limitē & regularitatē. Et q̄a curatio h3 fieri p̄trariūq̄ mod⁹ passiois xpi fuit congruētissim⁹: q̄a p hūiliationē & abiectionē: dolor p̄p̄sionē & diuine uolūtatis impletionē: dicētē ap̄lo. Phil. 2. Humiliauit semetip̄z fact⁹ obediēs &c. Saluo. n. libertatis articulo: ad sui dilectionē meli⁹ a deo trahi nō poterat: q̄ deus p eo incarnat⁹ mori p ipso redimēdo euz tot penis d̄gnaret. Vgo de arra sp̄ose: ut oñderet tibi q̄tum te diligeret: nō nisi moriēdo te a morte liberauit: ut n̄ tñ pietatis ip̄deret bñficiū: uerēt charitatis mōstraret affectū. ap̄ls. Ro. v. Cōmēdat de⁹ charitatē suā in nobis: q̄a cū inimici eēm⁹: xps p nobis mortu⁹ ē. Quarto uirtuosissim⁹. hoc. n. mō dedit nobis oīz uirtutū exēplū. Hūilitatis: patiētie: obie: p̄uicē &c. ut dcm ē in p̄ma pte

Congruentia redemptiois per crucē xpi.

Mors xpi fuit beate uirgini dolorosa.

h^o expōnis: & iō dīc Petr^o i. i. canōica sua. ca. z. xps p nobis passus ē: uobis relinqns exēplū ut seqmini uelīgia ei⁹. Quito ad uincēdū diabolu prudētissim⁹. uoluit .n. ophēdere i astutia sua eū: ac ipz uincere n̄ potētia: s; iustitia: ut. n. dixit mag⁹. 3. d. 20. Ipe sua pcuratōe occidēdo xpz inocētē: nocētē hoīem iure amisit: & a suis māib⁹ ē erept⁹. Prudētia. n. ei⁹ cepit s⁹ bñ. Iob. 3. Sexto Fuit nos erudiēs ut a pctō cauerem⁹: p c^o expiationē xps mori uoluit. i. Corin. vi. Empti. n. estis p^ocio magno & c. Septio p nob satisfcōri⁹: ut dice⁹. Octauo fuit misericordie & iustitie ouēis. Nā morte xpi satisfcōm ē dō pctō: et sic iustitie: qā hō libat⁹: sic et misericordie. sic ergo dñi mors: ut dcm ē: fuit d^o bite ppetrata. Scdo fuit p satisfactōe rite ordiata: ut. n. dcm ē cōfōita. z. p mī lī. i. pte. i. de⁹ et si possz d^o potētia absoluta pctm ipu nitū remittere: n̄ tñ d^o potētia ordiata: qā p pctō pmi parētis erat necariū ut dō satisficeret. Nec aliq creatura: ut dcm ē: poterat: pp ibidē allegata. Oportebat ergo q tal⁹ satisfaciēs eēt de⁹ & hō. de⁹ ut redderet eq⁹ ualēs ad offēnsā dō illatā. hō qā erat ille q dō satisfacere tenebat⁹: qā p^oā offēdēs. xps ergo morte sua satisfecit p nobis. Et p h^o euidētia ē sciēdū succēte. Prio qd ē satisfactio: & rñdē q ē redditio equalētis: ut dicit Anselm⁹. z. Cur de⁹ hō. al⁹ s⁹ idebiti. ubi uidē q ali qd requit ex pte satisfaciētis: aliqd ex pte satisfactio nis: & aliqd ex pte illi⁹ p quo satisfcit. Ex pte satisfaciētis requit pmo q sit amic⁹ utriusqz. p³: qā ipe ē qdā mediator & reconciliator. Scdo q sit ad satisfaciēdū suficiens: quia aliter nō diceret satisfaciēs. Tertio q nō sit al⁹ i eo q satisfac⁹: illi cui satisfac⁹ obligat⁹: qā tūc n̄ p alio: s; p seipso satisfaceret. Ex pte satisfactiois requit prio q sit uolūtaria: al⁹ n̄ eēt satisfactio: s; satisfactio. Scdo q sit equalēs. p³: qā h̄ dīc nom. Satis. Tertio p sit al⁹ s⁹ idebita. p³: n̄. n. eēt satisfactio: s; redditio simplex. Ex pte illi⁹ p quo satisfcit requit: q satisfaciēs p eo agat tal⁹: q apli⁹ nō offēdat: & q restituat ad statū p^ostinū & amicitia ut prio erat. Scdo uidēdū ē d^o merito xpi q^o tū ē. rñdē q ē infinitū. Et p h^o euidētia est sciēdū prio q i actu meritorio ē duplx bōitas: itrefica q cōsur git ex bonitate act⁹ eliciti debito mō ex circūstātiis. s. g^ote & alioz ad eē meriti occurrētū. Alia bōitas dī ex triseca: q penes acceptionē cōsistit: q n̄ ē aliud q ordia tio legis diuīe: q de⁹ ordiauit talē actū acceptare: & d^o bito pmo pmiare. Nā ad actū meritoriū utplimū ista duplx bōitas occurrīt. pma. n. sine scd^o a eē n̄ p^o s; scd^o a sine pria p^o eē. sic p³ d^o merito xpi nōdū exhibitō i a ctu: a dō ab eterno acceptato. d^o quo dī i Apo^o. Dign⁹ ē agn⁹ q occis⁹ ē ab origie mūdi & c. Et d^o ista loq⁹ Sco t⁹. 3. d. xviij. q. z. ubi oñdit q passio xpi pūsa & nōdū exhibita: ualuit pūib⁹ q xpi passionē pcesserūt. Scdo sciēdū q loqūdo d^o bonitate itrefica act⁹ meritorii ad actū meritoriū: q n̄ solū g^ora creata cāt bōitatē siue ef fectiue siue circūstātiāl⁹ i actu meritorio: s; g^ora ēt i creata. Rō. q g^ora icreata oī mō siue efficiue siue ut cir cūstātia: p^o occurrere ad act⁹ gratificationē: sic g^ora crea ta: imo doctōres p^oles ponūt q nīsi i actu meritorio cō curs⁹ g^ore icreate pōeret⁹: nlls tal⁹ act⁹ possz eē de cōdi guo meritori⁹ uite eterne: et si d^o cōgruo. Insup ad meri

tū ual⁹ dignitas p^olōe: q cāt actū. dīc Bōauētū. 3. d. i3. q. z. q meritū pēsat scd^o m dignitatē p^olōe. Scot⁹. 3. d. i3. q. 3. dīc. q rōne suppositi meritū xpi fuit mai⁹ q ali⁹ n̄ fuissz. Hoc idē p³ p regulā Arist⁹. i. metaphi. q actiōes sūt suppositoz: act⁹. n. & g^ora tiōes sūt circa singlaria. Et qā reglā est Arist⁹. 2. ethi. q circūstātie occurrētes ad actū: ipz reddūt sibi cōformē quo ad acceptionē & dāc ceptionē: utpote quo ad bōitatē & malitiā. Mō i ppo sito cū i dño Iesu xpo fuerit g^ora creata: qā plenus g^ora & ueritate. Et icreata qā i eo hītat oīs plēitudo deitatis. Coll⁹. z. Insup i dño Iesu: et si sint due unite nature: hūana & diuīa: ē tñ una p^olōa & n̄ p^olēs: & unū suppo sitū: & cū tal⁹ p^olōa & suppositū sit aē⁹ q^ore ē i finita. Ad ppositū meritū xpi loqūdo d^o bōitate itrefica ē i finitū utpote a p^olōa & supposito elicitiue infinito & g^ora i fi nita & finita: q siue occurrāt efficiue: siue p modū circū stantie: qā faciūt ad meritū: seq⁹ ppositū. Ex quo seq⁹ q tal⁹ act⁹ bōitate extriseca ē i finitū meritū. p³: qā i fi nite a dō acceptat⁹: al⁹ de⁹ nō ageret cōformiter recte rōni. Et si dicat⁹ act⁹ ē finit⁹: qūo meritū ē i finitū: rñ dē q si i actu meritorio cōsistat meritū: ipe tñ act⁹ n̄ ē meritū: sic act⁹ nō est circūstātia: seu id ē d^o effici ipz. q meritū xpi sit i finitū mō p^odcō: h̄ tenet Bōauē. 3. d. i3. q. z. ubi dīc. meritū pēsat ex dignitate p^olōe: & p^olōa ē i finita. ergo. Hoc ēt tenet mag⁹ Petr⁹ aureoli i rep^one sua. 3. d. i3. q. z. Alexāder d^oales i. 3. & Thomas ocdūe q uita xpi ē uita dei: & uita i finita. q^ore ergo d^o merito n̄ ocedit q sit i finitū: His pmissis uidēdū ē qūo mōte xpi satisfcōm ē. ubi sciēdū p reglā. Prio q creatura itel lectual⁹ inocēs dō tenet i oib⁹ actiōib⁹. Rō. qā a dō ē & qcqd h³: totū a deo h³. Tertio creatura itellectual⁹ n̄ peccās dō n̄ tenet i oib⁹ passiōib⁹. p³: qā dñs iust⁹ n̄ exigit penā culpa n̄ cōmissa. Tertio q creatura itelle ctual⁹ q prio erat inocēs & postea peccās: tenet deo in oib⁹ tā passiōib⁹ q actiōib⁹. pma ps p³ ex scd^o pmiss so. s. q tenet si peccat i passiōib⁹. scda ps p³ ex prio: q tenet i oib⁹ actiōib⁹ inocēs: a fortiori peccās. Adppo sitū xps et si inocēs: dō tenebat i oib⁹ actiōib⁹. p³ ex prio: s; n̄ i passiōib⁹: q inocēs. Mō xps uolēs dō p no bis satisfacerē p actiōes n̄ potuit. p³: q n̄ eēt al⁹ s⁹ idebiti imo d^o bitū: ut dcm ē. & satisfactio ē redditio n̄ solū eq ualētis q erat i actiōib⁹ xpi ut dcm ē pp meritū i fini tū sed al⁹ s⁹ idebiti: q n̄ affuit i merito actiōnū xpi. Si er go satisfacere p nobis debebat: oportebat q n̄ daret quācūqz passionē: s; aīaz suā i mortē. Rō. q mors eius erat al⁹ s⁹ idebita dō q de⁹ ab ipo n̄ poterat exigere ipo nolēte. Fuit sufficiēs ēt quo ad obīaz: qā usqz ad mortē: & cōr maior q iobia aliq possz eē i quocūqz pctō. Et qā icludēs maiorē dolorē q eēt uolēs dēlectatio i q buscūqz pctis. p³: qā de⁹ rē diligit ut ē diligibil⁹. Mō ui ta xpi erat uita dei: ut dīc Alexan. in. 3. pte. i. q. xv. 8°: p cōns sūme diligēda: & magis diligēda q oē aliud a deo Et cū delectatio cāt ex pntia rei dilecte: & sic magis delectabat xps i uita sua q aliq creatura possz dēlecta ri in aliquo. p³: qā magis diligēbat eā: et sic intens⁹ & forti⁹ mouebat & ordiate i rē dēlectā q hō iordinare moueat i q^oūqz delectatiōe pcti. Et tūc ultra cū abla tio dēlectabil⁹ sit cā penā: ablatio uite xpi fuit xpo ita

Quomors
xpi fuit sa
tisfactoria
p peccato
hominis

penalis: sic ei? pñtia delectabilis. Et p oñs magis tri-
stabilis q̄ aliq̄ delectatio cuiuscūq; alteri? rei eet dele-
ctabilis. Actiōes: ut dcm̄ est: sunt suppositōz: q̄re uita
xpi erat uita dei: ut Alex̄a. dīc loco p̄allegato: & p oñs
īfinita. & meritū xpi fuit īfinitū: q̄re mors sua deo ob-
lata fuit mun? īfinitū. ut. n. dīc Alex. loco p̄allegato. In
satisfactiōe n̄ solū p̄fat q̄tū soluat: s; a q̄to & ex q̄to.
Si q̄tū: maior ē uita xpi q̄ aliq̄ uita creature: ut dcm̄ ē.
& p oñs datio talis uite fuit penalīs maxie xpo: q̄ ma-
ximū penale est separatio aīe a corpe. Si cōsideret a q̄-
to: fuit satisfactio p mortē xpi: q̄ ab ipso dei filio q̄est
uer? de? itenit pene sup oēm extimatiōē satisfactū
fuisse. uñ Ro. viii. q̄ p̄po filio nō peccit: s; p nobis oī
bus tradidit illū: quō nō oīa nobis donauit. i. donauit
& remisit: Si uero cōsideret ex q̄to. i. ex q̄ta charitate
mortē subierit: q̄ fuit charitas īmēsa: iueniet sup oēm
extimatiōē satisfactū. hec Alexāder. Quo apparz q̄
modus iste fuit deo p̄ri acceptissim? ut dcm̄ ē in p̄ma
rōne p̄cedenti. Et sic p3 secūdū. i. q̄ passio & mors xpi
fuit rite p satisfactiōē ordinata. ¶ Tercio est oīs cul-
pa ea remota & abdicata. Nam xps sua morte meruit
cuicūq; recipiētī p̄mā grāz. ut dicit Scot? .3. d. xviii. q̄.
z. In sup cū sacris culpa delet: & grā det: & sacra ha-
buerūt efficacīa a passiōe xpi: ut a cā meritoria: q̄re ius-
tificatio & grē collatio a passiōe ut a cā meritoria pro-
cesserūt. Laui. n. nos a p̄ctis n̄ris i sanguine suo. Apoc̄.
i. & Heb. ix. Sanguis xpi emūdabit sc̄ciaz n̄raz ab opī-
bus mortuis. S; sciēdū q̄ i deletiōe culpe grā quā xps
passiōe sua meruit nob̄ delet culpā formālī: q̄ expellit
suū contrariū p statu isto. Sacra q̄ efficacīa hnt a passio-
ne xpi d̄lēt culpā mīsterialī. passio xpi meritorie: q̄ me-
ruit nobis grāz: & oē id quo culpa delet. S; xps ut de-
us & ei? uolūtas delet culpā cālī. Isa. xliiii. Ego sum q̄
deleo inīgrates pp me. Dīc tñ magr. 3. d. xix. ca. 3. Est
a culpa sim? xpi passiōe liberati: nō tñ ex toto d; intel-
ligi. i. ut simus effecti īpeccabiles: q̄ h̄ solū erit in uita
futura. Verū ut aīa hēat hoc donū xpi passiōis. u; cul-
pe amotiōis: o; ut q̄tuor hēat. Prio dilectionē & chari-
tatē. Cōsiderādo. n. tā gratuitū dilectiōis modū passio-
ne mōstratū: accēdimur ad amādū deū. iuxta illud Ro.
v. Cōmēdat de? charitatē suā in nobis: qm̄ cū essem?
p̄ctōres: xps p nobis mortu? ē: & sic icēdimur ad amā-
dū amore charitatis: q̄ opit multitudinē p̄ctōz. Scd'o
fidē. Nā fides formata dñi passiōe ualet ad culpe dele-
tiōē. Ro. 3. Iustitia p fidē xpi quē de? pposuit pp̄itia-
torē p fidē in sanguine. i. p fidē passiōis. Tercio o; h̄re
xpi imitationē in agēdo. Quartū h̄re cōformitatē in pa-
tiēdo: sic. n. ei icorpamur. ¶ Quartū ē passiōe & morte
xpi oīs reat? & pena ānullata. passio xpi ē sufficiēs
p īfinitis hoīb? ad satisfaciēdū. Et cū culpe triplex sit
gen? .i. originalis: mortalīs: & uenialis. Et p his alia pe-
na īfigit moriētī: q̄ p originali carētia ppetue uiuōis
diuine. Pro mortali pena sensus & carētia eternalis.
Pro ueniali pena purgatorii. Et alia uiuētī: q̄ p origi-
nali pena mortis: & alie pene īfigunt: q̄ in nobis sunt
ex p̄ctō p̄mi parentis. Pro mortali aliq̄ pena tp̄alis &
satisfactoria uel iudicialis. Pro ueniali aliq̄ pena medi-
cinalis. Ad ppositū dīc magr. 3. d. xix. ca. iiii. Xps por-

Passione
xpi culpa
delet.

Passione
xpi libera-
ti sumus a
pena.

tauit p̄ctā n̄ra in ligno. i. penas p̄ctōz: & reatū & penā
p originali moriētī totalr dimisit. p3 in paruulis bapti-
zatis: & in adultis baptizatis qb? oīs pena dimittit. &
si moriē baptizat? statim euolat ad celū. Deleuit xps
penā q̄ debet mortali quo ad reatū eternā: q̄ penā eter-
naz cōmutauit in tp̄alē. Nec tp̄alis quā īponit ecclesia
sufficeret aliqñ: nisi xpi pena cooparet quā pro nobis
soluit. Penā p ueniali remouit passiōis sue signo ac me-
morā & aliis modis: penas uero q̄ debet uiuētī p ori-
ginali xps nō soluit. De morte liberab t nos in futuro:
qn̄ oēs resurgem? nūq̄ ampli? morituri. Ab aliis uero
penis n̄ absoluit nos nisi quo ad reatū n̄ dimittit eas ni-
si fiat sp̄ali grā: q̄a medicinales sūt: tñ p grāz in multis
exterminant: ut p3 de fomite. Sic ergo p3 quō passio li-
berat a pena. ¶ Quinto passiōe xpi diaboli p̄as ē p-
strata: & hūana natura liberata: ut dicit magr. 3. d. xix.
diabolus pmittēte dei iustitia ex p̄ctō añ passiōē xpi
hēbat p̄atē sup hoīes in triplici gradu. Prim? erat ipu-
gnare p rētationē: & ista xpi passiōe ē ualde diminuta
Nā passio meruit nobis grāz & alia: p que a diaboli tē-
tatiōe p̄seruamur: ne super aliquē nisi uolēt. Sic ergo
crucis fide & passiōis diabolus expugnat. uñ dīc apls
Eph. iiii. In oīb? sumētes scutū fidei &c. Silt iuocatiōe
noīs xpi. In noīe meo demonia eiciēt. Secūd? gradus
erat sibi cōsentiētē retinere & īmergere in p̄ctm p cul-
pe reiterationē deducebat de p̄ctō i p̄ctm: ut q̄si ip̄ose
eēt resurgere. In isto scd'o gradu passiōe xpi hō a dia-
bolo liberat p sacra q̄ a passiōe hnt efficacīa: i; hō ca-
dat in culpā h3 sacm̄ p̄nie p qd̄ pōt sp̄ resurgere. Ter-
tius gradus detinere p pene īflictionē quo ad locū: q̄a
q̄tūcūq; eēt iust? ad limbū destinabat: & diabolus eu; deducebat.
Passio xpi q̄a fuit satisfactoria p peccato
quo ad fideles hāc p̄atē totalr euacuauit. Nā xps de
limbo patrū & purgatorio oēs ip̄so descēdēte ad infe-
ros post mortē suā extraxit. Ad limbū patrū null? nūc
descēdit: q̄ satisfc̄m est deo de reatu & obligatiōe cul-
pe originalis: & hoc fuit ut magr dīc qñ xps se obtu-
lit sacrificiū i cruce p nobis. Ad īfernū diabolus nō du-
cit: nisi uolūate qs se tradat in suas man?. Nullus ua-
dit ad īfernū: nisi in culpa mortali decedēs: uel ad lim-
bū: nisi in originali decedēs. Sic ergo appet quō a p̄a-
te diaboli liberati sum? xpi morte & passiōe. ¶ Sexto
passiōe xpi ē redēptio n̄ra scā & celebrata. Nā in pas-
siōe dedit semetip̄z p nobis: ut nos redimeret. dīc apls
.i. Thi. z. & Apoc̄. v. Redemisti nos i sanguine tuo. S;
quō nos redemit? Sciēdū ē q̄ ut dīc Alex. d. ales. 3. pte
i. loqns de nēcitate passionis q̄tū ad īferiorē cām fina-
lez. Redimere est rē suā iusto p̄cio recuperare: & sic xps
nos redemit: q̄ cū serui eēm? soluto p̄cio. i. semetip̄o:
nos redemit. Vel scd'm aliū doctore. redimere est: solu-
to p̄cio: recōp̄satio: & sic nos redemit. Sed a quo nos
redemit? Rndet apls. Ab opib? mortuis ad seruēdū
deo uiuētī. S; nūqd diabolus aliqd recōp̄sauit: Certe
nō: q̄a diabolus nihil iustū hēbat in hoīe. S; recōp̄sa-
tio est facta respectu dei: cui xps satisfecit de offensa:
quā hō intulerat: ut de? nobis recōp̄saret uitā eternā.
Et i; p̄f miserit filiū: solus tñ fili? dē redēptor: q̄a īme-
diate soluit p̄ciū: ut dīc Thomas. 3. pte. q. xlix. articlō

quinto. Nec erat precii soluendū illi. s. diabolo q̄ iniuste nos detinebat: s. illi. s. deo cui² iusticia tenebat. Xpus ergo morte sua fact² est nobis iusticia scificatio & redēptio. i. Cor. 2. ¶ Septimo est passiōe xpi facta recōciliatio & pax ordinata. Mediator dei & hominū fecit utraqz unū. i. in unā psonā uniuert naturaz diuinā & humana: & per oīs deū pacificauit homini: & ecōuerso. S3 qūo recōciliauit nos. Rñdit apls. Rom. v. Recōciliati sum² deo p mortē filii ei². Ipsa fuit satisfactio p pētis nris & toti² mūdi: istud dicit apls. Eph. 2. ipse est pax nra q̄ fecit utraqz unū. Et semp reconciliās p crucē & c. Et q̄ ipse solus recōciliauit: ipse solus est mediator dei & hominū xpus Iesus. ¶ Octauo xpi morte & passiōe ianua celi est apta & reuerata. Vt dicit Scotus. 3. di. xviij. q. 2. Ad apertionem ianue nullus potuit cooperari xpo: s. ipse solus passiōe sua meruit apertionez ianue celi. Vñ dñr Apoc. v. q̄ nemo in celo inuētus est neqz in terra neqz sub² terra: q̄ posset apire librū. i. celū: s. leo de tribu iuda. i. xps apuit: q̄ passiōe sua deo pfi satisfecit: & sic ianuā apuit. Nō licebat nobis homicidis repatriare: donec sacerdos magn² xps more ret. ut hñ in figura in libro Leuitici. ¶ Nono passiōe xpi est grā largiter diffusa & destinata. Nā cuz meruit nobis primā grām: & grām aliaz q̄ meremur passiōe sua: p3 ppositū. ut dicit Scot². 3. di. xviij. q. 2. xps cum sit caput ecclesie: iō grām largiter diffundit in mēbra. ¶ Decio fama xpi quo ad nom sup oia passiōe sua ē exaltata. Aplūs Phil. 2. de² passiōe sua exaltauit eū. i. secūdu magrū. 3. di. xviij. exaltationez cōdit. Et dedit illi nomē. i. se dedisse manifestauit. ¶ Undecimo passiōe xpi oia sunt terminata. Omnia quo ad deā pphiarū & figurā in sacro eloq̄ sunt terminata. Iō xps in cruce dicit cōsumatū est. Vt oñsum est lib. i. cōformitate pma. ¶ Duodecimo passiōe xpi sunt nobis multa bñficiā a deo collata. Et istud erat. Tertium uidēduz. s. de mortis xpi utilitate. utilitas ergo mortis xpi oñdit ex bñficiis ipsa morte nobis collatis: ipsa. n. lum². Primo ad uitā reuocati. i. Cor. viij. in Adaz oēs moriunt: ita & in xpo oēs uiuificabunt: & cuz essemus mortui pētō: xps cōiustificauit nos. Secdo a pētō separati. i. Petri. 3. xpus semel p pētis nris mortuus est: & sequit: ut nos offerret deo: mortificatos quidē carne: uiuificatos autē spū. Tertio in ope iustificati: cuz. n. pētōres essemus: xps p nobis mortu² ē. Rom. viij. iustificati. n. grā ipsi². i. Thimo. 2. Quarto a debito getati. Collo. i. donans nobis oia delicta: deleuit qd̄ erat aduersus nos chyrographū & c. Quinto a diabolo cōtutati: ut eū nō time re debeamus. Heb. 2. ut per mortē destrueret qd̄ habebat impiū. Passiōe xpi nominata diabolus statiz fugit. Apprehēdit xpus diabolū q̄ & sathanas & ligauit eū. Apocal. xix. Sexto robore fortificati. Roma. v. cuz essemus infirmi: xps p impiis mortuus est. Septimo ab hostiū manibus liberati: p3 de sanctis pribus a limbo extractis. In sanguine testamēti sui eduxit uictos & c. Zacharie. ix. Octauo debite iformati ut uirtuose agamus: q̄ oēs uirtutes & scie morte xpi ostēse sunt: ut dictū est cōformitate pcedēti. Nono honorati & exaltati. Apocal. v. redemisti nos in sanguine tuo: & fecisti

deo nro regnū & sacerdotiū & c. Decimo ad pugnādū spūaliter excitati. i. Petri. iij. Xpo igit passio in carne: uos eadē cogitatione armamini. Undecimo ad diligendū inflāmati. Ephe. iij. ambulate in dilectiōe: sicut & xpus dilexit nos & tradidit & c. Duodecimo ordines angeloz quo ad ruinaz de nobis sunt repati. Collo. i. pposuit in xpo repare que in celis & c. Tertio decio a mentiū uulneribus sumus sanati. Samaritano a xpo infusum est uulnerib² oleū misericordie & uinū iustificationis & satisfactiōis. Vnde a peccato sanati sumus. Augustin² quēcūqz momorderit astutia sathane: itueatur xpm in ligno pendentē: & sanabit. Quartodecimo ducatu ad uitam illuminati & directi: in baculo crucis & mortis xpi cum iacob oportet nos trāsire Iordanē: istū. i. per uitaz istā trāsire. Quintodecimo cōtra omnia mūdi amara obdulcorati. Nā si passiōis lignū in aq̄ ponat: aque Marath. i. passiōis memoria obdulcescit. Sextodecimo crucis umbra obūbrati. Tren. 2. In umbra tua uiuemus. Canti. 2. sub umbra illi² quē desideraueraz sedi & c. Decimo septimo illustrati: q̄ tenebre pētōz amote & grā data. Eratis enim aliqñ tenebre: nūc aut lux in dño & c. Decimo octauo in pfa firma spe locati. Aperuit. n. ianuā & p pprū sanguinē introiuit in sancta: eterna redēptiōe inuenta. Et semp ut repromissionē recipiāt & c. P3 igit predictis de utilitate mortis xpi & passiōis. Ex qbus oibus p3 de mortis xpi efficacia acerbitate & utilitate. Et per oīs apparet declarata pma pars hui² cōformitatis q̄rte dicens: Iesus uita dehiēs. Ad laudē xpi Amen.

¶ Secūda pars cōformitatis quarte tertii libri: uidelz Franciscus euocat. Sequit expositio.

Arte pma hui² q̄rte cōformitatis declarata. Restat cōter declarare partē secūdā. u3. Francisc² euocat. s. p mortē corporālē. Circa cuius expōnis euidentiaz est sciendū primo q̄ ifirmitatē mortu² est brūs. F. Vbi sciēdū q̄ etsi pp pniaz artissimā quā brūs F. exercuit: sp ifirmitatē patere splēs sōaci & oclōz: & agrauabat aliqñ talib²: ut mori uideret: aliqñ. n. euomuit pp ifirmitatē sōaci p totā noctē sanguinē: i. tñ ut frēs crederet eū morituz. ut dcm ē cōformitate pcedēt h² tertii li. i. 2. pte cōformitatis. Aliqñ ifirmitate oclōz tā fortiter fuit uexat²: q̄ bñ p qnq̄gita dies stetit i scō damia no cū tāto oclōz dolore: & nimia uexatōe: q̄ neqz q̄ scere potuit: nec lumen aliq̄ uidere. Vñ diuinū agnosce scēs flagellū: ipse bñs. F. dñz deprecatur ē: ut maiorib² penaz aculeis urgeret: ueqz q̄ patiētissime se hūit: uocē xpi audiēdo d̄ celo: de thesauro uite eterne obtinēdo fuit declat² & uestit² ac subarrat²: icurrit ifirmitatē aliā pter iā dcās. u3. hidropis. Et hac ifirmitatē i loco de Bagnerie supra ciuitatē nucerii: & spāl² tūc ipsaz ifirmitatē icurrit i pedib² ipōz tumefactōe: pp qd̄ ciues assisnates audierēs ip3 ibidē ifirmari: solēnes nūcios milites ad reducēdū eū assisiū trāsmisēre. Cū qb²

rediens spū pphico clauit: & scē paupertatis ac diuini amoris efficaciam ostendit. Ad uillam. n. cum uissent noie Sutrani: & hora esset comedendi: p pecunia panem nec aliqd comestibile iuenire potuerunt: sed mandato bti. F. dei amore panem petentes statim habuerunt oia habundanter: ut btus. F. predixit. Et demū Assisium peruenientes nō p miserunt eū ad locū sancte Marie ire: sed ad palatium epī Assisinatīs eū deduxerūt: & ibidē eū locauerūt: cum studiētes ab extra palatium ipsum epī armatis hominibus: ut si eū mori cōtingeret: frēs eū alio nō portaret: s; Assisi sepeliret: ne tanto thesauro priuarent. In hoc palatio residēs btus. F. spū ppheticō in plurib; se ostēdit irradiatū. Vidit. n. in spū totā tentationē fratris Rixerii ministri Marchie: & eidē referauit: ac eū signādo ab oī tētatōe imūnē illico reddidit. Btē Clare ismāti & cupienti uidere btū. F. ante mortē suā: ipse beat. F. misit dicēdo: q; p tūc eū nō poterat uidere: sed alio tēpore uideret eū: & de ei; uisione summe gauderet. Et sic scīm est: q; btō. F. mortuo corp; eius frēs dū deducerēt Assisium: Btē Clare & suis ostēderūt fororib;: ut demū est cōformitate precedētī: ad uidendū. Cuidaz fratri dicēti sibi quasi ludēdo. Quātū uenderes tu dñō oēs tuos saccos: multi baldachini & pāni de serico ponent supra corpusculū tuū: qd modo indutū est sacco. Tūc btus. F. habebat insulā coopertā de sacco: & indumentū etiā de sacco: & rīdens btus. F. cum magno seruire & letitia spūs. Tu uerū dicis: qm ita erit gloria & laude dñi mei. Et dū in dicto palatio eēt: cepit infirmitatibus uariis tam grauiter laborare: ut uix in eo membrū remaneret absq; ingēti passionis dolore: sed cū duris corporis angeret doloribus: illas suas angustias nō penarū cēlebat nomine: s; sororū. Cū autē semel grauī solito dolorē urgeret aculeis: qdā frater simplex dixit ad eū: ora deū frater ut miti; tecū agat: manū. n. suam super te grauare uideat. Quo audito uir scūs eū eiulatu exelamans ait. Nisi nossez in te simplicem puritatē: tuū ex nūc abhorrerē cōsortiū: q ausus fueris contra me diuina iudicia reprehensibilia iudicare. Et licet tot; eēt attritus grauis plixitate lāgoris proiciens se in terrā ossa debilia duro casu collidit: & de osculās humum: grās inq; tibi ago dñe de; de oibus dolorib; meis: teq; mi dñe rogo: ut cētuplū si tibi placuerit addas: q; hoc erit mihi acceptissimū: ut affligēs me dolore nō parcas: cū tue sancte uolūtatis adimpletio: sit mihi cōsolatio suppleta. Verū cū infirmitate grauissima detineret: nec posset comedere: & a frībus rogaret ut aliqd sumeret: & ipse diceret q; nō habebat uoluntatē comedēdi: s; si heret de pisce q uocat squallus forsītā comederet: hoc dicto statiz affuit diuina puidētia: & ecce qdā hō missus a frē Gerardo ministro reate: portauit canistrū ubi erant tres magni squalli: & gābari de qb; ipse libenter uescebat. Quod factū in admiratiōe plurima extitit sociorū: diuinā puidētia circa ipsum attēdentes. In hoc palatio eū aliqui ob spūs recreationē laudes fratris solis quas fecerat: p socios cātari faceret: cōsiderās hoc frater Helias dixit ad eū. Charissime ff de oī letitia q; p te & sociis tuis in tua infirmitate ostēdis sum ualde cōsolatus & edificat: s; li

cet hoies huius ciuitatis te uenerent p scō: tñ q; credūt firmiter ppter hāc infirmitatē tuā incurabilē te in pximo moriturū: audietes huiusmōi laudes cātari die noctūq; pnt dicere intra se. Quō hī tāta letitia ostēdit: q est ppe mortem. Dixit ad eū btus. F. Recordaris cum apud fulginē uisionē uidisti: & dixisti mihi q; qdā dixerat tibi q; uiuere nō debebā nisi duob; anis. Anq; tu illā uisionē uideres: per grām dei q; oē bonū suggerit & ponit in ore suorū fidelī: semp die ac nocte cōsiderabā sinem meū: s; ab illa hora qua uisionē uidisti: fui magis sollicit; cōsiderare diē mortis. Et statiz ait cum magno seruire dimitte me frater gaudere in dñō: & in laudib; ei; & isfirmitatib; meis: qm grā spūs sancti coopāte ita sum unit; cū deo meo: q; p misericordiam suā bñ possūz in ipso altissimo iocūdari. In illis dieb; uisitauit eū in dcō palatio qdā medic; de aretio: ualde familiaris ipsi btō. F. noie bon; Ioānes. Et interrogauit eū btus. F. qd tibi uideat de hac mea infirmitate? Et ait illi medicus: bñ tibi erit p grām dei. Iterū dixit ei beatus. F. dic mihi qd tibi uideat: noli timere qm per grām dei nō sum corculus: ut timeā mortē. Nā coopāte grā spūs sci: ita sum unitus cū dñō meo: q; de morte & de trita equali sum otent;. Tūc dixit ei medic; māifeste. Pī secūdū phiam nām infirmitas tua est incurabilis. Et credo q; i fine mēsis septēbris aut q̄rto nouas ectobris morieris. Tūc btus. F. iacēs i lecto cū maxia deuotiōe & reuerētia expādit man; ad dñm: & eū magna letitia cordis & corporis dixit bene ueniat foror mea mors. Sic ergo p; qua infirmitate btus. F. ad mortē deuenit corporis. Et scō uidēdū est de loco in quo btus. F. mortu; est. Vbi sciēdū q; btus. F. uidēs se ad mortē p; pinq;re: ad scām Mariā de Portiūcula se deferri poposcit: ut ubi accepat spm gfe: ibi redderet spm uite. Et q; p infirmitatē ambulare nō poterat: ad dcū locū a sociis se fecit deportari. Cūq; ad locū de scā Maria cū magna comitiua deduceret p frēs: & ad hospitale p; uenisset qd est in uia: petiit btus. F. si adhuc ibi eēt: q; ipse caligātibus oculis nō senectute sed lachrimis plene uidere nō poterat: cūq; sciisset se in dcō loco esse: fecit se uersus Assisium facie uolui: & in terra posit;: illā multis bñdictiōib; bñdixit dicēs: bñdcā tu a dñō: q; p te multe anime saluabunt: & in te multi serui altissimi habitabunt: & de te iusti eligent ad regnū eternū. Et his dictis ad scām Mariā se fecit deferri. Et illic puēis in isfirmaria fuit locat;. Sic ergo p; de loco in quo elegit mori. u; in loco scē Marie: ut ubi icepat ibi terminaret. Et q; hūc locū dicebat ipse btus. F. uirginē Mariā plus amare q; aliquē locū citra mare. iō btus. F. uirginē se cōformādo: p aliis locis mūdi amauit ip;: & in fine ut dicet recomēdauit frīb;. In hoc uoluit mori amic; uirginis: & in signū dilectiōis ut dñt frēs antiq; a qb; audiuit: btus. F. uoluit q; ei; cor a corpore separaret: & ibidē ponere. Et dī q; cor eius est in altari capelle ubi beatus. F. mortuus est. De singularitate huius loci dictū est conformitate. xvi. & ultima libri scđi. Hic locus dī eē cuiuslibet fratri minori uero acceptissimus: cōsiderando primo affectū bene Marie ad ipsum locū pte aliis mūdi locis. Secūdo amorē beati. F. ad ipsū: q; in ipso

cor
beato
fran
cia
ex
h
m

incipere uoluit & terminare. Tercio ppter recomēda-
tionē beati. F. scāz fratrib⁹ de ipso loco in morte sua.
Quarto pp cor bti. F. in signū dilectiōis ad locū ibidē
positū. Quinto pp remissionē peccatōrū q̄ annuatiz in deō
loco hī. Sexto pp dona grāriū que ibidē ob reuerētiāz
xpī manētes: cōtinue percipiunt. Sic ergo p3 de loco.
¶ Tercio uidēdū est qd egerit btūs. F. añ mortē suāz
i. spūs emissionē. Pro cui⁹ euidētia est sciēdū: qd btūs
F. plura fecit. Et p̄mū est: qd sui obitū in p̄ximo futurū
sicut a xpō accepit: fratrib⁹ predixit. Dñe ēt Iacobe
de septēz solis predixit de die & hora sui trāsīt⁹: ut di-
cēt. Dicteq3 dñe Iacobe rome dū eēt: p angelū reue-
lata est eidē mors bti. F. Fri Helie dū eēt Fulginei cuz
btō F. apparēte sibi quodā Sene: mortē a futurā beatī
F. imēdiate post duos ānos nūciauit. Et hī ipse Helias
btō. F. ut p3 ex supradictis reuelauit. Secūdū qd egit ē
qd inductiōe sociorū btūs. F. dñe Iacobe prefate: uoca-
to frē scriptore scribere uoluit. Et cū iā icēpisset scribe-
re qd cito Assisū ueniret si eū uellet inuenire uiuū: qd si
post talē diē accederet: uiuū eū nō reperit. Et qd porta-
ret talē pānū p tunica funerali & cerā p sepultura ac
de cibariis q̄ ipsa btō. F. faciebat: dū eēt rome isirm⁹:
dū hec scriberent btō. F. fuit diuinitus reuelatum: quō
dñā Iacoba ueniebat: & oīa secuz deferebat: put ipse
describerebat. Et statiz btūs. F. dixit scriptori ut non scri-
beret: qā nō oportebat. Et dū p modicū staret: dñā Ia-
coba cum duob⁹ filiis senatorib⁹ & magna comitiua
aduēit: portās oīa de qb⁹ btūs. F. scribebat: de quo fra-
tres fuerūt ualde mirati: & qd locū scē Marie de Ange-
lis nulla mulier intrabat: btūs. F. dispensando cū dicta
dñā: frēs eā ad ipsuz pduxerūt bti. F. mādato. Que sta-
tiz ad pedēs sacris stigmatibus consignatos: ut altera
Magdalena rigādo lachrimis: pre deuotiōe magnā o-
lationē pcepit. Btūs aut. F. de uisiōe dicte dñe letatus
est: qd eā uirtuosissimā & scīssimā reperat. Vocabat. n.
eā btūs. F. nō dñā Iacobā s3 frēm Iacobū: ppter pro-
bitatē suā & scīratē. Portauit pānū cinerei coloris p tu-
nica & p feretro. Cerā in magna abūdantia q̄ suffecit
plurib⁹ dieb⁹ p reuerētiā ipsi⁹: & cibaria que btūs. F.
oprauerat. Et ut alia Martha diligēter btō. F. seruiuit.
Predicta dñā interrogata a fratrib⁹ quō sic ueniss⁹: &
oīa de qb⁹ btūs. F. scribebat sic portasset: rñdit qd an-
gelus dñi oranti apparuit: & de morte bti F. sibi dixit:
& que btūs. F. uolebat omnia indicauit. Et qd dcā do-
mīna credendo btū. F. lōgiori tēpore supuēturū: uo-
lebat societatem emittere: btūs. F. phibuit dicens: qd
sabbato de sero moreret: & ipsa post mortēz cū comiti-
ua sua sū p̄fesset ad urbē redire: qd & scīn est. Tertiūz
qd egit btūs. F. fuit comestio cū fratrib⁹: fecit. n. panes
apportari & in frustra diuidi & unicuiq3 unā partē de-
dit ad instar cene xpī. ut dcām est cōformitate p̄ma isti⁹
tertiū libri. Quartū qd fecit btūs. F. fuit bñdictio fra-
tris Bernardi de gntaualle primogēiti sui de qua dcām
est pte. z. cōformitatis. viii. c. de frē Bernardo & alibi.
Quintū qd egit est recomēdatio loci scē Marie de por-
tūcula gñali ministro & fratrib⁹: ut dcām est cōformi-
tate ultima secūdū libri. Sextūz qd egit btūs. F. fuit sui
totalis denudatio. Nā mortē iminēte se totū ēt sine se

moralib⁹ denudauit: & se in terrā p̄lecit. Hoc fecit ut
nudus hora tali cū nudo diabolo luctaret. Et ut paup-
tati fidē seruaret usq3 ad mortē: ac xpō esset cōformis:
qd nudus p nobis pendēs: nudus etiā mori uoluit. Insu-
per ut expedit⁹ ab omnib⁹ liber trāsiret ad xp̄m: uite
q3 sue p̄ncipiū qn p xpō corā epō nudus remāserat: si
ni uite corrūderet: ut nudus ex mūdo celū adiret. Qui
cū se sic denudasset fratrib⁹ dixit. Primo dicēs qd meū
est feci qd uŕum est xp̄s edocent. Et lachrimātib⁹ oī-
bus: guardian⁹ quem suū btūs. F. dicebat: tunicā habi-
tualē accipiēs cū corda & femoralib⁹: cōcedēs eidem
mādauit ut acciperet: qd & fecit: s3 dato qd sic nudus
esset: frēs et si stigmata clare cernerēt manū et pedū:
de uulnere laterali nō sic comprehendere ualuerūt: qā
ipsuz manu obtexit. Secūdo. Precepit fratrib⁹ qd ipso
mortuo eū stare sic nudū pmitterent sup humūz: p tñā
spaciū qd uni⁹ miliarii tractū qd suauiter posset pfice-
re. Vt uiuēs xpō uiuēt: & moriēs moriēt & mortuus
mortuo esset filis & cōformis. ¶ Septimū qd egit btūs
F. est frām allocutio: de q̄ dcām est cōformitate. z. hui⁹
tertiū libri. Nā exhortat⁹ est eos. Primo ad dei amorē.
Secūdo de fide seruāda ad romanā ecclesiā. Tercio de
patiētia hñda & custodia paupertatis. Quarto qd scīn
euāgeliū oib⁹ institutis añponerēt. Quinto de p̄ue-
rātia tenenda in inceptis in p̄secutiōib⁹ mūdo futuris.
Sexto de sua morte eos est cōsolat⁹. Ultimo suū testa-
mentū qd legi fecit. De quo dcām est conformitate. z. hui⁹
tertiū libri. Octauū qd btūs. F. egit est frām gñali
bñdictio. Nā omnib⁹ fratrib⁹ qd erat in loco cōgrega-
tis: & circūsedētib⁹ corā ipso: btūs. F. extendit sup eos
man⁹ in modū crucis brachiis cāzelatis: & omnib⁹ fra-
trib⁹ tā p̄ntib⁹ q̄ absētib⁹: in crucifixi uirtute & uoce
bñdixit dicēs eis. ualete filii oēs in timore dñi: & p̄-
manete in eo semper: ego uero ad deū p̄pero: cui⁹ p̄-
uos oēs comēdo. Nonū qd egit btūs. F. est sermōis xpī
in cena lectio: fecit. n. sibi legi euāgeliū secūdū Ioānē:
a. i3. ca. usq3 ad. xvi. ut dñi Iesu uocē ibidē loquentis
ipse crucifixus audiret. Sic ergo p3 qd btūs. F. peregit
añ suā mortem. S3 morte instāte bti. F. aues que alaui-
des appellānt: q̄s beat⁹. F. p̄re aliis diligebat. dicebat
n. ipse btūs. F. qd hec auis rep̄ntabat bonū religiosuz
dicens. Soror alauida h3 capitiūz sicut religiosi: & est
auis hūilis: uadit libētē p nīā ad inueniendū sibi aliq̄
grana: etiā si inueniret ea in stercore extrahit & come-
dit. Volādo laudat deum ualde suauiter. Sic boni reli-
giosi despiciētes terrena: quorū cōuersatio est semp in
celis: & intētio semper ad laudem dei. Bius uestimen-
tuz. s. penne assimilāt terre: & dat exemplū religiosi:
ut nō delicata & colorata uestimenta habeāt: s3 uilia
precio & colore sicut terra uilior est aliis elemētis. Et
quia beatus. F. hec cōsiderabat in ipsis: libenter eas
uidebat. Hora igitur prefata post uesperas: licet ipse
auis sint inimice tenebrarum: & lucis amice: ipsa ho-
ra in multitudine magna uenerūt: & in trāsitu bti Frā-
cis ci cum insolita quadam iubilatiōe: glorie sancti qui
eas ad laudes domini solitus erat inuitare: tā iocundū
q̄ euidēs testimoniū perhibebāt. ¶ Quarto & ultimo Mors bea-
uidēdū est quō btūs. F. mortuus est. Vbi sciēdū qd oib⁹ ti. F.

pfatis & aliis rite i eū pfectis: bñs. F. hora sui trāsitus ut potuit: in hui? psalmi uocē erupit dicēs. Voce mea ad dñm clamaui: uoce mea ad deū deprecatus sum. Effundo in cōspectu ei? ofonē meā &c. Et cū puēissz ad illud me expectāt iusti donec. retribuas mihi: ania ei? a corpore egressa: in eterne claritatis abissum ab? sorta est. Trāsit aut uenerabilis p? Frācisc? ex h? mundi naufragio ad dñm. M. ccxxvi. q̄rto nonas Octobf. sabbato de sero anno a sua cōuersione. xx. Et ab ipres sione sacrorū stigmatū biēnio elapso & sepult? die dñi co. ¶ Prefatis igit diligēter inspectis: p3 qdā cōcordia & similitudo mortis bñi. F. ad mortē xpī. Et pmo xps crucifix? est mortu? bñs. F. crucifixo sclaūat? stigma tibus sacris erat: pri? n. xps fuit crucifixus & sic mor? tuus: sic bñs. F. pri? stigmatizat? insigniis crucifixi: & postea obiit. Secūdo xps nudus mori uoluit. Sic beatus. F. q̄tū in eū fuit. Terti? xps orādo mortu? est: sic & bñs. F. Quarto xpus exonerat? ab oibus: a mūdo egredi uoluit. bñs. F. ab oibus expropriatus mori uoluit: & de hoc mūdo trāsire. Quinto xps a mundo per mortē exiēs: ania eius q̄tū ad portione inferiorē fuit pfectissime glorificata. Beati. F. ania a corpore separata: glia eterna ut dicet fuit laureata. Sexto post mortē xps iacuit nudus in cruce: & in terra. s. deposit? de cruce. bñs. F. sup humū iacuit mortu? & nudus: p spaciū uni? miliarii incessiois. Septimo xps in sua morte matre est cōsolat? Ioāne de ipsa alloquēdo: bñs. F. dñaz Jacobā & frēs de sua morte uerbis est cōsolatoriis al? locus? demulcēdo. Octauo xps morte & cātriciuz in corpore est uerus hō & mortu? comprobatus. Sic beatus. F. in morte & post mortē tractus: ipsuz uere xpo confixū sacris stigmatib? ipsius est auctēricatū. Nono xps in morte signis multos ad cōtitionē pduxit. beatus. F. in morte miris ad xpī deuotionē & suā deduxit. Decio xps morte uictoriosus limbū pñuz itrauit. beatus. F. celū uexillo crucis subuecto in sua ania gloriosus igressus est. Multe alie sunt cōformitates bñi. F. de sua morte ad mortē dñi Iesu: de qbus erit sermo in sequētib?. Sic ergo pdictis apparet conformitatis quarte quo ad secūdā partē expō. s. Frācisc? euocat.

¶ Fructus qntus & conformitas tertii libri: &. xxxiii. in ordine. u3. Iesu genus eripit. F. constipat. Expositio prime partis. u3. Iesu genus eripit.

Ortis triumphator & generis hūani redemptor dominus Iesus xpus: postq̄ p nostra redemptione & salute in cruce mori cōplacuit: eius ania a corpore separata: s3 nullatenus a deitate: ac pfecte btā taz in portione superiori q̄ inferiori: ut uictor mortis & diaboli: ualatus multitudine angeloz limbū scōrū pñm expoliā dum adiit. Ibiq3 mortis sue efficaciam primitus ondit: a māib? diaboli oēs iustos ab origine mūdi usq3 tūc mortuos liberādo: & eripēdo. Et q̄ multa in prefatis uerbis cōtinent: tā p expōne ipsorū: q̄ hui? conformitatis

prime partis. u3. Iesu genus eripit: erūt h aliiq̄ ingrenda & uidēda. Quib? uisus patebit prie partis pposita declaratio. Primū uidēdū & declarandū est. Cū articulus nre fidei dicat: q̄ xps descendit ad iferos. Querēdū est qd hic intelligit nomine inferorū. ¶ Rñdet q̄ in sacro Quid per eloquio ifernus multipl? accipit: tñ p pñti Paulus apls inferos in Ephe. iiii. declāt dicēs. Quod xps primū descendit ad simbolo i inferiores partes terre glo. i. inferos. ergo uidet q̄ noie telligatur inferorū inferiores partes terre designent. S3 q̄ ifern? sit principal? in partib? inferiorib? terre: p3 ex scriptura q̄ p descēsum iter ondit ad infernū dicēte psal. Descēdat ad infernū uiuētes. Silr. Gen. xxxviii. descēdaz ad filiū meū Ioseph in infernū. Similit. Num. xv. h3 q̄ Chore & Abiron descēderūt cū tabernaculis suis &c. in ifernū. Sic ergo uidet q̄ q̄ ifern? inferior nobis est p descēsum & nō p ascēsum designet: hoc idē exprimit uocabulū siue inferorū siue inferni. Sic ergo scdm Aplm p inferiores partes terre ifern? describit. S3 sciendū q̄ in inferiorib? partib? añ xpī descēsum erāt q̄tuor loca. Prim? in quo carētia est glie & grē: & pñtia pene sensibilis: & iste uocat infernus dānatoruz: & est infimus & sub oib?. Scdus est in quo est carētia glie & grē: & pene sensibilis: & iste dñ limb? puerorū: q̄ siue circūci sione in ueteri testamēto: uel siue baptismo in nouo de cedūt: & cū culpa originali: & est supra infernū & primū locū. Terti? loc? est in quo est carētia glie: nō tñ grē: & cū pñtia pene sensibilis. Et iste dñ loc? purgatorio siue sit supior ad limbū: sufficit q̄ sit in hoc supior spe de uisione aliqñ diuina. Loc? ē purgatorii alius a pdicto animab? aliqñ assignat: de quo ad pñs nō est sermo. Loc? q̄r? supra istos est in quo erat carētia pene sensibilis & glorie: nō tñ grē: & iste dicebat limb? pñm. Ad istū locū ducebant scī pñs illi: q̄ de purgatorio pacta pñia exhibāt añ xpī mortē: q̄ nōdū erat apta paradisi ianua: q̄ xpī passio nōdū erat exhibita. Ex his p3 qd nomine inferni intelligit de quo loq̄r articulus fidei. ¶ Secūdū dubiū discutiendū est. An ania xpī an aia xpī unita deitati ad limbum descēdere debuit post separationē a corpore. Rñdet q̄ sic. ut scriptura uerificaret. descēdere Zacha. ix. Tu aut in sanguine testamēti tui eduxisti uinctos de lacu in quo non erat aq̄. Osee. i3. O mors ero mors tua: mortuus tu? ero in inferno. Eccl. xxiii. penetra bo oēs inferiores ptes terre &c. de hoc dixerat Iacob moriēs. Gene. xlix. Salutare tuū expectabo dñe. Descendere decebat. Primo ut diabolo uicto quos tenebat scōs pñs: ab ei? māib? eripet. De hoc loq̄r apls. Collose. 2. Expoliās principat? & ptates traduxit confidenter. Scdō ut luciferū ligaret pñt in figura haberet. Apocal. xix. Terti? ut in regione illa degētes illuminaret. iuxta waticiniū. Isa. ix. Pñs q̄ ambulabat in tenebris uidit lucē magnā &c. Et Zacharie. Lu. i. illumina re his qui in tenebris sedent &c. Quarto ut eis gau diū infunderet sui cōspectioe tā diu desiderati ab eis. Abrahā uidēdo diē gauisus est: q̄to magis uidēdo ei? pñtiā. Alias cās assignāt doctores sed ad pñs sufficiāt pfate. ¶ Tertiū dubiū igredū ē cū qb? xps ad iferos descendit. Et licet de hoc nō hēat claritas: tñ d3 credi q̄ cū multitudine āgelorū descendit. Si. n. in deserto hita

uictoria de tētatōe diaboli: angeli accefferūt & minī
 strabāt ei: a fortiori diabolo supato & uicto in cruce.
 In sup cū ipse sit rex angeloz: cū dño subditi iuerunt.
 ¶ Quartū dubiū inq̄rēdū quid egit dñs Iesus ad lim
 bū descēdēdo: Rñdēt q; anīa xpī pfectissime btā dei
 tati unita & angeloz multitudinē uallata: descēdit ad
 iferos. i. scōrū p̄m limbū: & q; maligni spūs persen
 tiēdo talē Saluatoris descēsus: portas clausērāt ne ad
 ip̄os expoliādos & cruciādos accederet: scī angeli quī
 p̄cefferunt clamātes illud ps. Atollite portas p̄ncipes
 &c. & statim maligni spūs adunati rñderūt. q̄s est iste
 rex glorie? & sancti angeli rñderūt dicentes. Dñs for
 tis & potēs in plio. s. uobiscū inito: q̄re atollite portas
 p̄ncipes ufas &c. Et tūc maligni spūs cū tremore iter
 rogāt scdō dñtes quis est iste rex glorie? & scī Angeli
 rñderūt Dñus uirtutū ipse. s. q̄ est p̄ns ipse est rex glo
 rie. i. est oīs uirtutis & potētie supatiū. S; qd̄ secutus
 est? Certe statiz uerus Sālon portas accepit & uectes
 cōfregit: & statiz locū iferni patens fuit. Ad cui? introi
 tū oēs tenebre p̄tin? sunt effugate. Et sic caliginē ifer
 ni sue deitatis radio clarifice illustrauit. Et q; luce ad
 ueniēte tenebre diffugiūt: maligni spūs a limbo disce
 dētes: in inferno iferiori se oēs reclusērūt. O quantus
 tūc fuit luct? et clamor i inferno iferiori iter ip̄os demo
 nes uirtute xpī fugatos & p̄stratos: misere aīe in eoz
 p̄tate posite p̄ceperunt: que pre ira & supbia ip̄oz ab
 eis p̄ tunc sunt acri? cruciate. Claustris & portis pate
 factis iferni qd̄ egit xps circa sanctos in limbo exn̄
 tes & alios in purgatorio p̄ tūc morātes? Certe multa
 bñficia eis contulit. Et p̄mū: q̄a oēs depulit tenebras:
 eos illuminando anie sue glōrificate & sue deitatis lu
 ce illuminauit: ut p̄dixerat. Isa. ca. ix. habitātibz in re
 gione umbre mortis lux orta est eis. Secūdū ip̄os bea
 tificauit. Nā eis suā deitatē oñdit: cui? uisione oēs fas
 eti sunt btī: & sic uiderūt aīam xpī deitati unitā inesa
 bili unione. Tertiū oēm dolorē & tristitiā ab eis effu
 gauit: que eis inerāt rōne loci uisionis demonū & ten
 tationis: & hoc sue deitatis oñsione: qua gaudio sum
 mo sunt repleti. Quartū hostes demōes ab eis effugā
 do: luciferum captiuauit. Quo uiso iuxta. ps. letabit iu
 stus cū uiderit uindictā &c. iocūdātī sunt. Quintū ip̄so
 rū exiliū a p̄ria celesti per tm̄ tēpus terminauit & hoc
 sue deitatis demōstratiōe & in breui ad celū cum ip̄so
 ascēsiōe. Sextū limbu; sanctorz p̄m p̄petuo clausit
 & obserauit: ad ip̄m. n. locū nō est ampli? fidelīū descē
 sus: & sic ip̄m totalr euacuauit. Septimū de hūani ge
 neris facta redēptiōe p̄ ip̄m & recōciliatiōe declāuit:
 ac que passus est & q̄ta reserauit. Octauū celū amo
 do eē aptū p̄ eū q; h; clauē Dauid: & hereditatē resti
 tutā demonstrauit. Nonū p̄tē diaboli quo ad dedu
 ctiōe iustoz ad limbū totalr dissipauit. Nā nullū po
 test illuc deducere nisi ad purgatoriū. Decimū ali
 quos scōrū ip̄oz p̄fuz ad p̄fectā resurrectionē in sua
 resurrectionē deputauit. Et sic p; qd̄ egit xpus eis. Sed
 qd̄ xpo ip̄si scī p̄res egerūt in limbo degētes? certe re
 pleti sunt gaudio & letitia. Primo ip̄z uenerabilr susce
 perūt. Secūdo adorauerūt ut deū. Tercio hymnū no
 uum oēs generalr & q̄libet particulariter. s. Adā. Eua.

Noe. Abrahā. & sic de aliis decātauerūt eidē ofitētes:
 qm̄ bonus qm̄ in secūlū misericordia eis. Et q; de hoc
 dcū est in ope. de uita btē Marie fructu. liii. uide ibi.
 q̄re hic dimitto ob breuitatē ad p̄ns. Sed dū xps deus
 n̄r cū scis sic staret in iubilo: latrōis anīa crurifragio a
 corpore exuta: a scis angelis suscepta xpo p̄tinus est
 p̄ntata: que statiz uisa deitate Iesu glōrificata est: & q;
 xps p̄miserat impleuit. s. q; hodie eēt cū ip̄so in para
 diso: uere fuit in paradiso deitate xpī inspecta qua &
 statiz glōrificata est. ¶ Quintū dubiū uidēdū & inq̄rē
 dū est. Ad q̄ loca xps descēdit. Rñdēt qd̄ xps nō de
 scēdit ad ifernū iferiorē: q̄a ip̄si sunt omni grā p̄tinati:
 q̄a nullū abīde extraxit. uerū est q; descēdit ad ligādū
 diabolu & luciferū. ut habet Apocal. xix. Nec ad lim
 bū pueroz cū culpa originali decedētū: q̄a cū ab omni
 grā sint separati: meritū passiois xpī se ad eos nō extē
 dit: q̄re nullū a dicto loco liberauit. Descēdit ergo ad
 purgatoriū: q̄ illi erāt in grā: & sue passionis efficacia
 remittēdo oēm penā: ab īde traxit & liberauit: & duxit
 eos ad q̄rtū locū. s. limbū p̄m: q; pp̄ obscuritatē loci:
 utpote in cētro terre limbū. i. obscurus est uocat? q; ē
 dictus est sinus abrahe: q; ibi Abrahā cū aliis erat. Et
 q̄a isti in grā erāt & culpa carebāt: oēs ab īde p̄ xpm̄
 sunt extracti hora. s. resurrectionis ut dicet. Ex iā dictis
 p; quō itelligit illud petri. Act. 2. q; Iesus solutis dolo
 rib? iferni. i. purgatoriū resurrexit. Itē illud. ps. Eruisti
 aīam meā ex inferno iferiori: pōt itelligi: q̄a p̄tis suis
 illuc descēdisset: nisi grā dei preseruāt? fuisset: uel pōt
 dici q; q̄libet predictoz locorū dī ifernus inferior: q̄a
 oīa loca p̄dicta sunt in iferiorib? partib?: puta in cen
 tro terre. ¶ Sextū dubiū inq̄rēdū. Cur xpo p̄sonaliter
 talia loca adire cōplacuit? Rñdēt q; hoc fecit ut sum
 maz dilectionē ad ip̄os oñderet. In sup̄ decebat ut q;
 preciū soluit ad redimēdū: redemptos acciperet & ad se
 traheret & deduceret. ¶ Septimū dubiū inq̄rēdū. q̄to
 tēpore in limbo fuerit. Rñdēt q; tāto tēpore Iesus ste
 tit in limbo: q̄to tēpore corp? ei? iacuit in sepulchro.
 Et si inueniāt q; xps statiz scōs p̄res liberauit d; intelli
 gi nō a loco recedēdo & educendo p̄ tūc: s; eos btīfī
 cando & sua glōria illuminādo. Prefatis ergo succinte
 uisis & in ope btē Marie diffuse tactis loco iā dicto:
 p; expō prime partis istī? q̄nte cōformitatis. u; Iesu ge
 nus. s. hūanū eripit tā a diaboli manibus q̄ ab oī dolo
 re & loco iferni: ut superiora declarant.

¶ Epō secunde partis huius q̄nte conformitatis tertiū
 libri. u; Franciscus conspatur.

Rācise? cōstipāt dicit scdā
 pars hui? q̄nte cōformita
 tis. i. uallat aīab? purgato
 riū: idē i sua morte: suo me
 rito & diuina clemētia cō
 cedēte extractis. Vbi sciē
 dū qd̄ anīa btī. F. a corpo
 re separata: ut xpo eēt cō
 formis post mortē sic fue
 rat in uita: ad purgatoriū

accessit: ac ab īde multis anīab? extractis eoz uallat?
 caterua celū adiit. Vnde sicut anīa xpī a corpore sepa

rata descendit ad purgatorium & p̄sum limbū: ac animas inde extraxit: sic & cōcessit b̄tō. F. ut ad purgatorium uadēs: anias ab inde extraheret: & secū ad uitā beatā duceret. Hoc utiq; fuit oñsum cuidaz scō fratri: prout recitat frater Thomas in sua legēda: quo fratre hora trāsitus b̄ti. F. in ofōne suspensio: ip̄e b̄tūs. F. purpurea in iurus Dalmatica: cū innumera eum sequentiū turba: tanq̄ p̄nceps maximus mirabiliter gloriosus apparuit. Qui tādē ad amenissima loca perueniēs: palatium mire magnitudinis & singularū delitiarū plenū introiuit: hoc ip̄m referatū cuidā baroni morati in alpib⁹ iuxta eugubiū est a demone: per os cuiusdā mulieris demoniace hoc modo: put dict⁹ baro qui erat de tertio ordine & receptus a b̄tō. F. duob⁹ fratrib⁹ euntibus romanā ab ip̄o receptis ad hospitium declauit dicēs. Ego ad ordinē tertii a b̄tō. F. sum susceptus: & idutus ab ip̄o habitu tertii ordinis. Et ad hospitium meū ip̄se b̄tūs. F. sepe diuertit: ac ipsum in iumēto meo sepe p̄ hec montana deduxit: quo uoluit: quādo erat debilis. Cū. n. beatus. F. ad has meas partes p̄mo puenisset: essetq; ico gnitus: ac isolita p̄dicaret: parum de eo curabat. Ego uero signa in eo sanctitatis deprehendēs: conuocatis de districtu & dñio meo hoib⁹: cepi eū comendare & ut eū libet̄er audirēt hortari. Populus aut̄ recepto gustu p̄dicationis illius: ac ei⁹ cognita sanctitate ceperunt eū uenerari: & predicationē eius auide frequētare. q̄ si mihi dicerēt: iam nō p̄pter tuā loquelā: sed mirabili eius doctrina ip̄m audimus. Ex hoc b̄tūs. F. factus est mihi familiaris: et ob deuotionē quando potuit ad me declinauit. Ip̄se etiā dedit mihi p̄tātē recipiēdi ad ordinē quos uolebā: & plures iam recepi. Et tādē ab eo ad quē semp optauerā. s. hunc statū recept⁹ sum. Illo aut̄ tēpore fuit quedā femina apud me que ab acuto demone erat obfessa: sicut multis disputatōibus quas cū ipsa habere solitus sum: mihi expertus: licet. n. in studio Bononiēsi satis p̄fecerim: ut scire potestis: tñ acutior me erat. Et quādo mihi aliquñ cōcluderet: insultabat mihi dicēs ubi ē scia tua quā Bonōie dedisti. Cū aut̄ aliquo tēpore trāsactō. b̄tūs. F. mortu⁹ eēt in Assisio: demon q̄ p̄dictā feminā tenebat aberat: & ipsa femina per biduū regeuit. Statiz aut̄ ut rediit fremēs & furēs: miserā feminā plus solito uexauit. Vocat⁹ autē ego adueni: & q̄re sic faceret & ubi fuerit requiui. Et ip̄se rñdit. Ego fui ubi ille mēdicus mortu⁹ est. s. Franciscus: amicus & p̄ tuus. Tunc. Ego. Heu. est. ne. mortuus p̄r meus. Quid ibi egistis? Et demon rñdit. Plurimi adueneramus s; in eo nihil de n̄ro inuenimus: nec appropriare ad eū potuimus p̄ multitudinē angelorū. Et q̄a tu illi familiaris fuisti: iussis sum aliqua secreta tibi p̄dere de ip̄o & de ordine suo: quorū plurima tu ip̄se uidebis. Et ego dixi. Narra qđ uis: ego autem credā qđ mihi placuerit. Et demon rñdit. Malo te nō credere: s; hac uice mētiri mihi nō licet. Iaz abūdabat iniquitas: & p̄pter hoc puocata diuinitas uidebat uel le mūdū icendere plagis multiplicatis & terminū mūdi maturare. Vñ rogauit p̄rem filius: ut adhuc sibi plures deputaret: q̄ sue crucis baiuli numerū saluandorū augerēt: & tunc dedit ei p̄r Frānciscū cū ordine suo: q̄ li

cet sit adhuc paruulus: tu uidebis ip̄z uehemēt̄er multiplicatū: & oib⁹ p̄ualētē. q. s. nobis singulariter infestus: plures de n̄ris manibus erudēs: pessimos peccatores ad salutē p̄ducet. Nec a tēpore apostolorū sustinuis mus ab aliquibus tale dānū. nos aut̄ ip̄s put poterimus resistemus: & eis aduersa p̄curabimus. Multa autem cōtra ip̄m cōstituiamus. S; hoc nobis reuelatū est: q̄ eos impedire non poterimus usq; ad ānos antixpi. Tunc aut̄ redibit nobis p̄tās & omnia subuertemus. Vidēs aut̄ x̄ps Frānciscū sibi datū p̄ signifero tāci ordinis: ip̄s suos uulnerū stigmata impressit: & clauos in manibus & pedib⁹ & in latere dextro uulnus: sicut iā p̄z in corpore suo & plurimi iam uiderūt: sicut tu certissime scies. Et iterū intulit: scis ne q̄s erat Frānciscus? corporāl̄ qđ ip̄m noueras: s; mētē nō nosti. Egregio regi seruierat: & solus ad eū uenire nō debuit ad gloriaz. iō dāte sunt ei anie de purgatorio p̄ suo comitatu plusquā mille: q̄s suis meritis liberauit. uñ nos confusi sumus. Et addidit: uidēs mater Iesu datū sibi Frānciscū cum suo ordine: petiit a p̄fe sibi numerū uirginū augumentari: & tūc data est ei b̄rā Clara cūz suo ordine: qui ēt ualde dilatabit. Et hoc ip̄se uidebis sibi. Et cōcluse dictus baro. Hoc demon mihi narrauit: iā sunt uiginti anni elapsi q̄ hec dixit mihi: & b̄tūs. F. obiit. P̄z ergo testimoniō demonis qđ b̄tūs. F. de purgatorio multas anias traxit post mortē suis meritis: atq; ad uitā eter nā cū ip̄s alcēdēdo perduxit. idip̄m de extractōe animarū de purgatorio in die defunctiōis sue: & annuatī die prefata q̄ extrahat animas omniū q̄ fuerūt de tribus ordinib⁹ a b̄tō. F. institutus: x̄pus postq̄ dedit sibi stigmata dixit. ut superius conformitate. 3. huius tertii libri est dc̄m. Sic ergo p̄z declarata cōformitas. v. quo ad primam & secundā partē: & quō intelligit̄ ex iam dictis apparet euident̄er.

¶ Fructus. vi. & conformitas tertii libri: &. xxxiii. in ordine. Iesu corp⁹ intrudit. Frānciscus tumulat. Expō p̄me partis. u. 3. Iesu corpus intrudit.

Misericordie uirtus cum deo summe placeat ip̄so dicere per Oseam p̄phetā. ca. vi. Misericordia uolo & nō sacrificium: ac multis exemplis scriptura hoc p̄bat & uerbis: ipsamq; sp̄ali modo generi exhibuerit hūa no: tā incarnatiōe q̄ mortis susceptione: hanc utiq; ab

aliis circa ip̄m exhiberi uoluit: & percepit. Et si principaliter & modo ineffabili a sua percepit matre Maria teste Bernardo: & oia opa misericordie ab ea suscipiēdo: accepit etiā hāc & ab aliis in uictu & aliis. Sed in sp̄ali ip̄o mortuo: ipsam in sua complacuit hēre sepultura. Cū. n. deposuit & amot⁹ a cruce fuisset a Ioseph & a Nicodemo & aliis personis deuotis: uoluit in finem done mūda & unguētis delibuit: ut paup̄ i sepulchro non suo sed alieno est collocatus: ut hanc pietatis partem que extollit Tobia p̄cipue in se percipiendo: alii hoc exhibētes & comēdarent & p̄miarent. Et q̄ hec

De sepul
tura dñi.

sepultura xpi qualr fuerit facta: pñs h prima pars dñs
cens. Iesu corpus intrudit. petit declarari: ideo p ipsi²
euidētia & manifestatiōe: sub qbusdā dubiis urdendū
est de quesito. ¶ Primū dubiū. An corp² xpi decuerit
sepeliri: cū corp² illud esset nobilissimū utpote deita
ti unitū. uidet q nō in terra: sed sup celos collocari de
cebat. Rñdet q decens fuit. Primo q factū est ut ipe
pdixerat. Mat. xxvi. loquēs de Magdalena eū ungēte
in Bethania: subdit. Mirens h unguētūz hoc in corpus
meū ad sepeliēdū me fecit. Secūdo ut pñbus sepultis
in hoc sicut & in aliis similare. Tercio ut ueritas sue
mortis ueraciter demonstraret. Non. n. aliquis in sepul
chro ponit: nisi quādo iā de ueritate mortis cōstat. Pñ
latus añq licētiā dare uoluit ut sepeliret: sciuit a Cen
surione diligēter si mortuus esset. Quarto ut de sepul
chro postmodū resurgēdo: aliis q sūt in sepulchro spez
daret de resurrectiōe: secūdu illud. Ioan. v. oēs qm in
monumētis sunt audiet uocē filiū dei: & qui audierint
uiuet. Quinto ut nostrā cōsepelitionē pñtis ostēderet.
Iuxta dñm Apostoli. Roma. vi. ¶ Secūdu dubiū. Cur
more iudeoz uoluit sepeliri. ut habet. Io. xix. Rñdet
pmo q iō sindone inuolut² est: & etiā unctus: q talia
fieri nō possunt nisi corporis cōrectatiōe: qre tali con
tactu uere pbatū fuit xpm mortuū extēisse. Secūdo
uoluit sic sepeliri ut pietas & misericordia ac liberali
tas sepeliētū comēdaret. Hanc tangit Aug. i. de ciui.
dei. Tercio q mos iudeoz in sepeliēdo p tñc melior
reputabatur: utpote a sanctis pñbus traditus: & eis ostē
sus. Quarto ut qles essent sepeliētes declararet: q sin
done mūda. i. mēte puri: & aromatib². i. uirtutū odori
bus resperfi. ¶ Tertiū dubiū. In quo sepulchro uol
uit dñs Iesus sepeliri. Et rñdet euāgeliū q in sepul
chro nouo. In nouo uoluit dñs sepeliri: ut dñ Ambro.
in libro de uirginib²: q si in sepulchro ueteri corp² Ie
su esset locatū & resurrexisset: nō ipse sed ali² diceret
a Iudeis resurrexisse. Silt hoc egit ne post resurrectio
nē suā aliis corporib² remanētibus: ipse remāsisse cre
deret. Hanc tāgit Ieronimus. Hoc ē factūz est ppter
xpi corporis reuerētiā: q sicut xps elegit uirginis ute
rū: in quo nec añ nec post alius fuit: sic & in tumulo in
quo nullus posit² fuerat: uoluit sepeliri. Hāc tāgit glo
sa interlinearis. Et nō solū sepulchrū fuit nouū: sed in
petra excisum: & hoc debite factū est duplici de cau
sa. Prima ut tangit in Glo. Mat. xxvii. Ne si ex multis
lapidib² ēē edificatū: suffossis lapidib² & fundametis
ablatū fuisse diceret. Et iō ppter dubitationē remouē
dā ne diceret qd discipuli eū furati fuissent: ideo in se
pulchro exciso in petra collocatur. Silt si in terra fuisset:
dixissent secūdu Aug. per defossionē terre furatū.
Secūda cā ut cōtinēs rñdeat cōtēto. Xpus fuit lapis
excisus de mōte pñe celsitudinis sine manibus. i. ho
minis operatiōe. ut habetur in figura Danielis. z. qua
re in lapide exciso in petra collocat. ¶ Quartū dubiū.
Quare in alieno sepulchro utpote ioseph Mat. xxvii.
Rñdet. Primo ppter paupertatē. Xpus natus est in do
mo aliena: utpote in diuersorio. Luc. z. sic & conuersa
tus. Mat. viii. uulpes foueas habēt & uolucres celi ni
dos: fili² aut homis nō hz ubi caput suū reclinet. Sic &

moriendo ut pauper in alieno sepulchro ponit. Secun
do cum a morte detineri nō deberet: ut dicit Ambrosi.
in libro de uirginib²: quare sepulchrū ppriū hēre nō
luit. Tercio ut ostēderet q ppria domus sua nō est in
terris: s; in celis. ut dicit ibidē Ambrosius. Quarto. ut
dicit Ambrosi² ibidē: ut ostēderet q nō erat passus p
sua s; pro aliorū salute. ¶ Quintū dubiū. Cur potius
est locatus in sepulchro iusti. i. Ioseph qui erat uir bo
nus & iustus. ut dicit euāgeliū: q alioz. Rñdet. ut dī
cit Ambrosi² in libro de uirginib²: & glosa. zz. ut ostē
deret q ipse Iesus morit in corde peccatoris: & resur
git in corde & mēte iusti: & se potius habitare in cor
de iusti & quiescere: q peccatoris. Secūdo ad ostēdē
dūz: q si in pñenti uita mali mixti sint bonis: post mor
tem mali p se: & boni p se erūt & stabunt. ¶ Sextū du
biū. Quare est positus in sepulchro in horto sito: &
nō in loco alio solēiori. Rñdet. ut ostēderet q pecca
tum ade in horto delitiarū cōmissum: per xpm expia
tum est: & homines liberatos ēē a morte peccati. Itēz
ut fidelibus ubi collocaret post mortē: siue in ecclesia
siue alibi nō curādū exemplū pberet. ¶ Septimū du
biū. Cur xpi monumētū magno lapide est clausum.
ut dicit euāgeliū: cū tamē in breui ab inde eēt per re
surrectionē pgressurus. Rñdit glosa. Mat. xvii. super
illud aduoluit lapidē &c. Ut sine auxilio multorū res
moueri nō posset. Ac ne iudei dicerēt discipulos corp²
asportasse: ad ipsūz introitu & accessu. Similiter ut de
clararet. q potestati xpi nec lapis nec aliqua creatura
pōt obistere. ¶ Octauū dubiū. Cur dñs uoluit ut q
sepulchrū sigillaret. Rñdet q hoc est diuina uolunta
te factū. Primo ne discipulis posset obici: q apto ho
stio asportassent corp². quare sigillat. Secūdo ut ma
gis auctētica esset resurrectio: sigillo & monumento
clausis manētibus & intactis. Tercio ut passione xpi
de nostra salute chirographū xpz fecisse ostēderet &
reconciliationē. carta fuit corpus attramentū fuit san
guis effusus calamus clauī: restabat sigilli impressiōe
firmari: qd fuit in monumento. Et sic impletū est illud
Ieremi. zz. scripsi in libro & signaui: & adhibui testes
&c. ¶ Nonū dubiū. Cur monumētū custodibus fuit
pmunitum. Rñdet q rō lralis est ut discipuli arcerent
ne eū possent furari: ut dicit. Math. xxvii. Et pfata oia
diuina puidētia sunt ordinata ad maiore xpi resurre
ctionis auctēticationē: ut a nullo posset negari. S; no
ta q xpi monumētūz habuit duas conditiones. Prima
quo ad colōrē: fuit. n. coloris albi rubeo mixti: & hac
de causa ut ostēderet q intus erat ille qui est cādūus
paritate: & mūdicia & rubicūdus charitate cāti. v. Se
cunda quo ad dispōnē. Magi dicit in historia scolasti
ca: q monumētū xpi habuit septē palmos in longitu
dine: & tres in altitudine: ut ostēderet q quatuor mūdi
partes ad fidē trinitatis debebāt uenire. S; altitudo in
tribus ostendit: q Iesus qui fuit in monumento est ille
qui tribus digitis appendit orbē terre. Isa. xl. Sic ergo
p3 de conditionib² sepulchri Christi. Quod sepulchrū
ut p3 ex serie euāgeliōrū est ualde uenerādū: ipz. n. ho
norauit. Xps sua rege: nō una hora s; plurib². Sci an
geli apparitiōe itus & extra. Apli uisitatiōe. De² mira

operatione: ut dicitur conformitate sequenti. Maria filii sui locatione in eo. Magdalena lachrimarum irrigatio ne. Demones custodum prostratione: & celestis militie angelorum & sanctorum patrum Christi associatione. Ex prefatis ergo apparet expositio prime partis huius conformitatis. u. Iesu corpus. s. a matre & aliis fidelibus intruditur monumento. s. pro sepultura. Et sic est breuiter prima pars declarata.

¶ Secunda pars conformitatis sexte. Franciscus tumulatur. Expositio.

Iso in parte precedenti de Dñi Iesu a sua matre & aliis sepelitione: uidendum est nunc quomodo post mortem beatus. F. fuit ad instar Christi tumulatus: & qualis est conformitas in hoc ipsius ad Dominum Iesum Christum. Vbi sciendum quod ad sepulturam beati. F. plura concurrerunt. ¶ Primum fuit beati. F. precepti

observatio. Mandauerat ipse sanctus moriens fratribus: ut post mortem Christo similes: quod dimitteret eum nudum stare in terra per spatium unius miliarii: quod fratres seruauerunt. sic. n. stetit ut in hoc et Christo similis repiret seu conformis. ¶ Secundum fuit ipsi beati. F. induitio: Christus depositus de cruce lotus fuit: mirra et aloes conditus & nouo sindone inuolutus. Beatus. F. a fratribus lotus: tunica noua de panis quo angelus mandante: & beatus. F. ipsum optante: domina Iacoba de septem solis detulerat facta fuit idem. ¶ Tertium fuit quod sicut Christo deposito e cruce & reclinato in gremio sue matris: plactus magnus factus est & spualiter a Magdalena. Sic beatus. F. migrante socii & fratres per subtractionem tam amabilis patris: illachrimabant: & nihilominus gaudio non modico fruebant: uidentes illa signa dominica in eius corpore: que tanto opere celarat. Scilicet spualiter ipsi beati. F. filia uelut altera Magdalena domina Iacoba de septem solis: que cum duobus aderat filiis: orbata tanto precepto in terris: deuotas lachrimas emittebat. Semper. n. ipsa presens fuit: & cetera & omnia per sepultura copiosissime ministravit. ¶ Quartum ad uidendum Christum de cruce depositum undique discipuli & alii fideles conuenerunt: & si timore prius se absentassent. Sic beatus. F. mortuo totus populus Assisii confluit: ad stigmata uidendum & corpus osculandum. ¶ Quintum est. Corporis quo ad stigmata correctio: sicut Christo mortuo manus pedes & latera a matre discipulis Magdalena & aliis sunt omnia correctata. Sic beatus. F. fuit totus correctatus quo ad stigmata manu pedum & lateris: a pluribus qui postea de hoc testimonium reddiderunt. Et spualiter a domino Ieronimo milite: quod de hoc dum prius esset incredulus: efficacius ipsa stigmata pre aliis scrutatus fuit. Sed nota quod in corpore beati. F. duo miracula apparuerunt post mortem. Primum quod cum tam natura quam infirmitate corporis beati. F. ad nigredinem declinaret: candore nimio statim post mortem renouatus: ut iam secunde stolle uideretur pulchritudine decoratus. Secundum de tractabilitate membrorum ipsius que

indeo facta sunt tractabilia: ut uersa uiderentur in teneritudine puerile: & signis inocentie decorata. Et quia caro erat alba: clauis stigmatum nigri: optime cernentibus apparerent in manibus & pedibus. Vultus uero lateris rubra cicatrice obductus: rosa quedam pulcherrima uidebatur. Quare uidetur erat ad stuporem tam insolita cerneretur. Et proculdubio etiam ad gaudium: uidentes in carne humana. s. in corpore beati. F. renouata signacula summi regis. Incitamentum erat ad sequendum Christum: cum cerneretur Christi imitatorum perfectum: dono tanto ab ipso domino promissum. Erat etiam inductiuum reuerentie & deuotionis ad beatum. F. intuentes eum sic a Christo dilectum: & Christo sic conformem effectum. nihilominus ad robur erat fidei Christum cernentes in seruo suo Francisco tam mira & insolita operatum fuisse. ¶ Sextum est Corporis beati Francisci ad locum sepulture delatio. Dominus noster Iesus Christus postquam depositus de cruce in gremio & brachiis beate Marie & aliorum stetit: & aromatibus conditus fuit: quia in loco crucifixionis non erat sepeliendus: sed alibi de prope: Beata Maria Ioannes euangelista Magdalena Ioseph Nicodemus & alii corporis Iesu tolentes: ad sepulchrum deduxerunt: & in sepulchro nouo ubi nullus fuerat depositus sepelierunt. Beatus. F. & si sabbato de sero migravit: non tamen statim eum sepelierunt. Ratio quia & si corpus beati. F. dimisit sepeliendum in loco sancte Marie de Portiuncula ubi decessit: ad ostendendum amorem quem habebat ad locum prefatum: & sic est factum. Nam aperto corpore beati. F. cor accipientes: & interiora in loco sancte Marie sepelierunt. Tamen quod beatus. F. Assisii se in colle in feni. i. ubi malefactores puniebant: dimisit sepeliendum ex humilitate: in loco. u. ubi nunc iacet: propter noctem corpus illuc statim deferre noluerunt. Corpus ergo fratres accipientes & feretrum panem portato a domina Iacoba de septem solis adornantes: ac cereorum multiplicatis luminibus: per totam noctem deum laudauerunt: non exequias de functorum sed exebias preferentes angelorum. De mane autem populo congregato: corpus ipsius fratres tollentes: cum hymnis & canticis: & cum arborum ramis & cereis multis: a loco sancte Marie Assisii perduxerunt. Sed cum ipsam Assisii duceret: declinantes a recta uia Fratres aliquantulum: & ad sanctum Damianum pergentes: iuxta uaticinium beati. F. quod dixerat se a beata Clara cum suis sororibus uidendum: beate Clare & sororibus hospitio a crate amoto: corpus intus miserunt: & osculandum ac contrectandum prefatis exhibuerunt. Vbi beata Clara & sorores in discipule consolationem habuerunt: contrectando personam & stigmata illa Christi osculantes. Et tunc beata Clara conata est clauem a manu remouere: sed non potuit. Et quia se orbata uidebatur tanto precepto: amarissimas lachrimas effundebatur: ut delatio corporis beati. F. in plactu ad sepulchrum similis esset domino Iesu Christo. Perducto autem corpore Assisii: quia in dicto loco ubi se indicauerat sepeliendum nulla erat habitatio: eius sacrum corpus in quadam capsula noua de lignis incluserunt: ac in deposito in ecclesia sancti Georgii deposuerunt. ubi nunc est monasterium sancte Clare & corporis eiusdem. In eadem ecclesia presens ipse beatus. F. litteras didicit: ibi promissum predicauit: & demum primum locum quietis accepit. In dicto loco stetit beatus

De sepultura beati Francisci.

A

ne per quatuor annos: usquequo fuit translatum eius corpus ad locum ubi nunc iacet: qui locus fuit primo dictus collis inferni: nunc autem collis paradisi uocatur. In quo loco humilitate beatus. F. se sepeliendū dī misit. Pro quo sciendū q̄ posito corpore bti. F. in ecclesia sancti Georgii: Frēs ad consules euntes qui Assisii gubernabāt: petierūt locū ad humādū btm. F. & ecclesia & locū edificandū: & ut deo placuit: ut intentio beati. F. perficeret: nullus locus pulchrior aptior & melior inuētus est in tota ciuitate Assisii loco iā dicto. Et sic locū prefatū ciues tradētes fratrib⁹: ibidē ecclesiaz que nūc est fundauerūt & locū: & ecclesia fundata & loco: trāslatū est corpus de ecclesia ipsa sancti Georgii ad locū ubi manet nūc: que trāslatio facta est āno Dñi. M. cccxxx. anno secūdo post eius canonizationē: que canonizatio facta est āno secūdo post eius mortē .s. M. cccxviii. xviij. Klēdas Augusti. Dicta trāslatio facta est tēpore gñalis capituli apud Assisii celebrati: ubi affuerūt ultra duo milia frūm. Et fuit tūc tantus concursus pplorū: q̄ ciuitas Assisii nō potuit eos capere. Vnde fuit necesse q̄ in cāpis starēt extra ciuitatem. Nūquā in trāslatiōe alicuius sancti cōuenit tātus populus: sicut in trāslatione beati. F. ¶ Septimū est miraculorū opatio. Sicut xp̄s ante mortē: in morte & post mortē: & spāliter in sepulchro fecit miracula: ut dicet cōformitate sequenti. Sic br̄s. F. & si multa ante fecerat in uita: statim etiā mortuus incepit maximis & multis corrumpere signis & pdigiis. ut dicet cōformitate. xi. & .iz. hui⁹ tertii libri. quibus adhuc in dicto loco dñs Gregorius nouus eum catalago sanctorū asscripsit. ¶ Octauū est sepulchri clausio: sic sepulchrg xp̄i fuit clausū & signatū cū custodibus: sic bti. F. sepulchrū fuit clausū: ut nūq̄ deinceps paterit alicui: ei⁹ corp⁹ simul cum capsā fuit portatū & positū ubi nunc iacet. ¶ Nonū q̄ sicut de corpore xp̄i posito in sepulchro nihil extra remansit: imo q̄ extra remanserāt. s. sanguis in resurrectione positū fuit in corpore & sepulchro: sic de corpore bti. F. taliter. n. clausum extitit: ut nihil de ipso penit⁹ p reliquiis & ueneratiōe reperiāt uel inueniat: excepto corde ut dī a corpore extracto: & in sancta Maria sepulto & posito. Et sanguis q̄ de brō. F. re pīt: & si possibile est q̄ sit de corpore ei⁹: tamē est de ei⁹ imaginib⁹: ad pbandū eū uere stigmata habuisse: distillatus & effusus. sicut cōformitate. 3. hui⁹ libri tertii dē est de frē predicatore q̄ uoluit stigmata radere & sanguis emanauit. ¶ Decimū est corporis in primo loco permāsis. Sic xp̄s quadraginta horis. ut dicit August⁹. iiii. de trini. cap. vi. stetit mortuus: & triginta sex in sepulchro: & postea inde resurrexit: sic beat⁹. F. stetit quadraginta mēsb⁹ & parū plus in primo loco: trāslatus ad ecclesiā in qua nunc iacet: eius lapidē primariū ipse Papa Gregori⁹ non manu ppria posuit: dictaq; ecclesiā ab omni iurisdictione inferiori eximens auctoritate apostolica: ipsam caput & mēm totius ordinis fratrum minorū instituit: put in legēda triū sociorum in fine habet. Premissis ergo apparet declaratio secūde partis. s. F. tumulat. p̄ etiā cōformitas plurima tumulatiōis beati Francisci ad tumulationē Dñi no

stri Iesu Christi. Laus ipsi Amen.

¶ Fructus. vii. & cōformitas tertii libri: & .xxxv. in ordine. Iesus decor attendit. Franciscus uenustat. Expositio prime partis. u3. Iesus decor attendit.

E dño nostro & Salvatore q̄uo fuerit gl̄iosus: quo ad corpus & hoc in sua resur rectione a mortuis: & qbus apparuit glorie stolla decoratus: put exigit p̄ma pars hui⁹ septime cōformitatis locutur: duo succicte erūt uidēda: q̄a prolixē fructu. vii. in lib. de uita Virginis

Marie tractani. Primū est de xp̄i resurrectione qualiter est perpetrata. Secūdo q̄uo ei⁹ caro gloriosa a terrenis hoib⁹ est uisa & māifestata. ¶ Quātū ad euidentia pri mi est sciendū: q̄ xp̄i resurrectio primo fuit decētissimā: decētissimū. n. fuit Xpm̄ resurgere a mortuis. Primo ut scriptura ipleret dicēs. psal. xv. nō dabis sanctū tuū uidere corruptionē. Isa. xi. erit radix Iesse &c. Sequitur. Et erit sepulchrū eius gloriosum. Osee. 3. die tertia suscitabit nos: & ut dicit Apl̄s. Quia surrexit suscitabit nos. Sophonie. 3. expecta me in die resurrectionis mee dicit Dñs. Sacra scriptura eū uocat deū p̄m futurī seculi. Isaie. ix. Omnipotentē. Exodi. xv. Dñm uir tutū & regē glorie. Sacerdotē in eternū: & sic de aliis: que minime intelligi possent ipso a mortuis nō suscitato. Figure multe sunt in sacro eloquio dormitionis xp̄i per mortē: & ei⁹ resurrectionis. Sicut est de sōno Adā. Gene. 2. de dormitiōe Iacob supponēdo lapidē capiti suo &c. Gene. xxvi. & de mane surrexit. De Sampo ne qui dormiuit usq; ad noctis mediū. Iudicū. xvi. De Iona qui trib⁹ dieb⁹ stetit in uētre ceti postmodū exiuit &c. & sic de aliis: que pandūt p̄mo xp̄i soporē per mortē: & demū resurrectionē eius ad uitā. ¶ Secundo ut ueritas manifestaret. Xpus p̄miserat se resurrecturū die tertia. Mat. in plurib⁹ locis: q̄re q̄a ueritas est. Io. xiiii. decuit eū resurgere. ¶ Tertio id ipm̄ decebat diuinā iustitia. Xpus uoluntarie p nostra redēptione assumpsit mortē & fuit inocētia decoratus: q̄re corp⁹ ab incineratiōe & putrefactiōe cōseruari decebat: q̄ est pena pēti. Insuper xp̄s suā quo ad corp⁹ glorificationē pmeruit: quare diuina iustitia eaz sibi dare debuit. ¶ Quarto erat decēs ppter nos. Primo ut resurgendo de nra resurrectione secūdū apl̄m spem certā daret. Insuper beatitudo nra corporalis qua corp⁹ nostrum erit beatificandum nō esset: quia in uisione humanitatis Christi beate quo ad corpus: est nostra corporea beatitudo. ¶ Quinto Iudeorū prauitas hoc exagebat: ut confunderet: cuius oppositū fuisset si Christus non resurrexisset. ¶ Sexto decebat Christum resurgere: ne impotens Christus argueretur: & per cōsequēs nō deus qui est oipotēs nō resurgēdo utiq; fuisset. Multe alie sunt congruentie quas ad p̄ns omitto. S3 hic sunt aliq̄ dubia ex quo decebat resurgere xp̄s. ¶ Primū dubiū. Quare nō statim resurrexit: s3 p tres dies tardauit. Rūdet p̄mo ut scriptura q̄ ponit tres dies.

q̄re Xpus uoluit resurgere.

compleret. Secundo ut suū dñm. s. xpi uerificaret: q̄a post tres dies resurgā. Tercio ut mors xpi uerissime pbaret: q̄ tribus diebus uelut testib⁹ est certificata & pbata. Quarto ut uere hoīem fuisse declararet: q̄ tali dilatiōe est oñsu⁹. ¶ Terciuū dubiū q̄no est uerū q̄ xps tribus diebus steterit mortu⁹. Rñdet q̄ tres dies accipiunt ut dicūt doctores p figurā sinecdochen: q̄ pars aliqñ accipit secūdu grāmaticos p toto. Nā secūdu bñm Aug. in nona hora diei xps expirauit: accipiendo nonā mō nō: & q̄draginta horis mortu⁹ fuit: quarū horarū q̄nq̄ q̄ dant diei Veneris: quo decessit: q̄a ab hora q̄ decessit usq; sero fuerūt q̄nq; hore: postmodū p noctē seqn̄tē & diē sabbati stetit: & sic uiginti q̄tuor horis: & nocte sequēti usq; ad nonā horā q̄ surrexit: & sic q̄ eḡ noctiū uernale erat undeciz horis stetit: & q̄a q̄nq; uiginti q̄tuor & undeciz s̄l̄ iūcta faciūt q̄draginta & sic diē una itegra: & partim de p̄ma die: & partiz de tertia q̄ p toto accipit dēā figura sinecdochē: & sic p doctores tres dies predicti uerificant. ¶ Terciuū dubiū. q̄re nō expectauit cū aliis resurgere in fine mūdi. Respōdet q̄ hoc nō fecit. Primo ppter sui corpis nobilitatē. psal. xv. Nō dabis sc̄m tuū uidere corruptōez. Secūdo ppter n̄re resurrectionis exēplaritatē. In aliquo resurrectione pcedere debebat: q̄ possz nos resuscitare: & ipse solus est q̄ notas fecit nobis uias uite. Tercio ppter fidei firmitatē: nō fuisset de⁹ reputat⁹: s̄ pur⁹ hō si sic dissulisset. ¶ Quartū dubiū. Quo tēpore resurrexit. Rñdet q̄ si q̄rat de mēse: secūdu bñm Aug. iiii. d. trinita. fuit de mēse Martii: in quo mēse mūdus a deo creat⁹ est. Primus hō oditus. Ppl⁹ Israeliticus ab Egipto & Pharaōe liberatus: & tādē p xpm mūdus redēptus est sua passiōe. Si de diē q̄erat. Rñdet q̄ diē q̄ nūc dñica appellat⁹: q̄a prima sabbati. Mar. xvi. Quā diē secūdu maḡm. z. di. z. angeli cōditi sunt a deo: & ab ipso lex data Moisi. Si q̄rat de hora. Rñdet q̄ doctores discrepāt. Gregori⁹ dicit. q̄ p matutinū. Augustin⁹ in. iiii. de trinita. dicit. c. vi. q̄ in aurora. Quos doctor Bonauentura. 3. di. 23. ad cōcordiā deducit dicēs. q̄ res dī fieri qñ sit sc̄m ueritatē: aut qñ inotescit. Gregorius dicit qñ fuit. Augustin⁹ qñ inotuit. Pōt ēt dici q̄ xps resurrexit nō mediā nocte nec in m̄e: s̄ in medio tēpore: & q̄a mediū pōt accipe denotatiōē extre morū: & sic mediē noctis & aurore. S̄ si q̄rat de tēpore quo ad etatē. Rñdet apl⁹ q̄ in etate q̄ erat perfecta triginta triūz annorū. que etas est perfecta: in q̄ & nos resurgemus secūdu aplm. Eph. iiii. ¶ Secūdo fuit xpi resurrectio integerrima & sincerissima. Nā in passione xpi aīa fuit separata a corpore: & neutru a deitate. Sanguis ēt mult⁹ fuit a corpore sepat⁹: s̄ in resurrectione sanguis fuit reunitus corpori: & corp⁹ anie & cōuerso. q̄re sicuti xps pri⁹ uiuēs erat iteger: sic & resurrexit. Et si q̄rat de sanguie si aliqd remāsit: q̄a in q̄busdā ampulis p reliquiis dī hēti: rñdet q̄ de sanguie xpi ut credūt nihil remāsit extra eius corpus post resurrectionē: q̄ uero repit est sanguis q̄rūdā imaginū: sicut de imagine xpi in Baruto a Iudeis percussa. ¶ Tercio xpi resurrectio fuit ueracissima: q̄a eadē psona nūero q̄ passa est & q̄ resurrexit. Vbi sciēdu q̄ dñs Iesus p-

bauit ueritatez sui corporis & nature hūanē multipl̄. Primo per gustū cū discipulis comedēdo. Lu. xxiii. & Io. zi. Secūdo p tactū se palpabilē discipulis prebēdo. Lu. xxiii. Io. xx. Tercio p uisū. se uisibilē eis exhibēdo. Mar. & Mar. ultio. Lu. xxiii. & Io. xx. & xxi. Quarto per auditū. se resurrexisse p angelos p̄dicādo. Mar. xxviii. Mar. xvi. Luc. xxiii. & Io. xx. Et q̄a hi sunt q̄ tuor p̄cipales sensus. iō pōt dici q̄ uia sensus. & experientie prefata oñdit xps & pbauit. S̄ h̄ aliq̄ dubia occurrūt. ¶ Et primū dubiū. Quō xpus uere comedit cū in ei⁹ subam cib⁹ nō posset cōueri: utpote q̄a ipasibilis. Rñdet q̄ in sumptione cibi sunt q̄tuor. s. mastiatio traiectio cibi & ista duo fuerūt in xpo. Digestio uero & in comedētē p parte cōuersio in eo nō fuerūt. Quid fiebat de cibo: Rñdet Aug. lib. vi. q̄onuz q̄ in spūale naturā. Luaporē cōuersus est: sicut aq̄ resoluit p solis radiūz hāc solōne ponit Alex. de Ales. 3. parte. l. q. ccxxxi. ¶ Secūdu dubiū. Quō corp⁹ xpi fuit palpabile: cū ēt icorruptibile. Rñdet Alex. in loco preallegato: q̄ corpus bñm h̄z de sui natura qd̄ palpet. S̄l̄ ut uideat si uult: & si nō uult non uideat. Aliter pōt dici: q̄ naturaliter non est palpabile: s̄ bñ supnatural̄. ¶ Terciuū dubiū. Quō corpus tale pōt uideri cū sit in pportionatū potētie uisue. Rñdet ut dñm ē: q̄ in ei⁹ p̄tate est uideri & nō uideri. Aliter pōt dici qd̄ claritas corporis gloriosi nō ē ex se diuerberatiua aciei uisue: aut cōtristatiua uisus: sicut est uirt⁹ solaris. Sol. n. splēdet & calet: rōne secūdi nō primi uirtutē uisūā cōfūdit. Nō sic est de luce illa corporis gloriosi: nō. n. dissipat s̄ magis est uisus aduatiua cōfortatiua & delectatiua. ¶ Quartū dubiū. Quia uidetur q̄ diabolus oīa predicta possit exercere. Rñdet q̄ si attēdit finis propter quē ista fiebāt: & sup q̄b⁹ circūstātiis diabol⁹ ista nō posset facere. ¶ Secūdo saluator pbauit idēitatē p̄sone primo per uisūz & tactū. s. p cicatricū oñsionez dicēs. Lu. xxiii. Videte man⁹ meas & pedes meos: q̄a ego ipse sum: palpate & uidete. Et Io. zi. oñdit eis manus & latus. ¶ S̄ h̄ est dubiū de cicatricū reseruatōe. q̄re xps ipas reseruauit a mortuis resurgēdo. Rñdet q̄ plurib⁹ de causis. Prima ad oñdēdu q̄ ille idē q̄ crucifix⁹ est: postea a mortuis resurrexit. Secūda ut ipas oñdēdo p̄fī secūdu Bernardū placet ipsum cōtra p̄tōres. Tertia in signū sui triūphalis uictoriosi certamis uirtutis & meriti. Sāctis. n. ad gloriā erūt signa suarūz passionū: ut dicit Aug. 22. de ciui. dei. ca. 20. Quarta ut Iudei & alii uideāt tēpore iudicii quē ōtēperūt. Secūdo pbauit idēitatē p̄sone per sensus scripture apertionē: dādo eis sensum ut itelligerēt scripturas. ut habet. Luc. xxiii. Sacra scriptura p̄dit xpm resurgere de buisse idez numero q̄ & passus: tam uerbis q̄ figuris. Tercio idē pbauit per reductionē uerborū ad memoriā: q̄ añ mortē pri⁹ eis dixerat de sua passiōe & resurrectionē. ut h̄ Lu. xxiii. Quarto per panis fractionē: q̄ eūdū modē tenuit in pane frāgēdo post resurrectionē: ut añ passiōē faciebat. q̄re q̄ idē nūero ēet & eadē psona resurgēs cū moriēte oñdit. Tercio pbauit se oī miseria deposita in glia resurrexisse: & hoc p dotes corporis: p subtilitatē ad eos intrādo ianuis clausis: & d-

Quo men
se die ho
ra xps re
surrexit.

q̄re Xpus
resurgens
cicatrices
reseruauit

sepulchro clauso egrediēdo. S3 aduertēdū q̄ l3 q̄tuor sint dotes corpis gl̄ios̄. s. subtilitas: agilitas: claritas: & ipassibilitas. subtilitatē oñdit ut dc̄m ē. agilitatē oñdit q̄a statim euanescebat: & ubi uolebat: statim aderat. ipassibilitatē q̄a sine lesione intrabat: ad eos & exibat. l3 ergo sic oñderit dotes: tñ sc̄ipue p̄ subtilitatē. R. o. quia ad ipsam alie sequunt: & nō e cōuerso. ut p3 discutiēti. Sic ergo trib3 p̄batis p3 q̄ ei? resurrectio fuit ueracissima. Idipsuz arguit multiplex appetitio xp̄i diuersis exhibita post resurrectionē. Ipsa die resurrectionis qnq3 uicib3 appuit. Primo Magdalene. Io. z. & Mar. ultimo. Sc̄do aliis Mariis: & eas salutauit. Mat. ultimo. Tercio Petro. Mar. xvi. Quarto duob3 discipulis eūtib3 in Emmaus. Luc. xxiii. Quinto discipulis: Thoma absente. Io. xx. Appuit ēt ipsa die p̄mo b. Marie: ut dicet. Aliis dieb3 appuit p̄o discipulis & Thōe cū eis. Io. xx. Sc̄cūdo discipulis piscatib3. Io. xx. Tercio discipulis i mōte Thabor. Mat. ultio. Quarto rectib3 tētib3. xi. discipulis. Mar. xvi. Quinto in mōte Oliueti: qñ abiit in celū. Act. i. & Luc. xxii. Appuit ēt. cccc. fr̄ib3 fil. Gal. i. Probata est ēt resurrectio esse ueracissima p̄ angelos. ipsa die resurrectionis q̄tuor angeli appuerūt: un3 extra sepulchrū. Mat. xxviii. ali3 intra sepulchrū. Mat. ultimo. duo ali3 appuerūt Magdalene: un3 ad caput xp̄i sepulchri: ali3 ad pedes. & isti eū dixerūt resurrexisse. Sic ergo testimonio p̄fatōz appet: q̄ resurrectio xp̄i est ueracissima. ¶ Quarto resurrectio xp̄i fuit felicissima: q̄a oī miseria deposita & defectib3. Deposuit. n. & dimisit resurgēdo Primo mortalitatē: & accepit immortalitatē. Sc̄do obscuritatē corpis: iduēdo claritatē. Tercio terrestreitātē: capiēdo subtilitatē. Quarto pōderositatem: accipiēdo agilitatē. Quinto seruitutē: sumēdo sup oēs ptātē. Sexto infirmitatē & passibilitatē: possidēdo ipassibilitatē. Septimo tp̄alitātē: trāsferēdo se ad eternitatē. Octauo luctū: arripiēdo p̄fectā iocūditatē. Non debilitatē: sumēdo fortitudinē & uigorositatē. Decimo tristitiā & miserā: capiēdo pacē & tranquillitatē. Vndecimo trāsīt ab instabilitate uite p̄ntis: ad securitatem. Duodecimo ab humilitate: ad sup oēs iperiositatem. Sic ergo p3 q̄ resurrectio fuit felicissima. ¶ Quinto resurrectio fuit uigorosissima tā in extractiōe patrū a limbo q̄ i se & sua uirtute a mortuis suscitādo. ¶ Sexto resurrectio fuit stabilissima: q̄a resurrexit a mortuis: & mors illi ultra nō dñabit. un3 xp̄s dñ p̄mogenitus mortuoz. s. ante quē nullus resurrexit p̄p̄a uirtute: p̄rheniter uictur. ¶ Septimo resurrectio xp̄i fuit mirabilissima & stupēdissima. Nā miracula m̄lta & magna xp̄i resurrectiōe sunt opata. In sepulchro p̄mū miraculum est terremot3 magn3: q̄ ut dicit Hierony. ad Albī nā nō est fact3 more solito: s3 ita magn3 ut cōcuteret oīa: & euerisione terre minaret. Sc̄cūdo miraculū q̄ sepulchro clauso & sigillato remanēte: xp̄s ab ide resurgēdo exiuit. S3 post p̄ angelū est aptū ad oñdēdū xp̄z uere resurrexisse. Tercitū miraculū fuit angeloz in mōnumēto appetitio: q̄ q̄tuor: ut dc̄m ē: appuerūt. Quartū miraculū fuit custodiū sepulchri p̄stratio: q̄ facti sūt uelut mortui. Mat. xxviii. S3 circa corp3 xp̄i facta sūt miracula. Primū corpis lacerati & uulnerati subita redin

regratio. Sc̄dm̄ ipsius corpis ne in sepulchro p̄ triduū corrūperet p̄seruatio. Tercitū p̄fecta corpis reorganizatio: si in aliquo ex cōtractione deorganizatū fuiss3. Quartū ut subito sit factū icorruptibile. Quintū sanguinis a corpe emissū subita recolectio: & in corp3 sepulchro clauso reintromissio. Sextū subita corpis aīa tio & uiuificatio. Septimū indita corpī quo ad q̄tuor dotes. s. subtilitatē: agilitatē: claritatē: & ipassibilitatē: decoratio. Octauū subita aeris illustratio q̄ sc̄a ē in hora resurrectionis. Nonū subita a mortuis resurrectio: & corpis btificatio. Nam añ nullus resurrexit a mortuis: cui3 corp3 btificaret: nisi xp̄i. Decimū est ipsius corpis tā gr̄adis: ut dictū est: de sepulchro clauso egressio. Vñ decimū aliōz xp̄i uirtute a mortuis resurrectio: & uera sc̄dm̄ Ambrosiū. Duodecimū sui corpis in diuersis locis oñsio & appetitio. ut dictū est. Prefatis ergo appet de p̄mo qd̄ erat uidēdū. s. de xp̄i resurrectiōe: q̄to & q̄l̄r fuit p̄petrata. Restat ergo uidere sc̄do q̄b3 fuit de monstrata: q̄ dñ in p̄ma pte q̄ Iesus decor attēdit: uidēdū est a q̄bus ipse est uisus: & qd̄ in uidētib3 effecerit. Pro cui3 euidentia sciēdū q̄ decor. i. xp̄s tot3 gl̄iosus uisus est a plurib3. Nā multis appuit. Primo b. Marie: l3 .n. euāgeliste de appetiōe xp̄i facta b. Marie nullā fecerint mētiōē: ut pote q̄ solū de illis appetiōib3 sūt locuti: q̄b3 tā rōne testiū q̄ ipsis appetiōib3 fides p̄bare: & q̄ testimoniū m̄nū: ut plurimū est suspectū p̄ affectū m̄ris ad filiū: attñ deuot3 Bernardus p̄bat q̄ b. Marie Iesus ei3 fili3 in resurrectiōe p̄mo appuit: ut pote primo q̄ nulla fuit ea gr̄a uisōis dignior. Sc̄do q̄a nulla fuit expectatiōis seruētiō. Tercio nulla de p̄cādi infātia uehemētiō. Quarto apparēti itimōr. Quinto nulla in discurredo q̄etior. Sexto nulla ea inuatiō. Euāgeliste de ea mētiōē nō fecerūt: cā ut didū ē. Insup q̄ nulls dubitaret: s3 certe crediderūt: q̄ p̄mo m̄ri q̄ aliis ap̄ parere deberet: & sic appuit. Quo eidē apparēte: idicibilī gaudio est repleta p̄ multa. Prio uidēdo filiū oīs passibilitatis & doloris euasissē miserā: qd̄ suis optāt filiis parētes. Sc̄do itūēdo eū oī stola btitudinis p̄fcm. Tercio q̄a xp̄us cum cōsortiō scōz: quos a limbo extracterāt: appuit m̄ri (ut pie credit) & ipsi dei genitrici gr̄as pegerūt: p̄fatos b. Maria cernēdo p̄fēs suos anti quos iocūdatos & beatificatos sūmo gaudio tenebat. Quarto uirgo gaudebat amplexādo filiū ad oēm mōdū sue letificatiōis. Quinto cōsiderādo oēm n̄fāz btitudinē in filio suo eē ordinatā gaudebat: & quo ad aīam in sua deitate: & quo ad corp3 in btificata hūanitate. Sexto audiēdo a filiō & sc̄is aliis qd̄ egerat apud iferos: & diabolū ligauerat. Septimo gaudebat uidendo gaudiū scōz p̄rūz & aliōz libatoz a limbo & a manu diaboli. Octauo gaudio iocūdabat uidēdo filiū ueridicū eē dñfātū: q̄a ut dixerat tertia die resurrexit a mortuis. Nono q̄a cū resurrectio xp̄i nō nisi dei uirtute fieri poss3 & oipotētia: sic ergo cernēdo xp̄z resuscitatū a mortuis: eū oipotētē letabat eē p̄probatū. Decimo q̄a sc̄iebat filiū suū declaratū dñm & Impatorē cūctorū. Hac. n. resurrectiōe data ē ei oīs ptās in celo & terra. Vndecimo q̄a hac resurrectiōe & suā & aliōz ab ipso primogenito mortuoz: potētē ac decenter ordinatuz

Xps p̄re
surrectio
nē prio ap
par uit ma
tri sue.

eē. Duodecimo ad letādū btāz Mariā iducebat uidēdo filiū triūphatorē tā de demōibz quos apud iferos suū pauit q̄ de Iudeis q̄ ipz crucifixerūt: dicētes eū seduc-
torē q̄ ueracissim⁹ fuit: & ut p̄miserat a mortuis resur-
rexerit. Locūdata ē b. Maria sic filiū cernēdo resuscitatu⁹
p̄petuo uicturū. & sic ipse dolor passiōis conuersus ē in
sumā letitiā & gaudiū dñice resurrectionis. Et si q̄rat q̄
lis erat eius fili⁹ post resurrectionē: certe rñdet q̄ erat
specios⁹ p̄ filiis hoīuz: sole fulgētior: & pulchrior quo
cūq; creato. Et p̄ oīs ē qdā splēdor & decor: ut dic̄ ista
p̄ma ps istī? conformitatis. Scd̄o dñs Iesus spālī mō ap-
paruit Magdalene: q̄ dñica passiōe amaricata: & ipsūz
suū dilectū q̄rēdo lachryose eādē eū uidit. S3 qūo ur̄de
cor & splēdor eidē ē māifestat⁹. di. Io. zo. Vade & dic
fribz meis: ascēdo ad p̄fēz meū. Et cōr xps eidē oñsus
ē gl̄iosus. Tercio appuit scis apl̄is & aliis discipulis: q̄
b̄ mīta faciēdo q̄l̄ ut qdā decor sit eis oñsus appebit.
xps resurgēdo scis apl̄is fec̄ plā. Primū qd̄ eis fec̄ ē q̄
triplic̄ dicēdo Pax uobis: triplicē pacē eis dedisse oñdit.
Inter deū & hoīez p̄ hoīe satisfaciēdo. Inter angelos
& hoīes. Inter hoīes & hoīes: q̄a ifideles ab ip̄o lōgin
q̄: ad pacē uere fidei p̄ ipsos apl̄os erāt deducēdi. ddit
eis ēt triplicē pacē: pectoris dādo sp̄m sc̄m: t̄pis q̄ gau-
debāt dignos se h̄itos p̄ noīe dñi Iesu cōtumeliā pat̄i.
Act. v. & eternitatis: q̄a sp̄s sc̄s sc̄m Paulū ad Ro.
ē pign⁹ & arra i quo ē pseueratē: redēptiōis eterne. Se-
cūdo materiā gaudiū īfudit. Io. zo. Gaudiū sūt discipuli ui-
so dño. Nec īmerito: quē tot doloribz subm̄ īspexerāt:
uiderūt eū p̄fecta resurrectionē gaudētē. Tercio cōster-
natos uigorauit dicēs eis. Luc. ultio. Pax uobis ego sū
uolite t̄mere. dcedēdo de se eis fiduciā tra oēs p̄fēs
aduersitates. Quarto eos salutādo salutē & poptauit:
& p̄parasse dclauit. Mat. xxviii. dicēs Auerte. & Io. zo.
Ascēdo ad p̄fēz meū & p̄fēz ur̄z. Quo seq̄t ip̄z p̄fēz hñ
do: cū ip̄o final̄ p̄māfuros. Quīto eis lumē īdidit: ape-
ruit illis sensū ut ītelligerēt scripturas. Lu. xxiii. qd̄ fu-
it p̄cipuū donū & singulē. Sexto de sua sacra resurre-
ctionē certificauit di. Videte man⁹ meas &c. Septio sp̄z
sc̄m eis tribuit di. Io. zo. Accipite sp̄m sc̄m &c. q̄ ē sp̄s
pacis. & p̄ oīs oēs cōsolōne ip̄o sp̄s tribuit. Octauo
familiariter cū ip̄is se hūit: ponēdo se i medio eorū. Io.
zo. Et oñdēdo se palpabilē. Luc. xxiii. Et cū ip̄is co-
medēdo. Luc. xxiii. Io. xx. & Mar. xvi. Nono se uerūz
deū dclauit. Mat. xxviii. xps apparēdo i galilea disci-
pulis i mōte. seq̄t. uiderūt eū & adorauerūt. Decio suā
oipotētā eis pādīdit di. Mat. xxviii. data ē mihi oīs po-
restas i celo & i terra &c. Vndecio uīa pueniēdi ad ui-
tā eternā dclauit eis di. Mat. xxiii. & Mar. xvi. Bap-
tizzate oēs gētes i noīe &c. & seq̄t. Qui baptizat⁹ fuerit
salu⁹ erit. Duodecimo se eis sp̄ adeē tā sacrātū q̄ p̄tectio-
ne & auxilio referauit di. Mat. xxviii. Ecce uobiscū suz
usq; ad cōsumationē sc̄li. & sic appet q̄ dñs i resurre-
ctionē suā & post sc̄s suos discipulos uisitauit mltipl̄r:
salutauit: affecurauit: exhilarauit: cū eis māducauit: se
palpādū p̄buit: d̄ sua potētia dclauit: sp̄s sc̄o afflauit:
dimittendi p̄tā auctoritatē tribuit: roborauit di. Ecce
uobiscū sū &c. demōes expellēdi facultatē ccessit: scri-
pture ītelligētā īdidit: d̄ faciēdi mirac̄a uirtutē dona-

uit. Quibz oibz q̄ eis se oñdit & aliis fidelibz eē uirgo
rē ualorē decorē & splēdorē sua resurrectionē aīaz nra
rū p3. Ex qb⁹ p3 dclatū q̄ erat scd̄o uidēdū qūo xps
ill⁹ qb⁹ appuit se oñdit eē decorē & splēdorē & honorē
toti⁹ hūane nāe. Et sic p3 qūo priā ps. I. Iesus decor at-
tēdit. est intelligenda ad laudem sui. Amen.

¶ Secūde partis huius septime conformitatis. u3. Frā-
ciscus uenustatur. Expositio.

Ifo qūo dñs n̄r Iesus
xps post mortē suā ap-
paruit b. Marie mīi sue
& discipulis atq; aliis
gl̄iosus: & cōr ut qdāz
cādor & decor: ut p̄ma
ps dic̄ h⁹ conformitatis:
restat nunc uidere qūo
btūs F. uisus ē post suā
mortē: ut scd̄a ps dic̄ q̄
F. uenustat. i. tor⁹ uenu-
st⁹ & clar⁹ ē uisus & d̄

clarat⁹. Et h̄ itēdit scd̄a ps istī? conformitatis dclare. q̄
.n. b̄s F. sic fuerit uis⁹ p⁹ mortē clar⁹: splēdid⁹: & gl̄ia
corusc⁹: f̄ Bōauē. i. xiii. pte legēde maioris oñdit. Pri-
mo qūo ei⁹ aīa ē uisa. ut. n. ait ipse Bōauē. hora sui trā-
sit⁹ un⁹ ex fribz & discipulis ei⁹: aliq̄ dñt q̄ fuit uene-
rabil⁹ f̄ Bern. d̄ q̄ntaualle: & alii dñt q̄ fuit f̄ Iacob⁹
q̄ iacet humat⁹ i loco. s. Marie de āgelis: s3 d̄ his nō ē
cura. Vidit ergo dic̄ f̄ & discipul⁹ b̄ti F. aīaz illā btāz
sub sp̄e stelle p̄fulgide ac cādida subuectā nubec̄la: s̄
aqs m̄tas i celū recto tramite surū ferri: tāq̄ sublimis
sc̄ritatis cādore p̄nitidā: & celestis sapie fil⁹ & gr̄e ubero-
rate repletā: qb⁹ uir sc̄s p̄meruit locū itroire lucis &
pacis: ubi cū deo sine fine q̄scit. Scd̄o idip̄m oñdit p̄
uisionē quā sex fr̄es uiderūt sc̄itate asp̄icui & sepulti i
loco. s. Marie de āgelis: q̄ fil⁹ uiderūt aīaz b̄ti F. sub sp̄e
solari celū adire. Tercio id oñdit appitio sc̄a ep̄o Assi-
sinati: q̄ ad mōtē Garganū duotiōis cā pexerat: cui ho-
ra sui trāsit⁹ apparēs b̄s F. tor⁹ p̄clar⁹ & let⁹: eidē di-
xit se mūdū relinq̄re & celū adire. Quarto f̄ Aug⁹ mi-
nist̄er terre laboris uir sc̄s & iust⁹: cū i hora ultia posi-
t⁹: & iā p̄ diē loq̄lā amiss⁹: audiētibz q̄ astabāt: subito
clamauit & dixit. Expecta me p̄f expecta: ecce iā ue-
nio tecū. Querētibz fribz & mirātibz mltū cui sic loq̄-
ret⁹: audacter rñdit. Nōne uidetis p̄rem n̄m F. q̄ uadit
ad celū? Et statī sc̄a ipsi⁹ aīa migrās a carne: p̄fēz ē se-
cuta sc̄issimū. Sic ergo celū beat⁹ F. adibat: q̄re cū irer
uallat⁹ agminibz sc̄oz: ut dicet conformitate seq̄nti: tor⁹
gl̄ie decore erat quo ad aīaz uenustat⁹ & ornat⁹. Quil
.n. fidelū h̄re possit i dubiū q̄n statī aīe b̄ti F. diuīa cla-
ritas sit manifestata q̄ ubiq; p̄ns est & a btis quocūq;
pgāt b̄tifice otuet⁹. Quare aīa b̄ti F. a corpe sepata: ut
dic̄ doctor f̄ Bōauē. a uisionē illa b̄tifica i minimo n̄ ē
sepata & retardata: a q̄ paries corporis dū tineret diffū-
gebat. Aīa. n. i cope ex̄ns: cū eēt tota i deū trāsforma-
ta: q̄re p⁹ egressū a corpe ē gl̄ia p̄fissima q̄etata: & to-
tal̄r illustrata gl̄ia & ornata. Sic ergo appet q̄ sic aīa
dñi Iesu a corpe egressa ē p̄fissime gl̄ificata i portioē
īferiori & q̄etata: sic & aīa b̄ti F. ē ab ip̄o xpo gl̄ifica-

ta: qd' oñdit tā solaris claritas q' stellaris: sub cui' spē celū adire ē o'specta: ut dcm ē. Sic ergo p3 succicte de clarata secūda ps. l. Frācisc' uenustat.

¶ Fruct' .viii. & o'formitas libri tertii. Et. xxxvi. i ordi ne. Iesus ductor suscipit. Francisc' laureat. Expositio pme partis. u3. Iesus ductor suscipit.

Scēlōis dñice q' de ipsa lo quit pñs p'ticla pma h' cō formitatis: uolēdo p' o'solō ne n'ra tractare ipsam mate riā: sub rñsōib' ad q'da du bia: duxi p'sentib' tractare succicte. ¶ Primū dubiū ē scū aia xpi ab illāi sue o'ce p'tiōis quo ad p'tē sup'iore p' scissime fuerit g'licata: & i

pte i'feriori p' mortē aia ipsa a corpe egressa: ac a mor tuis resurgēdo tor' quo ad cor' & aiaz fuerit p'fissi me b'is: cur celū adire uoluit: cū sua b'itudo ex h' n' sit aucta. ¶ Rñdet q' celū adire uoluit p'lib' d' cāis. P'ia q' sic requebat ei' cor'p's natura. Naturali quodl3 cor pus h3 locū suū: & cū cor'p' xpi eēt g'liōsū: & oñr eēt i' passibile: q're i'sra sperā actiuoz & passiuoz ei' n' erat locus: eēt. n. subtili' elemēto: q're sup' ipsa: eēt agiliū: q're sup' oēs celos, eēt clarissimū: q're i' celo empireo ut i' p'po loco decebat locari. Scda cā q' sic exigebat n'ra z' factura. Celū p'ctō fuerat clausū: & p' x'p3 p'cio soluto aptū: iō ad ip'3 ascēdere celū decebat: ut p' ip'3 mortē nobis aptū mōstraret. Tertia cā. loc' .n. b'ific': etli ad 3 b'itudinē eēntialē nō p'fectet: p'tinet tñ ad accidētalē.

Quare ut corpi suo celū p' beatitudine accēntali daret adit. S3 Saluator ascēsiōis sue q'tuor cas assignat. Pri' ma fuit ad locū aplis p'parādū. Io. xliii. Scda ad deū p'z nobis exorādū. Io. xvi. Ego rogabo p'rez d' uobis. Ter tia ad spm scm destinādū. Io. xvi. Si. n. nō abiero: para clit' n' ueniet ad uos. Si at abiero: mittā uob' eū. Quar ta ad cū p're pmanēdū & stādū. Io. xliii. Vado ad p'rez &c. ¶ Scdm dubiū cur ascēdere. Saluator tñ distulit.

Rñdeo p'mo ut suā resurrectionē o'probaret. Hāc tan git Lucas Act. i. Scdo ad sue m'ris & alioruz o'solōnē. Glo. Act. i. Siē. xl. horis fuit mortu': sic & xl. dieb' est p' suā resurrectionē ouersat': q' o'solō diuina tristitia ex cedit hūanā. Nā p' hora dies: p' die mēsis: & pro mēse ān' dat. Alias cās assignat Leo papa i' sermōe d' ascē siōe: q' icipit. Post b'tāz & g'liōfāz &c. uide ibi. ¶ S3 h' ē dubiū ubi stetit istis. xl. dieb': n' p't d'ici cū aplis: q' eua nesciebat ab ocul' eoz. Rñdet d' certo q' i' paradiso ce lesti quo ad locū nō fuit. S3 ubi fuerit: doctores uarie loquūt. aliq' dñt q' fuit i' paradiso terrestri & delitiaz. I3. n. n' eēt loc' spūuz: erāt tñ ibi dispēlatiue ad t'ps. alii dñt q' sp' fuit iter aplōs & fideles: I3 ipsi sp' n' eū uide rūt. Teneat quod placet. ¶ Tertiū dubiū qd' pegerit x'ps an' suā ascēsiōnē. Rñdet q' pla. Et p'mū ē appitio nis. Nā scd3 mag'z i' hystoria scolastica: bis ipsa die ap paruit. Priō recubētib'. xi. discip'lis. ut diē Mar. ca. xvi. & fuit i' mōte Sion i' cenaclo. Scdo i' mōte Oliueti: qñ bñdixit eis & celū ascēdit. Luc. xxiiii. Scd3 fuit fortis i' crepatiōis. Mar. xvi. & d' quo d' ibidē d' cordis duri

tia: q' n' credebāt eū uere resurrexisse a mortuis. Ter tiū fuit comestiōis. Comedit cū eis ut uero se resurre xisse p'bare: & dilectionē ad ipsos sic comedēdo oñ deret. Quartū fuit iūctiōis officiū p'dicatōis. Mar. xvi. Eātes i' mūdū uniuersum: p'dicate euāgelīū oī creature &c. i. oī hōi cuiuscūq' existeret natiōis. Quintū solēni ter i'stituti p'm'gatiōis. Mar. xvi. Baptizātes eos i' noie p'ris & filiū & spūs sci. & sic formā exp'sit quā nō fece rat an'. Sextū g're miracloz o'cessiōis di. Signa at eos q' crediderit h' seqnt. In noie meo demōia eiciēt &c. Sep timū rñsōis ad it'rogata An regnū i'srl' restitui debe ret. Act. i. Rñdit. Nō ē ufz nōsse t'pa ul' momēta. Qua re futura a nobis idagari n' debēt: & i'utiles qōnes ida gari n' decet. Octauū familiaris it'neratiōis & socialis Post cōestione ēdixit eos foras. Luc. xliii. Na mōte sio & Ierusalē. Nec credēdū est q' ipsos dimiserit usq3 ad mōtē Oliueti. Nōnū dulcissime locutiōis. Ibi sciēdū q' i' oib' p'fatis uirgo Maria sp' pñs fuit: I3 ipsa mērio n' hēat. Rō. q' Act. i. d' q' p' xpi ascēsiōnē oēs reuerfi sūt ad mōtē sio cū Maria &c. Eūdo ergo d' suo discessu al loq'bat m'rez & discip'los: & d' m'ltis i'formauit. Si nūq' sic locut' ē hō: q'to magis tūc dulci' loq'bat. Decimū ē statiōis. Nā pueto ad mōtē oliueti: n' statī ab eis disces sit: I3 p' spaciū cū eis stetit: & tūc: ut diē Luc. ca. xxiiii. mādauit eis sedere i' ciuitate: dōec uirtute iduerēt ex al to. Undecimū spōsiōis missiōis spūs sci sup' discip'los et p'missiōis. Act. i. Baptizabimini spū scō. Duodecimum singulis bñdictiōis. Lu. xxiiii. Bñdixit eis: q' bñdictio ut efficacissima app'hēdit eos. ¶ Quartū dubiū est q're ascēdere o'placuit dño n'ro Iesu x'po. Rñdet q' dñs Ie sus uoluit ascēdere Priō magnifice quo ad locietatez: ipsi ut triūphatori & oīuz ipatori tota celestis p'ria ob uia p'cessit. Insup' duxit lecū oēs quos a captiuitate lim bi & purgatoriū extraxit: iuxta dcm ps. Ascēdēs i' altū captiua duxit captiuitatē. Tercio festiue & hymnidia ce quo ad laudū m'ltiplicē suauitatē. ps. Curr' dēi decē milia letatiū: oēs. n. ciues celici hymnizādo obuiā eidē eūtes p'cedebāt: sic & sci cū ipso & p' ip'3 icēdētes lau dabāt: d' q'b' laudib' q'a dcm ē i' ope d' uita b. Marie fructu. lvi. h' eas repetere omitto. ascēdit ergo de' in iubilatiōe, ait ps. Tercio ascēdit celū mirificē: q' oī de posita mortalitatis miseria: & oīs b'itudis stola assūp ta quo ad cor'p' & sic g'liōsus tor' ascēdit. & sic i'pletū ē illud ps. Cōfessionē iduisti. f. quo ad aiaz: & decorez amict' lūtie sic uestimēto quo ad cor'p'. tūc i'pletū ē il lud Isa. 33. Videbūt regē i' decore suo. plus septies sole resplēdebat. Quarto ascēdit publice. Nā uidētib' apo stolis & aliis eleuat' ē: & satis credēdū ē q' illud apli ad Gal. i. tūc eēt uerificatū: dñs Iesus appuit pluq' gn gēis s'rib' s'it. & sic de ei' ascēsiōe multi testes fuerūt. Quinto ascēdit gratifice: & h' quo ad modū. Nā ascēdit facile & ocul' ad oriētē ouersus. & i' h' i'pletū ē illud ps. Psallite dō q' ascēdit sup' celū celi ad oriētē: quo exēplū xpiani cepūt orādi uersus oriētē. Sexto ascēdit citiuo le. I3. n. usq3 quo a b. uirgie aplis & aliis fidelib' uideri posset: plane dñs ascēderit: attñ ab oculis eoz nube ac cept' spaciū illud usq3 ad celū empireū i' breni t'pe adi it. iuxta illud ps. Exiit ut gigas ad currēdā uia &c.

Ego mā.

4 dubiū.

2.

a.

C S; h ē dubiū: si tal' mot' fuerit subit' ul' successiu'. Rñdet q accipiēdo subito p motu istataneō: subit' n fuit: s; successiu': et si mltū uelox. **C** Scd'm dubiū: si talis mot' d; dici naturalis ul' uolēt'. Rñdet si appellet' mot' natural' q sit causat' a corpe graui ul' leui ut alia corpa talia hñt: q corpe xpi n erat graue nec leue tali mō n pōt dici q fuerit mot' naturalis. si uero dicat' naturalis q a uirtute ppa mouet: sic pōt dici natural'. **S** p'mo ascēdit uiuificē: q uigoroſe & uirtute ppa: & h uirtute diuinitatis hūanitatē sibi unitā eleuātis. ps. Ex altare dñe in uirtute tua. & si dicat' ps. dicit' Ascēdit: & xps dicit. Io. 20. Ascēdo ad p'rez meū. & Mar. ac Luc. dicit. Mar. xvi. & Luc. Act. i. q assūpt' ē. S; h ē dubiū: q d' Act. i. q nubes suscepit eū. Rñdet q n d' q nubes eū suscepit ferēdo: s; suscepit. i. accepit ab oculis eorū. s. ap'logz & aliorū ut xpz ampli' n uiderēt. S; nūqd misterio āgeloz ē subuect'. Rñdet q āgeli xpo uenerūt obuiā: nō ad eleuādū: s; ad obsequiādū & uenerādū. & sic p; breuiter ad q'rū dubiū. **C** Aliū dubiū ēēt q'rē dū. s. ad quē locū ascēdit. d' quo conformitate sequi dice tur. **C** Quirū dubiū an b. Maria & apl' gaudiū d' xpi a scēsiōe hūerūt. Rñdet q sic: s; n. grauis ēēt absētia. D. Iesu mag'ī ipoz & Saluatoris: hūerūt tñ materiā gaudi dēdi ex mltis. Et p'mo ex comestitiōe: q xps cū eis amabili cōedit: ut eis igereret gaudiū & credulitatē. S; cūdo ex xpi allocutiōe. Nō dubitādū q dñs sic abscessur' ab eis p mortē locut' ē eis: ut p; in sermōe edito. Io. 13. usq; ad. xviii. sic cū eēt meli' dispositi recessur' & itur' ad celū: singlari allocutiōis dulcedie recreauit. Tercio d' grata pmissiōe tati dōi. s. spūs sci i breui sup ipsoz missione. Quarto de amplexu charitatis: ut pie credendū est q mrem & discipulos an suū abscessum est amplexat' & sic inter brachia xpi stare nō sine magno gaudio fuit. Quinto de ascensu xpi uidētes eū uirtute ppa ascēdere. Sexto de gloria & xpi claritate cor poris: q tūc p're solito fuit manifesta scd'm Aug. in lib. de ciuitate dei. Septimo de illa taz multiplici & nobilitate societate angeloz & scōz. Vñ sic meritis scōz est concessum plurib' talia audire & uidere: sic & credendū ē eē factūz tūc circa Mariā & discipulos: q diuina uirtute ppēderūt. Octauo de melodia facta xpo ascēdere: et si oīz amenitatē excedit: diuina tñ ipsaz potuerūt uirtute sentire. Nono d' illa eis data bñdictiōe a xpo ascēdere q pculdubio eos in ciuitate ut dispositos apphēdit. Decimo de angeloz ad ipsoz aduētū: ad testificandū de dñi ascēsiōe dicētes. Viri galilei: qd statim aspiciētes &c. Act. i. Vndecimo de xpi & fidelīz ingressu in celū: ianua tūc tāto tpe clausa apta est: & ipse cū ipsīs intrauit. Duodecimo de festiua xpi a p're & spūs scō infecptiōe: & singulari xpi ut dice' locatiōe. sic ergo ascēsiō xpi fuit gaudiosa: & oib' fidelib' eē d;: q ea ut dice' cōformitate sequēti: multa bona sunt nobis exhibita: & specialr hereditas ipsa uite eterne data. & sic p; lucinēte expositio p'me partis. u3. Iesus ductor. s. omniū sanctorum & electorum: quos a limbo & purgatorio extraxerat suscipitur: scilicet a patre & spiritu sancto: & tota celesti curia.

C Secūde ptis. u3. Frācis' laureat. sequit' expositio.

Valr bñs F. celū itrauerit: hī scda ps dicēs Frācis' laureat. i. laureat' & uictorio sus celū gl'iosus igressus ē: depromit. Etp hui' euidētia q beat' F. triūphali & gl'iose celū ascēdit: est sciēdum: q pfata oñdit scītas bñi F. q cōsiderata patebit euidēter ipz bñz F. triūpha

liter celū itraſſe. Saluator. n. nñ dñs Iesus xps ad opro bādū merita serūoz suoz: ut dic b. Hierony. i sermōe d' assūptiōe: n solū ad ipsoz psonali accessit an mortē ut ei' uisiōe gaudiosa aīe sine dolore & pena a corpe egredierent: s; ēt ipsas aīas benignissim' suscipe dignatus est: sicut patet de b. Marco euangelista: Ioāne euā gelista: & d' aliis plurib'. i aliis locis hñ. Ac ēt bñs papa Greg. i libris dialogo. d' pñb' recitat: ut d' Tarilla amita sua & aliis dic: pie igr qd' egit dñs erga alios: & circa bñm F. egisse merito p't credi. u3. q ei se pbuerit i morte uidēdū: q i uita eidē plies se oñdit: ac ei' aīaz suscipiēdo triūphali ad celū scīs iserēdā agmib' pduxerit: & h cōsiderato xpi amore ad ipm: cui p aliis sua sacra stigmata iprimēdo ceteris scīs reddidit celsiorē. Si n. atiq uictorib' pcedebāt obuiā tā ipatores q alii: ut d' Romāspz: q oēs triūphati obuiabat: sic Philippo ipatori p'mo: q obuiā Decio pcessit d' Roma usq; Veronā: ut legēda dic b. Laurēti. De Diocletiano: q p pla miliaria Maximiano: et si deuictio obuiauit a Persis. De p'plo Iheritico uictorioso Dauid & Sauli cū timpais & canticis pcedēte. ut p3. i. R. xviii. Quid p'sandā ē dñm ielū xpz. b. F. uictorioso d' diabolo quē sūma hūilitate: d' mūdo quē pscō o'rēptu: d' carne quā austeritate nīcīa supauit & uicit fecisse. Certe ipse rex regū xps: mō iestabili aīaz bñi F. laureatā mltiplici glie corōa: ad p'rhenē gl'iaz sūma cū admiratiōe oīz triūphali dduxit: cū ipse suis militib' p uictorie triūpho pbeat: qd' nec ocul' uidit: nec auris audiuit: nec i cor hoīs alqñ ascēdit. Quapp dñs Iesus uolēdo bñi F. aīaz honore debi to ad felicitatis p'miū adducere: qd' egit: ecce pla. Pri mū fuit q ipse oīz redēptor & saluator: sua indicibili bēignitate & dilectiōe obuiā uenit: i' occurru se eidē patefaciēdo bñfice: ipm: q uidere xpz i decore suo sem p optarat recreauit indicibili gaudio & bñficauit. Scd; fuit q ipsa mlti sūmi regis xpi: q adire solet ad deuorof abentes: ad sibi deuotū bñm F. filiū sui signatū stigmati bñ: pculdubio uenisse obuiā credēdū ē: quē. n. ipsa singulari mō in uita se diligere demōstrauit mltiores se eidē scō māifestādo: i egressu aīe & deductiōe ad celū a for tiori se referauit eidē. Tercio bño F. oēs ordies āgeloz ierūt obuiā: ut p're eis o'formi: tā diuine uolūtatis impletiōe: q eoz officia exercēdo: put declatū ē li. z. o'formi tate. u3. Et q scōz celestīz spūz mltitudo affuerit mor ti bñi F. & oīr aīe ei' eūdo ad celū: demon dixit cuidā Barōi. d quo dcm ē conformitate. y. isti. 3. li. cui nūciādo d' morte bñi F. iter cetera dixit: q ipse demō q loq'bat cū mltitudine demonū accedere uoluit ad bñm F. i mor te: s; n potuerūt nec appropinquare ad ipm: pp mltitudi

nē āgeloz q ad ei² trāsitū ad deducēdū ei² aiam ad ce-
lū ouenerat. Et pēpue d ordie seraphico affuerūt: quo-
rū mōrtio erat bīs f. aduigēd²: ut oronitate seqnū di-
cet. Quartū fuit ille cet² aplice scūs brō f. obui²: qb²
ipē bīs se iuxerat uite iploz p oia susceptiōe & pēcis-
tūmo ad xpm amore. Quidū fuit q sci martires brō f. i
occursū pēcesserūt: utpote q martir fuerat feruētissimo
desiderio: & demū plusq martir gellatiōe passiōis xpi
i corpe suo p biēniū: cū sūmo ipli² bti f. dolore corpi.
Sextū sci doctores adeē minime deliterūt: quē agnos-
cebat suis pēdicatiōib² uita & exēplo mltos docuisse
ad xpi plegndū: & maximū fructū fecisse aiāz: sci qz
ofessores idipz effecisse. Nam aiāz deducēdā bti f. pcel-
sile: utpote q uita paupē & austerā ad istar pegerat eo-
rūde. Septimū fuit q scē uirgines obuauerūt eiāz: qb²
puritate corpi & aie ē silat²: ut dcm ē cōformitate. i. z.
tecdū li. Aliqz iusti idipm egerūt. f. obuiā pēgrediētes
brō f. utpote comitātes regē xpi & mēz. Multiqz alii
quos bīs f. trāsmiserat lingua uita & exēplo ad regnū
sci sūt ei obuiā: & spālī scūs f. Petr² catanuz² et nū²
q ad regnū an pexerat: & mltis miraculis clauerat: p-
gēti ad celū scūs ē obuiā pti suo brō f. cū plurib² aliis
scis frīb²: q iā a pnti uita dēsserāt: cū iudicabili gaudio
& reuerētia ipz excipietes sociarūt. tali ergo scōz fo-
cietate dñs Iesus btm f. uoluit celos adire. Et qd ma-
i² & deuoti² ē: scē ipz ut iuū uexilliferū cū uexillo cru-
cis explicato i ei² aia: stigmatib² i corpe relictis celū i-
troire. Insup cū ipse xps sic iust² iudex & dat unicuiqz
put meruit: & itētiōe & uolūtate poti² aspici q op²:
ubi op² subieq ipālī n pti: hic ē q n solū mō ptiato: f. z.
sup corōnā glie: triplicē aureolā ob martiriā: ob pēdi-
cationis ofm: ob uirginitatis puilegiū & pcontuz: capiti
bti f. apōnēdo: sic laureatū & corōatū ad glām oīuz sa-
torū paradisu adire oplacuit. O qle gaudiū erat unde
re aiāz bti f. a sūmo rege & ei² sacra mēe ad celū cū sa-
ctis oib² deduci: ac p² ipz f. aias ex purgatorio extra-
ctas icedere: q Frācti glorie & applaudebāt: & taliū
p² se deductio ad glāz erat bti f. cōsiderata comitiua
tā sūmi regis q ei² mīs: tā aploz martirū ofessoz uir-
ginū & celestiu spūz q aiāz a purgatorio extractarū.
Cōsideratā ei² corōatiōe tā auree q aureole. Cōsidera-
to xpi uexillo a bto f. ad celū portato signi triūphalis
f. xpi passiōis atqz iubilōne: ac pēlato quō bīs f. fuit
laureat² ut uictor: corōat² ut scūs: & signat² ut sū oēs
dilect²: patere pōt quō ipse glīose & triūphālī celi re-
gnū ē igressus. Et n solū dñs Iesus eū glīose suscepit: f. z.
pī ipse celestis q eū filio p passiōis significo dederat:
ac ipūs scūs q eū scificādo i mudū direxerat: indicibili
bñficiatiōe btm f. suscepit. Quib² appet breuis expō-
scēde pti h² oformitatis. i. z. f. rācisc² laureat². i. laureat²
& uictoriosus celū ē glīose igressus ad laudē scē trini-
tatis. amē. Sic ergo appz q quēadmodū dñs Ies² triū-
phālī ē igressus celū cū spiritib² celestib² & scis oib²:
sic & btm f. triūphālī duxit ad celum cū scis oibus &
angelis: ac a purgatorio extractis aiabus. & sic cōfor-
mitas in hoc apparet bti f. ad ipsuz dñz Iesum xpm.
¶ Fruct². ix. & oformitas tertiū libri. Et. xxxvii. in or-
dine. Iesus transcēdēs angelos. Frācisc² lubleuā. Ex-

positio pme partis. u. Iesus transcēdēs angelos.

Aluator gñis humani dñs
nī Iesus xps cū sit scūs scō
rū: n solū q scōs fac utpo-
te de²: ac ab ipso ut a capi-
te ois grā ē & donoz dī-
fusio: qb² hō scūs eticū: f. z.
ēt p supeminētiā scūs dicit
scōz: oīuz scōz merita su-
pexcedēs: hic est q cū nls
tā ad ei² itēsiuū q extēsiuū
meritorū gradū qat attigere: ut ex dēis ofortitatis qre
h². 3. li. appet: locū i pmo & p pmo ab aliis tenere dī-
& hīe: put h pma ps. ix. oformitatis declāre itēdit dī.
¶ q dñs Iesus: sic i merito: sic & i pmo ē transcēdēs quo
ad locū & statū oēs āgelos. i. oēs celestes & brōs spūs.
Quapp p h² euidentia si qrat ad quē locū dñs ascēdit
& i quo gradu & loco pmaet. Mat. euāgelista. ca. xvi.
dic q sedet a dextris dei i celo. Et Lu. dic Act. i. q assū-
pt² ē i celū. Et p itellntia pdictoz uidēda sūt qdā. Et
pīo qd itelligit p celū: cū dī q assūpt² ē i celū. Rūdeo
q celū i sacra scriptura. Aliqñ accipit p celo materiali
& istd ē mltipl²: ut dñt doctores. f. septē planetaz fir-
mamētū cristallinū & empireū. Et ad istaz dīssō celū ma-
teriali ē illud Gen. i. In pncipio creauit de² celū & ter-
raz. Et isto mō celū accipiēdo dñs Iesus sup oēs celos
ascēdit: nā d mōte oliueti i quo mltiōrēs steterat ad o-
rādū. Luc. xi. i quo fuit capt². Mar. xxvi. i quo an xpi i-
terficier. Zach. xiiii. & mudū iudicabit: oēs alios celos
trāscēdēdo. f. septē planetaz firmamētū cristallinū siue
pmū mobile ad celū empireū ascēdit. Rō. q celū empi-
reū est loc² btōz: ut dcm ē oformitate pcedēti: & solū
operēs btitudinī corpi ei² p loco naturali: & q sic ef-
fecerit: psalmista dic ps. viii. Eleuata est magnificentia
tua sup celos. Aliqñ accipit celū p celo rōnali. f. p ho-
mie. Nā ut dic Isa. lxvi. celū ē sedes dei. Et Salomō dic
q aia iusti sedes ē sapiē: & oñr dei. & sic hō iust² celūz
uocat². Et sic accipiēdo celū xps sup oēs celos rōnales
ascēdit. i. ultra loca debita hūanis spiritib² bti. p. 3. q a
oēs excedit merito & grā. Vñ apls ad Eph. iiii. Qui dī-
scēdit: ipse ē q ascēdit sup oēs celos. f. hūanos spūs &
pmia eis debita. Aliqñ accipit celū p celo itellctuali
i. natura āgelica: q celū dī. iuxta illud Iob. xxvii. Tu
forfitā cū illo fabricat² es celos. i. āgelos & z. Et sic ac-
cipiēdo celū p āgelis & btiis spiritib² āgelicis: sic sup
oēs ascēdit. ps. Ascēdit sup cherubin & uolauit & c. Ali²
qn accipit celū p ipsa suplubali diuina eētia: de quo
celo ē illud Isa. xiiii. luciferi dñtis. Ascēdā i celū. & seq-
tur. Sīs ero altissimo. Et illud ps. xviii. A sūmo celo ē
gressio ei² & c. Et isto mō accipiēdo celū: dī q dñs Ie-
sus ascēdit celū. i. usqz ad eqilitatē dei: ut declabit. Nā
Mat. xxvi. dī q dñs Iesus assūpt² ē i celū: & sedet a d-
xtris dei. Et ad Heb. i. dic apls. Qui sedet ad dexterā
maiestatis i excelsis. & sic p. 3. quō itell² q dñs ascēdit
celū. ¶ Scāz uidēdū ē qd itell² p h qd dic Mat. xxvi.
q a dextris dei. Et apls ad dexterā ptiis. Rūdet magī
3. d. 22. dicēs i dextris dei. i. in bonis potiorib² ptiis. uñ
Glo. sup dcm apli Heb. i. allegatū dic. sedet ad dexte-
rā maiestatis i excelsis. i. (dic Glo.) i excelsis nō i loco

q p celū
itelligat i
sacra scri-
ptura.

deū cludit: s; oñdit xp̄s oib; altiorē: & oib; eminētio
rē. Vñ ut p3 ex Glo.ad Heb.z. sup illd Oia subiecisti
sub pedib; ei?: & constituit eū sup opa manuū tuarū. i.
sup oēs p̄tate diuina & dignitate: un̄ eminētia loci dñi
& p̄tatis. Et Glo. sup illd Ro.viii. q ē i dextera p̄ris. i.
eq̄lis p̄ri: ul' i bōis potiorib; p̄ris: & h̄ dic Leo i sermōe
d' ascēsiōe. Hūanitas xp̄i ē in eterni p̄ris recepta cōfē
su. Cōueniēs. n. erat ut illi? gl̄ie sociaret i throno: c? &
natura coplāt i filio. S; ulteri? aduertēdū ē: q; aliud ē se
dere ad dexterā v̄ris: & aliud ēē i dextera p̄ris. Primū. n.
soli xp̄o scd3 apl3 ad Heb.i. ouēit: q; sedet ad dexterā
p̄ris: scd3 Alex. d' ales. z. pte. i. q. celi. Importat unionē
uel eq̄litate: & quādā cōicationē b̄itudinis & cōionē cū
p̄re: q; nllī alii a xp̄o ouēit. S; eē i dextera ē eē i eterna
b̄itudine: q; ouenit scis aliis a xp̄o. ¶ Et p̄ tā dcōz cui
dētia ē sciēdū q; ut dic magr. z. di. vii. sci & illi q; deca
dūt cū merito p̄po ad aliqū nouē ordinū āgeloz: p̄
ut eorū erūt merita assumēt: q; sic nouē sūt ordies āge
loz: sic & nouē erūt ordies b̄toz hoīum. Aliq. n. q; he
būt merita seraphini: deō erūt ordies: & alii h̄ntes me
rita cherubin: ipsoz ordinū iserēt & p̄mio: & sic d' aliis.
Quapp̄ p̄neri dēcedēs cū sacro circūscisiōis: ul' alio ad
h̄ req̄sito. s. oia p̄tā origiale ut i ueteri testō: ul' cū so
lo sacro baptisimi: & sine p̄po merito unū ordinē faci
ūt. Et nouē sūt b̄toz āgeloz & hoīuz: ecce iā decē. Ve
rū q; b. Maria exaltata ē meritis sup choros āgeloz: et
īferior xp̄o: ip̄a p̄ respectū ad b̄tos q; cū p̄po merito d
cesserūt & āgelos: tenet decimū locū: & sic ē mulier q; i
uenit decimā dragmā. i. decimū statū i uita eterna. S; p̄
respectum ad p̄ueros: sic tenet undecimū. humanitas
Christi & Christus ipse duodecimum gradū & statum
tenet: quia supra omnia sidera. i. omnes beatos sp̄s an
gelicos & humanos est exaltat?: ut dictum est: quia a
dextris sedet dei: qd' solū sibi op̄erit. Et uide qm̄ dcm̄
ip̄s saluatoris i ip̄o ē uerificatū. i. q; se hūiliat exalta
bit: ip̄s. n. se hūiliauit: descēdēdo & ueniēdo i mūdū et
stādo mltipl. Prio usq; ad carnis assūptionē. Scd'o ad
n̄raz mortalitē & passionē. Tercio ad n̄raz necitatē. i.
famē sitim: & sic d' aliis. Quarto ad n̄raz paup̄ie & idi
gētiā. Quito ad n̄raz tētatiōez: qñ se tētari a diabolo p
misit. Sexto ad āxietatē corpis & lassitudinē & laborē
Septio ad āxietatē ai. nā tpe passiōis cepit pauē & te
dere. Octauo usq; ad crucē: & iste fuit descē? mirabil
& hūiliatio. Nono usq; ad mortē. Decio usq; ad car
cerē īfernalē: qñ ad limbū descēdit: iō q; dñs sic descē
dit se hūiliādo: exaltat? ē ascēdēdo i celū prio assūptā
hūanitatē sup oia eleuādo. Scd'o ad uitā p̄petuā. Terc
tio ad sumā corpis & aie recreationē. Quarto ad celi o
pulētissimas diuicias. Quito ad p̄tatiuā sup oēs dñatio
nē. Sexto ad locūditatē & cōsolōnē. Septio ad p̄fectaz
pacē & q̄etē. Octauo ad thronū p̄fne glorie. Nono
ad p̄petuā cū p̄re māsionē & cōhitationē. Decio ad su
mā p̄fidiā & sup oēs exaltationē. Prefatis ergo app3
i quo loco dñs Ies? ē ab eterno p̄re collocat?: q; a dex
tris dei ē. Vex? q; hō poss; dicere xp̄s celos ascēdit ut
dic̄ pria ps p̄ris cōformitatis: & sedet a dextris dei: qd'
bōi & utilitatis ex h̄ hūanū gen? ē cōsecutū: qre de h̄ ē
uidēdū: & istd ē tertiu qd' ē uidēdū: qd. s. bōi & utilita

tis p̄fata ascēsiōe xp̄i & collocatiōe sum? adepti. Et dē
q; magna dōa & b̄nficia. ¶ Primū. n. ē hūane n̄ae exal
tationis: ip̄az exaltauit: i incarnatione cā iduēdo: & i re
surrectiōe dotib; gl̄iosis eā adornādo. Sed ip̄az ualde
exaltauit celos ascēdēdo: & quō? certe sup oēs eleuan
do: q; inqt apls. Supra oēs p̄ncipat? & p̄tates: & oē qd'
noīat: & s; oēs celos: & sibi ē ois p̄tās collata: ut cātat
ecclia. Scd'm b̄nficiū ē ueneratōis. Tota. n. celestis cu
ria xp̄z adorauerūt uiuētē i sc̄la sc̄loz. Angeli q; se i ue
teri testō p̄mittebāt adorare: in nouo minime: ut p3 de
Ioāne Apoc. xix. ubi Glo. In lege ueteri nō phibuit a
dorari: s; post ascēsiōnē: uidēs sup se exaltari hoīez: ab
hoīe timuit adorari. Terciu b̄nficiū ē restitutionis here
ditatis: q; p; q; q; milia ānoz amissa p xp̄z restituta est
d. ps. Tu es q; restitues hereditatē meā mihi. Quartū
b̄nficiū ē p̄miatiōis. Sic. n. diuinitas xp̄i p̄misi ē aiarū:
sic & hūanitas siue xp̄i corp? gloriosū est b̄tudo cor
porū quo ad obiectū institutū. Quintū b̄nficiū est col
locationis scōz: xp̄s cū scis celū ingrediēs: scd'm eorū
merita aliquos ordinib; angeloz: alios in ordie archā
geloz: alios in ordine uirtutū: & sic de aliis: ip̄s super
oēs ascēdēdo collocauit. Sextū est reparationis ange
lorum: idest angelice ruīne. Sicut enim de quolibet or
dine consentiendo lucifero multi corruerunt: sic Chris
tus ascendendo in quolibet ordine de sanctis homi
nibus secundum eorum merita dimittendo: eorum ruī
nam reparare incepit. Et sic per ascensionē Christi ho
mines angelis sunt parificati. Septimū beneficium est
deiectionis: scilicet hostis humani: ad litteram imple
tum est illud psalmi. Dixit dominus domino meo: pa
ter scilicet filio: sede a dextris meis: donec ponam ini
micos tuos scabellum pedum tuorum. Octauū est be
neficium supplicationis & nostre defensionis. ad He
breos nono. Intrauit in ipsum celum ut appareat uul
tui dei pro nobis. ut dicit Bernardus ad placandū pa
trem ei ostendit latus & uulnera. Nonum beneficium
est exauditionis: celū intrauit ut a patre exaudiremur:
& impletum est illud Christi. Ioannis quartodecimo.
In illo die in nomine meo petetis. & sequitur. Quicqd
petieritis patres in nomine meo dabit uobis. Decimū
beneficium est largitatis: dedit enim dona hominibus
scilicet spiritus sancti. Si abiero: dixit Christus: mittaz
uobis eum: scilicet spiritum sanctum: cuius donatione
alia dona tribuuntur & habentur. Undecimum bene
ficium est erectionis. Erexit nos fide: ut securi simus.
prime Ioānis secundo. Aduocatum habemus apud pa
trem Iesum Christū iustum: & ipse est propitiatio pro
peccatis nostris &c. Quare securitatem nobis tribuit.
Duodecimum beneficium est apertionis ianue. Ioānis
quartodecimo. Vado parare uobis locū. Aperuit enim
celum: dicente Michea capitulo secundo. Iter pandit
ante illos. ip̄s Leo Christus aperuit librum: idest celū
& soluit signacula eius. Apocalip. quinto. Sic ergo pre
fatis apparet de utilitate ascensionis & sublimationis
Christi. Et per consequens patet declaratum: quomo
do intelligitur prima pars huius conformitatis none:
¶ Iesus transcendens angelos.
¶ Expōitio secunde partis. Franciscus sublimatur.

magister in i. d.

scilicet humilitas

uoluntas nobis
venit iace

Omin⁹ Ies⁹ cū sit iudex ui-
uoz atq; mortuoz: & uni-
cuiq; reddat scdā opa suat:
q; pētorib⁹ isernā: iustis &
scis dat uitā eternā: ac i ui-
ta etna: ut ipse dic. Iq. xliii.
mātiōes sint multe: atq; que-
locuz bñm F. sublimare di-
gnat⁹ est p ei⁹ ppetua mā-
tiōe: Certe ut p lib⁹ pate-
bit bñs F. et si meritis fuerit filis āgelis archāgel & aliis
ordib⁹: attū n̄ i eis locū sibi deputauit dñs Ies⁹ xps: s; i
i supmo oīuz ordinū. u; i ordie seraphico ipz locare &
sublimare dignat⁹ ē. Ad h̄ ponēdū sūt aliq̄ h̄ dclatua.
Quē locū **E**t p mū est: q; teste magro sūiag. z. d. z. & scriptura
celo te Eze. v. lucifer de ordie fuit supmo: de seraphico. u; &
at F. cū bñs F. i sede ei⁹ sit locat⁹: ut p; p;rio uisioe fr̄s Paci-
fici: d̄ q; et si sit dñm oformitate. v. scdā li. tñ h̄ succite ē
reperēdū: put pñti mae suffragat. Cū. n. bñs F. i ecclia
sci Petri d̄ Bouario iuxta castrū treuū uallis spoletie d̄
māe oraret itra choz: & F. Pacific⁹ p tūc ei⁹ soci⁹ in
nauī ecclie stās se oīoni dedidit: cū orare cepissz: scūs i
extasī: rap⁹ i celū: uidit i ipso celo mltas p̄ciosas sedes:
& uidit unā p̄ ceteris eminētiore: atq; p oib⁹ gl̄iosa ful-
gētē & oī lapide p̄cioso ornata: & admirās ei⁹ pulchri-
tudinē: cū itra se cogitare cepissz c⁹ eēt sedes illa: statī
audiuit uocē dñtē sibi. Hec sedes fuit luciferi: & loco
ei⁹ i ea sedebit hūilis F. & q; h̄ scissim⁹ uir fuit: de ue-
ritate h⁹ uisiois certificat⁹ hūilitate bñi F. cognouit cer-
titudinē q; uere sedes illa ip̄i bñi F. erat reseruata. Et
cū dñm sit luciferū fuisse d̄ ordie pmo & supmo. i. sera-
phico: hac uisioe bñs F. i sede illa sublimat⁹: i ordie il-
lo est locat⁹. Scdō q; i sede luciferi bñs F. sit sublimat⁹
sup scōs: h̄ p; attestatiōe demōis: q; erat i qdā mulie-
re noīe Zateffe apud Rauēnā: de q; et si dñm sit li. z. cō-
formitate. z. tñ h̄ aliqd̄ iserit n̄o conueniēs ppositō. De
mon i dñā mliere hitās: adlurat⁹ p qndā sacerdotē noīe
fr̄z Iacobū corā mltis: ut ueritatē de indulgētia Assisi
paderet: tādē d̄ bñi F. loqns sic iqt. Ille scōacos ita am-
cabill⁹ fuit diuēt⁹ cū crucifixo trāsformat⁹ i ipz: q; de-
uoluit p eū saluos facere xp̄ianos. Et cū dict⁹ sacerdos
icreparet eū: qre bñm F. uocaret scōacos: rñdit demō
cū magno clamore. Quia ipse fuit ocept⁹ d̄ seie utilli
& mlieris sic ceteri hoīuz: & tñ hūiliauit se i tñ: q; pp
singulēz affilatiōē crucifixi quā i aīa & corpe suo ges-
sit: meruit plusq; hoies oēs exaltari. It̄ at bñs Iōānes ba-
ptista sit maior scūs q; sit i celo & paradiso p mfez cru-
cifixi: tñ ille scōacos cū fr̄ib⁹ suis uexillo explicato p-
cedit i celo p aplos oēs scōs. Ipse. n. obtinuit illā sedē
gl̄iosa luciferi pncipis n̄ri: & iō n̄ possum⁹ ipz nō solū
ppo noīe noīare: s; magis odim⁹ eū q; oēs alios scōs:
Imo cognoscētes ipz eē i dñā sedē luciferi sublimatū: pl⁹
affligimur ab illa gl̄ia sua: & sublimitate: q; ab igne in-
fernali. Et plā dixit d̄ bñi F. d̄ stigmatib⁹: d̄ q; d̄c; ē
oformitate. z. h̄. z. li. Quo dñō demōis p; bñm F. i se-
de sublimatū luciferi. Et q; sublimiter ē exaltat⁹ a xpo
q; p aplos sup oēs alios scōs. Et Scdā oñdēs bñm F.
sublimatū a xpo & locatū i ordie seraphico: ē appitio

xpi qñ stigmata eidē ipressit: q; i spē seraph eidē appu-
it: n̄ solū ad icēdēdū eū igne seraphico: s; et ad oñdēdū
eū p mortē i ordine seraphico sublimādū: put dñm ē
oformitate. z. h̄. z. li. Et Tertiū h̄ oñdēs ē silitudo bñi
F. ad ipz ordinē seraphicū. seraph. n. teste Diony. & b.
Greg. icēdiū interpretat⁹: & cū bñs F. teste. ix. pte legēde
maioris: tot⁹ eēt qdā carbo diuini amoris flāma ignit⁹:
qre cū sile iūgat sili. Ecclī. xliii. p̄fatis bñs F. ut icēdio &
amore oformis ē diuēt⁹. Ad xpm dñm p aliis scis hūit
p̄fissimū amorē & feruētissimū: put dñm ē li. z. ofor-
mitate. z. qre amorē i pñti uita oñdebat Prio oīuz mū-
danoz derelictio abiectio & abomatio. Scdō feruor
& amor ad aīas xpi sanguie redēptas. Tertiō feruer
martirii. Quarto ieiunia q; cōtinue faciebat. Quito pas-
sionis xpi meditatio. Sexto penaz & oīuz obrobriorū
p xpo āplexus totali & desiderii. Septio dulcedo xpi
noīs ex auditu labia. n. lingere uidebat⁹ p dulcedie dei
noīs. Octauo stigmatizatio q; ui amoris i pñti h̄z fies-
ri. Quia ergo tā uehemētī dilectiōe ad xpi i pñti mo-
uebat⁹ pculdubio & nūc āpliori: qre i illo residet ordie
q; ardētiore amore mouet ad xpi: & p oīs i ordie sera-
phico. q; uero bñs F. singlari p̄pinqtate pre aliis iuxta
dñz Iesu xpi i uita bñā sublimat⁹ & collocat⁹ sit: h̄ oñ-
sū ē i pte oformitate. z. h̄. z. li. Frāscē. n. cū sit uexillū
fer dñi Iesu xpi: qre & iuxta ipz māet p̄pinqsim⁹. Et
sic eē p; ex iā dñis. ergo q; seraphic⁹ p aliis: ē xpo dō
p̄pior & imēdiator. In h̄ ordie bñm F. eē a xpo collo-
catū p; et aliis exēplis ex xpi reuēlōne scā d̄ loco ubi
F. māet qbusdā. Venetiis qdā erat nobil⁹ hō: q; diuotioe
p̄cipua ad bñm F. ferebat: adeo ut ei⁹ festū coleret: ci-
ues quos poterat iuitaret ad ei⁹ festiuitatē celebrādā:
& q; erāt p festi honore magnis expēsis p̄pararet: & q;
i dñā ciuitate ofuetudo erat: q; i bñi F. festo sc̄i p̄dicare
tur ad ipz sc̄i gl̄iaz. u; p; pmas uespas: d̄ mae: & i se-
cūdis uespis: ac i p̄mis uespis p̄dicaret scūs F. Gerardus
d̄ Mutina: q; mltis miracul⁹ postmodū claruit: adeo
cepit bñm F. p̄m suis uerbis magnificare: ut uideret
deō ciui deuoto ipz bñi F. & q; festū faciebat & aliis:
q; i uita bñā p̄ter xpi & bñz uirginē Mariā n̄s eēt b.
F. maior: nec ei aliq̄ silitudie opād⁹: pp qd̄ dict⁹ nobil⁹
d̄ uerbis dicti fr̄is turbat⁹ & scādalizat⁹: utpote q; nī-
mia laude & isolita p oib⁹ scis uidebat⁹ bñm cōmēdare
F. a p̄dicatiōe surgēs: ad domū ē reuer⁹. Cines ab ipso
ob festū iuitati uidētes eū surgere & cāz ignorātes: cre-
dētes q; pp aliq̄ p̄parāda p festo sic surgeret & abiret:
i p̄dicatiōe māserūt: dict⁹ nobil⁹ ad domū reuer⁹: statī
q; sono arrept⁹: dormitiōi se dedit: statiq; ut dormire i-
cepit: rap⁹ i uisioe i paradisu xpi uidit: bñz uirginē: &
alios scōs p̄cessiōalr icēdētes & xpo reuerētiā debita
ac m̄i exhibētes: & cū ocul⁹ totā celestē p̄piaz ispexis-
set: & bñm F. minime uideret: aut aliquē suoz: & de h̄
miraret uehemēter: dic̄ itra se. F. Gerard⁹ d̄ b. F. d̄
cādo ipz sup oēs extollebat: & ego nec ipz nec aliq̄
uideo suoz. Et cū igreret de h̄ a quodā. u; ubi eēt bñs
F. & fr̄s suirñdit ille. Expectā & uidebis. et tūc uidit
q; xps eleuauit brachiū dexterū: & d̄ ei⁹ uulnei late-
rali uidit bñz F. exire cū uexillo crucis explicato & ma-
gno: quē maxia mltitudo fr̄z seq̄bat. Et tūc dñm ē illi.

uipō qdāz.

Quoniam bñs F. tota mēte corde & meditatioe ac studio circa xpi crucē sp̄s fuit dū uiueret i mūdō: & a xpo fuit stigmatizat⁹: iō i xpo & ei⁹ uulnere ē ip̄s? bñ F. locus. Quo dco dicit nobis exp̄gefact⁹ a sōno: statū uenit ad locū: & adhuc p̄dicatio n̄ erat opletā: q̄ opletā: oib⁹ uisionē p̄fatā narrās: n̄ mltopost ad honorē bñ F. edificari fecit locū iuxta seu p̄pe uenietas: q̄ hodie uocat scūs F. d̄ orata. Ipsiqz locū d̄ bōis suis dotauit: & demū oib⁹ dō datus: uxore scā sorore. s. Clare: ipe scūs ē Ff minor. Cōfī mō uidit qdā Ff de puicia Marchie bñm F. stare in xpi uulnere. Cū. n. dicit Ff magno tpe dñz Iesu xpi rogass⁹: ut sibi bñm F. oñdere dignaret⁹: dū quodā sero i nemore staret i orōne: uidit qndā chorū uenietē p̄ nem⁹: & cū interrogass⁹ q̄s eēt ille chor⁹: dcm ē sibi q̄ erat cōfessoz: quē scūs deducebat Aug⁹. & b. Greg. Et cū interrogass⁹ si ibi erat bñs F. & illi rō dissēnt q̄ n̄ dixit Ff. Ite i noīe dñi. Venit ali⁹ chor⁹ q̄ erat martirū: quē regebat b. Stephan⁹: & cū peteret si ibi eēt bñs F. & dixisset q̄ n̄ dixit Ff. Ite i noīe dñi. Venit 3⁹ chor⁹ q̄ erat splēdidior p̄cedētib⁹. Ap̄logz: & cū Ff petiiss⁹ si ibi eēt bñs F. & dixisset q̄ n̄ Ff ille. Ite: i q̄ n̄ noīe dñi. Venit q̄r⁹ chor⁹. S. uirginū pulchrior p̄cedētib⁹: q̄ ibi erat m̄ dñi: & cū Ff dixisset: ē ibi bñs F. & illi dixisset q̄ nō: Ff dixit. Ite i noīe dñi. Vltio uenit chor⁹ ceteris splēdidior: i quo erat xps & scī āgeli. Et cū appropinq̄ssent ad frēm: interrogauit Ff si ibi eēt bñs F. & tūc. S. Michael subridens & uultu sereno dixit ad dñm q̄ p̄cedebat. Dñe: iste Ff desiderat uidere bñm F. si placet uīe bēgnitatis: oñdatis eū sibi: cui dñs. Placet mihi q̄ uideat eū: & leuās dñs brachiū dextrū: exiuit bñs F. d̄ uulnere laterali dñi Iesu xpi. Cūqz Ff uidiss⁹ bñm F. gaudio replet⁹: cucurrit ad ip̄s: cui bñs F. dixit. O catiuelle: qd tu facis? hēs h̄ dñz deū tuū. Quod Ff aduertēs posuit chordā i collo: & sepiec̄ ad pedes dñi Iesu. Sic ergo iā dcis appēt quo i loco bñs F. iuita bñ ē sublimat⁹: qd̄ declāre intēdebat. z. ps̄ isti⁹ cōformitatis di. q̄ sic Ies⁹ sup̄ oēs spūs celestes & hūanos ē eleuat⁹: sic bñs F. sup̄ āgelos archāgelos thronos dñatio⁹ nes uirtutes p̄tates p̄ncipat⁹ & cherubin ē eleuat⁹: & i ordine seraphico i sede luciferi locat⁹ & sublimat⁹. Quo cludit q̄ oēs iferiores ordines tā quo ad angeli eos spūs q̄ hūanos bñs F. sublimat⁹ in ordine sup̄mo excessit ḡra & meritis. Ex dictis declāta est secūda ps̄ hui⁹ conformitatis. s. Franciscus sublimat⁹.

¶ Fruct⁹. x. & cōformitas tertii libri. Et. xxxviii in ordine. Iesus mittēs ap̄los. Frāscisco uīuauat. Expositio prime partis. u. Iesus mittēs ap̄los.

re ualeret: sic saluator n̄r p̄ resurrectionē suis appēdo

Vm passio dñi n̄r Iesu xpi sufficiētissima fuerit p̄ totū hūani ḡnis salute: ut cōfortitas. iiii. isti⁹. 3. li. oñdit: & q̄ passio exhibita ē: & cū sal⁹ n̄ra obtēta: & scā ac hita: ip̄aqz declāda erat hoib⁹ & fidelē inimāda ut q̄lz salutis obtinēde mōdū audiēdo: ad salutē puēi

discipulū galilea & i mōte quo eis dixerat: sic & id ad p̄fēz ascēdēdo effecit. u. q̄ suis bñdictis mādauit apo stolis: ut irēt in mūdū uniuersū: & p̄dicarēt euāgeliū oī creature: & q̄cūqz baptizat⁹ fuerit salu⁹ erit. Et formā eis p̄buit baptizādī. s. In noīe p̄ris & filiī & sp̄s scī. Miserat suos discip̄los p̄mo ad p̄dicādū: ut dcm ē cōformitate. xi. p̄mi li. S. scdo idip̄s misit: ut dcm ē. ¶ Et q̄ ad gētē isruēdā isrliticā miserat: nūc at in uniuersū mūdū: ut qd̄ eis iūxerat efficacī adimplerēt: cū singulib⁹ dōis & ḡnis misit: nā eis addit P̄rio sacre scripture itellntiā. Lu. xxiii. d̄ q̄ apuit ill⁹ sensū ut itelligerēt scripturas. Scdo sp̄m. s. misit i eos: & sp̄os eo f̄pleuit. Act. z. & Io. zo. Accipite sp̄m sc̄m & c. q̄ ē sp̄s paraclit⁹. i. cōsolator tra oēs p̄fēs mūdī uexatōes: q̄s sustinere debebāt & tribulōnes. Tercio linguarū oīuz notitiā & loq̄lā. Naz loq̄bāt uariis linguis ap̄li: ut sic q̄lz eoz p̄dicatiōē & doctrinā itelligere ualerēt & possent. Quarto uerboz efficacīa: dixerat eis. Mat. x. Ego dabo uobis os & sap̄iētiā: cui n̄ poterūt resistere & cōtradicere oēs aduersarii uīi. Quito signoz opōnē. Mat. xvi. In noīe meo d̄ mōia eiciēt: linguis loq̄nt̄ nouis & c. & seḡt. Sup̄ egros man⁹ ipōnēt & bñ hēbūt. Sexto in petēdis exauditiōnē. Io. xiiii. Quicq̄ petieritis p̄fēz i noīe meo dabit uobis. Septio oīuz donoz diffusiōnē. s. sp̄s scī. Habuerūt. n. donū sap̄ie scie itellus oñlii fortitudis p̄ieratis & t̄i moris dñi: & quo ad ip̄soz usū. Octauo p̄ctōz dimit tēdi auctoritatē tribuit dicēs. Io. zo. Quoz remiseritis p̄ctā remittit̄ eis & c. Nono a p̄ctōz opōne uitatiōnē. A p̄ctis eos p̄seruauit di. Io. xv. q̄ sp̄s scūs m̄aeret in eis i eternū. & si sic: ergo a p̄ctis mortalib⁹ p̄seruauit. Decio oīuz appetibilū cōfessionē. Si. n. appetebāt scīaz Io. xvi. Sp̄s scūs docebit uos oīa. Si potētia: ubi sp̄s scūs: ibi libertas. dic̄ ap̄ls. Si honores. ps̄. Nimis honorati sūt amici tui de⁹. Si samā & laudes. Act. 3. Magnificabat eos ppl̄s. & ps̄. In oēm terrā exiuit son⁹ eoz. Si diuitias. Act. 3. Argētū & aurū n̄ ē mihi: qd̄ at h̄eo: h̄ tibi do. dic̄ Petr⁹: & addit sibi diuitias suas. s. sanitatē p̄fectā. Si delitias. Act. vi. d̄ q̄ ibāt ap̄li gaudētes a cōspectu oculū: qm̄ digni h̄iti sūt p̄ noīe Iesu cōtēliā pati Si fortitudinē: fortitudo ē unū d̄ dōis sp̄s scī. Si pulchritudinē: aīe eoz scē sūt tēplū sp̄s scī. Si d̄ hoste uictoriā. Luc. x. Dedit eis uirtutē calcādī sup̄ oīa d̄mōia. Si sapiāz: sapiā ē p̄mū donū sp̄s scī. Isa. ix. Si ḡraz. Ro. v. Charitas dei diffusa ē i cordib⁹ n̄ris p̄ sp̄m sc̄m q̄ datus ē nobis. Si purgatiōē: a p̄ctō: sp̄s scūs i ḡnis ē. & sic d̄ aliis q̄ sp̄s scūs dat⁹ a xpo ap̄lis: dedit eis. Vndeci mō suā gubnationē & p̄tectionē. Mat. xxviii. Ego uo b̄fēcū sū usqz ad cōfusiōnē sc̄li. Duodecimo i oī bono cōfirmatōē: adeo i ḡra cōfirmati sūt: ut nec uita nec mors nec fames nec sitis & c. a charitate dei q̄ ē in xpo Iesu potuit eos separe. Talib⁹ ergo dōis freti a xpo missi sūt scī ap̄li i uniuersū mūdū ad p̄dicādū uerā salutē. Ip̄i uero xpo dō p̄ oīa obediētes: ad oēs p̄tes orbis iuerūt. iuxta illd̄ ps̄. In oēs terrā exiuit son⁹ eoz. s. p̄dicatiōis: & i fines orbis terre uerba eoz. Iacob⁹ maior hyspaniā. Iacob⁹ mīor iudeā. Philipp⁹ siriā. Andreas achaia. Ioānes euāgelista Asia iferiorē. Thomas Persiā Mediā Parthiā Irchaniā & Indiā supiorē. Mattheus Ethiopiā.

Xps mittēs ap̄los p̄ orbē uariā eis dōna cōcessit

Visto allia.

✱

da p̄buit

Bartholome? Indiā inferiorē & Armeniā. Simō Egiptū.
Thade? Mesopotamiā & Pōtū. Petr? pmo Anthio-
chiā: deinde Romā: Italiā: Galīā: & totā Germaniā. &
sic ad distictas ptes eūtes uīa salutis iuxta dñi mādā-
tū docuerūt. Quē fructū fecerit: p3 itūtib? ipsoz legē
das. Nā maiore pte mūdi ad xpī fidē deduxerūt. S3 l3
dñs nř Ies? xps gñali mādato apłos ad oēs ptes orbis
direxerit: i spālī tñ p? ascēsiōe suā ad ciuitatē edessā
ad regē abagarū misit discipulū suū Thadeū: iuxta qđ
ipse saluator dñs uideret eidē spopōderat regi. Cū. n. idē
rex: put ecclīastica tradit hystoria: eplāz delīas3 dño
nřo Iesu xpo subseqntis tenoris. u3. Abagar? Euphāe
fili? Iesu saluatori btō: q appuit i locis Ierosolimoz sa-
lutē. Audistis ē mihi de te: & sanitatib? q̄s facis: qđ sine
medicamētis aut herbis sāt ista p te. Et q uerbo facis
cecos uidere: claudos āblare: leprosos mūdare: & mor-
tuos reuiuiscere. Quib? oib? auditis de te statui in aio
meo unū eē ex duob?: aut q tu sis de? d celo descēdēs
ut facias h: aut fili? dei sis q h facis. Propterea h scri-
bēs rogaueri te: ut digneris fatigari usq3 ad me: & egri-
tudinē meā q̄ diu laboro: curare. Nā & illd operi q lu-
dei murmurāt oīa te: & uolūt isidiari tibi. Veni ad me
q mihi ē pua ciuitas: s3 honesta q̄ utriq3 sufficiet. Iste
rex Abagar? morbo quodā irremediabili apud hoīes
laborabat: ut ergo liberaret a xpo dcāz eplāz sibi trās-
misit. Dñs at Iesus sic rñdit eidē. Scriptū ē. n. de me. q hi q n
me: cū ipse nō uideris me. Scriptū ē. n. de me. q hi q n
uidēt me credēt. Et hi q uidēt n credēt. De eo at q scri-
psisti ad me ut ueniā ad te. O3 me cōplere hic oīa pp q
missi sū. Cū ergo assūpt? fuero: alique d discipul meis
ad te mittā: ut curet te & uiuificet. Post uero dñi ascē-
siōe & spūs sci missionē: ipse dñs misit Thadeū apl3
ad ciuitatē Edessā ad regē Abagarū: & ip3 a sua ifirmi-
tate curauit & baptizauit cū toto pplo ciuitatis. Et nō
solū apl3 Thadeū dñs p? ascēsiōe suā misit: s3 & ples
altos apłos ad psonas diuersas: sic b. Petrū ad Cerna-
liū: ut hñ Act. xi. Thomā ad regē Gādofoz Indie. Phi-
lippū diaconē ad Eunuchū. Act. viii. Paulū ad Sergiū.
Act. 3. & sic d aliis: ut oñderet q tā i gñali q̄ i ptiārl
dñs Ies? oīuz salutē oprabat: & ad agnitiōe ueritatis
attingere: sic ipse p oīuz salutē in ara crucis se imola-
uit. Et sic pfatis apparet succinēte expō pme ptis hu-
ius conformitatis. u3. Iesus mittens apłos.

Expōsitio secunde partis. Francisco uir iuuat.

xpīcolas suo uerbo uocaret & exēplo. Idipm egit pīe
p? mortē ispirādo suis frīb? qđ i uita ipse pegerat. u3.
ut totis uirib? ad salutē aīaz itētos & sollicitos redde-
ret & icitaret. Cui? sacris ispiratiōib? deuote frēs filii

ānuētes: p totū orbē more apłoz se diffūdētes: nō solū i
ptib? fidelīz: s3 ifidelīz maximū fecerūt fructū. Id sic eē
astruūt pdicatiōes b. Antonii & aliog: ac mors pciōsa
frūz martirio dcedētiū: q ultra. lxxxv. extiterūt: ac cor-
ruscatio miracloz p frēs bti F. filios: d qb? dcm ē cō-
fōitate. iz. pmi li. h? opis: q miraculū mūdā in d uersis
ei? ptib? patratīs ad xpī diligēdū cōmouerūt. Fecerat
bīs F. ut sic i uita: sic ēt p? mortē ppetuo fideles obti-
nerēt salutē: h ē sacra illā. s. Marie d portūclā idulgē-
tiā ipetrādo. Cui? pceptiōe deuota ab oī fideles purgā-
tur delicto & pēti prauitate. Sic ergo pfata exercēdo
et si xpo ēt p? mortē oformis repiat: attñ i spālī solda-
ni Babilōie p? suā mortē pcurādo salutē: uelut alteri?
Abagari regis: i h singulī mō dño Iesu p? mortē iuēt
filis & oformis. q qđ scm extiterit: ē h breuiter itimā-
dū. Bīs F. n. ob salutē aīaz & ut ouerteret ifideles ad
xpī: ter ad ptes ifidelīz adire pposuit p ouersiōe ipso-
rū: & p palma oñda martiriū. l3 ergo bīs pposuerit ita:
sp tñ fuit ipedit? Prio qñ ibat ad miramolīnū uersus
Ispaniā fuit ipedit? ifirmitate. Scđo qñ ibat uers? sol-
danū uētis in mari nō scđis flātib?. Tertiū tñ pgēs cū
iz. frīb? ad ptes frie p? mltos labores tribulōnes & ca-
ptiuitates: cū eēt guerra iter saracenos & xpīaos: diuio
sauēte auxilio ad soldanū pueniēs: eidē bīs F. a spū. s.
edoct? tā diuinissime d fide catholica scā pdicauit: q
p ignē hāc se approbare obtulit. Propter qđ soldan? i
iplo magnā deuotionē ocepit: tā p oñlātia fidei q p cō-
tēptu tpaliū: nihil. n. ab ipso accipe uoluit: cū eēt paup-
cul? q̄ ēt p feruore martiriū. Et ex tūc eū libēissime au-
diebat: & rogauit ut ad ip3 frēqnter accederet. Et ifup
sibi ocessit & sociis: q quocūq3 uellēt libere irēt: & u-
biq3 p totū ipiū suū libere pdicarēt. Et dedit qđā si-
gnaculū: quo uiso a nemie lederēt. Hita igī hac licētia
liberali: scūs F. socios binos hicide trāsmisit in diuersas
ptes pagāoz. Demū bīs F. uidēs q fructū quē dēfide-
rabat ibidē facere nō poterat: dño sibi reuelāte disposu-
it sociis recōgregatis: ad ptes fidelīz remeare. Et redi-
ens ad soldanū suū ppositū de reditu indicauit: cui sol-
dan? dixit. fr F. ego libēt r ad xpī fidē ouerterer: s3 mō
h facere timeo: q illi saraceni me & te cū sociis ruis si
sentirēt statiz iterficerēt. S3 & tu cū adhuc mltū possis
pficere: & ego qđā magna negocia pro salute aīe mee
hēaz expedire: nollē mortē tuā & meā iducere ita iopi-
nate. S3 idica mihi modū quo saluer: & ego sū parat?
tibi i oib? obedire. Et scūs F. dixit ei. Dñe: ego qđē mō
icedā a uob: s3 postq ad fideles rediero: et ad celū dño
uocāte trāsiero: p? mortē meā scđz dispōnē diuinā mit-
tā uobis duos d frīb? meis: a qb? baptisimū recipietis
& salu? eritis: sic mihi dñs Ies? xps dñs me? mihi re-
uelauit. Vos at iteri ab oī negocio uos dissoluite: ut cū
grā xpī uenerit: iueniat uos fide & deuotiōe patū. Cui
soldan? assentiēs gaudēter: fidelr obediuit. Scūs uero
F. rediit ad ptes fidelīz: & p? aliquot ānos pdict? sol-
dan? ifirmat? ē: expectāsq3 bti F. pmissū q iā ad btāz
uitā migrauerat: posuit exploratores i portis & porta-
rū exitib?: ut si qñ duos frēs i sci F. hitu apperēt: ipos
ad eū festināter adducerēt. In illo at tpe appuit bīs F.
duob? frīb? suis: & pcepit illis ut sine mora pgerēt ad

foldanū: & salutē ei? sic p̄miserat ei & p̄dixerat solici-
te p̄curaret: quos ut uidit foldan? gauis? ē gaudio ma-
gno ualde dī. Nūc scio uerē q̄ milit dñs seruos suos:
q̄ sic p̄miserat scūs F. ita mihi seruauit solicite p̄ salu-
te mea trāsmittēdo suos socios. Recipiēs q̄ a p̄dcis frī
b? fidei documēta & scm̄ baptis̄mū: i ipsa ism̄itate re-
gnat? in dño migrauit ad sempiterna gaudia: & salua-
tā ē aīa ei? meritis sci p̄ris F. op̄ate dño n̄ro iesu xpo.
& sic appet q̄ btō F. uir. f. foldan? ad istar xpi suos frēs
mittēdo iuuat: q̄ saluat? ē. & sic p3 in hī conformitas bti
F. ad dñz iesuz xp̄z. Idipz circa aliū quēdā militē noīe
Gerardū i castro cemunato iuxta Anagnīā moratē iue-
nit btm̄ F. effecisse p? mortē: eū ad uitā salutis pducēdo
Hic qdē miles oculos pdiderat. Accidit aut̄ ut duo frēs
maiores ab extremis p̄tib? ueniētes: ad domū ipsi? hos-
pitaturi diuerterēt: suscepti i ḡt deuote pp̄ reuerētiā bti
F. a familia tora & cū o benignitate tractati: gr̄as agē-
tes hospiti ad locū frūz deuenire uicinū. Nocte igit q̄
dā bts F. uni illoz frūz i sōnis appuit. Surge: i q̄s: festi-
na ad domū hospitis cū socio: q̄ xpm̄ & me suscepit in
uobis. Volo. n. ei bñficia reddere pietatis. Cec? qdē ef-
fect? ē suis p̄merētib? culpīs: q̄s p̄niali n̄ studuit ofes-
sione purgare. Disparētē p̄re: f̄i festin? surrexit: ut mā-
datū cū socio celeriter ipleret. Venientesq̄ ad hospitis
domū: alter cuncta q̄ uiderat: p ordinē enarrauit eidē.
Stupuit ille nō modicū: & uniuersa q̄ dicebant eē ofi-
mās: op̄uct? & lachrimās ofess? ē libēs. tādē correctōe
p̄missa: interioreq̄ hoīe renouato: tota exteriorē cōti-
nuo recupauit aspectū. Hui? miraculi fama circūq̄q̄
diffusa: nō solū ad reuerētiā sci: uer? ēt ad hūilē ofessio-
nē p̄tōz: & hospitalitatis gr̄as p̄limos icstauit. Sic er-
go iā deis appet illi? .z. p̄tis decime oformitatis. f. Frā-
cisco uir iuuat: expositio breuiter & succincte.
¶ Fruct? xi. & oformitas tertiū libri. Et. xxxix. i ordie
Iesus saluās mestissimos. Frācisco mors fugat. Expositio
p̄me partis. u3. Iesus saluās mestissimos.

Itam cū se xps asserat
eē uitā & ueritatē: nec
solū s̄: uitā aīe: s3 etiā
corpis. Rō. q̄ ab ipso
deo sic sit cātiue: sic ē
fieri dī: q̄ ab ipso i eē
tene? oferuatiue. Ipsa
n. rerū a deo iēe ofe-
uatio: qdā oferuatorū
est factio: put diē do-
ctor egregi? Augusti.
Quia ergo uita n̄ra ē
uita gr̄e: quā p̄clūbio
n̄ a nobis: s3 a xpo hēm? q̄ ē plen? gr̄e & ueritatis: de
cui? plenitudie oēs accepim? . Io. i. Dī ēt uita etna: q̄ ē
i t̄p̄si? p̄ris p̄fca cognitiōe. Io. xvi. Et hāc uita ipse dat
ipso dñte. Io. x. Ego uita eternā do eis. Dī ēt uita & ui-
ta hūana. Et istā hēm? dī ipso q̄ ē de? ut hēm? p̄ futu-
ro: dñte ap̄lo. i. Cor. xv. Sic i Adā oēs moriūt: ita & in
xpo oēs uiuificabūt. Quia ergo sic ē dñs n̄r Iesus xps
uita illa tripl̄x: sic se eē uita eternā latrōi crucifixo ma-
nifestauit: qñ eū ad paradīsū deduxit: & sic scis p̄tib?

quos in uitā eternā pduxit: sic se oñdit uita p̄mo mō. f.
gr̄e eē: & hī hoīb? quos a statu p̄eti ad uitā gr̄e ipse p-
duxit: sic patuit i ueteri testō de mltis: & sp̄ali patuit i
nouo: ut p3 d̄ Matteo p̄mo thelonario: postmodū ap̄lo
d̄ Magdalena: & Zacheo: & d̄ p̄lib? aliis: d̄ qb? loq̄
scm̄ euāgelīū. Quia ergo se oñderat uita gr̄e p̄mo: oñr
& sedario se oñdit uita corporz: hī ē i pr̄te ipsi? eē mor-
tificāda & uiuificāda: mortuos ad uitā suscitando: put
placet sue benignissimē uolūtati. Et hī oñdit Saluator
tres mortuos suscitādo: de qb? loq̄ euāgelīū. Nā filiaz
archisynagogi suscitauit i domo. Mat. ix. Filiū uidue in
porta ciuitatis Naim. Luc. vii. Sic Lazarū q̄ triduanū i
monumēto. Io. xi. Hec triplex suscitatio horz triū: et si
suscitatio p̄tōris sp̄ali. u3. p̄tōris mortui in cordis
domo: i porta locutiōis & sensuū: & dñū i ope: atq̄ su-
scitatio p̄dcōz arguūt sufficiētē i dñi iesu pr̄te eē: da-
re uita mortuis ut placz eidē. Nā sic i ore duoz ut triū
stat oē uerbū: sic suscitatio p̄fatōz triū eū eē dñz mor-
tis & uite arguūt euidentē. Innueros ēt alios dñs corpa-
liter suscitauit: ad pbādū uita aliā eē aīe q̄ p̄ntē: ut al-
ferit. s. Cecilia i sua legēda. Itē euāgelista Matte? & a-
lii dñt dñz resurgēdo mltos alios resuscitasse: ac ānuatū
in die sue sacre resurrectionis ad uitā p̄petuā resuscitare
scōs pie credēdū doctor oñdit Ambrosi? . Nō solū au-
ctorē uite aut̄at resuscitā mortuos imēdiate p se: s3 a
fortiori hī astruit resuscitare p alios p̄tate eis tradita ab
ipso dño iesu xpo. Quod qdē claret scm̄ p scōs ap̄los
eis a xpo tradita pr̄te. Ap̄ls Petr? suscitauit Tabithā i
ope: filiū Theophili p mltos ānos defūctū. & sic d̄ a-
liis. Paul? ap̄ls iuuenē d̄ alto colapsū & mortuū ad ui-
tā reuocat. Ioānes euāgelista Drusianā: Stractē: & du-
os alios ueneno necatos potētē suscitauit. Thomas
frēz Gādorī regis defūctū reuocauit ad uitā. Philip-
pus duos tribunos: & filiū p̄tōis mortuos ad uitā
uitaz deduxit. Matte? filiū regis ethiopie suscitauit: &
sic d̄ aliis ap̄lis q̄ mltos mortuos t̄z i uita q̄ p̄ resusci-
tarūt: n̄ ipsoz uirtute: s3 dñi iesu xpi. Appet idipz scm̄
i scis martirib? . Scis ofessorib? . f. p̄tib? de egipto: Mar-
tino: & Bñdicto. & sic de mltis aliis: ut p3 i legēdis ip-
sorū scōz. Hī si qdē et si q̄ alii sūt huiusmodi: oēs n̄ uir-
tute p̄p̄a ad uitā reuocarūt: sed dñi iesu iuocatiōe &
p̄tate. Vitā oīuz eē dñz n̄r Iesum xp̄z sup oīa oñdit &
pādīt circa finale iudiciū: put testat b. Hierony. & ma-
gister. iiii. d. iiii. allegat: q̄ aliq̄ nō morient ut oñdat q̄
dñs Iesus & corpori & sp̄ali nos uiuificauerit. Vlti-
mū tñ. f. resurrectione oīuz: qñ tā boni q̄ mali resuscita-
bunt uoce ipsi? xpi filii dei: appebūt potētia ipsi? : & q̄
auctor sit uite cūctis inotescet. S3 mali solā uita corpa-
lez obtinebūt: cū morte: i. dānatiōe eternali. Boni uero
& iusti cū ipo dño tā uita corporali p̄petua q̄ eternali p-
petue gl̄ie. Et n̄ solū iā deis de cāis dñz Iesum decebat
mortuos suscitare: ut auctor uite uere cēferet: s3 idipz
ut diē. S. Cecilia in sua legēda passionali: ut aliā uita eē
ista meliōrē oñderet: ac immortalitāe aīe euidentē oñde-
ret & declarēt: q̄ p reditū ad p̄p̄itū corp? & oīuz q̄ ān-
gessit i corpe recordationē: eādē eē q̄ p̄mo fuerat ōpro-
bare. Ad p̄positū n̄m: cū mors sit ultimū terribilū &
mestissimū sit oīb? hoīb? : cōiter tā rōne amissiois oīuz

que temporaliter diliguntur:quem separationis ipsius anime a corpore:qua nulla est maior & dolorosior pena: Dominus Iesus preseruando a mortis dolore scilicet sibi intimos & deuotos: q̄ resuscitando ad uitam: cum anima exuta a corpore eidem semper apetat reuiri: ipse Iesus est saluans mestissimos & desolatos ob mortem: ac consolator uere dicitur & probatur. Patet ergo succincte quomodo intelligitur prima pars istius conformitatis undecime: uidelicet Iesus saluans & consolans mestissimos.

¶ **Expositio secūde partis. Frāscō mors fugatur.**

Omnis & Saluator noster a suis per mortem recessurus discipulis presentia corporali: iter alia que eis ad ipsorum consolationem dixit & aliorum fidelium: est id quod dicitur Ioannis quartodecimo. Qui credit in me: opera que ego facio: & ipse faciet: &

maiora horum faciet: quia ego ad patrem uado. Quo uerbo sequitur q̄ sancti uiri qui fidem perfectam habuerunt: corde credendo: ore predicando ipsam & defendendo: & opere comprobando: que dominus Iesus fecit: & quo ad resuscitationem mortuorum & aliorum operationem: & ipsi fecerunt. Et si multi fuerunt tam in ueteri testamento hec peragentes: & in nouo: precipue Dominus Iesus exercere cōplacuit meritis beati patris nostri Francisci: prout hec secunda pars declarare intendit dicens q̄ Francisco: id est meritis ipsius mors per dominum nostrum Iesum Christum effugatur: scilicet a multis fidelibus: per reuocationem ipsorum ad uitam iterato corporalem. ¶ Et q̄ dominus noster Iesus Christus benignissimus inuocatione beati Francisci eiusque meritis ad uitam multos corporalem reuocauerit: hic sunt de talibus succincte exempla ponenda. Vtrum quedā que Dominus ~~sanctus~~ Bonauentura in ultima parte maioris legende luculenter depromit: hic inseram cum aliis que reperi: sed breuiter & succincte. Franciscus enim beatus in partibus Theutonie quendam mortuum ad uitam reuocauit. Et de isto est bulla Domini Gregorii noni qui beatus Franciscum canonizauit: q̄ bullam misit capitulo generali: quādo facta est translatio corporis beati Francisci apud Assisū. In castro montis Merani prope beneuentum mulierem sibi deuotam beatus Franciscus que obierat quodam peccato inconfessa: dum officium ageretur defunctorum pro ea: coram omnibus resuscitauit in ecclesia: que proprium aduocans Patrum: confesso crimine & absoluta in domino iterato feliciter obdormiendo uitam est ingressa ciuitatis eterne. In castro Pomarco sito in Apulie montanis filiam cuiusdam mulieris sibi deuote defunctam: beatus Franciscus apprensus cum socio dixit ut ipsius nomen inuocaret: Mulier ipsa manifestando omnibus quod beatus Franciscus eidem dixerat: nomen ipsius beati Francisci inuocando: dum manū filie apprehendisset a mor-

tuis suscitata a terra eleuauit. Apud Nuceriam cum plaustrum amore beati Francisci petiit a quodam uiro nomine Petro a fratribus: & ille non solum accōmodasset: sed in sancti Francisci iniuriam plura uerba dixisset: statim primogenitus suus infirmatus in breui uita decessit. Quod cernens pater: de eo quod egerat contritus: dum deuote beatum precaretur Franciscus ut filium quem ei abstulerat redderet: puer statim surrexit: & planctum patris prohibens: se eductum asseruit per beatum Franciscum & reductum. Rome cum puerulus uix septemnis: dimissus domi matre ad ecclesiam eunte: ut matrem sequeretur se per fenestram proiciendo extinctus fuisset: oratione fratris Raho & socii cum patre dicti pueri ad beatum Franciscum: statim puer cepit ositare & apertis oculis & brachiis leuatis se ipsum erexit. Et coram omnibus statim incolumis ambulauit. Capue quidam puer in ultirno flumine submersus: cum corpus eius diu quesiitum sub aqua nimia non posset inueniri: inuocato beati Francisci nomine: statim corpus repertum eductus de aqua: cum omnes astantes pro resuscitatione beatum Franciscum adclamarent: ad uitam reuocatus est. Qui se ad beati Francisci ecclesiam sui liberatoris duci fecit: & ibi ut decuit deo & beato Francisco gratias reddidit. In ciuitate Sueffa in uico qui ad columnas dicitur: domus corruens filium cuiusdam mulieris occidit: quod mater sentiens clamorosis uocibus beatum Franciscum interpellabat: pro resuscitatione filii: qui misere matri compatiens resuscitatum & sanum restituit & concessit. Iuuenem quendam gerlandinum nomine tempore uindemiarum sub torculari oppressum & mortuum: a Domino Iesu xpo pater ipsius per merita beati Francisci resuscitatus obtinuit. Et de supradictis loquitur dominus frater Bonauentura in loco pallegato pulcre & seriose. In alamaia quidā Baro cum filio a beato Francisco obtinuisset: diabolo apparente in specie leprosi mari sedenti extra hostium cum filio & dicte mulieri uiz inferre uolenti: mulier cōcite surgendo domus intrans sine puero hostium obserauit qui diabolus puerum accipiens: cum mater eidem nollet asentire: in frustra concidens matre inspiciente: extinctum & membris omnibus disceptum: ad hostium dimittens discessit. Mater uero membra pueri colligens cum magna multitudine populi: ad ecclesiam beati Francisci pergens membra omnia filii in altari locauit: magnis clamoribus beatus Franciscum qui primo ei ipsam filium dederat: cepit rogare: ut eum resuscitare dignaretur. Nec mora membris reintegratis & adinuicem connexis: puer a mortuis resurrexit. Hoc miraculum est de pictus Bononie: sed q̄ quidam homo hoc egerit non diabolus ibi dicitur. In ciuitate Bradiburgensi. in fluuiio qui dicitur Balga puer cadens & suffocatus: ad inuocationem beati Francisci per parentes: eius meritis ad uitam incolomis est reductus. In uilla que daruendel dicitur cum quidam filium diebus undecim seruasset ut in sabbato sancto baptizaretur: cepit puer grauiter a deo infirmari: q̄ ad extrema perductus est: cuius mortem deplorans pater dolore affectus & ultra q̄ credi potest

& specialiter: quia sine baptismo obierat: beatum Franciscum pie inuocando: filius ad uitam rediens baptizatus est: & sabbato in albis est defunctus. Filius cuiusdam burgensis in ciuitate Amburg provincie Saxonie: in flumine dum post patres transiret submersus est. Pro cuius resurrectione beatus Franciscus inuocatus a patre: sanus surrexit & uiuus. In ciuitate Ania provincie Saxonie germanus cuiusdam fratris minoris miles confessione non completa decessit: quem beatus Franciscus primo ab inferno liberans cuius erat deuotus: deinde uite restituens: dum confessionem fecisset & ecclesiastica percepisset sacramenta: postmodum decessit. In castro Tunde ripensis diocesis. Mulier habens puellam: cum iuxta fluuium luderet cum aliis: cecidit in fluuium & submersa est: cuius corpus extractum mortuum est. Quod uidens mater uotum uouit beato Francisco: quod si filiam suam resuscitaret statuam de cera ad pondus puelle sue daret ecclesie: & illico puella est resuscitata. In puincia Vngarie in custodia Firmensis si frater minor Alexander nomine a tertia usque ad uesperas mortuus iacuit in feretro: sed inde coram Guardiano qui solus cum eo remanserat surgens a mortuis. Agnus dei cantando: dixit se per beati Francisci merita a penis maximis liberatum: & usque ad complectorium super uicturum: quod & sic factum est. In comitatu Tholosano duo fuerunt fratres nobiles: quorum unus factus est frater minor & deuotus. Alius uero in seculo remansit indeuotus & malus. Qui infirmitate grauatus ad mortem peruenit: cuius frater minor beatum Franciscum pro fratris carnalis resurrectione inuocando: resurrectionem illico promeruit: & ad uitam reductus factus frater minor. Vna cum alio fratre fideliter domino deseruiuit. In ciuitate Parme dum pater & mater filio paruo in uigilia beati Francisci ad comedendum carnes porcinas dedissent: non ualens puer eas deglutire: siogutturi inhererunt: quod ipsum suffocantes extinctum reddiderunt a uita. Sed uoto per parentes ad beatum Franciscum emissio: cepit puer reuiuiscere se mouendo & carnes reicere & ad incolumitatem pristinam sic est reuocatus. In sancta Agatha castro in Romandiola posito: puer quidam paruus a matre: ignorante patre locatus in lecto: cum pater culcitram ignoranter desuper tacentem puerum proiecisset: ipse puer suffocatus est. Sed ab utroque parente uoto emissio: ad beatum Franciscum de eius uisitando sepulchrum: puer ad sanitatem & uitam est redactus. In castro. N. Remanensis diocesis. Mulier uiro absente peperit filium: quem ob reuerentiam beati Francisci Franciscum uocauit: sed patre redeunte cum aliud nomen imposuisset: puer ipse superueniente languore diebus clausit extremum: sed utroque parente uouente de nomine imposito conseruando: ad uitam est mirabiliter reuocatus. In castro Alanasio Narboensis diocesis puer quidam per omnes mortuus iudicatus: per inuocationem beati Francisci est resuscitatus. In ciuitate Carcaffone puerum per omnes mortuum iudicatum: ab amicis beatus Franciscus inuocatus: ad uitam & incolumitatem reduxit. In eadem ciuitate Carcaffone puer duorum annorum mortis ex-

positus faucibus & datus: uoto facto ad beatum Franciscum a matre: quod temporis in processu suaderet sibi introitum ordinis minorum: resuscitatus meritis beati Francisci recepit. In castro quod insula dicitur Cauiiliocensis diocesis: quedam mulier puerum fetidum & mortuum peperit: sed inuocatione beati Francisci uite est redditus: qui temporis in processu in genitalibus fractus: iterata beati Francisci inuocatione: cuius nomine erat prenotatus: sanitati perfecte est restitutus. In castro de orgonio Auinionensis diocesis: quodam lignum cadens super latus unius pueri ipsius protinus morti dedit: sed mater inuocatione beati Francisci. Viuum & hilarem recepit. In Arlatensi diocesi. Mulier quedam filium peperit mortuum nigrum & horribilem: que beati Francisci petens auxilium: uouens ipsum Franciscum nominandum: deformitate remota subito reuixit. In loco prefato puer de scala cades altissima in paupum: subito expirauit: quod eius auia cernens beati. F. deuota: inuocando ipsum: puer uiuus surrexit & sanus. Dominus Arnaldus de Ascenduno diocesis Sistercinensis: cum filium non haberet: uotum beato Francisco emisit: quod si ei filium masculum daret: faceret eum fratrem minorem: sed habito filio cum differret uotum implere: quia alium filium non habebat morte superueniente defunctus est: qui uotum iterans de filio ad beatum Franciscum: faciendo fratrem minorem filium: illico a mortuis resurrexit & eum fratrem minorem fecit iuxta promissum. Quidam nobilis de Marchia cum filium obtinuisset meritis beati Francisci: & promississet si daret facere eum fratrem minorem: cum esset ei solus differebat eum dare fratribus: qui ter infirmatus ad mortem & a beato Francisco liberatus: semper cum promissione ut liberatus frater minor fieret. Parentibus dumtaxat eum uestire habitu ordinis superueniente infirmitate obiit. Quod cernentes pater & mater ad locum fratrum filium mortuum deduxerunt: promittentes cum multis lachrimis: quod si beatus Maheliscus eum ad uitam reduceret: illico eum fratribus darent: qui statim uiuus & sanus exurgens factus est frater minor. Quedam domina in Romania unicuique habens filium trium scilicet annorum: qui infirmitate grauatus ad mortem deuenit eius subtractionem dolens orbata mater: inuocatione beati Francisci cum uoto quod eius ecclesiam iam inceptam perficeret: puer ad uitam est restitutus. In Hispania regno scilicet castelle in ciuitate Astoricensis. Anno Domini. M. cccxlii. beatus Franciscus singulari modo quendam episcopum ciuitatis prefate nomine Petrum a mortuis modo subscripto resuscitauit. Dicitur episcopus licet esset peccator & carnalis: tamen beato Francisco erat ual de deuotus qui grauius infirmatus: de ipso quidam eius scutifer & domicellus: huiusmodi habuit uisionem. Nam uidebat cuniculos nigras de terra ascendere: super predicti episcopi super cathedram sedentis indumenta conantes dilaniare: sed quidam frater de ordine minorum de post cathedram exiens: illa animalia effugauit: & dicto domicello dixit: ut episcopum ad penitentiam induceret & confessionem: quod hec animalia demonia erant: super episcopo

pum propter peccata sua potestatem habentia. Qui euigilans hāc uisionem dixit episcopo: de qua ipse factus est: & turbatus dixit: non suz ita infirmus q̄ me oporteat confiteri. Inde ad tres dies domicellus iaz dictus aliam habuit uisionē. Videbat q̄ duo canes magni & nigerrimi conabantur episcopum deuorare: sed frater minor post cathedram exiens illos effugauit: & domicello dixit. q̄ episcopum ad confessionem induceret. Naz in breui erat de ista infirmitate moriturus: qui euigilans episcopo uisionem dixit: contra quem episcopus ualde turbatus est: maxime quia dixit eum in breui moriturum: nec confessus est. Item post alios tres dies domicellus supradictus habuit aliam uisionem. Nam uidit ignem magnum super quez erat calderia magna plena pice buliente: & demones episcopum capientes conabantur ipsum mittere in caldaria: & a fratre post cathedram stante sunt impediti: & dixit frater domicello. Vade & dic episcopo q̄ moriturus est de ista infirmitate. & ideo non differat confiteri peccata sua: at ille dixit: dixi sibi & ille non uult credere mihi: da mihi aliquod signum ut credēs confiteatur. Cui frater. Mitte digitum tuum in hac pice: & dic episcopo. beatus Franciscus cuius estis deuotus: hoc mihi dixit: & in signum huiusmodi: ecce digitum pice inuolutum: & ex tali calore quasi desiccatum. Domicellus omnia episcopo narrauit: territus autem episcopus ex signo & ex deuotione beati Frācisci confessus est: & post dies paucos episcopus ipse expirauit: germani autē & nepotes episcopi mortem per tres dies occultantes: omnia bona eius asportauerūt: quarta autē die de mane: āno dñi. M. ccc. xliii. de mēse Maii portatum est corpus eius ad ecclesiam fratrum minorū: & fratribus officiū faciētibz de feretro surrexit episcopus: quem consanguinei uidentes scientes eum iaz per tres dies fuisse mortuum fugerunt. Ille uero clamans dixit. Non fugatis. Vere ego mortuus fui: sed modo mortu? nō sum: sed duz mortuus fui & ante iudicem ductus: recepi dānationis eterne sententiā duabus de causis. Prima quia in cōfessione peccati nō do lui de concubina quā tenui. Secunda quia quīs eā tūc expulerim: nō tamē eam dimittere proposui. Sed beatus Franciscus quem semper dilexi factus est mihi aduocatus: & pro me tria allegauit. Primo deuotionē precipuam quam semper in eum habui. Secundo elemosinas quas semper fratribz feci. domus enim mea & omnia que habebam magis fratrūz erant: q̄ illorū de curia. Tercio fiduciam q̄ semper habui non posse male mori meritis beati Francisci: sicq̄ deum adiens: ut ad corpus anima mea rediret: etiam impetrauit. Et uiginti dierū habeo spaciū ad penitentiam de peccatis meis agenda: post quos statim moriar. Infra istud tempus omnia que fuerant ablata recuperauit: & de omnibus bene disposuit: & penitentiam condignā fecit. Et quia infra istud spaciū fuit festū beati Francisci scilicet translationis in ipso festo uoluit celebrare: & omnia que sibi acciderāt predicauit. In qua predicatione ita feruenter de beato Francisco loquutus est: q̄ fratres minores qui in illis partibus erāt in magno op-

probrio: in magna deuotione sunt habiti. Ipse tandem episcopus plenus bonis operibz: die statuta migravit ad dominū. Multos alios gloriosus dominus Iesus ad ostendendum dilectionē & gloriam beati Francisci: est resuscitatus dignatus meritis eius & iuocationē. Sed de prefatis triginta ut fideliter repi hic succincte ascripsi: ad laudē ipsius Domini nostri Iesu Christi qui est uita uiuentiū & salus omniū in se credentiū. Sic ergo prefatis apparet declarata secūda pars huius undecime cōformitatis. u3. Frācisco mors fugat.

¶ Fructus iz? & cōformitas: &. xl. & ultima in ordine est Iesus ditās dignissimos. Frācisco cūcta dantur. Expositio pme partis. Iesus ditās dignissimos.

B primorum demerita parentum genus humanum non solum a paradisi gaudiis expulsum. Iusticia originali priuatum: diabolo subiugatum: gratuitis spoliatum: in naturalibus uulneratum: sed mortem addictum & cunctis repletum miseris infirmitatibus & doloribus. Quod enīz patiat morbos miseras & infirmitates: & si libri medicinales dicāt in parte: & si non ad plenum: tamē experientia teste ac scriptura sacra. Homo natus de muliere: breui uiuens tempore repletus multis miseriis imo infinitis ut uix possit comprehendī qui sit sine infirmitate corporali uel mentali: omnia condita: peccato faciente in tempore tabescūt deficiunt & senescūt: & nūquā homo permanet in eodem statu. Quapropter sequitur euidenter ut uanitate & uarietate cum sit omnis creatura uallata: & eidē subiecta semp aliqd patiat qd est extra suū eē & pmanentiā. O quīs morbis subest hō. Nōne uides q̄ aliq̄ patiūt in capite emigraneā. Alii furorē. i. in cerebro cōmōtionez. Aliqui amentia id est capitis inaniaz. Alii stuporem id est mentis cecitatem. Aliqui capitis uertiiginem. Alii capitis tremorem. Alii morbum caducum. Aliqui albuginem oculorum. Alii cecitatem. Alii fluxū oculorum. Aliqui surditatem. Alii lepram. Alii paralysim. Aliqui bolissimum continuum comedendi appetitum. Alii spasmoz. Alii strenutationē. Alii cordiacaz. i. cordis tremorem. Alii difficultatem aspirandi & respirandi. Aliqui squinantiam. s. gutturis dolorem. Alii frenesim. Alii lingue priuationem. Alii mentis cecitatem. Alii dentium dolorem. Alii oris fetorez. Alii fluxum narium. Alii scabiez. Aliqui tissim. Alii sincopā. Alii ephimeram febrem. Alii ethicam. Alii continuam. Alii tertianam. Alii quartanam. Alii quotidianam. Alii singulatum. Alii uigilias. Alii uomitum. Alii defectum luminis. Alii ydropisim. Alii dissenteriam. Alii defectum uentris. Alii uentositates. Alii ulcera. Alii apostema. Aliqui arteticā. Aliqui podagraz. Et sic de aliis innumeris infirmitatibus hominū. Has & cōsimiles ppter primorū paritū incurrimus iobediētia. Ab his oibus malis morbis & penis fuisset genus hūanū pseruatū: nō peccantibus ipsīs pmissis paritibz. A qb? nullus hō originali

ter traductus ab eis secundum rationem seminalem est uel fuit immunis. Et si ab aliquo prefatorum: non tamen ab omnibus nec uirtute medicine nec auxilio quocumque creato. Ab his ergo malis in resumptione corporum electi liberabuntur: quando mors & omnis dolor diuina uirtute ab eis tollitur. Sed iterum quo principaliter ab his incommodis subleuari ualeamus? Certe a nullo nisi a deo & saluatore Dño nostro Iesu Christo. In cuius ditione cuncta sunt posita & suo imperio omnia parent & deseruiunt. Hic siquidem est ille testis psal. Qui sanat omnes infirmitates tuas. sancti enim intercessiue id operantur: sed deus principaliter & auctoritatiue. Et ideo clamabat Ieremias dicens. cap. l. xvii. Sana me domine & sanabor: saluum me fac & saluus ero: quoniam laus mea tu es. Quod enim saluator noster sit i le qui a morbis nos curat: & infirmitatibus: patet ex sancto Euangelio: in quo ostenditur quomodo ipse saluator sanauit leprosos: paraliticos: cecos claudos lunaticos demoniacos: aridos gibosos & inclinatos: & omne genus infirmitatis curauit: prout dictum est cōformitate prima libri secundi huius operis. Quapropter sanctus doctor Ambrosius? sciens Christum summum esse medicorum: utpote deum uerum: &

Ambrosius? xps ē oīa in oībus.

omnia omnibus posse cōferre: sic dicit. Omnia nobis Christus factus est. Si uultus curare desideras. Medicus est. Si febribus estuas. Fons est. Si grauatis iniquitate. Iusticia est. Si mortem times uita est. Si auxilio indiges. Virtus est. Si celum desideras uia est. Si tenebras esugere uis. Lux est. Si cibum queris. Alimētū est. Gustate ergo & uidete quā suauis est dominus. Hec Ambrosius. Et quod ipse omnes morbos pellat: tribulationes abdicet. Impulsus demonum mitiget: & quicquid est possibile aduersus: sua dextra comprimat: patere potest ex hoc: quod eius nomen benedictum si fuerit inuocatum: predicta omnia sunt pellunt mala & bona donant. Ratio quia ipsum nomen: est: penitentibus in refrigerium. egrorantibus in remedium. pugnantibus in presidium. patientibus in solatium proficientibus in auxilium. deficientibus in subleuationem. confitentibus in honorem. predicantibus in testimonium. memorantibus in suspirium. postulantibus in suffragium. experientibus in fructum. peruenientibus in premium. Nonne ipse dixit discipulis suis quando ipsos misit in uniuersum mundum. Marci. xvi. In nomine meo demonia eiciet. linguis loquentur nouis. serpentes tollent. Et si mortiferum quid biberint non eis nocebit. Super egros manus imponent & bene habebunt. Et Ioannis. xiii. dixit Apostolis in ipsorum persona & omnium fidelium. Quicquid petieritis patrem in nomine meo dabit uobis. Sancti Apostoli ad Christum reuersi. ut habetur. Lucæ. io. dixerunt. Domine in nomine tuo demonia subiciuntur nobis. Et beatus Petrus. Actuum. iiii. erecto illo paralitico & liberato dixit iudeis: quod non in uirtute eorum: sed in nomine Iesu ille astitabat coram eis sanus. Sic ergo sicut Dominus Iesus sua deitate est omnis creature principium & origo: sic & omnis salutis humane & tam mentaliter quam corporaliter nostra uera salus. Ipse est ille qui cum diues sit in misericordia

omnibus dat affluenter: digne tamē eum & debite inuocantibus. Si enim non debite peteretur non daret: dicit Iacobus in canonica sua. Petitis & non accipitis eo quod male petatis: fide humilitate corde mundo & perseueranter clamando ipse dabit tibi petitiones cordis. Nam inquit ipse. Clamauit ad me & ego exaudia eum. Pauper clamauit & Dominus exaudiuit eum. Et psal. Dñe deus clamauit ad te & sanasti me. Quia ergo dominus Iesus omnipotēs est omne bonum & sumus esse. hinc est quod inuocantibus quicquid petunt quo ad esse & bene esse & perfectum esse & eternum esse ipse dat affluenter. Et sic est ipse ille cuius deitas propter id quod petitur est: affluenter & abundanter datur dignissimos. i. debite & digne petentes: prout dicit prima pars huius conformitatis: cui ut actori creatori omnium ac cunctorum largitori bonorum: sit omnis laus & gloria per infinita secula. Amen. Ad ipsum ergo debet recurrere humana fragilitas in omnibus infirmitatibus aduersitatibus temptationibus & tribulationibus. Ratio quia ipse est lux salus uirtus gaudium & letitia ac liberans clamantes de angustiis & miseriis replens gratia in presenti & gloria in futuro. Amen.

Secunde partis expositio. s. Francisco cuncta datur.

Ille inclitissimus & benignissimus Dominus noster Iesus Christus: sicut sanctorum omnium est operator & auctor: sic ipsorum est honor. decus. & gloria. ipsos magnificando. Et in presenti ut patet tam in sanctis ueteris testamenti. De Ioseph queque fecit dominum Pharaonis & egipti. Gene. xli. de Moise queque instituit Pharaonis. Exo. vii. de Dauid queque sublimauit ad regnum. De Helia quem signis fecit clarum & uerbis. Ecclesiastici. xlviii. De Tobia queque bonis & liberalitate repleuit. Et sic de aliis: quod noui testamenti: patet. De Petro qui umbra sua sanabat infirmos. De Apostolis quibus ob reuerentiam nullus audebat se coniungere: sed magnificabat eos populus. Actuum. 3. De Antonio quem fecit per totum mundum nominari. De Illarione. Benedicto. Martino: & sic de aliis: quos gratissimos & nominatissimos fecit in mundo. Et in futuro. i. post hanc uitam in celesti patria collocando: in mundo magnifice & mirifice declarauit & sublimauit: & signis innumeris & prodigiis. ut patet in sanctis Apostolis martiribus doctoribus confessoribus uirginibus & aliis sanctis fidelibus: & specialissime in beato patre nostro Francisco: queque dominus pre sanctis omnibus fecit clariorem & celsiorem: dum luce frueretur uitę presentis: utpote sanctitate uitę diuulgando: uerbo signis miris ac stigmatibus sacris: ut in precedentibus conformitatibus euidenter est deductum. Sed etiam post mortem clarissimum mundo reddidit & acceptissimum. Inuocatione ipsius beati F. a fidelibus: cuncta dādo: prout secunda pars huius ultime cōformitatis. S. Fr. i. propter ipsum & supplicatione eius: cuncta dant. s. a xpo fidelibus.

Nom dñi

Decens est Decens. n. est ut dñs post mortem suos scōs mirificet: & gloriosos reddat signis. Primo quia ad sui est gloriam: cum sua uirtute & gratia talia a sanctis fiant. Secundo est ad auctenticationem uite talium. Ecclesia inde accipit argumentum canonizationis in terra: ex quo talem sanctificatum a Christo: intelligitur in celis. Tercio est ad uite talis scī psecutionē: ut nullus de beat hesitare talē pseq: quē xps tāto honore dignum ducit. Quarto ad incitationē populorū fideiū: ut que sunt a Xpo precepta perficiant: cum peragentes que sunt xpi: ab ipso sic in presenti post mortē honorent. Quinto est ad intelligendū gloriā sanctorū. Cum enī sint a nostris sensibus remotissimi: uidēdo qd de ipos & eorū membra tantis honorat miraculis: argumētū sumimus qd sine ulla comparatiōe in celis premiat eorum animas indicibilibus premiis. Sexto ad fidei confirmationē. Non solū qd anime post mortē corporis uiuāt: sed qd xps uerus est iudex: dās unicuiqz iuxta opera sua. Septimo ualet ad diaboli carnis & mundi detestationē: ut pōte quia spēnētes & uincentes prefata tam alte sublimātur a xpo. Octauo ad animandū fideles ut patiēter omnia mala portēt: ex quo tale premiū prefatis datur a dño. Nono ad humane nature exaltationē: quod enim deus circa unūquēqz hominē per agit: in talibus ad honorē est aliorum hominū & speciei humane. Decimo ualet ad meritū uiuentium. fideles enī sic mirificatū a xpo honorando: in presenti & in futuro eorū merētur meritis & precibus protegi & iuari. Sic ergo qd decens est dñum honorare sanctos suos post mortē: Iesus saluator multos honorauit: sed precipue btūm Franciscū: cuncta dādo eius inuocatione facta a fidelibus populis. Et qd sic effecerit in subsequētibus est ostendendū multis miraculorum exemplis. Et ut facilius uideantur ipsa per capitula distinguenda cogitauit: ut clarius uideantur & memorie commendentur.

¶ Dñs noster Iesus xpus p̄cibus & meritis beati patris nostri Francisci multos a morte resuscitauit.

Primo. Beatus Franciscus. sicut dictum est conforitate precedenti parte secunda. Nam triginta mortuos suis meritis ad uitā reuocauit. ¶ **B**tūs Franciscus a mortis periculo multos p̄seruauit. Secundo. In confinibus enim urbis: custodem cuiusdā turris lignorū compage resoluta cadētem & dormientē: btūs. F. eum tenēdo sine lesione aliqua usqz ad terram perducendū seruauit: pro eo qd eodem sero uir nobilis cuius erat castrum: in suo hospitio duos susceperat fratres miores. In castro Popphis campanie sacerdotem uolentē molendinū aptare: sed casu cadentem in aqua: & ligno quo molendinum uoluitur intrussum: in mortis articulo constitutū: inuocato beato Francisko: a parentibz ipse sanctus per brachium arreptū liberauit. Quendam in burgo celani qui in puteum ceciderat: inuocatione beati Francisci in ipso casu: super aquā stando donec extraheretur beatus Franciscus seruauit. In ecclesia ipsius beati Francisci apud Assisium lapis maximus super mulierem cadens: meritis beati Francisci: cui assabat altari: nil ma-

li perpenſa est: sed a dolore capitis quez prius diu habuerat fuit liberata. Apud cornetū cum hostium portē super quēdam puerū nomine Bertū cecidisset: inuocatione beati Francisci facta a patre: & hostio leuato puer est inuētus sanus: qui mortuus credebatur. Apud Tolleniū lapis qui altari beati Francisci super impositi debebat: casu super unū de adiuuantibus cecidit: sed inuocatione beati Francisci qui mortuus putabatur & uitam integram habuit: & lumē oculorū qd prius de bile habuerat limpidissimū recuperauit. Id ipsum de alio consimili modo accidit apud castrū sancti Seueri ni de Marchia Anconitana: qui a lapide imponendo super altari beati Francisci oppressus: ut credebatur: inuocatione ipsius sancti sanus remoto lapide proſiliit. Bartholomeū Gaetanū qui laborādo pro cōstructione ecclesie beati Francisci thrabe cadēte in ceruicē & mortaliter ipsum percutiēte: beato Francisko inuocato & sibi apparēte ac manū ducente per uulnera: sanum ad perficiendū opus emisit. In castro sancti Geminiani puerz cuiusdā nobilis qui fluxu ab oculis morti erat uicinus: supplicatiōe patris ad btūm Franciscū: pater sanatus & incolumē recepit. Quādā puellam in Cathaloniam & aliā in Anchona in ultimo spiritu constitutas: beatus Franciscus sanauit a parentibus inuocatus. In castro Belcadri Arelatenſis diocesis: quidā infantulus sic est infirmatus: ut a circumſtātibz quasi exanimis iudicaretur: cum pro eo beato Francisko esset supplicatum: subito oculos aperuit: & pristine ſanitati est restitutus. Bononie puer quidā dum nuces comederet: testaeius gutturi est transuersaliter sic infixas: ut quasi spiritum miserabiliter exhalaret: qui cum a matre ad locū fratru adductus esset. Inuocando beatum Franciscū: testā puer subito euomuit: & pristine est redditus ſanitati. In Tarascone cū fratres anguillas comedissent: & residuum cum pulmento posuissent ac pauperibus darent ad portam: & quidam sacerdos brodium prefatum hauriret: unū hamū paruū qui in ore unius erat anguille traxit cum brodio: qui sic est gutturi eius infixus. ut nec loqui posset nec libere respirare. Qui corde beati Francisci patrocinium implorans: statim hamus foras proſiliit & sanus est effectus. Quidam rusticus Etuxa nomine de uilla Alteburg: cū pro suis ne gociis curritaret in curru: subito inter anteriorez partem: quia curtus & equi. ceciderunt: adeo eius caput est confractum inter rotas & calces equorū: ut desperatus ab omnibus morti esset propinquus. Qui inductione duorum fratrum minorū uoto emissio ad beatum Franciscum: de uigilia ieiunanda & festo sollēniando: & officium festi frequentando deuotius: statim meritis beati Francisci est sanatus. In ciuitate Hispalensi regni Suetie. Quidam uir faciem habens & caput totum intumefactum morbo qui crispilla uocatur: ut nec oculi nec naſus apparerent: & ab omnibus morti p̄p̄quus iudicaret: cū sibi ab aſtātibz suaderet ut uotū emitteret de ieiunando uigiliā btī. F. & ipse corde hoc fecisset: sequēti nāc oīs tumor abſceſſit & dolor: & nihil mali est perpeſſus ulterius ex dicto morbo. In castro Andrie. Quedā mulier tam graue uulnus hñs:

q totum latus sinistrum cum brachio per septem hebdomadas amitteret: & cum sanctos plures pro sui liberatione interpellasset: nec esset exaudita: ad beatum Franciscum conuersa uotum emisit de nil comedendo in die suo: cui in sonis apparens Beatus franciscus & nomine proprio uocans & ad pateretur interrogans: cum illa dixisset se magnū pati malū: Beatus frāsc? accipiens eius brachium posuit super caput eius: & statim sana facta est. Et cū mulier sanata interrogaret eū qd esset: respondit qd erat Beatus frāscus iuocatus ab ea. In Tollerentino qdā habēs filiā nomine frāscā: ob odium frūm & Beati francisci cū nomen remouisset a filia: statim infirmata est ad mortē: sed ab uxore increpatus nomine filie repositus: cum nomine simul & sanitatem recepit.

¶ Beatus franciscus ueneno potatos eripuit.

¶ Ertio. Sacerdos quidam nomine Matheus de Vico albo cū mortiferū uenēnū sibi ppinatus: a quodā bibisset: cū lingua btūm franciscum inuocare nō posset: corde tamē eius patrociniū implorando: euomito ueneno liberatur.

¶ Beatus franciscus letaliter sauciatos reparauit.

¶ Varto. Nicolaus de Ciperano ab hostib? uul-

q neribus concisus. Inuocatione Beati francisci

mirifice est liberatus lotus a sanguine. Apud Herdam Ioānes quidā loco alteri? plagis maximis ut uix crederet uictur? in crastinū sauciatus: apparēte sibi Beato frāscō quē in suū auxiliū aduocauerat: manibus sacris sigmatibus cōsignatis eū contingendo p totū: pristine sanitati restituit. In ciuitate Pilsarū duo fratres carnales de florentia: cū haberēt litigium adinueniē uenerūt ad gladios. Quod cernēs soror eorū: ne se occiderent in eorū se posuit medio: a quibus grauius ter in uentre est percussa. Que inuocatiōe Beati francisci cū uoto de uisitādo ei? sepulchrū est sanitati redita. Que uotum perficiens cum apud Assisium esset: Beatū franciscū rogauit ut sibi filium daret eū esset sterilis: quod & factum est.

¶ Beatus franciscus a naufragio protexit.

¶ Vinto. Quosdā nauas in mari Barulitano &

q a maris periculo eripuit: & ad portū Anchōe

perduxit. Peregrinū quendā ab acutissima fe-

bre Beatus frāscus & demū a naufragio cū multis:

ipso apparēte in nauī liberauit. Nauis de Anchōa pe-

riclitatibus. Inuocatiōe Beati frāscisci lumē in nauī ma-

gnū appuit: & trāquillitas est subsecuta. Quidā nau-

te de Venetiis uenerūt de Apulia: sed tēpestāte duran-

te per magnā partē diei & per totā noctē: que adeo

fuit ualida qd duas naues sociorū omnib? absorbit:

uidētes tantā tempestatē & nauim ipsorū fractā: ad in-

uocationē reuertētes Beati frāscisci cū uoto de uisitā-

do ipsius limina: statim qdā frater minor apparuit eū

cereo accēso in manu in nauī: qui totā nauim illumina-

uit. Et cum distaret a terra quinquaginta miliaria uento

suauī flāte: ad terrā cū omnib? mercibus & mercāciis

incolumēs peruenerūt. Frater Laurētius de Masca de

Pisis: dū iret ad Sardinia cūctos: puer qdā de nauī ce-

cidit in mare: q Beati frāsciscū inuocans super aquas

stetit: donec barcha pro ipso iuit. Vir quidā proiectus nomine quadā fatuitate faciebat se trahi ignoratibus sociis per minimū funiculū uenis: sed cū ueto flante uehemēte submergeretur: uoto emisso ad Beatū franciscum de ordinē intrādo suū: a sociis cum difficultate extractus liberatus est fact? frater minor. Duas puellas sup litus maris ambulātes: & in profundū maris cadētes: beat? frāsc? de profundo liberauit: & unī que uocabat Frāscisca sex uel septē annorū que erat principalior: ppter quā btūs .F. eas liberauit: btūs franciscus dedit Alapā dicēs. caue ne de cetero huc uēias uel accedas. Hoc egit btūs frāsc? quia minores fratres sui in domo diēte puellae. a parentibus eius fuerāt illis diebus optime recepti.

¶ btūs frāsc? submersos in aqua desup natare fecit.

¶ Extio. Fratrē Iacobū de Reate submersum in

profundū fluuii quē transire uolebat: inuoca-

tionē beati francisci facta per frēs ab extra:

ipse nauiculā per manū tenēdo peruenit ad litus. Fra-

ter quidā Bonauētura nomine: per quēdā lacū cū duo-

bus fratribus nauigās: fracta nauicula in lacu profun-

dū descēdit. Sed btūm franciscū inuocando nauicula

aqua plena super enatauit: & cum eis sancto .F. du-

cete peruenit ad portum. Quēdā fratrē de Esculo sub-

mersū in fluuiō: sua inuocatiōe btūs frāscus eripuit.

Similiter in lacu Reatino in osimili casu. Viros & mu-

lieres sui inuocatione btūs frāscus liberauit.

¶ btūs frāscus a carceribus potenter abstraxit.

¶ Eptimo. In Romania quēdā grecū per dñaz

suā btō frāscō recomēdatū: a carcere & uin-

culis liberauit. In Massa sancti Petri: quidā

miles quēdā posuit in carceribus: btūm frāscum assū-

due in sui auxiliū inuocātē: uinculis compeditū dicēs:

q btūs frāscus ab inde eū minime posset remouē.

Apparente autē captiuo btō frāscō fracto carcere &

compeditibus ad ppria fecit redire. Albertū de Aretio

ob debita ab eo iniuste petita in carceribus positū: cū

in uigilia beati frāscisci ieiudādo se sibi recomēdasset:

uinculis omnibus solutis & fractis carcereq? apte: ad

domū suā liberū reduxit. Petrū de Alissa a dño Papa

epō Tiburtino comēdatū: positum ab epō in carce-

ribus & uinculis: cū se btō francisco recomēdasset:

ipso btō Francisco sibi apparente & carcerem aperuit

dissoluit uincula: & sua uirtute liberauit. In ciuitate

Sultēsincē. regni Datie. miles quidā nomine Ioānes

ab inimicis suis captus: & seue eū occidere decernē-

tibus: uxor eius hoc audiēs in ecclesia frūm minorum

añ imaginē beati frāscisci existēs cū lachrimis: cepit ro-

gare btūm frāsciscū ut suū maritū qui p tres uel qua-

tore dietas distabat infra octo dies sibi redderet. Mi-

rum uir eius cum captores sui in eum seuire dispone-

rēt: die martis isra terminū octo dierū ad uxore liber

est reuersus. Et cum cognouisset qd meritis btī frāscisci

esset liberatus: factus est ipsius deuotus & ordinis.

Vxor uero eius semper uigiliam beati francisci in pa-

ne & aqua. ieiunauit: faciens omni anno missam de-

cantari solēniter ad ipsius sancti honorem. Quidam

de Urbino dum esset Arimini captiuus: cuidam ceco

petenti elemosinam amore beati Francisci cum dedisset denarium statim sensit auxilium. Nam ut tetigit unius pedis cumpedem pes exiliuit: & alterius faciendo sic euenit. Et uidentibus custodibus carcer sibi apertus fuit: & ipse liber ab inde exiuit. Alium nomine Locarium de ciuitate Arimini canonicus plebis sancti Pauli comitatus Arimini: eundo Bononiam iuxta Imolam ad tria miliaria: a gentibus Petri pagani captus in fundo cuiusdam turris in carcere est missus. In quo tanta erat humiditas: ut panis ipsius rumperentur. Hic cum expectaret pecuniam pro sui redemptione: ad memoriam sibi uenit beatus. F. cui deuote se recomendans & nouus palium dare altari beati. F. Bononie: statim fuit acceptus de profundo turris & positus in uertice super murum: deinde depositus de turri in terra iuxta turrem. Et cum discessisset paululum: custodes cum canibus eum sequentes: ipso beatus. F. inuocante canes ad aliam partem euntes: ipse Bononiam liber uenit & uotum suum fideliter adimpleuit: palium dando altari beati. F. ut uouerat. In Hispania in turre comitem quandam & baronem: dissidium dum foret ad duellum deuenit. In quo baro comitem uulnerauit ad mortem. Operatione autem fratrum minorum baro cum comite pacem habere uoluit. Unde ad terram comitis prius data fide a comite accessit: quod statim comite contrahente fidei: baro captus in uinculis est iniectus. Quam ad mortem turpissimam referuabat. Quod baro perpessus cepit beatus. F. inuocare: ut eum eripere dignaretur: utpote quod pro fide quam habebat ad fratres: hoc pateretur beato. F. eidem apparere eductus a carcere: in sua baronia est positus & locatus.

¶ Beatus. F. a tormentis ne noceretur aliquos conseruauit. Cratio. Guidalotus de sancto Geminiano incuratus quod quedam ueneno necauerat. Inuocando beatus. F. & suam innocentiam recomendando eidem: beatus. F. sibi apparere ad eculeum pluries eleuatus: deinde tacto atro igne & fumo sub eo: nec capillo lesus: deinde de oleo feruentissimo superflus nihil mali patiendo: a beato Francisco est liberatus.

¶ Beatus Franciscus a demonio submouit.

¶ Ono. Petrus de fulgineo a demonibus per triennium discerperetur & angustiareretur: contactu sepulchri beati. F. fuit ab ipsis mirifice liberatus. Quedam mulier de Narnia habens demonium: misericordia beati. F. est liberata. Apud Assisium prius fratre Ioanne Teutonico magistro ordinis predicatorum & quodam clerico beato. F. in omnibus detrahente: mulierem demoniacam ductam ad suam tumbam a demonio liberauit: & clericum predictum a sua infidelitate. In castro Bagaacaualli mulier quondam per quinquennium afflicta a demonio nomine Ilborga: cum fecisset uotum de intrando tertium ordinem beati. F. de consensu uiri. ipsa audiente missam in ecclesia fratrum minorum de Lugo ad quam accesserat dum corpus domini eleuaretur: beati. F. meritis a demonio est liberata. Vomuit tunc multum de sanguine: tortiones habuit & gemitus satis graues. Hec post mortem uiri facta est de sororibus ordinis sancte Clare.

¶ Beatus. F. peditantibus in partu facilitatem parienti tribuit. Eclimo. Comitissam in Sclauonia in partu periclitantem: Inuocatione beati. F. christi eius meritis liberauit filiumque peperit: & ob reuerentiam ipsa comitissa beati Francisci ecclesiam edificauit. In Romania mulierem nomine Beatricem pluribus diebus fetum exstinctum portantem in utero: corda beati. F. posita super eam per fratres: fetum eiiciendo liberauit. In Viterbio mulierem non ualentem parere. Inuocatione sui beatus. F. partum concessit operatum. In partibus Aretinis mulierem per septem dies gignere non ualentem: apparere sibi beato. F. & dicente ut diceretur. Salue regina: cum ad illud uenisset uersum illos tuos misericordes oculos ad nos conuerte. Partum concessit sine difficultate. In urbe Veteri. Quedam iuuenula cum per triduum in partu laboraret & periclitaretur: rogatu uiri. cum frater Ludouicus de Tuscanella cordam beati. F. portasset: & super uentrem eius posuisset: statim ut frater ab ea recessit: cum facilitate duos filios masculos & incolumes peperit. In ciuitate Verdensi quedam mulier de honestioribus ciuitatis: per triduum partum dolore periclitabatur: ad quam cum fratres intrassent & uotum fecisset Beato Francisco de colendo festum & uigiliam ieiunando: abscedentibus fratribus statim peperit masculum. Ideo euenit cuidam mulieri in Marchia Brandiburgensi. opido. ziz. que in partu angustata uehementer: uoto de festo colendo & uigilia ieiunando emisso peperit facilliter. Aliam mulierem periclitantem in partu: ad suggestionem guardiani Rosrinden. qui eam audierat ad confessionem de cereo dando: uoto facto liberauit a dolore & peperit cum salute. Facilitatem partus Beatus Franciscus inuocatus a quadam que omnes sanctos prius inuocauerat in diocesibus Misnensi concessit: post dolorum partus inanitatem. In ciuitate Tisrinden. regni datie mulierem nomine Catherinam: quam per plures dies dolore partum laborauerat: de uotum fratribus: in uigilia translationis festi Beati Francisci uoto emisso deuocando puero Franciscum: a tali dolore liberando filium concessit. In insula Brandholm lindomensis diocesis mulier cum per quatuor dies partus dolore laborasset: ad suggestionem fratris. qui eam in confessione audierat: de ieiunando uigiliam in pane & aqua semper: statim filium pariendo ab omni fuit per beatum Franciscum dolore expedita.

¶ Beatus Franciscus siti periclitantes iuuat.

¶ Ndecimo. Cuidam peregrino in nauis infirmo: Beatus Franciscus Flaconez aque impleuit: qua potata a febre fuit liberatus. In monte arido apud castrum Galiani. siti deficienti mulieri: fontem inuocatione sui Beatus Franciscus produxit in motem: qui in loco dicto hodie usque pseuerat.

¶ Beatus Franciscus uisum cecis restituit.

¶ Vodecimo. In apolin conuentu de Neapoli fratri Roberto ceco per annos plures: Beatus Franciscus apparens & superfluis resecatis ab oculis: sibi lumen restituit. Mulier quedam sibilla nomine cecitatem oculorum per plures annos perpeffa: ad sepulchrum Beati Francisci ceca tristis adducitur: sed recuperato meritis Beati. F. pristino lumine: gaudens ad domum reuertitur. In castro Vicalbi forae diocesis. Puella quedam a natiuitate ceca: Assisium adducta a matre: inuocato Beato Francisco: lumen quod nunquam habuerat meruit inuenire. Cecus quidam de spelo coraz sci sepulchro

uisum diu perditū reinuenit. In ciuitate Aretii. Mulier que per octo annos nō uiderat: in ecclesia beati. F. dicte ciuitatis. Inuocatione beati. F. uisum rehauit. In prefata ciuitate filius paupis mulieris a beato. F. cui eum uouerat mater illuminatus est. In Podio Bonicii. Florentie diocesi: mulier ceca quoddā oratoriu3 beati Frācis̃ci per reuelationē uisitans: cu3 coram altari iaceret uisum recipiēs: sine ductore ad domū ppriā est reuersa. Mulier quedā de Camerino. dextri oculi lumine priuata ex toto: cum parentes eius pānum qd̃ beatus Franciscus tenuerat super oculū posuissent: facto uoto lumen recuperauit amissum. Alia mulier de Camerino facto similiter uoto btō Frācis̃co illuminata est Cecus qdā de Assisio p gñueniū pdito lumine oculo rū: ad tactū sepulchri btī. F. extitit liberat⁹. Albertin⁹ de Narnia amisso lumine. oculorū: palpebris usq3 ad genas depēdētibus: btō. F. se uouēs: illuminari meruit & sanari. Apud thebas mulieri ieiunanti cece uigilia3 btī. F. antifesti: dū corp⁹ dñi eleuaret in festo suo: oculos cōcessit btūs. F. In castro Pophi campanie oculū si nistru3 puero btūs. F. restituit: cum deberet abscidi. In castro campanie sacerdoti oculo sinistro. carēti ob tribis pcussione3: btūs. F. sibi reddidit in uigilia festi sui. Viro de mōte Gargano casu cuiusdā ligni hñti oculū in duo diuisum. Ieiunaturū sancti uigiliā dū uouit: reuiniēdo oculū ab orbitate & dolore curauit. Filium cuiusdā militis a natiuitate cecū: btūs. F. restituēdo ei lumen illuminauit. Et factus postea frater minor: frater illuminatus est uocat⁹. In castro de Zecāto campanie. militi q frēs minores hospitio recepat. btūs. F. oculos restituit. In castro Tellois in festo beati. F. quedā domina deuota beato. F. festū celebrabat: sed cū famula nollet colere nocte sequenti oculi sunt ei inflati: a deo ut uisū penit⁹ perditū horribilē aspectū intuentib⁹ preberet: & sic fuit per octo dies nō uidens. Tādē mente compūcta ad btīm. F. recurrit: pmittēs q festū coleret. & in ipso nil ageret: & sic a btō. F. sanitatē recuperauit & uisum. Sed quodā alio festo beati. F. dū dicta famula similia ageret: filr ut pri⁹ fuit percussa: sed uoto de nihil agēdo emissio: a btō. F. denuo fuit liberata. Que dam dñā de Scherlino deuota beati. F. & hospita generalis frīm minorū: cū casu fusellus ligneus eius intrasset oculū: nullo medicorum remedio potuit educi. Vñ oculus uisu fuit priuat⁹ & humore: & hoc p plures menses. Sed superueniēte solēnitare beati. F. delirando q beatus. F. eā illuminaret: obdormiuit: a sono aut surgēs prurientē oculū manu fricās predictū fusellum extraxit: ac humore oculo redito perfecte in oculū fuit a beato. F. sanata.

¶ Btūs. F. surdos curauit & aures aperuit.

¶ In decimo. Bartholome⁹ de castro Cepera. ni per seprēniū priuatus auditu: ipsum ad inuocationem beati. F. recepit. F. Lucas de burgo sancti Sepulchri auris dextre cū infirmitatē incurrisset grauissimā tinnit⁹ & surditatis: ita q nihil audiret. uoto emissio ad btīm. F. de ieiunando eius uigiliā semp in pane & aqua pomis exceptis: a btō. F. extitit mirifice liberatus. In diocesi Verdēsi quādā dñā Margaritaz

in aure dextra & in capite grauissime patientes: uoto emissio de ieiunādo uigiliā & colēdo festū btī. F. statim ab omni dolore auris & capitis. btūs. F. liberauit.

¶ Beatus Franciscus surdis & mutis aurium & lingue beneficium indulsit.

Varto decimo. In castro Plebis cuidā existētī surdo & muto: inuocatione beati. F. facta per uirum & uxore3 qui eum tenebant: & linguā restituit & auditum.

¶ Beatus. F. mutis dedit loquelam.

Vinto decimo. In castro Montorii: cū quedā oēs gigneret mutos filios: facto uoto btō. F. de eius uisitādo sepulchrū: filios deinceps genuit eloquētes. Quidā puer mut⁹ & paralyticus. dū ad altare beati. F. accessisset: fuit ab utraq3 infirmitate liberatus. In Urbino quidā Henric⁹ de foro iulii: ppter iniuriā cuidā irrogatā cū subito amisisset loquelā: qua si mēte alienatus ad locū frīm minorū de Urbino se cit se duci a sociis añ altare beati. F. & corde beato. F. dicebat: q si sibi loquelā restitueret eū uisitare discalciat⁹. Et cū faciēdo corde gñalē confessionē: ueniēdo ad nomen btī. F. ubi dī in cōfessione & btō. F. si lingue officiū est plen⁹ restituit. In castro Cantaliza qdā nomine Raimūdas cū infirmitate nimia iā per triduū loquelā amisisset: & iam sui eū existimātes moriturū in crastinum: cerā p sepultura emissent: nocte uenit beatus. F. dicēs ei: surge: & cū ille diceret nō possum. Sanctus frācis̃cus dixit: surge: quia liberatus es: & statim surrexit sanus & ita recēs: q uisum est ei q de balneo exiret: & cōfessus est se illa hora beatū. F. uidisse. In Apulie partibus quedā mulier diu loquelā perdidit & libere respiratiōis facultatē: cui nocte dormiēti apparuit uirgo Maria dicens. si uis fieri sana perge ad ecclesiā beati. F. apud remissū: & ibi optatā recipies sanitatē. Iuit mulier ad ecclesiā beati. F. ibiq3 pleno corde petens suffragiū: statim massa carnis euomit cunctis cernētib⁹ est mirifice liberata. In opido nicosino. Sacerdos qdā mutus & insanus effectus ad inuocationem beati. F. loquelę officiū ab insanā liberatus consequit. In epātū Aretino mulier per septēniū muta: p recuperatiōe lingue btīm. F. corde orabat: & ecce dormiēti duo fratres assistētes eam monuerūt: ut se beato. F. noueret: quibus obtēperās corde nouit: q loqui non poterat & mox excitata simul uigilie reddit & loquele. Iuuenis qdā uillo nomine nec ambulare poterat nec loq: p quo mater facto uoto cereā imaginem ad sancti sepulchrū cū magna reuerētia portauit: que domū regrediēs ambulante reperit filiū & loquētem. Homo qdā epātus Perusini loquela omnino priuatus os semper ferēs aptū horribilr oscitabat: gutturq3 ualde inflatū habebat: q cū ad sepulchrū beati. F. uenissz: uelletq3 ad illud attingere: sanguinē euomēs peroptime liberatus cepit loq: & os claudere: & sicut erat necessariū aperire. Mulier habēs lapidē in guttore: pre nimio ardore lingue ariditatē incurrit. Que nō ualens loq multis medicamentis adhibitis nullo modo adiuta: btō Frācis̃co se deuouit corde: & subito carne aperta lapidem per guttur emisit.

¶ Beatus Franciscus a fractura in genitalibus liberauit.

Extodecimo frater Iacobus de hysco. Frater Bar-
tolomaeus d' Eugubio. Frater Angelus d' Tuderio. Ni-
colaus sacerdos de Succario. Ioannes de Fora.

Quedam d' Pisis. Alius de castro citerne. Petrus de Sicilia.
Hocies quidam de Spello. Ioannes sorae diaconus. Frater Iacobus
de Castello: qui cum ad .s. Mariam de portuicula accederet: &
lignis celle beati Francisci sua genitalia tetigisset: cum deuotione sta-
tim ab omni ruptura liberatus est. Puerum quidam de Rota. Ac
frater Brocardus laicus in uirgaliua ciuitate Morauie in suo
festo beati Francisci a dolore & fractura liberauit. Sic filius Ioa-
nis domini Ottoneli de arce acarmi patienter crinaria prece &
mentis fecit uoto beati Francisci. & uisitando sua ecclesia: & dando ce-
renam unum librum: & unum florenum: statim liberatus est puer.

¶ Beatus Franciscus mente captos ad prudentiam & sensum reduxit.

Ecimoseptimo mulierem passam per quatuordecim alie
nationem mentis: & morbum caducum: apparere beato
Francisco. & ipsam signante liberauit. Alia puella d' Nur-
sia a omni passione eripuit. Filia cuiusdam militis: & alios
tali grauato infirmitate qui plures beati Francisci sui uocatione cura-
uit. In castro Bellizadri arelatensi. diocesis mulier sen-
sus amissione quasi bestia uiuebat: & ifana: ab amicis au-
tem beato Francisco recomendata: sensum perfecte & itegre recuperauit. In
prouincia saxonie castro mindeberg: mulier: medicina qua
dam accepta: tota decorata: leprosa facta est & ifana: qui liga-
ta in quadam camera: cum frater minor eius confessor ad eam accessisset:
& ea ut ad beatum Franciscum recurreret idixisset: uoto diuini ieiunatio ui-
giliis eius festis: quod cum fecisset: mente & corpe extitit libata.

¶ Beatus Franciscus contractos erexit.

Decimo octauo. Puella huius per annum collum mon-
struose plicatum: & caput humero sic annexum: qui
nisi ex obliquo respicere poterat: ad beatum Franciscum sepulchrum
delata: dum caput sub archa ubi tunc iacebat corpus beati Francisci
posuisset: confestim collum erexit. Et ex sui mutatione sub-
itupefacta: cepit fugere ac plorare. appebat. n. in hu-
mero: cui caput applicatum fuerat: quidam fouea propter situm
quam infirmitas fecerat diuturna. Nicolaus de Fulgineo
crus huius contractus: nimis dolore grauatus in tempore. quod ob cla-
mores uix uicinis dormire pmitteret: portatus ad tumu-
lum beati Francisci. cum nocte oraret: extenso crure: magno exhilara-
tus gaudio: sine baculo ad propria remeauit. Puer unus
crus huius contractus: ita quod genu pectori: & calcaneum nati-
bus adhebat: ad sepulchrum beati Francisci. portatus: plena sub-
ito sanitate qualuit. Puella de Eugubio cum contractis ma-
nibus omni membrorum officia per annum amisset: dum imagine
de cera portata ad tumulum per octo dies stetit: una die
tunc usque omni membrorum est restituta. Puer alius de morte ui-
gro annum fores ecclesie beati Francisci. de Assisio stans per plures dies: qui
nec ire poterat nec sedere: qui a cingulo iseri? erat mem-
brorum omni officio destitutus: introductus in ecclesia ad tactum se-
pulchri: apparere sibi beato Francisco. & ipse erigere: sanus factus est.
Quidam ciuis de Eugubio huius filium contractum ita quod tibie
natis adhereret penitus erat arefactus: cum ad beatum Franciscum ecclesia
detulisset: sanus & icolumen eum recepit. Puella a dia-
bolo uexata de Marchia: ac loqua & omni officio membrorum
corpi ab ipso puata: Assisium perducta in die circuncisionis:
coram altari quodam euomens: continuo surgens & altare de-
osculans fuit curata. Rigo magnus de epatu uulterano

uix manibus per terram se trahens: a mente propria per monstruosam
sitatem & turgiditate relictus: deuotus beato Francisco. statim fuit li-
beratus. In eodem epatu mulieres due cum sic essent contracte:
ut se mouere non possent: nisi ab aliis portarent: excoriatis
manibus: quibus se mouere nitebantur: ex solo uoto ad beatum Franciscum.
sunt redditae sanitati. Iacobus de Podio bonizii cum adeo
esset miserabilis curatus atque contractus: quod os eius genibus ad-
hereret: dum ipse mentis eius ad quiddam oratorium beati Francisci. deduxisset:
ostione sancti per eo ad dominum & ad beatum Franciscum. domum illam sanctam
reduxit. In uico albo cuiusdam mulieris manus sicca: me-
ritis beati Francisci alteri filis effecta est. In ciuitate Capue muli-
er uouit personaliter sepulchrum beati Francisci uisitare: sed per causas rei
familiaris uoti emissi oblita: dextri lateris subito usum
perdidit: caput & brachium contractis nervis in aliquam partem se
uoluere non ualebat: & cum continue ciularet: duo fratres trans-
euntes ante domum eius rogatu sacerdotis ad eam intrantes: confes-
sa de uoti omissione: benedictione ab illis precepta: statim sa-
na surrexit: & suum uotum impleuit. Bartholomaeus de Narnia
sub umbra dormiens cuiusdam arboris: usum ex toto pe-
dis & tibie perdidit: qui cum pauperum esset: pauperum amator
beati Francisci sibi in sonis apparere: monuit ut ad quiddam locum iret:
sed cum ille pertrahendo se illuc uellet ire: & declinaret a tra-
mite: audiuit uocem domini sibi. Pax tibi: ego sum ille cui te
uouisti: & perducens illum ad locum: ut sibi uidebat unam super
pedem manum & aliam ponens super tibiam: eum reddidit sospita-
tem: cum spacio sex annorum fuisset contractus. In comitatu nar-
niensi puer quidam enormi contractione tibiam retortam huius: ut
per se nullo modo nisi suffragio baculorum ire posset: & hoc
ab infantia: ad beatum Franciscum. recurrere a dicta infirmitate est libe-
ratus. In ciuitate Fani quidam contractus ulceribus plenus in tri-
bitis: & cui tibie natis adhererebant: qui tantum ferebant: ut in
nullo hospitali uellet ab aliquo recipi: inuocando beatum Franciscum.
misericordia: ilico liberatus se uidit. In ciuitate Narnie
mulieri manus per octo annos haberi desiccata: ita ut ni-
hil ea posset operari: beatus Franciscus apparere: & manus tangens
relique manui adequauit.

¶ Beatus Franciscus leprosos & alios maculatos mundauit.

Ecimono. boni hocies nomine de ciuitate Fani
d' leprosum & paraliticum in ecclesia sua: apud As-
sisium beatus Franciscus restituit sanitati. Ottonem de .S. Se-
uerino apud sepulchrum suum: beatus Franciscus a lepra mundauit. V-
xor .D. Pamulsi de Labio: dum sanies de eius deflueret
facie: & carnem tagendo adureret uelut ignis: ac a medi-
cis iudicata leprosa: & tota ulcerata in facie: de uisitan-
do limina beati Francisci. uotum emisit: per sui liberationem: uixque uer-
ba compleuerat & fluxus restrictus est: & crustule sicce in fa-
cie remanserunt: sed die sequenti crustule totaliter ceciderunt: &
caro remansit magis munda quam in prima facie habuisset.
Quidam ciuis Assisinate leprosum minotum: qui se suspenderat
ex desperatione in hortu fructuum minorum de Assisio: beatus
Franciscus & a suspendio & lepra liberauit.

¶ Beatus Franciscus conglomeratos & podagricos extedidit.

Igesimo. Apud Spoletum quedam puerum totum con-
glomeratum: uocatione beati Francisci sancta prece & mente:
ac reuelatione sancta per beatum Franciscum. qui cum aqua putei frum-
lauaret: dum sic fecissent membris distentis ac debite refor-
matis: extensus reddidit atque sanum. Apud motem Pesula-
rum puella graui infirmitate contracta: curata uocatione beati

F.pf aut ipſi q gutta ſue podagrā p ſeptē mēſes pa-
tiebat in pede uidēs: bñm F. iuocādo de mane ſurrexit
pfecte ſanat. Quedā puerū in mucello q ſic contractus
erat: ut poti⁹ māib⁹ ābularet q̄ pedib⁹: bñs F. iuocat⁹ a
mēſſiberat. ¶ Bñs F. male de ſe loq̄ntes puniuit.

Igeſimupmo. Miles in maſſa ſcti Petri de bñō

u F. ualde male loq̄bat: & de ſctitate eius nihil
credebat. uñ cū qdā diceret die: ſi Frāciſc⁹ eſt

ſcūs hodie gladio cadat corp⁹ meū: uñ qd iprecat⁹ eſt
nepos ſuus ipſa die eū occidēdo pſecit. Iudex qdā Ale-
xander noīe: cū bñō F. detraheret: p ſex ānos lingua ſu-
it puat⁹: trit⁹ tandē ei bñs F. linguā reſtituit: quā ad
ei⁹ laudē deinceps cōſecrauit. ¶ Apud Notū caſtrū Sici-
liē qdā pſbiter noīe Henric⁹: miracula q̄ de bñō F. dice-
bant uiliſicabat cū aliis clericis & deridebat: q̄ pcuſſus
a deo: ſubito loq̄lā p magnū ſpaciū amiſit: ſz tps in p-
ceſſu cū ſiti eſtuaret: & iuxta imaginez eſſet xpi: dixit.
Dñe Ieſu xpe: adiua me. cui xps rñdit. Quare tu cū
aliis derideris & detrahitis miraculis bñi F. ego. n. hēo
eū ſic p̄dicat frēs: & hoc erit ſignū: q̄ eris ab iſmīta-
te quā pateris liberat⁹. & ſic ſcām eſt. q̄ pfe uocato ad
locū frūz pexit: & ſcūs eſt frūz & bñi F. deuotus.

¶ Non colentes feſtū ſancti F. a deo ſunt puniti.

Igeſimoſecūdo. In Pictauia uilla q̄ Sīmo dicit⁹

u qdā ruſtic⁹ cōtra inſuſionē pprii ſacerdotis nō
ſeruādo bñi F. feſtū: de ei⁹ audaciā puniuit fa-

ciendo digitos man⁹ ad furchā inherere: ſed penitenti
meritis bñi F. reſtituit ſanitatē. In ciuitate Cenomanēſi
ſi mulierē mittere manū ad colū in ei⁹ feſto: obrigeſcē-
tib⁹ manib⁹: digiti ceperūt magnis ardorib⁹ cruciari:
ſz bñi F. iuocatiōe facta p frēs: man⁹ ſanas recepit. In
campania maiori mulier qdā in uilla Ollea: & alia: at-
qz tertia in caſtro Pilei: cum feſtū nō celebrārēt: ſunt a
deo punite: ſz penitētis liberatē. In ciuitate Theaci-
tia qdā miles fieri fecit furnū: qd artifex fecit in feſto
bñi F. ſed de noctē faber uocat⁹ a uoce qdā dicēte. Da
mihi frenū: cū ille crederet q̄ miles peteret furnū: ſur-
gens ad opatoriū ſuū acceſſit: ibiqz inuenit duos ma-
gnos uiros: q̄ ipſum accipiētes: p prunas hincinde uer-
terūt dicētes. Hoc tibi facimus q̄ in feſto bñi F. opat⁹
fuiſti: & ſtatim receſſerūt ſemiuuū relinquētes. Quod
miraculū p totā illaz ciuitatē extitit diuulgatū. Ciuitas
Lindoniēſis cū paruipēderet celebrare feſtū bñi F. fa-
ctū eſt die feſto ipſi cū oēs oparent: blada & uinde-
mias & alia faciēdo: tam uehemēs pluuiā deſcēdit: ut
magnā partē ciuitatis deſtrueret: hoies plurimos ſub-
mergeret: hortos & molēdina ſubuerteret: & ſic ciuita-
tem illaz deſolatā & afflicta relinqueret. quo factū eſt ut
deinceps feſtū ei⁹ colat⁹: & nil opis a quoquā pagatur
ibidē. In Aprutio in caſtro Guardie miles noīe Simeō
de Grele: nō cuſtodis feſtū: fecit uindemiari: rephen-
ſus a multis. q̄ cū uinū in duas uegetes miſiſſet antiq̄s
& in unā nouā corā multis cōuicaneis: due uegetes ſe
erigebāt i altū: ac ſi locate eēnt in plano: noua uero ue-
ges uō p cōiuncturas lignoz: ſed p lignoz ſpiſſitudi-
nez uinū emittebat: & cū militi diceret: q̄ ideo erat q̄
i feſto bñi F. fecerat uindemias fieri. ad ſe reuerſus duo-
bus ſrib⁹ miorib⁹ trāſeūtib⁹ miles ait. Si bñs F. hoc ma-

lum nō fecerit: dabo uobis de uino cum indigeritis: &
claſſo cellario abſceſſit: ſed poſtea aperiēte inuenit ue-
getes planas in loco ſuo ſitas: & de uino nihil penitus
effundētes. In barulo Apulie ignis accenſus eſt in no-
cte bñi F. q̄ laborabāt: ſed pullatione campane fratrū:
ignis extinct⁹ eſt: ppter qd feſtū colūt uiſo miraculo.
Et cū anno reuoluto qdā iuiſſet pro igne ad laborādū:
& ſenex qdā ei diceret q̄ feſtū bñi F. eſſet: paruipēdēs
cepit laborare: & ſtatim domus eius igne eſt ſuccenſa.
uicini timētes iuerūt ad frēs ut campanā pullarent: qd
& fecerūt: & ſtatim ignis extinctus eſt. Et ibi ex tūc ſe-
ſum optime cuſtodit. Sacerdos qdā cū nollet pplō ſe-
ſum bñi F. nunciare celebrandū: cū ſibi diceret p cleri-
cū uel capelanū: ſed reſpōdiſſet cū aſpernatiōe ſanctū
uiliſicando: ſtatim loquelā perdidit: & duob⁹ annis nō
potuit loqui: niſi Franciſce Franciſce.

¶ Bñs F. fluxū ſanguinis patientib⁹ remediū attulit.

Igeſimotertio. Mulieri que paſſa fuerat p ui-

u gintitres annos fluxū ſanguinis: iuocatiōe ſan-
cti F. ſanitatē recepit. Filīū eius habentē bra-

chium contractū bñs F. ad ſanitatē perduxit. Femīnā
de Sicilia per ſeptēniū fluxu ſanguinis fatigatā: beat⁹
F. iuocatus ſanauit. Quedā fratres minore de monte
cadentē & fractā uenā habentē pectoris: beatus F. ap-
parendo ſibi reſtaurauit.

¶ Bñs F. ſub terre uoragine exiſtentibus ſubuenit.

Igeſimoquarto. In conuentu porētie dūm fra-

u tres minores ad honorē bñi F. uellent eccleſiā
fabricare: & fouea fieret pro fundamento ec-

cleſie: & iam eſſet altitudinis unius canne cuz dimidia
profunda: ibidē ad fodiendū duo pauperes erant: un⁹
theutonicus: & alius gallicus a fratrib⁹ conducti: ter-
ra autē adiacens cū alia que erat in ſuperficie: cadens
ipſos oppreſſit & ſubmerſit: & per duas horas & ultra
ſic ſub terra fuerunt. Sed fratres beatū Franciſcū inue-
nientes: dūm quidam foderent terram que ceciderat ſu-
per eos ſani & incolumes ſunt reſpti.

¶ Beatus F. crurifragium patientes liberauit.

Igeſimoquinto. In urbe Roma Praxedem ha-

u bentem ex caſu pedem cum crure fractū: ap-
parente ſibi bñō F. & eā eleuante: ſanitati pri-

ſtine reſtituit. Bouem cuiuſdam qui uocabatur Marti-
nus: crus habentem fractū: beatus Franciſcus cui cu-
ra cōmiſſa fuit a dicto homine: ſanum reddidit. In ca-
ſtro Chere hoſtienſis dioceſis: crus cuiuſdam hominis
ex toto pditū: ita q̄ nullo modo poſſet ſe mouere: ap-
parente bñō F. & Tau ipſimente: ſanū fecit & ualidū.

¶ Bñs F. ab ore beſtie. ſ. lupi liberauit.

u Igeſimoſexto. Apud Vigniole dioceſis piſtori-

enſis: puer captus a lupo: uoto facto ab auia:
q̄ pedibus diſcalciatis beati Franciſci limina uiſitaret
a lupo puer eſt dimiſſus intactus: etſi ſigna dentiū lu-
pi remaſerunt in atteſtatione miraculi.

¶ Bñs F. fecit miracula in flumine.

u Igeſimoſeptimo. Nauicula apud caſtrū de ſo-

iano Aretine dioceſis cuz eſſet ex parte caſtri
& ſeptem homines eſſent ex altera parte fluuii q̄ Cla-
ua dicitur: uellentqz quia ſero erat fluuium tranſire &

ad castrū iā dictū redire: nec possent fluuiū ipsum sine nauicula trāsmeari: ac ppter sero oīs possibilitas ab eēt: & tarditatē dici: iuocatiōe bti F. facta ab oib?: na uicula dissoluta p tātū spaciū sola uenit ad eos: quā in trantes ad partē aliā: btō F. ducēte: pduxit.

¶ **CBtūs F.** fame deficientibꝫ succurrit.

u **Igesimooctauo.** Frater qdā de Podio Bonizi: dū nouiciū quēdā de Senis ad ipsūz castrū Po diū Bonizi duceret tpe niuiū: dū eēt inter Senas & Stagiū: dict? nouici? cepit deficere fame: qd? cernēs soci? btū F. cepit iuocare: & sic iuocādo: dū se uolueret: iter niues repit panē albissimū & candidissimū: ac calidissimū: ac si tūc de clibano eēt extractū. Quē accipiēs dicto nouicio dedit. Qui refocillat? eo: cū aliā partē frater in sinu reposuisset suo: ut fratrib? p miraculo oīde ret: reperit ipsum panē disparuisse.

¶ **CBtūs F.** liberauit ab ignis combustione.

u **Igesimonono.** Quēdā nobilis dñā puerū quez hēbat in cuna: oī sero btō F. fidelit? recōmēdabat: cui? cuna q iuxta lucernā erat: cū eēt combusta cū oib? ex apphēsiōe ignis lucerne in ipsa: puerū btō F. recōmēdatū repit in medio ignis sanū & dormietē. In castro de Bagnacauallo qdā mulier Berta noīe de tertio ordine bti F. frūz necessitatib? dū eēt occupata: incaute circa lectū candellā accēsaz reliqt: q cadēs lectū. cū oib? aliis icēdit: adeo ut nulla eēt spes de domo nec d' aliis reb?. Ipsa uero genuflexa dū bti F. auxiliū iuocasset: statim ignis extinct? est: & oīa combusta restaurata: sic q nec in lecto nec in aliis signū cōbusture apperēt. In castro qd dicit Neguaburgh. semel ignis accēsus ē: & qī totū castrū cremauit. Ibi cū qdā Becto noīmine: q cū uxore sua frēs minores libētē & deuote sp recipiebat: cū uideret ad domū suā ignē accedere dixit. Rō F. si uis ut dom? frūz cōburat: fac ut tibi placet: recessit ilico icēdiū: nec domū i' saz nec aliqd de ptinentib? dicto Becto tetigit: nō sine admiratiōe oīūz. Puerū cuiusdā paupē mulieris: quē mī sp btō F. recōmēdabat: domo ab igne succēsa: bts F. i cuna positū illeu seruauit. ¶ **CBts F.** ab alto cadētib? auxilio suo affuit.

Rigesimo. Bononie qdā puer noīe Lābertin?

t fili? cuiusdā dñi Cazani: ab altissimo cadēs solario: dū caderet: a patruo suo btō F. cōmēdatus: nullā penit? habuit lesionē. Et postmodū ipse puer fact? est frater minor. Pīsis fili? cuiusdā ciuis de alto solario in uīa cadēs publicā: & tot? conuassat? dū a pte uotū de uisitādo sepulchrū bti F. fuisset emissus: statim p̄stine est redditus sanitati.

¶ **CBtūs F.** uires apposuit carentibus.

t **Rigesimopmo.** Quēdā mulier p octo ānos uirib? destituta: ut nec opari nec p seipsaz se ullo mō mouere posset: oī auxilio destituta humano: tan dē ad btāz uirginē & btū F. ouersa: cepit supplicare p sua salute & sanitate. Nocte uero sequētī bts F. albis idut? apparēs ei: & ut uidebat ad suā ecclesiā deducēs dū de phiala uini quā hēbat in manu duo coclēaria ad bibēdū dedisset: excitata a sōno sana surrexit ac si nūq̄ infirma fuisset. Hec mulier btō F. faciēte: dū ab ecclesia ipsi? bti F. cui magnas oblationes dederat in curru

rediret: & pluyia maxima descēdisset: nec ipaz nec existeres cū ipsa in curru minima aque gutta tetigit: cū tñ circū circa oīa madefecissz. Quidā de castro ueteri predolorib? a lecto surgere nō poterat: uoto emissō ad b. F. q suā ecclesiā uisitaret: apparēte sibi in sōnis: & dicēte btō F. ut surgeret in uigilia festi: extitit liberat?. Mulier qdā Helisabeth noīe: mēbroz & toti? corporis turtute puata: ita ut nō manib?: s; ore & dentib? suū traheret tegumētū: si qñ caderet: uoto emissō de offerendo annuatim hostiā uiuā: ifra qnq; dies pfectā rehaubuit in oib? mēbris sanitatē. Octo marchio brādi burgen. tam uehemētē dolorē est passus in pedib?: q nō nisi in gestatorio uel uehiculo traherēt: ita q cū ire nō ualēs utilis fact? esset: cū a medicis nō posset curari: ad btū F. uoto emissō curatus est. In diocesi carcassonensi castro: qd Barbaria dicit: qdā trib? uel qtuor diebus sic uirib? destitut? est: ut nec comedere nec loq nec oculos apire ualeret: & cū de uita a parentib? desperaretur: ab ipsis patrociniū bti F. iuocātū: icolumis est parentib? restitut?. Quidā frater in ciuitate Cortone isir mus & debilis: dūz dicere sibi a Guardiano q iret ad portādū ligna: & ipse nō possz: dicēdo antiphonā. Sancte frācisce ppe ueni p̄ & c. uigorē in corpore obtinuit & uirtutē: & obedientiā iniunctā perfecit.

¶ **CBtūs F.** liberauit in oculis tribulatos.

t **Rigesimosecūdo.** In ciuitate Amburgēsi qdā ciuis monoculus Guilzelmus noīe: in oculo q sibi superat dolorē passus: utpote de loco suo egresso usq; ad occupationē maxille: a fratre quodā suo ofessorē inductus ut uotū faceret btō F. de candela offerēda in suo festo: hoc facto: oculus ad locū suū rediens: factus est statim san?. Quidā miles hñs filiā qī cecā: uoto scō: ab ipso btō F. uisus cū gaudio recupauit.

¶ **CBtūs F.** febricitantib? suā opem ipēdit.

t **Rigesimotertio.** In diocesi Hanelbergēsi oppido Ririū Euirdus quidā noīe febre ualde afflictus quartana: de ieiunando uigiliā & colendo festū uotū ab eius uxore facto de suo cōsensu: mox a febris liberatus. Sed dum aliquid in festo ageret operis: febris eū subito arripuit: sed uoto de festi custoditione iterato: subito est liberatus. In terminis dicti burgi mulierē a febre quartana eripuit: facto uoto de offerendo candelā ad sui corporis mensurā si infra octo dies libera esset: qd? euenit. In dicta diocesi in uilla q Camelin dicit matrona nobilis mechildis hydropisi & quartana afflicta adeo ut mortē expectaret: testamento condito & confessione facta: frater qui eā audierat eum eā induxisset de uigilia ieiunāda: & festo colēdo: & candela ad corporis mensurā deferēda uotū faceret btō F. ab oibus infirmitatibus uoto facto est liberata. Quidā de Colibo Helleni diocesi btō F. & btō Dominico deuotus: apud maioricas infirmitatē capitis febris & dissinterie incurrit: ita ut de eo medici desperarent: sed apparente sibi btō F. cū multitudine fratrum minoz & btō Dominico: quos ipse uigilans oēs agnouit: cum inductione beati Dominici btūs F. eū signasset: in nomine patris & filii & spiritus sancti: disparentibus sanctis ab oī malo qd patiebat est curat?. Sacerdos qui

dam Vberuerus de regno Suetie a quartana uexatus per annū: beato Francisco sibi apparente & dicente ut notū faceret de ieiunando uigiliā: & festo colendo: sua dentibus fratribus q̄ hoc ageret: statim morbus eū dimisit: nec ulterius eum apprehendit.

¶ Beatus F. hydropicos & paralíticos curauit.

Rigesimoquarto. In ciuitate Fani quidā hydropicis morbo detentus: per beatū Franciscū plene meruit liberari. Mulier de Eugubio paralitica in lecto iacens: cū pro sui liberatione beati Frāncisci nomen tertio inuocaret: restituta est sanitati. Puella de Arpino paralisis morbo mēbris dissolutis oppressa: ad ecclesiā beati Francisci p̄pe uicū albū posita deportata: precib⁹ ibi fuis & lachrimis: ab oībus fuit infirmitatibus subito liberata. Iuuenis in eodē castro: cū paralisi esset detentus: ita q̄ eius clauferat os: & oculos fecerat indirectos: portatus ad iam dictā ecclesiā: a matre beatus Franciscus exoratus: p̄stine sanitati est redditus. Petrus de Gaieta paralisi manu perditā: usq; ad aurē retortū gerebat: qui cū se consilio exponeret medicorū: uisum pariter amisit & auditū. Tandem beato Frāncisco se deuotens: ab omni morbo iam dicto exiit liberatus. In partibus Saxonie in ciuitate Haluastach in maiori ecclesia: erat quidā Canonicus beate Eufemie deuotus: qui erat in omnibus membris paraliticus p̄terq; in lingua. Qui ab ipsa sancta inductus ut fieret frater minor: & a sua meritis beati Frāncisci liberaretur infirmitate: quod & fecit: statim curatus est. Cuius exemplo & miraculo multi: mūdo relicto: facti sunt fratres minores. Apud Hylerdā quedā mulier habebat brachiū paraliticū: adeo ut totaliter dependeret: tandē post multa a beato Francisco est liberata. In Cathalonia quedā puella habens a natiuitate pedes contractos & ex toto facta paralitica: cuꝝ a quodā fratre sibi persuaderetur: ut ad reuerentiā beati Francisci q̄nq; Pater noster diceret in die: semel cū diceret: iuuenis pulcherrimus apparet ei: & ipsam per manū apprehendens: ducendo hincinde per camerā: & in pedibus & persona liberata permanet. Apud sanctā Mariā de ualle uiridi: quidā puer triū annorū paraliticus de uno latere sic torquebatur: ut nec audire nec fari nec uidere poterat: bti t. auxilio a parentib⁹ inuocato p̄mo: & demū ab auia: perfectissime a bto F. est sanatus.

¶ Btus F. a fistulis: seresulis: & glandulis liberauit.

Rigesimoquinto. In ciuitate Castellana mulier cum infirmitatem pateretur inter faciem & collū: que Glandula dicitur: que ipsam in facie & collo quasi quoddam monstrū ostendebat: a solo infirmitate impropere ad beatum Franciscum recurrens: de mane surrexit sana: ita ut nullum signū appareret infirmitatis. Quidā scriptor Bononie habens apostema in femore: & nullum remediū inueniret: cū scriberet fratribus precio legendam beati Francisci & eius miracula legeret: facto uoto de uisitando limina beati Francisci: ipso beato Frāncisco sibi apparente: sic liberatus est: ut nullū signum appareret. In ciuitate Castellī mulier habens morbus incurabilem in gutture. s. scrupulas: que uulgari. er dicuntur Rancole: ad beatū

Franciscum recurrens: plenarie infra paucos dies liberata est. Sed parentes ingrati & ipsa: nec miraculū prodere: nec gratias dignas deo & beato Francisco referre curauerunt: ideo temporis in processu: cum esset nupta: & iam triginta sex esset annorum: in manu & brachio per decem annos est grauissimis infirmitatibus percussa: demū cum esset annorum quadraginta sex in eadem manu & brachio infirmitatem que carbunculus dicitur pateretur: cū nō posset nec die nec nocte quiescere: beatum Franciscum inuocare cepit. cui facta est uox. Nunq̄ brachium illud seu manus liberabitur: donec miraculum alis factū tibi publicetur & scribatur. Que statim ad locum fratru & coram fratribus & aliis gratiam sibi factam a deo meritis beati Francisci publicauit. Statim autem ut accedere proposuit: tunc factio illa manus & brachii cepit abscedere: & infirmitas illa annullari: & infra paucos dies fuit perfecte sanata. Quidam Corradus nomine in ciuitate Bremenī casu grauer lesus in brachio: infistulatum est. sed iste tacita sua infirmitate: ordinem fratrum minorum intrauit: qui audiens constitutiones legi: q̄ recipiendi ad ordinē deberent esse corpore sani: timens ab ordine propter suam infirmitatem eici: ad beatum Franciscū habuit recursū: ut eum liberaret q̄ posset in ordine permanere: unde cum brachium respexisset: ait. Heu miser: si propter te debeo ab ordine expelli: & indignatus ipsum premendo & puniendo fortiter: os parū a uulnere eduxit: quo educto: statim locus ille est mirabiliter sanatus.

¶ Beatus Franciscus sterilibus gratiam concipiendi obtinuit.

Rigesimosexto. Mulier quedā de burgo qui Spadeio dicitur ciuitatis Brandenburgensis fratribus deuota: cum filias pareret & non filios: beato Francisco uouit: q̄ si pareret filium uocaret eū Franciscum: a quo exaudita uoluit implere: sed pater eum Ioannē uocauit: hic puer cum quatuor uel quinque esset annorum & luderet cuꝝ pueris: currus onustus & equi currum trahentes puerum conculcarunt: mater uidens filii periculum clamauit dicens. Sancte Franciscus: commendo tibi filium meum. Mira res curru transeunte super puerum: puer illesus surrexit: & manum trahēs per pectus dicit matri. Vide mater: hic currus transiuit. Qui postea ordinem fratrum minorum est ingressus. In diocesi Verdenī in oppido: quod Hydesbyker dicitur: quidam nomine Daniel fratrum minorum amicus: cum haberet uxorem sterilem: post multas medelas ad hoc factas: inductione cuiusdā fratris minoris sui confessoris nomine Nicolai: uoto facto de ieiunando uigiliam beati Francisci: & festum colendo: uxor masculum peperit.

¶ Beatus Franciscus non permisit de ecclesia sua furari.

Rigesimoseptimo. Quidam latro ad ecclesiā sancti Francisci uenit summo mane: cerā que in testimonium signorum ante imaginem assabat beati Francisci furaturus: sed statim supore fuit percussus mirabili & amentia: ut sibi uideretur q̄ totū mū

duis uolueretur: sentiens dei ultionē: prout potuit beato Francisco promittens se talia de cetero non facturum: & sibi obsequiosum esse fuit totaliter liberatus.

¶ Non credentes beatum Franciscū esse sanctū deus miraculo ad credendum incitauit.

Rigefimooctauo. Cum dominus Pastarupta de Arpinis de Parma nobilis miles cum domino Vgone Rubeo nepote domini Nicolai patre tertii ad uisitandum papam pergerent: & essent prope Assisium: dixit dominus Vgo predicto militi. Videamus Assisium: & uisitemus beatum Franciscū: qui multa signa facit & miracula: cum ipse dominus Pastarupta diceret quod non crederet eum sanctū: nisi una de auibus que uolabant statim ueniret super manum eius: statim hirundo que uolabat posuit se super manum suam: & stetit per spacium: & cepit cantare quasi semper fuisset cum ipso & ab ipso nutrita: & postea recessit. Quo uiso dictus miles summa cum deuotione ad altare beati Francisci accessit: & omnibus hoc miraculum enarrauit. Et factus est beati Francisci deuotissimus & ordinis fratrum minorum.

¶ **Beatus F.** suspensus a morte eripuit & liberauit.

Rigefimono. Quidam nomine Niger cum fratribus minoribus stans missus est ab eis de urbem ueterem pro ipsorum negociis: sed captus a gentibus Guidarelli Alexandri: & ab eodem iussus suspendi ad arborem: uotum ad beatum Franciscum emittens de seruendo gratis cunctis diebus uite sue fratribus minoribus: suspensus chorda fracta: statim illeclus cecidit: quod mirantes qui eum suspenderant: abire liberum permiserunt. Quidam de ubaldinis captus a bononiensibus: & suspensus ab eis: uoto prius emissio ad beatum Franciscum si eum liberaret: de intrando ordinem: suspensus per totam diem nihil sensit: sed cum tumultuendus esset in conuentu fratrum minorum: & deductus esset ad locum: quasi a somno expergefactus: petiit quid fratres uellent agere: & tunc de uoto facto narrans fratribus & quomodo nihil sensit de suspendio: statim factus est frater minor.

¶ **Beatus F.** liberauit manibus non ualentes uti.

Vadragesimo. In ciuitate Placentie quedam puella septem annorum dum disceret filare: accepto fuso & colo: dum unum transiret ritulum filando cecidit: & fusus perforando manum ab ipsa dum extraheretur: pars infra manum relicta est: & carne coopertum: quod cum a nullo medico aliqua medicina extrahi ualeret: nisi manus iam per septem septimanas intumefacta a parte superiori scinderet: pater ipsius timens periculum & penam filie: ad beatum Franciscum recurrit: & ad hec induxit fratres & sorores ut beatum Franciscum rogarent: & factum est dum ligature manus a medico dissoluerentur: statim pars fusi exiit: & foramen statim clausum est unde exiit: ita ut nullus per pendere posset unde exiisset: & puella manum extendit ac si in ea nil aliquando sensit. In burgo qui Sitama dicitur puer natus sine digitis: facto uoto beato Francisco a matre digiti statim excreuerunt: ac mater in beati Francisci festo & filium

obtulit: & miraculum omnibus enarrauit.

¶ **Beatus Franciscus** uariis modis a prefatis: miracula operatus est.

Vadragesimoprimum. Apud Massiam ciuitatem maritime mulier tempore uindemiarum nolens fratribus uinum dare: totum putrefactum est in uegete: sed uoto facto beato Francisco de semper dando: ad statum pristinum est reductum. In dicta ciuitate mulier deuota fratribus minoribus: de optimo uino unius uegetis dedit fratribus usque ad medietatem: sed uiro uolente uinum uendere: meritis beati Francisci cui se mulier ipsa recommendauerat: plenam uino uegetem inuenit. Apud Plumbinum mulier de sex sextariis cicerum dedit fratribus unum: sed postea sex a uiro sunt inuenti ut prius: & hoc meritis beati Francisci. In capitulo generali celebrato Narbone: rogantibus fratribus beatum Franciscum pro pluuia: steterat enim tribus mensibus: pluuia in magna copia descendit. Sic etiam euenit in capitulo primo Barcinone celebrato mulieris uegeticulū & uacuum de uino cōfectionato: quod ipsa dederat cuidam fratri patienti amore beati F. ad inuocationem sui: uino repleuit b. F. quo uino frater & uir sunt liberati. Oleum in mare proiectum ob tempestatem a uiro dicte mulieris: & beato Francisco cōmendatum: in littore beatus Franciscus seruauit indemne. Iuuenis quidam in custodia Brundisii infirmatus in pede morbo qui uocatur Noli me tangere: adeo ut de uita eius medici dubitarent: cumque parentes extra cameram existerentes audiret super mortem suam plorantes: ad beatum Franciscū iuuenis conuersus: uotum emisit si eum liberaret: de intrando ordinem: quo uoto emissio uidit beatum Franciscum pedem infirmum signantem signo crucis: & statim liberatus: ad fratres pergens factus est frater minor. Miles quidam nomine Petrus camerarius duorum Regum Suecie: cum passionem cordiacam pateretur: & a nullo medicorum sibi posset subueniri: ad beatum Franciscum: cuius erat deuotus: accessit rogans ut eum liberaret: sed cum dormitum uisisset: Christum uidit in uisione: & beatum Franciscum in habitu candidissimo stellis aureis in circuitu resplendentibus: cum chorda que erat ex aureis filis fulgentibus habens nodos cristallinos. Qui beatus Franciscus cum phiala aurea ad latus Christi accessit: & cum eius sanguine impleuisset: dedit dicto militi ad bibendum: qui cum bibere renueret ex reuerentia crucifixi: tandem monitus a beato Francisco bibit: quo hausto: a somno surgens: se reperit bene stare de passione cordiaca: & temporis in processu est totaliter liberatus.

¶ **Beatus Franciscus** sibi deuote seruientibus subuenit.

Vadragesimosecundo & ultimo. In ciuitate Lucana deuotione cuiusdam Domine beatus Franciscus dum uiueret baptizauit filium: qui puer dum esset annorum quinque: hydropicus factus uenit ad mortem: quod cernens mater pueri eum beato Francisco recommendauit qui eum baptizauerat: uouendo uisitare ipsum beatum Franciscum: statim autem omni humore malo euomito: puer est sanitati restitutus. Qui iuuenis factus: artem medicine addiscens

factus est medicus: libenter suam artem fratribus impendens. Sed infirmatus ipse ad mortem: cepit rogare beatum Franciscum ut sibi tempus ad penitentiam indulgeret: apparente autem sibi beato Francisco cum duobus fratribus: & dante sibi confectionem quandam ad modum eucharistie ad manducandum: & de quodam liquore quem attulerat in ampulla ad bibendum dulcissimum recessit: de mane infirmus referens ista fratribus: accepto eucharistie sacramento: statim cepit conualescere: & pristinae est sanitati restitutus. In castro de nonis diocesis Auinionensis cum beatus Franciscus ac socius rediens de Hispania ueniret ad Italiam: ad quandam aquam profundam & frigidam deuenit: cui occurrit quidam iuuenis de dicto castro circa castrum Orgonii: qui beato Francisco & socio compatiens: cum duos haberet equos oneratos pannis: depositis pannis beatum Franciscum & socium transuadauit: & in castro Orgonii eis necessaria abundanter ministravit: cui scus in recessu ait. Retribuat tibi deo charissime in retributione eterna iustorum. Hic iuuenis eodem anno ad uisitandum limina apostolorum pergens: deum rogauit: quod si eodem anno mori deberet in peregrinatione hac decederet: quod & factum est. Cuius mortem parentes audientes: officium in castro de Nois pro eius anima fieri ordinarunt: & cum esset missa iam solemniter celebrata: subito sexaginta fratres minores apparuerunt intrantes cantando in dicto castro: & ad ecclesiam pergentes bini processionaliter ordinate missam pro defuncto: astante populo: decantauerunt: qua finita: ad prandium ierunt: sed prandio finito: alii sociati a populo & dimissi nunquam amplius apparuerunt. Sed quod maius est tantum de cibariis remanserunt quantum fuerat preparatum: quod populus ad maximum miraculum putauit. unde dicti castri homines credunt beatum Franciscum cum illa societate miraculose uenisse ad dictum iuuenem honorandum. In castro de Oxola quidam Latorius nomine Zambonus cum alium hominem conduxisset ad abscondendum lapides pro constructione ecclesie beati Francisci: cum in monte quendam lapidem abscederet qui erat infirmo situatus: lapis ipse cum impetu cecidit: & pedem eius sic conquassauit: quod statim calceus eius plenus sanguine fuit. Ipse uero accepto uulnere beato Francisco in cuius erat obsequio se recommendauit. Cum socius eius iussit pro uehiculo ad eum deducendum: & palio cooperisset eum: ille obdormiuit: sed socio reuerso cum uehiculo experges factus Zambonus: ita se reperit sanatum: ac si nihil mali unquam habuisset. Et asseruit se nunquam sic suauiter obdormisse. In castro Coruarie quendam fratrem de penitentia ministrum ipsorum portantem oua fratribus: in transitu cuiusdam fluminis qui preter solitum excreuerat: undique aquis obrutum: & per spacium fluminis sic deductum: in uolucantem beatum Franciscum: ad ripam illesum cum calato & ouis perduxit. Multa & innumera alia miracula deus meritis beati Francisci in diuersis mundi partibus operatus est & operatur. Sed predicta sufficiant pro secunde partis istius ultime conformitatis: scilicet.

Francisco cuncta. s. a deo dantur: debite ipsum in uocantibus: expositione & declaratione.

X dictis in precedentibus libris: uidelicet in e quadraginta conformitatibus in eisdem declaratis: apparet clare intuentibus dominum nostrum Iesum Christum beatum patrem nostrum Franciscum sibi fecisse similem & conformem: non solum in actibus passionibus: scilicet in passione per sacrorum stigmatum impressionem: sed etiam in actibus perfectionibus: de quibus specialiter in secundo libro tractatur. Et etiam in actibus personalibus: ut declaratum est. Et per consequens patet deductum: quod in principio huius operis pro compendiosa declaratione est assumptum: quod Dominus Iesus Christus beatum Franciscum fecit similem in gloria sanctorum: id est sibi ipsi qui est gloria sanctorum.

Vic operi finem debitum in ponendo: tibi domine Iesu Christe redemptori & saluatori omnium: qui es lux uera omnem hominem illuminans: a quo quicquid boni recti iusti & ueri esse potest: procedit & originatur: gratias quas possum refero & persoluo: qui mihi de te loqui scribere & enarrare concessisti. Et per merita gloriosi patris nostri beati Francisci de quo plura mihi tua benignitate loqui concedere dignatus es: et si ad eius sint gloriam: precipue tamen sunt ad tui: qui eum talem & tantum tu solus fecisti. Meritis ergo & precibus huius almi confessoris tui beati Francisci: concede mihi que tibi promissi perficere: tua sancta uestigia persequi & imitari: ab omni tui offensione cauere: & post huius uite cursum: ad te uidendum & perfruendum: me perducere digneris. Qui cum patre tuo & spiritu sancto uiuis & regnas deus benedictus per infinita secula seculorum. Amen.

¶ Finis arboris & operis.

¶ Copia littere a magistro Bartholomeo directe generali ministro & capitulo generali pro approbatione operis precedentis.

ReuereNDIS in xpo patribus fratribus Henrico generali ministro & aliis ministris: ceterisque diffinitoribus capituli generalis ordinis fratrum minorum apud sacrum conuentum Assisii in proximo festo sacre indulgentie sancte Marie de portuancula ibidem celebrandi: Frater Bartholomeus de Pisis sacre theologie magister indignus. Reuerentiam debitam cum omni subiectione deuota: deuotione: professione: ac beneficis perceptis: quibus obligor beato patri nostro Francisco: cupiens aliquid componere ad eius laudem gloriam & honorem: Christo predocente qui ipsum patrem Franciscum sibi per omnia simile reddidit & conformem: Opus quoddam quod de conformitate uite beati Francisci: ad uitam ipsius Domini nostri Iesu Christi intulatur compegi cum arbore figurata: que per

¶ Littera responsiva capituli generalis istud opus approbantis.

Salve lector.
On ignoro studiose lector interlegendus librū
hunc te nōnullos errores reperturum. Sed nō
mireris: impossibile enim est aliter esse. Mira

Impressum Mediolani per Gotardum Ponticū: cu-
ius Officina libraria est apud templum sancti Satiri.
Anno Domini, M. CCCCX. Die. xviii. Mensis Se-
ptembris.

v v v v v v v v v v v v iii iii
 A B C D E F G H I K L M N O P
 v v v v v v iii iii v v v
 Q R S T V X Y Zz AA BB CC
 iii
 DD

Omnēs sunt quinterni: exceptis O Y DD qui sunt quaterni. P uero & Zz sunt terni.

2

04075781r

colorchecker CLASSIC

calibrite